Μάρκου Μουσούρου τοῦ Κρητός.

Ἐκποθὲν ἀφράστοιο φανεὶς φύγαδ' ἔτραπεν ἄφνω
Αἰετὸς οἰωνῶν ὑψιπέτης ἀγέλην.
Τεθρίππων ἐπιβάς, σέλας ἠμάλδυνεν ὁ μαίμων
Ἥλιος. ἠδ' ἄστρων φροῦδον ἔθηκε φάος.
Τὼς δὲ χαρακτήρων ἀπεχέσατο τῶνδε τὰ πρόσθεν
Γράμματα καὶ ῥίνης ἔκγονα καὶ δονάκων.
Θηεῦμαι γλυφάνης πῶς τις σμίλης ἐπίδεσσι
Ξέσσε πολυπλέκτων ὄρχατον ὧδε τύπων.
Πῶς δὲ μεταξὺ τόνοις γραμμάτων στηρίξεν ἀάπτους
Ἰθυτάτων. φθόγγοις πάντας ἐπικρεμάσας
Ἀλλὰ τί θαυμαίνω Κρητῶν φρένας, οἷς ποτ' ἐφετμαῖς
Πάρος, Ἀθηναίη δαίδαλα πολλὰ δάσεν.
Κρὴς γὰρ ὁ τρυπώσας. τὰ δὲ χάλκια Κρὴς ὁ συνείρας
Κρὴς ὁ καθ' ἓν ξέσας. Κρὴς ὁ μολυβδοχύτης.
Κρὴς δαπανᾷ Νίκης ὁ φερώνυμος. αὐτὸς ὁ κλείων
Κρὴς τάδε. Κρησὶν ὁ Κρὴς ἤπιος αἰγίοχος.
Τοὶ γὰρ ἀμευχόμεθα. πέλοι γ' ὄνετ' ἔρα χορηγοῦ
Μὴ δίχα μαντοσύνης οὔνομα παιδὶ θέμεν.
Νικᾷ γὰρ ἀντιπάλοις. νεῦσε Ζεύς. οἱ γὰρ ἀφ' ἱρῆς
Ἑλλάδος, Ἑλλάνων πᾶσι πρέποισι τύποι.

Ἰωάννου Γρηγοροπούλου τοῦ Κρητός.

Ἄνθεα γραμματικῆς δρέψαι ποθέων ξένε, τάνδε
Λάζευ ἀφειδήσας βύβλον ἐπωφέλιμον.
Τάν, παῖς οὐκ ἀλέγων δαπάνης προὔθηκεν ἑτοίμην
Νικολέως ὁ Κρής, Βλαστὸς ἐπωνυμίην.

Μάρκος ὁ Μουσοῦρος τοῖς ἀνὰ τὰ βιβλία σχολαστικοῖς εὖ πράττειν.

Οἱ μὲν ἀρχικῶς [illegible] ἐγχειρήσαντες ἔκπαλαι ἔργῳ ἤδη τούτῳ, οὐκ ἀπεικότως ηὐδοκιμήκασιν.
ὅπου γὰρ οἱ [illegible] ἐν [illegible] τῇ κοινῇ ταύτῃ σοφίῃ εὑρηκότες, ὡς θεοὺς
Τελ[illegible] προσέθηκεν, μέχρι ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, οἷς ἐξ ἐκείνων [illegible]
φανῆναι ποριστάς, τῆς ὡς ἀληθῶς καὶ μάλιστα προσηκούσης ἀνθρώπῳ σοφίας [illegible]
θήμασι καὶ βιβλίοις. ὧν τά τε σεμνότερα καὶ τῆς σπουδαιοτέρας ὄντα μερίδος ἤδη τοῖς πᾶσιν
ἐκ προχείρου λαβεῖν, ὑπὸ τῶν ἐνηρημένων τούτῳ τῷ ἔργῳ ἐνταῦθα, τέως οὐκ ὄν, ἐκδοθέντα. τῶν δέ γε νῦν ὡς
ταὐτὸ τούτων καθ᾽ ἓν τῶν ἑαυτοῦ, οὐ μὴν προπέτειαν καὶ ἀγνωστέον ὡς ἐπὶ τοῖς πρεσβυτέροις εὖ ἔχειν ἐπι-
βεβληκότων, ἢ μεγαλοφυΐας ἀναστέον, ὡς οὐ δυσαντιβλέποντες ἡγησάμενοι εἶναι τὸ φθάσαι, ἀλλὰ μηδαμῶς
ἀποδυσάμενοι τούτων ὡς τὸ μὴ μόνον ἐνατενίσαι τοῖς ἀρχιτέκτοσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ χαρίεν καὶ εὔρυθμον τῆς και-
νουργίας προσθεῖναι. τούτων δέ, τῶν δευτέρων φημί, τὰ κυριώτατα τυγχάνει μέρη, Νικόλεώς τε ὁ Βλαστός,
καὶ Ζαχαρίας ὁ Καλλιέργης. ἄμφω Κρῆτε καὶ πολίτα ἐμώ. ἀνδρῶν οὕτως ἐναργῆ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα τῆς ἰδίας
ἐθελοντὶ καὶ ἐλευθερίας, ὡς περιττὸν εἶναι ταύτην εὐφημεῖν ὄψει κρίνεσθαι δυναμένην. ὁ δὲ φιλοπόνως
τὰ περὶ τὴν τέχνην, εἴπερ τις ἄλλος, ἐκμελετήσας, οὕτω βραχεῖ ἄν τινα καὶ μέσην ἱδρῶτος ἀδιαπόρησεν, ὡς
πολλοὺς ὑπερέξαι ποτὲ τοὺς ἐλπίσαντας ἐκ μέσης αὐτὸν ἀναστρέψειν καμόντα. ἀλλ᾽ ὅμως ἤνυσε καὶ πρὸς
τὸ τέρμα χαίρων ἀφῖκται. καὶ μόνος οὐ παρὰ τοῖς πλείοσιν ὑμῶν ἀνηγόρευται στεφανίτης. λέγω δὲ διότι οὐ
ἐξεπόνησε τύπους μηδενὸς καὶ τέχνην χειρίσαι τολμήσαντος διὰ τῆς παρανόμου γραφῆς. ἐπειδὴ τούτοις
οὐκ ἀπερραθύμησεν, ἀλλὰ χρυσέας ὑποστήσας κατὰ Πίνδαρον εὐτειχεῖ θαλαμοκίονας τοὺς χαρακτῆρας, ἡ πεί-
χθη καὶ κενὸν ἀπῆξαι τάχιστα μέγαρον. Ἀρχὴν δὲ πασῶν ἐπικαιροτάτην ἐποίησε. καὶ πρός γε τὰ ἑκά-
στοτε τυπωθησόμενα καθίστασθαι, ἥκιστα ἀμφότερα. ἐκείνης γὰρ τῆς βίβλου κατῆρξεν, ἥτις περὶ τὰ προ-
πύλαια τῆς ἀληθινῆς ἐστὶ παιδείας, ἵνα οἱ κἂν [illegible] τοῖς μαθητιῶσι τὼ χεῖρε φιλοσόφως προτεί-
νειν ἐς ὑποδοχήν. οἷς ἐπειδὰν εὖ μάλα παραγνώσει καὶ διαπλάσει, πλάσιν ὡς θεοὶ τῆς ἀρίστης τε καὶ καθα-
ρωτάτην, ἀσφαλῶς ὁμιλεῖν ἔπεστι μάλιστα μὲν ἅπασι τοῖς ποιηταῖς, οὐχ ἥκιστα δὲ τῶν πάντων, ὁ μικρο-
τῶν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς. οὐδὲ μία γὰρ ἡ κωμῳδία ὀλίγαι
τῶν περὶ ἐκείνων βραχέων ἅμα καὶ σκληρῶν λέξεων, ἃς ἐτυμολογικώτερον οὐκ ἀναπτύσσει καὶ σαφηνίζει, οὐ
δυσευρέτους ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐφεξῆς τῶν στοιχείων τὰ ζητούμενα τοῖς δεξιοῖς εὐμνημονεύτως ἐκπορίζομεν.
οὕτω γε μὴν νοῦν ἐχόντως τε χαριέντως, ὥστε μηδὲν κατὰ τὸ τῆς ἀναγνώσεως [illegible] ὁμοιοτρόπως. ἀλλ᾽ ὅτε μὲν
μύθοις, ὅτε δ᾽ ἱστορίαις οὐκ ἀκμαζούσαις ἀλλὰ σπανίως εὑρισκομέναις, ἐκ παραδρομῆς τὸν μετιόντα
διαναπαύειν. πρὸς δὲ τούτοις ἀποδείκνυσιν οὐκ ὀλίγα δι᾽ ὧν ἐκτίθεται κωμῳδῶν ἀρχαίοις καὶ διαπρεπέ-
σιν ἀνδράσι παραδοθέντων. οἷς ἐνίοτε μέν τι στοιχοῦντας οὐ μάλα ὁμοφωνεῖν, διαλλάττειν. ἐπειδ᾽ ὅτε
τὰ περὶ ἑαυτοῦ ἐς ὑπερτέραν ἀκμὴν τὴν νίκην ἐποίησε. τῷ τοίνυν ἀρχαϊκῆς ἀρύσασθαι πηγῆς ἐφιεμένῳ, πάρεσ-
τιν ἀφθόνως ἐμπλησθῆναι τοῦ ποτοῦ καὶ χύδην ἐπιρρέοντι τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλὴν ὑποθεῖναι. ὁ γὰρ ἐν
τούτῳ κέκτηται εἴτε τὸ τῆς κέρας ἀμαλθείας αὐτὸ βούλοιτο καλεῖν παντοίοις καρποῖς ὑποβρύον, εἴτε κηρίον,
εἴτε κήπους Ἀδώνιδος, [illegible]. πᾶσαν δὲ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἑλλάδα νομιζέτω. καὶ μὴ κεν
πόρσιμον ἄλλο ἀπεπαυέτω, εἴπου ἂν ἡ θηβαία λύρα. καὶ περὶ μὲν τούτων πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν, εἰ μὴ μεταξὺ
ταῦτα γράφων ἠσθόμην ἐμαυτοῦ περαιτέρω ἢ κατὰ μέτρον ἐπιπολῆς ἐξοκείλαντος. Ἡ δὲ διόρθωσις πολλῆς
οὐ χεῖρον οὐδὲ τοῦ λόγου πάρεργον εἰπεῖν, ἐγὼ δὴ συνῆξε καὶ χαλεπὴ διεγνώσθη. καὶ [illegible] ἐφ᾽
ἅπασιν ἔχομεν ἀντιγράφου. ὧν τὸ μὲν εὐπορία, ταῦτα τε ἅμα ὡς παλαιὰ καὶ ἀξιόπιστα, ἀλλ᾽ οὖν ἀσαφῆ καὶ γρί-
φων ἀνάμεστα καὶ διὰ τοῦ τύπου ἕκαστον [illegible] δεόμενα. οὐ μὴν ταύτῃ γε τὴν ὁρμὴν ἀνῆκεν
ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ταύτας ξυντυχίᾳ τινὶ πραγματευσάμενοι ἐπιλεξάμενοι, τὰ δὲ τοῖς
ὀλίγῳ πρότερον ἀριθμηθεῖσιν ὑποσημαίνεσθαι περὶ τῶν ἐφεξῆς συνείς, ἐτελεσιούργησε μὲν ἐκεῖνος ἀγαθῇ καὶ
λαμπρᾷ τῇ τύχῃ. εἰ δὲ μικρὰ ἄττα παρεισεκφαυλίσουσιν, αὐτοὶ μὲν τοῦ πονηροῦ κόμματος εἶναι, καὶ τοῦ μώμου
δόξουσι μιμηταί. ὃς τὰ μὲν ἄλλα τῆς Ἀφροδίτης οὐκ εἶχε κατηγορεῖν. ἓν δὲ μόνον ἀποστέργειν ἔλεγεν ὅτι ψο-
φοίη αὐτῆς τὸ σανδάλιον, ὃ χαλεπὸν εἴη τοῖς ἀπαντῶσι τῷ ψόφῳ. τοῖς δὲ νέοις τούτοις γραικοτύποις οὐδὲν

ἧττον καθ᾽ ὁδὸν προχωρήσει τὰ τῆς εὐδοκιμήσεως. οἷς ἀπόχρη μόνον ὑμῶν ὦ φιλέλληνες
ἐπιτυχεῖν εὐμενῶν. ὡς ἐν παιδείᾳ πολυψηφοτάτων καὶ τὴν λευ-
κὴν ἀεὶ καὶ νικῶσαν χαριζομένων, τοῖς ὑπὲρ τῆς
ὑμετέρας ἀσχολουμένοις
σχολῆς.
Εὐτυχεῖτε.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ · ΒΛΑΣΤΟΥ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ, ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ. ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Ἄλφα· τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω. πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι. ἀλφεῖν γὰρ τὸ ἀμείβειν.

Ἀάατος, ἄνευ ἄτης. ὅ ἐστιν ἀβλαβής. δύναται δὲ καὶ ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερὸς ἀκούεσθαι. ἴσως καὶ αὐτὸ παρὰ τὴν ἄτην ἐπιτάσει τοῦ ἄλφα. οὕτω Μεθόδιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀῶ τὸ βλάπτω, ἀσῶ ἄτος καὶ ἀάτος. Ἄγρει δή μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ. ἢ τὸ ἀβλαβές, ἢ πολυβλαβές. ἀβλαβὲς μὲν, τοῖς εὐόρκοις· πολυβλαβὲς δὲ, τοῖς ἐπιόρκοις.

Ἀάσας, ἔβλαψας. ἐπιτάσει τοῦ α. καὶ ἀασάμην, ἐβλάβην. ἀπὸ τοῦ ἀῶ τὸ βλάπτω. ὁ μέλλων, ἀσῶ. ὁ ἀόριστος, ἆσα. καὶ ἐπιτάσει τοῦ α, ἄασα. ἀντὶ τοῦ ἔβλαψα. Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος. ὁ μέσος, ἀσάμην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δευτέρου α, ἀασάμην.

Ἀάσχετον, Μῆρος τιμώμενος αἰὲν ἀάσχετον οὐκ ἐπιεικτόν. ἀντὶ τοῦ ἀκατάσχετον. ἀκατακράτητον. μέγα. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω. ἔσχηκα. ἔσχημαι. ἔσχεσαι. ἔσχεται. σχετός. καὶ ἄσχετος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαπτος· Ὅτι κεν χεῖρας ἀάπτους ἐφείω. παρὰ τὸ ἅπτω ἄπτους. καὶ ἀάπτους. ἤγουν, τὰς ἄγαν ἁπτομένας. ἢ ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο. οἱονεὶ, ἀπροσίτους. ἀπροσπελάστους. τὸ δὲ καθαπτὸς ἐν πεύκῃσι παρὰ νασοῦ περὶ Εὐριπίδῃ, ἐκ τοῦ καθάπτω γέγονε καθαπτός. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, τὰς μὴ δυναμένας φθαρῆναι λέγεσθαι σημαίνειν τὸ ὄνομα, κατασκευάζων οὕτως. ἔστιν ἴψ ζῶον ἐσθίον τὰ ξύλα. καὶ κλίνεται ἰπός. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα, ἰάπτω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, ἴαπτος. καὶ κατὰ στέρησιν, ἀΐαπτος. καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος. οἱ μέντοι ὀνομαστικοὶ τὴν δευτέραν, ἀποδιδόντες ἀπροσπελάστους. οἱ δὲ φιλοιδῆ, ἀπλήστους. ὅμοιοι δὲ, ἀνεπιλήπτους. ἢ χαλεπάς. ἴσως ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκτεταμένον. τὸ δὲ δεύτερον, συνεσταλμένον.

Ἀαγές, ἄθραυστον. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλάω, ἀγής. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγής. τὸ οὐδέτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολύθραυστον.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΗΤΑ.

Ἀβάλ, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ βάλλω. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ καὶ τοῦ ω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀβάλ. καὶ ἀβέλ, παρὰ τὸ ἀβάλε ἐπίρρημα. ὥστε, Ἀβαλέσσοις ἔφανε. ἀντὶ τοῦ ὀλολάξησας.

Ἄβαξ, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν. κατὰ χρηστικῶς δὲ, καὶ ἀπὸ οἷας δή ποτε σανίδος. οὕτως Ὠρίων. γίνεται δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Ἀβαρνίδα. οἷον, Περκώτην δ' ἀφίκοντο, καὶ Ἀβαρνίδα ἠμαθόεσσαν. Περκώτη δέ ἐστι πόλις Τροίας. Ἀβαρνὶς δὲ, πόλις Λαμψάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη, ἐμίγη αὐτῷ. ἀναχωρήσαντος δὲ τούτου εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐγαμήθη Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα, ἀπήντησεν αὐτῷ. ἐκεῖσε δὲ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ διὰ τὸ γεγαμῆσθαι. εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸν ἐξ αὐτοῦ κυοφορούμενον ἐβούλετο ἀνελεῖν. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μεμαγευμένῃ τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα, ὃν Πρίαπον ὀνομασθῆναι, ἄσχημον, καὶ βαθυαίδοιον. καὶ τοῦτον ἀπαρνήσασθαι αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην. καὶ ἀπὸ τούτου, ἀπαρνίδην κληθῆναι. κατὰ δὲ ἐναλλαγὴν τοῦ π στοιχείου, Ἀβαρνίδην. οὕτως Ὧρος ὁ Θηβαῖος ἐτυμολόγος. τὸ ἐθνικὸν, Ἀβαρναῖος. καὶ τὸ θηλυκὸν, Ἀβαρναίη.

Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν. ἔστι δὲ ἡ λέξις, ἐκ τρεικῆς. οἱ, Τῷ δ' ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν. οἱ δ' ἀβάκησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσύχασαν. παρ' ἄλλοις δὲ τὸ ἡσύχασαν. ἔστι βάζω τὸ λέγω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται. οὗ, Ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται. καὶ ὡς παρὰ τὸ φυλάσσω πεφύλακται φυλακτός, καὶ τέτακται τακτὸς ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄτακτος ἀτάκτου, οὕτω καὶ βέβακται βακτός. καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ ἀβακτῶ, ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ, ἀβακῶ. ὅθεν καὶ τὸ

ἀβάκησαν. σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες, οὐκ ἔχουσιν ὅ, τι λέξειν. ἐπινοοῦντες τοιοῦτον, ὅτι ἄφωνοι δι' ἄγνοιαν ἐγένοντο.

Ἀβακὴς, ἀπὸ τοῦ βάζω τὸ λέ[illegible]ον· οὐ μὴ βάζουσι. κακῶς δ' ὅπισθεν φρονέουσιν. κ[illegible] δὲ αὐτῷ σαπφώ. οἱ, Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι [illegible] ὀργάνων. ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσυ[illegible] καὶ πρᾶον. παρὰ τὸ ἀβακὴς οὖν [illegible] ἀβακῶ, ὡς [illegible] εὐσεβὴς εὐσεβῶ· ἐκ τούτου δὲ γίνεται ἀβακίζω. παρὰ ἀνακρέοντι. ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς καὶ χαλεπούς. μεμάθηκας δ' ἤν, ὅς μεγίστη τῶν ἀβακιζομένων. ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβηθέντων.

Ἀβακέως, ἐπίρρημα. Ἀβακέως εὕδοντι, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, ἀβακέως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβέως. οὕτως ἡρωδιανὸς, εἰς τοὺς μεγάλους ἐπιμερισμούς.

Ἄβδηρα, καὶ ἄβδηρα ἡ θάλασσα. Εὐρέθη σοι τὸ μειράκιον ὁ καλλίας, ὦ πρωταγόρα. καὶ πάνυ πράττει καλῶς, ἐπειδή σοι τὴν τοῦ λέγειν ἀβδηρα δὲ, ἀθήνηθεν ἀνὰ πόλεις πλευκας. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. τὸ ἐθνικὸν ἀβδηρίτης.

Ἀβέλτερος, ἀνόητος. ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ βέλτερος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀβέλτερος. τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω τύπου ἁπλοῦ. οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω φέρτερος, οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος.

Ἀβελτερία. ἐκ τοῦ ἀβελτηρία ἀνοησία. μωρία. ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα. ἀπὸ τοῦ ἀβέλτερος.

Ἀβίων, ἢ τοῖς βίοις μὴ χρωμένων. ὅ ἐστι νόμοις καὶ πολιτείαις. ἢ βίοις μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι τόξοις. ἢ παρὰ τὸ ἐπιτατικόν α. ἵν' ᾖ πολυβίων. ζήτει εἰς τὸ γαλακτοφάγος. ἢ ἄβιοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι. ἢ μακρόβιοι, μεγαλόρχοι.

Ἀβλεμέως, ἀφροντίστως. παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελέως. καὶ ὑπερθέσει ἀλεμέως. καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, ἀβλεμέως. οὕτως ὠρίων.

Ἀβληχρόν. βληχρὸν, τὸ ἀσθενές. καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ ἄλφα, ἀβληχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ. παρὰ τὸ βάλλειν. ὃ ποτὲ μὲν τὸ καταβάλλειν εἰς γῆν, καὶ δύνασθαι ἀναιρεῖν σημαίνει. ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. οὕτως ὠρίων. ἔστι δὲ ἐκ τρεῖς ἡ λέξις.

Ἀβλῆτα, τὸν καινὸν βληθέντα. παρὰ τὸ βέβληται. ἢ τὸν καινόν. καὶ μὴ πω βεβλημένον. ἀγαν νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ τος· οἷον, ἀβλὴς, ἀβλῆτος. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται, εἴτε εἰς ως ὦσι, εἴτε εἰς ης εἴτε εἰς ας. οἷον, κέκραται, χαλκοκρὰς χαλκοκρᾶτος, ὁ χαλκῷ κεκραμένος. νεοκρὰς, νεοκρᾶτος, ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβληται. ἀβλὴς ἀβλῆτος, ὁ μὴ βληθείς. τέτρωται. ἄτρως ἄτρωτος, ὁ μὴ τρωθείς. πέπωται. ἄπτως ἄπτωτος, ὁ μὴ πεσών. ἔγνωσται ἀγνὼς ἀγνῶτος, ὁ ἄγνωστος. τέθνηκα. ἡμιθνὴς ἡμιθνῆτος, ὁ ἡμιθανής. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς, εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Ἀβολῆτις, ἔντευξις. ἀπάντησις.

Ἀβούλητον. ἀκούσιον ἢ οὐ βουλόμενον. ἢ δυσβούλευτον.

Ἀβούτης, ἀκτήμων. ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοῦν.

Ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας ἵππος. ἤγουν, ὁ πῶλος. καὶ γνώμων ὁ ὀδούς. ὅτι ἀπὸ τούτου, ἡ ἡλικία γνωρίζεται τῶν πώλων τε καὶ μόσχων. τριάκοντα γὰρ μηνῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους. καὶ μετὰ ἄλλον ἐνιαυτὸν τοὺς τελευταίους, ὅτε τεττάρων ἡμίσεων ἐτῶν. ἀφ' οὗ καὶ λοιπὸν γνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι.

Ἀβολήτωρ. βολῶ, καὶ ἀντιβολῶ. παρ' ὃ τὸ ἀβολήτωρ, ὁ μὴ παρακαλῶν. ἀντίμαχος. ἰαχὴν. Τοί δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν. ἀντὶ τοῦ μάρτυρες συνηλλαχότες, καὶ συντυχόντες. οὕτω φίλων εἰς τὰ ἑρμαϊκὰ αὐτοῦ.

Ἀβρός. βορὰ βορὸς καὶ ἁβρός. ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους. παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ στερητικὸν ἄλφα, ἄβαρος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἁβρός. τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι.

Ἀβροείμονες, Ἀβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι. λαμπροφόροι. ἁπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ, τὸ λαμπρόν. καὶ κοῦφον. καὶ τρυφερόν. ἁβρὸς οὖν ὁ ἁπαλός. παρὰ τὸ ἅπτω, ὁ εὐαφής. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ὁ κοῦφος καὶ ἐλαφρός.

Ἅβρα, οὔτε ἡ ἀπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὔμορφος λέγεται. ἀλλ' ἡ οἰκότριψ, καὶ παρὰ χεῖρα, ἤγουν, ἡ σύντροφος θεράπαινα.

Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος. οἱ δὲ, ἀκρίδων. αἵτινες πολλαὶ γινόμεναι, τοὺς καρποὺς διαφθείρουσιν. οἱ δὲ, μελιττῶν. οἱ δὲ, ἀπρότων φασίν. ὅ ἐστιν, ἀντὶ λῃστῶν.

Ἀβρότη, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ. ἀμβρότη γράφω. οἷον, ἀθανάτη. Εἰς ὅκεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη. ἀπρότη ἡ ἱεροῦσα. παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ φαίνονται. ἢ ἀμβρότη, καθ' ἣν βροτοὶ οὐ φοιτῶσιν.

Ἀβροτάζομεν. Μή πως ἀβροτάξωμεν ἀλλήλοιν. κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν, τὸ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν. ὅτι νὺξ διὰ νυκτὸς ἁμαρτεῖν φασίν. ἤμβροτον οὐδ' ἔτυχον. τὸ δὲ θέμα, ἀβροτάζω. οὕτως ὠρίων. ὁ μέντοι, ἀβροτάξω.

Ἀβρωμοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες, ὅ ἐστιν ἠχοῦντες. παρὰ τὸ βρόμος, ὃ σημαίνει τὸν ἦχον μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἔστι καὶ στερητικόν. τουτέστι παρὰ τὸ βρῶμα.

Ἄβυσσος. δύω τὸ ὑπεισέρχομαι. καὶ κατὰ τροπὴν, βύω βύσω. βέβυκα. βέβυσμαι βέβυσαι, βυσσὸς καὶ ἄβυσσος ἐν ᾗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. ζήτει εἰς τὸ κανὸν ἄβυσσος

Ἀβρίκτον, ἄγρυπνον.

Ἀβρίξ, ἀγρηγόρως.

Ἀβροτῆσαι, ἀπὸ τοῦ ἀμαρτῆσαι νυκτός.

Ἀβρότης, ἁπαλότης. τρυφερότης.

Ἀβύρβηκτον, πολύ. μάταιον.

Ἀβώβας, ὁ Ἄδωνις ὑπὸ Περγαίων.

Ἀβως, ἄφαντος.

Ἀβωτος, ἀηδής.

Ἀβωτίδες, αἱ μὴ κατανεμόμεναι. ἢ βοτάνην φέρουσαι ἄκαρπον.

Ἀβυρτάκη, βαρβαρικὸν πέδεσμα ἐκ δριμέων κατασκευαζόμενον καρδάμων, καὶ σκορόδων. καὶ σινάπεως. καὶ ἀβυρτακοποιός.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΑ·

Ἀγάζω, ἐκ τοῦ ἄγω ἀγάζω. ὡς σκεδῶ σκεδάζω. ἐκ δὲ τοῦ ἀγάζω τὸ ἀγασάμεθα. καὶ ἐκ τοῦ ἄγω παράγωγον, ἄγημι.

Ἄγαμαι, τὸ παθητικόν. ἄγαμαι αὐτοῦ καὶ τοῦτο ῥῆμα οὕτως συντάσσουσι. σημαίνει τὸ θαυμάζειν πολλάκις. ἀποσημαίνει δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν. ὁμοίως καὶ τὸ κρατῆσαι αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀφελέσθαι. καὶ τὸ ἀφαιρεῖσθαι. ἐπιλαθέσθαι. ποιεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ζηλοῦν ὡς ἐν ὀδυσσείας ε. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων. οὕτως ὠρίων.

Ἀγαίεται. τῷ δ' ἤριζ' αὐτὸς ἀγαίεται βασκαίνει. ὀργίζεται. χολοῦται. τίθεται δὲ ἡ λέξις πολλάκις καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν.

Ἀγαθός. παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν. ἢ ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων ἀγάσω. ὁ παρακείμενος, ἤγακα. ὁ παθητικὸς ἤγασμαι ἤγασαι ἤγασται, ἀγαστός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ ἀγαθός. ὡς κρεμάστρα κρεμάθρα. ἢ ἐκ τοῦ ἄγαμαι. σύγκρισιν δὲ οὐ ποιεῖ, οὔτε ὑπέρθεσιν ὡς ἐξ ἐγκλιμένου ἐπιτατικοῦ μορίου, ἵνα μὴ γίνωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμοῦ. ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαθός ὁ δὲ, τοῦ δὲ.

Ἀγαθόν, τὸ ἄγαν θεῖον. ἢ τὸ ἀγαπῶν τὸν θεόν.

Ἀγα, φθόνος καὶ βασκανία.

Ἀγάζηλοι. μεγαλόζηλοι. οἱ δὲ φθονεροί.

Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ. καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβεσθαι καὶ φθονεῖν παρ' ὁμήρῳ καὶ λυπεῖσθαι.

Ἀγαθιζομένη, συνεχῶς ἀγαθὰ λέγουσα.

Ἀγαθίς, σφαῖρα. καὶ εἶδος γραμμάτων, ἢ στήμονος.

Ἀγάθοσμον. πήλινον.

Ἄγαλμα, ἀγαλλίαμα καλλώπισμα. πᾶν ἐφ' ᾧ ἀγάλλεταί τις. καὶ χαίρει. κἄντε ἱμάτιον ᾖ, κἄντε εἰκών. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον ποιηταί, ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἄγαλμα, παρὰ τὸ ἀγάλλω.

Ἀγαλλιῶ, παρὰ τὸ ἀγαλλιάω. τοῦτο παρὰ τὴν αἴγλην. τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ.

Ἀγάλακτες, οἱ ἀδελφοί. οἱονεὶ ὁμογάλακτές τινες ὄντες. ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. οὕτως ὠρίων.

Ἀγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μένω. ἄγαν, τὸ λίαν, μακρόν. τὰ γὰρ εἰς αν λήγοντα ἐπιρρήματα, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον, πέραν. λίαν. εὐάν. πλὴν τοῦ ὅταν καὶ πάμπαν. τὸ δὲ ἄγ[illegible]πιθέμενον μετὰ ἄλλου, συστέλλει τὸ δεύτερον α. καὶ μονὴν ποιεῖ τοῦ ν. καὶ τροπήν. καὶ ἀποβολήν. μονὴν μὲν ποιεῖ, ἐν τῷ ἀγάννιφος. τροπὴν δὲ ἐν τῷ ἀγήνωρ. ἀποβολὴν δὲ ἐν τῷ ἀγακλυτός. ἀγαθοκλῆς. ἀγαμέμνων. ἔστι δ' ὅτε κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ κατὰ ἀρχὴ[illegible] γέγονε, ὡς ἐν τῷ, κατηγάθεον νηοῖο. τοῦτο δὲ πάθος ποιητικόν.

Ἀγανοῖς. τοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν, προσηνέσι, καὶ πραέσιν. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. γίνεται ἀγανός. ὁ παρ' ἀπὸ τοῦ ἄγαν γίνεται, καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἀγανή, ἡ ἀγαθή. καὶ ἀγανοῖσι, τὰς σηπτικὰς καὶ ἀγαθὰς εὐχὰς λέγει.

Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγαν τὸ παῦσαι. ἤγουν, ἐν οἷς τὸ σωμάτιον προσομοιοῦσαν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα ἔχειν.

Ἀγαπώνη, ῥῆμα εὐκτικόν. ἀγαπάω ἀγαπῶ. ἀγαπάοιν τος ἀγαπῶντος. ἀγαπάοιμι ἀγαπῷμι. τὸ τρίτον, ἀγαπάοι ὁ ἀγαπῷ. οἱ ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν, προστιθέασι τὸ η. καὶ ἀναλόγως πάλιν, τὸ πρῶτον γίνεται ἀγαπώην. καὶ ὡς τὸ ἔστιν ὀλίγων, τὸ τρίτον πρόσωπον εἰς η λῆγον, προσθήκῃ τοῦ ς ποιεῖ τὸ δεύτερον. καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν τὸ α.

Ἀγαπήνωρ, ὁ ἡμερώτατος καὶ ἀνδρεῖος, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην. ὅ ἐστι, τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀγασάμενοι, θαυμάσαντες παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυμάζω.

Ἀγαστόρων, τῶν ὁμογάστρων. τῶν ἀδελφῶν. λυκόφρων. τόν φιλτάτων σου τῶν ἀγαστόρων τροφιν. ἔστι δὲ, τὸν τροφόν. ἢ τὸν εὐτραφῆ. καὶ κλίνεται, τρόφις τρόφιδος.

Ἀγαυός, ὁ λαμπρὸς καὶ ἔνδοξος. ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω γίνεται ἄγημι. ἄγαμαι. ἄγασαι. ἄγασται, ἀγαός καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀγαυός αἰολικῶς. ὡς ναός ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γάϊος. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ὡς δίφρος, δύφρος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀγαυός.

Ἀγαυρός, κομψός, ὁ ἔνδοξος παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι, ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γίνεται γάϊος. ἢ παρὰ τὸ ἄγη, ὅ ἐστι τὴν ἔκπληξιν ἀγηρός, καὶ ἀγαυρός. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὑπερήφανον. ὑπὸ δὲ ἰώνων, τὸν ἄπορον ὑπὸ δὲ ἀττικῶν, τὸν κοῦφον.

Ἀγαυρίαμα, παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῦρος, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γαῦρος. ὡς κλαίω κλαύσω. καίω καύσω. καὶ ἐν ἐπιτάσει τοῦ α ἀγαυρός. καὶ ἀγαυριῶ. τὸ μεγάλως γαυριῶ καὶ ἐπαίρεσθαι, οὕτω μεθόδιος.

Ἀγαυή, οἱ, ἀπόλλωνος ἀγαυή. παρὰ τὸ αὐγή.

Ἀγαυότατον. μέγιστον ἐνδοξότατον.

Ἄγγουρον, δράκαινα οὐ λίαν σμικρά. ἀγγοῦ δὲ μεγάλα ἀμ' ὅσον ἀνορθίζεσθαι εἰς πουλύποσι.

Ἄγγαροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν καὶ τὰ διαδοχῆς. οὕτως ὠρίων.

Ἀγγείας, τοὺς θερισμούς. ... αὐτίας. οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγείζεσθαι. οὕτως ὠρίων.

Ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ τὰ ... φέρειν. οὕτως ὠρίων.

Ἀγγεῖλαι, κυρίως τὸ διαλόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέγω ἀγλέγω. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀγγέλλω. ὁ παρὰ τοῦ ἧσε

Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλέτωσαν οἱ ἀττικοί φασι. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γινομένων, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ κλητικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. τυπτέτε, τυπτόντων, ἀντὶ τυπτέτωσαν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ κλητικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθε τυπτέσθων ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Ἀγάλιος. λοιδορία, καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι λοιδορεῖσθαι. ταραντῖνοι.

Ἀγάννιφον, ἄγαν χιονῶδες πολύνιφον. ἄγαν βαλλόμενον νιφετῷ. ἢ πολυνέφελον. ἀγάννιφον τὸν πάνυ καταγνιφόμενον. ἢ τὸν οὔτε ὅλως νιφόμενον. ἄμφω παρὰ τὸ νείφω. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ.

Ἀγανακτεῖν. ἀντὶ τοῦ στένειν παρὰ πλάτωνι.

Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω, ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος ὃ σημαίνει τὸν ἐργάτην. ἀγγάρους λέγουσιν, οἱ μὲν τοὺς πρέσβεις τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμοὺς ἄγγαρα, καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν παραλαμβανομένους ἀνόητας. αἰσχύλος οὖν ἐν ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν. ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη.

Ἀγγάρους. ἡ λεγομένη περσική ἐστι, σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους. ὅθεν καὶ τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τινὰ χρείας, ἀγγαρεύειν λέγεται. καὶ ἀγγαρεία, δουλεία. καὶ ἀγγάρειος δοῦλος, ἢ ἄγγελος. ἄγγαρος λέγεται, καὶ τὸ εἰς ἀνακλινθρα ξύλον.

Ἀγανὸν, καλὸν ἀγαθὸν, ἱλαρόν. οἱ δὲ ἀθάνατον. καὶ ἀγανόφρων, πρᾶος προσηνὴς ταῖς φρεσίν.

Ἀγγρίζειν, ἐρεθίζειν. ὑφαιρεῖσθαι.

Ἄγγελος, ὥσπερ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος καὶ ἄγγελος. καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. οἷον, ἀρχάγγελος εὐάγγελος χαράγγελος.

Ἀγγελίην ἐλθόντα, ἀντὶ ἄγγελον. διὸ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν πρεσβείαν, ὡς ἐν τῷ Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι πηνελοπείῃ. καὶ τὸν ἄγγελον ἤτοι πρέσβυν ὡς ἐνταῦθα. Ἀγγελίην ἐλθόντα. καὶ ἀγγελιαφόρον πρεσβευτήν.

Ἀγελείη, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τοῦ πολέμου. ὅ ἐστι λαφυραγωγίαν. ἢ ὅτι ἡ λαφυραγωγὸς ἀθηνᾶ. ἢ ὅτι ἡγεῖται λαῶν.

Ἀγελαῖος, ἰδιώτης ἐρεμβώδης. παρὰ τὸ ἀγέλη. τὸ δὲ ἀγέλη, ἀπὸ τοῦ ἄγω. διὸ καὶ προπερισπᾶται. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκὰ γινόμενα προπερισπῶνται. οἷον, γάζα γαζαῖος. τὸ δὲ ἀγέλαος, ὅτε κύριον προπαροξύνεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀθηναῖος καὶ εὐτελής.

Ἀγέρωχος, ἐκ τοπικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὸν αὐθάδη. παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν. ἢ ὁ ἔντιμος καὶ ἀνδρεῖος παρὰ τὸ ἄγαν γέρου ἔχειν. οὕτως ὠρίων. ἡ μὲν οὖν συνήθεια τὴν λέξιν ἐπὶ ψόγου τάσσει. τοὺς αὐθάδεις, καὶ ἀπαιδεύτους ἀγερώχους λέγουσα. ὁ δὲ ὅμηρος τοὺς ἄγαν ἐντίμους. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἐπὶ τὸ γέρας ὀχεῖσθαι. Τρώων ἀγερώχων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ βοιωτίᾳ. Ῥοδίων ἀγερώχων. ἔνιοι δὲ τῶν γλωσσογράφων, ἰδίως τούτους ἔδοξαν ἀγερώχους λέγειν, ἐπεὶ νησιῶται ἐπισάκτῳ τροφῇ χρῶνται. ἀπὸ τοῦ ἀγείρειν ὀχὴν, τουτέστι τροφήν. ὁμήρου μηδέποτε τὴν τροφὴν ὀχὴν εἰρηκότος. ἔπειτα καὶ τοὺς ῥοδίους μηδαμῶς ὄντας νησιώτας ἀγερώχους λέγει.

Ἀγέραστος οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ γέρας, ἄνευ γερῶν, καὶ τιμῆς. παρὰ τὸ γέρας ἡ τιμή. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ γεράζω γεράσω. γεγέρακα γεγέρασμαι γεγέρασαι γεγέρασται, γεραστὸς καὶ ἀγέραστος.

Ἀγερμὸς, οὐ καὶ ἀγυρμός. πλάτων δὲ ἀγερμὸν εἴρηκε τὸν συναθροισμόν.

Ἀγειροκύβηλιν. κύβηλις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μαγειρικός. οἱ δὲ, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν. ἢ θύτην παρὰ τὴν ἄγερσιν τὸν ἀγερμὸν, ἢ ἀθροισμόν. κρατῖνος ἐν δραπέταις.

Ἀγείρω. τὸ γειδιφθογγον. ἀγέρρω γὰρ λέγουσιν οἱ αἰολεῖς. ἢ ὅτι καὶ ἀγερμὸς ὁ μῆνων, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται.

Ἀγερέθω, ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω γίνεται ἀγερέθω, καὶ οὐχὶ ἀγεράθω. ἐπειδὴ τὰ εἰς θω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα, εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, διὰ τοῦ αθω ποιοῦσι τὴν παραλήγουσαν. οἷον κνῶ κνάθω. εἴκω εἰκάθω. εἴργω, εἰργάθω. ἀμύνω, ἀμυνάθω. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ εθω ποιεῖ τὴν παραλήγουσαν. οἷον φλέγω φλεγέθω. νέμω νεμέθω. γέρω γερέθω. ὅθεν καὶ τὸ ἀγερέθω, καὶ ἀείρω ἀερέθω γινόμενα κατὰ παραγωγήν. ἀττικὴν ἀγειρέθω καὶ ἀγερέθω, ἀπέβαλλον τὸ ι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ διὰ τοῦ αθω γινόμενον μακρᾶς οὔσης τῆς παραληγούσης.

Ἀγείραστον. γέρας ἡ τιμὴ ἀγέραστον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείραστον. οὕτως ὁ ῥοδιανὸς περὶ παθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον καὶ πολύτιμον.

Ἀγερωπεῖ, ἐφορᾷ.

Ἀγήραον, ἄφθαρτον, ἀθάνατον μὴ γηράσκοντα παρὰ τὸ γῆρας.

Ἀγέλαος, ἐπώνυμον τοῦ ᾅδου. καλλίμαχος φοιτῶσι

μεγάλω ἀγέσπλάω. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀγείρειν τοὺς λαοὺς ἐπὶ χοὰς γὰρ τῶν θανόντων. οὕτω μεθόδιος.

Ἀγή, ἀγὴ μὲν χλόος χαμελαῶν. σημαίνει δὲ τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἄζω, ἤγουν τὸ θαυμάζω. οἱ γὰρ ἐκπληττόμενοι, ὥσπερ ὑπερέχουσιν ἄγονται. ἔστι δὲ ἀκλιτον. ἐπειδὴ τὰ εἰς η ἰαμβικὰ οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχονται. οἷον, στέγη, ταγή. φυγή. πρόσκειται ἰαμβικά, διὰ ταγή ὅ σημαίνει τὴν ἀπόκλασιν τῆς κύματος. τὸ γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰαμβικὸν ἀλλὰ σπονδειακόν. τὸ γὰρ α μακρὸν ἔχει ἐπεὶ οὖν τὸ ἀγή ἐστιν ἰαμβικὸν καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, δῆλον ὅτι ὡς μὴ ἔχον ἡμῖν μιμνήσκεσθαι, ἄκλιτον μένουσι. καὶ ἀγή, ἀπὸ τοῦ ἀκή. ἐκ τῆς περὶ τὸ μῦθον καὶ ἀφωνίας τῆς ἐκπλήξεως. τὸ δὲ ἀγῶ ἀπὸ τοῦ χῶ χαίνω. κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἐκ-

Ἀγαί, ἠιόνες καὶ ῥαγαὶ μετὰ καὶ ῥωγαὶ, πληττομένοις χαίνειν. ... λέγονται δὲ καὶ αἰγιαλώσεις. ἢ ἄγαιον, ἐπίφθονον ἢ θαυμαστόν

Ἀγείτης, ὑβριστής.

Ἀγαπησμός, ἀγάπησις.

Ἀγαπητόν, κεχαρισμένον. μονογενῆ

Ἀγάστονον, μεγαλοψόφητον, ἢ μεγαλοστένακτον.

Ἀγειοστώρου, ἀθροιστοῦ τοῦ ἀστεράστου.

Ἀγέλη, βοσκημάτων πλῆθος κυρίως. ἤδη δέ ποτε καὶ ἀνδρῶν.

Ἀγεληδόν, ἅμα.

Ἀγη, θαῦμα χαρὰ ἀπὸ τοῦ ἄζω ζῆλος. παρὰ ἡροδότω, βασκανία. παρὰ ὁμήρω, ἔκπληξις. πληγή. θραῦσις ἀπώλεια.

Ἄξον, ἐκ τοῦ ἄγνυμι τὸ κλάω. ὅ μέλλων ἄξω. ὁ ἀόριστος ἦξα. καὶ τὸ προστακτικόν, ἄξον. διὰ τοῦ ξ μὲν ἄξω. ὁ ἀόριστος ἦξα. καὶ τὸ προστακτικόν, ἄξον. διὰ τὸ πλεονάζειν ... δὲ τὴν συνέμπτωσιν. ἔστι τὸ ἄξον ἀπὸ τοῦ ἀγῶ. τὸ ἡγεμονεύω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦγον. τὸ παθητικόν, ἤγνυ-

Ἀγή, ἡ κλάσις τῆς κύματος ἀπὸ τοῦ ἄγω. κλάσις. καὶ τὸ παθητικόν, ἄγνυ-

τὸ κλάνω ἀγή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι καὶ κατάγνυμι τὸ κλῶ. καὶ ἔαγος, τὸ κατέαγος, καὶ κεκλασμένον. οὕτω μεθόδιος.

Ἀγήγεραρ, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τοῦ ἀγείρω ὁ μέλλων, ἀγερῶ. ὁ παρακείμενος ἤγερκα. ὁ παθητικός, ἤγερμαι. τὸ τρίτον, ἤγερται. καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται. καὶ ἰωνικῇ προσθέσει τοῦ α, ἀγηγέραται, ὡς ἐσπάραται. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠγέρμην. καὶ ἀττικῶς, ἀγηγέρμην. ἤγερσο καὶ ἀγήγερσο. ἤγερτο, καὶ ἀγήγερτο. καὶ ἰωνικῶς, ἀγηγέρατο. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ ρ στοιχεῖον, ἐν ἑστῶσι μεταβόλων. λέγεται δὲ κοινῶν, ὅτι τῶν ἀμεταβόλων ἔχον πρὸ τοῦ τ ψιλόν, ἡ ὁ πᾶν τὸ ψιλοῦ δασύ, καὶ προσθήκη τοῦ α ποιοῦσιν οἱ ἴωνες τὸ ἀγηγέραται ... αὐτὸ τῶν παθητικῶν. εἰ φήσει τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δύνασθαι ἀγηγέραται γενέσθαι. οὐ γάρ ἐστι πρὸ τοῦ τ, ρ ψιλόν, μανθανέτω ὡς κανών ἐστιν ἑτέρος ὁ λέγων, τὸ ρ μετὰ τῶν δασειῶν δασύνεσθαι καὶ μετὰ τῶν ψιλῶν, ψιλοῦσθαι. ὅπως οὖν ἀγηγέραρ, γέγονεν, ὡς ἐσπάραρ. ἔδει γὰρ ... ρ ψιλόν.

Ἀγήοχα. ἄγω ἄξω. ἦχα. ὁ ἀττικὸς ἀγήοχα. καὶ ἐπειδὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι ... συλλαβὴ ἔχειν τὸ α σύμφωνον, ἐπλεονάσθη καὶ συλλαβὴ, καὶ γέγονεν ἀγήοχα. ὡς παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἦκα ὁ παρακείμενος. καὶ ἀττικῶς, ... ἐπλεονασμῷ τῆς ὁδ συλλαβῆς, ἐδήδοκα. καὶ ἀ-

ποβολῇ τοῦ γ ἀγήοχα. τὸ μέντοι ἀγείοχα, βοιωτῶν ἐστι.

Ἀγήνωρ, ἐκ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ ἀνήρ. ποιητική, ἔστι διφθογγον. νῆρ ἀγάνωρ. καὶ ποιητικὸν αὐξήσει, ἀγήνωρ. ἀπορούσι τινὲς λέγοντες, ὅτι ποιητικὸν πάθος ... ἴδιον σχηματισμὸν καὶ λεγόμενον ἴδιον σχηματισμόν. διότι τὸ ἀνὴρ μετὰ τῆς λέξεως καὶ ἄγαν χωρὶς συντιθέμενον, ... τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η, εἰς ω. οἷον, εὐήνωρ. ἀγήνωρ. τὸ δὲ νικάνωρ, κατὰ τὴν βοιωτῶν τροπὴν. ... λαμβάνεται, σημαίνει τὸν ἀνδρεῖον. ... ἀπὸ τοῦ ἄγαν τῇ ἠνορέη ὅ ἐστι τῇ ἀνδρίᾳ χρῆσθαι. ὅμηρος. ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ. ὁπότε δὲ ψόγου, τὸν αὐθάδη, ὡς ἐν τῷ, αὐθαδ', ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστί. καὶ ἄλλως, ὁ ἄγαν ὑβριστής. ἢ διὰ τῆς ἀνδρίας ὑποπεπτωκὼς εἰς ὕβριν. οὕτω με-

Ἀγηνορίαις, αὐθαδίαις. εὐπορήσας θόδιος. ἔστι καὶ κύριον.

νίαις. ἀπολλώνιος. Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐ-

Ἀγῆλαι, ἀναθεῖναι. κοσμῆσαι. εἰς ἀγάσματα ἀγαγεῖν νίκας. καὶ χαράν. τιμῆσαι. θεὸν ἀγάλλεσαι. εὔπολις. Καὶ προσαγηλόμαστε ἐλθόντας. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. Καὶ στευθέαις, προσόδοισί τε μεγάλαις ἀγηλοῦμεν. οἱ δὲ προσεισαγαγεῖν. ὅτε δὲ δοξάσαι. ἢ ἀγηλῶ, κοσμήσω.

Ἀγηλάτω, λυμέφων. Ἀγηλάτω μάστιγι σωθλάσας κάρα. λέγεται δὲ τῷ κεραυνῷ. ἐὰν μὲν δασέως, τὸ ἐκ ἐλαύνοντι. ἐὰν δὲ ψιλῶς, τὸ ἄγαν ἐλαυνομένω.

Ἀγηροί, θαυμαστοί. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ θαυμάζω, ἀγὸς ἀγητός. εὐδαίμων ἀμεμπτος. περίβλεπτος καὶ οὐδέτερον, ἀγητόν.

Ἀγινῶ. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. πέφυκε τὸ πλεονάζειν τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι. καὶ μὲν ἐν ἄλλοις φωνήεσιν ἀλλεπάλληλον, φυλάττει ἢ βαρεῖα τάσις. οἷον, θύω θύνω. δύω δύνω. ἐπειδὴ δὲ μὴ εὑρέθη ἀλλεπάλληλον φωνήεσιν ἀλλάσσουμβολον πρὸ τοῦ ν, περισπᾶται. οἷον, ἱκῶ ἱκνῶ. οἰχῶ οἰχνῶ. οὕτως ἀγῶ ἀγινῶ, καὶ ἀγινεῖν πλεονασμῷ τοῦ ι. καὶ ἐκ τοῦ ἄγω σημαίνει τὸ ἐκπλήττομαι. τὸ ι μακρόν. Περὶ δ' οὐρανὸς αὐτὰ ἀγινεῖ ... δράκος.

Ἅγιος, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι. ἅγιος καὶ ἁγνός. εὐκτὸς. φίμιος. καθαρὸς εὐσεβής. ὅτε δὲ μιαροί, ἅγιοι.

Ἀγκών, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι ἑτέρως ὅστεον τὸ ἕτερον, ἐγκὼν καὶ ἀγκών. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ δέχω, ὁ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγκών,

Ἀγκωνίδες αἱ ὑπερείδες. εἴρηται δὲ παρὰ καὶ ἀγκοινιγηρεύουσιν, ὅ ἐστι μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.

Ἁγιστεία, ἁγιάζω, ἁγιάσω, ἥγιακα, ἡγίασμαι, ἡγίασαι ἡγίασται. ἁγιαστός, ἁγιαστεία, καὶ ἁγιοσύνη. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγιστεία.

Ἀγκύλη, διὰ τὸ ἄνω αὐτῆς κοῖλον.

Ἄγκυρα, ἡ μὲν πόλις προπαροξύνεται. ἡ δὲ τοῦ πλοίου, παροξύνεται.

Ἀγλαομένη, ἀγαλλομένη. χαίρουσα.

Ἀγλαΐζειν, σώζειν.

Ἀγλαΐζειν, διώκειν φυγαδεύειν ἐπιτάσσειν. οἱ δέ, ἀτιμάζειν.

Ἄγημα. τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα. οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως.

Ἀγισμός, ἁγνισμός. καὶ ἁγιστεία, καθάρευσις.

Ἀγιάδαι, οἱ πρῶτοι ἐν λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ ἀγίδος

Αγίζειν, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν ἢ καρποῦν. ἔνιοι τὸ κατὰ τέμνειν.

Αγκάς, τὰς ἀγκάλας. ἀπὸ τοῦ ἄγκος ἢ ἀνακαταπιθέμενοι δέρμα. ἀγκῶνος, ἀγκάς. ἐξ οὗ τὸ ἀγκαλίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγκών, ἀγκάζω καὶ ἀγκαλίζω. ὃ καὶ βέλτιον.

Αγκη, τὰ τῶν ὀρέων κοιλώματα. ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι ἢ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγκη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀγκη. ἢ παρὰ τὸ κέω χῶ, τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος, ἐν ᾧ συνάγεσθαί τε καὶ

Αγκιστρον, παρὰ τὸ ἄγω ἄκιστρον. καὶ ἄγκιστρον. ἢ κεῖσθαι.

Αγκίλον, στρεβλόν.

Αγκιστρωμένος. κατεχόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ.

Αγκύλον, παρὰ τὸ ἄγω ἀγκύλος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ ἀγκύλον σημαίνει β', τὸ σκολιὸν καὶ πανοῦργον, ὥστε, Οδυσσέως ἀγκυλομήτεω. καὶ τὸ περιφερὲς κατὰ σχῆμα. ὥσ ἐν τῷ ἀγκύλα τόξα. καὶ τὸ ἰσχυρὸν ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα δ' ἅρματα ἐξαίνων. ὥσ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν ἰλιάδος. τὸ κυ ψιλόν. διατί, τὰ διὰ τοῦ υλος ὁ μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. οἷον κρωβύλος. σημαίνει δὲ τὸ ποιμενοβοσκόν. αἰσχύλος. ἀκύλος.

Αγκυλομήτεω, ἀπὸ τοῦ ἄγκω πλὴν τὸ κοῖλος ὁ βαθὺς τόπος. ἀγκύλον ὅ ἐστι τὸ σκολιὸν καὶ τὸ μῆτις. ὅ παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύομαι γέγονεν. κλίνεται δὲ οὕτως ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομήτου κοινῶς. δωρικῶς ἀγκυλομήτα. βοιωτικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς ἀγκυλομήταο. ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω. οἷον, κακοήθους. κακοτέχνου. πολυβούλου. οἱ δὲ, τοῦ δυνάμενον περὶ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βουλεύεσθαι.

Αγκυλοχείλης, τινὲς φασὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλή, ὅ ἐστι τὸ ὄνυχα γίνεται κατὰ τροπὴν βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει διφθογγον. κακῶς δὲ λέγουσιν. ἀγνοοῦντες, μὴ εἶναι ἐστι καὶ αὐτὸ τὸ ὑπέχοντας ἐπικεκαμμένοις ὄνυχες. ὡς τὸ Αἰγυπτιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι. καὶ εὑρίσκεται ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαῖνον ὅ περ ἐστὶν ἄτοπον. ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος, καὶ τὸ ἀγκύλον γίνεται. σεσημείωται τὸ ἀγκυλοχείλος. κακῶς δὲ σεσημείωται. οὐ γάρ ἐστι σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον.

Αγλαά, τὰ λαμπρά. παρὰ τὴν αἴγλην, ὅ ἐστι τὴν λαμπρότητα, ἐφ' ἣ τις ἀγάλλεται. ἢ παρὰ τὸ ἀγαν ἄγεσθαι, ἀγαλαά, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀγλαά. ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν τὸ ἀγλαόν. καὶ ἀγλαή, καλῶς κεκοσμημένη.

Αγλαΐα, παρὰ τὸ ἀγλαός. τὸ δὲ ἀγλαός, παρὰ τὴν αἴγλην. λαμπρότης. κάλλος. καὶ ἀγλαΐζεσθαι τὸ καλλωπίζεσθαι. ἀγλαΐζω, ἀγλαΐσω. ἀγλαΐω. καὶ ἀγλαΐζεσθαι.

Αγλαυκής, παρὰ τὸ γλεῦκος ἀγλευκής. ἀγλευκέστερον, ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. ἢ παρὰ τὸ γλυκὺς πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀγλαυκής. ἀηδής. ἄκαλος. ἀχάριστος. ἀκαλής.

Αγλιθες, αἱ τῶν κεφαλὴ τοῦ σκορόδου συγκεῖται. ἢ σκορόδων κεφαλαί. ἀγλίδια, σκόροδα.

Αγκαλιαγωγοί, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις. ἤγουν θρεμμάτων. ἀγκαλιδοφόροι μὲν αὐτοὶ οἱ φέροντες. ἀγκαλιδοπῶλαι δὲ, οἱ πωλοῦντες. Αγλίτης, οἰκέτης.

Αγμοῖς, τοῖς ὀρθίοις καὶ κρημνώδεσι τόποις. ἢ κατὰ χαλεπαῖς περιθραύσεις. ἀπορρῶγες. καὶ ἄγμα, σύντριμμα. οἱ δὲ, πάγος.

Αγνός, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι. ἅζω, ἁγὸς ἁγνὸς, καὶ ἁγνός. καὶ κλίνεται ἁγνοῦ. ἤγουν ὁ καθαρὸς καὶ σεβάσμιος. τὸ δὲ ἁ-

Αγνώς, παρὰ τὸ γνόω γνώς ἀγνώς. ἢ ἄγνον, πάντες σεβόμεθα. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀγνώς. οἷον εἰ ὁ ἄγνωστος καὶ ἀμα-

Αγνος, τὸ φυτόν. παρὰ τὸ ἁγνὸς ἐσθίειν ὄψις. καὶ κλίνεται ἄγνος. οὕτως ἀγόνοις τηρεῖν, ἀγονόν τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀγνείαν συντελεῖν, ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον. ἔστι δὲ καὶ ὑποστρωννύμενον. ὃ καὶ λύγον καλοῦσι. τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικόν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. φασὶ γὰρ αὐτὸ ἐσθιόμενον σβεννύναι τὴν φλόγα τῶν ἡδονῶν. ἁγνὸς δὲ λέγεται ὁ καθαρὸς ὀξυτόνως. παρὰ τὸ ἀγάζω ἀγανός, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁγνός. ὡς παίζω

Αγνοῶ, παρὰ τὸ νοῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ παλαμός. οὕτως ὠρίων. σημαίνει τοῦ γνοῶ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγνοῶ. Οὐδέ μιν ἠγνοίησεν. οὕτως ὠρίων.

Αγνυμι, ὦν πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων. συντριβομένων. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ κλῶ. καὶ ἀγνῶ, ἀγνύω, καὶ ἄγνυμι. καὶ περιαγνύμενος, σημαίνει τὸ περιτριβόμενος, περι-

Αγκαλίδες, αἱ τῶν φυγάνων δέσμαι. καὶ ἀγκαλούμενος. κάλαι, οἱ βραχίονες. καὶ ἀγκαλίς, ἄχθος. καὶ ἀγκαλίζειν.

Αγκιστροφάγος, φιλάργυρος. ἢ ἄγχειν, ἢ ἀναβαστάζειν.

Αγκιστρεύεται, θηρεύει.

Αγκόνοις, διακόνοις. ὑπηκόοις. δούλοις.

Αγκτῆρ, δεσμός. καὶ ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τραχήλῳ τόποι, δι-

Αγκύλη, τοῦ ἀγκῶνος ἡ καμπή. ἢ ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. καὶ οἱ ἀκοντισταί, ἀγκυλισταί.

Αγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος. ἀνόητος. ἀλόγιστος. ἁμαρτάνων.

Αγός, ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄγειν τοῖς ὑποτεταγμένοις. Αμφὶ δέ μιν κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο.

Αγος, σημαίνει δύο. τό, τε καθαρόν, ὅ περ κυρίως. καὶ τὸ εὐ-

Αγκών, ὁ ἄγαν ὀστώδης τόπος. ἢ παρόν κατὰ ἀντίφρασιν. διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οὖν ἀγνυσθαι. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστός, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγὸς καὶ ἀγοστός. οὕτως ὠρίων ὁ ἐτυμολόγος. ἢ τὸ ἐκ τῆς τοῦ ἀγκῶνος, παρὰ τὴν συναγωγὴν, καὶ τὴν ἐπικαμψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ τινὰ ἄγχειν.

Αγονος, ὁ νόθος. παρὰ τὸ γόνος. βαρύνεται μὲν ὁ γεννηθείς. ὀξύνεται δὲ ὁ γεννήτωρ. ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνὸς ὁ γεννητικὸς καὶ κάρπιμος τόπος. Γουνῷ ἀλωῆς.

Αγαμος, τὸ δὲ ἀγαμὸς τὰ πολέσθαι, ὅτε σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ διαζευκτικοῦ παραλαμβάνεται. ἤτοι, ἢ καὶ γεννηθεὶς προγά-

Αγον, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγον. ῥῆμα ὁριστικὸν μων ἀπολέσθαι. κόν, χρόνου παρατατικοῦ. ποιητικὸν δέ ἐστι. καὶ ἔστιν ἀναύξητον. βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἄγον δωρικῶς τὸ αὐτό, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἐστὶν ἦγον.

Αγορή, καὶ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα. καὶ ὁ τόπος. καὶ ἀγορά. παρὰ τὸ ἀγείρω τὸ ἀθροίζω καὶ ἐκκλησιάζω, γίνεται ἀγορή. ὅ ἐστιν ἐκκλησία. συνέδριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.

Αγοράζω, παρὰ τὸ ἀγορά. τὸ δὲ, παρὰ τὸ ἀγείρω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἴρω τὸ λέγω ἢ πρὸς τὸ λέγειν συναθροί-

Αγοράασθε, ἐκ τοῦ ἀγορῶ. καὶ περισπᾶται. τὰ γὰρ ἢ ζοντα.

εἰς ρω λήγοντα ῥήματα τὸ ο παραληγόμενα, περισπῶ-
ται. οἷον, δημηγορῶ, ἀγορῶ, ἐγρηγορῶ. οὕτω καὶ ἀγορῶ.
ἔστι δὲ τῆς β΄ τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ Παισὶν ἐοικότες ἀ-
Ἀγοράζω. ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐν ἀ- γοράασθε. δημηγορεῖτε.
ἀγορᾷ ἐμβάλλω καὶ διατρίβω. εἴρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγοράζειν
Ἀγορήνδε, τουτέστιν εἰς τὴν ἀγοράν. ἐπίρρημα τοπικὴ ἡ σύνταξις
ὡς τὸ οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἀθήναζε, εἰς ἀθήνας.
Ἀγορῆθεν, διὰ τί περισπᾶται. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων ἢ
περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιρρήματα, τὸν ὅμοιον
ἔχουσι τὸν τόνον. γῆθεν. ἀρχῆθεν. ἀγορῆθεν.
Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ἄρχοντες.
Ἀγορά, ἐφορεία. ἡ σύνοδος ἡ πρὸς τοῖς κοινοῖς ὅροις γινομέ-
νη τῶν ἀστυγειτόνων. οὗτοι ὅμοροι συνιόντες, περὶ τῶν κοι-
νῶν ἐβουλεύοντο. Ἄγρα, δημηγόρος ἱερὸν λέγεται. καὶ ἡ θή-
ρα. λέγονται δὲ πληθυντικῶς καὶ οἱ τόποι.
Ἀγραφίου, εἶδος δίκης, κατὰ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ,
καὶ ἐπιγεγραμμένων μὲν, ἀπαλειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι.
ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων τοὺς μὴ ὀφείλοντας.
Ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. ἢ λάβε, καὶ φέρε.
Ἀγρεύς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ
Ἄγριος, ὁ ἀνήμερος. προπαρο- κυρήνης ὁ ἀπόλλωνος υἱῶν.
ξύνεται. καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀπὸ τοῦ ἀγρός, πρὸς ἀντιδιαστο-
λὴν τοῦ ἄγρειος, ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος, τοῦ διὰ τῆς ει
διφθόγγου γραφομένου καὶ περισπωμένου.
Ἀγρυπνία, παρὰ τὸ ἄυπνος ἀυπνία. καὶ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ γ, ἀγρυπνία. Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι. ἀγείρω καὶ κατὰ
συγκοπὴν, ἄγρω. ὡς παρὰ τὸ ἐγείρω, ἔγρω.
Ἀγρός, παρὰ τὴν ἄγραν, ἐν ᾧ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτριῶ,
Ἀγροτέρη, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄγριος. ἀγριώτερος ἀρός καὶ ἀγρός.
τὸ ἦν ἄν. ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγρόν, ἀγρότερος πεποίηται. ἀπὸ
Ἀγροτέρας ἐλάφους, ἀγρ- ρας σχηματισμὸν τοῦτο φιλω-
ροτέρας. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας. διὰ τὸ πολυχρόνιον
τοῦ ζώου, ὡς ὁ χρησμὸς δηλοῖ. ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λα-
κέρυζα κορώνη ἀνδρῶν γηρώντων. ἔλαφος δέ τε τετρακόρω-
νος. ἢ ἀγριωτέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀγροτέρας.
Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος. ἔστιν ἀγρὸς ἀγρότης, ὡς δῆμος δη-
μότης. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ἀγροίτης. οὕτως ὠρίων.
καὶ κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ω, ἀγροιώτης.
Ἀγρίφη, σημαίνει τὴν σκάφην. ἢ ὑποδοχὴ ἄμης. σκαφίον.
Ἀγρός, παρὰ τὸ ἄρην ὅ ἐστι τὸν σίδηρον. ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνό-
Ἄγριοι οἱ παιδεράσται. ἤγουν ὅτι ἄγριόν ἐστι τὸ μενος.
πάθος ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ πᾶν μοχθηρόν ἐστι τοῖς τοιού-
τοις. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον οὐκ ἔχει. ἔστι δὲ
ὅταν, ἄγριος θεός. ἄγριοι δὲ καὶ οἱ ἀγροῖκοι.
Ἀγορευσις, λέγεται ἀγορητὰς τινας. καὶ ἀγορητὰς τοὺς
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους. καὶ ἀγορητοὺς ὁλκάδας,
Ἄγραυλοι, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι ἰασώνια ἐπαγομένας.
ὕπαιθροι. ἔρημοι. ξένοι. ποιμένες. καὶ ἀγραυλία. θυ-
Ἀγρεμών, θηρευτικός. ραυλία καὶ ἐρημία.
Ἄγρευμα, εὕρεμα. καὶ τὸ λῆμμα οὐκ ἔστι. καὶ κτῆμα, σκῦλα.
καὶ ἀγρεῦσαι τὸ λαβεῖν. ἢ γροικίσαι, ἢ γροιώτης.

Ἀγρηνόν, ποικίλον. ἐρεοῦν. δικτυοειδές. καὶ ἔνδυμα δὲ
Ἀγρός, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. ποιόν.
Ἀγρώσσω, παράγωγος ὁ χαρακτήρ. ἀπὸ τοῦ ἀγρός, ἀγρώσ-
σω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σσω, τὰ ἓξ λαμβάνουσι φωνήεντα. τὸ δὲ ο,
συλλαμβάνουσιν. οἷον, τὸ α, παρὰ τὸ ἄγος, ἀγάσσω. τὸ ε,
παρὰ τὸ πῦρ πυρός, πυρέσσω. πικάσσω, τὸ η. δηδίσσω,
τὸ ι. ἀφύσσω τὸ ἀπαντλῶ, τὸ υ. ὀνειρώσσω ἀγρώσσω, τὸ
ω. ὥστε, ἔχεις μὲν δύναι τὸ ο, οὐκέτι παραγωγή δέ. τὸ δὲ
ὄσσω, ἀπὸ τοῦ ὄπω γέγονεν.
Ἀγρωσταί, οἱ κυνηγέται ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω.
Ἄγρωστις, εἶδος βοτάνης. ἔστι μὲν ἔδω τὸ ἐσθίω. ὁ μέλλων ἔσω.
ὁ παρακείμενος ἦκα. ὁ παθητικός, ἦσμαι. τὸ β΄ ἦσαι. τὸ γ΄
ἦσται. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦστις. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ πα-
ρακειμένου γινόμενα ὀνόματα συνάρχεσθαι θέλουσι τοῖς ἰδί-
οις ῥήμασι, γέγονεν ἔστις. καὶ μετὰ τοῦ ἀγρός, ἄγροεστις. καὶ συναι-
ρέσει τοῦ ε καὶ ο, ἀγροῦστις. καὶ τροπῇ δωρικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς
Ἀγυιά, ἡ ὁδός. παρὰ τὸ ἄγω τὸ πορεύο- ω μέγα, ἄγρωστις.
μαι. τὰ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ ὀνόματα ὑπὲρ β΄ συλλαβὰς προ
παροξυνόμενα, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι. οἷον, ἄρπυια. αἴ-
θυια. ἄγυια. ὠρείθυια. εἰλείθυια. σεσημείωται τὸ μήτρυια
καὶ ὄργυια καὶ ἀγυιά ἡ ὁδός παραληγόμενα τῷ ι καὶ ὀξυνόμενα
ἀναλογώτερον δέ ἐστι τὸ ἄγυια. Ἥσυχοι ἀγυιαὶ ἰοῦσαι.
Ἄγυρις, παρὰ τὸ ἀγείρω. ἐξ οὗ καὶ ἀγορὰ γίνεται. καὶ ἀγορὰ δὲ ῥῆμα.
διὰ τοῦ ὀνόματος θηλυκόν, ἄγορις. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἄγυρις,
ἀγύρται, λωποδύται. ἐπαῖται. φιλοκερ- ἢ ἄθροισις.
δεῖς. καὶ ἀγύρτης, εἶδος βώλου. καὶ ὁ ἀλαζών. καὶ ὁ ἀπατε-
ών. παρὰ τὸ ἀγείρω, τὸ περιιέναι καὶ περιιόντας ἐν μαντικῇ,
ἢ ἑτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. λέγονται δὲ ἀγυρτικά, καὶ τὰ χυδαῖα.
Ἀγχίαλος, ἡ μὲν πόλις, ὀξύνεται. ὁ δὲ παρα- ψεύς μέν.
θαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεται.
Ἀγχαυρόν. οἷον, Ἦμος δ᾽ ἀνέρες ὕπνον ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἐβάλ-
λοντο ἀγρόται. οἵ τε κύνες πεποιθότες, οὔποτε νύ-
κτα ἀγχαυρὸν κνώσσουσιν ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς. σημαίνει δὲ
τὸ καλούμενον λυκόφως. τὸ ὄρθριον. τὸ πλησίον τῆς αὔ-
ρας. ἀγχίαυρος καὶ ἀγχαυρός. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. οὕτως εὕ-
ρομεν εἰς τὰ σχόλια τῶν ἀργοναυτικῶν τοῦ ἀπολλωνίου.
Ἀγχιστίνη, ἀπὸ τοῦ ἄγχιστος ἀγχιστῖνος καὶ ἀγχιστίνη. τὸ δὲ ἄγχι-
στος ἐστὶν ὑπερθετικόν. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγχου ἀγχότερος ἀγ-
χίων ἄγχιστος. καὶ ἀγχιστίδην, τὸ κατὰ ἀγχιστείαν.
Ἀγχι, παρὰ τὸ ἄγχου ἀγχόθι. ἄγχι κατὰ συγκοπήν. σημαίνει τὸ πλησί-
ον. τὰ παρὰ τὸ ἄγχι, καὶ ἐρι. καὶ ἀρι, καὶ τὸ ἀμφι, καὶ ἀντὶ,
καὶ ἐπὶ προθέσεις, διὰ τοῦ ι γράφονται. ἀρίδηλος. ἐριβρεμέτης.
ἀμφιέρευνος. ἀντίθεος. ἀγχίθεος ἀγχίσης. ἀγχίμαχος. τὸ δὲ
ἀγχέμαχος ἐστὶ παρὰ εὐφορίωνι τὸ ι, εἰς ε. τὰ δὲ παρὰ τὸ
ἄγχι, σύνθετα δὲ, χωρὶς τοῦ ἀγχίσης. ἀπὸ τοῦ ἄγχι παρ᾽ ἠχὴ
καὶ ἐστιν ἁπλοῦν. ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ισης διὰ τοῦ ι γράφονται. ἀγχίσης
ἀμφίσης. ἀγχίσης ἐρίσης ὄνομα κύριον. κυρίσης ποταμός
κελτικῆς. τισαμίσης ἐθνικόν. Ἀγχινεφὴς ἡ ἀχλύς.
Ἀγχιστῖναι, πλησίον ἀλλήλων καὶ πυκναί. παρὰ τὸ ἄγχου.
Ἀγχίσης. παρὰ τὸ ἄγχι τὸ ἐγγύς γενέσθαι τῆς ἀφροδίτης.
Ἀγχίμολον, ἐγγύς. παρὰ τὸ ἄγχι καὶ τὸ μολῶ. Α

Ἀγχιμαχητής, συστάδην, καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενος.
Ἄγχω, παρὰ τὸ ἄγω. πλεονασμῷ τοῦ χ. οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὁμοῦ τὸ ἄγχω, ἀλλ' ἀγκάζω. τὸ τὴν φάρυγγα συνάγω. πνίγω. Ἀγχεδί-
Ἀγχώμαλον. παρὰ μικρὸν ἴσα ἐγγύς. ∠ μηκεστὸς ἴσως.
τὸ ὁμαλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἄγχι, ὅ ἐστι τὸ ἐγγύς, καὶ τὸ ὁμαλὸν γέγονε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ὁμαλὸς σύνθετα, μεγαλία τῷ μεγάλου βαρύνονται. οἷον ἀνώμαλος. κατώμαλος. καὶ ἀγχώμαλος.
Ἀγχλάσας, ἀναχαλάσας. ἀνακουφίσας. ἀναβαστάσας.
Ἄγω, σημαίνει δ΄. τὸ πορίζομαι, ὡς τὸ, Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατέρων εἶδος ἀρίστην. καὶ τὸ κλάω. ὡς τὸ, Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδου. καὶ τὸ φέρω. ὡς τὸ, Εἰσάγαμέμνονα Διομάγουν κεχαριότα νίκην. καὶ ἄγω περισπωμένως τὸ ἐκπλήττομαι συζυγίας β΄. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄγη, ὅ ἐστι τὸ ἐκπλήξειν. τὰ γὰρ τῆς β΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνεται. Ἀγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἱστάμενος ἐν σχήματι
Ἀγυῆται, κωμῆται. γείτονες. ∠ κίονος καὶ βωμός.
Ἄγυρις, σύνοδος. συναγωγὴ στρατοῦ. Ἀγχηρίς, ἐγγύς.
Ἀγχιβαθής. ἡ μὴ ἔχουσα κλύσματα θάλασσα, ἀλλ' εὐθὺς βυθόν.
Ἀγχίβιον, μέγα ἐγγύς. ∠ ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα.
Ἀγχιβλώς, ἔγγιστα παρών. Ἀγχίστροφος, εὐμετάβολος.
Ἀγωνισμός, ἀντιλογία. ἀγωνία. καὶ ἡ ἄθλησις.
Ἀγώμενος, θαυμάζων ἐκπληττόμενος. οἷον, Ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος. ἐκ τοῦ ἀγάω ἄγω τὸ θαυμάζω.
Ἀγωνία, ἐπὶ τῆς ἀσθενείας μάλιστα κεῖται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς φόβου. οὕτως ὠρίων.
Ἀγών, οὐχ εὗρον αὐτοῦ ἐτυμολογίαν. ἐγὼ δέ φημι, παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγών, ὁ φέρων πολλὴν ὄχλησιν καὶ ἀδημονίαν. σημαίνει ε΄. ἀγών, ὁ τόπος. Λεῖκνον δὲ χῶρον. καλὸν δ' εὐρὺν ἀγῶνα. ἀγών, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν. λῦσε δ' ἀγών. ἀγών, καὶ τὸ ἄθροισμα. Ἠριμὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ πάλας ἀθηνικ. ἀγών, καὶ τὸ ἄθλον, καὶ ὁ ναός. Θεὸν δ' ὕσονται ἀγῶνα. οὕτως εὗρον σχόλια ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ εὗρον τὸ ἀγῶνα ἐτυμολογούμενον οὕτως. ἀγὼν λέγεται ὁ κυκλοτερὴς καὶ γωνίαν οὐκ ἔχων τόπος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ συνάγεσθαι.
Ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. καὶ ἀγώνισμα, ἔπαθλα.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ

Ἀδακήμων, ἄπειρος. ἀνεπιστήμων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω. δαήμων, καὶ ἀδαήμων. δαίω δαῶ, συστολῇ τοῦ ι, καὶ μεταθέσει τοῦ ζυγοῦ. Ἀδακῆσαι, ἤγουν τὸ κνῆσαι. καὶ ἀδαγμός, ὁ κνησμός. Ἀδεές, ἄφοβον. ἀπὸ τοῦ δέος, ὅ ἐστι τὸ φόβον, γίνεται δεής. καὶ ἀδεής. τὸ θηλυκὸν ἀδεής. τὸ οὐδέτερον ἀδεές. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου δ, ἀδδεές.
Ἀδελφός, δελφὺς λέγεται ἡ μήτρα. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός. οἱονεὶ ὁμόδελφός τις ὤν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. καὶ ἀδελφίζειν, τὸ ἀδελφὸν καλεῖν. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δους λήγοντα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον ἀδελφιδοῦς ἀδελφιδοῦ. θυγατριδοῦς θυγατριδοῦ. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδέος, καὶ θυγατριδέος κατὰ συναίρεσιν. οὐχ ὥσπερ τινές λέγουσι τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς, ἀδελφιδέος. οὐδέποτε γὰρ εὐθεῖα διαλύεται. τὸ γὰρ εἰς, ἔστι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας, ὅτι γέγονε τὸ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδέος, καὶ θυγατριδέος ἔδει ὀξύνεσθαι, λέγε ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ους ἁπλῶν περισπωμένων.
Ἀδέκαστος, δίκαιος ἀδωροδόκητος. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι, δεκαστός. καὶ ἀδέκαστος, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον ἢ δῶρα.
Ἀδευκής, ὁ ἄγνωστος. καὶ ἀπροσδόκητος. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω, δευκὴς καὶ ἀδευκής. καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀδευκής. οὕτως ὠρίων. οἷον, Ὀδ' ἐνὶ ψαμάθοις ἐλυσθεὶς μοῖραν ἀνέπλησε. τὸ γὰρ θέμις οὔποτε ἀλύξαι θνητοῖσι. ταύτῃ δὲ πότμον μέγα πέπταται ἔρνος. ὡς τὸ ὀιόμενοι ἀδευκέος ἐκ κραδίας τῆς, ἀπεοικυίας, ἢ πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν καὶ πολυδεύκης ἐκλήθη. καὶ γὰρ ἦν εὐεργετικώτατος ἐκεῖνος. καὶ ἀπαθανατισθεὶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοὺς ναύτας σώζει.
Ἀδέψητον, ὠμόν, ἀνέργαστον. ἀπὸ τοῦ δεψῶ, δεψήσω. ἀπὸ
Ἀδεῖν τὸ ἀρέσαι. ἀπὸ τοῦ ἁδῶ τὸ ἀρέσκω. ἢ ἀπὸ ∠ τοῦ ἕψω. τὸ ἥδω, ὁ μέλλων ἥσω. ὁ β΄ ἀόριστος ἄδον. ἐξ οὗ Ἀδεῖν ἐκπρέπει μῦθος. ὁ μέλλων β΄ ἁδῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἁδεῖν. οἷον, τὸ δ' ἐστὶ ἀδινὴν κινεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν. καὶ ἡ ἀδίνα.
Ἀδὴν τὸ κεκορεσμένως, καὶ τὸ εἰς πλήρωσιν ἄγον, ἔστιν ἐῶ τὸ δηλοῦν τὸ κορεννύω. ὡς τὸ ἐπεί χ' ἑῶμαι πολέμοιο. ἐξ οὗ παράγωγον ἕδω. καὶ ἤδω καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδονήν. οἷον Ἠσαρ' ἀδινῶς, ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι. οἷον Ἀτὰρ ἐπεὶ ἄσχετο τέρφθεν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄω ὦ. ἄσας. ἄσε, ἀ. τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό. οἷον Ἀσειν ἄνδροι κεν ταχέας κύνας, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄδος. καὶ ἄδος. καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως ὠρίων.
Ἀδάμας, ἄπονος. ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ χόνιῳ στερρότατον. καὶ ὁ ὑοσκύαμος παρά τισι, καὶ ὄρος.
Ἀδδιξ, μέτρον τετραχοίνικον. Ἄδεια, ἀφοβία. εὐδία. καὶ ἀδείη, ἀναίδεια ἀφοβία. καὶ ἀδδεής, ἄφοβος. ἄτρεπτος. καὶ
Ἄδελφα, ὅμοια. Ἀδελφίζειν, τὸ τι ∠ ἀδδεῶς ἀφοβία. μᾶν ὡς ἀδελφόν. ἀδελφὸν τὸ κοινόν. καὶ ἀδελφιξία, κοινωνία. ἀδελφιδοῖ οἱ ἀδελφῶν υἱοί.
Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὸν τράχηλον, καὶ βουβῶνας.
Ἀδδηκτον, χαλεπὸν, ἢ οὗ ἄν τις ἐπιδεηθείη.
Ἀδδευκεῖ, ἀπεοικότι, ἢ ἀδευκεῖ, ἢ αἰσχρῷ. ἀδευκές, ἄμορφον. ἄγνωμον. οὐκ ἐοικός. χαλεπόν. ἀνόμοιον. ἀνοίκειον.
Ἀδημονεῖν, ἀλύειν. καὶ ἀπορεῖν. ἀμηχανεῖν.
Ἀδημονίη, θαῦμα. Ἀδηνέως, ἀδόλως. καὶ ἁπλῶς. ἢ χωρὶς
Ἀδηνές, ἄκακον. ἀπρονόητον. ∠ βουλῆς.
Ἄδην, παρὰ τὸ δήν, τὸ ἐπὶ πολύ. καὶ μετὰ τοῦ ἀθροιστικοῦ α.
Ἀδηφάγος, παρὰ τὸ ἄδην τὸ δα ∠ ἄδδην, πλεονασμῷ τοῦ δ. ψιλῶς καὶ τὸ ψήχω. ἢ φαγεῖν. ἀδηφάγος, ὁ δαψιλῶς ἐσθίων.
Ἅδης, χωρίον ἀφεγγές. σκότος αἰώνιον, καὶ ζόφου πεπληρωμένον. παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω, εἴδης. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείδης. ἐν ᾧ οὐδὲν βλέπομεν. ἅδης γάρ ἐστιν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. κατὰ κρᾶσιν τοῦ ἄλφα, καὶ ε, εἰς ἄλφα μακρόν, ἅδης. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ἀδηκότες, κεκμηκότες, δαμασθέντες. ἀδημονοῦντες. τὸ
τὴν ἡδὺ ὑπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι. ἀηδῶ οὖν ἀηδήσω.
Ἀδήωτον, ἀπόρθητον. παρὰ τὸ δηῶ τὸ πορθῶ. τοῦτο παρὰ
τὸ δαΐω τὸ κόπτω. γίνεται ἀδὴς καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος
Ἀδινός, παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρημα γίνεται ἀδινός, ἀδινά. ⟨δηώ.
λειπτος. τοῦ συγκριτικοῦ ἀδινώτερος. παρὰ τὸ ἄδην ἐπίρρη-
μα, ὃ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως καὶ πλήρες, γίνεται ἀδινός. τὸ θηλυκὸν
ἀδινή. καὶ ἀδινῶν. καὶ ἀδινάων. τὰ δὲ εἰς νος ὀξύτονα ἀπὸ
ἐπιρρημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ι, γίνεται. ἄδην, ἀδινός. πύκα,
πυκινός. καὶ ἀδινῷ μύθῳ, τῷ οἰκτρῷ. παρὰ τὸ ἄδην, ἢ ἅ-
δην. καὶ ἀδινώτερον, τὸ ἀθρόως, κοινότερον. Μελισσάων
ἀδινάων. τῶν ὁμοῦ καὶ ἀθρόως περιπετομένων. ἀδινὰ μῆλα τὰ
μὴ μεγάλα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ ἐλεεινὸν οἰκτρὸν ἁπαλόν.
Ἀδήριτος, χωρὶς μάχης καὶ ἀφιλόνεικος. ἐκ τοῦ δηρὶς δηρίω.
ὁ παθητικὸς παρακείμενος δεδήριμαι. τὸ γ' δεδήριται. καὶ ἐξ
αὐτοῦ δηρίτης, καὶ ἀδήριτος. τὰ δὲ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφουσι
τὴν δίφθογγον. χωρὶς εἰ μὴ ὦσι σύνθετα παρὰ τὸ κλείω.
Ἀδίσποτον, ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. Ἀδίξ, μερόνη ποίμαι
Ἀδικίου, ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ὑποποσοῦν ἀδι⟨ τε ῥαχιωνικῶν.
νούντων. τῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργύριον ἐστὶν ἀποτιννύ-
Ἀδμολίη, παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ⟨ μετὰ πλεονασμοῦ.
ἴδμονος. ἰδμονία, καὶ αἰδμονία. καὶ συγκοπῇ, καὶ γίνεται πα-
Ἀδμήτην, ἀδάμαστον. νέαν. ἄζευκτον. ⟨ δμολίη, ἡ ἄγνοια
παρὰ τὸ δμῶ, ὁ μέλλων δμήσω. δέδμηκα. δέδμημαι. δμη-
τὴς καὶ ἀδμήτης. ἢ παρθένον ἄζυγον. ἢ πρωτόζευκτον. καὶ
Ἀδολεσχία, ἀδολεσχίαν ⟨ ἀδμῆτες ἀδάμαστοι. ἄζευκτοι.
ἐκάλουν μὲν οἱ πολλοὶ καὶ τὴν φλυαρίαν. ἐγένετο δὲ τοὔνομα
ἀπὸ τῶν τὰ μετέωρα λεσχηνευόντων. οὐκ ἀπὸ τῆς ἀηδίας
καὶ τῆς λέσχης συγκειμένης, ὥσπερ τινὲς ὑπειλήφασιν. οὐδὲ τὰ-
δην ἐν ποιήμασι πολλοὺς φυσιολογῆσαι. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἅδειν
τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀρέσαι. κοινὴν τὴν ἀρέσκουσαν καὶ αὐτοῖς
ἁνδάνουσαν διάλεξιν, ἀδολεσχίαν ἐκάλουν. διὰ τὸ μὴ ἐκ
κοινῆς ὁρμᾶσθαι δόξης τὴν τοιαύτην ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐξ ἰδίας
διαλέξεως καὶ ἀρεσκούσης ὑπολήψεως. διὸ καὶ ἀδολέσχας
τοὺς φυσικοὺς ἐκάλουν. λέγεται δ' ὠρίων, καὶ σωκράτην πτω-
χὸν ἀδολέσχην. ἔφη εὔπολις ἐν δήμοις. Ἀδολέσχην
αὐτὸν ἐκδίδαξον ὦ σοφιστά. ἢ παρὰ τὸ ἅδω τὸ εὐφραίνω. οὗ ὁ
β' ἀόριστος ἅδον. καὶ σημαίνει τὸ ἄδος ἡ εὐφροσύνη. καὶ ἡ λέσχη ἡ
φλυαρία. καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀδόλεσχος, ὁ ἐν τῇ φλυαρίᾳ εὐ-
φραινόμενος. ἢ ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω, καὶ τὸ λέσχη. τοῦτο δὲ
παρὰ τὸ λέσχος, ὃ σημαίνει τὴν κοίτην. ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἔθος ἦν,
καὶ τῷ χειμῶνι τόπον ἔχειν ἀποκεχωρισμένον, ἐν ᾧ πυρκα-
ϊὰς ποιοῦντες, ἐν αὐτῷ καθεζόμενοι δι' ἡμέρας ὅλης ἀδολε-
σχοῦντες, καὶ φλυαροῦντες. ἀδολέσχης ἀδολέσχου. ὁ κα-
νών. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν εἰς ης γινόμενα ἀρσενικά,
μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. τὸ δὲ ἀδο-
λεσχῶ σημαίνει δ'. τὸ φιλοσοφῶ. Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει
ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. τὸ παίζω. Ἐξῆλθεν ἰσαὰκ ἀδολε-
σχῆσαι εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαρῶ. Τί ἀδολεσχεῖς ἄνθρω-
πε. καὶ τὸ ὀλιγωρῶ. Ἠδολέσχησε, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ
πνεῦμά μου. Ἀδολέσχης μακρολόγος.

Ἀδον, ἀρέσκειν σημαίνει. καὶ γνώμην. ἢ κόρον. ἢ κόπον.
Ἀδίσποτον, ἄναρχον. καὶ ἀφύλακτον. δίσποτοι γὰρ λέγονται οἱ
τῆς νεὼς φύλακες. Ἀδίτονον, οἰκτρὸν στένοντα.
Ἀδμαλέην, ὑγιαίνειν. Ἀδμενίδες, δοῦλαι.
Ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγανακτεῖν. ἀγνωμονεῖν καὶ ζητεῖν.
Ἀδράφαξις, λάχανον ἄγριον.
Ἀδράς, δαίμων ὑπὸ τὴν δήμητραν, ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν
Ἀδρακής, ὁ τυφλός. ⟨ ἁδρύνσεως.
Ἀδροῖς. ἀντιμάχοις. Ἐν δ' ἀδροῖσι χέειν εὐίλαγγας ἄλ-
φι. δροῦ γὰρ λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι δρός, καὶ δροί. κατὰ
πλεονασμὸν ἀδροί. ἢ ἀντὶ κοινῶς ὁδροί. οὕτως ἡρωδιανός.
λέγονται δὲ καὶ κώρυκοι. θύλακοι. ἀσκοί. οἱ οὐδ' ἀριθμοί
Ἀδρός, ὁ χονδρός. παρὰ τὸ ἅδω τὸ εὐφραίνω. ἢ ἅδημεθα γὰρ
Ἀδραστείδων. ἄδραστος κύ- ⟨ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς.
ριον. ἀδραστίδης. ἀδραστιδῶν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀ-
δραστειδῶν θάλος. Ἀδρύνω, τὸ αὐξάνω. Τὴν μετοχὴν ἀδρύ-
Ἀδρανής, ὁ ἀνίσχυρος, καὶ μὴ πρά- ⟨ νηται. νίκανδρος.
ξαι δυνάμενος. ὅθεν καὶ ἀδρανέα, ἢ ἀσθενέα. δραίνω τὸ
πράττω. ὅμηρος. Ἐπιδραίνεις. δρανῶ. ὁ β' ἀόριστος, ἔ-
δρανον. ἐξ αὐτοῦ δρανής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀδρανής.
Ἀδρίας, τὸ πέλαγος. διονύσιος σικελίας τύραννος, ὃς
πρότερον ἐπὶ τῆς ὀλυμπιάδος πόλιν ἔκτισεν ἀδρίαν ἐν
τῷ ἰωνικῷ κόλπῳ ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος ἀδρίας καλεῖται.
εὔδοξος δὲ ἐν τῷ θ' τῶν ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀ-
νομασθῆναι ἀδρίαν φησίν, ἀπὸ ἀδρίου τοῦ μεσσαπίου παι-
δὸς. Ἀδύτῳ, τῷ ἐνδοτάτῳ καὶ ἐσχάτῳ μέρει τοῦ ναοῦ. ⟨σαμος.
ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, οἷς οὐκ ἔξεστιν
εἰσιέναι οὐδὲ εἰσδύναι πᾶσιν. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ εἰσέρχομαι.
δῦμι δύσω δέδυκα δέδυμαι δέδυται δυτὸς καὶ ἄδυ-
τος. καὶ τὸ οὐδέτερον ἄδυτον. ἄδυτα οὖν τὰ ἀφανῆ, καὶ
μυχὰ τῶν ἱερῶν. οἱ ὄροφοι. οἶκοι ὑπόγειοι. σκοτεινοί.
Ἄδωνις, παρὰ τὸ ἅδω τὸ ψάλλω. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω.
τὸ δὲ ω μέγα. διὰ τί. τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων κατὰ
πρόσληψιν συλλαβῆς γινόμενα ὀνόματα διὰ τοῦ ω μεγάλου
γράφονται. οἷον ζῶ, ζωή. φῶ, φωνή. ἅδω, ἄδωνις κύριον. δύνα-
ται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἄδωνις. οἷον ἀδώνειος καρπός. ἀρέ-
Ἀδωνίς, χελιδών, καὶ ἡ θρίδαξ. ⟨ σκων.
Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ ἀδώνιδι θρῆνος.
Ἀδώνεια, ἑορτὴ ἀγομένη ἀφροδίτῃ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἄεθλον. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελοντήν. καὶ μετὰ
τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀέθελον. τὸ πάνυ θελη-
τόν. καὶ συγκοπῇ ἄεθλον. καὶ κράσει τοῦ α καὶ
ε ἆθλον. καὶ τὸ ἀρσενικὸν ὁ ἆθλος λέγεται καὶ
ἄεθλος. ἢ παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ, τλόν
καὶ ἄτλον. καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἄθλον. τὸ δὲ ἄεθλον ἀρσενικῶς μὲν λε-
γόμενον, τὸν τόπον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ. οἷον Οὗτος
μὲν δὴ ἄεθλος, ἀάατος. οὐδετέρως δέ, τὸ ἐπὶ ἀγῶνος
διδόμενον. Νικῶντι δ' ἐκφέρεται τὰ ἄεθλα. λέβητάς τε.

γίνεσθαί τι. καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀελλάζειν τὸ ἀγωνίζεσθαι.

Ἀέκητι. ἀβούλως. ἔστι ῥῆμα ἀεκάζω. ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα ἀεκαστί, ὡς δωρίζω δωριστί. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ ἀεκατί. καὶ τροπῇ ἰωνικῇ, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου ἀέκητι. ἡ γὰρ ἀποβολή, πολλάκις ἀναβιβάζει τοὺς τόνους.

Ἀεκήλια ἔργα κατὰ ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου. ἐφ' οἷς οὐχ οἷόν τε ἡσυχάζειν. οἷον οὐχ ἡσυχα οὐδ' ἠρεμαῖα. ἀλλὰ ταραχώδη, ἢ ἀκούσια. ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι.

Ἀέκων ἀπὸ τοῦ ἕκω τὸ θέλω. ἕκων ὁ ἐκὼν. παραλόγως, καὶ σεσημείωται. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀέκων. καὶ κράσει τοῦ α ε, ἄκων.

Ἄελλα, συστροφὴ ἀνέμου. ἡ ἄγαν εἴλουσα. ἢ μὴ θέλουσα. ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἴλειν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ὅμηρος, ἀήσω. καὶ ἀέσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄελλα κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου λ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικὸν καὶ ῥηματικόν. καὶ προπαροξύνεται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς λα ὑπὲρ β συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ καταλήγουσαν, ἅπαντα προπαροξύνεται. οἷον, δίκελλα. μάκελλα. σίβυλλα. πρίσκυλλα. φαινόμελλα. καὶ ἄελλαι, φοραὶ παρὰ σοφοκλεῖ, σφοδρά.

Ἀελλὶς, κονίσαλος ὀρνυτὲ ἀελλής. ἀελλώδης, κονιορτώδης. παρὰ τὸ ἔλλω, ἢ παρὰ τὸ εἴλω τὸ συστρέφω, ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἑλλὶς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ὡς πολὺ ἀτέρπης, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω.

Ἀελλάδων, ταχέων. Ἀέλλεται. πνεῖ.

Ἀέλλας, ἀνέμους καὶ ἄτακτα πνεύματα. καὶ αἰγίδας, οἱ δὲ τὰς

Ἀελλὶς, ἀθρόον καὶ ὁμοῦ. ἢ μεγάλας εἰλήσεις καὶ συστροφάς.

Ἀεκαζόμενοι, ἄκοντες ἀρνούμενοι. ἀκιώμενοι.

Ἀελλόποδες, ἐλαφροί. κοῦφοι. ταχεῖς. ὀξεῖς, ἀνεμόποδες.

Ἀέναον. πολλὸν ἀεὶ ῥέον. ἢ ὡς. ἀέναον γὰρ τὸ ταχύπολυ χείμιον. καὶ ἀενάων, ἀεὶ ὑπαρχόντων.

Ἀεργάζειν βαστάζειν. Ἄετμα, φλόξ. οἱ δὲ, τὸ πνεῦμα.

Ἀέσαμεν, κατεκοιμήθημεν. καὶ ἀέσκοντας, κοιμωμένους. καὶ ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο.

Ἀετώσιον, λίαν ἡμεμιγμένον. οἱ δὲ, οὐ κατὰ προαίρεσιν.

Ἀελλόπος. ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ ποὺς συντιθέμενα, τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττει κλίσιν, καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται. οἷον, πούς ποδός, οἰδίπους, οἰδίποδος. τὰ γὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς ποιοῦντα τὴν γενικήν, ἀττικά εἰσιν. οἷον ὀρείπους τοῦ ὀρείπου. καὶ ὁ οἰδίπους, τοῦ οἰδίπου. ἰστέον ὅτι, τὰ παρὰ τὸ πούς, ἀποβάλλει τὸ υ κατὰ τὴν εὐθεῖαν. ὥσπερ δὲ ἀελλόπος, ἢ ἀίπος, ἢ ἔστιν ἡ. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Ἀελπτέοντες. ἀνελπιστοῦντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἀέλπω. καὶ ἄελπτον, ἀπροσδόκητον. ἐξ ἀέρος.

Ἀέντες, ἔστιν ἄω πορισώμενον. καὶ δῆλον, ἐκ τοῦ ἄησις, καὶ ἀκμή. καὶ οἱ αἰολεῖς τὴν ἄω μετοχήν, κατὰ ποιῶν καὶ φιλῶν, ἀεὶ σέρουσιν, ὡς φιλείς, καὶ ποιείς. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀέντες. ἡ γενικὴ ἀέντων, ὡς ποιέντων. οἷον Καὶ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. εἰ δὲ ἡ βαρύτονον, ἀέντες ἂν ἐρρέθη. οὕτω φιλῶν εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ. πνοιῇ σι λιγυρῇ σι διασκέδασαν ἀέντες.

Ἀέναος, νάω τὸ νέω νάος. ἐν συνθέσει ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων.

Ἀέξει. Ἀνδρὶ κεκμηκότι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. αὔξει. καὶ ἀέξετο, αὔξησιν ἐλάμβανεν. ἤγετο. ὑψοῦτο ὁ ἥλιος. ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐλαύνω. ὅμηρος ἕξω καὶ ἀέξω.

Ἀέρθεν, ἠρθησαν. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ. ἄερκα. ἄερμαι. ἀέρθην. ἀέρθησαν. καὶ ἄερθεν, ὡς τὸ κόσμηθεν. ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν.

Ἀερσίποδες ἵπποι. οἱ αἴροντες εἰς ὕψος ἢ σὺν ὁρμῇ σφῶν τοὺς πόδας. ταχεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀείρω ἀερῶ, ἀερσίποδες. καὶ πλεονασμῷ, τοῦ ς ἀερσίποδες. ἢ ἀείρω τὸ κουφίζω. ὅμηρος, ἀερῶ. αἰολικῶς, ἀέρσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀερσίπους.

Ἀερσίφρων, ὑψηλόφρων. ἐπαίρων τὰς φρένας.

Ἀεσιν, πόνον. βλάβην. καὶ ἀερσίφρων, βλαψίφρων, κοῦφόφρων. κρυφόνους. καὶ κακόφρων. καὶ ἀεσιφροσύνας μεγίστας.

Ἀεσίφρων, ὁ μὴ δεδιὼς γερμένας ἔχων τὰς φρένας. ἀπὸ τοῦ κοιμῶμαι. ὅμηρος ἀέσαι. ὅθεν καὶ ἀεσίφρων τὸ κοιμᾶται. οὕτως

Ἀετὸς, παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὁρμῶ, αἰετὸς, καὶ ἀετὸς. ἢ ὡρίων. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἔτεος εἶναι. λέγεται γὰρ ὅτι ὁ ἀετὸς εἰς ἀληθοῦς σημεῖον ἀεὶ παρὰ τοῦ διὸς πέμπεται. ἀετὸς, καὶ κιβωτίου τι. καὶ τῶν κινημῶν τοῦ μοχλοῦ ἕκαστον σιδήριον. καὶ στέγασμά τι τῶν οἴκων ἐμφερὲς τῇ πτήσει τοῦ ζώου.

Ἀείδω, τὸ ει δίφθογγον. ἀντιπαράκειται γὰρ αὐτῷ τὸ ἀοιδή. εἴδω τὸ ἐπίσταμαι. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀείδω, τὸ πάνυ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ ἄδω σύνθετόν ἐστιν, ἀποβάλλει τὸ ε. μῆνις ὁ ἀπ' ἔρος. καὶ πολλοὶ δὲ. καὶ παραγόμενον. οἷον ἀμύων. ἰσωρ. ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, τὰ ἀπαθῆ οὐ λέγεται. οἷον πατέρος, καὶ μητέρος, καὶ ἀνέρος, ἀλλὰ τὰ πεπονθότα. οἷον τὰ πατρὸς, οὕτω καὶ τὸ ἀείδω ᾄδω, εἰς α μακρόν. κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ συναιρέσει τοῦ α εἰς τὴν α δίφθογγον. διὰ τί βαρύνεται, τὰ εἰς δω ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, περισπᾶται. εἰ μὴ ὑποχοίνει διφθόγγῳ. ὁ ὠδῶ. ἀοιδῶ. λαρυγγῶ. καὶ τὰ ὅμοια. διέφυγεν δ' ἄρα τὸ ἀείδω καὶ ἐρείδω.

Ἀείδμεναι. παραγωγὴ ποιητική. οὐ δωρικὴ διάλεκτος. γίνεται τοῦ τ συνεσταλμένου παρὰ τῷ ποιητῇ. ἅπαξ δὲ ἐκτεταμένον. ἐν τῷ, Ἀείδει δεδαώς.

Ἀείδελον σημαίνει τὸ ἀόρατον. ἔστιν εἴδω τὸ γινώσκω. ὧ ἀντιπαράκειται τὸ οἶδα, γίνεται εἴδελος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ σύνθεσις ἀείδελος ὁ μὴ θεωρούμενος. παρὰ δὲ νικάνδρῳ αὐτὸ τὸ ἀειφανεροῦ κεῖται. πλὴν οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀεὶ δῆλον γέγονε κατὰ συμπλοκὴν τοῦ η, εἰς ε. τοῦ δὲ τέρας πορίσιμον ἀείδελον ἐστὶ κείμενον. νίκανδρος. αὐτὸ δὲ τὸ ἀόρατον ἔχειν σαφῆ τὴν λέξιν ἡ ὁδὸς περὶ τὸν αὐτολύκου. φησὶ γὰρ ὅτι κερσὶν ἀδόρεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν. καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς κλέπτης ὢν ἔκλεπτε τοὺς ἵππους, καὶ ἀλλοιομορφὰς αὐτοὺς ἀπετέλει. ἐνήλλαττε δὲ τὰς χροιὰς αὐτῶν. ζήτει εἰς τὸ ἀΐδηλον.

Ἀεῖλα, τὰ πολύσκια χωρία. κατὰ στέρησιν τῆς ἕλης.

Ἀειλογία, τὸ ἀεὶ λόγους καὶ εὐθύνας ὑπέχειν.

Ἀειδέλιον, κακὸν κορυφαῖον ἄδηλον. Ἀειδέλλιος, κατάρα

Ἀείδελον, οὐ δῆλον. ἄμορφον. φοβερόν. πονηρόν. ἢ τος.

Ἀεικέλιον, δεινόν. αἰσχρόν. οἰκτρόν, εὐτελές.

Ἀεικίζει, ἀπολλύει φθείρει. οἱ δὲ αἰκίζει. καὶ ἀείκιον, τὸ

Ἀεῖλα, παρὰ ἀνηλία. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή.
Ἀείλλαν, θύελλαν, καὶ ἀέλλαν. Ἀειφρίς, τύφλωσις.
Ἀεῖρον, ταχύ. Ἀεῖρον, ἀέρα ἢ τὸν παρ' αἰτίαν αἰθέρα.
Ἀειτάδες, ἀεὶ χρόος. Ἀείφυρος, ἀεὶ διαμένων. ὁμοίως δὲ
Ἀεικής, ὁ σκληρὸς ὁ μὴ εἴκων. ἐκ τοῦ ἀ στερητικοῦ καὶ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται ἀεικής. ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀεικής, ὁ μὴ ὑποχωρῶν καὶ ὑπείκων τινί. ἀφ' οὗ τὸ ἀεικέα λοιγόν. καὶ αἰκία. τὸ θηλυκὸν ἡ ἀεικής. ἔστι δὲ γενικῶς. ὡς παρὰ τὸ εὐφυής, ἡ εὐφυής τὸ εὐφυές. καὶ ἀεικέα τῷ β' ποιητικῶς. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπρεποῦς. Σοφοκλῆς οὐ οἱ ἀεικεῖς ἀλλὰ στέμματ' ἀνθρώποισιν. οὕτως ὠρίων.
Ἀεικέλιος, ἀπρεπής. σκληρὸς ἀνόμοιος. εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ἐξ οὗ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα. εἴκελος ἰκέλιος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἀεικέλιος. τὸ δὲ εἴκελος μετ' ἐξ οὐδετέρου παρ' ὅτε διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὸ δὲ ἀ-
Ἀεικέλιον, τὸ ἀπρεπὲς. καὶ σκληρόν. ἢ πολὺν, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ εἴκω εἴκελον. καὶ ἀεικέλιον.
Ἀεικίσσωσιν. ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν. ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ εὐγενής γίνεται εὐγενίζω καὶ ἀπὸ τοῦ εὐτελής, εὐτελίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεικής, ἀεικίζω. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀεικίζω πλεονασμῷ
Ἀεικίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὑβριστικὰς αἰκίας γίνεται τοῦ ε. ἀεικίσσωμεν. ἀπὸ τοῦ αἰκίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀεικίας.
Ἄεισιν. αὔω τὸ πνέω. παράγωγον τῶν ἀσμῶν, ἄημι. τὸ γ' ἄησι. τὸ δυϊκὸν ἄετον ἄετον. καὶ κατὰ ἔκτασιν ἄητον. οἱ ἴωνες τρέπουσι τὸ η εἰς ε ἄετον. τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν ἄεισιν, αἰολικώτερον. ἔχει γὰρ τὸ ἄεισιν, ὡς παρὰ ἵεισιν. ἀπὸ τελευτῆς ἄεισιν.
Ἀειρομένη, ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀερῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀείρω. ἢ μετὰ χρόνον ἀειρόμενος. ἀειρομένη. κουφιζομένη. ἐπαιρομένη. σημαίνει τὸ βαστάζειν. σημαίνει καὶ τὸ προσφέρει. ὡς τὸ μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα. ἀντὶ τοῦ φέρε. σημαίνει καὶ τὸ ἐπαίρε
Ἀείζωος. ἀζωστος ναῦς ἐστιν ἡ ἀνυπόπλοιος. ἀζώστους δὲ τὰς ἀνασυρομένας γυναῖκας. ἢ ἀνειμένας, ἢ ἀναισχύντους.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΖΗΤΑ

Ἄζω, σημαίνει δύο. τὸ σέβομαι. ὅπερ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται. οἱ γὰρ σεβόμενοί τινα ὑποχωροῦσιν αὐτῷ. διὸ καὶ δασύνεται. ἀναχωρήσαντος οὖν τοῦ χ, ἐμεῖνεν ἀναλογοῦσα τῷ χ, ἡ δασεία. σημαίνει καὶ τὸ ξηραίνω, ὅπερ ψιλοῦται. ἀπὸ τοῦ ζῶ, κατὰ στέρησιν ἄζω. τὰ γὰρ ξηρὰ, οὐ ζῇ. τὸ δὲ ζῶ, σημαίνει τὸ ὑγρόν ἐστιν. οὕτως ὠρίων. ὁ δὲ ἡρωδιανός ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει. ὅτι παράγωγόν ἐστιν. ἀπὸ τοῦ ἄγος, ἀγίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄζω. ὡς σκέλος σκελίζω. τεῖχος τειχίζω. πόθεν δὲ δῆλον, ἐκ τοῦ ῥήματος ἀλκιμα[?] γίνεται. ἁγίσθεο, ἀντὶ ἅζεο.
Ἄζη, λέγεται ἡ ξηρασία, ὅτι τὸ ζῆν ἀναιρεῖ ἢ θάλλειν ἐστέρηται. οὕτως
Ἄζην, σημαίνει τὸ πώγωνα κατὰ φύλας, καὶ κλίνεται ἄζενος. ὠρίων. ἐκ τοῦ πυρὸς λέγεται καὶ τὸ αἰζηὸς γίνεσθαι. καὶ ἀφλέκαι γενέσθαι διὰ τοῦ η, ὡς μὴ ἔχον τὸ μετ' εὐθείας. ἀλλὰ σεσημείωται ὥσπερ τὸ ἀδὴν ἀδένος. σημαίνει δὲ τὸ βύθισμα. γίνεται παρὰ τὸ ὅτι τὰ εἰς ην ὀξύτονα ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ α, καὶ μέρος

σύμαρος σημαίνοντα, ἢ πάθος, γίνεται τὸ ἦχος. οἱ αὐχένος. αὐχένος. ἄζενος. τὸ δὲ ἀλληχήν, οὐκέτι χεῖτα.
Ἀζηχές, παρὰ τὸ ἀδὴν ὅ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως. ἀδηχές. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς ζ δωρικῶς ἀζηχές. ἀδὴν δέ ἐστι τὸ ἀδιάλειπτον, ἢ μεγαλόηχον. οἱ δ' ἀζηχές μεμακυῖαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρόν. ἀπὸ τῆς ἄζης, ὅ σημαίνει τὴν ξηρασίαν. οὕτως ὠρίων.
Ἀζαλέην, ξηράν, ἢ σκληράν. παρὰ τὸ ἄζω τὸ ξηραίνω.
Ἄζειν, τὸ στόμα ἀθρόως προσπνέειν.
Ἀζείδαο. Δόμω ἄκτορος ἀζείδαο. ἔστι βοιωτίαν εὗρον ἐν ὑπομνήμασι σχόλιον. ἀζεύς, ἀζείδης τὸ πατρωνυμικόν.
Ἄζηρον, ἀποίκιλον. ζάγρον γὰρ τὸ ποικίλον. οἱ δὲ τὸ ἄχωστον.
Ἀζείρου, ἀζώστου ἢ πολυζώστου. ἀπὸ τοῦ ζειρά.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Ἀή, ὡς παρὰ τὸ ἀω τὸ πνέω γίνεται ἐπειδὴ διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ αἰολικοὶ ἐψίλωσαν διὰ τοῦ η. οὕτως παρὰ τὸ ἄω ἀεῖ. καὶ κατὰ αἰολεῖς ἀή. ὅμηρος. ἤη δ' ἐπὶ τὰ λευκὰς ἀνέμους.
Ἀήρ, παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω ἀήρ. κουφίζονται γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ αἴρονται τινὰ ζῷα. ἢ ὅτι οὐ φῶς παρὰ τὸ αἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἀὴρ ἡ τοῦ κίνησις αὐτοῦ ποιεῖ τὸ
Ἀήτην, ὡς παρὰ τὸ παρὰ τὸ ψάλλω γίνεται ψάλτην, οὕτω καὶ ἄνεμον. τω καὶ παρὰ τὸ ἄω ἄέτην τὸ δυϊκόν. καὶ παρὰ αἰολεῦσιν, ἀήτην ὡς ποιητήν. τὸ δὲ λῶ βαρύτονον ἀέτην ὤφειλεν εἶναι. ὡς
Ἀητο, ὡρμήθη. σημαίνεται παρὰ ἀέτης. τὸ ὕπερθεν. τὸ ἄησιν. καὶ ἀπαιτάζει. ἄηται γὰρ πνεύματα.
Ἄητον, δεινόν. εὐρύ. μέγα. ἐξ οὗ ἀπλήστον. ἀπόρητον. σημαίνει τὸ ὅμοιον. καὶ ἄησις, πνοή. αὔρα. καὶ ἄητι, ἀνορέσοι.
Ἄησυρον, ἀσθενές. κενόν. ἄκοσμον. μάταιον. ἀκόλαστον. ὅμοιοι κοῦφον ὑπ' αὔρας φερόμενον.
Ἄησυλον, ἀλαμπές. κακόν. ἀνόμοιον.
Ἄη, ἔπνει. ἄκμεναι πνεῦσαι. καὶ ἄημι, πνέω. καὶ ἄη
Ἄηθεν, λανθάνειν. ἀνεπιστήμονες. ἀμενοι πνέοντες.
Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμηκέναι. καὶ ἀηδίσαι, κάμνειν ποιάσαι, ὀχληθῆναι.
Ἀηδόνα, ᾠδὴν καὶ γλωσσίδα. οἱ δὲ, χελιδόνα.
Ἀήτης, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ὁμοίως ἄησω. ὅθεν ῥηματικὸν ἀήτης. ὁ δὲ τύπος ἡμάρτηται. σημαίνει τὸ θηλυκόν,
Ἄησυλος. ἀπὸ τοῦ ἄσω μήκους τοῦ δη, ἀήτη, τῇ πνοῇ. λοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὅθεν ῥηματικόν, ἄσυλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἀήσυλος. ὁ ἁμαρτήμων, ἀπρεπος. οὕτως ὠρίων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠδυνήσω ἤσυλα, καὶ ἀήσυλα τὰ μὴ τέρποντα. ἄτακτα. μωρά. ἢ ἄδικα καὶ ἁμαρτωλά.
Ἀηδών, παρὰ τὸ ἀείδω, ἀεδών. καὶ τροπῇ αἰολικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς η, ἀηδών. οὕτως ὠρίων. ἄλλοι δὲ κατὰ τροπὴν μόνον τοῦ ε εἰς η.
Ἀήθεσσον, ἦσαν ὅτι τὰ ἀπὸ φω- τὸ δὲ ι προσγεγραμμένον. ὅσα τοῦ ἀρχόμενα ῥήματα χρονικὰ αὔξουσιν ἐν τῷ παρατατικῷ. οἷον ἀΐω ἤιον. αἴρω ἦρον. αἰτῶ ᾔτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες συναρχόμενοι πολλάκις ποιοῦσι

τοῦ περὶ χρημάτων ὅμοιος τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν. οἷον ἄγω ἆγον. Ἀλλ᾽ ἔστι δὲ μοῖρα βαρεῖα. καὶ τὸ ἄψαρρος δ᾽ ἡμισύνων. ἀντὶ τοῦ ἄψαρρ. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων. οἷον ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον. ἀπέρχομαι, ἀπηρχόμην. ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἐφυλάχθη ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ χωρὶς τοῦ εὐαρεστῶ, εὐηρέστουν. εὐορκῶ, εὐώρκουν. ἐπὶ τούτων γὰρ ἔσωθεν ἐγένετο ἡ κλίσις. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω, ἀήθεσσον. ὅτι δὲ τὸ ἀήθης ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην. ταῦτα μὲν ὁ χοιροβοσκὸς λέγει καὶ ὁ ζηνόβιος εἰς τὸ ῥηθὲν τοῦ ἀπολλωνίου. λέγει δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀΐω τοῦ ἀκούω, καὶ τὸ ἀηδίζω, οὐ γέγονεν εἰς η ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἀΐω, διὰ τὸ οὐκ ἐπιδέχεσθαι τὸ α εἰς η. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤειν σημαίνοντι τὸ ὑπῆρχε. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴω. τὸ δὲ ἀήθεσσον, καὶ ἀηδιζόμην, ἵνα μὴ εὑρεθῇ δὶς ἐπάλληλον τὸ η. ἀήθεσσον δὲ, ὅτι τὸ ἠθῆ μόνον σημαίνει. ἀσυνήθως εἶχον. καὶ ἀηθέσσειν, ἀγνοεῖν. ἀπείρως ἔχειν.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΗΤΑ.

Ἀθαμάντιον. Καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἔκραιον, ὅστ᾽ ἐνέμοντο ἂμ πεδίον φθίης ἀθαμάντιον. ἔστι δὲ πεδιὰς ἐν θεσσαλίᾳ καλουμένη ἀθαμαντία, διὰ τὸ ἐκεῖσε τὸν ἀθάμαντα πλανηθῆναι μετὰ τὸ φονεῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν λέαρχον χόλῳ τῆς ἥρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸν διόνυσον. ἐφόνευσε δὲ αὐτὸν ἐν θήρᾳ μανεὶς δόρατι νομίσας ἔλαφον εἶναι. ὅθεν καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσε. καὶ τῆς ἰνοῦς τῆς γυναικὸς ἐστερήθη. καὶ τοῦ ἰδίου υἱοῦ μελικέρτου. ἀμφοτέρων εἰς θάλασσαν ἐμπεσόντων. καὶ οἰκησάντων προνοίᾳ ποσειδῶνος ἐν αὐτῇ. οὕτως εὗρον σχόλιον εἰς τὰ ἀρ

Αθέμιστος, ἄδικος. ἄνομος. ἀπὸ ἀργοναυτικὰ ἀπολλωνίου. τοῦ θέμις. θέμιστος, θέμιτος, καὶ ἀθέμιτος.

Αθέσφατος, πολύς. ἐκ τοῦ θεὸς καὶ φατός. τοῦ ῥηθέντος τοῦ φημὶ τὸ λέγω. θεόφατός τις ὤν. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ, θέσφατος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθέσφατος. ἢ παρὰ τοῦ ἀθέσφατον, τὸ πολὺ καὶ δαψιλές. ὃ οὐδὲ θεὸς ἑρμηνεῦσαι διὰ τὸ πλῆθος. οἱ θεόφατον καὶ ἄπειρον.

Αθερίζων, ἀποδοκιμάζων. μεταφορικὴ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἐκρίπτειν καὶ ἀποβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων. οἱονεὶ τῶν ἀσταχύων. ἢ τῶν μὴ δυναμένων θερίζεσθαι καρπῶν, τῶν ἐκ τῆς ἅλωνος ἀπορριπτουμένων, καὶ μὴ συναγομένων πρὸς χρείαν. οἱ γὰρ λικμῶντες ἐκρίπτουσι τοὺς ἀθέρας. τουτέστι τὰ ἄχυρα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ θέρους θερίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθερίζω. οὐ ποτέ μοι ἀθέριζον. ἀντὶ τοῦ ἀπερρίπτον. τὸ δὲ ἀθέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μὴ ὢν θερμὸς. καὶ θέρσαι αἰολικῶς. ἀφ᾽ οὗ θερσίτης. καὶ θερμός.

Αθερες, ἡ τριάς χείρος.

Αθέλγειν, παρὰ τοῖς ἴωσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον. οἱ δὲ ἀτελγεῖν καὶ ἀτιζειν. οὕτως ὠρίων. ἢ ἀτιμάζειν ἀπιθεῖν. καὶ ἀθέτως καὶ

Αθηνᾶ, οἱονεὶ ἀθρηνᾶ τις οὖσα, παρὰ τὸ τὴν ἀθεσμίως. νοῦν ἀθρεῖν. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω. ὁ μὴ θηλάσασα. οὐ γὰρ ἡ γυναῖκα τεθήσατο μαστόν. γέγονεν ὄνομα ῥηματικὸν θήνη ἡ θηλάζουσα. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθήνη. ἀμήτωρ γὰρ ἡ θεός. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ διὸς κεφαλῆς φασὶν αὐτὴν γεγεννῆσθαι. ἀθήνη ἀθηναία, ὡς δίκη δικαία. καὶ ὥσπερ ναυσικάα κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο αα, εἰς α μακρὸν γίνεται ναυσικᾶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀθηναία ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται ἀθηνάα. καὶ κρᾶσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν ἀθηνᾶ. καὶ περισπᾶται. λέγεται δὲ

Αθηναία, ἡ θεός. ἡ δὲ γυνὴ, ἀττική. ἀθηναία καὶ εἶδος αὐλοῦ.

Αθαλάττωτος. ἄπειρος θαλάσσης καὶ πλοῦ.

Αθαρής, ἀκριβής. θαυμαστός. ὑπερόπτης. αὐθάδης.

Αθηναίς, ἡ ἐλαία. καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία.

Αθρέως, ἀκριβῶς. καὶ ἀθρεές, τὸ ἀκριβές. καὶ ἀθερής, ὁ ἀγανθεριστικός. ἢ ὁ λαμπρὸς, ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινός, καὶ ὑβριστής. ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα αἰρούμενος.

Αθερίζειν, ἀτίζειν. καταφρονεῖν. ἀφροντιστεῖν. μέμφεσθαι.

Αθερίσαι, καθυπνῶσαι ἢ ὀλιγωρῆσαι.

Αθέμιστον, ἄδικον. πονηρόν. ἄναρχον. ἀσεβῆ, ἢ νόμοις οὐ χρώμενον. καὶ ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι.

Αθεσμία, παρανομία.

Αθικτον, μαρόν, ἀκάθαρτον, καὶ ἡ παρθένος δὲ οὕτως ἐλέγετο. καὶ ἀθίκτορας, ἀνεπάφους παρθένους. ἀνάνδρους.

Αθουρον, ἄπληστον.

Αθήνησι καὶ θήβησι, τὰ τοιαῦτα ἐπιρρήματα σὺν τῷ ι γράφεται, μὴ ὀφείλοντα. ἐπειδὴ τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα καὶ τὰ εἰς θι τὸ αὐτὸ παραλλάγουσαν φυλάττει καὶ τὸν αὐτὸν τόνον. οἷον, οἴκοθεν, οἴκοθι. λεσβόθεν λεσβόθι. ὀλυμπίαθεν ὀλυμπίαθι. θύραθεν, θύραθι. ἔδει οὖν τὸ ἀθήνηθεν, καὶ θήβηθεν χωρὶς τοῦ ι ἔχειν, δῆλον καὶ τὸ ἀθήνησι καὶ θήβησι χωρὶς ὤφειλε γράφεσθαι. ἀλλὰ γράφεται σὺν τῷ ι, διὰ τὸ συνεμπεσεῖν ταῖς τοιαύταις ἰωνικαῖς δοτικαῖς. ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν θήβαις. καὶ κατ᾽ ἔκτασιν ἐστὶ θήβαισι. καὶ κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η θήβησι. καὶ μετὰ τοῦ ι προσγεγραμμένου.

Αθηρολοιγόν, τὸ πτύον τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον. καὶ ἀθερολόγον, τὸ αὐτό. ἔστι δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ὑφ᾽ ἓν δὲ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον. οὕτως ὠρίων.

Αθίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσαι. ἀπὸ τοῦ θίγω. οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες, οὐδένα παραλαμβάνουσιν.

Αθλον, ἐκ τοῦ τλῶ τὸ, τὸ καρτεροῦντι καὶ νικῶντι δίδοσθαι. ἀθλοσυντιθέμενον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἔθελον. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀέθελον τὸ πάνυ ζητούμενον. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἆθλον. καὶ ἆθλος τὸ ἀρσενικόν. διὸ καὶ περισπᾶται.

Αθλῆσαι, κοπιᾶσαι. ὅτι μετὰ τὴν κατακλυσμὸν ἀρχαιοτάτου ἐξηγητικὸν τῶν ἀγώνων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐν βίῳ καλῶν, ὕστερον ἀέθλιος ὁ ἐνδυμίωνος πατὴρ, ἐπιμεληθεὶς ἐποιήσατο τῆς τοῦ ὀλυμπιακοῦ ἀγῶνος συστάσεως. ἀπὸ τούτου οὖν ἐστὶν ἄθλων. ἐκ δὲ τοῦ ἄθλων, ἄθλα καὶ ἀθληταὶ καλοῦνται. οὕτως ὠρίων. Καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα, ἀντὶ τοῦ κοπιάσαντα. κακοπαθήσαντα.

Αθριβίς. πόλις αἰγύπτου. γράφεται δὲ, καὶ ἀθλιβίς

ἢ ὁ πολίτης ἀθλιβίτης. νικάνωρ δὲ διὰ τοῦ ρ. τὰ δ' ἄλλα τῆς νησευομένης αἰγύπτου ἐστὶ κεφαλὴ κατὰ καρδίας σχῆμα τῶν περιεχομένων εἴλω μεθυσκόμενον. ὅθεν τὸν νόμον ἀθριβίτην προσηγόρευσαν. ὅπερ εἴ τις ἑλληνιστὶ βούλοιτο φράζειν, οὐκ ἄλλως ἔχοι λέξαι, πλὴν καρδίαν ἐπιπίων. οὕτως ὠρίων.

Ἀθρόοι. ἀθρόος προπαροξύνεται. σημαίνει τὸν ἀμφυίδιον. παροξύνεται δὲ τὸν συνηθροισμένον καὶ δασύνεται. ὅμηρος· Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε. τὸ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. θρόους λέγεται τὸ ἀμφυίδιον. καὶ κλίνεται θρόος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀθρόοι. ἀντὶ εὐθρόου καὶ ἤχου ἀψόφητοι.

Ἀθροίζω, ἐκ τοῦ θρόους, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. Οὐ γὰρ πάντων κοινὸς ὁ θρόος, γίνεται θροΐζω. καὶ κατὰ συναίρεσιν μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Ἄθηλον, τὸ μὴ τεθηλακὸς παιδίον.

Ἀθέλδεται, διηθεῖται. καὶ ἀθέλγειν τὸ ἀμέλγειν.

Ἀθύρ, ὁ μήν. καὶ τὴν ἀφροδίτην αἰγύπτιοι καλοῦσιν ἀθώρ. καὶ μῆνα δὲ τὸν τρίτον τοῦ ἔτους ἐπώνυμον ταύτῃ πεποιήκασιν. οὕτως ὠρίων.

Ἀθύρματα, παίγνια. παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. ἢ παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, θυρῶ καὶ ἀθύρω. καὶ ἄθυρμα. καὶ ἀθύρει, παίζει καὶ ἀγωνίζεται.

Ἀθρεῖν, τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεωρεῖν. θεωρῶ γίνεται. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπίτασιν ἀθρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ βλέπω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀδρῶ. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ.

Ἄθως, ἀκρωτήριον θρᾴκης. σοφοκλῆς· Ἄθως σκιάζει νῶτα λημνίας βοός. ἐν γὰρ τῇ λήμνῳ βοῦς χαλκῆ ἵδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ ἄθω ἡ σκιὰ φθάνει.

Ἀθῷος, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζωή, ἰῶ ἰωή. ἡ ἐκπεμπομένη βοή. ἡ φωνή, οὕτω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, θωή, ἡ ζημία. ὁ γὰρ ζημιούμενος καταβάλλεταί τι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται θῷος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀθῷος ὁ ἀζήμιος. ἔχει δὲ τὸ ι ἐκ παραδόσεως ἐπειδὴ εὕρηται θωιὴ ὡς παρὰ ἀρχιλόχῳ ὡς δ' ἂν σε θωιὴ λάβοι. ὤφειλε δὲ προπαροξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν διὰ τοῦ ος γινόμενα ὀνόματα προπαροξύνονται. κεφαλή, ἀκέφαλος. ψυχή, ἄψυχος. ὥρα, ἄωρος. πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι, εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσει, διὰ τὸ χάρη, ἀχαρὸς ὀξύνεται γάρ. ὡς τὸ μαδαρός. ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ διὰ τοῦ ωος ἔχοντα τὸ ι ὑπὲρ β συλλαβὰς προπερισπῶνται. χωρὶς τοῦ ἠλωός. σημαίνει τὸν θόρυβον. οἷον, ἀχελῷος αἰδῷος ἠῷος. οὕτω καὶ ἀθῷος. πρόσκειται ἔχοντα τὸ ι, διὰ τὸ λαγωὸς καὶ πάρβωος. σημαίνει δὲ τὸν λεγόμενον παρβοιόν. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ κλωός. σημαίνει δὲ τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ καταδίκοι. ἃ λέγονται κλοιά.

Ἄθως, σημαίνει τὸν ἐν τῷ ἄθω ὄρει τιμώμενον. κατὰ τὴν ἀκρίβειαν δέ, ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι καὶ περισπᾶσθαι. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἄθως τοῦ ὄρους εἴρηται. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ως διὰ τοῦ ωος παραγωγὰ σὺν τῷ ι γράφεται καὶ περισπᾶται. οἷον, μίνως μινῷος. πάτρως πατρῷος. μήτρως μητρῷος. ἥρως ἡρῷος. οὕτω καὶ ἄθως ἀθῷος ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀθῷος τοῦ σημαίνοντος τοῦ ἀζημίου, καὶ τὸ ι ἀποβάλλει. καὶ προπαροξύνεται. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Ἀθώου διός. διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ ἄθῳ τῷ ὄρει, ἀθώου καλουμένου. ζήτει εἰς ἀθόωδε.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΩΤΑ.

Αἴ, ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικόν. καὶ σημαίνει τὸ εἴθε. οἷον, Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ μενέλαε. γέγονε δέ, ἐκ τοῦ εἰ σημαίνοντος τὸ εἴθε, τοῦ ε τραπέντος εἰς α. ὡς τὸ Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει. καὶ Εἰ γὰρ ὤφελον, ἀντὶ εἴθε, καὶ Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρεινα.

Αἰάζω. παρὰ τὸ αἲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα γίνεται αἰάζω τὸ θρηνῶ. ὡς λίαν λιάζω.

Αἰαίη ἡ μήδεια, ὡς τὸ Αἰαίην δολόεσσαν. εἴρηται δὲ ἀπὸ αἰαίης πόλεως ἀπολλωνίας. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς κίρκης νῆσος αἰαίη. ἢ πλησίον τοῦ ᾅδου οὖσα. ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῷ. παρὰ τὸ αἰαῖ θρηνητικὸν ἐπίρρημα.

Αἶα, ἡ γῆ. παρὰ τὸ γαῖα ἀποβολῇ τοῦ γ. ἢ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ ξηραίνω, αὔα καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. αἶα.

Αἴγινα ὄνομα πόλεως. τὸ γι ἰῶτα. τὰ διὰ τοῦ ινα διὰ τοῦ ι γράφεται, χωρὶς τοῦ πεῖνα. οἷον, γέρινα τὸ ἁπαλόν. βέμβρινα. καμάρινα. βέλινα, ὄνομα πόλεως. ἄρπινα, ὄνομα ἵππου. ὅπερ τινὲς διὰ δύο γράφουσιν. καμάρινα, λίμνη δυσώδης, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ. Μὴ κίνει καμάριναν. οὕτω καὶ αἴγινα.

Αἴας, ὁ μὲν λοκρὸς παρὰ τὸ αἴσσω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων αἴξω αἶξα ἤιξας. ἡ μετοχὴ αἴξας. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ξ. καὶ συναιρέσει αἴας. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θαρσαλέως καὶ σφόδρα αὐτὸν αἴσσειν καὶ ὁρμᾶν ἐν τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ τελαμώνιος, παρὰ τὸ αἲ αἲ αἰάζω. θρηνητικὸν δέ ἐστι ἐπίρρημα ὥς φησι σοφοκλῆς· Αἰαῖ τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον. τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί, καὶ τρίς, τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.

Αἶα, ὑπὸ κυρηναίων τηθὶς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφὴ κρήτης. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν παιονίᾳ, καὶ φυτόν τι. ἔστι δὲ ὁ καρπὸς αὐτῷ ὁμώνυμος.

Αἰγίς, τὸ τοῦ διὸς ἡφαιστότευκτον ὅπλον. οὐχ ὥς τινες φασὶν ἀπὸ τῆς ἀμαλθείας αἰγός, τῆς τὸν δία ἀναθρεψάσης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινεῖσθαι. αἰγίδες καταιγίδες οἱ ἄνεμοι. τὸ δὲ αἰγίς,

παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ.

Αἴγιοχος, παρὰ τὸ ὀχῶ, ὃ σημαίνει τὴν τροφὴν, καὶ τοῦ αἲξ αἰγός. λέγουσι γὰρ αὐτὸν τεθηλακέναι Ἀμάλθειαν τὴν αἶγα. οἱ δὲ, ὅτι σκεπαστήριον ἦν αὐτῷ αἰγὶς ἀπὸ Κρητικῆς αἰγὸς ληφθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ καταιγίζειν τοῖς ἀνέμοις καὶ πνεύμασι. καλεῖται γὰρ αἰγὶς ὁ ἄνεμος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ αἶγα πρώτην γῆμαι τὴν τοῦ Πανὸς θυγατέρα.

Αἰγιαλὸς, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλός. ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω. ἢ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἅλλεσθαι.

Αἰγιόχοιο, αἰγιόχου, τοῦ οιο, θετταλικαὶ γενικαί.

Αἴγιλιψ, δύσβατος καὶ ὀρεινὸς τόπος. Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. γέγονε δὲ, παρὰ τὴν λείπω μέλλοντα, λείψω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἲξ, γίνεται αἰγίλιψ. ἐς ἣν καὶ αἲξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως ὠρίων. ἔστι δὲ ῥηματικὴ ἡ λέξις.

Αἰγίλουρος, αἴλουρος. καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος.

Αἰγοφάγος, ὁ Ζεύς. ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν θηριακοῖς.

Αἰγιάλεια, ὄνομα κύριον. ἀδράστου μὲν θυγάτηρ. διομήδους δὲ γυνή.

Αἴγισθος, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, καὶ τὸ αἲξ, αἴγιθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ αἴγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν αἰγείῳ γάλακτι τροφῇ χρήσασθαι. οὕτως ὠρίων.

Αἰγαὶ, ἑλίκη τε καὶ αἰγαί. αἰγὰς δὲ καλοῦσι τὰς ἐν πελοποννήσῳ πόλεις εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν αἰγαῖος.

Αἰγαίων, ὁ ἥλιος. παρὰ τὴν αἴγλην αἰγλαίων καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὡς παρώνυμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν ἀΐσσειν. ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γαυριῶ, γαίων. εἶτα μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀγαίων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰγαίων.

Αἰανὸν, δεινὸν, χαλεπόν.

Αἰβέδος, ἀετὸς παρὰ πέρσαις.

Αἰβοῖ, ἄσχοιμοι. τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.

Αἰγιναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πιπράσκοντες αἰγιναιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναῖα ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ αἰγιναῖον τάλαντον πλεῖον ἦν τοῦ ἀττικοῦ. ἔλεγε δὲ τοὺς μὲν πολίτας αἰγινήτας. τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου αἰγιναῖα. καὶ αἰγιναῖος ὀβολός.

Αἰγιάλεια, ἡ νῦν ἀχαΐα. καὶ αἰγιαλεῖς.

Αἰγίδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπολεύκους οὐλὰς αἰγίδας λέγει.

Αἰγίλωψ, πόα τις, καὶ πάθος.

Αἰγίποψ, ἀετὸς ὑπὸ μακεδόνων.

Αἰγὶς, ἡ κατ' αἶξ. καὶ ἡ ὀξεῖα πνοὴ, καὶ αἱ ἀποστίλψεις τῶν ὀφθαλμῶν.

Αἰγοθήλας, ὁ αἰγοθήλας.

Αἰγυλὶς, λυγός.

Αἰγαὶ, πόλις εὐβοίας ἡ νῆσός ἐστι δυσχείμερος. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος αἰγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ ἀπὸ ποσειδῶνος οὕτως ὀνομασθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ αἰγέως τοῦ πατρὸς θησέως, καταχρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐ πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης περιπλέοντι τὴν νῆσον.

Αἰγανέα, ἀκόντιον τι μικρόν. ἀπὸ τοῦ ἀγανίζεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι, καὶ πέμπεσθαι, ἢ νεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ αἰγείου δέρματος ἐσχηματισμένην. ἢ διὰ τὰς αἶγας. ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵενται. ἢ διὰ τὸ εὔθετον εἶναι αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγρας.

Αἰγαῖος τὸ γένει δίφθογγον ὡς μέλος σώματος. τὸ δωρικὸν αἰγαῖος. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ ει, αι λέγουσι. τὸ γὰρ κύπειρον κύπαιρον λέγουσι. καὶ τὸ αἰγαῖον αἰγαῖον πέλαγος.

Αἴγειρος, διὰ τῆς ει διφθόγγου. εὕρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι. ὡς τὸ Καὶ αἴγεροι ἔφυσαν εὐγενέστεραι. ἤτοι εὐθαλέστεραι, καὶ εὐθρεπτότεραι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ρος ῥηματικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται. οἷον, μαίνω, μάγειρος. πέπτω, πέπειρος. ὄνω ὄνειρος. σημαίνει δὲ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ. πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνείρων ὠφελήθησαν. οὕτως οὖν καὶ ἀΐσσω, αἴγειρος. ἢ παρὰ τὸ αἴρω τοῦτ' ἔστιν εἰς ὕψος αἴρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι. ἐπὶ πολὺ γὰρ ὕψος προέρχεται καὶ αὔξεται τὸ φυτόν. ὅμηρος μακεδνῆς αἰγείροιο, τῆς μηκεδανῆς, καὶ ὑψηλῆς. παρὰ τὸ μῆκος ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἑτέρας ἀΐσσειν καὶ κινεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. τὸ δὲ κάμπρος οὐκ ἔστι ῥηματικὸν, ἀλλ' ὄνομα κύριον. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι καὶ τὸ παρὰ θεοκρίτῳ ἀπ' αἰγείρω ἰσχάδα τρώγοις. διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀπὸ τοῦ αἴγειρον. ἔστι δὲ τὸ αἴγειρον ὄνομα πόλεως. τινὲς δὲ ὡς καὶ ὁ χοιροβοσκὸς, εἰς τὸ ἀκύμα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν αὐτό.

Αἴγλη παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ λίαν. πάνυ γὰρ ὁρμητική ἐστιν ἡ αἴγλη. σημαίνει δὲ τὴν λαμπηδόνα. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιμερισμῷ τοῦ ψαλτηρίου.

Αἰγλήεντα, ἀπὸ τοῦ αἴγλη, αἰγλήεις αἰγλήεντα, καὶ αἰγλῆντα κατὰ κρᾶσιν.

Αἰγύπιος, οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ. οἱ δὲ τὸν γύπα ἐξεδέξαντο. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἀΐσσω.

Αἴγυπτος, ἀπὸ αἰγύπτου βασιλέως τοῦ υἱοῦ βήλου. ἢ ἀπὸ αἰγύπτου τοῦ νείλου. ὁ γὰρ νεῖλος πρότερον αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. ἢ αἰγίποτος καὶ αἴγιπτος, παρὰ τὸν τράγον ὃν αἰγύπτιοι σέβουσιν. ἐξαιρέτως δὲ τοὺς μενδησίους. ἢ διὰ τὸ αἶγας πιόνας ἔχειν. ἢ ἐγγύποτος, καὶ αἴγυπτος, ὡς ἐγγίζουσα τῷ ποτῷ, ἢ τῷ ποταμῷ. οὕτως ὧρος ὁ θηβαῖος. ἢ παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. οἱ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ ἄνθρωποι, κεκαυμένοι εἰσὶν ἐκ τῆς σφοδρᾶς τοῦ ἡλίου φορᾶς. σημαίνει δὲ γ'. τὴν χώραν. ὡς τὸ, Αἴγυπτον δέ με θυμὸς ἄνωγε. τὸν ποταμὸν τὸν νεῖλον. ὡς τὸ Στῆσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας. καὶ Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῦ, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ τὴν ἁμαρτίαν. ὡς ἐντεῦθεν.

Αἴγυπτον τὴν σκυθρωπὴν καὶ δυσχερῆ ἁμαρτίας.

Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεύειν, καὶ σκυθρωπάζεσθαι.

Αἰδοῖος, αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος. οἷον, Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ φίλε ἑκυρὲ δεινός τε. ἀπὸ τοῦ αἰδώς, γίνεται αἰδῶος, ὡς παρὰ τὸ ἠώς, καὶ ἠῷος. καὶ κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τῆς ω διφθόγγου εἰς οι, κοῖος, καὶ αἰδοῖος. ἔχει δὲ τὸ αἰδῶος, τὸ ι προσγεγραμμένον, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ως διὰ τοῦ ωος παράγωγα, σὺν τῷ ι γράφονται καὶ περισπῶνται. μίνως μινῷος. ἥρως, ἡρῷος. πάτρως, πατρῷος. ἠώς, ἠῷος. καὶ αἰδώς, αἰδῷος. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ περὶ ποσότητος. ἔστι δὲ εἶδος τῶν παραγώγων κτητικοῦ. πόσοι τύποι τῶν κτητικῶν, δύο. ὅ τε εἰς κος, καὶ ὁ εἰς ος. καὶ ἄλλως. πόσας κατὰ λήξεις ἐπιδέχονται τὰ εἰς ος κτητικά, καὶ πόσας παραλήξεις καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ὄντα καὶ τύπῳ καὶ σημαινομένῳ κτητικά. τίνα μὲν τύπῳ κτητικά σημαινομένῳ δὲ οὐκ. τί κατὰ λήξεις μὲν, δύο. τήν τε εἰς κος καὶ τὴν εἰς ος καθαρόν. ὡς ἀνθρώπειος. ὁμήρειος. ἀριστάρχειος. πλατωνικός. δημοσθενικός. παραλήξεις δέ, ὀκτώ. τῶν εἰς κος τέσσαρας. καὶ τῶν εἰς ος, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν εἰς κος, αὗταί εἰσιν. ἢ γὰρ τῷ ι παραλήγεται ὡς τὸ ἑλληνικός. ἢ τῷ ι, ὡς τὸ ῥωμαϊκός. ἢ τῷ ἄλφα, ὡς τὸ ἐρδιανός. ἢ τῷ υ, ὡς τὸ λιβυκός, ἀλυκός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλυκρός. ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, ὡς τὸ κεραμεικός. δαρεικός. τῶν δὲ εἰς ος καθαρόν, αὗται. ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, ὡς τὸ ὁμήρειος. ἑκτόρειος. ἢ τῇ αι διφθόγγῳ, ὡς τὸ ταλαντιαῖος. ἢ τῇ οι διφθόγγῳ, ὡς τὸ πατρίοιος. ἀλλοῖος. ἢ τῷ ω, ὡς τὸ πατρῷος. ἡρῷος. ὅθεν τὸ αἰδοῖος, ἐκ τοῦ αἰδῷος κτητικοῦ γίνεται κατὰ τροπὴν αἰολικὴν τῆς ω διφθόγγου εἰς οι. ἐκεῖνα δὲ ἐστὶ τῷ τύπῳ καὶ τῷ σημαινομένῳ κτητικά, ὅσα εἰς τὴν γενικὴν τοῦ πρωτοτύπου ἀναλύονται. οἷον, γραμματικὸς λόγος, ὁ τοῦ γραμματικοῦ. ἀριστάρχειος βίβλος, ἡ τοῦ ἀριστάρχου. ὅσα δὲ οὐκ ἀναλύονται εἰς τὴν πρωτότυπον γενικήν, ταῦτα τῷ μὲν τύπῳ εἰσὶ κτητικά. καθότι τὰ εἰς κος κτητικά, τῷ ι παραλήγεται. πλὴν τοῦ κεραμεικός. εὐβοεικός. δαρεικός. καὶ δεκελεικός. τῷ δὲ σημαινομένῳ οὐκ ἔστι κτητικά. ὀφθαλμικὸν γὰρ διάγον, οὐ τὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ λέγομεν, ἀλλὰ τὴν τὸν ὀφθαλμὸν ὑγιάζοντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἡπατικὸν ἄρρωστον, οὐ τὸν τοῦ ἥπατος λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τὸ ἧπαρ ἀλγοῦντα. εἴδη δὲ τοῦ κτητικοῦ, τρία. οἰκειωματικὸν μέν, τὸ οἰκείωσιν ἔχον πρὸς τόπον. οἷον, οὐράνιος. ἐπίγειος. θαλάσσιος. κύπριος. ῥόδιος. γήϊνος. συνεκφαντικὸν δέ, τὸ συνεκφαῖνον τι μεθ' ἑαυτοῦ. οἷον, γραμματικός. συνεκφαίνεται γὰρ τὴν γραμματικήν. καὶ ἀστρονομικὸς ὁμοίως. καὶ ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος. μετουσιαστικὸν δέ ἐστι, τὸ μετέχον οὐσίας τινός. οἷον, κέδρινος ὑψόροφος, Ὅμηρος. δερμάτινος. χάλκεος. χρύσεος σταυρός. βρότειος χείρ. διαφέρουσι δὲ τὰ μετουσιαστικὰ τῶν μερῶν τοῦ σώματος. ὅτι τὰ μὲν μετουσιαστικά, ἀπὸ ἀψύχων. τὰ δὲ δηλοῦντα μέρος σώματος, ἀπὸ ἐμψύχων παράγονται.

Αἰγυπτῶσαι. μελανῶσαι. καὶ ἐπικαῦσαι.

Αἰζύλος, θρασύς.

Αἰδώνια, θανάσιμα.

Αἰηνές, ἀεί. διόλου.

Αἰηνά, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων, καὶ ἄκαρπα. οἱ δέ, τὰ ξηρά. ἄλλοι, αἰηνές, αἰώνιον καὶ τὸ βλαβερόν.

Αἰητόν, ὑπὸ τοῦ ἡφαίστου πνευστόν. ἢ πυρῶδες. οἱ δέ, μέγα. ἄλλοι τὸ μεθ' ὁρμῆς. οἱ δέ, ὡς ἀετός.

Αἰδώς, τιμή. φόβος. αἰσχύνη. ὄνειδος. πόθεν αἰδώς, παρὰ τὸ αἰδῶ τὸ συνέπομαι. ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀείδω τὸ οὐ βλέπω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ συναιρέσει τοῦ α, καὶ ι εἰς τὴν αι δίφθογγον. ἢ ἐκ τῆς αἲς εὐθείας. ἢ ἐκ τῆς αἰδοῦς γενικῆς κατὰ μεταπλασμόν.

Αἰδομένω, αἰδεσθέντε. Τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα στήτην. αἰδῶ, τὸ συνέπομαι, αἰδοῦ, καὶ αἰδήμων. τοῦτο, παρὰ τὸ αἰδώς. τὸ δέ, παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀειδὼς καὶ αἰδώς. οἱ γὰρ συνεπόμενοι συστέλλουσι τὰ ὄμματα. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, αἰδέομαι αἰδοῦμαι. ἡ μετοχή, αἰδεόμενος αἰδούμενος. τὸ δυϊκόν, αἰδεομένω, αἰδουμένω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, αἰδομένω.

Αἰδῶ. ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μὲν ἔστιν εὐθεῖα, ὀξύνεται ὡς λητώ. καὶ σαπφώ. ὅτε δὲ αἰτιατική, περισπᾶται. ὥστε, Τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. οὐ γὰρ ἀπὸ ἰωνικοῦ ἐστὶ τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κράσεως. ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδόα, γίνεται αἰδῶ.

Αἰδοίους τοὺς οἰκέτας λέγει, διὰ τὸ ἀξιοῦσθαι εἶναι αἰδοῦς ὡς ἐν τῷ, Τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι, οὐ διὰ τὸ ψεύδεσθαί σε τῆς ὀδυσσέως, διὰ τοῦ προσίεσθαί σε ὡς οἰκέτην. Αἰδεῖσθαι θ' ἱκέτας καί, Αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοις. προσδεκτὸς μετὰ αἰδοῦς. σημειοῦται οὖν ὅπου γε ἔστιν αἰδοῖος. ἐπισκεπτέον, ξεῖνόν τε νόον, σά τε γούνατα θ' ἱκάνω. ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύω.

Αἰδῶ, ἀπὸ τοῦ εἴδω γίνεται ἀείδω. καὶ κράσει, αἰδῶ. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί τὸ α μακρὸν ὄν, τρέπεται ἐν τῷ παρατατικῷ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὰ βραχέα τὰ μεγέθη δεῖ τὰς ἐπεκτάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ φύσει μακρά, τὸ τελεώτατον ἔχει μέγεθος. οὕτω Ζηνόβιος.

Αἰδία, παρὰ τὸ αἰδοῦμαι. γυμνῶσαι γὰρ ἢ ὀνομάσαι ταῦτα αἰδούμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδαίνειν ἐν τῇ συνουσίᾳ ὀργῶντα. ἔστιν οὖν ἰωνικόν, αἰδοῖα καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ἄλφα, αἰδία. οὕτως ὠρίων.

Αἰδοιέστατος, ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον ὡς παρὰ αἰσχύλῳ ἐν πηνελόπῃ, οἷον, Ἐγὼ γένος μὲν εἰμὶ κρῆς ἀρχέστατον, καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικά εἰσι κατὰ ἔθος ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικὰ διὰ τοῦ ε προσφέρουσιν. οἷον, δικαιέστερος καὶ ἀρχέστερος. καὶ ἀφθονέστερος. ὀφείλοντα γὰρ τὰ προειρημένα, δικαιότερος εἶναι

καὶ ἀφθονώτερος. καὶ ἀρχαιότερος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. ὥσπερ δὲ οὗτοι διὰ τοῦ ες σχηματίζουσιν, οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ις. ποτίστατον λέγουσι καὶ λαχνίστατον. καὶ ψευδίστατον. καὶ λαλίστερον εὕρηκας τε. καὶ πτωχίστερον. Ἀριστοφάνης, πλαταινιστᾶς. ἵν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου. καὶ κλεπτίστατος. καὶ πληκτίστατος λέγουσιν. ὁμοίως καὶ διὰ τοῦ αι. ἰσαίτατα, ἀσμεναίστατα. προυργιαίτατα. ἡσυχαίτερον. ἀσμεναίστατα μέντοι, Πλάτων ἐν α΄ πολιτικῶν. καὶ ἰσαίτερα. καὶ πλησιαίτερον. καὶ ἡσυχαίτατα. Ξενοφῶν δὲ, καὶ φιλαίτατα.

Ἀέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες. οἱ δὲ, συγγενεῖς καλοῦσιν αὐτὰς καὶ ἀελίους. τοῦ δὲ αἰεὶ, δώδεκά εἰσιν αἱ φωναί. αἱ εὑρήσεις εἰς τὸ ἀντίγρα.

Αἰέν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ τὸ διηνεκῶς. καὶ ἔστι ποιητικόν. τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιητής. αἰέν. ἀεί. αἰεί.

Αἰεί, τῶν νεωστί. Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. σημαίνει οὖν, τὸ συνεχῶς προΐεσθαι. ὡς δοκεῖν νεωστὶ αὐτὰς ἔρχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πλῆσις, ἀποτεταμένη γίνεται. αἱ δὲ μέλισσαι, βραχεῖαν τὴν κίνησιν ποιούμεναι, ἐφίζουσι τοῖς ἄνθεσι. καὶ ἐπαρθεῖσαι, πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι. κατ' ὀλίγον οὖν ἡ πλῆσις, ὥσπερ ἄρτι ἐρχομένων γίνεται. ὥστε καὶ φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμᾶσθαι.

Αἰειγενέτῃσι, τοῖς ἀεὶ τελεσιουργοῦσιν. ἢ τοῖς ἀεὶ ὑπάρχουσιν. ἡ εὐθεῖα, αἰειγενέτης. ἐκ τοῦ ἀεὶ, καὶ τοῦ γενέτης. καὶ ἐκ τοῦ γείνω τὸ ὑπάρχω, γενῶ γενέτης. ἢ ἐκ τοῦ γείνω τὸ γεννῶ.

Αἰείνοινος, ἀΐδιος οἶνος καὶ ἀδιάλειπτος.

Αἰέλουρος. τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλ' ἀντίθεσις. παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰέλουρος. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἰετός. οἷον, Αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον. καὶ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν. ἤτοι μέγιστον, ἢ ἐντελῆ σημεῖα φαίνοντα. γέγονε δὲ αἰετὸς, παρὰ τὸ ἀΐσσειν. ὅθεν καὶ ἀναλογώτερον οἱ Ἀττικοὶ, ἀετὸς λέγουσι χωρὶς τοῦ ἰῶτα. ὡς κλαίω, κλάω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰετὸς, τὸ πτηνὸν ζῶον, καὶ τὸ ὀρόφωμα.

Αἴζηλον, ἄφαντον.

Αἰζύπη, ἡ γῆ.

Αἰζώκροτον, ξηρᾶσαι.

Αἰζηός, νεανίας. παρὰ τὸ ἀεὶ, καὶ τὸ ζέω. ὁ ἀεὶ ζέων, καὶ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται ἀιζεός. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ε εἰς η τα, αἰζηός. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζεῖν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας. τουτέστι, θερμὸν εἶναι. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρὰ ἁπλᾶ κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον τῷ η τα παραληγόμενα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, εἰ μὴ τὸ αἰζηός, καὶ πηός. καὶ ταῦτα ἐκ πάθους. πρόσκειται κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐπεὶ τὸ παληός, ἀρχηός, καὶ ἀχηός, βοιώτιά εἰσι κατὰ τροπὴν τῆς αι διφθόγγου εἰς η τα. ὡς τὸ, ὄρηος. καὶ λύκηος, λακωνικά. πρόσκειται ἁπλᾶ, διὰ τὸ πολυηκός. εὐηκός. ἐχεηκός. παρὰ γὰρ τὸ ἠκὸς συνετέθησαν. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, σὺν τῷ ἰῶτα οἶδεν αὐτό, λέγων γεγονέναι ἐκ τοῦ αἰζήϊος. πρὸς ὃν ἀντιλέγει ὁ Τεχνικός. ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰζήϊος, οὐκ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ προπερισπᾶσθαι. ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, εἰς περισπωμένην συνέρχονται. οἷον, ἀχελώϊος, ἀχελῷος. ὑπερώϊον, ὑπερῷον. λέγει δὲ ὁ Τεχνικός, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ αἰπαλὸς γίνεται αἰπόλιος κατὰ παραγωγήν, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου φυλαττομένου, καὶ ἀπὸ τοῦ κάπρος κάπριος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αἰζηός αἰζήϊος.

Αἰήτης, ὄνομα κύριον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἀήτης γάρ. Ἀπολλώνιος. Αἰήτῃ κείνῃ μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι. ἔδει δὲ εἰπεῖν αἰῆτα, ὡς τοξότης, τοξότα. ὀρέστης, ὀρέστα. ἀλλ' ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ ἄλφα εἰς η τα. ἀῆται, ἄνεμοι.

Αἰηνές, τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Ἀρχίλοχος. Προύθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ αἰαῖ. ἢ, τὸ αἰώνιον. κατὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι φαγεῖν τὸν ἀποθνήσκοντα. οὕτω Μεθόδιος.

Αἶθος. ἰστέον ὅτι, αἰθός ἐστιν ὁ αἴθων. παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω. αἰθὸς δὲ, ὁ αἰθόμενος, τουτέστιν, ὁ καιόμενος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὰ ῥηματικὰ αὐτοῦ.

Αἴθωνας, αἰετὸς αἴθων. πυρώδης καυστικός. καὶ αἴθωνι σιδήρῳ, τῷ λαμπρῷ καὶ ὀξεῖ. ἐπὰν γὰρ ὁ σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίνεται. καὶ αἴθωνας λέβητας τοὺς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδείους. καλουμένους ἐμπυριβάτας.

Αἰθούσῃσι στοαῖς, ταῖς καταλαμπομέναις. ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ αἴθουσαι, διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τοῦ χειμῶνος. ἢ διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν.

Αἰθιοπία, παρὰ τὸ αἰθίοψ. τοῦτο παρὰ τὸ αἴθω. τὸ δὲ, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω κατὰ τροπήν.

Αἴθοπα οἶνον, τὸν μέλανα. ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς. ἢ τὸν καυστικόν. αἴθοπα δὲ τὸν χαλκὸν, σημαίνει τὸν λαμπρὸν καὶ αἰθομένην ὄψιν ἔχοντα.

Αἴθουσαι, αἱ στυλωταὶ καθέδραι. περίστυλα ἔχουσαι. ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρά. οἷον, Πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς. ἢ ὥς ἔνιοι, καταλαμπόμεναι. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομένην στοάν. καὶ τὴν μετὰ τὴν πύλην παστάδα.

Αἰθαλόεν, λέγεται τὸ καῦμα. καὶ ἡ πυρίκαυστος ὕλη τῶν ὀρῶν. καὶ αἴθοψ, ὁ διὰ πυρὸς, ἢ ἐρυθρός.

Αἰθύσσειν, καὶ ἀναιθύσσειν. ῥιπίζειν. πλεῖν. φέρεσθαι. ἀπὸ τῆς αἰθυίας τῆς ἐναλίας κορώνης. καὶ αἴθυσμα, ὁμοιότητα, ἢ σκίασμα. ἢ κίνημα.

Αἴθρα, τὸ κοινόν. ἐπὶ δὲ ἀττικὸν αἴθρη. σημαίνει δὲ δύο. κύριον ὄνομα αἴθρη πιτθέως θυγάτηρ. καὶ τὴν αἰθρίαν, ἤγουν τὴν κατάστασιν τοῦ ἀέρος. ἤγουν τὴν εὐδίην. ποίσον δ' αἴθρην.

Αἴθης, παρὰ τὸ ἀεὶ θέειν κυκλοφορικῶς. φησὶν ἀριστοτέλης περὶ κυρηναίων.

Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. καὶ τὸ ὢψ ὠπός. ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ πρόσωπον ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν. λέγεται γὰρ ἐκεῖσε σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον.

Αἰθέρα τὸν οὐρανὸν καὶ ἀέρα. καὶ αἰθέρος ἐμπρησμοῦ. ἐπὶ δὲ αἰθερίως καθαρῶς.

Αἴθινα, ξύλα εὔκαυστα καὶ καπνός. αἴθινος, ὁ δριμὺς ἢ μέλας.

Αἰθόλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας.

Αἴθων, ἀνδρεῖος, ἢ πολεμικός. ἰσχυρός. ἢ ἵππου χρῶμα. τὸν δὲ λέβητα, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. οἱ δὲ, λαμπρόν, ἢ μέλανα, καὶ πολιόν. τὸν δὲ λέοντα, τὸν κατὰ ψυχὴν ἔμπυρον. ἢ δασύν. ἢ μέγαν. καὶ λιμὸν αἴθωνα τὸν μέγα. ἢ ἐᾶν τὸν φονῶντα.

Αἴθω, τὸ καίω, ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω. ὑπερβιβασμῷ αἴδω. καὶ τροπῇ τοῦ δέλτα εἰς θῆτα, αἴθω. ἐκ τούτου αἰθάλη ὁ καπνός.

Αἰθάλη, αἰθάλη ἐκαλεῖτο ἡ λῆμνος. ἴσως ἀπὸ τῶν ἀναδιδομένων αἰθαλῶν, ἐκ τῶν ἡφαίστου χαλκείων. αἰθαλίτης τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἰθάλη αἰθαλείτης. ὁ καπνώδης. αἰθάλη δὲ, παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω γέγονε.

Αἰθαλίδης. οἷον, αἰθαλίδην κήρυκα θοόν, τῷ παρέστι μέλεσθαι ἀγγελίης. καὶ σκῆπτρον ἔπορεν ἑρμείης. ὁ αἰθαλίδης ἑρμοῦ παῖς ἦν ἑτερήμερος. καὶ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τὸν ᾅδην διῆγεν. ἑτέραν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν.

Αἴθαλλος, τὰ ἀπὸ τῶν εἰς λος βαρυτόνων ὑπὲρ δύο συλλαβάς. μὴ ὄντα ἐθνικά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. αἰόλος αἰόλειος ὁ ποικίλος. αἴθαλος αἰθάλειος. σημαίνει δὲ τὸν καπνόν. δαίδαλος, ὁ ποικίλος. δαιδάλειος. μεγάλος, μεγάλειος. ὡς ἀπὸ τοῦ μεγάλεος. βαρύτονα πρόσκειται, διὰ τὸ ὀμφαλός, ὀμφάλιος. μὴ ἐθνικά, διὰ τὸ εὐδαμόλιος.

Αἰθύσσειν, ἀνασείειν. ἀνακινεῖν.

Αἰθρηγενέτης, ὁ βορέας ὁ αἰθρίαν γεννῶν. ἢ ὁ αἰθρείοις καὶ ψύχους αἴτιος.

Αἴθρῳ, τῷ ψύχει. ἀπὸ τῆς αἰθρίας. Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ. εἰς τὴν ὀδύσσειαν. ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα. ὅτι ἐπιμελῶς ἐν ταῖς αἰθρίαις τὸ ψῦχος γίνεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες γράφουσι λύθρῳ καὶ καμάτῳ. τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἁρμόζει, οὔτε αἷμα. ἐκεχώριστο γὰρ ἀμφοῖν. ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας ἐδεδάμαστο, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπής. κατὰ δὲ τὸ ἀρσενικὸν τὴν αἰθρίαν ἐπεκάλει αἴθρον. ὡς τὴν πύλην πύλον. οἷον, ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλών. καὶ τὴν δείλην δείελον. εἰς ὅκεν δείελος ἔλθῃ ὀψὲ δύων.

Αἶθρον, τὸ ὄρθριον ψῦχος.

Αἰκίζω, ἀπὸ τοῦ ἀκής, ὃ σημαίνει τὸν σκληρὸν καὶ ἀπότομον. ἀκίζω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε αἰκίζω. καὶ αἰκία, εἰς τὰς διαφόρους ὕβρεις.

Αἴκεν, ἀντὶ τοῦ ἐάν. ὅ ἐστι σύνδεσμος συναπτικός. κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὸ ε εἰς α τρέπουσι. τὸ γὰρ εἴθε, αἴθε λέγουσι. καὶ τὸ ἄρτεμις ἄρταμις. οὕτω καὶ τοῦ τε πλεονασμῷ τοῦ κεν, αἴκεν γέγονεν.

Αἰκάλλειν, σαίνειν, ἀγαπᾶν, θωπεύειν.

Αἰκνόν, δεῖπνον. δειλινόν.

Αἴλιος, ὁ ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς ἐκαλεῖτο. ὅθεν αἴλιοι χρηματίζουσι. ἔστι δὲ αἰλία πόλις παλαιστίνης. ὁ πολίτης αἰλιώτης. ὅτι δὲ αἴλιος ἐκαλεῖτο, διογενιανὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησίν. ἐκ τούτου οὖν αἴλιοι χρηματίζουσιν αἱ βασιλίδες. οὕτως ὠρίων.

Αἴλουρος, τὸ ζῷον παρὰ τὸ αἰόλλειν, καὶ ἀνάγειν τὴν οὐρὰν καὶ κινεῖν καὶ αἰλούριος, ῥίζα τις οὕτω καλουμένη.

Αἶλα. ἀντὶ τοῦ καλὰ κύπριοι.

Αἷμα παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἦσμαι. αἷσμα, καὶ αἷμα. δύο πάθη ἀνεδέξατο, ἔνδειαν καὶ μετάθεσιν τοῦ πνεύματος. ἔνδειαν μέν, καθόλου γὰρ ἡ τρίτη συζυγία ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι τὸ σ γεννᾷ. πείθω, πεῖσμα. κλώθω, κλῶσμα. ᾄδω, ᾆσμα. οὕτως οὖν ἔδει καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἶσμα. μετάθεσιν δὲ πνεύματος. ἡ γὰρ αι δίφθογγος πρὸ μὲν ἄλλου συμφώνου ψιλοῦται. πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται. αἷμα, παρὰ τὸ αἷμα τί εἶναι τοῦ σώματος. ἐμπεδοκλῆς, Αἷμα γὰρ ἀνθρώποισι περικάρδιόν ἐστι νόημα. αἷμα ἡ ψυχὴ κατὰ ἐμπεδοκλῆν. τινὲς δὲ καὶ ὅμηρον οἴονται ταύτης εἶναι τῆς δόξης ἐν τῷ λέγειν. Ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν ἔσσυτ' ἐπειγομένη. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές. ὁ γὰρ ὅμηρος ἀθάνατον αὐτὴν καὶ ἔμφονα εἶναι λέγει. διὸ καὶ τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς ὀδυρομένας παρεισάγει. Ὃν πότμον γοόωσα. καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ κολαζομένας τῶν οἰκείων παραπτωμάτων ἕνεκα. σημαίνει δὲ δύο. τὴν γενεάν. ὡς τὸ Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα. ὡς τὸ, Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῦ χιτῶνος.

Αἱματόεσσα. ὁ κανὼν πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς α, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. αἱματόεις τὸ ἀρσενικόν. τὰ εἰς εις πόσας παραλήξεις ἐπιδέχεται, γ. τὰ εἰς εις ὀνόματα μετουσιαστικά, πλεονασμῷ τῆς τοῦ πρωτοτύπου γενικῆς συλλαβῆς βαρύτονα, καὶ ἢ τῷ η παραλήγεται, ἢ τῷ

ο. σπανίως δὲ τῷ ω, ὅτε ἐν ἐκτάσει ἐστίν. οἷον, τὸ εὐρώεις, ἐρώεις. κητώεις, κνώεις. καὶ τῷ μὲν ο, οἷον, αἱματόεις. τιμιόεις. σκιόεις. τῷ η. οἷον, τιμήεις. τελήεις. τὸ δὲ χαρίεις, ἀπὸ τοῦ χαριτόεις κατὰ συγκοπήν. ὅθεν τὸ χαριτόεις, ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις. καὶ πῶς οὐκ ἐγένετο αἱματόεσσα. φασὶν ὅτι ἵνα ἐν τελευτῇ ταῖς μετοχαῖς διακρίνωμεν. ἐκεῖναι γὰρ δι' ἑνὸς σ ποιοῦσι τὸ θηλυκόν. λαρείς, λαρέντος, λαρεῖσα. τούτου χάριν διὰ δύο σ ἐποίησε. χαρίεσσα τιμήεσσα. τὸ δὲ ἀμφιγυήεις, καὶ θυόεις, καὶ τὰ ὅμοια, κατὰ τροπὴν ἐγένοντο τοῦ ο, εἰς η. ἔστι γυῖον, καὶ σημαίνει τὸ μέλος. ἐξ αὐτοῦ γυόεις. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η γυήεις καὶ ἀμφιγυήεις. καὶ ἔστι θύον, καὶ σημαίνει μυρεψικὸν ἄνθος, ἢ βοτάνην. καὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ θυόεις. καὶ τροπῇ τοῦ ο, θυήεις. τὸ δὲ αἱματόεις ἐστὶ μετουσιαστικόν. μετέχει γάρ. τὰ γὰρ εἰς εις ἅπαντα μετουσιαστικά εἰσιν. ἔστιν ἠιόεις. εἰ γράφεται διὰ τοῦ ι, ἤγουν ὁ μετέχων ἰοῦ. εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ η ἀπὸ τοῦ ἠιών, ὃ σημαίνει τὸν αἰγιαλόν. ἡ γενικὴ ἠιόνος. ἐξ αὐτοῦ ἠιονόεις. καὶ συγκοπῇ ἠιόεις. ἔστι δὲ καὶ κοτήεις διὰ τοῦ η. γίνεται ἐκ τοῦ κότος, κοτόεις, καὶ κοτήεις.

Αἴλινον, τοῦτο ἐπὶ θρήνου ἐτίθετο. καὶ ἐν τοῖς εὐφήμοις δέ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν λίνου τοῦ τῆς καλλιόπης.

Αἰλόποπος, ἀηδιοτρόπος.

Αἱματηρὰ μάχαιρα παρὰ σοφοκλεῖ.

Αἱμάτια. ἀπάντια.

Αἱμαλέα, μέλας ζωμός.

Αἱμαλέον, αἱματηρόν.

Αἱμακουρία, τὰ ἐναγίσματα τοῖς κατοιχομένοις.

Αἱμάξουσι, φονεύουσι.

Αἶμος, τράχηλος.

Αἱμοῦς, ὀβελίσκοις.

Αἱμασιά, τὸ ἐκ χαλίκων οἰκοδομημένον τειχίον, ἤγουν φραγμός. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι τοὺς ὑπερβαίνοντας ὑπὸ τῶν κεκομμένων ἀκανθῶν τοῖς σωροῖς τῶν λίθων, ὡς παρὰ νικάνδρῳ. Τροχοί, μάλα τε αἱμασιάς τε καὶ ἰλύος ἐρπύζοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐγχώριος ἡ λέξις. οὕτως ὠρί ωνος.

Αἱμωδιᾶν, τὸ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι μετὰ κνησμοῦ, ὡς αἱμάσσεσθαι παρὰ τὸ αἷμα. αἱμωδία γὰρ λέγεται ἡ τῶν ὀδόντων ναρκή.

Αἵμων, ὁ ἔμπειρος. αἱμονα θήρης. ἔστι δαίω τὸ γινώσκω ἢ μανθάνω. ἀφ' οὗ δάσκαλος, καὶ διδάσκαλος. καὶ δαίκαλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος. ὁ ἐπιστήμων. καὶ δαίμων ὁ αὐτοδίδακτος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ, αἵμων. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. Ἀλάστορά τε χρόμιόν τε. αἵμονά τε. κρίοντά τε. τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν αἵμιλος. τὸ κτητικὸν αἰμύλιος. καὶ αἰμυλίοις, τουτέστι κολακευτικοῖς, ἐμπείροις, καὶ συνετοῖς. παρὰ συλλογιστικοῖς ἢ συνετικοῖς καὶ εὐμοιρικοῖς

κεὶ ἡ ὁδός, αἱμύλα κωτίλλουσα. ποικίλον. πυκνόν πανοῦργον δόλερόν. αἱμύλος, ἔμπειρος συνετός. κολακευτικός. ἐκ τοῦ αἵμων, ὃ σημαίνει τὸν εἰδήμονα, καὶ ἔμπειρον. καὶ αἱμυλίοισι κολακευτικοῖς λόγοις.

Αἰνείας, ὁ ἥρως ὁ υἱὸς ἀγχίσου. παρὰ τὸ αἰνὸν τὸ δεινόν γίνεται, αἰνέας καὶ αἰνείας. ἢ παρὰ τὸ αἶνος ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον. αἰνέας, καὶ αἰνείας. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αἰνείας κλίνεται αἰνεία δωρικῶς. οἱ προστιθέντες οἱ βοιωτοὶ τὸ ο λέγουσιν αἰνείαο. οἱ δὲ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι μὲν τὸ ο τῆς ληγούσης. συστέλλουσι δὲ τὸ α εἰς ε, καὶ λέγουσιν αἰνείεω. πᾶσα γὰρ γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆεν λήγουσα. καὶ παρισοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας, ἢ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλει τὴν λήγουσαν. οἷον, καλοῖο σοφοῖο. ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον, ἀτρείδεω. πριαμίδεω. ἐν οἷς καὶ τὸ αἰνείεω. πρόσκειται εἰς φωνῆεν λήγουσα, διὰ τὸ δημοσθένεος. οὐ λήγει γὰρ εἰς φωνῆεν ἡ γενική. πρόσκειται παρισοσυλλαβοῦσα, διὰ τὸ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ γενική. εἰς φωνῆεν λήγει. ἀλλ' οὐ παρισοσυλλαβεῖ τῆς ἰδίας εὐθείας.

Αἶνος παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπομαι, καὶ εὐφραίνομαι, καὶ διαχέομαι, ἴαινος ὁ διαχέων τὴν ψυχήν. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἰῶτα, ὡς ἴκιος, κίος γέγονεν, αἶνος ὁ ἔπαινος. καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ αἰνῶ. παρὰ τὸ ἰαίνω. οἷον, ἴαινετο δὲ φρένας εἴσω, καὶ τοῖσιν ἀνέθη θυμός. ἔστι δὲ καὶ αἶνος πόλις θρᾴκης. αἰνὸς δὲ ὁ φοβερός. ἢ πονηρός. καὶ κακός. ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνῶς, καὶ αἰνότατα.

Αἰνός, παρὰ τὸ δεινός. τροπῇ τοῦ ε εἰς α. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἰνός. ἢ παρὰ τὸ δαΐς. ὅπερ σημαίνει τὴν μάχην, γέγονε δαϊνὸς καὶ δαινός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἰνός, ὁ μάχιμος. Ἀλλὰ μάλ' αἰνὸν ἄχος ἔσσεταί σε θεν ὦ μενέλαε αἴκε θάνῃς. ἤγουν δεινὸν λύπη. οὕτως ὠρίων.

Αἰνῶς, ὡς τὸ Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ λίαν. πάνυ, ἀληθές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς.

Αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ κεκτημένη τὴν ἀρετήν. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπόν, καὶ δεινόν, καὶ κακόν. ἡ δὲ κλητικὴ ὥσαύτως ἔχει τὸ η τῇ εὐθείᾳ. οὕτως εὗρον σχόλιον ἰλιάδος π.

Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ. οἷον, Πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων.

Αἴνεσις. παρὰ τὸ αἰνῶ αἰνέσω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος. τοῦτο παρὰ τὸ ἰαίνω. ὁ μέλλων, ἰανῶ. ἐξ αὐτοῦ ἴαινος. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ κράσει, αἶνος. γνώμη. παροιμία. παράδειγμα. ἔπαινος. καὶ ἡ χειροτονία. καὶ ψήφισμα.

Αἰνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸ ἀληλεσμένον σῖτον. τοῦτ' ἔστιν ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ βλάπτειν, ἢ τὸ ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς ἐπτισμένας κάχρυς. καὶ αἰνεῖν, ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρὰ Ὁμήρῳ. παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ παραιτεῖσθαι. Νῆα δ' ὀλίγην αἰνεῖν. σημαίνει δὲ δύο. τὸν ἔπαινον. ὡς τό, Ἀντιλόχου μέν τι μέλος ἐρέσεται αἶνος. ποτὲ δὲ γνώμης παραμύθιον. καὶ παραβεβλημένον λόγον πρός τι ὑποκείμενον. οἷον Αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας.

Αἰνετός. ἐκ τοῦ αἰνέσω αἰνεστός, καὶ αἰνετός κατ' ἔνδειαν τοῦ σ.

Αἴνιγμα, παραβολή. ἢ ὁ δεινὸς καὶ σκοτεινὸς λόγος. παρὰ τὸ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. τοῦτο παρὰ τὸ αἶνος. τὸ αι δίφθογγον. οἱ γὰρ Ἴωνες ἡνίκα ὑφ' ἓν ποιήσωνται συμφώνου, τότε καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν ἐκτείνουσιν εἰς αι. οἷον δεινός, αἰνός. μέχρι, ἄχρις.

Αἰνὰ τεκοῦσα, ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

Αἴνυμαι, τὸ ἀφαιρῶ. τὸ λαμβάνω. Ὅμηρος. Ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα. καὶ αἰνύμενος, καὶ ἀπαινύμενος. παρὰ τὸ αἴρω ἄρνω. ὡς πόρω πόρνω. ἀφ' οὗ πέρνασκε. καὶ Πέρνας νήσων ἔπι τηλεδαπάων, καὶ ἀπὸ τούτου παράγωγον, αἴρνυμι, καὶ αἴρνυμαι. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, αἴνυμαι. οὕτω Μεθόδιος.

Αἴνυτο, ἐξῆκτο. καὶ σημαίνει τὸ φονεύω. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ βαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κτῶ κταίνω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καίνω τὸ κόπτω. ἐξ αὐτοῦ αἴνω. καὶ κατὰ παραγωγὴν αἰνύω, καὶ αἴνυμι παράγωγον εἰς μι. τὸ παθητικὸν αἴνυμαι. ὁ παρατατικὸς αἰνύμην, αἴνυσο αἴνυτο. καὶ ἐξαίνυτο θυμόν.

Αἴξ ὄνομα ἀρσενικὸν τὸ ζῷον παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἀΐξω ἀΐξ. καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴξ. καὶ Ὅμηρος. Ἰξάλου αἰγὸς ὁρμητικῆς. οὐδὲν εἰς ξ περισπᾶται. τὸ δὲ αἴξ ὀξύνεται. τὸ δὲ θρᾶξ περισπᾶται καὶ τὸ τρῶξ, καὶ γλαῦξ. πάντων δὲ τῶν εἰς ξ ληγόντων ὀνομάτων, τοῦτο μόνον διὰ τοῦ γ κλίνεται.

Αἰξωνεύεσθαι, τὸ κατηγορεῖν. βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἰξωνεῖς. δῆμος δὲ οἱ Αἰξωνεῖς τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. καὶ Αἰξωνεία πόλις.

Αἰόλον, τὸ ταχὺ παρὰ τὴν ἄελλαν. καὶ πολύφον, καὶ ὀξύ, καὶ ταχύ.

Αἴολος, σημαίνει τρία. ἔστιν ὄνομα κύριον. οἷον Αἴολος Ἱπποτάδης. καὶ ἐπιθετικῶς. αἰόλος ὄφις, ὁ κατάστικτος καὶ ποικίλος. παρὰ τὸ αἴειν. ὃ δηλοῖ τὴν σύντονον κίνησιν. ἔνθα αἴειν τὸ ὁρμᾶν καὶ ἀΐσσειν. οὕτω Μεθόδιος.

Αἰολόπωλος, σημαίνει τὸν ταχὺν καὶ εὐκίνητον ἵππον. προπαροξύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος δισύλλαβα παροξυνόμενα ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται. οἷον, οἶκος ἄοικος. κοῦρος, ἄκουρος. οὕτως καὶ πῶλος, αἰολόπωλος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰόλλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τοῦ πῶλος. τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῷ πάλλεσθαι, πάλος. καὶ πῶλος. ὥσπερ καὶ αἴλουρος. δηλερὸν τὸ ζῷον.

Αἰολοπώλους. ταχυπώλους, ἢ ποικίλως ἱππαζομένους. παρὰ τὸ αἰολεῖν καὶ κινεῖν ἢ πόλους. σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐκίνητον. οἷον κορυθαίολος.

Αἰολομίτραι, ποικίλην μίτραν ἔχοντα. ἤγουν καὶ εὐκίνητον πολεμιστήν.

Αἰολεῖς. Ὀρέστης κατὰ χρησμὸν συνήθροισε πολλοὺς τῶν ὀνομαζομένων Αἰολέων. ὥς μέν τινες, ὅτι πλεῖστοι ἐκ τῆς Βοιωτίας ἦσαν. ὡς δὲ Μενεκλῆς, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συναθροισθῆναι. ἀπὸ τοῦ αἰολίζω. οὕτως Ὠρίων.

Αἰονᾶν, καταντλεῖν. καταχέειν. λούειν.

Αἰπύν, δύο σημαίνει. αἶπυ βαρυτόνως ὄνομα πόλεως. αἰπὺν δὲ τὸν μέγαν. ὡς τό, Φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον.

Αἴπυτος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ αἰπύς, ὃ σημαίνει τὸν ὑψηλόν, τόπον. ὡς εὐρὺς εὔρυτος, οὕτω καὶ αἰπύς, αἴπυτος.

Αἰπύς, ὁ χαλεπὸς καὶ σκληρός. ἢ ὁ ὑψηλός. παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλὸς τόπος. ἀκρωτήριον.

Αἰπεινός, παρώνυμον. καὶ αἰπεινὴ ὑψηλή. καὶ αἰπεινὴ πόλις. ἀπὸ τούτου καὶ αἰπύκερως, ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.

Αἰπά. Βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα. ὑψηλὰ ἢ δύσβατα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀκρωτηρίων. αἶπος γὰρ τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἰπὺ αἰπεῖα καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰπά. ὅθεν τὸ α βραχύ.

Αἰπόλος. ἐκ τοῦ αἴξ αἰγός, καὶ τὸ πολῶ τὸ ἀναστρέφομαι, αἰγοπόλος. ἤτοι αἰγονόμος, ὁ περὶ τὰς αἶγας ἀναστρεφόμενος. καὶ κατὰ συγκοπήν, αἰπόλος. ἢ παρὰ τὸ αἰπά, ὅ ἐστιν ὑψηλοὺς τόπους περιπολοῦντα. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. ὅθεν καὶ αἰπόλια τὰ αἰγονόμια, αἰπόλια ὄντα. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ πολῶ μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον ὀνειροπόλος, θυηπόλος. μυροπόλος. αἰπόλος. πρόσκειται μὴ μετὰ προθέσεως, διὰ τὸ πρόσπολος, ἀμφίπολος.

Αἴρω, ἀπὸ τοῦ ἀείρω κατὰ κρᾶσιν τοῦ α, ε εἰς α μακρόν, αἴρω. οὕτως εἰς τὸ ποσότητα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρω, ὃ σημαίνει τὸ πορθῶ, πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ α μεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. αἴρω ὁ μέλλων αἰρήσω. τὸ ἀπαρέμφατον αἱρήσειν. συντάσσεται αἰτιατικῇ. αἴρω σημαίνει ἕξ. τέσσαρα περισπώμενα. καὶ δύο βαρυνόμενα. αἱρῶ τὸ πορθῶ. ὡς τό, Φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν, ἀντὶ τοῦ πορθήσειν. αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω. ἤγουν μὴ διεσελήθη αἱρείτω, καταλαμβανέτω. αἱρῶ τὸ διαχωρίζω, ἤγουν διαιρῶ. αἱρῶ τὸ προκρίνω. ἤγουν προαιροῦμαι, καὶ αἱρετικός. ταῦτα τὰ τέσσαρα περισπώμενα. βαρύνονται δέ, αἴρω τὸ κουφίζω. ἤγουν αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ. καὶ ἐπαίρω. καὶ αἴρω τὸ προσφέρω. ἤγουν καὶ ἄρτος.

Αἰερμένον, αἴροντα λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἴρω τὸ σημαῖνον τὸ λαμβάνω. κατὰ πλεονασμὸν, αἰρῶ. αἰροῦμαι. αἰρούμενον. καὶ τροπῇ αἰολικῇ, ἐρέμενον. ἡσίοδος. ἐν ἔργοις, καὶ ἡμέραις. Καί στε ὅλπα γηθήσειν βιότου ἐρέμενον ἔνδον ἐόντος.

Αἶρας, παρὰ ἰάκχῳ ἐλαιὸς ὁ ποιητὴς, ὥς εἰ δὴν τὸν νέκυν ἄραντας ἀχαιοὺς. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ι ἔχει πρὸς γεγραμμένον κατὰ παράδοσιν. γυμνάσωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς, καὶ δείξωμεν, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι. ἐπεὶ γὰρ αἴρω ἀρῶ. τοῦ γὰρ τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης τοῦ μέλλοντος ὁ ἀόριστος, ἦρα. ὡς μιαίνω μιανῶ ἐμίανα. καὶ λοιπὸν ἐν τῷ τοῦ γίνεται ἡ μετοχὴ ἄρας χωρὶς τοῦ ι. λόγῳ δὲ ἀρχούσης ἐστὶν ἦρα ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐν τούτοις. ὥσπερ αἰτῶ ᾔτησα. καὶ αἰσχυνῶ, ᾔσχυνα. καὶ ὤφειλεν ἡ μετοχὴ ἐκφωνεῖν τὸ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐν ταῖς μετοχαῖς ἐκφωνοῦσι τὸ ι. οἷον, ᾔτησα, αἰτήσας. καὶ αἰσχύνας. οὕτως οὖν καὶ ἦρα, αἴρας ὤφειλεν εἶναι, οὐκ ἄρας. ἄρα οὖν οὐκ ἐκφωνούμενον τὸ ι οὐκ ἔχει αὐτό. ἀλλ' ἐπειδὴ φασὶ ὅτε χρονικός ὅτι ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι, σχηματιστέον αὐτὸ οὕτως. ἐστὶν ἀείρω ὁ μέλλων ἀερῶ. ὁ ἀόριστος ἤερα, ὥσπερ ἤγειρα. καὶ ἡ μετοχὴ ἀείρας. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρὸν ἄρας. καὶ μένει τὸ ι μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ α. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητα.

Αἶρα, ἡ σφῦρα. καλλίμαχος. οἷον, λάθρη δὲ, παρ' ἡφαίστοιο καμίνοις ἔστρεφον αἰραίων ἔργα διδασκόμενοι. παρὰ τὸ ἐράω τὸ σημαῖνον τὸ φθείρω. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ῥαιστὴρ λέγεται, ἀπὸ τοῦ ῥαίω. καὶ ὑπὸ θεοσαίρα. ἢ τὰ τυπτόμενα διαφθείρουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω. αἶρα πόες μα γὰρ σιτώδες ἐκ παραφθορᾶς τοῦ σίτου γινόμενον. παρὰ τὸ ἐράω τὸ φθείρω. καὶ αἰρόπινον τὸ ἀραιὸν κόσκινον. παρὰ τὸ τὰς αἴρας ποιεῖν ἀπιέναι καὶ χωρίζειν. ἢ διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον.

Αἰριπόλιοι δμωαί. σιμωνίδης ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι, συγκοπῇ τοῦ ο. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ἢ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῷον ὁ ἐριθακὸς αἴσακος.

Αἶσα, ἡ εἱμαρμένη. ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ὁ μέλλων δαίσω, ἀπὸ τοῦ δαῖσα, ὡς βήσω βῆσα. καὶ πείσω πεῖσα ἡ πεισμονή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα. ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη. ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἴσην εἶναι, ἡ μὴ μεταβαλλομένη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἐπιπάθειν.

Αἴσιμος. ὥσπερ παρὰ τὸ πόρα, πόριμος. καὶ παρὰ τὸ ἀλκὴ ἄλκιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος. οἱ, πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες. καὶ ὅς ἐν αἴσιμος εἴη. οὕτως ὠρίων.

Αἰσιμία, ἡ μαντεία, ἢ τὸ καθῆκον. παρὰ τὴν αἶσαν τὴν μοῖραν.

Αἴσανδρος. παρὰ τὴν αἶσαν. δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ γεγονέναι.

Αἰσυητὴρ, ὡς μέν τινες, ὁ ἐν ἀρχῇς ἡ κενὸς μνημεῖος. τινὲς δὲ νεανίαν. νίκανδρος νομέα. ὅμηρος δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ κοσμίου καὶ καθήκοντος. ἀπὸ τοῦ αἴσης παράγωγον. ὅμηρος γὰρ τὴν αἶσαν. ἀντὶ τοῦ καθήκοντος τάττει. αἶσα αἴσω, αἰσύω, αἰσυτὴρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η αἰσυητὴρ. οὕτω μεθόδιος.

Αἰσυμνῆται, οἱ βραβευταί. ὅμηρος, οἱ τὸ αἴσιον ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. αἰσιονεμῆται. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κριτὰς ἄρχοντας τῶν ἀγώνων. αἰσυμνήτης, βασιλέως ἐπιστάτης. ἄρχων, ἢ τύραννος. ἢ πάρεδρος. ἰδίως δέ φησιν ἀριστοτέλης ὑπὸ κυμαίων, αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. καὶ αἰσυμνᾷ χθονός. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται. εὐριπίδης μηδείᾳ.

Αἶσα, καὶ ἡ ἥπατος τὸ παλαιὸν οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ οἱ καρποῦντες αἶσαι.

Αἴσιον, μέτριον. δεξιόν. δίκαιον. ἀγαθόν. καὶ ὑπεραίσιον, ὑπέρμετρον.

Αἴσιμα, ἀγαθά. καθήκοντα, ἐναίσιμα.

Αἰσυμνητὴρ, ὁ βασιλεὺς ὁ τὸ καθῆκον ὑμνῶν καὶ σέβων. ἢ αἰσυμνετὴρ ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων. οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἰσυμνᾶν ὅ ἐστι τὸ αἰδῶ μνήμην ποιεῖσθαι. ἢ ὁ αἰσιομήτης, ὁ αἴσια βουλευόμενος. ὁ γὰρ τύραννος γοῦν ἀνθρώπων.

Αἰσύμηθεν, ἀπὸ αἰσύμης πόλεως θρᾴκης. οἱ δὲ ἀπὸ βασιλέως γένους.

Αἴσυλος, ὁ ἄδικος καὶ ἁμαρτωλός. καὶ συνθέσει αἰσυλοεργός. παρὰ τὸ συλῶ, ἄσυλος πλεονασμῷ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος, τὸ λίαν κεχηνός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλος. οἷον εἰ ὁ πάνυ συλῶν, καὶ ἁμαρτάνων. ἀντὶ δὲ τοῦ ι ἐστὶν ὅτε καὶ τὸ η πλεονάζει. οἷον ἀήσυλος. ποτὲ μὲν αἴσυλος λέγεται πλεονασμῷ τοῦ η. ποτὲ δὲ ἀήσυλος πλεονασμῷ τοῦ ι, ἄσυλα γὰρ τὰ ἀγανσυλητικὰ, καὶ ἁμαρτωλά.

Αἴσυλα, αἴσυλα ῥέζων. ἁμαρτωλά. παράνομα. ἄδικα. τὰ τῆς αἴσης συλημένα. παρὰ τὴν αἶσαν. καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως, ἀαίσυλα τὰ μὴ καθήκοντα. μήτε πρέποντα. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω, ἄσυλος ὡς ἄξυλος. ἐξ αὐτοῦ ἄσυλον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἴσυλον. καὶ αἴσυλα. καὶ ἀφαιρέσει τῆς στερήσεως αἴσυλα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἐτώσιον. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. παρὰ τὸ ἐτός ὅ ἐστι τὸ ἀληθὲς, ἀπὸ τοῦ ἐτώσιον. καὶ συνθέσει τῆς α, ἀετώσιον τὸ μὴ ἀληθές. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α ἔμεινε τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. οὕτω μεθόδιος.

Αἶσχος, ἡ ὕβρις καὶ ἡ αἰσχύνη. παρὰ τὸ ἴσχω ἶσχος. καὶ μετὰ τῆς α στερήσεως αἴσχος. ἐν συναιρέσει, αἶσχος. ὃ οὐκ ἄν τις βούλοιτο ἔχειν. ἢ τὸ πάνυ ἰσχὸν τοῖς λαμβάνουσιν αὐτό.

Αἰσχρός, ὁ αἰσχύνης μετέχων. αἶσχος, αἰσχρός. ὡς κῦδος κυδνός. ψύχος, ψυχρός. καὶ ἀπὸ τοῦ θκλυνοῦ, σάθη, σαθρός. καὶ λύπη, λυπηρός. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰσχηρός συγκέκοπται.

Αἴσχιστος. αἰσχρός, αἰσχρότατος, αἰσχίων. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, αἰσχίων, καὶ αἴσχιστος. ὡς παρὰ μακρὸς μακρότατος, μακρίων, καὶ μακίων. ἐκ τούτου τροπῇ τοῦ α, εἰς η μηκίων μήκιστος. μήκιστον καὶ κράτιστον.

Αἰσχύλος, ὁ ποιητὴς ὁ τραγῳδοποιός. παρὰ τὸ αἶσχος, αἰσχύλος. ὡς σιμὸς σιμύλος. παρὰ δὲ τὸ αἰσχίνης αἰσχινάδης. παρὰ τὸ εἶναι αἰδήμονα. αἰσχίνης αἰσχίνου. ὀνομάτων τὰ διὰ τοῦ ινης καὶ ονης βαρύτονα κύρια. ἐξ οὗ ἔχει τὴν γενικήν. οἷον λεπτίνης λεπτίνου. φιλοκρίνης, φιλοκρίνου. μηριόνης μηριόνου. κεβριόνης, κεβριόνου. τελώνης τελώνου.

Αἴθηκος, παρὰ τὸ αἰθῶ. τοῦτο παρὰ τὸ αἴθω. τοῦτο παρὰ τὸ αἴθω.

Αἴτιος. παρὰ τὴν ἄτην, ὅ ἐστι τὴν βλάβην. αἴτιος πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ τι, ι. τὰ ἀπὸ ἁπλῶν διὰ τοῦ ιος γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ ι γράφεται. θρακὸς, θράκιος. αἰτῶ, αἴτιος. ποίου εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι. πρός τι ἔχον. καὶ πρός τινα ἔχει τὴν σχέσιν, πρὸς τὸ αἰτιατόν. τὸ γὰρ αἴτιον τοῦ αἰτιατοῦ ἐστιν αἴτιον. ὡς παρὰ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος ἐστὶν αἴτιος. καὶ τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐστὶν αἰτία. καὶ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ.

Αἰτῶ, αἰ τοῦ τῶ, τὸ ζητῶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀτῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰτῶ. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ ἐπὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ἀποδιδόναι. τὰ δὲ παθητικὰ ἐπὶ τοῦ ἀποδιδόντος. αἰτήσομαι.

Αἴτνη, ὄρος σικελίας. παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. αἴτνη. ὡς φάγω. φάτνη. πήσσω πάχνη.

Αἰτωλοί, οἱ καλυδώνιοι. ἐπεὶ καὶ οἰκοῦντες αἰτωλοί. καλυδὼν δὲ πρώτη πόλις τῆς αἰτωλίας.

Αἰχμή, αἰ τοῦ ἀΐσσω ἀΐχη καὶ κράσει αἰχή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, αἰχμή. ὡς δράξω δραχμή, τὸ λεπτὸν νόμισμα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ αἷμα χέειν. καὶ παρὰ τὸ αἰχμή, αἰχμῶ, αἰχμάς, αἰχμάσσω τὸ πολεμῶ.

Αἰχμητής, ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω. ὁ μέλλων αἰχμάσω. ἐξ οὗ αἰχματής. καὶ τροπῇ τοῦ α, εἰς η, ὁ πολεμικός. εἰ δὲ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμή, ὤφειλε βαρύνεσθαι. ὡς παρὰ τὸ ὑπήνη ὑπηνήτης. καὶ κορύνη, κορυνήτης. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς β συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνεται. οἷον, ἐρῶ ἐραστής. θεῶ θεατής. λωβῶ λωβητής. δαπανῶ δαπανητής. τὸ δὲ πεδήτης, καὶ κομήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ πέδη, καὶ κόμη, καὶ ἄλη. τὰ δὲ τοιαῦτα βαρύτονα δισύλλαβα ὀνόματα. δῆλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου περισπωμένου τῆς β συζυγίας ἐκλίνοντο, καὶ βαρύνονται. οἷον, κτῶ κτήτης. φιλοκτήτης. βῶ, βήτης, διαβήτης. θλῶ, θλάτης. πρῶ, πράτης. αἰχμητής, αἰχμητοῦ. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν αἰχμηταί, ἡ γενικὴ τῶν αἰχμητῶν. καὶ δωρικῶς, αἰχμητάων. ὁ κανών. τὰς ἐχούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι καθαρὰς γινομένας οἱ αἰολεῖς διὰ τοῦ αων προφέρουσιν. οἷον, μέλισσαι, μελισσάων. μέλαιναι μελαινάων. οἱ δὲ δωριεῖς διὰ τοῦ εων. πύλαι πυλέων. ὡς ἐπ' ὦν πυλέων ἐξέσσυτο.

Αἰχμάλωτος, παρὰ τὴν αἰχμήν, ὅ ἐστι τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶναι, ὅ ἐστι τὸ πορθῆσαι. οὕτω μεθόδιος. λέγεται καὶ αἰχμάλωτος, καὶ αἰχμόλετος.

Αἶψα, ταχέως. εἴρηται κατὰ στέρησιν τοῦ ἴψαι, ὅ ἐστι τὸ βλάψαι. τὸ γὰρ βλάψαι, καὶ ἐμποδίζειν ἀνάγκη. τὸ δὲ ἀνεμπόδιστον ταχύτατον. ἢ παρὰ τὸ ἅψω, αἶψα. δοκεῖ γὰρ τὰ ταχέως γινόμενα ἀλλήλων ἅπτεσθαι κατὰ τὴν συνέχειαν. καὶ αἰψηρὸν ταχύ.

Αἰών, ἡ ζωὴ θηλυκῶς. ὅμηρος. Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς. παρὰ τὸ ἄειν τὸ πνεῖν. ἐξ οὗ ἄκμα τὸ πνεῦμα. καὶ ἀήτης, ὁ ἄνεμος. καὶ ἔμπνουν δὲ τὸν ζῶντα φαμέν. παρὰ τὸ ναίειν τὰ τῆς ζωῆς. οἱ γὰρ ζῶντες ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ὤν. καὶ κράσει τοῦ ε εἰς α καὶ συναιρέσει αἰών. περιεκτικὸν ἐστι δὲ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. ὥσπερ ἐπεί τά με καὶ λείπει αἰὼν ἐν πόλει. αἰὼν, καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός. αἰὼν καὶ ὁ ἀΐδιος καὶ ὁ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ θεολόγῳ δοκεῖ. αἰὼν γὰρ οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου μέρος. οὐδὲ γὰρ μετρητός. αἰὼν λέγεται καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς κτίσεως μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως. αἰὼν λέγεται, καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός. ὡς καὶ ἱπποκράτης. Ἄνθρωπός τις νοσήσας τὸν αἰῶνα, ἑβδομαῖος ἀπέθανεν.

Αἰωρῶ, ἀπὸ τοῦ αἴρω. πλεονασμῷ τοῦ ω αἰωρῶ τὸ κρεμῶ. καὶ αἰώρα ἀπὸ τοῦ αἴρω ἄρα. πλεονασμῷ τοῦ ω, αἰώρα. ἐξ οὗ καὶ αἰώρημα. καὶ ἐναιώρημα ὡς περισπώμενον. καὶ αἰωρούμενοι μετεωριζόμενοι.

Αἴγδην, ἐπίρρημα μεσότητος. ἔστι δὲ τὸ ὁρμητικῶς. οἷον, αἴγδην μάστας δὲ σὺ δ' ὅς τε ὦ ἴυγας ἔκερσε. παρὰ τὸ ἀΐσσω. τὸ ὁρμῶ. καὶ συναίγδην. ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὁρμῶν συνέλαβεν.

Ἀΐδηλον, ἀφανιστικόν. Ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείνας παῖδ' ἀΐδηλον. καὶ πῦρ ἀΐδηλον. ἢ βίαιον στυγνὸν καὶ πολὺ καὶ μέγα, καὶ φορτικόν.

Ἀΐδηλος. οἷον, Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, ὁ ὀλοθρευτικός. οὐ γὰρ ἄξιος ἀριστόνικος δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀΐδηλον ἄρηα. τὸν ὀλέθριον. καὶ αὐτὸς ἀΐδηλος ἐσόμενος. καὶ ὁ μὲν μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἴδηλος καὶ ἀΐδηλος. ὁ δὲ χοιροβοσκὸς ἐν τῷ περὶ ὀρθογραφίας αὐτοῦ λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀΐδνον τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικὸν διὰ τοῦ ι, ἀϊδνόδηλος. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀΐδηλος. ὁμοίως καὶ τὴν μὲν ἀϊδηλοῦν θήκη θεός, ἀπὸ τοῦ ἀϊδνόδηλον γράφεται. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει αὐτὸ εἶναι οὕτως. ζῆλος, ἄζηλος πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ, ἀΐδηλος.

Ἀϊδνός. εἴδω τὸ βλέπω καὶ φαίνω. ἐκ παθητικοῦ ὀνόματος ἰδνός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀϊδνός. ὡς στίλβω, στιλπνός. ἐξ οὗ καὶ ἀϊδωνεύς, ὁ ἄδης, ἐξ οὗ ὅμοιον ἐστὶν ἰδεῖν. ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. Αὐτὰρ ὅ γ' ἐκ μητρὸς πολυφέρβης ἐξ

λέχος ἢ λάθρῃ. ἢ τίκτε περσεφόνην, ἣν αἰδωνεὺς ἥρπασεν. ἧς παρὰ μητρὸς. καὶ πηλὸς αἴδνης. ὁ ὡς ἠρίκτος, ἅτε τέλμα. παρὰ τὸ ἴζω. ἢ ἀφανής.

Αἴδνες, τὸ ἀφανὲς καὶ μὴ ὁρώμενον. ὡς ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἐπέσσυτο τοῖο ἄνακτος ἐν βήσσῃσιν αἴδνῃς παιπαλοέσσης. αἴδνες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν αἴδνες. βαθὺ. σκοτεινόν. μέλαν, ἀφανιστικόν.

Αἰώρα, ἑορτὴ ἀθηνᾶς. ἣν καλοῦσιν, εὔδειπνον. λέγεται γὰρ ἠριγόνην τὴν αἰγίσθου καὶ κλυταιμνήστρας θυγατέρα σὺν τῷ τυνδάρεῳ τῷ πάππῳ ἐλθεῖν ἀθήναζε κατηγορήσουσαν ὀρέστου. ἀπολυθέντα δὲ, ἀναρτήσασαν ἑαυτὴν πρὸς τὸ ὅπαιον τοῖς ἀθηναίοις γενέσθαι. καὶ κατὰ χρησμὸν δὲ ἐπ' αὐτῇ συντελεσθῆναι τὴν ἑορτήν.

Αἴδρυτον, καινόν. τὸ καθιέρατον, ὃ οὐκ ἄν τις αὐτῷ ἱδρύσαιτο.

Αἴδωνια. θανάσιμα.

Αἴδος κυνέη. νέφος ἢ ἀορασία. ἢ περιφραστικῶς τὴν περικεφαλαίαν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁραθῆναι ὑπὸ τοῦ ἄρεος.

Αἴδι, σὺν λείψει μ, ἀπὸ εὐθείας τῆς αἴς φησίν. ἀλλὰ τὰ εἰς δος λήγοντα ὀνόματα ἀπὸ βαρυτόνων, εὑρίσκομεν παρ' ἴωσι καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ δ λεγόμενα. οἷον, μήνιδος, μήνιος, πάριδος, πάριος. τὴν δὲ αἴδος γενικὴν οὐδεὶς ἰώνων αἴος εἶπεν. οὐκ ἄρα ἡ εὐθεῖα αἴς. εἴδω τὸ βλέπω. ὁ μέλλων εἴσω. ὄνομα ῥηματικὸν, ἴς διὰ τοῦ ι. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἴς. ἐν ᾧ οὐδέν ἐστιν ὁρᾶν. καὶ ἡ γενικὴ αἴδος.

Αἴδης, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴδης καὶ κατὰ στέρησιν αἴδης, ὁ ἀγνώστους ποιῶν. ἡ γενικὴ αἴδου. ἡ δοτικὴ αἴδῃ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, αἴδι. ὡς παρὰ ἀπὸ τῆς ὑσμίνῃ δοτικῆς κατὰ μεταπλασμὸν ὑσμῖνι. καὶ λιτῷ, λιτί. τὸ δὲ αἰδὴς τὸ ἐπίθετον ὀξύνεται. τὸ οὐδέτερον αἰδές. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιμερισμοῖς.

Αἴδροι. αἴδριες, ἀμαθεῖς, ἄπειροι. ἡσίοδος, Αὐτὰρ ὁ ἀποχήσεται ἄνδρα χώρου αἴδρις ἐών. καὶ ὅμηρος, Αἴδρεϊ φωτὶ ἐοικώς. ἔστι ῥῆμα εἴδω τὸ ἐπίσταμαι. ὁ μέλλων εἴσω. ὁ μέσος μέλλων εἴσομαι. οἷον, εἴσομαι ἢ κέν μοι. τούτου ἴδις ῥηματικὸν ὄνομα ἴδις. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἴδρις. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἴδρις. ἡ γενικὴ, αἴδρεως, ὡς ὄφις ὄφεως. καὶ αἴδρεϊ καὶ αἴδρει. οὐ τὸ δὲ διὰ τοῦ δ. οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον μακροκατάληκτον. ὥστε ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ σαπφοῖ πολυΐδριδι. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἴδριδα. καὶ παρὰ φρυνίχῳ ἴδριδες. οὕτως εὗρον σχόλιον ἐν ὑπομνήματι ἰλιάδος. ἡσίοδος, ἀσυνέτως καὶ ἀναισθήτως. καὶ αἰδροσύνη. ἀμαθία.

Αἰδρείη, ἀπειρία. Οὐ γάρ τις με βίηφι ἑκὼν ἀέκοντα δίηται, οὐδὲ τὸ αἰδρείη. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδα γ' οὕτως.

Αἶκας. ὠκείας ἀνέμων αἶκας πνοὰς ἀναφορὰς. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω ῥήματος. τὸ δὲ αἶκας καὶ προπαροξύνεται, καὶ ὀξύνεται. ἀπὸ μὲν τοῦ αἰκὴς ὀξύνεται. αἰκὰς ὀξύτονον, ὡς ἰωκὴ ἰωκάς. ἀπὸ δὲ τοῦ αἶξ, αἶκας. καὶ προπαροξύνεται. αἶκες δὲ αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ' ἑκάτερα. ἀπολλώνιος δὲ, τὰς αὐτὰς ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων. οὕτως εὗρον εἰς τὰ ἀργοναυτικὰ ἀπολλωνίου. καὶ ἰλιάδος ο. Οὐδ' ἄρα τοί γε τόξων αἶκας ἀμφὶς μέμνον, ἀντὶ τοῦ περιμένον. σημαίνει δὲ διώξεις. ὁρμὰς φορὰς. κινήσεις.

Αἴλιον. καὶ κοίλιον. οὐ γὰρ πλεονασμός.

Αἶξας, ἀΐσσω. καὶ ὁ παρατατικὸς ἄϊσσον. οὔτε χρονικῶς αὐτὸ ηὔξηται, οὔτε συλλαβικῶς. τὸ γοῦν ἀΐσσω πολλάκις ὁ ποιητὴς μακρὸν ἔχει.

Αἶον, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ. ἐπεὶ ἀφ' οὗ ἀπέπνευσα τὴν ψυχὴν, ἢ ἠσθόμην ἀλγήσας τὴν ψυχήν. ἄϊον γὰρ τὸ ἠσθόμην. ἀΐω. ἡσίοδος. ἐπεὶ δ' ἄϊε δίκης, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκταίων γίνεται ἀκταῖος. τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου φυλαττομένου, καὶ τῆς αὐτῆς παραληγούσης. καὶ κόρσων κόρσος ὁ κυρίσκος, οὕτω ἀπὸ τοῦ αἴω, αἶος.

Αἶστος, ὁ ἄγνωστος. καὶ ἀφανής. καὶ ἀϊστῶσαι καὶ ἀϊστωθῆναι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσημι δωρικοῦ ἴσαμι, ἰστός. ὡς δίδωμι δοτός. καὶ αἶστος κατὰ στέρησιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰστός, γίνεται ἰσῶ τὸ γινώσκω. παράγωγον ἴσημι τελοῦνται. ὅθεν καὶ ἐπίσταμαι. ἴσημι ἴσαμαι ἴσαται ἰστός. καὶ αἶστος. οὕτω μεθόδιος. ὁ δὲ φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ οὕτως. ἀπὸ τοῦ εἴδω ἰστός. ὡς εἶμαι, ἱμάτιον.

Αἰστῶσαι, ἀπὸ τοῦ αἰστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἰστῶ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, αἰστῶ. καὶ αἰστῶσαι, καὶ αἰστώσειαν, ὡς τύψαι. τὰ γὰρ μὴ ἱστάμενα ἀφανῆ ἐστιν. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανίσαι καὶ διαχέαι. καὶ ἀϊστοῖ, πορθεῖ. ἀπολλύει. καὶ ἀϊστοσύνη ἡ ἀπώλεια.

Αἴθω, Ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἴθων. ἐκπνέων. καὶ αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴθει, καὶ ἤρυγεν. ἀπὸ τοῦ ἀΐω ῥήματος σημαίνοντος τὸ ἀκούω, παράγωγον ὄνομα ἀϊσθός. ἐκ τούτου γίνεται ἀϊσθῶ. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ, ἀΐθω. ὅθεν ὁ μέλλων ἀΐθων. καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴθων. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω γίνεται ἐγερτός. καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω ῥῆμα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀΐω, ἐν παραγωγῇ αἰθός. ὡς ὅρματος, ὅρμαθος. ἀφ' οὗ ῥῆμα αἴθω.

Αἰχῆναι, ἐπάσιον αἰχῆναι. ὁρμηθῆναι.

Αἴτης, ὁ ἐρώμενος. παρὰ τὸ ἄημι. ὅ ἐστι πνέω. ὁ εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ. φασὶ γὰρ γίνεσθαι τὸν ἔρωτα ἐκ τοῦ εἰσπνεῖσθαι ἐκ τῆς μορφῆς τοῦ ἐρωμένου. ὅθεν καὶ εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ λάκωσιν. ἢ αἴτης κυρίως, ὁ μέσος. ὁ μήτε θρασὺς, μήτε ἰταμός. ἴτης οὖν αἴτης, ὁ μὴ ἴτης, ὅ ἐστιν ἰταμός. ἀλλὰ θυμήρης, ὡς ὁ ἐραστής. ἢ ὁ ἅμα τινὶ ἰών. τοῦ α ὁμοῦ σημαίνοντος. οὕτω μεθόδιος.

Αἰτίας χόρδας. σημαίνει δὲ τὰς ἐρωτικάς. ἡρωδιανὸς προπαροξυτόνως λέγει, ἀπὸ τοῦ αἴτης αἴτιδος αἴτιδας. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ. οἱ δὲ περὶ ὦρον λέγουσιν, ὅτι εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ δ. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ις θηλυκῶν οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ. ἄμεινον οὖν προπαροξύνειν ἀπὸ τοῦ αἴτης.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ.

Ἄκαινα, ἀπολλώνιος. ἐργατίνης ὥστις τε πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ. ἔστι δὲ ῥάβδος τὸ καλούμενον βουκέντρον. ὠνόμασται δὲ οὕτως. νεῖλος ὁ τῶν αἰγυπτίων ποταμός, ἀναβλύζων καὶ ἀνερχόμενος διὰ τοῦ θέρους, τὰ ὅρια τῆς τῶν αἰγυπτίων γῆς τῇ ὑγρασίᾳ λύων, καὶ μιγνύων ἀπώλλυεν. ὕστερον δὲ ῥάβδον λαβόντες, τὰς ἑαυτῶν γᾶς ἐγεωμέτρουν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐσημειοῦντο. καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἀπόβασιν τοῦ ποταμοῦ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ ἐγεωμέτρουν. καὶ γεωμετροῦντες ἕκαστος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δίχα μάχης καὶ φόνου. ἐκλήθη οὖν ἡ ῥάβδος ἐν ᾗ ἐγεωμέτρουν, ἄκαινα. ἡ στεροῦσα αὐτοὺς τοῦ καίνειν ἀλλήλους, ὅ ἐστι φονεύειν. λέγεται δὲ ὅτι θεσσαλός τις εὐσεβὴς ἐν αἰγύπτῳ, ἐποιήσατο τῇ ῥάβδῳ γεωμετρεῖν τὴν γῆν. ἔνθα καὶ πελασγίδι εἶπεν, ἀντὶ τοῦ θεσσαλικῇ. ἐργατίνης δέ, ὁ γεωργός.

Ἀκάδημον, γυμνάσιον. τόπος ἐστὶ πρὸ τοῦ ἄστεος ἀπὸ ἀκαδήμου ὠνομασμένος. διὸ καὶ ἀκαδημία τότε ἐκαλεῖτο. διττὴ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ α τὴν ἀκάδημον. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ε, τὴν ἑκάδημον. οὕτως ὠρίων.

Ἀκακήτης. ὥσπερ παρὰ τὸ γυμνὴς γυμνῆτος γίνεται γυμνήτης, καὶ οἰδίπους οἰδίποδος οἰδιπόδης, οὕτω καὶ ἀκάκης ἀκάκητος, ἀκακήτης. τὸ δὲ ἀκάκητα, καὶ εὐρύοπα, τὰ μὲν εἶσι κλητικαὶ ἀπὸ τοῦ ἀκάκης, καὶ εὐρύοψ ἡ. τὰ δὲ εἶσιν εὐθεῖαι, γίνονται κατὰ συνεκδρομὴν τῶν αἰτιατικῶν προπαροξυτόνως καὶ ὁμοφώνως.

Ἀκαλήφη, θαλάττιόν ἐστι φυτόν. δῆξιν καὶ κνησμὸν ἐν τῷ ἅπτεσθαι ἐμποιοῦσα, κατὰ ἀντίφρασιν ἔχουσα ἀκαλὴν τὴν ἀφήν. ἧς οὐκ ἔστιν ἀκαλῶς, ὅ ἐστιν ἡσύχως ἅπτεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ἀφήν. ὅθεν καὶ τὸ λῆ, η. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιφη μονογενῆ, διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, σίφη ἡ πόλις. ἀγρίφη, ἡ σκάφη. τὸ δὲ κνήφη, ἀκαλήφη ἡ κνίδη, σεσημείωται διὰ τοῦ η γραφόμενα.

Ἀκαλάνθις καὶ ἀκαλάνθεια. ἴσως ἐπισήμου κυνὸς ὄνομα. παρὰ τὸ ἀκαλὸν ᾄδειν ἀκαλανθίς. οὕτως ὠρίων.

Ἀκαλός, ἐστιν ἥσυχα τὸ ἠρέμα. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον ἥκαλος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ ἄγω ἄγγελος. καὶ κατὰ συστολὴν ἀκαλός ὁ ἥσυχος. ὡς ἁπαλός. ὁμαλός. χθαμαλός. ὀξύνεται. τὸ δὲ ἥκαλος προπαροξύνεται. ὡς πάσσαλος, κόκαλος, τάνταλος. ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλὸς γίνεται ἀκαλὰ προρέειν, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. ἐκ τοῦ οὖν ἀκαλὰ γίνεται ἀκαλαρείτης, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο. ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος. ὅθεν καὶ τὸ ῥεῖ δίφθογγον παρὰ τὸ ῥέω.

Ἀκάματον πῦρ. πολὺ καὶ ἀπλήρωτον. ἀκόλουθον γὰρ τὸν ὠκεανὸν μὴ κυματοῦσθαι, μήτε ταράττεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ὥσπερ ἡ θάλασσα δουλὴ τοῖς πνεύμασι. θεῶν γὰρ γένεσις τέτυκται. ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα. ἀκοπίαστον. ἰσχυρόν. μέγιστον. παρὰ τὸ κάμνω.

Ἀκάμαντο χάρμην. οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ πλάνη κλίσεως. ἀκάμαντος χάρμας γάρ, καὶ ἡ κλητικὴ ἀκάμαντο χάρμα. εἰ γὰρ ἦν πλεονασμός, ἐκτεταμένον ἔχειν τὸ α. νῦν δὲ συστέλλεται. πλάνη δὲ ἄρα κλίσεως. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ ἄλφα μακρόν. τὸ γὰρ τῆς στερήσεως ἄλφα, ἀεὶ ἐν συστολῇ παραλαμβάνεται. πλὴν τοῦ ἀθάνατος, καὶ ἀκάματος. καὶ ἴσως διὰ τὴν ἐπαλληλίαν ἐνταῦθα ἐκτείνεται.

Ἀκάκητα, ὁ στερίσκων τὰς λύπας. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ὄρους ἀκακησίου, ἢ πανοῦργον. οἱ δὲ, ἀγαθόν. οἱ δὲ, πρᾶον, καὶ ποιμαντικόν.

Ἀκάμαντος, ἡ κάμηλος. παρὰ τὸ μὴ κάμνειν. ἢ ἀκάμαντος. πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῷον. οὕτω μεθόδιος καὶ ὦρος.

Ἀκαμώθιος ἡ κύων. παρὰ τὸ ἀκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας. μεθόδιος. καὶ ἀκαλυφής, ἄστεγος, ὕπαιθρος.

Ἀκάμπιος. ὁ ἐπ' εὐθείας περιπατῶν. παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. μεθόδιος. καὶ ἀκάμπιοι δρόμοι, οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ.

Ἄκανθος, πόλις μακεδονίας. ὅτι ἀντὶ ἑρυμάτων, ἐράχοις, ὅ ἐστιν ἀκανθώδεσι φυτοῖς περιβέβληται. μεθόδιος. σημαίνει δὲ καὶ ἄλλα.

Ἀκανθὶς, ἡ ἀκανθυλλίς. στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις καθήμενον ὥς λέγουσιν. οὕτως ὠρίων. καὶ ἀκάνθιος, εἶδος τέττιγος. οἱ δὲ, τὸν ἄφωνον.

Ἄκανθα, ἀπὸ τοῦ τῇ ἀκῇ ἀνθεῖν. ὅ ἐστι τῇ ὀξύτητι.

Ἀκαρός, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον, ἢ τὴν κεφαλήν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη. καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται ὡς τὸ μαδαρός.

Ἄκαρα, τὰ σκέλη κρῆτες.

Ἄκαρα, πόλις τῆς ἀσίας, ἡ νῦν καλουμένη νύσσα. ταύτην ἄθυμβρος κρὴς τῷ γένει ἀπὸ ῥαδαμάνθυος παρὰ κάρσιν οἰκήσας, καὶ τιμηθείς, μετῴκησεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ ὠνόμασεν ἄκαρα. καὶ τὸν διὰ τῆς πόλεως ῥέοντα ποταμόν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἄθυμβρον ἢ θύμβρον. οὕτω μεθόδιος.

Ἀκαρής, ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰ-

οὐδέποτε ἐλαχίστου. Μένανδρος. Ὁρᾷς, ἀκαρὴς παρὰ πόλλ᾽ ὡλ᾽ ἀργείως. καὶ Ἀριστοφάνης. Γυμνὸς θύρας ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν στέρησιν. ἀκαίριόν τι ὄν. κατ᾽ ἔλλειψιν ἀκάριον, τὸ μὴ καιρὸν ἔχον, ἀλλ᾽ ἐλάχιστον. ἢ παρὰ τὸ κάρα, ἀκαρές. τὸ ἀκέφαλον, καὶ μὴ δὲ ἀρχὴν ἔχον. ἢ ὃ οὐδεὶς ἂν τις κείραι διὰ σμικρότητα.

Ἄκαστος υἱὸς Πελίου. παρῆκε δὲ Ἀλκήστιδος. Εὐριπίδης. Ἡ γὰρ Ἄκαστος οὐκέτ᾽ ἐστ᾽ ἐν ἀνδράσιν, εἰ μὴ ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται. παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. ἔνθεν κέκασσο πανέλληνας καὶ ἀχαιούς. ἀφ᾽ οὗ κεκασμένος. καὶ κάσμος, καὶ κόσμος. Ἄκαστος οὖν, ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ κάζω. ὁ πάνυ κεκοσμημένος. οὕτω Μεθόδιος.

Ἄκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω. ἦχα. ἦγμαι. ἦκται. ἦκτος. καὶ ἄκτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἄκατος. ἡ πορθμεύουσα καὶ διακομίζουσα. δέ οὐ τοῦ ὑπονοριστικοῦ ἀκάτιον. ὅ τινες μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα. τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτὴ γίνεται ἄκατος, ἡ ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν διερχομένη. ὡς πορθμὴν λέγομεν, τὴν μὴ πελαγοδρομοῦσαν. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀκαχημένον, ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἀκάζω, τὸ ἀκονῶ. ὁ μέλλων, ἀκάσω. ἤκακα ἤκασμαι, ἠκασμένον. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τοῦ ἀ, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ, ἠκαχημένον.

Ἀκάχοιτο, λυποῖτο. ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ, ἀκαχῶ.

Ἀκαχήμενος. λυπούμενος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀκαχήμενος, ἐπεὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, ὡς τὸ πεποιημένος, οὐκέτι παράκειμενος. ἀλλ᾽ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀκάχω, ἀκάχημι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκάχημαι. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀκαχήμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἡ μετοχὴ τοῦ παρακειμένου προπαροξύνεται τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων. οἷον, τυπτόμενος τυφθησόμενος. τυψάμενος. δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἰσί. ὡς τὸ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω. ἠκάχηκα. ἠκάχημαι. ἠκαχημένος, ἀκάχμενος. τὸ δὲ οὐτάμενος, καὶ ἐληλάμενος, ὁ Ἡρωδιανός οὔ φησι κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτονα ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος, καὶ ἐληλασμένος, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν εἰς μι. τοῦ τε οὔτημι. καὶ ἐλήλημι. καὶ εἰσὶν ἐνεστῶτες. ὡς ἵστημι. ἵσταμαι. ἱστάμενος.

Ἀκαχείατο, ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι. ἠκαχήμην. καὶ ἰωνικῶς, ἀκαχέατο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, ἀκαχείατο.

Ἀκαχίζεο. ἀχθοῦ. λυποῦ. ἀπὸ τοῦ ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω. οὐκ ἄχθου γίνου. καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀνιᾶσθαι.

Ἀκίανος, εἶδος ὀσπρίου ὅμοιον φακῇ. παρὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄθλαστον. κατὰ στέρησιν τοῦ κεάσαι, ὅ ἐστι θραῦσαι.

Ἀκεσίδιος, ἰατρὸς ὁ τὰς ὀδύνας παύων, καὶ θεραπεύων. ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀκέσω, καὶ τοῦ ὀδύνη. ἔστι οὖν καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἀκέστωρ. σημαίνει δὲ τὸν ἰατρόν. καὶ ἀκεστορίδης. καὶ ἄκεστον τὸ φάρμακον. καὶ ἀκεστὸν, ὁμοίως.

Ἀκεσταί. Ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν. εὐθεράπευτοι. εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν φρένες ῥαδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται εὐθεράπευτοι οὖσαι, ἢ θεραπευτικαί.

Ἀκερσεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. παρὰ τὸ κείρω, τὸ κόπτω. ὁ μέλλων, κερῶ, καὶ αἰολικῶς κέρσω, καὶ τοῦ κόμη, γίνεται κερσικόμης διὰ τοῦ ο. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς, ἢ μέλλων ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαμβάνων σύνθεσιν, τρέπει τὸ ω, εἰς ο. οἷον, λείπω, λιποτάκτης. μίξω, μιξοπολίτης. οὕτω καὶ κέρσω, κερσοκόμης. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκερσοκόμης.

Ἀκέστρα, ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν γνωστικοραφίον καλοῦσιν. ἀκέστρα δὲ παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι ἤτοι συρράπτειν τὰ διερρωγότα τῆς ὀθόνης. τοῦτο δὲ καὶ ἠπήτριον φασὶν, ἐπεὶ καὶ ἠπήτρια, καὶ ἠπητής. καὶ ἀκέστρια, καὶ ἀκεστὴς, οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσιν. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας. καθὰ καὶ νῦν σκύθαι.

Ἀκηδόμενον, σημαίνει δύο. μεταφορικῶς, ἰώμενον. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπισκευάζοντα, ὡς νῆας ἀκηδόμενον.

Ἀκέραιος, ὁ ὑγιής. ἀπὸ τοῦ κέρας κέραιος. καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκέραιος. ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής. κυρίως ὁ μὴ θυμούμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διὰ τῶν κεράτων ἀμυνομένων ζώων. ἢ ἐκ τοῦ κερῶ τὸ μιγνύω, κερνῶ. καὶ ὡς παρὰ τὸ πῶ, παίω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, παίνω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπαίνω, καὶ παρὰ τὸ περῶ περαίω, περαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερνῶ κερνῶ κεραίνω, κεραίος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα. ἀκέραιος. ὁ μὴ κεκραμένος κακοῖς. ἀλλ᾽ ἁπλοῦς, καὶ ἀποίκιλος. ἢ ἀνωφελὴς, καὶ βλαβερός.

Ἀκέων, ἥσυχάζων. παρὰ τὸ ἀκὴν ἀκέων. ἢ λυπούμενος. παρὰ τὸ ἄχος ἀχέω, καὶ ἀκέω. καὶ ἡ μετοχὴ ἀκέων. οἱ δὲ, τὸ παυσιγᾶν καὶ λυπεῖσθαι λέγουσι. παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀκέω. καὶ ἀκέων μετοχή. τὸ δὲ ἀκέων καὶ θηλυκοῦ παρασχηματισμὸν ἔχει, Ἡ δ᾽ ἀκέουσ᾽ ἀπέβη. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπίρρημα πληθυντικῶς εἴρηται, τὸ ἀκέων ἕκαστος. ἀλλ᾽ ἀκέων δαίνυσθε. ἔστιν οὖν ἐπίρρημα μεσότητος. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων αὐτὸ μετοχὴν εἶναι τῶν εἰς ων ληγόντων, οἷς παράκειται θηλυκὸν εἰς ἄλφα, τῇ παραληγούσῃ τὸ ς, τούτοις παρέπεται τὸ εἶναι μετοχή. οἷον, λέγων, λέγουσα. φέρων, φέρουσα. φρονῶν, φρονοῦσα. διὰ τούτου τοῦ λόγου δείκνυται καὶ τὸ κρείων μετοχὴ, ἐκ τοῦ κρείουσα γυναικῶν.

Ἀκήν. ἐπίρρημα μεσότητος. ἀντὶ τοῦ ἡσύχως. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν, γίνεται ἀχὴν, καὶ ἀκήν. ἀχήτις οὖσα.

οἷον, ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ. ἢ παρὰ τὸ ἄγη, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ ἐκπλήττομαι. κατὰ μετάληψιν τοῦ γράμματος, ἄσκαπτα. ὡς ἔστι καὶ τὸ λυγαῖον, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν, λυκόφως καὶ νέφως. οὕτω καὶ ἄγη καὶ ἄκη. καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ τόνου γίνεται ἀκή, καὶ ἀκήν. οἱ δὲ γὰρ ἡ ἔκπληξις καὶ ἀφωνίαν ἐμποιεῖ. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀξύτητος τοῦ σιδήρου. τουτέστιν, ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο. τὸ ἀκήν, ἤτα. τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιρρήματι κὴν σύνταξιν μεταγόμενα, τὴν αὐτὴν ταῖς πτώσεσι φυλάττει γραφήν. οἷον τὴν ἀπριάτην, ἀπριάτην, ἀνάποινον. οὕτω καὶ τὴν ἀκήν, ἀκὴν τὸ ἐπίρρημα.

Ἀκή, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἥκω, ἥκη. ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. δὲ χάλκος. [ἔστη κατ' ἀκὴν κύματος κυανέου. καὶ κατὰ συστολὴν ἀκή.

Ἀκή, πόλις Φοινίκης, ἡ νῦν καλουμένη Πτολεμαΐς. οἱ δὲ ἀκήν φασὶ καλεῖσθαι τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πτολεμαΐδος. ὅτι Ἡρακλῆς δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως καὶ ἐν αὐτῇ θεραπευθείς, ἀκὴν ἐκ τοῦ ἀκεῖσθαι προσηγόρευσε τὸν τόπον.

Ἀκηδής, ἀφρόντιστος. ἀνελεήμων. κηδεμόνα μὴ ἔχων. καὶ ἀκηδέσαι. καὶ ἀκηδέσαν ἠμέλησαν. κήδω γὰρ τὸ ἐπιμελοῦμαι. ὁ μέλλων, κηδῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ὁ μέλλων κηδέσω. κεκήδεκα κεκήδεσμαι, κηδεστός. καὶ ἀκηδής.

Ἀκηδία, παρὰ τὸ ἀκηδιῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ ἀηδῶ. τοῦτο, παρὰ τὸ ἡδύς. καὶ στερήσει, ἀηδής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀκηδής. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκηδία. ἔστι δὲ ὄνομα μακεδονικόν. γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. ἀηδία γάρ. οὕτως Ὠρίων. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, τὸ διὰ διφθόγγου γράφει. οἷον, Μὴ δή μ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμηθῆτε

Ἀκήματα, ἐπὶ δ' ἕλκει λυγρῷ φάρμακ' ἀλιπόντες. ἀκήματα πέπλασε. παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκέσω. ὡς νεμῶ, νεμέσω. καὶ τελῶ, τελέσω. ἐν τοῦ ὧ θεν καὶ ἀκεστής, καὶ ἀκεστρία. ἀντὶ τοῦ θεραπεύτρια.

Ἀκήρατος, παρὰ τὸ κηραίνω, ὤφειλεν εἶναι ἀκέρατος. ἀλλὰ ποιητικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὸ γῆρας γήρατος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀγήρατος. καὶ ἀκήρατος, ὁ ἄφθαρτος.

Ἀκήριον, ἀσθενὲς ἀδύνατον ἀψυχοποιόν. καὶ μὴν κηρῶν νεκροποιόν. οἷον, Ὀρθωθεὶς δ' εὔνηθεν ἀκήριον ἢ ὑπὸ τῶν ὀνείρων. οὐδετέρως δὲ νῦν τὸ ὄνειρον εἶπεν. ὅτι ὄνειρος ὀνείρου. τὸ ὄνειρον. καὶ ὄνειαρ ὀνείρατος, ὡς ἧπαρ ἥπατος. οὕτως Ἀπολλώνιος.

Ἀκηδία, ἡ ἀηδία διακεῖσθαι καταναγκάζουσα. ἢ μηδὲν ἡμᾶς φροντίζειν ποιοῦσα.

Ἀκηράσιον, ἀκέραιον. καθαρόν.

Ἀκήνιον, ἥσυχον.

Ἀκηχέδας, λύπας.

Ἀκίβδηλον, ἀδόκιμον. ἐπὶ νομίσματος κυρίως. καὶ τὸ ἀνεγχείρητον.

Ἄκλαστος, ἡ οὐ κλαδευομένη ἄμπελος.

Ἀκηχέδαται, παρὰ γνῶσιν ἀκηχέδαται. λυποῦνται. παρὰ τὸ ἀχῶ ἀχάζω. ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω. ὁ παρακείμενος, ἤχακα. ὁ μέσος ἤχαδα. ὁ παθητικός, ἤχασμαι. ἤχασαι. ἰωνικῶς, ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκηχέδαται.

Ἀκηχεμένη, ἀχῶ τὸ λυποῦμαι. ἀχήσω, ἤχηκα. ὁ ἀττικός, ἀκήχεκα. ὁ παθητικός, ἀκήχεμαι. καὶ ἀκηχεμένη.

Ἀκιδνός, ἀσθενής. Ὅμηρος. Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. παρὰ τὸ αἰκίζω αἰκιδνός. καὶ ἀκιδνὸς ὁ εὐτελὴς καὶ ἐν αἰκισμοῖς ὤν. ὡς παίζω, παιδνός. ἀλαπάζω, ἀλαπαδνός. ἢ παρὰ τὸ κινῶ, ἀκινός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀκιδνὸς ὁ μὴ κινούμενος. οὕτω Μεθόδιος. οἱ δέ, λεπτόν, ἢ ἄφωνα. ἢ ἀδύνατον. καὶ εὐτελέστερον

Ἀκιδαλίη, ὄνομα κρήνης. ἔστιν ἀκὶς ἀκίδος, ὄνομα κύριον. καὶ ἐκ τούτου ἀκίδαλος. καὶ ἀκιδαλίη. οὕτω Χοιροβοσκός.

Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα, ἀλλήλων συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμων. καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρεχθεύς, ἐριχθόνιος. παρὰ τὴν ἔραν καὶ τὴν χθόνα. Ἡρόδοτος δὲ διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης φησί. ἴσως ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω. ὡς ἀκή, ἀκύς, καὶ ὠκύς. ἢ παρὰ τὸ ὠκύς, καὶ τὴν ἀκήν, γίνεται ὠκινάκης.

Ἀκίνητα καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα. παρ' Ἡσιόδῳ δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. Μηδ' ἀπ' ἀκινήτοισι καθίζειν. νόμος γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τάφον μὴ κινεῖν. τουτέστιν ὀρύττειν.

Ἀκινάγματα, οἱ χορῶν ἢ δὲ ποδῶν ἀκινάγματα. τὰ τινάγματα τῶν ποδῶν μετὰ ῥυθμοῦ, καὶ τῶν χειρῶν κινήματα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἀκινάγματα. Ἡρωδιανός.

Ἀκίς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. παρὰ τὸ ἀκή ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. ὅθεν καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ μ, ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκή οὖν γίνεται ὑποκοριστικῶς ἀκίς. ὡς σκάφη, σκαφίς. ἄμμη ἀμμίς. Μεθόδιος.

Ἀκιώτατον, ἄσηπτον. ἄβρωτον. Ἡσίοδος. Δάφνης, ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες. ἄσηπτοι ἄβρωτοι. κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιρώτατοι, ἤτοι κάλλιστοι.

Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ἀπὸ τοῦ κιχῶ, ἀκίχητον. τοῦτο παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι. οἷον, Ἕκτορ σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων ἵπποις Αἰακίδαο δαΐφρονος. ἀντὶ τοῦ ἀνοχείρωτι.

Ἀκίβδηλος, ὁ καθαρός. οἷον ἀκρύβδηλος. ἀπὸ τοῦ κρύβω, κρύβδηλος, καὶ κίβδηλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ὁ μὴ κρυβόμενος, ἀλλὰ φανερός.

Ἀκίνδυνος παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὀδύνας γίνεται κίνδυνος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκίνδυνος.

Ἀκκίζεσθαι, τὸ μωραίνειν, ἢ προσποιεῖσθαι εὐήθειαν.

εἴρηται ἀπὸ ἀκκοῦς τινός. ἥτις ἱστορεῖται μωροτάτη γενέσθαι. ὡς καὶ τῷ κατόπτρῳ διαλέγεσθαι. ἀντὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται. ἀντὶ τῆς ὕβρεως ἔχεται. ἐπαίρεται. γυναικίζεται. θρύπτεται. ἢ μωραίνει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ θέλοντα μέν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσί, καὶ ὑποκρίσεις. ἀπὸ ἀκκοῦς τινὸς σαμίας.

Ἀκλεῶς, ἀκληδονίστως, ὡς μηδὲ φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀκμή, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τοῦ σιδήρου κυρίως. ἀντὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. παρὰ τὸ ἥκω, ὄνομα ῥηματικὸν ἥκη, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα. ἢ διὰ τῶν μερῶν ἰοῦσα. ἀκὴ οὖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἀκμή. ἢ παρὰ τὸ κάμνω, γίνεται κατὰ συγκοπὴν κμῶ. καὶ μετὰ τοῦ ἄλφα στερητικοῦ, ἀκμή, ἡ μὴ κάμνουσα, καὶ μὴ κοπιῶσα διὰ τὴν νεότητα. ἢ πόνους μὴ δυναμένη ὑποστῆναι. οὕτω Μεθόδιος. ἔνθα καὶ ὁ ἥλιος ἀκάμας παρ' Ὁμήρῳ. διὰ τὸ ἀεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν. σημαίνει δὲ τρία. τὴν ὀξύτητα τοῦ βέλους. καὶ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας. καὶ τὸ μέσον τοῦ καιροῦ. ὡς τό, Θέρους εὖ ἀκμή. καὶ ἀκμῶσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαν.

Ἀκμαῖος, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ἀποκάμνων πρὸς τοὺς πόνους. ἢ ὁ ἀκμὴν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.

Ἀκμῆτες, μὴ κεκοπιακότες. ἀκοπίαστοι. μὴ κάμνοντες. παρὰ τὸ κάμνω, κμῶ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀκμής. τοῦ κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον. ἐξ αὐτοῦ καμής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμής. καὶ συγκοπῇ, ἀκμής. ἐνεργητικῶς. ἄκοπος.

Ἄκμηνος, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζοντος. ὁ δυστείας. Θάμνος ἔην τανύφυλλος ἐλαίης. ἕρκεος ἐντὸς ἄκμηνος. θαλέθων. ὁ θάλλων, καὶ ἀνθῶν. παρὰ τὸ ἀκμή, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τοῦτο παρὰ τὸ ἄγω, ἀγή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς μ, ἀκμή, ἄκμηνος. ἄκμηνος σίτοιο. ἄγευστος, ἄσιτος, διὰ τοῦ η. ὁ γὰρ διὰ τοῦ ηνος τύπος τὴν ὀξεῖαν ποθεῖ. καὶ οἱ μὲν ἁπλῶς παρὰ τὴν ἀκμὴν λέγουσιν. οὕτω γὰρ τὴν ἀσιτίαν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν. οἱ δὲ συνθέτως, κατὰ στέρησιν τοῦ καμεῖν. ὡς δηλοῖ τὸ ἀτημελήτου. οἱ δέ, κατὰ στέρησιν τῆς ἰκμάδος. οἱ δέ, τὸν κεκμηκότα περὶ τὰ σιτία. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, λέγει τὸν ἄκμηνον προπαροξυτόνως, παρὰ τὴν ἀκμήν. Θέων δὲ ὀξύνεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ἀγαθός. ἔνιοι δὲ προπερισπῶσιν. ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν τὸν σῖτον.

Ἄκμων, σημαίνει τό τε σίδηρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τὸν πατέρα. οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. Καλλίμαχος. Τῷ πεῦ δ' ἰγνύησιν ἀκμονίδην ἔβαλεν. εἴρηται δὲ ὁ μὲν τοῦ σιδήρου, παρὰ τὸ ἄλφα τὸ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ κάμνω. ἀκάμων τις ὤν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. καὶ συγκοπῇ ἄκμων, ὁ πάνυ κάμνων. ὁ δὲ τοῦ οὐρανοῦ πατήρ, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ ἀκαμάτου φύσεως. τῶν θεολόγων αἰνιττομένων τὸ ἀκμητὸν αὐτοῦ τῆς περιφορᾶς. ἢ προλαμβάνοντες οὖν αὐτόν, ὅτι ἄφθαρτός ἐστι. κεκμηκέναι γὰρ λέγουσι τοὺς τετελευτηκότας. τινὲς δὲ ἄκμονα τὸν ὠκεανόν φασι, διὰ τὸ τοὺς ποταμοὺς ἀκαμάτους λέγειν. οἷον, Ἐπεὶ χθὼν ἀκάμαντι γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα. ὠκεανοῦ δὲ υἱὸν τὸν οὐρανόν. οἱ δέ, ἄκμονα τὸν αἰθέρα. αἰθέρος δὲ υἱός, ὁ οὐρανός. ὁ δὲ αἰθήρ, ἀκάματος. ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκάματον. οἷον Ἀκάματον πῦρ. Μεθόδιος.

Ἄκνηστις, ἡ ῥάχις. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι ταύτην κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί.

Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις, ἡ γυνή. ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα. ἢ ὁμόκοιτις. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ δευτερογάμου μετεσχηκυῖα.

Ἀκοή, οὐχὶ ἀκουή. τὰ γὰρ εἰς ω καθαρὰ λέγοντα βαρύτονα ῥήματα, τὴν παραλήγουσαν ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι, βραχεῖαν ἔχει. κονίω, κονία. φύω, φυή. ἀκούω ἀκοή. λέγεται καὶ τὸ οὖς ὅλον.

Ἀκόλος, ὁ μικρὸς ψωμός. ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος διὰ σμικρότητα. ἢ καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι.

Αἰτίζων ἀκόλοις οὐκ ἄορας.

Ἀκόλαστος, κυρίως ὁ ἀπαίδευτος. παρὰ τὸ μὴ κολάσεως τετυχηκέναι. τουτέστι παιδείας. ἀντὶ δὲ τοῦ καταφεροῦς, παρὰ τό, τὸ μὴ κολάσαι τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἀκόλουθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιούμενον. τὸ γὰρ ἄλφα, τὸ ὀπίσω δηλοῖ. καὶ ἐκ τοῦ ἐλεύθω ἔλευθος. ὥσπερ τό, Αὐέρυσαν.

Ἀκόνη, ὁ λίθος διὰ οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος. παρὰ τὸ κονῶ τὸ φθείρω καὶ λεπτύνω. τοῦ ἄλφα ἐπιτατικοῦ. ἡ διαφθείρουσα, καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. καὶ Εὐριπίδης, Κατακονᾷ μὲν οὖν ἀβιώτου βίου. κονεῖν γὰρ τὸ λεπτύνειν. ὡς τὸ διακονεῖν τουτέστι κινεῖν, ποιοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἀκὴν τὴν ὀξύτητα. ἢ παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ.

Ἀκονητί, ἄνευ πόνου. οὗ τὸ ἐναντίον, ἐγκονητὶ μετὰ πόνου. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ π εἰς κ ἀπονητί, ἀκονητὶ ἰωνικῶς. ὡς τὸ πῶς, κῶς. πότε κότε. ἀπὸ τοῦ κόνις κονιτί. καὶ ἀκονιτί. ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν εὐμαρῶς περιγινομένων, ὥστε μὴ κονίσασθαι, τουτέστι κόνιν ἐπισπάσασθαι. τοῖς γὰρ παλαίουσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἱδρῶτα γίνεσθαι, εἶτα κόνιν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. ἢ ἀκονιτί, τὸ εὐχερῶς, καὶ συντόμως, ὥστε μηδὲ κονιορτὸν ἐγείρεσθαι.

Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης. ὅτι ἐν τοῖς ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαριανδυνίας φύεται. ἢ ὅτι ἀκαταπάλαιστον καὶ ἀνίκητόν ἐστιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλη-

τῶν. ὧν οἱ νικηταὶ ἀνθυπεριόντες, οὐ κονιορτοῦνται. κονιοῦσθαι γὰρ καὶ τὸ παλαίειν. τὸ μὴ νικώμενον οὖν ὑπὸ τῶν παιόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνους κατεργαζόμενον. εὐφορίων δὲ, θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἣν οὐδεὶς δύναται κονίσαι, τουτέστι νικῆσαι. κονιορτοῦνται γὰρ οἱ νικώμενοι τῶν παλαιστῶν. οὕτω μεθόδιος.

Ἄκοπος, ὁ μὴ ἐπικεκομμένος, ἢ ἄρρωστος.

Ἀκὸν, θεραπευτὸν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκούσιον.

Ἄκος, φάρμακον. βοήθεια. ἴαμα. καὶ ἠπιέα.

Ἀκολουθῶ, παρὰ τὸ κόλλη καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἢ ἐκ τοῦ ἐλεύθω.

Ἀκοντίαι, ὄφεις τινές. καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίλαι. καὶ ἀκοντία βοτάνη τις.

Ἀκόντισον. παρὰ τὸ ἀκοντίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄκων. ὃ σημαίνει τὸ δόρυ. τὸ δὲ ἄκων, παρὰ τὴν ἀκὴν τὴν ὀξύτητα.

Ἀκοντοβόλος. δοκιμάζειν λέγεται τὸ ἐπιτηρεῖν, καὶ δοκεύειν τὸ αὐτὸ καὶ δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοβόλος, ὁ ἐπιτηρῶν μήπου ἀκοντίῳ βληθῇ.

Ἀκόρητος, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσύρωτον καὶ ἀκαλλώπιστον. καὶ ὁ ἀπλήρωτος. παρὰ τὸ κόρος, κορῶ κορέσω, κεκόρηκα κεκόρημαι κεκόρηται, κορητὸς, καὶ ἀκόρητος.

Ἄκος, ἡ θεραπεία. παρὰ τὴν ἀκήν. ἀκὴ γὰρ κυρίως, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ θεραπεία ἄκος λέγεται. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἰατρὸν οἱ φρύγες ἀκεστὴν λέγουσιν. οὕτως ὠρίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος φημὶ ἄκος. ἤγουν τὴν λύπην ἀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.

Ἀκοστήσας, ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνης. οἱονεὶ ἀχοστήσας, τουτέστιν ἐπιστάσει δακὼν χεράνας. ὅθεν ἐπιφέρει δεσμὰ διαρρήξας θείῃ πεδίον. δὲ. ἢ ἀκοσταί, αἱ κριθαί, ἤγουν κριθιάσας, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατὴς ὢν, ἢ ὕψαυχενίσας, καὶ ἀτιμαγελής γενόμενος. παρὰ τὸ ἄγω, ἄγος, καὶ ἀκοστής. κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ. ὁ ἔμπροσθεν θέλων εἶναι καὶ προηγεῖσθαι. ἢ ὁ ἀγοστήσας, εὐπαθεῖς. τοιοῦτος γὰρ ὁ εὐπαθής. ἀκοιτήσας δὲ, μίξεως ἐπιθυμήσας.

Ἄκοσμα, ἀπρεπῆ, μωρὰ. ἄδηλα.

Ἀκουός, καλλίμαχος. Ἀλλ' ἐπακουὸς οὐκ ἔσχεν ἐπακούοντας. καὶ ἀκουὸν, ἐπήκοον, καὶ ἀκουστικόν.

Ἀκούω, ἀπὸ τοῦ οἴσομαι. ἢ ἔστι κοῶ, τὸ νοῶ. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀκούω. οἱ γὰρ ἀκούοντες πάνυ νοοῦσιν. ἢ ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κούω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκούω. οἱ γὰρ ἀκούοντες οὐ κοιμῶνται.

Ἀκουτιῶ ἐστι ῥῆμα ἀκούω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἤκουσμαι, ἤκουσται. ἐξ αὐτοῦ ἀκουστός. καὶ ἀκουτίζω ὁ μέλλων ἀκουτίσω. ὁ ἀττικὸς μέλλων ἀκουτιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀκοῦσαι. ἔστι γὰρ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων ὑπὲρ δύο συλλαβάς, οἱ ἀττικοὶ ἀποβάλλοντες τὸ σ τοῦ μέλλοντος, καὶ περισπῶντες, ἴδιον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον, ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ. λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ. μυκτηρίζω, μυκτηρίσω μυκτηριῶ.

Ἀκοῦμαι, παρὰ τὸ ἄχος ἀχοῦμαι, καὶ ἀκοῦμαι. ἤγουν τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὴν ἀκήν. τουτέστι τὸ δι' ὀξυμμένου σιδηρίου θεραπεύειν. καὶ γὰρ τὰς δι' ὀξυτάτων ῥαφίδων ἰωμένας τὰ διερρηγμένα τῶν ἱματίων, ἀκεστρίας φασίν.

Ἀκεόμενος, ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. καὶ ἀκέομαι. ἡ μετοχή, ἀκεόμενος. καὶ κρᾶσις δωρικὴ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀκεύμενος. ὡς ἐρέβεος, ἐρέβευς. καὶ ἄκεον, καὶ ἀκέοντος ὁμοίως. ἄκος γὰρ κυρίως ἡ διὰ σιδήρου θεραπεία.

Ἄκρατος, ἔστι ῥῆμα, κερῶ. ὁ μέλλων, κεράσω. καὶ κατὰ συγκοπὴν κράσω. ῥηματικὸν ὄνομα, κρατὸς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄκρατος. ἐξ οὗ καὶ κρατήρ. ἀφ' οὗ κιρνᾶται ὁ οἶνος.

Ἄκρητος. κεκτῆρι δὲ οἶνον μίστον. σημαίνει ὅτι τὸν οἶνον τῶν τρώων καὶ τῶν ἑλλήνων ἔμισγον. ἄρτι δὲ, οὐ σημαίνει τοῦτο. ἀλλὰ ἄκρητον, ἀντὶ τοῦ μὴ μίξαντες τῶν βαρβάρων τὸν οἶνον μετὰ τῶν ἑλλήνων, τουτέστιν ἡμῶν. γίνεται ἐκ τοῦ κερῶ τὸ ἐπιχέω. κεράσω. κράσω. κρατὴρ καὶ κρητήρ. ὡς ἄκρατος ἄκρητος. ἐκ τοῦ κεράσω. ὅθεν καὶ ἀκρασία. κράσω, κρασία καὶ ἀκρασία μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ἀκρασία γὰρ πᾶν τὸ περιττὸν, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ μὴ κατὰ νόμους συνουσιάζειν.

Ἀκραεῖ ζεφύρῳ, τῷ ἄκρως ἀέντι καὶ πνέοντι. πολὺν. ἢ καθαρὸν. ἢ πρωτόπνουν. ἢ ὅτι καὶ ἄκρον ἔχει τὴν θεωρίαν.

Ἀκράαντον, ἀτελείωτον. ἀπλήρωτον ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ. ὁ μέλλων κρανῶ. ἔκρανον. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ χραίνω χραντὸς, καὶ φαίνω φαντὸς, καὶ ἄφαντος. οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραίνω κραντὸς, καὶ ἄκραντος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀκράαντος ποιητικῶς.

Ἀκραγγές, ἀσθενές. χαλεπόν. δυσχερές. σκληρόν. αὐστηρόν. καὶ τὸ ἀεὶ κλαῖον παιδίον. τά τε ἀκραγγῆ, ὀξύχολα.

Ἀκραι, ἀκμαί.

Ἀκράτη, ἡ κακομιλία.

Ἀκραία, παῖς θήλεια ὑπὸ μακεδόνων.

Ἀκραιφνής, ὁ καθαρός. κυρίως δὲ ὁ περιφανής. παρὰ τὸ ἀκέραιον, καὶ τὸ φαίνω. ἀκεραιοφανής, καὶ ἀκραιφνής. συγκοπῇ. ἡρωδιανὸς δέ φησι μὴ γίνεσθαι δύο συλλαβῶν συγκοπήν. ἢ ἀκροφανής, καὶ ἀκραιφνής. τοῦ ο τραπέντος εἰς αι. ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος, μεσαιπόλιος. οὕτως ὠρίων. καὶ ἀκραιφνὲς. πρόσφατον. εἰλικρινές. ἀκέραιον. καὶ ἀμιγές. καὶ καθαρόν.

Ἀκρέμων, ὁ κλάδος. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ κρεμὼν λέγεται πρὸς διάφορον ἐτυμολογίαν. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἄκρον γίνεται ἀκρέμων, ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν. ἢ παρὰ τὸ κρέμω κρεμὼν, ὁ κρεμώμενος.

Ἀκριὰς, τὰς ἀκρωρείας. ἀπὸ τοῦ ἄκρις ἄκριος. οἱ, Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἀκριὰς ἀστήρ. Ἀπολλώνιος.

Ἄκρις βαρύτονον, τὸ ἀκρωτήριον. εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ ἄκρα ἄκρις, ὡς χάρα χάρις.

Ἀκρὶς, ὀξυτόνως τὸ ζῶον. παρὰ τὸ κάρη καρὶς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαρίς. καὶ συγκοπῇ ἀκρὶς, ἡ κάραν μὴ ἔχουσα. ἢ μικροκέφαλος. ἢ παρὰ τὸ μεγάλην κεφαλὴν ἔχειν. διάφορα γὰρ τὰ γένη τῶν ζώων. ἢ παρὰ τὴν ἄκραν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἄκρας τῶν ἀσταχύων, καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκρίσιος, ὁ ἥρως. ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἄργει ἄκρας. οὕτω μεθόδιος. ὁ δὲ ὧρος, ἀπὸ τοῦ ἀκρίζω ἀκρίσιος. ὡς παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσιος. ἢ παρὰ τὸ κρίσις κρίσιος, καὶ ἀκρίσιος ὁ ἄκριτος καὶ ὠμός. ἀκρίζω δὲ σημαίνει, τὸ ἄκροις ποσὶ πορεύεσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἀκριβηλίζειν. Δαμάκης καλλισφύρου ἀκρισιώνης. ἐκ τοῦ ἀκρίζω. καὶ εὐριπίδης. Μόσχον ὑπερήκριζον.

Ἄκριτα, ἀδιαχώριστα. πολλά. ἀπὸ τοῦ κρίνω, ὅ ἐστι διαχωρίσαι. ἢ ἀτέλεστα.

Ἀκριτόμυθε. ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε. ἀπεραντολόγε. παρὰ τὸ κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, κέκριται, κριτὸς, καὶ ὁ μῦθος. μετὰ δὲ τοῦ α στερητικοῦ, ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου, γίνεται ἀκριτόμυθος. τὰ γὰρ ἐς ος δισύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

Ἀκριβὴς, παρὰ τὸ κρύβω, κρυβὴς, καὶ ἀκριβής. τροπῇ τοῦ υ εἰς ι ὦτα. τὸν γὰρ ἀκριβῆ οὐδεὶς δύναται κρύψαι, ἢ λαθεῖν τι. ἢ παρὰ τὸ ἄχι καὶ τὸ βαιὸν, γίνεται ἀχιβὴς, καὶ ἀκριβής. ὁ γὰρ ἀκριβὴς καὶ ἄχι μικροῦ καταγινώσκεται. οὕτως ὠρίων, καὶ χοιροβοσκός.

Ἀκρήβης. ὁ ἄρτι ἀκμάζων. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ ἥβη.

Ἄκρον, σημαίνει δύο. τὸ ἄριστον, καὶ κάλλιστον. ἄκρον λέγεται, καὶ ἡ εἰς ἔσχατον περας ἄφιξις. οὗτινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα. τὸ δὲ ἐξ ἔχον. παρὰ τὸ ἄχι, κατὰ τὸ ὂν, ἄχρον καὶ ἄκρον. ἢ ἀκροχόντιον. οὕτω μεθόδιος. ὁ δὲ φίλων παρὰ τὴν ἀκὴν. ἄκερον, καὶ συγκοπῇ ἄκρον.

Ἀκροθίνια. ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν. θινῶν δὲ κυρίως. ἤγουν τῶν σωρῶν. ἤδη δὲ καὶ ἀπὸ θήρας, καὶ ἀγώνων. παρὰ τὸ θὶν θινὸς, ὃ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χρημάτων. θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον.

Ἀκροκόλια, ἄγριοι βολβοί. φακοί.

Ἀκροστόλιον. λέγεται τὸ ἄκρον τοῦ στόλου. στόλιον δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον. ἔνθα τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον τὸ κατὰ τὴν πρῶραν. ἀλλ' ὅμηρος ἐπὶ τῆς πρύμνης αὐτὸ παραδίδωσι, λέγων, Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων.

Ἀκροφύσια, τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν.

Ἀκρόπολις, καὶ ἀρόπολίς τις οὖσα. ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἔστι καὶ τόπος ὑψηλὸς ἀθήνησι. τὰ δὲ ὑπ' αὐτὴν ὑπόπολις ὀνομάζονται.

Ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολοῦνται, καὶ κινοῦνται. ἢ ἐρήμοις. ἢ ἐφ' ὧν πολεῖται τὰ ζῶα.

Ἀκρόνομοι θρήϊκες, ἤτοι ἀκρονόμοι. ἢ ἄκρως νομῶντες, ἢ οἱ συμμέτρως τοὺς νόμους ἔχοντες.

Ἀκρατοκώθωνες, οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων. ἀφ' οὗ καὶ οἱ κώθωνες ἐκλήθησαν. ἐπειδὴ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον διάγουσιν ἄκρατον ποτοῦντες. καὶ ἀκροκώθων, ἀπὸ τοῦ κώθωνος τοῦ ποτηρίου.

Ἀκρομύλη, ἐπιγουνατισμόν.

Ἀκροσφαλῆ, ἐπισφαλῶς, ἢ ἐγγὺς πτώσεως.

Ἀκροχειρίζεσθαι, ἄρχεσθαι χειρῶν ἀδίκων ἔργων. οἱ δὲ ἀκρόχειρας, τοὺς ὀξύχειρας. ἢ ἀνδροφόνους. καὶ ἀκρόχολοι, οἱ ὀξύχολοι.

Ἀκροπόροι ὀβελοί, οἷς ἄκροις πείρεται τὰ κρέα. καὶ ἀκροβελίδες, τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν, ἢ τοῦ ὀβελίου ἄρτου.

Ἀκρώνυχα. τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμὴ τὸ ἐπίλεκτον ἄθροισμα.

Ἀκροβολισάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι. ἢ ἀκοντίσαντες. ἀκροβολισμὸς δέ ἐστιν, ὅτε πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι, καὶ τοῖς λίθοις.

Ἀκροβυστία, ἐκ τοῦ ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμμένον. παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, βύσω βέβυκα βέβυσμαι βύστης, καὶ ἀκρόβυστος. ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος, ἄβυστος. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, ἄβυσσος, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄλφα. ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πλήθους ὑδάτων καλυπτόμενος.

Ἀκρον ἄωτον. οὕτω δὴ ἅπαντες ἄκρον ἄωτον οἱ καθ' ἡμᾶς φιλοσοφήσαντες, τὴν ἀπαρχὴν κατὰ μετάληψιν. ἔστι γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ ἄνθους ἀρχὴν καὶ καρπῶν. ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος. καὶ ἡ ἡλικία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου, τὸ σπουδαῖον. σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτηρίου ὕψος. τὸ δὲ ἄνθος δηλοῖ, ἱμάτιον ἔριον. δέρμα. ὅμηρος. Τί πάνυ χοῖ ὑπὲρ ἀώτου ἀπολαύεις.

Ἀκροῶ, παρὰ τὸ ἀκούω ἀκοῶ. ὡς περὶ στέρω σαρῶ. κύρω κυρῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀκροῶ. ἀκροᾶσθαι, ὑπακούειν, καὶ ὑποτετάχθαι.

Ἀκρωτηριάζω, ἱστορία, ὅτι οἱ παλαιοὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν ἀκροτήματι ἁλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. τὸ οὖν κρῶ, μέγα. καὶ

δημοσθένης, ἠκρωτηριασμένοι, τὸ λελυμασμένοι. ἀντὶ τοῦ ἐνωτικῶς ἠκρωτηριασμένοι.

Ἀκροκελαινιόων. τὸ ἄκρον μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶν ὅλοι οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

Ἀκτὴ, ἡ ἀττική. οἱ μὲν, ἀπό τινος βασιλεύοντος ἀκταίωνος. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τὰ πλείονα μέρη εἰς θάλασσαν ἀποκεκλικέναι. σημαίνει δὲ, γ΄. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς, παρὰ τὸ κατάγνυσθαι ἐν τῷ ἀλήθεσθαι δημήτερος ἀκτήν. ζητεῖται εἰς τὸ ἄρθρον. ἀκτὴ, καὶ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης ὁ παρὰ θάλασσαν, καὶ περιώδης τόπος. παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλάνω. παρὰ τὸ κατάγνυσθαι καὶ κλᾶσθαι εἰς αὐτὴν τὰ κύματα. ἀκτὶς τοῦ ἡλίου, παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω. ἄξω. ἦχα, ἦγμαι, γέγονεν ἀκτίς. οἱονεὶ ἡ πάντα χοῦ φερομένη. πάνυ γάρ ἐστιν ἐκτεταμένη. ἢ παρὰ τὸ αἴσσω, αἴξω. ἦιχα, ἦιγμαι, ἤικται, ἀκτίς. ὁρμητικὴ γάρ ἐστιν. ἐπειδὴ ὅπου εὕρηκεν ὀπὴν εἰσέρχεται.

Ἄκτιος, ἄκτιον τὸν πᾶνα θεόκριτος εἴρηκεν. ἄκτιος ἢ ὁ θηρατήρ. καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί. ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῶν ἁλιέων ἱδρυμένος. ἀγρευτὴς γὰρ ὁ θεός. ἐν ἀθήναις τιμώμενος.

Ἀκταίωρος, παρὰ τὴν ἀκτὴν οὖρος, ὅ ἐστι φυλάττειν, τροπῇ τῆς ου εἰς ω. καὶ ἀκτωρεῖν τὸ παρὰ θάλασσαν φυλάττειν. σημαίνει φύλακας. γεωργούς.

Ἀκταίνω, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρω. ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν. παρὰ τὸ ἦκται ἀκτός. καὶ ῥῆμα ἀκτῶ. ἀφ' οὗ τὸ νουθίζω παρὰ αἰσχύλῳ. σθένουσ' ἀκταίνω. καὶ ἀκταίνουσι μῦθος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν.

Ἀκτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος. ἀπὸ τοῦ ἄττω ἀττάζω. καὶ ἀκτάζω, τροπῇ τοῦ τ εἰς κ. ὡς ἀττική, ἀκτική. ἢ παρὰ τὴν ἀκτήν. καὶ νυτέλιος, καὶ νυκτέλιος.

Ἄκτωρ. ὃς ἦν πατὴρ μενοιτίου. ἄγω βαρύτονον. ἐξ οὗ ἀγάγω. καὶ ἐπὴν ἀγάγωμι πόλιν. εἰς μι. ἄγω. ὁ παρακείμενος, ἦκται. ἄκτωρ ὁ διανομίζων. ἡγεμονική, ἄκτορος. καὶ ἀναφέρεται εἰς εὐθεῖαν. ἔστι δὲ καὶ προσηγορικὸν, καὶ κύριον. ὅ φασί τινες ἀπὸ τοῦ ἄγω τοῦ κλῶ. ἀφ' οὗ δ' ἄγεν ὀξέες ὄγμοι. ἄγω οὖν ἦκται, ἄκτωρ. φασὶ τὸν πατέρα τοῦ ἄκτορος ἀξία, πρὸς τὴν γλαῦκον τοῦ σισύφου διαγωνιζόμενον ὀλύμπια, κατεάξαι αὐτοῦ τὸ ἅρμα. καὶ ἀπὸ τῆς πράξεως ὀνομάσαι τὸν υἱόν. μεθόδιος.

Ἄκυρος, παρὰ τὸ κύω κυρὸς, καὶ ἄκυρος. καλλίμαχος ἄκυθος ἀπ' ὧν μεταλήψεσι χείου ἔχουσα τὸ ἀμαρτιῶν πεισημαινομένου. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ἐνεργητικὸν σημαινόμενον ταῖς μὴ κυούσαις.

Ἄκυον, ἀσίκιον.

Ἄκυπρον, ἀμιγές. παρθένον.

Ἄκυλον, βάλανον πρινίνην. οἱ δὲ τὸ ἀείδιον ὑπὸ λυδῶν. καὶ ὁ κομάρου ὁ καρπός. ὅμοιοι μαίκυλα. ἄχυλόν τι ὥς ἐγὼ φημι.

Ἀκύκλιος, ἀπαίδευτος.

Ἀκυρὴς, ἀτυχής. καὶ ἀκυρήματα, ἀτυχήματα.

Ἀκώπητον, ἀπαρασκεύαστον ναῦν, ἢ ἄνοπλον. ἀπὸ τῆς λαβῆς.

Ἀκταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιάλιοι.

Ἀκτέανοι, πένητες.

Ἀκτὴ, ἡ τροφή. ἄλευρον κριθῆς.

Ἀκτῆνες, πένητες ἠργηκότες.

Ἄκυθος, λέγεται ἡ ἄγονος. καλλίμαχος.

Οὐδ' ἀγάλακτες ὄϊες, οὐδ' ἄκυθοι. πᾶσαι δ' ἦσαν ὕπαρνοι. παρὰ τὸ κύω, ἄκυος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος. ὡς λύω, λυτὸς, καὶ ἄλυτος. καὶ ὄρεται, ὀρτὸς, καὶ ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα. κεύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἥ τε γονή, καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. οὕτω μεθόδιος. ἔστι δὲ καὶ κανὼν ὁ λέγων, τὰ διὰ τοῦ υθος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. μάκυθος, ὄνομα κύριον. μαμμάκυθος, ὁ μωρός.

Ἀκωκὴ, ἡ ὀξύτης τοῦ βέλους. παρὰ τὸ ἀκή, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀκωκή. ὥσπερ ἔδω, ἐδωδή. τὰ διὰ τοῦ ωκη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ω παραληγόμενα, σπάνια. ὀξύτονα μὲν εἰσὶ δύο. ἀκωκή, καὶ ἰωκή. καὶ τὸ στώκη, ὄνομα πόλεως, βαρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ τὸ αὐτὸ σύμφωνον διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. ἔδω, ἐδή, καὶ ἐδωδή. ἄγω, ἀγή, καὶ ἀγωγή. οὕτω καὶ ἀκή, καὶ ἀκωκή. ἔστι καὶ πυέργου σχῆμα :-

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ :-

Ἀλάβαστρον, καὶ ἀλάβαστρος. λήκυθος λιθίνη πρὸς μύρων ἀπόθεσιν. λαμβάνεται δὲ τὸ ρ ἀλάβαστος οὖσα. οὕτως εἰς τὸ διογένους ἐγκώμιον. σκεῦος δ' ἐξ ὑέλου, ἢ μυροθήκη. παρὰ τὸ λήβω, μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀλάβαστον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀλάβαστρον, οὐ λαβέσθαι διὰ λειότητα ἀδύνατον. μεθόδιος.

Ἀλαβὴς, ὁ ἰχθῦς. ὁ ἐστερημένος διὰ χειρῶν κρατεῖσθαι.

Ἀλαζὼν. ὁ ἀπατεών. καὶ κομπαστής. ὁ ἐν ἄλῃ καὶ πλάνῃ. καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι ζῶν. οὐκ ἐπὶ τῇ ἐνδύμα, ἀλλ' ἀπὸ ἀπάτης. ὁ ἀντὶ πλέον τὰ ἑαυτοῦ κομπάζων. τὸ ἐναντίον τῇ εἰρωνείᾳ. εἴρων γὰρ ὁ ἀντὶ τὸ ἧττον ἀ-

γειν, καὶ μηνιῶν. ὅταν δυνάμενος φάσκῃ μὴ δύνασθαι.

Ἀλαλή, ὁ θόρυβος καὶ ἡ ἄναρθρος φωνή. παρὰ τὴν ἄλα τὴν ἀεὶ ἠχοῦσαν. ἄλη καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλη. ἐξ οὗ ἀλαλάζω, καὶ ἀλάλαγμα. καὶ ἀλαλητὸς ὁ θόρυβος. παρὰ τὴν ἀλάλην. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ λαλεῖν. ἢ κατ' ἐπίτασιν. διὸ πολύλαλος ὄχλος. καὶ ἀλαλάζειν, τὸ ἐν μάχαις λέγειν. παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. οὗ παράγωγον λάζω. καὶ διπλασιασμῷ λαλάζω, καὶ ἀλαλάζω.

Ἀλαλκών, βοηθήσας. ἐπαμύνας. ἔστι ῥῆμα ἄλκω. ὁ μέλλων ἄλξω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλξ ἀλκός, ἀλκί. ἐκ τοῦ ἄλκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄλκον. ἡ μετοχὴ ἀλκών. καὶ διπλασιασμῷ ἀλαλκών. καὶ ἄλαλκον, καὶ ἤλαλκον. ἀλλ' ἐπεὶ ἐστὶν ἀπὸ βαρυτόνου θέματος, παραλήγεται ἄρα ὁ δεύτερος ἀόριστος μακρᾷ παραληγούσῃ. ὤφειλε γὰρ συστέλλεσθαι. κάλλιον οὖν ἐστὶ λέγειν ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ περισπωμένου. καὶ διπλασιασμῷ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλαλκεῖν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλαλκον.

Ἀλαλκομενηίς, ἐπίθετον τῆς Ἀθηνᾶς παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἥρας, καὶ Διός. οἷον Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη. ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα. ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκὴ δὲ καὶ ἡ μάχη. καὶ ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι. ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενηὶς ἐν διπλασιασμῷ. ὡς ἀτάρτηρος, καὶ ἐτήτυμος. καὶ ἀπιτάλλειν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενέως τινὸς ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναόν. ὡς βασιλεύς, βασιληίς. καὶ Θησηίς. καὶ Οἰνηίς. Μεθόδιος. ἢ ἀλαλκοῦσα, τῷ μένει. ὅ ἐστι, τῇ δυνάμει βοηθοῦσα. ἢ ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη. ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένιον Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἢ ἡ ἀπὸ Ἀλαλκομενίου τραφεῖσα Βοιωτοῦ.

Ἀλάλημαι. Ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ. πεπλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην γίνεται ῥῆμα ἀλῶ. παράγωγον ἄλημι. καὶ κατὰ μεταβολὴν τῆς συζυγίας αἰολικῶς γίνεται πρώτης συζυγίας. καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλημι. τὸ παθητικὸν ἀλάλημαι. καὶ ἀλάλησθε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μετοχὴ προπαροξύνεται, ὅτι οὐκ ἔστι παρακείμενος. εἰ γὰρ ἦν παρακείμενος, παρωξύνετο. οὕτω Ζηνόβιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθητικῶν λέγει. ἀπὸ τοῦ ἄλημι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἤλαμαι. καὶ ἀττικῶς ἀλήλαμαι. ἔνθεν τὸ ἀληλάμεθα περὶ κύκλον. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀλάλημαι.

Ἀλαλήμενος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀλαλήμενος, καὶ ἀκαχήμενος, οὐκ εἰσὶ παρακείμενοι, ἐπεὶ ὤφειλον παροξύνεσθαι, ὥσπερ πεποιημένος. ἀλλ' ἔστιν ἀλῶ ἄλημι, ἀκαχῶ ἀκάχημι ἐνεστῶτες. ὁ παθητικὸς ἀκάχημαι, καὶ ἀλάλημαι αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι. καὶ ἡ μετοχή, ἀλαλήμενος. καὶ ἀκαχήμενος.

Ἀλαλύκτημαι, Οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι. τεθορύβημαι. ἀδημονῶ, καὶ πεπλάνημαι. καὶ οἱ μὲν παρακείμενον. οἱ δὲ ἐνεστῶτα φασίν. ἔστιν οὖν ἀλῶ, ἀφ' οὗ ἀλύω, ὡς ἀνῶ, ἀνύω. ἀφ' οὗ ἀλύσσω, ὡς ὀρύσσω. καὶ ὡς παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυκτός, οὕτως ἀλύσσω ἄλυκτος. καὶ ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ, οὕτως ἄλυκτος, ἀλυκτῶ. οὗ ὁ παρακείμενος, ἠλύκτηκα. ὁ παθητικός, ἠλύκτημαι. καὶ ἀττικῷ διπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι. συστολῇ τοῦ η, εἰς ἄλφα. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ποιεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ῥήματος τρόπου ἀττικοῦ. ὡς τὸ ἀλαλῆσθαι. οὕτω δὲ ἐνεστώς ἐστιν ἀλυκτῶ. οὗ παράγωγον ἀλυκτῆμι, ἀλύκτημι. οὗ παθητικὸς αἰολικῶς ἀλύκτημαι. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω ποίημαι καὶ νόημαι λέγουσι. καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀλαλύκτημαι. ἐπεὶ ὁ ποιητὴς πολλοῖς αἰολικοῖς χρῆται. καὶ μάλιστα ἀκαχήμενος, καὶ ἀκάχμενος. δύναται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ θορυβεῖσθαι. παρὰ τὴν ἀλάλην γίνεται ἀλαλῶ. ἀφ' οὗ ἀλαλύσσω. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλαλυκτός, καὶ ἀλαλυκτῶ, καὶ ἀλαλύκτημαι. Μεθόδιος.

Ἀλακάτη. καὶ ἠλακάτη ἰωνικῶς. παρὰ τὸ ἄγω ἄξω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, ἄκτος. καὶ τὸ θηλυκόν, ἄκτη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα, ἀκάτη. καὶ πάλιν ὑπεισελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, ἀλακάτη. ἡ ἄγουσα τὸ ἔριον, ἢ λῖνον. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαός, ὁ τυφλός. ὁ ἐστερημένος τοῦ λάειν. ὅ ἐστι βλέπειν. Ὅμηρος ὀδυσσείας τ. Ἀσπαίροντα λάων, ἀντὶ τοῦ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλαός. ὁ περιπλανώμενος. ἢ παρὰ τὸ ἀλάσαι ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶσαι, ὁ ἐλαττωθεὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Μεθόδιος. Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε. τουτέστιν, οὐδὲ τυφλὴν τὴν κατασκοπὴν εἶχε, τουτέστιν οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. καὶ ἀλαῶσαι τὸ τυφλῶσαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλώττοντες ἀλῶνται.

Ἀλαπάζειν. λάπαθος ἐστὶ βοτάνη κενωτικὴ τῆς γαστρός. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πάθος. καὶ Δημόκριτος τοὺς παρὰ τῶν κυνηγετῶν γινομένους βόθρους, λαπάθους καλεῖ. διὰ τὸ κεκενῶσθαι. πλεονασμῷ τοῦ α ἀλαπάζω τὸ πορθῶ. ἀπολλύω. ἀναλίσκω. ἀλαπάξαι δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι. καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάζω, ἀλαπαδνός ὁ ἀσθενής. ὡς αἰκίζω αἰκιδνός, ὁ κενὸς δυνάμεως.

Ἀλάστωρ, ὁ ἁμαρτωλός, ἢ φονεύς, ἢ ὁ ἐφορῶν τοὺς φόνους [illegible]. κατὰ μὲν Χρύσιππον τὸν φιλόσοφον ἐπὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάσεως. ὁ ἄξιος τοῦ ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τὸ πλανᾶσθαι. ἢ ὁ ἄλαστα δρῶν. κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιταίνειν, τουτέστιν ἀδικεῖν. μήποτε δέ ἐστιν ὁ διὰ μέ-

γέλος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ λιτῆς μὴ καταξιούμενος. ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας πράττειν, ὧν μή ἐστιν ἐπιλαθέσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ διός, οἷον ἀλάστωρ Ζεύς. ἀπὸ τοῦ τοῖς τὰ ἄλαστα πεπραχόσιν ἐπαμύνειν. ἢ ὅτι ἄλαστα, τουτέστι τὰ χαλεπὰ τηρῶν. Μένανδρος.
Ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγώ, καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος. καὶ δαιμόνων ἀλαστόρων. οὕτως εὗρον εἰς τὸ λεξικὸν τὸ ἐκ τρεινόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ Μεθόδιος εἴς τινα.

Ἀλαστὸς λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν, διὰ τὴν κακοπραξίαν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ὡς ἀπιστῶ ἄπιστος. ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει. ἔστι ῥῆμα ἀλῶ τὸ πλανῶ. γίνεται παράγωγον ἀλάζω. ὡς ἀνιῶ ἀνιάζω. σκεδῶ σκεδάζω. ἐκ τούτου ἀλαστός, ὡς σκεδάζω σκευαστός. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀλαστῶ. σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. οὕτως Ὠρίων.

Ἀλαστήσας, σχετλιάσας. δεινοπαθήσας. ἢ παρὰ τὸ λάζω τὸ λαμβάνω. ὃ οὐκ ἄν τις θέλει λαβεῖν.

Ἄλαστον, πένθος ἄλαστον. καὶ ἄλαστα τὰ κακά, ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα. ἢ παρὰ τὸ λάζω. Λάζετο δ' ἔγχος. γέγονεν ἄλαστα, ὧν οὐκ ἄν τις λάβοι. ἀνεπίληστα τινὰ ὄντα. τουτέστι φευκτά. Ὠρίων. ἢ ἄτλητα. δεινά. μιαρά. ἢ μνημονικά.

Ἀλάρα, τὰ ποντικὰ κάρυα. καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίαν, ὅθεν εἰσὶ τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι.

Ἀλαίνω, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ παράγωγον ἀλαίνω. ὡς δρῶ δραίνω. σημαίνει δὲ ἐξεστηκέναι, μαίνεσθαι. οἱ δέ, ὀρύεσθαι.

Ἀλαιθερές, χλιερόν. οἱ δὲ ἡλιοθερές.

Ἀλάομαι, ἀλῶμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλᾶσθαι.

Ἀλαστάνομαι, ἀγανακτῶ. καὶ δυσπαθῶ.

Ἀλαῖος, ὁ Ἀπόλλων. Φιλοκτήτης γὰρ παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἱδρύσατο Ἀπόλλωνος Ἀλαίου ἱερόν. ἔνθα καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο.

Ἄλγος, ἡ λύπη. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω. ὃ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα. καὶ φροντίζομεν. τὰ γὰρ πολυπαθῆ φροντίδος ἄξια. ἢ ἃ μὴ λέγει τις καὶ ὀνομάζει.

Ἄλγεα, πήματα.

Ἄλγησις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγεῖς ἀρρωστεῖς.

Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλλεσθαι τὸ πηδᾶν κατὰ τὴν αὔξησιν.

Ἀλδήσκω, καὶ ἀλδήσκοντος λήιου, αὐξάνοντος. καὶ ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός, ἀντὶ ἀναδιδόμενοι. αὐξόμενοι. παρὰ τὸ ἀλδῶ ἀλήσω ἀλήσκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δέλτα ἀλδήσκω κατὰ μεταφοράν. τὸ σῖτον ἀληλεσμένον οὐκ αὔξεται. ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι. βλαστάνειν καὶ ἁδρύνεσθαι.

Ἀλδήμιος, ἢ Ἄλδος ὁ Ζεύς. ὃς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τιμᾶται. παρὰ τὸ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. ὁ αἴτιος τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν. Μεθόδιος.

Ἀλέα, ἡ θερμασία. ἀλέα λέγεται ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸν ἥλιον. ἄλιος γὰρ ὁ ἥλιος λέγεται. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμην ἔχοντα.

Ἀλεείνω, τὸ ἐκφεύγω, καὶ ἐκκλίνω. οἱονεὶ εἰς τὴν θερμασίαν ἐκ τοῦ ψύχους ἀποφεύγω. φαείνω. τὰ διὰ τοῦ εινω ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. πλὴν τοῦ ὀδίνω ὀρίνω. καὶ ἕως τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται.

Ἀλεαίνω, τὸ πλανῶμαι. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. καὶ ἀλεαινόμενοι θερμαινόμενοι. τὰ διὰ τοῦ αινω ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τῆς αι διφθόγγου γραφόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. πρόσκειται διὰ τῆς ει διφθόγγου, διὰ τὸ ὀρίνω ὀδίνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μηκύνοντα.

Ἀλέασθαι, ἐκκλῖναι. ἀναχωρῆσαι. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ πυρὸς ἐκφυγεῖν. ἀλέα γὰρ ἡ θέρμη τοῦ πυρὸς δαλέα τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ εὐδία καὶ ἡ βοήθεια.

Ἀλεωρά, σημαίνει δὲ τὸ φυλάξασθαι. καὶ ἀλεωρά, ἀνάπαυσις βοήθεια.

Ἀλέγω, παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' οὗ καὶ λόγος ἡ φροντίς. Μένανδρος, Οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδὲ ἐπιστροφὴν ἔχω. καὶ ἀλέγω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. καὶ οὐκ ἀλέγω. καὶ οὐκ ἀλέγων ὄνομα κύριον. ἀλέγω ἀλεγίζω παράγωγον, ἀλεγύνω. Δαῖτα δ' ἀλέγυνον. Μεθόδιος. Σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. σημαίνει τὸ κήδεσθαι. ἀλεγύνει δὲ τὸ αὔξεται.

Ἀλεγεινής, ἀλγεινής. χαλεπῆς. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀλέγω ἀλεγεινός. οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ, ἐλεεινός. ἐπειδὴ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα μηκύνοντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφονται. οἷον τάχα, ταχινός, πύκα, πυκινός. ἀληθές, ἀληθινός. χθές, χθεσινός. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγεινός, καὶ ἀλεγεινός. ἔλεος ἐλεεινός, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου ὡς παρώνυμον.

Ἀλεγεινοί, ἀντὶ τοῦ δυσχερεῖς. Οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἀνδράσι. ἄλλων τῶν Ἀχιλλέως ἵππων. Ἰλιάδος κ. ἀλεγεινοὶ παρέχοντες. ἢ πρὸς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.

Ἄλεν, Οἱ δ' ἐπεὶ εἰς ἄστυ ἄλεν. ψιλοῦται, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐγκλίνειν τίθεται, ὡς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης, εἴτε ἀπὸ τοῦ συστραφῆναι. ὃ καὶ μᾶλλον συγκατατίθεμαι. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἀλῶ τὸ πλανῶ ψιλοῦται. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦλον. τὸ δεύτερον, ἦλες. τὸ τρίτον ἦλε. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἄλομεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄλεν. καὶ ἡ μετοχή, ἀλείς ὡς φανείς. ἀλέντος. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἀλῶμαι, ἐὰν ἀλῖται. συστολὴ οὖν ἐγένετο, ἢ μεταβολὴ τοῦ τόνου.

Ἄλεται. εἰς ἵππους ἄλλεται. ἀθροισθείς, ἢ πηδήσας, ἢ φυλαχθείς.

Ἀλέξω, κυρίως τὸ τῇ γυναικὶ βοηθῆσαι. παρὰ τὴν ἄλοχον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁπωσδήποτε. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ ἀλκξῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀλέξω. ὁ δὲ ἐνεστὼς ἐνταῦθα χθὲν βαρύνεται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. μεθόδιος. παρὰ τὸ ἀλέγω ἀλέξω. ὁ μέλλων ἐνεστῶτα, καὶ περισπᾶται.

Ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἐπαλεξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολεμίοις. ἢ παρὰ τὸ ἀλέξιν εἶναι ἀνδρῶν, ἤγουν βοηθεῖν. ἀλέξω γὰρ τὸ ἀμύνω.

Ἀλεκτορίς, ἡ ὄρνις. καὶ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη θρίξ. καὶ ἀλεκτρυόνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν. καὶ τὸν λόφον τῆς περικεφαλαίας. πρόσαι δὲ καὶ τοὺς κόρακας.

Ἀλέκτορος, ἀγύνης.

Ἀλεξητήριον, ἐκ τοῦ ἀλέξω ἀλεξήσω, ὡς τοῦ ἰῶ ἰάσω, ἀλεξιατήριον. καὶ συγκοπῇ ἀλεξητήριον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλέξηται παθητικοῦ παρακειμένου, γίνεται ἀλεξητής, καὶ ἀλεξητήριον. τὸ ξη, γράφεται διὰ τοῦ η.

Ἀλεξιάρη, ἡ ἡσίοδος. Νοιός ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα. ἀπαλέξουσα. καὶ ἀπείργουσα τὴν ἀρήν. τουτέστι τὴν ἐκ τοῦ λιμοῦ βλάβην. ὡς τοὺς παῖδας ἥδουσα καὶ θάλπουσα. εὔκηλος. ἡ συχάστρια. ἡ ἀναγευομένη γῆ.

Ἀλεξίκακος, ἡ ἀποτρεπτικὴ τῶν κακῶν. ἀπὸ τοῦ ἀλέξω. καὶ τοῦ κακόν. καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς ι. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γινόμενα ὀνόματα ἐν συνθέσει, τρέπουσι τὸ ω εἰς ι. οἷον, ἄρχω, ἀρχιστράτηγος. αὔξω, αὐξίφωτος. λύσω, λυσίμαχος. οὕτω καὶ ἀλέξω, ἀλεξίκακος.

Ἀλεός, ὁ θερμὸς ὁ πάτης ἀλύγης. παρὰ τὸ ἀλῶ παράγωγον. ἀλάζω. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ λοχάζω λοχεός, καὶ κελάζω κελεός. στρεβλάζω στρεβλεός, οὕτως ἀλάζω, ἀλεός. μεθόδιος. ἄλεος δὲ ὁ μάταιος. καὶ ἀλεόφρων, ὁ παράφρων. ἢ ὁ θερμός. καὶ ἐνεός.

Ἀλέες, ἀλεῖς. ἔστιν ἀολλέες. σημαίνει τὸ ὁμοῦ. καὶ κράσει τοῦ α ο, εἰς α μακρόν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς λ, ἀλεῖς. καὶ ἄλες. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ ἐν λοχιάμβοις. ἐς τὸ πρὸς τείχους ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρὸς τοῦ τείχους ἱερὸν ὁμοῦ δεῦτε, οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Ἀλεσούριος, εἶδος ἰχθύος θαλασσίου. ὅν τινες κατ' εὐφημισμὸν καλλιώνυμον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον. ἁλὸς οὐρὰ ἁλοσούριον τι ὄν. οὐρὰν γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. μεθόδιος. ἔνιοι κόγχον κογχυλίου.

Ἀλετρίβανον, ὁ τρίβας παρὰ τὸ τρίβειν τοὺς ἅλας. ἁλοτρίβανον οὖν, καὶ ἀλετρίβανον κατὰ τροπήν. ὡς κελαινονεφής, καὶ κελαινεφής. ἀπὸ τοῦ κελαινόν, καὶ τοῦ φῶς. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νέφος.

Ἀλετρεύουσα, ἀλήθουσα. Ὀρφναίης ἐνὶ χαλκῷ ἀλετρεύουσα καλεῖν. ὅτι τὴν ἀντιόπην νυκτέως βασιλέως θηβῶν, θυγατέρα αὐτοῦ οὖσαν, ἐποίησε χαλκᾶς ἀλήθειν κριθάς.

Ἀλευάδα, εἴρηται ὡς τὸ φάδα. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν γῆν, δᾶν λέγουσι, καὶ δίαν. ὡς καὶ τὸ γνόφον δνόφον. φάδα οὖν φάγη. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα. ἀλέου δε. τοῦ δε, ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου.

Ἀλάζω, φλέγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην ἀλεῶ. καὶ ἀλάζω κυρίως, τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους ἐκθερμαίνειν ἀποφλέγω. μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦ δε, εἰς τὸ δε. καὶ ἡσίοδος ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις. Δήμην δὲ βροτῶν ὑπαλάζεο φήμην. καὶ ἔστι σχῆμα τοῦ συνθέτου. ζήτει εἰς τὸ σάζω. ἀλάζω μετὰ χ. τὸ δὲ ἀλάζω παρὰ τὸ ἀλῶ. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται.

Ἄλλαρ, ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο. Ἄλλαρ κῆρα μέλαιναν. καὶ ἀλάζατο πολὺν ὅμιλον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω χάζατο. καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς λ καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλάζατο·

Ἀλευρότησις. σήθω σήσω καὶ σῆσις. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ τῆσις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τοῦ ἄλευρον γίνεται ἀλευρότησις. τηλία εἰς ἣν τὸ ἄλευρον, σήθουσιν. τὸ κόσκινον. οὕτω φίλων.

Ἀλέκτωρ, τὸ ζῶον τὸ κατοικίδιον. παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι. οἷον, Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή. καὶ ὄνομα ῥηματικὸν λέκτωρ. καὶ ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστα κοιμώμενος. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν λέκτρων τουτέστι τῶν κοιτῶν ἡμᾶς διεγείρων. καὶ ὁ ἥλιος δὲ ἀλέκτωρ λέγεται. ἀκάματον γὰρ αὐτὸν λέγει ὅμηρος. ἐπεὶ ἀγρύπνως τὸν συνήθη δρόμον ἐκτελεῖ. ἢ ἐλίκτωρ τις ὢν παρὰ τὴν ἑλικοειδῆ αὐτοῦ κίνησιν. ζήτει εἰς τὸ ἠλέκτωρ.

Ἀλέρα, καὶ ἐλάρα. ἐλάρας γενεά. οὕτω παρὰ σιμωνίδῃ. ἀλέρα δὲ παρὰ πινδάρῳ, οἷον Ἀλέρας ὅσον. ὅτι δὲ τὸ πρῶτον οὐκ ἀληθές, πίστις τοῦτο αὐτοῦ παρὰ ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν. ἐλαριάδην γάρ φησι τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ ἀλέρα γέγονεν. οὕτως ἡρωδιανός.

Ἀλεωρή, ἡ φυλακή. καὶ ἡ φυγή. καὶ ἡ μὲν φυλακή, παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τοῦ ὠρεῖν τὸ φυλάττειν. ἡ δὲ φυγὴ παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαραφυλάκτως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν, ἀλεωρή. καὶ ἀλεόμεθα ἐκφεύγομεν ἐκκλίνομεν.

Ἀλείπτης, πηγὴ ἐν ἐφέσῳ, οὕτω καλουμένη. παρὰ τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν θέρους. ἢ πλεονάζειν χειμῶνος. οὕτω μεθόδιος.

Ἄλειφα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, ἄλειφαρ. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἄλειφα. κλίνεται ἀλείφατος. καὶ κλίνεται ἀπὸ τοῦ ἀπαθοῦς τοῦ ἄλειφαρ, ἢ ἄλειφας. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄλειφα ὥς τινες. τὸ γὰρ κάρα, λίπα, ὕφα, ἄλειφα, οὐ κλίνονται. ὅθεν τὸ γάλακτος ἀπὸ τοῦ γάλαξ κεκλίσθαι φασίν. ἠναγκάσθη δὲ ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦτο γέγονεν ἀποβολὴ τοῦ ξ. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ξ λήγει.

Ἀλείπτης, ἀπὸ τοῦ ἀλείφω. ἤλειπται, ἀλείπτης διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὅσα γὰρ ῥήματα ἐκ τοῦ ἀλείφω παράγεται, ἢ μέλλοντος διὰ τοῦ π ἐκφέρηται, φυλάττει τὴν ει δίφθογγον· ἀλείψω ἀλείπτης. ἄλειπτον φάρμακον. ἀνήλειπτος ὁ μὴ ἀλειφθείς. ἢ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρεται, σύνθετα ὄντα, οὐ φυλάττει τὴν δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, ὑπαλιφὴς ἀνυπαλιφής. σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ. πρόσκειται σύνθετα διὰ τὸ ἄλειφα, ἄλειμμα. οὐκ ἔστι γὰρ σύνθετον, ἀλλ᾽ ἁπλοῦν. ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἄλειμμα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι γέγραπται διφίλῳ τῷ κωμικῷ δρᾶμα. ἐπιγέγραπται ἀλείπτρια. τὸ δὲ ἀλείπτης ἀρσενικῶς ἀπηγόρευται. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀλείπτης, παιδοτρίβης εἴωθε λέγεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης, φιλαλείπτω. οἷον, ὥσπερ οὐκ ἔστι πίστις ἐν ἀνδρὶ φιλαλείπτουντι, καὶ περὶ τὰς παλαίστρας ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονοῦντι ὅτι ἕκαστον τῶν μειρακίων.

Ἄλειςον, λέγεται ἀρσενικῶς. οἷον Γίνωσκε τὸν ἄλεισον καὶ τὰ γράμματα, ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου. ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως. οἱ μὲν γὰρ λέγουσι παρὰ τὸ ἄλις, ὅ ἐστι πεπυκασμένως καὶ ἀθρόως. οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἡ γραφή. τὸ γὰρ ἄλεισον διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ἢ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὤφειλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλεισον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἄλις δασύνεται. ἢ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλις, ὤφειλε δασύνεσθαι. τὸ γὰρ α πάντα χοῦ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς παραχθὲν, τὴν δασεῖαν τοῦ ἁπλοῦ ἐφύλαξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ἀλὲς ἔστι τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον. οἷον, πλατύ. ὅ ἐστιν ἀθρόως πιεῖν. τοῦτο δὲ γὰρ ὁ χρόνος ἀντίκειται. τὸ μὲν γὰρ ἀλὲς μακρὸν ἔχει τὸ α. τὸ δὲ ἄλεισον βραχύ. ἢ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἀλὲς, ὤφειλε τὸ μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει ἀπολλώνιος ὁ τοῦ ἀρχιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν ἄλειον. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ς, ἄλεισον. τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ στερητικοῦ, τουτέστι τὸ μᾶλλον ὁμαλόν, ἀλλὰ περιφερές. παρὰ τὸ εὔλειον. καὶ εὐλόγως ψιλοῦται. τὸ γὰρ α ἢ στερητικὸν, ἢ ἐπιτατικὸν ὂν, ψιλοῦται. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Ἀλείσιον, τόπος οὕτω καλούμενος ὥς λέγει ὁ χοιροβοσκός. ἀπὸ τοῦ ἀλὲς ἀλέσω ἀλείσιον. Πέτρης τ᾽ ὠλενίης καὶ ἀλεισίου ἔνθα κολώνη κέκληται, ὅπου ἡ κολώνη παράκειται.

Ἀλείτης, σημαίνει τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἄδικον διὰ τῆς ει διφθόγγου ὡς ἐνταῦθα. φάτο γὰρ ἴσασθαι ἀλείτην. καὶ λέγει ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ. ὅτι πανέφανη τὸ ο ἐν τῷ ἀλοίτης. ὅπερ σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸν ἁμαρτωλόν. καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ γὰρ ἔχοντα τὸ ο ἀναφαινόμενον, ἔχουσι τὸ ε ἐγκείμενον. οἷον, σπείρω, σπορά. ἀλείφω ἀλοιφή. οὕτως οὖν καὶ ἀλείτης. ἀλοίτης. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἢ ὀλοθρεύω.

Ἀλήτης, ὁ ἡρακλέους ἀπόγονος ὁ τῆς κορίνθου βασιλεύς. υἱὸς δὲ ἱππότου. ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ κορίνθιοι ἀλητίδαι. εἴρηται ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς δίας τὸν καρνίδος θάνατον, ὑπὸ τῶν ἡρακλειδῶν ἐκβληθεὶς, καὶ ἀλητεύων ἔσχεν αὐτόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πλανήτην. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὥσπερ τὸ κομήτης, καὶ πεδήτης, καὶ πλανήτης οὐ ῥηματικὰ, ἀλλὰ παρώνυμα, ἀπὸ τοῦ πέδη, καὶ πλάνη, καὶ κόμη, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλη, ὅ σημαίνει τὴν πλάνην γίνεται ἀλήτης. οὕτω φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ. ἀλίτης διὰ τοῦ ι γραφόμενον, εὗρον ἐγὼ σημαῖνον τὸν ἁμαρτωλὸν, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λιτήν, ὅ ἐστι δέησιν.

Ἀλῆτις, τινὲς τὴν ἠριγόνην τὴν ἰκαρίου θυγατέρα. ὅτι πάντα χοῦ ζητοῦσα τὸν πατέρα ἠλᾶτο. οἱ δὲ, αἰγίσθου καὶ κλυταιμνήστρας φασίν. οἱ δὲ, τὴν τοῦ μαλεώτου τοῦ τυρρηνίου θυγατέρα. οἱ δὲ, τὴν μήδειαν. ὅτι μετὰ τὸν φόνον τῶν παίδων, πρὸς αἰγέα κατέφυγεν ἀλητεύουσα. οἱ δὲ, τὴν περσεφόνην. διότι τοῖς πυροῖς ἀλοῦντες πέμματά τινα προσέφερον αὐτῇ. οὕτω μεθόδιος.

Ἄλη. ἔστι πλάνη. ἀποβολῇ τῶν δύο συμφώνων γίνεται ἄνη. καὶ τροπῇ ἄλη. ἢ παρὰ τὴν ἅλα, ὅ σημαίνει τὴν θάλασσαν. κυρίως γὰρ ἄλη ἡ ἐν θαλάσσῃ πλάνη.

Ἀλητεύω. ἀλητῶ τὸ πλανῶ, ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης. καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀλητῶ ἀλητεύω τὸ πλανῶμαι.

Ἀλήατα, τὰ ἐκ πυροῦ ἀληλεσμένα ἄλευρα. συγκοπῇ ἄλητα. καὶ ἑφθὸν ἄλευρον λέγεται καὶ ἄλητον.

Ἀλήιος, Οὐκ ἐν ἀληίοισι ἀνήρ, ἰλιάδος ι. πένης ἄπορος. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήιον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον. ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.

Ἀλήιον. ἤτοι, Ο καὶ πεδίον τὸ ἀλήιον οἶος ἀλᾶτο. ὅτι παρετυμολογεῖται τὸ ἀλήιον ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν αὐτῷ τοῦ βελλεροφόντου πλάνης. λέγεται γὰρ ἐπαρθέντα τὸν βελλεροφόντην ἐφ᾽ οἷς ἔπραξεν, ἐθελῆσαι μετὰ τοῦ πηγάσου τὸν οὐρανὸν καρπεῦσαι. τὸν δὲ δία μηνίσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ πηγάσῳ. ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς λυκίας πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν ἠῶ, δεηθεῖσαν τοῦ διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιιέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐψίλωσαν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἄλης τοῦ βελλεροφόντου. οἱ δὲ, ἐδάσυναν, ἀπὸ τοῦ τοὺς ἅλας ἐκεῖ πήγνυσθαι, βέλτιον τὸ πρῶτον.

Ἀλησιάς, ἡ ἀφροδίτη. διὰ τὸ περὶ παντὸς ζῷον ἀλᾶσθαι τὴν θεὸν πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ τὸ ἐν κολοφῶνι ἀπὸ τοῦ ἄλεντος ἱδρυμένην ποταμοῦ.

Ἀλήσια κατὰ στέρησιν τοῦ α ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι. οὕτω μεθόδιος. λέγεται δὲ προπαροξυτόνως ἡ ἀσυλία.

Ἀλήκτον, ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λήγω τὸ παύω λέληκται ληκτός. καὶ ἄληκτος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ πολύς. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἀλήκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως. μετάγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος εἰς ἐπίρρημα. κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων. ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνομάτων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Ἀληθές, τὸ μὴ λήθῃ ὑποπίπτον τοῦ δικαίου. τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει. ἀληθές δὲ τὸ κατ' ἐπερώτησιν λεγόμενον.

Ἀλήθω, τὸ ἀντὶ τῆς μύλης σῖτον ἢ κριθὴν ἀλευροποιεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ ἀλήθω. ὡς πρῶ, πρήθω. νῶ, νήθω. κνῶ, κνήθω. ἀλήθω τὸ αὐτὸ σημαῖνον τῷ προτέρῳ.

Ἀλήμεναι, Πάντας ἀντὶ τοῦ πρυμνῇσιν ἀλήμεναι. ἀθροισθῆναι. συστραφῆναι. ὥσπερ παρὰ τὸ βῆναι, βήμεναι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλῆναι ἀλήμεναι, ψιλοῦται.

Ἀλθαινος, ποταμὸς Ἰταλίας. ὅν φασιν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ ἀλθαίνειν τὰ τραύματα τῶν ἐν αὐτῷ λουομένων.

Ἀλθαίνω, τὸ θεραπεύω. παρὰ τὸ ἄλθω ἀλθαίνω. ἢ παρὰ τὸ ἀλδαίνω. τὸ δὲ ἄλθω τὸ θεραπεύω. ἐκ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνω. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἄλθετο, ἀντὶ τοῦ ὑγιασθῆναι. παρὰ τὸ ἀλθεῖν. ὅ ἐστιν αὔξειν αὐξάνειν. τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξεται. καὶ ἄλθος φάρμακον.

Ἀλθαιᾶτις, ἐξίατις.

Ἀλιβδύειν. τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν. παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ βδύειν αἰολικόν, πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς ὄδη ὄβδη. ἀλιδύειν, ἀλιβδύειν. λυκόφρων εἴρηκε τῆς ἀλιβδύσασα λυγαίας δέμας.

Ἀλίας. ἔστιν ἅλις καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀλίας. ἔστι δὲ μονῆρες τὸ ἐπίρρημα. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ας ἐπίρρημα προπαροξύτονον. τοῦτο δὲ μόνον. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ τόνου, ὁ πλεονασμός. ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ὡς ἀντὶ τοῦ ἑκάς. ἐμπάς. ἢ παροξύτονον, ὡς τὸ ἀτρέμας ἥσσω. οὕτως ἡρωδιανός.

Ἀλίαστος, Μάχην ἀλίαστον ἔχει. καὶ Ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη. σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λιάζω τὸ σημαῖνον τὸ ἐκκλίνω. οἷον, Ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης. ὁ μέλλων λιάσω, ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα λιαστός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀλίαστος. ὃν οὐκ ἄν τις ἐκκλίνοι. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ῥῆμα, ἀφ' οὗ τὸ Ἀλεύατο νίφα πολλήν, γίνεται ἀλίζω. ὡς φοιτῶ φοιτίζω. καλλίμαχος. Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί. ἀλίζω οὖν, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν λιάζω, λιαστός, καὶ ἀλίαστος. πολύ. ἄτρεπτον.

Ἀλίαρτος, ἡ πόλις. ἢ ὅτι ἐκ τῶν ἁλιέων καὶ τοῦ ἄρτου. τὸ ἐθνικὸν ἁλιάρτιος. λέγεται δὲ κτισθῆναι ὑπὸ ἀλεξάνδρου.

Ἀλία, σκεῦος, ἐν ᾧ ὀρίζονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται.

Ἀλιάδες, ἔναλοι, οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες.

Ἀλιακόν. ἀκάτιον ἁλιευτικόν.

Ἀλιβάντας τοὺς ἐν θαλάσσῃ τελευτήσαντας. ἢ τοὺς ξηρούς. ἄλλοι τοὺς διὰ πενίαν ἀτάφους.

Ἀλιβάπτοις, πορφυροῖς. καὶ ἁλιεργέα, πορφυροεργῆ. ἢ ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένα.

Ἀλίζωνος. ἰσθμός. διὰ τὸ ἁλὶ διεζῶσθαι.

Ἀλικάκκαβα, ὁ φύλλω τοῦ καρπός.

Ἀλίβας, ὁ νεκρός, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα, ὅ ἐστιν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί. σημαίνει δὲ καὶ ὄξος ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. ἔβηξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες. παρὰ τὸ μὴ λείβειν. ὁ μὴ λειβόμενος, ἢ σπενδόμενος.

Ἀλιεύς, παρὰ τὴν ἁλός γενικὴν ἁλιός ἁλιεύς. ὡς αἰακίδης, αἰακιδεύς. καὶ ναύτης ναυτιεύς. οὕτω φίλων.

Ἀλιζῶνες. οἱ βιθυνοί, ὅμηρος. Αὐτὰρ ἁλιζώνων, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον. ὅτι ἡ γῆ αὐτοῦ θαλάσσῃ διέζωσται καὶ οἱονεὶ χερσόννησός ἐστιν, ὑπὸ τοῦ εὐξείνου, καὶ τῆς προποντίδος διεζωσμένη. οὕτω μεθόδιος. οἱ δὲ ἐθνικόν, θρακῶν, ἢ τῶν πολυφάγων.

Ἀλιμοῦς, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἁλῶν, ἁλιμόεις, καὶ ἁλιμοῦς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία οὕτως ὀνόμασται. καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ἐραμνῶν ἐραμμοῦς, δῆμος τῆς ἀττικῆς. καὶ κυπαρισσος, ἀπὸ κυπαρισσῶν. καὶ κυπαρισσήεντα, καὶ ἀμφιγένειαν εἶναι.

Ἀλιμυρήεντα, ποταμὸν ἄλμῃ βρεχόμενον. ἢ εἰς θάλασσαν ῥέοντα. ἢ ἁλὶ κιρνάμενον.

Ἀλινδῶ, τὸ κυλίω. οἷον, Μέλλοντας ἤδη παρθένους ἀλινδεῖσθαι. ἤγουν κυλίεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀπάγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, ἀντὶ κυλισθῆναι ποιήσας. παρὰ δὲ τὸ ἀλίω, ἀλινδῶ. ὡς κυλίω κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλίω καὶ ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ ἅλις, καὶ τὸ δινῶ. καὶ συγκοπῇ ἀλινδῶ. ἢ παρὰ τὸ κυλινδῶ, κυλινδῶ, ἀφαιρέσει τοῦ κ. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α. καὶ ἀλινδήθρας τὰς ἐν τοῖς κεράμασι κυλίθρας. ἢ συμφορήσεις κυλινδήθρας. ἀλινδεῖσθαι γὰρ ἁμιλλᾶσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. καὶ ἄλινδον, δρόμον ἁρμάτων.

Ἀλικαρνασσός, διὰ τὸ πρὸς τῇ ἁλὶ τῆς καρίας οἰκίσθαι. οὕτως ὦρος.

Ἄλιος, ἐπίθετον. ἔστι δὲ καὶ κύριον. ἅλς ἁλός, ὡς χθὼν χθονός, χθόνιος. καὶ πτύξ πτυχός, πτύχιος. τὰ ἀπὸ μονοσυλλάβων ὀξυτόνων διὰ τοῦ ιος γινόμενα ὀνόματα μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος, μὴ δὲ μετουσίαν, μὴ δὲ κτητικὰ ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, φύξ φυγός, φύγιος. στύξ στυγός, στύγιος. μέρος σώματος, βόθος. αἴγιος. χήνιος. φλόγιος, μετουσιαστικόν.

Ἄλιον, σημαίνει τὸ μάταιον. Ἦ ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν μενέλαε. ἅλς, ἁλός. ἅλιον. οἱονεὶ τὸ εἰς θά-

λασσαν ἐξιπούμενον. καὶ ἀφανιζόμενον· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου ὕδατος. τὸ γὰρ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἄχρηστον εἰς πόσιν. οὕτως ὧρος. καὶ ἠλίβατον θαλάσσης.

Ἀλίπασα. παρὰ τὸ ἀλείφω γίνεται ἄλειμμα. καὶ αἰολικῶς ἄλιππα.

Ἀλίπηρα, αἱ χηραί.

Ἀλίπλοα. Ἀλίπλοα τείχη θείη. τῇ θαλάσσῃ πλέοντα ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλεόμενα.

Ἀλίπεδον, κυρίως τὸ παραθαλάσσιον χωρίον. τὸ ἁλὸς πέδον. ἢ τὸ ὁμαλὸν πεδίον. καὶ τετριμμένον. τὸ οἷον ἀληλεσμένον πέδον.

Ἅλις. ἐπίρρημα μεσότητος. Ἔνθ' ἅλις πεπότηται αἱ δὲ τέρμινθα. τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως τὸ πλῆρες καὶ κεκορεσμένον, δασύνεται. τὸ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. ἅπας. ἅλις. ἔστιν οὖν ἐκ τῆς ἁλός. ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα πρωτότυπον. ἀφ' οὗ ἄλιθα καὶ ἤλιθα τὸ πάνυ. δασύνεται. καὶ παρὰ τὴν ἅλα εἶναι πολλὴν οὖσαν καὶ μεγάλην. καὶ ἀρκεῖν πᾶσι πολὺ ἄθροον.

Ἀλιτενής, ὁ παράλιος τόπος, ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἀλιτενές, ταπεινόν.

Ἀλίτω, τὸ ἁμαρτάνω. ἔστι καὶ βαρύτονον, καὶ περισπώμενον. ἀπὸ γὰρ τοῦ λιτή, γίνεται ἀλιτῶ. τὸ λιτῆς καὶ ἱκεσίας στερεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἀλίτης ὁ ἁμαρτωλός. ἡ χρῆσις τοῦ περισπωμένου. Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς. καὶ ἀλιτεία. παραβῆναι, ἀδικεῖν. καὶ ἀλιτημὼν ὁ ἄδικος.

Ἀλιταίνω. Ὅς τε τευ ἀφραδίῃ ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα. ἀπὸ τοῦ ἀλίτω ἀλιτῶ, ἀλιταίνω. ἢ ἀπὸ τῆς ἄλης τῆς πλάνης. κόσοδος. ὥσεὰν εἰς ἄλλην αἰτίαν τῶν καταπονουμένων τέκνα. καὶ ἀλιτραίνω. ἀπὸ τοῦ ἀλιτρὸν τὸ μιαρὸν καὶ πονηρόν.

Ἀλίσπαργον κυρίως, τὸ κατεσπαρμένον χωρίον. καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται.

Ἀλιρύτου, ἐν θαλάσσῃ καταπονηθέντος. καὶ ἀλιτρία, ἁμαρτία. οἷον ἀλιτρεία.

Ἀλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἀλιτρός, ὁ ἁμαρτωλός. καὶ ἄδικος. οἷον, Εὕρεθ' ἑὸς τὸν ἀλιτρόν. ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτρός. καὶ ἀλιτραίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλιτήριος κατὰ συγκοπήν.

Ἀλιτήμων, ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ περισπωμένου μέλλοντος ἀλιτήσω, γίνεται ἀλιτήμων. ὡς φιλῶ φιλήσω φιλήμων. οἷον, Οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων.

Ἀλιτήριος, σημαίνει δὲ τὸν ἁμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλίτου βαρυτόνου γίνεται ἀλίτης. ἐξ αὐτοῦ ἀλιτήρ. ὡς ἀρότης ἀροτήρ. ἐκ τοῦ ἀλιτὴρ ἀλιτῆρος, γίνεται ἀλιτήριος. ὡς σωτὴρ σωτήριος. Τὸ ει, ι. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ηρ λήγοντα διὰ τοῦ ριος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται τῆς ἰ- της ἀπὸ τέλους τῆς παραληγούσης τῆς γενικῆς θεωρουμένης. οἷον, ἀήρ, ἀέρος, ἀέριος. σωτὴρ σωτῆρος, σωτήριος. αἰθὴρ αἰθέρος, αἰθέριος. οὕτως οὖν ἀλιτὴρ ἀλιτῆρος, ἀλιτήριος. ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο, οἱ μιάσματι συνεχόμενοι. Λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς ἀθηναίους. ἥρπαζον οὖν τινὲς ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ οὖν ἐκείνων. τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ἄλλως. Λιμὸς ἐγένετο ἐν ἀθήναις. καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέγοντο οὖν οἱ τοὺς ἀλοῦντας τηροῦντες καὶ ἁρπάζοντες ἀλιτήριοι. παρέτεινε δὲ τὸ σημαινόμενον, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἀπὸ τῆς στρατείας, τῆς κατὰ τὸν [illegible] πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παράγωγον. ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀλιταίνειν τὸ ἁμαρτάνειν. ἀλιτηρία δημήτηρ, καὶ ἀλιτήριος ζεύς. ὅτι λιμοῦ ποτὲ γενομένου τοὺς ἀλοῦντας πάντας ἐφύλαττον. διὰ τὸ μὴ κλέπτειν τι τῶν ἀλουμένων. ὡς οὖν ἐπόπτας καὶ τηρητὰς τῶν ἀλουμένων τοὺς θεοὺς οὕτως ὠνόμασαι.

Ἀλία, καὶ ἀλίσας. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω. ἢ ἀπὸ τοῦ κυλίω, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α, ἀλίω ἀλίσω. ἤλισα. καὶ ἀλίσαι τὸ κυλίσαι. οἷον. Ἅπας γε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε. μεθόδιος.

Ἀλίωσε, Οὐδ' ἀλίωσε βέλος. μάταιον ἐποίησε. καὶ ἀλιῶσαι μάταιον ἡγήσασθαι, ἢ μαθεῖν. Ἀλκή, παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκή, καὶ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ ἀλκή. ἡ δύναμις. ἢ παρὰ τὴν ἀκμὴν τὴν ἡλικιακήν. τοῦ ρ παρὰ τὸ κμῶ τὸ κοπιῶ γίνεται κμή. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀκμή. ἡ μὴ κοπιῶσα, ἀλλὰ δυναμένη φέρειν κόπους.

Ἀλκή, παρὰ τὸ ἀλκῶ μέλλοντα. οὐδ' ἐνεστῶς ἀλκῶ. ἀφ' οὗ τὸ ἀλκτὴρ ἀθάνατος, γέγονεν ἀλκή. ὡς παρὰ τὸ ἕλκω ὁλκή. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἀλκί. οἷον, Ἀλκὶ πεποιθώς. ἢ ἀρκή τις οὖσα ἐπὶ βοηθεία. κυρίως γὰρ ἀρκεῖν τὸ βοηθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλέξω ἀλκὶ τῇ δυνάμει τεθαῤῥηκώς. ὡς πλὰξ πλακὸς πλακί.

Ἀλκαία, ἡ οὐρά. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά. διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν προτρέπειν, ὅμηρος. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται. ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. οὕτω μεθόδιος.

Ἄλκαρ, δύναμις. σωτηρία. παρὰ τὴν ἀλκὴν ἄλκαρ.

Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι. καὶ ἀλκάζουσαν.

Ἄλκιμος, παρὰ τὴν ἀλκὴν τὴν ἐ- μαχομένην. ἔχων τὴν βοηθητικὴν ἀρκεῖν. σημαίνει δὲ, ἰσχυρόν, θρασύν.

Ἀλκτῆρα, τιμωρόν. κωλυτήν, βοηθόν.

Ἀλκμάν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὴν ἀλκὴν ἀλκμάν.

Ἀλκμήνη, παρὰ τὴν ἀλκὴν ἀλκήνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἀλκμήνη. ὡς ἀλκμὼν ἀλκμαίων. ἢ παρὰ τὴν ἀκμήν. ἀκμήνη, καὶ ἀλκμήνη. οὐδὲν γὰρ ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τούτου πλέον. κύριον γὰρ ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον. οὐ δεῖ γὰρ περὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας λαμβάνειν. οὕτως ἡρω(διανός).

Ἀλκμάρες, τὸ ἀλεξητήριον. κατὰ διάνοιαν τῶν παθῶν. πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκάρες γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλαλκοῦν, ὅ ἐστι βοηθοῦν τὴν ἀρὰν, καὶ ἀπεῖργον τὴν βλάβην. μεθόδιος.

Ἀλκάος, ἐν ᾧ τόπῳ οἱ ἴωνες ἐκβάλλουσι τι τῶν κτη-

κῶν, ἤγουν τῆς εἰδικῆς, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ αἰολεῖς τῆς αι διφθόγγου ἐκβάλλουσι τὸ ι. οἷον, θηβαῖος, θηβάος. ἀρχαῖος, ἀρχάος. ἀλκαῖος, ἀλκάος.

Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. ἤγουν ἐν θαλάσσῃ. λέγεται καὶ ὑποκοριστικῶς ἀλκυονίς. φασὶ δὲ ὅτι κῦμα ἀφανίζον αὐτῆς τὰ ὠὰ, καὶ ἐπὶ πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ ζεὺς ἐλεήσας αὐτὴν, ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδιεινὰς, ἐν αἷς τίκτει, καὶ ἐκγλύφει ἑπτὰ ἑπτά. ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας, τὰς γαληνούς.

Ἀλκυδὼν. ἀλκυὼν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. καί ἐστι μονήρες. οὐδὲν γὰρ εἰς ων καθαρὸν λῆγον πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀλλὰ μόνον τοῦτο. ἡρωδιανός.

Ἀλλ᾽ ἢ, σύνδεσμος διασαφητικός. ἐκ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ. καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου διαζευκτικοῦ. ἀντὶ τοῦ δὲ παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος, ὥσπερ καί. οἷον, ἡμέρα μὲν ἐστιν, ἀλλὰ τὰ νέφη οὐ χωρεῖ.

Ἀλλ᾽ ὅ, τι οἷ. τέσσαρα μέρη λόγου. ἀλλὰ, σύνδεσμος. τὸ ὁ, ἄρθρον. τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον. τὸ οἱ, ἀντωνυμία.

Ἀλλ᾽ ἄγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμα ἐστὶν, ἢ ἐπίρρημα, καὶ λέγομεν ἐπίρρημα. ἀλλὰ κοινόν ἐστιν ὁ λέγων, τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς διοίσης τῶν προσώπων κατὰ λέξεως, ῥήματά ἐστι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ᾽ ἕτερος κανών ἐστιν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίρρημα. ὥσπερ γὰρ τὸ δεῦρο ὁμολογουμένως ὂν ἐπίρρημα, ἐχόμενον δὲ προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο. ὡς ἐν τῷ, Δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον ἀγρώμεθα; οὕτω τὸ ἄγε ἐπίρρημα ὂν κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ῥήματος ἔσχε πληθυντικῶς τὸ ἄγετε.

Ἀλλάσσω, παρὰ τὸ ἄλλος ἀλλάσσω. τὸ ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλαλος κατὰ συγκοπήν. ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων. οἷον, ἄλλος οὐκ ἐγώ. ἄλλος οὐ σύ. ὅθεν, ἔτι καὶ διὰ δύο λλ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστιν ἄλος πόλις θεσσαλίας δι᾽ ἑνὸς λ. ἰστέον ὅτι τοῦ ἄλλος κλητικὴ οὐκ ἔστιν. οἷον, ἄλλε. ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος. ἡ μὲν γὰρ κλητικὴ πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον. τὸ δὲ ἄλλος ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ κλητικὰ τῶν πευσματικῶν. λέγω δὲ τοῦ, τίς, ποῖος, πόσος. ἐκλέλοιπε. ἐπειδὴ τὰ πευσματικὰ περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται προσώπων, αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶν ὑπὸ τὴν καὶ ἐγνωσμένων κλήσεις. εἰ τοίνυν τὸ πευσματικὸν εἰς κλητικὴν κληθείη, ἅμα πείσεται τὸ αὐτὸ ὡς ἀπόντος καὶ παρόντος λεχθείη. ἀπόντος μὲν διὰ τὴν τοῦ πεύσματος φύσιν. παρόντος δὲ διὰ τὴν κλῆσιν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς παρὸν καλεῖν, καὶ ἀπὸν ζητεῖν διὰ τοῦ πευσματικοῦ.

Ἄλλος, διατί ἐστιν ἀσύναρθρον. ἐπειδὴ αἱ ἀντωνυμίαι πρώτην δεῖξιν σημαίνουσιν. οἷον, ἐγώ, σύ. τὰ δὲ ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν, ἐναντία δέ ἐστιν ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄλλοι, ἀσύναρθρόν ἐστι, διότι ἐν ὀρθῇ καὶ ἐν πλαγίᾳ πτώσει νοεῖται. ὁποτέρᾳ οὖν πτώσει προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκαταλληλότητα ποιήσει. καὶ ὅτι ἔστιν ἡ ἀντωνυμία. εἰσὶ γὰρ ἄλλοι οἱ λέγοντες αὐτὸ ὡς ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα. ἐπειδὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος, καὶ τὸ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα αὐτῶν, ἀποβολῇ τοῦ ς. οἷον, ἐκεῖνο, τοῦτο, τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει καὶ τὸ ἄλλος οὐδέτερον. ἀποβολῇ τοῦ ν. σεσημείωται τὸ ἄλλο, τοῦτο, καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος ἐστὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν. πῶς δὲ ἐστὶν ἀντωνυμία, λέγεται ἀντὶ ὀνόματος. τὸ δὲ ἄλλος ἐστὶν ἀόριστον. διότι τὸ ἐκεῖνος καὶ τὸ οὗτος καὶ τὰ λοιπὰ ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφοράν. τὸ δὲ ἄλλος οὔτε δεῖξιν σημαίνει, οὔτε ἀναφοράν. καὶ ἔστιν ὄνομα τὸ ἄλλος. ἄλλο. τοῦτο διὰ τὸ σεσημειωμένον. τὰ γὰρ τῶν οὐδετέρων παρεσχηματισμένα ἀπὸ ἀρσενικῶν ὁμοφωνοῦντα τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ διακρῖνον. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω σοφὸν, τοῦτο ἄδηλον, εἴτε εὐθεῖα οὐδετέρου ἐστὶν, εἴτε αἰτιατικὴ ἀρσενικοῦ. προστιθεμένων δὲ τῶν ἄρθρων, διαφορὰν ἔχουσιν. ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω τὸν σοφὸν, αἰτιατικὴ ἀρσενικοῦ ἐστίν. ἐπεὶ οὖν ἡ ἄλλο καὶ τοῦτο ἀντωνυμία, οὐ δέχονται ἄρθρα τὰ ὀφείλοντα διάκρισιν ποιεῖσθαι τῇ, τε αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν οὐδετέρων. τούτου χάριν σεσημ- ⟨μείωται.

Ἀλλήλους, ταυτοπαθεῖν σημαίνει, ἢ ἑτεροπαθεῖν. οἷον, αἴας ὁ τελαμώνιος, καὶ μενοικεὺς ὁ κρέοντος, ἑαυτοὺς ἀπέκτειναν. τουτέστιν ἑκάτερος ἑαυτόν. τὸ δὲ ἀλλήλους, ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων. οἷον, ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης ἀλλήλους ἀπέκτειναν. τουτέστιν- ⟨ἕτερος ἕτερον.

Ἀλλήλοισιν. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἔστι, διατί, διότι ἡ τοῦ ῥήματος σύνταξις τὴν ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις μετάβασιν δηλοῖ. τὸ γὰρ ἀλλήλων ἤκουσαν, τοιοῦτόν τι ἐστίν. ἄλλοι ἄλλων ἤκουσαν. ἀλλήλους ἔγνωσαν. οἷον, ἄλλοι ἄλλους. ἐλλειπομένης δὲ τῆς εὐθείας ἐν τῷ ἀλλήλοις, νοηθήσεται τὸ ἄλλοι ἄλλοι. ὅπερ ἄλογον διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εὐθειῶν.

Ἀλλοπρόσαλλος, δίγνωμος. διπρόσωπος, ἄλλοτε ἄλλον φίλον καὶ φίλον ποιούμενος.

Ἀλλοδαπής, καὶ ἀλλοδαπός. ἀλλοεθνής. ξένος, ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου ἤγουν γῆς ὤν. γέγονεν ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἤγουν τῶν ἄλλων. καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀλλοδαπός. δι᾽ ἣν αἰτίαν ἐκ μόνων τῶν πληθυντικῶν γέγονεν ἡ παραγωγὴ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν. καὶ οὐ καθ᾽ ἕκαστον ἀριθμόν. καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφικτόν ἐστιν ἀπὸ ἑνικοῦ ἢ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ ἐθνικὴν παραγωγὴν γίνεσθαι. οὐ γάρ ἐστιν ἐπινοῆσαι ἔθνος ἐν ἑνὶ ἀνθρώπῳ, ἢ δυσίν. ἀλλ᾽ ἐν ἀπείροις. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν ἔδοξε καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῷ ἀλλοδαπὸς γενόμενον, ἀντωνυμίαν εἶναι. οὐ κυρίως δέ. ἐπειδὴ μάχεται τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἃ γὰρ ὁρίζει ἡ ἀντωνυμία, ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἄλλος ἀναιρούμενα ἀοριστοῦνται. οἷον, ἄλλος, οὐκ ἐγώ. ἄλλος, οὐ σύ.

Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον ἢ ἐξ ἀνομοίων συνεστώς, ἀλλόκοτον. καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν ἀλλόκοτον. ἢ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ᾽ αὐτὸ ὄν. ὡς τύπτω τύπτιλος. σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμήν. καὶ ἐπίτυλος καθ᾽ ὑπερβιβασμόν. ὡς σκέπω σκέπος, καὶ ἐπίσκοπος. σημαίνει δὲ τὸ πρόβειον δέρος. μεθόδιος. σημαίνει οὖν τὸ ἐνηλλαγμένον καὶ ἴδιον

Ἀλλοδαπός, ξένος. ἀλλοδάπιος, ὁ ἀλλοτρίων ὁρίων ὑπάρχων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἀλλοτρίως. πόλεμος.

Ἀλλόθροος, παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θροῦς. ἀλλόθρους γάρ ἐστιν, ὁ ἀλλοτρίαν φωνὴν ἔχων. ἤγουν ὁ βάρβαρος.

Ἀλλαιρόπωλις, σαλσιγγοπώλης. παρὰ τὸ ἄλλας ἄλλαντος καὶ τὸ πωλῶ, γίνεται ἀλλαντοπώλης. τὸ δὲ ἄλλας, παρὰ τὴν ἀθρόαν ἅλωσιν τῶν κρεῶν. ἢ παρὰ τὴν ἅλωσιν. τουτέστι,

Ἀλλὰξ, ἀπὸ τοῦ ἀλλάσσω ἀλλάξω, ἄλλαξ καὶ ἀλλάξ. κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν, τὴν χλαμύδα. καλλίμαχος. Ἀλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνετῇσι. σημαίνει δὲ καὶ ἐμπόρπημα. οἱ δὲ, περόνην. ἄλλαξ καὶ ἀλλάξ, καὶ τὸ ἐπίρ-

Ἄλλως, σημαίνει τὸ ματαίως. Ἄλλως γὰρ ἔδει πρὸ τῆς ἀλλάξ. μεθ᾽ ὑπὸ τῶν πρέσβεων. ἀριστοφάνης. καὶ ἐν ἐπωδαῖς. Τί κινυρόμεθ᾽ ἄλλως. καὶ εὑρίσκεται παρὰ κωμῳδίᾳ. Ἄλλως γὰρ ὑμᾶς ὦ τέκν᾽ ἐξεθρεψάμην. ἄλλως δ᾽ ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις. καὶ ὅμηρος ἰλιάδι. καὶ περὶ χεῖρας ἄλλως οὔ τι πατὴρ ἀέκοντα πελάσσας. καὶ ὡς αὐτὸ παρὰ τὸ μάτην ἔχειν ἀγροικία πινοῦ τὸ ἄλλως. καὶ γὰρ παρὰ θουκυδίδῃ συνεχῶς ἐστιν αὐτὸ εὑρεῖν κείμενον. ἀπὸ τοῦ ἠλαιὸς ὁ ματαῖος, γίνεται ἠλός ἠλοῦ. ὡς τὸ, δαιμόνιε φρένας ἠλὲ διέφθορας. ἠλοὶ τῶν ἠλῶν. ἠλῶς ἐπίρρημα τὸ ματαίως. καὶ διπλασιασμῷ τοῦ λ, καὶ συστολῇ τοῦ η, ἄλλως. εἰώθασι γὰρ οἱ αἰολεῖς διπλασιάζειν τὰ μετάβολα, καὶ τοὺς ἕλληνας ὑπὸ κλίμακας συλλαβάς, εἴτε φωνῆεν ἢ, εἴτε δίφθογγος. μεθόδιος.

Ἄλλος, ἀσύναρθρον ἐστὶν, ἢ σύναρθρον. ποτὲ μὲν ἀσύναρθρον. ἡνίκα τὴν ἀπὸ τοῦ πλήθους ὅλου ἐστὶν ἐμπεριληπτικὸν, ἤγουν τὴν διαίρεσιν μερικὴν ποιεῖται, ἔξω καὶ τὸ ἄρθρον παραλαμβανόμενον. ὅτε δὲ ἀόριστόν ἐστι, τότε μὲν ποδίζει καὶ τὰς τῶν ἄρθρων παρεμπτώσεις.

Ἀλλοφέρμονες, ἀλλαχοῦ γραφέντες.

Ἀλλοφάσσειν, θορυβεῖσθαι. ἀλλαχοῦ τὰ φάη περιφέρειν.

Ἀλλοφρονέειν, ἐξεστηκέναι, ἢ ἀμφισβητεῖν. ἀλλαδιανοούμενος. οἱ δὲ, παρανοεῖν.

Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι.

Ἀλμάδες, ἐλάαι κολυμβάδες.

Ἀλλυδις. Τρῶες δὲ διετέλεον ἄλλυδις ἄλλος. ἀντὶ ἄλλος

Ἅλμη, ὄνομα προσηγορικὸν παρώνυμον. οἶμαι κατὰ συγκοπήν. παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν γίνεται ἅλιμος. ὡς κύδιμος. τὸ θηλυκὸν ἁλίμη, ὡς κυδίμη. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ι, ἅλμη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁλὸς ἅλη, καὶ ἕλμη. ὡς εὔφονος, εὐφόνη. ἀμύμονος, ἀμυμόνη. καὶ ὡς παρὰ τὸ βύω βύνη, οὕτως ἅλος, ἅλη. καὶ ἐπενθέσει τοῦ μ, ἅλμη. ὡς ἀχυρμιαί, χερμάδιον. καὶ τυμπάνιον. ὅτι πλεονασμὸς τοῦ μ, πο-

λύς. ὧρος.

Ἁλμυρόν. ὡς παρὰ τὸ ζύμη γίνεται ζυμηρός, καὶ ἅτη ἀτηρός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἅλμη ἁλμηρός. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ, ἁλμυρός. ὥς τηρός, τυρός. ἡ κυρίως τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν εἰς ἅλα μυρομένων ποταμῶν, ὅ ἐστιν ἐκχεομένων. ὥστε οὐ κατὰ τροπὴν ἀπολλώνιον. μεθόδιος.

Ἁλμενος, ἐξαλλόμενος ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἐξαλλόμενος. κατὰ συγκοπήν. ἐξαλλόμενος.

Ἅλμα, τὸ ἄλσος. λυκόφρων. Ἐν ἅλμα πομπαῖον καὶ χαμευνίδων δυσπλοῦν. λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ αἰολεῦσι. γίνεται παρὰ τὸ ἀλδῶ τὸ αὐξάνω, παρὰ τὸ ἀλδαίνω. οἷ, Μέλε᾽ ἤλδανε. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἤλμαι. τὸ β΄ ἤλσαι. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἅλμα. τὸ αὐξανόμενον τοῖς φυτοῖς. καὶ ὁ κλάδος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ αὐξανόμενος. ὠρίων. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄλσος τὸ εὐαξὲς χωρίον. ἄλσω, ἄλ-

Ἀλξ, ἡ δύναμις. ἀπὸ τῶν εἰς ηι θηλυκῶν κατὰ ἀποβολὴν. ἀφαίρεσιν τοῦ η. καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου κ εἰς ξ γίνεται. ὡς φοινίκη, φοῖνιξ. φρίκη, φρίξ. κρόκη, κρόξ. πτύχη, πτύξ, τὸ ἐν ἀθήναις βουλευτήριον, καὶ οὕτως ἀλκή, ἀλξ. μεθόδιος.

Ἀλογήσει, λόγον οὐ ποιήσει. κατὰ φρονήσει. εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ᾽ ἐπιπείθεται, ἀλλ᾽ ἀλογήσει. ὀλιγωρήσει.

Ἀλοιμός, τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον. σοφοκλῆς. Μαριλὰς ἀλοιμός. ἢ ἐπειδὴ ὁ τῆς πύθας λάμου γυμνώσεως ἐπειδὰν ἐξαλείψῃ, καθαπερανεὶ πετάλωσις οὖσα ἐν αὐτῷ. ὅμως οὖν ὡς λεῖ παλοιμός, οὕτως ἀλείφω ἀλοιμός. οὕτως ὧρος.

Ἀλοία ἔτυπτε. παρὰ τὸ ἀλοιῶ. καὶ ἀλοιῶν, τύπτων. πό-

Ἀλοιτὸς, ὁ ἁμαρτωλός. παρὰ τὸ ἀλιτῶ, ἀλιτός. κατὰ τροπὴν. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἀλοιτός. ἢ ὁ ἀνδροφόνος. παρὰ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν. ἔμφασιν καὶ παραλοίας, ὅ ἐστι πατέρα τύπτων. καὶ ἀλοῖται, κοιναὶ ἁμαρτίαι. καὶ ἀδικίαι. καὶ ἀλοιτάδες.

Ἀλόη, ἀλῶ τὸ πορθῶ. παράγωγον ἀλώμι, ἀλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλων. ἡ μετοχή, ἀλούς ἀλοῦντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν ἀλοίην ἀλοίης ἀλοίη.

Ἀλοᾶν, τύπτειν. θάπτειν. καὶ τὸ θρύπτειν βώλους τῆς ἅλωσι τῶν.

Ἀλόη, πόα τις οὕτω καλουμένη καὶ ὁ ταύτης χυλός.

Ἄλοξ, ἡ αὖλαξ. ἐλλείψει τοῦ υ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄλοξ. Μήτηρ ἔρετ᾽ ἐκγόνων ἀλοκοδαιμόνων βία. εὐριπί-

Ἀλόπη, χώρα. ἡ καλουμένη κατὰ λυκίας φοινίσσας. κατὰ πρὸς τῇ ἐφέσῳ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ παραλίῳ αὐτῆς πρασίων αὐτομάτως ἅλας πηγνύναι.

Ἅλος, πόλις θεσσαλίας, ἀπὸ τῆς ἀθάμαντος ἄλης τῆς θεράποντος γενομένης ἐκείνου, καὶ ὑπὸ αὐτοῦ κτισθείσης.

Ἀλοσύδνα, καὶ ἐγγόνα κατὰ συγκοπήν λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. μεθόδιος. ἀπὸ αὐτῆς τῆς θαλάσσης. ὅμηρος. Νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης. λέγεται δὲ καὶ ἐπιθετικῶς ἐπὶ τῶν φωκῶν. γίνεται παρὰ τὸ ἁλὸς, καὶ τὸ δύω ἁλοσδύνη, καὶ μετάθεσις ἁλοσύδνη. ἢ κατὰ τῆς ἁλὸς δύουσα. ἢ παρὰ τὸ ἐναλίσ-

ποιοῦσι δὲ τῆς θαλάσσης. παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν, ἁλόσυνος. τὸ θηλυκὸν, ἁλοσύνη. ὡς γηθόσυνος γηθοσύνη. καὶ ἁλοσύδνη πλεονασμῷ τοῦ δ. Μηρὸς τέκε Θέτιν.

Ἁλὸς ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. τὸν ἀφρόν. ὅπερ Γραφικοί λέγουσι. καὶ Ἁλοσύδνας. ἤτοι ἀχνὴ ἐν ἁλὶ διδομένη. ἢ ἁλὸς ἔμπορον.

Ἁλουργὶς, ἡ κρυπαλὸς ἁλὸς, καὶ τοῦ ἔργου, ἢ ἁλιοικον. ἢ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη, καὶ ἐργαζομένη. ἢ λεγομένη πορφύρα. καὶ ἁλουργὰ, πορφυρᾶ.

Ἄλοχος, γυνὴ ἡ ἐκ παρθενίας ἑτέρου λέχους ἄπειρος. λέχος ἐστὶν ἡ κοίτη. καὶ λόχος. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, ἅμα, γίνεται ἄλοχος. οἱονεὶ ὁμόλοχος τις οὖσα. ἡ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός. ὠρίων.

Ἀλογοι, οἱ μήπω ἀνηρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισταί. οἱ μὴ καταθέμενοι τοῦ ἐράνου τὴν καταβολήν. οἷς οὐδείς ἐστι λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλειν.

Ἀλογίου δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐκ ἀποδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

Ἄλογχον, δόρυ τὸ σιδήριον θρακικῶς.

Ἀλοκας, βοθύνους. διόδους. καὶ ἀλοκίζειν, τὸ ἀροτριᾶν.

Ἄλοπον, ἀλέπιστον.

Ἀλύβας, ὄρος. οἱ δὲ λίμνην. εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην.

Ἀλύκιον, ψυχρόν, ἢ χλιαρόν. οἱ δὲ ἁλμυρόν. ἄλλοι θαλάσσιον. ἀλυκώτερον δὲ, τὸ θερμόν.

Ἄλυς. ἀπορία. πλάνη. λύπη.

Ἀλυθαίνειν, ἀδημονεῖν, ῥέμβεσθαι.

Ἀλυθέντας, ἀθέντας.

Ἀλυσταίνειν, ἀδυνατεῖν. ἀσθενεῖν.

Ἀλύσκιον, δειλόν.

Ἀλπία, ὄρος τῆς κελτικῆς. ἀπό τινος Ἀλπιδος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀνῃρημένου. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῆς λευκῆς χιόνος, ἄλπεις ἐκλήθη τὰ ὄρη. ἢ παρὰ τὸ ἄλπει, ὅ ἐστιν ὑψηλὸν, ἄλπεις κεκλῆσθαι.

Ἄλπιος, ὄρος μέγα τῆς εὐρώπης, ἀφ᾽ οὗ ἐστιν ὁ ἴστρος. καὶ ἄλλο λυτικώτερον. ἀφ᾽ οὗ ἐστιν ὁ ῥῆνος ποταμός. ἄλπιος δὲ λέγεται. καὶ Διονύσιος ἐν περιηγήσει. τῆς δὲ πρὸς ἀνατολὴν διαφαίνεται ἄλπιος ἀρχή.

Ἄλσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἄλδω, ἄλσω ἄλσος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρδῶ. ὁ μέλλων, ἄρσω. καὶ ὑπερθέσει, τὸ ἄλσος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ ἀλλόμενον, ἄλλος. καὶ διὰ τὴν συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὸ ἄλλος, γίνεται ἄλσος, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς σ. τὸ τέμενος. καὶ ἀλσίνη, βοτάνη τις.

Ἅλς, ἡ θάλασσα. παρὰ τὸ ἀλὶς τὸ συνεστραμμένον, καὶ ἠθροισμένον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλις, καὶ τὸ ἀλεὶς, τὸ συστραφείς. ἅλς οὖν τὸ συνεστραμμένον, καὶ συνηθροισμένον ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἅλα τὴν θάλατταν, ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ συστρέφω ἀολλὲς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ. καὶ συγκοπῇ ἀολλές. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἅλς. ἢ παρὰ τὸ ἀλίζω τὸ συναθροίζω. ἰστέον, ὅτε μὲν ἐστὶ θηλυκὸν δηλοῖ τὴν θάλασσαν, καὶ ἕως τῶν ἑνικῶν κλίνεται μόνον. οὐχ ὅτι μία ἐστὶ, πολλαὶ γάρ εἰσι θάλασσαι. οἷον, ἡ νεκρὰ, καὶ ἡ ἐρυθρὰ. καὶ ἄλλαι. ἀλλ᾽ ὅτι ἐν χρήσει οὐχ εὕρηνται αὐτὰ, οὔτε δυϊκὰ, οὔτε πληθυντικά. ὅτε δὲ τὸ ἁλμυρὸν δηλοῖ ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐδετέρως ἅλας φαμὲν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι᾽ ὅλου κλίνεται.

Ἀλτ, καθήλατ. ἅλλομαι τὸ πηδῶ. καὶ ὁ μέσος ἀόριστος ἡλάμην, ἥλω, ἥλατ. καὶ συγκοπῇ, ἧλτ, καὶ ἆλτ.

Ἁλτῆρες καὶ ἁλτῆρες, κατασκεύασμά τι ᾧ κέχρηνται οἱ σωμασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις. παρὰ τὸ ἅλλομαι. βαστάζοντες γὰρ αὐτοὺς καὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. μεθόδιος. ὁ δὲ φίλων ἐν τῇ περὶ ῥωμαίων διαλέξει.

Ἀλυκὸς, ἁλμυρός. παρὰ τὸ ἀπὸ τὸ ἀλὲς τὴν κατὰ διοτι τὴν ἅλα ἁλικὸς, καὶ ἀλυκός. ὡς ῥιφάλλειν ῥυφάλλειν. καὶ ἀλυκή, δασύνεται ἡ θάλασσαν ἔχουσα. ψιλοῦται δὲ ἀλύκη, ἡ μὴ ἔχουσα. καὶ ἀλυκός.

Ἀλυκρὸν, ἀντὶ θαλυκρόν. οἷον, Ἀπαύτη πάντα θαλυκρὸς ἐγώ. εἶτα γέγονε δ᾽ ἀλυκρὰ, καὶ χωρὶς τοῦ θ, καὶ μετὰ τοῦ θ.

Ἀλυκτέων. ἄλλο οὖν ἐστι παρὰ δάπιμα ὁ κίρκος, ἄλλο οὖν τὸ ἀλυκτέων. τὸ ὑλακτέων, ἀλυκτέων.

Ἀλυκτοπέδην. ἡσίοδος, Δῆσε δ᾽ ἀλυκτοπέδῃσι προμηθέα ποικιλόβουλον. ἀλυκτοπέδαις, πλεονασμῷ τοῦ κ. τουτέστι δεσμοῖς, ἃ οὐκ ἔστι λυθῆναι. ζήτει εἰς τὴν ἡσιόδου θεογονίαν.

Ἀλυκταίνειν, φεύγειν. ἀλυκτεῖν, κλαίειν. λυπεῖσθαι. δυσφορεῖν. θορυβεῖν.

Ἀλύξαι, Αὐτοὺς δὴ ποῦ ἔασον ὑπεκφυγέειν. καὶ ἀλύξαι, τὸ ἐκκλῖναι. ἀπὸ τοῦ ἀλύσκω. ἢ ἀπὸ τοῦ λύω ἀλίω, τοῦ α, ἢ πλεονασμὸν, ἢ ἐπίτασιν δηλοῦντος. ἀλύω οὖν ἀλύσσω. ὁ μέλλων ἀλύξω ἤλυξα καὶ ἀλύξαι.

Ἀλύσσω, τὸ ἀδημονῶ. ὅμηρος. Οὐκ ἐμὸν αἷμα πίνοντες ἀλύσσουσι περὶ θυμῷ, ἰλιάδος χ. ἄγαν λυσσῶντες. μαινόμενοι. δυσφοροῦντες. παρὰ τὸ ἀλῶ, ἀλύσσω. ὡς ὀρύσσω. ἐξ οὗ καὶ ἄλυς ἡ πλάνη τῆς διανοίας. ἢ παρὰ τὴν λύσσαν. καί ἐστι τὸ λύσσω βαρύτονον, ὡς νύσσω. λύσσοντες, καὶ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύσσοντες. ἢ παρὰ τὸ λυσσάω λυσσῶ, λυσσῶντες. καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσσοντες. μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ῥέμβειν.

Ἀλυσκάζειν, τὸ φεύγειν, παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. καὶ ἀλυσκάζουσα, ἀλύου.

Ἄλυσον, παρὰ τὸ μὴ λύσσαν. ζήτει εἰς τὸ ἀλύσκω. σφυγμὰς ὁρίζεσθαι. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἐν τοῖς ὄρεσι φυομένης πορφυρᾶ ἐχούσης φύλλα.

Ἄλυσις, ἡ ἐκ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου, ἢ ἀργύρου, ἢ χρυσοῦ, πεπλεγμένου σειρά. ὅμηρος δὲ αὐτὴν σειρὰν καλεῖ. οἷον. Σειρὴν χρυσείην. εὐριπίδης δὲ ἄλυσιν, ὅτι ἄλυτός ἐστιν. ἢ ἄλλη ἄλλης ἐξήρτηται. μεθόδιος.

Ἅλυς. οἷον, Ἀντικρὺ προβλῆτι ῥοαὶ ἅλυος ποταμοῖο δεινὸν ἐρεύγονται. μετὰ τὴν δ᾽ ἀρχιέρεως ἶρις.

Ἅλυς, ποταμὸς παφλαγονίας κατὰ σινώπην. ἶριν δὲ αὐτὸν λέγει καλλίμαχος. εἴρηται δὲ ἅλυς, οἱονεὶ ἅλης τις ὤν. καὶ πλανήτης. πολλὴν γὰρ διοδεύει γῆν, ἢ ὅτι

η, διὰ τοῦ υ. ὥσπερ τυρὸς, πυρὸς. ἁλμυρὸς, ἁλμυρός, οὕτως Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά.

Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων. Ἠλεῖοι γὰρ τοὺς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλουμένους, ἀλύτας καλοῦσι, καὶ τὸν τούτων ἄρχοντα ἀλυτάρχην. [illegible] δὲ ἐστὶ ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου, διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας ἀλλύτας. Μεθόδιος.

Ἀλύσκω, ἰστέον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ἀλύω. τὸ γὰρ ἀλύσκω τὸ ἐκκλίνω καὶ ἀποφεύγω δηλοῖ. καὶ μήποτε δύναται παράγωγον εἶναι ἐκ τοῦ λίω τοῦ α, ἢ πλεονάζοντος, ἢ κατὰ τὴν ἐπέκτασιν λαμβανομένου. ὁ μέλλων ἀλύσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλύσκω. ὡς μεθύω, μεθύσω, μεθύσκω. ἀλύσκειν οὖν τὸ οἱονεὶ λελύσθαι. Ζηνόβιος.

Ἀλύω, ἰστέον ὅτι τοῦ ὀπύω. καὶ ἀλύω, καὶ τῶν παραπλησίων ἐν ἄλλοις παρώνυμοι χρόνοι, οἱ διὰ συμφώνου γινόμενοι. οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφέρεται. οἷον, μυῖα. αἴθυια. ἐλελοι πεδίον, τεταρακείμενος, καὶ οὕτως συντελικός. καὶ ὁ ἀόριστος, καὶ ὁ ⟨μέλλων.

Ἀλύω, σημαίνει τὸ δυσφορεῖν, καὶ ἀπορεῖν, καὶ λυπεῖσθαι. λύω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλύω. ἢ ἐκ τοῦ μὴ λύσιν εὑρίσκειν τῶν κακῶν. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι, ἀλύω. ὡς πλήθω πληθύω. οἱ γὰρ λυπούμενοι ἐν πλάνῃ εἰσί. δηλοῖ καὶ τὸ χαίρω. ὡς τό, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ. πλανῶνται γὰρ καὶ τῶν χαιρόντων αἱ ψυχαί.

Ἀλφός, παρὰ τὸ ἀλφοφανὴς εἶναι. σημαίνει δὲ τὸν λευκόν. παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροιάν. τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν, παρὰ τῷ ἀλφαίνειν ἐγένετο. σημαίνει δὲ τὸ πάθος. ἀλφός τις ἐστίν. ὁ ἀλφοφανὴς τὸ χρῶμα ποιῶν. λέγεται δὲ τὸ ἄγριον καὶ ἕτερον καὶ ἀντὶ τῶν λευκῶν τὸ χεῖρον δέχεται.

Ἀλφειός, ὁ ἐν Ἤλιδι ποταμός. ⟨μένων. Μεθόδιος. παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἀλφεῖν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν. ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. Μεθόδιος.

Ἀλφηστής, ὁ εὑρετικός. οἱ μὲν γὰρ ἐπίθετον τοῦ ἀνθρώπου. οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων. παρὰ τὸ ἀλφεῖν τὸ εὑρίσκειν. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος εὑρετικός. ἀλφησταί, ἐξ οὗ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλφηστῶν, καὶ ἀλφηστάων. ὅθεν καὶ ὁ τοιοῦτος ἰχθὺς ὀνομάζεται. Σώφρων ἐν ἀνδρείοις μίμοις κατὰ [illegible] ἀλφηστάν. Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί. τὸ μὲν ὅλον, κιρροειδεῖς. πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο. καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ᾽ οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ οὖν τοῦ τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἐπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτως ἔλεγον. λέγονται καὶ οἱ ἔντιμοι,

Ἀλφεσίβοιαι, ἔστι δὲ κύ- ⟨καὶ ἔντιμοι βασιλεῖς. καὶ ὀρχησταί. ριον παρὰ Θεοκρίτῳ. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἐπίθετον. Παρθένοι ἀλφεσίβοιαι. αἱ παρθένοι αἱ βόας ἐφ᾽ ἑαυτὰς εὑρίσκουσαι, διὰ τὴν εὐμορφίαν. ἔδνα γάρ, θρέμματα ἐδίδοτο τὸ παλαιὸν πρὸς τὰς μνηστείας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους. ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. τῷ τοὺς πατέρας ἄνδρας ἀγαπωμένους ὑπὲρ αὐτῶν. ἀλφαίνειν γὰρ τὸ εὑρίσκειν, καὶ ἀλφὴ ἡ τιμή. ἔστιν οὖν ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω, καὶ ἀμείβω. ἐξ αὐτοῦ γίνονται ἀλφεσίβοιαι. πολλάκις δὲ τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει εἰς ε μεταβάλλεται, ὅταν τὴν σι συλλαβὴν προσλαμβάνῃ. οἷον ἕλκω πέπλος, ἑλκεσίπεπλος. πρωτόλαος, πρωτεσίλαος. πηγόμαλλος, πηγεσίμαλλος. οὕτως οὖν ἀλφόβοια, καὶ ἀλφεσίβοια. Μεθόδιος. [illegible], ἢ εὐ[illegible]. ἔντιμος.

Ἀλφιτον, ἡ ἀξιολογωτάτη τροφή. κυρίως, τὰ ἀπὸ τῶν πεφρυγμένων κριθῶν ἀλεσθέντων θραύσματα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν πυρῶν, ἢ φακῶν. ἢ ἐπεὶ ἄλφιτα [illegible]. παρὰ τὸ ἀλφαίνειν. ἢ πρῶτον εὑρεθεῖσα τροφή. ἢ ἀλήφατα τινὰ ὄντα. τὰ ἀληλεσμένα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὅλων. καὶ ἀλφιτεῖα ἐργαστήρια. καὶ ἀλφιταμοιβοί, οἱ πωλοῦντες τὴν ἀλφίτου [illegible] κατ᾽ ἀφαίρεσιν. εἶναι γὰρ μακτήν. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ἄκρον ἐκάλουν τὸν καρπόν. ὅθεν καὶ ἀκρόδρυα. ἢ ὅτι ὥσπερ οἱ εἰς θάλασσαν καθήκοντες τόποι ἔσχατοι ὄντες τῆς ἠπείρου, ἀκταὶ λέγονται. οὕτω καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀλεύρου προτιμηθέντα ἔχων τὸν καρπόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσπάσασθαι ὑπὸ τοῦ μύλου καθὰ καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ὃς ἀκτὴ καλεῖται.

Ἀλῶ, σημαίνει δύο. τὸ πλανῶ. τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι. ἡ μετοχὴ ὁ ἀλώμενος. παρὰ τὸ λῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θέλω γέγονε κατ᾽ ἀφαίρεσιν τῆς θε. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀλῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι ὧν οὐ θέλουσιν ἐπιτυγχάνουσιν. ἢ οὐ θέλουσι πλανᾶσθαι. ἀλῶ ψιλούμενον μέν, σημαίνει τὸ πλανῶ. δασυνόμενον δέ, τὸ συναθροίζω. ζήτει εἰς τὸ ἅλωσις.

Ἀλῶ τὸ συλλαμβάνω ὅπερ Ὅμηρος ἀλώω ⟨καὶ ἀνάλωσις λέγει. οἷον, Ἤ κεν ἀλώω. παράγεται δὲ ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἁλίσκω, τὸ κατὰ λαμβάνω καὶ κρατῶ, παρὰ τὸ ἅλας τὴν θάλασσαν. ἀπὸ τοὺς κατὰ θάλασσαν λαμβανομένους πρῶτον.

Ἀλώῃ, ληφθείη. κρατη- ⟨τον, ἁλίσκεσθαι νομίζειν. θείη. ζήτει εἰς τὸ ἁλοίη. ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ. ἔστι γὰρ ἐὰν ἁλῶ ἐὰν ἁλῷς, ἐὰν ἁλῷ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, ἐὰν ἁλώῃ. ὡς ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ. καὶ ἐὰν στήῃ. οἷον, Στήῃ ἐπὶ κυρτῷ ποταμῷ. καὶ ἐὰν φῶ φῇς φῇ, καὶ ἐὰν φήῃ. οἷον, Φήῃς θηρηλοῖον ἔχειν ἀναφανδὸν ὁμῶ. δίφθογγος δὲ μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν. ἵνα εἴπω αὐτὸ ἀπὸ τοῦ συλλαβοῦ ἐὰν ἀλώω, ἐὰν ἀλώῃς, ἐὰν ἀλώῃ. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πολλά ἐστιν ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχοντα τὸ ι πλεονασμῷ τοῦ η, οἷον, στήῃ, φθήῃ, τούτου χάριν καὶ τὸ ἀλώῃ ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι, πλεονασμῷ τοῦ η. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

Ἀλῶα, ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγροικική. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως βαρύτονα, τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμενα διὰ τοῦ ος κλίνονται. ἔρωτος. νέποτος. ἔστι δὲ ὅθεν ὅρους. τὰ δὲ μα-

ηρα παραληγόμενα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος. μίνωος, ἥρωος. σεσημείωται τὸ εἵλως εἵλωτος. περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἕλως ἐστὶ, καὶ ἐκλίθη ἕλωτος. λοιπὸν ἐπλεόνασε τὸ ι. καὶ πῶς τὸ κάλως ὅ ἐστι τὸ σχοινίον βαρύτονον ὂν καὶ βραχεία παραληγόμενον, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ὡς ὅμηρος. ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ, εἶπε κάλωες. οὐ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι ἀττική ἐστιν ἡ κλίσις. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι κατ' ἀποβολὴν τοῦ ς κλίνουσιν. οἷον, ὁ κάλως, τοῦ κάλω. ἔστιν οὖν εἰπεῖν. ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ κάλως αὕτη κλίσις. ἀλλ' ἐπέκτασις. ἔστι γὰρ ὁ κάλος τοῦ κάλω. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ος συλλαβῆς, κάλωος. ὥσπερ ἡ ἅλως τῆς ἅλω, καὶ ἅλωος. τὴν οὖν αἰτιατικὴν τὴν ἅλωα. ὥσπερ καλλίμαχος ἐν τῇ ἑκάβῃ. δινομένην περὶ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλαξεν ἅλωα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελῶδες, τὸ περὶ σελήνην καὶ ἥλιον.

Ἅλως, ἡ ἁλωὴ καὶ ἡ ἁλωνία. παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. ἐκεῖ γὰρ συναθροίζονται οἱ ἀστάχυες. παρὰ τὸ ἄλες, ὅ ἐστι τὸ συνάθροισμα. ἢ παρὰ τὸ ἄλις καὶ ἱκανῶς ἔχειν τοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ ἀλοιῶ ἔστιν ἁλωὴ μετὰ τοῦ ι, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἀλοίησιν. καὶ ἀλωάς, τὰς ἁλωνίας. τοὺς τόπους, ὅπου οἱ πυροὶ πατοῦνται.

Ἀλωή. σημαίνει χωρὶς τοῦ ι, τὸ σύμφυτον χωρίον, καὶ σύνδενδρον τόπον. παρὰ τὴν ἄλσιν τὴν αὔξησιν. ἀλδῶ οὖν ἀλωὴ χωρὶς τοῦ ἰῶτα.

Ἀλωρῆται, τοὺς τὰς ἅλως φυλάττοντας, οὕτως ὑπὸ λυκίων καλεῖσθαι. ὠρεῖν γὰρ τὸ φυλάττειν.

Ἁλώνητα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τοὺς γὰρ ἅλας διδόντες τοῖς θραξὶν, ὠνοῦντο ἀνδράποδα.

Ἁλῶναι, ἅλωμι. ἁλῶσαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἥλωμεν. τὸ ἀπαρέμφατον ἁλῶναι. κυρίως ἐπὶ τῶν ἰχθύων. σημαίνει ἀπολέσθαι. ληφθῆναι.

Ἀλωή, κῆπος. καὶ ἡ καρποφόρος χώρα. καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ ὁ σῖτος τρίβεται. καὶ ἡ ἄμπελος. τὸ δὲ ἅλως, ἐπὶ μὲν τοῦ τόπου ψιλοῦται. ἐπὶ δὲ τῆς ἅλωνος δασύνεται. ἐκ τοῦ ἀλῶ τὸ πορθῶ. τουτέστιν ἐκ τοῦ ἅλως, ὅ ἐστι τὸ ἅλωνα. εἰς αὐτὸ γὰρ πορθοῦνται καὶ συντρίβονται οἱ στάχυες. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀλῶ τὸ συναθροίζω. διὸ οὐ καὶ δασύνεται. τοῦτο ἐκ τοῦ ἅλς.

Ἀλώπηξ, κλίνεται ἀλώπεκος. σεσημείωται ⟨ἀλός.⟩ ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ηξ θηλυκὰ οὐ φυλάττει παραληγόμενα τῷ ω. πήληξ ἡ περικεφαλαία. ἀλώπηξ, ἡ κιβωτός. ὕσπληξ, ἡ τοῦ ἱπποδρόμου ἀφετηρία. τὸ γὰρ σκώληξ ἀρσενικόν ἐστιν. ἐπειδὴ οὖν τὸ ἀλώπηξ θηλυκὸν, ὡς παρήλλαξε κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. ὁ χοιροβοσκός. ἔστι δὲ τὸ πάθος τὸ ψιλωτικὸν τῶν γενείων τε καὶ τριχῶν, ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος μεταφορικῶς. ἡ γὰρ ἀλώπηξ τὸ ζῶον ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἄκαρπον ποιεῖ, ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην. καὶ ἑτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωροῦσα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ καὶ τοῦ παίζω. ἡ ἐν τῇ πλάνῃ παίζουσα.

Ἀλωπεκόννησος, ὄνομα νήσου. ὅτι ἀθηναίοις ἀποικίαν στελλομένοις. ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐκεῖ κατοικῆσαι, ἔνθα ἂν ἀλώπηξ φανῇ. καὶ ἐν τῇ νήσῳ φανείσης τῆς ἀλώπεκος

Ἀλωπεκάδης, πανοῦργος. ⟨πῶς ᾤκησαν.⟩ μεθόδιος. οἱ δὲ, ἀφελής. καὶ ἀπρόσοψις. ἀλωπεκία, αἱ τῶν ἀλωπέκων καταλύσεις. ἀλωπεκίδες, εἶδος κυνῶν.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ

Ἅμα, ἐπίρρημα συλλήψεως, ἢ ἀθροίσεως. παρὰ τὸ θαμὰ τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς. τὸ γὰρ πυκνὸν καὶ ἐπάλληλον ἅμα ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ. τὸ δὲ θαμὰ, οὕτως. ἔστι θαμὸς, ἐξ οὗ θαμεά. τὸ οὐδέτερον θαμόν. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά. καὶ τὸ ἐπίρρημα θαμά. οὐ γὰρ ἔστιν ἀπὸ τοῦ θαμὲς θαμέος. ἀφ' οὗ τὸ, θαμέες ἄκοντες. οὐ γὰρ ἂν ὀξύνεται θαμέος. μεθόδιος. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω, ἔστιν ἄζω. ἔμεινε δὲ ἡ ἀναλογοῦσα τῷ χ δασεῖα, οὕτως ἐκ τοῦ θαμὰ, ἅμα δασύνεται καὶ βαρύνεται. τὰ εἰς α λήγοντα δισύλλαβα ἐπιρρήματα, ἅπαντα βαρύνονται. οἷον, ὦκα. τάχα. σάφα. λίγα. λίπα. χωρὶς τοῦ θαμά.

Ἀμάδιος, ἁμάδα τὸν ναόν, αἰσχύλος. ἐπίρρημα τοπικῶς. ἅμα τῷ προστεθεῖσιν. ἀπὸ τοῦ ἅμα, ἀμάδιος παράγωγον διὰ τοῦ διος. καὶ πάλιν ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ.

Ἁμαδρυάδες, ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. ὁ γὰρ οἷος ἐν οὔρεσι δένδρεα τάμνων. δή ποτ' ἁμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων. ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ. ἁμαδρυάδες νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι. ἢ ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι. χάρων γὰρ ὁ λαμψακηνὸς ἱστορεῖ. ὡς ῥοῖκος δρῦν θεασάμενος ἤδη μέλλουσαν ἐπὶ γῆν καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶ ταύτην ὑποστηρίξαι. ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυῒ νύμφη ἐπιστᾶσα τῷ ῥοίκῳ, χάριν μὲν εἰδέναι ἔφασκεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἐπέτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅ, τι βούλοιτο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν ἔλεγεν εἶναι τοῦτο. φυλάττεσθαι δὲ ὅμως ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν. ἔσχον δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεττεύοντος αὐτοῦ περιίπταται ἡ μέλισσα. πικρότερον δέ τι ἀποφθεγξάμενος εἰς ὀργὴν, ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι. καὶ πίνδαρος. ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

Ἀμαζόνες, ἐκ τοῦ μαζὸς καὶ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαζών. ὅτι τὴν μίαν θηλὴν τὴν δεξιὰν ἐνέκοπτον. ἢ ἔκαιον, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται τοξεύουσαι. ἢ ὅτι μαζοῦ καὶ τροφῆς οὐ μετέσχον ἀλλ' ὄφεσι καὶ ἄλλοις τισὶ θηρίοις ἐτρέφοντο. σαύραις καὶ χελώναις. παρὰ τὸ μάζαις μὴ χρῆσθαι, ἤγουν τροφαῖς ἀλλὰ κρέασιν. ἢ ὅτι λαμβάνουσαι ζώνην καὶ πανοπλ-

αι διερχόμεναι ἡμῶν καὶ ἐθέριζον. παρὰ τὸ ἐν ταῖς ζώναις ἀμᾶν. λέγονται δὲ οὕτω καὶ οἱ πένητες οἱ μάζαν οὐκ ἔχοντες.

Ἄμαθος, ἡ ψάμμος. παρὰ τὸ ψάμαθος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ψ. ἢ ἄμυθός τις οὖσα, τουτέστιν ἀνεπίγνωστος, ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι καὶ καταμαθεῖν. μεθόδιος.

Ἀμαθύνει, παρὰ τὴν ἄμαθον. ἀμαθύνειν, τὸ ἀφανίζειν. Πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει. κατὰ μικρὸν διαπωμαλύνει. τουτέστιν, ἄμαθον καὶ κόνιν ποιεῖ.

Ἀμαθαίνειν, ἀμαθῶς ἔχειν.

Ἀμαθὴς, σκαιὸς, καὶ βίαιος.

Ἀμαλδῦναι, κακοποιῆσαι, ἀποκρύψαι, εἰς ἀλαδύναι.

Ἀμαλκίειν, τὸ μὴ ἐξιτοῦν.

Ἀμαλλεύειν, δραγμεύειν. καὶ ἀμάλλιον σχοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας. τουτέστιν, οὐλοδέτην.

Ἀμαξιτὸς, ἁμάξαις διοδευτός.

Ἀμαιμάκετον. ὅμηρος. ἰσχυρὸν ἀμαιμάκετον. παρὰ τὸ μήκος, μάκετος. διπλασιασμῷ μαιμάκετος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μετὰ τοῦ α, ἀμαιμάκετος, ὁ μακρὸς, καὶ ὑπερφυής. τὸ δὲ συνείθισται ἀμαιμάκετον πῦρ. παρὰ τὸ μαιμῶ, μαίμακα. Χίμαιραν ἀμαιμακέτην. ἀμάχον. ἀκαταγώνιστον. φοβερὰν, ἀνυπόστατον, ἢ ἀπροσμάχητον, καὶ μεγάλην. παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι, μαιμάκετος. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. πρὸς ἣν οὐδεὶς προθυμεῖται μάχεσθαι. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιμάχητος, καὶ ἀμαιμάκετος, καὶ ἀμαιμακέτη.

Ἀμαλδύνω κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίζω. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μέλλων, μαρῶ. ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμαρῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ. κατὰ παραγωγὴν, ἀμαλύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. τεῖχος ἀμαλδῦναι. ἢ τὸ ἁπλῶς ἀφανίσαι. ἢ ὁμαλίσαι. παρὰ τὴν ἄμμον, ἄμμος, ἀμῶ. ὡς δοῦλος δουλῶ. καὶ φίλος φιλῶ. παράγωγον ἀμύνω. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. οὕτως ὠρίων. ὁ δὲ μεθόδιος, παρὰ τὸ ὁμαλὸς, ὁμαλύνω. ὡς κακὸς, κακῶ, κακύνω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ.

Ἀμάλθεια, ἡ τροφὸς τοῦ διός. καὶ τὸ θηλυκὸν, εἰς α. καλλίμαχος. Σὺ δὲ θήσαο μαζὸν αἰγὸς ἀμαλθείης. οἱ δὲ διφασὶ παρὰ τὸ ἀπαλέσθαι τὸν θεόν. εἶναι γὰρ αὐτὴν ἀμαλακιστίαν. παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι, καὶ ταπεινοῦσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἡρακλέα καρτερικώτατον γεγονέναι λέγουσιν, ἐπειδὴ εἶχεν αὐτῆς τὸ κέρας, ὡς περ ὁ μῦθος. ζήτει εἰς τὴν παροιμίαν. ἀμαλθείας κέρας, εὐθηνείας, καὶ ὑγιείας. ἀμαλθεύει, πληθεῖ αὔξει.

Ἀμάλη, ἡ ἁπαλή. ἡ δὲ λέξις μακεδόνων. ὅθεν καὶ πρόμαλα εἴρηται, ἡ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξηθεῖσα μυρίκη. μαλεῖν γὰρ τὸ αὐξάνειν. καὶ ἡ τριχῶν αὔξησις, ἀμάλη. ἔστι δὲ ἁπαλή. καὶ τροπῇ ἀμάλη παῖς. καὶ ἀμαλὸν ἀμαλῶς. ἁπαλὸν, ἁπαλῶς. μετρίως. εὐκόλως.

Ἀμαλλοδετῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλα δὲ ἡ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγή.

Ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τὰ τοῦ σίτου. ἢ παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι ταῖς χερσὶ τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν ἀσταχύων καλάμην.

Ἀμᾶν, τὸ θερίζειν. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἐπισπᾶν. οἱ, ἅμα σπῶν τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν πολλὰ ἕλκειν. ζήτει εἰς τὸ ἀμή.

Ἀμάνδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ ἀλκαίῳ. ἀμαλδύνω, ἀμάλδαιον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον. καὶ καθεξέσθαι.

Ἀμάντες, οἱ παρὰ ἐλαφηβόλῳ ῥαμνοῦντι, ἀμάνδαλον. τροίας ἅλωσιν διέβησαν εἰς τὴν ἤπειρον. καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ εὔβοιαν. ὅθεν ἀναβάντες ἐκλήθησαν, ἐν ὑπομνήμασι λυκόφρονος. καὶ κατὰ μεταφορὰν, ἄμαντες.

Ἀμαμαξὺς, ἡ ἀναδενδράς. παρὰ τὸ ἀμμῖξαι. ἢ συνδενδρεῖν. ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. ἀμμαξὺς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ ἀμαμαξύς. ἐπίχαρμος. Γῆ τε καὶ θάλασσα, οὐδ' ἀμαξύας φέρει. σαπφὼ διὰ τοῦ δ λέγει, ἀμαμαξύδες. μεθόδιος. ἔστι δὲ ἀμπέλου γένος. οἱ δὲ τὴν ἐπίγειον σταφυλήν. ἀλέξανδρος τὴν ἀβούβαστον λέγει.

Ἄμαξα. φησὶ ἀνὴρ ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα. καὶ ἀμαξὶς, ἡ μικρά. θεόδοτος. Αὐτὰρ ὁ χεττὶ ἀπὸ κρήνης μέλανος ὕδατος ῥέον ἦγε χερσὶ μακέλλην ἔχων ἀμάρης δὲ ἐχματος βάλλων.

Ἀμάρα, ὁ ὀχετὸς. διὰ οὗ τὸ ἐν τοῖς κηπίοις φέρεται ὕδωρ. ἢ τάφος, ἢ ὑδρορρόη. παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι τὰ φυόμενα παρ' αὐτοῦ φυτὰ οὐκ ἐᾷ μαραίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἀμῇ αἱρεῖσθαι. ἀμὴ δὲ ἐστὶν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ἢ διὰ τὸ πεῖν τὰς αἱμασιὰς ἔχειν, τὰ περιφάγματα καὶ τοὺς τοίχους. οἱ δὲ, τάφον. στενήν.

Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω προσαγωγὸς τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. καὶ ἀμάραι, αἱ ἐν τῷ ὠτίῳ κοιλότητες. καὶ ἀμάρη.

Ἀμαρυγὰς, ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. ῥησί, πόροις. ὡς. καὶ ἀμάρυγμα. αἴθυγμα, φέγγος, εἴδωλον, κίνησις.

Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. ἡσίοδος. στίλβω. λαμπηδόνα. Υποφρύσιν πῦρ ἀμάρυσσε. μαίρω, μαρῶ. ἐξ οὗ μαρύσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀμαρύσσω. καὶ ἀμάρυγμα, καὶ ἀμαρυγάς. σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα. ἡσίοδος. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ μετώπου ῥυτίδας, αἵτινες εἴρηνται διὰ τὸ ἀμαυρὸν ἀλαμπὲς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἢ παρὰ τὸ ἀμάραις ἐοικέναι. ὀχετοῖς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὗται τὸν ἱδρῶτα μετάγουσιν, ἀλλὰ τὰ παρ' ἑκάτερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἴρηνται παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ἐξ οὗ ἐν διπλασιασμῷ μαρμαίρω. καὶ μαρμαρυγὴ, καὶ μάρμαρον. μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος μαρύσσω. ἀμάρα. ἀμάρυγμα. ἢ μαρυγμαί, ἀμαρυγμή, καὶ ἀμάρυγμα. με

Ἀμάρυνθος, πόλις εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ θεόδοτος. ἀπὸ ἀμαρύνθου βασιλέως. ἢ ὥς τινες ἀπὸ τοῦ μὴ μα

ραίνεσθαι τὴν ἄνθρωπον. σύνδεσμος γάρ.

Ἀμάραντος. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά. ἔνθα δὴ ἠπείροιο Κυταιΐδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν. Κύτα πόλις τῆς Κολχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύτα τῆς Εὐρώπης, κατὰ ἀρχὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. ὅθεν Κυταΐδα τὴν Μήδειαν λέγουσιν. Ἀμάραντος, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. ὡς δὲ ἔνιοι ὄρη τῆς Κολχίδος. ἐξ ὧν καταφέρεται ὁ Φᾶσις ποταμός. φαίνεται ἀπὸ Ἀρμενίων ὀρῶν εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν. τὸ δὲ Ἀμαραντῶν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ὀρέων παρίσταται ὡς κύριον. καὶ τὰ ἀμάραντα ὀξύνεται. λέγεται δὲ πρὸς διάφορον σημαινόμενον τὰ ἀμάραντα σώματα δῆλον, οὕτω λέγεται ἐπὶ ἀμαράντων σωμάτων.

Ἁμαρτίνοος. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτίνοους. σημαίνει δὲ τὸν ἡμαρτημένον κατὰ τὸν νοῦν. ὡς οἱ δύο, οἰδίπους. τὰ παρὰ τὸ ἁμαρτία συντιθέμενα, καὶ διὰ τοῦ ο, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. ζήτει εἰς τὸ Δαΐφρων.

Ἁμαρτεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, ἤγουν φλύαρος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς ὁδοῦ.

Ἁμαρτωλός, παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω, ἁμαρτηλός καὶ ἁμαρτωλός. αἱμύλος. πανοῦργος. μοχθηρός. καὶ ἁμαρτωλία, ὃ καὶ ἁμαρτία, καὶ ἁμάρτημα.

Ἁμαρτία, κυρίως ἡ ἀποτυχία. παρὰ τὸ μάρπτω ἀμαρπτία. καὶ ἐλλείψει τοῦ π, ἁμαρτία. ἢ ὃ βούλεται μὴ μάρπτουσα, ὅ ἐστιν ἀποτελοῦσα. ἔνθα καὶ μάρτυς, ὁ μάρψας καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτῶ σημαίνον τὸ ἁρμόζω. πόρρω οὖσα τοῦ συνηρμόσθαι ὃ βούλεται. τῆς α προθέσεως τὸ ἄποθεν δηλούσης.

Ἁμαρτῶ, καὶ ἁμαρτάνω. ἐκ τοῦ ἁμαρτῶ τὸ ἀποτυγχάνω. ὡς ἥδω, ἁνδάνω. ἀπὸ τοῦ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἁμαρτῶ οὖν, τὸ οὐ καταλαμβάνω. ἀλλ' ὅτε καὶ τὸ ἅμαρτε. καὶ ἁμαρτῆσαι, τὸ ἀτυχῆσαι, στερηθῆναι. καὶ ἁμαρτήσεσθαι, ἀδικήσεσθαι, βλαβῆναι.

Ἁμαρτῆ, ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἐκ τοῦ ἁμαρτῆδην λέγει κατὰ συγκοπήν. καὶ ὀξύνεται. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐκ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἀρτῶ. καὶ τὸ ἀπὸ ἀμφοτέρων ἐπίρρημα ἁμαρτῆ. καὶ ὁμαρτῆ. ζήτει εἰς τὸ ὁμαρτῆ. διατί λέγονται μεσότητος ἐπιρρήματα, ἐπειδὴ μέσον ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου κεῖνται. ζήτει εἰς τὸ ὄφιν. δεῖ γινώσκειν ὅτι σὺν τῷ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον. οἷον, ἄλλῃ. πάντῃ. κρυφῇ. σπουδῇ. εἰκῇ. ὅπῃ. πῇ. εἰσὶ δέ τινα εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα μὴ ἔχοντα τὸ ι. οἷον, ἡ θέμις. ἐπὶ ὡς. φῆ νέος οὐκ ἀπάλαξεν ὡς νέος σημαίνει. μή. νή. δή. ἰή. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, καὶ θαυμαστικόν. ὤ. ἔστι κλητικὸν ἐπίρρημα. καὶ ἰώ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. καὶ τὸ ἤδη, καὶ τὸ νῦν δή σημαίνει τὸ ἀρτίως. τούτου δὲ τὸ νῦν δή, οὐκ ἀνέχεται συντάξεως τοῦ νῦν. τὸ μὲν γὰρ νῦν, συντάσσεται ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων. νῦν γράφω. νῦν γράψω. νῦν ἔγραψα. τὸ δὲ νῦν δή, παρῳχημένῳ μόνῳ συντάσσεται. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον, Νῦν δή τοι ξυμβλήμενος ἔπλετο δ' ἴτης. καὶ τὸ βῆ, ὃ παρίσταται τῶν ἄλλων τῶν μὴ ἐχόντων τὸ ι μὴ προσγεγραμμένων. ἔστι δὲ μίμημα φωνῆς προβάτου. ἔστι δὲ ἀκαρεὶ σημαῖνον τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ ἡσυχῇ, καὶ ἄλλῃ καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τοῦτο σὺν τῷ ι γράφεσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν. ὅτι γὰρ ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασι, δηλοῖ τὸ ταύτῃ. ἔστι γὰρ αὕτη ἡ εὐθεῖα. ἡ γενικὴ ταύτης. καὶ ἡ δοτικὴ ταύτῃ. εἰ γὰρ οὖν λέγομεν ταύτῃ ἀπέλθωμεν, καὶ οὐ λέγομεν αὕτη ἀπέλθωμεν, δῆλον ὅτι ἀπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τοῦτο ἀπὸ δοτικῆς γέγονε, δῆλον, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἔχοντα τὸ ι ἀπὸ δοτικῆς γεγόνασιν. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος. ἐκ ποίων μερῶν τοῦ λόγου γίνονται τὰ ἐπιρρήματα. ἐκ πάντων. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ φρόνιμος φρονίμως. ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ κρύβδω, κρύβδην. ἀπὸ μετοχῆς, ὡς τὸ ἐπιστάμενος, ἐπισταμένως. ἀπὸ ἄρθρου. ὡς τὸ ὅς, ὥς. ἀπὸ ἀντωνυμίας, ὡς τὸ οὗτος, οὕτως. ἀπὸ προθέσεως, ὡς τὸ, ἀνά, ἄνω. κατά, κάτω. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ὡς τὸ ἐγγύς, ἐγγυτέρως. ἀπὸ συνδέσμου, ὡς τὸ καθά, καθώς. ἐκ πόσων πτώσεων γίνονται τὰ ἐπιρρήματα. ἐκ πασῶν. ἀπὸ εὐθείας ὡς τὸ, ὁ πρόφρων. Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσείδαον ἐπάμυνε. ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ, προὶξ προικός. ἔμα προικὸς χαρίσασθαι. ἀπὸ δοτικῆς. ὡς τὸ ἡ ἰδία τῆς ἰδίας τῇ ἰδίᾳ. ἰδίᾳ ἦλθον. δημοσίᾳ ἐλάλησα. ἀπὸ αἰτιατικῆς. ὡς τὸ, ἡ ἀπριάτη τῆς ἀπριάτης τῇ ἀπριάτῃ τὴν ἀπριάτην. Ἀπριάτην ἀνάποινον. καὶ ἡ πέρα τῆς πέρας τῇ πέρᾳ τὴν πέραν. Πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων. καὶ ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ, Ἡράκλεις παρὰ Λουκιανῷ. ἢ ἀπὸ κλητικῆς χωρεῖ εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. οἷον ὦ. τοῦτο γὰρ ἡνίκα θαυμαστικὸν λαμβάνεται βαρύνεται. καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. οἷον, ὢ Ἡράκλεις.

Ἄμαστρις, πόλις Παφλαγονίας. ἡ πρότερον Κρῶμνα. Ὅμηρος. Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε. ἐκλήθη δὲ Ἄμαστρις ἀπὸ γυναικὸς περσίδος Ἀμάστριδος θυγατρὸς Ὀξυάρθρου τοῦ ἀδελφοῦ Δαρείου. ὁ μέντοι Στράβων, Ἀμάστρεως κλίνει. ἄλλοι δέ, Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικόν, Ἀμαστριανός. ὡς Καλάτιος, Καλατιανός. καὶ Φάσις, Φασιανός. τὰ γὰρ εἰς νος ἐθνικά, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ος εὐθειῶν γίνονται. ὡς Βάκχιος, Βακχιανός. ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ως γενικῶν. ὡς τοῦτο. ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν. ὡς Ὀλβία, Ὀλβιανός. Ἀσία, Ἀσιανός. καὶ Ἀμαστριανὴ γῆ.

Ἀμάς, Ὑμῖν ἔγωγε μαρναμένοισιν πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς. τὸ ἁμάς ἐκτείνεται κατὰ τὸ τέλος. ἔστι τρίγενες ἁμετέρας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἁμάς. ἡμετέρας Δωρικῶς.

Ἀματροχιά, παρ' Ὁμήρῳ ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις. παρὰ τὸ νέω τὰ ὁ τῶν τροχῶν ἐν τῷ τύπος. ἀματροχιά ἐστι τὸ

ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι. οἷον, ὁμοδρομία
τις οὖσα. τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ὀξύνεται δέ, ὡς
φυταλιά. καὶ δασύνεται ἡ ἀρχή. ἁματροχιά, ἡ εἰς ταυτὸ
συνδρομὴ τῶν ἁρμάτων. ἁματροχιὰ δέ ἐστιν ὁ τύπος καὶ ἡ ἐ-
γχάραξις τοῦ τροχοῦ ἡ ἐπὶ τῆς γῆς. ζήτει εἰς τὰ σχήματα
Ἀμαυρόν, τὸ ἀλαμπές, καὶ μὴ εἰς τὸ ἁρματροχιά.
ὁρώμενον. παρὰ τὸ μαίρω, μαυρῶ. πλεονασμῷ τοῦ υ, μαυ-
ρῶ. ὡς κλαίω κλαύσω. καὶ καίω καύσω. ἐξ αὐτοῦ ῥημα-
τικὸν ὄνομα. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμαυρὸς ὁ ἀλαμ-
πής. ἢ ὁ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενος. ἢ ἀφανής. σκο-
Ἀμβαλώμεθα. Μηδέ τι δηρὸν ἀμβαλώ- τεινόν.
μεθα ἔργον. ἀναβαλλώμεθα. ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα
πρόθεσις συγκοπεῖσα πάσχουσα τοῦ ἐσχάτου φωνήεντος,
Ἄμβατος. ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός. ἢ καὶ τὰ ἑξῆς.
πρὸς τῷ τείχει αὐτῷ οὖσα ἀνάβασις. ζήτει εἰς τὸ ἱπ-
Ἀμβλύς, ὁ σιδηρὸς ὁ μὴ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος πόβοτος.
ὅ ἐστιν ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, γίνεται μῶλυς. ὡς ἵπ-
πος ἵππυς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀμωλύς. ὁ μὴ ἐπὶ μῶλον ὁ-
ἐστὶ τὸν πόλεμον ἐπιτήδειος. συγκοπὴ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β
Ἀμβλυωπία. ἀπὸ τοῦ ἀμβλύ- β. ἀμβλὺς βαρύς.
ωπός, ἀμβλυωπία. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀμβλύ, ὅ σημαίνει τὸ ἀ-
σθενές, καὶ τοῦ ὢψ ὠπός. οἱονεὶ ὁ μὴ καθαρὸν φῶς ἔχων,
ἀλλ' ἀσθενές. καὶ ἀμβλυώττειν τὸ μὴ ὀξὺ δέρκειν. ἀττι-
κῶς δὲ τὸ τυφλώττειν καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς.
ἀπὸ τοῦ ἀμβλύ, καὶ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. παρὰ τὸ ἀμ-
βλεῖς ἔχειν τοὺς ὄσσους. ἀμβλυώσσω, καὶ ἀττικῶς ἀμ-
Ἀμβλῶσαι, τὸ ἀτελὲς βρέφος ἀποβα- βλυώττω.
λεῖν. καὶ τὰ πρὸς τοῦτο φάρμακα ἀμβλωθρίδια κα-
λοῦσιν οἱ ἰατροί. ἀριστοφάνης. Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλω-
κας ἐξηυρημένην. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων. ὁ-
πότε γὰρ αὗται τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς ἀποκαυ-
θεῖεν, λέγουσιν αὐτὰς ἀμβλυώττειν. ἢ οὐ τελεσφοροῦ-
σι καρπόν. καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν, τῶν ἀτελῆ τὰ βρέφη
βαλλουσῶν, λέγεται ἀμβλυώττειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμ-
βλώττειν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀμαλδῦσαι ὅ ἐστι τὴν γονὴν ἀφανίσαι.
ἀμαλδῦσαι καὶ κατὰ πάθος τοῦ η εἰς ω ἀμβλῶσαι. εἰς τὸ ἐξαμ-
βλῶσαι.
Ἀμβλωθρίδια τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα.
Ἄμβιοι, ἀναπνεῦ. ἀναζῆ.
Ἄμβινον, χύτραι. κάδον.
Ἀμβλήδην γοόωσα. ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα.
ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίου.
Ἀμβολάδην, ἀναβάλλων. ἢ ἐξ ὑποβολῆς. ἀμβολαὶ γὰρ
αἱ ἀναβολαί. ἀρχή. καὶ προοίμιον, παρὰ τοῖς μουσικοῖς.
Ἀμβολιεργός, Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.
Ἄμβροτοι. διότι ἀθάνα- ὁ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.
τοι οἱ θεοί, τῷ ἄμοιροι εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν αἵματος.
Ἄμβροτον, ἀθάνατον. οὗ βροτοὶ οὐ χρῶνται. ἀΐδιον.
ἡδύ. λαμπρόν. εὐῶδες. καλόν. καὶ ἄμβροτα, κεκρυμ-
Ἀμβρόσιος ὕπνος, θεῖος. θαυμαστός. οἱ δ' οὐχ οὕ- μένα.
τω, ἀλλὰ τεθεοφορῆσθαι. ὁ ὑγρός. ὑγρὸς γάρ ἐστιν ὁ ὕπνος.

οἱ Νήδυμος ἀμφιχυθείς. καὶ ἀμβρόσιος οὖν διὰ τοῦτο
λέγεται ὁ ὑγρός. οὕτως ὦρος. ὁ δὲ θεόγνις γράφει τὸν σ, δι-
φθογγον. σημαίνει δὲ τὸν εὐδαίμονα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σιος γινό-
μενα ἅπαντα πλὴν τῶν μετριαστικῶν, διὰ τοῦ ι γρά-
φονται. οἷον, διπλάσιος. ἀσπάσιος. ταράσιος. ἱκέσιος. ἐφέ-
σιος. ἀνάρσιος. συρακούσιος. οὕτω γὰρ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ
καθόλου, διὰ δύο σ γράφει τὸ ὄνομα. διὰ τοῦ σιος. ὁμοί-
ως δὲ καὶ τὰ ἐπ' ἀριθμῷ ταττόμενα, οἷον διακόσιοι. τρια-
κόσιοι. ἔτι τὸν μὴ σημαίνοντα, μέρος, ἢ μετουσίαν, διὰ
τοῦ ὕδος κάρα, καὶ χρύσιος σταυρός. Ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ σ
ιος κτητικὰ ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς ος γινόμενα,
εἰ μὴ μεταβάλλει τὸ τ εἰς σ, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἀκή-
ρατος ἀκηράσιος. ἄμβροτος, ἀμβρόσιος. φυλάττεται τὸ
τ, διὰ τί σεσημείωται. ἀρχέστρατος ἀρχεστράτιος. καλλίστρα-
τος καλλιστράτειος. χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἐθνικά. ὡς τὸ βοιω-
τὸς βοιώτιος. καὶ αἰγυπτος, αἰγύπτιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ
ἄβροτος. τοῦτο, παρὰ τὸ βροτός. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἄμβροτος. καὶ γίνεται τὸ θηλυκόν, εἰς μ. τὸ
θηλυκόν, ἡ ἀμβροσία. καὶ σημαίνει τὴν ἀθανασίαν. ἀμβροσία
δέ, ἡ ὄντως σοφία τοῦ θεοῦ. ἀμβροσία, θεῖα τροφή. ἢ ἧς βρο-
τοὶ οὐ μετέχουσιν. ἢ ἧς οὐχ οἷόν τε βροτὸν ἀπολαῦσαι. ἔστιν
οὖν βρόσις βροσία, καὶ μετὰ στερήσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ,
ἀμβροσία. καὶ ἀμβρόσιαι χαῖται. καὶ ἀμβροσίην διὰ νύ-
κτα, διὰ τῆς θείας νυκτός. ἡ δὲ τὴν θείαν σημαίνει. σημαίνει δὲ τὸ
Ἀμβρακία, πόλις ἠπείρου. ἀφ' τῶν θεῶν βρῶμα.
ἧς ἐκλήθη ἡ χώρα ἀμβρακία. Ἤδη μὲν ποτὶ κόλπον
ἐπώνυμον ἀμβρακιήων. ἀπολλώνιος.
Ἄμβη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει
Ἄμβων, κυρίως, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος. εἶναι.
παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι. οἷον πολλῶν ἤδη λοπάδων
τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. λέγονται δὲ καὶ οἱ ὀρεινοὶ καὶ ὑ-
ψηλοὶ τόποι. οἷον, ἐπ' οὔρεος ἀμβώνεσσι. παρὰ τὸ βῶ
βών. ὡς γηρῶ γηρῶν. καὶ ἀναβών. καὶ συγκοπῇ ἄμβων.
καὶ καθόλου πρόσαναβάσεις καὶ ὑπεροχὰς ὀρῶν λόφος.
Ἀμβωμοῖσιν. ἀντὶ τοῦ περὶ τοῖς βωμοῖς. χρύσιππος ὑφ' ἓν
προφέρει. ὁ μέντοι ἀρίσταρχος β' μέρη λόγου. καὶ προπερι-
σπᾷ. λέγει οὖν καὶ ἀλκαῖος. Χαίρετε δ' οὐρανοῦροι ἐνδύ-
μιν τῷ ἐπὶ βωμῷ. χρὴ γινώσκειν, ὅτι διὰ τοῦ μ γράφει,
καὶ παράθεσις ἢ τοῦ ἀμφόνον
Ἀμέλγω, παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν.
Ἀμέλει, τοιγαροῦν. δηλαδή. πάντως. ἐπίρρημα γάρ ἐστι
συγκατάθεσιν δηλοῦν.
Ἀμέγαρτον, ποτὲ μὲν δηλοῖ τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθό-
νου. οἷον ἀμέγαρτε συβῶτα. ἐν τῷ συβῶτε τίη ἀνεπιφθό-
νητε. ἄξιε σου φορβῆν. κατὰ στέρησιν τοῦ α. παρὰ τὸ με-
γαίρω τὸ φθονῶ, μέγαρτος. καὶ ἀμέγαρτος, ὁ μὴ φθόνου
ἄξιος. φθόνος γὰρ τοῖς εὐτελέσιν οὐ προσγίνεται. Πρὸς
γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει. σοφοκλῆς. δηλοῖ δὲ καὶ
τὸ πολύ. ὡς τό, φθόνον δ' ἀμέγαρτον ὠφέλλειν. καὶ ἔ-
πι πᾶσι τοῖς α. ἢ ἀμέγαρτον τὸν πολλοῦ φθόνου ἄ-
ξιον. τὰ γὰρ μεγάλα φθονεῖται. τὰ δὲ εὐτελῆ οὔ.

Ἀμοιβὴ, ἡ μεταλλαγὴ καὶ πορεύσεις. καὶ ἀμείβοντας τοὺς ξυλίνους ἀντιστάτας. τοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις δηλοῖ,

Ἀμείψειν, τιμᾶν. καὶ ἀμείψειν, ἀλλάσ- ⟨ στύλους. σειν. καὶ ἀμείβεται παραιτεῖται.

Ἀμείβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεσθαι. ἐναλλάσσειν. διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει ποιεῖν.

Ἀμειψικοσμίη, ἡ μετακόσμησις.

Ἀμειψιρυσμεῖν, μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμέλγης, σημαίνει τὴν παῖδα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μέλος. καὶ κλίνεται ἀμέλγητος. ὥσπερ ἀμέλης ἀμέλητος ὄνομα ποταμοῦ. εἰσί τινα λέξεις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω, ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται. ἐπάλης, ἐπάλητος. ἀκέλης, ἀκέλητος, ὄνομα ποταμοῦ. κέλης, κέλητος. ὑπέρης, ὑπέρητος. πρόσκειται μὴ τὸ η, μήτε τὸ ι, καὶ ἑξῆς, ἐπειδὴ ταῦτα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. αἰσχίνης, αἰσχίνου. μηριόνης, μηριόνου. κεβριόνης, κεβριόνου. τελώνης. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὸν ε κανόνα τῶν ἀρσενικῶν.

Ἀμενηνός, παρὰ τὸ μένος ἄμενος. καὶ πλεονασμῷ τῆς νη συλλαβῆς, ἀμενηνός. ἢ παρὰ τὸ μένω μενηνός. ὡς πέτω πετηνός. καὶ ἀμενηνός, ὁ ἀσθενής, λεπτός, μάταιος. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα ἀμενήνωσε δέ οἱ αἰχμήν. ἀσθενῆ ἐποίησεν. ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν.

Ἀμέρδω, Ἰλιάδος ν. ὄσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη. ἐστέρησεν. ἠμαύρου. κυρίως τὸ μέρους στερῶ. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ στεροῦμαι. σημαίνει, Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι. ὥσπερ παρὰ τὸ σκαίρω σκαρῶ, ἐξ οὗ σκαρίζω. καὶ εἴρω ἐρῶ, ἐρίζω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μερῶ, ἐξ οὗ μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ ζ εἰς δ, μέρδω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμέρδω. μείρω μερῶ αἰολικῶς μέρσω. ὡς φθείρω φθερῶ, φθέρσω. καὶ κείρω κερῶ, κέρσω. καὶ ἀμέρσω ἐξ αὐτοῦ.

Ἀμεύσιμον, ἀμάζω τὸ περάζομαι. παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω. ἢ παρὰ τὸ νάζω νάσιμος, καὶ ἀνάσιμος. τοῦ α ἢ ὁμοῦ, ἢ πλεονασμὸν δηλοῦντος. γίνεται τοῦ ν εἰς μ. σημαίνει, Ὅπη, καὶ ἀμάσιμον. τουτέστι περάσιμον. ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Καὶ ἀμευσιεπής, διαλλάσσουσα, καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις.

Ἀμείβω, τὸ α βραχύ. τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ συστέλλεται. σημαίνει δὲ τρία. τὸ λόγον ἀποδίδωμι. τὸ ἐναλλάσσειν. καὶ τὸ κατὰ μέρος. Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον.

Ἀμειδής, ἀμειδέες τε καὶ στυγνοί. ἐν βάθει βουλευομένοις ὅμοιοι. σκυθρωποί. σημαίνει δὲ καὶ ἀγέλαστοι, ἢ ἀχάριστοι. ἀπὸ τοῦ μειδῶ, ἢ μειδιῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. βοιωτικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς ει δίφθογγον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μειδῶ καὶ μειδιῶ. τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ βούλομαι διὰ τοῦ η, βοι καὶ βαρύνεται. παρὰ γὰρ τὸ ἅδω

Ἀμειδήτως, ὡς ἐν ἀμειδήτοις ἀγίας ⟨ τὸ ἀρέσκω σημαίνει. κυλίζειν νύκτας τὰς φικτάς. ἐν αἷς οὐκέτι μειδιάσαι. οὐδὲ γελάσαι. ἢ ὅτι φοβεραί εἰσι, καὶ σκοτειναί.

ἁγίας, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἄγεσθαι τὰ μυστήρια. ἀπολ

Ἀμείλιχος, ἀμείλικτος. ἀσυμπαθής. ⟨ λώνιος. ἀπηνής. ἀπὸ τοῦ μειλίσσω. τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλιτος μελίσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω. μειλικτὸς, καὶ ἀμείλικτος ὁ ἀσυμπαθὴς, καὶ ἀδυσώπη

Ἀμείνων, παρὰ τὸ μέρος μερίων. ⟨ τος. καὶ σκληρός. ἐκβολῇ τοῦ ρ καὶ συναιρέσει, μείων, καὶ ἀμείων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμείνων. ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἢ παρὰ τὸ μένω, γέγονεν ἀμένων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀμείνων. τουτέστιν ὁ μὴ μένων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἱρούμενος. τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἱροῦσιν.

Ἀμείνω. Κλέπτῃ δὲ νυκτὸς ἀμείνω. ἀμείνω χωρὶς τοῦ ν καὶ τοῦ ι, αἰτιατικὴ γένους θηλυκοῦ. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνοα. καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀμείνω. ὡς ἐλάσσονα ἐλάσσοα, ἐλάσσω. βελτίονα, βελτίοα, καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνω μετὰ τοῦ ι ἐστὶ δοτική. ἀπὸ τῆς, ἡ ἀμείνων, τῆς

Ἄμεινον, βέλτιον. ⟨ ἀμείνω.

Ἀμείνασις, ἡ δύοσμον ὑπὸ πωγαίων.

Ἀμεινίας, παρὰ τὸ ἀμείνων ἀμείνονος, ἀμεινονίας. καὶ ἀμεινίας ὄνομα κύριον. ἢ παρὰ τὸ μένος μενίας. καὶ ἀμενίας κατὰ στέρησιν. οἱονεὶ ἀπρόθυμος, καὶ ἀόργητος.

Ἄμη, τὸ γεωργικὸν, ἢ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἅμα γέγονεν ἄμη. τὸ ἅμα καὶ ὑφ' ἓν ἕλκειν πολλά. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμῶ. ὅ ἐστι κόπτειν καὶ θερίζειν.

Ἀμητῆρες, θερισταί. ἀπὸ τοῦ ἀμῶ.

Ἀμήτηρα. καὶ ἀμησάμενοι. τεμόντες. συναγαγόντες καὶ ἐπαντλησάμενοι. καὶ συναμησάμενος. σωρεύσας. συνάξας, ἢ θερίσας. ἀπὸ τοῦ ἀμῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἕω τὸ πορεύομαι. καὶ ἀμᾶσθαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. ἢ διότι λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν.

Ἀμητὸς, ἐκ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω β συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ μέλλων ἀμήσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀμητός. διαφέρει δὲ ἄμητος, καὶ ἀμητός. ἄμητος γὰρ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. ἀμητὸς δὲ ὁ θερισμός. οἱονεὶ αὐτὸς ὁ ἀμώμενος καρπός. τὸ α μακρὸν, τὸ α πρὸ τοῦ μ, καὶ β. συστέλλεται. σεσημείωται τὸ ἀμητὸς, καὶ ἀμῶ.

Ἀμήτωρ, κακομήτωρ.

Ἀμήτορας, κιθαριστάς. κρῆτες.

Ἀμήρυτον, τὸ ἀτέλεστον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων, μήρυτοι, καὶ ἀμήρυτον.

Ἀμῆρον, νέον. σημαίνει, τὸ ἀμῆρον οὐδετέρως ἐστὶν ὄνομα ὅρους.

Ἀμὴς ποιός τις πλακοῦς. ἀριστο- ⟨ ἄμηροι, οἱ ὅμηροι. φάνης. Ἀμῆτα προσταπέ πεμψειν ἡμῖν πυρῖτον. ἀπὸ τοῦ ἐξαμᾶσθαι αὐτοῦ σπουδῇ ὑφ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. ἢ παρὰ τὸ πολλῶν ἅμα εἰς αὐτὸν ἀναλογουμένων καὶ ἐμβαλλομένων εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ.

Ἀμήχανα, πρὸς ἃ οὐκ ἔστι τὶς μηχανὴν εὑρεῖν. ἐξ οὗ δεινά καὶ χαλεπά. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἄτεχνον. καὶ τὸν ἄπορον μηχανῆς. Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος ἥρη. Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει ἡ λέξις. ἢ τὸν μὴ δυνάμενον μηχανὴν εὑρεῖν, ἢ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσα

σθαι. ὅθεν καὶ ἐντεῦθα λέγεται. καὶ ἀμηχανία ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβουλον. ἀπρονόητον. ἐνδεῆ.

Ἀμίς, οὐροδόχον ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης. Εἶτ' ἐκτησάμην ἀμίδα. παρὰ τὸ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ ὀμίς, καὶ ἀμίς. ὡς ὀκριόεις, ἀκριόεις. ἢ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς. ἄμη, ἀμίς. ὡς σκάφη, σκαφίς. καὶ ἀμίξαι, οὐρῆσαι. καὶ ἄμιον.

Ἀμία, ἰχθύς. ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης σκῦφος ἀργυροῦ- λης. καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομένων, καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ. καὶ σπλῆνα. παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι ταῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικόν. καὶ ἄμιος ὁ κοῦφος. καὶ ἄμιπποι οἱ συντρέχοντες.

Ἀμιθρῆσαι, Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἄμιθρον εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν. ἐκ δὲ τοῦ ἄμιθρος, ἀμιθρῶ ἀμιθρήσω. ἀμιθρῆσαι καὶ τὸ ἀριθμῆσαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀριθμῆσαι κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ὡς πίτυλος τύπιλος.

Ἀμίσυλλον ταῦρον. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκομμένον. ἀδιάκοπον.

Ἀμίσαλλον. οἷον, Ἀμίσαλλοί τε γέροντες, καὶ ἐμφαίνεται ἀπὸ τοῦ γ. ἀμίσγαλος, ὁ δυσάρεστος. ὁ μηδενὶ μισγόμενος. ἢ ἑτεροῖον καὶ ἐξηλλαγμένον.

Ἀμιτροχίτωνας. ἀζώστους. ἡ μίτρα, καὶ θώρακι μὴ χρωμένους. οἱ δὲ χίτωνας. μίτραι γὰρ ζῶναι χαλκαῖ πρό

Ἀμιχθαλόεσσαν. τὴν ἀπρόσμικτον τῶν ἀδβίων. οὖσαν τῇ γῇ θάλασσαν σημαίνει. διὰ τὸ μὴ ἔχειν λιμένα. οἷον Καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν. παρὰ τὸ ἀμίχθης ἀμίχθης, ὡς βροτὸς, βροτόεις. καὶ τὸ τοῦ κ εἰς χ, ἀμιχθόεις. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀμιχθόεσσα. ὡς αὐδήεις, αὐδήεσσα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ἀμιχθαλόεσσα. ἢ διὰ τὸ τῶν οἰκούντων ἀπρόσιτον καὶ ἀνήμερον, ὥς φησιν Ὅμηρος. Οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους. οὕτως Ὦρος. ἢ ἀπρόσιτος καὶ ἄμικτος, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας πειρατὰς εἶναι.

Ἄμμε. ὡς τὸ, Νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω. οὐκ ἔστι πληθυντικοῦ, ἀλλὰ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ. καὶ τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ ἄμμες αἰολικῶς πληθυντικοῦ φασιν ἀποβολῇ τοῦ ς τὸ δυϊκὸν γίνεσθαι, ὡς αἴαντες αἴαντε. τινὲς δὲ ἄλλως λέγουσιν. ἄμμε ἐκ τοῦ ἡμᾶς αἰολικῶς, ἢ δωρικῶς.

Ἄμμι, Ἄμμι δὲ μάντις ἐὺ εἰδὼς ἀγόρευε. ἀντωνυμία δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. τρεῖς διαφορὰς ἔχει. οἱ ἴωνες συστέλλουσι τὸ ι, καὶ προπερισπῶσιν, ἡμῖν. οἱ δὲ αἰολεῖς συστέλλουσι τὸ ι καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσιν ἕτερον σύμφωνον. καὶ συστέλλουσι τὴν ἀρχὴν καὶ ψιλοῦσιν αὐτήν. ὡς τὸ Ἄμμι δὲ ἔργον αὔτως ἀκράαντον. οἱ δὲ δωριεῖς συστέλλουσι τὸ ι καὶ ὀξύνουσιν, ἁμίν.

Ἀμμά, ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ. κατὰ ὑποκόρισμα. καὶ ἡ ῥέα λέγεται καὶ ἀμμάς, καὶ ἀμμία.

Ἄμμορον, δύσμορον. κακόμοιρον. μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἀμμόριον, ἄτιμον ἢ ἀθάνατον.

Ἀμνός, ὁ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. ἀμνὶς καὶ ἀμνὸς τὰ πρόβατα τὰ μικρά. παρὰ τὸ μένος. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄμενος. καὶ συγκοπῇ ἀμνός. ὁ ὀλίγον μένος ἔχων ὁ ἀδύναμος. καὶ παρωνόμασται ὑποκοριστικῶς ἀμνίς. ἢ παρὰ τὸ μνοῦς, ὅπερ σημαίνει τὴν ἐκγονὴν τῆς μαλακῆς αὐτοῦ τρίχα. ἐκ τοῦ μνοῦς δὴ, γίνεται ἀμνός. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. Μεθόδιος. ζήτει εἰς τὸ ἄμναμος.

Ἀμνιός. εἴρηται εἰς τὸ ἀρνειός. ἔστι καὶ ποταμὸς περὶ τὸ θεμίσκυρον. εἴρηται, ὅτι διὰ τὴν ταχύτητα μηδένα ἀμνοῦ κατέχει. μνεῖος, καὶ ἀμνεῖος.

Ἄμνιον, Ὅμηρος Ὀδυσσείας γ. Περσεὺς δ' ἄμνιον εἶχε. τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ αἷμα αἵμνιον, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικόν. ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα.

Ἄμναμοι. οἱ ἀπόγονοι. κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῶν κυρηναίων διάλεκτον, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀμνοί, ἄμναμοι λέγονται. τουτέστι τῶν ἀρνῶν ἄρνες. πρὸ τοῦ κερατοφυῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἀμνὸς ἄμναμος. ἀμνάς. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. ἢ παρὰ

Ἀμός. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σφέτερος γίνεται δω- γοργιρινῇ διαλέκτῳ σφός, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑμέτερος ὑμός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἁμέτερος ἁμός δωρικῶς. ἢ θέμα ἐστὶ τῆς

Ἀμολγῷ, Ὅμηρος. Νυκτὸς ἀμολγῷ. δωρίδος διαλέκτου. ἀμολγῷ. τῆς ἑσπέρας, ἢ τῷ μεσονυκτίῳ. καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν. ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν. ἢ ἐν σκοτεινῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα, ἢ παρὰ τὸ μολῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῷ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμολγῷ. ἐν ᾧ οὐδεὶς μολίσκει. οὕτως

Ἀμοτον. Ἄμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι. παρὰ Ὡρίων. τὸ μένω γίνεται μοτὸς καὶ ἄμοτος. καὶ ἄμοτον, ἀνυπομόνητον. ἵνα ἢ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγεται τὰ ἐν ἕλκει τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων. τουτέστι, μοτῶν. οὕτω μὲν Ὡρίων. ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον. ἔνθα καὶ μοτά. ἴσως ἀπὸ τοῦ μετρῶ. ἄμετρον καὶ ἄμοτον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκειν ἰσχυρὸν ἄπληστον.

Ἄμοχθος, παρὰ τὸ μόχθος ἄμοχθος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκαταπόνητον. τοῦτο παρὰ τὸ μόγος. πλεονασμῷ τοῦ θ. καὶ τὸ τοῦ γ εἰς χ. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν γάνυσθαι τὴν ψυχήν.

Ἀμόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην, ὅ ἐστιν εἶδος χρώματος, ὅμοιον βύσσῳ. καθὰ καὶ θηραῖον, τὸ ἀπὸ θήρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελῆ ἐσθῆτα. οὕτω Μεθόδιος. ζήτει εἰς τὸ ἀπομόρξατο. καὶ εἰς τὸ ἀμολγῶσαι.

Ἀμορβής, καὶ ἀμορβεῖς. σημαίνει τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὀρφνὴν ἀμορφνής. καὶ ἐλλείψει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος. φερενίκης βερενίκης. σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλουθον. ὁ ἅμα τῷ ὁρμῶν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. ἀμορβός. καὶ ἀμορβής. Μεθόδιος.

Ἀμορμάζω, ἀμορμάζεσκεν. συνωδύρετο. οἷον, Σὺν ἡμῖν δ' ὁ πελαργὸς ἀμορμάζεσκεν ἀλοίτης. παρὰ τὸ ἀμορμάζειν. τοῦτο παρὰ τὸ ἅμα ὁρμᾶν καὶ πορεύεσθαι. ἀμορμάζοντο. σημαίνει τὸ διενόμιζον. Νίκανδρος. Νωθοὶ γὰρ κάμνοντες ἀμορμάζοντο λεπάργῳ τῷ ὄνῳ. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν κοιλίαν λευκός.

Ἀμοιβοί. Ἰλιάδος ν. Οἱ ἐξ ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί. σημαίνει τὸ ἀντεπάλληλοι. ἤτοι δὲ ἀμοιβῆς, ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγενόμενοι συμμαχῆσαι τοῖς τρωσίν. ἀντὶ τῶν πρότερον συνεργούντων αὐτῶν πολιτῶν διὰ τὸ τούτους δὲ καὶ ἔτι τὸν πόλεμον ἀνύεσθαι, οἱ πρότερον κεκμηκότες κατὰ τὴν μάχην, ἰσαρίθμων αὐτῶν ἄλλων ἀποστελλομένων ἀπὸ πεμπόντων ὡς εἶναι δὲ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ πριάμῳ, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι φρυξί. λέγονται καὶ ἀκό-λουθοι, οἱ διάδοχοι.

Ἀμοιβηδὸν, καὶ ἀμοιβηδὶς, Ἰλιάδος σ. Ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον. ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον ἀνὰ μέρος. ἀπολλώνιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς. Καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβηδὴν ἐλάασκον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνηλλαγμένως. ἄμος ὁμῶς ἐπαμοιβός ἀνήρ ἐστι. τὸ ἀντεπαλ-λήλως.

Ἀμπεχόνη. Ἰστέον ὅτι ἡ ἀμφὶ πρόθεσις λέγεται καὶ ἀμπὶ παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν. οἷον, ἀμπεχόνη. ἀμπέχουσα. λέγεται δὲ ἀπὸ περιβολῆς ἱματίου. ἤγουν παλλίον. ἢ ὡς διὰ τὸ ἱμάτιον καὶ περίζωμα. ἢ ἀμπεχόνια β. καὶ χιτών. ἔστιν οὖν τοῦτο ἱμάτιον λεπτόν. περίβλημα.

Ἀμπόνον, ὁ μὲν αὖτις ἔβηθεος, ἀμπόνων ἀνδρῶν. σημαίνει ἀντί

Ἀμπείραντες, διαπείραντες. τὸν πόλεμον.

Ἀμπνύνθη, ἀνέπνευσεν. ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω ἀναπνύσω ἀναπέπνυκα ἀναπέπνυμαι ἀνεπνύθη. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη. ἀνεζωπυρήθη. ἠγέρθη.

Ἀμορραῖοι. ὁ ἀμορραῖος τοῦ ἀμορραίου ὄνομα ἔθνους. ἀπὸ δὲ τοῦ τόπου. οἷον, τὸ ἀμόριον, διὰ τοῦ ω μεγάλου

Ἀμπωμα, ἀνάπωμα. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμπωμα. καὶ ἐν ἑτέρῳ. ἀμπάζονται, ἀναβάλλονται. καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀμπηρος. πηρός. νοσερός.

Ἀμολγὸς, σημαίνει μέλαν. ἀωρίαν. σκότος. ἢ φλογμός. καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγουσι τὸ γάλα οἱ ποιμένες. καὶ ξύλινον οἰνοφόρον. ἀμολγοὺς δὲ τοὺς ἐξαμέλγοντας. καὶ ἁρπάζοντας μάζαν. ἀμολγὸς. εἰς τὸ ἐστὶ μάζα.

Ἀμοργὶς δέ. καλάμη τις. ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμόργινα. οἱ δὲ, λινᾶ ὑφάσματα. οἱ δὲ ἀπὸ ἀμόργου τῆς νήσου. οἱ δὲ ἀμοργίνους, τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα.

Ἀμπυκάζειν τὰς ἐμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας συναγαγεῖν(?) ῥάζειν. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ δεσμοὶ δὲ ἀμπυ

Ἄμπυξ, ἡ γυναικεία ἀναδέσμη. ὅ ἐστι στρόφι-κες. ον. καὶ ἀπὸ χαλινοῦ δὲ εἴρηται. οἷον, χρυσάμπυκας ἵππους. παρὰ τὸ ἀμφέχειν. ἄμφυξ, καὶ ἄμπυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας. ἐκ μεταφορᾶς καὶ ὁ τροχός, διὰ τὸ κυκλοτερὴς εἶναι.

Ἀμπλάκημα τὸ ἁμάρτημα. παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σχοινίου. σειρὰ γὰρ τὸ σχοινίον λέγεται. ἐκ τοῦ πλέκω, πλακῶ. ἀναπλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα.

Ἀμπράζω. ὁ μὲν καλλίμαχος κυρίως ἀπὸ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν. οἷον, Ἀνδρεῖ ἐλαοὶ δ' ἐκλήθη ἀμπράζοντες. ἄμπρον γὰρ κυρίως καλεῖται τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας. οἷον, ἀμπρεύοντι ὂν τὸ

διαμπερὲς τῶν ζυγῶν δεδεμένον. ἢ τὸ ξύλον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ὁ δὲ λυκόφρων, ἀπὸ τοῦ κακοπαθεῖν ἔλαβε τὴν λέξιν. οἷον, Ἀχλαινον ἀμπράζουσι νῆλιπ...

Ἄμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπηλος τις οὖσα. ἡ μὴ ἔ-χουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλόν, ἤγουν τὸν οἶνον. ἢ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας.

Ἀμπελόεσσα. τὸ ἀρσενικὸν, ἀμπελόεις. εἶδος τῶν παραγώγων μετουσιαστικοῦ. ἐκ τοῦ ἄμπελος. τοῦτο ἀνάπελος τις οὖσα παρὰ τὸ ἄνω πελάζειν. ἢ παρὰ τὸ

Ἀμπεπαλών. Ἠέα δ' ἀμ-πεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. ἀντὶ ἀνασείσας. ἀνατείνας. διπλασιασμὸς μετοχῆς β ἀορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν. λάχωσι, λελάχωσι. ἐν αὐτῇ ἔχειν τὸν πηλόν.

Ἄμπωτις, αἱ περὶ τὸν ὠκεανὸν ἀ-ποφυγαὶ καὶ διαστάσεις, καὶ περὶ τὴν λιβύην. παρὰ τὸ ἀναπίνεσθαι. κυρίως δὲ ἄμπωτις ἡ ἄνω πέμπουσα ἡ ξηρασία. ἡ ἐσχάτη(?). διονύσιος ὁ περιηγητής. οἷον, Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται. ἄλλοτε δ' αὖτε ἄμπωτις ξηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι. κυρίως δὲ λέγεται ἡ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἤγουν ἡ ἀναπινομένη θάλασσα. ἐκ τοῦ πῶ, πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπήν. καὶ γίνεται ἄμπωτις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου σώματος, ἡ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος ὑποχώρησις ὕλης. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐξηγήσεως τῶν λέξεων ἱπποκράτους. ἢ εἰς βάθος μεταστα-

Ἀμύρητον, τὸ ἀτέλεστον, καὶ τέλος σις τῶν ὑγρῶν. μὴ ἔχον. εἴρηται εἰς τὸ ἀμάρυγι.

Ἄμυρος, πόλις θετταλίας.

Ἄμυροι, ποταμοὶ ἄνυγροι καὶ διαῤῥέοντες. ἀπὸ τοῦ μυρεῖν, καὶ ῥεῖν.

Ἄμυκος, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ ἀμύκου βασιλέως βε-βρύκων.

Ἀμυδὶς, σημαίνει τὸ ἅμα. παρὰ τὸ ἅμα ἀμυδὶς. πλεονασμῷ τοῦ υ. ὡς σφῆκες σύρκες(?). τοῦ πνεύματος μεταβληθέντος. ὧρος.

Ἀμυδρὸς, παρὰ τὸ μύδρος. ὅ σημαίνει τὸν πυρακτούμενον σίδηρον. ἀμυδρὸς ὁ ἀλαμπής. καὶ σκοτεινός. τοῦτο παρὰ τὸ

Ἀμυγδαλὴ, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ μύω τὸ καμμύω. τὸ μετὰ τὸ ἔξω χλωρὸν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. ὧρος.

Ἄμυσις, ἡ ἄπνευστι πόσις. παρὰ τὸ μὴ μύειν, ὅ ἐστι χανδὸν πίνειν ἀλλὰ πολὺ μὴ μύοντα, καὶ συνάγοντα τὰ χείλη. ἢ παρὰ τὸ ἅμα πίνειν, χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι. ὥστε ἄπνευστί. ἔστι δὲ καὶ φιάλης εἶδος μεγάλης.

Ἀμυσχρὸς. ὁ καθαρός. ὁ μὴ ὢν ἐν πόροις ἔχοντος(?) μύσει χρανθείς. ὁ ἀμίαντος. καὶ ἀμυσχρά. ἢ παρὰ τὸ μύσος μυσαχρὸς ὁ μυσαρός. μυσχρὸς καὶ ἀμυσχρός.

Ἀμύμων, παρὰ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω. ὁ μέλλων μύσω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα μύμων, καὶ ἀμύμων ὁ μὴ κεκαμμυμένος. ἢ παρὰ τὸ μῶμος, γίνεται ἄμωμος, ἀμώμων. καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς υ ἀμύμων. ὡς χελώνη χελύνη. ὁ

ἀμώμητος καὶ ἄψογος.

Ἀμυμώνη, ἡ θυγάτηρ Δαναοῦ. ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γυναικός. παρὰ τὸ θηλυκὸν ὄνομα τῆς εἰς η ληγούσης, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν. οἷον, πέρατος, περάτη. κάλυκος, καλύκη. ἅρπαλος, ἁρπάλη. βαρύνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐργαλείου. σάφωνος, σαφώνη. χίονος χιόνη, ὄνομα ἡρωΐδος. οὕτω καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη. καὶ κατ' ἔκτασιν < ἀμυμώνη.

Ἀμυκάλαι, τῶν τοξικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες.

Ἄμυλος, βρῶμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων. ἀρσενικῶς. καὶ ψιλοῦται.

Ἀμυστί, ἀπνευστὶ πίνειν. οἱ δὲ, ἀθρόως.

Ἄμυλον, στερρόν. ἄκλαστον.

Ἀμφίβολοι, οἱ ἑκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ βάλ- < λοντες.

Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. καὶ ἀμφιγνωμονεῖν Δωρόθεος.

Ἀμφίγονον, υἱὸν τὸν ἐκ προτέρας γυναικός.

Ἀμφίδεα, ψέλλια. δεσμούς. ἔνιοι ἀμφιδέους τὰς ἀλύσεις. παρὰ δὲ ποιηταῖς ἀμφίδεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας κατὰ μεταφοράν.

Ἀμφίδουλος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος.

Ἀμφίεπον. περιεποίουν. περιεκύκλουν. ἢ περιέσπον ἐπό- < νουν.

Ἀμφίστονοι, οἱ ἑτερομήτορες.

Ἀμύξ, ἐπίρρημα. σημαίνει τὸ ἀμυκτικῶς. παρὰ τὸ μύσσουσα γινόμενον ἐπίρρημα ἀποβολῇ τοῦ ω. ὡς ἀπὸ τοῦ δή- ξω, δάξω δάξ, καὶ αὖ ὀδάξ. κλάζω, κλάξω κλάξ, καὶ ὀκλάξ. οὕτως ἀμύσσω, ἀμύξω ἀμύξ, καὶ ἀμύξ. μεθόδιος. καὶ ἀμυχηδὸν ἄκροις δακτύλοις. οἱ δὲ, μικρόν.

Ἀμυχή, τὸ ἕλκος τὸ ἐπὶ τοῦ σώ- < ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως. ματος. παρὰ τὸ ἀμύσσειν. ἢ παρὰ τὸ μυχὸν μυχή. καὶ ἀμυχή, ἡ μὴ εἰς βάθος πληγή. μεθόδιος.

Ἀμύσσω. παρὰ τὸ αἷμα, αἱμάσσω. τὸ παρὰ τοῦ α εἰς υ ἀμύσσω. ὡς μάθω μάθος καὶ μῦθος. σημαίνει δὲ τὸ αἱματῶ καὶ ξέω τοῖς ὄνυξιν. σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. κνήσεις. λυπήσεις. τὸ θέμα ἀμύσσω. ὁ μέλλων, ἀμύξω. παρὰ τὸ μὺ ἐπίρρημα γίνεται μύζω. καὶ ἀμύζω τὸ λίαν οἰμώζειν. τὸ δὲ ζ τρέπεται εἰς δύο σσ αἰολικῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὴν ψυχήν.

Ἀμύντωρ, ὁ βοηθός. ἀπὸ τοῦ ἀμύνω, ὁ ἐπίκουρος.

Ἀμύνω, τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ υ, βαρύνεσθαι θέλει. καὶ ἐπειδὴ τὸ μέλλον ἔχει τὸ υ. δεῖ τι περισπᾶσθαι, προκατάρχον ἔχει ὄνομα. οὗ τὸ τέλος εἰς ω λήγεται, προκατάρχον ἐπίρρημα ποιεῖ. ὀδύνη, ὀδυνῶ. ἀμύναι. ἀποστρέψαι. ἀποσοβῆσαι. καὶ ἀλεξῆσαι. καὶ βοηθῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τιμωρήσασθαι. ὥστε δία σημαίνει. ἀμύναι ὄντως κυρίως, τὸ ἀπροφασίστως βοηθῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἀμύνω ἐκδικήσεις. τοῦτο παρὰ τὸ μύνη ἡ πρόφασις. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄμυνα. ἢ μύνας σημαίνει τοὺς μελησμούς. ἔνθα ἀμύνειν τὸ ἀμελητὶ βοηθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμείνω πορεύομαι, γίνεται ἀμεύνω. ὡς δύω δύνω, καὶ θύω θύνω. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ε, ἀμύνω τὸ μετὰ δρόμου βοηθῶ. ἢ παρὰ τὸ ἀμείβω, ἀμύω. καὶ προσθέσει τοῦ ν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀμύνω. τὸ ὑπὲρ χάριτος βοηθεῖν.

Ἀμφαδόν. Ἀλλ' ἀμφαδὸν αἴ κε τύχωμαι. φανερῶς. ἀναφανδόν. φαίνω φανδόν. καὶ ἀμφαδόν. ἀμφαδόν ἀμφαδίη. ἣ καὶ ἀμφαδίην. φανερῶς.

Ἀμφαής, οἶκος περίσκεπτος.

Ἀμφασίαν, τὴν ἀφωνίαν, καὶ ἔκπληξιν. οὐχ ἀφασίαν, οἷον, προφασίαν. ἀπορίαν.

Ἀμφίφαλον, Κόρυθες δ' ἀμφίφαλον αὐτήν. δύο μέρη λόφου ἔχουσαν. ἀμφὶ καὶ φάλον αἱ περικεφαλαῖαι αὐτῶν ἔχ-

Ἀμφέπουσιν. οἷον, ἐν μεγάροισι. < ρον ἢ χοινὰ ἀπετέλουν. ἑκάτης περινιμέρος ἀμφέπουσιν. διέπουσιν.

Ἀμφέσχετο, περιέβαλετο.

Ἀμφεποτᾶτο, περὶ τῶν τέκνων αὐτῆς λυπουμένη ἐπεπέτατο. ἀπὸ τοῦ ποτάομαι ποτῶμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐποτώμην. τὸ γ', ἐποτᾶτο. καὶ ἀμφεποτᾶτο.

Ἀμφήκης, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. ἀπὸ τοῦ ἥκω, τὸ ἐξ < ἀμφοτέρων μερῶν ὀξύ.

Ἀμφιαχυῖα, ἰαχὴν ἐκπεμπομένη βοήν. ἐκ τοῦ ἰάχω καὶ ἰαχή. καὶ ἀμφιαχῶ. ὁ μέλλων ἀμφιαχήσω. ἀμφιαχα. ἀμφιαχὼς ἡ μετοχή. τὸ θηλυκὸν ἀμφιαχυῖα. περιβοῶσα. ἢ τρύζουσα.

Ἀμφιάραος, ἢ Ἀμφιάρεως, ὁ ἥρως ὁ Οἰκλέους. ἢ παρὰ τὸν ἀέρα. ἢ παρὰ τὰς ἀράς. μάντις γὰρ ἦν.

Ἀμφιβέβηκας, Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας. περιβέβηκας. ὑπερμαχεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιϊσταμένων.

Ἀμφίβασιν, Δείσας ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων. τὴν περὶ τὸ ἰσχυρὰν ὑπερμάχησιν. κυρίως ἀμφίβασις ἡ περὶ τὸν νεκρὸν μάχη. περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται.

Ἀμφιβρότη, ἡ ἑκατέρωθεν τὸν < ὑπὲρ τοῦ σώματος. βροτὸν σκέπουσα ἀσπὶς καὶ κρύπτουσα. παρὰ τὸ θεῖν ἰσό-

Ἀμφίβληστρον. σημαίνει δὲ δίκτυον < ἢ περὶ βροτὸν ἐργασομένη. κλινον. παρὰ τὸ βάλλω βλῶ, βλήσω βλῆτρον. καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀμφίβληστρον.

Ἀμφιγυήεις. ὁ Ἥφαιστος. ὁ βραδὺς ἐν τῷ πορεύεσθαι. παρὰ τὸ γυῖα, ὅ ἐστιν ἄκρα. χεῖρες καὶ πόδες. ἢ ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις ὅ ἐστι τοῖς ποσί, χωλός. ζητεῖ εἰς τὸ < αἰτίας.

Ἀμφιγυῶσαι, ἀκρωτηριάσαι.

Ἀμφηρεφέα, Ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. θηλυκόν. αἰτιατικῆς πτώσεως. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω καὶ τῆς ἀμφὶ προθέσεως. τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην. τὴν τῶν βελῶν θή- < κην.

Ἀμφήριστον, ἀμφίβολον. ἢ ἢ πάντη ἰσχυράν. ἄνισον. ἐρίζω, ἤρισμαι ἤρισται. ἐξ αὐτοῦ ἤριστος καὶ ἀμφήριστος. ἀμφίλογον. ἢ ἔπισον.

Ἀμφαρίστερος, οὐ σκαιὸς οὐδὲ δεξιός. ἀμφοτέρωθεν ἀρι- < στερός.

Ἀμφέρκη, πανταχόθεν περιειργόμενον.

Ἀμφημέρινος, ὁ καθημερινός. καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως.

Ἀμφήρης, αὐλὸς ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος. καὶ στόμα ἀμφῆρες, ἀμφοτέραις γνάθοις

Ἀμφίβια. ζῷα τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ < ὁμοίως ἐσθίοντα. ὕδατος ὁμοίως διατελοῦντα.

Ἀμφίδυμοι λιμένες, δύο εἰσόδους ἔχοντες. ἢ σκεπεινοὺς, ἢ ἀμφιστόμους. ὁ ἀφ' ἑκατέρου μέρους εἴσπλοιαν ἔχων. καὶ ἀμφίδυμος ὁ ἔνδυμος. πανταχόθεν κατὰ δύσιν ἔχοντες καὶ σκέπην καὶ καταγωγήν. οἱ ἀμφίδυοι, ἀπὸ τοῦ δύειν τὸ σκεπόμενον. οἱ ἀμφότεροι εἴσπλους, τουτέστιν εἰσδύσεις καὶ καταγωγὴν ἔχοντες. ὁ Διονυσίας Σ. λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος διὰ τὰς εἰσόδους ἑκατέρωθεν μέρους ἔχων. ἔνθεν δὲ οἱ ἀκταὶ ἀμφίδυμοι. ἢ διδύμους.

Ἀμφίγυα, ὅμηρος ἐπὶ τῶν δοράτων λέγει. οἷον, ἐγχέσιν ἀμφιγύοισιν. οἱονεὶ τὰ ἑκατέρωθεν γυιῶσαι δυνάμενα, ὀξεῖ χολῶσαι καὶ πλῆξαι διὰ τῆς ἐπιδορατίδος, καὶ τοῦ σαυρωτῆρος. ἔνιοι τοὺς διὰ χειρός. οἱ δὲ μακροῖς καὶ ὀξέσιν.

Ἀμφίδρυφοι, ἐπὶ δρύπτω τὸ ξέω, τὸ ἀμφοτέρωθεν δεδρυμμένον, καὶ ἐσπαραγμένον. καὶ ἀμφιδρυφὴ, τὴν κατεσπαραγμένην.

Ἀμφιδέδηε. ἀπὸ τοῦ δέω μέσου παρακειμένου περιελήλαται περιορίζει. ἤγουν ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσε. Πόλεμός τε ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε.

Ἀμφιδρόμια, ἑορτή ἐστιν ἐν Ἀθήναις τελουμένη. καθ' ἣν ἐγκρυφίου ἄρτου ὀπτωμένου, περὶ τὴν ἑστίαν ἐπιτρέχουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ μετὰ σκευῆς εἰς τὰ βρέφη περὶ τὴν ἑστίαν περιφέροντες, ἐπειδὴ κουροτρόφος ἡ τροφὸς ἐπί τινων πεφήμισται. μέμνηται περὶ τῶν ἐνθέων ταῦτα. Τοῦτο μὲν δὴ ὡς ἔοικε μόγις ἐσκήφθη, ὅτι δήποτε τυγχάνει ὄν. μετὰ δὲ τὸν βίον τὰ ἀμφιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ.

Ἀμφιελίσσας, αἱ νῆες αἱ ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι. ἢ ἑκατέρα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. ἐκ τοῦ ἑλίσσω.

Ἀμφιέννυτο, παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι πλεονασμῷ τοῦ ν, ἕννω. καὶ κατὰ παραγωγὴν ἐννύω καὶ ἐννύω. καὶ ἐπειδὴ ἔθος ἔχουσιν οἱ αἰολεῖς τὸ ι τρέπειν πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἷον, εἴρω ἔρρω. φθείρω φθέρρω, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ ι εἰς τὸ ν. καὶ γίνεται ἐννύω, καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφιεννύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἀμφιέννυμι. καὶ ἀμφιέννυτο, τὸ ἐνεδύετο.

Ἀμφιειμένοι. ἐνδεδυμένοι. ὡς τὸ, ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε. γέγονε παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ παρακείμενος εἶκα. ὁ παθητικὸς εἷμαι. ἡ μετοχὴ εἱμένος. εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην. καὶ ἐν συνθέσει ἀμφιειμένοι.

Ἀμφιεννύμην. μήποτε Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. κἀνταῦθα περιττή ἐστιν ἡ πρόθεσις. τί γὰρ διαφέρει τὸ ἕννυμαι τοῦ ἀμφιέννυμαι. Καὶ αὐτὴ δὲ φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη. τί γὰρ πλέον τοῦ ἀμφιέσασθαι χιτῶνα. οὕτω Ζηνόβιος.

Ἀμφιετίζειν, θύειν καθ' ἕκαστον ἔτος, ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους, ἢ κατ' ἔτος. καὶ ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ' ἔτος γινομένας ἢ περιερχομένας.

Ἀμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀνάκλιτον ἔχειν καὶ προσκεφάλαιον.

Ἀμφίκαυστις, ἡ ὀρθὴ κριθή. ἣν ἡμεῖς εὖ στὰν καλοῦμεν καὶ οὕτω μὲν οἱ Ταραντῖνοι. οἱ δὲ κωμικοὶ, τὸ αἰδοῖον ἀμφίκαυστις, ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν ἢ ἡλικίαν προσαγορεύουσιν ὡραῖον διὰ τοὺς πρωΐμους κεῖσθαι τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν. Μεθόδιος. εἴρηται μεταφορικῶς καὶ ἡμᾶς χη.

Ἀμφικύπελλον, ποτήριον παρὰ τὸ κῦφον κύφελλον καὶ κύπελλον. ἢ παρὰ τὸ χέω χύπελλον ὅπου ὁ πηλὸς ἤγουν ὁ οἶνος χεῖται. καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ, ἀμφικύπελλον, πλεονασμῷ ἑτέρου λ. τὸ ἐκ περιφερείας κῦφον. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελλα λέγονται. Ἀρίσταρχος φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρεσθαι. ἐφ' ὧν καὶ ἐκ τοῦ ἀποδείδου λέγει. ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε χρύσεον ἄμφωτον. ἢ δίωτον, ἀμφίκυρτον.

Ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι ἀντὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὡς φησὶν ὅμηρος. ἐϋκτίμενον πτολίεθρον. καὶ ἐϋκτιμένην κατ' ἀλωήν. ἔστιν οὖν οἰκίζω οἰκίσω. οἰκιῶν καὶ οἰκτιῶν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφικτιών. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ ἀμφικτύων. ὡς σιφάλλα τυφάλλα. οὕτως ὦρος.

Ἀμφιμάσχαλος, χιτὼν δύο χειρίδας ἔχων, ὃς ἦν τῶν ἐλευθέρων. ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν μίαν εἶχε. καὶ διὰ τοῦτο ἑτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο.

Ἀμφικέλεμνον. ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον. οἱ δὲ ἀμφικελέμνους. ἀμφιβαρεῖς ἢ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις. ἀπὸ τοῦ κέλλειν.

Ἀμφιμήτορ. οὐχ ὁμομήτριος, ἀλλ' ὁμοπάτωρ ὢν ἀδελφὸς, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμφιμήτριοι.

Ἀμφίπολον, δούλην. θεράπαιναν. καὶ ἀμφιπολεύειν. ἀσπάζεσθαι καὶ θεραπεύειν καὶ περιέπειν. καὶ ἀμφιπολεῖσι. περιπορείαις.

Ἀμφίσβαινα, αἰτιατική. ἀμφίσθμαινα. ἔστι δὲ εἶδος ὄφεως, ἔχοντος δύο ἑκατέρου κεφαλὰς καὶ ἀναβαίνοντος.

Ἀμφίσωπον, περίβλεπτον.

Ἀμφιβέβηκας. ὑπερασπίζῃ, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ περιβεβηκότα ἑαυτῶν τοῖς τέκνοις, ἀμύνεται τοὺς ἐπιόντας. ἢ ἀπὸ τῶν παραβαινόντων τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τεθνηκόσι καὶ ὑπερμαχούντων, ἵνα μὴ σκυλευθῶσι, καὶ ὑβρισθῶσιν. ἢ μέσος κάθησαι ἐν αὐτῇ τιμώμενος ὥσπερ πολιοῦχος. Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας.

Ἀμφιλαφές, τὸ δασὺ τὸ ἑκατέρωθεν ληπτὸν, ἀμφιλαφὲς κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς φ. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τὴν ἁφή. οἱονεὶ τὸ τῇ ἁφῇ ἑκατέρωθεν ὑποπῖπτον διὰ τὴν δασύτητα. ὅ ἐστι πολὺ καὶ δαψιλές.

Ἀμφιλύκη, ἡ σκοτεινή. ἀμφιλύγκη τίς οὖσα. τὸ λυκόφως. ἔστι λυγαῖον τὸ σκοτεινὸν παρὰ τὸ λύειν τὴν αὐγήν, καὶ μὴ ἐᾶν συστῆναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται λύγη. καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ λύκη. καὶ ἀμφιλύκη νύξ. ὦρος.

Ἀμφότερον, ἐπὶ μεσότητος ἀντὶ ἀμφοτέρως. παρὰ γε

ται δὲ ἐκ τοῦ οὐδετέρου ἀμφότερον, τὸ ἀρσενικὸν, ἀμφότερος. καὶ ἀμφότεροι. ἑνικὰ οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ σημαι-

Ἄμφω. ὀνόματος. τὸ ω, μέγα. τὸ ‹ νόμενον κωλύει. ἄμφω, δύο. θεματικά. διότι οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἑνικῶν. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει. κατὰ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται. οἷον, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου. ἄμφω σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. Ἄμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ.

Ἀμφότεροι, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ παράδειγμα διδάξω. ὅτι ἔστιν ἀπὸ τοῦ β τὸ α διδάξω. ἐπειδὴ τὸ ἄμφω θέμα ἐστὶν ὥσπερ τὸ δύο, διαφέρει δὲ τὸ ἄμφω τοῦ δύο. ὅτι τὸ μὲν δύο, πρώτην γνῶσιν δηλοῖ τοῦ ἀριθμοῦ. τὸ δὲ ἄμφω, ἀναφορὰν ὑπισχνεῖται δυάδος. ὥστε ὅπερ ἐστὶν οἱ δύο, τοῦτο ἐστὶν ἄμφω. διὰ τοῦτο τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρου παράθεσιν. οἱ δύο. τῶν δύο. τὸ δὲ ἄμφω οὐ λαμβάνει. οὐ δὲ γὰρ λέγομεν οἱ ἄμφω. ἤδη γὰρ τὴν ἀναφορὰν ἔχει. πρῶτον οὖν ἐστὶ παρὰ τὸ ἄμφω ἀμφότερος. οἷον, ἀμφότεροι μέμασαν. ἀμφοτέροισι δ᾽ ἄρ᾽. εἶτα δυϊκῶς ἀμφοτέρω. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμφω κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. διὰ τοῦτο οὖν εἴπομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δευτέρου τὸ παράδειγμα θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω γὰρ εἶτα ἄμφω κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. τὸ γὰρ ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν, κατηγορεῖ τῶν ἐγνωσμένων διὰ τῶν προκειμένων λόγων. λέγει γὰρ τὸν ἕκτορα καὶ τὸν ἀλέξανδρον.

Ἀμφίων. ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τῆς ἴων μετοχῆς γέγονεν ἀμφιίων. καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, ἀμφίων. βαρύτονον δὲ γέγονεν, ἐπειδὴ αἱ μετοχαὶ συντιθέμεναι, ἐὰν μὲν φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσι. οἷον, βάς, ἀναβάς. στάς, ἀναστάς. ἐὰν δὲ ἐναλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον ἐναλλάσσουσι. δῆλον δὲ καὶ παράλογος εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ ἀμφιίων. ἐπειδὴ αἱ εἰς φωνήεντα λήγουσαι προθέσεις, δέχονται καὶ τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως. καὶ αἱ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως. οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς κράσεως. οἷον, προέστη. προὔστη. κτέμου. ἀνακέρχομαι, ἀνέρχομαι. αἱ δὲ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως, οὐ δέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως. οἷον, προέστηκε, προὔστηκε. περιίαχε, Περίαχε τοὺς ἀπείρων. ὅθεν σημειούμεθα τὴν διὰ πρόθεσιν. αὕτη γὰρ δεχομένη τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, δέχεται καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως, ὡς ἐπὶ τοῦ διάκονος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνέγκω, ὅ ἐστι τὸ φέρω, γέγονε διαέκονος. καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν, διαέκονος. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε, εἰς α μακρὸν, διάκονος. εἰ ἄρα οὖν ἡ ἀμφὶ δέχεται τὸν λόγον τῆς ἐκθέσεως. οἷον, ἀμφὶ ἀγαθὸν Ἀμφ᾽ ἀγαθὸν θεράποντα, οὐκ ὤφελε δέξασθαι τὸν λόγον τῆς κράσεως. λέγει

δὲ εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολογῶν τὸ ἀμφίων. ὅτι ἀμφίων ἐκλήθη παρὰ τὴν ἄμφοδον, ἤγουν παρὰ τὴν ὁδὸν γεννηθῆναι. ὁ δὲ ἀριστοφάνης κωμικευόμενος λέγει, ὅτι οὐκ ὢν ἄμφοδος ὤφειλε κληθῆναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ καὶ τοῦ ἴων. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως κατὰ παραγωγήν. καὶ ἐξέτεινε τὸ ι ποιητικῶς. ὥσπερ τὸ ἐξίων, καὶ δολίων. οὕτω χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ.

Ἀμφιθαλής, κατ᾽ ἄμφω τοὺς γονεῖς θάλλων. ὅ ἐστιν ὁ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους ζῶντας. παῖς ὢν οἱ γονεῖς

Ἀμφίθετος φιάλη. ἡ κοίλον πυθμέ‹ περ ἵστησιν οἱ δύο. νας ἔχουσα. ἡ ἄνευ ὤτων. ἡ ἀμφοτέρως τετρημένη. ἡ ὁμοίως κατὰ στόμα καὶ πυθμένα τίθεται.

Ἄμφιος, λέγουσί τινες, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀκταίων γίνεται ἀκταῖος, καὶ ἀπὸ τοῦ πλείων πλεῖος, καὶ ἔρων ἔρος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρείων ἄρειος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμφίων γέγονεν ἄμφιος. καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀμφίων διὰ τοῦ ι γράφεται, τούτου χάριν καὶ τὸ ἄμφιος διὰ τοῦ ι. οἷς ποιεῖν ἀντίκειται ἡ σημασία. τὰ γὰρ εἰς ων κύρια εἰς ος γινόμενα ὁμοίως, κατὰ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου λαμβάνεται. οἷον, τὸ ἀκταῖος, ἀπὸ τοῦ ἀκταίων ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἀκταίων ἐφύλαξεν. ὁ αὐτὸς γὰρ λέγεται καὶ ἀκταίων, καὶ ἀκταῖος. εἰ ἄρα οὖν τὸ ἄμφιος ἀπὸ τοῦ ἀμφίων ἐγένετο, ὤφειλε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὁμοίως ληφθῆναι. ἀλλὰ μὴν οὐ λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου τὰ δύο ὁμοίως. ἀμφίων μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀδελφὸς τοῦ ζήθου ὁ κτίσας τὰς θήβας υἱὸς τοῦ διὸς καὶ τῆς ἀντιόπης. ἄμφιος δὲ ἦν τοῦ σελάγου υἱός. ὥστε δῆλον οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἀμφίων τὸ ἄμφιος. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν γέγονεν ὕπτιος. οἷον, ὕπτιος ἐλάς. ἔστι δὲ ὁμοίως ποταμοῦ. ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ. οἷον, Παρ᾽ ἐσσάμενος ὑπτίοιο, οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν γέγονεν ἄμφιος ἐκτάσεως γενομένης τοῦ ι ποιητικῆς. οὕτως ὁ χοιροβοσκός.

Ἀμφιῶ, εἴρηται εἰς τὸ κρεμῶ.

Ἀμφώες, τὸ δύο ὦτα ἔχον. παρὰ τὸ οὖας ἐλλείψει τοῦ υ ὄας, καὶ ὥσπερ οὖδας οὖδος, γῆρας γῆρος, οὕτως ὄας, ὄος. καὶ ὡς γένος εὐγενής, οὕτω ἀμφώης καὶ ἀμφώες. μυθοδίος. καὶ ἀμφώτην ὁμοίως, τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ὦτα

Ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ‹ ἔχουσι ὦσι περιετίθεσαν. περιωτίδες οὖν εἰσὶ καὶ ἀμφωτίδες. τῆς ἀμφὶ τὴν περὶ σημαινούσης. μεθόδιος. ἡ ἀμφωτὶς σκευαστήριον ὠδός. καὶ ἀμφώτας χιτῶνας λί-

Ἀμφουδίς. παρὰ τὸ ἔδαφος. ‹ γεται. καὶ ἀμφιγνῶτις. ἔστι ῥῆμα οὐδίζω. οὐ μέλλων οὐδίσω. ἀποβολῇ οὖν οὐδίς. καὶ συνθέσει ἀμφουδίς. παρὰ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος.

Ἀμφορεύς, τὸ ἑκατέρωθεν διωτὸν στάμνιον. ὥς φησι θεόκριτος. Ἀμφορεὺς νεοτευχής. οἶδε, κοινὸν μὲν κεράμιον ἢ τὸ ἑκατέρωθεν αἰρόμενον ἀμφιφορεύς, καὶ ἀμφορεύς. κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμόν. δηλοῖ δὲ μέτρον ὑγροῦ.

Ἀμφόνον. Ἰστέον ὅτι κατὰ συγκοπὴν οὐκ ἐγένετο. ἐπειδὴ αἱ συγκοπαὶ ἐν μιᾷ λέξει γίνονται. οἷον, πατέρος πατρός. ἀναμεῖναι ἀμμεῖναι. τὸ δὲ ἀμφόνον, δύο μέρη λόγου εἰσίν. ἀνὰ φόνον γάρ. ἀλλ' οὔτε δὲ κατ' ἔκθλιψιν ἐγένετο. ἐπειδὴ αἱ ἐκθλίψεις οὐδέποτε συμφώνου γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος ἐπιφερομένου. οἷον, κατὰ Ἀπολλώνιον, κατ' Ἀπολλώνιον. βούλομαι ἐγώ, βούλομ' ἐγώ. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, εἶδος ἐστὶ συγκοπῆς. Χοιροβοσκός.

Ἀμφίπολος, θεραπαινίς. δουλίς. παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν καὶ τὸ πολῶ. πόλος, καὶ ἀμφίπολος. οἱονεὶ ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολοῦσα. τουτέστιν ἀναστρεφομένη. προπαροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ, καὶ χέω. μὴ μετὰ προθέσεως τιθέμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. οἷον, ὀνειροπόλος. οἰωνοπόλος. οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα προπαροξύνονται. πρόπολος, πρόχοος.

Ἀμφίπολις, πόλις Θράκης. ἥτις ἐκαλεῖτο πρότερον ἐννέα ὁδοί. διὰ τὸ περιέχεσθαι καὶ περιορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ. Μεθόδιος.

Ἀμφιεξόπως ἐννοίας. ἀπὸ τοῦ ἐξέπω τοῦ σημαίνοντος τὸ κλίνω, ἢ ἐκτείνω. ἐπὶ ἀδήλου ἐπικειμένας τοῦ τέλους. ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκομένας, ἢ καθελκυούσας.

Ἀμφίς, τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀμφιάραος ἀμφις. ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ. ὥσπερ ἀστράγαλος ἄστρις. καὶ ἰφιάνασσα ἶφις. καὶ θρασυκλῆς Θράσυλλος. καὶ βαθυκλῆς, βάθυλλος ὑποκοριστικά. ταῦτα γὰρ μετασχηματισμοὶ καλοῦνται, ἐπεὶ οὐ συμφωνεῖ ἡ κατάληξις. οὐδέποτε γὰρ συγκοπὴ γίνεται τρίτης συλλαβῆς. ἀλλ' οὐ δὲ πάλιν δυνάμεθα ἀποκοπὴν εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ σ ἔχει τῆς τελευταίας συλλαβῆς. ὅπου γὰρ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τηρηθῇ τὸ στοιχεῖον, οὐ λέγεται ἀποκοπή. ὥστε μετασχηματισμός ἐστιν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀμφίσκη, τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ. οἱ δὲ πτύον κοπρόβολον.

Ἀμφώδων, ὄνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα ζῷα, τὰ κατὰ τὰ ἄνω καὶ κάτω ὠδοντωμένα.

Ἀμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον, εἰς ὃ ἀμέλγουσιν.

Ἀμφί, ἰστέον ὅτι προθέσεις εἰσὶ τῇ μὲν φωνῇ ιη΄. τῷ δὲ σημαινομένῳ ιζ΄. ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περί, τὸ αὐτὸ σημαίνουσι. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἅμα εὑρίσκονται. οἷον, Ἕκτορ' ἀμφὶ περιστρώφα. διαφέρουσι δὲ κατὰ τρεῖς τρόπους. ἡ μὲν ἀμφί, ἀποβάλλει τὸ ι. ὡς τὸ ἀμφ' Ἀγαθὸν θεράποντα. ἡ δὲ περί, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περί, ἀναστρέφεται, ὡς τὸ Ἀγαμέμνονος πέρι καὶ Ἀχιλλέως. ἡ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ μὲν περί, ποτὲ μετάγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν. εἰς μέρος λόγου τουτέστιν ἐπίρρημα μεσότητος. ὡς τὸ, Ἰδομενεῦ περὶ μὲν σε τίω. ἀντὶ τοῦ περισσῶς. ἡ δὲ ἀμφί, οὐδέποτε. λέγεται δὲ ἡ ἀμφί, καὶ ἀμπὶ παρὰ Αἰολεῦσι.

Ἀμφίς, ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, γίνεται ἀμφὶς ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ χωρίς. οἷον, Θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες. οὐ γὰρ δυνάμεθα λέγειν πρόθεσιν, ἢ πλεονασμὸν τοῦ ς.

Ἀμφισβητεῖν, τὸ ζητεῖν. πλεονασμῷ τοῦ β. ἔστι γὰρ ἀμφισητεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς καὶ τὸ βάζειν, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β. ὡς ἐν τῷ ἄδηρον ἄβδηρον. ἄβδηρος γάρ τις ἐστί. καὶ ἀδὴ ἀβδή. καὶ οὕτω μὲν ὁ Μεθόδιος. ὁ δὲ Ζηνόβιος, ὅτι δύναται μὴ παρὰ τὴν ἀμφὶ συγκεῖσθαι πρόθεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίρρημα. ἵνα σημαίνῃ τὸ κεχωρισμένως βαίνειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες. εἰ δὲ τοῦτο, εὐλόγως ἔξωθεν κέκλιται. σημειῶδες δέ, εἰ παρὰ ἐπίρρημα συνετέθη. εἰ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ σύγκειται πλεονασμὸν δέξεται τοῦ ς, καὶ παραλόγως ἔξωθεν κλίνειν. ἀττικῶς οὖν ὡς παρὰ προθέσεως οὔσης τῆς συνθέσεως, ἔσωθεν τὴν κλίσιν πεποίηται. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. Ἔοικεν ἄρα οὐ περὶ τοῦ τοῦ φίλε ἠμφεσβητησάμην. Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. Περὶ τούτου ἠμφισβήτουν οὗτοί γε οἱ μὴ λύσαντες. ἡ δὲ ἔσωθεν κλίσις, πάντη παράλογος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τοῦ ἁπλοῦ.

Ἀμφιγύων, ὁ περισσῶς γυωθεὶς καὶ πονηθείς. ὁ ἥρως. παρὰ τὸ γύος, ὅ ἐστι πόνος. οἷον, καὶ πολύγυος ἤλασεν ἔξω. Φίλων.

Ἀμφιτρίτη. μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς Νηρηίδος ἡ θάλασσα. ὤφειλε δὲ ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς καὶ Ὠρίων διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὸ τρεῖν λέγεται Ἀμφιτρίτη. ἡ ἀμφοτέρωθεν φόβον ἡμῖν ἐμποιοῦσα. ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι τῶν εἰς τη θηλυκῶν διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ εἰς τη λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐν ἰφωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρέτη. μελέτη. Ἀφροδίτη. οὕτως οὖν καὶ Ἀμφιτρίτη. πρόσκειται βαρύτονα διὰ τὸ τελετή. καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ χαίτη.

Ἀμφιφῶν, εἶδος πλακοῦντος τιθέμενος τῇ Ἀρτέμιδι. οἷον, μαστοί. ῥοφαλίδας. ἀμφιφῶντας. ἱρία. διὰ τὸ κύκλῳ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν δᾳδῶν. ἢ διὰ τὸ πανσελήνου οὔσης πέμπεσθαι τῇ Ἑκάτῃ. οὕτω Μεθόδιος.

Ἀμφιφορίτης. ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἔδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα κρήνην ὑδρεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἀγὼν ἄγεται ἀμφιφορίτης λεγόμενος παρ' Αἰγινήταις. ἐν ᾧ ἐκθέουσιν ἀγωνιζόμενοι τοὺς κεράμους ὕδατος πεπληρωμένους ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ὤμων τρέχουσι περὶ τῆς νίκης φιλονεικοῦντες κατὰ μίμησιν τῶν ἡρώων. ἀμφιφορεὺς γὰρ στροφὸς ὑδρίας. κέραμος. ἀμφορεύς.

Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φάλους ἔχουσαν περὶ αὐτήν. φάλοι δὲ εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι χάριν κόσμου τιθέμενοι.

Ἀμφιφαῆ ἄστρα δὶς φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανὲς περιλαμπές, ἐπιφανές.

Ἀμοσγέπως, ὁπωσδήποτε. καθ' ὅντινα οὖν τρόπον. ἀμοῖ τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου. ἐν γέ τινι.

ἐπεὶ δὲ ἐπιρρηματικὴ ἡ λέξις, ἔστιν ὄνομα ἀμός, ἰσοδύναμον τῷ τίς, δωρικῶς. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐνδοιαστικὸν, τὸ ἀμόθεν γε, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους τούτων. ἐκ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται ἐπίρρημα μεσότητος ἀμῶς. ὥσπερ παρὰ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς. καὶ συντίθεται μετὰ τοῦ γε συνδέσμου καὶ τοῦ πῶς, παραπληκτικῶς γίνεται ἀμωσγέπως. ἤγουν κατά τινα τρόπον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ φασὶν ἀμηγέπη. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμός, γίνεται ἀμόθεν. ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμός, οὐδαμά. καὶ οὐδαμῶς.

Ἄμωμος. παρὰ τὸ μῶμος γίνεται ἄμωμος.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἀνά, πρόθεσις. ἐν τῇ συνθέσει σημαίνει τὴν ἄνω σχέσιν. ὡς ἄνοδος, ἀναδρομή. καὶ τὸ εἰς τοὐπίσω ἀνακάμπτειν. ὡς τὸ ἀνάβασις ἀνα-

Ἀνάβλησις, ἀναβολὴ καὶ ὑπέρ ‹ γέχω. θεσις. ἐκ τοῦ ἀναβάλλομαι τὸ ὑπερτίθεμαι καὶ βραδύνω. ὡς τὸ μή μ' ἀναβάλλη πάτερ. ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλώσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλῆσις καὶ ἀνάβλησις.

Ἀναβαμίδες, ταμίαι. οἱ δὲ σφαίρας ἀποδίδοασιν.

Ἀναβέβρυχεν, ἀναπέπτωκεν. ἐὰν δὲ ἀνα- ‹ διογένης. βέβρυχεν, ἀναβρύει, ὅ ἐστιν ἀναπηδᾷ. καὶ ἀναβάλλει.

Ἀνά, Ἀλλ' ἀνὰ τὴν μιμονέας. ἀντὶ τοῦ ‹ ταῖς μετὰ ψόφου. ἀνάστηθι. ὅλη ἡ λέξις ἀποσπάσθη. οὐκ ἔστιν ἀπὸ ποιητῶν τοῦ τοιούτου. ἡρωδιανός.

Ἀνάγκη, ἡ θεὸς παρὰ τὸ ἀνάσσω. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνάγκη. πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ ῥήματος, ὀξύνεσθαι τὸ ἄν, ὡς στενάχω, στοναχή. παρὰ τὸ ἄγω οὖν, ἀγή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἀνάγκη, ἡ πάντα κρατοῦσα. ἢ ἀγκάς, ἀγκή, καὶ ἀνάγκη. ἐπειδὴ τὸ ταῖς ἀγκάλαις κρατούμενον κατὰ δύναμιν, ἀφυκτότερον κρατεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἄνος, πρὸς ἣν ἄνος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν.

Ἀναγκάζω, ἀπὸ τοῦ ἄναξ ἄνακος, ἐξ οὗ τὸ ἀνάκτορος, γέγονεν ἀνάγκη, καὶ ἀναγκή. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ σπουδή, σπουδάζω, καὶ αὐγή αὐγάζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνάγκη ἀναγκάζω.

Ἀνάγαιος, ὁ μὴ τῆς καθηκούσης ἀγωγῆς τετυχηκώς.

Ἀναγαργανεύου, ἀνακράζου.

Ἀναδιδυκίζει, ἀναταράττει. ἀπὸ τοῦ δίδυξ δίδυκος.

Ἀναδῦναι, ἀναδραμεῖν. ὑποστρέψαι.

Ἀνὰ δρύμα, Καὶ θῆρες ἀνὰ δρύμα ποιμαίνονται. τινὲς ἀνέγνωσαν δρυμά. ὡς ἀπὸ τοῦ δρυμός. οὐκέτι δὲ οὐδὲ σώζεται τῶν ἰδίων προσώπων ἡ συζυγία. σοφὸς μὲν γὰρ καὶ σοφή, καὶ σοφὰ ὁμοτόνως. δρυμὸς δὲ δρυμὴ οὐκέτι. οὐκ ἄρα δρυμά. ἀλλὰ δρύμα, ὡς λύχνα.

Ἀναδήματα, στεφανώματα. ἀναδεῖσθαι, τὸ ταινιοῦσθαι.

Ἀναδούμενος. παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα. ἡ μετοχή, δεόμενος. καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδούμενος. οὕτω φιλόξενος. στεφανούμενος ταινιούμενος.

Ἀναδενδράς, ἡ ἄμπελος, ἡ πρὸς δένδρον ἀνερχομένη. δένδρον, δενδράς. καὶ ἀναδενδράς, ἄμπελος ἡ ἐπὶ δένδρου.

Ἀναζυγῶσαι, ζύγωθρον καλεῖται ὁ κόραξ. καὶ ‹ δρων. ἐπιζυγῶσαι τὸ κλεῖσαι. ἀναζυγῶσαι, τὰς θύρας ἀναπετᾶ.

Ἀναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. τὸ θέμα ‹ σαι. ἀριστοφάνης. θηλῶ. α΄ συζυγίας. ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ θαλήσω. καὶ τὸ θηλῶ, θηλήσω. τοῦτο παρὰ τὸ θηλή. τὸ δέ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θη.

Ἀνάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ στήλῃ ἀνατίθεσθαι. ‹ λάζω.

Ἀνάθημα. ἄγαλμα. κόσμος. εἰς τὸ, ἀνακληθρίς, πέτρα ἐν μεγάροις. ὅτε ἡ Δημήτηρ καλεῖσθαι ἐπ' αὐτῆς ἀνεκάλει τὴν κόρην. καὶ ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τὴν πέτραν, ἀνακληθρίδα καλοῦσιν. μεθόδιος.

Ἀνακοί, οἱ διόσκουροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἄνακος, ὡς φυλάσσω φύλακος. μαλάσσω, μαλακός. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὅ ἐστι φιλανθρώπως ἔσχησαν τοῖς Ἀθηναίοις. ἢ ὅτι τοὺς πλέοντας σώζουσιν ἀστέρες ὄντες. ἄνω γὰρ ἐκεῖ ἡμῖν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δὲ σύνθετον λέγουσιν Ἀττικῶς καλεῖν, ἀνακῶς. μεθόδιος.

Ἀνακῶς, ἐπιμελῶς καὶ πεφροντισμένως, καὶ πεφυλαγμένως. ἀπὸ τῆς ἄνακος γενικῆς εἰς εὐθεῖαν ἀναχθείσης ὡς φύλακος. ἀπὸ τῶν ἀνάκτων. οἷς φροντίδες εἰσὶ τῶν ὑπηκόων. ἀπὸ τῆς ἄνακος δὲ εὐθείας σχηματίζεται. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ ἁπλῶν ληγόντων ἀρσενικὰ οὐ ποιεῖ ἐπίρρημα εἰς ως. οὔτε γὰρ ἀπὸ τοῦ φύλαξ ἢ ἄναξ, ἢ ἅρπαξ γίνεται ἐπίρρημα. μεθόδιος.

Ἀνάκτωρ, οὐ πεποίηται παρὰ τὸ ἀνάσσω. οὐδενὶ γὰρ τούτων τῶν ῥημάτων παράκειται οὐδετέρου παρασχηματισμός. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ ἀνάκτορος. οὕτω φιλόξενος, εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

Ἀνακοχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμελεῖν. παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν. καὶ οἱ ἀναχωχεύειν. καὶ τρόπῳ τῶν στοιχείων.

Ἀνακυμβαλίζω. δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον. ἀντικρότων.

Ἀνακλῖναι, ἀνοῖξαι. ἀναπετάσαι. ‹ ἢ ἀνεῴγνυτο.

Ἀναζυγοῦν φασὶ τὸ ἀνοιγνύναι κιβωτόν. ἢ τὴν ἀπὸ τῆς θύρας κορώνην. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναφωνεῖν ἀνοιγνύναι τὸ στόμα. λέγεται ἀναζυγή, καὶ ἡ τῆς θύρας ἄνοιξις. καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. πλὰ τοῦ εὐμενίσιν. εὐθὺς ἀναζυγῆς.

Ἀνάλογος, παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος. ‹ γενομένης. εἶτα δευτέρα σύνθεσις μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ ν ἀνάλογος, ὁ λόγου ἐχόμενος. ὅ ἐστιν ὁ κατὰ λόγον ὅμοιος. γίνονται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς συνθέσεσι στερήσεις τῶν προλαβόντων στερήσεων ἀναιρετικαί. ἅτινας καλοῦνται ἐπιτε

Ἄναλτος, ὁ ἀηδής. ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ‹ ρήσεις. ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄχορτον. ὀδυσσείας ς. ἢ ἀναυξής, καὶ ἀτελής. παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξάνω. ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὡς φησὶν ὁ ποιητὴς ἐν ὀδυσσεία. ... οὐδ' ἄναλτος. μετὰ δὲ ἐπιπρεπ

γαστέρι μάργῃ ἀάζηχές φαγέμεν καὶ πιέμεν. καὶ ἐπιφέρει, Ὅς τοῦ τὴν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας. ἀντὶ τοῦ πλησθῆναι. παρὰ τὸ ἄλις τὸ δαψιλῶς, γίνεται ἄλος. καὶ κατὰ στέρησιν ἄναλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ἄναλτος. ἢ τὸν ἅλλεσθαι μὴ δυνάμενον. βαρύν.

Ἄναλκις, ὁ δειλὸς ἀπόλεμος καὶ ἄναλκις. ἀσθενής. ἀδύνατος. ἐκ τοῦ ἄλκω ἀλκή. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄναλκις. ἄνισχυς. δειλός.

Ἀναλίσκω, τὸ πορθῶ καὶ δαπανῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν ἅλες σημαῖνον τὸ ἀθρόον. οἷον, Ἢ χειμέριον ὕδωρ ἁλέν.. ἐξ οὗ ῥῆμα ἁλῶ τὸ συναθροίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀναλῶ τὸ πλανῶ. τουτέστι, τὸ τὰ συνηθροισμένα διασκορπίζειν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀναλῶ. καὶ ἐκ τούτου παράγωγον ἀναλίσκω τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ἢ παρὰ τὸ ἄλις ἐπίρρημα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀναλωτός. καὶ ἀναλωτικός, ὁ ἀφανιστικός.

Ἀναλογία, παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ὁμοῦ οὖσαι κατάθεσιν ποιοῦσιν. ὥσπερ πύστα ἄπυστα, καὶ ἀνάπυστα τὰ περιβόητα. καὶ πηρὸν, ἀπήρον καὶ ἀνάπηρον τὸν πεπηρωμένον. ἐπὶ πάντων δὲ τὸ ν πλεονάζει. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ αἴτιος, καὶ ἀαίτιος, καὶ ἀναίτιος,

Ἀνάνιον, ἄλυπον. κατὰ στέ- ⟨ καὶ ἀναίσχυντος. ὦρος. ρησιν τῆς ἀνίας. ἀβλαβές. καὶ ἀνάνιος, ὑπερήφανος. ἄλυπος. καὶ ἀνανίως, τὸ ἀλύπως.

Ἄναλκις, ἀνάλκιδος. ὁ κανὼν. τὰ εἰς ις προσηγορικὰ παρώνυμα μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. ἢ οὕτω. τὰ εἰς ις βαρύτονα ἀρσενικὰ, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, διὰ τοῦ δος κλίνονται. ἀδώνιδος, θεόγνιδος. παρώνυμα μακρᾷ παραληγόμενα, εὐνίδος. λαρίδος νηΐδος. ἀνάλκιδος.

Ἄναξ, παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν. ἢ ὁ ἄνω αἴσσων κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν. ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. σημαίνει τὸν βασιλέα. ὡς τὸ Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν. καὶ τὸν δεσπότην. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴνοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν. Ὀφ' ἱλάον ἄνακτα.

Ἀναξυρίδας, φαμινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα. οἷον, ἀνασυρίδας, παρὰ τὸ ἀνασύρεσθαι γὰρ ὑπὸ τῆς ἕξεως. ἀπὸ τοῦ ῥακία, πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς. ἀναξυρίδας μὲν τὰ παρ' ἐν τῇ συνηθείᾳ βρακία.

Ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις. ἐκ τοῦ ἀναπλῶ. ⟨φασὶν

Ἀναπλήσας, ἀναφυσήσας. ἢ ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τοῦ πρήθω, ἀναπρήσας. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀναπλήσας. οἱ γὰρ καπνοῖς τισι συνεχόμενοι, πνιγμαῖος τὰς γνάθους πληροῦντες, τὰς ἐκφυσήσεις ἀποτελοῦσιν.

Ἀνάπνευσις, ἔστι πνύω, ἐξ οὗ γέγονε πνέω. ὁ μέλλων, πνεύσω. ἐξ οὗ πνευστός. καὶ ἄπνευστος καὶ ἄπνευστις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἄπνευσις καὶ ἀνάπνευσις. Ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. ἀντὶ τοῦ ταχίστη τὸ ὀλίγη.

Ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν. ἀναψύξωσιν. ἀνα-

Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως. ⟨παύσωνται.

Ἀναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι καὶ ἀναπεμπάζειν. οἱ δὲ, τὸ ἐπιτεῖν. ἢ ἐν κεφαλαίῳ τὰ προειρημένα ἐπαναλαβεῖν.

Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δωδώνῃ. ὅτι οὐκ ἀέναον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας, καὶ μέσας τὰς νύκτας ἀπολήγει καὶ οὐ ῥεῖ. τὰς δὲ ἄλλας ὥρας συνεχῶς φέρεται. ὥσπερ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνόντων. κατὰ δὲ τὸν ὁρισμὸν ἀπολιπόντων. μεθόδιος.

Ἄναντες, καὶ ἄναντα, τὸ ἀνωφερές, καὶ ἀνωφερῆ. κάταντα, κατωφερῆ. πάραντα, τὰ πρόμαλα. καὶ γήλοφα. δόχμια δὲ, τὰ πλάγια. ἰλιάδος ψ.

Ἀνάκαιόν τι, δεσμωτήριον. παρὰ τοῖς βοιωτοῖς οὕτω καλούμενον. ὡς καὶ παρὰ τοῖς κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξιοῦσι δέ τινες ἀνάκιον γράφεσθαι. ὅπερ ἐστὶ τὸ διοσκούρειον. ἄνακες γὰρ οἱ διόσκουροι.

Ἀνάπλεως. ἐκ τοῦ πλέως, ὁ πεπληρωμένος. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως ὁ ἐνδεής. καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως. ἥτις ἐν τοῖς τοιούτοις προστιθεμένη, καὶ ἀναδιπλουμένη, κατάφασιν, ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ.

Ἀναλέγεσθαι, ἀναγινώσκειν, ἢ ἀνοικοδομεῖν, ἢ ἀναπείθειν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος.

Ἄνανδρον, χήραν.

Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.

Ἀνάπηρος, ἐς μέσον παράγεται, ῥῖνα καὶ ὦτα. ἀνάπηρος στερούμενος καὶ ἠχρειωμένος. ἢ νοσώδης καὶ λυπηρός. καὶ ἀνάπηρος γέρων, ὁ ἐπιβλαβὴς καὶ μὴ ὑγιαίνων. παρὰ τὸ πήθω τὸ πανθάνω γίνεται πηρὸς ὁ ἐμπαθής, καὶ ἠχρειωμένος. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπηρος. καὶ μεθ' ἑτέρας στερήσεως, ἀάπηρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος, ὁ στερούμενος. αἱ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν

Ἀνάρσιοι, ἄδικοι. ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ⟨ἐπίτασιν. ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω. ἐξ οὗ ἄρσιος. καὶ ἀνάρσιος. κατὰ στέρησιν τοῦ α πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ ἀνάρμοστος καὶ ἀσύμφωνος. ὦρος. πολέμιος. ὑβριστής. καὶ ἄναρσις, νεῖκος. πόλεμος.

Ἀνάρρυσις, θυσία. ἀναρρύειν, θύειν. ἐπειδὴ θύοντες ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων ἐπὶ τὰ ἄνω βλέποντες. οὕτω δὲ ἑορτὴ ἐκαλεῖτο παρὰ ἀθηναίοις. ὅμηρος. Αὐέρυσαν.

Ἀναρρηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. καὶ ἀνάρρησις.

Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους. οἱ δὲ τὰς ἀναβάσεις. ἀπὸ τοῦ διεστάναι. ὁ δὲ φίλων, ἀμφίβολον εἶναι φησί. πότερον οὐδέτερον ἐστὶ ῥῶγα ὡς κῶας, ἵν' ᾖ τὸ ἀνάρρηγμα τοῦ τοίχου, ἢ τὰς ῥωγάδας τὰς ῥῶγας.

Ἀναρροιβδεῖ μέγα ὕδωρ, ⟨βέλτιον δὲ τὸ πρότερον. ἀντὶ τοῦ ἀναρροφεῖ, πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀναρροιφεῖ. καὶ ἐπενθέσει τοῦ β ἀναρροιβδεῖ. τραπέντος τοῦ δασέος φ, εἰς τὸ ψιλὸν π. οἷον, Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι. τρὶς

ἀλλ' ἀναῤῥοιβδεῖ. ἡρωδιανός, ἀναπτύει. διογένης.

Ἀναῤῥιχᾶσθαι, σημαίνει τὸ ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ. ἢ οἱονεὶ τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀράχνιον, ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναῤῥιχᾶσθαι, τοῦτ' ἔστιν. οὕτω γὰρ ἔθνικος ὁ ἀνήρ. οὐ κλίνεται δὲ ὁ παρατατικός ἀνεῤῥιχώμην, ἀλλὰ ἀνηῤῥιχώμην. εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν συλλαβῆς παρὰ Ἱππώνακτι. ἀῤῥιχῶμαι. ὅμως οὖν ἐσχημάτισται. ἄῤῥιχος λέγεται ὁ κόφινος ἐν ᾧ κομίζουσι τοὺς βότρυς. ἐξ αὐτοῦ ἀῤῥιχῶ, καὶ ἀναῤῥιχῶ. ἀλλ' οὖν γε οὕτω κρεῖττόν ἐστιν ἀραχνιᾶσθαι, καὶ ἀναῤῥιχᾶσθαι. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ἀναῤῥιχώμενοι, ἀναλαμβανόμενοι πρὸς ὕψος. ἀντεχόμενοι ποσὶν ἢ χερσὶν ἀπὸ τοίχων ἢ δένδρων. ἀριστοφάνης εἰρήνη. Πρὸς τὸν Δί' ἀναῤῥιχᾶτ' ἂν εἰς οὐρανόν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀραχνῶν. οἵτινες τὰ οἰκεῖα νήματα κατέχοντες, ἀναφέρονται.

Ἀνάστα, ἀντὶ παρακελεύσεως. προστακτικόν. ἐκ τοῦ στῶ ὁ παρατατικός, ἔστων, ἔστας ἔστα. καὶ τὸ προστακτικὸν στά. καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους. καὶ ἄλλως. πᾶν προστακτικὸν, τὸ μὴ εἰς μονοσύλλαβον ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται. ἔς, ἄφες. δός, ἀπόδος. σχές, πρόσχες. τὸ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται. οἷον, βῆθι, ἀνάβηθι. στῆθι, ἀνάστηθι. τὸ δὲ ἄνες, γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ συγχωρῶ. ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν. ἡ μετοχὴ, εἷς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικὸν ἕς. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἄνες.

Ἀνασχών. τὸ ῥῆμα, σχῶ. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ, ἀνασχῶ. ὁ μέλλων, ἀνασχήσω. ὁ ἀόριστος, ἀνέσχησα. ὁ δεύτερος ἀνέσχον. καὶ ἡ μετοχὴ, ἀνασχών. ἔστι δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἀνάσχεο. σχῶ. ὁ μέλλων, σχήσω. ὁ παρακείμενος, ἔσχηκα. ὁ παθητικός, ἔσχημαι. ὁ ἀόριστος, ἐσχέθην. ὁ μέσος, ἐσχόμην. τὸ δεύτερον ἔσχεσο. καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἔσχεο. καὶ ἔσχου. ὁ μέσος προστακτικὸς, σχέο καὶ ἀνάσχεο. μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικὸς κατὰ διάλυσιν ἰωνικήν.

Ἀναστάς, ἐκ τοῦ ἵστημι, στήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. ἡ μετοχὴ, στάς. καὶ ἀναστάς.

Ἀνασχέσθαι, ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι.

Ἀναστήσετε. Τοὺς μὴ ἀναστήσετε. ἀναστάτους καὶ φυγάδας ποιήσετε.

Ἀνάστασις, ἄνω στάσις, ἤτοι ἔγερσις.

Ἀναστάδην. Ἄλλοθεν ἄλλος ἀναστάδην. ἄλλος δ' ἀλλ' ὁ μέρους ἀναστάντες.

Ἀνάγνωσις, ἡ ἄνωθεν γνῶσις. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὸ ἀνὰ, τὸ ἄνω δηλοῦσιν. οἷον, ἀνατολή. ἄνω ἐπιτολὴ τοῦ ἡλίου. ἀναγραφή, ἡ ἄνωθεν γραφή, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἀνάδοσις, ἀνάπαυσις. ἀνάλυμα. ἀναψυχή.

Ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἀντὶ τῆς ἀπὸ δεσπότης ζῆν αἰρούμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσαν. ἀντὶ ἀνοικίσας, ἢ μεταστήσας. ἢ μεταγαγών.

Ἀνασηκοῦν, τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπές.

Ἀνάσιλλον, τρίχωμα. τὸ ἀπὸ μετώπου ἀντὶ τὴν κορυφὴν ἀνεστραμμένον.

Ἀνασκολύψας, γυμνώσας.

Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, στυλῶσαι.

Ἀνάφορον, ξύλον ὃ τοῖς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἐξ αὐτοῦ τὰ φορτία δεσμοῦσιν.

Ἀνάσσω, ἀνάξω. ὁ παρακείμενος, ἤναχα. ὁ μέσος, ἤναγα. καὶ κατὰ τὸν περιβιβασμὸν, ἄνηγα. καὶ οἱ Δωριεῖς τὸν μὴ παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστῶτα. ἄνηγα ἀνώγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω. ὡς πατῶ, πατάσσω. σαλῶ, σαλάσσω. καὶ παραλήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ διὰ τοῦ σσ, τὸ, α. ε. η. ι. υ. ω. χωρὶς τοῦ ο τοῦ μικροῦ. ὁ μέλλων ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ. ἡ δὲ τετάρτη διαφορά ἐστιν. ἔνθα δὲ ἔχει τὸ ς, καὶ μὴ τὸ ξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, τὰ μὲν ὡς δισύλλαβα, τὰ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται. οἷον, κράζω, κράξω. τὰ δὲ διὰ τοῦ ς. οἷον, κλύζω, κλύσω. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς. ἀεὶ διὰ τοῦ ς. πλὴν τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω. θρυλίζω, θρυλίξω. στηρίζω, στηρίξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω. τὸ δὲ βαστάξω, καὶ νυστάξω, καὶ τὰ ὅμοια Δωρικά ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ς εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάζω ὁ ἐνεστὼς διαφέρεται. εὑρίσκεται καὶ στενάχω. ἀφ' οὗ καὶ στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ πλὴν τοῦ αἰάζω, αἰάξω. ζήτει εἰς τὸ δίηρσα. καὶ εἰς τὸ ἄδω. τὰ δὲ διὰ σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. πλὴν τοῦ πλάσσω πλάσω τὸ ἐργάζομαι. ἱμάσσω, ἱμάσω. τὸ τύπτω. ἐνάσσω, ἐνάσω. τὸ δύναμιν παρέχω. ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ. πάσσω τὸ ποικίλλω. λάσσω τὸ βλέπω.

Ἄνασσα, ἡ βασίλισσα. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄναξ γίνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ εἰς σα παραγόμενα, ἐθνικά ἐστι. φοῖνιξ, φοίνισσα. κίλιξ, κίλισσα. τοῦτο δὲ μὴ ὂν ἐθνικὸν ὁμοίως οὐ λέγεται. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω. ὡς ἑλίσσω ἕλισσα, καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα.

Ἀνασφῆλαι, ἀναῤῥωσθῆναι. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν ἡρακλέα. ἴσον τῷ ἐρισθενῆ.

Ἀνασκολοπισθῆναι. ἀνασταυρωθῆναι. σκόλοπες γὰρ ξύλα ὀξέα. παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοψ. καὶ σκόλοψ λέγεται. καὶ ἀνασκινδυλευθῆναι.

Ἄνατε, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνάστητε κατὰ συγκοπήν. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγε, γίνεται ἄγετε. οὕτω ἄνα, ἄνατε.

Ἄνατον, ἀβλαβῆ. καὶ ἀνατεῖ, ἐπίῤῥημα.

Ἄναυρος, ὁ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμός. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὔρας. οἱ χείμαῤῥοι. καὶ διώρυχες. καὶ ὀχετοί. διογένης.

Ἀναφαίρετον πλοῦτον. πολὺν. ὃν οὐδεὶς ἄν τις ἀφαιρήσειεν. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ ἀναφαίρετον πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἀνάχαρσις, ὁ σκύθης. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν καὶ τὸ χαίρειν, ὅ ἐστι τὴν χαράν. ἢ τὸ χάριν. ἔστι καὶ ἰχθῦς ποιός.

Ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας. ἀπὸ τοῦ ἀναχάζω.
Ἀναχαιτίζομαι, σημαίνει τὸ ἀποπεσεῖν. κυρίως δὲ ἐπὶ
Ἀναίδεια, ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε. ⟨ τῶν ἵππων.
ἤγουν τὴν ἀναίδειαν ἐνδεδυμένε. ὁ γὰρ Φιλόξενος ἀναι-
δής. ἀπὸ τοῦ ἀναιδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδής. ἀ-
Ἀναίδητος, ὁ ἀναίσχυντος. βί- ⟨ναιδής, καὶ ἀναιδής.
αιος σκληρός. ὀξύς.
Ἀναισχυντῶ, οὐκ ἔχει τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἀλλὰ τὸ α στε-
ρητικόν. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀναίτιος, ἀνήκοος. ὥστε οὐκ ἀλό-
Ἀναίνομαι. ὁ δ' ἀναίνετο. ἀπήρ- ⟨γως ἡ ἔξωθεν κλίσις.
νεῖτο. ὡς παρὰ τὸ λίπω λιπαίνω. καὶ ὁρμῶ ὁρμαί-
νω, καὶ ὑφῶ, ὑφαίνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀρνῶ, ἐξ οὗ τὸ
ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ρ ἀναίνω, ἀ-
ναίνομαι. ὥσπερ σκηπτροῦχος σκηπτοῦχος. οὐκ ἐπαινῶ. οὐ
συγκατατίθεμαι. ἢ παρὰ τὸ ναὶ ἐπίρρημα ναίνω, καὶ
ἀναίνω. ἢ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω τὸ οὐκ ἐπαινῶ, οὐδὲ
συγκατατίθεμαι, πλεονασμῷ τοῦ ν. μεθόδιος.
Ἀνδάκην. ἐν ταύτῃ τὸ αν, ἐστὶν ἀνὰ κατὰ συνέμπτωσιν.
αἰτιατικὴ δὲ πτώσει ἐστὶ τάσσεται. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα προσ-
τακτικόν. ἐμφάσει τῶν ἄλλων προθέσεων. οὐδαμῶς
νάκην. ὅπερ ἐστὶ προσηγορικόν. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ θη-
λυκόν. συνέμπτωσιν δὲ πέπονθε κατὰ τὴν αἰτιατι-
κήν. ἀμφότερα δὲ παρώνυμα. τὸ γὰρ θηλυκὸν νάκος
νάκη, ὡς βλάβος βλάβη. τὸ δὲ ἀρσενικόν, παρὰ τὸ νά-
κης νάκου νάκην. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.
Ἀνδάνια, πόλις τῆς μεσσήνης, ἡ πρότερον οἰχαλία κα-
λουμένη. παρὰ τὸ ἁδεῖν, ὅ ἐστιν ἀρέσκειν. κατὰ ἀν-
τίφρασιν, ὅτι οὐδενὶ ἤρεσεν.
Ἄνδηρα τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. ἤγουν τὰ χώματα,
τὰ ἀνέχοντα τὸν ποταμόν. παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν
διερῶν, τουτέστι τῶν ὑγρῶν.
Ἀνδριάς. ζητεῖται, διὰ τί πάντα τὰ εἰς ας μακρὸν κατα-
λήγοντα, ἢ βαρύνονται, ἢ περισπῶνται. τὸ δὲ ἀνδριὰς
καὶ ἱμὰς σεσημείωνται. ποῖον ἄρα ἀνάλογον ὤφειλεν
ἔχειν τὸν τόνον περισπώμενον, ἢ βαρύτονον. καὶ λέγου-
σιν, ὅτι βαρύνεται. ἐπειδὴ πάντα τὰ εἰς ας ἀπὸ τῶν
εἰς ος ἀπὸ εὐθείας, ἢ ἀπὸ γενικῆς βαρύνεται. βέλος
βελίας. δράκων δράκοντος δρακοντίας. οὕτως ἄρα
ἀνδρὸς ἀνδρίας. καὶ πάντα τὰ εἰς μας μὴ ὄντα ὑπο-
κοριστικά, βαρύνονται. ἀκάμας. οὕτω καὶ ἱμάς. μὴ ὄντα
ὑποκοριστικά, διὰ τὸ θωμᾶς ἔνος μᾶς, ἀπὸ τοῦ θαυ-
μάσιος καὶ κόσμιος. ἀνδριάντα δὲ λέγει τὸν χαλκοῦν
ἢ τὸν λίθινον. ἢ καὶ τὴν γραφήν. καὶ ἀνδροληψία ἐγ-
κλήματος εἶδος. ἐὰν ἔξω τῆς ἀττικῆς ἀνὴρ ἀθηναῖος
τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκδιδῶσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει
ὄντες τὸν ἀνελόντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφεῖτο ἐκ τοῦ
νόμου μέχρι τριῶν ἐκείνου πολιτῶν ἄγειν ἕως ἂν δίκην
ὑφέξωνται τοῦ φόνου. καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον καλεῖται.
Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα. καὶ ἀναισιμῶσαι, τὸ ἀ-
Ἀναισθητῶ, ἀναισθητίζομαι. ⟨ναλῶσαι

Ἀνδράκη, τροφός. τιθήνη.
Ἀνδραποδιστής, οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους ἀπάγων εἰς
δουλείαν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοὺς δούλους ἀπὸ τῶν δεσποτῶν
Ἀνδρίκτης, εἶδος παγίδος. ⟨ἀποσπῶν εἰς ἑαυτόν.
Ἀνδρίκτην τε μάλα εἰδότα μακρὸν ἀλέασθαι. παρὰ τὸ
δίκτυν τὸ βάλλειν. καὶ ἄνδικε ἀνάρριψον.
Ἀνδρειφόντης, ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας. ἀπὸ τῆς ἀνδρὶ
δοτικῆς, καὶ τοῦ φένω τὸ φονεύω. ἀλλ' ἐγράφη διὰ
τοῦ ι. ἀλλὰ γράφεται τὸ δρεὶ δίφθογγον καὶ γίνεται παρὰ τὴν
Ἀνδρακάς, ἐπίρρημα. ἔστι δὲ κατὰ ⟨ἀνδρὸς γενικήν.
ἄνδρα. παρὰ τὴν ἀνδρὸς γενικὴν παράγωγον. ἢ παρὰ
τὸ ἄνδρα καὶ τὸ κάσω συντίθεται. ὁ κατ' ἄνδρας κοσμίως
τεταγμένος. κάσω, κάς. ὡς δάξω δάξ, καὶ ὁ δάξ. ἀν-
δρακὰς καὶ ἕκαστος. συγκοπῇ ἑκάς καὶ ἀνδροεκάς. καὶ συγκοπῇ
ἀνδροκάς. καὶ τροπῇ ἀνδρακάς. ὡς παρὰ τὸ λέων παν-
ταλέων καὶ παντολέων. κυνάμυια κυνόμυια. ἔστι δὲ
Ἀνδράποδον, ὁ φυγὰς δοῦλος. ⟨ἑκάστῳ, ἢ μεμερισμένως.
παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι, ἢ παρὰ τὴν πέδην. τοὺς γὰρ αἰχμα-
λώτους καὶ αἰχμαλώτους διὰ τὸ δραπετεύειν πέδαις περιε-
Ἀνδράγρια, τὰ σκῦλα. ἤτοι ὅτι ἀπὸ ⟨βάλλοντο.
ἀνδρῶν ἀγρεύεται. ἢ ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ δυνη-
θῶσιν ἀναγαγεῖν αὐτοὺς αἰχμαλώτους, τότε τὰ ὅπλα
αὐτῶν σκυλεύουσιν. οὕτως ὦρος. προπαροξύνεται
δέ, ὡς τὸ ζωάγρια, μοιχάγρια. νίκανδρος δὲ τὰ κατ'
ἄνδρα λάφυρα. πτολεμαῖος δὲ σκῦλα κρεμάμενα πα-
Ἀνδράχλος, πόα ἐν τοῖς κήποις γι- ⟨ρὰ ἀνδρῶν.
νομένη. παρὰ τὸ ἀνδρὶ ἴκελος εἶναι ἀνδραείκελος καὶ
ἀνδράχλος κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν.
Ἀνδρόγεως, ἡ γενική, ἀνδρόγεω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο
Ἀνδράχθεσι, τοῖς καὶ ἀνδρὶ δυνα- ⟨καὶ ς ἀνδρογέως.
μένοις βαρύναι διὰ μέγεθος.
Ἀνδρόμεος, καὶ ἀνδρομέα. κρέα ἀνθρώπου οὐδὲ τέ-
ρως. ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀνδρόμος. ὡς δῖος, δίομος κυρίως
ὁ πατὴρ ἡρακλέους. καὶ ἐν ἑτέροις παράγωγον κτητι-
κὸν ἀνδρόμεος. ὡς κέρτομος κερτόμιος. Ὁ δὲ ἱερὸν αὐ-
ναι ὅμιλον ἀνδρόμεον. καὶ ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι.
Ἀνδροκμῆτος, στήλη κεκμημένου. Ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμ-
βῳ. ἀπὸ τοῦ καμεῖν, ὅ ἐστιν ἀποθανεῖν. ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κε-
κμηκὼς καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας γὰρ τοὺς
τετελευτηκότας ἔλεγον. οἷον, Βροτῶν εἴδωλα κα-
μόντων. ἢ ὃν ἄνδρες μετὰ καμάτου ἐποίησαν. ἀνδρο-
ποίητον. ἢ ἐπὶ ἀνδρὶ κεκμηκότι γεγονότα.
Ἀνδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτείνω κτή-
σω, ἔκταμαι, ἔκτασαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.
Ἀνδροτής. λιποῦσ' ἀνδροτῆτα, καὶ ἥβην. τὴν ἀνδρείαν
ἤγουν καὶ τὴν ἰσχύν. τὰ εἰς τη θηλυκὰ ἅπαντα βαρύνονται.
πλὴν τοῦ ταχυτής, βραδυτής, ἀνδροτής, δηιοτής.
Ἀνέδυ, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι δύω, παράγωγον δῦμι ὁ
δεύτερος ἀόριστος, ἔδυν. τὸ τρίτον ἔδυ, καὶ κατέδυ.
καὶ ἀνέδυ. καὶ ἀναδύς. καὶ ἐκδύς.

Ἀνέδεκτο, ἐκ τοῦ δέω δέσω ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐδεδέμην ἐδέδεκτο. κατὰ συγκοπὴν τῆς δε συλλαβῆς ἀνέδεκτο.

Ἀνέδην, σημαίνει τὸ ἀναστάτως εἶναι. παρὰ τὸ ἕδος ἕδην καὶ ἀνέδην, τὸ ἀνὰ ἕδους. αἰσχύλος, φαιδρῶς ἀνέδην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀφίημι ἕδην καὶ ἀνέδην, τὸ μὴ ἐφεκτικῶς τι πράττειν. ὡς κλέπτω κλέβδην. μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ἐκλελυμένως. ὡς τὸ ὑποβλήδην.

Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν. ἀπὸ τοῦ ἔργω εἴργει διαλύσει τῆς

Ἀνεκτὰ, ἀνασχετὰ. ὑπομονῆς ἄξια. ὑπο- εἰ δοξ. μονητά. ἐκ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω. ἀνέσχα. ἀνέσμαι, ἀνέσκται, ἀνεκτὸς καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ, καὶ ἀνεκτά. ἀντὶ τοῦ ἀνεκτὴ χρειὼ δ' ἵκανεν.

Ἀνεκήκιεν, ἀνεφέρετο, ἀνῆκε. ἀνεδίδοτο. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι, ἔκιον, ἔκιες, ἔκιε. πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει, κήκιε. καὶ ἀνεκήκιε. κηκίω. καὶ διπλασιασμῷ, κικίω. καὶ ὁ παρῳχημένος ἰωνικῇ τοῦ ι εἰς η. ὡς ψιμύθιον, ψημύθιον. ἐκήκιε, καὶ ἀνεκήκιεν.

Ἀνέγναμψαν. Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν ἀνέγναμψαν. ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ σχοινία κάμπτεται ταῖς συναφαῖς. ἀνακάμπτονται δὲ καὶ ἀνορθοῦνται, ὅταν ἀναλύωνται. γνάμψαι γὰρ τὸ κλάσαι. καὶ γναμπτοῖς ἀγκίστροις, τοῖς ἐπικεκλασμένοις. ὧρος.

Ἀνέπαις, ἄφωνος.

Ἀνεμίτας, παρὰ ταραντίνοις ὁ βωμὸς ὁ ἀνέμοις θυόμενος.

Ἀνεπικόρεστος, ἀνύβριστος.

Ἀνεπίκοτος, μὴ ἐπὶ θυμῷ.

Ἄνεμος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω ἄεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄνεμος. ἢ ἄμενός τις ὤν, ὁ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ μένων· μηδὲ ἠρεμῶν κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ εμος βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἁπλᾶ, ἅπαντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. οἷον, πόλεμος. ἥρεμος. διὰ τί εἶπον ἁπλᾶ, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἷμα συγκείμενα διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται. πολύαιμος. σύναιμος. ἄναιμος. ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα προπαροξύνονται. οἷον, ἔχεμος. τήλεμος. ἄνεμος. τὸ μέντοι θελεμὸς ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ θελημός, τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα. ἰλιάδος ο. τὸ ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον ὑψηλόν. ὅτι δὲ τὸ ἀγαμέμνονος δόρυ ἀνεμοτρεφὲς φησὶν, ὡς ἐν τῷ λ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον. ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ὑπαίθρια, καὶ κατασκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐγενῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρπηκα ποιεῖ. ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς, εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα. ὡς φησὶ πλούταρχος ἐν μελέτῃ ὁμήρου.

Ἀνεμούριον, καὶ ἀνεμοδούριον. παρὰ τὸ ἄνεμος. καὶ τὸ οὖρος ὃ σημαίνει τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον.

Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος. διὰ τὸ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παρὰ τῷ ἀνέμῳ. καὶ οἷον ἀνεμώνια τινὰ εἶναι.

Ἀνεμώλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνέμου γενικὴν, ἀνεμώνιος, καὶ ἀνεμώλιος. οὐκ ἔστι σύνθετον. τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις. ἀντὶ τοῦ ἀνεμοφόρητα. ἀνέμοις ἐοικότα.

Ἀνενδοίαστα, ἐκ τοῦ ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δοκῶ. ὡς τὸ, Δοάσσατο κέρδιον εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἔδοξε. ἐκ τοῦ δοάσσω δωρικῇ τροπῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ, δοάζω. ὡς βιάσσω, βιάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιάζω καὶ ἐνδοιάζω. καὶ ἀνενδοιάστως τὸ ἀδιστάκτως, καὶ ἀναμφιβόλως, διὰ τῆς οι διφθόγγου, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ συνδυάζω τοῦ σημαίνοντος τὸ συναυλίζομαι. Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ συναυλισθῶ.

Ἀνέπαφα, τὰ ἀνεπίληπτα. ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο.

Ἀνεξικακία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας. ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.

Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής. ὡς ἐπαφρόδιτος ὁ ἐπίχαρις καὶ ἡδύς. ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης. Κἀμοὶ τὰ ψυχρὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφρόδιτα προσμάττεις φιλήματα.

Ἀνέπαλτο, πάλλω τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμην ἐπάλλου, ἐπάλλετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔπαλτο καὶ ἀνέπαλτο. ἀνεχαιτίσθη. ἀνήλατο.

Ἀνέστιος, ἑστίαν μὴ ἔχων. ἄοικος.

Ἄνεσταν, Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄνεσταν. ἵστημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστην, ἔστης, ἔστη. ἔστημεν. ἔστησαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰολικὴν ἔσταν, καὶ ἄνεσταν.

Ἀνεσόβεον, σοβῶ τὸ τρέχω. ἔνιοι δὲ τὸ διώκειν. τὸ μέντοι ἀνεσόβουν, ἀντὶ τοῦ ἀνέτρεχον πρὸς τυραννίδα. ἢ κατὰ ἀπόστασιν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σέβω. συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς.

Ἄνεται. Ἤδη νὺξ ἄνεται. τελειοῦται. ἐκ τοῦ ἄνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πράττω καὶ τελῶ. δοτικῇ προσέχεται.

Ἀνέτελλε. Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτελλε. ἀνέσχεν. ἀνέδωκεν. ἀνέφυεν.

Ἀνεπτάκασιν. εὑρήκασιν. εἰλήφασιν.

Ἀνετὸς, παρὰ τὸ ἵημι καὶ ἀφίημι, ἑτὸς καὶ ἀνετὸς καὶ ἀφετός.

Ἀνεψιός, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι. ὁ ἀνῆφθαι συνημμένος εἰς συγγένειαν. καὶ ἀνεψιότης. ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια.

Ἄνευ, ἐπίρρημα χωρισμοῦ σημαντικόν. συντάσσεται ἀεὶ γενικῇ. Δίκην ἄνευ ἔμαθεν. ἐπεκτείνεται καὶ ἄνευθεν. οὐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπίρρημα εἰς ευ λῆγον. αἱ μὲν εἰς ευ λέξεις βαρυνόμεναι, ἀπαρέμφατοί εἰσι. περισπώμεναι δὲ, πτωτικαί. ἀχιλλεῦ, πηλεῦ. εἰς τὸ ἀπάνευθεν.

Ἀνέῳγεν, παρὰ τὸ οἴγω, οἴξω, ᾦχα, ᾦγμαι. καὶ ἐν συνθέσει ἀνέῳγμαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέῳγμαι. ἢ ἀνοίγω. καὶ ὁ παρατατικὸς ἀνῶγον. πλεονασμῷ ἀνέῳ-

γον. ὁ παρακείμενος ἀνέῳχα, ἀνέῳγμαι, καὶ ἀνεῳγμένος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρῳχημένος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν ὅμοιον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. οἷον εἶπον, προεῖπον. ὦσμαι, ἀπῶσμαι. εἶχον, συνεῖχον. πρόσκειται παρῳχημένος, διὰ τὸ ἧμαι, καθῆμαι. κεῖμαι, διάκειμαι καὶ κατάκειμαι.

Ἀνέῳγε, μέσος παρακείμενος. συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. ἀνοίγω ἤνοιγον. ἐπεισόδῳ τοῦ ε, ἠνέῳγον. συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέῳγον. τὸ δεύτερον, ἀνέῳγε. καὶ ἀνοίγω ἤνοιγα. προσθέσει τοῦ ε, καὶ συναιρέσει τοῦ η, ἀνέῳγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτε μὲν ἐνεργητικόν ἐστιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὅτε δὲ παθητικόν, εὐθείᾳ. Τὸν δ᾽ οὔ θεὸς ἄλλος ἀνέῳγεν. ἀνέῳκται ἡ θύρα.

Ἄνεῳ, ὁ ἄφωνος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄνεῳ. Τίπτ᾽ ἄνεῳ ἐγένεσθε. ἔστιν ἴα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν, παρὰ τὸ ἵεσθαι ἢ προΐεσθαι. ἢ πάντα χοῦ ἐστερημένη φωνή. πλεονασμῷ τοῦ ο, ἰοή. διὰ τὸ ἐπιπολὺ συνανιὸν ἢ ἵεσθαι(?). ἐξ αὐτοῦ ἔστιν ἴος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄιος. καὶ ἄνιος πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ ἄφωνος. ὡς αἷμα, ἀναίμων. μεταθέσει τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος. καὶ ἀττικῶς διὰ τοῦ ω, ἄνεως. τὰ δὲ εἰς α θηλυκὰ εἰς ος μεταπίπτοντα κατὰ τὴν σύνθεσιν προπαροξύνονται. οἷον σκιά, ἄσκιος. ὥρα, ἄωρος. πέτρα, ἄπετρος. οὕτω καὶ ἰά, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἄναυος. ὁ ἄφωνος. ὡς αὐδῶ, ἄναυδος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ ἄναος. προπαροξύνεται δέ. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων. ὅτι τὰ ἀπὸ ῥήματος ἀποτελούμενα ὀνόματα σύνθετα εἰς ος λήγοντα, ἢ τὴν ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ἔχει. οἷον, μυκῶ, ἐρίμυκος. συλῶ, ἄσυλος. φυτῶ, νεόφυτος. οὕτως οὖν αὔω, ἄναυος, καὶ ἄναος. μακρὸν τὸ α. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ στερητικὸν μόνον ἐστὶ τῇ ἐκ τοῦ α συνεστώσῃ διφθόγγῳ. μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος ἐκτείνεται τὸ α. οὐχ ἑτέρου λόγου ἐπικρατοῦντος. οἷον, κλαίω, κλάω. οὐραῖον, οὐράδιον. οὕτως οὖν αὔω, ἄναυος, καὶ ἄνακος(?). καὶ ἀττικῶς, ἄνεως. ὡς ναός, νεώς. λαός, λεώς.

Ἀνείμων. παρὰ τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. ἐν συνθέσει ἀνείμων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς α ληγόντων οὐδετέρων, τετραχῶς συνθέσεις ἀναδέχεται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ αὐτὸ γένος, οἷον δῆμα, διάδημα. γράμμα, σύγγραμμα. τάγμα, σύνταγμα. ἢ καὶ ἀπὸ γενικῆς γίνεται ἡ σύνθεσις φυλάττουσα τὴν εἰς ος κατάληξιν. οἷον γράμματος, ἀγράμματος. ἢ μετατρέπει τὸ α εἰς τὸ ος κατάληξιν. οἷον σῶμα, εὔσωμος. ἢ μετατρέπει τὸ α εἰς τὴν ων κατάληξιν. οἷον, αἷμα, ἀναίμων. εἷμα, ἀνείμων. τὸ δὲ ἐρυσάρματες ἀπὸ γενικῆς. ὡς γράμματος, πολυγράμματος. ἅρματος, ἐρυσάρματος. τὸ πληθυντικόν, ἐρυσάρματοι. ἐρυσάρματες μεταπλασμός.

Ἀνειμένη. τῇ αὐτοῖς ἀνειμένη πραγματεία. ἀναπεπταμένη, ἢ ἐξηπλωμένη. ἀπὸ τοῦ ἕω γίνεται παράγωγον, εἵημι. τὸ παθητικόν, ἕεμαι. καὶ κράσει, εἷμαι. ἡ μετοχή, εἱμένος, καὶ ἀνειμένος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω. ὁ παρακείμενος, εἷκα. ὁ παθητικός, εἷμαι. ἡ μετοχή, ὁ εἱμένος. καὶ ἀνειμένος. ἐξοῦ, καὶ ἀνειμένων πολλοῖο, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένων.

Ἀνεῖσθαι, λελύσθαι. ἕω τὸ πέμπω. τούτου [illegible] ἕω. καὶ γίνεται δευτέρου ῥῆμα εἰς μι, ἕημι. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἕεμαι. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς ει δίφθογγον, εἷμαι. τὸ γ᾽, εἷται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, εἷσθαι. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνεῖσθαι. συντάσσεται πτώσει αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἷμαι.

Ἀνήνοθεν, ἀνῆλθεν. ἀνεφέρετο. μέσος παρακείμενος. ὡς δηλοῖ τὸ θ. ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος, οὐδέποτε διὰ τοῦ θ ἐκφέρεται. ἔστιν οὖν, θέω. καὶ ἐν συνθέσει, ἀναθέω, καὶ ἀνθέω. καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνοθα. συνήθως γὰρ τρέποντος τοῦ ε εἰς ο. καὶ ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἀνήνοθα. ἢ οὕτως. ἕω τὸ πέμπω. ἕθω. ὡς φλέγω, φλεγέθω. καὶ γὰρ ὁ τῶν δύο εε εἰς η, ἤθω. καὶ συνθέσει, ἀνήθω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνηθα. καὶ ὁ ἀττικός, ἀνήνηθα. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος τὴν γ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολὴ γέγονε τοῦ η εἰς τὸ ε. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀνήνοθεν. Ὀφθ᾽ αἷμ᾽ ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν. ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω.

Ἀνήγκακα. Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, οὐχ εὑρισκόμενον παρ᾽ ἀρχαίοις ἐν χρήσει, ὡς λέγει ὁ ῥωδιανός. ἐν μόνῃ γὰρ τῇ τῶν ἀλεξανδρέων δημώδει συνηθείᾳ εὑρίσκεται. λέγουσι δέ τινες ἀττικὸν εἶναι. ὅπερ οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ β᾽ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἠνάγκακα. καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμόν, ἀνήγκακα. δύναται καὶ σύνθετον εἶναι. ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω. καὶ ἐκ τοῦ ἀγκάσω, ἤγκακα. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα.

Ἀνείρειν, ἀναπείρειν. πλάτων. καὶ χοίνους ἀνήγκακα. λαβών, ἀνεῖρε τὰ κρέα. ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις χρυσῶν στεφάνων. ἀνέρσει. θουκυδίδης.

Ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. ὅτι δὲ καὶ τὸ ἐφόνευσεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. ἢ τὸ οἱονεὶ ἀνελκύσαι καὶ ἀναγαγεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκ δελφῶν χρηστηρίου. ἀνεῖλεν οὖν ἀντὶ τοῦ ἀνεῖπεν ἐπὶ τοῦ μαντεύσασθαι. ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. ἢ τὸ ἐναντίον τὸ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν ἐπὶ τοῦ φονεῦσαι. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη.

Ἀνήλατος, ἀπειθής. ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὁ μηδέπω δαμασθείς, ἢ ἐλασθείς. ἐλάω, τὸ ἐλαύνω. ἐλάσω. ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἠλαστός. καὶ ἀνήλατος, ἀπροβο-

Ἀνήνηται. ἀναίνω ἀνανῶ. ὁ ἀόριστος, ἤνηνα. λῇ τὸ ς. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἀνήνω. τὸ παθητικόν, ἀνήνωμαι

ἀνήγη, ἀνήγηται.

Ἀνήκη, ἐν τῷ, τόνος τε μελίφρων ὕπνος ἀνήκῃ. σημαίνει καταλύσῃ. ἔστιν ἀπὸ ἀνήκω ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ ἔω γινόμενον. πλεονασμῷ τοῦ η, ἀνήκῃ. πλάτων, ἐπειδὴ με ἀνῆκεν.

Ἀνῆκεν, ἀόριστος. ἢ παρακείμενος ἐνεργητικὸς· ὁ ὕπνος. οὐδέποτε δὲ παρακείμενος τῷ ἀορίστῳ πρώτῳ συνέπεσεν, εἰ μὴ οὗτος μόνος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἕηκε. καὶ ἀττικῶς τὸ ἧκα, γίνεται ἕακα καὶ ἕωκα κατὰ μετατροπήν. ὡς τὸ παρώχηκεν. τὸ θέμα, ἵημι.

Ἀνήκεστος, παρὰ τὸ ἀκῶ τὸ θεραπεύω. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἀκειόμεθα θᾶσσον. ἀκέω ἀκῶ, ὡς τελέω τελῶ, τελέσω. νηκέω νηκῶ, νηκέσω. ἐξ αὐτοῦ ἀκεστός, καὶ ἤκεστος. κατὰ τροπὴν τοῦ ἄλφα εἰς η. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀνήκεστος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνήκεστος ὁ ἀθεράπευτος. πολλάκις δὲ τὸ ν εἴωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ Ἀνωδὴς ἀνείκαστος. ἀπὸ τοῦ εἰκάζω εἰκαστός. καὶ στερήσει, ἀνείκαστος.

Ἀνηκόντιζεν, ἀθρόως ἀνέφερε. ἀπὸ τοῦ ἀκοντίζω.

Ἄνηθον, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν. διὰ τὴν ἐν τάχει αὔξησιν.

Ἀνήλιπος, ὁ ἀνυπόδετος. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ α, νήλιπος. ἀνάλιπός τις ὤν. προείληφε γὰρ τοὺς πόδας. ἢ χωρὶς τοῦ περιειλῆσαι. τὸ γὰρ νη, στερητικόν.

Ἀνήλιος. ἔστι δῆλος ὁ φανερός. ἐξ αὐτοῦ δήλιος. ἀποβολῇ τοῦ δ, ἥλιος, καὶ ἀνήλιος. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀνηλίων.

Ἀνήνιον, ἀδούλωτον. ἀχαλίνωτον.

Ἀνημοβολαία. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία, οὕτως ἐκ τῶν ἀνημοβόλιον ἀνημοβολαία.

Ἀνήνηται, ἐκ τοῦ ἀναίνω παθητικὸς παρακείμενος. ἀναίνω, ἀνανῶ. ἀνήνακα ἀνήναμαι. καὶ τὸ ἀνήνασθαι ἀπαρέμφατον. Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι. ἐνεργὰ εἰπεῖν(?) μὲν ἀπαρνήσασθαι. ἐφοβήθησαν δὲ ὑποδέχεσθαι. ἀντὶ ὑποδέξασθαι. καὶ ὑπομεῖναι τὴν μάχην τοῦ ἕκτορος.

Ἀνήρ, παρὰ τὸ ἄνω τὸ σημαῖνον τὸ ἀνύω, ἐξ οὗ, Μάλα νὺξ ἄνεται ἐπὶ δ' ἠώς, γίνεται ἀνήρ. ὥσπερ παρὰ τὸ αἴθω αἰθήρ, καὶ ἄω τὸ πνέω ἀήρ. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἀνύω ἀνυκός(?), ἀνυκέρ. καὶ συγκοπῇ, ἀνήρ. πρακτικὸς γάρ ἐστι καὶ ἀνυστικός, ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα. τὸ ἀνὴρ, η. παρὰ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκατάληκτον. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ηρ ἐπὶ ὀνομάτων δισύλλαβα διὰ τοῦ η γράφεται. πλὴν τοῦ χείρ. φθείρ. βέχειρ(?). σάφειρ. ἔθειρ. ἀνάτειρ(?). ἐλάτειρ, ποταμός. ληχεῖρ(?), ποταμός. ἐλεάζειρ. ἴηρ(?) καὶ φθείρ, καὶ σείρ(?), ὄνομα κύριον μόνον διὰ τοῦ ι. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸν φύσει ἄνδρα. ὡς τὸ, Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον. τὸν γήμαντα. ὡς τὸ, Ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. τὸν φύσει ἄνδρα. ὡς τὸ, φίλοι ἀνέρες ἐστέ. καὶ τὴν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα. ὡς τὸ, Ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἐστὶν ἀριθμῷ. ἀνὴρ ἀνέρος. τῶν εἰς ηρ ὀξυνομένων. καὶ ἐν συγκοπῇ ἀνδρὸς πλεονασμῷ τοῦ δ. αἱ συγκοπτόμεναι γενικαί, μὴ μετ'

ἐθέλουσι τὰς ὀξυνομένας εὐθείας. ἡ ἀμυδρός, τὴν ἀμυδρός. ἡ παρὸς καὶ μηρός, τὴν ἰατρός. κατὰ δὲ τρόπους γίνεται ὁ πλεονασμὸς τοῦ δ. κατὰ κλίσιν, ὡς τὸ ἀνέρος. συγκοπῇ, ἀνρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀνδρός. κατὰ γραφὴν, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὕδωρ. κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. ὡς τὸ, ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ. καὶ κατὰ ἀναγκαίαν σύνταξιν. ὡς τὸ χεὶρ χερὸς, ἄχερος καὶ ἄχερδος. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.

Ἀνηρείψαντο θεοί. ἀπὸ τῆς γῆς ἀνήρπασαν. ἔστι γὰρ ἔρα ἡ γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἐρέπτω, τὸ εἰς γῆν καταβάλλω. καὶ ἀνερέπτω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀνερείπτω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνηρείψαντο.

Ἀνήρης, ἀνδρώδης. οἱ δὲ, ἀνάρμοστος.

Ἀνήρεις, ἀνάνδρους, ἢ χήρας, ἢ παρθένους. ὡς ξιφήρεις. ἐκ τοῦ ἄρω τὸ πράττω.

Ἀνηρίτης, ἔστι δὲ κοχλίδιον. ἀπὸ γὰρ τοῦ νηρέως τοῦ θαλασσίου δαίμονος. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμός. ἀλλὰ παραγωγή. ἡ ῥωδιανός.

Ἀνηρίνασος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων. ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους, ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν. τοῖς γὰρ ὀλύνθοις τῶν ἀγρίων συκῶν φύεται θηρία ἐμπίσιν ὅμοια, ἃ προσαγορεύουσι ψῆνας. τούτων οἱ γεωργοὶ λαβόμενοι ἐξάπτουσι τῶν κλάδων ταῖς ἡμέροις συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀπορρέῃ. ἐνδυόμενα γὰρ εἰς τοὺς φήληκας τὰ θηρία, στεροῦσί τε αὐτοὺς καὶ πέσσουσι. διό περ αὐτῶν ἃ ἔλαβε μὴ διακρατούντων, ἐπέλαβε τὸ ἀνηρίνασος. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠρινάσθης. οὐ περιεβλήθησάν σοι οἱ ἐρινεοί.

Ἄνηρον, ἄβλαπτον.

Ἀνήνορα. ἄνανδρον. ἀδύνατον. δειλόν. ἄτεκνον. οὐ γεννῶντα.

Ἀνήρεος, οὐ καταραρώς, οὐδὲ ἡρμοσμένος. δωριῆς.

Ἄνηστις, παρὰ τὸ ἔδω ἐστός ἔστις. ὡς πιστός, πίστις. καὶ κατὰ σύνθεσιν ἄνεστις. καὶ ἄνηστις ὁ ἄσιτος. ἢ παρὰ τὸ νῆστις, ἄνηστις. ὁ ἐστερημένος σιτίων. ὁ ἄγαν νῆστις.

Ἀνησίδαμος, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδοῦσα. δάμος γὰρ τὸ δῶρον.

Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ.

Ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν καὶ τρέχειν ἐν τῇ αὐξήσει. οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι. οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ, καὶ αὔξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται. ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι καὶ αὔξουσι, καὶ ὅμως ἄνθη οὐ λέγονται. ὁμοίως δὲ ἔλαφος, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις εἴρηται. ὅπερ ποιεῖ τοῦτο τὸ κέρας θυμιώμενον. καὶ οὐκ εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἔλαφος λέγεται. ἡ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη, τοῦτο ποιεῖ, καὶ οὐδέποτε ἂν κληθείη ἔλαφος. οὕτως ὠρίων ὁ θηβαῖος.

Ἀνθοσμίας, ὁ ἀνθέων ὀσμὴν ἔχων οἶνος.

Ἄνθρυσκα, τὰ ἄνθη. παρὰ τὸ ἀναθρώσκειν. λέγεται καὶ τὸ ἄνισον παρὰ κρησίν.

Ἀνθηδόνες, αἱ μέλισσαι· παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐσθίειν.

Ἀνθία, εἶδος ἰχθύος. ἄνθιαν τινὲς καὶ κάλλιχθυν καλοῦσι. καὶ καλλιώνυμον, καὶ ἔλλοπα.

Ἀνθέα, ἡ ἥρα. ὅτι ἀνίησι τοὺς καρπούς.

Ἀνθής, βαρύτονον. καὶ ἀπὸ τῆς τὸ ἀρσενικόν. τὸ δὲ θηλυκόν, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆτος.

Ἀνθεμοῦς, καὶ χωρίον, καὶ ποταμός, καὶ λίμνη τῆς μακεδονίας. ἀπὸ τοῦ παρακειμένου πεδίου πεπληρωμένου ἀνθέων. ὅθεν καὶ τὸ ἀνθεμόεσσα. μεθόδιος.

Ἀνθέων, τὸ ἐπίρρημα. ἀπὸ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ τοῦ ὧν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου. ἐπὶ δὲ τῶν βοτανῶν οὐ δεῖ λέγειν ἀνθῶν, ἀλλὰ ἀνθέων, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τούτῳ.

Ἀνθήλη, παρὰ τὸ ἀνθῶ ἀνθήσω ἀνθήλη.

Ἀνθέριξ, παρὰ τὸ ἄνθος. σημαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων.

Ἀνθέρικος. ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον. παρὰ τὸ ἄνθος παράγωγον, ἄνθερος. καὶ ἀνθέρικος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδέλου. ἔστι δὲ φυτὸν ἄθραυστον.

Ἀνθεμίδης. ὥσπερ παρὰ τὸ δευκαλίων δευκαλίωνος, δευκαλιωνίδης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀνθεμίωνος ἀνθεμιωνίδης, καὶ ἀνθεμίδης κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνθεμος ἀνθεμίδης, ὡς δεύκαλος δευκαλίδης, καὶ κρόνος κρονίδης, ὕλλος ὑλλίδης. εἰς τὸ βῆτα.

Ἀνθεστήρια, τὰ διονύσια. οὕτω γὰρ ἀθηναῖοι τὴν ἑορτὴν λέγουσι. καὶ ἀνθεστηριῶνα τὸν μῆνα, καθ' ὃν ταῦτα ἐτελεῖτο. ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε ἄρχεται τοῦ ἀνθεῖν. ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη αὐτῇ τῇ ἑορτῇ ἐπιφέρειν. ὅθεν καὶ παροιμία. Θύραζε κᾶρες, οὐκέτ' ἀνθεστήρια.

Ἄνθρωπος. παρὰ τὸ ἄνω θρεῖν, ἤγουν βλέπειν. μόνος γὰρ τῶν ἄλλων ζώων ὁ ἄνθρωπος ἄνω βλέπει. ἢ παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὄπωπεν, ἤγουν ἀναλογίζεσθαι ἃ εἶδε καὶ ἤκουσε, τῶν ἄλλων ζώων μὴ λογιζομένων καὶ προνοουμένων. οὔτε γὰρ ἂν ἰχθὺς εἰς κύρτον εἰσῆλθε κενὸν ὁρῶν ἄλλον κρατούμενον. οὐδὲ ὄρνις εἰς λίνα. ἢ παρὰ τὸ ἀθρῶ τὸ βλέπω, ἄθρωπος, καὶ ἄνθρωπος. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ῥέπειν. ἀνωρωπός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ ἀμαρθεῖν ἔχειν τὴν ὄπα, τουτέστι τὴν φωνήν. τὰ παρὰ τὸ ὤψ συγκείμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον, μετώπιον. ἐνώπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀνθηρὰν ὄπα ἔχειν.

Ἀνθερεών, ὁ αὐτὸς τοῦ γενείου τόπος. διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. ἢ ἀναθερεών τις ὤν. ὅτι κατὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς τροφῆς κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. οἱ δέ, παρὰ τὴν ἄνθησιν τῶν τριχῶν. διὸ καὶ κατηγοροῦσι τοῦ εὐφορίωνος εἰπόντος, Τέκνον μὴ σύ γε μηδὸς ὑπ' ἀνθερεῶνος ἀνήκοις. λέγεται δὲ καὶ βοτάνη τις.

Ἄνθραξ, τὸ ἐκ καυθέντος ξύλου καὶ ἔτι διαλάμποντος. παρὰ τὸ ἄνθος, ἄνθαξ. ὡς βῶλος, βῶλαξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἄνθραξ. καὶ τὸ ἀπό τινος ὕλης μεταβληθὲν καὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὸς φύσιν. ἔχει δὲ ὁ ἄνθραξ, φύσεις δύο. τὸ φωτιστικόν, καὶ τὸ καυστικόν. ὡς τὸ ὕδωρ διφυᾶ ἄνθρακα δέχεται. ἤγουν φωτιστικόν, καὶ καυστικόν. φωτιστικὸν μὲν τῶν δικαίων. καυστικὸν δέ, τῶν ἁμαρτωλῶν. διφυὴς δὲ ἄνθραξ λέγεται ὁ χριστὸς κατ' ἀναγωγήν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θέραξ. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναθέραξ. καὶ συγκοπῇ, ἄνθραξ. σημαίνει δὲ δύο. τὸ πῦρ, καὶ λίθον τινὰ τῇ χρόᾳ πύρινον, οὕτω καλούμενον. τὰ εἰς αξ ὀνόματα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ ἄλφα. οἷον, θώραξ, οἴαξ. εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτό. οἷον, αὖλαξ, πίδαξ.

Ἀνιάς, ἐκ τοῦ ἰῶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα καὶ πλεονασμοῦ τοῦ ν, γίνεται ἀνιῶ. καὶ ἰλιάδος ε. ἀλλ' ἀνιᾶς. αὐτὴ τοῦ ἀναπείθεις.

Ἀνίθυν, ἐπ' εὐθεῖαν. κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ φορὰν τοῦ πολέμου. ἀνὰ θυμόν. οἱ ἀττικοὶ τὴν ἀνά, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν.

Ἀνιωχμόν. κατὰ τὴν μάχην.

Ἀνία, σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσίατον λύπην. παρὰ τὸ ἰῶ τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἴα. καὶ κατὰ στέρησιν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ν, ἀνία. ἐστέρηται γὰρ τῆς ἰάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἄνω, ἀνία. διανυστικὴ γάρ ἐστι, καὶ πρακτική. οἷον εἰ καταδαπανητική. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ τῷ ι παραληγόμενα, συστέλλουσιν αὐτὸ ἔχοντα μακρὸν τὸ ἄλφα. οἷον, γωνία. πενία. ξενία. σεσημείωται τὸ ἀνία. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἰῶ γίνεται, ὅπερ ἔχει μακρὸν τὸ ἰῶτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιαρός. ἐξ οὗ καὶ ἀνιαρῶς ἐπίρρημα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱέναι γίνεσθαι. ἐμποδιστικὴ γάρ ἐστιν ἡ ἀνία.

Ἀνιηρέστερος. ἀνιαρὸς τὸ πρωτότυπον. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα ὀνόματα ὅσα οὐδέτερον ποιοῦντα, ἤγουν τριγενῆ ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὸν ποιοῦσιν. οἷον, ἐλαφρός, ἐλαφρή, καὶ τὸ ἐλαφρόν. τὸ συγκριτικόν, ἐλαφρότερον. ἁγνός, ἁγνή, ἁγνόν, ἁγνότερον. λευκός, λευκή, λευκόν, λευκότερον. οὕτως οὖν καὶ ἀνιαρός, ἀνιαρή, ἀνιαρόν. καὶ ἀνιαρότερον τὸ συγκριτικὸν ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι παρὰ τὸ ἀνιαρὸς γίνεται παράγωγον ἀνιαρής. ὥσπερ ὁμαλός, ὁμαλής. γυμνός, γυμνής. ἀργός, ἀργής. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ης λήγοντα τριγενῆ ὑπέρθεσιν δέχονται καὶ σύγκρισιν. οἷον, ὁ εὐτυχής, ἡ εὐτυχής, τὸ εὐτυχές. καὶ τὸ συγκριτικόν, εὐτυχέστερος. εὐγενέστερος. εὐμελέστερος. ὑγιέστερος. σαφέστερος. ἀκριβέστερος. εὐωδέστερος. ἐμβριθέστερος. προγενέστερος. οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀνιαρής, ἡ ἀνιαρής, τὸ ἀνιαρές. καὶ ἀνιαρέστερον τὸ συγκριτικόν. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἀνιηρέστερον. ἁμαρτάνουσιν ἄρα οἱ προφερόμενοι πενέστατος. ἀπὸ παρασχηματισμοῦ γὰρ τοῦ πένης ὁ παρὰ οὐδετέρου. ἔδει δὲ καὶ παρὰ τὸ κλέπτης, καὶ ψεύστης, μηδ' ὅλως σχηματίζεσθαι συγκριτικόν.

οἱ δ' ἀττικοὶ, κλεπτίσαι καὶ ψευδίσαι, ἐκ τοῦ κλεπτίσαι καὶ ψευδίσαι· ἡ μᾶλλον ἀντὶ γὰρ τοῦ κλεπτίσαι, καὶ ψευδίσαι. οὕτω φιλόξενος.

Ἀνίσχαλον. ἄτοπον, ἢ ἀνημέλικτον, ἢ ἀθήλαστον. διό-

Ἀνιγρός. ἀπὸ τοῦ ἀνιαρὸς κατὰ συγκοπὴν καὶ ⟨γένηκε-
πλεονασμὸν τοῦ γ, ἀνιγρός. ὀλυπηρὸς, καὶ βλαβερός. καὶ ἀνιγρὰ, δυσειδῆ. ἀκάθαρτα. φαῦλα. κακά.

Ἀνιμῶ, ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἱμῶ τὸ ἀναλέγω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἱμὰς, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸς τὸ μὴ κατακλᾶσθαι τὰ χύτρα ἀγγεῖα αὐτῶν, ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποίουν. ἢ οἷον ἀσκοῦ. ἀνιμῶ οὖν, τὸ ἀναλέγομαι.

Ἄνιος ὁ ἱερεὺς τοῦ ἀπόλλωνος. γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἄνιος. ὡς παρὰ καὶ παρὰ τὴν ὑπὸ, ὕπιος ζάς. οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνίαν. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ἀμφίος.

Ἀνίψαλλον. τὸ μὴ βλαβῆ. τὸ ἀνάγνωσθαι παρὰ τὸ ἀπταθῆ παρὰ τὸ ἵππῳ ἀνίψαλλον, ἀδιάφθορον. οἱ δὲ, ἡλικίας τάξιν.

Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω.

Ἀνούτατος, ὁ ἀτραυμάτιστος. παρὰ τὸ οὐτάσω, οὔτασμαι, οὔτασαι, οὐτασὸς καὶ ἀνούστατος. ἢ ἀτάσθαι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀνούτατος. καὶ ἀνουτὶ, τὸ ἀνατρώτως.

Ἀνοικὴν τὴν παρὰ τὸ ἄνος ἠρημωμένην. ⟨στως.

Ἄνοια. παρὰ τὸ νοῦς, νόος, νοία. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ ἄνοια. τὸ οἱ, δίφθογγον. διατί. τὰ παρὰ τὸ νοῦς, καὶ χέους, καὶ ῥέους συγκείμενα, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται. οἷον, ἄνοια. εὔνοια. εὔρροια.

Ἀνόστιμος. παρὰ τὸ νόστος, νόστιμος, καὶ ἀνόστιμος. τὸ δὲ νόστω, παρὰ τὸ νοστῶ. ἀνόστους τοὺς μὴ ἀπονοστοῦντας. διόστω, παρὰ τὸ νοστῶ.

Ἀνόστεος ὃν τ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει. ἡσίοδος. ὁ ⟨γένηκε-
λεγόμενος πολύπους. οὗτος γὰρ τῷ χειμῶνι οὐ προερχόμενος πολύπους. οὗτος γὰρ τῷ χειμῶνι οὐ προσλεγόμενος, ἀλλ' ἐν τῷ φωλεῷ καθήμενος, τοὺς ἰδίους πόδας ἐσθίει. κλείταρχος δὲ ἐν γλώσσαις τὸν πολύπουν ὑπὸ λακεδαιμονίων ἴουλον καλεῖσθαι.

Ἀνόρουσεν, ἀνώρμησεν. ἀνέστη. ἔστι ὄρω τὸ διεγείρομαι. ἐξ οὗ ὁ μέλλων αἰολικῶς, ὄρσω. ὄρσο λαομέδοντιάδη. τὸ δὲ ὄρω κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρούω. ὁ μέλλων, ὀρούσω. ὁ ἀόριστος, ὄρουσα ποιητικῶς. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ ἴωνες, συνήθως ἐν συνθέσει ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι. καὶ ἐν συνθέσει. οἷον Ἦμαρ ἀνομένοιο. τελέθουμένου. τοῦ πληρουμένου. παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἀνύω.

Ἀνόπαια διέπταρ. παρὰ τὸ ὄπην, ὄπαια. καὶ ἐν συνθέσει, ἀνόπαια. καὶ ἐκ δὲ χελιδόνα κατανοθῆναι εἶναι. κράτης δὲ φησιν ἀνόπαια καὶ ἐν τῇ τετρημένῃ κεραμίδι τῶν ἐν τῇ ὀροφῇ. ἢ ἄνω ὄπαια βαίνουσα, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών. ἐν δ' αὐλίδι τῆς φωκίδος τὰ περὶ τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται. καὶ ἡ ἀηδὼν πάλιν, φωκικὴ πόλις ἐστί. μεθοδίου. κανόπαια, εἶδος ὀρνέου. ἢ διὰ τῆς ὀπῆς, ἢ ἀόρατος ἀναπτῶσα.

ἢ ἀντὶ πρόθεσις, στερητική. κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς τίθεμεν. καὶ ὡς ἀρίσταρχος ἀναγινώσκων ἀπὸ τοῦ δ' ἀντὶ ἠγεῖσθαι. Τρώων ἀντὶ ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως. ὡς τὸ Ἀντὶ νυ πολλῶν λαῶν ἐστι. ἀντὶ τοῦ ἴσος οἴκου. καὶ τὸ ἐναντίον. ὡς Ἀντίθεον κύκλωπα. τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς. ἀντίθεος δὲ ὁ λυσταλὴς, τουτέστιν ἰσόθεος.

Ἀντιάνειρα, ἐπίθετον ἀμαζόνος. ὁ μὲν ἀρίσταρχος, τὰς ἴσας ἀνδράσιν. ἔνιοι δὲ, τὰς ἀντιαζούσας καὶ ἐναντιουμένας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. δεινοὶ πολεμικοί. ὡς παρ' ἀντίχειρον φαμὲν καὶ ἀντίπαλον. ἀντίπαλος γὰρ ὁ ἐναντίος. ἢ ὁ ἀντιπαλαίων. ἢ ὁ κατὰ πάλην, τουτέστι καιρὸν ἐναντιούμενος. καὶ ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. καὶ ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστηκὼς ἐν μάχῃ.

Ἀνστάς, ἀναστάς. ἡρωδιανός. ἀναστάντες, ἀνστάντες. καὶ ἀναστῆναι τὴν λέξιν, καὶ συγκοπῇ, ἀνστῆναι, τὸ ἀναστῆναι.

Ἀντία, ἡ ἔρα. παρὰ τὴν ἄντην. ὅτι τοῖς πλησίον, ἐναντία ἐγένετο. σημαίνει δὲ ἄντην, τὸ ἐξ ἐναντίας. ἢ ἀντιάζουσα διά τινα φαντάσματα, καὶ ἐκ χειρός. καὶ ἀνταῖος, ὁ βλαβερὸς αἴτιος. ἀνταία καὶ ἑκάτη ἐπιθετικῶς. διό, ζῆνος ἱκέσιος. Ἄντα σε θέσθαι ἐξ ἄνθεν δινήεντα. καὶ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα. τὸ ἐξ ἄνθον. σημαίνει τὸ ἐξ ἐναντίας. καὶ ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ ὠκέα γίνεται ὦκα, κράτεα κράτα, καὶ ὑπερθέσει κάρτα. καὶ σάφεα, σάφα, οὕτως οὖν καὶ ἄντια. οἷον, Ἀντία λεξάνδρειας. κατὰ συγκοπὴν, ἄντα. ἢ παρὰ τὸ αὐτῶ, αὐτα. ὥσπερ τῷ, δία. καὶ ἠρεμῶ, ἠρέμα. ἡρωδιανός. τὸ δὲ αὐτῶ, σημαίνει τὸ ἀπαντῶ, καὶ συντυγχάνω.

Ἀντεσθαι. ἱκετεύειν. καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας ἐλθεῖν.

Ἄντανδρος. πόλις ὑπὸ τὴν ἴδην παραθαλάσσιος. ὅτι ἀσκάνιος αἰχμάλωτος γενόμενος ὑπὸ πελασγῶν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ τὴν πόλιν δέδωκε λύτρα, καὶ ἀπελύθη. ἢ ὅτι ἀντὶ ἀνδρὸς ἐδόθη, ἄντανδρος ὠνομάσθη.

Ἀνταπάκλασις, ἡ ἀπότομος ἐπιτικίνησις. καὶ δ' ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προῆλθεν ὑποστροφή, ὡς ἐπὶ σφαίρας.

Ἀντήνωρ. τὸ τη, ἦτα. ὡς τὸ ἀγήνωρ. ἀντηνορίδης, ὡς κρονίδης.

Ἀντήνους. τοὺς τῆς δάφνης ὀπῆκας, τοὺς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένους.

Ἄντησιν. παρὰ τὸ ἀντῶ, ἀντήσω, ἄντησις, καὶ ὑπὸ πλεονασμοῦ τοῦ τ, ἄντησις. Ἡ ἐκ κατάντησιν θεμένη παρ' ἐκκαλέα δίφρον.

Ἀντήρεις. σημαίνει τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεταί τις καὶ ἐπιστηρίζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω, τὸ ἐπανοῦμαι στηρίζω. ὁ μέλλων, ἐρείσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀντήρεις. κατὰ τροπὴν τοῦ ε, εἰς τὸ ἦτα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω,

οὐ χεύρηται δὲ ἢ εὐθεῖα ἐν χρήσει. αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις τὴν κλίσιν ὡς ἀπὸ ὀξυτόνου εἰς ις λήγουσαι ἔχουσιν. ὥσπερ γὰρ ἀσπὶς ἀσπίδος, καὶ σανὶς σανίδος, οὕτω καὶ ἀντηρὶς ἀντηρίδος. ὡς παρ᾽ εὐριπίδῃ Κρημνίσαι αὐτὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντιθέτους, ἀντερείδοντας. διογένης.

Αντιγονίδος. ὅτι οὐκ ἔχει τὸ λεκτὸν τῆς ἀντὶ προθέσεως. ἀπὸ κυρίου γάρ ἐστι τοῦ ἀντίγονος. ὥστε καὶ τοῦτο εὐλόγως ἐκλίθη ἔξωθεν, ὡς τὸ καθέζω, καθεζόμην. καὶ ἐν ἑτέροις ὄντων ἀντιγράφων, ἐπενθέσει τε. ὡς ἐνεποίουν. ἐν τοῖς πλείοσι δὲ οὐκ ἔχει τὴν ἐπένθεσιν. ἠμπείρουν γάρ. αἱ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον κλίνονται, καὶ οὕτως συντίθενται. οἷον, ἀγωνιῶ. ἠγωνίουν, συνηγωνίουν. αἱ δὲ μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμεναι λέξεις, πρῶτον συντίθενται, καὶ οὕτω κλίνονται. οἷον, φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφουν. οὕτως χοιροβοσκός.

Αντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντερετεῖν, τὸ ἀντὶ τοῦ ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν.

Αντηλίος, ἰσοηλίω. Εἰδέναι δὲ ὅτι τὰ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα ῥήματα, ἐὰν ἀκολουθῶσι τοῖς τῶν ἁπλῶν σημαινομένων, ἔσωθεν κλίνονται. βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον. ἐὰν δὲ περιττεύωσιν ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται. μύω, καμμύω, ἐκάμμυον. εὕδω, καθεύδω, ἐκάθευδον. τὸ δὲ ἤμελλον, ἤθελον, καὶ τὰ ὅμοια, ἀττικῶς. φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων. οὕτως ζηνόβιος.

Αντιτορῶ. ἀντιτορήσας, διατρήσας. παρὰ τὸ τορῶ, ἐτόρησα. τρῶ, τρήσω, καὶ ἀντετόρησεν. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω, γίνεται τορῶ. σημαίνει τὸ τρυπῶ.

Αντιβολῶ. ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι. μετὰ σχῆμα. μολῶ, μολήσω, μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀντιβολήσω. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀντιβολῶ, ἔξωθεν ἐκλίθη. ἐπειδὴ τοῦ τοῦ ἁπλοῦ οὐκ ἔστι ῥῆμα. τὸ δὲ παρὰ πινδάρῳ ἀντεβόλησεν, ἔσωθεν ἐκλίθη διὰ τοῦ ε. καὶ τὸ σημαινόμενον ἕτερον ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. Τοιοῦτοι δὲ πολλοί μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν. τὸ δὲ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἀμφιαράῳ, διὰ τοῦ ε ἀντεβόλησε, διὸ κλίσεις ὑπέστη. ζήτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε, καὶ ἱκέτευσε.

Αντισηκῶ. οἱ μὲν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἴσος ἴσου, γίνεται ἰσῶ ἰσώσω, ἰσηκῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν, ἰσηκῶ. ἀντισηκῶ οὖν, τὸ ἀντεξισάζω. οἱ δέ, παρὰ τὸ σηκῶ τὸ βοηθῶ. σηκὸς γὰρ λέγεται ἡ ἰσχύς. ἐξ οὗ καὶ σηκὸς ὁ ἑρμῆς. ὃ σημαίνει τὸν ἰσχυρόν, καὶ βοηθόν. ἀπὸ τοῦ σηκῶ, σήκιος, ὁ συστατικὸς θεός. σηκός, σηκῶ, καὶ ἀντισηκῶ πλεονασμῷ. οἷον, σήκιος ἐριούνιος.

Αντιφερίζω. παρὰ τὸ φέρω, φερίζω. ὡς θέρω, θερίζω. καὶ ἀντιφερίζω τὸ ἐναντιοῦμαι, ἢ ἐξισοῦμαι. ἡσίοδος. Αφρων δ᾽ ὅς κ᾽ ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν. καὶ ἀντιφέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι. οἱ δέ, ἀντιλέγειν.

Αντιλήπτωρ. λήβω, λήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον. ὁ μέσος, ἐλαβόμην. καὶ τὸ εὐκτικόν, λαβοίμην, λάβοιο, λάβοιτο. καὶ μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, ἀντιλάβοιτο. λήβω, τὸ λαμβάνω. λέλημμαι, λέληπται, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ. τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, διὰ τοῦ η γράφονται. οἷον, πρόσληψις. σύλληψις. ἀνάληψις. καὶ ἄλλως. διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα, ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ.

Αντίος. παρὰ τὸ ἄντα ἐπίρρημα βαρύτονον, γίνεται ἀντίος παροξυνόμενον. ἀφοῦ, ἄντην ἐπίρρημα, καὶ ἀντίος. ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπιρρήματα γινόμενα διὰ τοῦ ιος, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἶφι, ἴφιος. πρωΐ, πρώιος. οὕτω καὶ ἄντην ἄντιος, ὁ δὲ ἐναντίος. κατὰ τόνον μόνον ἥμαρτε, καὶ οὐ κατὰ γραφήν. Οὐδέ τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ᾽ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναπέμπουσι τὸν τόνον. οἷον, ποικίλος. παμποίκιλος. ἀγκύλος, μεσάγκυλος. ἀθηναῖος, φιλαθήναιος. ἀληθής, παραλήθης. αἰόλος, πανταίολος. τὸ γὰρ κορυθαίολος, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα, τὸ κινῶ. χωρὶς εἰ μὴ σύνθεσιν ὑπάρχει ἕνεκα ἐνεργείας, προξύνεται διὰ τὸ βουκόλος ἱπποβουκόλος. τοῦτο δὲ ἕνεκα ἐνεργείας, τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξεν ἐν τῇ συνθέσει. ὁ τοὺς ἵππους βόσκων. τὸ δὲ ἐναντίος, περιελκουσαν ἔχει τὴν ἐν πρόθεσιν. τὸ γὰρ ἀντίος καὶ ἐναντίος, ταὐτόν ἐστι. καὶ τούτου χάριν, τοῦ ἁπλοῦ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, ὡς σχεδὸν μὴ γινομένης συνθέσεως.

Αντιόωσα. παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, γίνεται ἀντίος. καὶ ἐκ τούτου ἀντιῶ, ἀντιᾷς, τὸ ὑπαντῶ. δευτέρας συζυγίας. ἡ μετοχή, ἀντιῶσα, ὡς βοῶσα. καὶ ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὡς βοόωσα, γελόωσα. τὸ τηλεθόωσα δὲ καὶ τὸ μαιμώωσα μόνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἔστι δὲ ὁμώνυμος ἡ λέξις. ὅτε γὰρ δηλοῖ τὸ ἀντιλαμβάνων, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς τό, Εμὸν λέχος ἀντιόωσαν. σημαίνει δὲ καὶ συγκυροῦσα. ὅτε δὲ τὸ μετέχων, τυγχάνων, ὑπαντῶν, γενικῇ συντάσσεται. Αντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνῶν ἑκατόμβης. πλεονασμῷ τοῦ ο, βοόων τά τ᾽ ἔφευγον. καὶ Ορόων ἀλλοίην παντήν.

Αντιβίοις. ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ, ὅ ἐστι τῇ δυνάμει. καὶ ἀντιβίοισι τοῖς ἐναντίοις, καὶ στασιαστικοῖς.

Αντίπηξ, κιβωτός. παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ πήσσω.

Αντίβιον. ἐπίρρημα τροπικόν. τῆς ἀντὶ προθέσεως τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλούσης.

Αντίασεν, ἱκέτευσεν. ἀπήντησεν. καὶ ἀντιᾶ σαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν, μετασχεῖν. παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἱκέσιως συντυχεῖν, καὶ παραγενέσθαι.

Ἀντίπαλον. ἐναντίον, καὶ ἰσόπαλον, ἢ ἰσόρροπον.

Ἀντιπαρίς, ἐναντίως συνεστηκώς.

Ἀντιπελαργεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντίστομος. παρὰ τὸ τακτός, τάξις. ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους.

Ἀντιπεφάσθαι. ἀντιπεπτηκέναι.

Ἀντίτυπα. ἀντιπίπτοντα.

Ἀντλία, ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν. καὶ ὃν νῦν καλοῦμεν καδίσκος.

Ἀντίφαρα, ἡ ζήλη, παρὰ Συρακουσίοις. παρὰ τὸ φέρω, ὃ Δωριεῖς φάρω λέγουσιν. ὡς τέμνω, τάμνω. καὶ βένθω, βάθω. φάρω οὖν φάρα, καὶ ἀντίφαρα, ἡ ζήλη. ἡ ἐναντίως φερομένη. οἱ δέ, παλλακήν. ἄλλοι μητρυιάν.

Ἀντίξουν. τὸ ἐναντίον, ἢ ἁρμόζον. οἷον, ἀντισοῦμεν. τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ ἀττικοί, τὸ σύμβολον, ξύμβολον λέγουσι. καὶ ἀντίξοα, ἐναντιοῦνται.

Ἄντικρυς, δηλοῖ τὸ φανερῶς. ἀντικρὺ δὲ τὸ ἐξ ἐναντίας. παρὰ τὸ ἀντί, καὶ τὸ κάρα, ἀντίκαρα. ἀντικαρύ, καὶ συγκοπῇ, ἀντικρύ, τὸ κατεναντί. τουτέστιν ἐν συγκοπῇ, καὶ τὸ κρᾶναι, ὃ ἐπιτελέσαι διὰ τοῦ νεύματος τῆς κεφαλῆς. ὡς ἂν εἴποις, ἀντικέφαλα. τὸ κρύ, μακρὸν φύσει. τὰ εἰς υ λήγοντα ἐπιρρήματα, συστέλλουσι τὸ υ. μεταξύ. μεσηγύ. χωρὶς τοῦ ἀντικρύ. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἄντικρυ. ἀλλὰ τὰ εἰς σ λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰ μὲν φυλάττει τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. οἷον, οὕτως, οὕτω. μέχρις, μέχρι. ἐπεὶ οὖν τοῦτο οὐκ ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σημαινόμενον τῷ ἄντικρυς, οὔτε τὸν τόνον ἐδέξατο.

Ἄντυξ. λέγεται ἡ ἀνωτάτη περικεφαλαία τοῦ ἁρματίου δίφρου, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι. ἡ δὲ εἰς τὸ κάτω τετυγμένη, λέγεται καταῖτυξ. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιφέρεια, ἄντυξ. ἀμφότερα δὲ γίνονται, παρὰ τὸ τεύχω, τεύξω, τεῦξ, καὶ τύξ, καὶ ἐν συνθέσει, ἄντυξ. ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας. οἱονεί, δράψας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἅρματος περιφερείας.

Ἀντίστοιχον. τὸ ἴσον. σκιᾶς γὰρ ἀντίστοιχον φωνὴν ἔχεις. τουτέστιν ἴσον σκιᾶς. ἀντίστοιχος. μετὰ στοῖχον ἑστάναι. στείχω, στοῖχος, καὶ ἀντίστοιχον. τὸ στοι, δίφθογγον. διὰ τί. ὅσα ῥήματα ἐν κινήσει εὑρίσκονται. καὶ ἡ ἔξις στιχός, στιχῶ, δευτέρας συζυγίας. δηλοῖ ἰσόστοιχον, ἢ συγγενῆ.

Ἀντλοῦ. παρὰ τὸ ἄντλον. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀντλῶ ἢ καρτερεῖν ἐκδέξασθαι τὸ ὕδωρ, τὸ διὰ τῶν ἐσφιγμένων σωμάτων ῥέον.

Ἄντρων, πόλις. παρὰ τὸ ἀντρώδεις ἔχειν [ ] σερχόμενον. τόπους. ἀπὸ τοῦ ἐκκοπτομένου λίθου ἐπιτηδείου εἰς τοὺς ἀλετῶνας ὄνους, ὅ ἐστι μύλους.

Ἄντρον. τὸ σπήλαιον. ἐντεῦθεν δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές. ἀνάστροφόν τι ὄν. παρὰ τὸ ἄνω τετράφθαι. τὸ ἀνατετραμμένον. ἢ παρὰ τὰ ἄνθη, ἄνθηρον, καὶ ἄνθρον, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἄντρον. εἶναι γὰρ λέγομεν ἰδίων νυμφῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῶ τὸ ἱκετεύω, ἄντομαι. καὶ ἀντομένη ἡ ἔρην. ἄντρον, καὶ ἄντρον. διότι τοὺς θεοὺς ἐν αὐτῷ ἱκέτευον, ἱερατικῶς ἤνυον.

Ἀνύω. παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω [ ] λαια κλούμενος. γίνεται. οἷον, μάλα νὺξ ἄνεται. καὶ οὐκ ἀνύω φθονέουσα. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. ἴσθι ὅτι τὸ ἀνύτω καὶ ἀρύτω, ἀπὸ τοῦ ἀνύω καὶ ἀρύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. τὸ μὲν ἀνύω, ἀεὶ ἐν συστολῇ. τὸ δὲ ἄνω, διφορεῖ-[ ]ται κατὰ τὸν χρόνον.

Ἀνύποιστος, ἀνυποφόρητος. ἀνυπομόνητος. ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ φέρω, γίνεται οἰστός. καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὕποιστος. καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α καὶ πλεονασμὸν τοῦ ν, ἀνύποιστος.

Ἀνώγεον, ἐκ τοῦ ἄνω, καὶ τὸ γαῖα. τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν, ἀνά-

Ἄνωγα, λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι [ ] γαιον δὲ ἄνωγεν. ἐκέλευσεν. ἔστι τὸ θέμα ἀνώγω, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. γέγονεν ἀνωγή, τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίρρημα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγή, καὶ ἀνωγή, ἡ ἐγκέλευσις. δι' ἧς ἄγομέν τι καὶ φέρομεν. ὁ παρατατικός, ἤνωγον. τὸ γ' ἔγειρον, ἠνώγει. Διεξαιρεῖ ἀνώγεω πέμπειν. ὁ μέλλων, ἀνωγήσω. ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα. ὁ δεύτερος, ἤνωγε. καὶ κατὰ συστολήν, ἄνωγεν. ἢ ἐκ τοῦ ἀνάγω. ἢ ἐκ τοῦ ἀνάξω μέλλοντος. ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνωγα. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου γέγονε ῥῆμα πεπλήγω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνωγα μέσου παρακειμένου, γέγονε ῥῆμα ἀνώγω, προσπᾶ τοῦ μακροῦ, εἰς μακρὸν τοῦ ἀνώγω. Πληθυντικὸν δὲ ποιεῖ ἡμᾶς ἀνώγομεν ἀπονέεσθαι.

Ἄνωχθι. ἀνώγω, ἀνώγημι. τὸ προστακτικόν, ἀνώγηθι. τροπῇ τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ, ἄνωχθι.

Ἀνώιστον. τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ ἀνυπονόητον. παρὰ τὸ οἴω, τὸ ὑπονοῶ. ὅπερ ἐν διαιρέσει, ὀΐω. ἐκ τούτου, οἰστός, καὶ ἀνοιστος κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ πάλιν ὀϊστός, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἀνωϊστός. σύνθετον. καὶ ὁ δ' ὅμιλον ἀνωΐστως ἀφίκανεν. ἀπολλώνιος.

Ἄξονες. ξύλα εἰσὶ τετράγωνα, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα. καὶ διά τινος περόνης στρεφόμενα. ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀπεγράφοντο. τοῖς τῶν ἁμαξῶν ἄξοσιν ὁμοίως κώδιξι στρεφόμενοι. λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς νοοῦνται τὰ σχήματα. οἷον, σφαῖραι, καὶ κύλινδροι τε, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ στρέφονται, καὶ συνίστανται.

Ἄορνος, λιμὴν περὶ Τυρσηνίαν. φασὶ δὲ καὶ ἐν κώμῃ τῆς Χαλκίδος λίμνην εἶναι ἄορνον λεγομένην. εἴρηται παρὰ τὸ περιπεφυκέναι τῶν πολλῶν δένδρων, μηδὲν τῶν ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτήν. εἶναι δὲ καὶ νεκυ-[ ]μαντεῖον.

Ἄξιος, ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω, ἄξιος. ἀπὸ [ ] μεταφορᾶς τῶν σταθμῶν τῶν ἰσορροπίαν ἐχόντων.

Ἄξυλος. ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄξω. τὰ διὰ τοῦ υλος τρισύλλαβα ποικίλα περὶ τὴν τάσιν εὑρίσκονται. καμπύλος. δάκτυλος. δέρκυλος. κρώβυλος.

Ἄξων. ἄξων καλεῖται, τὸ διῆκον διὰ τῶν τροχῶν ξύλον. [ ] παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀξιόχρεων. τοῦ ἀξιόχρεως, ὡς ἀνάπλεως, ὡς ἀγήρως. τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. δεῖ γινώσκειν ὅτι τῶν οὐδετέρων εἰς ν λήγοντα ἀπαθῆ, βραχυκατάληκτα εἶναι θέλει. ξύλον. πτερόν. λουτρόν. χωρὶς τοῦ πᾶν, καὶ τῶν παρὰ τὸ πούς. οἷον, δίπουν, τρίπουν. πρόσκειται ἀπαθῆ, διὰ τὸ ποιοῦν, καὶ χρυσοῦν. καὶ ὀστοῦν, καὶ χαλκοῦν. ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως γέγονε. καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον καὶ τὸ εὔκερων, ἀπὸ τοῦ εὔκεραον. τὸ καρχαρόδουν, καὶ τιμῆεν, ἀπὸ τοῦ καρχαρόδον, καὶ τιμῆεν γέγονε. τὸ μὲν, πλεονασμῷ τοῦ υ. τὸ δὲ, τοῦ υ. τὸ ἀνάπλεων, καὶ ἀξιόχρεων, τῇ ἀττικῇ ἐκτάσει ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ ἀξιόχρεον, καὶ ἀνάπλεον τῶν διὰ τοῦ ο. οὕτως ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν τετάρτην κανόνα τῶν οὐδε-

Ἀξιεπαινετώτατον. ἀξιολογώτατον. ὅπου [illegible] τέρων. ἐπαινετόν.

Ἀοιδὸς, καὶ ἀοίδιμος. παρὰ τὸ ἀείδω, ἀοιδός. τὸ ἀείδω, κατὰ συναλοιφὴν γέγονεν ᾄδω. ὁμοίως δὲ ἀοιδὸς, ᾠδός. καὶ τὸ ἀοιδὴ, ᾠδή. ἀπὸ τοῦ ἀοιδὸς, ἀοιδῶ ῥῆμα παρῆκται. εἶτα ὡς κυδῶ κυδιῶ, μειδῶ μειδιῶ, οὕτως ἀοιδῶ, ἀοιδιῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν ἀοίδιμος. ἢ παρὰ τὴν ἀοιδὴν, ἀοίδιμος. ὡς τροφὴ, τρόφιμος. τουτέστιν ὁ ἀεὶ ἐν ᾠδαῖς ὀνομαζόμενος. ἢ μνημονευόμενος, ἤγουν διαβόητος, καὶ θαυμαστός. ὡς τὸ, Ὀπίσσω ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισιν.

Ἄοπον. ἄφωνον. ἢ ἀόρατον. καὶ ἄοπος.

Ἄορ. παρὰ τὸ ἀείρω, ἄορ, τὸ ξίφος. ὅπλον. δόρυ.

Ἀορτὴρ, καὶ ἀωρτήρ. ὁ ἀπηρτημένος. ἢ παρὰ τὸ αἴρω, ἀρτὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀορτήρ. ὁ ἱμὰς δι' οὗ τὸ ξίφος κρέμαται. Αὐτὰρ πειθοῦ λεὸν ἐκ χρυσοισιν ἀορτή-

Ἀοσσητήρ. παρὰ τὸ ὄσσον, ὀσσοτὴρ, [illegible] ῥεοσι ἰατρός. καὶ ἀοσσητὴρ, ὁ βοηθός. ὅσα δὲ ὄσσης ἡ κληδόνος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τοὺς πυνθανομένοις μαντείας βοηθεῖν.

Ἀοζός. ἀοζήσω. διακονήσω, ὑπουργήσω, καὶ ὁ ὑπηρέτης.

Ἀολλέες. οἱ συνηθροισμένοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. τοῦ α τὸ ὁμοῦ σημαίνοντος. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔλω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω, ἢ εἰλῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἐλλής, καὶ μετὰ τοῦ α ἐπιτατικοῦ ἢ ὁμοῦ, ἀελλής. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀολλής. ὡς ἐνθάδε τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες. ἐκ δὲ τοῦ ἀολλὴς, γίνεται ῥῆμα ἀολλίζω, τὸ συναθροίζω. ἐξ οὗ τὸ, Ἀολλί-

Ἄωρτο. Ἤδ' ἵππαρ ξίφος μέγα κουλεὸν [illegible] στασα γεραιάς. λεὸν ἐν ἄωρτο. ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς, λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἥρμοστο. τουτέστι παρὰ τοῦ ξίφους. ἐκ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω. ὁ παρακείμενος, ἦρκα. ὁ παθητικὸς, ἦρμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥρμην, ἦρσο, ἦρτο. ἰωνικῶς κατὰ συστολὴν, ἄρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἄωρτο. ὡς παρὰ εἶθα εἴωθα. τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἴρω, τὸ κουφίζω καὶ κρεμῶ. ὁ μέλλων, ἀρῶ. καὶ αἰολικῶς, ἄρσω. ἦρκα. ἤρμην, ἦρτο. καὶ

τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ᾦρτο. καὶ πλεονασμῷ

Ἄωρες, αἱ γυναῖκες. παρὰ [illegible] τοῦ α ποιητικῶς, ἄωρτο. τὸ μὴ ἠρτημένον ... καὶ συναρμόσθαι τῷ ἀνδρί. γίνεται ὄαρος, ἐνθάδε ὄαροι. κατὰ μεταπλασμὸν, ὄαρες, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ ἔκτασιν, ἄωρες.

Ἄωροι. ἤτοι ὅσοι εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι. ὁ δυσειδὴς. λεπτοὶ καὶ ἀσθενεῖς. ἢ δυσφύλακτοι διὰ τὴν δεινότητα. ἢ ὠμοὶ, καὶ ἄγριοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν. ἢ οὐ δέμας φοινίδος ἄξιοι. ἢ δυσέρμηνοι. οὐ γὰρ χρῶνται αὐτοῖς εἰς πορείαν. ὥρος, καὶ ἄωρος. κατὰ πλεονασμὸν, τοῦ α μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὥρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος. Πολλάκι καὶ κυνθοῦ ... λάστασα ὤρου ἄπο. καὶ Σαπφώ. Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας νυκτὸς ἄωρος. ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, ὃν μηδεὶς φροντίζοντα. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἔνθα καὶ ὀλίγωρος. ἢ ὃν ἀώριον γινόμενον τῆς νυκτός. οἱ δὲ, ὃν ἀφύλακτον. ὥρα γὰρ ἡ φυλακή. ἔνθεν καὶ παρὰ ἀττικοῖς οἱ ὧροι. Καλλίμαχος δὲ κατὰ μετάληψιν τοὺς ἀγρίους. ἄωρον γὰρ τὸν ὠμόν. τὸ δὲ ὠμὸν, ἄγριον. ὅθεν καὶ τοὺς ὠμοὺς τῶν καρπῶν, ἀώρους φασίν. οἱ δὲ τὸν μέγα, τὸν μὴ ὅρον ἔχοντα. ἢ τοὺς αἰωρουμένους. οὕτως Ἐπαφρόδιτος, ἐν ὑπομνήματι τῆς μ' ὀδυσσείας. ἔνιοι δὲ ἀπέδωσαν ἄμωροι εἶναι, ἢ χρυσοφόροι ἢ χρυσὸν φέροντες. καὶ ἀμωρίζουσιν, ἢ χρυσοφοροῦσιν.

Ἀωρία. ἐστὶν ὥρα ὅτε ... ὄψις. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄωρος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀωρία. ἤγουν σκότος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὁρῶ, τὸ βλέπω. ὁ μέσος παρακείμενος, ὦρα. καὶ μετάγεται εἰς ὄνομα.

Ἀωρότερα. πρεσβύτερα.

Ἄῳος. ποταμὸς τῆς Κύπρου. Ἀῷον γὰρ ὁ Ἄδωνις ὠνομάζετο. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπρου βασιλεύσαντες. Φιλόστεφανος δὲ ... ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς κληθῆναι. τὴν γὰρ Θείαντος μητέρα οὐ Σμύρναν, ἀλλὰ Ἀῴαν καλοῦσι. Φιλέας δὲ πρῶτον βασιλέα Ἀῷον ... ὄντα καὶ Κεφάλου. ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τὸ ὄνομα ἐτέθη Ἀῷον. ἐξ οὗ ὁ ποταμὸς ὑφερομένων σεράχου ... τῆς πόλεως, τὴν ἐπωνυμίαν τούτων ὁ Παρθένιος, Ἀῷον κέκληκε. ἢ διὰ τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τετραμμένην ἔχειν τὴν ῥύσιν, καθά φησιν ὁ Παρθένιος. Κωρυκίων στείμενος ἐξ ὀρέων ἀνατολικῶν ὄντων. δύναται δὲ οὕτω καλεῖσθαι καθὸ ἡ Κιλικία Ἀῴα πάλαι ὠνομάζετο.

Ἄωτον. λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον. περιφραστικῶς, λινοῦν περιβόλαιον. ἄωτον, σημαίνει τὸ ἄνθος. καὶ Οἰὸς ἀώτῳ. καὶ Τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζῃ τὸν ὕπνον. ἐκ δὲ τούτου καθ' ὅλου κλίσις. καὶ ἀωτεῖτε, ῥῆμα προστακτικόν. ἀντὶ τοῦ ἀπανθίζεσθε τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἄω, τὸ πνέω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄσατε. οἷον, καθεύδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον. καὶ ἀκρωτήριον. καὶ ὕψος. καὶ κατὰ μετάληψιν, σημαίνει τὸν ἀνθοῦντα καρπὸν ἀπὸ τοῦ ἄκρου σπουδαίου. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.

Ἀπαλός, παρὰ τὸ ἀφή. ὅτι ἁφῇ εἴκων ἁφαλός τις ὤν. ἐκ τοῦ ἁπαλός, ἁπαλή. ἀφή, ἀφαλόν, καὶ ἀπαλόν. οἱονεὶ τὸ εὐαφές, καὶ ψυφερόν.

Ἀπάλαμνος. ἄπαλος. ἀπειρής. ἄχθρος. ἄτεχνος. ὁ μὴ δυνάμενος παλαμήσασθαι, ὅ ἐστι τεχνάσασθαι.

Ἀπαλθήσεσθε. ἰαθήσεσθε. ἀλθέω, τὸ ἐργάσασθαι. ἀλθῶ, ἀλθήσω. ἀλθήσομαι, ἀλθήσῃ, ἀλθήσεσθε. καὶ ἀπαλθήσεσθε. τοῦτο παρὰ τὸ ἄλθω, τὸ αὐξάνω.

Ἀπαγορεύω. ἡ ἀπὸ πρόθεσις, ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ γὰρ ἀπαγορεύων, ἐκτὸς γίνεται τοῦ λέγειν.

Ἀπαμείρεται, ἀποκεχώρισται. ἐκ τοῦ μείρω, τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμείρω, καὶ ἀπαμείρω.

Ἀπάμεια, πόλις βιθυνίας. πρότερον μυρλέα καλουμένη. ἣν λαβὼν δῶρα παρὰ φιλίππου τοῦ δημητρίου ὁ προυσίας ὁ ζηίλας, μετωνόμασεν ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἀπάμας. ἕρμιππος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων λόγῳ. οὕτως ὦρος.

Ἀπάνευθεν. ἐπίρρημα τοπικόν. ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως. ἄνα, ἄνευ, ἄνευθεν, καὶ ἀπάνευθεν. τὸ ἄποθεν, καὶ χωρίς. καὶ ἀπάτερθεν, καὶ ἀπάτερθεν, τὸ αὐτό.

Ἀπαρκτίδες. πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνεούσαις. λυκόφρων.

Ἀπάργματα. λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. ἦν γὰρ νενομισμένον, τοὺς δολοφονήσαντας ἀφοσιοῦσθαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια αἴροντες καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου παρετίθεσαν τῷ νεκρῷ. καθά φησι σοφοκλῆς. ὑφ᾽ ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη. ζητεῖ εἰς τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἔγευον τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυον, αἰσχύλος μαρτυρεῖ, καὶ ἀπολλώνιος, ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Ἥρως δ᾽ αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντας, τρὶς δ᾽ ἀπέλειξε φόνου. ἐκ τοῦ λείχω, τὸ ἀπεγεύσατο. Τρὶς δ᾽ ἐξ ἄγος ἔπτυσ᾽ ὀδόντων ἣ θέμις. αὐθένταισι δολοκτασίας ἱλάεσθαι. ἢ ἀπάργματα, αἱ μεγάλαι ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἄρχω ἀπάρχω, ἄργμα, καὶ ἄπαργμα, ὡς ὅμηρος. Ἄργματα θῦσε θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.

Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος. τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. λέγεται δὲ ἀπαρτί, ἀπαρτά, παράγωγον, ἀπαρτίζω, τὸ ἀρτίως ὅ ἐστιν εὐαρμόστως συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτία. ἀπαρτιλογία, ἡ ἀπαρτισμένη. ἀπαρτία, τὰ ἔπιπλα.

Ἄπαστος. παρὰ τὸ πῶ, τὸ ἐσθίω. καὶ πόα ἡ βοτάνη. καὶ πηγός, καὶ φηγός. ἡ πρώτη γὰρ τροφὴ ἀπὸ δρυῶν. πῶ οὖν, παράγωγον, πατῶ. ὡς μῶ, τὸ ζητῶ, ματῶ. ὅθεν καὶ ματός. πέπασμαι, πέπασαι, πέπασται, παστός, ὁ βεβρωκώς. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος. Οἱ δ᾽ ἄκμηνος, καὶ ἄπαστος ἄσιτος. νῆστις. καὶ ἀπαστία ἡ νηστεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπαστύς.

Ἀπάτη. ἐκ τοῦ ἀπαφῶ, ἀπάτη, καὶ ἀπατῶ. ἢ ἄατη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, ἀπάτη. καὶ ἀπατηλός, ἐκ τοῦ ἀπατῶ.

Ἀπατούρια. ἀπατήνωρ, οὐχ ὁ διονύσου ἐπώνυμος τῷ ἀπατῆσαι, ἀλλ᾽ ὁ ζεύς. καὶ ἀπατουρία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῷ διονύσῳ τῷ πυανεψιῶνι μηνί. ἐπετελεῖτο δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ τοὺς γενομένους ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐνέγραφον ὀμνύντες οἱ πατέρες. ἡ μὲν ἀθηναίοις, ἐξ αὐτῶν ἀθηναίων. ἐδόκουν τε οἱ παῖδες πρὸ τούτου ἀπάτορες ὄντες, τότε πατέρας ἔχειν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀπάτης. ξάνθος βασιλεὺς ὢν τῶν βοιωτῶν προσεκαλέσατο πρὸς μονομαχίαν θυμοίτην τὸν τῶν ἀθηναίων βασιλέα περὶ τῆς χώρας. καὶ ὁ μὲν θυμοίτης, ἀνεδυσίασε. μελάνθιος δὲ παρόντων ἀθηναίων, ὑπέστη τὴν μονομαχίαν. καὶ συνιόντων, εὐξάμενος ἀπατῆσαι τὸν ξάνθον, θύσειν τῷ διονύσῳ. φανῆναι δὲ τὸν διόνυσον τῷ ξάνθῳ αἰγέαν ἐνημμένον μέλαιναν. καὶ τὸν μελάνθιον εἰπεῖν, ὡς οὐ μόνος, ἀλλὰ δεύτερος εἰ. ἐπιστραφέντος δὲ ἐκείνου, τὸν μὲν θεὸν ἀφανῆ γενέσθαι, τὸν δὲ μελάνθιον παῖσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ξάνθον. νικήσαντες οὖν ἀθηναῖοι, ἀπατήνορα μὲν διόνυσον προσηγόρευσαν. ἀπατούρια δέ, ἑορτὴν τῷ διονύσῳ.

Ἀπαυλία. ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ὅτι τότε ἄρχεται ἡ νύμφη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι. ἢ ὅτε ἐπαυλίζετο.

Ἀπαυρῶ τὸ ἀφελῶ. ἀπὸ τοῦ αὔρω, τὸ ἀνδρικῶς λαμβάνω. ἀπαυρῶ. ὡς κλαίω, κλαύσω. καὶ παίω παύσω. ὁ παρατατικός, ἀπηύρων, τὸ ἀφῃρούμην.

Ἀπαυθαδίζω. ἀπὸ τοῦ αὐθάδης, αὐθαδιάζω πλεονασμῷ τοῦ α. ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ἅδω, αὐθάδης, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων.

Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ τὸ καλῶς λέγω. ὡς ἄμορφον λέγειν γυναῖκα. καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀπαφῶ. ἔνθεν, τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ, καὶ παραλογίζομαι. ἡ ἀπὸ τὸ ἄποθεν δηλοῖ. καὶ ἐγένετο τὸ φῶ, τὸ φαίνω. ἐξ οὗ καὶ φενακῶ, φενάκη.

Ἀπαιωρῶ. ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω, πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀπαιωρῶ, ἀπαιωρήσω. ὁ ἀόριστος, ἀπῃώρησα. ἡ μετοχή, ἀπαιωρήσας, καὶ ἀπαιωρημένος.

Ἀπαισός. παισός, ὡς ὁ ποιητής φησιν. Οἳ δ᾽ ἐν παισοῦ ναῖε. ἐν ἑτέροις δὲ δῆμον ἀπαισοῦ. παισὸς δὲ εἴρηται. παρὰ τὸ τοῖς ἀργοῖς προσορμίζουσαν ἐκεῖσε παῦσαι καὶ προσεγγίσαι. παισός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀπαισός. ἠρω.

Ἀπαιγλήεντος. αἰγλήεις, παρὰ τὸ αἴγλη. διανός. ἀπαιγλήεντος. ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου.

Ἀπέσας. ἡσίοδος, Κοιρανέων ἐκ τοῖο νεμείησιν δ᾽ ἀπέσαντος. ὄρος τῆς νεμέας ἀπέσας. ἀφέσαντός ἐστιν. ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον τοῦ νεμείου ἀγῶνος. ἀφέσας, καὶ ἀπέσας. νεμέα δὲ πόλις θεσσαλίας.

Ἀπέσσαν, ἀπέλαβον. διατί προπαροξύνεται. παντὸς ῥήματος εἰς σαν λήγοντος χρόνῳ βραχεῖ παραληγομένου ἁπλοῦ ἢ συνθέτου ὅ ἐστιν ὑπὲρ β συλλαβάς, προπαροξύνεσθαι μὴ διαφερομένη προπερισπᾶσθαι δὲ μακρᾷ ἐξούσης. ὅθεν τὸ μὲν ἀπέσαν προσέτι ἀπὸ τέλους ἔχει τὸ ὀξεῖαν. τὸ δὲ ἀπῆσαν οὐκέτι.

Ἀπέχθη. ἐχθρὸς ἐγένετο. μισηθῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω. καὶ
ἀπεχθαίρω, μισήσω. ἔχθος, ἐχθρός. ἐχθαίρω, καὶ ἀ-
Ἀπήχθετο. ἀπὸ τοῦ ἔχθω, ἔχθομαι, ἠ- ⌊πεχθαίρω.
χθόμην, ἤχθετο, καὶ ἀπήχθετο. ἐμισεῖτο.
Ἀπέφθιθον. ἀπὸ τοῦ φθίθω ἐστὶν ἐνεστῶτος μὴ εὑρημένου
ἐν χρήσει. ὁ παρατατικός, ἔφθιθον, καὶ ἀπέφθιθον.
Ἀπέκτονε. κτείνω, κτενῶ. μέσος παρακείμενος, ἔκτονα.
Ἀπεστύπαζον. ἀπεδίωκον. παρὰ τὸ τύπτω, ἀπετύπαζον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.
Ἀπεβουκόλησα. ἐν συνηθείᾳ, ἀπεβόσκησα, καὶ ἐπετή-
Ἀπεχθῆσαι, ἀπέχθω, ἀπήχθην. ἐὰν ἀπέχθω ⌊ρησα.
μαι, ἐὰν ἀπέχθηται. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. ἀπεχθῆσαι.
Ἀποβουκολῶ, τὸ ἀπατῶ, καὶ τὸ ἀποπλανῶ. ἀπὸ τοῦ βουκόλος, βουκολῶ, καὶ ἀποβουκολῶ.
Ἀπέκτατο. ἐκ τοῦ κτῶ, παράγωγον, κτῆμι, ἔκταμαι, ἐκτάμην, ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.
Ἀπεσφακέλισε. προεσαπάθη, καὶ αἰφνιδίως ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἰατροί, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη.
Ἀπήνεγκεν, ἐνέγκω. τὸ ἁπλοῦν, ἐνείκω, ἤνεικεν, καὶ ἀπήνεγ-
Ἀπενιαυτισμός, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φό- ⌊κεν.
νον ἀκούσιον. καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς, ἕνεκα μίσους, ἢ ἔρωτος.
Ἀπεμόρξατο. τὸ ἀπεμάξατο. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω, ἀμελξάμην, ἀμέλξατο. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ τοῦ λ
Ἀπεβήσετο, ἔστι τὸ θέμα, βῶ, ⌊εἰς ρ, ἀπεμόρξατο.
βῆμι, βήσω. εἶτα μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ὁ παθητικός, βήσομαι. ὁ παρατατικός, ἐβησόμην. τὸ τρίτον ἐβήσετο, καὶ ἀπεβήσετο.
Ἀπεσκολυμμένος, ὁ γεγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ ἐκτεταμένος. κόλλιξ γὰρ ἡ θρὶξ ἡ ἐπάνω τοῦ ἄκρου ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου. καὶ τὸ δέρμα ἀφῃρημένου.
Ἀπέλεθρον. ἀμέτρητον καὶ πολλὴν δύναμιν. πέλεθρον γάρ, μέτρον γῆς. μακρόν, πολυπέλεθρον. Ἰλιάδος ε.
Ἀπερείσια. ἄπειρα τῷ πλήθει πολλά. παρὰ τὸ ἄπειρος, ἀπερέσιος. καὶ οὐδετέρως, ἀπερείσια.
Ἄπελος. τὸ ἕλκος, καὶ τραῦμα. παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διῃρῆσθαι. καὶ γὰρ ἕλκος, παρὰ τὸ διελκύσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφιλόμενον. ἢ ἀπὸ τῶν θεσσαλικῶν ἀπέλων, ἅ ἐστι πολυφάρμακα. ἵνα δηλοῖ τὸ ἀθεράπευτον.
Ἀπερωπόν. ἄγριον, καὶ ἀπηνῆ, ἢ σκληρόν, ἢ δυσπαραίτητον. στυγνόν. ἀπαράπειστον.
Ἀπερωεύς. ὁ τῆς ὁρμῆς καὶ προθυμίας κωλυτής, ἐκ τοῦ ἐρωή, ἡ ὁρμή, καὶ προθυμία.
Ἄπειρος. ὁ μὲν ἀμαθής, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πεῖραν. ὁ δὲ μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, ἄπορος καὶ ἄπειρος. λέγεται δὲ ἄπειρος. ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξένῃ. Χιτὼν σ' ἄπειρος

ἐνδυτήριος κακῶν. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ. Ἢ πόσιν ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι.
Ἀπειλή. ἡ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἀπείλλειν, ὅ ἐστιν ἀπείργειν. αἰολικῶς, ἀπέλλειν. ὁ γὰρ ἀπειλῶν τὸν θέλοντά τι πράττειν, ἀπείργει. ἢ παρὰ τὴν ἀπό, καὶ τὸ εἴλω. ἡ ἀποκλείουσα τῶν δεόντων. ἔστι γὰρ ἀπειλή, λόγος συστρέφων τὸ δέον. ἢ λόγος ἀπείργων τῶν ἁμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ ἀποθεῖναι ἐλέους. ἢ εὔχομαι. παρὰ τὰς πέλας τὰς φιάλας δι' ὧν σπένδοντες εὐχόμεθα. ἢ τὸ ὑπισχνοῦμαι. ἡ γὰρ ἀπειλή, ὑπόσχεσίς ἐστι κακοῦ. σημαίνει δὲ τρία, τὸ καυχῶμαι. ὡς τό, Ὥς ποτ' ἀπειλήσει, ὅτε μοι χᾶται ἐρυ χθών. ἀντὶ δὲ εὐχῆς, Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι. ἀντὶ δὲ ὀργῆς, Αἶψα δ' ἀναστάς, ἠπείλησε μῦθον.
Ἀπειλητῆρες. καυχησταί. ἀπειλεῖν εἰδότες, καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. τοὺς δὲ τοιούτους, καὶ καυχηματίας λέγουσιν.
Ἀπειλήτην, ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἠπείλησα, ἠπειλησάτην δυϊκῶς. καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς, ἀπειλήτην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπειλῶ, ἠπείλουν. τὸ δυϊκόν, ἠπειλεῖτον, ἠπειλείτην. συστολῇ τῆς ἀρχῆς, καὶ τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς τὸ η, ἀπειλήτην. Ἡρωδιανός.
Ἀπηλεγέως. ἀποτόμως. σκληρῶς. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω. ἀλεγής, καὶ ἀπηλεγής, καὶ ἀπηλεγέων. καὶ ἀπηλεγέως κατὰ τροπήν, ἐπίρρημα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς ἀπλεγέως. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἀπηλεγέως κατ' ἀντίφρασιν. ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλὰ σκληρός.
Ἀπηλοίησεν. ἀπέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω,
Ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι. συγκεκλει- ⌊ἀλοιήσω.
σμένοι. κεκρατημένοι. ἀπὸ τοῦ λήβω, τὸ λαμβάνω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, λέλημμαι. εἴλημμαι ἀττικῶς.
Ἀπήορος, ὁ ἀπηρτισμένος, καὶ διεστώς. παρὰ τὸ ἀείρω,
Ἀπηνήναντο. ἠρνήσαντο. ⌊ἐπάορος, καὶ ἀπήορος.
ἀπὸ τοῦ ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα. ἠνηνάμην. ἠνήνατο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἠνήναντο.
Ἄπιμεν, ἔστιν εἴω διὰ τῆς ει διφθόγγου, σημαῖνον τὸ πορεύομαι. ὡς παρὰ Σαπφοῖ. Οὐ, Εἰ κίρνα ὡς εἴω. τουτέστι κέρασον, ἵνα πορευθῶ. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἤα. τὸ πληθυντικόν, ἤαμεν, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἦμεν. οἷον, προήμεν. τὸ δεύτερον ἦτε. καὶ συντίθενται ταῦτα ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. Ἀπῆτε βεβουλευμένοι. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ ἀπιέναι καὶ τὰ ὅμοια, σὺν τοῦ ι γράφεται. ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικόν, εἴωμεν ὡς συμβουλευτικόν. καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, ἤωμεν. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ κατ' ἔκτασιν ἦα. καὶ κατὰ διάλυσιν, Ἤια πολλὰ θεοῖς γουνούμενος. τούτου τὸ [illegible] εἰσεῖν, καὶ ποιεῖ τὸν ὑπερσυντέλικον, ἤειν. καὶ ἐν συνθέσει ἀπήειν, καὶ παρήειν, καὶ ἐξήειν. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀπήεσαν. καὶ κατὰ συστολὴν ἀπίεσαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἵημι ἐστίν. ὁ παρατατικός, ἵην. καὶ τὸ πλη-

θυντικὸν, ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν, καὶ διΐεσαν. σημαίνει δὲ, τὸ διαπέμπων.

Ἀπήμων. παρὰ τὸ πήθω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαθον. πήσω, πῆμα. ὡς βήσω, βῆμα. ἄπημος, καὶ παρωνύμως ἀπήμων, ὁ ἀβλαβής. ὡς τὸ ἄναιμος, ἀναίμων. τοίως καὶ ἀναίμονες εἰσὶ καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

Ἀπηνής. παρὰ τὸ ἠνὶς, ἠνῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἠνῆς, καὶ ἀπηνὴς ὁ σκληρός. ἢ ὁ ἀπόθεν τοῦ αἰνεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι. αἶνος γὰρ ὁ ἔπαινος. ἢ ὁ μὴ ἠπίως ἔχων. τουτέστι σκληρός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν δυσηνίων. ἢ αἰνός, ὁ δεινός, καὶ σκληρός, αἰνής,

Ἀπηχής. ἡ λέξις ἀττική. εἴρηται κατὰ στέρησιν ἀπηνής. διὰ τοῦ θ, ἀπεχθής τις ὤν. οὐδ᾽ ἄν τις ἀπέχθοιτο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου. ὁ μὴ συνᾴδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων. ὁ ἄμουσος, καὶ ἐχθρός. ἀπολλώνιος. Καί σε θεοὶ σὺν ἀπήροισιν αὖθις ἑτέροις.

Ἀπηρής. παρὰ τὴν ἀρὰν, τὴν βλάβην. ἀπωκρής, ὁ ἀβλαβής. ἢ παρὰ τὸ πηρόν, ἀπηρής, ὁ ἀβλαβής. οὐ γάρ ἐστι τῶν διὰ τοῦ ηρης. ἐπεὶ ἐβαρύνετο ἄν, ὡς τὸ κωπήρης ξιφήρης. καὶ ἀπηρεῖς, ὑγιεῖς, ἄνοσοι. καὶ ἀπηρῶς, τὸ ἀβλαβῶς. ὡς ἀπηχῶς, τὸ σκληρῶς.

Ἀπία. Ἐξ ἀπίης γαίης. ἀπὸ τῆς πελοποννήσου. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο αἰγιάλεια, ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ ἰνάχου. τοῦ ἐν ἄργει ποταμοῦ, καὶ μελίης τῆς ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ πάλιν, ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός. ἢ παρὰ τὸ ἄπιδα, ὅ ἐστι τὴν ἀπιδίαν. ἢ ἐν καταξήροις τόποις ὑπάρχουσα. ἐκ τοῦ πίω γὰρ γίνεται, ὅ ἐστι τὸ πίνω. ἀποβολῇ τοῦ ν. ἐκ τούτου γίνεται ἄπιος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀπία, ἡ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα. ὡς ὅμηρος, Πολυδίψιον ἄργος φησίν. ἡ γὰρ πόλις, ἐστὶν ἡ ἄργος. ἡ δὲ χώρα, ἀπία. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους, τὰς ὄχνας τὰς ἀπιδίας. ἄργος δὲ, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου. τελευταῖον δὲ πάντων, πελοπόννησος. ἀπὸ τοῦ πέλοπος, καὶ τοῦ νῆσος. ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν ταντάλου υἱόν.

Ἄπιος. ἡ ὄχνη καλουμένη γενικῶς. ὅτι πελοπόννησος. ἢ παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ἀπίᾳ γεγονέναι, ἤγουν τῇ πελοποννήσῳ. ἢ παρὰ τὸ ἐν διψηροῖς τόποις φύεσθαι. ἢ διὰ τὴν ποιότητα.

Ἀπιός. ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ τοῦ χυλοῦ αὐτῆς. καρποῦ, βοτάνη τις καλουμένη. διογένης.

Ἀπίκια. εἶδος πλακοῦντος. ἀπὸ ἀπικίου τινὸς, ῥωμαίου εὑρεθέντος ἐπινοηθέντα.

Ἀπινύσσω. ἀπὸ τοῦ πνύω, ὅθεν τὸ πνέω. ἢ παρὰ τὸ ἐγρήγορον, πνύω. ὅθεν τὸ πινυτὸς, καὶ πινυτή. ὁ διεγηγερμένος τὸν νοῦν. καὶ ὡς παρὰ τὸ φύω, γίνεται ἀφύσσω. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πινύω, γίνεται πινύσσω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσω. ἀπινύσσειν, τὸ ἀπινύτως ἔχειν, τὸ μὴ φρονεῖν. τὸ δὲ πέπνυμαι, ἀπὸ τοῦ πνύμι γέγονεν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπνυμαι. καὶ ἡ μετοχὴ, πεπνυμένος. ὁ συνετὸς, καὶ σοφός.

Ἀπίθησεν. Οὐδ᾽ ἀπίθησε μύθῳ ἀθήνης. τὰ εἰς θω λήγοντα ῥήματα καθ᾽ ὑπαλλαγὴν χρόνου εἰς πλεονασμὸν μεταγόμενα, καὶ φωνῆεν ἐλλείπουσι διχρόνου βραχέος παραληγόμενα. οἷον, στείχω διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ στίχω, διὰ τοῦ ι. φείδω, φιδῶ. ὅθεν, πεφιδήσεται. δαίω, δαῶ. κείρω, κερῶ. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἡ διχρόνου, ἀλλ᾽ ὅμως εἰς βραχὺ φωνῆεν γέγονεν ἡ συστολή. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πείθω, γέγονε πιθῶ. ὁ μέλλων, πιθήσω. ὁ ἀόριστος, ἐπίθησα. ὅθεν τὸ, Ἀπεγράψατο πιθήσας. ἔστι καὶ ἀπιθῶ ῥῆμα. τὸ πι, ι. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἀπιθής εἰσί. καὶ οἱ μὲν, ἐν τῇ συνηθείᾳ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν. ὁ δὲ κανὼν, διὰ τοῦ ι. ὁ δὲ ἡρωδιανός, λέγει ὅτι τὰ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς πλεονασμὸν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. οἷόν ἐστι τὸ, φείδω, φιδῶ. οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἀπιθῶ. διὸ καὶ πιστοῦνται, τὰ εἰς θω ῥήματα ἔχοντα ὁμόφωνον προϋποκείμενον. πορίζονται.

Ἀπλοῦς. ὡς γὰρ παρὰ τὸ δύο καὶ τὸ πέλω, γίνεται διπλόος διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄλφα τὸ σημαῖνον τὸ ἓν καὶ τοῦ πέλω, τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἁπλοῦν. τὸ ἓν ὑπάρχον. ἢ σημαῖνον τὸ ἓν καὶ τὸ πέλω ἅπελος, καὶ συγκοπῇ, ὁ πέλων εἷς. οἱ, μυθ.

Ἀπλᾶ, εὔθετα, καὶ ἀπαλά. ἢ ἐκ τοῦ ἁπλῶ, ὅ ἐστι τὸ ἐπ᾽ εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω. ὅθεν, Ὁ δ᾽ ἐμὲ παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἁπλώσας.

Ἄπληκτα. ἄπειρα. πολλά. παρὰ τὸ πλῶ, πλήσω τὸ πελάζω, πλῆτες, καὶ ἄπληκτος, ὁ ἀπρόσιτος. διογένης.

Ἀπληγίς. τὸ ἁπλοῦν ἱμάτιον. ὅπερ ὅμηρος, ἁπλοΐδα καλεῖ. σοφοκλῆς, Τρύχει καλυφθεὶς θεσσαλικῆς ἀπληγίδος. παρὰ τὸ ἁπλῆ, ἁπλῆς, καὶ ἀπληγίς. παρὰ τοῦτο, καὶ τὸ ἀπλήγιος. ὁ τρεῖς τρόπους ἁπλοῦς ἔχων.

Ἀπλάς, ὑπόδημα τι εἶδος λακωνικοῦ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς, καὶ οὐ τετεχνημένως γεγενῆσθαι. ἁπλοῖ δὲ οἱ λάκωνες, καὶ οὐ περίεργοι περὶ τὰς κατασκευάς.

Ἀπό, σημαίνει δύο. τὴν πρόθεσιν, ὡς τὸ Οἱ μὲν ποῦ πᾶσιν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ᾽ ἀπὸ πέτρης. καὶ τὸ ἀπόθεν. ὡς τὸ, Πολλὸν ἄποθεν πλώουσι πόλιος. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν δισυλλάβων προθέσεων. ὧν τε οὐκ ἀναστρέφονται. αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀναστρέφονται. οὐκ ἀναστρέφονται ἡ ἀνά, ἡ διά, ἡ κατά, ἡ ἀμφί, καὶ ἡ περί. ἄλλως ἡνίκα μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμου παραλαμβανομένου, τότε ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις. ὡς τὸ, Νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων. ἡνίκα δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τοῦ μὲν, κυρίου ὄντος, τοῦ δὲ προσηγορικοῦ, ἐν τούτοις πᾶσιν ἀναστρέφεσθαι δεῖ τὴν πρόθεσιν. ἡ δὲ κατὰ πρόθεσις ἀναστρέφεται, ἡνίκα ὑποτάττεται λέξει μεθ᾽ ἧς τινος ὀφείλει συντάττεσθαι, μὴ παρατιθεμένης ἐν τῷ μέσῳ ἑτέρας δή ποτε λέξεως. ὡς ἐν τῷ, Ξύλοχον κάτα βοσκομενάων. αἱ ἀναστρεφόμεναι προθέσεις, ὅτε μεταξὺ β

κυρίων ἢ προσηγορικῶν εὑρεθῶσι, συνδέσμῳ παραλή-
γουσι μετὰ τῆς προθέσεως. οἷον, Νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. Ἀγα-
μέμνονος πέρι καὶ ἀχιλλέος. καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο ὀ-
νομάτων πρόθεσις ᾖ. οἷον, Μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ.
Ἀπὸ ἧς ἀλόχου. οὐκ ἀναστρέφεται, ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ πρό-
θεσις συντασσομένη μετάγεται, καὶ τὸν οἰκεῖον τόνον
τηρεῖ. ὡς ἐν τῷ, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης. καὶ δηλοῖ
χωρισμόν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπέχω, τὸ πόρρωθεν εἶναι τινὸς κα-
θεστῶ, καὶ ἀποβάλλω, καὶ ἀπορρίπτω. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογαλακτίζω. ἡ ἀπὸ δηλοῖ τὴν ἀπόστασιν καὶ ἀ-
ποπλήρωσιν. Ἥμιν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. τὸ ἑξῆς ἀπα-
μῦναι. διὸ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. ὅτε γὰρ ἡ πρό-
θεσις τῆς συντάξεως ἐμελλεν ἐπέχει πρός τι τὸ ἐπιφερόμε-
νον, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει. ὡς τό, Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς
ὑπερίονος ἠελίοιο ἤσθιον. πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι, τὴν παρὰ
πρόθεσιν κατὰ τὴν ἀρχὴν ὀξύνουσι. καὶ καθόλου ὅτε ση-
μαντικαί εἰσι τῶν ῥημάτων αἱ προθέσεις, τοῦ τὸν
τόνον ἀντέχονται. οἷον, Ἔπει οὔ τοι ἔπι δέος. Οὕνεκα
καλὸν εἶδος ἔπ' ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ, οἷος
Ὀδυσσεύς. Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μά-
χεσθαι. ἡ περί, ἀντὶ ἑτέρας κεῖται τῆς ὑπέρ. τὸν
ἴδιον οὖν τόνον φυλάττει. πρόθεσις γὰρ αὕτη ἑτέρας
προθέσεως λαμβανομένη, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει.
οὕτως ἔχει τό, ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι
ἄλλων. καὶ αἱ προθέσεις καθ' ἑαυτὰς οὖσαι, ὀξύνονται.
ἀναστροφῆς δὲ ἐστὶν ἴδιον, τὸ τὸν ἴδιον ἀναπέμπειν τόνον.
ἀναστροφή ἐστι μετάθεσις τόνου. ἀπὸ ἕθεν, ἐπὶ τῆς ἕθεν
φασίν. εἰ μὲν εἰς ἁπλοῦν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς
ἀναγινώσκειν δεῖ. εἰ δὲ εἰς σύνθετον, ὀρθοτονητέον. Ὃς
ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον. ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χρείων. ὀξύνε-
ται γὰρ ἡ οὐ ἀπόφασις εἰς ἁπλῆν μετάληψιν ἀντω-
νυμίας. ἐὰν ὀρθοτονήσωμεν, ἔσται σύνθετος. οὕτως. οἷον,
ὃ ἕθεν εἵνεκα. καὶ ἐκεῖνα κατ' ὀρθὴν τάσιν. Ἀπὸ ἕθεν
ὦσαν. ὅθεν ὁ σιδώνιος μέμφεται ἀριστάρχῳ, μὴ ἐγκλι-
τικῶς ἀναγνόντι τό, Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα. ἡ γὰρ
διάνοια ἁπλῆν αἰτεῖ τὴν μετάληψιν. ἐμέ, σέ, ἕ. ἀπὸ
οὖν τοῦ ἑτέρου προσώπου πλεονασμῷ τῆς θεν συλ-
λαβῆς, ἕθεν. ἀπὸ ἕθεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπενίζοντο. ἔστι νίπτω. τοῦτο κατὰ τὴν δωρικήν, γίνε-
ται νίζω. οἱ γὰρ δωριεῖς τὰ εἰς πτω ἐσχημάτιζον, ποτὲ μὲν
εἰς ζ, βλέπτω, ποτὲ δέ, εἰς β σ. Ἀπερδοπῶντο. δευτέ-
ρας συζυγίας. δέπω, δοπῶ, δωπῶμαι, ἐδωπώμην.

Ἀπεχθήσαντο. ἀριστοφάνης. Τοὺς ἄνδρας ἀπεχθήσαντο
τοὺς παιδοφόρους. διεχθήσαντο. ἀπέκτειναν.

Ἀποβατικῶς. ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύ-
νειν ἅρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵππων, ἀπέβαινον διὰ
τοῦ δίφρου ἐπὶ τὸ δίφον, καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπλαί-
στως. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα πεζοῦ ἅμα καὶ ἱππέων.
καλεῖται δὲ ἀποβατικῶς ἡνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονό-
τι τὸ ἀγώνισμα ἐπιτήδειος.

Ἀποτυμπανίσαι. οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
τυμπάνῳ. ἀπὸ τυμπάνου ἐστὶ ξύλον, ὃ νῦν σκυτά-
λην καλοῦσι. τὸ γὰρ παλαιόν, ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πο-
λεμίους. ὕστερον δὲ τῷ ξίφει.

Ἀποδέκται. ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμόν.
κατὰ φυλὴν ἦσαν. οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπε-
δέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημ-
οσίῳ. διὰ τοῦτο γάρ, καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἶτα
διεξητήσαντο τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρή-
ματα σὺν τῇ βουλῇ, καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν.

Ἀποδώσεις χοῖρε γίγαρτα. ἃ κατέφαγες, ἀποδώσεις.

Ἀπροστασίου, ὄνομα δίκης. ἡ εἶδος δίκης κατὰ τῶν με-
τοίκων τῶν προστάτην μὴ νεμόντων. ᾑρεῖτο γὰρ ἕκα-
στος αὐτῶν, ὃν ἤθελε τῶν πολιτῶν τινα προστάτην
τὸν ἐπιμελησόμενον, καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων
ὑπὲρ αὐτοῦ ὥσπερ συνεκτικὸν ὄντα.

Ἀποστασίου, ὄνομα δίκης ἐστὶ χωρὶς τοῦ ρ, κατὰ τῶν
ἀπελευθερωθέντων δεδομένη τοῖς ἐλευθερώσασιν ἐὰν
ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἕτερον ἐπιγράφονται
προστάτην. καὶ ἃ ἂν κελεύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τοὺς
ἀπελευθέρους τοῖς ἀπελευθερώσασι, μὴ ποιῶσι. καὶ
τοὺς μὲν ἁλόντας, πάλιν ἐξ ἀρχῆς δουλεύειν. τοὺς δὲ νι-
κήσαντας, τελέως ἤδη ἐλευθέρους εἶναι.

Ἀπορίασαι, πληγὰς ἐκδοῦναι.

Ἀποσαλεύσας. ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος, καὶ σάλῳ ⟨ὁμιλήσας.

Ἀποπτάμενος. ἐστὶ πέτω, καὶ συγκοπῇ,
πτῶ. πτάς. καὶ πτῆμι. τὸ παθητικόν, πτάμαι. πτάμενος
καὶ ἀποπτάμενος. ἐκ δὲ τοῦ πετῶ, μέλλων ποτῶ. διὰ οὖν τό,
ἀμφεποτᾶτο. καὶ πετάζω. διὰ οὖν τό, ἐπετάσθη. καὶ πε-
τανύω, πετάννυμι. πετῶ. πεταίνω. καὶ συγκοπῇ καὶ
διπλασιασμῷ, παπταίνω. παπταινῶ. παπταίνουσι. καὶ
μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποπταίνουσιν.

Ἀποτμήξαντες. τμῶ, τὸ κόπτω. ἀφ' οὗ παράγωγον,
τμήσω. τμήξω. τὸ δὲ τμῶ, ἀπὸ τοῦ τέμω.

Ἀποπροσωπίξεσθαι. ἀπονίπτεσθαι, καὶ μάσσεσθαι τὸ πρό-⟨σωπον.

Ἀποστηρίγματα, ἀντερείσματα.

Ἀποσταδόν. πόρρωθεν διαστήματος. ἀπὸ τοῦ ἵστημι.
τὸ παθητικόν, ἵσταμαι. σταδόν, καὶ ἀποσταδόν, ἐπίρ-⟨ῥημα.

Ἄπεδον. τὸ ὁμαλόν. θουκυδίδης. Καὶ κα-
τέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι. ἀλέος.

Ἀπεχοιρίασεν. ἀπεσκίρτησεν ἀπὸ τῶν χοίρων.

Ἀπέτυλον. ἀπέσυρον τὸ ῥάβδιον. καὶ ἀποτυλῶσαι, τὸ
ἐπᾶραι τὸ ῥάβδιον. τύλος γὰρ τὸ ῥάβδιον.

Ἀπεμύλλαινον. διεφαύλιζον. διεξετέλιζον σφηκάζον.

Ἀποσφήλειας. σφάλλω. σφαλῶ, ἔσφαλα, ⟨τες.
καὶ ἔσφηλα ὁ ἀόριστος. ἡ μετοχή, σφήλας, σφήλαντος.
τὸ εὐκτικόν, σφήλαιμι, σφήλαις. σφήλαι. καὶ διὰ αὐ-
τοῦ, σφήλειας. τὰ γὰρ εἰς μι εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἀορί-
στου ὄντα, οἱ αἰολεῖς διὰ τοῦ εια προφέρουσι. τύψαιμι,
τύψειαν. καὶ ἐκ τοῦ ἀποσφήλαιμι, ἀποσφήλειαν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. πρώτης συζυγίας. διοπομπῶ, διοπομπήσω. ἀπὸ τοῦ διός, καὶ τοῦ πομπός. σημαίνει δὲ τὸ ἀποτρέπεσθαι. διὰ τοῦ ἀποτροπαίου διός.

Ἀποτρόπαιος μειλίχιος. ὁ δαίμων ἀποτρέπων τὰ ἄγη. ὅτι τὸ μεταξὺ λέγονται τινὰ ὅμοιον τὸν εἱρμὸν διακόπτειν τοῦ λόγου ὡς τοὺς ἀμαθεῖς, ἀποδιοπομπεῖται.

Ἀποθυσσούμεθα. ἀποδραμούμεθα. παρὰ σικαιοῖς. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοῦ.

Ἀποσκόλυπτε. κυρίως, τὸ δέρμα ἀφαιρεῖ.

Ἀπεστλεγγισμένοι. ἀπεξυσμένοι. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀποβράσαι. τὸ διαπτίσαι πυρούς, ἢ ἄλευρα. ὅθεν καὶ τὰ ἀποβράσματα, σκύβαλα πυρῶν.

Ἀποθριάζειν, κυρίως τὸ ἀφελεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν.

Ἀποσαλάσσας. ἐπιτηρήσας.

Ἀποσεσίκαται. τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.

Ἀποσηκώσας. κατακλείσας ἐν σηκῷ.

Ἀποσιμοῦν. ἀπὸ τοῦ ἔχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν τὰ προσάντη χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμβαλλεῖν. καὶ ἐπὶ σιδήρου, τὸ ἀποστρέφειν τὴν

Ἀποσκυθίσαι. κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ ἄκνην. κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί. καταχρηστικῶς δέ, τὸ

Ἀποσχάσαι. ἀπορρῆξαι, καὶ διαφθεῖραι· ἀποκεῖραι, καὶ διασχίσαι, σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι.

Ἀπεσχοινισμένος. διεστώς. διεζευγμένος.

Ἀπόειπε. τῶν προστακτικῶν δισυλλάβων βραχυκατάληκτα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, ἔλθε, πρόσελθε. βαῖνε, πρόβαινε.

Ἀπόστιχε. τὸ ἀπαλλάσσου, καὶ ἀναχώρει. ἀπὸ τοῦ στείχω. δεύτερος ἀόριστος προστακτικός. καὶ ἀπόφαθε. τὸ ἀπὸ τοῦ ἔφαμεν, ἔφατο, φάσο, τὸ προστακτικόν. τὸ

Ἀπόερσε. ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε. ἀπαγγεῖλαι τε. ἀντὶ τοῦ ἀπέπνιξε, διέφθειρε. παρὰ τὸ ἔρρω, τὸ φθείρω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. καὶ αἰολικῶς, ἔρσω. τὰ τοῦ δευτέρου μέρους ἀόριστα δισύλλαβα ὑπάρχοντα, κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τοῦ οι ἐκφέρονται. οἷς ἀκολουθεῖ καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα ἀναδέχεσθαι τὸ οἷον. θοῖτο, ἀπόθοιτο. σχοῖτο, ἀπόσχοιτο. πρόσχοιτο.

Ἀποαίρεο. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω, ἢ τὸ προαιροῦμαι, αἱροῦ. κατὰ διάλυσιν, αἱρέο. ἐν μετὰ τῆς ἀπὸ ὁ ἀποαιρέο κούρην. καὶ ἀπαιρεῖσθαι, τὸ ἁρπάζειν. κατὰ τὸ παρέλκον τῆς ἀπὸ προθέσεως ἐστιν, ἀφαιρεῖσθαι. κατὰ τὸ πλῆρες τῆς ἀπὸ προθέσεως

Ἀποθέσθαι. Κρατερὴν δ' ἀπο- μὴ συγγνῶ πείσης. ἀποθέσθαι ἐν τῇ ἰλιάδος, ε. διὰ τί μὴ ἐλίδα ἀποθέσθαι. ἀποθέσθαι ἐν τῇ συνθέσει ἐμφαίνει, φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει

Ἀποθανεῖν. κατὰ πρόθεσις ἐν τοῖς διαχωρισμὸν δηλοῖ. οἱ ἀποθανεῖν. καθὰ χωρίζονται, οἷον, ἀπὸ τῶν τεθνεώτων. καὶ ἀπέρχεσθαι, τὸ χωρίζεσθαι τινὰ ἀπέχομεν. καὶ ἀπὸ

Ἀπολαύω. ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, ὁμοίως. παράγωγον, λαύω. ὡς χῶ, χαύω. καὶ ἀπολαύω.

Ἀποκναίομαι. ἐπίρρημα κτῆμα, δηλοῖ τὸ φονεύω. ἐξοῦ τὸ ἀπέκτατο. οὗ παράγωγον, κταίνω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, καίνω. καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, κναίω. καὶ ἀποκναιόμενοι, τὸ διαφθειρόμενοι. ἀποκοπτόμενοι. ἀπολυόμενοι. λυπούμενοι. ὀδυνόμενοι.

Ἀποκαίνυμαι. τὸ νικῶ. καὶ ὅμηρος. Ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους. κυρίως, τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω, γίνεται καίνυμι. καὶ ἐκαίνυμην, καὶ ἀπεκαινύμην τὸ. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικώντων λαμβάνεται. ἢ παρὰ τὸ ἄχνυμι, τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αἴνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄθλον τοὺς νικῶντας. πλεονασμῷ τοῦ κ.

Ἀπολιπεῖν, τὸ μὴ ῥᾳδίως πιπτεῖν.

Ἀποδράσεις. τὸ ἐκκλίνειν, τὸ ἔξω γενέσθαι τῆς δεσποτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀποδραθεῖν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ ὑπηρετῶ. τὸ κοιμηθῆναι. ἐπίρρημα δρήθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον. ἀπὸ ἔδραθον. καὶ ἀποδραθεῖν. καὶ κατὰ ἀντίφρασιν. δρῶ τὸ ἐνεργῶ. οὐ δρήθω παράγωγον. οἱ δὲ κοιμώμενοι, οὐδὲν ἐνεργοῦσιν.

Ἀποβρίξας. ἀποβρίξας, τὸ ἀπονυστάξας. παρὰ τὴν βορράν, ἢ τὸ ῥιζῶν, ὅ ἐστι καταρρεῖν, βρίζω. ἐντεῦθεν καὶ βρίζοντες ὅδε. ὥστε κυρίως τὸ ἀπὸ βορᾶς καὶ μετὰ βορὰν φέρειν νυστάζειν καὶ καθευδῆσαι. βορίξαι τὸ οἱ δέ, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον. βαρύνονται γὰρ οἱ ἐν ὕπνῳ καταφερόμενοι.

Ἀπολιβάζω. ἀπέλθω. ἀποδράμω. παρὰ τὴν λιβάδα. καὶ γὰρ λιβάς ἐστι, ῥεῦμα ποταμοῦ τινί. ἰν ἢ κυρίως ἀπορρέωσι. ἢ ὡς τὴν λιβυκὴν πελάζοι. ὅμοιον τὸ ἐσκορακίας, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶνια. ἢ παρὰ τὸ λι, σημαῖνον τὸ λίαν, καὶ τοῦ βαδίσαι. τὸ ταχέως ἀπελθεῖν ἐκδεχόμενος. καὶ πορρωτέρω.

Ἀπολιγαίνειν, ἀφηδύνειν, ἢ παραφθέγγεσθαι, κλάζεσθαι.

Ἀπολιταργίζειν, τὸ ἀπελθεῖν ταχέως. παρὰ τὸ λίαν, καὶ τὸ ἀργόν, ὅ ἐστι ταχύ, περισσῷ τοῦ τ.

Ἀπολυμαίνω. λύματα λέγονται τὰ καθάρσια. ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ῥύπος. παρὰ τὸ λυμαίνειν, ἤγουν φθείρειν τὸ ὑποκείμενον. ἀπὸ τοῦ λῦμα, λυμαίνω. καὶ ἀπολυμαίνω, τὸ ἀποκαθαίρω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καθάρσιόν ἐστι. καὶ τὰ περιττώματα, εἰς τὴν θάλασσαν βάλλεται. ὡς εὐριπίδης. Θάλασσα κλύζει πάντα ἀνθρώπων κακά.

Ἀποψύχειν, τὸ ἀφοδεύειν. ἢ ἀπὸ πνευματίζειν. ἀποπνεῖν, καὶ ἀπορρίπτειν.

Ἀποδρύφοι. ἀποσπᾷ. ἀποσύρει.

Ἀποφυλακίζει. βιάζεται. ἀπὸ τῶν ὠμὰ σῦκα τρωγόντων, καὶ ἐπὶ τὰ ὄμα μεταπίπτει.

Ἀποφθίμενον. φθαρέντα. ἀποθανόντα. ἀπὸ τοῦ φθίω.

Ἀπολιχμήσονται. ἀπολείξουσιν. λείχω, λιχῶ, καὶ λιχμῶ, λιχμήσω.

Ἀποφθειέσθω. ἀποφθαρείτω. ἀπὸ τοῦ φθείω, φθίομαι, φθιόμενον. καὶ κατὰ συγκοπήν,

φθίμενον. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίμην, φθίσω.

Ἀποσκορακίζω. ἀπὸ τοῦ κόραξ, κόρακος, κορακίζω. σημαίνει δὲ τὸ καταλιμπάνω. λέγουσι δέ τινες, ὅτι ἐδόθη χρησμός τισι παρακαθημένοις πόλιν τοῦ λαβεῖν αὐτὴν, ἵνα ἐὰν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας ἐν τῇ πόλει ἣν ἔμελλον πορθῆσαι, μὴ πορθῆσαι αὐτὴν, ἀλλ' οἴκοι ὑποστρέψαι. λαβόντες δὲ οἱ ἐν τῇ πόλει κόρακας τοὺς πετομένους, καὶ λευκάναντες αὐτοὺς μετὰ ἀσβέστου, ἀπέλυσαν ἔξω τῶν τειχῶν. οὓς θεασάμενοι οἱ ἐναντίοι, ἀπόρθητον αὐτὴν κατέλειψαν. καὶ εἰς τοὐπίσω πλανηθέντες, ὑπέστρεψαν.

Ἀποπεντόζοιο. Ἡσίοδος μὲν δ' ἀπὸ πεντόζου, ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν. πεντάκλαδος ἡ χείρ. μὴ ὀνυχίζεσθαί φησιν ἐν ἑορτῇ τὸ ξηρὸν ὄνυχα. χλωρὸν δὲ τὸ ζωτικὸν αἷμα. ἀσεβὲς γὰρ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν. Βοιωτοὶ χρησμὸν ἔλαβον. ζήτει εἰς τὸ ἀποσκοράκισον. ὅτε ἀφαιρεθήσεται αὐτῶν ἡ πόλις, ὅτε λευκοὶ κόρακες φανῶσιν αὐτῇ. τοῦ οὖν χρησμοῦ ἀκούσαντες νεανίσκοι, καὶ μέθῃ ποτὲ γινόμενοι, γυψώσαντες τοὺς κόρακας καὶ ἀφέντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν διὰ τὸν χρησμόν. φωραθέντες δὲ οἱ τοῦτο διαπραξάμενοι, ἀπέβαλον τοῦ πόρου μετὰ ποινῆς. τοὺς οὖν ἀδικίᾳ γινωσκομένους, ἀπέπεμπον ὅπου ἄν οἱ γυψώσαντες, ὀνομάζοντες εἰς κόρακας. ἀποσκοράκισον οὖν, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρούσατο, καὶ μετὰ μίσους ἐξέβαλεν.

Ἀπόχρη. σημαίνει τὸ ἀρκεῖ. οἷον, Ἀπόχρη γὰρ παρὰ τοῖς δικαίοις κριταῖς, καὶ μόνη ἡ προθυμία δέξασθαι τὴν εὐφημίαν. ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ἀσπαζομένοις σὺν τῷ ι γράφεται. κανὼν τοιοῦτος. τὰ γὰρ εἰς ω μονοσύλλαβα, ἀεὶ τοῦ ἐνεστῶτος μετὰ προθέσεως συντεθέντα, τὴν περισπωμένην τάσιν φυλάττουσι. σμῶ, περισμῶ. θλῶ, συνθλῶ. κλῶ, κατακλῶ. τοῦτο οὖν ἐστι χρῶ, χρῇ μετὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω ῥήματα θέλει ἔχειν κατὰ τὸ δεύτερον πρόσωπον καὶ τρίτον δίφθογγον μετὰ τοῦ ι. θλῶ θλᾷς θλᾷ. ποιῶ, ποιεῖς ποιεῖ. χρῶ χρῇς χρῇ. δηλονότι καὶ ἀπόχρη φαμὲν περισπωμένως. πρόσκειται ἐν συνθέσει, διὰ τὸ σχῶ, παράσχου. πρόσκειται μετὰ προθέσεως διὰ τὸ ἄζω. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, βαρύνεται, καὶ χωρὶς τοῦ ι γράφεται. κανὼν τοιοῦτος. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι συντεθέντα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. εἰμὶ, σύνειμι. φημὶ, σύμφημι. οὕτως οὖν ἐστι χρῆμι, χρῆς, χρῆσι, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, χρή. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόχρη. οὕτω.

Ἀπονάσσω. Αὖθι δ' οἱ περικαλλέα κούρην ∠ Ζηνόβιος. ἂψ ἀπονάσσωσιν. εἰς τοὐπίσω ἀποκαταστήσουσιν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι. ἀποπέμπειν ∠ ἀποδιώξουσιν. σθαι τὸ πρὸς τὸν πομπαῖον Δία, καὶ οἷον, καθαίρεσθαι.

Ἀποσφήλειε. Μέγα δ' ὄφρα ἀποσφήλειε πόνοιο. οἱονεὶ, ἀποσφαλῆναι. ἀποτυχεῖν ποιήσειε τοῦ ἔργου. ἀπὸ τοῦ σφάλω, σφαλῶ, σφάλειας.

Ἀποπεσήσειαν. ἀπὸ τοῦ πέτω. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ πέσω, πεσήσω. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπεσον. καὶ σεσημείωται οὗτος ὁ δεύτερος ἀόριστος καὶ ὁ ἔχεσον δέξειε χθέντες διὰ τοῦ σ. ὅπερ ἐστὶ χαρακτὴρ τοῦ πρώτου ἀορίστου. κατὰ δὲ ἀντιπάθειαν εὑρέθη. ἔστι γὰρ καὶ ὁ εἶπα καὶ ἤνεγκα πρῶτος ἀόριστος διὰ τοῦ π καὶ κ ἐκφερόμενοι. ὅπερ τῶν παρακειμένων ἐστὶν ἴδιον καὶ δευτέρων ἀορίστων. ἀπὸ τοῦ ἔπεσον, πέσε τὸ προστακτικὸν, καὶ πε

Ἀποσχήσει, χωρίσει. ἀπὸ τοῦ σχῶ, σχήσω. ∠ σίτησαν.

Ἀποτίσας, ἀποδούς. καὶ ἀποτίνῃ δίκην, ἀποδῷ τιμωρίαν.

Ἀπερρύησεται. ῥύω, καὶ ὁ παρατατικὸς, ἔρρυον. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχεται τὸ θέμα, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός. ῥύω, ὁ μέλλων, ῥύσω. ὁ ἀόριστος, ἔρρυσα. ὁ δεύτερος, ἔρρυον. ὁ παθητικὸς, ἐρρύην. ἐρρύης, ἐρρύη. καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, ῥυήσομαι, ῥυήσῃ, ῥυήσεται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπερρυήσεται, πλεονασμῷ τοῦ ρ. αἱ δὲ εἰς φωνῆεν τελήγουσαι προθέσεις, ἐὰν συντεθῶσι μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀπὸ τῆς ρ ἀρχομένης, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ. καὶ οὕτως. ὅσα τῶν μερῶν τοῦ λόγου καθ' ἑαυτὰ σημαίνει, ταῦτα ταῖς ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομέναις λέξεσι συντιθέμενα, οὐ διπλασιάζουσι καὶ ἕτερον ρ. οἷον, χρυσορήμων, χρυσόρειθρος. ὅσα δὲ οὐ σημαίνει, ἀλλά συν ταῦτα συντιθέμενα, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ. οἷον, σύρροια. ἐπίρρημα. ἀνάρρησις.

Ἀπονοσταβίζειν. τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκχεῖν, ὥστε ψόφον ποιεῖν.

Ἀποφλαυρίζοντες. ἐπιτωθάζοντες. ἐξευτελίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἀντὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται. φαῦλον οὖν ἐστιν, ὑπερβιβασμῷ τοῦ λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φλαῦρον.

Ἀποχρώντως. ἱκανῶς. ἀρκούντως. ἀπὸ τοῦ χρῶ συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. ἡ μετοχὴ χρῶν, χρῶντος χρῶντι. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, χρῶντες. ἡ γενική, χρώντων. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποχρώντως.

Ἀπομόρξατο, ἀπομόργω, ἐξ ἧς μόνης ἐστὶν ὡς ∠ ἀποχρώντως. ἐκ τοῦ ἀμέργω, τὸ ἐκπιέζω. μεταθέσει τοῦ ρ εἰς λ, ἀμέλγω. καὶ ἀμολγὸς, ὁ ἐκπιέζων τὰ πρόβατα. τὰ εἰς γω ῥήματα, εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ γ σύμφωνον, βαρύνεται. οἷον, ἀμέργω. στέργω. ἔργω. χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν ὄνομα προϋποκείμενον διὰ τὸ γεωργῶ, ἔχει προϋποκείμενον τὸ γεωργός. τὸ δὲ ἀμέργω, οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ ἀμόργη, ἐκ τοῦ ἀμέργω γίνεται. σημαίνει δὲ δύο. τὴν ὑποστάθμην τοῦ ἐλαίου, καὶ τὴν τρύγα τοῦ οἴνου. ἔστι καὶ εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς. ἐξ οὗ ἀμόργινα ἱμάτια λέγονται τὰ πορφυρᾶ. ἐκ τοῦ ἀμέργω, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο. ὡς ἄρχομαι, ὀρχαμὸς. γίνεται ὀμόργω, καὶ ὀμόρξω, ὤμορξα, ὠμορξάμην, καὶ ὠμόρξατο. καὶ ἀπομόρξατο συναρχομένως.

Ἀμοργὶς δὲ, τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον μέρος. ὅθεν ἀμόργη.

Ἀπολλῶ. ῥῆμα ὁριστικὸν συνθέτου συζυγίας πέμπτης τῶν βαρυτόνων. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀπόλλω. τοῦτο παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄλλω ῥῆμα. ἢ ἐκ τοῦ ὀλῶ ῥήματος, γίνεται ἀπολῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. τὸ παθητικὸν, ἀπολέομαι ἀπολοῦμαι. τὸ τρίτον, ἀπολέεται ἀπολεῖται. ὄλω, τὸ ἀπόλλω. τὸ παθητικὸν, ὄλομαι. ὁ παρατατικός, ὠλόμην, ὤλου ὤλετο. καὶ ἀπώλετο. ἢ ὄλω, ὁ μέλλων, ὀλῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ὦλον. ὁ παθητικὸς, ὠλόμην, ὤλου. ἢ παρὰ τὸ ἔλω, τὸ φονεύω, γίνεται ὀλῶ. ὡς πέλω τὸ ὑπάρχω, πολῶ. μένω, μονῶ. ὀλῶ. ὁ μέλλων, ὀλέσω.

Ἀπολωλότα. ἀπὸ τοῦ ὀλῶ, ὦλα, καὶ ὄλωλα, ἀττικῶς, ὀλῶ, ὀλέσω. ὁ παρακείμενος, ὤλεκα. ὁ μέσος, ὦλα.

Ἀπόνασθαι. ἀπολαῦσαι. ἀπὸ τοῦ ὀνῶ τὸ ἀπολαύω, περισπώμενον ῥῆμα, ὄνημι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ὄναμαι, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόνασθαι. ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ, ὄνημι. τὸ παθητικὸν, ὄναμαι. καὶ ὁ παρατατικός, ὠνάμην. τὸ τρίτον τῶν παθητικῶν, ὤνατο, καὶ ἀπώνατο.

Ἀποπληξία. ἡ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως συμβαῖνον πάθος. καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναίσθητος. ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η, ἢ τὸ ε. ἀλλ' ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγεται φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, οἰκῶ, οἰκήσω. ποιῶ, ποιήσω. πλὴν τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω. καὶ νεικῶ, νεικέσω, τὸ φιλονεικῶ. τὸ γὰρ νικῶ νικήσω, δευτέρας συζυγίας. καὶ ἡνίκα καθαρὸς ὁ ἐνεστὼς, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, νοῶ νοήσω. καὶ ἐὰν διχρόνῳ παραλήγηται, διὰ τοῦ η. φιλῶ, φιλήσω. κυῶ, κυήσω. πλὴν τοῦ ἀρῶ, ἀρέσω. καὶ καλῶ, καλέσω. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικὰ, διὰ τοῦ η ἔχει. οἷον, κτύπος, κτυπῶ, κτυπήσω. δοῦπος, δουπῶ, δουπήσω. καὶ τὰ παρασύνθετα. οἰκονόμος, οἰκονομῶ, οἰκονομήσω. καὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θέματος μεταγόμενα εἰς περισπώμενα. οἷον, οἰκτείρω, οἰκτειρῶ, οἰκτειρήσω. ἕλκω, ἑλκῶ, ἑλκήσω. καὶ τὰ διφορούμενα κατὰ τὰς συζυγίας, διὰ τοῦ η ἔχουσι τὸν μέλλοντα. οἷον, ξυρῶ, ξυρεῖς, ξυρᾷς, ξυρήσω. ἐλεῶ, ἐλεεῖς, ἐλεᾷς, ἐλεήσω. καὶ τὰ μονοσύλλαβα. χῶ, χήσω. ῥῶ, ῥήσω. μνῶ, μνήσω. καὶ τὰ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα. ἀντὶ δὲ τοῦ μέλλοντος περιττοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, θέλω, θελήσω. μέλω, μελήσω. τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἔχοντα, παραληγόμενα δὲ τῷ ε, ἢ τῷ ο, διὰ τοῦ ε ἔχουσι τὸν μέλλοντα. οἷον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. πλὴν τοῦ μολῶ, μολήσω. τρῶ, τρήσω. ὠφελῶ, ὠφελήσω. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα διφορεῖται. καλέσω, καὶ καλήσω. φθονέσω, καὶ φθονήσω. κορέσω, καὶ κορήσω. αἰδέσω, καὶ αἰδήσω. χορέσω, καὶ χορήσω. φορέσω, καὶ φορήσω. αἰνέσω, καὶ αἰνήσω. πονέσω καὶ πονήσω. εἰ μὲν σωματικῶς, πονέσω. εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἀπόλλων. παρὰ τὸ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν. ὁ ἀπελαύνων, καὶ ἀπολύων ἀφ' ἡμῶν τὰς νόσους. ἰατρὸς γὰρ καὶ μάντις. ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀκτῖνας. ὁ αὐτὸς γὰρ τῷ ἡλίῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὰς ἀκτῖνας τὰς ἰδίας. ἢ παρὰ τὸ ἁπλοῦν καὶ λύειν τὸ συνεστὼς τῆς οὐσίας, καὶ τὸ σκότος. κλίνεται ἀπόλλωνος. τὰ εἰς λων ὀνόματα εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, φυλάττουσι τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ. οἷον, ἀσκάλων, ἀσκάλωνος. δόλων, δόλωνος, βαρύνεται. τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, βαρύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ ἢ περιεκτικά. οἷον, ἀσκάλων. τὸ ἀμπελὼν δὲ καὶ μηλὼν, περιεκτικά. σεσημείωται τὸ βαβυλὼν, καὶ τὸ μιμαλλὼν θηλυκά. ὃ σημαίνει τὴν μονοδίαν. οὕτω καλλίμαχος. ἀπόλλων ἡ κλητική. καὶ τὰ εἰς ων σύνθετα. ὅτε εἰς ον ἐστὶν ἡ κλητική, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, ἀγαμέμνων. ὀλβιόδαιμον. κακόδαιμον. αὐτόμεδον. χαμαιλέον. ἐνοσίχθον. κυλλοπόδιον. προσκεῖται ὅτε εἰς ον ἐστὶν ἡ κλητική διὰ τὸ ὦ χελινοχίτων, καὶ φιλοπλάτων. ταῦτα γὰρ εἰς ων ἔχουσι τὴν κλητικὴν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. προσκεῖται σύνθετα διὰ τοῦ ἱκετάον καὶ μαχάον καὶ ἀρετάον. ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν, ἐπειδὴ ἁπλᾶ εἰσι, καὶ οὐχὶ σύνθετα. σεσημείωται τὸ ὦ λακεδαῖμον καὶ παλαῖμον, προπερισπώμενα. θέλουσι δὲ καὶ τὸ εὐδαίμων τὸ κύριον μὴ προπαροξύνεσθαι ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλὰ περισπᾶσθαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται. εὔδαιμον, ὡς κακόδαιμον.

Ἀποφώλιος. ὁ ἀπαίδευτος. καὶ ἀποφώλια τὰ ἀπαίδευτα. γέγονε δὲ παρὰ τὸν φωλεόν. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεύειν, καὶ διατρίβειν. τοὺς οὖν ἀδιδάκτους, ἀποφωλίους ἐκάλουν. ἢ παρὰ τὸ φῆλος, ὃ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα. φήλιος, καὶ ἐν συνθέσει, ἀποφήλιος. καὶ τροπῇ, ἀποφώλιος. ὡς ἀρήγω, ἀρωγὸς, καὶ ῥήσσω ῥωγμός.

Ἀπορρὼξ. τὸ ἀπόρρηγμα. ἐστὶ ῥώσσω, τὸ σχίζω. ὁ μέλλων, ῥώξω. ἀποβολῇ τοῦ ω, ῥὼξ. ἀπόρρηγμα. ἀπόσπασμα.

Ἀπορρῶγες. Ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι. ἀκταὶ, εἰς λιμένα νενευκυῖαι. ἀπορρῶγες μέν, αἱ ἀπεσπασμέναι ἀπ' ἀλλήλων καὶ διάστημα ἔχουσαι. δι' οὗ ὁ εἰσπλοῦς.

Ἀπόνοια. ἀπόνοια σημαίνει δύο. τὴν ὑπερηφανίαν, καὶ τὴν θρασύτητα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀπόθεν εἶναι τὸν νοῦν. ὁ γὰρ θρασύτης ἐστὶν ἄλογος τόλμα. ἡ ἀπὸ πρόθεσις, χωρισμὸν δηλοῖ. τουτέστιν ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος. καὶ ἀπονοεῖσθαι, τὸ οἱονεὶ ἀπόστασιν ἔχειν τοῦ νοῦ. καὶ ἀπόδοκιμος, ὁ κεχωρισμένος τῆς δεούσης δόξης. καὶ ἀπόβλητος, ὁ ἀποβολῆς ἄξιος. ὁ ἀδόκιμος.

Ἀπαλγεῖα. τὸ μετὰ ἀναισθησίας καὶ παρέσεως πάθος. καὶ ἀπαλγητος, ὁ ἀναίσθητος. ὡς οὐκ ἄν τις πρὸς πε-

Ἀποφράδες. ἀποφράδας ἐλάσει. μοχθηρὸς. ἔλεγον οἱ ἀττικοὶ τὰς ἀπηγορευμένας ἡμέρας, ἃς ὑπελάμβανον χείρους εἶναι τῶν ἄλλων. ἃς δὴ καὶ ἐπιφράδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνός. τετράδα. τρίτην. δευτέραν. ἢ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τοὺς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον. διὰ τὸ οἱονεὶ ἀποφάττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν. οἷον, Ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπω ἀπιστίαν. παρὰ τὸ φῶ ῥῆμα, φάζω. ὁ μέλλων, φάσω. ἀποβολῇ τοῦ ω, φὰς. καὶ ἐν συνθέσει, ἀποφράς.

Ἀπομύϊος. οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἠλείοις τιμᾶται, Ἡρακλέους ἱδρυσαμένου, διὰ τὸ ἀποδιώκειν τὰς μυίας.

Ἀπορος. κυρίως ὁ ἀδιόδευτος. πόρος γὰρ ὁ περάσιμος τόπος, καὶ ὁ μηχανὴν τινὰ ἔχων. ἔνθεν καὶ ἀπορία, ὅ, τι

Ἀπορρῶγες, οἱ ἀνηβοι. τῆς ἀπὸ προθέσεως ἐνταῦθα σημαινούσης, ἀντὶ τῆς α στερήσεως κειμένης, ὥσπερ τὸ ἀποκηδήσαντα, ἀντὶ ἀκηδήσαντα, καὶ ἀφροντιστήσαντα. καὶ ἀπότιμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον.

Ἀπόπτολις, ὁ οὐκέτι ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν. ἢ ἀποκεχωρηκώς. ἔστι καὶ δαίμων ἀπότροπαιος.

Ἀπόθετος. ἀπόθητος. οὐκέτι ἐπιζητούμενος, ὅ ἐστιν ἠμελημένος. μὴ ποθούμενος. ἐκ τοῦ ποθέω ποθῶ ποθέσω. πεπόθηκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσται. ποθεστὸς, καὶ ἀπόθεστος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθούμενος.

Ἀποστεπτικὸν, ᾆσμα οὕτω καλούμενον. ὅτι μετὰ τὸ ἀποστεφθῆναι τοὺς στεφάνους, ᾖδον τοῦτο ἐν τοῖς πασὶ μέλλοντες ἀπιέναι. χρὴ γινώσκειν ὅτι τὰ ἀπὸ συνθέτων ὀνομάτων παραγόμενα ῥήματα, οὐκέτι μένουσι σύνθετα, ἀλλὰ γίνονται παρασύνθετα. οἷον ἄπιστος, ἀπιστῶ.

Ἀπόταφον. τὸν χωρὶς ταφέντα, ἐκ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβῶ. καὶ ἄλλα χωρὶς τοῦ τῶν ἄλλων νεκρῶν τάφου. ἢ τὸν ἀπεστερημένον τῶν προγονικῶν τάφων.

Ἀπορῶ καὶ ἀπορία. ἐκ τοῦ ἄπορος. καὶ πότε γίνονται τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα ἐκ τῶν ὀνομάτων. ἡνίκα ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, τὰ δὲ ῥήματα περισπῶνται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥήματα. οἷον, μόνος, μονῶ. χρυσὸς, χρυσῶ. ἄπορος, ἀπορῶ. ἡνίκα δὲ πάλιν ἰσοσυλλαβεῖ τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν, ὀξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βαρύνονται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα. οἷον, λέγω, λόγος. φέρω, φόρος. εἰ δὲ περιττοσυλλαβοῦσι τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι καὶ συνάρχονται, τότε ἐκ τῶν ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥήματα. οἷον ἵππος, ἱππεύω. ξίφος ξιφεύω. χωρὶς τῶν ἀπὸ μέλλοντος γινομένων ἀποβολῇ τοῦ ω οἷον ἐλπίζω, ἐλπίσω. ἐλπιῶ, ἐλπίς. ἰσχύω, ἰσχύσω, ἰσχύς. εἰ δὲ περιττοσυλλαβεῖ τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασι, τότε ἐκ τῶν ῥημάτων παράγονται τὰ ὀνόματα. οἷον, μαρτυρῶ, μαρτυρία. εὐδοκῶ, εὐδοκία.

Ἀπάτωρ. ἢ τῶν στοιχείων διαγραφὴ κένωσις. καὶ ἀποπατῆσαι παρὰ τὸν πάτον ὅ ἐστι τὴν ὁδόν. τὸ ἀποθεῖναι τοῦ πάτου γινόμενον. καὶ ἀπόπατημα, αὐτὸ τὸ σκύβαλον. Εὔπολις Χρυσογενεία. τί γὰρ ἐστὶ ἐκεῖνο ἀποπάτημ᾽ ἀλώπεκος. κρατῖνος δραπέτησι. τὸν κερκυῶνα ἔσθειν ἀποπατοῦντες ἐν τοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπνι-

Ἀποθύμια. λυπηρά. τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τοῦ ξα. τοῦ θύω, θυμὸς, ἀφ᾽ οὗ ἀποθύμιος. ἐχθρὰ, προσαν-

Ἀποτμὴ. ἀνόητον μικρὸν, ἀποτε- τῆς τυχηταμῆς ἀπὸ τοῦ τελείου καὶ συνηρμοσμένον εἰς μέγεθος

Ἀπόσταδον, ὀξύνεται. οἷον ἀφεστὼς καὶ ἀπόστα- μικρὸν. ἔρωτηθεν ἐκ διαστήματος.

Ἀποινα. οἱ μὲν ἐκ τοῦ φόνος, ἄφωνος. πλεονασμῷ, ἄφοινος, καὶ ἄποινος. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ποινὴ ἡ τιμωρία. ἢ ἐκ τοῦ φονὴ, ὅθεν ἐν τόπον τῶν ἀναιρουμένων. ἐν Ἀργαλέῃσι φονῇσι. φόνος φονὴ, πλεονασμῷ τοῦ ι φοινή. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, ποινὴ, ἄποινος. ἄποινα δὲ τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα λύτρα. τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φονικοῦ ἐγκλήματος. λέγεται καὶ ῥῆμα δευτέρας συζυγίας. ἀποινῶ, ἀποινᾷς, τοῦ τις τὰ χρήματα εἰσπράττομαι. οἷον, ἄποινα λαμβάνω. καὶ ἀποινᾶσθαι, ἀφαιρεῖσθαι. ἢ τὸ χρηματίζεσθαι.

Ἀπούρας. ἐστὶν αὐρῶ, τὸ ἀπολαύω περὶ ὧν τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος. ὁ μέλλων, αὐρήσω. ὁ ἀόριστος, ηὔρησα. ἡ μετοχὴ ὁ αὐρήσας. καὶ συγκοπῇ, αὔρας. καὶ συνθέσει καὶ τροπῇ, ἀπούρας. ἐπηύρησα ὁ ἀόριστος, καὶ συγκοπῇ, ἐπηῦρα. τροπῇ τῆς ε εἰς α, ἀπηῦρα, καὶ τοῦ η εἰς α, ἀπαῦρα. ἡ μετοχὴ, ἀπαύρας. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἀπούρας. καὶ ἡ μετοχὴ ἤγουν, ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. τὴν ἀπόλαυσιν ἡμῶν ἀφελόμενος καὶ λαβὼν κατέχεις. οἱ δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσπώντων τοὺς ὅρους τινός. ἀπουρήσας, καὶ συγκοπῇ, ἀπούρας.

Ἀπριάτην. ἢ καὶ ἐπίρρημα δεῖ ἀκούειν, τοῦ τ᾽ ἐστιν ἄνευ λύσεως, ἢ θηλυκῶς. ἀπὸ τοῦ ἀπρίατος καὶ ἀπριάτην. πριῶ, πριάσω, πεπρίακα, πεπρίαμαι, πεπρίαται, πριατὸς, καὶ ἀπρίατος μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. πρίωσιν, πρίημι. ὅθεν καὶ πριάμενοι φησὶν οἱ κωμῳδοί.

Ἀπρὶξ, τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. ὀλιγωρία ἢ ἐπελάχιον. μετ᾽ ἀσφαλείας. πρὸς πεφυκότως. καὶ ἰσχύως. κύπριος δὲ, γένος εὐαγκάλης. ἐστὶ πρίζω, πρίσω, καὶ δωρικῶς, πρίξω. ἀποβολῇ τοῦ ω πρίξ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπρίξ. τουτέστιν ἰσχυρῶς κρατῶ, καὶ ἀναπόσπαστως. ὥστε μὴ πρίζεσθαι, μηδὲ ἀποσχίζεσθαι τοῦ κρατοῦντος τὸ κρατούμενον, ἢ τοῦ κρατουμένου τὸ κρατοῦν.

Ἀπροτίμαστος. ἄψαυστος. ἄθικτος. ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα γυνή. ἀλλ᾽ ἀθικτος διαμείνασα. Ἀλλ᾽ ἔμενεν ἀπροτίμαστος ἐν μεγάροις. παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ. ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα

μένη πρὸς μῖξιν. ἢ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ. ὅθεν καὶ μαστός. καὶ ἐπιμασσάμενος, ἐπιλαβόμενος. ἁψάμενος.

Ἀπρόσιτος. ἔστιν εἶμι τὸ πορεύομαι. ὅπερ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑνικοῖς, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς καὶ δυϊκοῖς, διὰ τοῦ ι. τὸ δυϊκόν, ἴτον. τὸ πληθυντικόν, ἴμεν. τὸ δεύτερον, ἴτε. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἰτός, καὶ προσιτός. πρὸς ὃν τις εὐχερῶς πορεύεται. μετὰ δὲ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀπρόσιτος. πρὸς ὃν τις πορευθῆναι οὐ δύναται.

Ἀπροσεξία. ῥαθυμία. παρὰ τὸ μὴ προσέχειν.

Ἀπροόπτα. κρύφα. λάθρα. ἀπὸ τοῦ ὄπω.

Ἀπριάτην. πρίαμαι. τὸ παθητικόν, πρίαμαι. τὸ ἐπίρρημα, ἀπριάδην. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην.

Ἄπτερ, ἐπίρρημα. καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς. ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινομένη ἐνέργεια γενικῇ συντάσσεται. ἀκούω σου. γεύομαί σου. πλὴν τῆς ὁράσεως. ὁρῶ σε. βλέπω σε. διὰ τί, ἐπειδὴ αἱ μὲν ἄλλαι αἰσθήσεις κατὰ πάθος ἔχουσιν ἐνέργειαν. αὕτη δὲ μόνη κατὰ ἐκπομπήν. καὶ ὥσπερ διήλλαξε πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν.

Ἄπτερος. τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. ταχὺς πρὸς τὸ πεισθῆναι. καὶ ἰσόπτερος. ἡ γὰρ στέρησις δηλοῖ καὶ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον. ὡς τὸ, Ἀτάλαντος. ἄλοχος. ἔνιοι δέ, οὐ παραπτάς, ἀνέμμονος. ἔνιοι δέ, ἄπτερον τὸ κοῦφον. ἀσμένον. ὀρθόν.

Ἄπτερα. πόλις Κρήτης. ὅτι αἱ σειρῆνες ποτὲ πρὸς τὰς μούσας εἰς ἔριν ἐλθοῦσαι, καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον.

Ἀπτερέως, παρ' Ἡσιόδῳ. ὥσπερ τὸ ἀφοφέως. σημαίνει τὸ ἔστιν ἀπωτέρω, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίστως. οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἀδεῶς. ἔνιοι δέ, ἠμελημένως.

Ἀπτήν. τὸν μηδέπω πτάσαν. παρὰ τὸ πέτω πέτην, καὶ πτήν, καὶ ἀπτήν. καὶ ἀπτῆνες, ἄπτεροι. οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι. μικροί. ἰλιάδος ἰῶτα. ἀπτῆσι.

Ἀπτοεπής, ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἢ ἀπτόητος, ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις. ὁ θρασύλογος, καὶ ὑβριστής.

Ἀπτοεπές. τινὲς δασύνουσι. καὶ ἡ ρκα ἀπτοεπής. ὥσπερ καθαπτομένη τοῖς ἔπεσιν. ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ψιλοῦν. ἀπὸ τοῦ ἄπτοον ὅ ἐστι τὸ ἀδεόν. ὥστε εἶναι δεινοεπής. καπτόητε ἐν τῷ λέγειν. θρασεῖα, κακολόγε.

Ἄπυστος. ἀνήκουστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστός, καὶ ἄπυστος.

Ἀπυνδάκωτος. οὐρὰ πέζης κύλιξ. ἀπύθμενος.

Ἀπύρους τρίποδας, ἀνεπιτηδείους πρὸς πυρὸς χρῆσιν. ἀλλὰ κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν οἴκῳ.

Ἀπφῦς. ὁ πατήρ, λέγεται ὑποκοριστικῶς. ἀπὸ τοῦ πάππα ὅ σημαίνει τὸν πατέρα. ἀφαιρέσει τοῦ κατ' ἀρχὰς π, ἄππα. ἀππῦς. καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, ἀπφῦς, ὡς δι-

Ἀπώμοτον, ὃ ἄν τις ἀπομόσειε γε- ‹ ομῦς, ὀδόνυσος. γονέναι, ἢ μὴ γενέσθαι. ἔνιοι ἀνέλπιστον. δισμῶνς.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΡΩ.

Ἄρα. σύνδεσμος συλλογιστικός. ὁ ἄρ ἐκ τοῦ ἄρα γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τέλους. ἢ ὁ ῥα ἐκ τοῦ ἄρα κατὰ ἀποβολὴν τῆς ἀρχῆς. ἔστιν εἰπεῖν ὅτι πρόθεμα, καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ σύνδεσμος, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ ῥα. ὁ γὰρ ἄρα, ἐγκλιτικός ἐστι, καὶ ὑποτακτικός. ὁ δὲ ἄρ οὐκ ἔστιν ἐγκλιτικός. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Ἀρά, ἡ εὐχή. παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εὐχομένους. ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ σημαίνει τὸ καλεῖσθαι ἔταπτον. καὶ μάλιστα Συρακούσιοι. Ἀρύεται φύζειν. ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι. ἀρύω, ἀρά. ἢ παρὰ τὸ ἄρος βλαπτικοῦ ὄντος. ἀρὰ ἡ βλάβη. καὶ ἀραία, βίαια. δεινά. χαλεπά. ὀδυνηρά. σημαίνει καὶ τὰ εὐκταῖα.

Ἀραιός. ῥαίω τὸ φθείρω, ῥαιός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀραιός. μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἔρδω. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου.

Ἀραιήν. ἀσθενῆ. ἀδύνατον. ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ λεπτήν. παρὰ τὸ ῥαίω, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀραιή. ἡ βλαβερά. ἢ μακράν, ἢ εὐκταίαν.

Ἀραιοστείδης, κατὰ συγκοπήν. ἀραιοστοειδής, ὡς στοειδής στειδής, συγκοπῇ τοῦ ο.

Ἀραιότερος. βαρύτερος. ἀραιός, ἀτυχής, ἄθλιος.

Ἄραβος. κτύπος. κυρίως ἡ ἐν ὀδοῦσι βοή. ἀράβοος, καὶ ἄραβος. ἢ κυρίως, ἡ ἐν ὀδοῦσι βοή, ὄραβος, καὶ ἄραβος. ἢ κυρίως ἡ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βοή. ἔραβος καὶ ἄραβος. ἐξ οὗ τὸ ἀραβῶ. καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ ἄρεα, καὶ τὸ βοή.

Ἀράσσω, τὸ ἀποτέμνω. παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. κυρίως γὰρ ἀράσσειν, τὸ διὰ σιδήρου τέμνειν. Ἀπὸ δὲ ῥυφαλεῖν ἄραξεν. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω.

Ἀραιάς, τὰς βλαπτικὰς νίκας. παρὰ τὸ ῥαίω, ἀραιοῦν ὅ ἐστι φθείρειν. ὅθεν καὶ ψιλοῦται, ἵν' ᾖ τὰς στρατιωτικάς.

Ἀράξης, ποταμός. παρὰ τὸ ἀρά- ‹ καὶ οὐ φορεῖσθαι. σσειν. ὅτι ἀπὸ τοῦ Καυκάσου καταρρήγνυται. καὶ ἀράσσειν.

Ἀράρ, ποταμὸς τῆς Κελτικῆς, ἀπὸ ‹ ξος, βοτάνης. τοῦ ἀρηρέναι τῷ Ῥοδανῷ ποταμῷ.

Ἀραρυῖα. ἔστι ῥῆμα ἄρω, τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων, ἀρῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, ἦρα. ἔστι καὶ περισπώμενον, ἀρῶ. ἀφ' οὗ ὁ μέλλων, ἀρέσω. τούτου ὁ παρακείμενος, ἤρεκα. ὁ μέσος, ἦρα. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικόν, ἄρηρα. ἡ μετοχή, ἀρηρώς. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ η εἰς α, ἄραρα. ὁ μέσος ἄραρα. ἡ μετοχή, ἀραρώς, ἀραρότος. ὡς γεγραφότος. αἱ εἰς ος μετοχαὶ εἰ μὴ κατὰ πάθος ὦσι, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνονται. καὶ τὸ θηλυκόν, ἀραρυῖα, τὰς ἡρμο- ‹ σμένας.

Ἀραρισκοῦ. ἔστιν ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀρθῆ. ἀφ' οὗ, ῥῆμα ἀρθῶ. τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤρθημαι. ἡ μετοχή, ἠρθημένος. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀραρθημένος. καὶ κατὰ συστολήν, ἀραρισκοῦ.

ταῦτα ἡρωδιανός. οὕτω ζηνόδοτος.

Ἀράχνης. παρὰ τὸ ἀνακρέξι χᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. ἢ ὁδός. Ἀεροστωπτῆρος ἀράχνης ἀρσενικῶς, λέγεται τὸ ζῶον. ἀράχνη δὲ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τοῦ ἀράχνου. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὸν ἀέρα αἴρειν τὰ ἴχνη.

Ἀράχνια τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης. παρὰ τὴν ἀραιότητα, ὅ ἐστι λεπτότητα. ἀραιὸν γὰρ τὸ λεπτόν. ἢ παρὰ τὸ ἀράσσω, ἀράχνιον, ὡς δέμω, δέμνιον. παίζω, παίγνιον. ἤγουν τὸ εὔσχιστον. ἢ τὸ συνηρμοσμένον. χνοῦς γάρ ἐστιν ὁ συνηρμοσμένος, καὶ ἀνυφανθείς.

Ἀρβήλον. σμιλίον σκυτικὸν περιφερές. ἔστι δὲ καὶ ὅπλον.

Ἀρβύλη. εὐριπίδης. Αὐταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδα. λέγεται δὲ καὶ παρωνύμως θεόκριτος. Πᾶσα λίθος παίουσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει. παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσὶν, ἁρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος περιωσῶς εἰργασμένον.

Ἀργαλέος, χαλεπός. οἶμαι παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον, ἀραλέος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιῶν. μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ. ὁμοίως τῷ ὑδρηλοί. ὑδρηροὶ γὰρ ἦν τὸ ἀναλογώτερον. σιγηρός, σιγηλός. ὑψηρός, ὑψηλός. ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος. παράγονται τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, ἀπὸ [illegible]. ἀπὸ ὀνομάτων. ἀπὸ ἤμαλος, καὶ ἀπὸ ἐπιρρημάτων. εἶμφα, εἰμφαλέος. ζήτει εἰς τὸ δειμαλέος.

Ἀργανθών. ὄρος. Ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο. τινὲς δὲ Ἀργανθώνην αὐτὴν φασίν. εὐφορίων δὲ καὶ Φιλίας Ἀργανθώνιον λέγουσι διὰ τοῦ ι. ὄρος, Χθιζόν μοι κνώσσοντι παρ' Ἀργανθώνιον αἶπος. σιμωνίδης δὲ ποταμὸν φησί. ὄρος, Μυσὰ παύοντα παρὰ ῥέον Ἀργανθώνης.

Ἀργαφῆς. ὄρος. Νυψάμεναι κρήναις ἔδραμον ἀργαφῆς. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ γεγράφου τοῦ ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ ἑρμῇ κρήνης γαργαφῆς. ὁ περὶ μεθύμνης, ἄνευ τοῦ γ. ἡ ἐλλείψις ἀπὸ ἱστορίας.

Ἄργεμον, τὸ ἐκ πάθους γενόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. καὶ ἀργεμώνη βοτάνη.

Ἀργεννός, ὁ λευκός. παρὰ τὸ ἀργός, γίνεται ἀργεινός, ὡς ἔρατος ἐρατεινός. καὶ ἀργεννός. ἐνδείᾳ μὲν τοῦ ι, πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν. ἀπὸ τοῦ ἀργεννός, τὸ θηλυκὸν, ἀργεννή. παρὰ γίνεται διὰ συμφώνου. ἐκ τοῦ ἀργὸς ὅ ἐστι τὸ καθαρὸν, ἀργεινής. ὡς ἔλεος ἐλεεινός. καὶ ἔθος ἐστὶ τῇ τῶν ἰώνων διαλέκτῳ, τὸ ι ῥέπειν εἰς ν. τὸ γὰρ σπείδω σπένδω λέγουσι, καὶ τὸ ἐνδοιάζω ἐνδυάζω. καὶ τὸ ἐρεβεινός, ἀπὸ τοῦ ἔρεβος, ἐρεβεννός. οὕτως ἀργεινὸς ἀργεννός. οἱ δὲ σικελοὶ τὸ ἐναντίον. τὸ μὲν γὰρ σπένδω, σπείδω λέγουσι. καὶ τὸ [illegible]. Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν. ἤγουν λαμπραῖς λευκαῖς.

Ἀργός. παρὰ τὸ ἀργόν, ἄργος. καὶ ἀργός, ὁ ταχύς. ὁ ἐπ' ἄκρων τοῖς ποσὶ δυνάμενος. καὶ γὰρ ποδάρκης τοὺς ταχεῖς λέγομεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ λαοῦ. καὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκὰ πάντα οὕτω καλοῦσι. παρὰ τὸ ταχέως τοὺς ὁρῶντας ὁρᾶσθαι ποιεῖν. παρὰ τὸ ἅμα οὕτως ὁρᾶν τοῦ τικτομένου. καὶ κύνας ἀργούς, τινὲς τοὺς λευκούς.

Ἄργος, ἐκ τοῦ ἀργός, ἀρσενικῶς.

Ἀργός, σημαίνει δύο. τὸν λευκόν. ὡς τὸ, Αἶγες ἀργὴν χῆνα φέρων. καὶ τὸν ταχύν. ὡς τὸ, Ἅμα τῷ γε δύο κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.

Ἄργος, σημαίνει δ'. ἐπὶ μὲν τῆς πελοποννήσου Πολλῇσι νήσοισιν, καὶ ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν πελοποννήσῳ. Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, Νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ πελασγικὸν ἄργος ἔναιον. ὀνομάζεται δὲ καὶ τὸ ὀδυσσέως κύνα. Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν, ἄργος ὁ ὀδυσσῆος.

Ἀργεῖ. ἀπὸ τινὸς ἄργου ἐν πελοποννήσῳ κατοικήσαντος. ἰστέον δὲ ὅτι αὗται αἱ δοτικαὶ, ἐὰν μὲν ἔχωσιν ἐπιφερόμενον σύμφωνον, διαιροῦνται. Διομήδεϊ παλλὰς ἀθήνη. εἰ δὲ φωνῆεν, οὐ διαιροῦνται. καὶ ὡς θράσυ ὅτ' ἔμμεν δολιχόν. ἂν μὴ κωλύῃ μέτρον. ὡς τὸ Χαριζομένη προσεΐω. τινὰ δὲ καὶ χωρὶς μέτρου παρήλλαξαν. οἷον, Ἡδεῖ οἴνῳ.

Ἀργός. νωθρός, καὶ δυσκίνητος. μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος. παρὰ τὸ ἀρκὸς εἶναι, ἢ βοηθείας δεόμενος. παρὰ τὸ ἀρήγω τὸ βοηθῶ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ ἀέργος, ἄργος. διὰ τὸ εἶδος γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ διαφανής. καὶ διοσμὸς ἅτε λεπτομερὴς ἄκρος ὤν.

Ἀργέστης, τὸ κύριον βαρύνεται. οἷον, Ἀργέσταο παρ' ἄσσον ἐπιπνείοντος ἔβησαν. δηλοῖ τὸν ἀπηλιώτην ἄνεμον. ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. τὸ δὲ ἐπίθετον τοῦ νότου, ὀξύνεται. ἀργεστής. ὡς Ἀργεσταο νότοιο. οἷον, τοῦ λευκοῦ. ἢ εἶδος φυτοῦ, ἐξ οὗ ἡ ναῦς κατασκευάζεται.

Ἀργώ. ἡ ναῦς, ἀφ' οὗ ἀργοναῦται. εἴρηται ὅτι ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν. ἢ ὅτι ἐν ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη, ὡς ἡγήσιππος ἱστορικός. ἢ ὅτι ταχεῖα ἦν. ἀργὸν γὰρ τὸ ταχύ. ἔνθα καὶ λίθαργος. ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. πρώτην δ' αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν.

Ἀργεῖαι. ἐστὶν ὄρους ὄνομα τῆς μεσσηνίας. ἔχει δὲ τὸ γει δίφθογγον. ἀπὸ τοῦ ἀργεῖος. τὰ γὰρ εἰς αι οὐ φαίνεται τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι, παιάν. ποτίδαιαν.

Ἀργής. ὡς παρὰ τὸ γυμνὸς γίνεται γυμνής. γανός γανής. πένος, πένης. ὁμαλός, ὁμαλής, οὕτως οὖν καὶ ἀργὸς, ἀργής. ὁ λευκὸς, ἢ λαμπρός. κλίνεται ἀργῆτος. Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ. ἡ αἰτιατικὴ, ἀργῆτα. καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολὴν, Λυκάονος ἀργέτα δημόν. καὶ πάλιν. Ἀργέτι δημῷ. τῷ λευκῷ λίπει.

Ἀργειφόντης. ἐπίθετον ἑρμοῦ. ἢ ὅτι ἀργός ἐστι φόνου, τουτέστι καθαρός. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ λόγῳ. ἢ ὅτι ἐν ἄργει

περὶ τῶν πεφηνώς. ὁ γὰρ Ἑρμῆς, περὶ τὸν ἐν τῷ Ἄργει ἐφάνη. ἢ ὁ ἐναργῶς τὰς φαντασίας ποιῶν. ἐπειδὴ γὰρ ὥς φασι τῶν ὀνείρων ἐστὶν ὁ Ἑρμῆς. ἢ ἐπειδὴ τὸν Ἄργον ἐφόνευσε λίθῳ βαλών, κελευσθεὶς παρὰ τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν Ἰὼ βοῦν γενομένην. ἐφύλαττε δὲ αὐτὴν ὁ Ἄργος βουλήσει Ἥρας, ἔχων ἐν ὅλῳ τῷ σώματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνδριβίαιον γέγονεν ἀλεξιβίαιον, τροπῇ τοῦ ε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργοφόντης γέγονεν ἀργεφόντης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀργειφόντης. Δίδυμος δὲ διὰ τοῦ ι γράφει. λέγει γὰρ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ γίνεται ἀριδείκετος, οὕτω τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρι, γίνεται ἀριφόντης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀρ- ⟨γειφόντης.

Ἀργιόδους. ὁ μεγαλόδους, πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τῆς λέξεως. παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὀδούς, γίνεται ἀριόδους. ὡς ἀρίζηλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργιόδους. ὡς ἄνοια ἄγνοια. καὶ αἶα, γαῖα. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ἀργός, ἀργιόδους [illegible]. οὕτω Ῥοῦφος ἐν τῷ περὶ σχημάτων.

Ἄργιλος, εἶδος γῆς λευκῆς.

Ἀργινοῦσαι. ἀργιλώδεις. εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι τρεῖς κατ' ἀντικρὺ [illegible] φαῦλαι καὶ ὥσπερ ἐπὶ [illegible] μηλόβοτοι. καθάπερ ἡ Σκῦρος, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινοῦσαι.

Ἄργμα, ἡ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄργμα. ὡς παρὰ τὸ ἦργμαι, ἄργμα. γέγραμμαι, γράμμα.

Ἀργυρόπεζα. λαμπροὺς πόδας ἔχουσα. βασιλικὴ. πέ- ⟨ζα γὰρ ὁ πούς.

Ἀργυρογνώμονα, λέγουσι τὸν κολλακτήν.

Ἀργύρεον, ἐκ τοῦ ἄργυρος. τοῦτο παρὰ τὸ ἀργὸν τὸ λευκόν. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λευκά, οὕτω καλοῦσιν. ἄργυφα μῆλα.

Ἀργυρόηλον, τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον. ἐκ τοῦ ἀργυροῦς τοῦ κτητικοῦ καὶ τοῦ ἧλος. ἰστέον ὅτι τὰ νομίσματα εἴτε χαλκᾶ εἴτε ἀργυρᾶ εἴτε χρυσᾶ, θέλουσιν ἀργύριον καλεῖν. καὶ οἱ μὲν ὀρθοεπικῶς. οἱ δὲ κωμικοί, ἀργύρια πληθυντ- ⟨ικῶς.

Ἀργύφεον. ἄργυφον παράγωγον, ἀπὸ τοῦ ἀργόν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ σχήματος λέγει. ὅτι γίνονται ἐκ τινῶν συνθέσεις, καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος. οἷον, ἀπὸ τοῦ βῶ, κάραβος. καὶ ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ ὀκλάζω, αἴγιαθος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ καὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ φαίνω, ἄργυφος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀργύφεος. οἷον, Ἀμφὶ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγ' ἕννυτο. Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον σπέος. σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον, ἢ λαμπρόν.

Ἀργυφέη ἐσθῆτι. Ἡσίοδος.

Ἀρδμός. Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν. ὁ ποτισμός. παρὰ τὸ ἀρδῶ περισπώμενον. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ βαρυτόνου, ἄρδιμος ἂν ἦν.

Ἀρδηθμός, ὁ ποτισμός. Νίκανδρος. Ἔνθα ἠὲ καὶ ἀρδηθμοῖο μεσημβρινὸν αἴξαντος.

Ἄρδην, ἐπίρρημα. σημαίνει τὸ ὁμοῦ. παρὰ τὸ αἴρω, τὸ ἐπαίρω. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἄρδην. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἅμα γινόμενον, ἁρμοζόντως γίνεται.

Ἄρδις. ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους. Καλλίμαχος. Ἀλλ' ἀπὸ τόξου αὐτὸς ὀϊστεύων τὴν ἄρδιν ἔχων ἑτέρην. εἴρηται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ἦρμαι, ἦρται. ἄρτης. ἔνθα πυλάρτης. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ προφήτης γίνεται παράγωγον προφῆτις, οὕτω καὶ ἄρτης ἄρτις καὶ ἄρδις. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. ζητεῖ δὲ τὸ ἁρμάριον, καὶ ἀργυρίδιον, καὶ ἄρδιπος.

Ἀργυρότοξος. τουτέστιν ὁ λαμπρὸν τόξον ἔχων. ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ καθαρόν, ἢ λευκόν. τοῦτο παρὰ τὸ ἀγλαός. τοῦτο παρὰ τὸ αἴγλη, αἰγλαόν. ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ μεταθέσει, ἀλγὸν καὶ τροπῇ τοῦ λ, ἀργόν.

Ἀρέω, Ἰλιάδος σ. Ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρέω ἀλκτῆρα γενέσθαι. οὕτως Ἀρίσταρχος. καὶ ἔστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄρεως. τοῦ ἄρεω. ὡς πείρεως, πείρεω υἱός. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον οὕτως. ἐμοῦ δὲ ἐδέησεν ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ ἄρεω. τουτέστιν ἀπὸ [illegible] κωλυτήν, ἢ βοηθὸν τοῦ πολέμου. οἱ δέ, ἀρῆς ἀλκτῆρα. βλάβης καὶ κακώσεως κωλυτήν. τὸ δὲ δῆσε διττῶς ἔλαβον, ἀπὸ τοῦ ἐδέησε κατὰ συγκοπήν. ἤγουν χρείαν μου τῆς βλάβης βοηθὸν γενέσθαι. Ἁρμενίσκος οὖν βαρύνει τὸ ἔδησεν ἀπὸ τοῦ δέω. οὕτω δὲ ὁ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος προνοίαν ἔδησεν. ἐνεπόδισέ μου τὴν ἔξοδον. ὥστε ἀλκτῆρα με γενέσθαι Πατρόκλου, ὅ ἐστι βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ τὸ ἐδῆσε φησίν.

Ἀρή, σημαίνει δύο. τὴν εὐχήν, Ἀράων αἴων Ἰλιάδος ο. καὶ τὴν βλάβην. Ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

Ἀρέθουσα, ἡ πηγή. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω, ἄρσω. ἡ ποτίζουσα ἄρδην πάσας τὰς κρήνας καὶ τοὺς ποταμούς.

Ἀρέσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀρέσθαι. ⟨μούς.

Ἀρεταί, ποταμὸς Κρωτωνιάδος χώρας. παρὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γυναικὸς Ἀλκίμου, ἧς περιεῖχε τὸ μνῆμα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοστέφανος.

Ἀρετή. παρὰ τὸ ἔραμαι τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρατή. καὶ ἔρατα τὰ δῶρα, τὰ ἐπέραστα καὶ καλά. τουτέστιν, ἡ φιλητή. κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου ἀρετή, ἢ ἐπέραστός ἐστι πᾶσιν. ἢ ἣν ἐρῶσιν ἢ ἣν αἱροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρεστή, καὶ ἀρετή. ἡ πᾶσιν ἀρέσκουσα. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις. παρὰ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον. λέγεται δὲ ἀρετὴ καὶ ἡ ἐν παντὶ πράγματι ὑπεροχή. παρὰ τὸ αἱρῶ, τὸ προαιροῦμαι. σημαίνει δὲ κυρίως τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν. Οἶδ' ἀρετήν, οἷος ἐσσί. καὶ Ἔνθ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν. ὅτε δὲ ἁπλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας. Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν. σημαίνει καὶ τὴν ψυχικὴν ἀρετήν. οἷον, Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. σημαίνει καὶ τὴν κατὰ φρόνησιν, καὶ εὔκλειαν. καὶ πλοῦτον. καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν. καὶ τὴν ἐμπειρίαν.

Ἀρεστός. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω. ἔδει γὰρ ἄρεκτος εἶναι. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρέσω, ἀρεστός. ὁ Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος ἐν ἑορτῇ ἄρεως ἐτέχθη. διὸ οὕτως ὠνόμασται. ἀπὸ τοῦ ἀρετή, γίνεται ἀρετῶ, ἀρετῶσι. ἔνθα δ' Ἀρετῶσι δὲ λαοί.

ὑπ' αὐτῶν καὶ ὅμηρος. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. οἷον, οὐκ ἀρετοῦται τὰ κακὰ ἔργα. οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. περισπᾶται δὲ τὸ ἀρετᾷ. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας ῥῆμα. οὐ γάρ ἐστι δοτικῆς πτώσεως.

Ἀρέσκω, παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω. ὡς τελῶ, τελέσω. καὶ ἀρέσκω. τὸ γὰρ ἀρέσκον ἁρμόδιον. καὶ τὸ ἁρμόδιον ἀρεστόν.

Ἀρεσόμεθα. ἐξιλεωσόμεθα. θεραπεύσομεν. φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρέσω.

Ἀρεστήρ, εἶδος πλακοῦντος τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος. ὥσπερ καὶ τὸ πόπανον. παρὰ τὸ ἀρέσκω. ὁ τοὺς θεοὺς ἀρέσκων. ἀρεστοῦν, ὁ παρακείμενος, ἤρεσμαι. ἀρεστής, καὶ ἀρεστήρ. ὡς ἤθληται, ἀθλητής. καὶ ἀθλητήρ.

Ἄρειος. ὁ ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος ἐν ἑορτῇ ἄρεος ἐτέχθη. διὸ οὕτως ὠνόμασται.

Ἀρείων, ὁ βελτίων. παρὰ τὸ ἄρης. ἴσως ἢ κυρίως ὁ κατὰ πόλεμον καλλίων. οὕτω παρ' ἐρατοσθένει ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς.

Ἄρειος πάγος, δικαστήριον ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. καὶ οἱ δικασταὶ ἀρεοπαγῖται. πρώτη γὰρ κρίσις ἐκεῖ ἐγένετο ἀνθρώποις. ἢ ὅτι αἱ ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστράτευον, ἄρεος οὖσαι. ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. ἄρειος δὲ ἐπὶ τὰ φονικά. δικάζει δὲ ὁ ἄρης ἐπὶ τὸν φόνον. πάγος δὲ ὁ λόφος. ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ ἄρης, ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἁλιρροθίου. ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἄρης, βιασάμενον ἀλκίππην τὴν θυγατέρα ἄρεος καὶ ἀγραύλου τῆς κέκροπος θυγατρός, ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ.

Ἀρειμάνιος, ὁ πολεμικός. ὥσπερ παρὰ τὴν ἄρει δοτικὴν, γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικός. τουτέστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονευμένος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀρειμάνιος διὰ τῆς ει διφθόγγου, παρὰ τὴν ἄρει δοτικήν.

Ἀρειή. σημαίνει τὴν ἐν πολέμῳ ἀπειλήν. μηδέ σε λευγαλέοισιν ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ. ἢ τὴν βλάβην. ἢ παρὰ τὸ ἄρεος, γέγονεν ἀρεά. πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀρειά. καὶ ἰωνικῶς, ἀρειή. ὡς πεῖνα, πείνη. ἢ παρὰ τὴν ἄρει δοτικήν, ἀρειά καὶ ἀρειή. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ ἡρωδιανός, ὅτι τὸ ἀρειή παρήλλακται καὶ κατὰ τὸν τόνον, καὶ κατὰ τὸν χρόνον. οὔτε γὰρ ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ α. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ὀξυνόμενα ἐκτείνοντα τὸ α, ἐπὶ οὐσιῶν λαμβάνεται. οἷον, παρειά, φορβειά. σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον τοῦ ἄγγου τὸ περιστόμιον. τὸ καπίστριον. ἐδόκει τὸ ἀρειά οὐ τίθεται ἐπὶ οὐσίας, ἀλλ' ἐπὶ πράγματος. τὴν γὰρ ἀπειλὴν σημαίνει. δηλονότι οὔτε ὀξύνεσθαι ὤφειλεν, οὔτε ἐκτείνειν τὸ ἄλφα. ἀλλ' ἡμάρτηται ὡς εἴρηται. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ἔστιν ἀρειῶ ἀρειᾶς. σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ. ἐπὶ δὲ τοῦ φυτοῦ, ἀρία διὰ τοῦ ι καὶ προπαροξύνεται. Χεῖτης τε πετρήνης ἀρίας ποιούμεθα γόμφους.

Ἀρηρώς, καὶ ἀραρώς, εἴρηται εἰς τὸ ἀραρυῖας.

Ἀρήιος, πολεμικός. παρὰ τὸν ἄρην. ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος τῶν παραγώγων κτητικοῦ. ἄρειος. τὸ ρει, διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἴτε περιττοσυλλαβοῦσιν, εἴτε ἰσοσυλλαβοῦσι, διὰ τὸ εἶδος γινόμενα κτητικά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. ἰορδάνειος. αἰσχίνειος. ἀσκληπιάδειος. χωρὶς εἰ μὴ ῥέπει τὸ τέλος. διὰ τοῦ ι, ἱκέτης, ἱκέσιος. δεσπότης, δεσπόσιος. συμπότης, συμπόσιος. φιλήτης ὁ κλέπτης, φιλήσιος. ἄρης οὖν, ἄρειος. καὶ ἰωνικῇ διαλύσει, ἀρέϊος. καὶ τροπῇ, ἀρήιος. ὡς ὀδύσσειος. ὀδυσσήιος μέγα δῶμα.

Ἀρηίφιλος. ὄνομα σύνθετον, ἐκ δύο τελείων. ὡς χειρίσοφος. δουρίκτητος. δουρικλειτός. οὕτω καὶ ἀρηΐ κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἰωνικῶς, αἰολικῶς καὶ δωρικῶς. καὶ τὸ φίλος, γίνεται ἀρηίφιλος ὁ πολεμικός. ὁ φιλῶν τὸν ἄρην.

Ἀρηίθοος. σημαίνει τὸν πολεμικόν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχύν. γίνεται ἐκ τοῦ θοός μετὰ τοῦ ἀρηΐ.

Ἀρηιφάτους, τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένους. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, παράγωγον ῥηματικόν. σημαίνει τὸ αὐτό. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας. ὁ παρακείμενος, πέφηκα. ὁ παθητικός, πέφαμαι. πέφαται. ὄνομα ῥηματικόν, φατός. ἡ ἄρεος δὲ γενική, ἀπὸ τῆς ἄρευς ὑπάρχει εὐθείας. τῆς γὰρ τοῦ ἄρης εὐθείας πλάσις οὐ κέχρηται. πλὴν τῆς ἄρεσ κλητικῆς, ὡς δημόσθενες. καὶ πόθεν δῆλον ὅτι οὐκ ἐγένετο ἐκ τοῦ ἄρης ἄρους, καὶ ἄρεος. ὡς δημοσθένεος δημοσθένους. ἐπειδὴ καὶ ἰωνικῶς γίνεται διὰ τοῦ η ἄρηος. καὶ ἀττικῶς ἄρεως. τὰ δὲ τοιαῦτα σχήματα, ἀπὸ τῆς ἄρευς εὐθείας εἴωθε σχηματίζεσθαι. οὐ μήντοι ἀπὸ τῆς εἰς ης καταλήξεως. οὐ γὰρ ἡ δημοσθένης ἢ δημοσθένεως κυρίως.

Ἄρης ἄρης τε βροτολοιγός, ὁ πόλεμος. ἢ ὁ τῶν πολεμίων ἔφορος. παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν γενομένην βλάβην ἐκ τοῦ πολέμου. ἢ παρὰ τὸ τὴν χέραν, χέρης, καὶ ἄρης. ἢ παρὰ τὸ αἴρω. Ἄρει δὲ ποιμένα λαῶν. ὅπου φθείρει καὶ μεγαλύνων τοὺς ἄνδρας. ἢ παρὰ τὸ αἱρῶ, ὁ ἀναιρετικός, αἵρης, ἄρης ἐλλείψει τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἄορ, ἄορος. καὶ ὡς οἰδίποδος οἰδιπόδης, ῥίποδος, ῥιπόδης, οὕτω καὶ ἄορ ἄορος, ἀορής. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρης. ἴσως ὁ ξιφηφόρος θεός. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. παρὰ οὖν τὸ ἐρῶ, γίνεται ἐρής. ὅθεν καὶ ἔρησις. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἄρης. παρ' ᾧ οὐκ ἔστι διαλέγεσθαι. ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου. ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ. καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον εἰρήνη. παρὰ τὸ εἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶμαι. ἴσως ἀάρης, καὶ ἄρης. οὕτως ἡρωδιανὸς καὶ ἀπολλώνιος. σημαίνει δὲ πέντε. τὸν πόλεμον.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. τὸ σῶμα· τὸν δὲ ἢ θεόν· Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μιαιφόνε. τὸ σίδηρον· Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. καὶ τὸ τραῦμα, τὴν πληγήν· Ἔνθα μάλιστα γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. ἔστι δὲ καὶ Ἄρης Ἄρητος, ὄνομα ἥρωος. οὗ μέμνηται ὁ ποιητής.

Ἀρητὸν δ' ἐκ αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ. γέγονε δὲ κατ' εὐφημισμόν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι. παρὰ οὖν τὸ ἀρῶ, ἄρητος, καὶ ἀρητή. ὁ εὐκτικὸς τοῖς γονεῦσι κατὰ ἰδιότητα. Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας. βλαπτικὸν τὴν ἀρὰν, ἢ ἀπευκτόν. ἢ ἀείρητον, ἀεὶ διὰ μνήμης ἐσόμενον. ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς τος ῥηματικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ η παραληγόμενα, ὀξύνεσθαι θέλει.

Ἀρητήσιον, τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ὅπη Θησεὺς μετὰ τὸ ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ ᾅδου, ἐκπεσὼν Ἀθηνῶν, ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποιήσατο. παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀτθίδων.

Ἀρητήρ. ὁ ἱερεύς. παρὰ τὰς ἀρὰς ἃς ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος. ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρᾶς, ἀράσω, ἀρατὴρ καὶ ἀρητὴρ ἰωνικῶς. διὰ τροπὴν τοῦ ἄλφα εἰς η.

Ἀρήν. ἐστὶν ἀρὰ κατ' εὐχή. ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον. καὶ κλίνεται ἀρὴν ἀρηνός. ἐξ οὗ τὸ ἀρνὸς κατὰ συγκοπήν. καὶ ἀποβολὴ τοῦ α, ῥήν. οἷον, πολύρρηνες, πολυβοῦται.

Ἀρήνη, πόλις τῆς Μεσσήνης. ἐπιρρηματικῶς, ἀρήνηθεν ἔβαν. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρήνη. εὐαρότριαστος γάρ. ὥσπερ οὖν σάω σαγήνη, καὶ λάμπω λαμπήνη, οὕτω καὶ τοῦτο. Ὧρος.

Ἀρήγω. ἀρηξέμεν. βοηθήσειν. καὶ ἔστι κυρίως τὸ μετὰ εὐχῆς βοηθεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀράσω καὶ ἀρήσω. ἀρήγω. παρὰ τὸν Ἄρην τὸν πόλεμον ἀρήγω. ὥσπερ καὶ βοηθεῖν λέγεται τὸ ἐπὶ βοὴν θέειν. περὶ βοὴν γὰρ ὁ πόλεμος. ἀπὸ τοῦ πεπομμένου. ἀρήγω οὖν ἀρηγός, καὶ ἀρωγός. ὥσπερ καὶ ἐρχμός. καὶ ὀρωχμός.

Ἀρηγόνες. ἀρηγὼν, σημαίνει τὸν βοηθόν. καὶ ἀρηγόνες εἰσὶ θεαί ὧν. εἰ δὲ ἦν ἀρσενικόν, ὤφειλεν ἀρηγόνος κλίνεσθαι. ἀλλ' ἔστι θηλυκοῦ γένους, ἀπὸ τοῦ ἀρήγω. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα ὀνόματα ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ων θηλυκά, ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων. οἷον πείθω, πειθώ. κλώθω, κλωθώ. καλύψω, καλυψώ. καὶ εἰς ων, τέρπω, τέρπων. χέω, χεών, καὶ χιών. οὕτως οὖν καὶ ἀρήγω, ἀρηγών. τὸ ρη, η. διὰ τὸ τὰ διὰ τοῦ ηγω ῥήματα.

Ἀρημένον. τὸ κατειλημμένον ἢ παρατεπονισμένον. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι. οὐ γὰρ παρὰ τὴν ἀρὰν εἴρηται, αἱρῶ, αἱρήσω, ἥρημαι. καὶ ἀρημένον.

Ἀρήρεμος. ἐκ τοῦ ἄρω. ὁ μέλλων, ἀρῶ. ὁ παρακείμενος, ἦρκα. ὁ μέσος, ἦρα. Ἀττικῶς, ἄρηρα. οὗ ὑπερσυντέλικος, ἠρήρειν καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρμός, ἡ φιλία, καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. ἄρω. ἦρμαι, ἁρμός, ὡς κείρω, κορμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀρθμός. ὡς πείρω, πορμός, καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. Καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν. Ἀπολλώνιος, καὶ Ὅμηρος. Ἠμὲν ἐμαρνάσθην, ἠδ' αὖθις διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.

Ἄρθρον. παρὰ τὸ αἴρω, ἄρτρον καὶ ἄρθρον. ὑπὸ γὰρ τούτων βασταζόμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. παρὰ τὸ ἀρηρέναι ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα. ἄρθρα γὰρ λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἁρμονίαι. καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά. παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν ἢ ἐμβάλλειν τὸ μέλος. ἄρθρον καὶ τὸ προταττόμενον τῶν πτώσεων. ἐκ τοῦ συναρτᾶσθαι τοῖς πτωτικοῖς. καὶ μηδέποτε δίχα αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. ὥσπερ γὰρ τὰ ἄρθρα διορίζειν φασὶν αὐτά τε καὶ τὰ παρακείμενα αὐτοῖς, οὕτω καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς τὰς πραγμάτων διαρθρώσει ἐμφαίνοντα. δηλοῖ γὰρ διαρθροῦν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφερόμενον ὄνομα φανερόν. πότερον, ἄρσεν ἐστὶν, ἢ θῆλυ. καὶ πότερον, ἐφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ πλειόνων. Τὸ ἄλφα οὐκ ἔστι μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον. ὥσπερ γὰρ τοῦ σώματος μέρη εἰσί, κεφαλή, χεῖρες, πόδες. μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς εἰσὶν ὀφθαλμοί. ὦτα. ὀδόντες. χειρῶν, δάκτυλοι. ὄνυχες. τῶν δὲ ποδῶν, ἀστράγαλοι, καὶ ἄλλα τινά, οὕτω καὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, μέρη εἰσὶ τὰ μόρια. σημαίνει τὸ ἄλφα, ἑπτά. στέρησιν. ἐπίτασιν. ὁμοῦ. κακόν. ὀλίγον. ἄθροισιν. πλεονασμόν. στέρησιν, ὡς τὸ, ἄφιλος. ὁ ἐστερημένος τῆς φιλίας. ἐπίτασιν, ὡς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἡ πολύξυλος. καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικός. ὁμοῦ, ὡς τὸ, ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἤγουν μήτρας. κακόν, ὡς τὸ, ἄφωνος, ὁ κακόφωνος. ὀλίγον, ὡς τὸ, ἀμαθής, ὁ ὀλιγομαθής. καὶ ἄπειρος, ὁ ὀλίγην πεῖραν ἔχων. ἄθροισιν, ὡς τὸ, πᾶς, ἅπας. πλεονασμόν, ὡς στάχυς, ἄσταχυς. Στερητικὰ μόρια πέντε. ἄλφα, ἄοικος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. νε, νεκρός, ὁ ἐστερημένος ψυχῆς. νη, νῆστις, ὁ ἐστερημένος σίτου. νω, νωθρός, ὁ ἐστερημένος τοῦ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδᾶν. νο, νοδός, ὁ ἐστερημένος τῶν ὀδόντων. καὶ νόσος, ἡ ἐστερημένη τοῦ σόου. ἤγουν τῆς ὑγείας. Ἐπιτατικὰ μόρια, ἑπτά. ἄλφα, ἄσπερχες, ὁ πολύ. νη, νήδυμος, ὁ πάνυ ἡδύς. ζα, ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος. λα, λάβρος, ὁ πάνυ βαρύς. δα, δάφοινος, ὁ πάνυ μέγας. ἐρι, ἐριαύχην, ὁ μεγαλοβράχηλος. ἀρι. ἀρίζηλος, ὁ πάνυ φανερός. τινὲς δὲ καὶ τὸ βου. βουγάϊος, ὁ πάνυ γαυριῶν, καὶ σεμνυνόμενος. Ἡ περὶ πρόθεσις ὀξυνομένη, σημαίνει τὸ περιουσίως. ὡς τό, Περὶ μὲν θέω.

καὶ δωρικῶς ἔθει, γέγονε τὸ ἔνθα. ἡνίκα δὲ γράφεται τὸ ἔνθα, ἀποβάλλει τὸ κατ᾽ ἀρχὰς σύμφωνον. οὕτως μέχρι, ἄχρι.

Ἀρίζηλος. περὶ δωρικῶς ἀρι. καὶ τὸ φίλος ὁ φανερός, ἀρίδηλος. ἐκ τοῦ δῆλος, ὃ σημαίνει τὸν περιφανῆ καὶ ἐπίδηλον. ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η δῆλος. πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται ἀρίσδηλος. καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκειται, γέγονε τὸ σ καὶ δ, εἰς ζ, καὶ γέγονεν ἀρίζηλος. ὁ λίαν ἔκδηλος. οὕτως εἶχεν εἰς τὸν ὦμο. εἰς τὸ μέγα δὲ οὕτω. παρὰ τὸ δῆλος. ἄδηλος. καὶ προσθέσει τοῦ ι αἴδηλος. κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ σ, αἴσδηλος. καὶ ἀρίζηλος ἐπεὶ σύνδεσμος τοῦ ρ. οὕτως κρατῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῆς βασιλείδου περὶ ὁμηρικῆς λέξεως. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ δῆλος καὶ τὸ ἀρι ἐπίτασιν πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ, ἀρίζηλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆλος, ἀρίζηλος. οἱ γὰρ ἄξιοι ζήλου, λίαν ἔκδηλοι.

Ἀρισφαλέες. εὐχερῶς ἀπατώμενοι. ἀρισφαλέες. ἰσχυρῶς σφαλεροί.

Ἀριδείκετος, ὁ λίαν ἐμφανής. ὅμηρος. Ἀλκίνοε πάντων ἀριδείκετε ἀνδρῶν. παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω καὶ δηλῶ καὶ φανερῶ, παράγωγον δεικνύω. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἔχετος. ἐμῶ, ἔμετος, οὕτω δείκω, δείκετος. καὶ ἐν συνθέσει, ἀριδείκετος. ὁ ἐπὶ πᾶσιν ὑποδεικνύμενος. ἢ ὁ λίαν ἀσπαστικώτατος. ἀπὸ τοῦ δεικανάασθαι τὸ δεξιοῦσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι.

Ἀριφραδέα, εὐεπίγνωστα. εὔσημα.

Ἀρίγνωτοι δὲ θεοί, διάδηλοι. φανεροί. διαφανεῖς. ἀπὸ τοῦ ἀρι καὶ τοῦ γνωτός, ἀρίγνωτος.

Ἀρισκύδης. ἡ ὀργίλη. παρὰ τὸ ἀρι, καὶ τὸ σκύζεσθαι. ἡ λίαν σκυζομένη. οὕτως ἀρτεμίδωρος.

Ἀριπρεπέες, διαπρέποντες. ἔκδηλοι. Δεῦρο γύναι φέρε χλῶον ἀριπρεπέα ἥ τις ἀρίστη. ἀριπρεπέα γυναικῶς. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως πληθυντικόν, καὶ ἀρσενικῶς. ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνεται ἀριπρεπέα. καὶ ἀρσενικῶς, αἰτιατική. φράσσατο δ᾽ ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα. καὶ οὐδετέρως. ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές.

Ἀρίκνοος, εὔκνοος. ἀπολλώνιος. Ῥίμφα μελαντείοις ἀρίκνοοις. γίνεται παρὰ τὸ ἀρι ἐπιτατικόν, καὶ τὸ κνοῶ.

Ἀρίστυλλος, ὄνομα παρὰ ἀριστοφάνει. εἴρηται δὲ ὑποκοριστικῶς, ὁ ἀριστοκλῆς. ἀρακλῆς. ὥσπερ παρὰ τὸ ἡρακλῆς, ἥρυλλος. καὶ παρὰ τὸ θρασυκλῆς θράσυλλος, καὶ παρὰ τὸ βαθυκλῆς, βάθυλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρώμενος ἀνακρέοντος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀριστοκλῆς, ἀρίστυλλος. οὕτως ἡρωδιανὸς εἰς τὴν ἀπολλωνίου εἰσαγωγήν, ἢ περὶ παθῶν. διογενιανός, ἀπὸ τοῦ ἄριστος. καὶ ἀριστοφάνης ἐν τελμι- (σσοῖς.

Ἄριος. παρὰ τὸ ἄρης ὁ πόλεμος, γίνεται συγκριτικὸν ἀρίων. ἐξ οὗ ἄριστος κυρίως, ὁ ἐν πολέμῳ ἰσχυρός. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν προσηκόντων. κυρίως ὁ ἐν πολέμῳ ἀνδραγαθῶν. καταχρηστικῶς δέ, ὁ ἐν οἱῳδήποτε πράγματι. παρὰ τὸν ἄρην. ἐξ οὗ παρώνυμον, ἀριστεύς, ἀρίστη, ἀπὸ τοῦ ἄριστος. τὸ ἄριστον ὑπερθετικὸν ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀρείων συγκριτικοῦ. τὸ δὲ ἀρείων, παρὰ τὸ ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίως γὰρ ἀρείων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων. ἐκλελεγμένος κατ᾽ ἀριστείαν. ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἄριστον ἀπὸ τῆς εὐωχίας, ἀόριστον. ἀόριστον γὰρ κατὰ καιρόν. ἐντεῦθεν οὖν ἐξήνεγκε μακρόν. ἢ παρὰ τὸ ἦρα. τοῖς γὰρ ἦρα προσιοῦσι παρασκευάζεται. ὡς καὶ τὸ δεῖπνος. ἀριστητικός, ὁ ἔθος ἔχων ἀριστᾶν.

Ἀριστερός, ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστερός, καὶ ἀριστερά. ὥσπερ φοβερός, φοβερά. ἔστι δὲ κατ᾽ εὐφημισμόν. ὥσπερ καὶ εὐώνυμος ὀνομάζεται ἡ αὐτή. οἱονεὶ ἡ καλώνυμος.

Ἀριστερά, τὴν εὐώνυμον τὴν ἀριστερὰν καλουμένην. τὴν οὐκ οὖσαν ἀρίστην, ἀλλὰ τὴν ἑτέραν ὑπηρετοῦσαν. ἔστι δὲ ἢ κατ᾽ ἀντίφρασιν, ἢ κατ᾽ εὐφημισμόν. ὁ κανών, πᾶν γίνεται εἰς ος μετὰ συμφώνου πλὴν τοῦ ρ, ὅτε ἔχει θηλυκόν, εἰς η αὐτὸ ποιεῖ. σοφός, σοφή. καλός, καλή. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ος ἀρσενικά, συνθετικῶς παραγόμενα θηλυκά, ὁμοίαν κλίσιν ἔχει τῷ ἀρσενικῷ. οἷον, ὁ παρθένος, ἡ παρθένος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ ποιοῦντα θηλυκὰ μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει, τὰ μὲν καθαρὰν τὸ ρ ἔχοντα, εἰς α ποιοῦσι τὸ θηλυκόν. οἷον, ὅσιος, ὁσία. κύριος, κυρία. φοβερός, φοβερά. χωρὶς τῶν μὴ παραληγουσῶν τῷ ο. τότε γὰρ εἰς η. ὄγδοος, ὀγδόη. ὁλοός, ὀλοή. χωρὶς τοῦ ἀθρόος, ἀθρόα. τὰ δὲ μὴ καθαρόν, εἰς η ποιοῦσι καλός, καλή. εἴ που δὲ μὴ κοινὰ τῷ γένει. τὰ γὰρ εἰς ος σύνθετα, κοινά εἰσι τῷ γένει. καὶ ὁμόφωνα τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς. οἷον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος. ὁ ἀθάνατος, καὶ ἡ ἀθάνατος. τὰ δὲ ὄντα ἁπλᾶ, οὐχ ὁμοφωνοῦσιν. οἷον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεά. ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφή. τὰ μέντοι ἀττικά, ποιοῦσι τὸ ἐναντίον. τὰ μὲν ὄντα ἁπλᾶ, ὁμοφωνοῦσιν. οἷον, ὁ θεός, καὶ ἡ θεός. ὁ σοφός, καὶ ἡ σοφός. εἰ δὲ σύνθετα, ποιοῦσιν εἰς η τά. οἷον, ἀρίζηλος, ἀριζήλη, ἀθάνατος, ἀθανάτη. καὶ ἔτι (ὅμοιον.

Ἀριθμός. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἁρμός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ καὶ ι, ἀριθμός. ἐξ ἁρμονίας γὰρ μονάδων ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ἀλέξασθαι, ὃ σημαίνει τὸ συναθροίζεσθαι, γίνεται ἀλίζω τὸ συναθροίζω. ἀλισμός, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ καὶ τοῦ σ εἰς θ, ἀριθμός. οἱονεὶ ἡ συνάθροισις τῶν μονάδων.

Ἀριθμηθήμεναι. παρὰ τὸ ἀριθμῶ. τοῦτο παρὰ τὸ ἀριθμός, ἐξ οὗ τὸ ἀνάριθμος, ἴστα ὡς λοίγιος, βώμιος.

Ἀρίσβη, πόλις. ἀπὸ ἀρίσβας θυγατρὸς τεύκρου. ἣν ἔγημε δάρδανος. λυκόφρων. Γήμας ἀρίσβην κρῆσσαν εὐ- (γενῆ πόρην.

Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ. ἀρκέσω, ἤρκεσα.

Ἄρκιος. ἱκανός. ὠφέλιμος. τὰ διὰ τοῦ ιος προπαροξυνόμενα παρὰ ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα παρηγμένα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ἄγω, ἅγιος, ἁρμόδιος. ἵζω, ἴδιος. καὶ ἀρκῶ, ἄρκιος. ψιλοῦται. πλὴν τοῦ ἄρκυς. τοῦ γὰρ κενώσαντος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε. παρὰ τὸ εἴργω γίνεται τὸ κωλύω. σημαίνει δὲ τοὺς βρόχους τὰ δίκτυα.

Ἄρκυς, εἶδος δικτύου ἐκ παχέος σχοινίου. οἷς χρῶνται πρὸς θήραν λεόντων, ἢ ἄρκτου, ἢ ἐλάφων. ἀπὸ τοῦ εἴργω.

Ἄρκυον. παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἅρπυον, καὶ ἄρκυον. ἐπιτήδειον γάρ ἐστι πρὸς τὸ ἁρπάζειν. ἢ παρὰ τὸ ἑλκύω, ἕλκυον. τροπῇ τοῦ ε εἰς α καὶ τοῦ λ εἰς ρ, ἄρκυον.

Ἀρκυωρεῖσθαι, φυλάττειν τὰς ἄρκυς.

Ἄρκτος, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐστίν. ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ. ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι

Ἄρκτος τὸ ζῶον, εἴρηται παρὰ ⟨ ⟩ τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου. τὸ ἀρκῶ, ὅπερ καὶ ἐπαρκῶ λέγεται. ἄρκος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄρκτος τὸ ἐπαρκοῦν ἑαυτῷ ζῶον. φασὶ γὰρ αὐτὸ διαζῆν τὸν χειμῶνα, ἐκ τῆς ἐπισάκρου τροφῆς.

Ἀρκείσιος, ὁ ἥρως, ὁ πάππος ὁ Ὀδυσσέως. παρὰ τὸ ἀρκέσω μέλλοντα, ἀρκέσιος, καὶ ἀρκείσιος. οὕτως Ἡρωδιανός. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, τὸν Κέφαλον οἰκοῦντα ἐν ταῖς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαις Κεφαλληνίαις νήσοις, ἄπαιδα ἐπὶ πολὺ ὄντα, ἐρόμενον τὸν θεὸν κελευσθῆναι ᾧ ἂν ἐντύχῃ θηλεῖ συγγενέσθαι. παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα, καὶ δὴ ἐντυχόντα ἄρκτῳ, κατὰ χρησμὸν συγγενέσθαι. τὴν δὲ ἐγκύμονα γενομένην μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα, καὶ τεκεῖν παῖδα Ἀρκείσιον.

Ἀρκέσιον. οὕτω καλοῦμεν ἄνθον ⟨ ⟩ σιον ἀπὸ ἄρκτου. τῆς Κρητικῆς ἴδης. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι. φασὶν αὐτοῦ τοῦ ὄρους τὸ ὄνομα τεθῆναι. ὅτι τὸν Κρόνον αὐτοῖς φεύγουσι, καὶ εἰς αὐτὸ καταδῦσι καὶ κρυπτομένοις, ἐπήρκεσαν. οὕτω Ξενίων ἐν τοῖς περὶ Κρήτης.

Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. οὗ τὴν ὀδμὴν πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφονται. παρὰ τὸ τῶν ἀρῶν κεύθειν. ἢ τὴν βλάβην κρύπτουσα. ἀράκευθος καὶ ἄρκευθος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν τὰς ἀκάνθας κεκρυμμένας.

Ἁρμός, ἡ ἁρμογὴ καὶ συναφεία. παρὰ τὸ ἀρῶ ὃ καὶ ἀραρῶ διπλασιασμῷ. ἧρμαι, ἁρμός. τῆς δασείας προσελθούσης, ὡς εἴρω, εἱρμός.

Ἁρμόζω, ἐκ τοῦ ἁρμοῦ. τοῦτο παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι. παρὰ τὸ ἁρμόζω, ἁρμόττω δωρικῶς.

Ἁρμοῖ. ἁρμὸς ἁρμοῦ, ἁρμοῖ αὐτίκα δὲ ἀρτίως μετῆλθεν εἰς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτοῦ γραφήν. οἷον, ἁρμοῖ. σημαίνει τὸ ἀρτίως. ὁ δὲ Τεχνικὸς λέγει ὅτι παρὰ τοῖς Συρακουσίοις διὰ τοῦ ι βαρυτόνως. ἐκλινοι γὰρ ἁρμοῖ λέγουσι κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς ο. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἁρμοῖ τὸ δαμαλὸν ἦν ὡς ἀπὸ βουτεέως. σημαίνει τὸ ἀρτίως, ἢ ἁρμοδίως. Ἁρμοῖ που κἀκεῖνο ἐπέτρεχεν λεπτὸς ἴουλος. οὕτω δὲ λέγει ὁ Ἀρτεμίδωρος. προστίθησι δὲ ὅτι τὸ ἁρμοῖ ψιλούμενον μὲν, σημαίνει τὸ ἀρτίως, δασυνόμενον δὲ, τὸ ἁρμοδίως. Μεθόδιος. ἔστι καὶ

Ἄρμενον. σημαίνει τὸ προφανές. παρὰ ⟨ ⟩ παρὰ Λυκόφρονι. τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρημένον. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρμενον.

Ἅρμα. παρὰ τὸ αἴρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. σημαίνει τρία. παρὰ μὲν Ἀττικοῖς, τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἅρμα. καὶ ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἢ δὲ ἐρυσάσπιδα,

Ἁρμαλιή, ἡ τροφή. ἐπὶ δ' ἀνέρι πλέον εἴη ⟨ ⟩ καὶ θώρηκα. ἁρμαλιῆς. Ἡσίοδος. παρὰ τὸ ἁρμόζειν τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἴρειν τὰ σώματα. ἔστι ἁρμός. ὡς καθαίρω, καθαρμός. οὕτως αἴρω, ἁρμός. ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἅρμα, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἁρμαλιά. ἢ ὅτι δίκην ἅρματος φέρει τὰ σώματα. ἁρμαλίας, ὄχλος ὁ σκευο-

Ἁρματροχιά, καὶ ἁματροχιὰ διαφέρει. ⟨ ⟩ φόρος. ἁματροχιὰ μέν ἐστι τὸ ἅμα τρέχειν, καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι. οἷον, ὁμοδρομία τις οὖσα. τροχοὺς γὰρ οἱ παλαιοὶ τοὺς δρόμους ἔλεγον. οἷον, Τῇ ῥ' ἔχε Μενέλαος ἁματροχιὰς ἀλεείνων. Ἰλιάδος ψ. ἁρματροχιὰ δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος. δηλονότι ὁ τύπος, ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ. Οὐδέ τι πολλὴ γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν ἐν λεπτῇ κονίῃ.

Ἁρμάμαξα. ἡ πρὸς ἀνδρῶν καθέδρας κατασκευασμένη ἅμαξα. οἷον, ἅρμα, καὶ ἅμαξα. ἢ ἀνδράμαξα τις οὖσα. ἡ ἄνδρας ἄγουσα.

Ἁρμάτειον μέλος, Ἁρμάτειον μέλος, βαρβάρῳ βοᾷ. Εὐριπίδης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιβοηθῆναι τῷ Ἕκτορι ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἅρματος ἑλκομένῳ. ἢ ὅτι οἱ ἁρματροφοῦντες ἄγοντες τὴν μητέρα τῶν θεῶν, μέλος τι ἐπεφθέγγοντο. ὅπερ ἐκ τοῦ ἐπιτρεπομένου μέλους, ἁρμάτειον ὠνόμασαι. οἱ δὲ, ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθένους γαμουμένας, ἐπὶ ὀχήματος ἦγον. ὅθεν καὶ παρόχους, τοὺς παρανύμφους ἐκάλουν. καὶ τὰ ᾀδόμενα μέλη καὶ τὸ ὑμέναιον ἀπὸ τοῦ φέροντος τὴν νύμφην, μέλος ἁρμάτειον ἐκάλουν. ἄλλοι δὲ ὅτι ἁρματεύς τις εἰς Ἀθηναίων ἔγραψε μέλος σύντονον. ὅπερ ἀπὸ τοῦ εὑρόντος, ἁρμάτειον οὕτως ἐκλήθη. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ συντόνου καὶ ἐσπευσμένου δρόμου τοῦ ἅρματος, τὰ σύντονα μέλη ἁρμάτεια καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ ἦχος τοῦ ἅρματος ὀξὺς καὶ λεπτὸς γίνεται. τὸν οὖν ὀξὺν καὶ λεπτὸν φθόγγον ἁρμάτειον ἐκ τούτου ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε. καὶ εὐνοῦχον εἰσάγει λέγοντα. τοιαῦται δὲ τῶν εὐνούχων αἱ φωναί. οὕτω Δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἅρμαν, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν διαλέκτῳ. ὥς φησι Παλαμήδης. ἱστορικὸς ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγών. Μεθόδιος. ἢ τῷ ἱπποθόρῳ ὃ ᾄδουσι Φρύγες ἐποχούμενοι ἵπποις.

Ἄρνη, νύμφη, ἡ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ καὶ ἄρνη ἡ νύμφη Σινόεσσα καλουμένη. ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα, ἀπηρνήσατο. καὶ ἐντεῦθεν ἄρνη ὠνομάσθη. οὕτω Θησεὺς ἐν Κορινθιακοῖς γράφει.

Ἄρνη. πόλις Βοιωτίας. ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας. ἀπὸ Ἄρνης τῆς Αἰόλου. ὁ δὲ Κράτης φησὶ παρὰ τὸ ἄρνας. ἐπιτηδεία γὰρ εἰς τὸ ἄρνας τρέφειν ἡ πόλις. καὶ οὐ κακῶς. ὡς γὰρ αὐτός φησι καὶ τὴν κῶν καὶ τὴν

ἐπὶ τῇ διαίτῃ πρὸς τὰ πρόβατα τοὺς ἐνοικοῦντας κάρας οὕτως ὀνομάζει τῇ οἰκείᾳ φωνῇ. κἂν γὰρ τὸ πρόβατον ὠνόμασεν, οὕτω καὶ τὴν ἄρνην. καὶ γὰρ αὕτη, ἔναρνος. ὥστε τὴν μὲν ἄρνην, ἀπὸ τῆς συγκεκομμένης γενικῆς, ὠνομάσθαι. τὴν δὲ ἀρήνην, ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς τῆς ἀρῆνος. καλεῖται δὲ καὶ τὰ ῥῆν, ὥς λέγει Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Ἀρναῖος, ὄνομα κύριον. ἀφ᾽ ὅτου μὲν ἐς τὰ προγυμνάσματα τῆς ῥητορικῆς περὶ γνώμης. Ἀρναῖος γὰρ τὴν ἀρχὴν προκληθεὶς Ἶρος, μετωνομάσθη τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ διακονεῖν κομισάμενος. ὁ ποιητής, Ἀρναῖος ὀνόμαζε. τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ ἐκ γενετῆς. παρὰ τὴν ἀρὰν, ἀραῖος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ εὐκταῖος τῇ μητρὶ γενόμενος. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἀνωμάλῳ προσῳδίᾳ. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς, ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσσείας. παρὰ τὸ ἄρνυσθαι. ὅ ἐστι λαμβάνειν ὡς πτωχόν. ἢ ἡ πεποιημένη ὡς ὄνομα πτωχῷ πρέπον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρνῶν. ἢν ὁ βληχώδης καὶ ἠλίθιος.

Ἀρνεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει.

Ἀρνειός. ἀπὸ τοῦ ἀρὴν ἀρῆνος, κατὰ συγκοπὴν, ἀρνός. καὶ μετατεθεῖσα ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρνὸς γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου, ἀρνειός. ὥσπερ ἀδελφός, ἀδελφειός. λέγει δὲ Ὦρος, ὅτι φησὶν ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρωδιανὸς πλεονάζειν τὴν ει δίφθογγον. καὶ γίνεται ἀρνειός. ἀμνός ἀμνειός. ἀγνοοῦσιν ὅτι ἄμνιος σημαίνει τὸν ἀμνόν, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται, ὡς παρὰ Ἑρμίππῳ ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς. τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον ἀμνίου ἔχειν δοκεῖς. τὰ δ᾽ ἔνδον, οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος. Χοιροβοσκός, εἰς τὸ περὶ ὀρθογραφίας. τὸ ῥήν, ἡ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μερισμοῦ τοῦ σώματος. ῥηνός. καὶ συστολῇ τοῦ η, ῥανός. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀρνός. καὶ μετατεθεῖσα ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. καὶ κλίνεται ἀρνός ἀρνοῦ ἀρνῷ ἀρνόν. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄρνα. ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἄρνε. ἢ ἐκ τοῦ ῥὴν ῥηνός, ῥανός, ἀρνός. ἡ δοτική, ἀρνί. καὶ αἰτιατική, ἄρνα. ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἄρνε. ἐκ τοῦ ἄρα, γίνεται ῥήν, τὸ ὑπὲρ εὐχῆς διδόμενον πρόβατον. ἀρνός, ἀρνοῦ. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀρνοί. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄρνες ἀρνῶν.

Ἄρνεα, τὰ κρεωπώλια. Δίδυμος.

Ἀρνύμενος. ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει καὶ τὸ ῥυόμενον. ἢ φυλαττόμενον, ἢ τυχόμενον. ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν, καὶ περιποιεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἀρνός. ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ οὐ μόνον δι᾽ ἀργυρίου τοῦτο ποιεῖν οἶδεν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἑτέρων. οἱ ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ ἄλλοι δ᾽ ἀνδραπόδοις. ἀπὸ μέρους οὖν τοῦ τετραπόδου τοῦ ἀρνοῦ τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀμείβεσθαι ἔταττον. καὶ οἱ παλαιοὶ δι᾽ ἀρνῶν τὰς θυσίας ἐποίουν. ἢ παρὰ τὸ αἴρω, ἀρνῶ. ὡς ἵκω, ἰχνῶ. οἴχω, οἰχνῶ. ἄρνυμι, ἄρνυμαι, μεταφορικῶς.

Ἀρνευτὴρ ὁ κυβιστήρ. ὁ δ᾽ ἀρνευτῆρι ἐοικὼς κάππεσ᾽ ἀπ᾽ εὐεργέος δίφρου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνῶν οἵτινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἄλλεσθαι, ὥσπερ τὰ ἔρα κυρίττοντες.

Ἀρνῳδοί, οἱ ῥαψῳδοί. ὅτι ἄρνα ἔπαθλον εἶχον.

Ἀρμάριον. ὅτι τὰ λεγόμενα παρ᾽ ἡμῖν ἀρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου Διονυσίου. ἀρχὴ τοῦ ἤτα κεφαλαίου περὶ τῶν θείων ὀνομάτων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τινὰς ἀνδριάντας ἐποίουν, μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας. τούτους δὲ ἑρμᾶς ἐκάλουν. οὗ ὑποκοριστικόν, ἑρμάριον. ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους θύρας ἔχοντας, καθάπερ τριχοπυργίους. καὶ ἔσωθεν αὐτῶν, ἐτίθουν ἀγάλματα, ὧν ἐσέβοντο θεῶν. ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἑρμᾶς.

Ἀρδηττός, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἀπὸ Ἀρδήττου τινὸς ἥρωος. ὃς στασιάζοντας τοὺς Ἀθηναίους κατήπειγεν ὅρκοις ὁμονοεῖν. ἐν τούτῳ οὖν τῷ χωρίῳ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον. καὶ ἀρδήττους τοὺς ἐπιόρκους.

Ἀργυρίδιον. ἔστι παραγωγὰ καὶ διὰ τοῦ ιον καὶ διὰ τοῦ ίδιον. καὶ τὰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ιδίου γίνεται ἡ παραγωγή. καὶ φυλάσσονται αἱ τρεῖς συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι. οἷον, γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον. ψυχή, ψυχῆς, ψυχίδιον. ξίφος, ξίφους, ξιφίδιον. τὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή. καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβή. γραφεῖον, γραφείδιον. ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. καὶ τὰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἰῶτα προσέχεται. πόλεως, πολείδιον. ἕξεως, ἑξείδιον. βοός, βοΐδιον. νοός, νοΐδιον.

Ἄρουρα, ἡ γῆ. κυρίως ἡ ἠροτριασμένη. ἢ ἡ πρὸς σπορὰν καὶ ἄροσιν ἐπιτηδεία. ἀρῶ, ἀρόσω. ἄρουρα. καὶ ἄρουρα, παρὰ τὸ ἀροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἀρνοῦσθαι τὴν γεωργουμένην γῆν. ἀροῦν τὸ ἀροτριᾶν. παρὰ τὸν ἄρην τὸν σίδηρον.

Ἀροτρεύς. παρὰ τὸ ἀρόσω, τὸ ἀροτριάσω. ἢ παρὰ τὸ ἄροτρον.

Ἀαροτρεύς. Θρηικίης ἄροσιν χιονώδη ναιετάουσιν. ψυχρά ἐστιν ἡ Θράκη. διὸ τοὺς ἀνέμους κἀκεῖθεν πνεῖν ἐμυθεύσαντο. διό φασι καὶ βόθρον εἶναι ἐν Θράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεται. καὶ μυθευθῆναι Θράκην οὕτως τῶν ἀνέμων οἰκητήριον εἶναι.

Ἀρόη. κώμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα. περὶ ἧς καὶ λόγιον ἐκ Σιβύλλης ἐξέπεσε τρίμετρον. οἷον, Ἀρόη τρίπυργος ἔσεται ὑδαίμων πόλις. ὅτι Τριπτόλεμος ὁ Κελεοῦ ὑπὸ τῆς Δήμητρος κελευσθεὶς διδάσκειν τοὺς ἀνθρώπους τὴν γεωργίαν τοῦ σίτου, ἐν αὐτῇ πρῶτον ἤροσέν τε καὶ ἔσπειρε τὸ συμφυὲς τῆς γῆς καταμαθών. παρὰ τὸ ἀρόσαι οὖν, ἀρόη προσηγορικόν. οὕτως εὗρον ἐν ἐπιγράμμασι τῶν πρώτων.

Ἀρόσω. ἀρῶ παρὰ τὸ ἄρης ὁ σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ διὰ τὴν ὕνιν. ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἡ δὲ τρίτη τῶν περισπωμένων θέλει ἔχειν τὸ ω μέγα ἢ τὸ ο μικρὸν καὶ

παρὰ τὸ τέμνειν διὰ τῶν μεγάλων ὠλένων, τεσσάρων. ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω. ὀμῶ, ὀμόσω. ὀνῶ, ὀνόσω. καὶ βῶ, βόσω, τρέφω. ἐρῶ ἐνώσω δὲ τὸ εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἄγειν διὰ τοῦ ω. ὁ παρατατικὸς, ἤροον, ἤροιν, ἤροεν, ἤροις, ἤροε, ἤρου. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀρόειν ἀροῖν. ἀρῶ. σημαίνει τρία. τὸ εὔχομαι. ὡς τὸ Ἠρᾶτο γεραιός. τὸ ἀροτριῶ. οὗ ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἐξ οὗ καὶ ἄροσις. ἐκ δὲ τοῦ ἀρῶ τὸ λαμβάνω. οὗ ὁ μέλλων, ἀρέσω. ἐξ οὗ ἀρέσαι, τὸ λαβεῖν.

Ἄρπασος. ποταμὸς Καρίας. πρότερον δ' Ἄφνους καλούμενος. εἴρηται δὲ διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ. καὶ ὅτι ἁρπάζει τὰ πλοῖα τῆς αὐτῶν. οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πεμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Καρικῶν.

Ἁρπαλίων, ὄνομα κύριον παρ' Ὁμήρῳ. παρὰ τὸ ἁρπάζω ἅρπαλος, ὡς ἵζω, ἵζαλος. καὶ ὡς Ἥφαιστος, Ἡφαιστίων, οὕτως ἅρπαλος, Ἁρπαλίων.

Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς. ἀσμένως. ἡδέως. προσφιλῶς. ἐπιθυμητῶς. καὶ ἁρπαλέος. ὁμοίως καὶ ἁρπαλέως.

Ἁρπεδόεσσα. ἡ γαῖα πελιδνή. καλλί παλίμη. συγκοπήν. παρὰ τὸ ἄρρι συγκειμένη. πέπονθε δὲ ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ γαῖα ὁμαλὴ ὁδός. ὁδοῦ γάρ ἐστιν ἐπίθετον. πέπονθε δὲ ὁμοίως τῷ ἐρίθυρις αἰολικῶς. ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη θυρίς. οὕτως Ἡρωδιανός, καὶ Δίδυμος. ὁ δὲ ἁρπεδὲς, οὗ μέμνηται Νίκανδρος. ἔνθα κάρη τε μὲν ἁρπεδὶς αὔτως. ἀπὸ οὗ Νίκανδρος ἀντὶ ἐπιτάσεως μόνης δοκεῖ τὴν λέξιν παραλαμβάνειν.

Ἅρπη. ἐξ οὗ τὸ ἁρπάζω. ἐν χρήσει μὲν οὐκ οἶδα πρωτότυπον. τὸ δὲ ἅρπη αὐτὸ πρᾶγμα, ἀπὸ τοῦ ἁρπακτικοῦ σημαινόμενον. ἅρπη δέ ἐστιν εἶδος ὀρνέου, ὡς φωνή, φωνῶ. αὐδή, αὐδῶ. σιγή, σιγῶ. οὕτως ἅρπη, ἁρπῶ.

Ἅρπη, εἶδος ὀρνέου. ὅμοιον ἀετῷ, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας ἄκριτον εἶναι. Ὅμηρος· Ἡ δ' ἅρπῃ ἐικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ. σημαίνει δὲ δύο. παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. καὶ ἅρπη ἡ δρεπάνη. παρὰ τὸ ἁρπῶ, ἅρπη. παρὰ τὸ ἁρπάζειν ἃ διακόπτει. Ἡσίοδος· Δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἅρπην μακρὴν καρχαρόδοντα. φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς ἐσσυμένως ἤμησεν.

Ἅρπυιαι. Ἡσίοδος· Ἠδ' Ὠκεανοῦ τέκεν Ἶριν, ἠυκόμους θ' Ἁρπυίας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε. καὶ Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο. αἱ ἁρπακτικαὶ θεαί. παρὰ τὸ ἅρπω τὸ ἁρπάζω, ἅρπυια. ὡς αἴθω, αἴθυια. καὶ ἄγω, ἀγυιά.

Ἅρπυς. ὁ ἔρως. ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κριναγόρᾳ. Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλήισατο. παρὰ τὸ ἁρπάζειν.

Ἁρπίς. ἁρπῖδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ τὰς φέρας. δὴ καὶ κρηπῖδας καλοῦσι. παρὰ τὸ ῥάπτω, ῥαπίς, καὶ ῥαπῖδες. πολλοὶ γὰρ ἀφῄρουν τὰ ὑποδήματα καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἁρπῖδες ὑποτατικὸς. Καλλίμαχος· Ἐν γάρ μιν Τροιζῆνι κατέθετο σὺν ἁρπίδεσσιν. ὅτι Τρύφων ἐν τῷ περὶ πνευμάτων φησί, τὰ προτασσόμενον τὸ ρ τὸ π, συστέλλεται καὶ δασύνεται. ἔνθεν ἐπιπλησίον ἄντι τοῦ προσφιλοῦσι τὰ ἁρπῖδες. πλὴν εἰ μή τις εἴπῃ ὅτι τὸ προτασσόμενον λέξεως, δασύνει. ὑποτασσόμενον δέ, ψιλοῦται. ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ὑποβιβάζηται. ἐξ οὗ γίνονται ῥαπῖδες, ἁρπῖδες.

Ἄρρατος. οἷον, ἄφθαρτος. ὁ μὴ ῥαιόμενος. ἢ ὁ ἀκαταγώνιστος. ἢ ὁ ἀνέκφραστος, ἄρρητός τις ὤν. ἢ ἰσχυρός, ἢ δυσκίνητος. Φρύνιχος δέ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ὁ μέλλων, ῥάσω, ὡς δράσω, ῥατός. καὶ ἄρρατος πλεονασμῷ τοῦ ρ. Μεθόδιος. ἔστιν ὄνομα κύριον.

Ἀρραβών. ἡ ἐν ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος· Μικροῦ μὲν ἀρραβῶνα μετὰ πάσης εὐθὺς καταβαλεῖν. οἱονεὶ ἀρραγών τις ὤν. ἀφ' οὗ γὰρ δοθῇ ὁ ἀρραβών, οὐ μετακινεῖται εἰς ἄλλον. ἐκ τοῦ ἀρραγὸς οὖν εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ῥαβδός, ῥαβδών, καὶ προσθήκῃ τῆς α στερήσεως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀρραβών. ὁ μὴ συγχωρῶν ῥαβδεύειν γενέσθαι τὴν πίστιν τῶν συναλλαξάντων. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀρραγῆ εἶναι, οὐ καλῶς.

Ἀρραβωνίζω. ἐκ τοῦ ἀρραβὼν ἀρραβῶνος.

Ἀρρενικόν, ἐκ τοῦ ἄρρεν τὸ γένος.

Ἀρρενωπός. ἐκ τοῦ ἄρρην ἄρρενος καὶ τοῦ ὢψ ὠπός, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρενωπός. ὁ ἄρρενος πρόσωπον ἔχων κατὰ συνεκδοχήν. ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ἰσχυρός, καὶ δυνάμενος πρὸς ἐχθρὸν ἀντιτάξασθαι. ἔστι δὲ κατὰ συνεκδοχήν, ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Ἄρρηκτος. ἀδιάρρηκτος, στερεά, παρὰ τὸ ῥήσσω.

Ἀρρηφόροι. καὶ ἀρρηφορία ἑορτὴ ἐπιτελουμένη τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν Σκιρροφοριῶνι μηνί. λέγεται δὲ διὰ τοῦ ε, ἐρρηφορία, παρὰ τὸ ἄρρητα καὶ μυστήρια φέρειν. ἢ ἐὰν διὰ τοῦ ε, παρὰ τὴν Ἕρσην τὴν Κέκροπος θυγατέρα, ἐρσηφορία. ταύτῃ γὰρ ἦγον τὴν ἑορτήν.

Ἀρρηφορεῖν. τὸ χρυσῆν ἐσθῆτα φορεῖν. καὶ χρυσία. τέσσαρες δὲ παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν, ἀρρηφόροι. ἀπὸ ἐτῶν ἑπτά, μέχρις ἕνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, οἳ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἦρχον, καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν.

Ἄρριχος. κόφινος. ἦν δὲ χοῦς μέλιτος καὶ χυτά. Βριλαντίου δύο ἄρριχοι. τὴν μὲν τῶν μελαδουμένων, τὴν δὲ τῶν φιαλέων ἰσχάδων. καὶ τῆς θιβίας ἀσκαρίδος, καὶ μύρτων ἕτερον φερομένων. γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἴρειν τὸν χοῦν. ἐκ τοῦ ἄριχος ἐν ἀφαιρέσει τοῦ β, ἄρριχοι δὲ λέγονται κόφινοι σοῦφοι. οἱ, ἀνάρριχοι οἱ τὰ ἀναφέροντα λέγοντος ἔχοντες. τουτέστι τὰ βέλη. ἀρσενικῶς Ἴωνες. θηλυκῶς καὶ Ἀττικοί.

Ἄρρωστος. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὑγιαίνω ὁ μέλλων, ῥώσω. ῥωστός, καὶ ἄρρωστος. ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγιείας. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς. καὶ τὸ ἀρρωδῶ, εἰς τὸ ὀρρωδῶ.

Ἄρσαντες. δράσαντες κατὰ θυμόν. ἁρμόσαντες κατὰ ψυχήν. ἀρεστὸν καὶ θυμήρες ποιήσαντες. ἢ ἀρεσθέντες. ἀπὸ τοῦ ἀρέσω ἀρέσαντες δράσαντες, ἢ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω ἁρμόσω ἥρμοσα. ἡ μετοχή, ἁρμόσας, ἁρμόσαντες, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἄρσαντες.

Ἄρσην. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω ἢ τὸ μετέχω. ὁ γὰρ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ ἐπιδίδωσι. ἄρδω. ἄρσω. ἄρσην. ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνήρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γυνήν. ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πράττω. ὁ μέλλων, ἔρσω καὶ ἄρσην δεξιῶς τοῦ. τουτέστιν ὁ πρακτικός. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ γάμου καὶ συμβιώσεως.

Ἀρσίνοος. ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. Θυγατέρες ἀρσινόου μεγαλήτορος.

Ἀρσινόη, πόλις ἐν συρίᾳ ὑπὸ βουνὸν κειμένη. ὑπὸ δὲ τοῦ βουνοῦ, πηγὰς ἐξερεύγεται πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους. ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνομάσθαι. ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ. οὕτω σερῖνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν φίλωνος.

Ἄρταμος. ὁ μάγειρος. Ἤδη βέβηκε χεῖρας ἀρταμῶν φυγών. παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὅ ἐστι μερίσαι. ἢ συναρμόσαι. αἰσχύλος. Τοσαῦτα κῆρυξ δ' ἐξέμου διαρτάσων. ἄρταμος οὖν, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα. καὶ ἀρταμῆσαι,

Ἀρτάνη. ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. ⌊ κρεανομῆσαι. σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ δεσμοῦ ἐν ἀντιγόνῃ. Πλεκταῖσιν ἀρτάναισιν ἀγχόναις.

Ἀρτάβη, μέτρον ἐστὶ περσικόν. ἀττικὸς μέδιμνος.

Ἀρτεμής. ὡς εἶδον ζώοντε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα. σημαίνει τὴν ὑγιῆ, παρὰ τὸ ἀρεμής. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἀρτεμής. οὕτω φιλόξενος. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν περὶ παθῶν φησὶν ὅτι ἀτεμής ἐστιν ὁ ὑγιὴς καὶ μὴ τετμημένος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀρτεμής.

Ἄρτεμις, ἡ θεός. ἀεροτέμις τις οὖσα. ἡ τὸν ἀέρα τέμνουσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ σελήνῃ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμίζειν. λέγεται γὰρ ἡ θεὸς ἀναιρετικὴ τῶν γυναικῶν. καὶ ὅμηρος. Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο. ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ ἄρτεμις ἰοχέαιρα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρτεμής παρωνύμως ἄρτεμις, τουτέστιν ἡ ὑγιὴς καὶ ἀνεπίληπτος διὰ τὴν παρθενίαν. παρθένος γὰρ καὶ φιλόσοφος. ἢ ὅτι ἄρτια καὶ τέλεια καὶ ἀνελλιπῆ ἐποίησε τὰ κατὰ κόσμον φαίνεσθαι.

Ἄρτημα. ὁ τελαμών. ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλλάντιον.

Ἀρτηρία, παρὰ τὸν ἀέρα τουτέστι τὸ πνεῦμα τηρεῖν. ἀεροτηρία τις οὖσα. πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική. ὥσπερ ἡ φλὲψ αἵματος. ἀρτηρία δὲ πνεύματος ἀγγεῖον. ἢ ἀντηρία τις οὖσα. ὅτι ἅλλεσθαι δοκεῖ, παλμοὺς ποιοῦσα.

Ἄρτιος. σημαίνει τὸν ὑγιῆ καὶ πεπληρωμένον. ⌊ οὖσα. Γίνεται παρὰ τὸ ἀρτῶ τὸ ἑδραιῶ, ἄρτιος, ὡς ἁρμόζω ἁρμόδιος. ἴσος καὶ ἡρμοσμένος.

Ἀρτίπους. ἄρτιος, καὶ ὑγιὴς ποσὶν ὁλόκληρος.

Ἀρτιέπειαι, αἱ ἀπηρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι. ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι. ἢ ἀρτιέπεσι χρώμεναι.

Ἀροτίζω. ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀροτίζω. καὶ συγκοπῇ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. ἢ ἐκ τοῦ ἄρτιον γίνεται.

Ἄρτος. ἄρτος αἴνυτο πάντοσ' ἐπ' εὐκύκλου κανέοιο. παρὰ τὸ αἴρω, τὸ προσφέρω. ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος. ἱπποκράτης προσάρματα τὰ σιτία λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ κουφίζειν τὴν δύναμιν.

Ἀρτύνω. τὸ ἁρμόζω, ἢ εὐτρεπίζω. Πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων, ἀρῶ. ἦρμαι. ἦρται. ἄρτος, καὶ ἀρτῶ, καὶ ἀρτύω, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρτύνω. ἀπὸ τοῦ ἀρτύνω, ἀρτύνθη τὸ κατεσκευάσθη. ἐκ δὲ τοῦ ἀρτῶ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω, ὡς τὸ ἀπαρτίζω.

Ἀρύω. τὸ ἀντλῶ. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρύω. ὡς πλέθω, πληθύω. ἔρω, ἐρύω, καὶ ἐρύσω. ἄνω, ἀνύω, καὶ ἀνύσω.

Ἀρύβαλλος, παρὰ τὸ ἐρύειν. ἐρύβαλλος. καὶ ἀρύβαλλος. ἢ παρὰ τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ καλούμενον βαλλάντιον. καὶ μαρσίπιον. ἀριστοφάνης. Κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ καταρύτου, ἡ δὲ σκοροδάλμην.

Ἀριβαλίδα, λήκυθον δῶρον.

Ἄρυπες. φερεκύδης, ἀντὶ τοῦ ἔυπες. πρόδηλον τὸ εἰρημένον. ἔυπες δὲ λέγονται οἱ ἀχαιοί. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἄρυπες.

Ἀρύσμους. ἀσχήμονας.

Ἄρυστις, καὶ ἀρυστίς. ἀρυστίχους, τουτέστι τοὺς οἰνοχόους. ἀρυστὴρ γὰρ ἀγγεῖόν ἐστιν, οἷον, κύαθος. ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι

Ἀρχαίως. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ⌊ κοτύλη. Οὕτως δ' ἀρχαίως εἶχον. ἔστι δὲ οἷον, ἁπλῶς καὶ ἀκάκως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τοῦ ἀρχαίου καλούμενον νεωτεροποιόν. τὸν ὑπὸ κακοῦ δηλονότι καινουργόν.

Ἀρχαιρεσιάζειν. τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἄρχων, ὄνομά ἐστι μετοχικόν, παρὰ τὸ ἄρχω. μετάγεται ἀπὸ μετοχῆς εἰς ὄνομα. τὸ δὲ ἄρχω, αἴρω τὸ ἐπαίρω. μνημονεύουσι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστι μὲν οὖν τὸ ἐπώνυμον ἄρχοντα ἀρχὴν ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. λῶσι δὲ εἰς τὸν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἕξ. βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος καὶ ἄρχων. οὗτοι δὲ ἰδίως εἶχον ὥσπερ δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει.

Ἀρχώνης. ὁ ἄρχων ὠνῆς οὑτινοσοῦν.

Ἀρχός, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἀγός, οὕτω καὶ ἄρχω, ἀρχός, ὁ ἡγεμών, παρὰ τὸ ἄρχειν. Ἔνθ' ἀρχὸς ἔβη πολυμήτης ὀδυσσεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῷ καλουμένῳ δακτυλίῳ. πέρας ὂν τῶν ἐντέρων πάντων. εἴρηται δὲ ὅτι ἀρχὴ τῶν ἐντέρων κάτωθεν. τοῦτο γὰρ πρόδηλον ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ πέρας καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Ἀρχιτέκτων. σημαίνει καὶ τὸν τῶν οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην. κυρίως δὲ τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοοῦντα. καὶ τὸν κατασκευάσαντα καὶ σκευωρήσαντα τὰ πράγματα. παρὰ τὸ ἄρχω καὶ τὸ τίκτω.

τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἄρχω συντεθέντα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ἀρχιστράτηγος.

Ἀρχιθέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν. θεωροὶ δέ εἰσιν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀγῶνας. καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίων θύοντες.

Ἀρχολίσπος, ὁ λίσπην ἤγουν λείαν ἔχων τὸν χη. ἢ ἐκ τοῦ ἀρχὴν λισπαινόμενος. οὕτω Τραγκύλλων ἢ βλασφημῶν.

Ἀρχεγλυπτάδης. ὁ ὡς περιγλύφων τὰς ἀρχάς.

Ἄρχομαι, ἀρχόμενος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄρχμενος. ὤφειλε δὲ ἄργμενος. φυλάξαι δὲ τὸ χ, δοκεῖ Ἰωνικὸν εἶναι, καθότι τὸ ἔργμα, ἔρχμα φασίν. ἐνεστῶτος οὖν ὄντος ἀρχαιοῦται μετὰ τοῦ χ, συγκοπὴν παθοῦσαι. ὥσπερ τὸ, λεγόμενος, λέγμενος. ὁ ἐρώμενος, ἔρμενος. δεχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι παρακειμένου εἶναι.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ.

Ἀσαλής, ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλὴς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος. Ἀσαλὴς μανία. οὕτως Ἡρωδιανός, καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

Ἀσάμινθος, λεκάνη, πύελος. ἢ ὁ βατὸς ἐν ᾧ λούονται. παρὰ τὸ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον τοῦ σώματος μινύθειν. Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας, λούσαντο.

Ἄσασθαι. Ἄσασθαι φίλον ἦτορ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. τὸ κορεσθῆναι. κυρίως τὸ μετὰ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν. ἀέσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄδω, ἀφ' οὗ τὸ, Ἡσᾶρ δ' ἀληθῶς ἡ δίψα τὸν πίνων. ἤσασθαι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, ἄσασθαι. ἆσαι δὲ διά. σημαίνει μὲν τὸ κορέσαι καὶ πληρῶσαι. Αἵματος ἆσαι Ἄρηα. σημαίνει δὲ τὸ βλάψαι, Ἄσε με δαίμονος αἶσα κακή. ὁ δὲ Ἀπίων, ἐκθέμενος ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις, ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον, ἀτῆσαι. πληρωτικὰ γὰρ τὰ κακά.

Ἄσβεστος. Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως. ἀκατάπαυστος. πολύς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ μὴ σβεννυμένου πυρός.

Ἀσεβής. παρὰ τὸ σέβω, σεβής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσεβής. τοῦ ἀσεβέος. ὁ κανών. οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταί, τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσι. καὶ ἀσεβοῦς. τὰ εἰς ης ὀξύτονα σύνθετα παρὰ τὰ ῥηματικὰ, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν. φύω, εὐφυής, εὐφυοῦς. ἡ αἰτιατική, διὰ τί οὐ λέγεται τὸν ἀσεβῆν. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐ κατὰ πάντων τῶν αἰτιατικῶν τῶν ἀπὸ τοῦ εἰς ης ἐπιθέτων προσλαμβάνουσι τὸ ν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυρίων. τὸν Δημοσθένην λέγει, καὶ τὸν Ἀριστοφάνην. ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, οὐδαμῶς. τὸν ἀσεβῆ. τὸ γὰρ ε καὶ ἄλφα εἰς η κιρνᾶται, ἡνίκα πρὸ τοῦ ε ἐστὶ σύμφωνον. εἰ δὲ καθαρὸν, καὶ εἰς α καὶ εἰς η. τὴν εὐφυέα, καὶ εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ. εἰ δὲ ἔχει τὸ ρ, εἰς α. ἀργυρέα, ἀργυρᾶ. τὸ δὲ κατὰ κλίσιν, οὐκ ἀπὸ τοῦ κανόνος κλίσεως, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πτώσεως, κανονικῶς, καὶ ὁ τοῦ. ὦ ἀσεβές. τὰ εἰς ης εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικὴν, εἰς ες ποιεῖ τὴν κλητικήν. διὰ τοῦτο κάνατα τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ης εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικήν, εἰ μὲν ὦσι κύρια, ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου, εἰς ες. βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς. ὦ Δημόσθενες. ὦ Ἀριστόφανες. καὶ κύρος, Μεγακλῆς, ὦ Μεγάκλητες. εἰ δὲ ὀξυνόμενα καὶ ἐπιθετικῶς, τηνικαῦτα τὸν τόνον φυλάττουσιν ἐπὶ τῆς κλητικῆς. ὦ εὐγενές. ὦ εὐτυχές. ὦ μονογενές.

Ἀσελγής. σελγοί, ἔθνος σώφρονες ὄντες. ἐξ ὧν καὶ ἀσελγεῖς, οἱ μὴ σώφρονες.

Ἀσελγής. παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀπατῶ καὶ σκοτίζω, θελγής. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθελγής, καὶ ἀσελγής, ὁ εὐαπάτητος καὶ σκοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἢ ὅτι Σέλγη, πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας ὅπου κακῶς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλους ἐπιγινώσκουσι. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α. ὅθεν καὶ ἀσέλγεια. πορνεία. ἀκαθαρσία. ἑτοιμότης πρὸς πᾶσαν ἡδονήν.

Ἀσελγαίνειν. κυρίως τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν. εἴρηται δὲ ἀπό τινος Ἐλεγηΐδος γυναικὸς Ἀττικῆς. πρώτης τοῦτο ποιεῖν τὴν ἀσέλγειαν εὑρούσης. ἐλεγαίνειν οὖν ἐστι τὸ ἀσελγαίνειν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσελγαίνειν. οὕτως Ἀλκίφρων. Ἐπαφρόδιτος δὲ, παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν. τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν. καὶ κατὰ τροπήν, λεγαίνειν. ὅθεν Ἀρχίλοχος. λέγαι γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι. πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν. καὶ συνθέσει τῆς α ἐπιτατικῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνειν. καὶ ἡ Κλέους θυγάτηρ Ἐλεγηΐς, ἄσωτος οὖσα λίαν. ἧς καὶ ὁ πατὴρ ἤκουσεν ἐπικορυφούσης τὸ αἰδοῖον καὶ βοώσης, Δίζεο δίζεο δὴ μέγαν ἄνδρα, ὅς σ' ἐπὶ μίλητρυγῃ καὶ λάξει ἐπὶ μάσθα.

Ἀσέληνα. ὄρη οὕτω καλούμενα. ἄπυροι μὲν, καρσί. παρὰ τὸ Ἀραχίνα ἐρρήθη, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ἡρακλείας. Νίκανδρος δὲ, ἐν τοῖς Αἰτωλικοῖς. ὅτι φησὶν ἐν αὐτοῖς τῆς σελήνης τῷ Ἐνδυμίωνι συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελήνους εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν φωτός.

Ἀσήμαντον. ἀφύλακτον. ἀφρόντιστον. ποίμνιον μὴ ἔχουσα. ἐκ τοῦ σημαίνω.

Ἀσφάλιστος, ἀποίμαντος.

Ἆσθμα, ἡ ἀναπνοή. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. ἄσω. ἦσμαι, ἆσμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἆσθμα. ἢ παρὰ τὸ ἆκμα ἆσμα. πέπονθεν ἐπένθεσιν τοῦ θ. τὸ γὰρ ἀνάλογον ἦν ἆσμα. ὥσπερ καὶ χῶ, τὸ χωρῶ. χὼν, καὶ χθών. καὶ παρὰ τὸ χαμαί χαμαλή, καὶ χθαμαλός, τὸ κοιλότατον. καὶ φθέγγεσθαι παρὰ τὸ φῶ, τὸ σαφηνίζειν τὰ τοῦ νοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἆσθμα, ἀσθμαίνω.

Ἀσθενής. παρὰ τὸ σθένος, ἡ δύναμις. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενής.

Ἄσις, ἄσιν. ἰλύν. ὅ ἐστι τὴν ψαμμώδη. ὅθεν καὶ ἀσιδόγειν.

Ἄσι. ἄσις. ἡ ἀκαθαρσία. ὅμηρος. αι, αἱ αἱμασιαί. Τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθεν καλύψω. ἔστι δὲ παρώνυμον, ἄση, ἄσις. ὡς φήμη, φῆμις. τὸ δὲ ἄση, γέγονε παρὰ τὸ ἄγω, ἄσω. Ἆσαί ἐδαίμονος αἶσα. ἄσω, ἄση, ὡς μυκήσω μύκημα, κινήσω, κίνημα.

Ἀσία, προμηθέως μήτηρ ἡ ἀσία, ὡς λυκόφρων. καὶ ἀπ' αὐτῆς, ἡ ἀσία ὠνόμασται.

Ἀσιάτις. ἀσιάδος. κρούματα τῆς κιθάρας. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν τῷ ἐπῳδῷ τὸ ὀξὺ χρέως εὐριπίδου. ἡ γὰρ ἑπτάχορδος κιθάρα οὕτω καλεῖται. εἴρηται δέ, ὅτι ἐν ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς λυδίας κειμένῃ, ἐν τμώλῳ πρῶτον εὑρέθη. καὶ τὰς γύαλας δὲ ὡς λέγει ὑπὸ μόβης καὶ τῶν λυδῶν γυναικῶν εὑρεθείσας, ἃς ἐκήνας ἀχθῆναι. ὅθεν καὶ λύδιος ὁ τρόπος μετωνομάσθη. ἡ ἀπὸ ἀσιάδου τινός.

Ἄσιος. τὸ α μακρόν, καὶ ψιλοῦται. ἢ παρὰ τὴν ἄσιν, ἄσιος, καὶ ἄσιος, ἢ παρὰ τὸ ἀΐσσω, ἄσιος. ὡς ὀρθῶ, ὀρθώσιος. κτήσω, κτήσιος. ἀγνήσω, ἀγνήσιος.

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. ὄνομα πτώσεως γενικῆς. ἡ εὐθεῖα, ἀσίας. ἐκλήθη κοινῶς ἀσίας ὁ λειμών, ἀπὸ ἀσίου τοῦ κότυος, ὃς ἦν βασιλεὺς λυδίας. κλίνεται ἀσίου. ὡς κοχλίας, κοχλίου. καὶ τὸ ἰωνικόν, ἀσίεω. ὁ κανών. οἱ ἴωνες τὰς εἰς ου γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσιν. οἷον, ὀρέστης, ὀρέστου, ὀρέστεω. ἀτρείδης, ἀτρείδου, ἀτρείδεω. πηλείδης, πηλείδου, πηλείδεω. αἰνείας, αἰνείου, αἰνείεω. Ἑταίρου μεγαθύμου ἑρμείεω. ὅτι αἱ διὰ τοῦ εω ἰωνικαὶ γενικαί, αἱ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπαροξύνονται. οἷον, ὀρέστου, ὀρέστεω. ἀτρείδου, ἀτρείδεω. οὕτως οὖν καὶ ἀσίεω. χωρὶς μὴ κατὰ πάθος ὦσι, διὰ τοῦ ἑρμείεω, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἑρμεῖ. καὶ ἡ χρῆσις. Ἠρκ' ἑρμείω τε καὶ ἡφαίστου. βορέου, βορέεω. καὶ συγκοπῇ βορέω, καὶ ἐυμμελίεω, ἐυμμελίω πριάμοιο. οὕτως οὖν, ἀσίας, ἀσίου, ἀσίεω ἰωνικῶς, καὶ συγκοπῇ, ἀσίω. καὶ ὁμοίως οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ κατὰ πάθος ἐστίν. ἤγουν κατὰ συγκοπήν. ἐν ἡρωϊκῷ μέτρῳ, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γενικάς, οὐ προφέρουσιν οἱ ποιηταὶ εἰς ου, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ εω, ὡς πηλείδεω. ἢ διὰ τοῦ αο, ὡς ὀρέσταο βοιωτικῶς. θετταλικῶς, καλοῖο. δωρικῶς, ἀτρείδα. κοινῶς καὶ ἀττικῶς, ἀτρείδου.

Ἀσινῆς. δρύοπες, οἱ τὴν ἀσίνην κατοικοῦντες. καλλίμαχος. Δειλαίοις ἀσινεῦσιν ἐπὶ ῥιπῆρθεν ἀρπάσας. εἴρηται ὅτι ἡρακλῆς τοὺς δρύοπας λῃστεύοντας ἀπὸ τῶν περὶ πυθὼ χωρίων ἐν τῇ πελοποννήσῳ μετῴκισεν. ἵνα διὰ τὴν πολυπληθίαν τῶν ἐνοικούντων εἴργοιντο τοῦ κακουργεῖν. καὶ διὰ τοῦτο, ἀσινεῖς αὐτοὺς ὠνομάσθαι, ὡς μηκέτι τι ἢ τὸ πρότερον σινομένους.

Ἀσκαλαβώτης. ζωΰφιον ἐοικὸς σαύρᾳ, ἐν τοῖς τοίχοις ἀνέρπον τῶν οἰκημάτων. παρὰ τὸ ἀκαλὰ τὸ ἡσύχως, καὶ τοῦ βαδήματος, ἀκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἀσκάνιος, ὁ υἱὸς αἰνείου τοῦ ἥρωος. εἴρηται δὲ ὅτι αἰνείας ἐπιγαμίᾳ χρησάμενος ἀπὸ ἀσκάλωνος, ὑπό τε ἀσκάλου τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς χώρας ξενισθείς, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν, τὸν υἱὸν ἀσκάλιον προσηγόρευσεν. ὃς τῇ ῥωμαίων διαλέκτῳ ἀσκάνιος.

Ἀσκάλαφος. παρὰ τὸ ἀσκαλὲς τῆς ἀφῆς ὠνομάσθη. ὁ λίαν σκληρός.

Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκαρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκάντης. κλινίδιον εὐτελές. οὐ παρὰ τῶν ἀττικῶν σκίμπους ὀνομάζεται. καλλίμαχος. Καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκάντα κάθισεν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις τὸν ἀσκάντην λαβών. καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος πρωταγόρᾳ. Καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρ' ἐμέ. ὁ δὲ κράβαττος οὕτω εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάμνειν. οὕτω δὲ ἐκάλουν τὸν ψίαθον. ἀκάντης καὶ ἀσκάντης, ἡ εὐτελὴς κλίνη. μὴ δὲ κάμνειν ἔχουσα.

Ἀσκελές. Ἀλλὰ ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεί. ἀμετακινήτως. κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν. ἢ ἀδιαλείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς. καὶ ἀσκελέως, τὸ σκληρῶς. παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκελές. τὸ ἄγαν σκληρόν. ὅθεν καὶ σκέλος. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἐσκληκέναι. ὅθεν καὶ ἀσκληπιός, ὁ μηκέτι τὰ σκέλη ἐσκληκέναι καὶ ξηραίνεσθαι. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. καὶ γὰρ τὸν ἐπιδαύρου τύραννον ὀφθαλμιῶντα θεραπεύσας, ἐκλήθη ἀσκληπιός. πρότερον γὰρ ἤπιος ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι τὰ ἀσκελῆ, ὅ ἐστι σκληρὰ τῶν νοσημάτων ἠπίως ποιεῖ. καὶ ἀσκληπιός, βοτανικός.

Ἀσκητής, διὰ τὸ ὡς ἀσκὸν γεγυμνοῦσθαι τὸν ἀσκητήν. ὅρος δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως. καὶ ὁ ἀθλητής, ἀπὸ τοῦ ἀσκῆσαι, ἐκ τοῦ ἀσκός.

Ἀσκηθής. παρὰ τὸ σχέθω, κατὰ σύνθεσιν καὶ ἔκτασιν, καὶ τροπήν. ὁ ὑγιὴς καὶ ἀκώλυτος τοῦ πράττειν. ἀβλαβῆ, ἀκέραια τεθέντα καὶ σωζόμενον.

Ἀσκός, ἐκ τοῦ σχίζω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. ἢ παρὰ τὸ σχῶ, σχήσω, ἄσχος, καὶ ἀσκός, ὁ ἀβλαβής, καὶ ὑγιής, καὶ μὴ ἐσχισμένος. ὅθεν καὶ ἀσκότερος ἀβλαβής, καὶ ὑγιής, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ.

Ἀσκῆσαι δέ, τὸ θεραπεῦσαι. ἐπιμεληθῆναι. ἀθλῆσαι.

Ἀσκοφορεῖν. ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς ποιεῖσθαι. ταῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται. τὰ δὲ τοῖς μετοίκοις ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, καὶ σκάφας φέρουσιν. ὅθεν καὶ ἀσκοφόρος λέγεται. οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται. καὶ ἀσκοὺς κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι. καὶ διὰ τοῦτο ἀσκοφόροι καλοῦνται.

Ἀσκώματα. καλοῦνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιρραπτόμενα ταῖς κώπαις ἐν ταῖς τριήρεσι. διὰ τὸ μὴ εἰς

φέρειν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. ἀριστοφάνης. Ἀσκώματα· τὰ λίγνα καὶ τὰ πλαγύδια τὰ περὶ τῶν ἐπιδίφρων. ὅτι ἀπὸ ἀσκῶν γίνονται, καὶ ἄγχιστά εἰσι. καλοῦνται δὲ ἀσκώματα καὶ οἱ γνάθοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλκευτικῶν ἀσκωμάτων. ἅ εἰσι φῦσαι χαλκευτικαί.

Ἀσμενος. ἥδω τὸ εὐφραίνω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἧσμαι. ἡ μετοχὴ, ἡσμένος καὶ ἄσμενος, τροπῇ τοῦ η εἰς α. ἐξ αὐτοῦ, ἀσμενίζω. καὶ συνασμένιζε, τὸ συνευφραίνου. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ εἶναι μετοχήν. ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ, προπαροξύνονται. πρὸς οὓς φαμὲν ὅτι λέγουσιν οἱ τεχνικοὶ μετοχὴν εἶναι παρακειμένου. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἡσμένος. κατὰ συστολὴν ἀρχούσης, ἄσμενος. καὶ ἅμα τῇ συστολῇ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται.

Ἀσμωλί. ἀναπνοὴ ὀλίγη. καὶ ἀσμωλεῖν, ἀγνοεῖν.

Ἀσούρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ φοινίκων.

Ἀσκωλιάζω. ἀσκωλιάζειν ἐστὶ, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον. ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκῶλον, ὅ ἐστι σκόλοπα, τὸ ἐν ποσὶ πάλλεσθαι ἀπὸ τῶν πεφυκότων σκόλοπα καὶ χωλεύοντα. ὅπερ ἐπίχαρμος ἐν ταῖς πόρναις σκωλοβατίζειν φησί. σκωλιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσκωλιάζειν. τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκὸν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσκωλιάζειν λέγεται τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. οὕτως ἐπαφρόδιτος.

Ἀσπάζω. ἔστι ῥῆμα σπῶ, ὃ σημαίνει τὸ διαχωρίζω. ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγήν. ὡς φῶ, φάζω. βῶ, βάζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπάζω. τὸ μὴ διαχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φιλίας ἑνοῦσθαι. ἀσπάζεται κατὰ στέρησιν τοῦ μὴ σπᾶν. ὁ γὰρ διαλυόμενος καὶ ἐχθαίρων, ἐχθραίνων, ἀποσπᾶται ἀπ' ἐκείνου ἑαυτόν. ὡς ἐπὶ τηλεμάχου. Ἦ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν ἀντινόοιο. ἐκ τοῦ οὖν ἐναντίου τὸ ἀντέχεσθαί τινος κατὰ φιλίαν, ἀσπάζεσθαι εἴρηκεν. ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἀσπαστός. καὶ οὐδέτερον, ἀσπαστόν. ὁ μέλλων ἀσπάσω. ἀφ' οὗ ἀσπάσιος. καὶ ἀσπασίως, τὸ προσηνῶς καὶ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ παρασύνθετον, ἀπὸ τοῦ ἀσπάζω συνθέτου. τὸ γὰρ ἀσπάζω, σύνθετόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ σπῶ ῥήματος. ἀφ' οὗ τὸ σπῶμαι. καὶ παράγωγον, σπάζω. καὶ προσῆλθεν ἡ α ἐπίτασις καὶ ἐποίησε τὸ ἀσπάζω. τὸ γὰρ ἐπισπᾶσθαι, ἔστι τὸ ἀσπάζεσθαι. ἀρσενικὸν, ἀσπάσιος. τὸ θηλυκὸν, ἀσπασίη. λέγεται καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀσπασίως.

Ἀσπάσιος. ἡ διὰ τοῦ ιος παραγωγὴ παραλήγοντα γινομένη, εἴτ' ἂν ἀπὸ τέλους ἔχει τὸ ὀξύνεσθαι. ὀρθώσω, ὀρθώσιος. αἰνήσω, αἰνήσιος. ἀρκέσω, ἀρκέσιος, καὶ ἀρκείσιος. ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἄρσω, ἄρσιος, ὁ ἁρμοζόμενος. καὶ ἀνάρσιος, ὁ μὴ ἁρμοζόμενος. ἄζω, ἄσω, ἄσιος, καὶ κατὰ ἀνάθεσιν ὅσιος. κτήσω, κτήσιος. ἀξῶ, ἄξιος. οὕτως οὖν καὶ ἀσπάσω, ἀσπάσιος. καὶ θαυμάσιος. ὀξύνεται δὲ ἀνεψιός, δεξιός. τὸ δὲ πλησίος, ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μετὰ τὸν χρόνον. ὁ γὰρ ἄπλητος ὁ ἄπορος πέλαστος. πλητὸς, πλήσιος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, τροπῇ τοῦ τέλους. οὕτω γέγονε δὲ τὸ πλησίος παραλήγοντα. οἱ γὰρ λάκωνες τὰ παραλήγοντα, εἰς τὸ τ οὐ μεταποιοῦσιν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ. ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος. ἐνιαύτιος λέγουσιν ὑπομιμνήσκοντες τοῦ προτέρου τ. πλοῦτος, πλούτιος, πλούσιος. τὸ δὲ πλησίος, πλάτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ παραλήγονται. παρὰ τὸ πέλω, παράγωγον πελάζω τὸ προσεγγίζω. ῥηματικὸν ὄνομα, πλατὸς καὶ πλητός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγὴν, πλησίος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος.

Ἀσπαστόν, τὸ ἡδύ. τοῦ α κατ' ἐπίτασιν ὄντος. ὅπερ ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶ.

Ἀσπάραγος. κυρίως ἐπὶ τοῦ τερείου κορείου, ὁ μὴ σπειρόμενος.

Ἀσπάλαθος. εἶδος ἀκάνθης. νίκανδρος. ἐν δ' ὀρέεσσι μυοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωνται. παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος.

Ἀσπαλιεύθην. ζητεῖς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ δελέατος τῆς ἡδονῆς ἀσπαλιεύθην καὶ ἐνέχετό μοι τὸ ἄγκιστρον.

Ἀσπαλιεύω. παρὰ τὸ ἀποσπᾶν τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῆς θαλάσσης. σπῶ, σπεύς, πλεονασμῷ τῆς λι συλλαβῆς, σπαλιεύς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀσπαλιεύς.

Ἀσπαλιευτής, ὁ ἁλιεύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπᾶν, καὶ τὸ λίνον. ὁ σπῶν τῷ λίνῳ. τοῦ α ἢ πλεονάζοντος, ἢ ἐπίτασιν σημαίνοντος. ὅθεν καὶ ἀσπαλιευτής, ὁ ἐκ τῆς ἁλὸς σπῶν τοὺς ἰχθῦς.

Ἄσπετος. ἔστι ῥῆμα σπῶ. ὅπερ γέγονε παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ὡς παρὰ τὸ ἔχω, σχῶ. ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶσθαι ποιεῖν.

Ἄσπετος. ῥηματικὸν ὄνομα, σπετός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄσπετος αἰθήρ. οἱονεὶ ὁ πολὺς καὶ μέγας καὶ δυνάμενος ἄρρητος λέγεσθαι. ἢ οὐδ' οὐκ ἄν τις ἐφίκοιτο διὰ τὸ παρακολουθητὸν διὰ τὸ μέγεθος. ἢ παρὰ τὸ σπῶ τὸ κρατῶ, σπετὸς καὶ ἄσπετος.

Ἄσπετον. ἀπλήρωτον. πολύν. λυκόφρων. Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμφάγον βοήν. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω εἶναι. ἄσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε καὶ ἄρρητα ὑπάρχειν τοῦ λέγεσθαι.

Ἀσπερχές, ἀδιαλείπτως. τοῦ α κατ' ἐπίτασιν. τουτέστι τὸ ἄγαν ἐσπευσμένον, παρὰ τὸ σπέρχω. συνεχῶς. ἰσχυρῶς. ταχέως.

Ἄσπειστον. ἀπὸ τοῦ σπένδω. οὗ ὁ μέλλων, σπείσω. ὁ παρακείμενος, ἔσπεικα, ἔσπεισμαι, ἔσπεισαι, ἔσπεισται, σπειστός, καὶ ἄσπειστος. ἄσπονδος.

Ἀσπιστής, πεζὸς ὁπλίτης. πολεμιστής. ἀπὸ τοῦ ἀσπίζω ἐξ οὗ ὑπερασπίζω. ὁ μέλλων, ἀσπίσω. ἤσπικα. ἤσπισμαι. ἤσπισαι. ἀσπιστής.

Ἀσπίς. ἀσπὶς σημαίνει δύο. τὸ μὲν ζῶον. ἐπὶ τοῦ ἑρπετοῦ. διὰ τὸ κύκλους ποιεῖν τοῦ σώματος καὶ μὴ ταχέως

ἐκτείνειν δὲ ἐσχηματίσθη ἡ ἀσπίς ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὅπλου. οὕτως τὸ συστρέψαι ἑαυτὸ, πολεμεῖ καὶ μάχεται. τὸ δὲ ὅπλον, παρὰ τὸ σπῶ, τὸ σπίζω. τὸ ἐκτείνω, καὶ μηκύνω. ὅμηρος, σπίζω. ἀποβολῇ τοῦ ω, σπὶς τὸ μακρόν. παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι καὶ διατείνεσθαι. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσπίς. ἢ διὰ τὸ μακρὰν εἶναι ἀπηλλάχθαι. διὸ περιφερὲς τὸ σχῆμα εἴργασται. τὸ μὴ ἔχειν σπιθαμὴν μεμηκυσμένον, ἀλλ' εἶναι περιφερῶς κεκυκλωμένον. ἢ παρὰ τὸ ἀσπάζεσθαι εἶναι τοῖς φονοῦσιν ἐν τῷ πολέμῳ, σκεπάζουσα. ἀσπίς. ἀσπίδος, ὄκλαδόν. τὰ εἰς ις θηλυκὰ, διὰ τοῦ δ ἐκφερόμενα ἁπλᾶ ἔντε σύνθετα, διὰ τοῦ δος κλίνεται. ἁπλᾶ μὲν, κνηκὶς κνηκῖδος. σύνθετα δὲ, βοῶπις, βοώπιδος. ἑλικῶπις, ἑλικώπιδος. διὰ τί ὀξύνεται. τὰ εἰς πις θηλυκὰ δισύλλαβα ἃ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνονται. θέσπις. λάμπις. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον. τὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται. ἀσπίς, ἐλπίς. ἐμπίς, εἶδος κώνωπος.

Ἀσπιδιώτης. ἐκ μὲν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ἀσπιδώτης. δίτης, δηλονότι πλεονασμῷ τοῦ ω. ἢ δὲ παρὰ τὸ ἀσπίδος, οἱ ἄνθρωποι ὑπασπίδιοι, παράγωγον. οὐ πλεονάζει. ὥσπερ ἴδιος, ἰδιώτης. καὶ ἥλιος ἡλιώτης, καὶ ἀφηλιώτης, οὕτως ἀσπίδιος, ἀσπιδιώτης.

Ἀσπληδὼν. φασὶ γὰρ εἶναι ἀσπληδόνα τὴν πρεσβύτιδος καὶ στερώπης. ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἀσκηπτά δην οὕτω λέγειν, καὶ σπληδόνα τὴν τέφραν. ὅταν οὖν εὕρωμεν οἱ δ' ἀσπληδόνα νῶον, πλεονασμός ποιητικός ἐστι τοῦ α. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἀσπουδεί. ἄνευ κακοπαθείας, καὶ χωρὶς πόνου.

Ἆσσον, τὸ ἐγγὺς καὶ πλησίον. εἴρηται παρὰ τὸ ἐγγύς. συγκριτικὸς τύπος, ἐγγύτερος, ἐγγίων ἔγγιστον. καὶ τὸ οὐδέτερον ἔσσον καὶ ἆσσον. ὥσπερ μέγας, μειζότερος μείζων, μέσσον, καὶ μᾶσσον. Ἡ εἴ τι σοῦ τὸν οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον. ἀντὶ τοῦ μακρότερον. οὕτως ἔσσον, ἆσσον. οὕτως εὗρον ἐν σχολίοις τοῦ ἐκθέντος ἀπολλωνίου. ἢ παρὰ τὸ ἄπτω καὶ προστεθὲν ἐν σ. καὶ αἰολικὸν, ἄσσω, ἆσσον. νίπτω,

Ἀσσοὶ ἐθελήθα. φησὶν ἀρίσταρχος, μία σημαίνειν τὴν λέξιν. τινα, ἅτινα. ὅσσα. καὶ ἀεὶ ψιλοῦται. δασύνεται δὲ ὅτε δηλοῖ τὸ ἅτινα. καὶ ἔστι κατὰ ἡρωδιανὸν, δύο μέρη λόγου. τὸ ἃ, ἄρθρον καὶ τὸ σσα, ὅ ἐστι μεγαρικὸν δηλοῦν τὸ τινά. καὶ ἡ παραλήγουσα φησὶ δασύνεται.

Ἀσσυρία. ἡ βαβυλωνία. τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο εὐφράτις, ὕστερον δὲ χαλδαία. τὸ τελευταῖον δὲ, ἀπὸ ἀσσούρου τοῦ σοῦσσου ἀσσυρία, ὥς ξενοκράτης ἐν πρώτῳ χρονικῶν. Αὐτίκα δ' ἀσσυρίης ἐπέβαιν χθονός. ἔνθα σινώπην θυγατέρα ἀσωποῦ. ἡ πλησίον τῆς σινώπης γῆ, ἕως ἀπαμείας καὶ ἔτι κάτω. ἡ κειμένη πρὸς τὴν θάλασσαν τὴν ποντικὴν τὴν φερομένην ἀλλὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς διακρίνουσαν καλεῖται πᾶσα συρία. διὰ τὸ συρῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τοῦ μετρίου γενομένου. ἀσσυρία δὲ, ἡ ἐγγὺς τῆς συρίας γῆς οὖσα. ἢ τις ἐστὶν ἡ σινώπη, παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. ἀσσύριοι, τὸ ἔθνος. καλλίμαχος. Ἡ ἀπὸ ἀσσυρίων ἡ μεδέα πῆ στρατιή. καὶ ἥμισυ μὲν πέρσαι, ἥμισυ δ' ἀσσύριοι. εἴρηται παρὰ τὴν ἀστάρανον τὴν ἔθνους ἐπικρατήσαντα. ἐκ βολῆ τοῦ κ, ἄσσαρος. καὶ τροπῇ, ἄσσυρος. καὶ παραγωγῇ, ἀσσύριος. ὥσμαθω, μῦθος. ἀσσυρίους τοὺς ἐν τῷ πόντῳ. παρὰ τὸ μηκέτι σύρους εἶναι. ἐν ἰλιάδι ἀσσύριος.

Ἆσσον. τὰ πρὸ δύο τῶν αὐτῶν βραχέα ὄντα. σεσημείωται τοῦ μᾶλλον, καὶ θᾶσσον. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα σεσημειωμένα, ἀπὸ εὐδαίμων παράθεσιν. ὥς τὸ ἔλασσον τὸ εὐχερές. νάσσων, ὄνομα κύριον. καὶ ἐλάσσων.

Ἀστάχω. σταχὺς δέ ἐστιν ὁ τὴν σίτου συνέχων. ἀπὸ τοῦ, στήσω, στήκω, σταχὺς, καὶ ἄσταχυς. ἢ παρὰ τὸ ἐν τάξει τὴν σίτου στοιχεῖν. προπαροξύνεται. πᾶν γὰρ ὄνομα εἰς ως λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται.

Ἀστάρτη, ἡ θεός. ὄνομα δὲ αὕτη ἐστί. λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἄστρου. ἄστρον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνάπλασμα. ἀφ' οὗ τὸ εἶδος καλεῖται ἐξ ὄνομα ἄστρου. λοιπὸν παρὰ τὸ ἄστρον, ἀστράτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστάρτη. ἢ παρὰ τὸ ἀριστερά. καὶ συγκοπῇ, ἀστράτη. ἔφορος γὰρ τῶν ἄστρων ἡ θεός.

Ἀστεμφής. Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν. καὶ ἀστεμφέως, ἀμετακινήτως. ἰσχυρῶς. παρὰ τὸ στέμβειν τὸ κινεῖν σείειν. ὥς. ἀστεμβὴς οὖν ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφής. ἢ παρὰ τὸ στρέφω στρεφής, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀστρεφής. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστερφής. καὶ ἐλλείψει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ μεταθέσει τοῦ ρ εἰς μ, γίνεται ἀστεμφής. καὶ ἀστεμφὲς, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον. κατὰ ἀπόφασιν τοῦ στεμβάζειν, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. λυκόφρων δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυστεμφακία. μέμπτα. Δύσζηλος ἀστέμβακτα τιμωρουμένη. βοῶσα δ' οὐ κλύταιον δεσπότην πόσιν.

Ἀστεροπὴ, ἡ ἀστραπή. παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾶν, διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης λαμπηδόνος. ἢ παρὰ τὸ ὄπτω, ὀπή. καὶ μετὰ τῆς ἀστέρος γενικῆς, ἀστεροπή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἀστεροπή. καὶ τὸ στεροπὴ ὁμοίως. καὶ στεροπηγερέτης, ὁ ἀστραπτικός.

Ἀστεροπητής. ἀστραπτικός. ἀστραπὰς ποιῶν.

Ἄστυος, ὄνομα. ἐκ τοῦ ἄστυ. σημαίνει δὲ πόλις. λέγεται κυρίως ἐν ἄστυ διατρίβων. καὶ διότι ἦθος χρηστὸν ἔχων πουμένος, ὥς ὁμώνυμος. ὥς ἐστιν τὸ παιδίον ἀστεῖον τῷ θεῷ. λέγεται καὶ ὁ γελωτοποιός.

Ἀστήρ. ἵστημι, στήσω, στήρ, καὶ ἀστήρ. ὁ μὴ ἱστάμενος παρὰ τὸ ἄστατον ἔχειν δρόμον. κυρίως ἀπὸ τῶν πλανητῶν λέγεται ὁ μὴ στάσιν ἔχων, ἀστατήρ, καὶ ἀστήρ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀπλανῶν. ζητεῖται διὰ τί ὥσπερ γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρός, μὴ τὸ αὐτὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀστέρος ἄστρος. ὥς μὴ ἔχει μέμημα τὴν ἀστέρος γενικὴν οὐ συγκόπτεται. τὸ δὲ ἴστρος, βαρυτονούμενόν ἐστιν. τὸ δὲ εἰ ποιότης καὶ ἡ γαστρὸς γενικὴ οὐκ ἔχει εὐθεῖαν διὰ τὸ γαστρὸς ὀξυτόνου ἰσχυρᾶς μιμῆσαι ται ἔστιν εὐθεῖα ἀπεῖν, ὅτι τὸ γαστὴρ παραλόγως ὀξυτονουμένη τῶν

ἀγώνων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων βαρυτόνων. ἐπεὶ οὖν παραλόγως ὀξύνεται τὸ γαστὴρ, τούτου χάριν καὶ τῆς γενικῆς παραλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπήν. διατί δὲ ὥσπερ γίνεται ἄνδρα καὶ θύγατρα, οὐ γίνεται καὶ μητρα καὶ πατρα. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῖς μήτρα καὶ πάτρα, ὃ σημαίνει τὴν πατρίδα. χοιροβοσκός.

Ἄστηνος, ὁ δυστυχής. καὶ πένης. παρὰ τὸ στάσιν μὴ ἔχειν, μὴ τὲ οἴκησιν. σύνεστι δὲ τοῦτο πένητι.

Ἀστίβητος, ἀπάτητος. ἀδιάβατος. ἀπὸ τοῦ στείβω, ὁ μέλλων δεύτερος, στιβῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται, στιβῶ, στιβήσω, ἐστίβηκα. ἐστίβημαι, ἐστίβηται, στιβητὸς, καὶ ἀστίβητος. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ δὲ στίβω, παρὰ τὸ στῶ.

Ἄστικτον. οὕτως οἱ ἀττικοὶ ἐκάλουν τὸ ἐλεύθερον χωρίον, καὶ μὴ ὑποκείμενον χρέει. εἴρηται δὲ ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χρέεσι χωρίοις, εἰώθασιν ἐγκαταπηγνύειν στήλην, ἣν ἐκάλουν ὅρον. ἐν ᾗ ἐνεκεχάρακτο τὸ χρέος, καὶ ὁ χρήστης. ἵνα μὴ πλανηθεὶς ἕτερος ὡς ἐπὶ καθαρῷ αὐτῷ δανείσῃ. τὸν δὲ ἐλεύθερον, ἄστικτον ἐκάλουν.

Ἄστρον. παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω, αἴσω, γίνεται αἴστρον. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἄστρον καὶ ἀστήρ. ἢ παρὰ τὸ στῶ, στήσω, στήρ.

Ἀστρίας. καλλίμαχος, Δέκα δ' ἀστρίας αἴνυτο λάβρον. εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ὡς γὰρ ὁ παρθένιος πόρθις, καὶ ὁ χαλδαῖος, χάλδις, καὶ ὁ λάσταυρος, λάστρις. καὶ ἀμφιάραος, ἄμφις, οὕτω καὶ ὁ ἀστράγαλος, ἄστρις.

Ἀστροβολίως, ἐντέχνως. πλάτων. οἱ δὲ, ταχέως.

Ἀστροβοληθῆναι. τὸ, νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι ἐπὶ τῶν παιδίων. κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων καταβληθέντα ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός.

Ἀσθαίνω. ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶ. ἀδυνατῶ. κακοπαθῶ. μοχθῶ. χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ.

Ἀστιγίας, τὰς ὑποφυλλίδας τῶν βοτρύων. οἱ δὲ, ἀκτῖνος αὐγάς. ἔνιοι, ἀστριγίας. καὶ ἀστρίγας ἄλλοι.

Ἀστράγαλος σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ποδὸς, παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ ὀρθὴν φυλάττειν τὴν βάσιν, ἢ ὁ μὴ πρὸς τὸ μέλλειν καὶ ἱστάναι γενναίως, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι. ἀστάγαλός τις ὤν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἀστράγαλος. Νείατον ἐς ἀστράγαλον. ἐπὶ δὲ τῶν νωτιαίων ὀστέων, παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ στρέφεσθαι, μηδὲ κινεῖσθαι κατὰ στέρησιν τοῦ ἄλφα. οἷον, Ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἐάγη. ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς, οἷον,

Ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.

Ἀστραβὴς, ὁ ἀρρεπής. πίνδαρος. Ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. παρὰ τὸ στρέφω, στρεφὴς, καὶ ἀστραβὴς κατὰ τροπήν.

Ἀστράβη. ἐπισκεύους εἴρηται ξυλίνου. ἤγουν τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων τιθέμενον ξύλον. ὅπερ ἀραρίσκουσιν οἱ καθεζόμενοι. οἱονεὶ ἀστραφὴ τις οὖσα. παρὰ τὸ μὴ στρέφεσθαι καὶ πίπτειν τοὺς καθεζομένους. λέγουσι δὲ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ, τὴν σαγματικὴν ἡμίονον, ἀστράβην λέγουσιν.

Ἀστραβαλίζειν. ὁμαλίζειν, ἀπευθύνειν.

Ἀστραπὴ, παρὰ τὸ ἀστάτως καὶ ῥᾷον παύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀστέρος ὄπα ἔχειν, ἤγουν διὰ πυρὸς ὡς ἀστὴρ. ἢ ἐκ τοῦ ἀστεροπὴ. ἐξ αὐτοῦ κατὰ παραγωγὴν, ἀστεράπτω, καὶ συγκοπῇ, ἀστράπτω. ἢ παρὰ τὸ στερεῶς ἅπτεσθαι οὗ ἂν ἐφίκοιτο.

Ἄστυ, ἡ πόλις. φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἀτθίδος φησίν. Ἄστυ δὲ προσηγόρευσαν τὴν πόλιν, διὰ τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ στῆναι ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ τὰς κοινὰς οἰκήσεις, ὅθεν οὐ μετανέστησαν. οὕτως ὠρίων περὶ ἐθνικῶν. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶν τόπων τὰς πόλεις ᾠκοδόμουν.

Ἀστυβοώτην, ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα. εἰς τὸ ω τῆς ἰλιάδος, παρὰ τὸ ἐν ἄστει βοᾶν, βοῶ, βοώτης.

Ἀστυάναξ. ὁ υἱὸς τοῦ ἕκτορος. οὐ λέγεται παρὰ τὸ ἀνάσσω τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνακῶς ἔχειν τοῦ ἄστεος τὸν ἕκτορα. καὶ ἀνακῶς ἐντεῦθεν τοὺς διοσκούρους ἀττικοὶ, ὅτι ἐπιμελῶς αὐτοῖς ἐχρήσαντο διὰ τὴν ἑλένην τὰς ἀφνίδας ἐκπορθοῦντες. οὕτως ἀσκληπιάδης ὁ μυρλεανός. ἰλιάδος ζ. Τόν ῥ' ἕκτωρ μὲν σκαμάνδριον καλέεσκεν, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ἀστυάνακτ' οἶος γὰρ ἔρυτο ἴλιον ἕκτωρ.

Ἀστυπαλαία. μοῖρα τῆς σάμου οὕτω καλουμένη. ὅτι πατροκλῆς καὶ τεμβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς σάμον πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας τὰς κάρας κοινωνίαν θέμενοι, ᾤκησαν παρὰ τὸν χησίον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν. ὧν τὴν μὲν, χησίαν ὠνόμασαν ἀπὸ τοῦ χησίου ποταμοῦ παρακειμένου τῇ πόλει. τὴν δὲ, ἀστυπαλαίαν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος. οὕτω θεμισταγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ.

Ἀστυρὸν, τὸ ἄστυ. καλλίμαχος. Ἦμαρ ἐταζοῦσα μέγα ῥύφος ὑτιζώρου, ἀστυρὸν εἰς ἀνέβαινεν. εἴρηται παρὰ τὸ ἄστυ ὑποκοριστικῶς, ἀστυρόν. οὕτω θέων ἐν ὑπομνήματι τῶν τοῦ β αἰτίου.

Ἀστυπόλης. συκοφάντης. τυροπώλης.

Ἀστυφέλικτον, ἀκίνητον. ἀσειστον. ἀπὸ τοῦ στυφελίζω.

Ἀσύφηλος. ὅμηρος. ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν. ἄτιμον, ἢ ἀπαίδευτον. ἀδόκιμον, καὶ ἀνόητον. παρὰ τὸ ἄσω τὸ βλάπτω καὶ τὸ φηλῶσαι, ὃ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπατῆσαι. ἐξ οὗ καὶ φῆλος ὁ ἀπατηλός. καὶ φήληκες τὰ σῦκα. ταὐτὰ ὄντα, τῇ δὲ ἰδέᾳ, πέπειρα. καὶ φηληκίζω, ἀπὸ τοῦ φῆληξ φήληκος. τινὲς παρὰ τὸ σφάλλω, σφάληξ, καὶ σφῆληξ. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ σώω, σωσικράτης, σώσιβιος. ἀρκέσω, ἀρκεσίλαος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄσω καὶ φῆλος, γίνεται ἀσίφηλος, καὶ ἀσύφηλος. ὡς δίφος, δύφος. ἢ μώνυχος, μώνιχος. ἢ παρὰ τὸ σοφὸς, γίνεται σόφηλος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσόφηλος. καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς υ. ὡς ἄγορις, ἄγυρις. ἀσύφηλος.

Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός. ὁ λάρυγξ. Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσι. καὶ πάλιν, ἐρισφάραγος πόσις Ἥρας. παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅ ἐστιν ἠχεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος καὶ ἀσφάραγος. ἀμέλει γὰρ καὶ κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. ἢ παρὰ τὸ σπῶ, σπάραγος καὶ ἀσφάραγος. γίνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶν ὑποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοί, διὰ τοῦ φ. οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὁρμενα ἀσπαράγους καλοῦσιν. οὕτως εὗρον ἐν τῷ λεξικῷ τῷ ῥητορικῷ.

Ἀσφάλαξ. παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπάλαξ. καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, ἀσφάλαξ. τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο ἀποσπᾷ τὴν γῆν ἐπὶ βάθος, καὶ οὕτως εἰσέρχεται. καλεῖται ἀσφάλακος.

Ἀσφαλής, ἑδραῖος. ἀπὸ τοῦ σφάλω.

Ἀσφόδελος, ἀσφόδελος λέγεται. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ α, σφοδελός. βαρύνεται ὁ καρπός. ὀξύνεται ὁ τόπος ὁ περιέχων αὐτούς.

Ἀσφαδές, ἀκατάστατον. αἰσχύλος.

Ἄσχετος. οὐ γέγονε παρὰ τὸ σχέθω. ἔλεγε γὰρ τὸ ἀνάσχετος. ἀλλὰ παρὰ τὸ σχῆμι. ἀφ' οὗ ἔσχηκα ὁ παρακείμενος. καὶ ἐσχέθην ὁ ἀόριστος. ὁ μέλλων, σχήσω. ἐξ οὗ καὶ σχέσις. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ τίθημι, γίνεται θετός, καὶ ἄθετος. ὁ ἄκυρος, καὶ ἀσύνετος καὶ ἀβέβαιος, καὶ μηδέποτε ἐν ταυτῷ μένειν προκείμενος. καὶ εὔθετος, καὶ ἵημι, ἑτός, καὶ ἄφετος, καὶ δίδωμι, δοτός, καὶ πρόδοτος. καὶ δέδεμαι, δετός, οὕτω σχῆμι, σχετός, καὶ ἄσχετος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σχῶ, σχετός, ὁ κρατητός. καὶ ἄσχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ἀσχάλλων, ἀδημονῶν. λυπούμενος. χαλεπαίνων, ἀγανακτῶν. παρὰ τὸ ἄχω. οἷον, Νῦν δ' ἄχομαι, τόσα γάρ μοι ἐπέσπεν κακὰ δαίμων. γίνεται ἀχάλλω. ὡς παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσχάλλω. ὁ μέλλων, ἀσχαλῶ. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα περισπώμενον δευτέρας συζυγίας, ἀσχαλῶ. τὸ τρίτον, ἀσχαλᾷ, ἀσχαλᾷ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς, ἀσχαλάᾳ, ὡς τὸ βοάᾳ. καὶ ἔστι τὸ μὲν προτέλευτον α, βραχύ. τὸ δὲ ἐπὶ τέλους, μακρόν. πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα, βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς ἐν τῷ πλεονασμῷ λέξεως. ἢ παρὰ τὸ σχῶ. σχάλλω, καὶ ἀσχάλλω, ὃ ἐπέχειν οὐ δυνάμεθα.

Ἄσωμος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀσώματος κατὰ συγκοπήν, ἢ ἀπὸ τοῦ σῶμα, ἄσωμος.

Ἄσωτος, παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωτός, καὶ ἄσωτος. ὡς γνωστός, γνωτός.

Ἀσωπός, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν. παρὰ τὸ ἄσιν τὸ ῥύπον, καὶ τὸ ὤψ, ἀσωπός.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΑΥ

Ἀταλός, παρὰ τὸ ἁπαλός. καὶ τροπῇ, ἀταλός, ὁ νήπιος. ἢ παρὰ τὸ τλῆναι, ταλός, καὶ ἀταλός. ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν.

Ἀταλὰ φρονέοντα, ἁπαλὸν φρόνημα ἔχοντα. τουτέστι νηπίων. ἀνοήτων. ἢ μὴ δυναμένων τλῆναι κακοπαθεῖν.

Ἀτάλλων, παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρτερῶ καὶ ὑπομένω, γίνεται τλάς. καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι. ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλων, ὁ ἀπαθής, καὶ μὴ κακοπαθῶν.

Ἀτάλαντος. Ἄρηϊ ὁμοτάλαντος. οἱονεὶ ἰσοτάλαντος. ἰσόζυγος. ἰσοστάθμος. τάλαντον γὰρ τὸν ζυγὸν φασί. καὶ ταλαντευόμενον, ἀντὶ τοῦ ζυγοστατεῖν.

Ἀταλάντη. ὠνόμασται οὕτως ἡ τριήρης. ἀπὸ Ἀταλάντης τῆς ἡρωΐνης, ἐπεί τις ἦν ὠκίστη δραμεῖν.

Ἀτάρβητος. ἄφοβος. παρὰ τὸ τάρβος. ἢ ἀθαρβός τις ἐστίν. ὁ μὴ θαρρῶν βοὴν ὑπομεῖναι.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἄφοβον. κυρίως, τὸ μὴ μῦον. Εὐφορίων. Ὄππα ἀτάρμυκτον γέ ποι ὄμμα. παρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ μύειν. τὸ ἀτενές. ἢ παρὰ τὸ τάρβος, ἀταρβύκτον, καὶ ἀτάρμυκτον. καὶ γὰρ ταρμύσσειν, τὸ φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸ θρασύν.

Ἀταρτηρός, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. συγκοπῇ, τρῶ, τρήσω, τηρός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτηρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ α, ἀταρτηρός. ἢ παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἀτηρός, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀταρτηρός. Ἀταρτηροῖς ἐπέεσσι. σκληροῖς, καὶ χαλεποῖς.

Ἀταίω, τὸ θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι. Ἀταιομένου κακὰ ἔργα.

Ἀταρπός, ἡ εὐθεῖα ὁδός. παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτραπον, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τραπός. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀταρπός. ἐξ ἧς ὁδοῦ, οὐκ ἔστι τραπῆναι καὶ ἐκτραπεῖν. ἢ ἡ πολύτροπος. εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται ἡ ὁδός. καὶ ἀταρπιτός, ἡ αὐτή. ἢ ἀτραπός. παρὰ τὸ τρέπω, τραπός. καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀτραπός, ἡ πολλὰς τοῖς ἄλλοις τροπὰς παρέχουσα.

Ἀτραπὸς, ὁ οἶνος. τραπεῖν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι. ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, ἄτραπος οἶνος, καὶ ἄτροπος λέγεται. οὕτως ὧρος.

Ἀτάσθαλος, ὁ ἄδικος. Ὅμηρος. Ὕβρισαν δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι. παρὰ τὸ ἀτῶ, τὸ βλάπτω. ὡς αἴθω, αἴθαλος. καὶ δαίω, δαίδαλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀτῶ, ἀτάζω, ἀτάζαλος. καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σθ, ἀτάσθαλος. ὡς μαζός, μασθός. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἄταις θάλλειν, ἤγουν ἐν βλάβαις καὶ ἀδικίαις.

Ἀτασθαλία, ἁμαρτία. ἀδικία. κυρίως μὲν ἡ παρὰ τὴν θάλψαι βλάβη. ὡς περιοινία, ἡ παρὰ τὸν οἶνον ἀταξία. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἄτῃ θάλλειν, καὶ αὐξάνεσθαι. ὅμηρος. Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Ἀταλαίπωρον, ἕτοιμον. ὀλίγωρον. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. Οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας. Ἀταλαίπωρος ἡ ποίησις διάκειται. σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν, καὶ ἐνεργεῖν. ταλαίπωρος, ἐπίπονος, ἄθλιος. εἴρηται δὲ ὡς διογενικός, παρὰ τὸ τάλας, καὶ τὴν ὥραν, ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγεται ὁ περὶ τὸν πόρον τλῶν, τουτέστι καρτερῶν. οἷον, ταλάπωρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαίπωρος. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς νεφιλοὺς ταλαιπώρους ὠνόμαζον, τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πόρον. ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος.

Ἀτέμβω, στερῶ. παρὰ τὸ τέμω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος τοῦ τέμνω. γίνεται ἀτεμῶ. καὶ ἐπενθέσει τοῦ β, ἀτεμβῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄτῃ τὸ βλάπτω. ἀτεμβῶ τὸ βλάπτω στερῶν. οὕτως ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβέμεναι οὐδὲ δίκαιον ξείνους τηλεμάχου.

Ἀτέχνως, ἀπλάστως. ἀδόλως. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. Ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος ἡφαίστοιο. τεχνήεντες ἔχυντο. τουτέστι δολεροί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς καθάπαξ. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ, τὸ παρὰ τῶν καθόλου. Ἰστέον ὅτι περισπωμένως μὲν, ἀντὶ τοῦ σαφῶς, ἢ βεβαίως, καὶ ἀσφαλῶς, ἢ φανερῶς, ἀτεχνῶς. προξυτόνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς, καὶ ἄνευ τέχνης. περισπωμένως, σημαίνει τὸ ἀληθῶς. ἐκ τοῦ ἀτεχνής, ὁ ἀπανουργευτος. προξυτόνως, τὸ ἀμαθῶς. ἀπὸ τοῦ ἄτεχνος, ὁ ἀμαθής.

Ἀτέρπνος, ὁ ἄγρυπνος παρὰ ῥηγίνοις. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος, γίνεται ἀτέρυπνος. ὁ χωρὶς ὕπνου ὤν. καὶ συγκοπῇ τοῦ υ, ἀτέρπνος.

Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. ἀριστοφάνης. Ἀχαρνικοὶ εἰσὶ οἱ γέροντες ἀτεράμονες. παρὰ τὸ τείρω, τέραμος. ὡς πλέκω, πλόκαμος. πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀτέραμνος. τὸ οὐδέτερον, ἀτέραμνον. ἀπαραίτητον. δεινόν. ἀνόρεστον. πολύ. παρὰ τὸ τέρσαι τὸ ἁπαλόν. τεράμων ὁ ἁπαλός. καὶ ἀτεράμων, ὁ μὴ ὢν ἁπαλός, ἀλλὰ σκληρός καὶ ἀπηνὴς ἄνθρωπος. ἀτέραμνον δὲ τὸ μὴ τερσὶν κατὰ στέρησιν, ἀλλὰ σκληρόν. ἢ τὸ εὐχερῶς τειρόμενον, ὅ ἐστι βλαπτόμενον. τέραμνον γὰρ τὸ ἁπαλόν. λέγεται δὲ ἀτέραμνα καὶ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια. ἃ καὶ κερασβόλα προσαγορεύεται.

Ἀτενίζω, τὸ ἀναβλέπω, καὶ ἐκτείνω, καὶ λίαν ἐπεσταμένως ὁρῶ. ἀπὸ τοῦ τείνω, ὁ μέλλων, τενῶ. κατὰ παραγωγὴν, τενίζω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀτενίζω.

Ἀτειρής, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τερῶ. ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέρσαι, γίνεται ἀτερής, καὶ ἀτειρής, ὁ μὴ ὢν ἁπαλός, ἀλλὰ σκληρός. οἱ,

Ἀτειρέα χαλκόν, φύσει δυσέρωτον. λαμπρόν, παρὰ τὸ αἴθειν.

Ἀτέκμαρτον, ἀτέλεστον, ἀσυλλόγιστον, ἄσημον. παρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ τέκμαρ. τὸ ἄνευ καὶ χωρὶς τέλους.

Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος.

Ἀτέγκτος, ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος. ὁ μήτε παραινέσει μήτε τὴν πήρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος, καὶ μαλαττόμενος. κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος, ἐξ οὗ ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν, ἀτεγκτος.

Ἄτη. παρὰ τὸ τῶ, ὃ δηλοῖ τὸ λαμβάνω. οἱ, τῆ κύκλωψ πίε οἶνον. ἐξ οὗ ῥῆμα τι ὀνόματι, τῆ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη. ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. τὴν γὰρ βλάβην, πάντες ἐκφεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω. ὁ μέλλων, ἄσω. ἐξ αὐτοῦ ἄση, ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ εἰς τ. τὸ α, μακρόν. οἱ μὲν, ὅτι ἐστὶν ἀάτη, καὶ κατὰ κρᾶσιν, γίνεται ἄτη. οὐκ ἔστι δέ. πλεονασμὸς γάρ ἐστι τὸ α. ἄλλως. ἐστὶν ἀάτης, ὁ ματαιος καὶ ψευδής. γέγονεν ἐκ τοῦ ἔτεος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀέτη. καὶ κρᾶσει τοῦ αε εἰς α μακρὸν, ἄτη. σημαίνει δὲ δύο. ἓν μὲν τῆς συμφορᾶς δαίμονος θεᾶς, θυγάτηρ ἄτη. ἢ πάντας ἀᾶται. ἓν δὲ τῆς βλάβης, Ζεύς μέγας κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ.

Ἀτημέλητα, ἀπρονόητα, ἠμελημένα, ἀφρόντιστα. ἀπὸ τοῦ τῶ, ὃ σημαίνει τὸ λάβε. ἀτημελῶ οὖν, ἀτημέλητος. ὃ γὰρ τις μὴ εἴληφεν, οὐδὲ φροντίζει.

Ἄτης, ὁ διόνυσος ἐπιθετικῶς. ἀπὸ τῆς γινομένης ἐκ τῶν πιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς.

Ἀτίζω. Ὁ δὲ τρώων μὲν ἀτίζων ἔρχεται. ἀτιμάζων. ὑπερορῶν. τίω τὸ τιμῶ, ἀτίω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ἀτίζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτιμάζω, συγκοπῇ. τὸ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω. τὸ δὲ τὸ βλάπτω, ἀπὸ τοῦ ἄτη, ἀτίζω.

Ἀτιμάζω, παρὰ τὸ ἀτιμῶ, ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω. ὡς βωβάζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἄτιμος. τοῦτο παρὰ τὸ τιμή. τοῦτο παρὰ τὸ τίω. τὸ τι, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ ἀτιμῶ καὶ δευτέρας συζυγίας, καὶ τρίτης. ἀτιμοῦται λέγεται ὁ κατὰ τὸν νόμον ὁλοσχερῶς κατακρίνεσθαι. ἀτιμοῦται μέν τις ὑπὸ τοῦ νόμου ὁλοσχερῆ ἀτιμίαν. ἀτιμάζεται δέ τις ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι. ἐξ οὗ τὸ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος. τουτέστι κατακεκριμένος. καὶ τὸ, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε. πάλιν τὸ ἀτιμῶ, ἡ τρίτη συζυγία, διαφέρει τῆς δευτέρας. ἡ μὲν γὰρ τρίτη συζυγία πρωτότυπός ἐστιν, ἐκ τοῦ ἄτιμος. ἡ δὲ δευτέρα σύνθετος, ἐκ τοῦ τιμῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ, ἠτίμησεν, ἀτίμως ὕβρισεν.

Ἀτιτάλλειν, τὸ τιθηνεῖν καὶ ἐκτρέφειν ἐκ νηπίων. ἐκ τοῦ ἄταλος, ἀτάλλειν. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἀτιτάλλειν. Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλε φάλαγγα.

Ἄτλας, ὄρος λιβύης. πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιός παρίστησιν αὐτὸν ποιμένα γεγονέναι. καὶ φησὶν ὅτι

παρὰ γενόμενος ὁ περσεὺς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ τίς εἴη, καὶ πόθεν ἀφίκετο· ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκῃ ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς γοργόνος πρόσωπον καὶ ἀπελίθωσεν αὐτόν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος, ἄτλας ἐκλήθη. οὕτω λυκόφρονος ἐν ὑπομνήματι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν. οἷον, Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει. τοῦ α κατ' ἐπίτασιν. ἵν' ᾖ ὁ μὴ τλῶν καὶ ἀνάγκην ποιῶν, ἀλλ' ἑκουσίως φέρων, καὶ οὐ κατὰ κόλασιν. ἐπεὶ γελοῖον ἦν τοὺς θεοὺς μὴ πιστεύειν ἑαυτοῖς καὶ τὸν κόσμον φοβουμένοις.

Ἀτμήν, ὁ δοῦλος, ἀτμένος. καλεῖται παρὰ τὸ τιμή ἄτιμην, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμήν. οἷον, ὁ ἄτιμος. ὁ πολύτμητός τις ὢν ὑπὸ τῶν μαστίγων. τοῦ α ἐπιτατικοῦ.

Ἀτμένες, οἱ δοῦλοι. διὰ ἀτιμημένους ὄντας διὰ κακοπάθειαν. ἀτμεύω, γίνεται παρὰ τὴν ἀτμένα τὴν δοῦλον. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἀτμήν, ἀτμῶ. καὶ ἀτμεύω τὸ δουλεύω. ἡ θηλυκὴ μετοχὴ, ἀτμεύουσα.

Ἀτμός, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος. παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἦσμαι, ἀσμός, καὶ ἀτμός. ὡς τὸ ἀτμίς.

Ἄτμητος, ἀπὸ τοῦ τέμω, τομή. ὡς δέμω, δομή, καὶ οἰκοδομή, καὶ νέμω, νομή. εἶτα, τομῶ. καὶ κράσει, τμῶ, τμήσω, τέτμημαι, τμητός, καὶ ἄτμητος. ἐκ τοῦ τομή, τομῶ, ὡς τιμή, τιμῶ. φωνή, φωνῶ. σκηνή, σκηνῶ. ἐκ τοῦ τομῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, τομητός, καὶ κατὰ συγκοπὴν, τμητός, καὶ ἄτμητος. ὡς καμητός, ἄκμητος. οὕτω φίλων εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ.

Ἄτοπον, ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ ἀλόγου τάττεται.

Ἄτος, ἔστιν ἄδω τὸ κορέννυμι. ὁ μέλλων, ἄσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἄος. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄαος. καὶ κράσει, ἆος. ὁ ἀκόρεστος, καὶ ἀπλήρωτος. ἢ παρὰ τὸ ζητῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄτος. ὁ γὰρ ἀκόρεστος, πάντοτε αἰτεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἆσαι τὸ κορέσαι κατὰ ἀντίφρασιν. ὁ μὴ κεκορεσμένος. Καὶ νῦν κ' ἐμὲ θ' ἀπολοῖτ' ἄρης ἆτος πολέμοιο.

Ἀτμίς, καπνός. ἀτμός. πνοή. ἔστιν ἀσμίς, ὃ σημαίνει τὸ δασὺ πνεῦμα. καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ς, ἀτμίς. ὡς ἐφίημι. ἐφεσμή, καὶ ἐφετμή. οὕτω σημειοῦται ὁ τοῦ ἰλλουστρίου.

Ἄτρακτος, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἐφ' οὗ τὸ νῆμα στρέφεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βέλους. Τὸν γὰρ βάλοντ' ἀτράκτοις οἶδε σοφοκλῆς. εἴρηται δὲ κατ' εὐφημισμὸν ἀτάρακτος ὤν. ἀεὶ γὰρ ταράσσεται. ἢ ὅτι ἀταράκτως τὸ νῆμα φέρει. ἀπὸ γοῦν τοῦ ταράσσω γίνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ βέλους, ἀπὸ τῆς τοῦ ξύλου ὁμοιότητος εἴρηται μεταφορικῶς.

Ἀτρακτυλίς, εἶδος ἀκάνθης. εἴρηται δὲ ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τοὺς ἀτράκτους ἐποίουν.

Ἀτρέμας ἧσο, ἡσύχως καθέζου. ἰλιάδος β. ἀπὸ τοῦ τρέμω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, γίνεται ἀτρεμής. καὶ ῥῆμα ἀτρεμῶ, τὸ ἡσυχάζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἀτρέμας. ἔστι δὲ καὶ ἄνευ σ ἀτρέμα. ὥσπερ ἐκ τοῦ ἠρεμῶ, γίνεται ἠρέμας, καὶ ἠρέμα. οἷον, Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα φοῖβος ἀπόλλων. ὡς σιγῶ σῖγα. καὶ ἀντῶ, ἄντα, οὕτως ἀτρεμῶ, ἀτρέμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ἀτρέμας. τουτέστι, χωρὶς τρόμου. ἡσύχως. ἠρέμα.

Ἀτρεκὲς αἷμα μέσσευκε βαλών. ἀληθὲς αἷμα ἐξέβαλον. καὶ ἀτρεκέως, ἐπίρρημα μεσότητος. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὄνομα δερκής. καὶ κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, ἀδερκής. ὁ λίαν ὑποβλεπόμενος. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, γίνεται ἀτρεκής. ὑπὸ γὰρ πολλῆς ὀξυωπίας τὸ ἀληθὲς θηρᾶται. ἢ παρὰ τὸ τρέχω, τρεχής, καὶ ἀτρεχής, ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἢ οὐδεὶς δύναται παραδραμεῖν εὐφρονῶν. ἢ παρὰ τὸ τρέω ὃ σημαίνει τὸ δέδοικα, γίνεται τρεὴς καὶ ἀτρεής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀτρεκής. ὁ γὰρ εὐθαρσὴς καὶ εὔτολμος, τὴν ἀλήθειαν λέγει. ἢ παρὰ τὸ τρέπω, ὁ μὴ τρεπόμενος.

Ἀτρεύς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ τρέφω γίνεται τροφεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω, γίνεται τρεύς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς, ὁ ἄφοβος. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτειρεύς. καὶ συγκοπῇ, ἀτρεύς, ὁ ἀκαταπόνητος.

Ἀτρείδης, πατρωνυμικόν, ἀπὸ τοῦ ἀτρεύς. Τὰ ἀπὸ εἰς ν ξ ψ ρ γινόμενα πατρωνυμικὰ εἰς δης, διὰ τοῦ ι γράφεται. μεμνονίδης. φοινικίδης. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ος, βῆλος, βηλίδης. λάγος, λαγίδης. μίνως, μινωίδης. καὶ συναιρέσει, μινώδης. πολυάριστος, πολυαριστίδης. ἥρως, ἡρωίδης. καὶ συναιρέσει, ἡρώδης. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς. ταῦτα γὰρ διὰ τῆς ει γράφεται. αὐγεύς, αὐγείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ως ἀττικῶν. νηλέως, νηλείδης. εὔνεως, εὐνείδης. καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς αιος. ἀλκαῖος, ἀλκείδης. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικήν. ταῦτα γὰρ εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται. εὐτυχὴς εὐτυχοῦς, εὐτυχίδης. πλησθένης, πλησθένους, πλησθενίδης. τυνδαρίδης. ἀχαιμένης ἀχαιμένους, ἀχαιμενίδης. εἰ δὲ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τῆς ει. εὐκρὴς εὐκροῦς, εὐκρείδης. εὐκλῆς εὐκλοῦς, εὐκλείδης. ἡρακλῆς ἡρακλοῦς, ἡρακλείδης. χωρὶς τούτων. θρασυμήδους, θρασυμήδης. δίκηρους, δικηρείδης. θεοκύδους, θεοκυδίδης. καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου, θουκυδίδης, θουκυδίδου. ταῦτα καὶ μακρᾷ παραλήγεται, διὰ τοῦ ι γράφεται. ταῦτα μὲν παρεκτίθενται ὅ,τε ὠρειθυίης καὶ ὠρείων ὡς παρωνυμικά. Ἴσως οὐδὲ πατρωνυμικὰ ὄντα, παρετάθησαν διὰ τῆς ει διφθόγγου. λυθείδης. κηδείδης. καλλείδης. ἀχιλλείδης. ἐχεφυλλείδης. σκυθρωπείδης. θαρρελείδης. φιλομηλείδης. Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς. ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δης πατρωνυμικῶν, καὶ τῶν τύπον πατρωνυ-

μικῶν. τὰ δὲ μὴ πατρωνυμικὰ, διὰ τοῦ ι γράφεται. λητρίδης, ὁ τῆς λητοῦς. δαναΐδης, ὁ τῆς δανάης. νιοβίδης, ὁ τῆς νιόβης. ὅθεν τὸ φιλομηλείδης κύριον λέγεται εἶναι. εἰ γὰρ ἦν μητρωνυμικὸν, διὰ τοῦ ι ἐγράφετο ἄν. ἀλλ' οὐδὲ ὅμηρος ἀπὸ μητέρων σχηματίζει πατρωνυμικόν. τὸ δὲ τυνδαρίδης, οὐκ ἀπὸ τῆς τυνδάρεως ἀττικῶς, ἀλλ' ἀπὸ τυνδάρου διὰ τοῦ ι. Διαφέρει τὸ πατρωνυμικὸν, τοῦ κτητικοῦ. τοῖς μὲν πατρωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ ὀνόματα τῶν παίδων συντάσσεσθαι καὶ μή. εἰ γὰρ ἀδελφῶν ὄντων τούτων ἕνα σημαίνειν βουλοίμεθα τῷ πατρωνυμικῷ, προσθήσομεν τὸ τοῦ παιδὸς κύριον ὄνομα. οἷον, ἀτρείδης μενέλαος. πριαμίδης ἕκτωρ. εἰ δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοὶ, οὐ χρεία προσθήκης κυρίου. ἀρκούμεθα γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ. πηλείδης ἐφόνευσεν ἕκτορα. τὰ γὰρ πατρωνυμικὰ αὐτόθεν ἔχει τὴν σημασίαν. κἂν μήτε τοὺς υἱοὺς ἐπάγοιτο, μήτε τὸ τοῦ παιδὸς κύριον. τὰ δὲ κτητικὰ οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἀνάγκη προσυπακούεσθαί τι αὐτοῖς. εἰ γάρ τις φαίη πλατωνικὸς, οὐ προσυπακουομένου τοῦ νόμου ἢ χιτῶνος, ἀτελές ἐστι. διὸ ἀναγκαίως δεῖ ἐπιφέρειν τοῖς κτητικοῖς προσηγορικὰ, ἢ κύρια. οἷον, ὁμηρικὸς λόγος. βασιλικὸς δῆμος.

Ἀτρείδησι, θήβησι, πύλησιν, δοτικαὶ τῶν πληθυντικῶν. ἔχουσι τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ ἀτρείδαις καὶ θήβαις. καὶ κατὰ ἐπέκτασιν, γίνεται ἀτρείδαισι καὶ θήβαισι. καὶ κατὰ τὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η, ἀτρείδησι καὶ θήβησι. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς, ὅτι ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι τῆς ει διφθόγγου τὸ ε ἓν φωνῆεν ἐκποιοῦσιν. οἷον, ἐκάλεε, ἠκάλει. εἴδειν, ἤδειν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἴωνες τῆς αι διφθόγγου τὸ ἓν φωνῆεν μόνον ἐκποιοῦσι. λέγω δὴ τὸ α εἰς η. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ ἐκποιοῦσι τὸ α εἰς η. εἴτε ἐκτείνεται μὲν αἱ τάσιν, εἴτε ἀνεπέκτατοι. οἷον, ἐν παλάμαις, ἐν παλάμῃσιν, ἐν παλάμῃς φορέουσι. καὶ πάλιν ἐν θήκαις, ἐν θήκῃσι. διὸ δέ τινα σημειούμεθα μὴ τρέψαντα τὸ α παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον, Ὅτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνηθῆναι. καὶ λιμένεσί τε καὶ ἀκταῖς. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι αἱ μὲν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν οὐδετέρων, ἡνίκα μὲν εἰς ες λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, προσθέσει τοῦ σι γίνεται ἡ δοτικὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, καὶ τοῖς ἴωσιν. οἷον, αἴαντες, αἰάντεσι. κύνες, κύνεσι. λαμπάδες, λαμπάδεσι. μητέρες, μητέρεσιν. ἡνίκα δὲ μὴ εὑρεθῇ εἰς ες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ι. οἷον, καλοῖς, καλοῖσι. μούσαις, μούσαισι. ἀτρείδαισι. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ι τὸ ς. ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ. ἐνεργείᾳ μὲν, οἷον, αἴασι. δυνάμει δὲ, οἷον, φοίνιξι. πέλοψιν. ἐπεὶ οὖν τὸ καλοῖς καὶ σοφοῖς οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ ἔχει τὸ ς πρὸ τοῦ ι, τούτου χάριν ἐκτείνονται διὰ τοῦ ι, ἵνα εὑρεθῇ πρὸ τοῦ ι τὸ ς. τῶν δὲ οὐδετέρων, ἐπειδὴ οὐδέποτε λήγει εἰς ες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαί. οἷον, στόματος, στομάτεσιν. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

Ἀρία, πόλις τῆς ἑρκυνίας. ἱστορεῖται δὲ ὑπὸ διομήδους κληθῆναι καὶ ὀνομασθῆναι ἀερία. διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τόποις χειμῶνος ὄντος, συννεφεῖς καὶ ἀερίους γενέσθαι. οἱ δὲ παραφθείραντες τὸ ὄνομα, ἀρίαν αὐτὴν ὠνόμασαν.

Ἄτρυτος, οὐκ ἀπὸ τοῦ τρύχω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρύω τρυτὸς καὶ ἄτρυτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπονον. ἔνθεν καὶ ἀτρυτώνη. ἀκάματος, οὐ τρυομένη.

Ἄτρυτα, ἀκάματα, σκληρά. καὶ ἰσχυρά. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀβλαβῆ. οἱ δὲ, ἄρρητα. παρὰ τὸ ῥῶ ῥήσω. ῥητὰ καὶ ἄρρητα, μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. ῥο ἐπὶ τοῦ κεσυ, ὡς ἅλμη, ἁλμυρός.

Ἀτρυτώνη, ἡ ἀθηνᾶ. εἴρηται παρὰ τὴν τρυτάνην, ἥτις ἐστὶ ζυγός. ἀντὶ τοῦ ἄζευκτος. παρθένος γὰρ ἡ θεός. ἢ ἄτρωτος, καὶ τρυφερά.

Ἀτρύγετος. Παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο. παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπονήτου καὶ πολλῆς. ἢ τῆς ἀκάρπου. εἰ μὲν παρὰ τὴν τρύγην ὡς ὅμοιος, οὐ πλεονάζει. τρύγη δέ ἐστιν ὁ δημητριακὸς καρπός, ὥσπερ ὅπου καλλίμαχος ὀτρυγηφάγου, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. ὡς τὸ κρυόεις, ὀκρυόεις. ὡς παρὰ ἀρχιλόχῳ. τρύγαν οὐκ ἔχουσαν. ἢ μὴ τρυγωμένην. οἱ δὲ, ἀδένδρου. οἱ δὲ, παρὰ τὸ τρύειν πλεονασμῷ. ἄτρυτος γὰρ ἀτρύετος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀτρύγετος. οὕτως ἡρωδιανός. ἢ παρὰ τὸ τρύχειν. ἐστὶ γὰρ ἀττικισμοῖς.

Ἄττα, ἐπίφθεγμα τιμητικὸν νεωτέρου πρὸς παλαιότερον. εἴρηται παρὰ τὸ ἄππα κατὰ μακεδόνας. τροπῇ τοῦ π.

Ἄττα, οὐ τὸ ἐπίφθεγμα, ἀλλὰ τὸ ἀττικόν. ζήτει. ὅπερ ὁ ποιητὴς, ἄσσα εἶπεν. οἷον, Ἄσσα τε μηκύωσι μετὰ σφίσι. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ τινά δωρικοῦ, τοῦ σημαίνοντος τὸ τινά. ὅπερ διπλασιασμῷ τοῦ σ μετὰ τοῦ α, ἄσσα λέγεται καὶ ψιλοῦται. εἶτα, διὰ δύο ττ λέγεται ἀττικῶς. σημαίνει τὸ τινὰ ψιλούμενον. δασύνεται δὲ τὸ ἅττινα. τὰ παρὰ ἀττικοῖς διὰ δύο ττ γραφόμενα, παρ' ἡμῖν διὰ δύο σσ. θάλαττα, θάλασσα, ὀρύττω, ὀρύσσω. δημοσθένης. Ἄττα δὲ λέχθη. φυτεύειν, ἄττινα. φερεκράτης δὲ ἐκ χθεσινῶν τοῖς ἐπαρίθμου, τοῖς δὲ καταλάσσεις. ἀλλὰ προσθῆς ἔφη ἄττα πεντήκοντα. ὁ κωμικὸς δὲ, χρονικὸν αὐτὸ παραλαμβάνει. Πόθου χελιδὼν ἡνίκα ἄττα γίνεται. λέγει ὁπότε χελιδὼν γίνεται. ὅμηρος δὲ, ὡς φιλοφρονήσεως αὐτὸ λαμβάνει, φοῖνιξ ἄττα γεραιέ.

Ἀττικός. τὸ ἐθνικὸν, ὁ ἀθηναῖος. εἴρηται παρὰ τὸ ἀκτὴ, ἀκτικός, καὶ ἀττικός. ἀκτὴ γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ ἀττική. ὅθεν καὶ ἀκταῖοι οἱ ἀθηναῖοι ἐκαλοῦντο.

Ἀτρύγετον, ἀξήραντον. ἢ ἀπύθμενον καὶ ἄβυσσον. ἄλλοι, ἄφθονον καὶ πολύ.

Ἀτταγᾶς, ὁ ὄρνις οὕτω λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ἢ παρὰ τῶν ἄρτων ἀπὸ τῆς φλογὸς γενομένην ῥῆξιν. οἱ δὲ, τῶν κλωμένων ἄρτων τὰ ψιχίδια. τίθεται ἡ λέξις παρὰ τῷ ἐλαχίστῳ.

Ἀτάρακτος, παρὰ τὸ ἀτάρακτος εἶναι. καλλίμαχος, Οὐδὲ τὸ ἀτάρακτον γρῖ δεδάηκεν.

Ἄττεσθαι, τὸ ἄλλεσθαι καὶ πηδᾶν. παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, παρὰ ἄσσω. τὸ ποιητικὸν διὰ τῶν δύο ττ, ἄττω.

Ἀτιπουργέες, οἱ ἐργασάμενοι τὰ ἀτιπουργὸν πόνον. καὶ ῥῆμα τα

Ἀτύζον. Ὁ δ' ἥερα πῦρον ἀτύζοιτο ⟨ἀτιπουργῆ. καταβολέων. ἀντὶ τοῦ κατὰ πίπτων σώματι καὶ ψυχῇ.

Ἀτίζων, ἀφροντίστων. ἀτι- ⟨ψυχὴ δ' αἰδόσδε κατελεύσατ'. ζων, ἀτιμῶς περιφερόμενος. κατὰ πίπτων. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι νικάνδρου ἐν θηριακοῖς.

Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι. ἀτύω, τὸ ταράσσω. ἀτύσσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀτύζω αἰολικῶς.

Ἀτυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν πολλάκις λαμβάνεται.

Ἀτυχθείς. ἔστι τεύχω τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλλων, τεύξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ὁ παθητικὸς, ἐτύχθην. ἡ μετοχὴ, ὁ τυχεὶς, καὶ ὁ τυχθεὶς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτυχθείς. ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν. ἔστι δὲ καὶ τὸ κατὰ πλαγεὶς, φοβηθείς. Πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς. ἰλιάδος ζ.

Ἀτωμένη, ἄτῃ συνεχομένη. σοφοκλῆς. Ἐκ τῶν ⟨δος ζ. γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις.

Ἀτέοντα. ἐναντιοῦντα, βλαπτόμενον. ⟨ἀνηκεστωσμένους.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Αὗα, ὧν πάλαι περιῆκε. τὰ ξηρὰ ξύλα. καὶ βόας αὔας, τὰς ξηρὰς βύρσας. καὶ ἀζαλέας. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω.

Αὐγή. παρὰ τὸ ἄγω, ἀγή, καὶ αὐγή, δι' ἧς ἀγόμεθα. σκότους γὰρ παρὰ τὸ ἐπισχεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ αὐγάζομαι, τὸ θεωρῶ. ἰλιάδος ψ.

Αὐδή, ἡ φωνή. παρὰ τὸ αὔη κατὰ τροπήν. δι' ἧς αὐγάζει καὶ φωτίζει τὰ τοῦ νοῦ. ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ. ὅπερ ἐν διαιρέσει, ἀΰω λέγεται. καὶ ἐξ αὐτοῦ αὐτή. καὶ τροπῇ, αὐδή. Αὐδᾶ ὁ, ὁ φονεύς. ἐξ αὔδα μηδὲ κεῦθε νόῳ. παρὰ τὸ αὐδή, αὐδῶ. ὡς σιγή, σιγῶ. αὐδάω αὐδῶ. ὁ παρατατικὸς, ηὔδαον ηὔδων. τὸ τρίτον, ηὔδαε ηὔδα. καὶ τὸ προστακτικὸν, αὔδαε αὔδα. Αὐεσθῆρας ἑτέρω-

Αὐέρυσαν. Ἰστέον ὅτι τὸ α, οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ ⟨θεν. σημαίνει ὡς παρὰ τὸ ἄλοχος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς παρὰ τοῦ ἀκόλουθος. οὐ μόνον γὰρ τὸ ὁμοκέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα. ὁ γὰρ ἀκολουθῶν, ὄπισθεν ἀκολουθεῖ. κυρίως οὖν ὁμοκέλευθος. ἢ ὀπίσω ἔχων τὴν ὁδόν. τὸ δὲ α τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ ἄψ γέγονε κατὰ ἀποβολήν. ὥστε μετὰ τὸ ἔρυσαν, ἀέρυσαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐέρυσαν. τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τῶν θυομένων ἱερείων, ὥστε προσέχειν εἰς οὐρανόν.

Αὐθάδης, αὐτάρεσκος. θυμώδης. θρασύς. ὑπερόπτης. ἀπὸ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τοῦ ἅδω, αὐτοάδης καὶ αὐθάδης, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ, αὐθάδης. καὶ κλίνεται αὐθάδης, αὐθά-

Αὐθέντης, ὁ φονεὺς ὁ ἑαυτὸν κτείνων. τὸ γὰρ ⟨δους. ἐν τῇ συνηθείᾳ ἕτερον, εἴρηται ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. καὶ ἐκθλίψει τοῦ διαστάσεως, ἕντος, ὁ φόνος. ὅθεν ἐκ ῥήματος, ἕντης. μετὰ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐθέντης. καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ψιλῷ ἠγεῖται. αὐθέντης κτείνων. ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς ἔντεσιν, ὅ ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔοικε παρὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἕντης. ὁ ἑαυτὸν ἐπαφεὶς εἰς πάντα, καὶ ὢν αὐτεξούσιος καὶ μὴ ἄλλου ἀλλ' ἑαυτοῦ ὤν.

Αὐδήεσσα. ἔμφωνον. ὀνομαστική. ὁμοιόφθογγον. ἐπιπλασθεῖσα ἡ προσωποποιΐα, ἢ αὐδήεσσαν ἐπίτιθον ἐπὶ κίρκην.

Αὐθέκαστα. τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ. οἱ, αὐτὰ ⟨φαρμακίδα. τὰ γινόμενα. καὶ λόγοι αὐθέκαστοι, οἱ σαφεῖς καὶ σύντομοι.

Αὐθιμένειν. τὸ τοπικὸν ἐπίρρημα. αὐτόθι ⟨μὲν τὸ αὐθάδη. ἐπὶ τόπου. ἐν γενικῇ γὰρ ἐν τοπικῇ σχέσει λαμβάνεται. ὅμηρος. Αὐτοῦ οἱ καὶ μοῖρα τετεύξεται. Αὐτοῦ ἢ ἐνθάδε ἀκάχοιτο. τῆς τόπου σχέσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχόθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ λέσβος, λεσβόθι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτὸς, αὐτόθι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, αὖθι. διαφέρει τοῦ αὖθις. τὸ μὲν αὖθι, τοπικὸν ἐπίρρημα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι. τὸ δὲ αὖθις ἐστὶ, τὸ πάλιν καὶ μετὰ ταῦτα. τὰ δὲ εἰς ις ἐπιρρήματα πεφυκότα λέγεσθαι, καὶ ἄνευ τοῦ ς, διὰ τὸ μέτρον. αὖθις, καὶ αὖθι. μέχρις, καὶ μέχρι. αὖθις, καὶ αὖθι. ἢ τὰ βαρυνόμενα ἐπιρρήματα ἀποστρέφουσι τὸ ει δίφθογγον. οἷον, αὖθι. νόσφι, ἀντὶ τοῦ χωρίς. ἄγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἶφι, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. ναίχι, ἀντὶ τοῦ ναί. ἢ χι, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὕψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος. τετράκι. ἑξάκι. πλεονάκι, πολλάκι, ὀλιγάκι.

Αὐίαχοι, ἄβρομοι. πολυηχοί. ἢ παρὰ τὴν ἰαχὴν ὅ ἐστι τὴν φωνὴν, ἴαχος. καὶ ἢ κατὰ πλεονασμὸν, ἢ κατὰ στέρησιν, ἀΐαχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὐΐαχος. ἢ παρὰ τὴν ἰαχήν, ἴαχος, καὶ ἐν συνθέσει αὐΐαχος. ἵνα σημαίνῃ τὸν ξηρόφωνον. Ἰστέον ὅτι τότε δεῖ προσγίνεσθαι τὸ ι καὶ τὸ υ, ἡνίκα προηγεῖται αὐτῶν φωνῆεν προτακτικόν. καὶ κατὰ διάστασιν. οἷον, ἀΰω, παῖς, δημοσθένει, ὁ ἰωάννης. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ νομισθῇ εἶναι δίφθογγον. ὅτε δὲ οὐ προηγεῖται προτακτικὸν φωνῆεν, οὐ δεῖ προσγίνεσθαι αὐτό. οἷον, ἰα-

Αὐλός, τὸ φωνητικὸν ὄργανον. παρὰ τὸ αὔω ⟨χή. ὕλη. τὸ φωνῶ, αὐλός. ὡς δαίω, δαλός. ἔστι δὲ τὸ εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος. Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος. καὶ περόνης μέρος, ἢ τὰς περόνας. Αὐλοῖσι διδύμοισι τέτρηται παρ' οἷς δαίδαλα ἦκεν. καὶ τὸ κοινῶς νοούμενον μουσικὸν ὄργανον. Αὐλὸν σύριγγα τὸ ἐκ προσώπου τοπικήν. καὶ τὸ στάδιον. καὶ ἐν συνθέσει, δίαυλος. εἴρηται δὲ διὰ τὴν στενότητα. καθὸ ἦν καὶ αὐλῶνας, τὰ μεταξὺ τῶν φαράγγων στενὰ παρὰ μῆκος φερόμενα ὀνομάζουσι. καὶ ἐπαύλεις, τὰς μετὰ τὰς κελεύθους ἀναπαύ-

στης. ἀπὸ τῶν μουσικῶν ὀργάνων. καὶ τὸ διάστημα τοῦ πόρου διὰ τε χήματος τὸ πνεῦμα τῶν αὐλούντων διατεθέν.

Αὐλοῖσι διδύμοισι. περὶ τὸ εἰς μῆκος ἀνατεταμένον, αὐλὸν καλεῖ. δίδυμον δὲ τὸ συμφυές. εἰς τὸ αὖλις.

Αὐλῶπις τρυφάλεια, ἡ ἐκ πολλῶν μερῶν καὶ ποικίλων συνεστῶσα. καθὰ περ καὶ τὰ τοῦ αὐλοῦ μέρη. ἢ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσα. καθὰ αὐλὸς διὰ τὴν τῆς γλώττης εἰσβολήν. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καθ' οὗ πήγνυται ὁ λόφος. ἔστι δὲ εἶδος περικεφαλαίας. ἢ κοιλόφθαλμον, ἢ στρογγύλον. καὶ αὐλῶπια, ὁμοίως.

Αὐλωνία, πόλις ὑπὸ κροτωνιατῶν κτισθεῖσα, καὶ ἀπὸ τῶν προκειμένων αὐλώνων ἔχουσα τὸ ὄνομα. ὕστερον δὲ τῷ χρόνῳ καυλωνία ἐκλήθη.

Αὐλή, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἄη, αὐή, καὶ αὐλή, ὁ περιπνεόμενος τόπος. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ. ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι δὲ οἱ περίβολοι, οἳ ἀπὸ χόρτου κατεσκευάσθησαν.

Αὐλητρίς. ἔστιν αὐλητὴρ αὐλητῆρος. εἶτα παρώνυμον, αὐλητηρίς. ὡς σωτὴρ, σωτῆρος, σωτηρίς. καὶ ἐτὴρ, ἐτῆρος, ἐτηρίς. καὶ τριετηρίς.

Αὐλίς, ἀπὸ τοῦ αὐλισθῆναι αὐλισθῆναι τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. ἢ ἔνθα, αὐλίς. ἔστι δὲ πόλις τῆς βοιωτίας. ἐκ τοῦ αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλίς. καὶ τοῦτο μετέχει. ἐπειδὴ ἐκεῖ συνηθροίσθη ἅπας ὁ ἑλληνικὸς στρατός.

Αὐλις. ἡ ἰδίως τὸ γνάθιον καὶ τεῖχος, αὐλὶν ἔθεντο. τὴν αὐλισμὸν ἐποιήσαντο. ἐστρατοπεδεύσαντο. ἐκοσμήθησαν. ἐκ τοῦ αὐλή. ὡς περ φήμη, φῆμις. κλίνεται αὔλιος, καὶ αὖ

Αὐλός, στάδιον. καὶ τὸ δίσταδιον, δίαυλος συνεχῶς. θετέον. καὶ τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἐμπόλεμα. αὐλὸς καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι, καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ.

Αὖλαξ, σπήλαιον κοῖλον. διῶρυξ, καὶ ἀρότρου τρίβος. παρωνόμασται παρὰ τὸ αὐλός. αὖλαξ γὰρ λέγεται ἡ ἐπιμήκης τομή. ἡ ἐπιμήκης διαχάραξις τοῦ ἀρότρου. αὐλὸς δὲ ἐστιν ἡ ἐπιμήκης παράτασις. παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ. ὁ μέλλων, αὔσω. ὄνομα ῥηματικόν, αὐλός, αὐλησμός. ἐκ τοῦ αὐλῶ τὸ ῥαγῳδῶ. αὐλισμὸς δὲ ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς. ὡς τό, Ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ αὐλισθῆναι. ἔστιν ἅλες τὸ ἀθρόον. ἐκ τούτου γίνεται ἀλίζω, καὶ ἀλιζόμενοι. τουτέστι συναθροιζόμενοι.

Αὔλιον ἄντρον. Η δὲ καὶ αὔλιον ἄντρον. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν διόνυσον.

Αὖος, ὁ ξηρός. ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ αὔω, τὸ οὐ βρέχω. ἢ ἐκ τοῦ αὔω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὖος ὁ μὴ ὑγρός. ἀφ' οὗ εἰς αὐστηρὰ καὶ κόνιν παρὰ τῷ ἡσιόδῳ.

Αὐόνη, ἡ ξηρότης. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, αὐόνη. ὡς ἔχω, ἐχόνη. καὶ πείρω, περόνη. καὶ βάλλω, βελόνη.

Αὐρόσχας, ἡ ἄμπελος. μέμνηται παρθένιος ἐν ἡρακλεῖ. Αὐρόσχαλα βότρυα ἰκαριώνης. ἐρατοσθένης δὲ ἐν τῷ θαλάμῳ, τὸ κατὰ βότρυν κλῆμα. εἴρηται δὲ ἐπαιωρημένης οὔσης ὄσχη. ὄσχη γὰρ τὸ κλῆμα.

Αὔρα, ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. ἔστι δὲ παρώνυμον. παρὰ τὸ ἀήρ, ἄρα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὔρα. μεταχθὲν γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκὸν γένος. ὡς ξυστήρ, ξύστρα. γαστήρ, γάστρα. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος γενέσθαι, ἀέρα. καὶ κατὰ κρᾶσιν, αὔρα. ὡς γράες, γραῦς. καὶ νάες, ναῦς. ἢ ἀήρ, αὐήρ. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ὡς μήτηρ, μῆτρα. αἴθρα.

Αὔριον. παρὰ τὸ αὔω αἰολικὸν ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν, αὔιον, καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. ἢ παρὰ τὸ αὖθις, ὃ καὶ αὖ εἰς τὸ πάλιν. ἀφ' οὗ, Αὔριον τῆς εἰς αὖθις. ἢ παρὰ τὸ ἐναυγασθῆναι ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Αὐσίτης, ἰσαῖα, ἰσαίτης. καὶ ὑπερβιβασμῷ, αὐσίτης. ἰσαία γὰρ χώρα ἐστίν, ἐξ ἧς ἦν.

Αὔσιον. καὶ ὁ μὲν ἴβυκος αὔσιον λέγει. οἷον, Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς τυδέως. ὁ δὲ ἀλκμάν, Ταὔσια παλλακίω. ὁ δὲ ποιητής, κατὰ διάστασιν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς η. οἷον, Τηΰσιον ὁδόν. οὐδεὶς γὰρ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ κατώρθωσεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι ὅτι πρῶτον τὸ παρὰ ἰβύκῳ. δεύτερον, τὸ παρὰ ἀλκμᾶνι. τρίτον, τὸ παρὰ ὁμήρῳ κατὰ διάστασιν. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αὔσονες, οἱ ἰταλοί. καὶ αὐσονία ἡ ἰταλία. οὐκ ἀπὸ αὔσονος τοῦ κίρκης καὶ καλυψοῦς καὶ ὀδυσσέως. ἀλλ' ὅτι τοὺς ἰταλίαν οἰκοῦντες ἐποίνοι αὔζενα ἔλεγον. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ζ εἰς τὸ σ, καὶ τοῦ ε, εἰς τὸ ο. αὔσονες, οἱ αὔζονες. οἱ ἄζωνες.

Αὐσταλέας. Αὐσταλέας δ' ἔτυχε παρηΐδας. αὐχμηρὰς. ξηράς. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. ἐξ οὗ αὖος, καὶ αὐαλέος, καὶ αὐσταλέος.

Αὐτή. παρὰ τὸ αὐδή, αὐδή. καὶ τροπῇ, αὐτή. ὡς ἐν τῷ μελετῶμαι μελεδῶμαι. παρὰ τὸ μελέτη. μελέτη γὰρ ἡ φροντίς. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται αὐτή. ὡς καὶ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, αὔω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀυτμή, καὶ ἀυτμὴ ἡ ἀναπνοή.

Αὖτει, πάντας ἀρίστους ἐφώνησε προσεκαλεῖτο. αὐτέω αὐτῶ. αὔτεον, αὔτουν. καὶ τὸ τρίτον, αὔτεε, αὔτει.

Αὐστηρός. παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω. ὁ μέλλων, αὔσω. ἐξ οὗ αὐστηρός. ὅ ἐστι στρυφνόν. ξηρόν. αὐχμηρόν. σκυθρωπόν.

Αὐτή, ὅ ἐστι δίω. τὴν βοήν. ὡς τό, Αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἥκει. καὶ τὴν μάχην. ὡς τό, Μὴ στρέψας αὐτῆς.

Αὐτάρκης, παρὰ τὸ αὐτὸς, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὁ ἑαυτῷ ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. εἰς τὸ ποδάρκης. τέσσαρα εἰσὶν ἐπιρρήματα παραλαμβανόμενα βαρύτονα. συμπεριεσπάσθαι τὸ ἔθος τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν. αὐτάρκως. αὐθάδως. νοσώδως, κακοήθως.

Αὖτε. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτε. Αὖτις δ' ἐξ ὀπίσω πάλιν χρόνω. σημαίνει τὸ ἐξ ὑστέρου, ἢ τὸ ἐκ δευτέρου. ἐκ τοῦ εἰς, καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται αὖτις. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐρύσω, τὸ ἀέρυσαν αὐέρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις ὅ ἐστι τὸ πάλιν,

γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, αὖτις. διαφέρει δὲ τὸ πάλιν· τὸ μὲν γὰρ πάλιν ἐστὶ τοπικόν. καὶ τὴν εἰς τοὐπίσω δηλοῖ. τὸ δὲ αὖτις ἐστὶ χρονικόν. τὸ δεύτερον γὰρ δηλοῖ.

Αὐονή, λύπη. κραυγή. αὐχμός. φθορά. κακοπάθεια.

Αὔριον, παρὰ τὴν αὔραν. ὃ καὶ μᾶλλον ἐξηρασία. βούλεται τὴν ἕωθεν σημαίνειν διὰ τὸ, Αὐρηδ' ἐκ ποταμοῦ ψυχεὴ πνεῖ ἠῶθι πρό.

Αὐρίζειν, εἰς αὔριον. ἢ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι.

Αὐτμή, σημαίνει ἀναπνοήν. εὐωδίαν. ὀσμήν. φωνήν. ψυχήν. λιγνύν. καπνόν.

Αὐτίκα. Αὐτίκα δ' ἂρ ζώνην καλύψατο μήνη ὀθόνη. ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος καὶ χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ, παραχρῆμα. εὐθέως. ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ, γίνεται πολλάκι. καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα, δεκάκι. καὶ παρὰ τὸ τούτων δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ πινδάρω. Τουτάκι πεξαμένης. οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτά, αὐτάκι. καὶ κατὰ ἀντίθεσιν, αὐτίκα καὶ παραυτίκα. τὸ τι, ι. διατί. τὰ εἰς κα ἐπιρρήματα, ἔχουσι τὸ ι παραληγόμενον. οἷον, αὐτίκα, ἡνίκα, πηνίκα.

Αὐΐτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος. ἤγουν, ὁ ἐψημάτος. ἢ ὁ ἐπιχώριος. ἢ ὁ ἀμιγής. ἢ ὥς ἔνιοι, ὁ δευτερίας. ἢ ὁ ἐπ…

Αὐτάρ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν. ἐπειδὴ δὲ τέλος. ἐκοσμήθησαν. αὐτὰρ καὶ ἀτάρ, ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον. καὶ λέγουσιν ὅτι τὸ αὐτὰρ ἐκ τοῦ ἀτὰρ κατὰ πλεονασμόν ἐστι. τὸ δὲ ἀτὰρ, οὐ δύναται γενέσθαι ἐκ τοῦ αὐτὰρ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. κοινῶν γάρ ἐστιν ὁ λόγων, ὅτι ἐπερχόμενον ἐστὶ τὶ εἰς τὸ α συνεστῶσιν διφθόγγω μετὰ τὴν ἀποστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνει τὸ α καὶ οὐχ ἕτερος λόγος ἀντικρατεῖ. οἷον, κλαίω, κλάω. αἰετός, ἀετός. οὐραῖον, οὐράδιον. κεφάλαιον, κεφαλάδιον. εἰ περουνικὸ αὐτὰρ σύνδεσμος ἐγένετο αὐτοῦ περιπεθὲν ἐν τῷ ἀτὰρ, παρεῖπερ ἂν καὶ ἡ τοῦ α ἔκτασις. διαφέρει δὲ τοῦ δὲ. ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ προτάσσεται. ὁ δὲ δὲ, ὑποτάσσεται. ὀξύνεται, ἢ βαρύνεται. οἱ μὲν οὖν ὀξυτόνως ἀνέγνωσαν ὡς καλλίμαχος. οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγω τοιῷδε. πᾶσα λέξις εἰς αρ λήγουσα, βαρύνεται. οἷον, ἄφαρ. ἄθαρ. δάμαρ. στέαρ. οὖθαρ. ἐκτὸς εἰ μὴ οὐδεὶς συμπλέκεται σύνδεσμος ἢ ἐπιρρηματικός, ἢ βαρεία. πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὔτως, ἐπίρρημα μεσότητος παρὰ τῷ ποιητῇ. σημαίνει δύο. τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, ὧς δ' αὔτως μενέλαος ἀρήϊος ἔντε ἔδυνε. καὶ αὔτως μὲν φασὶ φαρέμεν. σημαίνει καὶ τὸ ματαίως. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμὲ αὔτως ἧσθαι δευόμενον. Καὶ αὔτως γὰρ ἔπειτ' ἔρεξεν. καὶ ψιλοῦται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου τοῦ σημαίνοντος τὸ οὕτως. ὅτε δὲ μάτην σημαίνει, ψιλοῦται. τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται. Πόθεν παράγεται τὰ τῆς μεσότητος ἐπιρρήματα. ἐκ τῶν πληθυντικῶν γενικῶν. καὶ πῶς ἐστὶν ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος. ἐστὶν ἐκ τοῦ, ὁ ἀληθής. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄζυγος. κλίνεται αἴτου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, αἴετοι, αἰετῶν. ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα, αἰετῶς. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς τὴν αυ δίφθογγον, αὔτως.

Αὐτός, μέρος λόγου ἀντωνυμίας. ἀντωνυμία δὲ, ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ὄνομα. ἀντὶ ὀνόματος γὰρ παραλαμβάνεται. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ὀνόματος, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. ἀντωνυμία πρωτότυπός ἐστιν, ἢ παράγωγος. καὶ πόθεν γίνεται, ἐκ τοῦ γένου προσώπου. εἰσὶ δὲ πέντε. πρωτότυπος ἀντωνυμία, αὐτός. οὗτος, ἐκεῖνος. ὅδε, καὶ ὁ δεῖνα κατὰ παραγωγήν. αὐτός ὁ μόνος. ὡς τὸ, Τυδείδης αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη. αὐτός ὁ τόπος. ὡς τὸ, στῆτ' αὐτοῦ καὶ λαὸν ἐρυκάκετε. αὐτός, τὸ σῶμα. ὡς τὸ, Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν. αὐτός, ὁ κατ' ἐξοχήν. ὡς τὸ, Εἰ δ' ἄγε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι. καὶ ὡς τὸ, Οὐκ ἄγγελος οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος. καὶ αὐτός, ἡ ἀντωνυμία.

Αὕτη, δεικτικὴ ἀντωνυμία. αὐτὴ δὲ, ἀναφορική. μία.

Αὐτομάτως, αὐτοκελεύστως. αὐτοκλήτως. αὐτοβούλως αὐτοπροθύμως. παρὰ τὸ μέμω, τὸ προθυμοῦμαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, μέμαμαι, μέμαται, γίνεται ματός, ὡς βέβαται, βατός. καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοπρόθυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ μαστεύω τὸ ζητῶ, ἢ ματῶ τὸ σημαῖνον τὸ αὐτό, γίνεται μαστός. ὃν ἐπιζητοῦσι τὰ βρέφη. καὶ ἐξ αὐτοῦ, αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος. ὁ μὴ παρ' ἑτέρου ἐπιζητηθείς, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.

Αὐτόγυον. δύο εἴδη εἰσὶν ἀρότρων. καὶ τὸ μὲν καλεῖται πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὲν ἐκ συμβολῆς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πηκτόν, τὸ τὴν γύην προσπεπηγότα ἔχον. τὸ δὲ ἐξ ἑνὸς ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δὲ ἔλυμα ξύλον ἐστὶν, εἰς ὃ ἡ ὕνις σιδηρέα οὖσα ἐντίθεται, καὶ τὴν γῆν σχίζει. ὁ δὲ κρατεῖ ὁ ἀρῶν, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δὲ διὰ τοῦ ἐλύματος διαβεβλημένον ξυλάριον εἰς ὃ ἡ ἐχέτλη καθίεται, ἀλύη. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τούτου γινόμενον ἐπὶ τοὺς βοῦς γύης. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου εἰς τὸ ζυγόν, ἱστοβοεύς. τὰ δὲ ζυγοῦ τὰ τιθέμενα ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν, οἱ μὲν, ζεύγλας. οἱ δὲ, βοείας. οἱ δὲ, μεσάβα καλοῦσιν.

Αὐτοκράτωρ. μεμπτέον οὖν τὴν συνήθειαν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ εἶναι λέγει. παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, ἐστὶ κράντωρ. καὶ ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ. ὁ αὐτοῦ κρατῶν.

Αὐτόκρατα, αὐτόδηλα. αὐτοκράαντα.

Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός. ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων.

Αὐτόδιον, ὁ Διονυσίας β. ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐλθόντα.

Αὐτόγνωτος. καὶ σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσεν ὀργά. σοφοκλῆς. ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων βρότος.

Αὐτόχθονοι, αὐτοκτίσται. οὐ κατασκευασθέντες, ἀλλ' αὐτοκτίσται.

Αὐτόχθονα. ἔστι τὴν τοῦ χείρονος παρ… ὅσον ἐν τοῖς ὄρεσι διῆκεν. οἴκησιν ἔχων φυσικήν.

Αὐτάγητος. ὁ ἀγάμενος ἑαυτόν. θαυμαστικῶς ἔχων ἑαυτοῦ. ὡς δ' ἔνιοι, αὐθάδης.

Αὐτορέκτην, οἷον, τὸν ἑαυτὸν ἀποτείναντα.

Αὐτότατα τὰ μέλη, ὡς ἂν εἴποι αὐθέκαστα, οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας.

Αὐτοκάβδαλον σκάφος. Λυκόφρων. ἀντὶ τοῦ αὐτοσχέδιον τὴν μικρὰν λέγει. οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλ' αὐτοσχέδιον πλοῖον. οὐδὲ πω ἐν ὅρμῳ καὶ λιμένι κατὰ λεγόμενον. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας. αὐτοκάβδαλον δὲ, τὸ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε καὶ αὐτουργὸν γεγονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάβδαλον.

Αὐτονυχεί, ἐπίρρημα. σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτί. ἅμα αὐτοῖς ὄνυξιν.

Αὐτοβοεί, αὐτόθεν σὺν τῇ φωνῇ. ἢ εὐθὺς ἅμα τῇ βοῇ τὸ πρᾶγμα συντελεσθῆναι ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις, δηλονότι ταχέως. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ, ἐπὶ τοῦ κατὰ κράτος. ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ. οὕτω Θουκυδίδης.

Αὐτολήκυθος, ὁ πένης. ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῖς τὰς ληκύθους φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δὲ ἄσωτοι, παρὰ τὰς συμβολὰς ἐν τῷ λήκυθον ἔχειν καὶ φέρειν εἰς τὰ συμπόσια. ἢ ὡς αὐτὸ τὸ λήκυθον μόνον ἔχοντες.

Αὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. εἰς τὸ ἡρῷον.

Αὐτοσχεδά, ἐκ τοῦ συνεγγύς. Πάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρί. καὶ αὐτοσχεδὸν, συνεγγύς. καὶ αὐτοσχεδίην ἐκ χειρός.

Αὐχμός, ἡ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸ ⸤ὁμοίως. αὔξω μέλλοντα. κατὰ ἀντίφρασιν, αὐχμός. ὁ μὴ ποιῶν αὔξεσθαι. ἡ ὑγρότης γὰρ τρέφει. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐχμός. τὸ μὲν τὸ κοινὸν, αὐτμός. τὸ δὲ ἀττικὸν, αὐχμός. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω, ἄχμος, καὶ αὐχμός.

Αὐχήν, ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ αὐχμός, ὃ σημαίνει τὸν κατάξηρον τόπον, γίνεται αὐχμήν. καὶ παρὰ τὴν αὐχμήν, αὐχήν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ὀχῶ, ὀχήν, καὶ αὐχήν. ἐφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλή. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν ὃ ἐστι γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν. γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐτόν. οὕτω δὲ καὶ τὰ χηλιαῖα τινὰς λέγομεν. οὕτω Μεθόδιος.

Αὔω, τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄυω. καὶ κατὰ συναίρεσιν αὔω, τὸ ἐξ ἀνομβρίας γινόμενον. τὸ δὲ φωνῶ, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται αὔω. καὶ ὁ μέλλων, αὔσω. τὸ δὲ λάμπω, ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέγω, γίνεται φαύω. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ φ, αὔω. διὸ καὶ δασύνεται. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸ λάμπω, ἐξ οὗ καὶ αὔριον. τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ καὶ αὖος, ὁ ξηρός. τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ βαλαύσσος, ὁ παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος. τὸ βοῶ, ἐξ οὗ, Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν. ἔτι καὶ αὔω τὸ καθεύδω. Νίκανδρος. Ἔνθα, ἢ ἐκ καὶ ἀμαβοχῆσι κατὰ τὰ εἴδοι ἐνδυκὲς αὖε. ἀντὶ τοῦ καθεύδει, ἢ διατρίβει. εἴρηται παρὰ τὴν αὔαν αἰολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν γὰρ ἠῶ οἱ Αἰολεῖς, αὔαν φασί. κυρίως αὔω λέγεται, τὸ ἕως τῆς ἕω καθεύδειν. τὸ δὲ ἄω, σημαίνει δύο. τὸ πνέω, οὗ ὁ μέλλων, ἄσω. καὶ τὸ κοιμῶμαι, οὗ ὁ μέλλων, ἀέσω. ἐξ οὗ καὶ ἀεσίφρων.

Αὔως, ἡ ἠώς. τουτέστιν ἡμέρα. οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. Σαπφώ. Πότνια αὔως. ἐπειδὴ φαινομένης αὐτῆς, τὰ ζῷα φθέγγονται. καὶ ἀλλήλοις ἐπὶ τὰ ἔργα καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως. εἴρηται παρὰ τὸ αὔω τὸ βοῶ, αὔως.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ

Ἀφαδὸς, ἐχθρός. παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. ἐν πολισσῷ δραπέταις. Δοκῶ μοι γὰρ ὁρᾶν ἀφαδίαν. εἴρηται παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ ἁδεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν, ἵν' ᾖ ἡ μὴ ἀρέσκουσα. ἀφαδία οὖν, ἡ ἀφανδάνουσα. καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ τοιοῦτοι ἀφανδάνοντές καὶ πολέμιοι.

Ἀφάμαρτεν, ἀπέτυχεν. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ.

Ἀφαμαρτοεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

Ἀφάλον. Κυνέην ταυρείην ἀφάλόν τε καὶ ἄλοφον. τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἀφάλόν τε καὶ ἄλοφον κατὰ τὴν ἐπιτήδευσιν, ἵνα λανθάνῃ. φάλοι γὰρ τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν μικρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τρίχες.

Ἄφανα, σύρων μὲν ἡ λέξις. δύναται δὲ κα- ⸤χώσεις. θέμα δὰ γλῶσσαν, ἐστι δὲ τὸ δημῶδες ἐπίρρημα, περίλημμα. περιλαλούσης τῆς Ἀφροδίτης ἐκεῖ τὸν Ἄδωνιν. ἢ τὴν πρώτην, ἢ τὴν ἐσχάτην περιβολήν.

Ἀφανίσαι, οἱ παλαιοὶ οὐχὶ τὸ μολῦναι ἔλεγον, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Ἄφαρ, ἐπίρρημα μεσότητος ἀντὶ τοῦ εὐθέως. παρὰ τὸ ἅπτω ῥῆμα τὸ εὐθέως. οὕτω ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι, καὶ ἵεσθαι γινόμενον. ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ταχέως, καὶ ἀσκόπως ποιεῖν τι ἐκφέρεσθαι. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸ ταχέως, Ἄφαρ δ' ἔσε Παλλὰς Ἀθήνη ἔγχει ἐμῷ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προχείρου καὶ πρᾶγμα. Ἄφαρ δὲ χρέα μύνειν τι ἔσται καὶ ἡμῖν. καὶ τὸ ἀφνίδιον. Ὡς δ' ἄφαρ ἐκ βόων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους. καὶ τὸ ῥαδίως. Ἄφαρ δ' ὁ ἄγγελος

Ἀφάρτερος. τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρ- ⸤ἦλθεν. τεροι. ταχύτεροι. παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ταχέως. ἔνθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ἐσπουδασμένως καὶ ταχέως καὶ ἀπερισκέπτως ποιεῖν τὴν λέξιν.

Ἀφαρεύς, ὁ ἥρως. Ἀφαρῆά τε διϊσύροντε. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ Πίνδαρος, ἀφαρῆος υἱέε φασὶ τὴν εὐθεῖαν. εἴρηται οὖν παρὰ τὸ φάρος τὸ παρὰ τοῖς ῥαγινοῖς συστελλόμενον. καὶ ἐν παραγωγῇ, ἀφαρεύς. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησι τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων, παρὰ τῆς ἀρσενικῆς εὐθείας. Ἰανδάρης, ἀμφιάρης καὶ ἀμφιάραος. γέγονεν οὖν καὶ τὸ ἀφάρης οὕτως. εἶτα παρώνυμον, ἀφαρεύς. ὁ δὲ Ἡρα-

της, παρὰ τὸ ἄφαρ ἐπίρρημα.

Ἀφάροτος, ἡ ἀναρότρίαστος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἄροσις. οἷον, ἄαρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ἄφαρος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἄροσις, παρὰ τὸ αἴρειν καὶ διαιρεῖν. ἢ φάρος, παρὰ τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι σχίσαι. καὶ γὰρ διαφάρους φασὶ χιτῶνας, τοὺς εἰς δύο μέρη κεχωρισμένοις. καὶ φάρσος, τὸ ἀπόσχισμα τῆς ἐσθῆτος. εἰς τὸ φ.

Ἀφαυρός, ὁ ἀσθενής. ἢ τοι ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. ὁ μέλλων, φάσω, γίνεται φαρός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφαρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρός. ὁ μὴ δυνάμενος διὰ ἀσθένειαν λέξαι. ἢ ὁ μηδενὸς λόγου ἄξιος. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον ῥῆμα, φάω. καὶ ἐξ αὐτοῦ φάρος ὄνομα. καὶ κατὰ στέρησιν, ἄφαρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρός, ὁ ἀλαμπὴς καὶ εὐτελής. ὀξύνεται δὲ τὸ φαρός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ παρὰ Καλλιμάχῳ εἰρημένου. οἷον, Η ἄφαρον φαρόωσι. ἄφαρον δὲ τὴν ἀγεώργητον γῆν, παρὰ τὸ φέρω. εἰς τὸ φέρτερος.

Ἀφαυρά, ἀσθενῆ. ἀμαυρότερα. ἢ νωθρότερα.

Ἀφάσσειν, τὸ ψηλαφᾶν. παρὰ τὸ ἅπτω, ἁφή, ἁφῶ, ἀφάσσω, τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. ὡς μάσθλη, μασθλάσσω.

Ἀφέστατε, ἀποθεν καὶ χωρὶς ἑστήκατε. κατὰ συγκοπήν. ἀφεστᾶσι, πόρρωθεν ἑστᾶσιν. ἑστήκασι κατὰ συγκοπήν.

Ἄφεμα. ἐκ τοῦ ἵημι, ἕμαι, εἶκα εἶμαι, ἕμα, καὶ ἐν συνθέσει, ἄφεμα, τὸ ἀπόσταλμα.

Ἀφετήρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἕτης, καὶ ἑτήρ, καὶ ἀφετήρ.

Ἀφ' ἑστίας ἄρχεται, τουτέστιν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἄρχεται. ἑστίαν γὰρ ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον τὸ σκεῦος, οὐδὲ μὴν αὐτὴν τὴν θεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν. καθὰ ὅταν λέγῃ πᾶς ὁ ἐφέστιος ἐστὶν ἑκάστῳ. καὶ Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, ὅσσοι οἶκον ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται. ἀφ' ἑστίας ἄρχεται, τουτέστιν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἄρχεται.

Ἀφελής, ὁ ὑγιὴς τὸ σῶμα καὶ ὁλόκληρος. οὕτω παρὰ Ἀθηναίοις. παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ὑγιὴς εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελὴς καὶ ὁ εὐκολος, ὃν ἄν τις ἐλοιδόρει τὴν εὐκολίαν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει καὶ τῆς στάσεως παρέσυρεν. καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο Ἀθήνησιν, εἰ ἀφελεῖς καὶ ὁλόκληροι. λέγεται καὶ ὁ ἁπλοῦς ἐν τῷ βίῳ.

Ἀφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων, κατὰ στέρησιν τῶν μεγάλων καὶ ἀνεμποδίστων.

Ἀφέλεσθε. Ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες. ἐπειδὴ δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεσθε. καὶ ὑβρίσατε ἑαυτούς. οὐ γὰρ ἐμέ. ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω, ἐν συνθέσει, ἀφέλω. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἀφέλομαι. τὸ πληθυντικόν, ἀφελόμεθα. τὸ δεύτερον, ἀφέλεσθε.

Ἀφερτή. οἷον, Ἀφερτὴ δ' ἀρετή. ἀπὸ τοῦ φέρω, γίνεται φερτός, καὶ φερτή, καὶ ἀφερτή. ἐκ δὲ τοῦ φερτός, προφερέστερος τὸ συγκριτικόν, καὶ προφερέστατος.

Ἀφέσιος, Ζεὺς ἐν Ἄργει τιμᾶται. εἴρηται δὲ ὅτι, Δευκαλίων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγών, καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς Ἀργοῦς διασωθείς, ἱδρύσατο βωμὸν ἀφεσίου Διός. ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα, ὕστερον Νεμέα ἐκλήθη. ἀπὸ τῶν Ἄργου βοσκημάτων ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀρριανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β΄ τῶν Βιθυνιακῶν.

Ἀφθεῖ, εἰς τὸ ἔς.

Ἀφῆκα, ἐκ τοῦ ἵημι. ὁ μέλλων, ἥσω. ἧκα, καὶ ἐν συνθέσει, ἀφῆκα. Ο δ' ἀφήμενος οὐ καλέει. ἀντὶ τοῦ πόρρω καθεζόμενος.

Ἀφεῖναι, τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος. ἀφεῖναι, τὸ τὰς ἐπισμήνας κριθὰς ταῖς χερσὶ ῥίψαι.

Ἀφέωκα, τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα. εἶτα ἐλλείψει τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἀφέωκα. οὐ δεῖ δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα παραλαμβάνειν. ἀλλ' ὡς παρὰ τὸ πέπλω γίνεται πέπληκα, καὶ πέπλωκα κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ω, οὕτω καὶ ἧκα. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἕηκα. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἀφέωκα. καὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον ἀφέωνται, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἵημι. ὁ παρακείμενος, ἀφῆκα. καὶ Ἀττικῶς, ἀφέωκα. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ εἶναι ἧκα πλεονάζουσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον, τότε καὶ τὸ ἑπόμενον φωνῆεν, μεταποιοῦσιν εἰς ω. ὁ παθητικός, ἀφέωμαι. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται.

Ἀφιεῖ. ἔστι ῥῆμα ἰδ περισπώμενον καὶ δασυνόμενον. ὁ παρατατικός, ἵουν, ἵεις, ἵει. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίει. καὶ προΐει. ἀφίκη δὲ ἐκ τοῦ ἀφίημι, ὡς τὸ ἐτίθην παρατατικός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τίθημι, καὶ δίδωμι, καὶ ἵημι, οἱ παρῳχημένοι μᾶλλον ἀπὸ τῶν εἰς ω εἰσὶν ἐν χρήσει, ἢ περὶ ἀπὸ τῶν εἰς μι. Ὡς εἶπεν ἐν χερσὶ τίθει. Καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἐνάσπισμα τα. καὶ τὰ μὲν πρῶτα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, γράφεται διὰ τοῦ η, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς μι. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ περισπωμένων.

Ἀφιᾶσιν. ἔστι ῥῆμα, ἵημι. τὸ δεύτερον, ἵης. τὸ τρίτον, ἵησι. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεμεν, ἀφ' οὗ τὸ ἀφίεμεν. τὸ δεύτερον, ἵετε, καὶ ἀφίετε. τὸ τρίτον, ἱεῖσιν. ὁμοίως τιθέντι καὶ τῶν πληθυντικῶν τῆς ἰδίας μετοχῆς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν εἰς μι πληθυντικῶς οἱ Ἴωνες προστιθέασι τὸ α, καὶ συστολὴ τῆς παραληγούσης, προφέρουσιν. ἀφιᾶσι. τιθέασι. διδόασι. ζευγνύασι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεῖσιν ἰωνικῶς, ἱέασι. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφιέασι. καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἀττικήν, ἀφιᾶσιν. ἱᾶσι, πέμπουσιν. ἱᾶσι, πορεύονται.

Ἀφήτωρ, ὁ τοξότης. Οὐδ' ὅσσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει. ἤγουν ὁ βαθμός. ἡ φλιά. παρὰ τὸ ἵημι, ἕτης, καὶ ἀφέτης. ὡς τίθημι θέτης, καὶ δίδωμι, δότης.

ταῦτα δὲ γίνονται κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η. θέτης, θετήρ. καὶ συνθέσει, νομοθετήρ. δότης δοτήρ. οὕτως ἕτης, ἑτήρ. καὶ ὡς δοτήρ, δοτῆρες ἐάων, οὕτως ἕτης ἕτωρ, καὶ ἥτωρ, καὶ ἀφήτωρ, ὁ ἀφεὶς τὰ βέλη. ὁ ἥλιος. ἢ τοῖο μοφήτορος, ὁμοίως παρὰ τὸ προφητεύοντος καὶ μαντευομένου, τῶ, τε πενητικῷ τῷ πλουσίῳ.

Ἄφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη.

Ἀφέξει. ἐκ τοῦ ἔχω, ἕξω. ἀπέχω, ἀφέξω. Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο χεῖρας ἀφέξει. ἐπίσχει. παύσει.

Ἀφίμεθα. ἔστιν ἵκω. ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος, ἱκόμην. τὸ δεύτερον, ἵκου. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίκου. ἀπὸ τοῦ ἵκω. ἵξω, ἷγμαι, ἵγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφηνιάζω. εἴρηται ἡ λέξις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν σκληρυνομένων καὶ ἀποσειόντων ἡνίων καθεστώτων. ἀφηνιάζειν οὖν ἐστι, τὸ σκληρύνεσθαι καὶ ἀποθεῖν τῆς εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἡνίον, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. ἡνιάζω, καὶ ἀφηνιάζω.

Ἄφλαστον. οἷον, Ἄφλαστα καὶ φωστῆρας ὠργυωμένους. τὰ ἀκροστόλια τῆς νηὸς κατὰ ἀντίφρασιν. εὔθλαστα γάρ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. ὃ ποτὲ λέγεται καὶ κορωνίς. καὶ ἀπὸ τοῦ κρικίου τῆς θύρας. καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπὶ καμπῆς σχῆμα, ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν. διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων. ἄφλαστα μὲν λέγουσι τὰ πρυμνήσια. κόρυμβα δὲ τὰ πρωρήσια.

Ἀφλοισμός. οἷον, Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνεται. γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν. ἀφρισμός, καὶ ἀφλοισμός. ἢ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφρισμός. καὶ μεταβολῇ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός. καὶ ἀφλοισμός. ἔστι δὲ ψόφος ποιός, ἢ ἀφρός.

Ἄφενος. ἐστὶν ἔτος, ὁ ἐνιαυτός. Καλλίμαχος. Τετράενον δαμάλσου παῖδα μεστορίδην. καὶ παρὰ Ὁμήρῳ. Ἠνὶς ἠκέστας, τουτέστιν ἐνιαυσιαίας. παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ. ἐκ τούτου γίνεται σύνθετον, ἄφενος. ὁ ἐξ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ συναγόμενος πλοῦτος. πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ πολλῶν. ὁ ποιητής, οὐ δεξιῶς χρῆται τῇ λέξει. τινὲς δὲ ἀρσενικῶς. Τὸ ἀπὸ ἐνιαυτοῦ περιόντες νέονται. ἢ ἀπενος, τὸ μὴ ἐν πενίᾳ, ἀλλ' ἐν περιουσίᾳ χρημάτων. Οὐδέ σ' ὀΐω ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. ὅτε μὲν κλίνεται ἄφενος ἀφένου, ἀρσενικόν ἐστιν. οἷον, Οὔτ' ἀρετῇ ἀφένοιο. ἄφενος λέγεται ὁ ἄνθρωπος ὁ πλήρης τοῦ ἀφένου ὀξυτόνως. ὅτε δὲ ἐστὶν ἄφενος ὡς τέμενος, οὐδέτερόν ἐστι. τὸ ἄφενος, τοῦ ἀφένους. ἡ δοτική, τῷ ἀφένεϊ, καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀφνει. παρὰ τὸ ἄφενος, γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπήν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος. Οἱ δ' ἀφνεῖ πεποίθασιν. ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα, ἀφνῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἀφνήμων. Ἀντίμαχος. Πολλὰ δὲ μῆλα τὰ πρὸς ἀφνήμονας ἄνδρας.

Ἀφνειός, ἐκ τοῦ ἄφενος. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀφένεος. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀφνεός. καὶ ἀφνειὸς διὰ τοῦ ι, ὁ πλούσιος. ἢ οἷον ἀπενεός, ὁ μὴ πενόμενος.

Ἀφνω. παρὰ τὸ ἀφανὲς ὄνομα, γίνεται ἐπίρρημα ἀφανῶς. καὶ συγκοπῇ καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἄφνω, τὸ ἐξαίφνης.

Ἄφοδος, ὁ ἀπόπατος. οἷον ἡ ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος. πάτος γὰρ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ἡ ἀναχώρησις. ὡς ποτὲ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν λέγομεν.

Ἀφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀπελάσεως. εἴρηται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον, καὶ ἀφόρδιον. συγκοπῇ. τὸ ἀφορίζεσθαι καὶ ἀπελαύνεσθαι ἄξιον. ἢ ἀφοδία, καὶ ἀφορδία.

Ἀφοσιοῦται, τὸ πληροῦται. ἀπὸ τοῦ ὅσιος, ὁσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα αὐτῇ τῇ ταφῇ πληρῶσαι. ὅ ἐστι τὸ ἀφός. Ἰλιάδος ξ.

Ἀφόωντα. Καὶ αἰγύλα τόξ' ἀφόωντα. ψηλαφῶντα. ἀπὸ τοῦ ἀφή, ἀφῶ. ἢ φόωντα, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνοντα. καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀφῶ, ἀφάω. ἀφάοντα, ἀφῶντα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀφόωντα.

Ἄφρων, παρὰ τὸ φρῶ τὸ ποιῶ. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄφρων.

Ἀφραίνω, ἐκ τοῦ φρήν, φρενός, φραίνω καὶ ἀφραίνω. καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονοῦντα. ἀνοηταίνοντα.

Ἀφήτωρ. ὁ φατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων. φατρία δὲ κυρίως, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ἄφιλος. ἢ ἄπολις.

Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας, ἢ ἀμελήσας, ἀπὸ τοῦ ἀφροντιστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω. πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ, καὶ ἀφροντιστῶ, καὶ ἀφροντιστήσας μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ φροντίς. τοῦτο παρὰ τὸ τὰς φρένας τιτάναι. οἱ γὰρ φροντίδας ἔχοντες, τὰς φρένας τιμωροῦνται.

Ἀφρός, ἐκ τοῦ προΐω, γίνεται προῶ, καὶ πρῶ, καὶ φρῶ ῥῆμα. ἐκ τούτου γίνεται φρός. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀφρός. τὸ μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς προϊέμενον.

Ἀφοσιώσας, ὁ καθάρας. ἢ ξενώσας, ἢ τὴν ὁσίαν ποιήσας, τουτέστι τὴν κηδείαν, ἢ τὴν ἀπὸ τῶν θανάτων μνήμην. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρὸν τὸ ὀφειλόμενον. διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν. τουτέστιν οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς, λοιπὸν οὐκέτι μοι ὑπεύθυνος. ἢ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι, τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιῶ. παρὰ τὴν ἄφος, ὃ σημαίνει τὴν ἀκάνθιον. ἀφοσιοῦ γὰρ καὶ καθαίρει τὰ ἐν τῷ θώρακι ὑγρά.

Ἀφρενόν, ἢ φριζόν. ἀφρὸν ἐστι πεμπτόν.

Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ δύνειν ἐκ τοῦ ἀφροῦ, ἤγουν ἀνέρχεσθαι τοῦ θαλασσίου. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτην, ἀφρογενέα θεὰν κικλήσκει. Οὕνεκεν ἀφρῷ θρέφθη. ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. ἡ δὲ φιλομμειδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀφρὸν τῆς συνουσίας. ἔφορος γάρ ἐστιν. ἢ διὰ τὸ ἐνθαλάττιον αὐτῆς τὴν γένεσιν εἶναι. τινὲς δὲ παρὰ τὴν ἀφροσύνην. ἡ γὰρ ἀφροσύνη, ἐν αἰτίᾳ δοῦ

τῇ φρονήσει. ἤγουν τῇ ἀθηνᾷ. ὁ δὲ δίδυμος παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης. δῆλος δὲ ἡ ἁβροδίαιτος ὅτι παρ' αὐτῇ διὰ τὸ κάλλος χλιδῆς. ἢ ὅτι οἱ κατεχόμενοι τῇ δὲ τῇ θεῷ ἁβροὶ καὶ πολυτελεῖς. τὸ β τῷ φ συγγενές ἐστι· δῆλον ἐκ τοῦ μακεδόνας μὲν τὸν φίλιππον βίλιππον καλεῖν. καὶ τὸν φαλακρὸν, βαλακρόν. καὶ τοὺς φρύγας, βρύγας. καὶ τοὺς ἀνέμους διὰ τὸ φυσᾶν φυσῶντας ὄντας, βύκτας. ὅμηρος, Βυκτάων ἀνέμων.

Ἀφαδία. ἡ ἀπειρία. ἐκ τοῦ ἀφραδής. τοῦτο ἐκ τοῦ φράζω, φραδής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ὁ ἄβουλος. καὶ ἄπειρος. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀφραδία.

Ἀφραδίῃσιν. ἀβουλίαις. ἀφροσύναις. ἀπὸ τοῦ φράζω, ἔφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία. καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετοῦντα. καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως. ἀσυνέτως. ἀπείρως. ἀπὸ τοῦ ἀφραδής.

Ἀφροδίτη, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ, Ἀμφιάρεω φιλότητος ἐϋστεφάνου ἀφροδίτης. καὶ ἐπὶ τῆς συνουσίας. Καὶ ἐκλελάθοιτ' ἀφροδίτης τὴν ἀρ

Ἀφυής. ἐκ τοῦ φυὴ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν. Ἀμφοτέρην δὲ φυὴν ἐδάην. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφυής. ὁ κακότροπος.

Ἀφύη. εἶδος ἰχθυδίου μικροῦ καὶ   εἴρηται δὲ ἑνικῶς σπανιάκις. πλεονάκις δὲ πληθυντικῶς. ἀριστοφάνης. Οὔπω τὰς ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μὴ εἰς μέγεθος φύεσθαι, φύω. φυὴ καὶ ἀφύη. ἢ ἡ μὴ πεφυκυῖα. τοῦ α κακὸν σημαίνοντος. ὁ ὀππιανός. Ὧδε καὶ ἡ πεδανὴ ἀφύης ὀλιγηπελὲς ἔθνος οὔτινος ἐκγεγάασιν ἀφ' αἵματος οὐδὲ τοκήων. καὶ μεθ' ἑτέρων ζήτει ἰσχύος. Ἐκ δὲ ἰλυέθλης οὔνομ' ἐπικλήδην ἀφητίδες αὐδάωνται. γράφεται ἀφυήτιδες.

Ἀφυσγετόν. τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. παρὰ τὸ ἀφύω. ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω. ὡς ὑλάω ὑλάσσω, ὀδύω, ὀδύσσω τὸ ὀργίζομαι. γίνεται ἀφυγετός. ὡς πήσσω, παγετός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφυσγετός. τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ῥεύματος. τρέπεται γὰρ τὰ διπλᾶ εἰς γ. ἢ παρὰ τὸ φεύγω, φυγετὸν, καὶ ἀφυσγετόν. τὸ μὴ ἀποφεῦγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ῥεύματος.

Ἀφύσσω. ὁ μέλλων, ἀφύξω. ἀπὸ τοῦ ὕω τὸ βρέχω, ὁ μέλλων, ὕσω. καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσσω, πλεονασμῷ ἑτέρου σ. τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπό τινος ἐπιρρέοντος ἀπαντλᾶν καὶ ἀπαρύεσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἀρύω τὸ ἀπαντλῶ, ἀρύσσω. καὶ τροπῇ τοῦ ρ ἀμεταβόλου εἰς φ, ἀφύσσω, ἀφυσσόμενοι. ἐκ τοῦ φύω τὸ κρατῶ. Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀφύω, ὁ μέλλων, ἀφύσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μεταγομένου τοῦ χρόνου εἰς ἐνεστῶτα, ἀφύσσω. ἀνατρέπεται δὲ, ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα ἀγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. δωρικὴ δὲ ἡ λέξις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, λαφύσσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυσσομένων ἀσκῶν.

Ἀφυλίσαι. παρὰ τὴν ἰλύν. καὶ κατὰ μετάθεσιν, ὕλις. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφυλίσαι.

Ἄφυκτος. παρὰ τὸ φεύγω, φευκτός. ὡς ἔχω, ἐκτός, καὶ εὔχω, εὐκτός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε, φυκτός, καὶ ἄφυκτος. εἰς τὸ τέτυκται.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀχανὲς πέλαγος. παρὰ τὸ χαίνω. χανῶ. χανές. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀχανές. τὸ λίαν κεχηνός. δηλοῖ δὲ καὶ ἀνεῳγέναι καὶ μὴ χαίνειν κατὰ στέρησιν.

Ἀχάναι, σκεῦος εἰς ἐπισιτισμὸν χρήσιμον. εἴρηνται παρὰ τὸ χαίνειν. χάνη καὶ ἀχάνη τοῦ α ἐπιτατικοῦ νοουμένου.

Ἀχαιός, ἐθνικόν. ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικὰ, τετραχῶς. ἐκ πόλεως. ἐξ ἔθνους. ἐκ χώρας. ἐκ βασιλείας. τὸ δὲ ἀχαιός, ἀπὸ ἀχαιοῦ βασιλέως. τὰ διὰ τοῦ αιος, εἰ ἔχοιεν πρὸ τῆς αι διφθόγγου τὸ χ, προπερισπᾶται. οἷον, ἀχαῖος. ῥοχαῖος. σεσημείωται τὸ ἀχαιός. καὶ τὸ εὐρυστιχαιός.

Ἀχαιΐδες. ἔστι δὲ ἐθνικόν, ἐκ τοῦ ἀχαιΐς. τοῦτο ἐκ τοῦ ἀχαΐα, καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ ἀχαιός, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἐθνικοῦ.

Ἀχαιΐνεα, ἡ ἔλαφος. ἀπολλώνιος. Ἣν τ' ἀγρῶται ἀχαιϊνέην καλέουσιν. ἀπὸ ἀχαιϊνέας πόλεως, ἐν ᾗ εἶδος ἐλάφων μεγάλων.

Ἀχαιά, ἡ δημήτηρ παρὰ ἀττικοῖς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. Οὐδ' ἂν τὴν ἀχαιὰν ῥαδίως ἠνέσχετ' ἄν. εἴρηται παρὰ τὸ ἄχος τῆς κόρης. ἢ ὅτι μετὰ κυμβάλων ἠχοῦσα τὴν κόρην ἐζήτει. ἢ ὅτι τοῖς ταναγραίοις μεταστᾶσιν ἐκ τανάγρας ἡ δημήτηρ κατ' ὄναρ φανεῖσα, ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ γενομένῳ ἤχῳ. καὶ ὅπου ἂν παύσηται ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. καὶ ἱδρύσαντο ἱερὸν ἀθηνᾶς δημήτερος.

Ἀχαιμένης. ὁ ἥρως, ἀφ' οὗ καὶ οἱ πέρσαι ἀχαιμενίδαι. γέγονεν υἱὸς περσέως. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀχαΐας. οὕτω νικόλαος ἐν δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν.

Ἀχέρων, ὁ ἐν ᾅδου ποταμός. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὅτι τὰ ἄχεα ῥέων. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἀχέρων.

Ἀχερωΐς. ἡ λευκὴ τὸ δένδρον. παρὰ τὸν ἀχέροντα ποταμόν. φασὶ γὰρ τὸν ἡρακλέα ἐπὶ τὸν κέρβερον κατελθόντα, καὶ παρὰ τῷ ἀχέροντι πεφυκὸς τὸ δένδρον ἑωρακότα, ἡσθῆναι ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀνενεγκεῖν. καὶ παρὰ τὸν ἀχέροντα, ἀχεροΐδα καλεῖσθαι. ἢν ἢ ἀχερουΐς. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ἀχερωΐς. ἀριστοτέλης δὲ τὴν αἴγειρον λέγει, ὅτι πάντα τὰ ὑλώδη φυτὰ, ἀχερούσια λέγει.

Ἀχερουσίας, λίμνη ἐστὶ πλησίον ἡρακλείας πόντου. Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, ἀκτὴ

τε προβλῆσιν ἀχεροῖσιν ὑψόθι τείνων.

Ἀχερδος, ἡ ἀγρία ἄπιος. ἀχερός τις οὖσα. ἡ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἄχερδος. ὡς δείω, δείδω. οἷον, μοχθηρός ὢν καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούστος [?]. ἤτοι σκληρός. ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης.

Ἀχέων, λυπούμενος. παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέω. ἀχεύων δέ, ἀπὸ τοῦ ἀχεύω.

Ἀχελῷος, ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ ἀχελῷος καλεῖται. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος. διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. καὶ Ὅμηρος. Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.

Ἀχῆνες, οἱ πένητες. ἢ τινα χῆρες τινὲς ὄντες. οἱ μηδὲν ἔχοντες. ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν. ὧν ἡ πενία τὰ ἀγγεῖα ποιεῖ ἠχεῖν.

Ἀχηρής, ὁ λυπηρός, ἐκ τοῦ ἀχερής. ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, ἀχηρής. διὰ τοῦτο ὀξύνεται. οὐ γάρ ἐστι τοῦ τύπου τῶν διὰ τοῦ ηρης. ὁ τόνος οὖν λέγει τὸ σχῆμα, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχήρης, ὡς ξίφος ξιφήρης.

Ἄχθος ἀρούρης. παρὰ τὸ ἄγω ἀκτός, καὶ ἄχθος. ὅ ἐστιν ἐκτός. τὸ ἀγόμενον καὶ βαρυνόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἄχος, πλεονασμῷ τοῦ θ.

Ἀχιλλεύς, παρὰ τὸ ἄχος λύειν. ἰατρὸς γὰρ ἦν. ἢ διὰ τὸ ἄχος ὅ ἐστι λύπην ἐποίησε τῇ μητρὶ καὶ τοῖς Ἰλιεῦσιν. ἢ διὰ τὸ μὴ θίγειν χείλεσι χιλοῦ, ὅ ἐστι τροφῆς. ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος, ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφων ἐτράφη ὑπὸ Χείρωνος. ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων ἐκλήθη καθάπερ φησὶν Εὐφορίων, Ἐς Φθίην χιλοῖο καλήϊε πάμπαν ἄπαστος. τοὔνεκα Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέα φημίξαντο.

Ἀχλαξ, ἡ λιθώδης, καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς

Ἀχλύς, σκοτία. ἀορασία. ἡ κατ' ἀναλύουσα ⟨λίθος. καὶ ἀποκρύπτουσα. παρὰ τὸ ἀλύω τοῦ α ἐπιτατικοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχω ἀχὺς καὶ ἀχλύς. παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν μοχλεύειν καὶ λυπεῖν. ἔστι χέω, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χύω, χύσω. ὡς πρέω [?], ξύω. ἀποβολῇ τοῦ ω, χύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, χλύς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀχλύς, ἡ πάνυ κεχυμένη. ζόφος γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ κλῶ. ἡ ἄγαν συγκλείουσα καὶ ἀποκρύπτουσα.

Ἀχνάσδημι, κακῶς πράσσω, ἀλγέω [?]. ἔστιν ἄχω. παράγωγον, ἀχάζω. ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σδ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἄχνη, σημαίνει τὸ ἄχυρον. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει. λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ. Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη. ἄχνη πᾶσα λεπτότης ὑγροῦ τε καὶ ξηροῦ. αὐτῇ μὲν ὑγροῦ, Ἀποπλύνεσκε δ' ἁλὸς ἄχνην. αὐτῇ δὲ ξηροῦ, Κρίνει καρπόν τε καὶ ἄχνας. παρὰ τὸ ἔχω, ἔχνη. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀέχνη τις οὖσα. ἡ μὴ δυναμένη ἔχεσθαι καὶ κρατεῖσθαι διὰ τὸ λεπτομερές καὶ Ἑρμόδιν [?]. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀσκληπιός [?] λέγει αὐτὴν παρὰ τὸ ναΐζω [?] μένοντα εἶναι. ὡς τεύχω τεύξω, τέχνη. ἀποβολῇ τοῦ ι. ζήτει εἰς τὸ ἔχνης.

Ἄχνυς, ἡ λύπη. παρὰ τὸ ἄχος, γίνεται παρώνυμον ἀχύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἄχνυς. Οἱ τῆς δ' ὀλοφυρομένης, ἀμφ' ἄχνυϊ εἶβε δ' αἰεί.

Ἄχνυμαι. ἐκ τοῦ ἄχος, ἄχω, ἀχύω, ἀχύνω πλεονασμῷ τοῦ ν. ὡς δύω, δύνω. ἐκ τοῦ ὑπερβιβασμοῦ, ἀχνύω. καὶ παράγωγον, ἄχνυμι. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ἄχνυμαι.

Ἄχος, ἡ λύπη. ἐκ τοῦ χῶ τοῦ δηλοῦντος τὸ διαχεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ χαίρω. γίνεται ἄχω. παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι, ἀλλὰ συνέχεσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης. ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω κατ' ἀντίφρασιν ὃ οὐ θέλουσιν ἔχειν. ἢ χῶ τὸ χωρῶ, χός. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄχος. τὸ μὴ χωρούμενον διὰ τὴν λύπην. ἢ χῶ, τὸ χέω. μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἄχος. τὸ μὴ χεόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἄχωρα. ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πίτυρα. Ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχει γὰρ αὐτοῦ τὴν ἄχωρα ἐκλέγεται εἰ ἐκ τοῦ γενείου [?]. ἡ εὐθεῖα, ἄχωρ. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν ἀπὸ τοῦ ἄχνωρ ἀπὸ τοῦ ἄχνη. ὃ σημαίνει τὸ λεπτομερὲς καὶ κοῦφον. ἄχωρ δὲ σημαίνει τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

Ἀχράς, ἡ ἀγρία ἄπιος. παρὰ τὸ ὀχλῆσαι τὸν ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὀχλουμένην ὑπ' αὐτῆς. ἢ ἡ μηδέπω ἐν χρείᾳ γεγονυῖα.

Ἄχραντον. ἀμόλυντον καὶ καθαρόν. παρὰ τὸ χραίνω χρανῶ, χραντὸς καὶ ἄχραντος. ἢ ἀχείραντον. οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. ἢ τὸ μηδέπω ἐν χρείᾳ γεγονός. ἢ ἀχρόαντον, τὸ μὴ χροὸς ἁψάμενον.

Ἀχρεῖος. ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀχρεῖος ὁ μὴ ἔχων τὰς χρείας. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἄχρειος. ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ εια καὶ ἡ θηλυκῶν συντεθέντα, προπαροξύνονται. πύλη, εὐρύπυλος. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ ειος ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀχρεῖον. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἄχρι. ἔστι ῥῆμα χρῶ, δηλοῦν τὸ ἅπτομαι καὶ πλησιάζω. ἐξ οὗ παράγωγον, χραύω. ἀφ' οὗ τὸ ἔχραε, τὸ ἐπεβάρυνεν. ἐξ οὗ χρίς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄχρις. καὶ ἄχρι, τὸ ἀσθενές, καὶ βάρους ἀμέτοχον. οἷον, Ἀχρ[…]. ἀντὶ τοῦ ἀσθενῶς καὶ ταπεινῶς. Ἰλιάδος β. αὐτὶ δὲ τῆς τηλελότης [?]. οἷον, Ἀχρ[…] ἐπέλασσεν. ἐπὶ πλαστὸν καὶ ἐπιπόλαιον, μέχρι τοῦ τὰ χείλη διανοῖξαι.

Ἀχρήϊος, ἐστὶ κτητικόν, ἀπὸ τοῦ ἄχρεος κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς τὸ η. καὶ διαστάσει τοῦ ι, ἀχρήϊος, οἷον, Ἀχρεῖον δ' ἀπέπαλτο.

Ἀχρής. ἐστιν ἄχρους. καὶ τροπῇ αἰολικῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς τὸ η, ὡς παρὰ τὸ φοβούμενος, φοβήμενος, γίνεται ἀχρής. ἢ ὡς παρὰ τὴν χροιάν, γίνεται μελαγχροίης, οὕτως ἀχροίης. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀχρής.

Ἄχρι. ἕως. παρὰ τὸ μέχρι ἐπίρρημα γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ μ, καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α.

Ἄχνη. ὅμηρος τὴν ἀπὸ πελάγους τῆς θαλάσσης ἀφρώδες. ἱπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τοῦ λίνου. αἰσχύλος δὲ τὴν καπνοῦ. καὶ ἀριστοφάνης οὕτως. Ἄχνη ἵππου.

Ἄχος. ἡ ἀχλὺς ποιοῦσα τοὺς παθόντας. ἐκ δὲ τῆς πολλῆς λύπης, φθείρεσθαι ἐπερχόμεθα.

Ἄχυρον. ἡ καλάμη ἡ ἀλοιωθεῖσα, ἄχυρον λέγεται. εἴρηται παρὰ τὸ ἀεὶ χυρόν τι ὄν. οὐδὲν ἔχον ἐχυρόν.

Ἀχυρμιαί, οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα λικμώμενα ἐπιφέρονται. ἀχυριαί τινες οὖσαι. πλεονασμῷ τοῦ μ.

Ἀχύνετον, σημαίνει τὸ πολύ. νίκανδρος. Ἔνθα πῦρ μὲν ἀείζωον καὶ ἀχύνετον ἔζεσεν ὕδωρ. τὸ πολὺ χυτὸν ἢ πολὺ ἐκζέσαν πῦρ. εὐλαβεῖται τὸ ὕδωρ. ὅτι πολλάκις ἐὰν κατασβέννυσι τὸ ὕδωρ. ἐγράφη δὲ τὸ α κατ' ἐπίτασιν. ὥσπερ ἄξυλος. ἀπὸ τοῦ χύω. χέω. χύνω χύνετον, καὶ ἀχύνετον.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ

Ἄψεα. κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἅπτω, ἅψω, ἅψον. καὶ ἄψεα, τὰ ἐξ ἀλλήλων συγκείμενα καὶ συνηρμοσμένα. νίκανδρος. Τῶν δέ τε καμμονίῃ ὀλίγος περὶ ἄψεα θυμός.

Ἀψεγέως, σημαίνει τὸ ἀμέμπτως. κατασκευάζεται ὥσπερ τὸ ἀψοφέως. ἀπὸ τοῦ ἄψοφοι ἀψόφων, γέγονε τὸ ἐπίρρημα ἀψόφως. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἀψοφέως. διαιρεῖσθαι δὲ οὐκ ἔστιν. ὅμοιον δὲ τούτου καὶ τὸ ἀπερείως παρ' ἡσιόδῳ. ἀπὸ τοῦ ἀπερέως τὸ ταχέως.

Ἀψίνθιον. εἶδος βοτάνης πικρᾶς. ὥσπερ καὶ τὸ ἀβρότονον. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν, ἀπίνθιον καλοῦσι. καὶ ἔστιν ἤτοι ἀπείνθιον. ὃ οὐκ ἄν τις πίνοι διὰ πικρότητα. ἢ παρὰ τὸ ἅπτω. οὗ οὐδεὶς ἅπτεται.

Ἀψίκορον. παρὰ τὸ ἄψ ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, καὶ τὸ κόρος. τὸ εὐθέως κόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως πληρούμενον. καὶ ἀψιμαχία, ἡ πρὸς ὀλίγον διαφορά.

Ἀψίς, σημαίνει τὸν δεσμόν. ὥσπερ τὸ, Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου. εἴρηται παρὰ τὸ ἅπτω τὸ σημαῖνον τὸν δεσμόν. οἷον, Βοέοις δ' ἐξάπτειν ἱμάντας. καὶ ἄψιας ἀμφοτέρους εὐστρεφέες ἔντεσιν οἷος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τροχὸν τὸ ἐπικαμπὲς ξύλον. παρὰ τῷ ἡσιόδῳ. οἷον, Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμά-
ξῃ. γέγονε καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ ἅψω, ἀψίς. ἡ ἀπὸ μιᾶς μόνης τῆς πτώσεως. ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι καὶ συστέλλειν τὸ ι. τὰ γὰρ εἰς ις ὀνόματα ἀπὸ μελλόντων γινόμενα, καὶ βαρύνεται καὶ συστέλλει τὸ ι. μέμψω, μέμψις. ἕξω, ἕξις. λέξω, λέξις. οὕτω καὶ ἅψω, ἅψις ὤφειλεν εἶναι. ὅθεν ἡσίοδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἅψις βαρυτόνως. ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἀψὶς ἐκτείνει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἁπλᾶ ἐκτείνοντα τὸ ι ἐν τοῖς πλείοσιν ἔχουσι τὸν τόνον. οἷον, κνημίς. κρηπίς. σφραγίς. οὕτως οὖν καὶ ἀψίς. πρόσκειται ἁπλᾶ, διὰ τὸ τανύκνημις σύνθετον. τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν κοινά, ἀποστρέφουσι τὴν ει δίφθογγον. σανίς, ῥανίς, βολίς, θυρίς. πρόσκειται ὀξύτονα, διὰ τὸ ἀντηρίς. ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, διὰ τὸ κλείς, κοινολεκτούμενα. τὸ γὰρ εὐσεβὴς καὶ εὐγενής, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν οἱ βοιωτοί.

Ἄψυρτοι, ἔθνος σκυθικόν. ὧν ἐν τῇ νήσῳ κεῖται τὸ σῶμα. Τοῦ ἀψύρτου κεῖται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν ἀψυρτεῦσιν. ἀπολλώνιος.

Ἀψόρρου, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθόρμητος. γίνεται ἐκ τοῦ ἄψ, καὶ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω τὸ ὁρμῶ. πλεονασμῷ τοῦ ρ. οἷον. Ἀψόρροι ἔλθετε.

Ἀψόρρου. οἷον, Ἀψόρρου ὠκεανοῖο. παρὰ τὸ ἄψ καὶ τὸ ῥόον, πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ ἄψ, ἄψορρος. ἀμφότερα γὰρ δύναται εἶναι.

Ἄψ. σημαίνει δὲ εἰς τοὐπίσω. ἀπὸ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἄψ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ψ. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ὁμοίως, ἕψω, ἕψ, καὶ ἄψ. ἴακον δὲ λέγει αὐτὸ εἶναι ἄοψ. τὸ μὴ ὀπτόν. τὰ ὀπίσω οὐκ ὀπτὰ καὶ οὐ θεωρητά, ἄοψ οὖν, καὶ ἄψ. ἡρωδιανὸς δὲ μηδέποτε τὰ διπλᾶ πλεονάζειν. πλούταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ ὀπίσω τὸ ἄψ λέγει εἶναι. τοῦ ο εἰς α τραπέντος καὶ τοῦ π εἰς ψ. τοῦ τὸ δὲ σιωπωμένου. σημαίνει δὲ τρία. τὸ εἰς τοὐπίσω, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα. ὡς τὸ, Ἄψ δ' εἰς ἴλιον ἦλθεν. σημαίνει καὶ τὸ ἔσω. ὡς τὸ, Ἄψ δὲ ποδῶν ἰδὼν καταρρέζει.

Ἄγκυρα. πόλις γαλατίας. οἱ δέ, φρυγίας. ἱστορεῖ μιθριδάτης καὶ ἀριοβαρζάνης, νικήσας τοῖς γαλάταις συμμαχήσας, διώξας τοὺς ὑπὸ πτολεμαίου σταλέντας αἰγυπτίους ἄχρι θαλάσσης, καὶ λαβὼν τὰς ἀγκύρας τῶν νεῶν αὐτῶν, καὶ μισθὸν τῆς νίκης εἰς πολισμὸν δούς, χαρακτῆσαι καὶ ὀνομάσαι οὕτως.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΛΦΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

Βαβάκτης, ὀρχηστής. λάλος. μανιώδης. βακχευτής. λέγεται δὲ καὶ ὁ παῖς. κρατῖνος. χαῖρε χρυσόκερω βαβάκτα κήλων πάν. παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμαι. βέβακται. βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν φλύαρος.

Βάβαξ, λάλος. φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βάβαξ. ἀριστοφάνης. Κατοικοῦν ἔστω φαρμακοῦντες. ἔστι καὶ ἐπίρρημα βαβαὶ βαβαιὰξ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα.

Βάβαξ. μάταιος. ἐνθουσιῶν ἀναιδής.

Βαβυλὼν, πόλις ἀσσυρίας. ἣν σεμίραμις ἐτείχισε τῷ πτέρβοντι τείχει. εἴρηται δὲ ἀπὸ βήλου. ὃς κτίσας αὐτὴν, ἀπ' αὐτοῦ προσηγόρευσε. καλεῖται γὰρ καλεῖται τῇ σύρων φωνῇ, ὃ τῇ ἑλληνίδι, βῆλος. ὃν καὶ δαίμονι βήλων. καὶ ἐν διπλασιασμῷ, βαβηλὼν. καὶ βαβυλὼν κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς υ, ὡς τηρῶ τηρός καὶ τυρός. τὸ εἰς φυλακὴν καὶ τήρησιν γάλα.

Βάδην ἀπιόντος, ἠρέμα παραγινομένου, ἢ θᾶττον, ἢ ταχέως. μένανδρος. Τὸ δὲ λεγόμενον τοῦ τὸ θᾶττον, ἢ βάδην. παρὰ τὸ βαίνω, βάδην. ὡς περιτείνω, τάδην.

Βαθμός, παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἢ ἐφ' ἧ ἵνα τῆς φάλα- ⟨γγος στάσις.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω. οἷον, εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι. παρὰ τὸ βοῶ, βῶ. καὶ ὡς παρὰ τὸ φῶ, φάζω. καὶ ὁ μέλλων, φάσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, φάσκω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βῶ, βάζω. ὁ μέλλων, βάξω. ἐκ δὲ τοῦ βάζω, γίνεται καὶ βράζω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ βοὴ, βοάζω, καὶ συγκοπῇ, βάζω. ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ ὀξύνω γίνεται θοάζω, καὶ συγκοπῇ, θήγω.

Βαΐον, παρὰ τὸ βία ἐλλειφθῆναι. σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ ⟨φοίνικος.

Βακχεύω, σημαίνει τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχευτής, ὁ μεθυστής. παρὰ τὸ βάκχος ὃ σημαίνει τὸν οἶνον. τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος ὃ σημαίνει τὴν λύπην, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ τὸ ἔχειν λύπην καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφικνούμενοι τὴν λύπην. ὑπερβαίνει γὰρ ἡ μέθη τὴν λύπην.

Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, βάκχος. ὥσπερ ἴαχη, ἴαχος καὶ ἴακχος. οἱ γὰρ μεθύοντες, πλείονι τῇ φωνῇ, καὶ ἐνθουσιῶντες χρῶνται. λέγεται δὲ ὁ ἱερὸς διονύσου ἀνὴρ. καὶ κλαύδιος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. καὶ στέφανος.

Βακτηρία, ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς. τουτέστι στήριγμα εἶναι τοῦ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν εὐκόλως. ἢ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.

Βάκηλος, εἰς μὲν τὸ λεξικὸν τὸ ῥητορικὸν εὗρον σημαῖνον οὕτω. μέγας μὲν ἀνόητος καὶ γυναικώδης. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους, ἀποτετμημένος τὰ αἰδοῖα. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βιάκολος τις ὤν. ὁ βίᾳ καὶ μανίᾳ κόλος γενόμενος. οὕτω γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ γάλλοι οἱ περὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ὀργιάζοντες, καὶ ἑαυτοὺς ἐκτέμνοντες. βιάκολος, καὶ βάκολος. καὶ ἐν προσθήκῃ τοῦ η, ὥσπερ ἔλαφος, ἐλαφηβόλος.

Βάκηλος, ὁ εἰς ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων. κήλων γὰρ τὸ αἰδοῖον. ἄρρεν καὶ κήλων ὄνος ὁ συνουσιαστικός. ἢ ἀκηλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ βῆτα, βάκηλος. ὥσπερ ⟨ἁβρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν.

Βαθεῖαν αὔλακα. ὅταν ἐπὶ χεῖς πίσσης ὑπὸ ἀρότρου. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας ἢ κεκρυμμένας.

Βαθυζώνους, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον. ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι.

Βαθύλειμος. βαθείας λειμῶνας ἔχουσαν. ἀπὸ τῆς λειμῶνος εὐθείας. βαθυλείμωνος, καὶ κατὰ συγκοπὴν.

Βαθὺς, παρὰ τοῦ βάθους γὰρ βίᾳ ὁρμῶμεν. ἢ ἐκ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, θύσω. καὶ βαθύς. ἐν ᾧ τις βέχειν οὐ δύ⟨ναται.

Βαθυλήϊος, ὁ πολυλήϊος. πολύσπορος.

Βαθυκόλπων. πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται ἐγχωρίως. βαρβάρων καὶ τὸ βαθυκόλπους ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα. ἔστι δὲ ἐκ μαντικοῦ. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται παράγωγον βίβημι, καὶ βίβημι. δηλοῦ τὸ μακρὰ βιβάς. ἐρματικὸν ὄνομα, βάθρον, καὶ βάθρον. ἐφ' ᾧ ἐστι βαίνειν. σημαίνει καὶ τὸ βῆμα, καὶ βάσιν τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὑπόβαθρον. καὶ ὁ ἐμβὰς, καὶ βαθμός. ἵσχνοι πόδες ποδίου.

Βαλανάγρα, ἡ κλεὶς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δ' ἐστι τὸ ἐπὶ τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλεῖται

μάγγανον. αὕτη ἐκ τῶν ῥητορικῶν.

Βαλάντιον, τὸ ἀκόντιον. διὰ τὸ βάλλειν τοὺς ἐναντίους.

Βακτηρία, ἣν ἐκάλουν ὀρθήν. ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν τῇ συνουσίᾳ καὶ οἱ δικάζοντες. τὴν δὲ καμπύλην, οἱ ἄγροικοι.

Βακχίας, βόρβορος. πηλός, ὑπὸ Ταραντίνων.

Βάκτρον, βακτηρία, καὶ δρέπανον.

Βαλανεῖον, τὸ λουτρόν. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ ἀποβάλλειν τὰς ἀνίας. καὶ Ὅμηρος ἐτυμολογεῖ λέγων· Λοῦσέ τ' ἐκ τρίποδος μεγάλου, ὅ φά οἱ ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων. οὐ λέγουσι δὲ καλῶς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τούτου, ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῶν βαλάνων εἴρηται. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι βαλάνοις εἶχον ἔθος ὑποκαίειν. παρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν, τουτέστι τὰς δρῦς. οὕτω γὰρ καλοῦνται αἱ δρῦς, καὶ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ αὔω τὸ σημαῖνον τὸ καίω. ἵνα μὴ ποτε ἐκλάμψει αὖοι.

Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός.

Βαλβίς, ἡ ἀφετηρία, καὶ ὁ καμπτός, ἤγουν ἡ ἄφεσις τῶν δρομέων. ἦσαν δὲ ξύλα δύο, ἀφ' ὧν σχοινίον διετείνετο. ἀφ' ἧς βαλβῖδος, οἱ ἐρχόμενοι ἀγωνιζόμενοι. Λυκόφρων. Ἔστη δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου σχάσας ἄνεμ. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βηλός. οἷον, βηλοῦ ἀπὸ λιθέου. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψηφίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βηλὸς βηλίς. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βαλβίς. βάσις τα [illegible]. καὶ βαλβῖσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἀγῶνος γινομένη γραμμή, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβὶς καλεῖται. καὶ ὁ τῆς ἀφετηρίας τόπος.

Βαλίας, ὄνομα ἵππου τοῦ Ἀχιλλέως. < ἔνιοι καμπτῆρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ποικίλον. Εὐριπίδης. βαλιὰν ἔλαφον φησίν. ἢ φαλιός, ὅ ἐστιν ὁ λευκομέτωπος, καὶ ὁ λευκός.

Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι. παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. οἷον, βαλίαις ἀσκαίρων ἁρπυίαις. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν βαλίς. καὶ βαλιά, διὰ ποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θρᾷκες.

Βάλλις, εἶδος βοτάνης ἄνθους. ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τοὺς τεθνεῶτας ὁμοίως τῇ ἀρύῃ. οἱονεὶ βίον ἄλλον τις οὖσα. ἐπειδὴ δοκεῖ βίον ἄλλον ποιεῖν, καλεῖται βάλλις.

Βάλε. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται καὶ γίνεται ἐπίρρημα παρακελευστικὸν ἄγε. οἷον ἄγε δή μοι ὦ μοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος φέρε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔβαλον, ἔβαλες, ἔβαλε, οὗ τὸ προστακτικὸν, βάλε. μετατιθέμενον γίνεται σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ὥσπερ φεῦ. οἷον, βάλε βάλε κηρύξ φωνήν. τοῦ τε πλεονασμοῦ τοῦ α, ἀντὶ σχετλιαστικοῦ ὄντος ἐπιρρήματος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀδεῖλε, γίνεται ἄβαλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι. τὸ α, καὶ τὸ βάλε, καὶ τὸ ἄβαλε. ἔστι δὲ ἰδία α. καὶ ἰδία τὸ βάλε. καὶ ἐν συνθέσει τὸ ἄβαλε. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν,

Βάλλετε, ἀντὶ τοῦ τοξεύετε. βολὴ γὰρ κυρίως, ἡ ἀπὸ < βάλε. τοῦ τόξου πεμπομένη.

Βαλάντιον, μαρσίππιον ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν.

Βάλον, ῥῆμα ὁριστικὸν πληθυντικὸν δυνάμενον εἶναι καὶ ἑνικόν. ἔβαλον γὰρ χρόνου παρατατικοῦ. ἔστι παρὰ τὸ βάλλω, ὅθεν καὶ βολή. ὡς στέλλω, στολή. ἀπὸ δὲ τοῦ βάλλω, γίνεται βαλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ἕως τοῦ παρατατικοῦ καὶ μόνον.

Βάλλω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω γίνεται. ὡς θῶ, θάλλω, καὶ ἰῶ ἰάλλω. οἱ γὰρ βάλλοντες διαβαίνουσι. σημαίνει δὲ τρία. ἀντὶ τοῦ προϊέμενον ἐπί τι χεῖν. Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε δόμοις ἔνι ῥήγεα καλά. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμῖν σύνθους. Τὸν μὲν πάρ ποδ' ἐόντα χερμαδίῳ βάλε.

Βαλών. αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται. δραμών. ἐλθών. πιών. οὕτως οὖν καὶ βαλών. ἀντίκειται τὸ πέφνων. αἱ γὰρ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ, ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι σύμφωνον, ὧν τὸ δεύτερόν ἐστιν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται. τέμνων. κάμνων. τούτοις ὅμοιον τὸ πέφνων.

Βαλανεῖον, δίφθογγον. διατί; τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τοῦ εῖον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. κουρεύς, κουρεῖον. κναφεύς, κναφεῖον. γραφεύς, γραφεῖον. γραμματεύς, γραμματεῖον. καὶ τὰ διὰ τοῦ εῖον οὐδέτερα μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. οἷον, μαγειρεῖον. πατριαρχεῖον. ὀρφανοτροφεῖον. ἰατρεῖον. ἰαμβεῖον. βυρσοδεψεῖον. ἐπισκοπεῖον. οὕτω καὶ βαλανεῖον. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ ἐναντίον. πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ αἰπόλιον, καὶ ἀρτοπώλιον. ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς, διὰ τὸ παιδίον, οὐ καταστρέφοντος τοῦ κανόνος. οὐ γὰρ πάντα τὰ τρισύλλαβα διὰ τοῦ ι. ἰδοὺ γὰρ τὸ πτωχεῖον, πορνεῖον, πρωτεῖον, καὶ δευτερεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. ἀπὸ γὰρ τῶν διὰ τοῦ ευω

Βάμμα Κυζικηνόν, τὸ ἀκαθαρτὸν ἀσχημοσύνη < ἔφη. Ἀττικοὶ λέγουσι. διὰ τὸ ἔλημμα. ἐσκῶπτον γὰρ τὸ βάμμα.

Βαμβαίνειν, διστάζειν. τρέμειν τοῖς ποσὶ, καὶ ὑπὸ < λακία. τρόμου ἢ χεῖν τοὺς ὀδόντας. καὶ τῇ γλώσσῃ ἀσήμως φθέγγεται. ἔστι δὲ καὶ ῥητορικὴ ἡ λέξις καὶ ποιητική. Ταρβήσαντε βαμβαίνων. ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποδῶν, ἀλλὰ τῶν μὴ ἑδραίαν τὴν φωνὴν ἐχόντων. οἱ γὰρ καταπλαγέντες ὑπὸ φόβου, οὐχ οἷοί τε ἑδραῖοι ἀμφοτέραις ταῖς βάσεσιν εἶναι, ὥς φησιν ὁ ποιητής, ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἵζει. ἔστιν οὖν βαίνω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, βεβαίνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, βαμβαίνω. τὸ ὑπὸ τρόμου ἢ χεῖν τοὺς ὀδόντας, καὶ ἀνάρθρως λέγειν.

Βάναυσος, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος ῥητορικῶς. Σοφοκλῆς. Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς βαύνους αὔειν. τουτέστι τὰς καμίνους καίειν. καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην.

Βαῦ, ἤ μὲν ἐκ τοῦ βῆναι, βαῦναι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, βαῦ. ἤ δὲ θέμα ἐστὶ, βῶ βάς βᾶ, καὶ τὸ α παρέμφατον.

Βάξις, παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις. σημαίνει δὲ τὴν φήμην, καὶ τὴν εἴδησιν. μίμνερμος. Καὶ μὴν ἐν τοῖς ἀνθρώποισι βάξις ἔχει χαλεπή. ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

Βάπτω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παράγωγον, βάπτω. οἷον, ἐμβαίνειν ποιῶ. τὸ γὰρ ἄρτι γὰρ βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ διὰ ὑγροποιοῦν χρῶμα.

Βάπισμα, ἐν ᾧ βάλλεται, ἤγουν ἐπιπίπτει τὸ πάσμα.

Βάραθρον, τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται. ἢ τόπος κοῖλος. τὰ μὲν ἄνω ἔχων ἰσχυρὰ, ὑπόχαυνα δὲ τὰ κάτω. ὥστε καταδῦναι τὸν ἐπιβάντα. ἐν δὲ φιλιππικοῖς ὁ δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἴπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς. οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. ἔστι γὰρ ῥητορική. ὁ δὲ ποιητὴς, βέρεθρον τὸ χάσμα διὰ τοῦ ε φησίν. ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α. κυρίως γὰρ βάραθρα καλοῦσι τοῖς κοίλοις τόποις. δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπίνονται καὶ εἰσβαίνουσι. παρὰ τὸ βαίνω, βάθον, καὶ βάθρον. καὶ βάραθρον κατὰ πλεονασμόν. καὶ ἰωνικῶς, βέρεθρον. Ἢ χι βάλλειν ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ ἀβαρὲς εἶναι διὰ τὴν κοιλότητα.

Βάραγχος, ἡ πνὶξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα. οἱ γὰρ βράγχοι, βράγχος. καὶ βαραγχιῶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιῶν πολλάκις δὲ παρὰ ἀττικοῖς. ἡρωδιανός.

Βάρβαρος, ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις. οἷον, κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτοῖς ταχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή. καὶ αὐτὸ τὸ βραχιᾶν, τὸ σπαράττειν τὴν φωνὴν καὶ βραχεῖαν ἔχειν.

Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βαρύμιτος τις ὤν. ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς. μίτους γὰρ τὰς νευρὰς ἔλεγον. ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο. ὅθεν καὶ οἱ αἰολεῖς βάρμιτον αὐτό.

Βάρδιστος, παρὰ τὸ βάρος, βαρύς. ‹ διὰ τοῦ μ φασὶ μεταφορικῶς, βαρδύς. πλεονασμῷ δὲ τοῦ δ, καὶ ἐν ὑπερθέσει, βραδύς. εἶτα βραδίων βράδιστος. καὶ ἐν ὑπερθέσει, βάρδιστος. ἰλιάδος ψ. Ἀλλά μοι ἵπποι βάρδιστοι θείειν. ἀντὶ τοῦ βραδύτατοι.

Βαρδήνης, ποταμός. εἴρηται παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχθεῖς ἔχειν δίνας. βαρυδίνης τις ὤν.

Βάρις, παρὰ τὸ βάρος. καὶ ἀπὸ τοῦ βραχέος. σημαίνει δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην. παρὰ τὸ μετὰ βίας πολλῆς ἀρηρέναι. βάρεις. τείχη. πλοῖα. στοαί. αὐλαί. πύργοι. σφαῖραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ ὑπόβαθροι πέτραι. Ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων.

Βαρείας χεῖρας, ὑβριστικάς. φονικάς. ὅπλῳ βεβαρημένας. καὶ κοίλης παρὰ γνωστοῦ βαρείας χεῖρας.

Βάρηκες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ στάγονας. οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τροφαί.

Βάναυσοι, οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται. οἱ δὲ, τὸν ‹ λύπην.

ἀπ' ἀνθρώπων καὶ ὑπερηφάνων. ὅμοιον βαναύσου χερός, τῆς ὑβριστικῆς, ἤ τε χυικῆς.

Βαρκάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. εἴρηται ἀπὸ τῶν βαρκαίων, οἵ εἰσι βάρβαροι. ἴσως οὖν κεραβάζειν, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, βαρβακίζειν, καὶ βαρκάζειν.

Βαρκαίοις ὄχλοις, λιβυκοῖς. ἀπὸ Βάρκης πόλεως ἑλληνικῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους.

Βαρύθω. Βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ βαρύς, βαρύω. πλεονασμῷ τοῦ θ, βαρύθω. τὸ δὲ βαρύς, παρὰ τὸ βάρος. ὡς ὑπὸ παρὰ τὸ πλάτος πλατύς. τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἴρεσθαι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω.

Βάσανος, παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω. βιάσανος καὶ βάσανος. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βήσω, καὶ τὸ ἀνία, ὃ σημαίνει τὴν λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζεται ὁ χρυσός. κἄντε ὄβρυζος, κἄντε κί-

Βασανίζειν, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖ- ‹ βδηλος ἦ. -σθαι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. βάσανος γὰρ ἐστὶ λίθος λεγομένη, ἡ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτω πάντες κέχρηνται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τοῦ

Βασιλεύτωρ. παρὰ τὸ βασιλεύσω. ἀντί- ‹ ἐκ τερινοῦ. μαχος ἐν πρώτῃ θηβαΐδος. Οἵ οἱ ἔσαν βασιλεύτορες.

Βασιλίς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς βα- ‹ αἰπαλικῶν. λανίς, ἡ τοῦ βαλανέως. ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς βασιλῆος, γίνεται βασιληΐς. καὶ ἀποβολῇ τοῦ η, βασιλίς.

Βασιλεὺς, σημαίνει τρία. τὸν θεόν. ὡς τὸ, Ὦ ζεῦ βασιλεῦ. καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. καὶ τὸν οἰκοδεσπότην. Βασιλεῖ δὲ κεῖται ἄγαλμα. παρὰ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σινὰς, ὁ βλαπτικός. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσινάς, ὁ ἀβλαβής. ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βασιλάς. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἴλεως. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι λαούς, ὅ ἐστι κεκτῆσθαι. πάσασθαι γὰρ τὸ κτήσασθαι. καὶ πάμματα, τὰ κτήματα καὶ πολυπάμμονα. ἵν' ἡ πασιλεὺς καὶ βασιλεύς. ἢ πασιλαὸς τὶς ὤν, ὁ πάντας λεύσων, καὶ πάντας προνοῶν. ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ τὸ λεύσειν. ὁ ἐν τῷ προϊέναι προβλέπος. ἢ παρὰ τὸ βάσιν ἴλεως ἔχων. τουτέστι μετὰ πλήθους ποιούμενος τὴν βάσιν καὶ τὴν ἔξοδον. δεῖ γὰρ ἀληθῶς βασιλέα καλοποιεῖν. ὁ δὲ κακοποιῶν, τύραννος. ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ. τουτέστιν ἕδρα καὶ στήριγμα. Πόσας γενικὰς ἐπιδέχεται, ἕξ. βασιλεὺς βασιλέος κοινῶς. βασιλέως ἀττικῶς. βασιλῆος ἰωνικῶς. καὶ αἰολικῶς. ἀλλ' οἱ αἰολεῖς προπαροξύνουσιν. ἀχίλλεος. καὶ βασίλληος. βασιλεὺς βασιλέος. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον, βασιλεῦς παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἢ δωριεῦσιν. ὥσπερ Ὀδυσσεύς τε λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ ὀδυσσέος. Ποσαχῶς συναιρεῖται τὸ ε καὶ ο, διχῶς. παρ' ἡμῖν μὲν οὖν εἰς τὴν ου δίφθογγον, ὡς δημοσθένεος, δημοσθένους. παρὰ δὲ τοῖς ἀθηναίοις εἰς τὴν ει δίφθογγον. ὡς πλέον πλεῖν, καὶ δέον δεῖν. παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσιν, εἰς τὸ

ποθεν βαρδα, παρὰ τὸ βαρὺ βαρδα.

εὐδίφθογγον. ὥσπερ τὸ ἐμίο, ἐμιοῦ. Πηλέος, Πηλεῦς· μέρμερα ἔργα. Τὰ δὲ εἰς εὺς λήγοντα ἀρσενικά, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἅπαντα ὀξύνονται. δῆλον ὅτι τὰ κοινολεκτούμενα. βασιλεύς. ἀχιλλεύς. πηλεύς. ζεύς. φεύς ὁ διόνυσος. νεύς, ὄνομα ποταμοῦ. δηνεύς, ὄνομα πόλεως ἐν λυκίᾳ, ἔνθα ἀνεγράφη ἡ χίμαιρα. σεύς, ὁ σκώληξ. τὸ φλεύς καὶ μεύς, οὐ σύγκειται τοῖς ἐθνικοῖς. τὸ θέσεύς, οὐδὲ ἐν χρήσει εὕρηται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. πρόσκειται κοινολεκτούμενα. οἱ γὰρ αἰολεῖς βαρύνοντες λέγουσιν, ἀχίλλευς. πήλευς. τινὲς δὲ τὸ ὄρευς αἰολικῶς. κοινῶς γὰρ ὄρης λέγεται. πρόσκειται ἀρσενικῶς, διὰ τὸ νεῦς καὶ γρεῦς τῶν σεσημειωμένων. ἀλλὰ θηλυκά ἐστιν ἡ ναῦς ἡ γραῦς. Ἰστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ εως, ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναιροῦνται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. οἷον, ἐρετριεύς, ἐρετριέως, καὶ ἐρετριῶς. πειραιεύς πειραιέως, καὶ πειραιῶς. τοῦ ε καὶ ω εἰς ω κιρνωμένου. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ καθόλου τὸ ε, οὐ κιρνᾶται. οἷον, βασιλέως, ἀχιλλέως. ἐπεὶ δὲ γίνονται ἀττικῶς κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ε καὶ ω εἰς ω, τὰς αἰτιατικὰς εἰς α μόνον ποιοῦσιν. οἷον, τὸν ἐρετριέα, τὸν ἐρετριᾶ. τὸν πειραιέα, τὸν πειραιᾶ. ἐπειδὴ τὸ α μακρόν ἐστι καὶ πρὸ τῆς συναλοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ος λήγουσα θέλει ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς α ὁμόφωνον καὶ ὁμόχρονον. οἷον, αἰῶνος, αἰῶνα. ὁμοίως, πηλέως, πηλέα. οἱ μέντοι ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ πηλέως καὶ ἀχιλλέως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν. ἵνα ἰσόχρονος γένηται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. εὐριπίδης. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. εἰσὶ δὲ τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι. ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ τασσόμενα, τάξιν ἐπιθετικῶν ἔχουσιν. ὁ βασιλεὺς κωνστάντιος. ὁ προφήτης σαμουήλ. ἐπίθετα τοῖς δὲ συμπλεκόμενα, προσηγορικῶν. προσηγορικὰ γὰρ ὁ καλὸς βασιλεύς. ὁ εὐκλεὴς πολίτης. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα τὰ ἄλλα προσηγορικὰ γινόμενα καὶ ἐπιθετικά. τὰ μὲν ὑποκείμενα, τὰ δὲ ἐπιτιθέμενα. δίκαιος. σοφός. μέγας. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὴ ἐπιθετικὰ ὄντα, πολλάκις προσηγορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν ἀλλήλοις ὑποκείμενά τε καὶ ἐπιτιθέμενα. οἷον, δίκαιος, σοφός. μέγας. σοφός. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος.

Βάσκανος. ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. ὁ φθονερὸς καὶ βλαβερός. οὕτως ἀριστοφάνης. οὕτως εὐριπίδης. φερεκράτης δὲ ἀντὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν. οἷον, Ὀλαγώς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ. εἴρηται δὲ φάσκανος τις ὤν. ὁ τοῖς φάεσι καίνων. ἤγουν διαφθείρων διὰ τοῦ βλέμματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, ἢ φασκαίνω. ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος καὶ τοῖς ἑξῆς. βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμὸν φήσειν. ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

Βάσκ' ἴθι. τινὲς ὡς ἀπιθηκαῖοι οὐκ ἐν παραθέσει. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς μι λήγοντα μετὰ προθέσεων φιλοῦσι συντίθεσθαι. μέτειμι. σύνειμι. μετὰ ὀνομάτων δὲ λέξεων οὐδέποτε. τὸ οὖν ἴθι, ἀπὸ τοῦ εἶμι. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ι, παραχθέντα προστακτικὰ κατ' ἀρχὴν οὐ συντίθενται, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δῆλον ἐν παραθέσει δεῖ ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ἀπὸ τοῦ βάσκω. τοῦτο παρὰ τὸ βῶ, βήσω. πλεονασμῷ τοῦ κ βήσκω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βάσκω. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρυτόνως μηδὲν διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται, μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. βαρυτόνως εἶπε, διὰ τὸ πλακῶ. Καὶ κακὸν ἐπιβασκέμεν υἷας ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κα-

Βασκέμεν, ῥῆμα ἀπὸ ἐνεστῶτος. καὶ οἱ δω- [illegible] κοινῶς ποιεῖν. ρικῶς τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, διὰ τοῦ εμεν προφέρουσι. ἔστιν ἐκ τοῦ βῶ, βάσκω. ἐπειδὴ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας διὰ τοῦ ασκω γίνεται. οἷον, γηρῶ, γηράσκω. ἁλῶ, ἁλάσκω. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀλασκάζω, ἠλάσκαζον.

Βαστάρα, σημαίνει κυρίως τὴν βάκχην ὡς ὡρίων λέγει. ἀπὸ τούτου δὲ ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνος γυνή, εἴρηται βαστάρα. λυκόφρων. Ἡ δὲ βαστάρα σεμνῶς κασωρεύουσα κοίλαις δρόμοις, τῆς πανημερόφου βαστάρας λαμπουρίδος. λαμπουρὶς δέ ἐστιν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βάσταρος ἡ ἀλώπηξ κατὰ προδότην τῶν πολυκρηναίων. λέγεται βάσταρος οὐδετέρως, καὶ ἡ βῆσσα.

Βασταρίδες, αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις. ὅ ἐστιν ὀρεινοῖς τόποις. ἢ παρὰ τὸ βαστάρη τὸ λεγόμενον ὑπόδημα. ὅπερ εἴρηται παρὰ τὸ τοῖς βάσταις ἐρείδεσθαι. λέγονται βαστάραι αἱ θρᾴκιαι βάκχαι. χιτῶνας οὓς ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου, ἀπὸ τῶν βησσῶν.

Βάστων, ἐπίχαρμος, βάστον χωρίον, τὸ βαθύτερον. ἔγγειον. ἀπὸ τοῦ βαθύς, βαθύτερος. βαθίων. βάστων.

Βατραχαλίσαι, βαχηλιάσαι. βά- [illegible] ὁ βαθύτερος. τραχας γὰρ τοὺς βαχήλους οἱ βοιωτοὶ καλοῦσι. βάτακας, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς.

Βάτταλος, ἐπώνυμον ἦν δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχρόν. οὕτως ἀπὸ βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ. ὃς μαλακὸς ὤν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεῦρεν. οἱ δέ, βάτταλον ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτόν. ἀπὸ τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βατταλίζεσθαι. οὕτως εὕρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν. ἀπὸ τοῦ βάττου τοῦ θηρίου τοῦ τῆς κυρήνης τοῦ ἀπὸ τῆς θήρας ἀποικίαν ἀγαγόντος ἰσχνοφώνου ὄντος. ὥσπερ γὰρ βαρβαρίζειν, οὕτω βατταρίζειν κατὰ μίμησιν φωνῆς. ὥσπερ τὸ ποππύζειν. ὃ καὶ πιθανώτερον. ὁ γὰρ βάττος πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν φωνὴν ὠνομάσθαι βατταρίζων, ἢ τὸ γοῦν τὴν χώραν προφερομένης. ἡ δὲ βαττολογία, ἡ πολυλογία. ἀπὸ βάττου τινὸς ἐθνικοῦ, μακροὺς καὶ πολυμερεῖς ὕμνους ποιήσαντος ταυτολογίαν ἔχοντας. ὁ βαττολογοῦντες

Βαῖν, ἡ μὲν ἐκ τοῦ βῆναι, βαῖναι. καὶ κατὰ συγκοπὴν,
βαῖν. ἡ δὲ θέμα ἐστὶ, βῶ βᾶς βᾶ, καὶ τὰ παρέμφατα,
Βάξις, παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξις. σημαίνει ‹βαῖν.
δὲ τὴν φήμην, καὶ τὴν ἔνοπην. μάμμερμος. Καί μιν ἐπ'
ἀνθρώποις βάξις ἔχει χαλεπή. ἀργαλέης αἰεὶ βά-
Βάπτω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παρ' αὐτῷ ‹ξιος ἱέμενοι.
τον, βάπτω. οἷον, ἐμβαίνειν ποιῶ. ὁπόταν γάρ τινα
βαίνει κατὰ τοῦ ὑποκειμένου τὸ ἐνδυσοποιὸν χρῶμα.
Βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται, ἤγουν ἐμπίπτει τὸ πλάσμα.
Βάραθρον, τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλ-
λονται. ἢ τόπος κοῖλος. τὰ μὲν ἄνω ἔχων ἰσχυρὰ,
ὑπόχαυνα δὲ τὰ κάτω. ὥστε καταδῦναι τοὺς ἐπι-
βάντα. ἐν δὲ Φιλιππικοῖς ὁ δημοσθένης τὴν λέξιν οὐ
κυρίως εἴπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς. οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ.
ἔστι γὰρ ῥητορική. ὁ δὲ ποιητὴς, βέρεθρον τὸ χάσμα
διὰ τοῦ ε φησίν. ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ α. κυρίως γὰρ βά-
ραθρα καλοῦσι τοὺς κοίλους τόπους. δι' ὧν οἱ ποτα-
μοὶ καταδύνονται καὶ εἰσβαίνουσι. παρὰ τὸ βαίνω,
βάθρον, καὶ βάθρον. καὶ βάραθρον κατὰ πλεονασμόν.
καὶ ἰωνικῶς, βέρεθρον. Ἠχὶ βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι
βέρεθρον. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ ἄβαρυ εἶναι διὰ
τὴν κοιλότητα.
Βάραγχος, ἰσαβυκὲς μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα.
οἱ γὰρ ῥήτορες, βράγχος. ἢ βαραγχίων, ἀντὶ τοῦ βραχίων
πολλάκις δὲ παρὰ ἀττικοῖς. κερωδιανός.
Βάρβαρος, ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις. οἷον, κατὰ μίμη-
σιν τῆς γινομένης αὐτῷ ταχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἀφ' οὗ
καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναστρέφεται ἡ φωνή. καὶ
ἀπὸ τὸ βραχίων, τὸ στρατὸν τὴν φωνὴν κατὰ βραχεῖαν ἔχειν.
Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. ψαλτήριον, ἢ κιθά-
ρα. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βαρύμιτος τίς ὤν. ὁ βαρεῖαν τὴν
φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς. μίτους γὰρ τὰς νευρὰς
ἔλεγον. ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λινοῖς στή-
μοσιν ἐκέχρηντο. ὅθεν καὶ οἱ αἰολεῖς βάρμιτον αὐτό.
Βάρδιστος, παρὰ τὸ βάρος, βαρὺς. ‹διὰ τοῦ μ φασὶ.
μεταφορικῶς, βαρδύς. πλεονασμῷ δὲ τοῦ δ, καὶ ἐν
ὑπερθέσει, βραδὺς. εἶτα βραδίων βράδιστος. καὶ ἐν
ὑπερθέσει, βάρδιστος. ἰλιάδος ψ. Ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν. ἀντὶ τοῦ βραδύτατοι.
Βαρδήνης, ποταμός. εἴρηται παρὰ τὸ βαρείας ἢ ἐπα-
χθεῖς ἔχειν δίνας. βαρυδίνης τις ὤν.
Βάρις, παρὰ τὸ βάρος. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βραχέος. σημαίνει
δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην. παρὰ τὸ μετὰ βίας πολλῆς
αἱρεῖσθαι. βάρεις. τείχη. πλοῖα. στοαί. αὐλαί. πύρ-
γοι. σφαῖραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ ὑπό-
βαθροι πέτραι. Ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων.
Βαρείας χεῖρας, ὑβριστικάς. φονικάς. ὅπλῳ βεβαρημέ-
νας. ἢ ποικίλης παρὰ γυναικὸς βαρείας χεῖρας.
Βάρηκες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνας. οἱ δὲ τὰ ἐν
τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τρῶ-
Βάναυσοι, οἱ ἐργάται τεχνῖται. οἱ δὲ, τὴν ‹λύπην.

ἀπὸ ἀνθρώπων ἤγουν ὑπερήφανον. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτοῦ χεῖρος,
τῆς ὑβριστικῆς, ἢ τεχνικῆς.
Βαρκάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. εἴρηται ἀπὸ τῶν βαρκάνων,
οἳ εἰσὶ βάρβαροι. ἢ ὡς σὺ ἂν κεραβάζειν, καὶ ἐν ὑπερβι-
βασμῷ, βαρβακίζειν, καὶ βαρκάζειν.
Βαρκαῖος ὁ χλοῖς, λιβυκοῖς. ἀπὸ βάρκης πόλεως ἑλ-
ληνικῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρους.
Βαρύθω. βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ βαρὺς,
βαρύνω. πλεονασμῷ τοῦ θ, βαρύθω. τὸ δὲ βαρὺς,
παρὰ τὸ βάρος. ὡς ἀπὸ τοῦ πλάτος πλατύς. τὸ δὲ
βάρος, παρὰ τὸ βίᾳ αἱρεῖσθαι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ βαίνω.
Βάσανος, παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω. βιάσανος καὶ βάσανος.
ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βήσω, καὶ τὸ ἀνία, ὃ σημαίνει τὴν
λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου,
ἐν ᾗ δοκιμάζεται ὁ χρυσὸς. κἄν τε ὄβρυζος, κἄν τε κί-
Βασανίζειν, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖ- ‹βδηλος ᾖ.
σθαι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκι-
μάζειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. βάσανος γὰρ
ἐστὶ λίθος λεγομένη, ἢ τὸν χρυσὸν παρατριβόμενον δο-
κιμάζουσα. οὕτω πάντες κέχρηνται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τοῦ
Βασιλεύτωρ. παρὰ τὸ βασιλεύσω. ἀντί- ‹ῥητορικοῦ.
μαχος ἐν πρώτῃ θηβαΐδος. Οἱ οἱ ἔσαν βασιλεῦ τὸ
Βασιλὶς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς βα- ‹ἐμπαλέων.
λανίς, ἢ τοῦ βαλανέως. ἀπὸ τοῦ βασιλεὺς βασιλῆος,
γίνεται βασιληΐς. καὶ ἀποβολῇ τοῦ η, βασιλίς.
Βασιλεῦ, σημαίνει τὸν θεόν. ὡς τὸ, Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. καὶ τὸν
βασιλέα, ὡς τὸ, Βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰ-
χμητής. καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, Βασιλῆι δὲ κεῖται
ἄγαλμα. παρὰ τὸ σινῶ τὸ βλάπτω, σινής, ὁ βλαπτικός.
μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσινὴς, ὁ ἀβλαβὴς. ὃν οὐδεὶς
δύναται βλάψαι. καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς λ καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ β, βασιλεύς. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἵλεως. ἢ παρὰ
τὸ πεπᾶσθαι λαοῖς, ὅ ἐστι κεκτῆσθαι. πάσασθαι γὰρ τὸ
κτήσασθαι. καὶ πάμματα, τὰ κτήματα. καὶ πολυ-
πάμμονα. ἵν' ᾖ πασιλεὺς καὶ βασιλεύς. ἢ πασιλεύς τις
ὤν, ὁ πάντας λεύσσων, καὶ πάντας προνοῶν. ἢ παρὰ
τὴν βάσιν καὶ τὸ λεύσσειν. ὁ ἐν τῷ πορεύεσθαι περιβλε-
πτος. ἢ παρὰ τὸ βάσιν ἵλεως ἔχειν. τουτέστι μετὰ πληθοῦς
ποιούμενος τὴν βάσιν καὶ τὴν ἔξοδον. δεῖ γὰρ ἀληθῶς
βασιλέα καλοποιεῖν. ὁ δὲ κακοποιῶν, τύραννος. ἢ
παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαοῦ. τουτέστιν ἕδρα καὶ στήριγμα.
Πόσας γενικὰς ἐπιδέχεται, ἕξ. βασιλῆος βασιλέος
κοινῶς. βασιλέως ἀττικῶς. βασιλῆος ἰωνικῶς. καὶ αἰο-
λικῶς. ἀλλ' οἱ αἰολεῖς προπαροξύνουσιν. ἀχίλλεος. καὶ
βασίληος. βασιλῆος βασιλέος. καὶ κράσει τε κοινοῦ εἰς τὴν
δίφθογγον, βασιλεῦς παρὰ τοῖς αἰολεῦσιν ἢ δωριεῦσιν.
ὡς τὸ, Ὀδυσσεύς τε λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ
ὀδυσσέως. Ποσαχῶς συναιρεῖται τὸ ε καὶ ο, διχῶς.
παρ' ἡμῖν μὲν οὖν εἰς τὴν δίφθογγον, ὡς δημοσθένεος, δη-
μοσθένους. παρὰ δὲ τοῖς ἀθηναίοις εἰς τὴν δίφθογγον.
ὡς πλέον πλεῦν, καὶ νόον νοῦν. παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσιν, εἰς τὸ ω.

ευ διφθόγγου. ὡς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ. θηκέοντο, θηκεῦντο. μέρμερα ἔργα. Τὰ δὲ εἰς εὺς λήγοντα ἀρσενικά, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἅπαντα ὀξύνονται. δηλονότι κοινολεκτούμενα. βασιλεύς. ἀχιλλεύς. πηλεύς. ζεύς. φεὺς ὁ διόνυσος. νεύς, ὄνομα ποταμοῦ. δηνεύς, ὄνομα πόλεως ἐν λυκίᾳ, ἔνθα ἀνετράφη ἡ χίμαιρα. σεύς, ὁ σκώληξ. τὸ φλεὺς καὶ νεύς, οὐ σύνηθη διὸ τοῖς ἔθνεσι. τὸ δὲ σεύς, οὐδὲ ἐν χρήσει εὕρηται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ κατὰ τὰς πλαγίας. πρόσκειται κοινολεκτούμενα. οἱ γὰρ αἰολεῖς, βαρύνοντες λέγουσιν, ἄχιλλευς. πήλευς. τοιοῦτον δὲ τὸ ἄρες αἰολικῶς. κοινῶς γὰρ ἄρης λέγεται. πρόσκειται ἀρσενικῶς, διὰ τὸ νεῦς καὶ γρεῦς τὰ συνωνυμούμενα. ἀλλὰ θηλυκὰ δέ εἰσιν ἡ ναῦς ἡ γραῦς. Ἰστέον ὅτι τὰ διὰ τοῦ εως, ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναιροῦνται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. οἷον, ἐρετριεύς, ἐρετριέως, καὶ ἐρετριῶς. πειραιεὺς πειραιέως, καὶ πειραιῶς. τοῦ ε καὶ ω εἰς ω κιρναμένου. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ καθόλου τὸ ε, οὐ κιρνᾶται. οἷον, βασιλέως, ἀχιλλέως. ἐπεὶ δὲ γίνονται ἀττικῶς κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ε καὶ ω εἰς ω, τὰς αἰτιατικὰς εἰς α μόνον ποιοῦσιν. οἷον, τὸν ἐρετριέα, τὸν ἐρετριᾶ. τὸν πειραιέα, τὸν πειραιᾶ. ἐπειδὴ τὸ α μακρὸν ἦν καὶ πρὸ τῆς συναλοιφῆς. πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ος λήγουσα θέλει ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς α ὁμόφωνον καὶ ὁμόχρονον. οἷον, αἰῶνος, αἰῶνα. ὁμοίως, πηλέως, πηλέα. οἱ μέντοι ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ πηλέως καὶ ἀχιλλέως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν. ἵνα ἰσόχρονος γένηται τῇ ἰδίᾳ γενικῇ. εὐριπίδης. Καὶ μὴν δὲ δορκατόν δε πηλέα πέλας. εἰ δὲ τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι. ταῦτα πρὸς μὲν τὰ προσηγορικὰ τασσόμενα, τάξιν ἐπιθετικῶν ἔχουσιν. ὁ βασιλεὺς κωνσταντῖνος. ὁ προφήτης σαμουήλ. ἐπιθέτοις δὲ συμπλεκόμενα, προσηγορικῶν. προσηγορικὰ γάρ, ὁ καλὸς βασιλεύς. ὁ εὐκλεὴς πολίτης. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπίθετα τὰ αὐτὰ προσηγορικὰ γινόμενα καὶ ἐπιθετικά. ποτὲ μὲν ὑποκείμενα, ποτὲ δὲ ἐπιτιθέμενα. δίκαιος. σοφός. μέγας. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὴ ἐπιθετικὰ ὄντα, πολλάκις προσηγορικῶν καὶ ἐπιθετικῶν σύνταξιν ἐπέχουσιν ἀλλήλοις ὑποκείμενά τε καὶ ἐπιτιθέμενα. οἷον, δίκαιος, σοφός. μέγας. σοφός. ὁ σοφὸς δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος.

Βάσκανος. ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ ἐπαρώμενος εἰς τὰ ἐπέχθαν ἄλλων. ὁ φθονερὸς καὶ βλαβερός. οὕτως ἀριστοφάνης. οὕτως εὐριπίδης. φερεκράτης δὲ ἀντὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν. οἷον, Ὀλαγώς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ. εἴρηται δὲ φάσκανος τις ὤν. ὁ τοῖς φάεσι καίνων. ἤγουν διαφθείρων διὰ τοῦ βλέμματος. καὶ ἐκ τοῦ βάσκανος, βασκαίνω, ἢ φασκαίνω. ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος καὶ τοῖς ἑξῆς. βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν ὄντα κακοήθης. οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμόν φησιν. ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν.

Βάσκ᾽ ἴθι. τινὲς ὡς ἀπαρέμφατον οὐκ ἐν παραθέσει. ἀλλὰ κανόνες ἦν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς μι λήγοντα μετὰ προθέσεων φιλοῦσι συντίθεσθαι. μέτειμι. σύνειμι. μετὰ δὲ ὀνομάτων δὲ λέξεων οὐδέποτε. τὸ οὖν ἴθι, ἀπὸ τοῦ εἶμι. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ι, παραχθέντα προστακτικὰ κατ᾽ ἀρχὴν οὐ συντίθενται, πλὴν τῶν προθέσεων. ὥστε δῆλον ἐν παραθέσει δεῖ ἀναγινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ἀπὸ τοῦ βάσκω. τοῦτο παρὰ τὸ βῶ, βήσκω. πλεονασμῷ τοῦ κ βήσκω. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, βάσκω. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρυτόνως μηδὲν διὰ τοῦ η ἐκφέρεται, μετετέθη εἰς ἐν ἑστῶτα. βαρυτόνως εἴπε, διὰ τὸ πλακῶ. Καὶ κακὸν ἐπιβασκέμεν υἷας ἀχαιῶν. ἀντὶ τοῦ κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ ἐν κακοῖς.

Βασκέμεν, ῥῆμα ἀπὸ ἐνεστῶτος. καὶ οἱ δω- ποιηταὶ ῥεῖς τὰ εἰς ειν ἀπαρέμφατα, διὰ τοῦ εμεν προφέρουσι. γέγονε ἐκ τοῦ βῶ, βάσκω. ἐπειδὴ τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας διὰ τοῦ ασκω γίνεται. οἷον, γηρῶ, γηράσκω. ἁλῶ, ἁλάσκω. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀλασκάζω, ἠλάσκαζον.

Βαστάρα, σημαίνει κυρίως τὴν βάκχην ὡς ὠρίων λέγει. ἀπὸ τούτου δὲ ἡ καλλιφερὴς καὶ πόρνος γυνή, εἴρηται βαστάρα. λυκόφρων. Ἡ δὲ βαστάρα στεμμῶς καταβάζουσα κοίλαις δρόμοις, τῆς πολυμόρφου βασσάρας λαμπυρίδος. λαμπυρὶς δὲ ἐστιν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βάσταρος ἡ ἀλώπηξ κατὰ ἡρόδοτον τῶν κυρηναίων. λέγεται βάσταρος οὐδετέρως, καὶ κβῆστα.

Βασταρίδες, αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις. ὅ ἐστιν ὀρεινοῖς τόποις. ἢ παρὰ τὸ βαστάρη τὸ λεγόμενον ὑπόδημα. ὅ ποσὶ εἴρηται παρὰ τὸ τὴν βάσιν ἀρκεῖν. λέγονται βαστάραι αἱ θρᾴκιαι βάκχαι. χιτῶνας οὖν ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου, ἀπὸ τῶν βησσῶν.

Βάσσων, ἐπὶ χάσμος, βάσσον χωρίον, τὸ βαθύτερον. εὔγεον. ἀπὸ τοῦ βαθύς, βαθύτερος. βαθίων. βάσσων.

Βασραχαλίσαι, βαχηλιάσαι. βά- ὁ βαθύτερος. σραχας γὰρ τοὺς βαχήλοις οἱ βοιωτοὶ καλοῦσι. βασσάκας, τοὺς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς.

Βάταλος, ἐπώνυμον ἦν δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ βδελυρὸν καὶ αἰσχρὸν οὕτως. ἀπὸ βατάλου τινὸς αὐλητοῦ. ὃς μαλακὸς ὤν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεῦρεν. οἱ δέ, βάταλον ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτόν. ἀπὸ τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ βαταλίζεσθαι. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν. ἀπὸ τοῦ βάττου τοῦ θηραίου τοῦ εἰς κυρήνην τὴν ἀπὸ τῆς θήρας ἀποικίαν ἀναγαγόντος ἰσχνοφώνου ὄντος. ὡς γὰρ βαρβαρίζειν, οὕτω βατταρίζειν κατὰ μίμησιν φωνῆς. ὡς τὸ ποππύζειν. ὃ καὶ πιθανώτερον. ἔστι γὰρ ὁ βάττος πρὸς τὸ ἐπέχεσθαι τὴν φωνὴν ὀνομάσαι σαυλίζων, ἔστι τοιοῦτον ἦχον προφερόμενος. ἡ δὲ βαττολογία, ἡ πολυλογία. ἀπὸ βάττου τινὸς ὕμνους μακροὺς καὶ πολυμερεῖς στίχους ποιήσαντος εἰς τὰ εἴδωλα ταυτολογίαν ἔχοντας. ὁ βάττος οὖν τοι

κακοδαίμων.

Βέροια, πόλις Μακεδόνων, ἥν φασιν ἀπὸ Φέρητος τινὸς κτισθῆναι. Φέροια, καὶ κατὰ Μακεδόνας, Βέροια, τροπῇ τοῦ φ εἰς β. ὡς Φερενίκη, Βερενίκη, ἡ γυνὴ τοῦ πατρὸς Πτολεμαίου. καὶ τὴν κεφαλὴν, κεβαλὴν λέγουσι.

Βέστινοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ θηριώδεις εἶναι. βέστια γὰρ τὰ θηρία κατὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον.

Βέχειρ, ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Ἀπολλώνιος μετὰ τοὺς Σάπειρας.

Βέσον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακώνων. οἱ δὲ, βέττον. διὸ Σώφρων.

Βεῦδος. Καλλίμαχος. Ἐν δὲ πάρα, καλά τε καὶ ὁλόλαβε εὐδὲ χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὰ ποικίλα, ἢ πορφυρᾶ ἱμάτια. Δίδυμος, τὰ δέρματα βοῶν δέρα, ἢ τὰ εὔδια ἡμῖν παρέχοντα. Ἡρωδιανὸς δὲ εὔδεα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βεύδεα. παρὰ τὸ εὔδειν. διὸ Σώφρων. ἔστι πόλις, καὶ γυναικὸς ἱμάτιον πολυτελές. παρὰ Ἑρμωνεῦσι δὲ καὶ ἄγαλμα.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Β Ἦτα στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν.

Βῆ· πέποιται. βιβάζεται. βαδίζων, ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ, βῆμι, ὁ β ἀόριστος, ἔβην. ἢ παρὰ τὸ βίβημι. ὁ β ἀόριστος ἔβην. τὸ γ, ἔβη. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, βῆ. ἰστέον ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ αὐξητικοῦ μορίου, ἡ μὲν μακρὰ συλλαβὴ ὑπολείπουσα, περισπᾶται. οἷον, ἔφης, φῆς. ἔβην, βῆν. ἡ δὲ βραχεῖα, ὀξύνεται. ἔβαν, βάν. ἔσαν, σάν.

Βῆ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. οὐχὶ βαὶ, λέγεται ἀττικῶς. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ. Ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει. ἐκ τρικῆς δέ ἐστιν ἡ λέξις.

Βείομαι, Ἰλιάδος ο. Τῷ ῥα καὶ οὔ τι Διὸς βέομαι φρεσίν. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς κατὰ τὴν ἄλλου γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. διὸ οὐδαμῶς τοῦ βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δὲ ἀπὸ βήσομαι διὸς ἀντιστροφὴν ποιήσομαι. Δημήτριος δὲ ἀπὸ βήσομαι, προάξω. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη. οὐ προάξω. βέω ἐστὶ, καὶ πλεονασμῷ βήσω κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. βέω ἐστὶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, βείω. Ἰλιάδος χ. Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τί νυ βείομαι. ἀντὶ τοῦ ἐς τί ἔτι βιώσω. καὶ ζήσω.

Βηλὸς, βαθμὸς θύρας. ἢ ὁ οὐρανός. οἷον, Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ βεβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ θεοὺς βαίνειν εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ καθὰ περ οἱ Ἀρίσταρχοι, βηλὸν λέγουσιν ὡς πηλὸν, τὸν τῶν θεῶν βαθμόν. ἕτεροι δὲ τὸν βηλὸν εἶπον τὸν ἄνω τάτω πάγον καὶ περιέχοντα τὸν παντα ἀέρα. ἄλλοι δὲ, τὸν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἀστέρων. τινὲς δὲ κατὰ Χαλδαίους, τὸν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν. οἱ δὲ κατὰ Δρύοπας τὸν Ὄλυμπον. ἄμεινον δὲ τὴν βαθμίδα λέγειν. κοινῶς δὲ ἐστὶν ὁ βηλὸς τὸ οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν. Καὶ οὐδὸς αὐτῇ λιθέω. ὁ γὰρ οὐρανὸς κτίσις ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. εἴρηται παρὰ τὸ βήσω μέλλοντα. ὧ ἐπιβαίνουσιν οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες.

Βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. ὡς καὶ ὁ οὐδὸς, ἀπὸ τοῦ ὁδεύεσθαι. καὶ ὁ Παυσανίας δὲ τὰ πέδιλα βαιόλα λέγει.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις σύμβαμα, παρὰ τὸ βίβημι. τὸ δὲ βᾶμα καὶ σχᾶμα, κατὰ τὴν δωριέων φωνὴν εἴρηται. ἀντὶ βῆμα καὶ σχῆμα. σχῆμα δὲ καὶ βῆμα δηλονότι οὐκ αὐτῷ σαφῆ οὔτε τινὸς τῶν μαθημάτων, ἀλλ' οὐδὲ τινὸς τῶν χωρίων ὑπεράλλεσθαι. καὶ βαθμὸν δὲ τινα καὶ τάξιν προϊέναι. καὶ μὴ τὰ μὴ προηγούμενα παραλέγειν. ὑπὲρ δὲ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία. Γείτων κινῶν τὸν πόδα. τὰ περὶ δὲ ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν μὴ ἀπομνημονευμάτων τὰ προοίμια. περὶ δὲ τῶν τελῶν κατάληψιν μάτην σπουδαζόντων. βη

Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς ‹ μα ἔστι τὸ λόγιον. καὶ κοῖλος τόπος. παρὰ τὸ βήσω μέλλοντα, εἴρηται βῆσσα. πλεονασμῷ δὲ ἑτέρου σ. διὰ τὸ ὡς ἐπὶ βῆναι καὶ προρεύεσθαι. οἱ δὲ, πόλιν Λοκρίδος φασί. συστέλλεται τὸ α, ὡς κνίσσα.

Βήσσαν, κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαν καὶ μεσότητα ὀρῶν. τὴν συνάγκειαν. ἄλλοι τὸν δρυμόν.

Βητάγων, ὁ κρόμος ὑπὸ Φοινίκων.

Βηχμὸς, νυσταγμός. Βήθυλος, εἶδος ὀρνέου. δὴ θύλος ἐστι. τροπῇ τοῦ δ εἰς β. οἷον, δελφοὶ, βελφοί. αἰσθύλος.

Βητάρμονες, οἱ ὀρχησταί. παρὰ τὸ βαί‹σαι, ἐμβῦσαι. κινεῖν ἁρμοδίως. διὰ τὸ βαίνειν μετὰ ἁρμονίας. βηάρμων καὶ βητάρμων. πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται δὲ βηταρμὸς, καὶ ἐνόπλιος ὄρχησις. οἷον, Καὶ χαίροντα βηταρμὸν ἐνόπλιον ἐλίσσοντα.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι

Β Ἴα, ἔστι βία τὴν δύναμιν, ὥς τὸ καὶ ἡ δὲ βίη λέλυται. καὶ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν. ὡς τὸ Τήν ῥα βίη ἀέκοντες ἀπηύρων. καὶ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας. τὴν ἀδικίαν. καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον. Οὔ τι βίας ῥώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς. ἀμφότερα παρὰ τὴν ἴνα ἔστι τὴν δύναμιν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βία. τὸ δὲ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς τι πράττειν, βίαζεσθαι εἴρηται. τὸ βία, παρὰ

Β ίβημι. ὁ παρατατικὸς, ἐβίβην ‹ τρίτος. τὸ θηλυκὸν, ἰαλιδάρ ἔβη Πρίαμος. βαίνειν λέγεται τὸ ἁπλῶς διασκελῶν βαδίζειν. ἀναβαίνειν. ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάβασις. Ὁμήρου, βήσω. μετὰ γὰρ δὲ εἰς ἀνεστῶτα καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιητικὰ, ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα μετάγομενα, ἀρχαίου παρατατικοῦ κλίνονται.

Βιβάω, βιβῶ. Ὁμήρου, βήσομαι, βήση. εἴρηται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, βιβάοντα. Μακρὰ βιβῶντα. μεγάλα διαβαίνοντα. Καὶ ὅδ' ᾔει μακρὰ βιβάσθων. παρὰ τὸ βιβάζω, γίνεται βιβαστός. καὶ ὡς ἁρμόζω ἁρμοστός, γίνεται ὁρμαστός, οὕτω καὶ βιβαστός. καὶ ῥῆμα γίνεται, βιβάστω. ἢ ἀπὸ τοῦ βιβῶ, βιβάθω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. ἢ μορφῇ, βιβάσθων, ἀντὶ πέμπτου τῶν.

Βίβλος. διὰ τὸ τοὺς βίους βάλλεσθαι ἐν ‹ διαβαίνων. ἀλλ' ἢ παρὰ τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. καὶ βιβλίον.

Βιβλίδες, τὰ βιβλία, ἢ σχοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα

Βίβλινος οἶνος. οἱ, ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον συντ. ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης θρᾳκίας ἀμπέλου. ἥτις διὰ τὸ εὔθαλος εἶναι, ἐν ἑλλάδι μετετέθη. καὶ ἐν σικελίᾳ ὑπὸ πόλλιδος τοῦ σικυωνίου τυράννου. ὅθεν καὶ αὐτὴν τινὲς, καὶ πόλλιον καλοῦσιν. ἐπίχαρμος δὲ, ἀπὸ βιβλίνων ὀρῶν τῆς θρᾴκης ἔνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὸν οἴεται. ὅμηρος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς ἰλιάδος, ἐν ᾗ λέξω φησὶ ποταμὸν βιβλίνην. ἀφ' οὗ καλοῦσιν οἶνον βίβλινον, διὰ τὰς πεφυκυίας ἀμπέλους. διὰ δὲ τοῦ μ γράφουσι τὸν ποταμὸν, βιμβλίνην. καὶ τὸν νάξιον οἶνον διὰ τοῦ μ, βίμβλινον. ἔστι γοῦν ὁ βίβλινος εἶδος οἴνου, καὶ γένος ἀμπέλου ἐν θρᾴκῃ. καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος.

Βίνη, πόλις. μέμνηται ταύτης ἡρόθεος, καὶ φησὶν ὠνομάσθαι ἐπειδὴ πολλοὶ παρ' οὐ οἰκισθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συνοικισθέντων.

Βινεῖν, τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ βίος τῶν μοιχῶν. ὧρος. ἐν γὰρ ἐσμὲν ὑποθέσθαι ἀριστοφάνης. ὅτι, οἱ κινοῦμαι ζοντες ἤδη τὴν ἡλικίαν, ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δὲ διὰ καὶ τὴν λέξιν καὶ συνοῦσιν τὸ ὕδει. λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς ὅτι τοῦτο διαφορεῖται κατὰ τὴν γραφήν. ἐν ἐνίοις γὰρ τῶν ἀντιγράφων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι τὴν λέξιν, ἐνίοις δὲ διὰ τοῦ ι. ὑπὸ δὲ ἀσυφιδὸς καὶ πλήθους ἐτῶν, βινεῖν φερόμενον.

Βιπάζω, σάφων καὶ ἐπίχαρμος τὸ βαπτίζω, βιπάζω λέγουσιν. οὕτως ἡρωδιανός.

Βιστονίη. βιστονίη φόρμιγξ ἡ λιγεῖα ἢ γένος ᾠδῆς. θρᾳκικῆς. ἀπὸ βίστωνος τοῦ τερψιχόρου.

Βίος. ἡ ζωή, ἡ βιοτὴ προσαγορεύεται. παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν, ὥς φησι νουμήνιος. θεοὶ ῥεῖα ζώοντες, οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο ζώειν ἀχνυμένους. αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν. ἢ παρὰ τὸ βέω τὸ πορεύομαι. ὁ γὰρ βίος, ἡ ὁδὸς καὶ πορεία. τὸ γὰρ βέω, κυρίως τὸ πορεύομαι σημαίνει. ὄφρ' ἂν ἐγὼ βέω προτὶ ἴλιον. καὶ τὸ, ζῆν δὲ βέω ἐκ προγόνων δήλη. τίνυ βέομαι αἰνὰ παθοῦσα. τὰ δὲ παρὰ τὸ βίος συγκείμενα, εἴτε κατ' ἀρχὰς λέγεται, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, βιοφελής. βιοτελής. βιοπλανής, καὶ βιοπλανές. τὸ δὲ ἐντελές, βιοπλανέες, ὡς ἀκλεέες, ἀκλεές. ὄλβιος. ἄμφιος. ἀμφίβιος. ποσαχῶς ὁ βίος, πενταχῶς. βίος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς. βίος καὶ ἡ ἐντεῦθεν τῆς ψυχῆς μετάστασις. βίος, καὶ ἐν ᾧ τις διατρίβει. βίος καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, εἴτε ἰατρός ἐστιν, ἢ μηχανικός. ἢ τεκτονικός. καὶ τὰ ὅμοια. βίος καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς. καθὸ λέγομεν, τὸν μὲν σεμνὸν καὶ κόσμιον εἶναι βίον. τὸ δὲ ἄσεμνον, καὶ ἀκόσμιον.

Βιβλιαίγιαθος, ἀνδρεᾶς οἶα ... ρος ἐπεκλήθη ὑπερεγραφθῆναι. ὁ ἐλάθρα αὐτοῦ τάβιος, ὀξύνεται τὸ τόξον διὰ τὸ πρὸς τὸ βία μετεγράφη. βίον διαστολήν. ἔοικε δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὁμωνύμως λέγεσθαι βιός, τὸ τόξον καὶ ἡ ζωή. ἡράκλειτος οὖν ὁ σκοτεινός. τῷ οὖν τόξῳ ὄνομα βιός. ἔργον δὲ θάνατος. ἤτοι παρὰ τὴν βίαν τῆς τάσεως, τὸ ὅπλον οὕτω κεκλῆσθαι, ἐπειδὴ μετὰ βίας τείνεται. ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἐν ταῖς θήραις αὐτῷ χρώμενοι, τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορίζοντο τοξεύοντες τὰ πτηνὰ καὶ τετράποδα.

Βιότος, ἐπὶ τὴν ζωήν. ὥσπερ, ἔνθα κέ τοι μενέλαε φαεινὴ βιότοιο τελευτή. ἰλιάδος ἡ. καὶ τὰ κτήματα, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήματα. βίοτόν γε τεὸν καὶ κτήματα πάντα.

Βιῴην, εὐκτικὸν ὡς παρ' ἀριστοφάνει. ἀνεβιῴην νῦν πάλιν. βιῴην, βιῴητος. βιοῖμι, βιοῖς, βιοῖ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, βιοίη. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, βιῴην. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δοίης, δοίητος, δοίην. καὶ ἐκτάσει, δῴην, οὕτω καὶ βιοίης, βιοίητος, βιοίη. καὶ κατ' ἔκτασιν, βιῴην. τὸ δὲ βιῶ, ἐστὶ μὲν δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων βιάς, ἀπὸ τοῦ βία. ὅθεν καὶ τὸ, ἐβιήσατο παῖδα. ἔστι δὲ ἐσχηματισμένος, βιῶ, βιοῖς. καὶ ἐκ τούτου βίος, βίωμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐβίων. τὸ πληθυντικὸν, ἐβίωμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βιῶναι, τὸ ζῆσαι. βίωμι, ἐβίων, βιοὺς, βιόντος. τὸ προστακτικὸν, βίωθι. τὸ τρίτον, βιώτω, τὸ ζησάτω. βιάω, βιῶ, βιάομαι, βιῶμαι. βιαοίμην, βιῴμην. βιάοιο, βιῷο. βιάοιτο, βιῷτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, βιάατο. τῷ ἴκελον ὥστε εἰ ἐβιώατο μοῦνον ἐόντα. ἀντὶ τοῦ ὥσπερ εἰ αὐτὸν ἐβιάσαντο.

Βίαιος, παρὰ τὸ βία, τοῦτο παρὰ τὸ ἰς ἡ δύναμις. τοῦτο παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω. ἡ ὑπάρχουσα ἐν ἡμῖν. προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ι ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ παράγωγα ἀπὸ θηλυκῶν, προπαροξύνονται. οἷον, δίκη, δίκαιος. τιμή, τίμαιος. οὕτως καὶ βία, βίαιος. καὶ ἐξ αὐτοῦ, βιαία.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ

Βλὰξ, ὁ εὐήθης καὶ ἀργὸς καὶ ἀνόητος. ἀριστοφάνης. βλάκες φυγεργοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μαλακὸς. καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν, μάλαξ. ὡς βωμολόχος, βώμαξ. πλούσιος, πλούταξ. μάλαξ οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, βλάξ. ὡς δὲ τὴν λέξιν τὸ ἐπιρρηματικὸν εὗρον ἐγὼ εἰρῆσθαι τὴν λέξιν, ἀπὸ ἰχθύος τινός, ὁμοίῳ σιλούρῳ. ἀχείστου ὄντος, ὡς μηδὲ κύνας αὐτῶν χρῆσθαι. πολιτείας δὲ, βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος ὡς λέγοι τις πνευμονιᾶν. ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναισθήτου. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ κύμῃ χωρίου τῆς βλακείας. οὗ μέμνηται καὶ ἀριστοτέλης. καὶ ἐν ᾧ λέξ ἀνδρεία δὲ τέλος ὁ βλακικὸν νόμον ὃ οἱ ἀστρολόγοι τηροῦσι διὰ τοὺς μωροὺς εἶναι πρὸς

Βλάπτω. ἔστι βρῶ, τὸ ἐσθίω. καὶ κατὰ τροπὴν. ὅπερ αὐτοῖς βλῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν, βλάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων, καὶ μηκέτι ὑγιαινόντων.

Βλάβη. ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη. βλάπτω δὲ ἐστὶν οὐ γὰρ τίθενται. ἔνθα καὶ τὸ βλάβος. ἐστὶ δὲ ἰδίως ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὤφειλεν εἶναι βλαφή. ὡς σκάπτω, σκαφή.

Βλαστός, παρὰ τὸ βλώσκειν, ὃ σημαίνει τὸ αὔξεσθαι.

Βλάσφημος, παρὰ τὸ βλάβη καὶ τὸ φήμη, βλάβφημος βλάσφημος. ὁ βλάβας λέγων. ἢ παρὰ τὸ φήμη καὶ τὸ βάλλω, ὁ τὰς φήμας βάλλων. ὁ λοίδορος.

Βλαισὸς, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ἐπιρρηματικόν. ὁ δὲ ἐτυμολόγος, ὁ τοὺς πόδας ἀπὸ τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ λάμβδα ἐκαλεῖτο ἡ γωνία μὴ ἡνωμένη, μέ-

δὲ Κυψέλου τοῦ Κορινθίου τυράννου. εἴρηται δὲ βλαισὸς ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον τοῦ, ὁ ἀλλὰ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς πόδας. καλεῖται γὰρ ὁ ῥαιβὸς ὁ διεστραμμένος ἤτοι διεφθαρμένος τὸ ἴσον τῆς βάσεως.

Βλᾶνος, ὁ δαλός. κλάδος. ὄζος.

Βλαισόπους, ὁ βλαισόπους.

Βλέφαρον, παρὰ τὸ βλέποντος φάρος. ἢ παρὰ τὸ αἴρεσθαι ἐν τῷ βλέπειν. ἢ αἰρομένων αὐτῶν ἡμᾶς βλέπομεν, ἢ παρὰ

Βλέπησις, βλέπτις. τὸ βάλλειν τοὺς ὦπας.

Βλέννα, μύξα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ π, πλέννη. καὶ πλέννα τὰ ἀφυῆ, καὶ δυσκίνητα.

Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες.

Βλέμμυες, ἔθνος βάρβαρον Λιβυκόν. ἀπὸ Βλέμμυος ἑνὸς τῶν Δηριάδου ὑποστρατηγῶν. ἔτι δὲ Ὀρόντης, καὶ Ὀρουάνδης, καὶ Βλέμμυς. τοὺς καταρράκτας φασὶ τοὺς περὶ Συήνην. Τῆς πάρος αἰθαλέων Βλεμμύων ἀνέχουσι.

Βλεμεαίνω. παρὰ τὸ βρέμω βρι- ⟨ σαινολῶμαι. μαίνω. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. Ἰλιάδος θ. Σθένεϊ βλεμεαίνων. τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει γαυριῶν, καὶ ἐπαιρόμενος. μαργαίνων καὶ ἐνθουσιῶν. σφοδρῶς ἐπιρρωννύμενος. ἔνιοι δὲ τῷ βλέμματι φοβῶν. οἱ, τὴν δύναμιν διὰ βλέμματος ἐνδεικνύμενος.

Βλεῖς, ἐπὶ Χάρμος, τυροβλεῖς. φασὶν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βληθεὶς κατὰ συγκοπὴν τῆς θε, βλεῖς. ἢ ἀπὸ τοῦ βλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβλην. οἷον, Πόθεν δ᾽ ἄλκος εὐπετὲς ἔβλης. ἡ μετοχὴ, βλεῖς. κίνημα τοῦ κ καὶ συγκοπῇ. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Βλείμην. ἐπὶ βλῶ, βλῆμι, βλήσω, ἔβλην. ὁ μέσος δεύτερος, ἐβλείμην. τὸ εὐκτικὸν, βλείμην. τὸ δεύτερον, βλεῖο. Ἰλιάδος υ. Εἴπερ γὰρ βέβλειο πονεύμενος. ἐκ τοῦ βληθεὶς πολεμίων, ἐνεργῶν.

Βλῆτο, ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω. βέβληκα. ὁ παθητικὸς, βέβλημαι. ἐβεβλήμην, ἐβέβλησο, ἐβέβλητο. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔβλητο. οἷον, Ἔβλητο πρὸς στῆθος. εἶτα ἀφαιρέσει.

Βλῆσθαι, βληθῆναι. ἀπὸ τοῦ ⟨ οἷον, Βλῆτο δ᾽ οὔ τι κάκιστος βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βεβλῆσθαι. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς βε συλλαβῆς. Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον.

Βλημένος. ἀσκηθείς. ὡς παρὰ τὸ οὐτασμένος ἀνδρομένη ἔπαθε τοῦ τόνου, οὕτως καὶ τὸ βλημένος, ἐκ τοῦ βεβλημένος κατὰ

Βληχρόν, τὸ ἀσθενὲς παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ ἀγκιν ⟨ συγκοπήν. ω, καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ. εἴρηκε δὲ τὴν λέξιν ἀντὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, παρὰ τὴν βληχὴν τὴν τῶν προβάτων φωνὴν οὐδὲν οὖσαν.

Βληχρὸς οὖν καὶ ἀβληχρός, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου μετὰ νοῦ, ὥσπερ στάχυς, ἄσταχυς. ἢ ἀπὸ τοῦ βέβληνται, βληχρός, ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς, ἀπὸ τῶν παλαιόντων. ὁ δὲ ἰσχυρός, ἀπὸ τοῦ βέβληκα. ὁ καταβάλλων.

Βλῆτες, οἱ ἀποπληκτοι. οἱ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων αἰ-

Βλήτροισι. βλῶ, βλήσω, βλῆτρον. ⟨ ὁμοίως τελευτῶν. καὶ δὲ τοὺς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφους τοὺς πόρους. καὶ βλῆτρα, ἐμβλήματα.

Βλῆρ, αἰολικῶς, τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι. τοὺς δελφῖνας, βελφῖνας φασί. καὶ τοὺς δελφούς, βελφούς. οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφήν, βλῆρ πεποίηται. οὕτω καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιοῦσι.

Βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν, βλίζω. καὶ ἀττικῶς, βλίττω καὶ βλίττειν. τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. τουτέστιν ἐκπιέζειν καὶ θλίβειν. ἀλλὰ τὸ χι-

Βλιμάζειν, τὸ ὑπολαβεῖν, ⟨ μαθαί πως. ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαστοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἁφῇ, καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων. καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας ὥς φησι Κρατῖνος. Ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρῶτ᾽ ἔχοιεν, ὦ θεοί. καὶ τὸ ἐβλιμαζόμην αὐτῆς ἡ δ᾽ ἐφρόντιζεν οὐδὲ ἕν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβω, ὅθεν καὶ φλιά. καὶ Ὅμηρος. Πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους. παράγωγον, φλιμάζω. καὶ ὥσπερ φλίβω, θλίβω, οὕτω φλιμάζω, βλιμάζω. φαῦλος δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν τοῦ μαζοῦ ἐγκειμένου. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἀντὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν. καὶ βλιμάζειν, τὸ ἀποστάζειν τοῦ μέλιτος. καὶ βλιμάζομεν. ἔστιν ἄλλοι οἵ φασιν, ὡς καὶ βλύω λέγεται. παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι. οἷον, Ἀνὰ δ᾽ ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. κατὰ τροπὴν τοῦ φ εἰς βῆτα. Ὅμηρος. Οἶνον ἀποβλύζων. ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπων. ὁ τρόπος ὀνοματοποιία. καὶ ἐν συνθέσει Εὔπολις ἅμα βλυσθοιμίσαι, καὶ χλοῆσαι τὴν πόλιν. ἄλλοι δέ φασι κλιμάζειν τὸ διαστρέφειν. κλῖμαξ δὲ ἐστιν εἶδος ὀργάνου βασανιστικοῦ. οἷον, Τῇ κλίμακι διαστρέφονται. οἷον, τὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Βλίτυρι καὶ σκινδαψός ἄλογον. γέγονε δ᾽ ἤδη παροιμιῶδες. ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. τὸ δὲ βλίσυρι, χορδῆς μίμημα, οὐ κενόν.

Βλοσυρός, καταπληκτικός. φοβερός. δεινός. παρὰ τὸ σοβαρῶς καὶ ἐπηρμένως λάζεσθαι, ἢ βλέπειν. οἱ δὲ λαμπρός, ἢ χαλεπός. ἄλλοι σεμνός. ἡ δὲ Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστι, τουτέστι φοβερὰ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν. ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὄμματα. βολαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.

Βλωμός, ὁ ψωμός. Καλλίμαχος. Ὅσσον βλωμοῦ πίονος ἠράσσατο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ψωμός, βλωμός. τοῦ ψ εἰς βῆτα τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ φλωμός καὶ κατὰ τροπήν, βλωμός. σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμός, καὶ βλωμός. ὡς παρὰ τὸ βῶ, βωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. Ἡσίοδος. Τετράτρυφον ὀκτάβλωμον.

Βλῶσις. οἷον, Δίφρου τέτυκται βλῶσις. ἡ ἕδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν. ἴσως μόλησις οὖσα. κατὰ τροπὴν τοῦ μ εἰς βῆτα.

Βλωθρή. οἷον, Ἡ πίτυς βλωθρή. μακρά. μεγάλη.

ἡ ἀναδρομὴ καὶ αὔξησις. εἴρηται παρὰ τὸν αἰθέρα καὶ τὸ μολεῖν. μολαιθέρη δ' οὖσα, ἡ εἰς τὸν αἰθέρα μολίσκουσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ μ εἰς β διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, βλωθρή. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν καὶ τὸ θορεῖν. ἡ ταχέως μολίσκουσα καὶ θοροῦσα.

Βλώσκω, σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἀπὸ τοῦ μολῶ, γίνεται παράγωγον, μολίσκω. καὶ ὡς πελῶ, πελίσκω. καὶ γαμῶ, γαμίσκω. καὶ μεταθέσει, μλοίσκω. καὶ ὑπερθέσει, βλοίσκω. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω βλώσκω. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας παραγόμενα, διὰ τοῦ ίσκω γίνονται. οἷον, πελίσκω. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ άσκω. οἷον, γελάσκω.

Βλίω. πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται. χωρὶς τῶν μὴ ἀπὸ κλίσεως ἐχόντων μετὰ σχήματος αὐτῶν. προσκεῖται ἀπὸ κλίσεως ἐχόντων μετὰ, διὰ τὸ βλῆμι, καὶ βλῶ.

Βλίσσει, τὸ συνεχῶς βαστάσαι. Βλίσκοι, οἱ βοιωτοί.

Βλίμη, ὁ προπηλακισμός. Βλίτον, λάχανον.

Βλιαρόν, τὸ λαῦρον. Βλίκας, φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, εἶδος τοῦ βατράχου. Βλίτυρον ἐστὶ φωνὴ τοῦ ἢ φαρμάκου, ἢ χορδῆς μίμημα.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Βοά. βοάω, βοῶ. ἐκ τοῦ βοὴ γέγονε βοῶ βοᾷς. τὸ παθητικὸν, βοῶμαι. τὸ δεύτερον, βοᾷ σύ, καὶ παρὰ σύ. ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τὸ δὲ βοᾶν καὶ γελᾶν ἀπαρέμφατα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γέγονε τοῦ ἐβόα καὶ ἐγέλα. καὶ ὁ παρατατικὸς, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ οὐ τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ν τὸ ι ἀνεκφώνητον. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ δωριεῖς βοῆς καὶ γελῆς λέγουσι. καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾷς καὶ γελᾷς γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις κατὰ κρᾶσιν. οἱ γὰρ δωριεῖς, τὸ α καὶ ε, εἰς η κιρνῶσιν. οἷον, τὰ ἐμὰ, τῆμα.

Βοήσω. ἰστέον ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περισπωμένων, τὰ μὲν τε παραλήγονται τῷ ο. βοῶ γοῶ. ἀκροῶ. μανοῶ. ἀλοῶ. καὶ τὰ μὲν διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. βοήσω, καὶ γοήσω. τὰ δὲ διὰ τοῦ α. ἀκροάσω, καὶ μανοάσω. τὸ δὲ ἀλοῶ διφορεῖται. ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω. ἡ γὰρ δευτέρα συζυγία τὸν μέλλοντα ἔχει κατὰ τὸ α. ἐάσω. ἀλλ' ἡνίκα καθαρεύει ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται. οἷον, ἀνιῶ, ἀνιάσω. θεῶ, θεάσω. ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχει τὸ ρ, διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων. οἷον, κηρῶ, κεράσω. φυρῶ, φυράσω. ἡνίκα δὲ ἔχει τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α. οἷον, θλῶ, θλάσω. γελῶ, γελάσω. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον, χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινήσω. διψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω, καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, κἄν τε λ ἔχῃ, κἄν τε ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. οἷον, πλῶ, πιμπλῶ, πίμπλημι, πλήσω. χρῶ, κιχρῶ, κίχρημι, χρήσω. στῶ, ἱστῶ, ἵστημι, στήσω.

Βοῶσιν, ἔστι βοάουσι. καὶ κράσει, βοῶσι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοάουσιν, βοῶσιν. βοόωσι πλεονασμῷ τοῦ ο.

Βοή, κυρίως ἡ μάχη. ὅθεν καὶ βοὴν < ποιητικῶς. ἀγαθὸς μενέλαος. καὶ βοηθεῖν, τὸ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴν ἀγαθὸς, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος. ἢ παρὰ τὸ δειλία, θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀποτελεῖ τὴν φωνήν. βαίνει γὰρ αὐτοῖς ἀνοοῦσι τὰ ἐκ βοή.

Βοή, ὄνομα προσηγορικόν. παρὰ τὸ βέω, βοή, ὡς χέω, χοή. τὸ σημαῖνον τὸ βαίνω. διὰ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ι, βείω. οἱονεὶ ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας βαίνουσα καὶ ἐκπεμπομένη φωνή. ἢ παρὰ τὸ βέω, τὸ ῥέω. ἡ ἐκ τῶν ῥεομένων πνευμάτων ἀποπεμπομένη. τὰ εἰς η λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα, ὧν προκατάρχει τὸ ε ὑπάρχον, ὀξύνεται. πνέω, πνοή. χέω, χοή. τὸ βο, μικρόν. διὰ τὸ τὰ ἔχοντα τὸ ε ὑποκείμενον.

Βοηθός, δῆλον τὸ σημαινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν. ἢ ὁ εἰς τὴν βοὴν θοός, καὶ ταχύς. καὶ βοηθεῖν, τὸ ἅμα τῇ

Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. < βοηθεῖν. κᾶρες δὲ τὸ βοηθεῖν. τουτέστιν ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἡ βοηδρομία, ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις καλουμένη. καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθει ὁ ξοῦθος σπουδῇ πολλῇ πολεμουμένοις ἀθηναίοις ὑπὸ εὐμόλπου τοῦ ποσειδῶνος. ἐρεχθεὺς δὲ τότε ἀθηναίοις ἐβασίλευε.

Βοηδρομίαις, βοηθείαις, συμμαχίαις.

Βοηδρομιὼν, μὴν παρὰ ἀθηναίοις εἴρηται. ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος ἀπόλλων. τὴν δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν οὕτω. πολέμου συστάντος ἀθηναίοις, καὶ ἐλευσινίοις συμμαχήσαντος ἴωνος κατὰ συγγένειαν, ἐνίκησαν οἱ ἀθηναῖοι. ἀπὸ οὖν τῆς τοῦ στρατεύματος βοῆς τῆς ἐπὶ τὸ ἄστυ δραμούσης, ὅ, τε ἀπόλλων βοηδρόμιος ἐκλήθη καὶ ἡ θυσία, καὶ ὁ μήν. καὶ τὰ βοηδρόμια ἐτελεῖτο ἑορτή. φερεκύδης δὲ ἐν τοῖς αὐτόχθοσι, διὰ τῆς φωνῆς σημεῖον, ἣν τὸ πρότερον ἀξύνετον οὖσαν εὗρε καὶ διήρθρωσεν.

Βοΐ. ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα οὐ συναιρεῖται ὡς λῆγον εἰς ι. οὐδέποτε γὰρ δοτικὴ ἑνικὴ μονοσύλλαβος ἐκφωνεῖ τὸ ι. οἷον, τῷ νῷ, τῇ γῇ. εἰ οὖν ἐγεγόνει κατὰ συναίρεσιν βοΐ, βοῖ, ἔμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τὸ ι ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὸ γὰρ ι, τότε ἀνεκφώνητον, ἡνίκα ἂν μετὰ μακροῦ φωνήεντος.

Βοιωτός. θρῆνον ἡ μήτηρ τικτοῦσα αὐτὸν, λαθεῖν βουλομένη τὸν πατέρα, ἐξέρριψεν εἰς βούσταθμα. παρὰ τὸ οὖν μετὰ βοῶν τραφῆναι, βοωτὸς καὶ βοιωτὸς ἐκλήθη. εὐφορίων. Τόν ῥα ποσειδάωνι δαμασσαμένη τέκε μήτηρ. βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε, τὸ γὰρ καλέουσι βοτῆρες, ὅτι ἐς ἀπαγῶσι

Βοιωτία, ἡ χώρα. ἀπὸ βοιωτοῦ < βοῦν ἀπὸ θήνας προγόνους. τοῦ υἱοῦ ἄρνης τῆς αἰολίδος καὶ ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης βοὸς τῷ κάδμῳ. τὸ πρότερον, ἀονία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν κατοικούντων αὐτὴν ἀόνων. μετωνομάσθη δὲ βοιωτία, ἀπὸ βοιωτοῦ τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἄρνης. ἔνιοι δὲ καὶ οἱ βοιωτοί μυῶσι τὸν πρότερα αὐτῶν βοιωτόν. καθ' ἑτέρους δὲ ἀπὸ τῆς ἐλάσεως

ἀνάπτοντες, μεγάλην βοὴν ἐποίουν αὐτῆς ἐπιβοῶντες τὸν βοῦν κατὰ τὰ πάτρια, καὶ κατακαίουσιν αὐτόν. ἀπὸ τοῦ οὖν καίειν τὸν βοῦν λέγεται βούκαια, καὶ βουκαΐς.

Βούκαιος, μελάνδρος, βουκαιός τ' ἀλέγοι καὶ ὅροι τύπος· καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστήν, τὸν τοῖς βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν. τουτέστι κόπτοντα καὶ σχίζοντα.

Βούκερα, λίμνη τις ποτὲ μὲν καλουμένη. νῦν δὲ εἶδος βοτάνης ἀπὸ τοῦ σχήματος τοῦ παρὰ τὴν θέσιν. ἐπειδὴ κέρατι βοὸς ἔοικε. καὶ Νίκανδρος ἐν Ἀλεξιφαρμάκοις περὶ τὸ μολοτεῖ αὐτὴν λέγων. Ἄλλοτε βουκέραος χλοηκόμου ὀρακεραίας εὐκαμπέας πετάλοισιν ὑπηνεμίοισιν ἀέξει.

Βουκέρας, ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον. Διότιμος. Βουκεραΐς, κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἥ τις ὠνόμασται, Πόλυβος ὡς ἐξηγηταὶ ἐπεκτίσε Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. βοὸς αὐτῷ ἡγουμένης κατὰ χρησμόν, ὥς ποτε Κάδμῳ. ἣν ἐκτισε καταλιθεύσαν τῷ κέρατι ὑπαντάξαι τὴν γῆν, καὶ κρήνην ἀναφανῆναι, ἣν ἀπὸ τοῦ κέρατος τοῦ βοὸς βουκεραΐδα καλεῖσθαι. οὕτω Θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν αἰτίων. Καλλίμαχος οὕτω καὶ Στρῖνος ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῶν Φίλωνος περὶ πόλεων πολυΐδας λέγει τὸν χρησμόν.

Βουκέφαλος, ὁ ἵππος ὃν Ἀλέξανδρος ἐκέκτητο. οὐχ ὥς τινες οἴονται ὅτι βοὸς κέρατα εἶχεν. τοῦτο γὰρ ψεῦδος. ἐκόσμουν γὰρ τοῦ ἵππου Ἀλεξάνδρου χρυσοῖς. καὶ οὐ διὰ τὰ κέρατα Βουκέφαλος ὠνόμασται, ἀλλ' ὅτι οὕτως ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκαλοῦντο οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκεκαυμένον βοὸς κράνιον. ὅτι δὲ τῶν θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ· Μὴ κλαῦ', ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι. καὶ πάλιν· Ψυχὴ κρεμαστὴν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν. λέγεται δὲ ὁ ἐγκεχαραγμένον ἔχων τοῖς ἰσχίοις βουκράνιον.

Βοῦνις, καὶ βουνῖτις γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τοὺς βουνούς. βουνοὶ δέ εἰσιν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις, καὶ γεώλοφοι τόποι.

Βοά· ἀλγεῖ πιτάχεθ αἴβου ‹ παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω. σόαι ἐν ἐλλείψει τοῦ ς, καὶ πνεῦμα προσέλαβε τὸ δασύ.

Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῷα τινὰ οὕτω καλοῦνται. καὶ βουκολισμός, μελοποιίας τι μουσικὸς εἶδος.

Βουκόλος, ἤτοι βουκόμος τις ὤν. παρὰ τὸ ‹ καὶ ὀρχήσεως. ἢ βουκονεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ διατρίβειν. ἢ βουσὶ κέκλομαι, ὅ ἐστιν ἐγκελευόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω, ὅ ἐστιν ὁ ἅμα τοῖς βουσὶ κέλλων. βουκολῶ δὲ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Δίδυμος δὲ παρὰ τὸ νομεύειν εἴρηκεν, ἵν' ᾖ βουκόνομος. ὡς ἱπποκόμος. καὶ κατὰ συγκοπὴν βουκόλος, καὶ βουκολεῖν, βόας νέμειν. Βουλυτός, ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπονέμειν.

Βούλιμος, ὁ μέγας καὶ αὐτὸ τεταρ ‹ λύουσι τῶν ἔργων. λιμός. παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βούλω, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν βαρύνονται, τὰ δὲ περισπῶνται. βαρύνονται, βούλω, καὶ οὔλω. Ὅμηρος. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. περισπώμενα οὐλῶ, παρὰ τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα. ὅθεν καρτουλώσας. καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος. ἀπὸ δὲ τοῦ βούλω, παράγωγον βουλεύω. ὡς ἄρχω, ἀρχεύω. Βουλή, σημαίνει ῥηματικοῦ εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ βέλλω, βολή. κουφισμὸς τῆς γνώμης φορά. ἢ ἐπιβολὴ τῆς ψυχῆς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ βουλή, ἢ τοῦ ν, οἷος ἐμβολή. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βαλή, καὶ πλεονασμῷ, βουλή. ἔρα ὑποδεῖ τὰ ἔσω, ὡς ἐν τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος. ἦρα, ἠρόδοτος. ὥρα, ὡροσκόπος. σημαίνει δὲ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸ προβούλευμα. ὡς τό, Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων. καὶ τὴν γνώμην, Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε. καὶ, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν θέλησιν. ὡς τό, Νῦν δ' ἐμέμηνε συ γεραῖε θέτιδος ἐξήνυσε βουλάς. Βουληφόρος, πρόβουλος. ἀρχίβουλος. ἡγεμών. ἄρχων. βουλευτικός. σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν βασιλέα, ὡς τό, Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται. ὡς τό, Τοῖσι δ' οὔτ' ἀγορὴ βουληφόρος. τὰ ἐκ β τελείων σύνθετα σημαίνει, ἀπὸ εὐθείας. ὡς τό, ζωή, ζωηφόρος, καὶ ἑωσφόρος. ἀπὸ γενικῆς, οὐδείς οὐδενός, οὐδενόσωρα. ἀπὸ δοτικῆς, ἄρει, ἀρηΐφιλος. ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ γίνεται σύνθεσις. ἐπειδὴ πᾶσαι πτώσεις τὸ πρόσωπον ἀπαιτοῦσι πλὴν τῆς κλητικῆς. ἡ δὲ κλητική, αὐτοτελής ἐστι. καὶ πολλάκις τελεσφορεῖται ἀπὸ πληροῖ. ὡς τό, Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον. καὶ πάλιν, Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ. τὸ δὲ τέλειον, μετὰ τοῦ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ δὲ γυναιμανές, οὐκ ἀπὸ τοῦ γυνή, καὶ τοῦ μαίνομαι ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀπὸ γυναικός. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα φέρω. ὡς Σαλαμῖνος ἀχυροφορεύς. ἀφ' οὗ φορητός. ἀπὸ δὲ τοῦ φέρω, φερτός, ὅθεν τὸ συμφέρτη. τὸ συγκριτικόν, φερέστερος. καὶ προφερέστερος, καὶ προφερέστατος ὑπερθετικόν. ἰστέον ὅτι τὸ φέρω κατὰ τέλος συντίθεται. σπανίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρχήν. ὡς τό, φέρεκλος, φερεσσακής. φερσεφόνη. τελεσφόρος, τοξοφόρος. οὕτως οὖν παρὰ τὸ βουλὴ καὶ τὸ φέρω, γίνεται βουληφόρος. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ σύνθετα, ἢ φυλάσσουσι τὸ η, ἢ τρέπουσιν εἰς ο. γῆ, γηγενής. ὁδική, ὁδικοφάγος. κρήνη, κρηνοφύλαξ. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ φέρω προσεχὲς μετὰ τὰ ῥήματα τὸ προσκωλύοι, διὰ τὸ εὐμόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὴν στέρησιν. εὔφορος πρόσφορος.

Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν. ὡς στρα ‹ ἄφορος. τηγεία ὅπου στρατηγεῖ. Βούπρηστις, ἔστι λαχάνου ἀγρίου γένος. ὅμοιον τῷ σινάπει καὶ τῇ λαμψάκῃ. βούπρηστις δέ φασι λέγεται διὰ τὸ τοὺς γευσαμένους αὐτῆς, μεγάλως ἐμπιπρᾶσθαι. τουτέστι φυσᾶσθαι. τὸ γὰρ βοῦς ἀντὶ τοῦ μεγάλου ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι. καὶ βούπαιδα, τὸν μέγαν παῖδα.

Βουπράσιον, τόπος οὕτω καλούμενος, καὶ πόλις, καὶ ποταμός, καὶ χώρα τῆς Ἤλιδος. τὸ ἐθνικόν, βουπρασιεύς,

Βούσιρις. ὁ ἥρως ὁ τῆς Αἰγύπτου βασι ‹ καὶ βουπράσιος. λεύς. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βοῦς εἴργειν. ὁ δυνάμενος μόνος ζευγνύειν δύο βοῦς.

παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὴν σπεῖραν, ἵν᾽ ᾖ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρεῖος, ὥστε δύνασθαι βουσὶν ἅμα ταῖς σπείραις. ὡς παρακαλαέρτης λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. ὤφειλε διὰ διφθόγγου. ὅτι γὰρ διὰ τοῦ ἶρις, ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. ἔστι, ὄσιρις ὁ διόνυσος παρὰ αἰγυπτίοις. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγομένης. καὶ ὄγχηλος. καλάσιρις λινοῦν ἱμάτιον. ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. κῖρις, ὄνομα ποταμοῦ. ἶρις, ὄνομα θηλείας. σῖρις, ἢ ξῖρις, ποτὲ μὲν γὰρ διὰ τοῦ σ λέγεται αὐτό, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ. καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται. ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου. κράτιον δὲ διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ ἀρωματικὸν φυτόν. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τὸ ῥ ἀπὸ προυποκειμένου, διὰ τὸ χείρ, χειρός, χειρὶς. σημαίνει τὸ χειρομάκτρον.

Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας, ἣν ᾤκησεν ἐξάδιος ὁ λαπίθης ἢ ὁ κένταυρος. καὶ ἐπεὶ κατ᾽ αὐτοῦ τὰ βουστάσια ἐφύλαττε. διὸ καὶ βοῦρα ὠνομάσθη. ἀπὸ τοῦ τὰς βοῦς ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. βοῦρά τε δὲ ἐξαμένοιο βοὸς τάσεως οἰκιάδαο.

Βούπαις, εἴωθε γὰρ τὴν προσθήκην τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοὸς, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς βούσινον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱππόσελινον. καὶ θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα. βοῦται, βουκόλοι. βοῦτα, λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶ τὸ λάμπω, γίνεται φῶτα. τροπῇ τοῦ φ εἰς β καὶ ω εἰς ου, βοῦτα.

Βουτάδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς οἰνηΐδος φυλῆς, ἀφ᾽ ἧς εἰσὶ δημόται. καὶ οἱ ἀπὸ βούτου. οὗτος δὲ ὁ βούτης τὴν ἱερωσύνην ἔσχε. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ βουτάδαι ἐκαλοῦντο. καὶ βουφόνος τάξις ὡς φασὶ τῆς ἱερωσύνης. ἡ ἔφονευσαν τοὺς βοῦς, ὥστε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦνται δὲ καὶ ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ βούτου.

Βουτίδης, τὰ εἰς ης ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ διὰ τοῦ αδης, ἢ διὰ τοῦ ιδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. ἱππότης, ἱππότου, ἱπποτάδης. δότης, δότου, δοτάδης, κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ιδης διὰ τοῦ ι γίνεται. κορωνήτης, κορωνήτου, κορωνητίδης. πιότης, πιότου, πιοτίδης. οὕτω βούτης, βούτου, βουτίδης, τοῦ ποσειδῶνος υἱός. τὰ δὲ εἰς ος διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά. οἷον, αὐξέντιος, αὐξεντιάδης. ἀσκληπιός, ἀσκληπιάδης. ἥλιος, ἡλιάδης. ὀϊλιάδης οὐκέστιν, ὀϊλεὺς γάρ. ἐπεὶ ὀϊλεΐδης εἶχε γίνεσθαι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποβάλλουσι τὸ α. οἷον, ἐροχθονιάδης, ἐροχθονίδης. τελαμωνιάδης, τελαμωνίδης. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν. βορέας βορέου, βορεάδης. αἰνέας, αἰνέου, αἰνεάδης. κέας, κέου, κεάδης. πυλέας, πυλέου, πυλεάδης, καὶ κατὰ συγκοπὴν, πυλάδης. δημέας, δημέου, δημεάδης, καὶ συγκοπῇ δημάδης.

Βούτυπος, ἱερεύς τις, ὃς τοὺς βοῦς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πελέκει τύπτων ἔθυε.

Βούτυπος ὁ ταπὸ δὰ ταυρῶν. ἀπολλώνιος.

Βουθρωτὸς, ἢ βουθρωτὸς πόλις τῆς ἠπείρου, ὥς φησι τεῦκρος ὁ κυζικηνός. ὅτι ἑλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν ἤπειρον παραγενομένου, θύοντος δὲ ἐπιβατήρια, ἡ βοῦς οὐκ ἀκαιρίαν λαβοῦσα πληγὴν, φεύγει. καὶ κολυμβῆσα τὴν ἤπειρον διανηξαμένη, εἰς τὴν ξηρὰν ἐλθοῦσα. καὶ καταπεσοῦσα, ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἕλενος συμβόλῳ θείῳ χρησάμενος, ἔκτισε πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, βουθρωτὸν αὐτὴν ὀνόμασε. τὸ ἐθνικὸν, βουθρώτιος.

Βουφόνια, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις τὰ βουφόνια. ἐν ᾗ πολλοὶ ἔθυον τοὺς βόας. καὶ ἦγετο αὕτη σκιροφοριῶνος μηνός.

Βουφόνεον, ἐβουθύτουν. βοῦς ἔθυον. τετάρτη αὐτοῦ.

Βούχετα, ἢ βουχέτιον. ἔστι δὲ πόλις τῆς ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. ἥν φησι φιλόχορος ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν λητὼ, ὑπὸ ἐμμενοῦ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν τοῦ δευκαλίωνος κατακλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ καλλίμαχος. οἳ ἐξ ἀλὸς οὐδ᾽ ἠκεν ἀπεραβουχέτιον ἔλκειν.

ΤΟ Β ΕΝ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ Ω

Βραδύ, παρὰ τὸ βάρος βαρύ. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Βρᾶ, ἀπὸ τοῦ ῥάδιον, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ β αἰολικῶς, βράδιον. καὶ κατὰ συγκοπὴν βρᾶ. οὕτως ἡρωδιανὸς καὶ χοιροβοσκός.

Βραβεῖον, ἀπὸ τοῦ ῥάβδος, ῥαβδεῖον. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς β καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖον. λέγεται δὲ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. ἐξ οὗ καὶ βραβευταί, οἱ τὰς βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους διδόντες. καὶ βραβεῖον λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. τὸ βεῖ, δίφθογγον. τὰ διὰ τοῦ ειον κτητικά.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζεται. διανέμει. καὶ βραβευτὴς, διοικητὴς. ὁριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος ἢ τινὸς ἄλλου διδόντες σύμβολα τῆς νίκης, ῥαβδευταί τινες ὄντες. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ. ἢ οἱ διαλλάκται. καὶ βραβεῖα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβυλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά. θεόκριτος. Ὀρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. ἀθήναιος δὲ ἐν τῷ β τῶν δειπνοσοφιστῶν, σελευκόν ὀνομάζειν κοκκύμηλα, καὶ βράβυλα καὶ βόρατρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἔστι γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μαλόθρυα τινὰ ὄντα. δαμασκηνὰ δὲ κατ᾽ ἐξοχὴν, διὰ τὸ ἐν δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐθαλέστερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιάζω, ὁ μέλλων, βραγχιάσω. ὁ ἀόριστος, ἐβραγχίασα. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ. παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρόχος. καὶ βροχιῶν, τὸ συνεχῶς βρεχόμενον. ἐξ οὗ καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνομαπεποίηται φασὶ τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς καὶ φάρυγξ. ὃς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄσον ἔβραγχος. ἀφ᾽ οὗ τὸ πάθος ἐκάλεσαν βραγχιᾶν. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ βαρεῖαν ἢ τραχεῖαν ἔχειν, τουτέστι φωνήν. γίνεται βαρυχιᾶν, καὶ βραγχιᾶν. βραγχιᾶν γὰρ τὸ ἠσύχως ὀδύρεσθαι, καὶ τὸ σαθρὰ καὶ τραχεῖα τῇ φωνῇ χρῆσθαι. καὶ βράγχος, νόσημά τι περὶ τὴν βρόγχον.

ἀνακάπτοντες, μεγάλην βοὴν ἐποιοῦντο αὐτῷ· ἐπιβοῶντες ὥσπερ βουσὶ κατὰ τὰ πάτρια, καὶ καταγελῶσιν αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ τὸν κρότον τὸν βοῶν λέγεσθαι βούκαια, καὶ βουκαΐς.

Βουκαῖος, μελάμπυγος, βουκαῖος τὰ λέγει τινὶ χώροι πυρὸς. ὁ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροτριαστὴν, τὸν τοῖς βουσὶ κεντοῦντα τὴν γῆν. τουτέστι κόπτοντα καὶ σχίζοντα.

Βούκερα, λίμνη ἐστὶ περὶ τὸ μέγα καλούμενον. γράφει δὲ Ἰδας βοτάνης ἀπὸ τοῦ σχήματος τῆς παρὰ τὴν θέσιν. ἐπειδὴ κέρατι βοὸς ἔοικε. ὁ Νίκανδρος ἐν ἀλεξιφαρμάκοις περὶ τυμολογεῖ αὐτὴν λέγων. Ἄλλοτε βουκέραος χλοάζοντος ὀρ. ἀκεραίας εὐκαμπεῖς πετάλοισιν ὑπηνεμίοισιν ἀέξει.

Βουκέρας, ἡ τῆλις τὸ σπέρμα τούτων. Δίδυμος. βουκεραΐς, κρήνη ἐν Παλαιστίνῃ, ἥτις ὠνόμασται, Πόλυβος ἐξηγητικός, ἐκ Τροίας ἐπεκτίσε Παλαιστίνας, μετὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. βοὸς αὐτῷ ἡγουμένης κατὰ χρησμὸν, ὥσπερ τε κάδμῳ. ἣν ἐκθύσει καὶ συγκαλύψασι τὰ κέρατι παταξαι τὴν γῆν, ὁ κρήνην ἀναφανῆναι, ἣν ἀπὸ τοῦ κέρατος τοῦ βοὸς, βουκεραΐδα καλεῖσθαι. οὕτω θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν αἰτίων. καλλίμαχος οὕτω ὁ στερίμος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν φιλώνος περὶ πόλεων πολυΐδας λέγει τὸν χρησμόν.

Βουκέφαλος, ὁ ἵππος ὁ ἀλεξάνδρου εἰκὸς τῷ. οὐχ ὡς τινὲς οἴονται ὅτι βοὸς κέρατα εἶχεν. τοῦτο γὰρ ψευδές. εὑρίσκεται γὰρ ὁ τοῦ ἀλεξάνδρου χρυσοῖς. καὶ οὐδὲ ἐν τὰ κέρατα βουκέφαλος ὠνόμασται, ἀλλ᾿ ὅτι οὕτως ἐν θεσσαλίᾳ ἐκάλουν οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκεκαυμένον βουκράνιον. ὅτι δὲ τῶν θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ ἀριστοφάνης ἐν ἀναγύρῳ. Μὴ κλάειν ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι. ὁ πάλιν. Ψυχεὶ ἠρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν. λέγεται δὲ ὁ κεχαραγμένος ἔχων τοῖς ἰσχίοις βουκράνιον.

Βοῦνις, καὶ βουνῖτις ἡ γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τοὺς βουνούς. βουνοὶ δέ εἰσιν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρεώδεις, καὶ γεώλοφοι τόποι.

Βουόα. ἀλεξῆτις τάχα ἐθαύβου, παρὰ τὸ βαίνειν ἄνω. σὺν ἐλλείψει τοῦ σ, ὁ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δασύ.

Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῷα τινὰ οὐ τινα καλοῦνται. καὶ βουκολισμός, μελοποιίας τινὸς εἶδος.

Βουκόλος, ἤτοι βουκόμος τις ὤν. παρὰ τὸ κόμη ἐπιμελεῖσθαι, ὁ ἐστιν ἐνεργεῖν ὁ δὲ ἀμείβειν. ἢ βουκομεῖν περὶ τὰς βοῦς, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν ὁ δὲ ἀμείβειν. ἢ βουσὶ κεκλομένος, ὅ ἐστιν ἐγκελευόμενος. ἢ παρὰ τὸ κέλλω ὃ σημαίνει τὸ ὁρμᾶν τοῖς βουσὶ κέλλων. βουκολῶ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Δίδυμος δὲ παρὰ τὸ νομεῖν εἴρηκεν, ἵν᾿ ἦ βουνόμος. ὡς ἱπποκόμος. ὁ κατὰ βοτὴν, βουκόλος, ὁ βουκολεῖν, βόας νέμειν. Βουλυτός, ἡ δειλινὴ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπονέμονται.

Βούλιμος, ὁ μέγας καὶ ἐπιτεταμένος λιμὸς κατὰ σύνθεσιν τῶν μερῶν. λιμός. παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βούλω, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν βαρύνονται, τὰ δὲ περισπῶνται. βαρύνονται, βούλω, καὶ οὔλω. ὅμηρος. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. περισπῶνται, καὶ οὐλῶ, παρὰ τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα. ἔνθα καὶ τὸ ὑλῶσαι. καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος. ἀπὸ δὲ τοῦ βούλω, παράγωγον βουλεύω. ὡς ἄρχω, ἀρχεύω.

Βουλὴ, ὄνομα ῥηματικὸν εἰδικὸν τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, προσηγορικοῦ. εἴρηται παρὰ τὸ βέλλω, βολή. κοσμητικὸς τῆς γνώμης φορά. ἢ ἐπιβολὴ τῆς ψυχῆς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ βουλή, ἤτοι ὁ σύσσημος βολή. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βαλὴ, καὶ πλεονασμῷ, βουλή. ἔστι δὲ καὶ ὁ τόπος, ὡς ἐν τῷ ἡμέρα, ἡμερόβιος. ἥρα ἡρόδοτος. ὥρα, ὡροσκόπος. σημαίνει δὲ τὸ ἄθροισμα ὁ τὸ προβούλευμα. ὡς τὸ, Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων. καὶ τὴν γνώμην, Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ μενέλαε. καὶ, Διὸς δ᾿ ἐτελείετο βουλή. καὶ τὴν προαίρεσιν, καὶ τὴν θέλησιν. ὡς τὸ, Νῦν δ᾿ ἐμὲ μὲν στυγερῷ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι τὸ βουλάς. **Β**ουληφόρος, πρόβουλος. ἀρχιβούλος. ἡγεμών. ἄρχων. βουλευτικός. σημαίνει πολλὰ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. ποτὲ δὲ ἐπιθετικῶς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται. ὡς τὸ, Τοῖσι δ᾿ οὔτ᾿ ἀγορὴ βουληφόρος. τὰ ἐκ δύο τελείων σύνθετα ὀνόματα ἀπὸ εὐθείας. ὡς τὸ, ζωὴ, ζωηφόρος, ὁ ἑωσφόρος. ἀπὸ γενικῆς, οὐδείς οὐδενός, οὐδένοσωρα. ἀπὸ δοτικῆς, ἄρει, ἀρηΐφιλος. ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐκ ἔστι συνθέσθαι. ἐπειδὴ πᾶσαι πτώσεις γ προσώπου, πλὴν τῆς κλητικῆς. ἡ δὲ κλητική, αὐτοτελής ἐστι. καὶ πολλάκις τελείων λόγων ἀπὸ πληροῖ. ὡς τὸ, ὦ μάκαρ ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον. καὶ πάλιν, διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν᾿ ὀδυσσεῦ. τὸ δὲ τελείων, μετὰ τοῦ ἀτελοῦς οὐ συντίθεται. τὸ δὲ γυναιμανὴς, οὐκ ἀπὸ τοῦ γυναὶ, καὶ τοῦ μαίνομαι ἐγένετο, ἀλλ᾿ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ γυναικός. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα φέρω ὡς ἀνεμοφόρας φορεύς. ἀφ᾿ οὗ φορητός. ἀπὸ δὲ τοῦ φέρω, φερτός, ἔνθα τὸ συμφέρετι. τὸ συγκριτικὸν, φερέστερος. καὶ προφερέστερος, ὁ προφερέστατος ὑπερθετικόν. ἰστέον ὅτι τὸ φέρω κατὰ τέλος συντίθεται. σπανίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρχήν. ὡς τὸ, φέρεκλος, φερέσαχμος. φερσεφόνη. τελεσφόρος, τὸ ξιφοφόρος. οὕτως οὖν παρὰ τὸ βουλὴ ὁ τὸ φέρω, βουληφόρος. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ σύνθετα, ἢ φυλάσσουσι τὸ η, ἢ τρέπουσιν. οἷον, γῆ, γηγενής. ὀδύνη, ὀδυνηφάτος. κρήνη, κρηνοφύλαξ. πάντα δὲ ταῦτα παρὰ τὸ φέρω προσεύχεται ἐμὴ κρα τὸ προσκωλύοι, διὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὸ α στέρησιν. εὔφορος πρόσφορος. ἄφορος.

Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν. ὡς παρὰ στρατηγίας ἀφορος. στρατεία ἐστὶν ὅπου στρατηγεῖ. **Β**ούπρηστις, ἐστὶ λάχανον ἄγριον τι γένος. ὅμοιον τῷ σινάπει ὁ τῇ λαμψάνῃ. βούπρηστις δέ φασι λέγεσθαι διὰ τὸ τοὺς γευσαμένους αὐτῆς, μεγάλως ἐμπρήθεσθαι. τουτέστι φυσᾶσθαι. τὸ γὰρ βοῦς ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι. ὁ βούπαιδα, τὸν μέγαν παῖδα.

Βουπράσιον, τόπος οὕτω καλούμενος, ὁ πόλις, καὶ ποταμός, καὶ χώρα τῆς ἤλιδος. τὸ ἐθνικὸν βουπρασιδας, καὶ βουπράσιος.

Βούσιρις. ὁ ἥρως ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεὺς ἀφ᾿ οὗ καὶ ἡ πόλις οὕτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βοῦς ἐρύειν. ὁ δυνάμενος μόνος ζευγνύειν δύο βοῦς.

παρὰ τὸ βοῦς καὶ τὴν στεῖραν, ἤγουν ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρεῖος, ὥστε δύνασθαι βοῦν ἀναστῆναι στειραῖς. ὥσπερ καὶ λαέρτης λέγεται. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. ὤφειλε διὰ διφθόγγου. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ῖρις, ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. οἷον, ὄσιρις ὁ διόνυσος παρὰ αἰγυπτίοις. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως οὕτω λεγομένης. καὶ ὄγγλος. καλάσιρις λινοῦν ἱμάτιον. ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. κίρις, ὄνομα ποταμοῦ. ἄρις, ὄνομα αὐλῆς. σῖρις, ἢ ξῖρις, ποτὲ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ς λέγεται αὐτό, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ξ. καὶ ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ι γράφεται. ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγου. κρεῖττον δὲ διὰ τοῦ ι. σημαίνει δὲ ἀρωματικόν τι φυτόν. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τὸ ρ ἀπὸ πρωτοτύπου κειμένου, διὰ τὸ χείρ, χειρός, χειρίς. σημαίνει τὸ χειρόμακτρον.

Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας, ἣν ᾤκησεν ἐξάδιος ὁ γίνονται ὁ κένταυρος. καὶ ἐκ τούτου τὰ βουστάσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ βοῦρα ὠνομάσθη. ἀπὸ τοῦ τὰς βοῦς ὁρᾶν, ὅ ἐστι φυλάττειν. βοῦρά τε δεξαμένοιο βοὸς ἄστεις οἰκιάδαο.

Βούπαις, εἴωθε γὰρ τῇ προσθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοὸς, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν. ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς βούσυκον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱπποσέλινον. καὶ θυμὸν ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλόγνωμον. βοῦται, βουκόλοι. βούτα, λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλοῦσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶ τὸ λάμπω, ὁ μέλλων φώσω. φῶτα. τὸ παρὰ τὸ φ εἰς β, καὶ ω εἰς ου, βοῦτα.

Βουτάδαι, δῆμος ἀπὸ τῆς οἰνηΐδος φυλῆς, ἀφ᾽ ἧς οἱ δημόται. ἢ οἱ ἀπὸ βούτου. οὗτος δὲ ὁ βούτης τὴν ἱερωσύνην ἔσχε. καὶ ἀπὸ τούτου βουτάδαι ἐκαλοῦντο. καὶ βουτύφος τάξις ὡς φασὶ τῆς ἱερωσύνης. ἣ ἔσφαζον τοὺς βοῦς, ὥστε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. καλοῦνται δὲ καὶ ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ βούτου.

Βουτίδης, τὰ εἰς ης ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ διὰ τοῦ αδης, ἢ διὰ τοῦ ιδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. ἱππότης, ἱππότου, ἱπποτάδης. ὀδίτης, ὀδίτου, ὀδιτάδης, κύριον. εἰ δὲ διὰ τοῦ ιδης διὰ τοῦ ι γράφεται. κορωνίτης, κορωνίτου, κορωνιτίδης. λιόπης, λιόπου, λιοπίδης. οὕτω βούτης, βούτου, βουτίδης, τοῦ ποσειδῶνος υἱός. τὰ δὲ εἰς ος διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὰ πατρωνυμικά. οἷον, αὐξέντιος, αὐξεντιάδης. ἀσκληπιός, ἀσκληπιάδης. ἥλιος, ἡλιάδης. ὁ ἰλιάδης οὐκ ἔστιν, ὀϊλιάδης γάρ. ἐπεὶ ὀϊλεΐδης εἶχεν εἶναι. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις ἀποβάλλουσι τὸ α. οἷον, ἐρεχθονιάδης, ἐρεχθονίδης. τελαμωνιάδης, τελαμωνίδης. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν. βορέας βορέου, βορεάδης. αἰνέας, αἰνέου, αἰνεάδης. κέας, κέου, κεάδης. πηλέας, πηλέου, πηλεάδης, καὶ κατὰ συγκοπὴν, πηλάδης. δημέας, δημέου, δημεάδης, καὶ δημάδης.

Βουτύπος, ἱερεύς τις, ὃς τοὺς βοῦς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πελέκει τύπτων ἔθυε.

Βουτυπος οἷα πόδα ταχυνέων. ἀπολλώνιος.

Βουθρωτός, ἢ βουθρωτὸς πόλις τῆς ἠπείρου, ὥς φησι τεῦκρος ὁ κυζικηνός. ὅτι ἑλένου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν ἤπειρον παραγενομένου, θύοντες δὲ ἐπιβατήρια, ἡ βοῦς οὐ καιρίαν λαβοῦσα τὴν πληγὴν, φεύγει. καὶ κολυμβήσασα τῆς ἠπείρου διανηξαμένη, εἰς τὴν ὑδὲρ χεῖ. καὶ κατὰ πεσοῦσα, ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἕλενος συμβόλῳ θείῳ χρησάμενος, κτίζει πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, βουθρωτὸν αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἐθνικὸν, βουθρώτιος.

Βουφόνια, ἑορτὴ τις παρὰ ἀθηναίοις τὰ βουφόνια. ἐν ᾗ πολλοὶ ἔθυον τοὺς βόας. καὶ ἦγετο αὕτη σκιροφοριῶνος μηνός.

Βουφόνεον, ἐβουθύτουν. βοῦς ἔθυον. γίνεται παρατατικῶς.

Βουχέτα, ἢ βουχέτιον. ἔστι δὲ πόλις τῆς ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. ἥν φησι φιλόχορος ὠνομάσθαι, διὰ τὸ τὴν λητώ, ἢ τὴν θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ, κατὰ τὸν τοῦ δευκαλίωνος κατακλυσμόν. μέμνηται δὲ τοῦ ἐθνικοῦ καλλίμαχος. οἷον, ἐξ ἁλὸς οὐδ᾽ ἵκην ἀν᾽ ἐρα βουχέτιον ἕλκειν.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΡΩ

Βραδὺς, παρὰ τὸ βάρος βαρύς. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

Βρᾶ, ἀπὸ τοῦ ῥάδιον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ β αἰολικῶς, βράδιον. καὶ κατὰ συγκοπὴν βρᾶ. οὕτως ἡρωδιανὸς καὶ χοιροβοσκός.

Βραβεῖον, ἀπὸ τοῦ ῥάβδος, ῥαβδεῖον. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς β καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖον. λέγεται δὲ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. ἐξ οὗ καὶ βραβευταὶ, οἱ τὰς βασιλικὰς ῥάβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τοὺς στεφάνους διδόντες. καὶ βραβεῖον λέγεται ὁ παρὰ τῶν βραβευτῶν διδόμενος στέφανος τῷ νικήσαντι. τὸ βεῖ, δίφθογγον. τὰ διὰ τοῦ ειον κτητικά.

Βραβεύει, ἐπιψηφίζεται. διανέμει. καὶ βραβευτὴς, διοικητής. ὁριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος ἤ τινος ἄλλου διδόντες σύμβολα τῆς νίκης, ῥαβδευταί τινες ὄντες. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ. καὶ οἱ διαλλάκται. καὶ βραβεῖα, αἱ διαλλαγαί.

Βράβηλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά. θεόκριτος. ὀρπάκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. ἀθήναιος δὲ ἐν τῷ β τῶν δειπνοσοφιστῶν, σελευκον ὀνομάζειν κοκκύμηλα, καὶ βράβηλα καὶ βάδρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλα τυγχάνοντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἔστι γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μαλάθρυα τινὰ ὄντα. δαμασκηνὰ δὲ κατ᾽ ἐξοχὴν, διὰ τὸ ἐν δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα εἶναι εὐθαλέστερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιάζω, ὁ μέλλων, βραγχιάσω. ὁ ἀόριστος, ἐβραγχίασα. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ. παρὰ τὸ βρέχω, ὁ μέλλων βρέξω, βρόχος. καὶ βροχίων, τὸ συνεχῶς βρεχόμενον. ἐξ οὗ καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ποιῆσαι φασὶ τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῇ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμὸς καὶ φάρυγξ. ὃς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται. ἀφ᾽ οὗ τὸ νόσον ἐβραγχιάσεν ἐβράγχησεν. ἀφ᾽ οὗ τὸ πάθος ἐκάλεσαν βραγχιᾶν. ἀλλ᾽ οἶμαι παρὰ τὸ βαρέως τὰς χεῖλαν ἔχειν, τουτέστι φωνήν. ὁ μέλλων βαρυχιᾶν, καὶ βραγχιᾶν. βραγχιᾶν γὰρ τὸ ἡσύχως ὀδύρεσθαι, καὶ τὸ σαφῶς καὶ τραχεῖᾳ τῇ φωνῇ χρῆσθαι. καὶ βράγχος, νόσημά τι περὶ τὸν βρόγχον.

Βράζει, παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γίνεται βάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Βράσσω, τὸ ζέω. ὅπερ καὶ ἀναβράσσω λέγεται ἀττικῶς βράζω. ἀπὸ τοῦ ἀποτελέσματος λαμβάνοντες τὴν λέξιν. ἀριστοφάνης. Αναβράττω κίχλας. ἀντὶ τοῦ ἕψω.

Βράσσων, εἴρηται παρὰ τὸ βάρος, ἢ βαρὺ βαρέσσων, καὶ κατὰ συγκοπὴν, βράσσων. ὁ βραδὺς καὶ βραχὺς, ἑκάτερον σημαίνει. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ βραδὺς, γίνεται βραδύτερος, καὶ βραδίων, καὶ βράσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ βραχὺς, βραχύτερος, βραχίων, βράσσων. ὁ δὲ νῦν ποιητὴς εἰδὼς ἀμφοτέρων σημαντικὴν τὴν λέξιν, ἐπιφέρει διασαφῶν καὶ λύων τὸ ἀμφίβολον. Βράσσων γε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις. ἰλιάδος κ. ἀντὶ τοῦ βραδύτερος, ἐλάσσων. ἢ ταρασσόμενος καὶ ἀκατάστατος ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ. οὐ σταθερός, ἢ ἄτακτος.

Βραχὺς, ἐκ τοῦ ῥοπὴν τὸ λ ἄερ. παρὰ τὸ ἀποβεβλῆσθαι μέρος ἢ ἐλάσσονα γενέσθαι εἴρηται. οὕτως ἡρακλείδης.

Βραχίων, εἴρηται ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους τῶν χειρῶν, ὥς φησιν ὦρος. ἢ ἐκ τοῦ βραχὺς καὶ τοῦ κίων, βραχυκίων τις ἐστί.

Βράχω, σημαίνει τὸ ἠχῶ. ὀνοματοποιία ἡ λέξις ἐστίν. Ἀμφὶ δέ οἱ

Βρέχω, ὁ μέλλων, βρέξω. γίνεται παρὰ τὸ βρόχος. ἢ βράχω. παρὰ τὸ βάλλω, βλῶ. καὶ βρῶ, βρέχω, ἀπὸ τοῦ ἦχου τῶν ὑδάτων. ὅθεν καὶ ὅμηρος, ὀνοματοποιία ἐστί. τὰ τοιαῦτα ἐνεργητικὰ οὐχ εὑρίσκεται. ἐπειδὴ τὰ αὐτῶν εὐθέων ἐνεργητικὰ θεωρούμενα ῥήματα, πρῶτα καὶ δεύτερα πρόσωπα οὐκ ἔχει. οὐδὲ γὰρ βρέχω ἐγὼ, οὐδὲ βρέχεις σὺ, ἀλλὰ βρέχει καὶ χιονίζει καὶ ἀστράπτει ὁ θεός. πᾶν νόημα καὶ πᾶς λόγος τελείως ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος συνίσταται. οἷον, λέγει ὁ πλάτων. δημηγορεῖ δημοσθένης. χωρὶς τούτων, οὐδέν ἐστι τέλειον. ἐὰν γὰρ εἴπω ἀναγινώσκει, ὀφείλω εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπαγόμενον. ἢ θεόδωρος, ἢ ὅμηρος. διότι πολλοί εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ ἐρωτηματικῶς εἴπω βρέχει, ἢ βροντᾷ, διὰ τί οὐ προστίθησι καὶ τὸ ἐπαγόμενον. διότι εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα ποιῶν, τουτέστιν ὁ θεός. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλέως. οἷον, ἔδωκεν ἀξίας. ἐποίησε σπαθαρίας. καὶ οὐ λέγει ὁ δεῖνα, ἐπειδὴ εἷς ἐστιν ὁ ταῦτα πράττων.

Βρέγμα, καὶ βρεχμὸς, τὸ ὑπὲρ μετώπου μέρος. ὡς τὸ ἐγκρινὸν λεξικόν. ἐν δὲ τοῖς ἐτυμολογικοῖς, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον. ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ. ὥσπερ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς καὶ νεοχμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρεχμὸς καὶ βρέχμα. ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὑετοῖς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις καταχύσεσι τῶν ὑγρῶν, τοῦτο πρῶτον βρέχεται.

Βρέμει, ἠχεῖ κυρίως. οἷον, Μέγα βρέμει χαλεπαίνων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁρμᾶν. παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον πεποίηται. ἐγὼ δὲ τὸν βρόμον, ἀπὸ τοῦ βρέμω.

Βρεντέσιον, χωρίον τῆς ἰταλίας. περὶ τὴν ἀδρίαν, ἀπὸ βρεντίου τοῦ ἡρακλέους. ἢ ὡς εὐλίμενος οὖσα. ἐν ἑνὶ γὰρ στόματι λιμένες πολλοὶ συγκλείονται. ὡς ἐοικέναι τῇ τῶν κεφαλῇ ἐλάφου, οὕτως ὠνόμασται. ἔχει γὰρ λιμένας κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον μεσσάπιοι. καὶ βρέντιον μεσσαπίοις ἡ κεφαλὴ τῆς ἐλάφου. τὸ ἐθνικὸν, βρεντεσῖνος.

Βρεττανοί, ἔθνος ἀπὸ κελτοῦ τῆς βρεττανοῦ θυγατρός. βρεττία δὲ ἡ νῆσος ἐν τῷ ἀδρίᾳ. ποταμὸν ἔχουσα βρέντιον. οἱ δὲ, βρεττανίδαι. καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔδει βρεττανός, ὡς πολύβιος. νῦν δὲ λέγονται βρέντιοι. εἰσὶ καὶ βρεττανίδες νῆσοι ἐν τῷ ὠκεανῷ. τὸ ἐθνικὸν, βρεττανοί.

Βρέφος, τὸ νεογνὸν παιδίον. κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου. καλλίμαχος ἐν γ' τῶν αἰτίων. καὶ ἐπὶ σκύμνου τίθησι. παρὰ τὸ βράττω τὸ ἀμέλγω. τὸ βράττον τὸ γάλα. ὅ ἐστι τὰ ἔσω. ἢ ὁ ἀρτιβροτός ἐστιν εἰς φῶς προελθόν.

Βρένθος, μύρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάκχαρις. οἱ δὲ, ἄνθινον μύρον. καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεόν τι βρένθον. ὃ ἔνιοι κόσσυφον καλοῦσι. κύπριοι δὲ βρενθὶν τὴν θρίδακα.

Βρενθία, διότι ἐξ αὐτῆς ἐρυθαίνονται λέγουσι τὰς γνάθους αἱ γυναῖκες. οἱ δὲ, φῦκος ἄγχουσα οὐκ εὖ.

Βρένδον, ἔλαφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου.

Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, οἱονεὶ θρύπτεται. βισαντῖνος φησὶν ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθίας οὕτω. βρένθειον ἐστὶ μύρον. καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἰάμβοις τοῖς οὖν ἀλλαξομένοις καὶ συμφέρουσι, μύρῳ χρῆσθαι ἀκολουθεῖ. καὶ ἀπὸ τούτου διαλαλεῖν τοῖς θρυπτομένοις αὐτοὶ τὰ πάλαι ξεναλλὰ βρενθυομένους λέγουσιν. οὕτως εὗρον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Βρενθυόμενοι, δυσχεραίνοντες. ὀργιζόμενοι. θυμούμενοι. καὶ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι, σεμνοπροσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ μετὰ βάρους θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. σημαίνει καὶ ἐπαιρόμενοι, μέγα φρονοῦντες.

Βρέτας, παρὰ τὸ βροτὸς, βρέτας κατὰ τροπήν. τὸ βροτοειδὲς ἄγαλμα, τὸ βροτῷ ὅμοιον. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύλου πεποιημένον ἀνθρώπου ἄγαλμα. εἴδωλον. μορφή. κυρηναῖοι δὲ τὸ ἀναίσθητον.

Βρεττία, μέλαινα πίσσα. ἢ βάρβαρος ἀπὸ τοῦ βρεττίνος ἐθνικοῦ.

Βρέφος, παρὰ τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος. τὸ δεόμενον τροφῆς. ἢ παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι.

Βριαρὸς, ὁ ἰσχυρός. καὶ βριαρώτερος. παρὰ τὴν βίαν, βιαρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, βριαρός. ὅθεν βριάρεως, ὁ ἑκατόγχειρ θεός. ἢ παρὰ τὸ βρίθω, ἀφ' οὗ καὶ βρῖθος τὸ βάρος. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ στάχος γίνεται στάχυς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρῖθος βριθύς. ὁ βριθύς, μέγα τι βαρόν. καὶ βριθοσύνη. καὶ βριάω βριῶ, ῥῆμα. καὶ παρώνυμον, βριαρεύς. ὡς πομπός, πομπεύς. ὁ ἀπὸ τούτου βριαρεύς γενική, ἀττικῶς βριαρέως. καὶ αὕτη δὲ εὐθεῖαν ἀναχθεῖσα, ἐποίησε τὴν βριάρεως.

Βριαρὸν, δεινόν. φοβερόν. ἰσχυρόν. βριηρόν, μεγάλως κεχαρισμένον.

Βριαρηῒ. οἷον, Βριαρηῒ ὥρα. ἐστὶ βριάρηος ἡ εὐθεῖα, ὡς μονήρης. ἡ γενικὴ βριαρήου, καὶ θετταλικὴ γενικὴ, βριαρηοῖο, καὶ συγκοπῇ, βριαρῆ.

Βρίακχος, θηλυκῶς ἡ βάκχη. ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. σοφοκλῆς. ἐπῳδὲ χερσὶν ἄγραι βρίακχον.

Βριήπυος, μεγαλόφωνος. βαρύφωνος. μέγα καὶ βαρὺ βοῶν. παρὰ τὸ βρι καὶ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι φωνεῖν. ἢ μέγας.

Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι. ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις ἀγαμέμνονα. ἰλιάδος δ. ἢ συνέχοντα, ἢ νυστάζοντα. καὶ ὑπνοῦντα, ἢ ἀμελοῦντα.

Βρίξαι, τὸ μετὰ βορᾶς καὶ ῥοφήσεως καθευδῆσαι. βορίξαι τὸν. σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθεύδειν.

Βριζώ, θεὸς παρὰ δηλίοις. παρὰ τὸ βρίζειν, ὅ ἐστι καθεύδειν. βριζώ, θεὸς διὰ ἐνυπνίων μαντευόμενος.

Βρίκελλος, ἔστι βαρβαρικὸν τὸ ὄνομα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἴρηται οἱονεὶ βροτοείκελος, ἢ βριεὶν εἴκελος. βρίγες γὰρ ἔθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βρικέλλους τοὺς κελεύοντας. παρὰ τὸ βρι, καὶ τὸ κέλομαι. ἢ τοὺς ἰσόποδας.

Βριμαίνω, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ βρι, τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ, ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῆσαι. καί μοι δοκεῖ παρὰ τοῦ τὸ βριμῶ παρῆχθαι τὸ βριμαίνω τὸ θυμοῦμαι. καὶ βριμηθεῖσα, ὀργισθεῖσα.

Βριμώ, ἡ φερσεφόνη. ἡ αὐτὴ δὲ λέγεται καὶ ἑκάτη. ἀπολλώνιος. βριμὼ νυκτιπόλον χθονίην ἐνέροισιν ἄνασσαν. ἑρμῆν ἐρασθέντα αὐτῆς κυνηγετοῦσαν, ὀξιοῦσθαι θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι, ἡ δὲ ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀπέστη. καὶ ἐντεῦθεν βριμὼ προσηγορεύθη.

Βρίσαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βλίσαι. καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὗται τὴν ἀρισταίον ἐδίδαξαν. τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν ἀνθεῖν τὴν ἐλαίαν. ἢ ὅτι τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν ἀρισταῖος διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτόν, καὶ καταβαυκαλίσαι ὅτε ἐτιθήνουν αὐτόν. βρίσαι, τὸ ἐπελθεῖν βαρέως.

Βρισαῖος, οὕτως ὁ διόνυσος. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ βρίζειν ἐστίν. ὁ ὁρμητικός. γράφεται δὲ διὰ τοῦ η, ἀπὸ ἡρακλεωτικῆς χρήσεως. ἧς μέμνηται ἀνδροτίων. ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ βρίσῃ φησὶν ἱδρύσθαι ὑπὸ μάκαρος.

Βριλησσός, ὄνομα τόπου τῆς ἀττικῆς.

Βρίμη, ἡ ἰσχύς. ἀπολλώνιος ἀργοναυτικοῖς. Μήδειης ὑποτὲ βρίμης φαρμάκου. παρὰ τὸ βρι, γέγονε ῥῆμα βρίθω. ὁ μέλλων, βρίσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, βρίμη. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. φήμη. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται. γραμμή.

Βρισηΐς, ὁ ἥρως. οἷον, κούρην βρισῆος. παρὰ τὸ βρίθω τὸ βαρῶ, βρίσω, βρισεύς. καὶ παρωνυμικῶς, βρισηΐς, παρὰ τὸ βρίθω. παρὰ τὸ βαρεῖν τῷ κάλλει πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς ἕλληνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν ἀγαμέμνονα.

Βριτόμαρτις, καὶ ἄρτεμις καὶ νύμφη. καλλίμαχος. ἐλλόφονον βριτόμαρτιν εὔσκοπον. τῆς δὲ θεοῦ βριτομάρτιδος, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ. καὶ νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν φησὶ χειμῶνος ὀνομασθῆναι ὅτι ἐκ τῆς μητρὸς τῆς ἑκάτης γεννηθεῖσα, μετὰ στάσιν τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννηθείσης δὲ τῆς ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι, βρίγην γυτὴν ἐπὶ γαίαν. παρὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐπίφθεγμα, ὠνομάσθαι τὴν θεόν.

Βρόδον, βρόδον ἐστὶ κατὰ διάλεκτον παρὰ τὸ ῥόδον. πλεονασμῷ τοῦ β. ὡς παρὰ ῥυτίδες, βρυτίδες. καὶ ῥίζα, βρίσδα κατὰ διάλυσιν τοῦ ζ. Βρόμος, κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. πεποιημένη δέ ἐστιν ἡ φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ἀποτελουμένου ψόφου ἐν πυρί. οἷον, Τόσος γε πέλει βρόμος πυρὸς αἰθομένοιο. ἢ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος. ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, φυσήσει. διογένης.

Βρόμιος, ὁ διόνυσος. παρὰ τὸν βρόμον. καὶ γὰρ τῆς σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ ἑρμοῦ, κατὰ βούλησιν τοῦ διὸς ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

Βροντή, παρὰ τὸν βρόμον, βρομή, καὶ βροντή. ἔμπυρος γὰρ ἥτις οὕτως ὠνόμασται.

Βρόταχος, τὸν βάτραχον ἴωνες, καὶ ἀριστοφάνης. καὶ παρὰ ξενοφάνει. βάταχος, καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, βράταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα, ἀπὸ τοῦ βροτοῦ. κυρίως γὰρ βρότος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐδέποτε ἄλλου ζώου. καὶ βροτόνματα, καὶ ἔναρα βροτόεντα. τὰ ἡμαγμένα, ἢ ἡματωμένα. οἱ δέ, βροτόεν τὸ λαμπρόν. σημαίνει καὶ χειμάρρουν.

Βροτός, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμορα, γίνεται μορτός. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, βροτός. ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φωνήν. ἢ ὅτι καὶ βιβρώσκεται θανών. ἔστι δὲ συνώνυμον. ἄνθρωπος. βροτός. μέροψ.

Βροτολοιγέ, ἀνθρωποφθόρε. παρὰ τὸ βροτός, καὶ τὸ λοιγός. ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα δισύλλαβα ὀξύτονα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, κακός, ἄκακος. σοφός, ἄσοφος. φίλος, ἄφιλος. οἶκος, ἄοικος. ῥωμαῖος, πολυρωμαῖος. χωρὶς τῶν ἐθνικῶν λαμβανομένων. οἷον, ἀχαιός, φιλαχαιός. βοιωτός, φιλοβοιωτός. καὶ χωρὶς τοῦ ἰατρός, ἀρχίατρος, καὶ ἀγακλεής. καὶ χωρὶς τῶν διὰ σημασίαν τινὰ φυλαχθεῖσαν ἐν τῇ συνθέσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν, ὡς τό, βροτολοιγός, ἵνα φυλαχθῇ ἡ ἐνέργεια. βροτολοιγὸς γὰρ ἐστὶν ὁ φθείρων τοὺς ἄνδρας. τούτου χάριν καὶ ὁ τόνος ἐφυλάχθη. εἰ γὰρ προπαροξύνοιτο, ἤμελλε παρέχειν ἔμφασιν ὅτι πάθος ἐστί. καὶ γὰρ τὰ προπαροξύτονα, χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη. ὡς ἐπὶ τοῦ λιθόβολος ὁ λίθοις βληθείς. λιθοβόλος δέ, ὁ λίθοις βάλλων. καὶ κάρατομος, ὁ τὴν κάραν τμηθείς. καρατόμος δέ, ὁ τὰς κάρας τέμνων, οἷον, ἐπειδὴ μίου. τὰ γὰρ παροξυνόμενα,

σημαίνουσι τὴν ἐνέργειαν. οἷον, ἡ μὲν γοργὼ λέγεται καράτομος, ὡς ἀπὸ τμηθεῖσα τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ περσεὺς καρατόμος, ὁ τῆς γοργοῦς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ κλειτὸς καὶ κλυτὸς, τὰ μὲν μετὰ ἁπλῶς τοῦ συντεθέντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν. οἷον, κλυτὸς, ἀγακλειτός. τὰ δὲ μετὰ ἐπιρρηματικοῦ, ἢ ἁπλῶς τοῦ μονοσυλλάβου, προπαροξύνεται. πρόκλειτος, ὀνομάκλυτος. τὸ δὲ δουρίκλυτος, ἐν παραθέσει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός. ἢ βρόχος, ὃν καὶ φάρυγγα καλοῦσι. καὶ αὐτῶν τῶν ἰχθύων, τὰ βράγχια ἔχοντα. παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος τίς ὤν. ὁ ἐν τῷ στήθει καὶ πίνειν βρεχόμενος. ἡ μὲν συνήθεια, βρόγχον καλεῖ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, βράγχον. ἔνθεν καὶ βραγχίαν.

Βρόχος, ἀπὸ τοῦ σχοινίου. τὸ περιτιθέμενον ἐν τῷ λαιμῷ. κυρίως δὲ βρόχος λέγεται, ὁ εἰς τὰς ἀγκύρας ἐνημμένος. καὶ τὰ ἀπόγεια σχοινία, διὰ τὸ βρέχεσθαι. ἢ ὁ ἐπιτιθέμενος τῷ βρόγχῳ, ἤγουν τῷ λαιμῷ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ τὸν βρόχον ἄγχειν. σκληρὸν δὲ τοῦτο.

Βροτὸς, ὡς μὲν εὐήμερος ὁ μεσσήνιος, ἀπὸ βρότου τινὸς αὐτόχθονος. ὁ δὲ ἡσίοδος, ἀπὸ βροτοῦ τοῦ αἰθέρος, καὶ ἡμέρας. ἄλλοι δὲ ἀπὸ βρότου τοῦ αἵματος. θνητοὶ γὰρ αἱμόρρυτοι φαίνονται. ἢ ὅτι τροφὴ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ ἡπατος ἀπὸ παντὸς μέρος φερόμενον αἷμα. οἱ δὲ θεοὶ κατὰ ἀντιδιαστολὴν ἀναίμονες εἰσίν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, μορτός. ὡς φθείρω, φθαρτός. καὶ τὸ ἄμβροτος, ὁ ὑπὸ μοίρας μὴ πεπτωκώς.

Βρουμάλιον, παρὰ τὸ δὶς λογορίων βρουμάτων γέφε-σθαι ἅλις. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή.

Βυζάντιον, ἡ πόλις. διὰ τὸ τὸν βύζαντα τὸν θρᾴκης βασιλέα.

Βρυγμὸς, νόσος. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀδόντας πιέζον ⟨σιλέα. τα ψόφον ἀποτελεῖν. ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνειν. καὶ βρυχᾶσθαι· ἀπὸ τελεῖν. ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνειν. καὶ βρύχουσα, δάκνουσα. καὶ ἱπποκράτης τὸ βρύχειν τοὺς ὀδόντας, ἀπὸ τῆς συνερείσεως τέθεικε. βρύκειν δὲ τὸ λάβρως ἐσθίειν. ἀπὸ τοῦ βιβρώσκειν τοὺς ὀδόντας.

Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ φάρυγξ, δι᾽ ἧς καταπίνομεν. θεόκριτος. ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο. παρὰ τὸ βρέχω, βέβροχα, βρόχος. καὶ βρόχθος, κατὰ πλεονασμόν. τὸ γὰρ πινόμενον, βρέχει. καὶ τὸ πίνον ὄργανον, βρέχεται. πεποιημένη δέ ἐστιν ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ γινομένου ποιοῦ ἤχου ἐν τῷ καταπίνειν.

Βρωμήτης, χορτοφάγος. καὶ ὄνος διὰ λαιμὸν ὀγκούμενος.

Βρῶσις, παρὰ τὸ βρώσω μέλλοντα, γίνεται βρῶσις, ἡ τροφή. ὡς λέξω, λέξις. καὶ βρώμη. ὡς κωλύσω, κωλύμη. καὶ φιλήσω, φίλημα. σημαίνει δὲ τὴν βρῶσιν. οἷον, μνησώμεθα βρώμης. καὶ βρῶμα, παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα. βρῶ γὰρ τὸ ἐσθίω, ἐνεστώς.

Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν, βρύκος. καὶ βροῦχος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μάσταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι. νίκανδρος. μάσταξι τὸ βορῷ ἐναλίγκιος. καλεῖται ροχος δέ φησιν ὅτι κατὰ ἀμβρακιώτας, μάσταξ καλεῖται ⟨ἡ ἀκρίς.

Βριγμὸς, ἡ σύγχρομος ἐδωδή. ἢ τρισμὸς ὀδόντων. ἢ μύλων ἀπόκνησις. ἐκ τοῦ βρύκω, βριγμός. ὡς γύσσω, γισμός.

Βρύκω. παρὰ τὸ βορὰν, βορύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐσθίω. ἐκ τούτου βρυκανός. ὡς πείθω, πιθανός. ἵκω, ἱκανός. καὶ ὡς πεύκη, πευκανός, καὶ πευκεδανός, οὕτω καὶ βρύκω, βρυκεδανός. ὁ πολυφάγος. ἢ μακρός. σημαίνει δὲ τὸ ῥῆμα, τὸ συνερείδειν τοὺς ὀδόντας μετὰ φωνῆς.

Βρύπα, ἃ καὶ βρύττεα. τὰ τῆς σταφυλῆς ⟨βουπιέσματα. ἀθηναῖοι, στέμφυλα λέγουσι. παρὰ τοὺς βότρυς, βρύτεα. οἱ δὲ ἀττικοὶ, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀπολέσματα.

Βρύποντες, οὕτως οἱ ἀθηναῖοι τοὺς πυρέττοντας ἔλεγον. παρὰ τὸ βρύχειν, ὅ ἐστιν ὁ πυρετός. εἰς δὲ τὸ ῥηγικὸν λεξικὸν, εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ ὀρύποντες.

Βρύτειν, ἐσθίειν. διογενιανός. εὗρον ἐγώ.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Βύβλος. πόλις φοινίκης ἀρχαιοτάτη. εἴρηται ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βιβλία, ἄσηπτα διαφυλάττεται. οἱ δὲ φασὶν ὅτι, ἴσις ἀπὸ τῆς αἰγύπτου παραγινομένη, κλαίουσά τε τὸν ὄσιριν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἐκεῖσε ἀπέθετο βύβλινον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ νείλῳ φυομένης βύβλου. ἡσίοδος. βύβλον τ᾽ αἰγιάλου, καὶ σπόδων ἀνθεμόεσσαν. τὸ ἐθνικὸν, βίβλιος, καὶ βυβλίας.

Βύβλιον καὶ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον λέγεται τὸ ἄγραφον. οἷον, ἐπὶ τὸ βυβλίον σου πάντα γράψον. δηλονότι ἄγραφον. βιβλίον δὲ τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. ἐξ οὗ καὶ βύβλινος οἶνος. ἀπὸ βύβλου πόλεως.

Βύζην, ἱκανῶς καὶ δαψιλῶς. ὡς τὸ χύδην, βεβυσμένως.

Βυκχίς, ὄνομα αὐλητοῦ. παρὰ τὸ βάκχος, βακχίς, καὶ βυκχίς. ὡς ἵππος, ἱππίς. καὶ οἶνος, οἰνίς. καὶ γὰρ ἐπὶ ταῦτα εἰς

Βύκτης. ἢ ἠχητικός. ὁ μεγάλα ⟨ὑ. ὡς βάθος, βυθὸς ἠχῶν. ὅμηρος. βυκτάων ἀνέμων. καὶ λυκόφρων. βύκτας ἐν ἀσκῷ συγκατακλείσας βοός. παρὰ τὸ βύω. βέβυσμαι. παράγωγον, βύζω. ὁ παρακείμενος, βέβυκται. καὶ ἐξ αὐτοῦ, βύκτης. ἢ πεποίηται ἀπὸ τοῦ βυθοῦ, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ, βυκτής. ἢ παρὰ τὸ βῦ, βύκτης. τὸ γὰρ βῦ, ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐλέγετο. καὶ σώφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μεστὰ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα βύζειν. εἰς τὸ ῥῆμα.

Βυούσης. μύω, τὸ καμμύω. ὁ μέλλων μύσω. τὸ ἐπὶ τοῦ μύω, εἰς β, βύω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. βύω, βυεὶς. ἡ μετοχὴ, βυῶν, βυοῦσα.

Βύνη, ἡ λευκοθέα ἡ ἰνώ. οἷον, βύνης κατὰ λέκτροις αὐθένσης. εἴρηται παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύνειν, βυθοδύνη, καὶ κατὰ συγκοπὴν, δύνη. ἢ παρὰ τὸ δύνω, δύνη. ἡ κατὰ δῦσα

ἐς θάλασσαν. καὶ βύνη κατὰ τὸ πλήν. ἀμοιβαλάμη. ἢ πένης, ὡς παρὰ λυκόφρονι.

Βύρσα, παρὰ τὸ δέρω, τὸ ἐκδέρω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, δέρσω, καὶ δέρσα. καὶ βύρσα, ἡ ἐκδερομένη τῷ σώματι. ἢ παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βύρσα κατὰ ὑπερβιβασμόν. ἡ περιεργομένη τῷ ἱδρῶτι.

Βυρσοδέψης, παρὰ τὸ δέψω, ὅ ἐστιν ἁπαλύνω. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ σκυτοδέψης καλεῖται.

Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος. τροπῇ τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ βύζω, βυσὸς καὶ βυθός. τροπῇ τοῦ θ εἰς σ καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου σ, γίνεται βυσσός. τὸ βάθος.

Βύσσος, εἶδος βοτάνης. ἐξ οὗ καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης βαπτόμενα ἱμάτια, βύσσινα λέγονται.

Βύζαντες, λίβυες περὶ καρχηδόνα τῆς λιβύης ἔθνος. ἀφ' οὗ ἡ πόλις, βυζάντιον. καὶ βυζάντιοι ἐν λιβύῃ. βυζάντιον δὲ τὸ ἐν θράκῃ βασίλειον. πόλις διασημοτάτη πρὸς τῇ προποντίδι. πρὸς τῷ μέρει τῆς εὐρώπης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ βύζαντος τοῦ κρεούσης τῆς ἰοῦς θυγατρὸς καὶ ποσειδῶνος. ἢ ὅτι τοῦ στόλου βύζης ἦν ἡγεμών. μετωνομάσθη δὲ κωνσταντινούπολις καὶ νέα ῥώμη. τὸ ἐθνικόν, κωνσταντινουπολίτης ἄνευ τοῦ υ. τὸ κτητικόν, βυζάντεια διὰ διφθόγγου.

Βυσσοδομεύω. δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει δόλια λογιζόμενος. καὶ κεκρυμμένα βουλευόμενος, ἢ ἐνθυμούμενος. βυσσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τινὶ οἰκοδομεῖν. παρὰ τὸν βυσσὸν, καὶ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. τὸ ἐν βάθει κατασκευάζειν. ὥστε μὴ πρότερον γνωσθῆναι, πρὶν ὑπερέχειν ἄνω.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Βώκαρος, τὸ ἔαρ ὑπὸ φοινίκων. παρὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν φέρειν. βώχαρος, καὶ βώκαρος. καὶ ποταμὸς δὲ σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος.

Βῶλος, ἡ γῆ. παρὰ τὸ βιῶ τὸ τρέφω. ὅθεν καὶ βάθρον. ἐξ αὐτοῦ βῶλαξ. ὡς λίθος, λίθαξ. ἢ παρὰ τὸ ὑπὸ τῶν βοῶν ἀλοᾶσθαι κοπτομένη ἡ γῆ. ἢ παρὰ τὸ πολεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῶν στρέφεσθαι. πῶλος καὶ βῶλος. ἢ ὅτι βαλλόμενος λύεται.

Βωμός, σημαίνει δύο. τέμενος. ἱερὸν ὅπου θύουσι τοῖς θεοῖς. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ βεβηκὼς καὶ ἱδρυμένος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν. ἐπιτίθεται γὰρ τὰ ἱερὰ ἐπ' αὐτῷ. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἷμα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν βάσιν ὡς παρὰ ὁμήρῳ. Ἅρματα δ' ἂν βωμοῖσι τίθει. παρὰ τὸ βῶ, ὅπου τὰ τιθέμενα βέβηκε.

Βωμολόχοι, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς λοχῶντες. ὅ ἐστι καθεζόμενοι, καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. οὕτω γὰρ ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν ἀποθυόντων, πολλά τινα δρῶσι κολακεύοντες. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ παραπλησίως τούτοις ἕνεκα ὠφελείας τινὰ κολακεύοντες δῆλοι. εὔκολοι καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τὸ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ὅθεν καὶ βωμακεύματα, καὶ βωμολοχεύματα. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ καὶ μάντεις. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ κυρηναῖος, τὸν εὐτράπελον, καὶ γελωτοποιόν. τινὲς δὲ τὸν μετά τινος εὐτραπελίας κόλακα. καὶ τὸν πανοῦργον.

Βωμολοχίαις, Οὐ σύνηθες ἐμοὶ ... καὶ συκοφάντην. γε βωμολοχίαις καὶ γλίσχραις ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι. κολακείαις, γελωτοποιίαις.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος. ὁ τὰ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἴρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. λέγεται καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμὸς ὑποκοριστικῶς. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ εὐρώτας. εἴρηται παρὰ τὸ βοὸς μυκηθμὸν παραπλήσιον ἔχειν.

Βωνίτης, σημαίνει τὸν βουκόλον. καλλίμαχος. Οἵοις βωνίτῃσιν ἐνὶ κρηπῖσι γυναῖκες. διὰ τὸ ι, ὡς πολίτης.

Βῶξ. παρὰ τὸ βοάζω, βοάξω, βόαξ. καὶ κατὰ ... τὴν συναίρεσιν, βῶξ. εἶδος ἰχθύος. σὺν δὲ τῷ ο λέγεται μετὰ πεπλασμένου τοῦ διπλοῦ. ὥστε εἰσκεῖσθαι τὸ βου ἐπὶ τὰ τινος καὶ τὸ ὄψ. τοιοῦτος γὰρ ὁ ἰχθύς. ὅμοιον καὶ τὸ κάλυξ, παρὰ τὸν καλύψω μέλλοντα. τὸ κεκαλυμμένον ῥόδον. ἡρωδιανὸς δέ φησι καὶ διὰ τοῦ ο μακροῦ λέγεσθαι. ὡς ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μεστὴν βοάκων. καὶ φερεκράτης. ἐκλήθη δὲ ὅτι φωνὴν οὐκ ἔχει. σημαίνει ἰχθὺν γέ φασι τὸ παράπαν. Νὴ τὸν θεὸν οὐκ ἔστιν ἰχθὺς ἄλλος ἢ βόαξ. ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι φωνὴν προΐεται. καὶ οὕτως ὠνόμασται.

Βώσεσθε, Πῶς τῖμος βώσεσθε δυσάμμοροι. ἀπολλώνιος. σημαίνει τὸ βιώσεσθαι.

Βωστρεῖν, καλεῖν. βοᾶν. παρὰ τὸ βοῶ, βοάζω, βοαστής. εἶτα ῥῆμα βοαστρῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ καλῶ. καλίζω, καλιστής, καὶ καλλιστρῶ.

Βώτορες, βοσκήτορες. νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα βέβοται, βότης, καὶ βοτήρ. ὡς ἐλάτης, ἐλατήρ. καὶ ἐν ἐκτάσει βώτωρ. ὡς μήστης, μήστωρ.

Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ ἴλιον. εἰς ὃ κατασχεθεὶς ἀγαμέμνων ἐπεβώσατο τὴν ἄρτεμιν εὐμενῆ αὐτῷ γενέσθαι πλέοντι. καὶ ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τῆς αἰτίας ταύτης, βώτιον.

Βωτιάνειρα, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας καὶ τρέφουσα. ὡς σωτὴρ, σώτειρα. καὶ δημήτηρ, δημήτειρα. οὕτως ἀνὴρ ἄνειρα. καὶ μετὰ τοῦ βῶ τὸ τρέφω, βωτιάνειρα, καὶ καλλιάνειρα.

Βῶ, σημαίνει δύο. τὸ τρέφω, ἐξ οὗ καὶ βοῦς. καὶ βόσις, ἡ τροφή. ὁ μέλλων βώσω. βῶ τὸ πατῶ, ἐξ οὗ καὶ βότρις. βῶ τὸ βαίνω, ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω. καὶ βίβημι τὸ πορεύομαι. καὶ βῆμα, καὶ βῆσα. βῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ βάζω.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙΓ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΓΑΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ

Γάμμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ γαμοῦν τὴν γῆν, ἤγουν θερίζειν. δρεπανώδης γάρ ἐστιν ὁ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιός ἐστι.

Γάζα, πόλις Λυκίας. εἴρηται ὅτι ἱερόδουλοι Λύκιοι ἀγρῶντες τόπον ἐν ᾧ κατοικήσουσιν, ἐβόων γάζα τὴν παρὰ Σύροις φωνὴν διαρίζοντες. καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα ἐτέθη τῇ πόλει. ἢ ὅτι Μέμνος στρατηγῶν Ῥοδίων, καὶ τοὺς Λυκίων καὶ Κιλίκων λῃστεύοντας κατὰ θάλασσαν νικήσας, νυκτὸς χειμῶνι περιέπεσε. καὶ κινδυνευούσης τῆς νεὼς τῶν ἐμπλεόντων ἀναβοησάντων τῇ Συρίδι φωνῇ γάζα, ἐκ τοῦ ἐπιφθέγματος προσέσχον καὶ ἐσώθησαν. ἡμέρας δὲ γενομένης κατὰ τὸν τόπον ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λεχθείσης φωνῆς, Γάζαν.

Γαγγαμών. παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω. καὶ ὥσπερ σκεδῶ σκεδάζω σκεδασμός. κλύζω κλυσμός καὶ κατακλυσμός, οὕτω γάζω, γασμός. καὶ κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ σ καὶ διπλασιασμῷ, γίνεται γαγγάμων γαγγάμονος. σημαίνει δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἔστι κυρίως γαγγάμη, σαγήνη, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταὶ γαγγαμουλκοί, οἱ σαγηνεύοντες. καὶ γαγγαμεύς τις, ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος.

Γαγγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, γαλίζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἑτέρου γ, γαγγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

Γάγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος. Διζῶν ἔγραε κηδόμενος. ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. γίνεται γράινα. καὶ ἐν διπλασιασμῷ, γάγγραινα.

Γάδειρα, τὰ Γάδειρα λέγονται πληθυντικῶς. ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ δειρά. οἱονεὶ γῆς δειρά. τὰ γὰρ Γάδειρα, τῆς γῆς ὑπεροχή ἐστιν. ζήτει εἰς τὸ γάλλος.

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ ὁ θησαυρός. ἐστὶ τὸ ἐγχώριον. καὶ πλοῦτος καὶ ταμίας γάζας. διώνης.

Γάκινος, ὀστεισμὸς κατὰ Ἀθηναίους. ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἔστι δὲ καὶ ἐγχώριος ἡ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γυῖα καὶ τὸ ἅλλομαι. τὸ ἐκ τῶν γυίων ἁλλόμενον.

Γαληψός, πόλις Θρᾴκης. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Γαλήψου τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. ὁ πολίτης, Γαλήψιος. τὰ δὲ εἰς ψος ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ὀξύνεται. σκινδαψός, ὀργάνου ὄνομα καὶ κύριον. τίθεται καὶ κατὰ τοῦ οὐδενός. ὡς τὸ τραγέλαφος. χεραψός. καλυψός.

Γάλα. παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀναστροφήν. κάλα, καὶ γάλα. ἐκ δὲ τοῦ γάλα, γαλήνη. ἡ πραεῖα καὶ ἐφεστηκυῖα θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελᾶν γελάνη τις οὖσα. καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδὺ θέαμα. ζήτει εἰς τὸ γάκινος.

Γαλαθηνός, ὁ ὑπομάστιος καὶ ὑπομάζιος. ὥσπερ παρὰ τὸν δείσω μέλλοντα, γίνεται δεινός. κλείσω κλεινός, οὕτω καὶ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, δηλοῖ τὸ θρέψω, γίνεται θηνός. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γάλα, γίνεται γαλαθηνός. ὁ ὑπὸ γάλακτος τρεφόμενος.

Γαλατία, χώρα. ὠνομάσθη ὥς φησι Τίμαιος ἀπὸ Γαλάτου Κύκλωπος καὶ Γαλατείας υἱοῦ. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὑπὸ Καίσαρος Αὐγούστου καταληφθῆναι Γάλλους στρατιώτας, ἡ χώρα. ἡ δὲ πόλις, Ἄγκυρα.

Γαλόω. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐστὶ γάλως. εἶτα διαλύσει τοῦ ω, γαλόως. ὡς τό, Ἐξ αἰδόος δ᾽ ὢ πόντῃ ἔθη. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν λέγει ὅτι ἔστιν εὐθεῖα ἡ γάλως. ἔστι δὲ ἡ ἀνδρὸς ἀδελφή. κλίνεται τῆς γάλω. ὁ κανών. τὰ δὲ βαρύτονα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ κλίνονται. τῆς κέω. ἡ δοτική, τῇ γάλῳ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόω. διὰ τοῦτο καταβιβάζει τὸν τόνον, ἐπειδὴ οὐδέποτε ὑπὲρ τέλους κειμένου τοῦ ω, δευτέρᾳ ἀπὸ τέλους τίθεται ἡ ὀξεῖα. χωρὶς τῶν Ἀττικῶν. κλίνεται δὲ καὶ γάλως, γάλωτος, ὡς γέλως γέλωτος.

Γάλλος, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος. διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ κατεστίχθαι, ὥσπερ οἱ Γάλλοι. ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς, κισσῷ ἐστεφανοῦντο.

Γάλλος, ὁ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὀργιζόμενος. ὁ ἄλλος τις γινόμενος καὶ μεταβαλὼν τὴν φύσιν ἐξ ἀνδρῶν. καὶ οὔτε ἀνὴρ ὤν, οὔτε γυνή. ἐξετέμνοντο γὰρ οἱ τελούμενοι τῇ θεῷ. ἢ ἀπὸ Γάλλου ποταμοῦ τῆς Φρυγίας παρ᾽ ὃν ἐτελοῦντο.

Γάδειρα, ἢ ὥς φησι Κλαύδιος Ἰούλιος ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις. διὰ Ἀρχαλεὺς υἱὸς Φοίνικος κτίσας πόλιν ὠνό-

μασε τῇ φοινίκων γραφῇ. γάδδιρ γὰρ παρ' αὐτοῖς, τὸ ἐκ μικρῶν ᾠκοδομημένον.

Γαλεάγρα, ἡ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαληρόν, ἱλαρόν. ἡδύ. πρᾶον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμάτων. καὶ γαληρωπὸς, ὁ γαληρὸν καὶ ἐπιτερπὲς βλέπων.

Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χῶμα ἵππων τὸ ὀνοφεδές. τὰ περιφράγματα φοίνικες.

Γάμος. παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, γίνεται δάμος, καὶ γάμος. ὁ δαμαστικὸς τῶν θηλειῶν. ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδαμάστους λέγει ὅμηρος. οὐ, Παρθένος ἀδμής. οἱ δὲ, παρὰ τὸ γῆμαι γάμος. ἐτυμολογοῦσι δὲ παρὰ τὸ δύο ἅμα εἶναι, καὶ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς γ. γαμβρὸν δὲ τὸν νυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ λέγει.

Γαμηστείω, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ γαμήσω μέλλοντος. καθόλου γὰρ τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων διὰ τοῦ ειω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, ἀπὸ μὲν ἐνεστώτος, ὀλῶ, ὀλείω. κηδῶ, κηδείω. κρατῶ, κρατείω. ἀπὸ δὲ μέλλοντος, ὄψω, ὀψείω. βρώσω, βρωσείω. οὐ κανονίζεται ἡμῖν τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμόρωμαίζω. ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Γαμηλία, ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφὴ, καὶ ἑστίασις ἐπὶ τοῖς γάμοις, ἢ ὠνόμαζον καὶ κουρεῦτιν. οἱ δὲ φασὶ γαμηλίαν θυσίαν, ἣν ἔθυον τοῖς δημόταις οἱ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφόμενοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγίνετο δὲ ἡ θυσία τῇ ἥρᾳ καὶ ἀφροδίτῃ. καὶ χάρισι.

Γαμηλίαι, αἱ ἐπὶ τοῖς γάμοις ἑορταί. λυκόφρων. Καὶ γαμηλίους ἀέθλους κλάς.

Γαμήλια, παρὰ τὸ γαμῶ, γαμήσω, γαμήλια. ὡς δὲ μῶ δεμήσω, δεμήλια. καὶ θεμήλια. καὶ ὡς παρὰ τὸ κατοικῶ κατοικήσω κατοικήσια, καὶ κατοικέσια. ἔστι δὲ θυσία τοῖς ἐν τῷ δήμῳ θεοῖς. ἢ εἰς τοὺς φράτορας ἐγγραφὴ τῶν ἐφήβων, γαμήλιος ἐλέγετο. γαμήλιος, ὁ εἰς τοὺς γάμους πλαττόμενος πλακοῦς.

Γαμβρός, παρὰ τὸ γαμῶ, γαμηρός. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β. ἢ παρὰ τὸ γάμος.

Γαμψός, ὁ κεκαμμένος. παρὰ τὸ κάμπτω, κάμψω, καμψός. τροπῇ τοῦ κ εἰς γ. ὡς καμψώνυχες, γαμψώνυχες.

Γαμφηλή, ἡ γνάθος. ἡ σιαγών. παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω. καὶ ὡς παρὰ τὸ θάπτω, γίνεται ταφὴ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφὴ, καὶ γαμφηλή.

Γάνος, παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, γίνεται γάνος. λαμπρὸν γανόωντες. καὶ γεγανωμένος. καὶ γάνυται δὲ γετὶς ἐνοσίχθων. χαίρει καλλωπίζεται. παρὰ τὴν γῆν, γαῖα γανῶ. τὴν θάλλουσαν τοῖς φυτοῖς. τὴν λαμπρὰν καὶ χαρᾶς ἡμῖν αἰτίαν γενομένην.

Γανυμήδης, ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος. παρὰ τὸ γάνος μήδεσθαι τῷ διΐ. ὃ περ ἐστὶ τὸ πόμα τὸ λαμπρόν. εὐριπίδης. Ὦ παῦ βόστρυχος ἐνδαιτὶ γίνεται γάνος. ἢ παρὰ τὸ γάνυσθαι τοῖς μήδεσι συνετὸς ὡς εὐμήδης.

Γαργαλίζει, κινεῖ. ὑποσαίνει. προτρέπει. ἐρεθίζει. καὶ γαργαρίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι.

Γάργαρος, πόλις τῆς ἴδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κειμένη. ἣν κατῴκουν λέλεγες. εἶτα διὰ τὸ κρυῶδες ὑποκατέβησαν οἱ γαργαρεῖς, καὶ ᾤκησαν αὐτὴν ὑπὸ πεδίον γάργαρον. ἐκείνη δὲ ἐρημωθεῖσα, καλεῖται παλαιὰ γάργαρος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ γαργάρου τοῦ διός. ὡς δηλοῖ νυμφόδωρος φιλόσοφος. οὕτως ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς ἰλιάδος, παραθέμενος κλείταρχον αἰγινήτην λεξικὸν γράφοντα. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαρεῶνος. καὶ γὰρ τὸ σῶμα τοῦτο ἀπὸ πάχους εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει.

Γαργαρεών, ὡς ἱπποκράτης ἡ λεγομένη σταφυλή. ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ σύρανος, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος. ἀπὸ τοῦ ὀνοματοποιουμένου ἤχου τοῦ ἐν τῇ καταπλώσει γινομένου.

Γαρίμας, ἐκ τοῦ μαρίκας. ἢ ἐκ τοῦ γαρίκας τὸ μαρίκας. βάρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἡ κλίσις, καὶ ὁ τόνος. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Γάρνον, τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον. ὃ τὸν ἄξονα δέχεται.

Γάστριον, πέμμα τι σησαμῶδες, παρὰ κρησί.

Γαυσόν, σκαμβόν. χωλόν. στρεβλόν. διεστραμμένον. γαυλοὶ λέγονται καὶ τὰ φοινικικὰ πλοῖα. καὶ γαυλιτικὰ χρήματα παρὰ ξενοφῶντι, τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων.

Γαφάγας, σκώληξ. ὑπὸ συρακουσίων. ὁ ἡμεῖς ἔντερον. καὶ γηφάγοι, οἱ πένητες. ἄποροι. ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι, τροφῆς ἀμοιροῦντες.

Γαστερόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι. καὶ γαστρίδες, οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες.

Γαστήρ, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γαστήρ. ἡ πάντα τὸν βίον μὴ πληρουμένη λαμβάνουσα. ἐκ τοῦ γαστήρ, γίνεται γάστρα. ἡ εἰς κύτος γενομένη τοῦ λαμβάνειν. γάστρην μὲν τρίποδα.

Γαστρίζεσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι. λαμπρῶς διαιτᾶσθαι. γάστρις γὰρ ὁ πολυφάγος καὶ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα.

Γαστρίμαργος, πόθεν ἐτυμολογεῖται. οὐδεὶς οὔτε γραμματικῶν οὔτε ἱστορικῶν ἐμνημόνευσεν. ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζώων μέμνηται. ζῷον μάργον λέγων. καὶ ὅτι γεννᾶται ἀπὸ σήψεως, μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος. καὶ ἀφ' οὗ γεννηθῇ, οὐ παύεται ἐσθίον γῆν, ἕως οὗ ἐκτρίψωσιν τὴν γῆν, εἰς ἐπιφάνειαν ἔλθοι. καὶ ἐλθὸν, θνήσκει τρεῖς ἡμέρας. ἔρχεται γὰρ νέφος βροχῆς καὶ βρέχει ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ἀναζῆ μηκέτι γῆ ἐσθίον. καὶ ἐκ τούτου οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους φιλοσόφους ὁρμηθέντες, τοὺς πολυφάγους γαστριμάργους ἐκάλεσαν. δύναται δὲ τὶς εὐσεβῶς τοῖς οὖσιν ἐπιλαβεῖν τὰ εἰρημένα. πᾶν γὰρ πάθος, ἀπὸ σήψεως

των. καὶ ἐπὰν γυμνωθῇ, οὐ παύεται ἐκθλίβων τὴν ὑποκειμένην καρδίαν, ἕως ἂν διὰ τῆς γνωστικῆς ἕξεως, τῆς φανερώσεως ἔλθοι. ἢ ἔλθοι, θυήσκει ταῖς βλισθείσαις δυνάμεσι τῆς ψυχῆς. καὶ οὕτως ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ νέφους τῆς διδασκαλίας ἐπιφανεῖσα, σταλαγμοὺς δι' ἀδῶσι γνώσεως καὶ ζωοποιεῖ. οὐ κατὰ τὸ πρότερον ἐμπαθῆ ζωήν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπ' ἀρετῇ καὶ θεωρίᾳ οἰκείαν.

Γαῦλος, ποιμενικὸν ἀγγεῖον. ἢ κάδος, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γάζω. γάλος. καὶ γαῦλος. ἢ οὐ πάντως δεῖ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ ἡ φορτηγὸς ναῦς γαῦλος, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς φησὶ δὲ καὶ ἡρόδοτος ἐν τῇ γ' τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου ὃ ἀλιευτικοῦ, ἥτις ἢ λίβυρνος καλεῖται. ὁ γύαλος ἐπὶ τῶν φυτευτικῶν λέγεται καὶ ἀντλητηρίου τι.

Γαῦρος, ὁ ἐπηρμένος ἢ τεθαρσυμένος. παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γαῦρος. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. ὡς κλαίω, κλαύσω.

Γαίω, τὸ γαυριῶ. παρὰ τὸ γαῖα. μεγάλη γὰρ ἡ γῆ. τὸ δὲ γαῖα, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ. ἡ χωρητική. ὡς παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, μαῖα. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ φθείρω, ἔαια καὶ γαῖα πλεονασμῷ τοῦ γ. τὰ δὲ ἀπὸ περιεσπωμένων μονοσυλλάβων ῥημάτων διὰ τοῦ αια γινόμενα θηλυκά, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται. οἷον, μῶ, μαῖα. γῶ, γαῖα. τὸ α βραχύ. διατί. πᾶν θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει τὸ α. προπαροξυνόμενον δὲ ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει αὐτό. ἡ τὰ διὰ τοῦ αια ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, καὶ ἐκτείνονται. τὸ δὲ μαῖα, γαῖα, δίχα λέξεις καὶ τοῦ.

Γαῖα. ἔστι τοῦ σημαίνειν τὸ τίκτω. διὸ καὶ γῆ χθόνιος. τὴν γένεσιν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. οἷον ἡ γεννητική. ἐκ ταύτης, γεωμέτρης. γεώλοφος. γεωργός. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα ἐν τῇ κατ' ἀρχὴν συνθέσει, φυλάττει τὸ α ἢ τρέπει αὐτό. ὁ πορθοπώλης. γεωμέτρης. γεώλοφος. ἔστι δὲ ὄρος ὕψωμα γῆς. καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ παχὺν καὶ ἀναισθητῶν ἀνθρώπων. ἐκ τοῦ ἐγχωρίου. τὸ δὲ γέα, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γῆ. ἐκ τούτου γίνεται ἀθηναία. γεγονὸς διὰ τῆς αι διφθόγγου, γαῖα. ὡς περὶ σελήνης σεληναία. ἀθήνη, ἀθηναία. ἀλλ' ἀντίκειται σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ γῆ ἐστι τὸ γαῖα, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γαίω.

Γαιήοχος, ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γαίοχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γαιήοχος. ὁ συνέχων τῆς γῆς ὀχυρός. περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός. δεσπότης γάρ ἐστι τῶν ὑδάτων. ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν. φασὶ γὰρ ὑπὸ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι. καὶ ἐν ὑποθέσει γαίοχος λέγεται. τινὲς γὰρ τοῦ ὕδατος παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει, ὁ σεισμός. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν. ἵππιος γὰρ ὁ θεός. γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ σεμνύνεσθαι.

Γαιήιος, πλεονασμῷ τοῦ η. ὡς τὸ νυσήιον, νυσήιον.

Γαίζηται, οἱ γαλάται. παρὰ τὸ τὴν γῆν ζητεῖν. ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας, πολλὴν γῆν περιῆλθον ζητοῦντες ὅπου οἰκήσουσιν. εὐφορίαν ἢ πολυχαρίκ-θεσιν καὶ γαίζηται περὶ δείρεα χρυσοφορεῦντες.

Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες. ἢ οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δεῖν, ὅ ἐστι τὸ μετρίζειν. οἱ τὴν γῆν διαμετρίζοντες. ὅ ἐστι διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. καλλίμαχος. γαιοδόται καὶ σπάρτα διηνεκὲς εὖ τε βάλωνται.

Γαίων, ἱλαρός. γαυριῶν. τερπόμενος. γαίουσα δὲ ὑπερφρονοῦσα. γαίεσκον δέ, ἔχαιρον.

Γαιός, ὁ ἐπίγειος ἄνεμος. Γαιόν, τὸν ἐργάτην βοῦν. ἰταλιῶται δὲ ἢ ταραντῖνοι, γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι.

Γαῖσος, ἐμβόλιον σιδηρόν. βάρβαρον δὲ τὴν φωνήν, ταὐτὸν τῷ ἀκοντίῳ, ὃ οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι γίσσους.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γεωπεῖναι, παρὰ ἡροδότῳ οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες. οἷον οἱ πεινῶντες γῆν.

Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος. παρὰ τὸ γέρος. ἢ κατὰ ταῖς. καὶ καλοῦν ἡ ἐρόπτως ὁ γέγειος ἐχειλόγος. καὶ ἡ χεῖ γέγεια ἄνθεα μήκωνος τε. παρὰ τὸ γέα τὸ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γίνεται κτητικῷ τύπῳ, γέιος. καὶ διπλασιασμῷ καὶ συναιρέσει, γέγειος. ἢ παρὰ τὸ γέα, γέθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέγειος.

Γεγάασι, γεγέννηνται. ἀπὸ τοῦ γείνω, γέγονα, γεγόνασι, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ α, γεγάασιν. ἐγεγάασιν. ἐκγεγέννηνται. καὶ γεγονασι.

Γεγανωμένος, λελαμπρυσμένος. ἢ χαίρων. ἢ διακεχυμένος. ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθείς, ὁ καλλωπισθείς. καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι. καὶ γανῶσαι, λευκᾶναι. καὶ γανερόν, λαμπρόν. λευκόν. ἢ γάνος, ὕδωρ. χάρμα. φῶς. λίπος. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ὑπὸ δὲ κυπρίων, παράδεισος.

Γεγαῦα. ἐρῆμα γοῦ, ἔξου καὶ τὸ γείνω. ὁ μέλλων, γήσω. ὁ παρακείμενος, γέγηκα. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ βέβηκα, βέβαα, οὕτω γέγηκα, γέγαα. ἡ μετοχή, ὁ γεγαώς, τοῦ γεγαότος. τὸ θηλυκόν, γεγαυῖα. ἐλέγχοιδος ἐκγεγαυῖα. ἢ ἐκ τοῦ διὸς γεννηθεῖσα. καὶ τὸ γεγῶσα παρ' αὐτό. κοινῶν γάρ ἐστιν ὀλέγων. αἱ εἰς ως μετοχαί, ἀμετάθετον ἔχουσι, διὰ τοῦ ο κλινόμεναι, τὸ θηλυκὸν ἔχει διὰ τοῦ υια. αἱ δὲ διὰ τοῦ ω, κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχει διὰ τοῦ ω. καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ ποιοῦσιν εἰς α. ἑστώς, ἑστῶσα. γεγώς. γεγῶσα. ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων, γενήσω. ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα. ἀποβολῇ τοῦ ν γέγηα. ἡ μετοχή, γεγαώς. ἀποβολῇ τοῦ η εἰς α. καὶ ἔστι συστημαζομένων τὸ γεγαώς, μεμαώς. βεβαώς. ἑστηκώς. ἅπερ κατὰ κρᾶσιν γίνεται, γεγώς, γεγῶτος. μεμώς, μεμῶτος. βεβώς, βεβῶτος. ἑστώς, ἑστῶτος. καὶ τὰ θηλυκά, γεγῶσα. μεμῶσα. βεβῶσα. ἑστῶσα. καὶ τὰ οὐδέτερα διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὸ γεγώς, τὸ μεμώς, καὶ τὰ ὅμοια. ζήτει εἰς τὸ κενοτάφια.

Γεγωνεῖν, σημαίνει τὸ τῇ φωνῇ ἐξάκουστον ποιεῖν. παρὰ τὸ γνώω, καὶ ἐν ὑπερθέσει, γωνῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. οἱ γὰρ ἐξακουόμενοι, γνωστοί εἰσι. Δίδυμος δέ φησι γεγωνεῖν εἶναι, τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν. ἢ παρὰ τὸ γνόω γνῶ, γέγωνα. καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν καὶ αὔξησιν, γέγωνα, καὶ γεγωνὼς ἦμεν.

Γεγωνέμεν. ἀπὸ τοῦ φωνῶ, τὸ ἐπὶ τοῦ φ ‹ τὸ χηθὲς γ, γεγωνῶ, γεγωνήσω, γεγώνηκα. ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γωνεῖν καὶ γεγωνεῖν κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ ποιητικῶς, γεγωνέμεν. ἀπὸ τοῦ γνόω, ὅθεν καὶ τὸ γνώσω, γίνεται μέσος παρακείμενος γεγωνώς. ἐκ βοῶν. κράζων. ἐκ τοῦ γωνῶ, μέσος παρακείμενος, γέγωνα. ἡ μετοχὴ, γεγωνώς. ἐξ αὐτοῦ γεγωνότερος συγκριτικόν. καὶ γεγωνότερον ἐπίρρημα, σημαίνει δὲ ἐξακουστότερον. καὶ λαμπρότερον.

Γεγωνοκῶμαι, γυναῖκες, αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι.

Γέλως, παρὰ τὸ γλίφον εἵλειν, ὅ ἐστι συ- ‹ βοῆς. στρέφειν. ποιοῦσι γὰρ τὸ γλίφον μύες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα λύειν, ὅ ἐστι τὰ μέλη. ἢ παρὰ τὴν ἕλην, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν. οἱ γὰρ θερμοὶ, πολλὰ γελῶσιν. ἢ παρὰ τὸ χέω, χέλως, καὶ γέλως. οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκκεχυμένην ἔχουσι τὴν ψυ-

Γελοῖος, ὁ καταγέλαστος τρόπος. παρὰ τὸ γέλως ‹ χήν. γελῶ, γελώϊος. ὡς πατρώϊος. καὶ βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ γὰρ βοιωτοὶ τὸ ω κοινὸν, εἰς τὴν οι δίφθογγον τρέπουσι. τὸ πατρώϊος, πατροῖος λέγοντες, καὶ τὸ ἡρώϊος, ἡροῖος. ἐξ οὗ καὶ γελοίϊον. τὰ διὰ τοῦ οιος ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα προπερισπᾶται. οἷον, παντοῖος. ἀλλοῖος. ἑταιροῖος. οἱ δὲ μεταγενέστεροι τῶν ἀττικῶν, τὸ γελοῖος, καὶ ὁμοῖος, προπαροξύνουσιν οὐκ εὖ. γέλοιος λέγεται, ὁ γέλωτος ἄξιος. γελοῖος δὲ, ὁ γελωτοποιός.

Γελαστὸς καὶ ἀγέλαστος. ὅμηρος. Δεῦτε ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε. διὰ δεῖ γελᾶν. καὶ ἀγέλαστα, ἐφ' οἷς δεῖ μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ γελῶ, γελάζω, γελαστός. ὡς πελῶ πελάζω, πελαστός. πλανῶ πλανάζω. καὶ συγκοπῇ, πλάζω.

Γεμέουσι δὲ πᾶσαι ἄδες. γεμῶμαι, γεμῆτε, γεμῶσι. καὶ πλεονασμῷ ποιητικῷ τοῦ ε, γεμέουσιν. οὕτως ἡρωδιανός.

Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. παρὰ τὸ γῶ γήσω, γέγημι. ἀπαρέμφατον, γεγάναι. καὶ δωρικῶς, γεγάμεν. ὡς τεθνάναι, τεθνάμεν.

Γεγυρωμένοις, ἐρρυηκότας σώμασι. κεκαμμένοις.

Γέγυρα, αὐλὴ, ἢ δεσμωτήριον.

Γέλα, πόλις σικελίας. ἀπὸ γέλα τοῦ ποταμοῦ, ἐν ᾧ παράκειται ἡ πόλις. ἢ ὅτι ἀντίφημος καὶ δεινομένης ὁ ῥόδιος, κατὰ χρόνον εἰς δελφοὺς παραγενόμενος, ἤκουσεν ὡς δέοι αὐτὸν πρὸς δυσμὰς ἀπιόντα, πόλιν κτίζειν. ἐπὶ δὲ τῇ ἀπροσδοκήτῳ ἀκοῇ, ἐγέλασε. καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος, ὠνόμασε τὴν πόλιν καὶ τὸν παρακείμενον ποταμόν. τὸ ἐθνικὸν, γελῷος, οἷον. Γέλα δ' ἀθάνατοι θεοί. κατὰ συστολὴν λαμβάνεται ὡς ἡ μετοχὴ δηλοῖ. γέλαντος γὰρ ἡ γενικὴ κατὰ συστολὴν τοῦ α. τὰ δὲ ἐνδέοντα συλλαβῇ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν καταλήγουσιν εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν. οὕτω ζηνόβιος.

Γενῶ, τὸ τίκτω. παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα. ἔστι γὰρ γέα. ἐξ οὗ ῥῆμα, γέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γενῶ. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γενῶ. ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως, διὰ δύο νν. ἐπὶ δὲ τῆς ποιήσεως καὶ κτίσεως, δι' ἑνός. ἐξ οὗ καὶ γενητὸς, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γενῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνὸς ν ἐκφέρονται. οἷον, γένεσις, γενέθλιον.

Γενέθλη, ἡ δι' ἐν αὐτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἡμέρα. παρὰ τὸ γενῶ, γενέθρα. καὶ ἰωνικῶς, γενέθρη. ὡς κολυμβῶ, κολυμβήθρα. καὶ κατὰ τροπὴν, γενέθλη. ὅθεν καὶ τὸ γενή. ἀπὸ τοῦ γενῶ, γενή. ὡς ἀπειλῶ, ἀπειλή. ἀλῶ, ἄλη. ὠνῶ, ὠνή. καλλίμαχος. Τὴν δὲ γενὴν οὐκ οἶδα.

Γενῶ, τὸ παρὰ τῷ ὁμήρῳ, γενήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγενον. ὁ μέσος, ἐγενόμην. ζήτει εἰς τὸ ἐγίνοντο.

Γενεθλιαλογία, μαντεία περὶ τῆς γενέσεως.

Γενέθλια, ἡ δι' ἐν αὐτοῦ ἐπιφοιτήσασα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. καὶ γενέσια, ἡ δι' ἐν αὐτοῦ μνήμη.

Γενεά, παρὰ τὸ γένος, γενεά. σημαίνει δὲ ἕξ. ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων γένους, Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας, Γενεῇ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν ἀχιλλεύς. ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας Οὕνεκ' ἐγὼ γενεῆφι νεώτατος. ἐπὶ δὲ τῶν προγόνων, Τῆς γὰρ τοι γενεῆς, ἧς ἴδμες περ. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκγόνων, Κρείσσων δ' αὖτε διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται. ἐπὶ δὲ διαστήματος χρόνου, τῶν μὴ κατὰ τὸ αὐτὸ βεβιωκότων. Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

Γένος, ἐκ τοῦ γένω τοῦ σημαίνοντος τὸ τίκτω, γίνεται γένος. ὡς σθένω, σθένος. μένω, μένος. καὶ νείφω, νέφος. ζήτει εἰς τὸ γεννητικόν.

Γένειον. παρὰ τὸ γένος, γένειον. ὡς δάνος, δάνειον. ἀπὸ αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται, καὶ διακρίνεται τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὸν παρεκάθητο τοῖς ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας, ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι ὀλίγοι ὄντες, ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ περιθέμενοι αὐταῖς σχῆμα ἀνδρεῖον καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη, ἠρώτων τοὺς ῥωμαίους τίνες εἰσὶν οὗτοι. καὶ ἔλεγον λογγίβαρδοι. τουτέστι βαθεῖαν ὑπήνην καὶ μακρὰν ἔχοντες.

Γενειάς, ἐκ τοῦ γένειον. ἡ βαθεῖα ὑπήνη. γενειάδες αἱ ἐκ τῶν γενείων γινόμεναι τρίχες. τινὲς γὰρ ἐθειράδες, παρὰ τὸν τόπον ἔνθα πεφύκασι τὰ γένεια. οἱονεὶ, κένυς τίς ἐστιν. ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος τῶν ὀστέων. σημαίνει δὲ καὶ σιαγόνα. Μετὰ γναπτῆσι γενείοις

γένυς μὲν ὁ τόπος τῶν ὀδόντων· γένειον δὲ αἱ τρίχες.

Γενήσεται, μέλλων τοῦ παρὰ τῷ ὁμήρῳ, γενήσω. ὁ μέσος, γενήσομαι. τὸ τρίτον, γενήσεται.

Γενναῖος, ἀνδρεῖος. εὐγενής. συγγενής. μέγας.

Γέντο, ἐκ τοῦ γείνω. μέλλων ὁ δεύτερος, γενῶ. ὁ μέσος, γενοῦμαι. ἐγενόμην ἐγένετο, καὶ γέντο. οἷον, Γέντο δ' ἱμάσθλην. σημαίνει τὸ ἔλαβεν. ἕλω τὸ λαμβάνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, εἷλον, ἑλόμην, εἵλου εἵλετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕλτο. καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ν δωρικῶς, ὡς ἦλθεν ἦνθεν, γίνεται ἕντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέντο.

Γεννῆται, ἐπὶ γένους σύστημα ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς. οὗ οἱ μετέχοντες, ἐκαλοῦντο γεννῆται. οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες. οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννῆται συγγενικῶν ὀργίων καὶ θεῶν. ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες, καὶ ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες. οἱ δὲ, ὁμογάλακτας φράτορας συγγενεῖς τε καὶ γεννήτας.

Γένος, ἐπὶ ἔθνους τάσσεται. καὶ ἐπὶ πόλεως. καὶ ἐπὶ συστήματος. καὶ ἐπὶ τέκνου, καὶ ἐπὶ σπέρματος.

Γενούστης, παρὰ πλάτωνι ἐν φιλήβῳ. ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἐννοίας. οἷον, ὁ γεννητικός.

Γέρων, παρὰ τὸ ἔρρω τὸ φθείρω, ἔρρων καὶ γέρων. ὁ μετὰ φθορᾶς εἰς τὸν ᾅδην πορευόμενος. πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἔρρειν. τουτέστι φθείρεσθαι διὰ τὸ θανάτου ἐγγὺς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν ὁρᾶν τῷ κεκυφέναι, καὶ περὶ αὐτὴν νενευκότα περιπατεῖν. ἢ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν πλησίον ὄντας θανάτου καὶ τάφου δομῶνος. ἢ παρὰ τὸ γέρας ὃ σημαίνει τὴν τιμήν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες, ἔρων καὶ γέρων. καὶ ὅμηρος. Γήραϊ δὴ πο πεπαυμένοι ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐσθλοί.

Γέροντος, ὁ κανών. τὰ εἰς ων λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ὄντα συγκριτικά, φυλάττει τὸ ω. φάρων, φάρωνος. πλεύρων, πλεύρωνος. ἄκρων, ἄκρωνος. ἄμβρων, ἄμβρωνος. σώφρων σώφρονος δὲ, κοινόν ἐστι. τὸ δὲ γέρων, ὡς μετοχικὸν ἐκλίθη. συνεξηκολούθησε γὰρ τῷ φέρων, φέροντος. οὐκ ἔστι δὲ μετοχὴ, ἀλλ' ὄνομα. εἰ γὰρ ἦν μετοχὴ, φυλάττειν εἶχε τὸ ω ἐπὶ τῆς κλητικῆς. αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς. τὸ δὲ ὦ γέρον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Γερόντειον, τὸ τει δίφθογγον τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων βαρυτόνων, διὰ τοῦ ντ κλινομένων, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. λέων, λέοντος, λεόντειος δορά. τὸ κύριον διὰ τοῦ ι. δράκων, δρακόντειον αἷμα. γέρων, γερόντειος. ἀνακρέων, ἀνακρεόντειος. λαομέδων, λαομεδόντειος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων περισπωμένων. ξενοφῶν, ξενοφώντειος. δημοφῶν, δημοφώντειος. πλὴν τοῦ ποσειδῶν, ποσειδώνιος. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ων βαρυτόνων μὴ κλινομένων διὰ τοῦ ντ, δίφθογγον ἔχει. θέων, θεώνειος. τρύφων, τρυφώνειος. πλὴν τοῦ ἀπόλλων, ἀπολλώνιος. καὶ ἀμμώνιος. τὰ θηλυκὰ αὐτῶν ταῦτα, δίφθογγον γράφεται. ἀπολλωνεία βάξις. καὶ ἀμμωνεία φήμη.

Γέροντες, γερόντων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γερόντεων. ναῦται, ναυτῶν, καὶ ναυτέων. τοῦτο διαίρεσίς ἐστι καὶ οὐ πλεονασμός. ὁ γὰρ τόνος διελέγχει. ἡ μὲν γὰρ περισπᾶται, δῆλον ὅτι διαίρεσις. ἡ δὲ βαρύνεται, δῆλον ὅτι πλεονασμὸς καὶ οὐ διαίρεσις. οὕτως ἡρωδιανός.

Γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα πρᾶγμα ἑτέρως. καὶ ἀρσενικόν. καὶ οὐδέτερον. καὶ ἀρχαῖον, καὶ παλαιόν.

Γερούσιος. καὶ γερουσία. παρὰ τὸ γέρων. γερούσιος οἶνος, ὁ ἔντιμος. ὡς ἑκών, ἑκούσιος. καὶ ἐθέλων, ἐθελούσιος.

Γέρας, ἡ τιμή. παρὰ τὸ γῆρας. αἰδοῦς γὰρ ἄξιοι καὶ τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας καὶ γέρας. οὗ πάντες ἐρῶσι. τὰ γέρα, ὅ ἐστι τὰς τιμάς. ἀπὸ τούτου τὰ γέραα, ἰωνικῶς. καὶ κατὰ συγκοπὴν, γέρα. γέρα πεσέμεν.

Γεραρός, ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ ἀντὶ τοῦ καὶ ἔχειν. γέρας, γεραός. καὶ παράγωγον, γεραρός. ὡς μέλιτος, μελιτηρός. καὶ ἐν συγκοπῇ, γεραρός, ὁ τῶν γερῶν ἄξιος.

Γεραιός, ὁ πρεσβύτης. ἀπὸ τοῦ γέρας γεραός, καὶ γεραιός.

Γεραίτερος, οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται. γεραιός. οὐδ' ὅλως γάρ ἐστι παρὰ τὸ γέρων συγκριτικόν. ἀπὸ παρασχηματισμῶν γάρ ἐστι τοῖς ἐπιγενέσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιός, γεραιότερος. ὡς παλαιός, παλαιότερος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, γεραίτερος. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ρος συγκριτικά, ἢ διὰ τὸ ο λέγεται, ἢ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὅθεν τὸ γεραίτερος, καὶ μεσαίτερος, καὶ φιλαίτερος, κατὰ συγκοπὴν γέγονεν, ἀπὸ τοῦ μεσαιότερος, καὶ φιλαιότερος, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅθεν ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μεσαίτατος, καὶ φιλαίτατος, καὶ ἀρσενικώτατος. οὕτω φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά.

Γεραῖραι, παρὰ ἀθηναίοις γυναῖκές τινες ἱεραί. ἃς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἰσαρίθμους τοῖς βωμοῖς τοῦ διονύσου, διὰ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. οὕτω διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς.

Γεραιστιάδες. οὕτω νύμφαι καλοῦνται ἐν γόρτυνι τῆς κρήτης. ὅτι τὸν δία τρέφουσιν, ἀγέραιρον.

Γεραιστός, ἀκρωτήριον εὐβοίας ἱερὸν ποσειδῶνος. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ γεραίρεσθαι τὸν ποσειδῶνα. παρὰ τὸ γερῶ, γεράζω. γεραστός.

Γεραίστιον, χωρίον τῆς ἀρκαδίας, παρὰ τὸ γέρας, ὅτι τιμώμενόν ἐστι, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν δία σπαργανωθῆναι.

Γέραστος, γεραστοῦ διαφέρει. γέραστος μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ γέρας. ὁ ἔντιμος. γεραστὸς δὲ, ἀκρωτήριον ἅμα καὶ ἐπίνειον εὐβοίας. ἐν ᾧ ποσειδῶνος ἱερόν.

Γερήνιος, ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρας. ἢ ἀπὸ τοῦ γερήνη γερήνιος, ὁ ἐν γερήνῃ κώμῃ τῆς πύλου τραφείς.

Γέρανος, ὄμβρος ὑπὸ κυρηναίων. παρὰ τὸ τὴν γῆν ἐραίνειν. οὕτως ἑρέννιος φίλων ἐν τῷ περὶ χρηστομαθείας. φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

Γέρανος, τὸ ζῶον. οἱονεὶ γηρευνός τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα. ἢ τις καὶ σπερμολόγος καλεῖται. ὅτε γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει, τότε οὐ χαμαὶ ἀλλὰ ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἔστι δὲ καὶ οὐδέτερον τὸ γέρανον. ἔστι δὲ ποιά τις ὄρχησις. καὶ ὄργανον ξυλικὸν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. ὅθεν καὶ γεράνια τὰ ἄλφιτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἁρπαγὰς κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ μηχανοποιοῦ. ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτὴς ραγῳδός.

Γερασηνός, ἀπὸ τόπου. ἀλέξανδρος πόλιν παραλαβὼν, τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κτείνας, ἀπέλυσε τοὺς γέροντας. οἱ δὲ συνελθόντες, κτίζουσι πόλιν. καὶ λαβόντες γυναῖκας, ἐπαιδοποίησαν.

Γέρων, σημαίνει τρία. τὸν προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ. ὡς τὸ, Παῖδάς τε πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας. καὶ τὸν ἔντιμον. ὡς τὸ, Δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ τὸν παλαιόν, ὡς τὸ, Εἵλετο δὲ σάκος εὐρὺ γέροντος.

Γενεά, σημαίνει τέσσαρα. ποτὲ μὲν τὴν ἡλικίαν. Γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων. καὶ τὴν εὐγένειαν. Γενεῇ μὲν ὑπέρτερος ἐστὶν Ἀχιλλεύς. καὶ τὴν φυλήν. Οἵη περ φύλλων γενεή. καὶ πᾶσαι γενεαί. γενεὰ λέγεται καὶ τὰ εἴκοσι ἐννέα ἔτη. ὡς τὸ, Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί.

Γεράνεια, ὄρος Μεγάρων. Εὐφορίων. Καὶ ὁ χθηρῆς Γερανείης. εἴρηται δὲ ὅτι Μεγαρεὺς ὁ Διὸς καὶ μιᾶς τῶν καλουμένων Σιθνίδων νυμφῶν, τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου πρὸς φωνὴν γεράνων νηχόμενος, προσέφυγε τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους. ἀπὸ δὲ τῶν γεράνων, Γεράνεια ἐκάλεσεν τὸν τόπον.

Γεράνδρυον. Ἀπολλώνιος. Ἔοικε δὲ τὴν βριαρότητος ὥσπερ ἀμπέλου ἐμβόφον ὕλην, πρόχυν γεράνδρυον. τὸ μὲν ἔκταμον. ἔστι δὲ παλαιὸν φυτόν. ὅτι τὸ γεραιὸν καὶ παλαιὸν δένδρον. ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς ἐκκεκομμένον. εἴρηται παρὰ τὸ δρῦν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν γεγενῆσθαι δρῦς. ὅθεν καταχρηστικῶς, δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους ἀφ' οἱ ὧν δὴ ποτε ὄντας φυτῶν. καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἀπὸ ξύλων περιορισμούς.

Γέργυρα, ὁ ὑπόνομος δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρεια. γεώρυγά τινα ὄντα. τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν, γεργύρα. ἐντεῦθεν τὸ γοργύρα. ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ε, γεργύραφιν.

Γέρδιος, ἡ ὑφάντρια. εἴρηται παρὰ τὸ τὴν τῆς γῆς ἔχειν ἕδος. ὅ ἐστιν αὐτὴν τῆς γῆς ἕζεσθαι.

Γέρρα, τὰ περσικὰ μὲν ἐστὶν ὅπλα. δερμάτινα κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα. εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς. οἱ δέρρα τινὰ ὄντα. ἀπὸ τοῦ δέω, δέρω. παρὰ τὸ δέρας ὅ ἐστι τὸ δέρμα. λέγεται δὲ γέρρα, καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα. δέρρα καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο. καὶ τὰ φρωτήρια. λέγει τοίνυν ὁμοίως καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοσθένης, τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα γέρρα καλῶν, ἐμπιπρᾶσθαι λέγει. ἀπὸ σταυροῦ δέ φησιν Εὔπολις καὶ Δημοσθένης τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. καὶ ἀσπίδες περσικαὶ ἐκ λύγων.

Γεῦσις, κυρίως ἡ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν προσφορά. δεῦσις τις οὖσα. παρὰ τὸν δεύσω μέλλοντα. ὡς γνώσω, γνῶσις.

Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας. ἡ καὶ Τάναγρα καὶ Γραῖα καὶ Ποιμανδρία καλουμένη. εἴρηται ὅτι ἐν σχεδίᾳ κώμη κατοικοῦντες, καὶ ἐν τῇ παρὰ τὴν γῆν τοῦ Ἀσωποῦ, διὰ τοῦ χειμῶνος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίαις γεφύραις ἐχρῶντο.

Γεφυρεῖς, δῆμος Ἀττικός. ὅθεν καὶ Γεφυραῖα Δημήτηρ. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γεφύρας, δι' ὧν εἰς Ἐλευσῖνα κάτεισιν οἱ μύσται.

Γέφυρα, ἡ κατὰ τὸν τόπον οἰκοδομή. δι' ἧς οἱ διαπόροι πορεύονται. παρὰ τὴν γῆν καὶ τὸ φυρῶ τὸ ἀναμιγνύω, γηφυρά τις οὖσα. ἢ τῇ γῇ φυραθεῖσα, καὶ ἐφ' ὑγροῦ τόπου κειμένη. ἢ ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ. οἱονεὶ γεφυγρά τις οὖσα. Ὅμηρος δὲ, Πολέμοιο γεφύρας. Ἰλιάδος δ'. διόδους. τάξεις. ὑπὸ χάος. τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. γεφύρωσε δὲ κέλευθον, ἀντὶ τοῦ διαβατὴν ἐποίησε.

Γείνατο, σημαίνει τὸ ἐγέννησεν. ἔστι γένω τὸ σημαῖνον τὸ τίκτω. πλεονασμῷ τοῦ ν, γεννῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται γείνω, τὸ γεννῶ. ὁ μέλλων, γενῶ. ὡς μείνω, μενῶ. κείρω, κερῶ. ὁ ἀόριστος ἔγεινα, ὡς ἔμεινα. ὁ μέσος, ἐγεινάμην. τὸ τρίτον, ἐγείνατο. καὶ κατὰ συγκοπὴν, γείνατο.

Γεωφάνειον, χωρίον ἐστὶν ἐν ᾧ γῆ ἐστὶ ναι μέταλλον. ἡ δὲ γῆ ἐστὶ ξανθοτέρα πεποιημένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστίν. ἢ μέταλλον γῆς κεραμίτιδος, ἤγουν ἄλλης ἐργασίας.

Γεύλοφα, ἢ γεώλοφα. ὄχθαι τινές. ὀρηγεώδη.

Γείτων, παρὰ τὸ γέα, γείτων. καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω τοῦ σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, γέγονε γείτων. ἢ παρὰ τὸ γῆ, γηίτων. καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων εὐδαίμονος, γίνεται εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων γείτονος, γειτονῶ, καὶ γειτονιῶ, καὶ γειτνιῶ, συγκοπῇ.

Γεῖσα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι πληθυντικῶς οὐδετέρως λέγεται. οἷον, Οὐ γεῖσα χαισμῆσι, οὐδ' ἐπάλξεις. Λυκόφρων. σημαίνει δὲ τὰ ἐξέχοντα μέρη, καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα. καὶ τὸ καλούμενον νῦν περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς. Ῥήξας παλαιὰ γεῖσα τεκτόνων πόνον. Εὐριπίδης. γίνεται παρὰ τὸ γέα, γεῖσα, καὶ γεῖσα κατὰ συναίρεσιν. καὶ γεισίποδες, αἱ δοκοί. αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' ὧν τὰ γεῖσα τίθενται.

Γεισίποδες, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι, καὶ γείσωσις, τὸ τῆς γῆς ἔκθεσιν. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου, γεῖσα εἶπε.

Γειόμορος, ὁ γεωργὸς καλεῖται. Τέμνον τας ἀσπορίμην ἄλοκα γειομόρον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν μορφ

ὅ ἐστι πολυφάγον. γειόμορος οὖν, ὁ γεωπόνος.

Γειοτόμον ἄροτρον, ἡ γῆ. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει. μάχεται ἡ φύσις τοῦ ὀνόματος τῇ φύσει τῆς σημασίας.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Γῆ, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ. ἡ πάντα χωροῦσα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ χῶ. ὅθεν τοῦ χάσκω, γῶ. ἀφ' οὗ παράγωγον, χείω. ὅθεν, Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.

Γηγενής. χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ δωριεῖς, γαγενὴς λέγουσιν ὥς φησιν ἡρωδιανός. ὅλα ταῦτα χωρὶς τοῦ ι. ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς γῆ εὐθείας ἔχει τὴν σύνθεσιν. οἷον, γήπεδον. γηπόνος. γηλοχής. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Γηλοχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος. χοιροβοσκός.

Γήδιον. ἐλαττούντων τῶν πρωτοτύπων, γῆ. καὶ γαῖα, καὶ γέα, ἐκποιοῦντο τὸ γεόνιον τὸ γήδιον. λέγει δὲ ὁ δίδυμος ὅτι ὑπέστη γέα διὰ τοῦ ε. καὶ ἐπειδὴ ἡ γενικὴ καὶ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται καὶ παραλήγει τῷ ε ἢ ὁ, τότε γίνεται διὰ τοῦ διον ἡ παραγωγή. καὶ προστρέχεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸ ι. οἷον, πράξεως, πραξείδιον. λέξεως, λεξείδιον. βοῦς βοός, βοΐδιον. νοῦς νοός, νοΐδιον. οὕτως οὖν καὶ γέα γέας, γείδιον διὰ τῆς ει διφθόγγου. καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, γήδιον. διὰ τοῦ η καὶ ι. ὡς παρὰ τὸ εἰκάζω, ᾔκαζον. καὶ εἰδεῖν, ᾔδειν. περὶ δὲ τούτου, ζήτει εἰς τὸ περὶ κτητικῶν τοῦ χοιροβοσκοῦ.

Γήπεδον, σημαίνει τὸ χωρίον. ὡς παρὰ τὸ οἰκόπεδον, τὸ ἐν γῇ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῆ, γήπεδον.

Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι λογγίβαρδοι. οἱονεί, γεῖ παῖδες. οἱ γῆς παῖδες.

Γήτειον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. ἀριστοφάνης. Ἦ τε γητείῳ νέῳ. παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔτειον. τὰ αὐτοέτες ἐκ τῆς γῆς ὄν. λέγεται δὲ καὶ γήθυον. γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος δισυλλάβων οὐδετέρων, διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα μόνον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, δάνος, δάνειον. γένος, γένειον. βρένθος, βρένθειον. ἔστι δὲ εἶδος πολυτελοῦς μύρου. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γήτειον. καὶ γήτειον. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ ἅγιος ἅγιον διὰ τοῦ ι. ἀλλ' οὐκ ἔστι μόνον. ὁ ἅγιος γὰρ καὶ ἡ ἁγία καὶ τὸ ἅγιον.

Γηθοσύνη. παρὰ τὸ γῆ, γίνεται γηθῶ. καὶ γηθήσω γηθοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὴν γῆν δέ, ἐπειδὴ θάλλουσα τοῖς καρποῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. ὥσπερ, Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος. ἔστι συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων.

Γηρονομῶ. τὸ ἔρω, μέλω. ἐκ τοῦ γῆρας γήραος, γήρως. καὶ τοῦ νομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ ἀττικῶν γενικῶν σύνθετα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον, ἡρωφόρος. κερωφόρος. γηρωνόμος. καὶ παροξύνονται. τὰ γὰρ ἀπὸ ῥήματος συντεθέντα ὀνόματα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. τὰ δὲ ἀπὸ ὀνόματος, προπαροξύνονται.

Γηραιός. παρὰ τὸ γέρας ὃ σημαίνει τὴν τιμήν. ἐπειδὴ γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. τὰ γοῦν παρ' αὐτῷ συγκείμενα, διὰ τοῦ η γράφεται. οἷον. καλόγηρος. βαθύγηρως. ὑπέργηρως. κλίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ.

Γηράς. λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γηράσας, κατὰ συγκοπήν, γηράς. οὐκ ἔστι δὲ ἐντελὴς ἡ κλίσις. ἀπὸ τοῦ γηρῶ, γίνεται γήρημι. ἡ μετοχή, γηράς. ὡς παρὰ ἵστημι, ἱστάς. τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς ἱστάναι. ἡ γενικὴ γηράντος, ὡς ἱστάντος. οἷον, Γηράντων ἀνθρώπων. καὶ ἡ δοτική, Γηράντεσσι τοκεῦσιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς γηράσιν. ἡ αἰτιατική, Γηράντας τιμῶν. ἔστι δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ γηρᾶς, ὡς παρὰ τὸ πιμπλᾶς. ὅθεν, πιμπλῶ, πιμπλᾶς. καὶ πιμπλεῖς. οὕτως οὖν καὶ γηρῶ, γηρᾶς, καὶ γηρεῖς. ἡ μετοχή, Γηρεὶς ἐν οἰκείοισιν. ἡ γενική, γηρέντος, ὡς παρὰ τιθέντος. ξενοφῶν. οἷον, Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

Γῆρυς, ἡ φωνή, παρὰ τὸ γῆρας. ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ. ἡ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας χωροῦσα.

Γηρυὼν, ὁ ἥρως ὁ ἐν ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. διχῶς σχηματίζεται τὸ ὄνομα. γηρυών, γηρυονεύς, γηρυόνης. ἀφ' οὗ κλίσις διάφορος. παρὰ τὸ γηρύω ὅ ἐστι φθέγγομαι. πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ἔστι βαρύτονος μὲν ἡ μετοχή. ὀξύνεται δὲ τὸ ὄνομα. καὶ κατὰ μεταπλασμόν. γηρυονεύς, καὶ γηρυόνης παρ' ἑτέροις ὄνομα βουκόλου. ἡρακλεῖ τό. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν, λέγει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ γηρυόνης εἶναι. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς ης συλλαβῆς. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, γηρυών. ὥσπερ ποσειδῶν, πῶς.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι

Γίγαντος. μεγάλου. ἰσχυροῦ. γιγαντία, ἡλικία. καὶ γίγαντες οἱ οἰκοῦντες.

Γίγας. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίνεται γάς. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γίγας. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς εἶναι. οἷον, Οὓς καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν. οὕνεκα γῆς ἐγένοντο, καὶ αἵματος οὐρανίοιο. οὕτως ὀρφεὺς ἐν τῷ ὀγδόῳ τοῦ ἱεροῦ λόγου.

Γιγωνίς, ἄκρα μεταξὺ μακεδονίας καὶ πελλήνης. καὶ γιγωνὸν ἐν τεύχει διονύσου εἴρηται ἀπὸ τῶν γιγάντων. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ γίγαντος.

Γίγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος. οἱ στροφεῖς. καὶ φιλήματος εἶδός τι.

Γιγνώσκω. ἔστι ῥῆμα νῶ, νοήσω. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω, νώσω. ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα. πλεονασμῷ τοῦ κ, γνώσκω. ὡς ὀλῶ, ὀλέσκω. καὶ μετάγουσι τὰ τοιαῦτα εἰς ἐνεστῶτα. διότι τὸ κ οὐκέτι χαρακτηριστικὸν βαρυτόνου μέλλοντος. πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώσκω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, γιγνώσκω. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ἑνὸς γ, γινώσκω. καὶ μετέπεσεν ἀπὸ τοῦ θέσει εἰς τὸ φύσει μακρόν. μέλλοντα οὐκ ἔχει. διὰ τί. τὰ γὰρ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα, μέλλοντα οὐκ ἔχει. πλὴν τοῦ θνήσκω, θνήξω. ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἐκ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τοῦ διδάχω. ἀφ' οὗ καὶ διδαχή. ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα. λανθάνω. λαμβάνω. μανθάνω. καὶ τὰ διὰ τοῦ ειω. φαείνω. οὐ δὲ τὸ ὀρίνω καὶ ὠδίνω καὶ περὶ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ διὰ τοῦ ειω παρὰ ἐνεστῶτα ἢ μελλόντων γινόμενα. οἷον, ὀψείω, βρωσείω. θείω. πλὴν τοῦ κλείω. ταῦτα δὲ παρὰ ἐνεστῶτα γινόμενα, ἔχουσι παρατατικόν. οἷον, τελῶ, τελείω, ἐτελειώμην. δηλοῦ καὶ, ἐτελείετο βουλή. τὰ δὲ παρὰ μέλλοντας γινόμενα, οὐδὲ παρατατικὸν ἔχει. οἷον, βρώσω, βρωσείω. πλὴν τοῦ ὄψω, ὀψείω. εὑρέθη γὰρ ὤψειον. καὶ τὰ διὰ τοῦ υθω. οἷον, μινύθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω. φλεγέθω. τελέθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ αθω. κνάθω. καὶ τὰ διὰ τοῦ εχθω, μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παραληγόμενα. ἢ μόνον ἢ μετὰ συμφώνου, βαρύνεται. ὡς τὸ σέβω, φέρβω. καὶ τὰ εἰς νω βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα. ὡς στένω, μένω. τὸ γὰρ μέμνω, ὡς ἀπὸ τοῦ συνωνύμου ἔχει τὴν κλίσιν. καὶ τὰ εἰς μμω. οἷον, μέμμω. τέμμω. κάμμω. ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω, τέμω. ὁ γὰρ παρακείμενος αὐτῶν ὡς ἀπὸ τοῦ συνωνύμου. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀμετάβολον. οἷον, καρκαίρω. μαρμαίρω. μορμύρω. παμφαίνω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ω, β σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκήν. ὧν τὸ δεύτερον ἐστιν ἀμετάβολον. οἷον, μέμβλω. ὄφλω. ἔργω. δάκνω. καὶ τὰ εἰς ω καθαρὰ τῇ υ διφθόγγῳ παραληγόμενα. ὀπυίω. καὶ τὰ διὰ τοῦ υω ὑπὲρ β συλλαβὰς ποιοῦσι παράγωγον εἰς μι. πηγνύω, πήγνυμι. καὶ τὰ ἀττικὰ βαρύτονα. ἀλέξω. ἀέξω. ἕψω. καὶ τὰ ποιητικά, ὡς τὸ ὄσσω, ἐκ τοῦ ὄπτω. καὶ λεύσσω, ἐκ τοῦ βλέπω. καὶ πέσσω, ἐκ τοῦ πέπτω. καὶ ὀρύσσω, ἐκ τοῦ ὀρύπτω. καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα. ὡς τὸ ὄρσω. ἐξ οὗ τὸ ὄρσε. καὶ ἄξω, ἄξετε Πριάμοιο βίην, καὶ τὰ εἰς δω, εἰ ἔχει πρὸ τοῦ δ τὸ λ ἢ τὸ ν. οἷον, ἀείνδω, κυλίνδω. ἔλδω. μέλδω. ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται.

Γίνω, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γι μακρόν. καὶ τὰ θεματικὰ ἡνίκα ἀποβάλωσι σύμφωνον, εἰς φύσει μακρὰ μεταβαίνει.

Γίνεται, τὸ σημαῖνον τὸ ἀποτελεῖται, διὰ τοῦ ι γράφεται. [illegible]νοισι. καὶ ὠφείλετο διὰ τῶν δύο, εἴγε τὰ ἀπὸ ἀΐδου ἔχει τὸ ε. γέγονα, γέγονομαι, ἐγενόμην, καὶ ἐγενάμην. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνεσθαι τοῦ σημαίνοντος τὸ γεννᾶται. τὸ δὲ σημαῖνον τὸ τελειοῦται, ἀπὸ τοῦ γίγνεται γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ. τὸ δὲ γίγνεται, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ γίνομαι γέγονεν ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γίγνεται. τὸ ε γὰρ ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, τρέπεται εἰς τὸ ι. οἷον, μένω, μίμνω. τέκω, τίκτω. οὕτως οὖν καὶ γίνεται, γίγνεται.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑΜΔΑ.

Γλάγος, τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς, γίνεται γλάκος καὶ γλάγος.

Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς. παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴν ταῖς ἐσθιούσαις, γάλαξ, καὶ γλάξ.

Γλαινοί, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαίων. οἷον ἀστέρας.

Γλάμυξα, ὀμματαῖα ὧν οἱ κανθοὶ ψωρώδεις. καὶ γλαμυξιᾶν, τὸ γλαμᾶν, ὅπερ ἐστὶ λημᾶν.

Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες, ὑγρὸν καὶ καιόμενον δακρύοις ὄμμα. καὶ γλαμυροῖς, ἐν ὑγροβίοις.

Γλακτοφάγος. Ἰλιάδος ν. Καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν γλακτοφάγων ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἤτοι λαμπρῶν, καὶ ἐνδόξων. ἢ ἐθνικὸν ὄνομα οὕτω καλουμένων ἵππους ἀμελγόντων. γαλακτοφάγοι γάρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἐκ τοῦ ἀμέλγω, ἀμολγός, καὶ ἱππημολγός, ὁ ἵππους ἀμέλγων. οἷον ἀρκούμενοι γάλακτι, καὶ λιτῇ ἢ λιτῇ διαίτῃ. καλῶς οὖν εἴρηται δικαιοτάτων. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων ἐπὶ ἀδικίαν ἄγει. τοῦτο συνιδὼν καὶ Λυκοῦργος, κοινὴν καὶ οὐ πολυτελῆ Λακεδαιμονίοις τράπεζαν εἰσήνεγκεν. ἀβίων δὲ ἤτοι βιοῖς μὴ χρωμένων. ὅ ἐστι τόξοις. τινὲς δὲ τούτους στερημένους φασίν. ἢ τὸ α κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ πολυβίων καὶ πολυετῶν. ἢ τὸν ἡμέτερον βίον μὴ ἐγνωκότων. ἐπιφέρει γὰρ δικαιοτάτων, ἢ μὴ βιαζομένων. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθίᾳ. οἱ ἁμαξόβιοι καὶ νομάδες ὀνομαζόμενοι.

Γλαφίς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. Καλλίμαχος. Καὶ γλαφίδες σταφύλη τε καθιεμένη τε μολιβδίς. παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνειν τοὺς λίθους. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαφυρὸς γλαφυρίς, καὶ κατὰ συγκοπήν, γλαφίς. σμίλη, ἢ ξίνη, κόρυγμα.

Γλαῦξ, πετεινὸν νυκτερινόν. ὃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ προσανατίθεται. παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω. ἔστι γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῷον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον. Δημόκριτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλώττει. ὅτι πολυπυρῶδες καὶ θερμὸν τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει. ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ὅρασιν. διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων.

Γλαύσσειν, ἤγουν λάμπειν. — Διαγλαύσσουσι δ᾽ ἀσταρποί. ἐξ οὗ γλαυκῶπις. καὶ γλαύσσειν, φαίνεσθαι. Γλαυκός. τὸ ἐπίθετον τὸ σημαῖνον τὴν ἔχουσαν πυρώδη τὰ ὄμματα. παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαυκός. ὡς λεύσσω λευκός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκός, γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυκιῶ. Γλαυκή, ἰσχυρά, καὶ λευκή. Γλαυκὸν γὰρ, λαμπρόν. θρασύ. ἰταμόν.

Γλαύκιος, ὁ τὸ γλαυκὸν ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. παρὰ τὸ γλαύσσω, ὅ ἐστι λάμπω.

Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀπὸ γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατῳκηκότος.

Γλαυκῶπις. ἤγουν γλαυκόφθαλμος. καλή. ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὦπας ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅ ἐστιν ἀπαυθύσσειν. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκᾷ ὀπίζεσθαι. τουτέστιν ἐντρέπεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκοποιοῦ ὄρους, ὃ λυκαβηττὸς καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω, γλαύξω. ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαύξ, τὸ ὄρνεον.

Γλαφυρή, ὄμμα. ἡ γλαφυρά. τὸ ἀρσενικόν, ὁ γλαφυρός. γίνεται παρὰ τὸ γλάφω τὸ διορύττω. ἐξ οὗ καὶ γλαφυ περῆκον. σημαίνει δὲ τὸ σπήλαιον. Γλάφω. γλάψω. ἔγλαψα. ἡ μετοχὴ, γλάψας. οἷον, εὐνὰς ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἀλίνσιν. ὅμηρος. διαγλάψασα.

Γλαφυρόν, ἡδύ. κοῖλον. βαθύσοφον. ἔμπειρον, ἀκριβές. ἀπὸ τοῦ κοίλου. παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαίνω, ἢ διορύττω. ἐξ οὗ γλάμματα. καὶ γράμματα. Γλάπτω γλαφυρός, ὡς λέπω λεπυρός. ἀπὸ δὲ τοῦ ἤθους, τὸ διορύττον καὶ κινοῦν τὴν ἀκοὴν πρὸς ἡδονήν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα. Γλαφυρὰ φόρμιγξ, ἡ γεγραμμένη καὶ κεκοιλασμένη. καταχρηστικῶς λέγεται γλαφυρὸς ἄνθρωπος, παρὰ τὸ γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ γλάφω. Γλύφω, γλαφυρός. ὡς θρύπτω, τρυφός. καὶ ὡς δάσος, δασύς. πάχος, παχύς. οὕτω γλάφος, γλαφύς. καὶ γλαφὺ τὸ κοῖλον σπήλαιον. ἄντρον. Γλα- ⟨φυ περῆκεν, ἡσίοδος.

Γλήνη. ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. Γαλήνη τις οὖσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλήνη. παρὰ τὸ γαληνιοῦσθαι τὸν νοῦν δι᾽ αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὸ αἴγλην, αἰγλήνη. καὶ ἀποβολῇ τῆς αι συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. εἰσὶ γὰρ ἔμπυροι. ὅθεν καὶ ὁ λέων παρ᾽ ὁμήρῳ γλαυκιόων.

Γλήνεα, κόσμια. πολλῆς θέας ἄξια. ἀξιοθέατα τὰ ταχήματα, παρὰ τὴν αἴγλην τὴν λαμπρότητα. τὰ ποικίλματα. οἱ δὲ, ζώδια.

Γλεῦκος, τὸ ἀπὸ τῆς ληνοῦ ἀπόσταγμα αὐτομάτως καταρρέον ἀπὸ τῆς σταφυλῆς. ἔστι δὲ τοῦ γλυκύτατον ⟨καὶ λιπαρώτατον.

Γλήνην, κόρην. ὄψιν. ὀφθαλμόν. παίγνιον. οἱ δὲ, κατ᾽ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσοψιν. καὶ γλῆναι, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν.

Γλαυσσόν, λαμπρόν. καὶ γλαύσσει, λάμπει. φαίνει. φαύσκει. καὶ γλαῦξον, ἐπίλαμψον.

Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίσχρον, ἰατρικῶς τὸ ἐχέκολλον καὶ μὴ διασπώμενον. Γλίσχρως δὲ τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διαιτᾶσθαι.

Γλισσᾶς, ὄνομα πόλεως. κλίνεται δὲ γλισσᾶντος. καὶ ὤφειλεν εἶναι γλισσᾶ, ὡς θωμᾶς, θωμᾶ. μηνᾶς, μηνᾶ. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ γλισσάεις γλισσάεντος. ὡς τιμήεντος, τιμῆντος. παράγεσθαι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ γλίσχρος. ἀποστρέφει δὲ τὴν ει δίφθογγον. Γλίον τὸ ἰσχυρόν. Γλία, ἡ κόλλα. Γλιάσαι, τὸ παίζειν.

Γλιχύτης, ἡ ἀτυχής. ἡ ἐρωτική.

Γλιχῶ, ἡ φειδωλός, ἡ περίεργος.

Γλίνα, ὁ ξύπος.

Γλίσχρος. ὁ λίχνος καὶ ἐπιθυμῶν ἐφυβρίστως. οἱονεὶ λίσχος, ὁ λίαν ἐπιπολὺ ἐχόμενος. πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ γλίχω. ὡς κόπτω, κόπρος. κάπτω, κάπρος, ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. εἰς δὲ τὸ ἐντρεπτικὸν λεξικὸν εὗρον ὅτι τὴν λέξιν ἐμπαθὴς, κολλώδης. καὶ γλίσχρος, ἀτυχής. φειδωλός. σκνιφός. πάνυ [illegible].

Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἢ ἐπιθυμῶν. ἀριστοφάνης ἐν γεωργοῖς. Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν ὦ παῖ γλίχῃ. Γλιχεῖ, λίαν ἔχει. ἐπιθυμεῖ. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γλίχεσθαι.

Γλουτός, τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης. ἢ τὸ ὑπὸ τὸν πρωκτὸν μέρος ὄπισθεν τῶν μηρῶν. διὰ τὸ ὑπερφέρον. καὶ ἁπαλόν, καὶ γλιῶδες, οἱονεὶ γλοιοί τινες ὄντες. καὶ διὰ τὸ οὕτω μετὰ λιπότητος ἐξυγροῦσθαι. ἢ τὸ λαγόνας.

Γλοιὸς, ὁ νωθρός. καὶ γλοιὸν τὸ λιπαρὸν καὶ μοχθηρὸν τῷ ἤθει. καὶ γλοιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν καὶ κακοηθεύεσθαι. οἱ δὲ, διαγελᾶν.

Γλυκύς. παρὰ τὸ γλεῦκος ὅ ἐστιν ὁ νεωστὶ ἀποσταλαγμένος ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς ἐπίθετα, ποιοῦσι συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικά. οἷον, ὁ βραδύς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδύ. τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος, βραδίων, βράδιστος. οὕτως οὖν καὶ γλυκύς, γλυκεῖα, τὸ γλυκύ. καὶ τὸ συγκριτικόν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλύκιστος. ὅθεν τὸ πρεσβύτερος, καὶ νεώτερος ἀναλόγως. ἀπὸ σχήματός τινος ἀπὸ τοῖς εἰς υς θηλείοις. ἀλλὰ μήποτε ὁμοιότητι συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάγονται. φιλόξενος.

Γλύκιον. ὅτι τὰ εἰς ων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἀπὸ τῆς κλητικῆς. ἀρείων, ὦ ἄρειον. βελτίων, ὦ βέλτιον. ὦ γλύκιον.

Γλύσσων, ὁ γλυκύτερος, παρὰ ἀριστοφάνει. Γλύσσονα σῦκα. παρὰ τὸ γλυκίων, γλύσσων. ὡς βραδίων, ⟨βράσσων.

Γλύκων, εὐήθης.

Γλυφίς, παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω. γλυφίς, ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος. ἤγουν ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους, ἡ ἐντιθεμένη τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου. παρὰ τὸ ἐγλύφθαι. ὅ ἐστι κεκοιλᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφίς, καὶ γλυφίς. οἷον,

Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια. τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομὰς τῶν βελῶν. γλυφὶς καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος. λαϊνέοις χηλοῖσιν ὧν γλυφίδεσσιν ἀρηρός. λέγεται γλυφίς, καὶ τὸ γλυφὸν ἐργαλεῖον. ὃ καὶ γλύφανον ὠνόμασε Θεόκριτος. λέγεται δὲ κατὰ σύνθεσιν, ὀϊστογλυφίς.

Γλύφιον, ἄντρον τι καὶ ὄρος. ὅθεν νύμφαι Γλυφίαι.

Γλῶσσα, παρὰ τὸ γνῶ γνώσω γνῶσσα, καὶ γλῶσσα. ἡ ὑπὸ γνῶσιν ἄγουσα τὰ ἐν τῇ διανοίᾳ. ἢ δι' ἧς τὰ τῆς ψυχῆς βουλεύματα γινώσκομεν. ἢ παρὰ τὸ κλώθω κλώσω κλῶσσα, καὶ γλῶσσα. κλωθομένης γὰρ τῆς γλώσσης, διέρχονται οἱ λόγοι. ἢ διὰ τὸ εὐχερῶς κλᾶσθαι. καὶ γὰρ κλωμένη τὴν ἔναρθρον φωνὴν ἀποδίδωσι. διὰ δύο σσ. τὰ παρὰ ἁπλοῖς. Τὸ σσα, βραχύ. τὰ εἰς σα λήγοντα θηλυκὰ παραληγόμενα ἑνὶ τῶν διπλῶν ἢ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα καὶ βαρυνόμενα, συστέλλει τὸ α. οἷον, μάζα. ῥίζα. δίψα. δόξα. ἢ καὶ οὕτως. τὰ εἰς σα λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, συστέλλει τὸ α. οἷον, κνίζω, κνίσω, κνίσα. ἵζω τὸ καθέζομαι. ἵζα, ῥίζα. ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα. μῶ τὸ ζητῶ, μώσω, μῶσα καὶ μοῦσα. σημαίνει δὲ τρία. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς τό, Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής. καὶ τὴν διάλεκτον. ὡς τό, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο. σημαίνει καὶ σκεῦος. ὅθεν καὶ γλωσσόκομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ παρ' αὐτήν, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν. ἀπόγλωσσος. ἑτερόγλωσσος. πολύγλωσσος.

Γλωσσάσπις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἷον ἀσπίδι καὶ γλώσσης προβολῇ κεχρημένος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πολεμούντων.

Γλωττοστροφεῖν, περιλαλεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι.

Γλωττοδεψεῖν, αἰσχρουργεῖν.

Γλώσσαργον, στόμαργον, ἢ ταχύγλωσσον.

Γλωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν.

Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλώττας. εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβούλου. φοινικιστὴν σκώπτοντος.

Γλυκυθυμία, ἡ μετὰ τὸ ζῆν ἡδονή. καὶ οἷον φιλοψυχία. λέγεται ἁπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γλωχίν, ἡ γωνία. καὶ ὀϊστοῦ τριγλώχιν. τρεῖς ἀκίδας ἔχοντος. τοῦ τετριγωνωμένου. παρὰ τὸ γλύψαι ἢ κοιλᾶναι. ἢ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλωχίν.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γνάθος, ἡ παρειά. παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν ἢ κλάσιν. ἡ καμπτομένη σιαγών. ὡς, Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα.

Γναθμός, οἷον, Γναθμὸν δ' ἐλάσαιμι συὸς ὡς ληϊβοτείρης. ἔστι δὲ ἡ γνάθος. παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτός, καὶ γναθμός. ὡς κέκλαυσται, κλαυθμός. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, γνάθος. ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ, γναθμός. ὄνομα προσηγορικόν. γέγονε δὲ παρὰ τὸ κάμπτω. τροπῇ τοῦ κ εἰς γ. ὡς κόνυ, γόνυ. γίνεται γνάπτω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, γέγναμμαι, γναμμός. καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς θ, γναθμός.

Γνάμπτω, ἐκ τοῦ κάμπτω. σύνηθες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω. ἀνεγράφθη δὲ ἡ αἰχμή, ἄνευ τοῦ μ. καὶ ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας, ἄνευ τοῦ μ. ἐν τῇ συνηθείᾳ. Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες. καὶ τὸ ἐοίκαμεν ὑπὸ συγκοπῆς ἀχθέν, ἔοιγμεν. μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναγνάμπτω. ἡ δὲ ἀνά, σημαίνει τὴν ἐξ ὑστέρου ἐπάνοδον. Τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα, βαρύνεται. βλάπτω, βάπτω. ὀπτῶ. τὸ δὲ ὀπτῶ, ἐκ τοῦ ὄπτω βαρυνομένου διήλλαξε. χωρὶς εἰ μὴ προκατάρχει ὄνομα. διὰ τὸ ἀελπτῶ καὶ ἀπεπτῶ. ἔστι δὲ ἄελπτος καὶ ἄπεπτος.

Γνήσιος, γεννήσω, γεννήσιος. ὡς θαυμάζω, θαυμάσιος. καὶ κατὰ συγκοπήν, γνήσιος. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γεννηθείς, καὶ μὴ νόθος. ἢ ἀπὸ τοῦ γεννητής, γεννητόσιος, ἢ γεννήσιος. ὡς πλοῦτος, πλούσιος. καὶ συγκοπῇ, γνήσιος. αἱ δὲ παιδοποιίαι παρὰ τῷ ποιητῇ, τετραχῶς λέγονται. γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος ὁ ἐκ παλλακίδος. παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου νομιζομένης. καὶ σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως.

Γνόφος, ἡ συννεφία. ὁ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κενὸς φάους εἶναι, κνόφος καὶ γνόφος. ἢ παρὰ τὸ νείφω, νόφος. ἐν πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὸ νέφος, γίνεται δονόνεφος. καὶ ἐν συγκοπῇ, δνόφος καὶ γνόφος.

Γνοίης, ἐκ τοῦ γνῶμι. ἡ μετοχή, γνούς. καὶ τὸ εὐκτικόν, γνοίην, γνοίης. Χοίου φωτός. τὸ πλῆρες, γνοίησκε, ἀντὶ τοῦ μάθοις ἄν.

Γνύξ, ἐπὶ γόνατα. παρὰ τὸ γόνυ, γόναξ. καὶ, Γνὺξ δ' ἔριπεν ὁ ἱμάξας. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ ἔπεσεν.

Γνύπετον, ἀργόν, ἔκλυτον.

Γνύπετοι, στυγνοί. καὶ οἷον νενυγμένοι. καὶ τὸ κατεγνυπαδοῦσθαι ῥῆμα, τοιοῦτον δηλοῖ. ἢ ἐκτεταμένοι. δειλοί. ἄνοοι, κατηφεῖς.

Γνώμη, ποιά τις διάθεσις. παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη. καὶ κατὰ κρᾶσιν, νώμη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη. καὶ γνωματεύοντες.

Γνωματεύω, ἐγίνωσκον ὅσον ἦσαν ἀφηρημένοι. παρὰ τὸ γνώμη καὶ τὸ ματεύω τὸ ζητῶ. σημαίνει δὲ τὸ διακρίνω. καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς.

Γνώμων, ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ὅθεν καὶ προβάτων γνώμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτοῦ διαγινώσκεσθαι. ὅθεν καὶ λέγεται γνώμων, ὁ ἤδη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. οὐ μὴν δὲ εὕρομεν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν σημαίνουσαν οὕτως. γνώμων ὁ συνετός. λέγεται καὶ γνώμων κανόνιόν τι μηχανικόν. καὶ τι σχῆμα γεωμε-

τικόν. καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος. καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. καὶ γνώμονες, ἄρχοντες τινὲς ἀθηναίων λέγονται. καὶ οἱ ἀκριβεῖς ἀπὸ τοῦ γνῶναι.

Γνώριμος, παρὰ τὸ γνώσω μέλλοντα, γίνεται γνώσιμος. ὡς ὠνήσω ὠνήσιμος. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος.

Γνωτὸς, ὁ ἀδελφός. παρὰ τὸ γνώσω μέλλοντα, γίνεται γνωτός. ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μᾶλλον γινώσκεσθαι. ἢ ὁ ἅμα τινὶ γεννητὸς, γνητὸς καὶ γνωτός. ἔστι δ' ὅτε σημαίνει καὶ τὸ φανερὸν καὶ γνώριμον. ὡς τὸ, Γνωτὸν δὲ μάλα καὶ ὃς νήπιός ἐστιν.

Γνωσιμαχῆσαι, γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα ἀλλά ἐστιν ἡ μάχη. ἢ συγχωρῆσαι. ἢ μεταβουλεύσασθαι. καὶ τὸ ἤδη κεκυρωμένην γνώμην μάχεσθαι. ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν. ἤγουν τὴν τῶν ἐναντίων ἰσχύν.

Γνώσεαι, ὁ κανών. οἱ ἴωνες ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων τῶν παθητικῶν ἀποβάλλοντες τὸ τ, δεύτερον ποιοῦσιν. οἷον, βούλεται, βούλεαι. οὕτω γνώσεται. γνώσεαι.

Γνῶτε, ἐκ τοῦ γνῶμι γνῶσι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. ἡ μετοχή, γνοὺς γνόντος. καὶ τὸ προστακτικόν, γνῶθι γνώτω. γνῶτε. φυλάττει δὲ τὸ ω παραλήγουσαν τὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκ τοῦ γνῶ, γίνεται παράγωγον γνῶμι. ὁ μέλλων, γνώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν γνῶ, ἐὰν γνῷς, ἐὰν γνῷ. γνῷ δὲ καὶ ἀρείδης.

Γνώωσιν. ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε. ὅπως μάθωσι καὶ οὗτοι. ὑποτακτικόν ἐστιν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι γνώω ἐκ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων. τὰ διὰ τοῦ ωω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. σώω. ζώω. χώω. ἐρώω. ἔνθα ἐρώοντο. πλώω καὶ γνώω οὕτως. ὅμοιον δὲ τὸ κολωῶ κατὰ τὴν γραφὴν οὐ κατὰ τὸν τόνον. οὐδὲ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν. τοῦτο γοῦν καὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας ἐστί. καὶ παρὰ φιλοξένῳ σὺν τῷ ι γράφεται. τὸ ἀλώω, ἢ βώω, ἢ ἐπειδὴ ἔχει τὴν χρονικὴν ἔξοχον, ἢ πλεονασμὸν τοῦ ω. ἐκ δὲ τοῦ γνώω, ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ παθητικός, ἔγνωσμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Γογγύζω, ἀπὸ τοῦ γρύζω τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω καὶ παρακαλῶ. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γογρύζω. πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου γ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, γογγύζω. οἱονεὶ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω. ἢ τὸ γογρύζω ἀπὸ τοῦ γογγύζω πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὡς ἔρηκτος ἄρρηκτος.

Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος. παρὰ τὸ γρῶ ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. ἀφ' οὗ καὶ γράω. καὶ ἔγγρασεν, ἤγουν ἤσθιεν. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα γρὸς ὃ καθ' ἑαυτὸ οὐ λέγεται. ἐκ τούτου πλεονασμῷ, γόγγρος. ἀπεσθίει γὰρ τῶν πολυπόδων τὰς πλεκτάνας.

Γοιοῦται, πλατύνεται. ἐλαύνεται. χαλκεύεται. κάμπτεται. πελαίνεται. μελαίνεται.

Γόμφιοι, μύλοι. σφῆνες. δεσμά. ἄρθρα. σύνδεσμοι ὀδόντων. παρὰ τὸ κάμπτω, γίνεται γάμπτω. καὶ ἐξ αὐτοῦ, γόμφιος. διότι οὗ γνάμπτει καὶ κάμπτεται ἡ τροφή. ἐπὶ δὲ τῶν σφηνῶν, γόμφοισι συνάρηρεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡμετέρων γομφίων. ὥσπερ γὰρ ἀσφαλῶς ἑδράζονται οὗτοι καὶ ἴσασι τὰ παραβαλλόμενα αὐτοῖς, οὕτω κἀκεῖνα τὰς περιτιθεμένας αὐτοῖς σανίδας.

Γόμφος κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον. παρὰ τὸ κίνομαι παρακείμενον, κόμφος, καὶ γόμφος.

Γόνος, παρὰ τὸ γείνω, γόνος. ὁ παῖς. σημαίνει τρία. ποτὲ μὲν τὸν ἀπόγονον. Ὄφρα ἴδῃς οἷος ζηνὸς γόνος. τάσσεται καὶ ἐπὶ τῆς γονῆς. Γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τοῦ οἰκέτου, Ἀπολέξει τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα. ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμὸν δοῦλον.

Γόνυ, παρὰ τὸ κινῶ τὸ ἐνεργῶ, κόνυ καὶ γόνυ. ἢ παρὰ τὸ εἰς γωνίαν ἀποτελεῖν ἐν τῷ κάμπτεσθαι τὸ σκέλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. κλίνεται γόνυος. καὶ ἐν ὑπερθέσει, γουνός. καὶ γόνατα, κινατά τινα ὄντα. κατὰ τροπὴν τοῦ κ εἰς γ. παρὰ τὸ κινεῖν ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν. γόνατα γόνυα καὶ γοῦνα. καὶ γούνων, ἀπὸ τῶν γονάτων. ἢ ἀπὸ τῶν γουνίων.

Γόος, ὁ θρῆνος. παρὰ τὸ βοή, βόος. καὶ τροπῇ, γόος. ἢ παρὰ τὸ γέω τὸ χωρῶ, γεγονὼς γόος γόου. ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ἀρσενικὸν, γοερός. τὸ θηλυκὸν, γοερά. τὸ οὐδέτερον, γοερόν. καὶ ἐπίρρημα, γοερῶς.

Γόης, ψεύστης. ἀπατεών. παραλογιστής.

Γόον. Οἱ μὲν ἔτι ζώοντα γόον ἕκτορα δῖον. ἀντὶ τοῦ ἐγόων. ἐθρήνουν. ὁ μὲν ἀπολλώνιος δευτέρας συζυγίας αὐτὸ εἶναι λέγει, καὶ παρατατικοῦ. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, δευτέρου ἀορίστου. ὥσπερ κτυπῶ ἔκτυπον, οὕτω γοῶ, ἔγοον. κάλλιον οὖν κατὰ συστολὴν λέγεσθαι παρατατικοῦ χρόνου. πειθόμεθα ἀπολλωνίῳ. οὕτω ζηνόδοτος.

Γοργὸς, ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὀργὸς καὶ γοργός. γοργὼν, τὸ ζῷον τὸ τερατῶδες. καὶ πληθυντικῶς, γοργόνες. ἃς γὰρ ἱστοροῦνται καὶ καθηκόσθαι. παρὰ δὲ τὸ γοργὸν τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ παρωνύμως. διὰ γὰρ τῆς γοργότητος καὶ ὀξύτητος τῶν ὀφθαλμῶν, ἀπελίθουν τοὺς ὁρῶντας. ἰλιάδος θ. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων. γοργότητος. ἢ ἀντὶ τοῦ γοργόνος ὅ ἐστι φοβερά. ἀπὸ δὲ εὐθείας τῆς γοργώ, γοργοῦς εἶπε τὴν γενικήν. ὡς σαπφώ, σαπφοῦς.

Γόργυρος, ὁ διόνυσος. ἀπὸ γοργύρας τόπου τῆς σάμου.

Γοργύρα, δεσμωτήριον. γοργύρα ὑπόνομος. βορβορώδης. καθόλου δὲ ἔλεγον οὕτω τὰς δυσεξιτήτους κατασκευάς, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας. εἰς τὸ γέγυρα.

Γογγυλόσκηνος, στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων.

Γοῖτον, ξύσπον. οἱ δὲ, τρίσον.

Γοργία, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα. ἄγριοι μορμολύκεια.

Γοργὸν, δεινόν. οἱ δὲ φαιὸν ἱμάτιον.

Γοργυθίων, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ γοργὸς γόργυθος. καὶ ὡς ἀ-

φαιστος ἢ φαιστίων, οὕτω γόρτυνθος γορτυνθίων, ὁ γορτώνατος. περιττεύει γὰρ ἥρωϊ τοὔνομα.

Γοῦθος. ὁ ἄρχων σκυθῶν τῶν καλουμένων γούθων. ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη, ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως ὦρος.

Γοῦτος, ληκύθου εἶδος. παρὰ τὸ γοῦτρον ὅ ἐστι κύτος.

Γουνοῦμαι καὶ γουνάζομαι, τὸ ἱκετεύω. Καί μιν γουνάσομαι. γουνοπετήσω. λιτανεύσω. ἱκετεύσω αὐτόν. κυρίως δὲ τὸ τῶν γονάτων ἁπτόμενον πρὸς τὸ ἱκετεύειν. ἀπὸ μὲν τοῦ γουνῶ, τὸ γουνοῦμαι. ἀπὸ δὲ τοῦ γουνάζομαι, τὸ γουνάσομαι.

Γουνῷ ἀλωῆς, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπιμωτάτῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνός, ὁ ὑψηλὸς τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων ἃ ἐξέχει. ἄλλοι δέ τινες, ὁ παχύτατος τόπος. ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων ὀστωδῶν καὶ παχέων ὄντων. πλεῖον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις τὰ φυτὰ αὔξεται. παρὰ τὸ γεννῶ ῥῆμα, γίνεται γόνος βαρύτονον, ὡς λέγω, λόγος. ὁ ἀπὸ σπέρματος τὸ γεγεννημένον. ὁ δὲ γεννητικὸς γονός, ὀξυτόνως. πλεονασμῷ τοῦ υ, γουνός. ὁ γεννητικὸς τόπος. ὁ γόνιμος, καὶ κάρπιμος. ἡρωδιανός.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ

Γραικός, καλλίμαχος. Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρης ἄδαες. παρὰ τὸ ἐραῖσαι, ἐραικὸς καὶ γραικός. διὰ γὰρ τὸ τὴν πολὺ ἀνδρεῖαν, οὕτως οἱ ἕλληνες ἐκαλοῦντο. ἢ ἀπὸ θέματος ἐθνικοῦ γραικοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἕλλην ἐθνικὸς ἑλληνιστί, καὶ γραικιστί.

Γραῖα, παρὰ τὸ γραίω τὸ φθείρω. ἡ ὑπὸ χρόνου διεφθαρμένη. ἢ παρὰ τὸ γεραιός, γεραιά. καὶ ἐν συγκοπῇ,

Γραῦς, ἡ παλαιὰ γυνή. ἀπὸ τοῦ γράειν ὅ ἐστιν γραῖα. ἐσθίειν ἢ ξύειν. ἡ ταῖς ῥυτίσι κατεξυσμένη. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω, ῥαῦς καὶ γραῦς, ἡ διαρραισθεῖσα ὑπὸ χρόνου. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι ὅ ἐστι καταξέεσθαι. γραῦς, ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα διὰ τὸ γῆρας.

Γραβδίς, κλαμπάς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω. ἡ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξέεσθαι, γραυδίς. ἡ κατεξεσμένη λαμπάς.

Γραπίς, ὁ ἐρρυτιδωμένος. ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι. καὶ γραπτύνης, οἶνος ὁ τραχύς. Γράστιν, ἡ χλωρὰ κριθή. παρὰ τὸ γράω ῥῆμα. δηλοῦν τὸ ἐσθίω. καλλίμαχος. Ὡς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνος. ἄλλως δὲ εὗρον τὸ ἦχεν ἐγώ. οἷ, καὶ γόνος αἰζηῶν ἔγρανε δὲ μαῦρος. τὸ τοῦ ὁμήρου γραῖσα. καὶ γράστις ὁ μωρός καὶ ἀλούσατος. κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῶν προβάτων ἐρίοις συναγόμενος ῥύπος. καὶ γράσος, ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία.

Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ ἐπιμελῶδες παρὰ ῥωμαίοις.

Γράδιον, σὺν τῷ ι. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ γραΐδιον ἔχει τὸ ι, τούτου χάριν καὶ τὸ γράδιον. οἷον, Γραΐδιον κολοσυρτόν (?). παρὰ ἀριστοφάνει. οὐκ ἔστι δὲ καὶ ἀναγκαστικὸς οὗτος ὁ λόγος. ἰδοὺ γὰρ καὶ τὸ αἰζηός οὐκ ἔχει τὸ ι, καὶ ὅμως τὸ αἰζήϊος ἐπλεόνασε τὸ ι. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ι, ἐν τῷ γραΐδιον ἐπλεόνασε. δεῖ γινώσκειν ὅτι οὔτε ἀπὸ τῆς γραίας λέξεως δύναται ἔχειν τὸ ι, οὔτε ἀπὸ τῆς γραῦς γραός. ἀπὸ μὲν τῆς γραῦς, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τότε δὲ ὡς ἔμαθον διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγή. οἷον, μῦς μυός, μύδιον. βότρυς βότρυος, βοτρύδιον. βιβλίον, βιβλίδιον. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ γραῦς γραός, γράδιον. ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖα γραίας λέξεως, οὐ δύναται πάλιν ἔχειν τὸ ι. ἐπειδὴ πάλιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ πρωτοτύπου τῆς γενικῆς ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τὴν αι δίφθογγον παραλήγεται. τότε δὲ διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ καὶ ἀποβάλλεται τῆς αι διφθόγγου τὸ ι. οἷον, κεφάλαιον κεφαλαίου, κεφαλάδιον. σπήλαιον σπηλαίου, σπηλάδιον. οὕτως οὖν καὶ γραίας γράδιον, χωρὶς τοῦ ι. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι, συνηγορήσωμεν αὐτῇ, καὶ εἴπωμεν αὐτὸ σὺν τῷ ι γράφεσθαι. ἔστι γραῦς γραυὶς παρὰ καλλιμάχῳ. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τούτου χάριν διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή. οἷον, ψυχῆς, ψυχίδιον. γνώμης, γνωμίδιον. οὕτως οὖν καὶ γραυὶς γραυίδος, γραυίδιον. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι εἰς τὴν αι δίφθογγον, γράδιον. ἢ λέγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ γραῖα, γραΐς γραΐδος γραΐδιον, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑνὸς ι καὶ συνθέσει, γράδιον. ἔστιν εἰς τὸ ἀργυρίδιον.

Γραφείδιον. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἄγδον καὶ ἀγίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γράφω, γράφδον καὶ γραφείδιον.

Γραφείην, ἀπὸ τοῦ γράφω. ἡ μετοχὴ γραφεὶς γραφέντος.

Γραμματοκύφων, ὁ γραμματεὺς καὶ γραφεὺς κύφων, γραφεὺς γραμματεύς. ὅτι οἱ γραμματεῖς πρὸς κεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύς. ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς παρὰ δημοσθένει.

Γραῦς, ἀττικῶς. ἀναλογώτερον ἐστὶ τὸ γρεῦς. ῥέω. ὁ μέλλων, ῥεύσω. πλεονασμῷ τοῦ γ, γρεύσω. γραῦς, τὸ διερρυηκὸς γύμνιον (?). γραός, ὁ κανών. δύο μόνα εἰσὶν εἰς αυς θηλυκὰ μονοσύλλαβα περισπώμενα. κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ος. ναῦς, ναός. γραῦς, γραός.

Γράφω, πρὸς διάφορον σημασίαν. ἐὰν γὰρ εἴπω γράφωσι δοτικῇ, σημαίνει τὸ ἐπιστέλλουσι. ἐὰν δὲ γράφωσι αἰτιατικῇ, σημαίνει τὸ ἐκτυπῶ μᾶλλον ποιῶ. ἐὰν δὲ γράφω σου γενικῇ, σημαίνει τὸ ἐπιγράφομαι κατὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀπὸ τίθημι. ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ σου.

Γράμμα, ὃ δηλοῖ τὸ ποίημα, παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω. ὁ μέλλων, γλάψω. ὁ παρακείμενος, γέγλαφα. ὁ παθητικός, γέγλαμμαι. ἐξ αὐτοῦ γλάμμα. καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, γράμμα. Ποσαχῶς τὸ γράμμα, ἑπταχῶς. γράμμα ὁ τόνος. γράμμα,

ὁ χαρακτήρ. γράμμα ἡ ἐπιστολή. γράμμα τὸ ζωγράφημα. γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα. γράμματα οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων. οἷον, Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γέγραπται. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι ὅ ἐστι καταξέεσθαι. ὡς τρέφω θρέμμα, οὕτω καὶ γράφω γράμμα. Ὅμηρος. Εὐνὰς δ' ἐν ψαμμάθοισι διαγράψασθαι. γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ συγγράμματα. ὡς Καλλίμαχος. Γράμματα δ' οὐκ ἐθέλοιεν ἀπόκρυφα. καὶ Ὁμηρίδου δὲ καλεῦμαι γράμμα. ὅθεν καὶ γραμματικὴ ἡ παρὰ πολλοῖς γεγραμμένοις αὐτὴν προσεσχηκέναι βίβλοις. ὥσπερ παρὰ τὸ πρᾶγμα γίνεται πραγματικὸς καὶ πραγματική, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γράμμα γίνεται γραμματικὸς καὶ γραμματική.

Γραμματεῖον, ἴστεον ὅτι τινὲς γραμματικοὶ γραμματεῖον λέγουσι τὸ μικρὸν βιβλίον. ὁ δὲ Ὧρος λέγει ὅτι οὐ λέγεται τὸ μικρὸν βιβλίον γραμματεῖον, ἀλλ' ἡ μικρὰ δέλτος. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν ὁ Δημοσθένης γραμματεῖον καὶ βιβλίον.

Γραμματείδιον, ἀμφίβολον εἴτε διὰ τῆς ει διφθόγγου, εἴτε διὰ τοῦ ι. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ γραμματίου τοῦ σημαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, διὰ τοῦ ι γίνεται. ὡς ὀψάριον, ὀψαρίδιον. λαχάνιον, λαχανίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γραμματείου γέγονε τοῦ σημαίνοντος τὴν μικρὰν δέλτον, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὡς πρατείδιον, ἀσπίδιον. γραφεῖον, γραφείδιον.

Γραῦν, τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι. καὶ Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα.

Γραιῶν, παλαιῶν.

Γρηΐη, ἄνθη σύμμικτα.

Γραικός, Γραικὸς ἔθνος. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ Γ προθέντες, Γραικούς.

Γρήνικος, ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ κρήνη, κρήνικος καὶ γρήνικος, ὁ ἐκ τῆς κρήνης. ἢ ἀπὸ τῆς νίκης τοῦ νικᾶν, γρήνικος καὶ γρήνικος, ὁ τῆς νίκης. ἢ ἀπὸ τοῦ νικᾶν καὶ τοῦ Γραικός, γέγονε Γραίνικος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῆς αι διφθόγγου εἰς η. ἐκεῖ γὰρ οἱ Γραικοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους.

Γρίπισμα, τὸ κέρδος.

Γριπεύς, ὁ ἁλιεύς. παρὰ τὸ γρῖπον παρωνύμως. καὶ θεοκριτος, οἱ γρῖποι, τὰ ἁλιευτικὰ λίνα.

Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω. ὁ μέλλων, ἐγερῶ. καὶ ἀπὸ τούτου ἐγορῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ, γρηγορῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γρηγορῶ.

Γρῖπος, τὸ δίκτυον. παρὰ τὸ ἀγρεύειν. ἐν δείᾳ τοῦ α. τὸ δ' αὐτὸ καὶ γρῖφος καλεῖται. παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν. ὅτι περιξύουσι. γράφος, καὶ γρῖφος. λέγονται γρῖφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμπόσια καὶ ζητήματα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι ζητεῖν. ὁ παρακολουθεῖ τῇ ἄγρᾳ καὶ τῇ θήρᾳ. Ἡρωδιανός. καὶ γριφῶδες, τὸ δύσκολον, καὶ σιμπεπλεγμένον λόγον.

Γρῖφος, ζήτημα. αἴνιγμα δύσκολον. ὅθεν καὶ τὴν χλεύην, γρίπισμα φασί. γρῖφον οὖν λέγεται τὸ δυσλύτον αἴνιγμα. ἴσως γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνου καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις. καὶ ὁ ἐπιλύων, ὁ ἀπορηθεὶς ἔπινε τὴν φιάλην. τὰ εἰς φος δισύλλαβα μονογενῆ ἀρσενικά, ἐν ἰ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι. λόφος. ζόφος. νέφος. κέπφος, εἶδος ὀρνέου. οὕτω καὶ γρῖφος. τὸ δὲ ζοῦφος, οὐκ ἔστιν ἑλληνικόν, ἀλλ' ἰταλικόν. μονογενὲς, διὰ τὸ κύφος. δισύλλαβα, διὰ τὸ φίλοιφος. σύνθετον δὲ τὸ φιλοσιπύοις ἄστιν. ὅμως. πᾶσα λέξις ἀπὸ τοῦ γρι ἀρχομένη, διὰ τοῦ ι γράφεται. γρῖπις, ὁ οὐρανός. γρῖνος, τὸ δέρμα. γρίσων, ὁ χοῖρος. Ἀριστοφάνης δὲ φησὶ δρομεὺς ὄνος.

Γρισπώμενα, συνελκόμενα καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ συνελίσσοντα.

Γρώνη, ἡ κοίλη καὶ τετμημένη πέτρα. ἡ δεχομένη τὰ σχοινία. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γώνη καὶ γρώνη. κλίνεται

Γρουνοί, κορμοὶ δρύϊνοι τινὲς ὄντες. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ. οἷον, Γρουνοὶ μὲν δαίοντο μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη. ἢ γρουνοί, τὰ τῶν γεράνδρυον ξύλα. ὡς τὸ γέροντα, γέρωνα. κλίνεται γέρωνος γρωνός. γραῦς.

Γρυπός, ὁ ἐπικεκαμμένην στελεχος. δαλός. λυκόφων. ἔχων τὴν ῥῖνα. ῥυβὸν γὰρ τὸ ἐπικαμπὲς παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν. ἤγουν ῥαιβόν. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς π καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γρυπός. ἢ παρὰ τὸ ῥέπω, ῥυπός, καὶ γρυπός. ἡ ἐφ' ἑνὶ μέρει ῥέπουσα ῥίς. σημαίνει καὶ τὸ συγνόν.

Γρυπανίζειν, συνέσθαι τὴν γῆν βαλλομένην. καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν.

Γρυποῦσθαι, συγκάπτεσθαι. γρυπαίνειν, τὸ ῥυποῦσθαι λέγεται. οἷον αὐτὸν γὰρ παλαιῶν ξυλαφίων ὅταν καμψάντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ φησὶν ἐν ἀληθείας β. Καί ὡς γὰρ τὴν γῆν καὶ σύντηκον, γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος. καὶ σεισμός φησι γέγονε καὶ ἐγρύπανεν τὴν γῆν.

Γύαλον, τὸ κοίλωμα. οἷον θώρηκος γύαλον, αὐτὸ ὅ ἐστι κοίλον τοῦ θώρακος. κυρίως δὲ τὸ κοίλον τῆς χειρὸς λέγεται γύαλον. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ λαμβάνω, γίνεται παράγωγον γύω. ἀφ' οὗ γύον. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γύαλον. ἡ πάντα χωροῦσα καὶ λαμβάνουσα. ὡς

Γύης, καὶ μέτρον γῆς, καὶ μέρος ἀρότρου. πτύω, πτύαλον. καὶ τοῦ μὲν μέμνηται Ὅμηρος ἐν συνθέσει, πεντηκοντόγυον, πεντήκοντα γύων, ὅ ἐστι πεντήκοντα πλέθρων. γύης γὰρ μέτρον γῆς. οἱ δὲ πεντήκοντα ζευγῶν. τὸ δὲ ἀροτρου κάθοδος. Πεγίγου δὲ γύης. παρὰ τὸ γαία, γίνεται γύη. ἵνα ᾖ ἡ γύη τῆς γύης. καὶ μετὰ τὴν κλίσιν τῆς ὀνομαστικῆς εἰς εὐθεῖαν, γίνεται ὁ γύης τοῦ γύου. ὡς ἡ ἀράχνη τῆς ἀράχνης καὶ ὁ ἀράχνης τοῦ ἀράχνου.

Γυῖα, κυρίως αὐτῶν τῶν ποδῶν λέγεται. παρὰ τὸ αὐτῆς τῆς γύης ὅ ἐστι τῆς γῆς ἱέναι. αὐτὸ γὰρ ταύτης βέβηκε. καὶ ἡ προώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν γίνεται. ἢ παρὰ τὴν γῆν, γίνεται γηΐα. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ, γυῖα. τάττεται καὶ αὐτῶν τῶν χειρῶν. οἷον, Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας τε καὶ χεῖρας. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γύω καὶ γυῖον. ὡς πτύω. καὶ θῶ, θύον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. γυῖον, τὸ λαμβάνον, καὶ δεχόμενον. δύναται δὲ καὶ αὐτῶν τῶν μικρῶν παιδίων τάττεσθαι ἡ λέξις. ταῦτα γὰρ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν αὐτῆς τῆς γύης τῆς γῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αὐτῶν τῶν λοιπῶν μερῶν.

Γυιῶσαι, βλάψαι, χωλῶσαι. κυρίως τὸ τὰ γυῖα, τουτέστι τὰ μέλη βλάπτειν. λέγεται καὶ ἀπὸ γυιώσεως, βλάψεως. τὰ μέλη ἐκλύσεως. ἔστι τὰ καὶ ἄλλα βλάβης ἁπλῶς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ ἁπλῶς βλάπτειν.

Γυμνός, ὁ ἄνευ ἱματίων. ὥσπερ παρὰ τὸ σκύζω, σκύμνος, καὶ σεύω σεμνός, οὕτω καὶ κύπτω κυμνός, καὶ γυμνός. ὁ τὸ τοῦ σώματος κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν, τουτέστι τὰ μέλη.

Γυμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως οὖν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν. ἐπειδὴ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. ἐπειδὴ πρῶτον γυμνὸς ὁ Ὄρσιππος ἔδραμεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὥς φησιν Ὧρος. ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος καὶ ὅσα τῶν γυμνάσια. ἢ λουτρά, ἢ ἱππικοὶ ἀγῶνες, ἢ κυνηγέσια. ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φορεῖν ἐν τοῖς αἰδοίοις, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν ιε' Ὀλυμπιάδα ὁ Ὄρσιππος τοῦ Λακεδαιμονίου ἀγωνιζομένου, λυθέντος τοῦ περιζώματος, αἴτιον αὐτῷ λύσις ἐγένετο. διὸ καὶ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

Γυμνοπαιδία, ἑορτὴ Λακεδαιμονίων. ἐν ᾗ οἱ παῖδες ᾖδον τῷ Ἀπόλλωνι παιᾶνας γυμνοὶ εἰς τοὺς περὶ Πύλαιαν πεσόντας. γυμνάσαι λέγεται καὶ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. διὸ οὐ καὶ γυμνάς, μόνον τὸ φανερὸν καὶ δεδαμασμένον.

Γύνις, ὁ γυναικώδης, καὶ μαλακός. παρὰ τὸ γυνή, παρώνυμος γύνις. ὡς δάφνη, δάφνις, καὶ νύμφη, νυμφίς.

Γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα. ζώνας. τμήματα. πτερύγια. ποτήρια. πτύχας. σπηλαιώδεις. περιβό- <λους.

Γύαλος, κύβος. τετράγωνος λίθος.

Γυάλας, εἶδος ποτηρίου παρὰ Μακεδόσι.

Γυμνῆτες, οἱ ἀκτήμονες θῆτες.

Γυμνασία, ἄσκησις. μελέτη.

Γυνή, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή. ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γείνω, γίνεται γυνή. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ αἰολικῶς. ὡς ὅμοιον, ὕμοιον, γίνεται γυνή. ἀκλιτον δὲ ὄν. ἐπειδὴ τὰ εἰς η λήγοντα δισύλλαβα τῷ ν παραληγόμενα ἐκτείνει τὰ μόνον ἔχουσιν. οἷον, μύνη ἡ πρόφασις καὶ προφασίς. βύνη ἡ θεός, ἥτις καὶ Ἰνὼ ὕστερον ἐκλήθη. φύνη, ὄνομα κύριον. τὸ δὲ γυνὴ συστέλλεται τὸ υ. διὸ πως οὖν ἅρμονες ἀκλινές μένειν. εὕρηται δὲ παρὰ Φερεκράτει. ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν. οἷον, ὥς ἄρ' ἐγὼ καὶ μητέρα εἶναι καὶ γυνήν. καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' ὁρῶ τὰς γύνας.

Γυναικός. ἰστέον ὅτι ἐπὶ πρόκλιτον ἐστὶν ἐπειδὴ ἀπέλειψεν ἡ γύναιξ εὐθεῖα. τὰ δὲ εἰς αιξ κοινὰ ἐστὶ τῶν θηλυκῶν, οἷον, ὁ αἶξ καὶ ἡ αἶξ. ὁ γραῖξ, καὶ ἡ γραῖξ. ὁ θρᾷξ, καὶ ἡ θρᾷξ. τοῦτο δὲ ἐπειδὴ τὸ σημαινόμενον οὐ κωλύει εἶναι ἀρσενικόν. οὐ γὰρ λέγεται ὁ γύναιξ, ἀπέλειψεν. ἔστι δὲ ἡ γυναικὴ, γυναικός. ὡς ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας.

Γυναιμανές, ἐκ τοῦ μαίνω μανῶ, καὶ τοῦ γυνὴ γυναικός, γίνεται γυναιμανὲς κατὰ συγκοπήν. οὐκ ἀπὸ τῆς γύναι κλητικῆς ἔχει τὴν σύνθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γυναικός, λέγεται γενέσθαι γυναικομανές. καὶ κατὰ συγκοπήν, γυναιμανές. ἢ λέγεται ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ τιμὴ γίνεται τιμόθεος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνή, γίνεται γυνομανές. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ο εἰς τὴν αι δίφθογγον. ὥσπερ μεσόπολις μεσαιπόλιος, γυναιμανές. σημαίνει δὲ ἤτοι τὸν γυναιξὶ μαινόμενον, ἢ γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ἀλλ' οὔτε τὸ βακχέβακχος ἀπὸ κλητικῆς λέγεται σύντεθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βάκχου, γέγονε βακχέβακχε. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. ὡς ἀλλοφάγον, ἀλλεφάγον.

Γύρινοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι. παρὰ τὸ γυρὸν τὸ περιφερές. τοιοῦτοι γάρ εἰσι.

Γυριννώ, ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως, παρὰ τὸ γύρινος ὃ δηλοῖ τὸν βάτραχον, γυριννώ. ὡς ἔρατος, ἐρατώ. καὶ κλέος, κλεὼ καὶ κλειώ.

Γυρός, γυρὸς ἐν ὁμοιώσει. ὁ δυναστείας τ. ὁ περιφερὴς καὶ στρογγύλος, ἢ κυρτός. τὸ θηλυκὸν, γυρά. διὸ καὶ γυραὶ πέτραι. καὶ βόθρος.

Γυρῶσαι. ἄροτος. Καὶ φυτὰ γυρῶσαι. ἤγουν τὸ φιαλῶσαι καὶ περιφράξαι. ἢ βόθρον ὀρύξαι ἐν ᾧ τὰ φυτὰ καταφυτεύονται. παρὰ τὸ γῦρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφάσσειν.

Γύψος, οἱονεὶ γήψος τις οὖσα. ἡ ἐψηθεῖσα γῆ.

Γύψ, παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ὕλη.

Γῶ. γῶ, σημαίνει τέσσαρα. τὸ χωρῶ, διὸ καὶ ἡ χωρητική ποι τ. τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, διὸ καὶ γωρυτός, ἡ τῶν βελῶν θήκη. χωρυτὸς τις οὖσα. παρὰ τὸ χωρεῖν τὰ ἔρυτα, τουτέστι τὰ τόξα, ἢ τὰ βέλη. εἰς ἣν τὰ ἔρυτα χωρεῖται. τὸ θρηνῶ, διὸ καὶ γωή. τὸ φωνῶ, ὅθεν καὶ γεγωνώς.

Γωνία, ἐστὶ διὰ τὸ τὸ πράττω. διὸ γίνεται πόνος πονῶ. καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς κ, κονῶ, κονύ, καὶ γόνυ, τὸ μετὰ καρπὸν καμπτόμενον. ἐκ τοῦ γόνυ, τὸ κτητικὸν, γωνία κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅπερ ἐπικαμπεῖ τε καὶ κεκλασμένῳ σχήματι φύσει πεποίηται.

Γωνίδιον, ὡς τὸ ἀργυρίδιον.

Γυπάνιον, τὸ συμπάσχειν, καὶ φρίττειν, καὶ ῥομαίνειν, καὶ οἴεσθαι τὴν γῆν πελλομένην. καὶ ὡς περ ἅλλεσθαι ὑποστρέφομαι.

Γύλιος, εἶδός ἐστι πήρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾗ σκόροδα καὶ κρόμμυα. ὀξύνεται δὲ οὐχὶ παροξύνεται. διὸ γύλιος ἀπέφθον ὁ διὰ πηρικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων σιτίων ἔχουσι οἱ στρατιῶται. ἔστιν οὖν στρατιωτικὸν σκεῦος.

Γύλιον, χοῖρον, ἢ λέοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸν Ἡρακλέα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙϹ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

Δᾷς, λαμπάς. ἔχει τὸ ι. ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν δαΐδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω τὸ διακόπτω καὶ καίω. ὁ μέλλων, δαίσω. καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ δαὶς, καὶ δᾶς κατὰ συναίρεσιν. ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον.

Δάειρα, ἡ περσεφόνη παρὰ ἀθηναίοις. παρὰ τὴν δᾷδα. ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια. ἢ

Δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. παρὰ τὸ ⟨ ὅτι δᾷδα φορεῖ. δαίω τὸ γινώσκω. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐδάην. δαὴρ, ὁ ἐπιγνώστης ὢν τοῖς κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκείοις. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, εἴγε τοῦτο τοῖς ἐν τοῖς γάμοις ἔθος ἦν λαμπαδηφορεῖν. οὕτω καὶ παρὰ τὸ πατῶ τὸ συνουσιάζω, πατήρ.

Δαηρὸν, λαμπρόν. ξηρόν. καυματηρόν.

Δαήμων, παρὰ τὸ δαίω δαῶ τὸ μανθάνω, δαήσω, δαήμων. ὥσπερ δεδῶ δεδήσω, δεδήμων. ἔνθα δὲ δάημα, καὶ δαήμων.

Δαημονέστατα, τεχνικώτατα. ἐμπειρότατα. ἐπιστημονικώτατα. καὶ δαημοσύνη, μάθησις.

Δαΐζων, διακόπτων. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ κόπτω. ἢ παρὰ τὴν δαΐν τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. σημαίνει καὶ τὴν νίκην καὶ πεύκην.

Δαὶς καὶ δᾶις, ἡ λαμπάς. ἀριστοφάνης. καὶ οὖν ἔργον ἐστὶν ὡς δαὶς ἐγὼ πάλιν φλόγα. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δαΐς. ὡς κόπτω, κοπίς. καὶ λεπῶ, λεπίς. ἔστι καὶ δαὶς ἡ μάχη, παρὰ τὸ δαίω τὸ διακόπτω. κατὰ διάλυσιν δαΐω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαΐζω. ὁ μέλλων, δαΐσω. ἐξ αὐτοῦ δαΐς. κλίνεται δαΐδος. ὁ κανών. τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τοῦ δος κλίνεται. οἷον, ἐλπὶς ἐλπίδος. δαῒς δαΐδος. ἡ δοτική, δαΐδι. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δι συλλαβῆς, δαΐ. ἐν δαῒ λυγρῇ. ἐξ αὐτοῦ δαΐφρων, ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων. παρὰ τὸ δαῒ δοτικὴν, καὶ τὸ φρήν. ὁ τὰ περὶ πόλεμον φρονῶν. σημαίνει καὶ τὸν συνετόν. παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. ἵν᾽ ᾖ ὁ δεδαηκὼς φρόνησιν. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν. ὁ μεγάλως φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο τελείων συγκείμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὥς τὸ ἕως, ἑωσφόρος, ἢ ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενὸς, καὶ τὸ ὥρα ἡ φροντὶς, οὐδενόσωρα. καὶ ὕλη ὕλης, ὑλήκοπος. ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς τὸ ἀρηῒ, ἀρηΐφιλος. καὶ δουρὶ, δουρικλυτός. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ νοῦν, νουνεχής. καὶ πόδα, ποδαλείριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, οὐ συντίθεται. τὸ δὲ τοῦ δαΐφρονος πηνελοπείης, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαίσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ, δαΐφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἤτοι ὃ παραλήγουσιν, ὡς τὸ, ἁμαρτῶ ἁμαρτεπής. μισῶ, μισογύνης. ἢ τὸ ι. ὡς τὸ, ἐλῶ, ἐλίπους. οἰδῶ, οἰδίπους. ἀμφίνοος. οὕτω δαῶ δαίσω, δαΐφρων. ἢ παρὰ τὴν δαὶ πρόθεσιν καὶ τὸ φρὴν, διάφρων. σημαινούσης ἐπίτασιν. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, δαΐφρων. σώφρων. ἐχέφρων δέ,

Δάκνω, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, ⟨ πολέμιος. καὶ τὸ κνίζω τὸ κόπτω, γίνεται δακνίζω. ἐξ οὗ καὶ τὸ δαγκάνω, ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. εἶτα πάλιν ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ συγκοπῇ, δάκνω. καλλίμαχος. ξεῖνος ἐχιδναίων νέρθεν ἄγων δάκετον.

Δάκετον, θηρίον ἑρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον καὶ δάκετον, καὶ δάκετος. δάκια τὰ μικρὰ θηρία.

Δάκος, τὸ θηρίον. παρὰ τὸ δάκνω. πίνδαρος. ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν. σημαίνει καὶ αἷμα ὡς παρὰ νικάνδρῳ. ἔνθα σῆμα δίχα δάκεος αἱμοῤῥοοῦν-

Δάκτυλος. διὰ τὸ προπροέχειν. τὰ διὰ ⟨ [illegible] τοῦ υλος ὃ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν διὰ δευτέρου συμφώνου μηκυνομένην προσηγορικὰ ὄντα, προπαροξύνεται. οἷον, σπόνδυλος. γόγγυλος.

Δάκρυον, ὡς ἐπίπαν παρὰ τὸ ἐκ δέους ἢ ἀλγοῦντος ἐκρεῖν. παρὰ τὸ δάκνω τὸ δαγκάνω. ἢ παρὰ τὸ δάκνω, δάκρυον καὶ δάκρυον. δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ παρὰ τὸ δακνεῖσθαι τὰ ὄμματα ὑπ᾽ αὐτοῦ.

Δάκρυσι, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. κεῦθε, τὸ δάκρυον. καὶ ὤφελλον εἶναι δακρύοις. ἀλλὰ κατὰ μεταπλασμὸν, δάκρυσιν. ὡς παρὰ πρόβασιν. ἢ ἀπὸ τέλους συλλαβῆς ἢ τοῖς, ὥς τὸ γίνεται. προβάτοις, πρόβασι. ἐγκάτοις, ἔγκασι. πετάλοις, πέταλσι. πῶς γὰρ πληθυντικὸν ἔχει ἀμετάβολον πρὸ τοῦ τέλους, τοῦτο ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς. ἔκτορσι, ἔκτορ. ἔκτορσιν, ἔκτορ. τὸ δὲ δάκρυ, γέγονεν ἀπὸ τοῦ δάκρυον. οὐκ ἔστι ἀπὸ κο-

πὴν, ἀλλὰ κατὰ σχηματισμόν. τὸ δάκρυ τοίνυν. ἡ γενική, δάκρεος. ἡ δοτική, δάκρει. καὶ τὸ πληθυντικόν, δάκρεα. ὡς πώεα, κάστια.

Δακρυόεις, παρὰ τὸ δάκρυον. τὸ δὲ δάκρυον, ἢ παρὰ τὸ κρύος καὶ τὸ δα ἐπιτατικόν, ἢ παρὰ τὸ δα, καὶ τὸ καίνω τὸ κόπτω. ἔστι δάκρυα. καὶ κατὰ συγκοπήν, δάκρυ. ἢ παρὰ τὸ δάκρυον, καὶ δάκρυ. ἔστιν ἀπὸ συνθέτου λέξις ἁπλῆ. ἔστι γὰρ ἀρίδακρυς, καὶ δάκρυ. πολύδακρυ, δάκρυ. οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Δάκρυς, δάκρυος. δάκρυσι. ἀποβολῇ τοῦ ω, δάκρυ. καὶ μετὰ τοῦ πολύ, πολύδακρυς, πολυδάκρυος. προπαροξύνεται. Τὰ εἰς υς σύνθετα ἀρσενικὰ καὶ κοινὰ ὄντα τῷ τέλει προπαροξύνεται. καὶ ὅμως. τὰ εἰς υς ὀνόματα, εἴτε βαρύνεται, εἴτε ὀξύνεται, εἴτε περισπᾶται, ἐν τῇ συνθέσει συστέλλοντα τὸ υ, προπαροξύνεται. οἷον ὀφρῦς, λευκόφρυς.

Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω, δράκτυλος τις ὤν. παρὰ γὰρ τὸ δράσσεσθαι. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος. καὶ δάκτυλοι, οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι. δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. λέγονται δὲ δάκτυλοι, καὶ οἱ κορύβαντες. καὶ νομίζω αὐτοὺς δακτύλους ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ δεδέχθαι, δακτύλους τινὰς ὄντας. ἢ δεκτύλους, τοὺς δεκτικούς, καὶ ὑπηρετικούς.

Δάκτυλα, ζήτει εἰς τὸ λύχνα.

Δακτύλιος, ὁ τῆς ἕδρας. ἢ διὰ τὸ δακτύλοις ἐοικέναι, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στρογγυλότητος τοῦ σημαντῆρος τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορούμενος δακτύλιος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον εἶναι. λέγονται δὲ δακτύλιοι, οἱ τετρημένοι λίθοι, δι' ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσιν. ἐκ τοῦ ἐκτρινοῦ. λέγεται καὶ τοῦ πεδίλου τὸ ἄκρον. καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας.

Δαλός, ὁ πεπυρακτωμένος ἄνθραξ. ἢ λαμπάς, ἢ ξύλου ἀπόκαυμα. ἢ δαδίον ἡμίφλεκτον. λέγεται δὲ καὶ δαλός, καὶ δαελός παρὰ σαπφοῖ. παρὰ τὸ δαίω, δαλός. ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαερός. ὡς φαίνω, φαερός. καὶ ἀττικῶς, δαελός. καὶ ἰωνικῶς, δαυλός. καὶ κοινῶς, δαλός. παρὰ δὲ τὸν δαίσω μέλλοντα, γίνεται δαυλός. καὶ ζήτει ἐν τῷ ‹ ι εἰς υ, δαυλός.

Δάμαρ, ἡ γαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμαρ καὶ δάμαρ. ἢ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑποζεῦχθαι ἀνδρί. γυνή. ἄλλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἀζῆν, ὅ ἐστι ξηραίνειν.

Δαμεῖεν. δαμῶ τὸ ὑποτάσσω. ὁ μέλλων, δαμήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. ἐδάμην, καὶ ἐδάμημεν. ἡ μετοχή, δαμείς. τὸ γὰρ μ τοῦ ρ οὐκ ἔστι καὶ τινόν. πᾶν γὰρ παράγωγον προσώπων καὶ τὰ ἑξῆς εἰς σ ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχήν. τὸ εὐκτικόν, δαμείην. τὸ πληθυντικόν, δαμείημεν. καὶ κατὰ συγκοπήν, δαμεῖμεν καὶ δαμεῖεν. τὰ εἰς μεν εὐκτικὰ εἰς μὲν διφθόγγῳ. Ἀλλοχοὶ δ' ἄλλοισι δαμεῖεν. τουτέστιν ὑποταγεῖεν. δαμείησαν δὲ ὤφειλεν εἶναι.

Δαμᾷ, ἰλιάδος α. ἑβδόμου πολέμοιό τε δαμᾷ. ἀντὶ τοῦ δαμάζει. κατὰ ποιητικὴν ἐνεστώς. γέγονε δὲ παρὰ τὸ δέμω τὸ δαμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαμον. κἂν ποτὲ τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. ὁ μέλλων δεύτερος, δαμῶ. καὶ μετάγεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται δαμῶ, δαμᾷς, δαμᾷ. τινὲς δὲ οὕτω. δαμῶ, καὶ ὁ μέλλων, δαμάσω. τὸ ῥίγω, δαμάσει. καὶ ἀποβολῇ τῆς ει συλλαβῆς, δαμᾷ. ἢ ὡς ἡρωδιανός. ἀπὸ τοῦ δαμάζω, γίνεται δαμῶ κατὰ συγκοπήν. τὸ πρωτότυπον, δαμῶ. παράγωγον, δαμάζω. ἐξ οὗ τὸ δάμνω. καὶ εἰς μι, δάμνημι. ἀπὸ τοῦ δαμνῶ, Τὴν μὲν ὁμοσπουδὴν δάμνημ' ἐπέεσσι. ἐδάμνων, ἐδάμαζον. ἐδάμνην. δέδμακα. καὶ κατὰ συγκοπήν, δέδμηκα, καὶ δέδμημαι. ἐδάμασα καὶ ἑξῆς αὐτά.

Δάμνησι. δαμάζει. ἀναιρεῖ. ὑποτάσσει. Τῷ δάμνησι χασάνδρων. ὁ στίχηρος, ἄνευ τοῦ ι. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, σὺν τῷ ι. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ δάμνημι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαμνῶ ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ δάμνω, ἀπὸ τοῦ δαμάζω κατὰ συγκοπήν.

Δαμᾶς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλοντα, δαμᾶς. ὡς θαυμάσω, θαυμᾶς. καὶ δώσω, δῶς. καὶ σώσω, σῶς.

Δαμασκός, πόλις συρίας. περὶ τὸν ἀντιλίβανον. εἴρηται ὅτι δαμᾶς στρατεύων μετὰ διονύσου ἐκεῖσε, σκηνὴν πηξάμενος, ἱδρύσατο ἐκεῖ συρίας θεοῦ ξόανον. ἢ οὖν δαμᾶς κοινή, δαμασκός. ἢ ὅτι ἀσκός εἷς τῶν γιγάντων. ὃς μετὰ λυκούργου τὸν διόνυσον ἔδησε, καὶ εἰς ποταμὸν ἐνέβαλλεν. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ ἑρμοῦ, καὶ ἀσκὸς ἐξεδάρη, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τοῦ ταφέντος ἡ πόλις ἐκλήθη. καὶ τὰ οἰνοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκοὺς κα-

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, ‹ λοιπόν. δαμάσω. δάμασος. ὡς ἱππάζω, ἱππάσω, ἵππασος. ἐκ δὲ τοῦ δεδάμασται, δαμάστωρ, ὄνομα κύριον. ὡς τετέλεσται, τελέστωρ. καὶ δαμαστορίδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον, δωρίδι διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος, γίνεται δῆμις, καὶ δάμις δωρικῶς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θυρός, γίνεται θύρις ὄνομα κύριον.

Δανά, τὰ ξηρὰ ξύλα. οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐκτρεπικόν. οἷον, δῦά τε ξύλα δανὰ κέασσαι. παρὰ τὸ δὴν τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δανά. τὰ διὰ τὸν χρόνον ξηρά. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. τὰ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια. εὔκαυστα. θερμά.

Δανάκης, νόμισμα, ὅ ἐστιν ὄνομα βαρβαρικὸν πλέον ὀβολοῦ ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς στόμασιν ἐτίθεσαν. καλλίμαχος. Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήιον οὔτι φέρονται. μούνη ἐπὶ πολίων ὅτε θυμοίνησεμεν. ἀλλ' οὐσακοις ἐν στομάτεσσι νεὼς ἀχερουσίας ὑπὲρ βάθρον δανάκης. ἀχερουσία δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν ᾅδου. ἣν διαπεραιούμενοι οἱ τελευτῶντες, τὸ προειρημένον νόμισμα διδόντες τῷ πορθμεῖ. εἴρηται δὲ δανάκης, ὁ τοῖς δανοῖς ἐμβαλλόμενος. δανοὶ γὰρ οἱ νεκροί. τουτέστι ξηροί. δανὰ γὰρ τὰ ξηρά. ἡρακλείδης ἐν τῷ δευτέρῳ περσικῶν.

Δάνον, παρὰ τὸ δᾶνος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον. εὐφορίων.

Τῷ ἐσάοι δάνος ὤπασεν ἕκτωρ. ὡς οὖν τέλος, τέλσον, οὕτω δάνος, δάνσον. κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ δῶρον. Ξενοφῶν δὲ ὅτι ἀττικῶν ἴων φησὶ τὸ παλαιὸν εἶναι τοῦ ἀναφαιρέτου δώρου τάττεσθαι τὴν λέξιν. Δίδυμος δέ, τὸ χρονίζον χρέος. παρὰ τὸ δήν, δάνος καὶ δάνσον. ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μετὰ ἀνίας. διὸ λύκης, μηδὲν ἰσχύν. γέρας.

Δάος, ἡ λαμπάς. παρὰ τὸ δαίω. Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι. τὰ εἰς ος οὐδέτερα ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ α, συστέλλει. φάος. χάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. πρᾶος.

Δαπάνη, παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐσθίω, δαπάνη. ὡς θήγω, θηγάνη. ἀκονῶ, ἀκόνη. περῶ, περόνη. ἢ δάπτω, δάπνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ν. Τί γὰρ οὕτω δάκνει ὡς δαπάνη. καὶ ῥῆμα, δαπανῶ. καὶ παράγωγον, δαπανηρός.

Δάπεδον, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν ἐστί. καὶ πεδίον, τουτέστι τὸ μέγα καὶ πλατὺ πέδον, ὅ ἐστιν ἔδαφος. τὸ δὲ δα, γίνεται καὶ ζα κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ζ. ὅθεν καὶ ζάπλουτος, ὁ πάνυ πλούσιος.

Δάπιδες, τάπητες. παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι.

Δάπτω, τὸ ἐσθίω, καὶ τὸ διασπαράττειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ δάψαι. Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας κατὰ δάψαι ἀχαιῶν. καὶ δάπτης, ὄνομα. παρὰ τὸ δα μόριον. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ζα γέγονεν αἰολικῶς καὶ τὸ ἅπτω, γίνεται δάπτω. κυρίως γὰρ τὸ λάβρως ἐσθίειν σημαίνει.

Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι δαρεῖον ὑπὸ ἀλεξάνδρου. ὕστερον δὲ ἀναστασίου κτίσαντος, ἐκλήθη ἀναστασιούπολις.

Δαυιζόμενοι, οὐ μόνον οἱ δανειζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανεισταί. δανειστὴν δὲ διὰ δύο λύκος, καὶ τὸν δεδανεισμένον.

Δαρδάπτω, ἀπὸ τοῦ δάπτω. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, δαδάπτω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω τὸ κατεσθίω. τὸ δὲ δάπτω, σημαίνει καὶ τὸ δέλλω, καὶ κόπτω, καὶ τέμνω. Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν. ἔτρωσεν. ἔκτεινεν. καὶ δαρδάπτομαι, διασπαράττομαι.

Δαρδος, τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ ειος γινόμενα πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. δῆρις, δήρειος. καὶ τροπῇ, δάρδος. οἱονεὶ ὁ πολεμικός. ἢ τις, ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ τείος ὁ πολίτης. μάντις. μάντις μαντεῖος. ὁ ἀπόλλων. ἔφορος γὰρ τῆς μαντείας. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ μάντις, γίνεται κύριον μάντιος.

Δαρεικός, νόμισμα ἦν χρυσοῦν. ὅπερ δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. ἀπὸ τοῦ δαρεῖος, δαρεικός. κατὰ συγκοπήν.

Δάρης, παρὰ τὸ δείρω καὶ ἐκδείρω, γίνεται δέρης. καὶ τροπῇ, δάρης. ἱερεὺς γὰρ ὡς ἱερεὺς ἔσχε καὶ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δάρης. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δάρης. ἐξ οὗ καὶ τὸ δῆρις.

Δασεῖα, τὸ πνεῦμα. παρὰ τὸ σφοδρὸν καὶ μέγα εἶναι πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. τὸ σφοδρῶς ἐκπεμπόμενον πνεῦμα.

Δάσκιος, ὁ μεγαλόσκιος. οὐκ ἀπὸ τοῦ δασύσκιος κατὰ συγκοπήν, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ δα ἐπιτατικοῦ. οἷον, Δάσκιον εἰσελάσαντες ἕλος, εἰς ὕλην ἐς δρυμόν.

Δασύλλιος, ὁ διόνυσος. ἀπὸ τοῦ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. δασὺς, ὑλώδης τόπος καὶ σύνδενδρος. δασυλλίς, ἄρκος.

Δάσαιτο. Καὶ τὸ μὲν εὖ δάσαιτο. καλῶς ἐμερίσαιτο. ἀπὸ τοῦ δαίω, δάσω, δάξω. καὶ δάσονται, φάγονται, ἢ μερίσονται.

Δασμός, ὁ μερισμός. παρὰ τὸ δάζω, ἀφ᾽ οὗ τὸ δάζομαι. καὶ ἐδάσαντο. δέδασμαι, δασμός. ὡς σκεδάζω, σκεδασμός.

Δασπλῆτις, ἡ ἐριννύς. Καλοῦνται δασπλῆτα κορυβός. σημαίνει δὲ κυρίως τὴν δυσπρόσπελαστον. ἢ οὐκ ἄν τις προσπελάσοι διὰ τὸν φόβον. παρὰ τὸ δα, ἡ τὴν ὀργὴν. ἡ μεγάλως προσπελάζουσα. ἡ ᾗ ἂν χαλεπῶς οἷός τ᾽ ἂν προσπελάσοι. ἢ δασπλῆτις λέγεται ἡ ἐριννύς, παρὰ τὸ πλήσσειν τοὺς ἁμαρτωλούς. θεόκριτος δὲ ἑκάτης αὐτὸ εἶναι ἐπίθετον λέγει. ἡ μεγάλως κακῶν ἀναπιμπλαμένη. ἢ ἄπληστος τιμωρός. καὶ δασπλής.

Δάσκυρα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Δάσκυρα ὄνομά ἐστι λίμνης. καὶ βρυσμός. ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως καὶ πόσινης καὶ μάσινης ὀνόματα ποταμῶν. καὶ ὀσροήνη. ὅπερ τινὲς ὀρροΐνην λέγουσιν. ἔστι δὲ χώρα οὕτω καλουμένη ἐν συρίᾳ. τὸ σ ἐν συλλήψει ἐστὶ μετὰ τῶν ἐπιφερομένων συμφώνων. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν ἐν διαστάσει, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ἐπιφερομένην συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σ. εἰ γὰρ ἦν τὸ σ ἐν διαστάσει, καὶ ἔληγεν ἡ συλλαβὴ εἰς τὸ σίγμα, εἶχεν ἂν ἡ ἐπιφερομένη συλλαβὴ ἄρχειν ἀπὸ τοῦ σίγμα, διὰ τὴν κακοφωνίαν τούτων. Πᾶσα γὰρ συλλαβὴ καταλήγουσα εἰς σίγμα, ἔχει καὶ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἀπὸ τοῦ σίγμα ἀρχομένην. οἷον, νύσσω. πλήσσω. καὶ τὰ ὅμοια.

Δασμοφορεῖν. τοῦ τε ἀποβάλλοντος τὸ ἰῶτα παρὰ τοῖς δωριεῦσι, γίνεται ὀξεία τάσει δασμοφορεῖν. δασμοφορεῖν δέ ἐστι τὸ τὰ δημόσια φέρειν. δασμὸς γὰρ μέρος φόρου. ἀπ᾽ ἀρχῆς. Δασμοφοροῦσιν, τὸ φόρους λαμβάνειν.

Δατῶ, τὸ μερίζω. καὶ Δατεύμεθα, τὸ μεριζόμεθα. ὅθεν, Δατεόμεθα λιηΐδα ἀχαιοί. καὶ χθόνα ποσὶ δατεῦντο. ἀντὶ τοῦ ἐμέριζον βαδίζουσαι. Ἰλιάδος ψ. μερισμῷ γὰρ τινὶ ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν. ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων. παρὰ τὸ δαστός, δαστῶ. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σίγμα, δατῶ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ἀφ᾽ οὗ τὸ δάζω, καὶ δάσω. ἐξ οὗ τὸ δαστός καὶ ἄδαστος. καὶ κατ᾽ ἔλλειψιν, ἄδατος. καὶ ἄδαστα παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι, τὰ ἀμέριστα καὶ ἀδιαίρετα.

Δατητής, παρὰ αἰτιωταῖς, ὁ διανεμητής. ἀριστοτέλης. Τὶν οἱ δατηταί. ἀπολλόδωρος διαιτητάς φησι. παρὰ τὸ δαίω, δαστός. καὶ ῥῆμα, δαστῶ. ὁ παρακείμενος, δέδασται. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ, δέδαται. ἀφ᾽ οὗ ὁ δατητής. ὡς πεποίηται, ποιητής. διαιρετῆρες. μερισταί.

Δαῦλον, δασὺ καὶ εὔφλεκτον ξύλον.

Δαυλός, ὁ δασύς. παρὰ τὸ δάσος, γίνεται ῥῆμα δασῶ. ὡς τεῖχος, τειχῶ. ἀφ' οὗ φησὶ πίνδαρος, τετείχηται. ἐκ τοῦ δασῶ, γίνεται κατὰ παραγωγὴν, δασαύω. ὡς χῶ, χαύω. καὶ ψῶ, ψαύω. εἶτα κατὰ συγκοπὴν, δαύω. ὁ μέλλων, δαύσω. καὶ ὡς παύσω παῦλος, οὕτω δαύσω, δαῦλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ὁ μέλλων, δαίσω, δαιλός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς υ, δαυλός. ὁ καιόμενος καὶ δασύς. τὰ γὰρ δάσεα, ταχέως καίονται.

Δαυλίς, πόλις ἐν τῷ παρνασῷ κειμένη. μῦθος δὲ ἐκεῖ γέγονε τὰ κατὰ τὸν τηρέα καὶ τὰς ἀδελφὰς πρόκνην καὶ φιλομήλαν. εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολύδασος ἔχειν. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. αἰσχύλος. Δαῦλος ὑπήνη καὶ ψεκάδος σύμμικτον. καὶ δαυλίδα. ὅτι ταῖς δύο ἀδελφαῖς ἐκεῖ συνηυλίσθη ὁ τηρεύς. ἔνθεν καί τινες, δαυλιάδα καλοῦσι. καὶ ἡ πόλις δὲ νῦν, δαυλία καλεῖται. καὶ δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. ἀριστοφάνης διὰ τὸν μῦθον. ἔνιοι τὴν δασεῖαν.

Δαύω, τὸ κοιμῶμαι. σαπφώ. Δαύοις ἀπαλᾶς ἑτάρας ἐν στήθεσιν. λέγει δὲ ἡρωδιανός, ὅτι κατὰ ... ἡ λέξις παρὰ σαπφῷ. καὶ γέγονε παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι. ὁ δὲ κατὰ συναλοιφὴν, γίνεται δῶ. τοῦτο τὸ δῶ κατὰ παραγωγὴν, γίνεται δαύω. κυρίως τὸ δεσμῶ. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν. οἱ γὰρ καθεύδοντες, δεσμουμένοις ἐοίκασι.

Δαύω, τὸ καίω παρὰ σιμωνίδῃ. Μηρίων δὲ δαυμένων. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς υ. Δαυχμόν, εὔκαυστον ξύλον.

Δαφοινός, ὁ πυῤῥός, ἐρυθρός, ἢ μέλας. καὶ μᾶλλον παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φοινός. ἵν' ᾖ ὁ μεγάλως φοινός. τουτέστι μέλας. φόνος γὰρ τὸ αἷμα. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα, ζαφοινός, καὶ δαφοινός ἐν κατὰ τροπὴν. ὁ φόνιος ἄγαν. παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φόνος. ἢ παρὰ τὸ δαίω. ἐκ τοῦ φόνος, τὸ θηλυκόν, φονή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φοινή. καὶ τὸ ἀρσενικόν, φοινός. καὶ μετὰ τοῦ δα, δαφοινός. διατί οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. οἷον, τέλος, ὁ ἀτέλεστος. τοῦτο δὲ διὰ τὸ σημαινόμενον, ἐκωλύθη βαρυνθῆναι. χωρὶς εἰ μὴ διὰ σημασίαν τινὰ κωλυθῇ. διὰ τὸ λοιγός, βροτολοιγός. καὶ χωρὶς τῶν ἐθνικῶν. ἀχαιός, παναχαιός. καὶ χωρὶς τοῦ ἱαρός, ἀρχιαρός.

Δάφνη, τὸ φυτόν. δαφώνη τις οὖσα. ἡ ἐν τῷ δαίεσθαι φωνοῦσα. ἠχεῖ γὰρ καιομένη. μαρτυρεῖ θεόκριτος. Χ' ὡς αὕτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα.

Δαφνίτας, ὁ ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις.

Δέω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ δεσμεύω. τὸ φοβοῦμαι, ἐξ οὗ δέος, ὁ φόβος. τὸ πρέπω, ἐξ οὗ, ἔδεον, ἔδεες. ἔδεε. καὶ κράσει, ἔδει τὸ ἔπρεπε. τὸ ἱκετεύω, ἐξ οὗ καὶ δέησις.

Δαίω, σημαίνει τέσσαρα. τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ ἐδάην τὸ ἔμαθον. δαίω τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ δαιτρός, ὁ μάγειρος. δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἐξ οὗ καὶ δαὶς δαιτός, ἡ εὐωχία. καὶ δαιτυμόνες, οἱ φίλοι. δαίω τὸ καίω. ἐξ οὗ καὶ δᾷδες, αἱ καιόμεναι. ἡ δὲ εὐθεῖα, δᾴς, δᾳδός. καίω, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ κ εἰς δ, δαίω. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθω, κατὰ τροπὴν καὶ

Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος. ζ ὑποθέσει. παρὰ τὸ δαίω, σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι, δαίαλος, ὁ ἐπιστήμων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, δαίδαλος. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω. καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατεσκευασμένα, τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα. ἢ παρὰ τὸ δεδαῆσθαι τὰ ἐκ μαθήσεως γεγονότα. ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα. ἢ ἀπὸ δαιδάλης ἀθηνᾶς μάμμης, ἢ τροφοῦ. πᾶν δὲ τὸ κατὰ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ' αὐτὴν ἀναφέρεται.

Δαιδάλεον, τὸ ὑπὸ δαιδάλου κατασκευασθὲν ἐν τῷ ἀνδριάντι. καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δαιδάλεος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. τοῦτο ἀπὸ τοῦ δαιδάλου κυρίου ὀνόματος μηχανοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατεσκεύασε ποικίλα καὶ διάφορα ζῷα. ἢ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, γίνεται δαιδάλεος. ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλλω τὸ ποικίλλω. παρὰ τὸ δαίω, παράγωγον δαιάλλω. ὡς ἄγω, ἀγάλλω. καὶ ἴω, ἰάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δέλτα, δαιδάλλω.

Δαίμων. δαίω τὸ μανθάνω, ἐξ οὗ καὶ δαίμων. οἱονεὶ δαήμων τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω, γίνεται δαίμων. ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ δ, αἵμων. Αἵμονα θήρης. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ὁ ἑκάστῳ ἀπομερίζων.

Δαιμόνιος, μακάριος, ἢ θαυμαστός. παρὰ τὸ δαίμων, δαίμονος. τὸ μο μικρόν, ὡς κοινόν. τὸ νι, ι, ὡς ἐπίθετον. δαιμόνιε, μακάριε. ἢ κακόδαιμον, φαυλότατε. καὶ δαιμονίη, εὐδαίμων καὶ μακαρία. ὅτε δὲ κακὴ καὶ φαύλη.

Δαίνυτο, εὐωχεῖτο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι, τὸ παθητικόν, δαίνυμαι. ὁ παρατατικός, ἐδαινύμην, ἐδαίνυσο, ἐδαίνυτο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδαίνυντο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ποιοῦντα παράγωγα διὰ τοῦ νύω, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, δι' ἑνὸς ν μεταβόλου ἐκφέρεται. οἷον, δαίω, δαινύω. εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι, διὰ δύο. οἷον, ἕω, ἐννύω. σβέω, σβεννύω. ἢ δαίω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαίνω δαινύω, καὶ δαίνυμι, τὸ εὐωχοῦμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ δαινύμενος. ὡς ὀρέγω, ὀρεγνύω, ὀρέγνυμι.

Δαίς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω. ὁ μέλλων, δαίσω. ἀποβολῇ τοῦ ω, δαίς, ἡ μεριζομένη εὐωχία. τὸ γὰρ παλαιὸν διένεμον τὰς τροφάς. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἐπειδὴ διὰ πυρὸς γίνεται πάντοτε. διαφέρει τὰ ἄμφω ζῷα ὠμόφαγα καὶ ὠμησταί. Δαιτρεύσεις. πᾶσαι ὁμοίαι, ἢ ἰσομοιρεῖς καὶ μεριστικαί. ὅθεν, Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα. ἐκ τοῦ παῖς. γίνεται τρία ὀνόματα. ἀρσενικόν, ὁ παῖς. θηλυκόν, ἡ δαΐς. οὐδέτερον, τὸ σταῖς. σημαίνει δὲ τὴν ζύμην, τὸ ἄλευρον. ἀσημείωται.

Δαιταλεῖς, ὁ εὐωχητής. ἀφ' οὗ δρᾶμα ἀριστοφάνους

ὀνόματος αὐδαιταλεῖς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. καὶ γίνεται παρὰ τὴν δαῖτα τὴν εὐωχίαν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, δαιαλεύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δαιταλεῦσι. δαιτυμόσι. θιασώταις, ἢ συμπόταις. καὶ συνδαιταλεῖς. ἤγουν εὐωχηταί. δαιταλεύς, ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος.

Δαισάνη, πισάνη. ἀπὸ τοῦ πτισσομένου ἑψηθῆναι. παρὰ τὸ δαίσασθαι, ὅ ἐστιν εὐωχεῖσθαι ἢ ἐσθίειν. τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων οὕτως ἐποιοῦντο.

Δαιτήριον, τόπος ἐν ἰλιάδι σταδίου. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καθήμενον ἡρακλέα μετὰ τὸν πρὸς αὐγέα πόλεμον, τὰ λάφυρα τοῖς συμμάχοις δαίσαι, ὅ ἐστι μερίσαι. δαιτήριον, οἱονεὶ μεριστήριον.

Δαίτωρ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ. ὡς πράξω πράκτωρ. καὶ ἄξω, ἄκτωρ.

Δαιτρός, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω ἢ κόπτω, γίνεται δαιτρός. μεριστής. μάγειρος. ὁ μερίζων τὰ κρέα τα. ἐξ οὗ καὶ δαιτρεύω, τὸ μερίζω. καὶ δαιτρός, μεριστής. καὶ δαιτροπόνος, σιτοποιός.

Δαιτὸς ἐΐσης. τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας καὶ τροφῆς. οὕτω γὰρ εἰσὶ τῶν μεριζομένοι τά, τε πρόβατα καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης. τοῦ καὶ δαίτης ἡ κτῆσις. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς δαιτὸς θηλυκῆς. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δαίσω μέλλοντος. διὸ καὶ βαρύνεται.

Δαιτὶς, τόπος ἐν ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. κλυμένη θυγάτηρ βασιλέως, μετὰ κορῶν τε καὶ ἐφήβων, εἰς τὸν τόπον τοῦτον παραγενομένη, ἔχουσα καὶ ἄγαλμα ἀρτέμιδος, μετὰ τὴν ἐκ τῆς λειμῶνος παιδιὰν καὶ τέρψιν, ἔφη δεῖν τὴν θεὸν εὐωχεῖσθαι. καὶ ἁλῶν σέλινα καὶ ἄλλα τινὰ συνάγουσαι ἀνέκλιναν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐκ τῶν πλησίον ἁλιευτικῶν ἅλας λαβόντες παρέθηκαν τῇ θεῷ ἀντὶ δαιτός. τῷ δ' ἑξῆς ἐνιαυτῷ μὴ τούτου γενομένου, μῆνις τῆς θεοῦ καὶ λοιμὸς κατέλαβε. καὶ κόραι καὶ νέοι διεφθείροντο. χρησμὸς οὖν ἐδόθη δι' οὗ ἐξευμενίσαντο τὴν θεὸν, καὶ δαῖτα αὐτῇ ἐπετέλεσαν, κατὰ τὸν τῶν κορῶν καὶ τῶν ἐφήβων τρόπον. καὶ ἐκ τοῦ συμβάντος παυσαμένου τοῦ λοιμοῦ, ἥ, τε θεὸς καὶ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτὸς, δαιτὶς προσηγορεύθη. ἢ ἀπὸ τῶν λυδῶν τινα κάπηλον, αὐτόθι καταρκήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς τὴν δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα ἔφεσος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις.

Δαίσιον, ἐδώδιμον. δαίσιος μὴν παρὰ μακεδόσιν. ἔρ σι-

Δαιτυμόνες, εὐωχηταὶ, καὶ εὐωχούμενοι. ⟨τὸ γὰρ νος.

δαιτυμὼν, ὁ τὴν θοίνην παρέχων.

καὶ μάγειρος. ἐστὶ

διονύσου.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δέαται. ἀπὸ τοῦ δέω, δέδεαται, καὶ κατὰ συγκοπὴν, δέαται. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδενται. καὶ ἐξ αὐτοῦ δεδέατο, ἀντὶ τοῦ δεδεμένοι ἦσαν ἰωνικῶς. ἀπὸ τοῦ ἐδέδεντο. Πρόσθε δέ μοι ἀγκάλιος δέατ' ἔμμεναι. ἔστι δαίω τὸ καίω. ὁ μέλλων, δαίσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δάσω. ὁ παρακείμενος, δέδακα. ὁ παθητικὸς, δέδαμαι. οὗ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδάμην, ἐδέδασο, ἐδέδατο. ἀποβολῇ τοῦ δευτέρου δ καὶ συναρχομένου, δέατο.

Δέγμενος. ἀπὸ τοῦ δεδεγμένος, κατὰ συγκοπὴν, δέγμενος, ὡς εἶναι παρακείμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ δεχόμενος, ὡς εἶναι ἐνεστώς. τὸ δὲ χ, εἰς γ μετεβλήθη. τῆς συντάξεως οὕτως ἀπαιτούσης. ζήτει εἰς τὸ δεχόμενος.

Δεδέχαται. ἐκ τοῦ δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδεκται. καὶ ἰωνικῶς, δεδέχαται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειδέχαται.

Δεδάαται. δαίω τὸ μερίζω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδαμαι, δέδαται. καὶ τὸ ἰωνικὸν, δεδάαται. καὶ ὤφειλε συστέλλειν ἡ παραλήγουσα. ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἐξέτεινε τὸ α. Διχθὰ δεδαίαται.

Δεδμήατο. δαμῶ, δμῶ. δευτέρας συζυγίας. δέδμηκα. δέδμημαι, ἐδέδμητο. καὶ ἰωνικῶς, δεδμήατο. ὁ κανών. ταῦτα δὲ τὰ βῆτα ἰωνικά. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, δεδμήατο, χρόνου ὑπερσυντελίκου.

Δεδήει, ἐξῆπτο. διεγήγερτο. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. δαίω, δαίσω, δέδαικα ὁ παρακείμενος. ὁ μέσος, δέδαια. τροπῇ τοῦ α εἰς η, δέδηα. οὗ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδήειν. καὶ συναρχομένως δεδήει. Πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε. ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν. ἐδεδόμευσεν.

Δέδια. ἔστι δίω τὸ φοβοῦμαι. ὁ μέλλων, δίσω. ὁ παρακείμενος, δέδικα. ὁ μέσος, δέδια. καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς ι, δέδια. ἡ μετοχὴ, δεδιώς, διὰ τοῦ ι.

Δέδοικα. δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ παρατατικὸς, ἔδειον. ὁ παρακείμενος, δέδεικα. ὁ μέσος δέδοια. ἔστι δείδω τὸ φοβοῦμαι. οἷον, Δείδω μή τι πάθω. ὁ παρακείμενος, δέδοικα. καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δ, ἐτράπη τὸ ἔσχατον δ εἰς κ, καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ ἀλέξανδρος ὁ κοτιαεὺς, θαυμασίως ἀπολογεῖται λέγων. ὅτι πολλά ἐστι ῥήματα ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα μεταγόμενα. καὶ τρέπει τὸ σ καὶ εἰς τὸ χ καὶ εἰς τὸ κ. οἷον, σμῶ, σμήσω. σμήχω, σμήξω. ὀλῶ, ὀλέσω, ὀλέκω. οὕτως οὖν ἐκ τοῦ δείσω μέλλοντος, ἐγένετο ἐνεστὼς, δείκω. καὶ ἐκ τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, δέδοικα. διὰ τί δείκω ἐγένετο, καὶ οὐ χ δείχω. ἐπειδὴ τὰ εἰς χω ῥήματα, τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τοῦ στείχω, λείχω. οὕτω ζηνόδοτος. ἀπὸ τοῦ δεδοίκαμεν, κατὰ συγκοπὴν, δέδοιμεν. τὰ γὰρ εἰς μεν πληθυντικὰ καθαρὰ θέλει εἶναι.

ἐὰν δέ που σύμφωνον φέρηται, κατὰ πάθος λέγεται εἶναι. φέρομεν, φέρμεν. ἐοίκαμεν, ἔοιγμεν. ἐπεπίθομεν ἐπέπιθμεν.

Δεδίκω. λέγει ὁ ἡρωδιανὸς ὅτι τὰ εἰς κω ῥήματα ἀπὸ παρακειμένου εἰσὶ ἐνεστῶτα παραγόμενα. οἷον, δέδοικα, δεδοίκω. ἀπόλωλα, ὀλώλω.

Δεδοκημένος, παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δοκῶ. ἀντὶ τοῦ δοκεύων, ἐπιτηρῶν, ὁ δεχόμενος.

Δέδορκα. δέρκω, δέρξω, δέδορκα ὁ μέσος παρακείμενος. ὃ ἐστι δηλοῖ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ κοιμῶμαι κατὰ ἀντίφασιν. ὁμήρου, δράσω. ὁ παρακείμενος, δέδρακα. καὶ ὑπὸ τοῦ ἄδεο, καὶ ὑπερθέσει, δέδορκα.

Δέκησις, ὄνομα ἐνεργητικόν. γίνεται ἐκ τοῦ δέω, δεήσω. δεδέηκα. δεδέημαι, δεδέησαι, δέησις. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συναιρεῖσθαι θέλει. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δέω, οὐχ εὕρηται ἐνεστῶτι. ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ δέω βαρύτονον. ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον. δέομαι, ἐδεόμην. κλίνεται δεήσεως. ὁ κανὼν. τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. καὶ τὸ ἀττικόν, δεήσεως. ὁ κανών. καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι.

Δέκατρος, πόθεν. παρὰ τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέχατρος, καὶ δέκατρος. δεκτικὴ γάρ ἐστι πάντων τῶν ἀριθμῶν ἡ

Δεκάς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς. ✓ δεκάς. διὰ τὸ δέχεσθαι τὸ ἄπειρον. ὀρφεὺς δὲ κλαδοῦχον αὐτὴν ὀνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐτῆς φύονται. δέχομαι δεχὰς καὶ δεκάς. ἡ ἔχουσα ἐν αὐτῇ πάντα τὰ ἀριθμόν. ἐκ δὲ τοῦ δεκάς, γίνεται δέκατος. καὶ θηλυκῶς, δεκάτη. ἢ παρὰ τὸ ἐσθίειν τὴν ἑβδόμην, ἢ παρὰ τὸ τὰ χορηγούμενα δεῖν, ἤγουν δεσμεῖν.

Δεκαχορδω. παρὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδή. τοῦτο παρὰ τὸ χέω, ὃ σημαίνει τὸ κενῶ. χεορδή, καὶ χορδή τὸ χονδρώδη.

Δεκατευτήριον, ἀπὸ τοῦ δεκατευτής. τοῦτο παρὰ τὸ δεκατεύειν. σημαίνει δὲ τὸ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὸ τὴν δεκάτην εἰς φέρειν ὧν ἔχειν τις χρημάτων. ἢ δεκάτην εἰσπράττειν. τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα, ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθιερῶσαι. κατὰ μεταφορὰν δὲ τὸ δεκάτην ὁποσοῦν λαβεῖν, καὶ ἀπαιτῆσαι. θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην ἔθηκε, καὶ τὸ δεκατεύειν. ὅθεν καὶ δεκατευτὰς τοὺς τελώνας ἔλεγον, τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγους τοὺς αὐτούς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν. ἐπειδὴ ἐθεράπευον τὴν θεὰν τὴν ἄρτεμιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ δεκάτου χρόνου.

Δεκαφυΐα, τὰ δεκαπλάσια. καλλίμαχος. τῶν ἔπιοι δεκαφυΐα φάρ ζωάγρια τίσειν. καὶ δεκαφυΐον. εἴρηται οἱονεὶ δεκαφυῶ. δεκάκις πεφυκότα. τὸ γὰρ φύω, αἰολικῶς φυίω φασί. καὶ τὸ ἀλύω, ἀλυίω.

Δεκαδοῦχος. δέκα μὲν ἦν ἐχόμενα τοῖς τριάκοντα κατὰ στάσεις. ἐκαλεῖτο μὲν τοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων, δεκαδοῦχος. ὡς δηλοῖ λυσίας.

Δεκάδας, τοὺς τῆς αὐτῆς δεκάδος καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν δεκαρχῶν.

Δεκαδαρχίαι, τὰς ὑπὸ λακεδαιμονίων καταστασθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ φίλιππος μέντοι παραθεττάλοις, δεκαδαρχίαν κατέστησεν, ὡς δημοσθένης ἐν τῷ ἕκτῳ φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ διαφθείρειν τοὺς δικάζοντας ἢ τοὺς ἐκκλησιαστὰς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ δέκα ἀθροιζομένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δέ φησι δεκάσαι μέλητα. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι, τὸ δεκάζεσθαι. καὶ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. ὅμως. λύκος ἐστὶν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι, ἀνεστρέφοντο. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. λύκου δεκάς. ἐξ οὗ τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδοκεῖν.

Δεκελεικὸς πόλεμος, ὁ πελοποννησιακός. ✓ κέκληται ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἀρχιδάμειον. δεκελεικὸν μὲν καθὸ δεκέλειαν ἀθηναίοις ἐπετείχισεν. ἀρχιδάμειον δέ, ὅτι ἀρχίδαμος αὐτοῦ ἡγεῖτο τῆς λακεδαιμονίων στρατιᾶς. ἀπὸ τοῦ δεκέλεια, δεκελεικὸς, καὶ δεκελεικός. ὡς βοῦς βοός, βόειος, βοεικός. βοεικὰ ζεύγη.

Δέλεαρ, τὸ τῷ ἀγκίστρῳ παρατιθέμενον. ἐφ᾽ ᾧ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύεσθαι καλοῦσι. ἐν δὲ ἐνίοις παλαιοῖς βιβλίοις εὕρηται δείλατα δόλια. παρὰ τὸν δόλον, δόλεαρ. καὶ ἀπὸ τοῦ δέλεαρ. ἢ παρὰ τὸ ἕλος ἔλεαρ, καὶ δέλεαρ. διὰ τοῦ ἔστιν ἐλεῖν. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι τὸ βλαπτικόν. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. τὸ περιδεσμούμενον τῷ ἀγκίστρῳ. ἢ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δελεάζω.

Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. σοφοκλῆς. ἔχει τὸ δελήτιον. καὶ σώφρων. οἱ δέ, τὸ ἄγιστρον ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἔγκειται. παρὰ τὸ δέλεαρ, δελεάτιον. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, δελήτιον.

Δελφύς. δελφὺς καὶ δελφινία, ἡ μήτρα. ἡ γαστήρ. ὅτι ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τικτόμενα. ὅθεν καὶ ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. ἐπίχαρμος. δέλφακά τε τὴν γείτονα τοῖς ἐλευσινίοις φυλάσσετε. παρὰ τὴν δελφὺν τὴν μήτραν. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται. δέλφαξ, ἡ δελφὺν ἔχουσα.

Δελφάκιον, τὸν χοῖρον. καὶ δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς σῦς. διογένης.

Δέλφικα, τὴν τρίποδα ῥωμαῖοι. ἐπεὶ πρῶτον ἐν δελφοῖς γέγονεν. ἡ τρίποδα τὸν διονύσου οἶον ἀδελφικόν. καὶ δελφικόν. καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δελφοί. καὶ δελφὸς ἀνὴρ τὸ ἐθνικὸν οἱ πύθιοι, ἀδελφοί τινες ὄντες κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. ὅτι τὰ διονύσου

μέλη σπαράξαντες οἱ Τιτᾶνες, τῷ Ἀπόλλωνι παρέθεντο ἐμβαλόντες λέβητι. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι κατέθετο, παρὰ τῷ ἀδελφῷ.

Δελφίνιος, ὁ Ἀπόλλων. ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφῖνι, προηγήσατο τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισαίου κόλπου. καὶ ἐκεῖ κατοικήσας, ἐκράτησε τὸν τόπον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας. καὶ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ὁ δελφὶς εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. δελφῖνες οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεώς. διὰ τοῦτο δελφινοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφῖνος.

Δέμα. Ζηνόδοτος παρὰ τὸ δέω καὶ ζέω, πῶς οὐ λέγεται δεῦμα καὶ ζεῦμα, ὡς πνέω, πνεῦμα, καὶ ῥέω, ῥεῦμα. ἄλλως. εἰ ἐξ ἐκείνου ὁ παρακείμενος, ὤφειλεν εἶναι τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ζέσμα. ἔζεσμαι γὰρ ὁ παθητικός. λέγει ὅτι δέμα ὑγιές ἐστιν. ἀπὸ τοῦ δέδεμαι παρακειμένου. καὶ τὸ ζέσμα, παρῃτήσατο τὸ σ. οὕτω Φίλων εἰς τὸ ῥηματικόν.

Δέμεναι, χώρα τῆς Σικελίας. ὅτι ἐν αὐτῷ δέδεται ὁ Τυφὼν ὑπὸ τὴν Αἴτνην.

Δέμας, τὸ σῶμα. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω. τῇ γὰρ ψυχῇ συνδέδεται τὸ σῶμα. ἢ ἀπὸ τοῦ δίδω δίδεις, δίδημι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδεμαι. ἐξ αὐτοῦ δέμας. τὸ γὰρ σῶμα, δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς. ἢ παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, δέμας. τὸ δὲ δόμημα γάρ ἐστι τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ βρέτας, δέπας, δέμας, οὐ κλίνονται. οὐ γὰρ λέγουσι τούτων τὰς γενικάς. ζήτει εἰς τὸ κρέας τὸν κανόνα.

Δέμνια, ἔγκοιτα στρώματα. ἀπὸ τοῦ τὸ δέμας ἐπ' αὐτὰ μένειν. ἢ ὡς παίζω παίγνιον, ἀράσσω ἀράχνιον, οὕτω δέμω, δέμνιον. τὸ εἰς σῶμα τὸ ἀναπαυτήριον οἰκοδομηθέν, ἢ συνδεθέν. ἔνθα Ὅμηρος. Μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ. καὶ τὴν τοῦ κοιμᾶσθαι παραιτίαν νύκτα, δμήτειραν. δέμνιον δέ, ἡ κλίνη.

Δενδίλλων, διανευόμενος. παρὰ τὸ δινεῖν τοὺς ἴλλους, ἤγουν κινεῖν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μεταφέρειν. ἴλλοι δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ῥᾳδίως εἰλούμενοι καὶ εὐμετάφοροι πρὸς ἑκάτερα.

Δενδαλίδες, ἱεραὶ κριθαί.

Δενδρυάζειν, τὸ καταδύειν καὶ κρύπτεσθαι. κυρίως ἐπὶ τοὺς δρῦς. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς δύεσθαι καὶ κρύπτεσθαι. ἀπὸ τῶν παλαιῶν ταῖς δρυσὶ σκεπαζομένων. φασὶ γὰρ παλαιοὺς τῶν ἀνθρώπων πρὸ τῆς τῶν οἰκιῶν εὑρέσεως, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δρυῶν λέγεται καταδύοντας οἰκεῖν. παρὰ τὸ δρύας, δρυάζειν, καὶ δενδρυάζειν. σημαίνει καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ κρύπτειν ἑαυτόν.

Δεξίων. οὕτως ὠνόμασται Σοφοκλῆς ὑπὸ Ἀθηναίων μετὰ τὴν τελευτήν φασιν. ὅτι Ἀθηναῖοι τελευτήσαντι Σοφοκλεῖ, βουλόμενοι τιμὰς αὐτῷ περιποιῆσαι, ἡρῷον αὐτῷ κατασκευάσαντες, ὠνόμασαν δὲ Δεξίωνα ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀσκληπιοῦ δεξιώσεως. καὶ γὰρ ὑπεδέξατο τὸν θεὸν ἐν τῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ, καὶ βωμὸν ἱδρύσατο. ἐκ τῆς αἰτίας οὖν ταύτης, Δεξίων ἐκλήθη.

Δεξιά, ἡ χείρ. καὶ ὁ ποιητὴς δεξιτερὴν λέγει, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα. ἢ δεξιά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς δεξιὰς εἶναι πράξεις. καὶ παρωνύμως, δεξιὸς ὁ ἐπιτήδειος καὶ αἴσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ δεκτός, δεξιά. ὡς ἀνόρεκτος, ἀνορεξία. εὔθηκτος, εὐθηξία.

Δεξιολάβος, παρὰ φύλαξ.

Δεξίμηλον θεῶν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. ἤγουν οἱ βωμοί.

Δέοιμι. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι. ἀντὶ τοῦ εὑρίσκοιμι. καὶ λαμβάνοιμι. ἀπὸ τοῦ δήεις τὸν ἐνεστῶτα. Ἀρίσταρχος δέ, πῶς ἂν εὐθύνοιμι. οἱ δέ, ἀντὶ τοῦ δῆσαι, καὶ δεσμεῦσαι.

Δεξιτερός, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ δεξιός, ὤφειλεν εἶναι δεξιώτερος. ὡς λογιώτερος. ἔστιν οὖν παρώνυμος ὁ χαρακτήρ. παρὰ γὰρ τὸ δεξιός, γίνεται δεξιτερός. ὡς ἄριστος, ἀριστερός. φθόνος, φθονερός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δεξιτερός. οὕτω Φίλων. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει μὲν καὶ τοῦτο ὅτι συνεξέδραμε τὸ ἄριστος ἀριστερός. καὶ τὸ δεξιὸς δεξιτερός. τοῦτο γὰρ συνεκδρομὴ καὶ οὐ πλεονασμός. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ πρόβατον γίνεται προβάτιον. οἷος οἰότερον, ὡς λέγει Σώφρων. ταῦτα γὰρ οὐ λέγεται πλεονασμός, ἀλλὰ συνεκδρομὴ τοῦ προβάτεον. οὕτω δεξιτερός, ὡς ἀριστερός.

Δεξιάδην, δεξιοῦ υἱόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν. εἴτε οὖν πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος, ἢ τόπου, ἐπίρρημα δύναται εἶναι. καὶ τοῖς ἄνω, καὶ τοῖς ἑπομένοις συντάττεσθαι. Ἠδ' Ἰφίνοον δεξιάδην βάλεν. ἢ βάλεν δεξιάδην ὦμον. ἢ δεξιάδην ἐπιάλμενον ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὤμων.

Δέος, παρὰ τὸ δείω τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δέος ὁ φόβος. ὡς νείφω, νέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω. ὁ γὰρ φόβος, συνδεῖ τοὺς πόδας καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος.

Δέπας, ἔκπωμα, ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας καὶ δέπας, δι' οὗ δεχόμεθα τὸν οἶνον. τούτου δὲ γενικὴ οὐ λέγεται, καὶ τῶν ὁμοίων. εἰς τὸ κρέας.

Δέρω, σημαίνει δύο. τὸ ἐκδέρω, ἐξ οὗ καὶ δειρή, ὁ τράχηλος. τὸ τύπτω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔδαρεν.

Δέρκω, τὸ ὁρῶ. παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, δρέκω καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, δέρκω. ἢ παρὰ τὸ διέρχεσθαι, δέρκεσθαι εἴρηται.

Δερκευνέος, ἐπίθετον τοῦ λαγωοῦ. ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα. ἢ σκίνακος δερκευνέος.

Δέρη, ὅθεν καὶ δειρὰ καλεῖται. καὶ ἐκ τούτου, δειροτομῆσαι. κυρίως δὲ δέρη καὶ δειρὰ καλεῖται ἐπὶ τῶν πετεινῶν, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, διὰ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγον παρὰ τὸ δέρω, δέρα καὶ δέρη ἰωνικῶς, καὶ δειρὴ. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, εἰρέα πεσοῦσα. παρὰ τὸ εἴρειν τὸ λέγειν. ἡ φωνητική.

Δέρος. τὸ κώδιον. αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι, ἤτοι ἰωνικαί εἰσιν, ἢ δωρικαί. οἷον, δέρος, κῶος. ἀπὸ τοῦ δέρας καὶ κώας πεποίηται. ἢ παρὰ τὸ δείρω, δέρος. ὡς μείρω, μέρος. καὶ φθείρω, φθόρος.

Δέρρις, ἱμάτιον παχὺ, ἢ δέρμα, ἢ τρύχινον παραπέτασμα, ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐλείαις βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥῆμα. εὔπολις. Γυνὴ μέλαιναν δέρριν ἠμφιεσμένη. ἐπὶ τοῦ ἱματίου. ἐπὶ δὲ τοῦ παραπετάσματος, πλάτων. παρὰ τὸ δέρω, δέρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρρις. λέγεται καὶ τὰ ξηρὰ δέρματα, καὶ ἀμάλακτα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πάντα τὰ δέρματα.

Δέργματα, τὰ ὄμματα. δέρξεις γὰρ αἱ βλέψεις. ὡς ἀπὸ τῶν βλεπομένων καὶ τῆς ἐνεργείας ὠνόμασται. δέρκεσθαι γὰρ, τὸ βλεπόμενον διέρχεσθαι δηλοῖ. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον, δρέκω. καὶ ὑπερβιβασμῷ. λέγονται καὶ αἱ ὁράσεις, καὶ δέργματα.

Δέρτρον. Δέρτρον ἔσω δύνοντες. ὁδυσσείας λ. παρὰ τὸ δέρω, δέρτον, τὸ δέρμα. ὡς μείρω, μέρτον. καὶ φέρω φέρτον. ἐν δὲ τῷ ἐκ κρητικῶν λεξικῷ, εὗρον σημαίνειν τὸν ἐπίπλουν. τὴν ὑπὸ τὴν γαστέρα πιμελήν. ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα, ἢ τὴν δοράν. ἄλλοι δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν λεγόμενον ἶτρον. ἀρίσταρχος δὲ τὸ δέρμα καὶ πάντα τὰ ἐντὸς τὰ πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον. ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅ ἐστι κρούειν. τοῦτο δὲ διαρρήσσοντες τὰ ἀνεσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ δέρω δέρτρον.

Δερμηστὴς. λυσίας μὲν τὸν σκώληκα φησὶν οὕτω λέγεσθαι. ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν. εἰκότως ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων. ἐκ τοῦ ἔδω.

Δερμύλλει, αἱμοποτεῖ. οἱ δὲ, ἐκδέρει.

Δέρμα, κυρίως ἐπὶ ἀλόγων. παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων, παρὰ τὸ τέρμα εἶναι τοῦ σώματος, ὅ ἐστι πλήρωμα. τροπῇ τοῦ τ εἰς δ, δέρμα. ἔξωθεν γὰρ ἐπιβέβληται πάντη τῷ σώματι. ἢ δέρμας ὄν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δέρμα. ὅμως. δέρμα τὸ παρατεινόμενον ὅλῳ τῷ σώματι. ὃ ποιητικώτερον, λέγεται καὶ ῥινὸς, καὶ σύφαρ, καὶ στεφνὸς, καὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ ἀλόγων, πέκος, καὶ νάκος. εἴρηται δὲ τέρμα οἱονεὶ τέλος τοῦ σώματος. ἢ δέρμα ἀντὶ τοῦ δεσμοῦ ἰωνικῶς, περὶ ἔτος τοῦ ρ. ἀσκλήπιον, καὶ ἰατρικήν. κοινὸν γὰρ ἡ ἰατρική. δεῖ ὁ καὶ ἐντεῦθεν ἡ δορά. τὸ ἀποσυρὲν δέρμα.

Δερβιστὴρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δερβιστὴρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β. πλεονάζουσι δὲ τὸ β συρακούσιοι. ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον. ὀλάχνιον γάρ ἐστι τὸ ἀγγεῖον ὃ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθεσαν τὰς οὐλὰς, ἤτοι τὰς ὀλάς.

Δεσμός. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέδεσμαι, δεσμός. παρὰ τὸ ῥῆμα τῆς β τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἤδη τὸ ω ὀξυτόνως προεκφέρεται. οἷον, χρυσῶ, χρυσωτής. μισθῶ μισθωτός. μισθωτής. ἤδη τὸ ο βαρύνεται. ὁμόσω ὁμότης. ἀρόσω, ἀρότης. οὐκ ἔστι δὲ οὖν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσμώσαντος. ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι δεσμωτής, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός.

Δεσπότης, παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δεδέσποσμαι. τὸ τρίτον, δεδέσποται. δεσπότης ἐξ αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ σ, ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος. ἢ παρὰ τὸ δέω, δεσμώτης, καὶ δεσπότης. ὁ δεσμὸν περιβάλλων καὶ φυλαγωγῶν. ἢ δεσπότης δέος ὢν, ὁ δέος ἐμποιῶν τοῖς οἰκέταις, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἡ κλητική, ὦ δέσποτα. καὶ διατί οὐκ ἔλυε τὸ ἡ κλητικὴ δέσποτα, ὡς ὀζόλης ὀζόλα, καὶ λέγει, ὅτι τὸ δέσποτα ἀπὸ εὐθείας γέγονε τῆς δέσποτος δεσπότου ὡς μαρτυρεῖ ἡ σύνθεσις, ἀδέσποτος. ἡ κλητικὴ, δέσποτε. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τοῦ δέσποτε δέσποτα. δεσπότης, δεσμότης, διὰ τὸ πάντα περιέχειν καὶ συγκρατεῖν.

Δέσποινα, σύνθετον. δεσποῖα, ἡ δέος ποιοῦσα. ἀπὸ τοῦ δεσποιὸς ἀρσενικοῦ κατὰ συγκοπὴν δέσποινα. ὡς θεόφατον, θέσφατον. πλεονασμῷ τοῦ ν. ἢ ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, γίνεται ἀρύταινα, καὶ βαίνω, ἀμφίσβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα. καὶ τροπῇ τοῦ ζα, καὶ συναιρέσει τοῦ ο καὶ α εἰς τὸ οι δίφθογγον, δέσποινα. οὐ γὰρ παραλήγεται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ. ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι τὸ θηλυκὸν δεσπότις καὶ οὐ δέσποινα.

Δυσαύχενες, οἱ ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεῖσθαι.

Δετή, ἡ λαμπάς. ὅμηρος. Καιόμεναι δεταί. ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος, γίνεται δετὸς καὶ δετή. ἡ ἐκ δεδεμένων δᾳδῶν λαμπάς.

Δεύω, σημαίνει δύο. τὸ βρέχω, ὡς τὸ, Δεῦον δ' ἄρα δάκρυσι κόλποι. ἡσίοδος. Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ. εἴρηται παρὰ τὸ ὑδία. ὑετὸς γὰρ ἐστὶ νοτίς. κυρίως γὰρ τὸ ὑπὸ διὸς ὕεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι. δεύω, καὶ δεύω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χέω, πλεονασμῷ τοῦ υ. τὸ δὲ ὁμοίως βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδέομαι. ὡς τὸ Ἑλλήνων δὲ οἰκήιον ἀκρονικέεσθαι. δεξοῦ καὶ τὸ Ἠδ' ἔτι καὶ χρόνου ἐπιδεύεαι. ὁ ὄνεστὼς, δέω τὸ χρήζω. καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. ἐκ τοῦ δεύω, γίνεται δεύεται. καὶ οἱ ἴωνες ἀποβάλλουσι τὸ τ τοῦ τρίτου προσώπου, καὶ ποιοῦσι δεύτερον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεής εἰ. χρῄζεις. ἔστι καὶ περισπώμενον. δεῶ, δεήσω, ἐδέησα,

ἐδεύκεε. καὶ πλεονασμῷ, ἐδεύκησε.

Δευόμενοι, ἐνδευόμενοι, χρήζοντα. παρὰ τὸ δεύω τὸ χρήζω.

Δευοίατο. ῥῆμα εὐκτικὸν παθητικόν, τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. καὶ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, τιθέασιν ἀντὶ τοῦ ν, α. τὸ γὰρ πίθοιντο, πιθοίατο λέγουσιν. οὕτω καὶ τοῦτο. ἐπεὶ αἰολεῖς δὲ ποιοῦσι ῥήματα βάλλοντες α.

Δεῦρο, καὶ δεῦτε. ἀπὸ τοῦ θέω, φρασαίατο, καὶ δευοίατο. γίνεται θεύσω. καὶ τροπῇ τοῦ θῆτα εἰς δ καὶ τοῦ σ εἰς ρ, γίνεται δεῦρο, καὶ δεῦτε. οἱ γὰρ προκαλούμενοι, θέουσι πρὸς τοὺς καλοῦντας. ἔστι δὲ τὸ δεῦρο χρόνου δηλωτικόν. καὶ γράφεται ὡς παρ᾽ ἡμῖν καὶ τὸ δίο μικρὸν καὶ μέγα ἀττικῶς. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα προστακτικόν. καὶ σημαίνει δύο. τὸ ἐνταῦθα. ὡς τό, Δεῦρ᾽ ἴθι νύμφα φίλα. καὶ Δεῦρο μαχησόμενος. σημαίνει καὶ ἔξελθε. ὡς ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Λάζαρε δεῦρο ἔξω, ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. τὸ πληθυντικὸν αὐτοῦ, δεῦτε. εἰ γὰρ ὁ κανὼν λάβοι αὐτὸ ἐπίρρημα, ἀνοίκειόν ἐστιν. ἐπειδὴ τὰ ἐπιρρήματα ἀριθμὸν οὐκ ἐπιδέχονται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων. ζήτει εἰς τὸ ἄγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τοῦ δεῦρο, δευρί.

Δευσοποιὸς πονηρία, ἡ ἔμμονος καὶ ἀνίατος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔμμονον ἐχούσης τὴν χρόαν. διὰ τὸ ἀκριβῶς καὶ κατόχως βεβάφθαι. δευσοποιὸν γάρ, τὸ δυσέκπλυτον καὶ δυσέκτηλον.

Δευσοποιόν, τὸ ἔμμονον, καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. τὸ γνησίως βεβαμμένον.

Δεύτερος, ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος παραγώγου. γίνεται παρὰ τὸ δεύω τὸ λείπω. ὁ λειπόμενος τοῦ πρώτου. ἢ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. καθόλου τὰ διὰ τοῦ τερος ὀνόματα εἴτε ὀξύνονται εἴτε βαρύνονται, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. οἷον, κρατερός. σοφώτερος. ἴκτερος, ὕστερος, οὕτω καὶ δεύτερος. Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν. ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

Δεύτατος. παρὰ τὸ δεύω καὶ δεύομαι τὸ λείπομαι, γίνεται δεύτερος, καὶ δεύτατος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρτερος καὶ φέρτατος. ἵν᾽ ᾖ ὁ λειπόμενος τινὸς τῇ τάξει καὶ μὴ πρῶτος. Ὃς δεύτατος ἔστιν Ἀχαιῶν. καὶ δεύτερον αὖ τὸ δυστεικίδην.

Δεύνυσος, ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων. Πολλὰ δ᾽ ἐρίβρομον Δεύνυσον. τοῦ ι τραπέντος εἰς ε, γίνεται Δεόνυσος. οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέρουσι. καὶ συναιρέσει, Δεύνυσος. ὡς Θεόδωρος, Θεύδωρος. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσης. κατὰ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνήν, δεῦνος ὁ βασιλεὺς λέγεται.

Δέχομαι, εἴρηται παρὰ τὴν δεξιάν. κυρίως γὰρ δέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγεται.

Δέχεται. ἐκ τοῦ δεδέχεται, κατὰ συγκοπὴν δέχεται.

Δεξιῶ. ἀπὸ τοῦ δέχω, δέξω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δεξιῶ. καὶ ἐδεξιοῦτο, τὸ λυτήριον, ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνως ὑπεδέχετο.

εἰς τὸν κανόνα τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.

Δέκτο, ἐκ τοῦ δέχω. ὁ παρακείμενος, δέδεχα. ὁ παθητικός, δέδεγμαι, δέδεκται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ διπλασιασμοῦ, δέχθαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέγμην. τὸ τρίτον, ἐδέδεκτο. καὶ συναρχομένως,

Δέχνυμαι. ἐκ τοῦ δέχω, οὗ ὁ παθητικὸς δέδεκτο, καὶ δέκτο. κοινὸν δέχομαι, γίνεται δὲ χύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δεχνύω. ὡς πληθύω, πληθύνω. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, δεχνύω. ἀφ᾽ οὗ δέχνυμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ζήτει εἰς τὸ δέχομαι. ἐξ οὗ τό, Δέχνυσο μῆτερ.

Δεῖγμα. κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀθήνησιν ἐμπορίου εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο καλούμενος οὕτως. ἀττικὸν δὲ ἐστὶν ἔθος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ, καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. οὕτως εὗ-

Δειδήμων. παρὰ τὸ δειδῶ ρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. δειδήσω, δειδήμων. ὡς φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Ἀλλὰ μάλα τῶς δειδήμονες. εὐλαβεῖς. φοβεροί. ἀ-

Δεῖα, σημαίνει τὴν ἀσέληνον νύκτα. παρὰ τὸ σκοτεινοί. διὸς γίνεται. ἢ φόβου ἐμποιητική.

Δειδῶ. ἀπὸ τοῦ δέος, δεῶ καὶ δείω. καὶ κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ δ, δειδῶ. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ εὐλαβὴς καὶ δειλός.

Δείδια. ἐκ τοῦ δείω, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι, γίνεται παρὰ τοὺς Βοιωτοὺς δειδίω. ὁ μέσος παρακείμενος δείδια. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διὰ τὸ μέτρον, γίνεται δείδια. τὸ τρίτον, δείδιε. Δείδιε τὸν λαιμὸν ἀπὸ Ἰμάσσῃ. ἡ μετοχή, δειδιὼς δειδιότος. καὶ τὸ δείδιμεν, ἐκ τοῦ δεδίαμεν κατὰ συγκοπήν.

Δείδιμεν, εἰ μὲν ἐστὶν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ἀπὸ τοῦ δείδω, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδείδειν. ἐδεδείδειμεν. καὶ κατὰ συστολήν, δείδιμεν. εἰ δὲ ἐστὶ μέσος παρακείμενος, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀπὸ τοῦ δεδίαμεν καὶ δείδιμεν πλεονασμῷ.

Δειδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι. δείδω, δειδίσσω κατὰ τὴν ἀρχήν. δίσσω, καὶ δειδίξω. ἀπὸ τοῦ δείδω, παράγωγον δειδίσσω, δειδίσω, καὶ δειδίσσω. δειδίσσομαι. διαθέσεως ἐνεργητικῆς οὐκ ἔστι παθητικῆς. ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν καὶ οὐ φοβοῦμαι. Καὶ οὔ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι δειλόν. φοβεῖσθαι. εὐ-

Δείδοιθι. ἐνδείδω. καὶ μεταθέσει τοῦ ι λαβέσθαι. δείδω, παράγωγον δείδημι. ὁ παρατατικός, ἐδείδην. τὸ πληθυντικόν, ἐδείδιμεν. καὶ τὸ προστακτικόν, δείδιθι.

Δείκελον. λέγεται καὶ δείκηλον. σημαίνει δὲ ἄγαλμα, ἢ ὁμοίωμα. Δείκηλα προΐαλλεν. καὶ δείκελον Ἰφιγενείας παρὰ Ἠθονίῳ. ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω πέμπελος. σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐν αὐτῷ ὄντα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω, γίνεται δείκελος. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς τὸ η, δείκηλον, τὸ ἴνδαλμα. κυρίως εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ Διός. τὸ δὲ δείκηλον. καταχρηστικῶς δὲ τὸ οἷον δήποτε ἴνδαλμα. ἐπαφρόδιτος δὲ λείπειν τὸ ι φησὶ κατὰ τὴν ἀρχάς. ἰδιείκελον τὸ τὴν ἰδίαν ἑκάστου ἐμφαῖνον ὁμοιότητα. ἢ παρὰ τὸ δείω δείκω, δείκελον, τὸ ὑπὸ δέους καὶ φόβου πεμπόμενον, ὡς εἴδωλον. διαφέρει δὲ τὸ δείκελον καὶ εἴδωλον, κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ

τὴν σημασίαν. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ, κατ' εἴδωλα ὅμοια τοῖς πράγμασιν ἀπόρροια.

Δεικελισταί, μιμηταὶ παρὰ Λάκωσι.

Δείκηλα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα. καὶ γὰρ τὰ πρόσωπα δείκηλα καὶ δείκελα.

Δεικανάαται, προσαυδᾷ. προσασπάζεται. φιλανθρωπεύεται.

Δεικές, λαμπρόν. περιφανές. ὅμοιον. γράφεται καὶ δευκές.

Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγοις. Τὰ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. παρὰ τὸ δέξασθαι. οἱ γὰρ δεξιούμενοί τινας, δοκοῦσι δεικνύειν τοῖς δεξιουμένοις τὰ ὅπλα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεικνύειν. Θῆκεν ἄεθλα δεικνύμενος Δαναοῖς. Ἰλιάδος ψ.

Δείκω, σημαίνει δύο. ἐκ τοῦ δεύκω τὸ βλέπω. τροπῇ τοῦ υ εἰς ἰῶτα. ἐκ τοῦ δείκω, γίνεται τὸ δεικνύω. ἔστι καὶ δίκω τὸ βάλλω. καὶ δίκω, τὸ δακάνω.

Δεικνῦ. οὕτως ἀναγνωστέον. Οὔ ποτ' ἄρ' οἱ ἠέλιος δείκνυ νομόν. ἀπὸ τοῦ δείκνυσιν ἀποκοπῇ. ὅσοι δὲ ἀνέγνωσαν δεικνύ, βουλόμενοι ἐκ τοῦ δεικνύς παραλαμβάνειν κατὰ συστολήν, ἥμαρτον. ἀσύστατον γάρ. οὕτως Ἡρωδιανός. Δεικνύω δείκνυμι. ὁ παρατατικός, ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ. καὶ τὸ προστακτικόν, δείκνυ τὸ τῆς μιᾶς. Γαστρὸς εὐσεβίης πολυάνθεος. εἰς τοὺς Μακκαβαίους ὁ θεολόγος. ὡς παρὰ τὸ ἵστην, ἵστης. ἵστη ῥῆμα προστακτικόν.

Δεικτήριον, τόπος τῆς Σάμου. ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος δεικνύουσα τῷ Περσεῖ, ὅτε αὐτὸν ἀπέστελλεν ἐπὶ τὴν Γοργομαχίαν. παρὰ τὴν δεῖξιν οὖν, δεικτήριον.

Δεῖξις. Δείκω. ὁ μέλλων, δείξω. δεῖξις καὶ ἀπόδειξις.

Δείελος. [illegible] τὸ δείελος. Ἰλιάδος φ. Εἰσόκεν ἔλθῃ δείελος ὀψὲ δύων. ἡ δείλη, δείελος εἴρηται. ὡς ἡ ἑσπέρα, ἕσπερος. ὠμή, ὠμός. χολή, χόλος. σύνηθες Ἴωσι τὸ ε πλεονάζειν. ἥλιος, ἠέλιος. δειλινόν, δειελινόν. οἷον, Δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο.

Δείλη, παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἕλῃ. τουτέστι τῇ θερμασίᾳ. δειέλη, καὶ κατὰ κρᾶσιν δείλη. ἀπὸ δὲ τούτου. οἷον, ἡ δείλη τῆς δείλης, γίνεται ἐπιρρηματικὴ σύνταξις. οἷον, Δείλης ἦλθον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ. ὅμως. παρὰ τὸ ἐνδεῖν τηνικαῦτα τὴν ἕλην. ἀπὸ γὰρ τῆς μεσημβρίας ἀμυδροτέρα γίνεται ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης. λέγεται δείλη καὶ δειέλη καὶ δείλη.

Δειλός, σημαίνει δύο. τὸν ἄθλιον, παρὰ τὸ δέος, δειλός. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ βῶ τοῦ μέλλοντος γίνεται βηλός, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείδω δείσω, σημαίνοντος τὸ φοβοῦμαι, γίνεται δειλός. ἀντὶ μὲν τοῦ δειλαίου, Ὤμοι ἐγὼ δειλός. καὶ τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον. ὡς τό, Ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τ' ἄλκιμος.

Δειλιῶ, ἐκ τοῦ δειλός.

Δειλακρίων, ὁ δειλός. Ἀριστοφάνης. Ὦ δειλακρίων πῶς ἦλθες. σύνθετος ἡ λέξις. παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ ἄκρος. ὁ ἄκρως δειλός. εἴρηται καὶ δείλακρος, καὶ δειλάκρα. καὶ δειλακρίνας. δειλακρίων οὖν, ὁ ἐλεεινός. ταλαίπωρος. ἄχρειος.

Δεῖμος, ὁ φόβος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος, κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δέϊμος καὶ δεῖμος, ὁ δέος ἐμποιῶν. ὄνομα πρέπον Ἄρεος παιδί. Ὅμηρος. Δεῖμός τε φόβος τε.

Δεῖμα, ὁ φόβος. ἔστι καὶ ῥῆμα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ποιήσω μέλλοντος, γίνεται ποίημα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ φοβοῦμαι πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δείω. ὁ μέλλων, δείσω. γίνεται δεῖμα δείματος. Δειματῶ, παρὰ τὸ φόβον. παραγωγὴ ἀπὸ ὀνόματος. ὡς τὸ δεῖμα δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ οἰδῶ οἰδαλέος. καὶ ἀπὸ ἐπιρρήματος.

Δειμαλέος, εὐλαβής. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖμος, δειμαλέος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ δύο συλλαβάς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν. θαρσαλέος. νηφαλέος. σεσημείωται μέντοι δὲ τὸ ἴσ[illegible] παρὰ ταῦτα. δαιδάλεος, ἀπὸ τοῦ δαίδαλος. ἔστι καὶ κονισάλεος. Κονισάλεον δίφρον, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ. ἀπὸ τοῦ κονίσαλος, ἀποβολῇ τοῦ ι. ἀταθάλεος, ἀπὸ τοῦ ἀτάσθαλος, πλεονασμῷ τοῦ ε γέγονεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀτασθάλεος. αἰθάλεος. τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἀπὸ τοῦ αἴθω γὰρ ὑπάρχει. ὡς νήφω, νηφάλεος. ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλεος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ὡς Πυρὶ αἰθάλεοι πρηστῆρες.

Δειμάμενος. τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ἔδειμα. ἐδειμάμην. ἡ μετοχή, δειμάμενος.

Δειδέκτο, ἐδεξιοῦτο. Δειδέκτ' Ἀχιλῆα.

Δέδοικα, ἀπὸ τοῦ δείκω.

Δεῖν. Δεῖν ᾠήθην. δέον εἶναι ὑπέλαβον. ἀναγκαῖον ἐνόμισα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς ει δίφθογγον, πλεῖν σταδίου λαλίστερα, ἀντὶ τοῦ πλέον σταδίου φλυαρώτερα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν. Δεῖν τόδε γενέσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ πλέειν, πλεῖν. ὡς δέειν, δεῖν.

Δείους. ἀπὸ τῆς δέους γενικῆς καὶ σπέους, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δείους καὶ σπείους. οἷον, Χλωροὶ ὑπὸ δείους καὶ ἦρα κατὰ σπείους. ὡς τὸ [illegible].

Δεῖος, προπερισπᾶται. ὁ ψυκτήρ. παρὰ τὸ δέος ἐμποιεῖν.

Δεινός, ὁ φόβου ποιητικός. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῷ ῥητορικῷ εὑρόν. πανοῦργος. ἱκανός. ἀπολάκευτος. σοφός. ἔμπειρος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔλεος γίνεται ἐλεεινός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέος, γίνεται δεϊνός. καὶ κρᾶσει, δεινός. ὁ φόβου ἐμποιητικός. ὅθεν καὶ αἰνός, ὁ χαλεπός.

Δείνων, καὶ Δεινίας, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δεινός. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα ἅπαντα, διὰ διφθόγγου

γράφει, δειπνολόχος. καὶ ῥῆμα δειπνῶ. ἔστι τὸ δειπνοποιῶ.

Δεῖπνος, τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον λεγόμενον. ὅθεν καὶ ἀριστῶ. δόρπος δὲ ὁ ἑσπερινός. ἐκ τοῦ δεῖ τοῦ σημαίνοντος τὸ τρέφειν καὶ πόνος. τὸ πονός τις ὤν. καὶ δεῖπνος, μετὰ τὸν δεῖπνον. δεῖπνον, ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς. καὶ ἤδη τρίτη καὶ τετάρτη μέση τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συνεχέστερον τὸν καιρὸν ἑσπερινὴν τροφὴν δεῖπνον ὀνομάζοντες ὡς καὶ νῦν, μετὰ τὸν δειπνεῖν. ἔωθεν ἐσθίοντες ἐπὶ πόλεμον ἢ ἐπὶ ἐργασίαν ἐξήρχοντο. ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ δάπτω, δάπτον καὶ δάπνον καὶ δεῖπνον κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν.

Δειπνιστός. ἐπὶ δειπνῶ, δειπνιστός. Ἀλλ' ὁ Ἰσοδεις (?) δειπνιστός ἔχει. πλεονάζει τὸ σ, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. ἀπὸ τοῦ δειπνίζω δειπνιστός. ὥρος.

Δειπνολόχος, κλεπτοφόρος. καὶ κόλαξ. Γυναικὸς δειπνολόχης. τῆς κακαλοχούσης. τῆς λάθρα ἐσθιούσης, καὶ μὴ φανερῶς. ἢ τῆς χωρὶς ἀλλοῦ τοῦ ἀνδρὸς κλειδ. καὶ κεράσαι πρὸ ὥρας ὠοῖα.

Δείρη, βαρυτόνως ἡ πόλις.

Δειρή, ἐκ τοῦ δέρω, δέρη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δειρή. κυρίως ἀπὸ μεταφορᾶς. κατὰ τοῦτο γὰρ τὸ μέρος παρὰ θύραν δεῖ χοῦ ἐκδέρεσθαι τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τούτου, μετῆλθε καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. οἱ μέντοι αἰολεῖς, δέρεα λέγουσι. καὶ κατὰ παρασχηματισμόν, δέρρις. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ τεταμένη.

Δεῖσα, ἡ ὑγρασία. ὅθεν ὑγρώδης καὶ βοτανώδης, ἢ βύρσαν. Ἴσως. παρὰ τὴν δεύσω μέλλοντα, σημαίνει τὸ βρέχω, γίνεται δεῦσα καὶ δεῖσα. ἡ δυσωδία. εἴρηται παρὰ τὸ δίω τὸ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, ὃ σημαίνει τὸ φοβοῦμαι. ἵνα ἦ δεῖσα, ἡ δυσοσμία ἣν φεύγομεν. εἴτε οὖν διὰ τοῦ ι, εἴτε διὰ τῆς ει διφθόγγου, τὸ δίω καὶ δείω διφορεῖται. ὅθεν δέος καὶ δῖος διὰ τοῦ ι. ὅθεν ῥὶς πεδίας ἐν πριάμου δίον.

Δεισήνωρ, ὄνομα ἥρωος. παρὰ τὴν δείσω μέλλοντα καὶ τὸ ἀνήρ. ὡς εὐήνωρ, ἀντήνωρ. τὸ γὰρ ἀνήρ ἐν τῇ συνθέσει, τρέπει τὸ μὲν ἄλφα εἰς ἦτα, τὸ δὲ η εἰς ω. Δεισήνορα δ' ἱππόθοόν τε.

Δεισιδαιμονία. λέγεται ἡ πρὸς τοὺς πονηροὺς δαίμονας ἐπιμέλεια. εἰς τὸ δείδω. καὶ φόβος. γίνεται παρὰ τὸ δείδω. ὁ μέλλων, δείσω, καὶ τὸ δαίμων, ὃ σημαίνει τὸν θεόν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἕλλησιν ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται. παρὰ δὲ ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς, ἐπὶ τῆς ἀσεβείας λέγεται ἡ δεισιδαιμονία.

Δεισιδαίμων. θεοσεβής, ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν, καὶ οἱονεὶ δεδοικώς.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η

Δηθύνω, τὸ βραδύνω. ἐκ τοῦ δηθά, ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ πολὺ δηθύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δηθύνω. πλεονάζει γὰρ τὸ ν ἐν τοῖς εἰς ω ῥήμασι. πολλὰ γὰρ ῥήματα ἀπὸ ἐπιρρημάτων γίνονται. ὡς ὀψέ, ὀψίζω. θαμά, θαμίζω. τὸ δηθά, ποτὲ μὲν ἐστὶ παραπλήσιον δή, ποτὲ δὲ ὡς δή.

Δηθά, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ἐκ τοῦ δήν, γίνεται δηνθά. καὶ ἀποβολῇ. οἷον, Δηθὰ μάλα σκηνὰ χων. πολλάκις συνεχῶς.

Δήιος, ὁ πολέμιος. καὶ ἐπίθετον τοῦ πολέμου. Δήιον ἐς πόλεμον καὶ πόλιν. σημαίνει τὸν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. καὶ δηΐοισι. παρὰ τὸ δέος, δέιος, καὶ δήϊος. ὁ δέος ἐμποιῶν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάιος, καὶ δήϊος, ὁ καυστικός. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. δήϊος, ὁ διακοπτικὸς ἀνθρώπων καὶ οἴκων καὶ πόλεων καὶ δένδρων.

Δηίων. ἀπὸ τοῦ δήϊος, γίνεται δηΐων. ὡς ἀπὸ τοῦ διπλάσιος, διπλασίων.

Δηιότης, ἡ μάχη. παρὰ τὸ δηιοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους.

Δηιόσας, σημαίνει τὸ διακόψας. ἐκ τοῦ δαίω τὸ κόπτω, ἢ καίω. διαλύσει τῆς αι διφθόγγου, γίνεται δαίς. καὶ ὄνομα δήϊος. τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα. καὶ ῥῆμα δηιῶ. ἐξ οὗ τὸ δηιόω. καὶ περισπωμένως δηιῶ. εἶτα κατὰ συναίρεσιν, δηῶ δηιώσω. δηώσειν, ἀνελεῖν. φονεύσειν.

Δήετε, εὑρίσκετε. ὅθεν ὅτι τινὲς καὶ τὴν δήμητραν δηὼ λέγουσι. διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ τὴν θυγατέρα λέγειν δήεις, ὅ ἐστιν εὑρήσεις. γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω, δήω.

Δηώ, ἡ δημήτηρ. καὶ διφορεῖται ὥς φησιν ὁ τεχνικός. οἶδε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ χωρίς. καὶ εἰ μὲν μὴ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δήω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω. καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, δήεις, τουτέστιν εὑρήσεις. καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἐφεῦρε τὸν σῖτον. εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγεται ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ ἄλφα εἰς ἦτα. καὶ γὰρ ἡ δημήτηρ γῆ ἐστιν. ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὅτι μετὰ λαμπάδων ἐζήτει τὴν θυγατέρα. τινὲς δέ φασιν ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ δημήτηρ δηώ. ἀγνοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν. τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά, θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων. οἷον, ὑψιπύλη, ὑψώ. ἀδελφή, ἀδώ. εἰ οὖν δημήτηρ, δημὼ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑποκοριστικόν. δηώ, ἡ ὅτι πολλάκις ἐδηώσε γῆν, τουτέστι διέκοψε ζητοῦσα τὴν θυγατέρα. ἢ γνωστικὴ ἐστὶ κατὰ τροπὴν τοῦ γάμμα εἰς δέλτα. ἢ ὅτι λυπουμένη διὰ τὴν θυγατέρα, ἐδαίετο τὴν ψυχήν. ἢ δηώ, παρὰ τὰς δηάς. οὕτω γὰρ δηαὶ προσαγορεύονται ὑπὸ κριτῶν αἱ κριθαί.

Δῆλος, καὶ εὔδηλος. παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω. ὥς τὸ, Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος ἀθήνης. ὁ μέλλων, δήσω. καὶ δῆλος ὁ

εὑρετὸς καὶ προφανής. ὡς τὸ παρὰ τὸ ἥσω, ἧλος. ἢ ὅτι πρῶτον εἰς τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω. οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος. ἐγὼ μὲν οὐ δέω ταῦτα μαρτυρέοντας. καὶ ὡς εἴκω, εἴκελος, οὕτω δέω, δέελος. τὰ γὰρ πρόδηλα, ῥᾳδίως εὑρίσκονται. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω, κατ' ἔκτασιν δήω, ἀφ' οὗ τὸ δῆλος.

Δῆλος, ἡ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἴρηται ὅτι κρυπτομένην αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὁ Ζεὺς δήλην ἐποίησε, καὶ ἀνέδωκεν ἵνα ἡ Λητώ. Ζεὺς γὰρ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν. ἥτις δεκαμηνιαίου χρόνου διαγενομένου περιῄει τὴν διὰ θαλάσσης Ἀστερίαν τὴν νῆσον μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων. ἐκεῖ τε ἐλθοῦσα καὶ ἁψαμένη δύο φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας. Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη.

Δῆλος, ὁ φανερός, ἐκ τοῦ δαλός, κατὰ τροπὴν τοῦ ἄλφα εἰς η, καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου.

Δηλῶ, τὸ φανερῶ. ἐκ τοῦ δῆλος, καὶ τὸ βλάπτω. ἐξ οὗ τὸ δηλοῦνται. καὶ ἐδηλήσαντο, ἤγουν ἔβλαψαν. γίνεται παρὰ τὸ δῆρις ὅ ἐστιν ἡ μάχη, δηρῶ, καὶ δηλῶ. ἢ παρὰ τὰ κῆλα τὰ βέλη. οἱονεὶ τὰ φθαρτικὰ καὶ βλαπτικά. κατὰ τροπὴν τοῦ κ εἰς δ. ὡς καίω, δαίω. γίνεται δηλῶ τὸ βλάπτω. καὶ δηλητήριον, τὸ θανάσιμον, καὶ βλαπτικόν.

Δῆμος, τὸ πλῆθος. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δέω, δέμος καὶ δῆμος. συνδεδεμένος ὄχλος. ὡς μένω, μένος καὶ μῆνις. ἢ παρὰ τὸ δέμας, δῆμος. οἷον, ἓν σῶμα ὑπάρχων. ἢ δίδημι τὸ δεσμῶ. ὁ μέλλων, δήσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ δῆμος. τὰ δὲ περιληπτικά, δύο συντάξεις ἐπιδέχεται τῷ λόγῳ τῆς φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τοῦ σημαινομένου. ἡ μὲν φωνὴ ἑνική. τὸ δὲ σημαινόμενον, πληθυντικόν. τὸ δη, ἦτα. διότι εὑρέθη παρὰ τοῖς Δωριεῦσι λεγόμενον δᾶμος. καὶ ἡμεῖς τὰ τῶν Δωριέων ἔθεσιν ἑπόμεθα.

Δηλονότι. παρὰ τὸ δῆλον τὸ φανερόν, καὶ τὸ ὅτι ἀντὶ ἐπιτάσεως, σημαίνει τὸ πάνυ. δηλονότι γάρ, τὸ πάνυ φανερόν.

Δήπου, ὡς δῆθεν δήπουθεν. δηλονότι ἔκ τινος τόπου.

Δῆτα, οὕτω. δῆθεν. ὡς δὴ μάλιστα ἐκ τοῦ δηθύνω.

Δημεύειν, τὸ τὰς οὐσίας δημοσιῶσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν, ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν.

Δημός, σημαίνει δύο. ὀξυτόνως τὸ λίπος. ἐν πίονι δημῷ. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαον. δαμὸς καὶ δημός, τὸ καιόμενον ἐν ταῖς θυσίαις. ἢ δι' οὗ καίονται αἱ θυσίαι. καυστικὸν γὰρ τὸ λίπος. ὡς παρὰ τὸ θύω, θυμός. καὶ χύω, χυμός, οὕτω καὶ δήω τὸ καίω δημός. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δεμός καὶ δημός. κατ' ἀντίφρασιν τὸ εὐδιάλυτον. καὶ τὴν δημοτικὴν διάλεκτον. ὡς ἐν τῷ μ Ὅμηρος. δημὸν τὸν δημότην φησί, τὸν δημοτικόν.

Δημάδης, οὐκ ἔχει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ δημέας, γίνεται δημεάδης. καὶ κατὰ συναίρεσιν, δημάδης. καὶ ὤφειλεν εἰς τὸ η γίνεσθαι ἡ κρᾶσις. ἀλλὰ διὰ τὸν χαρακτῆρα, εἰς α ἐτράπη. τὰ γὰρ εἰς δης πατρωνυμικά. ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα, ἢ τὸ ι θέλει παραλήγεσθαι, ἢ τὸ ἄλφα. οἷον, Πηλείδης, Αἰακίδης, Εὐρυμάδης. Πυλάδης. οὕτως οὖν καὶ Δημάδης.

Δημολάλητος, περιβόητος.

Δήμαρχος, ὁ δήμου τινὸς ἄρχων. ὅς καὶ τοὺς κατὰ χώραν δήμου προΐστατο, καὶ ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἑκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δημόκοινος, δημόσιος βασανιστής, ἢ ὁ δήμιος. ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ δήμου τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σοφοκλῆς. Οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται. εἴρηται παρὰ τὸ καίνειν τὸ φονεύειν. ὁ ἐκ τοῦ δήμου ἐπιτεταγμένος καίνειν. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, δημόκοινος.

Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος. ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. ἐκ τοῦ [illegible], δῆμος δημότης. καὶ δημόσιος. δημοσιεύειν, τὸ τὰ δημόσια ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ.

Δημοδέστερος, ἀσχημονέστερος. διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντα γινόμενα διὰ τὸν δῆμον.

Δημοθοινία, τοῦ δήμου εὐωχία. ἡ θυσία.

Δημοῦσθαι, παίζειν. οὕτω Πλάτων. καὶ δημώτατα, παίγνια.

Δήμια, τὰ δημόσια. τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν. Ἰλιάδος ρ. δήμια πίνουσι, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος. τὰ δὲ διδόμενα παρὰ τοῦ δήμου [illegible].

Δημιουργεῖον, ἐργαστήριον.

Δημιουργός, πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ τοὺς τεχνίτας. ἀφ' ὧν καὶ ὁ τῶν πάντων ποιητὴς θεός, δημιουργὸς εἴρηται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλοῦντο παρά τε Ἀργείοις καὶ Θεσσαλοῖς, οἱ περὶ τὰ τέλη. ἵνα σημαίνῃ τὰ δημόσια ἐργαζομένους, καὶ διάφορον δόξαν ἔχοντας. παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ τὰς πλακοῦντας ἐργαζομένας γυναῖκας. λέγονται δ' οὕτω τοῖς ἐμπείροις. ἐνίοτε δὲ τοὺς ὁτιοῦν ποιοῦντας. λέγονται καὶ οἱ περὶ τὰς χειρουργίας καὶ τὴν τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν. κοινὰς γὰρ μόνον οὐχ ὑπερέχοντας χεῖρας.

Δημήτηρ. παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ μήτηρ, γημήτηρ οὖσα. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς δ. ἢ δημομήτηρ κατὰ συγκοπήν. ἢ παρὰ τὸ δῆλον τὴν γῆν καὶ τεμνομένην ταῖς ἀροτριάσει. ἢ παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. λαμπαδοῦχος γὰρ ἡ θεός. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὴ τὸν θεόν, καὶ τὸν καρπόν, καὶ τὸν σῖτον, καὶ τὴν γεωργικὴν ἐπιστήμην.

Δημήτερος ἀκτή. διὰ τὸ κατάγνυσθαι ἐν τῇ ἅλῳ τὸν στάχυν τὸν ἐνακτῆ. ἢ αὐτὸν τὸν σῖτον ἐν τῷ μύλῳ θραύεσθαι.

Δημήριος, ὁ πύκτης. τοιοῦτοι δέ εἰσι καὶ οἱ πύκται. ἢ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπτον τοὺς ἀμφισβητοῦντας.

Δήν. Ὅμηρος. Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν. τουτέστιν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἄφωνοι ὑπῆρχον, καὶ ἡσύχαζον. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅ ἐστι τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. πλεονασμῷ τοῦ δ, δαιών. καὶ συγκοπῇ δών. καὶ τροπῇ δήν. τὰ δὲ εἰς ην ἐπιρρήματα, διὰ τοῦ η γράφεται.

Δήνεα. Ἰλιάδος δ. Ἤπια δήνεα οἶδε. τὰ βουλεύματα, ἀπὸ τοῦ μήδεα κατὰ τροπὴν τοῦ μ εἰς δ. ἢ παρὰ τὸ δὴν ἐπίρρημα. χρόνου γὰρ δεῖται ἡ βουλή. ἔνθα, Καὶ παῦροι δηρὸν βουλεύειν ἔχει καὶ πολλὸν ἄμεινον. ἢ παρὰ τὸ δήω τὸ εὑρίσκω, δῆνος. ὡς κτήσω, κτῆνος.

Δηρόν, ὄνομα τινές, ἐπίρρημα. πολλὰ γάρ ἐστι τοιαῦτα.

ὡς περὶ ἡ πέρα τῆς περαίας τὴν περαίαν. καὶ ἐπίρρημα πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων. καὶ πρώϊος, πρωΐα. ἡ ἀττικὴ, πρωΐαν. καὶ παρὰ τὸ βοιωτικὸ, πρωΐκην. δεῖ οὖν τὸ πρωΐνὴν ἐπίρρημα. οὕτω δηρόν, δεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Δηναιός. ὅπερ ἀρσενικόν. ὁ πολυχρόνιος. ἰλιάδος ε. μάλ' οὐ δηναιός. τὸ οὐδέτερον, δηναιόν. καὶ συγκοπῇ, δηνόν. καὶ παρὰ τὸ τῆς ὑγρᾶς, δηρόν. καὶ μετάγεται εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. τὸ δὴν, ἤ, καὶ τὸ ρὸν μικρόν. ὅτι ἀπὸ ὀνόματος παρῆκται. τὰ γὰρ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν γρα‹φὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει›.

Δῆρις, ἡ μάχη καὶ ἡ ἔρις. Δῆριν ἀπερείσιον πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος. παρὰ τὸ δαὶ καὶ τὸ ἔρις, δαέριστις οὖσα. ἡ μεγάλη ἔρις. ἢ παρὰ τὸ δηλέεσθαι, δῆλις καὶ δῆρις. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ σφάζω καὶ κόπτω, ἐξ οὗ δαῒς βαρυτόνου. καλλίμαχος. ἔσσι δαῒν ἐρχομένων. καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, δῆϊς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῆρις. ἐκ τούτου τὸ ῥῆμα δηρίω καὶ δηριῶ περισπώμενον καὶ βαρύτονον. ὡς κονίς, κονίω. δῆρις, δηρίω, καὶ δηριῶ. οἷον, δὴ τότε δηριόων τῷ ποσειδάωνι καὶ ἀπόλλων.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Δία, ἡ νάξος, οὕτω πρότερον καλουμένη. ὅμηρος. δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ. ἀπὸ τῆς διὸς γονικῆς. διότι ἐν αὐτῇ ἐτράφη ὁ ζεύς. καλλίμαχος. ἔσσι δίη, τὸ δ' ἔσκε παλαιότερον οὔνομα νάξῳ.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Διάβολος, παρὰ τὸ διαβάλλειν. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω συγκείμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. οἷον, ἐλαφηβόλος. ἑκατηβόλος. καὶ διάβολοι, ἀπατητικοί.

Διαβούλιον. οὐδέτερον ὑποκοριστικόν. παρὰ τὸ βουλή. προπαροξύνεται. πᾶν γὰρ εἰς ον οὐδέτερον καθαρὸν μονογενὲς τῷ ι μόνῳ παραληγόμενον ὑπὲρ τὰς δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται. εἴτε κύριον. εἴτε προσηγορικόν. εἴτε ὑποκοριστικόν.

Διαίνω, τὸ βρέχω. τὸ ὑγραίνω. ὅμηρος. δίαι‹ στικόν. νε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. κυρίως τὸ ἐκ διὸς βρέχεσθαι. διὸς δίω, διαίνω. ὡς μιῶ, μιαίνω.

Δίαιτα. δὶς δαιτρός, δαῖτα καὶ δίαιτα.

Διαιτηταὶ, κριταί. καὶ διαιτᾶν, διακρίνειν.

Διακείσεται, γνωρίσει. διαγνώσεται. γνώσει, μαθήσεται. ἰλιάδος θ. αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται.

Διαδικασία. οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστι. λέγεται διαδικάσαι τινὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ. διογένης. ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λει‹τουργίαν καὶ εἰς τάγμα›.

Διακένοπτον. δι', ἀδόκιμα. τουτέστι. διεκόπτον τὸ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

Διαβούλια, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πλάσματα.

Διακηναιόμενος, ξεόμενος, ἢ λυπούμενος. καὶ διακεκηναισμένη, διεφθαρμένη.

Διακλιμακίσαι, διαπαλαῖσαι. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς πάλαισμα ποιόν.

Διακαυνιεῦσαι, διακληρῶσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. κρατῖνος. πυλαϊκὰ ἀπὸ προτέρου τὴν καῦνον ἀριθμήσαντες. καὶ ἐγὼ ὡς καυνιῶν μάλιστα χρωμένων.

Διαγράψαι, τὸ ἀναλέγεσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ διαγράψαι, καὶ τὸ διαξύσαι. ἀπὸ τῶν περιγεγραμμένων καὶ περιαι‹ρουμένων›.

Διανουράζεσθαι, τὰ γωνίας βλέπειν. παρὰ τὸ διαγελᾶν τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας βλέπειν. ἢ κρατῆρες, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγεσθαι.

Διακωδωνισθέντες, διαφημισθέντες. ἐπὶ τῶν ἐπὶ πράγμασί τισι διαπειρωμένων λαμβάνεται. τέτακται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διαπειραθέντες. οὕτω λυσίας. ἀπὸ τῶν ἵππων μετῆκται. εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες.

Διακριδὸν, διακεκριμένως, ἐν διακρίσει. δεῖ ἐπιεικείας.

Διακρινθέντε. Ἄλλοι δὲ διακρινθέντε τάχιστα. ἰλιάδος γάμμα. ἀντὶ τοῦ διαχωρισθείητε. τὸ θέμα, διακρίνω. κρινῶ, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην. κριθεὶς, κριθέντος, κριθείην. ἢ ἐκ τοῦ διεκρίθην πλεονασμῷ τοῦ ν ποιητικῶς, ἐξ οὗ διεκρίνθην. τὸ εὐκτικὸν διακρινθείημεν, διακρινθείητε. καὶ κατὰ συγκοπὴν, διακρινθέντε. ὡς τὸ διακοσμηθέντες ἐκ τοῦ διακοσμηθείημεν κατὰ συγκοπήν. εὐκτικοῦ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου.

Διεκωδώνισε, διεπείρασεν. ἐπειδὴ περιιόντες τοὺς περιβόλους τοῖς κώδωσιν οἱ τειχοφυλακοῦντες, ἀπόπειραν ἐποιοῦντο τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ζήτει ἐν τῷ δε‹ διεσφάλησαν›.

Διάθεσις. ἔχουσι τὸ τὴν διάθεσιν οἱ ἐξη‹γηταὶ› ῥήτορες ἀπὸ γνώμης ἢ διανοίας τῶν λεγόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ διαθέσθαι λόγον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι. καὶ ἀντὶ διακοσμήσεως. καὶ διατίθεσθαι, διαθήκας γράφειν. λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα καὶ ἀντὶ τοῦ πάσχειν.

Διαβάτης, ὄργανον τεκτονικόν.

Διάγειν, περιέλκειν, καὶ ἐξαπατᾶν.

Διαγραφὴ, ἡ σύνθεσις καὶ ἀντὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.

Διακιγκλίσον, διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον κινησίουρον.

Διακρία, καὶ διακριεῖς οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ ὄρους τῆς εὐβοίας. εἴρηται ὅτι ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς εὐβοίας διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγονότων, ἥφαιστος καὶ ἑρμῆς καὶ ἀθηνᾶ. καὶ ἥφαιστος μὲν ὅτι ἄλσος θαυμάσιον θεῶν ἔργον. ἑρμῆς δὲ οἰκίαν χρησιμώτατον. ἀθηνᾶ δὲ βοῦν. ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν, τό, τε χωρίον καὶ οἱ εὐβοεῖς ἀπὸ μέρους ὠνο‹μάσθησαν›.

Διάκτορος. παρὰ τὸ διάγω, διῆκται, διά‹κτωρ›, διάκτορος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. ὁ τοὺς λόγους διάγων. ὅμηρος. διακτόρῳ ἀργειφόντῃ. ἄγοντι τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν. ἀγγελιαφόρῳ. ἢ διακτόρῳ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν. καὶ διαγγέλλοντι καὶ σημαίνοντι τὰς ἀγγελίας. ἐκ τοῦ τροπῇ τὸ σημεῖον. ἀφ' οὗ ἀριστοφάνης. εἰ μή τε χρήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι. ἐξ οὗ ὦν διάκτο-

ρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄκτωρ. ὁ δὲ καὶ σαφηνίζων ἐν τῷ λέγειν. οὕτω δὲ τὸν Ἑρμοῦ φασί, παρὰ τὸ κέαρ τῶν τελευτησάντων κομίζειν. ἢ ὁ διάγων τὰς ψυχάς. τοῦ δὲ Ἑρμοῦ ἐπίθετον. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς, ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ διακόνου τίθεται. Καλλίμαχος. ἐπὶ Γλαύκου τὸ ἐπίθετον. Ἀλλὰ θεὴ ὅτι πέμπε διάκτορον ἐν Λαχεῖ Παλλάς. διάκονον καὶ διαγωγέα τῶν ψυχῶν.

Διάκονος, ἀπὸ τοῦ ἐνέκω τὸ φέρω καὶ προσπελάζω. ἐν συνθέσει, διαενέκω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, διαένεκος. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ τροπῇ, διαένονος. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς α μακρόν, διάκονος. ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα. τινὲς παρὰ τὸ κονεῖν τὸ ὑπηρετεῖν ἐγκονεῖν, τὸ ἐπείγεσθαι. ὅθεν τὸ ἐγκονέουσαι.

Διακορής, μεμεστωμένος.

Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συντίθεται καὶ ἢ πρεσβείας ποιεῖται. παρὰ τὸ κῆρυξ κήρυκος. κηρυκεύω καὶ διακηρυκεύω.

Διάλεκτος, ἡ γὰρ καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν. ἢ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων. ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται τῆς ἑτέρας. ἀπὸ τοῦ διειλέχθαι ὡς κρατιστεύουσα.

Διαμπάξ, διόλου. διαμπερές. διηνεκῶς. διέξω διὰ. ἀπὸ τοῦ διαρπάζω, διαρπάξω. ἀποβολῇ τοῦ ω, καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ.

Διαμπερές, διαμπάξ. διόλου. παρὰ τὸ πέρας, διαπέρας. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ καὶ μεταθέσει ἰωνικῇ τοῦ α εἰς ε, διαμπερές. τουτέστι τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ τέλους πέρας.

Διαλείμματα, διαστήματα. διαχωρίσματα.
Θεὸς ἐν σαρκί, καὶ οὐκ ἐκ διαλειμμάτων ἐνεργῶν ὡς ἐν τῷ [illegible] ὁ μέγας Βασίλειος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν.

Διαμῶ, τὸ θερίζω. σχήματος συνθέτου. ἐκ τῆς δια προθέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας. ὁ μέλλων, διαμήσω. διάμησε. τὸ διαμῶ ἐκ τοῦ ἀμη, ὅπερ ἐστὶ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἡ λεγομένη

Διαμυλλαίνειν. Ἀριστοφάνης. διαμωκᾶσθαι καὶ διεπαίνειν τοῖς χείλεσιν ἀπὸ τῶν μύλλων. μύλλα γὰρ τὰ χείλη. καὶ μύσταξ. ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ κόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη.

Διαμυδαίνεται, διαπεδᾷ, καὶ διαρρεῖ, καὶ διηθεῖται.

Διάνοια, ἡ ἐνθύμησις. διανοά τις οὖσα, ἡ διανοουμένη.

Διαμετρητός. ἡ εὐθεῖα διαμετρητός. σχήματος παρασυνθέτου. καὶ πόθεν διαχωρίζεται τὰ παρασύνθετα ἐκ τῶν συνθέτων. ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόνου. τὰ μὲν γὰρ σύνθετα, προπαροξύνεται. τὰ δὲ παρασύνθετα, ὀξύνεται. ταῦτα δὲ ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ ῥήματος ἔσχον τὴν σύνθεσιν. οἷον, ἐκλέγω, ἐκλεκτός. ἐπίλεκτος δὲ προπαροξύνεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔσχε τὴν σύνθεσιν. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ λεκτός. οὕτως οὖν καὶ διαμετρῶ διαμετρήσω, διαμετρητός.

Διαπρύσιον. Ἤυσε δὲ διαπρύσιον. διήκουσαν. μέγα, καὶ διαβόητον. παρὰ τὸ πεύθομαι, ἐπυθόμην, πύσιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ ἀπὸ τοῦ περῶ, περάσω, περάσιον. καὶ κατὰ συγκοπήν, πράσιον. καὶ τροπῇ, πρύσιος, καὶ διαπρύσιος. ὡς μάθω, μῦθος, μύθιος.

Διαπραθέειν, διαπραθεῖν. ὡς τραφέειν. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέρθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπραθον.

Διαπαντός, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι. κυρίως ἤδη καὶ τὸ μάχεσθαι.

Διαπατταλευθήσει, τὸ ὑπὸ βύρσης διατεθήσει πατ-

Διαποδίζων, βασανίζων, καὶ ἐπιμελῶς τάλοις. ἐξετάζων.

Διαπεσεῖν, τὸ ἐκ πολέμου διασωθῆναι.

Διαπτερῶσαι, ἀνευρῶσαι. διαστῆσαι.

Διάτορον, ὀξύτονον. σαφές. ὀξύηχον. λέγεται ὡς ὕλαξ.

Διαυλία. ὅταν δύο αὐλῶσι.

Διαπηνικίζω, ἀπατῶ. Κρατῖνος. Τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνίκισας λόγον. εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἥ ἐστι περίθετος κόμη ὡς ἡ φενάκη. ἢ τρίχωμα ἰασάμενα, ὡς φύσει οὖσα. τινὲς δὲ τὸ ποικίλλω ἐξηγοῦνται ἀπὸ τῶν πηνῶν ἢ πηνίων, ὄντων ποικίλων. γίνεται ἢ πηνίζω, καὶ πηνικίζω.

Διαπυδικίσαι, διαλαλῆσαι. διαφυγεῖν.

Διαπιθηκίσαι, τὸ διαπαῖξαι ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον.

Διαπατταλεύω, τὸ διερευνῶμαι καὶ ζητῶ ἐπιμελῶς. ἢ τὸ διατείνεσθαι παττάλοις τὸ ὑπὸ βύρσης. ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. καὶ διαπεπατταλευμένα, διεσφηκωμένα, ὡς τεμὼν δὲ πάτταλον διὰ ῥαιπουδία πυκνότητα. δεῖ ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μὴ ἐχόντων πασσάλου τόπον. οἷον ἐπ' ἀκριβὲς ἐσφιγμένα. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμάτων.

Διαρρήδην, τὸ φανερῶς, καὶ σαφῶς. παρὰ τὸ ῥέω τὸ λέγω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. ἐξ αὐτοῦ ῥήδην. καὶ ἐν συνθέσει, διαρρήδην, καὶ ἐπιρρήδην.

Διαρραῖσαι, ῥαίω τὸ φθείρω. γίνεται ἀπὸ τοῦ φθαίρω δωρικοῦ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ φθείρω. οἱ γὰρ Δωριεῖς, τὴν ει δίφθογγον, εἰς αι τρέπουσι. τὸ κύπειρον, κύπαιρον λέγοντες, καὶ φθείνει, αἴκει. τὸ ῥαῖ, δίφθογγον. ἢ ὅτι ἐκ τῆς παραγωγῆς αὕτη ἔσχηκεν, ἢ ὅτι κοινόν ἐστιν ὀλίγων. οὕτω τὰ διὰ τοῦ αιω ῥήματα ἀσυναίρετα ὄντα, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται. οἷον, παλαίω. ἀπὸ δὲ τοῦ φθαίρω, ἀποβολῇ τῶν δύο στοιχείων, αἴρω. καὶ μεταθέσει, ῥαίω.

Διαρρύπτειν, διαρρυφεῖν. διαντλεῖν. ὡς ἀρύτειν, τὸ ἀν-

Διαρρικνοῦσθαι, τὸ τὴν ὀσφῦν φορτικῶς τῷ α τλεῖν. Κράτης Τροφωνίῳ. Ξίφιζε καὶ ἀπόδιζε καὶ διαρρίκνου. ἐκ τοῦ ἐρικνοῦ. ἐρείκω τὸ σχίζω καὶ ἐρίκνω. ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου, συνεστάλη καὶ ἡ δίφθογγος.

Δίας, ὁ ἥρως. εἷς τῶν Πιτανῶν. παρὰ τὴν Διὸς γενικὴν, Δίας. ἢ εἷς τῶν Πελοπιδῶν. γίνεται παρὰ τὸ Δῖος, Δίας. καὶ ἐν συναλοιφῇ, Δείας, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὁ

Διασία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Ἀθήνησι Διὸς ἐμπαιόντων. τοῦ δ' ἰ. παρὰ τὰς ἄσας τὰς ἀνίας. οἷον, Μήμυνε δ' ἰσθμὸν ἄσαι. καὶ ἀσόμενος ἡμέτερον χῆ. διασία οὖν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπιπου-

Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. παρὰ τὰς ἄσας. καλλίμαχος. Δίασμα τῷ φάρεος ἄρχειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μερισμοῦ. ἐπεὶ τοὺς στήμονας διαμερίζουσι. διάσμα οὖν, δάσμα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δίασμα. ἢ παρὰ τὸ ἄσσω, ἄσω, καὶ ἄσμα, καὶ δίασμα. τοῦ δὲ ἄσσω, γίνεται αἰολικῶς, ἄζω. καὶ ἄζομαι καὶ διάζομαι. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὰ διὰ σσ, διὰ ζ ποιοῦσιν. οὕτως δὲ καὶ τὸ μέσσων, ἀπὸ τοῦ μέγας, μέζων φασὶ καὶ μείζων. καὶ τὸ ὀλίσσων, ἀπὸ τοῦ ὀλίγος, ὀλίζων.

Διασφάξ, ὁ δὲ στενὸς τόπος. ἡρόδοτος. τοῦ ὄρεος ἐστὶ διασφάξ. καὶ διὰ τῆς διασφάγος, ἄσυ πρὸς ἔ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θερίζω θρίζω, θρίξ. βαστάζω βαστάσω, βάσταξ, καὶ νεκροβάσταξ. οὕτως ἀπὸ τοῦ σπῶ σπάζω σπάξω, σπάξ. καὶ σφάξ, καὶ διασφάξ.

Διαστεῖσαι. ἔοικεν ὠνομάσθαι οἱ διάστειποι παρὰ τὸ κρινομένους ἐπεὶ δεῖ καὶ στεῖσθαι πρότερον. εἶτα βάλλεσθαι, ἵνα ἀκαθάρτους κρίνωσι μᾶλλον ὦσι.

Διαστοιβημένος. τεταραγμένος. ἄτακτος. τεθορυβημένος. στοιβὴν γὰρ δ' ἔλεγε ἔχειν. παρὰ τὸ στεῦω ῥῆμα. ὃ σημαίνει ὁ σκ-

Διασαλακώνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψον. σημαίνει τὸ ὀρχοῦ. φαι. διαγαυρίασον. ἀριστοφάνης. Τρυφερόν τι διασαλακώνισον. σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους. ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὅ ἐστι ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεὶ σείεσθαι παρὰ τὸν σάλον. Ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον. ἀριστοφάνης.

Διασαυλούμενος, ἁβρυνόμενος, καὶ διαθρυπτόμενος. παρὰ τὸν σαῦλον τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις. Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης.

Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. οἷ, Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα.

Διασκανδικίσας, τὸ ἐν εὐριπίδῃ ὡς. σκάνδιξ τὸ λάχανον. ἡ δὲ μήτηρ εὐριπίδου, σκάνδικας ἐπιπράσκεν.

Διαστήτην, διέστησαν, καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἵστημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. τὸ γίνεται τῶν δυϊκῶν, στῆτον. καὶ τῶν δυϊκῶν χρῆσις, ἀττικοῖς ἁρμόδιος.

Διατοῦτο, δεικτικὴ ἀντωνυμία, ἢ μᾶλλον ἐπίρρημα δεικτικόν.

Διατάχους, ἐπίρρημα ἐπιτάσεως. ἐκ τῆς διὰ κοινόν. διὰ προθέσεως καὶ τοῦ τάχους.

Δίας. ὡς ἀπὸ τοῦ δράκων δράκοντος, δρακοντίας, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς, γίνεται Δίας. καὶ κρᾶσει, Δίας. ἴστεον δὲ ὅτι τὸ Δίας καὶ θείας, διὰ τοῦ ντ κλίνονται. τὸ δὲ θείας καὶ Δίας, ἰσοσυλλάβως.

Διαπαντὸς, ἐπίρρημα χρονικόν.

Διάσπιδος, κράτης λέγει ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ ἀσπίδος ἀκούουσι τὴν διάσπιδα, ἵνα ᾖ δι' ἀσπίδος πεδίου. ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότες. τουτέστιν ἐπιμήκους καὶ μακροῦ ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος, διὰ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα, περιφερῆ φαίνεσθαι μηδενὸς ἀντικόπτοντος τοῦ ὁρωμένου τέρματος, ἀλλὰ τοῦ ὁρίζοντος ἀέρος. ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται οἱονεὶ τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι ἐπιφέρει. Ἀνὰ τ' ἔντεα καλὰ λέγειν. ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. οἱ δέ φασι σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται. οἷ, Ἐσπιδέος μῆκος ὁδοῦ. καὶ ἀντίμαχος. οὐ δὲ σπιδόεσσαν προνοῆσαι, ἀντὶ τοῦ μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἀρίσταρχος. κράτης δὲ προκρίνει τὴν διὰ τοῦ α γραφὴν καὶ ζηνόδωρος. καὶ φησί. σπιδέος, τουτέστιν ἀπόρου καὶ πλατέος καὶ μεγάλου. κατὰ τὸ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν. ὁρῶ τὸ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις.

Διαῤῥύγιος, τῶν ἅπαξ εἰρημένων, καὶ διαφόρως λαμβάνεται. ἢ γὰρ ἡ γραφὴ, ἄμπελοι πέλοι ὄρχοι. ὡς ἔοικε τὸ μεταξὺ σπείρεσθαι ῥύγη. ῥύγη δὲ ὁ δημήτριος καρπός. ἵν' ᾖ διαρρύγιος. διὰ μέσου ῥύγη κατασπειρόμενος. ὁ ἐκ διαφόρων ἀμπέλων καταπεφυτευμένος πρωΐμων καὶ ὀψίμων. ὡς ἐν διαφόρῳ καιρῷ ῥύγεσθαι, ἢ ῥυγίσιμος.

Διαθεῖν, ὁρμᾶν, διατρέχειν. ἢ δακρύειν. οἷον διαθεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ θῆτα, καὶ πλεονασμοῦ ἑτέρου τ. ζήτει εἰς τὸ σήθω.

Διατίλαι, τὸ διασπάσαι, ἀπὸ τοῦ σῶ ἔκπαλος. ἔνθα τὸ σήθω. ὡς κνῶ κνήθω, καὶ νῶ νήθω. διεσπάσθαι οὖν, καὶ διατίλαι ἀττικῶς.

Διαρῥίβειν, παρασύρειν. παρέλκειν. ἀναβάλλεσθαι. ἐμποδίζειν. κωλύειν.

Διάτορον, ἐπίρρημα ὀξύ.

Διαυλος, ζήτει εἰς τὸ στάδιον.

Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακομίζω καὶ ἐξιέναι καὶ ἀφιέναι ποιῶ. εἴρηται παρὰ τὸ ὦ ὃ σημαίνει τὸ ἀφίημι. ὅθεν καὶ ἀφῶ λέγεται καὶ προῶ. εἶτα κατὰ συγκοπὴν, πρῶ φρῶ. καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν, διαφρῶ, καὶ ἐσφρῶ. ἀριστοφάνης, Τῶν μυρίων τὴν κρίσιν οὐ διαφρήσεται. γέγονε δὲ ἡ τροπὴ τῆς προ, ὡς ἐν τῷ προοίμιον, φροίμιον. πρόουρος. φρουρός.

Διαφρυκτορῶ, τὸ διαψηφίζειν, ἢ διακληροῦν. εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο. ὕστερον γὰρ ταῖς ψήφοις ἐχρήσαντο. τοὺς δὲ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν. καὶ τοὺς βαλλοὺς, δι' ὧν ἱκέτευον.

Διαψαίρουσι, διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ ποιμένα οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. διαψαίρουσι, διασύρουσι. καὶ τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταῤῥέουσαν. σημαίνει καὶ τὴν ἠρεμαίαν. εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν. οἷ, Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους.

Ϙ 49

πόθ' ἡ διαστολὴ, παρ' οὗ διαστέλλειν καὶ διαχωρίζειν τὰς λέξεις ···

Δίιπος μάλθακας, διαπαλοὺς ἡμᾶς. ὁ ὑπὸ τοῦ ὑμένου κατὰ τὴν βαφὴν ἐκείνου γιοῦρος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκκεχωσμένος. σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. ἰδοὺ δὲ φοινὸν μάλθακτα δίπονον. ἐκ τοῦ ἐγκυρικοῦ. ὅλον χρώμασι κε-

Διδάσκω, δαίω τὸ ἐπίσταμαι. ὅμηρος, δεδαημένος. δαίσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, δαίσκω. ὡς μεθύσω μεθύσκω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, διδαίσκω. ὡς βρώσω, βρώσκω, καὶ βιβρώσκω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, διδάσκω. οὐδέποτε γὰρ τὰ εἰς σκω ῥήματα κοινὰ ὄντα διφθόγγῳ παραλήγεται. ὅθεν ἐσφάλη ἀρίσταρχος γράφων τὸ φάσκοντες διὰ τῆς αι διφθόγγου, γράφων τὴν διὰ τοῦ ι. πρόσκειται κοινὰ, διὰ τὰ αἰολικά. οἱ γὰρ αἰολεῖς θνάσκω καὶ μιμνάσκω, διὰ τῆς αι διφθόγγου λέγουσιν. ἡρωδιανὸς δὲ λέγει ὅτι ἔχουσί πως φησὶ παρὰ τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαῖνον τὸ διδάσκειν ἀσκῶ, δίασκω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ δ, διδάσκω. ἀπὸ δὲ τοῦ διδάσκω, διδάσκαλος. ὡς ἴσχω, ἴσχαλος. καὶ

Διδάσκαλον, οὐκ ἀθηναῖοι λέγουσι παρὰ τὸ διδόναι τὸ καλὸν. κτέον. ἰδίως δὲ διδασκάλους λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν, ἢ τῶν τραγῳδιῶν, ἢ τοὺς μουσικούς. ἐκ τοῦ δαίω, δαίσω, δαίσκω, τὸ μανθάνω. ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω. καὶ ὅτι τὰ εἰς σκω ῥήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαι τῇ αι διφθόγγῳ ἐν κοινῷ, γίνεται δάσκω. καὶ μεταθέσει ἄσκω ἐστὶ καὶ κατὰ διπλασιασμὸν, διδάσκω. διὰ τὸ ἀναδιπλασιάζεσθαι, ἐπειδὴ ὁ διδάσκων, διπλοῦς θέλει.

Διδύμοις. παρὰ τῷ ποιητῇ διδύμοις τοῖς γυναι. δίφυες. ὡς αὐλοὶ δίδυμοι. διδυμάονας δὲ, δισσημαίνει.

Δίδυμοι, δύο. διπλοῦς. διδύμους.

Δίδυμος, ὁ ὄρχις. παρὰ τὸ δύο, δύμος. καὶ ἐν διπλασιασμῷ, δίδυμος. τὸ δὲ δύο, ἀριθμοῦ σημαντικὸν. ἢ παρὰ τὸ δὶς ἐπίρρημα, γίνεται δισσὸς δίσσυμος. καὶ κατὰ

Δίδυμος, ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθείς. ἀντίθεσιν, δίδυμος. ἐκ μιᾶς συλλήψεως. παρὰ τὸ δύω, δύμω. δίδυμος, ὁ σὺν ἑτέρῳ ἐξελθὼν τῆς γαστρός. δύω, δίδυμος.

Διδύμη, νῆσος μία τῶν αἰολίδων. εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχή-

Διδυμαῖος, ἀπόλλων. ματος, διπλῆ πως φαινομένη. ἢ διδυμεὺς, ἀπὸ τῶν ἐν μιλήτῳ διδύμων. καλλίμαχος. φοῖβέ τε καὶ ζεῦ διδύμων γενάρχα.

Δίδωμι. ἐκ τοῦ δῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, διδῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ παράγωγον ῥῆμα εἰς μι, δίδωμι. Ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν. ἔστι δὲ ποιητικὸν κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀπὸ τοῦ

Διδώσομεν, δώσομεν, διδοῦσι περισπωμένως. ἐκ τοῦ

Διδὼ, ἡ ἐρασθεῖσα αἰνείου ἡρωΐς. φασὶ διδῶ δὲ αὐτὴν ἐλίσσαν, ἤτοι ἐλίσσαν ὀνομαζομένην, κληθῆναι ὕστερον τῇ τυρίων φωνῇ, διδῶ. διὰ τὸ πολλὰ πλανηθῆναι ἀπὸ φοινίκης ἀπάρασαν ἐπὶ καρχηδόνα. τῇ γὰρ φοινίκων φωνῇ τὴν πλανήτην διδῶ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ αὐτὴν ἀνάψασαν, καὶ ἑαυτὴν ταύτῃ ἐμβαλοῦσαν, οἱ τύριοι κλαίοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιεχόμενοι, διδὼ ἀνεκάλουν, ὅ ἐστι πλανήτην.

Δίδη, ἀπὸ τοῦ δέω, δέδω. παράγωγον δίδημι, τὸ δεσμῶ.

ὁ παρατατικὸς, ἐδίδην, ἐδίδης, ἐδίδη. ὅθεν Καὶ δίδημόσχοισιν λύγοισιν. ἀπὸ τοῦ ἔδησε ταῖς ἀπαλαῖς λύγοις, καὶ τοῖς δὲ λαστήμασι τοῖς ἁπαλοῖς ἐδέσμευσεν. ἰλιάδος λ.

Δίε. δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδιον, ἔδιες, ἔδιε, καὶ δίε. Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν. ἐδεδίκει.

Δίεπε. διέτασσεν. ἐδίωκεν, ἢ διεκόσμει. διέπω τὸ εὐθετίζω, ἢ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ διέπω. ὁ μέσος παρα-

Δίεσθαι, ἡ παράδοσις προπαροξυτόνως. κείμενος, δίεσθαι. ἀπὸ τοῦ δίω τοῦ σημαίνοντος τὸ διώκω, γίνεται παράγωγον δίημι. τὸ παθητικὸν, δίεμαι. τὸ τρίτον, δίεται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι. ὥρμα γὰρ δίεσθαι δίακτον. καὶ δήϊοις προπαροξυτόνως δίεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ δίω βαρυτόνου σημαίνοντος τὸ διώκω. καὶ δίονται, διώκονται.

Διεξίμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διεξιέναι προσθέσει τοῦ μ, διεξίμεναι.

Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι. ἀπὸ τοῦ φθείρω μέσου παρακειμένου.

Διέφασαι, παρὰ ἰβυκῳ. ἐστὶν ἔφθαρσαι. καὶ κατὰ πάθος, ἔφαρσαι. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἔφρασαι, καὶ διέφρασαι.

Διέτμαγεν. τμήγω τὸ κόπτω. ὅμηρος τμήξω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔτμηγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον. ὁ παθητικὸς, ἐτμάγην. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κατὰ συγκοπὴν, ἔτμαγεν διὰ τοῦ ε. καὶ ἐν συνθέσει, διέτμαγον, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθη. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνομένων σαρ-

Διεσκαριφησάμεθα, ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν. διεσχίσαμεν. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὔφυκτα. οὕτως ἰσοκράτης. ἢ σκαριφήσασθαι δεῖ, τὸ ἀμελῶς καὶ ἐσπευσμένως ποιεῖν. καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Διεκρανώσατε, ἤγουν ἐπανεώξατε. παρὰ τὸ κάρα, διεκρανώσατε. καρανῶ, καὶ διακαρανῶ. δοκεῖ γὰρ τῶν πίθων ἡ ἀλοιφὴ, κάρα εἶναι. οὕτως ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ εἰδύλλιον θεοκρίτου. οὐκ ἔστι γραφὴ λυ-

Διεσδικίκησε. διέγραψε τῇ κίδας, ἢ θαλύσια. χεῖρι, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δίσκον. ἢ διεξέψεν. ἐκ τοῦ ἐγχειρικοῦ.

Διεσαρδάνωσε. διεγέλασεν. οὐκ ἀπὸ διαχύσει, ἀλλ' οἱονεὶ σαρδάνιον γέλωτα.

Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι τὰς φυλακὰς νυκτὸς, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοῖς νομίσμασι χίμοις ἄργυρον ἤγουν τοῦ κώδωνος. ἢ ἀπὸ τῶν ἵππων. εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται.

Διεσμιλευόμεθα, ἠκριβούμεθα. ἐξέσμεθα. περιεκαθαίρομεν.

Διεσπουδάσατε, διεσείσατε. διεψηφίσατε.

Διευκρινησάμενος, διαλυσάμενος. ἀπὸ τοῦ εὐδιακρίνειν.

Διερὸς, ὁ ὑγρός. καλλίμαχος. Διερὴν δ' ἀπέσεισα ῥαθάμιγγα. λέγεται διερὸς, καὶ ὁ ζῶν ἐκ μεταλήψεως. ὅμηρος. Ουκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς. τουτέστι ζῶν καὶ ἐρρωμένος. ὀδυσσείας ζ. οἱ γὰρ ζῶντες, ὑγροί. αὖοι

δ' ὑγιεῖς τεθνεῶτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑγραίνω, γίνεται διαρός. ὡς μιαίνω, μιαρός. λιπαίνω, λιπαρός. καὶ κατὰ τροπὴν, διερός. διερῷ ποδί. Ὀδυσσείας ι. μεταφορικῶς ταχεῖ. καὶ γὰρ ἄλλως ἵππους, τὰς ναῦς καλεῖ ὁ ποιητής. σημαίνει δὲ, τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ. ἢ τῷ θαλασσίῳ. διερὸν δὲ, χλωρὸν. βεβρεγμένον.

Δίζω καὶ δίζομαι, τὸ ζητῶ. διζημένη, ζητοῦσα. παρὰ τὸ δὶς ἐπίρρημα. ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ διοιὸς, διάζειν. ὀρθῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δίς. ὁ γὰρ ζητῶν, ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ. ὁ γὰρ εἰδὼς, οὐ ζητεῖ, ἀλλ' ἀπλῆ χρῆται γνώμῃ.

Δικτῷ, ἐκ τῆς δία προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντεθειμένα, διὰ τοῦ η γράφεται. ξυληγῶ. στρατηγῶ. ὁδηγῶ. δικτῶ. ὁμηγῶ, δικτῶ(?).

Διηνεκές. διηνεκὲς, τὸ ἐπίρρημα καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ ἐν τὸ ἀριθμητικὸν, ἐνεκές. τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον. μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω, ἐνεκὲς καὶ διαενεκές. καὶ μετὰ θέσει τοῦ ε εἰς η, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ διήκω τὸ ἐκτείνω διηκής. καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς.

Διήρης, οὗ περῷος οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις. Μελάθρων γὰρ διήρεις ἐσχάτην. ἀπὸ τοῦ δίς, διήρης. ἡ ὑψοστέγης. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο καὶ τρεῖς στοίχας διήρεις καὶ τριήρεις λέγει. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο δίηρεις. ὥσπερ παρὰ τὸ μόνος μονήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ διστεγὲς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσων ἂν ᾖ στεγῶν. ὥσπερ καὶ δίεδρον τῶν πλειόνων λέγεται.

Διήρεσα. διήρεσα χερσὶν ἐμῇσιν. ἰστέον ὅτι τὸ διήρεσα ἄνευ τοῦ ι ἐκφέρεται κατὰ τὴν ὁμήριον τὰ ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γινόμενον. ἐρέσσω τὸ ὁμηρικόν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐρέξω. τὰ γὰρ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα κατὰ τὸν μέλλοντα, διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα. χωρὶς τοῦ πάσσω, πάσω. πλάσσω, πλάσω. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι καὶ τοῦτο σεσημείωται μετ' ἐκείνων. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω μέλλων τοῦ ἐρῶ. ὁμηρικόν, ἐρέσω. ὥστε τελῶ τελέσω. ὁ ἀόριστος, ἤρεσα. καὶ διήρεσα.

Διαφύσσε, διέκοψεν. ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν, καὶ ἀφύσσειν, ὅ ἐστιν ἀντλεῖν. ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον.

Διέζυγες, ἐζευγμένοι.

Διθύραμβος, ὁ Διόνυσος. ἐπίθετόν ἐστι τοῦ Διονύσου. ὅτι ἐν διθύρῳ ἄντρῳ τῆς Νύσσης ἐτράφη. καὶ ὁ μονομόμος(?) τῷ θεῷ ᾀδόμενος ὕμνος. ἢ ἀπὸ τοῦ δύο θύρας βαίνειν τήν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης, καὶ τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς, ἀφ' οὗ δεύτερον τετέχθαι. ἀπό τε τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. ἢ ὑπὸ Κάδμου(?) θύραζε βεβηκώς. Πίνδαρος δέ φησι λυθίραμβον. καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα. λῦθι ῥάμμα λῦθι ῥάμμα. ἵν' ᾖ λυθίραμβος καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δέ φησι τὰ παρωνυμικὰ μὴ συντίθεσθαι.

Διιπετεσία καὶ ἀντιπετεσία, τῶν ἵππων ἅμιλλα. ὥσπερ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸν αὐτὸν ἀμφω δηλοῖ.

Διιπολία, ἑορτὴ ἐπιτελουμένη Διῒ Πολιεῖ, ἤτοι ἐν ἀκροπόλει τιμωμένῳ. πόλιν γὰρ τὴν ἀκρόπολιν ἔλεγον. λέγεται καὶ Διϊπόλεια, ὥσπερ βαλάνεια. ἢ διὰ τὰς ἀπομνημονευσίν τοῦ πελάνου καὶ βοός.

Διθυμέα, δίχος αὐτά.

Δίφιλος. ὥσπερ παρὰ τὸ ἄρι ἐπιτατικὸν γίνεται ἀρίφιλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δῖ, διΐφιλος. καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ι μακρὸν, δίφιλος.

Διιπετής, ὁ ἄγγελος καὶ ὁ ξάνθος. παρὰ τὸ Διῒ δοτικὴν γένους καὶ τὸ πεσεῖν. οἱονεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεπτωκώς. καὶ διιπετέος ποταμοῖο, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ καταφερούς, ἢ ὑπὸ τοῦ Διὸς πληρουμένου. ἐπειδὴ διαυγέστερον τὸ ὕδωρ ἐστὶ καὶ τὸν ἀέρα διιπετῆ καλοῦσιν. Εὐριπίδης, λαμπρότερος ἢ πρίν. καὶ διϊπετέστερος, ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Δίκτυον, παρὰ τὸ δικεῖν τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι βάλλεσθαι. δικῶ τὸ βάλλω. δίκυον καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ δινῶ τὸ εἰλῶ δίνος, ὁ εἰλούμενος. καὶ τὸ κατὰ τῶν ἰχθύων εἰλούμενον, δίχυον, καὶ δίκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δίκτυον κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δίκυ.

Διιπετεῖς ποταμοὶ, οἱ χείμαρροι. ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ, πληροῖ τούτους. καὶ πεδίον δὲ διιπετές, νοτερὸν καὶ δροσῶδες. οἱ δὲ, τὸ διηνεκές. ἄλλοι διαυγές. καὶ ὁ κεραυνὸς διιπετὴς, ἀπὸ Διὸς πίπτων, ἢ πετόμενος. ὅθεν καὶ διιπετεῖς συμφοραί. καὶ διιπετὴς γυνὴ, δι

Δικασπόλους, δίκας πέμποντας. ἢ τοὺς καὶ αὐγῆς. τὸ δίκαιον πολουμένους.

Δικλίδες θύραι, αἱ διχῆ τετμημέναι. ἐπιπαραθέσαι, ὥστε δύνασθαι τὸ ἕτερον κεκλεῖσθαι.

Δίκαιος, παρὰ τὸ δίκη δίκαιος. τοῦτο παρὰ τὸ δίχα τὸ διχάζω. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο ἔχειν. ἡ γὰρ δίκη τὰ δύο μέρη ἀπαιτεῖ. διαφορὰ δὲ ἐστι παραγωγῆς καὶ ἐτυμολογίας. ἡ μὲν παραγωγὴ, κατὰ τὴν ἀρχὴν μόνον θεωρεῖται τῆς λέξεως. ἡ δὲ ἐτυμολογία, κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. ἢ παρὰ τὸ δίχα, δίχαιος καὶ δίκαιος. ἐκ τούτου γίνεται δικαιοσύνη. τὰ διὰ τοῦ συνη θηλυκὰ ὀνόματα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. πλὴν τοῦ ἀγαθωσύνη. ἀγαθωσύνη. ἱερωσύνη. μεγαλωσύνη. ἢ τὰ διὰ τοῦ οτερος, καὶ οτατος. καὶ τὰ διὰ τοῦ συνη θηλυκὰ, τὰ μὴ ἔχοντα τὴν πρὸ αὐτοῦ συλλαβὴν μακρὰν, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον, γηρότερος. ἐνδοξότερος. τὰ δὲ βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, νεώτερος. σοφώτερος. πλὴν τοῦ στενότατος καὶ κενότατος. ὥσπερ φησὶν ἀπὸ τοῦ στενὸς καὶ κενὸς γέγονε.

Δίκη, ἡ θεός. παρὰ τὸ διχάζειν καὶ διαλύειν τοὺς φιλονεικοῦντας καὶ δικαζομένους, δίχη καὶ δίκη. ἢ παρὰ τὸ διχάζειν καὶ χωρίζειν τὸ ἄδικον ἐκ τοῦ δικαίου. δικαιοσύνη δὲ οὖσα, παρὰ τὸ ἑκάστῳ ἀπονέμειν τὰ πράγματα. ἢ παρὰ τὸ δίζω τὸ ζητῶ, ἡ ζητοῦσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ διαστάζειν. δεῖ γὰρ ἐν δισταγμῷ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαίου. τὸ δι, ι. τὰ εἰς κη θηλυκά, ἐν ἰφωνήεντι παραληγόμενα.

πλὴν τοῦ ἐρείκη εἶδος φυτοῦ. εὐνείκη ὄνομα κύριον.
νείκη, ἡ φιλονεικία, ἐκ τοῦ νεῖκος. καὶ ὁμοίως. τὰ δὲ ἔχον-
τα ἀναφαινόμενον τὸ υ, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον μῦσος
μίσος. δύκη, δίκη. ἀφροδύτη, ἀφροδίτη. σημαίνει τέ-
σαρα. τὴν κοινῶς νοουμένην δίκην. ὡς τὸ, Ὑμεῖς δὲ
καταφάσθε καὶ αὐτοὶ τήνδε τὴν δίκην. καὶ τὴν δι-
καιοσύνην. ὡς τὸ, Δίκη δ᾽ ἴθυνε θέμιστας. καὶ τὴν τιμω-
ρίαν. ὡς τὸ, Τοῖς δὲ δίκην κρονίδης τεκμαίρεται. καὶ τὴν
ἀδικίαν. ὡς τὸ, Ὀ ἱεροφυλάσσουσι δίκας καὶ σχέτλια

Δίκτη, ὄρος τῆς κρήτης. καὶ ἀκρωτήριον μέγα κατὰ τὸ ἔρμα.
τὸ λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ κατὰ δευτέρως. ἄρα-
τος, Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος, σχεδὸν ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ
δίκτυον. εἴρηται παρὰ τὸ τίκω τίκτω. τίκτω τις οὖσα,
ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν δία. ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυ-
κὸν ὄνομα εἶναι τὸ δικταῖον ὄρος. οἱ δὲ νῆσον φασὶν
εἶναι τὴν δίκτην. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δικτύ-
ων. ἐν ταῦθα δὲ διὸς ἄγαλμα ἀγένειον ἵστατο. λέ-
γεται καὶ δικταῖον.

Δίκρον καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. ἀριστοφάνης.
Δίκροις ἐώθει τὴν θεὸν κεκραγμένην. καλλίμα-
χος. Δίκρον φιτρὸν ἀειραμένη. εἴρηται ὅτι δικαρόν
ἐστι. τὸ δύο ἄκρας, ἢ δύο κάρηνα ἔχον. καὶ κατὰ συγκο-
πὴν, δίκρον. ἀπολλώνιος δὲ, ἀπὸ τοῦ δικάρανον φησὶ
συγκεκόφθαι. ἀλέξανδρος δὲ, ὁ πάσκλησιάδης ἐν
τῷ τῶν πολυσημάντων παρὰ τὸ κόρος, ὃ σημαίνει τὸν
κλάδον. ἔνθεν καὶ κορυθαλὶς ἡ δάφνη λέγεται. καὶ κό-
ρθυ, τοῖς κλάδοις στροφῶν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ
κέρας. ὅθεν καὶ κέρος. ἐν ἡ δίκερος καὶ ὑπερθέσει δί-
κρεος καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἀντὶ τοῦ ο, δίκροος.

Δίνδυμον, ὄρος φρυγίας. εἴρηται δὲ διὰ τὴν δίνησιν
τὴν τῶν θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκεῖθεν ἤρξαντο βε-
δις κάτοχοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι. οὕτως ὧρος ἐν τῷ
περὶ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἀκρωτηρίων, ἐπεὶ
δύο ἄκρας ἔχει. Αὔρα γέγονέ τις κόρη κυνηγετικὸς φιλοκύνη-
γος οἰκοῦσα ἐν τῷ πόντῳ. ταύτην ποτὲ κυνηγοῦσαν
σὺν ἀρτέμιδι διόνυσος ἑωρακὼς, καὶ βιασάμενος, ἔγ-
κυον ἐποίησεν ἔκφρονα. ἰδοῦσα δὲ ἄρτεμις ἐδίωξεν καὶ ἐπλήσασα
φοβουμένη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ ἡ αὔρα, ἔρχεται ἐκ
τοῦ πόντου εἰς κύζικον. καὶ ἀνελθοῦσα εἰς τὸ ὄρος δίδυ-
μα τίκτει. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄρος δίνδυμον.

Δίνη, ἡ συστροφή. ἐκ τοῦ δεύω τὸ βρέχω δεύνη. καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ υ, εἰς ι, δίνη. ἢ παρὰ τὸ ζῶ, διὸς δί-
η. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δίνη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἲς, ἰνὸς, ἡ δύνα-
μις, ἴνη καὶ δίνη. ἡ μετὰ δυνάμεως συστροφή. ἢ ἐκ τοῦ εἰλῶ
τὸ συστρέφω γίνεται ἴλη καὶ δίνη. ἐκ τούτου ἐστὶ τὸ
δι, μακρόν. καὶ γὰρ τὸ ἴλαδον τὸ ι μακρόν. τὸ δι, ι.
τὰ διὰ τοῦ ινη θηλυκὰ μονογενῆ, μὴ ἀπὸ ἐπιθέτου
γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. μονογενῆ εἶπε, διὰ
τὸ ἐκεῖνος, ἐκείνη. μὴ ἀπὸ ἐπιθέτων γινόμενα, διὰ τὸ
φωτεινός, φωτεινή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, φωτεινή.

μετάγεται γὰρ ἀπὸ ἐπιθέτου.

Διωμοσία, ὅρκος ἐστὶν ὃν ὀμνύουσιν οἱ φόνου ἀγῶνα διώ-
κοντες ἢ φεύγοντες. ἀμφότεροι γὰρ ὀμνύουσιν ἢ μὴν ἀλη-
θῆ λέγειν.

Δίκροτος ναῦς, ἡ δύο τοίχους ἐρετῶν ἔχουσα, ὡς περ τρι-
ήρεις ἡ τρεῖς.

Διομμύς, ὀστωσαικείας καὶ πάνθηλυ.

Διὸς αὐγάς, τὰς ἡμέρας. τὸ φῶς.

Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα.

Διόσκουροι, οἱ ἑλένης ἀδελφοί. καὶ ζῆθος καὶ ἀμφίων.
Ἐνωτίσι, πεποικιλμένοις. τετορνευμένοις. παρὰ
τὸ δινῶ τὸ συστρέφω. τορνευτοῖς, ἢ στρογγύλοις ἀπὸ τῆς
τῶν κλινοπόδων περιφερείας. ἢ εὐθέα δινωτὸν λέ-
χος. τὸ ἀρσενικὸν δινωτός. καὶ τὸ θηλυκὸν, δινωτή,
ἡ περιφερὴς ἐοικυῖα δίνῳ. δῖνος δὲ ὁ τόρνος, παρὰ τὸ
δινεῖσθαι καὶ κυκλοῦσθαι. ὅθεν καὶ τὸ δινῶ. ἢ ἐκ τοῦ δι-

Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως. καὶ εἶδος ποτηρίου, δινω-
τηρίου. καὶ συστροφήν, καὶ τόρνον, παρὰ τὸ δινοῦσθαι.
λέγεται δὲ ἀρσενικῶς.

Δινεῦοι, ἀναστρέφοιτο. ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων,
δῖναι λέγονται. δινῶ, δινεύω.

Διόγνητος, ὁ ὑπὸ τοῦ διὸς γνωριζόμενος. ὁ γνήσιος. διογε-
νής. διογνήτος. εὐγενής.

Δίομος, ὄνομα κύριον, ἥρωος ἀθηναίου. ἀφ᾽ οὗ διόμιας
ἑορτή. παρὰ τὴν διὸς γενικὴν δίομος. ὡς ἀνδρὸς, ἀν-

Διομήδης, ὄνομα κύριον. σύνθετον παρὰ τὴν διὸς γενικὴν ... διόμεος.
διὸς γενικὴν καὶ τὸ μήδω. τὰ δὲ παρὰ τὴν διὸς γενικὴν
συντιθέμενα, ἀποβάλλουσι τὸ ς. οἷον διογένης. διο-
πείθης. τὰ δὲ εἰς ἢ κύρια παρασύνθετα, εἰς οὓς ἔχει τὴν
γενικήν. πολυπερθής. εὐπειθής. οὕτω διομήδης. ση-
μειῶται, τὸ θεοκρίνης. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινης εἰς οὐ
ἔχει τὴν γενικήν. λεπτίνης. αἰσχίνης. οὕτω καὶ τὸ αἴδης
αἴδου. παρὰ τὸ ἰδεῖν. ὅτι οὐδὲν αὐτίκα ἴδοις.

Διόνυσος, οἱ μὲν διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσιν. ὅτι σὺν
κέρασι γενόμενος ἔνυξε τὸν διὸς μηρόν. ὡς στησίμβρο-
τος. οἱ δὲ διόνυσον. ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο νύσης.
δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ ἰνδοί. ὡς ἴοβας. οἱ δὲ
ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ τῆς νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι. ἐπεὶ
ἐν τούτῳ ἐγεννήθη ὡς πίνδαρος καὶ ἀνετράφη. οἱ δὲ, ἀπὸ
τὸ πολλὰ διανῦσαι καὶ κατορθῶσαι, ὡς ἀλέξανδρος ὁ
θάσιος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δονεῖν καὶ κινεῖν τὰ σώματα πλε-
ονασμῷ τοῦ ι. ὡς πυκνός, πυκινός. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς
ὑετοῖς κεράννυσθαι, ὅ ἐστιν ὕδασιν, ὡς παρὰ τεύκρῳ ἀρι-
στόδημος. ἢ ὅτι διὸς ὕοντος ἐτέχθη. ἢ παρὰ τὸ δάος δαό-
σιος. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ι. παρὰ τοῖς ἠλείοις ὁ αὐτὸς
τῷ ἡλίῳ νομίζεται. ἢ ἡ δαΐων. ὅτου δάους, ὅ ἐστι πυ-
ρὸς ἢ φωτὸς αἴτιος. ἢ ἀπὸ τοῦ νεύω διόνευσος καὶ διό-
νυσος. ἐπειδὴ διανεύειν καὶ μετεωρεῖν εἶναι τοὺς
πίνοντας. ἢ παρὰ τὸ πολλὰ διαλῦσαι, διάλυσος,
καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο καὶ τοῦ λ εἰς ν.

Διονύσιος ὁ θρᾷξ. ἰστέον ὅτι θρᾷξ ἐλέγετο, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, ἢ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ θρᾷξ ἦν. οὗτος δὲ ὁ διονύσιος μαθητὴς ἦν τοῦ ἀριστάρχου. καὶ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον ζωγραφήσας ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ τὴν τραγῳδίαν ἐζωγράφει. διὰ τὸ ἀποστηθίζειν αὐτὸν πᾶσαν τὴν τραγῳδίαν.

Διονύσιος ὁ ἀσκάλαφος, ἐλέγετο ἢ ὅτι συνεχῶς ἐμέμνητο τοῦ ὁμηρικοῦ στίχου. οἳ δ᾽ ἀμφ᾽ ἀσκάλαφον ναῖον καὶ ἰάλμενον υἷας ἄρηος. ἢ ἐπειδὴ μακρὸς καὶ λεπτὸς ἦν καὶ ὠχρός. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ὁ ἀσκάλαφος τὸ ὄρνεον.

Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Διοπὸς ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης, ἀπὸ τοῦ διέπειν, ἢ διοπτεύειν παρὰ τοὺς ὦπας. ὄμματα καὶ ὀφθαλμὸς βασιλικός, ὁ κατάσκοπος.

Διοπτεύω, κατασκοπῶ, ἀπὸ τοῦ ὄπτω. καὶ διοπτῆρα τὸν σκοπόν. καὶ διοπτεύων, ἐποπτεύων. ἐφορῶν. ἐπισκοπῶν. καὶ διοπῶν τέας, τοὺς βασιλεῖς.

Δῖος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χίος χῖος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς δίος γενικῆς δίιος. καὶ κράσει τῶν δύο ιι εἰς ῖ, δῖος. σημαίνει δὲ τρία. τὸν ἔνδοξον. ὡς τὸ, δῖος ἀχιλλεύς. καὶ δῖος ὀδυσσεύς. καὶ τὸ μέγαν. ὡς τὸ εἰς ἅλα δῖαν, ἀντὶ τοῦ εἰς θάλασσαν θείαν, ἢ θαυμαστήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀγαθόν. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. δῖος συβώτης. τὸ δι, ι. τέσσαρα γάρ εἰσι δισύλλαβα κτητικά. θεῖος καὶ κεῖος, διὰ διφθόγγου. δῖος καὶ χῖος, διὰ τοῦ ι.

Διόσκουροι, οἱ τοῦ διὸς ἐπιμελούμενοι. τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι κορεῖν λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ διὸς κοῦροι, ὅ ἐστι νέοι.

Διόσκορος, οἱ μὲν παραθέσει λέγουσιν, ὅτι ἡ διὸς γενικὴ ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ σ. εἰ οὖν τὸ διόσκορος ἐφύλαξε τὸ σ, δηλονότι ἐν παραθέσει ἐστί. διεσημειώσατο γὰρ τὸ διόσδοτος παρὰ καλλιμάχῳ. ἐν συνθέσει γὰρ ὢν ἐφύλαξε τὸ σ. ἔστι δὲ ὄνομα κύριος. οἱ δὲ ἐν συνθέσει λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ δύο λέξεων ἐν συνθέσει οὔσης γίνονται παράγωγα. οἷον ἱερὰ πόλις, ἱεραπολίτης. ἄρειος πάγος, ἀρεοπαγίτης. νέα πόλις, νεαπολίτης. οὐδέποτε δὲ ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὐσῶν γίνεται παράγωγα. οὔτε τέμενος. οἷον, θέτις θετίδειον, ὁ ναὸς τῆς θέτιδος. ἡρακλῆς ἡράκλειον, ὁ ναὸς τοῦ ἡρακλέους. αἰακὸς αἰάκειον, ὁ ναὸς τοῦ αἰακοῦ. τέμενος δὲ λέγεται τὸ ἀφιερωμένον χωρίον θεῷ, ἢ ἥρωϊ. εἰ οὖν ἐστι διοσκόρειον τέμενος, τουτέστιν ὁ ναὸς τοῦ διοσκόρου, δῆλον ὅτι οὐ παράγεται ἀπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει οὐσῶν. ἄρα οὖν ὁ διόσκορος ἐν συνθέσει.

Διπλοῦς, ἀπὸ συναιρέσεως ἐστὶ τοῦ διπλό ⸤ συνθέσει ἐστί. ος, καὶ τριπλόος. τὸ δὲ διπλόος καὶ τριπλόος, ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ τρὶς εἴπομεν. τὸ δὲ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς, οὐκ εἰσὶ σύνθετα. ζήτει εἰς τὸ χοιροβοσκοῦ. παρὰ τὸ δίο πέλει δίοπλόος, καὶ διπλόος.

Διπλῆν ἐκ τάδην, τὴν μεγάλην, ὥστε καὶ διπλῆν αὐτὴν χρώμενον ἔχειν.

Δίπλακα, ἰλιάδος γ. ἔστι δὲ διπλοΐδα. διπλοῦν ἱμάτιον. ὅ ἐστι χλανίδα δίπτυχον. διπλῆν. ἡ εὐθεῖα, δίπλαξ. ἔστι δὲ τὴν χλαῖναν. οὕτω γὰρ καὶ δίπτυχα. ἐκ τοῦ διπλοῦς, δίπλαξ. ὡς λίθος λίθαξ. τοῦτο ἐκ τοῦ διπλόος.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανουργίαν. γίνεται ἐκ τοῦ διπλόος. τοῦτο ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ πέλω, δυοπέλοος καὶ διπλόος τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Δίπτυχα, ὄνομα οὐδέτερον. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ δίπτυξ ἀρσενικοῦ. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύξω, πτύξ. καὶ μετὰ τοῦ δύο, δίπτυξ δίπτυχος κλίνεται. καὶ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δίπτυχον. δίπτυχα ποιήσαντα. διπλώσαντα τὴν κνίσαν. νῦν δὲ λέγει τὴν ἐπίπλουν.

Δίπολις, ἐστὶν ἡ λῆμνος. ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ ἡφαιστίαν καὶ μύριναν.

Δὶς καὶ τρίς. ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις. ὅρον τὸ α καὶ τὸ κ. καὶ κατὰ συνίζησιν, δὶς καὶ τρίς. τὸ δὲ δὶς καὶ τρίς, ἐν συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς. οἷον, δίμηνος. δίπηχυς. τρίπηχυς. σεσημείωται τὸ διςθανὲς καὶ τὸ τρίσφυλλον, εἶδος βοτάνης παρὰ νικάνδρῳ. συντιθέμενον δὲ ἀντὶ τοῦ δύο καὶ τρεῖς λαμβάνεται.

Διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων. καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων.

Δὶς ἡβήσαντα, τουτέστιν ἀνανεάσαντα. ⸤ φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν πέλοπα ἀνεζωοποίησαν. καὶ τριςάζωος παρὰ αἰσχύλῳ.

Διστάζειν, τὸ διχῶς βουλεύεσθαι. καὶ τὸ δύο στάσεις ἔχειν κατὰ διάνοιαν.

Δίσκος, σημαίνει λίθον τροχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἐρριπτούμενον ἐπὶ τὸ πλάτος. παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω. δίκος ὁ ἐκριπτούμενος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς.

Δίκω, εὐριπίδης. δίκετε πάντα, δίκετε τρομερὰ σώματα μαινάδες. πίνδαρος οὕτω παρετυμολογεῖ. δίκε πέτρω χεῖρα κυκλώσας. ἀπὸ δὲ τοῦ δίσκου τούτου, οἱ νῦν ἀργύρεοι δίσκοι ὠνομάσθησαν. ἐπεὶ κυκλοτερεῖς εἰσί, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις. παρὰ τὸ δίκω τὸ βάλλω δίσκος πλεονασμῷ τοῦ ς, ὁ βαλλόμενος.

Δίφιλος, ὡς παρὰ τὸ ἄρηϊ γίνεται ἀρηΐφιλος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διῒ, διΐφιλος. καὶ κράσει, δίφιλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἅρμα. ὡς τὸ, δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοις ἱμᾶσιν ἐντέταται. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο φέρειν τὸ ἅρμα, ὀχούμενον καὶ τὸν ἡνίοχον. ὡς τό, ἂν δ᾽ ἔβαν ἐν δίφροισι, παραιβάται ἡνίοχοί τε. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας. σημαίνει τὸν θρόνον. ὡς τό, τῷ δ᾽ ἄρα δίφρον ἔθηκε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη. καὶ μένανδρος. ἐκάθην τὸ ἐπὶ δίφρου μὴ πέσῃτε καὶ τὸ πρὶν ὁ ἄπειρος.

Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανηφόροις εἵπονται δίφρους ἐπιφερόμεναι, ἡ ῥωδιανός. τοὺς περσαφορείοις φερομένους διφροφορουμένους.

Διφθέρα, ὅσα κατ᾽ ἐκείνην δὴ που φέρεται τὴν διφθέραν. τὸ γραμματεῖον, ἢ βυβλίον, ἢ βύρσαν, ἢ δέλτον. διφθέραν, ἐν ᾗ ἐς τὸ μέρος ἐπιφέρουσι γράμματα.

Δίφω, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. ἰλιάδος π, Τήθεα διφῶν. ζητῶν ἐρευνῶν. καλλίμαχος. Μηδὲ παρ' ἐμεῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν. παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφή. ἀφῶ καὶ διαφῶ. καὶ κράσει, διφῶ τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω. ἐκ τοῦ ἀφή, γίνεται ἀφῶ ἀφάσσω. ὡς αἱμῶ, αἱμάσσω.

Δίχη, τὸ διχῶς. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δὶς ἐπίρρημα, δίχη καὶ δίχα, ὡς τρίχη καὶ τρίχα. Δίχα φρεσὶν ἥνδανε βουλή. καὶ ἀπὸ τοῦ δίχα γίνεται διχθά. καὶ διχθαδίας κῆρας, δύο μοίρας.

Δίψα. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴψα καὶ δίψα. ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα.

Διχόμηνος, διχομήνου, διχομήνῳ. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν διχόμηνι. ὡς πολυπάταγος πολυπατάγω. ἔστι καὶ διχομηνίς, διχομηνίδος, διχομηνίδι. ἡ αἰτιατική, διχομηνίδα. ἔστι δὲ, ἡ πεντεκαιδεκάτη. μεταπεπλασμένα δὲ λέγονται, ἐπείπερ τρεῖς συλλαβὰς οὖσαι.

Διώνυσος, κατ' ἔκτασιν. ἀεὶ δὲ ἐστὶν ἡ ἔκτασις ἡρωδιανός. παρὰ τῷ ποιητῇ, διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ υ μακροῦ. ὡς τὸ, Διωνύσοιο τιθήνας. καὶ διόνυσος δέ φησι. ἰλιάδος ζ. ἐγὼ δὲ ἀνέγνων παρά τινι, πόθεν ἐκλήθη διόνυσος, ἐν ἐπιγράμματι διονυσιακῷ οὕτω. Τὸν μὲν περικρύψαντες ἐκ χλαίνης τε κεραίο. σέμμασι κισσήεν ἀλεχώϊδες ἐστεφάνωσαν. εἶτα μεθ' ἑτέροις στίχοις. λαβὼν μαιεῖος ἑρμῆς τὸν διόνυσον δῆλον ὅτι παρὰ ὧν μετέθηκεν ἐπωνυμίην τε κεραὸν κικλήσκων διόνυσον. ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων ἤϊε χωλαίνων κρονίδης βεβριθότι μηρῷ. νύσος ὅτι γλῶσσα συρακουσίοισι χωλὸς ἀκούει. καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐφημίσσαν ῥαφιώτην. ὅτι μιν εὐώδινι πατὴρ ἐρράψατο μηρῷ. διόδωρος δὲ ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ τοῦ τόπου τῆς νύσης λέγει διόνυσον. ὡς ἐν νύσῃ παρὰ νυμφῶν ἀνατραφέντα τοῦ διὸς μηροῦ ἐκτεθέντα. καὶ τὴν νῦν μηρὸν ὄνομα λέγει τόπου.

Διονῦς, ὁ θῆλυς λέγεται.

Διωβελία, ὀβελοὶ δύο, οὓς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθο-

Διώκω, παρὰ τὸ δίω τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ἀφ' οὗ τὸ, <φόρει.

Πόλεος πεδίοιο δίονται. γίνεται καὶ παραγωγὴ διώκω.

Διώκετον. οἱ ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν δυϊκῶν τοῖς δυϊκοῖς χρῶνται. ὡς ἀριστοφάνης καταντιβολεῖ. Τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκότες, ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι. τοιαῦτα καὶ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ. Διώκετον ἐμμενὲς αἰεί. ἅπερ ἔνιοί φασι διὰ τὴν κριτικῶν ποδαγνοιαν τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνεσθαι εἰς σύμφωνον λέγειν. οὐκ ἠδύνατο γὰρ εἶναι διωκέτην. ἀκαθάρτων δὲ τῶν ἀμφίμακρος.

Διῶνται, σημαίνει τὸ διώκονται. ἔστι ῥῆμα δίω. παράγωγον, δίημι. ὅθεν καὶ δίενται ἵπποι ἀερσίποδες. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν διῶ, διῶμαι. καὶ τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, διῶνται.

Διώνη, ἡ θεός. ἀπὸ τοῦ διός, διώνη, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὅτι αὕτη πρώτη γέγονε κατὰ μετὰ τοῦ διός. ἢ ἀπὸ τοῦ διδῶ, διδώνη καὶ διώνη. ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονάς. ἢ διευνή τις ἐστὶν ἡ πρώτη διευνασθεῖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι τὸ ὑγραίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ.

Διώρης, ὄνομα κύριον. ἢ γὰρ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ ὁρῶ, διαόρης. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω μακρόν. ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ ὕλη ὑλήωρης παράγωγον, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς διὸς γενικῆς διώρης. Διώρεος ἄλκιμος υἱός.

Διώχης, ξίφος ἅρματος. ὁ δύο οἷός τε ἔχειν.

Διῶρυξ, ἀπὸ τοῦ ὀρύσσω ὀρύξω ὄρυξ. καὶ ἐν συνθέσει, διῶρυξ.

Διωλύγιον, μακρόν. μέγα. δεινόν. χαλεπόν. ἐπὶ πολὺ διῆκον, καὶ ἐξάκουστον. τὸ δι' ὅλου ἰόν, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.

Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά. ἅπερ ἀπώλεσεν ἂν τοὺς περιπεσόντας αὐτοῖς.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ

Δμῶ. παρὰ τὸ δαμάζω. κατὰ συγκοπὴν δμῶ, τὸ ἀναιρῶ καὶ ὑποτάσσω. ἀδάμαστος γὰρ ὁ ὑποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

Δμηθήτω, δαμασθήτω. τουτέστι πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γινέσθω. καὶ δμήτειρα, δαμάστρια, ἡ δμήτηρ.

Δμῶες, οἱ οἰκέται. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλοντα. ἀποβολῇ τοῦ ω, δμώς. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, δμώς. ὡς ῥήξω ῥηγμός καὶ ῥωγμός. ἢ ἐκ τοῦ δαμῶ δαμηθέντος καὶ ὑποτεταγμένος τινί. ὁ θεράπων.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν

Δνοφερόν, τὸ μέλαν καὶ σκοτεινόν. Δνοφερὸν χέεν ὕδωρ. παρὰ τὸ νέφος νεφερόν. καὶ προσθήκῃ καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερὸν καὶ δνοφερόν. ἢ κνόφος κνοφερόν. ἀμαυρὸν καὶ ζοφῶδες.

Δνοπαλίζω. δνοπαλίξεις ἡ διὰ χειρῶν κίνησις καὶ ἐκτίναξις. Ἀνὴρ ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν. τουτέστι διὰ χειρὸς εἶχεν, ἢ ἀνήρει. ἐφόνευεν. ἔχουσα τὸ δὲ καὶ ἐν τῇ ὀδυσσείας ξ. Τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις, ἀντὶ τοῦ διὰ χειρὸς ἕξεις. ἀμφιέσει. συρράψεις. ἢ περιτινάξεις. περιστρέψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν καὶ τὰς παλάμας, δονοπαλίζειν. καὶ ἐν συγκοπῇ. ἢ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλλω, δνοπαλίζω. ἀπὸ τῶν δύο τῶν ὁμοιοσήμων. ὡς ἐριχθόνιος καὶ ἐρεχθεὺς καὶ γοφὸν ἐδίγνησεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλαπαδνός, γίνεται λαπαδνός. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τῶν στοιχείων τοῦ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τρίτης, γίνεται δνόπαλος καὶ δνοπαλίζω.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Δοάσσατο, ἐνεδοίασε. Δοάσσατο μοι κέρδιον εἶναι. ἔδοξεν. ἐνόμισε. λαμβάνεται καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ δοιάζω, ὥς φασι τινές. ἀλλ' ὤφειλεν εἶναι ὁ ἀόριστος α', ἐδόξα. κυρίως οὖν τὸ μὴ ἐν μιᾷ γνώμῃ ἑστάναι. παρὰ τὸ δοιός. δοιάζω. ὡς ἵππος, ἱππάζω. λίθος, λιθάζω. ὁ μέλλων, δοιάσω. ἐδοιασάμην, ἐδοιάσατο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῶς, ὡς ἔσεται ἔσσεται, ἐδοιάσσατο. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δοάσσατο. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοκιμάζω, δοκάσσατο. ἀποβολῇ τοῦ κ. ὥστε οἱ μὲν, ἔλλειψιν τοῦ κ. οἱ δὲ, τοῦ ι. ἵνα μὴ περὶ ἄλλου ὡς καινοῦ ἀκούσῃς, οὕτως ἡρωδιανὸς καὶ ἄλλοι. δοάσσατο, ἔδοξεν. δοιάσσατο, ἐδίστασε.

Δόγμα, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα. ἀλλὰ παρὰ τὸ δοκῶ βαρύτονον. ὁ μέλλων, δόξω. δέδογμαι. δόγμα.

Δοκεύω, παράγωγον ἀπὸ τοῦ δοκῶ βαρυτόνου. σημαίνει δὲ τὸ ἐπιτηρεῖν. φυλάσσεσθαι. πρὸς δεχέσθαι. καὶ δόκησις, σκοπή. ἀπάτησις. ὑπολήψεις.

Δοκῶ, ἁπλοῦν πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. προσδοκῶ δὲ σύνθετον, δευτέρας. ὡς παρὰ τὸ συλλῶ, ἁπλοῦν μὲν ἐστι συζυγίας δευτέρας. σύνθετον δὲ, πρώτης. ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλεῖς.

Δοκίμιον, ἐκ τοῦ δόκιμος. τοῦτο ἐκ τοῦ δοκῶ. παράγωγον, δόκιμος. ἢ παρὰ τὸ δέχω. Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις.

Δοκός, ἡ τὴν στέγην ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι. δοκός, ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη. δεξαμενὴ, καὶ δόκος, καὶ πανδόκος. ἢ ἀπὸ τοῦ δίκω δικός. ὥστε μὴ εἶναι πάθος. τὸ δὲ παρὰ τὸ δέχω πάσχει τὰ διὰ τοῦ κ. οἱ ξενοδόκος κατ' ἀντιστοιχίαν τοῦ χ εἰς κ. ὅτι δὲ καὶ ἐνέδραν καὶ βούλησιν.

Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν λακεδαιμονίᾳ. παρὰ τὸ δέξασθαι τὰς τυνδαρίδας φασὶ ταῦτα ἐχούσας τάφων ἀνεῳγμένων. ἢ παρὰ τὸ δοκεῖν, δόκανον.

Δολιχόν, ὃ οἱ ἀθλᾶται. καὶ δολιχὸν, ἀντὶ τοῦ πολὺν καὶ μακρὸν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἔγχος, τὸ μέγα καὶ μακρὸν, ἢ μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν. ἢ μακρὰ πορευόμενον. παρὰ τὸ κίειν.

Δολιχαύλους, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας. αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός. αὐλὸς δὲ τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον. καὶ δολιχήρετμοι, μακρόκωποι. καὶ τὰ ὅμοια.

Δόλοψ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος. κατὰ προσθήκην τοῦ ψ, δόλοψ. ὡς αἶθος, αἶθοψ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰθίοψ. καὶ σκόλος, σκόλοψ. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, δολόπων. καὶ ὡς ἥφαιστος ἡφαιστίων, δόλων δολίων, οὕτω δολόπων δολοπίων, ὄνομα κύριον. περὶ τοῦ δὲ τὸ ὄνομα ἥρωι. καὶ τὸ δολίωνα εἴδωμεν οὕτω κληθέντα. οὗ ἐπώνυμοι οἱ κυζικηνοί. καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ κατάσκοπος δόλων. καὶ δολίος ὁ οἰκέτης πηνελόπης. ἀπὸ δὲ τοῦ δόλωπος, καὶ ἐθνικὸν οὕτω κληθέν.

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. ὁ συνδέων τοὺς ἁλισκομένους. ὡς τὸ, Ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύκει. ὅμηρος. ὡς χέω χόλος, καὶ θέω θόλος, οὕτω δέω δόλος. ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος. ὁ δηλούμενος καὶ βλάπτων, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος. τοῦτο παρὰ τὸ δέλω τὸ δελεάζω. ἐκ δὲ τοῦ δόλιος, γίνεται δολιῶ. ὁ παρατατικός, ἐδολίεον ἐδολίουν. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδολιοῦσαν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐδολίεον ἐδολίουν, ὡς ποιέω ἐποίεον ἐποίουν. ἀλλ' οἱ βοιωτοὶ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ποιοῦσι τὸ τρίτον, τῷ πρώτῳ ἰσοσύλλαβον. οἷον ἐμάθομεν, ἐμάθοσαν. εἴδομεν, εἴδοσαν. ἀπὸ δὲ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἀδιαίρετον καὶ κρᾶσιν. οἷον, ἐκοσμήθημεν, ἐκόσμηθεν. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν. καὶ φυλάσσουσι τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν.

Δολομῆτα. ὦ δόλια βουλευόμενε. τὰ εἰς ης βαρύτονα τὸ η παραλήγομενα, καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπαροξύνονται. προδότα. ἀγκυλομῆτα. πλὴν τοῦ ἀκάκητα.

Δόμος, ὁ οἶκος. παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ὡς νέμω, νόμος. ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος.

Δόμεναι. ἐστὶ δίδωμι. ἡ μετοχὴ, διδοὺς δόντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, δοῦναι. εἰώθασι δὲ οἱ δωριεῖς ἀπὸ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ δευτέρου ἀορίστου προστιθέναι τὴν με συλλαβήν. καὶ εἰ μὲν ὦσι διφθόγγῳ ἐκφωνούμενα, τὸ υ ἀποβάλλειν. οἷον δοῦναι, δόμεναι. θεῖναι, θέμεναι. εἶναι, ἔμεναι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἔμμεναι. εἰ δὲ ἐν φωνήεντι, φυλάσσειν αὐτό. οἷον, στῆναι στήμεναι. βῆναι, βήμεναι.

Δονῶ. ἐστὶ δέω καὶ σημαίνει τὸ κινῶ. πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συστρέφω. σημαίνει καὶ κινεῖν. σείειν. σκεδαννύειν.

Δόναξ, ὁ κάλαμος. καλλίμαχος. Καὶ δονάκι πλήθοντα λιπὼν ῥόον ἀστερίωνος. παρὰ τὸ δονῶ τὸ στρέφω, δόνος. καὶ ὡς λίθος λίθαξ, οὕτω δόνος δόναξ. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ο, δόναξ. ὡς κλίνω, κλόνος. οἱ ὑπὸ ταρασσόμενοι, συστρέφονται. ἢ παρὰ τὸ δονεῖσθαι.

Δόνακες, κάλαμοι ἁλιευτικοί, ἢ αὐλοί. πρότερον γὰρ ταῖς θύραις ἀντὶ κέραμος ἐχρῶντο καλάμοις. ὅτι δὲ καλάμοις ἀπὸ τῆς ἐνδονήσεως τῆς φυτείας ὁράσθαι. οἱ ἐκινήσατο. Συμπαρῆψαν δόνακας, μυρίκας τε ἐριθηλέας ὄζους. καὶ αὐλοὺς τοὺς καλάμους ἔχοντα. ἰλιάδος κ. Παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα. τὸν καλαμώδη, εὐδιάσειστον. εὐκίνητον. διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους.

Δοξοποιία, ἡ κενοδοξία.

Δόξα. παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἔδοξα. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω. ἰλιάδος κ, Οὐδ' ἀποδόξης. οὐκ ἀποδοκήσεως καὶ ἐκχασμοῦ. ζήτει εἰς τὰς διαφορὰς εἰς τὸ δ.

Δόρυ, σημαίνει δύο. τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ ξύλον μὲν, ὡς παρὰ ἡσιόδῳ. Ἑκατὸν δὲ δούρατα ἀμάξης. καὶ ὅμηρος. Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν. καὶ τὸ ἀκόντιον, ὡς τὸ, Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω. καὶ πάλιν, Αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί. εἴρηται ἀπὸ τοῦ δρῦς δρυός, δόρυ. κατὰ πάντων λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν. ὡς μαρτυρεῖ τις δρυμός, καὶ δρύφακτος. ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω. τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ παρὰ τὸ δρύπτω. ἢ ἐκ τοῦ δρῦς. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ἐκ δρυΐνων κατεσκεύαζον. ἢ ἐκ τοῦ θορῶ, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ θορυβεῖν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνασχεῖν. ὡς ὁ ποιητὴς λέγει περὶ ἐτυμολογῶν αὐτό. Ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης. αἰολεῖς καὶ τὸ δέρμα, δόρυ.

Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει ἑλλήνων δόρυξος. ἀλλὰ δορυξόος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δορυξός. ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύουσι τὰ δόρατα.

Δορυκτήτην, δορυάλωτον. αἰχμάλωτον.

Δορύκνιον, παρὰ νικάνδρῳ, ἀντιφάρμακον. ἔστι καὶ δορύχνιον. τὸ δορύκνιον τῶν θανασίμων ὑπάρχον πινόμενον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν, γάλακτι παραπλήσιον. εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν.

Δορίαλλος, λέγεται καὶ δόριλλος. ἀριστοφάνης. Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φάγγυνται. ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ δοριάλλου. ἢ παρὰ τὸ δέρεσθαι τὸ τυπτόμενον. ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. οὕτω γὰρ πάλαι ἔψιλουν ὡς δηλοῖ ἀριστοφάνης, Ἠβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.

Δόρπος, ὁ δεῖπνος. ἢ πρὸ τῆς ἑσπέρας ἑστίασις. κυρίως ἡ ἑσπερινὴ τροφή. ἀπὸ τῶν δερμάτων. ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι, ἐσιτοῦντο. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν. ἢ παρὰ τὸ ἑρπεῖν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. οὕτως ὦρος. ἐγὼ δὲ φημὶ ὡς εὗρον σχόλιον παρακείμενον ἐν τῷ β τῆς ἰλιάδος. δόρπος εἴρηται, παρὰ τὸ, οἱονεὶ παύεσθαι τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. οὐ θαῦμα δὲ εἰ τὸ κοινὸν πάσης τροφῆς ἐπὶ μιᾶς τάττεται. καὶ γὰρ τὸ ποικιλτικὸν καὶ χειρουργία καὶ μαθήματα, καὶ ἄλλα μυρία εἰσί.

Δορκὰς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, δερκὰς καὶ δορκάς. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον.

Δόρξ, ὄνομα ζώου. ἀφ' οὗ καὶ δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω δέρξω. δέρξ. καὶ δόρξ. ὡς σκέπω σκέψω, σκέψ. ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον.

Δορά, δέρμα. κρῆτες δὲ καὶ τὴν δανόν.

Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτήδειαι.

Δοράζει, κολάζει.

Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δοροὺ, κορύνους. δέρματα.

Δορπηστὸς, ἡ τοῦ δόρπου ὥρα. οὕτω δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον.

Δορυσσόον, ἀνδρεῖον. ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοοῦντα, καὶ ὁρμῶντα.

Δορυφόρον, τὸν φύλακα τῶν τυράννων. καὶ τὸ κουφόν.

Δόσκον, ἔδων. δεύτερος ἀόριστος παρὰ πρόσωπον. αἰολεῦσι. καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκον, ἀντὶ ἐδίδουν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἰωνικῶς κλινόμενα ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ο ἐκφέρονται πρὸ τοῦ σκ. ἐδίδων, ἐδίδοσκον. ἔδων, ἔδοσκον. ἐχύσουν, ἐχύσοσκον.

Δοτὸς, ἐκ τοῦ δέδομαι παθητικοῦ παρακειμένου, δέδοται, δοτός. δοτικός, καὶ δοτική.

Δόρει. Ἰστέον ὅτι τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι παρὰ ἀριστοφάνει γίνεται οὕτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται γῆρος, καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δόρυ δόρατος, γίνεται δορός. κἀκεῖθεν ἡ δοτικὴ δόρει. ὥσπερ τεῖχος τείχει. τὸ δὲ δουρὶ ἀπὸ τῆς δουρὸς γέγονε δοτικῆς. Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων, ἀντὶ τοῦ σὺν δόρατι. ἢ ἐκ τοῦ δρῦς δρυός. ὑπερθέσει, δουρὸς καὶ δουρί. καὶ δουρικλυτὸς, ὁ κατὰ τὴν μάχην κλυτός.

Δοῦρα, δόρατα ξύλα. Ἰστέον ὅτι τὰ γόνατα καὶ δόρατα γίνεται καθ' ὑπερθέσιν τοῦ υ, γοῦνα, καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα καὶ δούρατα. κατὰ ἀποβολὴν τῆς τα, γοῦνα καὶ δοῦρα.

Δουρηνεκὲς, δορατοβολίην. δόρατος μῆκος, ἀπόστημα ὅσον δόρυ διατεῖναι.

Δουλιχόδειρος, ὁ μακροτράχηλος. παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν καὶ τὸ δειρή, δουλιχόδειρος. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν γενόμενα.

Δοῦλος, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κάκωσιν, δύηλος τις ὤν. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ, δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, δέλος καὶ δοῦλος. τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμουν. ἢ παρὰ τὸ δειλὸς, δοῦλος. ἡρακλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ χρὴ, καὶ δεῖ, σχηματίζει παρὰ τὸ δέω τὸ ἐλλείπω, δέλος καὶ δοῦλος, ὁ ἐλλείπων τῆς ἀρετῆς, ὥς φησιν ὁ ποιητής. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα ζεὺς ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι.

Δούλη, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρόστι. ἔχει γὰρ τὴν δέσποιναν. καὶ πόσοι τρόποι τῆς δουλείας, δ. τὸ κατὰ δημιουργίαν, Ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. τὸ κατὰ δικαιοσύνην. Ἐπειδὴ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. λέγεται δουλεία καὶ ἐπὶ τῶν ἀργυρωνήτων. ὡς τὸ, Ἠγόρασα δούλους.

Δοῦπος, ὁ κτύπος. ψόφος. οἱονεὶ ὁ δέους ὄπα ἔχων. ἢ ὁ δέος ἐμποιῶν. ὀνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις. δοῦ, Δούπησε δὲ πεσών. σημαίνει τὸ ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ ἠχῆσαι. καὶ, Δεδουπότος οἰδιπόδαο, ἰλιάδος ψ. ἐν πολέμῳ τεθνεῶτος.

Δόχμιος, ὁ πλάγιος. παράγωγον ἀπὸ τοῦ δοχμός. θεόκριτος. δόχμος ἀπὸ προβολᾶς κλινθείς. καὶ ἀπὸ δοχμῶσαι, ἀποκλῖναι. παρὰ τὸ δέχω, δοχμός. ὡς βρέχω, βροχμός. ἢ ὁ εὐχέρεπτος, καὶ ὃ ἐστὶν εὐχερῶς δέξασθαι ἐν ταῖς ἐφόδοις.

Δόχμη, ἡ παλαιστή, ὅ ἐστι τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. ἀριστοφάνης. Καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι, μείζον ἔσῃ δυοῖν δοχμαῖν. παρὰ τὸ δέχω, δοχμή. τὸ δεκτικὸν μέρος τῆς χειρός. καὶ δι' οὗ δεχόμεθα τὰ διδόμενα. ὡς δράξω δραχμή, ἡ τῶν ὀβολῶν περίληψις. ἢ αἰτιατικὴ δοχμή. ἢ παρὰ τὸ δοχμός. ἐπειδὴ πλαγία τῇ χειρὶ μετροῦμεν. ἔστιν οὖν μέτρον τι.

Δοχμιακός, εἶδος μέτρου ἀντισπαστικοῦ. ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. οἷον, ἐμὲ, δ' οὐ τέος. ἔστι δὲ εὕρημα πόδου φοινίσσων. πολλὰ ῥυθμοῦ ὀνόματα καὶ ἅμα. ἀπ' ἄρτι δὴ καὶ ταῦτα. ἴαμβος, ἰαμβικός. δάκτυλος, δακτυλικός. παίων, παιωνικός. οὗτοι μὲν οὖν ὀρθοὶ εἰσὶ ῥυθμοί. ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται. ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα. ἡ δυὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς, πλεονεκτεῖ τὴν μονάδα. ἐν τῷ δοχμιακῷ, τριάς ἐστι πρὸς τὴν τετράδα, καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμὸς οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός. ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μείζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. ἢ τὸ μέτρον οὖν δοχμιακόν. ὡς ἐμπίπτον τῶν ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ

Δρῶ, σημαίνει τέσσαρα. δρῶ τὸ κρατῶ. ἐξ οὗ δράκτυλος καὶ δάκτυλος. δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. δρῶ τὸ βλέπω. ἐξ οὗ ὑποδρὰ ἰδών. καὶ δρηθῶ κατ' ἀντίφρασιν. οἱ γὰρ κοιμώμενοι, οὐ βλέπουσι. δρῶ τὸ πράττω. ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα. ἐκ τοῦ δρῶ, παράγωγον δράσσω. ὁ μέλλων, δράξω. διὰ τί οὐκ ἔχει τὸ σ. ὅτι δὲ ἔχει σ ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. πλὴν τοῦ πλάσσω, πλάσω. ἱμάσσω, ἱμάσω. ἐνάσσω, ἐνάσω. πάσσω, πάσω. λεύσσω, λεύσω.

Δράγμα. πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράγματα. σημαίνει δὲ τοὺς στάχυας, ὅσους δύναται ὁ θεριστὴς τῇ ἀριστερᾷ περιλαβεῖν θερίζων. δράγματα τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. παρὰ τὸ δράξασθαι, σημαίνει τὸ λαμβάνειν. ἢ δραχμὴ τὸ πλῆθος τῶν κερμάτων, ἢ τῶν ὀβολῶν.

Δραθεῖν, σημαίνει τὸ κοιμᾶσθαι. καὶ καταδαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ δραθεῖν καθ' ὑπέρθεσιν. ὡς καρδία, κραδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα. δραθεῖν γὰρ κυρίως λέγεται τὸ ὑπὸ δερμάτων καθεύδουσι. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ. παράγωγον δρήσσω, τὸ κοιμῶμαι κατὰ ἀντίφρασιν. οἱ γὰρ κοιμώμενοι, οὐδὲν ἐνεργοῦσιν. ὁ μέλλων δρήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον. ὁ μέλλων δεύτερος, δραθῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν. καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ει διφθόγγου, γίνεται δραθέειν.

Δράκων, παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἔπραθον, ἐκ τοῦ πέρθω. καὶ ἔτραπον ἐκ τοῦ τρέπω. ἔδαρκον ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπὶ ὀλίγων, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων. ποθὲν ἐξ ἀρχῆς, κἄν που τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α αὐτὸ τρέπει ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ ὅμηρος, ἐστέδρακον ἄντην. καὶ οὐ δ' ἂν ὑπ' ἴδια δράκοι ἠέλιος, ἀντὶ τοῦ ἴδοι.

Δράκιος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δράσσω, ἵν' ᾖ ὁ δραττόμενος. ὁ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, ἵν' ᾖ ὁ πρακτικός.

Δρᾶμα, ποίημα. πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶ. ἀφ' οὗ καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδραμαι. ἐξ αὐτοῦ δρᾶμα. λέγεται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει. ὥς φησιν ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ ἡρακλέους διατρίβοντες ἐγίνοντο χορός. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κακουργίας δρώμενα κατά τινος ὑπό τινων δράματα.

Δρᾶναι, οἶμαι ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἔδρην, τὸ ἀπαρέμφατον, δρᾶναι. κάλλιον οὖν ἀπὸ τοῦ δραίνω δρανῶ ἔδρανα δρᾶναι. ἔστιν ἰλιάδος κ. καὶ δραίνειν. ἰσχύειν. δύνασθαι.

Δράξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ διὸ ὅτι τὸ δρᾶ ἐνεργεῖν. ξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸν δράξω μέλλοντα, δράξ. ὡς θήσω, θής.

Δράξων, ἡ λεγομένη σικελική. εἰσὶ δὲ τοὺς κατὰ τὰ ἀγορὰν τῶν ἀλφίτων ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δρατπομένους καὶ ἁρπάζοντας. οὕτως ἐρατοσθένης καὶ ἀπολλώνιος καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράττεσθαι. εἰς τὸ διογενείους εὗρον ἐγὼ δράξων, σημαίνειν πορνοβοσκόν.

Δρέμω, ὁ μέλλων δρεμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραμον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δραμεῖν. τὸ ῥῆμα, δρέμω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαρμον. καὶ ὑπερθέσει, ἔδραμον. ὁ δεύτερος μέλλων, δραμῶ.

Δραπέτης, ὁ φυγάς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ. καὶ ἀποδρῶ, τὸ ἀποφεύγω. ὅθεν καὶ ἀπέδρα. ὁ μέλλων, δράσω. καὶ μετὰ τοῦ πέτω σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι, γέγονε δραπέτης. ὁ ἀποπτὰς καὶ ἀποστὰς τῆς ὑπηρεσίας. ἢ ὁ τὸ δρᾶν, ἤγουν τὸ πράττειν πεπτευκώς. τουτέστιν ἐκκλίνων.

Δραπετίνδα, εἶδος παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα καλουμένης τρόπος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τῶν παίδων ὁ μὲν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν τηροῦ. φυλάττου. οἱ δὲ ἀποφεύγουσι φυλαττόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται παρὰ τὸ δραπετεύειν καὶ φεύγειν τοὺς παίζοντας αὐτήν.

Δραστῆρ, ὀνοματικῶς κατ' ἐπιβολήν. δραστῆρας, μαγείρους. διακόνους. Δραπέται, δοῦλοι.

Δρήστειραι, διάκονοι, θεράπαιναι.

Δρῆσται. δρηστῆρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες.

Δρησμοσύνη, θεραπεία, ὑπηρεσία.

Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὅρασιν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πράττω καὶ τὸ βλέπω. τὸ δρακὴ καὶ δράξ καὶ ὑπόδρα καὶ ὑπόδραξ. καὶ δρακοί, οἱ ὀφθαλμοί. καὶ δρακέτης, ὁ περιβλεπόμενος μὴ ἀλλά. δρῶ δράσω δρᾶσις. ὡς πράξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὁρῶ, ἀφ' οὗ καὶ δράσις ἠβλέψε, δέδρακται. δρακὸς καὶ δρακοί, οἱ ὀφθαλμοί.

Δρατά. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νεκρά. ἐπεσκεύασεν δὲ τὰ ἐκδεδαρμένα σώματα τῶν ἀνῃρημένων ἀνδρῶν. Ἰλιάδος ψ. ὡς φθείρω φθαρτὸς φθαρτὴ φθαρτά, οὕτω δείρω τὸ ἐκδέρω. δαρτὸς. δαρτά. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, δρατά, καὶ κατὰ μετάθεσιν. ὡς ὀφιόσπαρτον, ὀφιόσπρατον.

Δραύκαλος. σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς κέκροπος θυγατράσιν. ὅτι συνοικουλίζονται κατὰ τὸ ἔθος κεκροπίων ἢ δεῖ φύειν. ὅτι συναυλίζεται μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσεδρεύουσα τῇ θεῷ.

Δραχμή, σταθμὸς ὡρισμένος, ἢ τὸ συνάθροισμα τῶν ἓξ ὀβολῶν. παρὰ τὸ δίδραχμαι. δραχμή. τὸ παλαιὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ νομίσματος, ἐν τῇ χειρὶ δραξαμένοις δὲ ἀντὶ τὴν περιλαβεῖν, τούτους δραχμὴν ἐκάλουν, παρὰ τὸ δράξασθαι. αἱ δὲ ἑκατὸν δραχμαί, ποιοῦσι μνᾶν μίαν. ὡς τὸ ἐρεγμός. καὶ ὡς τὸ ἀρχόμενος περὶ τοῦ χωρίς ς.

Δρεπτόν, δηνεκῶς ἀπολαυστικόν. φυσικόν. καὶ ὅπως τότε ἁρπαστόν. Καὶ τὸ δρεπτὸν σκευωρεῖται παρὰ τοῦ φίλημα.

Δρέπειν, φυσαῶν. τέμνειν. καὶ δρεπεῖς, οἱ φυσηταί.

Δρεπάνη, ἡ φαιακία. διὰ τὸ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον ᾧ ὁ κρόνος τὸν πατέρα τῶν αἰδοίων ἐξέκοψεν. ἢ ὅτι τὸ παρὰ ἡφαίστου δοθὲν μηκοδοθέν, ἵνα τοὺς τιτᾶνας διδάξῃ θερίζειν.

Δρέπανον, χώρα τῆς σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ κεῖσθαι τὸ δρέπανον, ᾧ ἀπέτεμε τὰ αἰδοῖα τοῦ οὐρανοῦ ὁ κρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος. δρεπανοειδὴς γὰρ ὁ τόπος. δρέπανον δὲ χώρα βιθυνίας πρὸς τῷ βοσπόρῳ κειμένη.

Δρῆσος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δράσω μέλλοντα, δράσος, καὶ δρῆσος γάρ. ὡς κτήσω, κτῆσος, καὶ ἐρήσω, ἔρησος, καὶ εἴσω ἴσος, κύριον.

Δρία, ἡ ὕλη. Ἀνὰ δρία βησσήεντα φεῦγε. οὐκ ἀπὸ τοῦ δρία κατὰ συγκοπήν. ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θύος γίνεται θύον, καὶ μέγαρος μέγαρον, οὕτω δρίος δρίον. καὶ ὡς μύρον μύρα, οὕτω δρίον δρία. ἀνὰ τοὺς συνδένδρους τόπους.

Δριμύ, παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν. ἢ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ μῦος.

Δρίφος. δρίφος συρακούσιοι. φέρω τὸν δίφρον. δίφορος γὰρ καὶ δρίφος.

Δρόσος, κατὰ παράλειψιν τοῦ ι. οἷον, ἢ παρὰ τοῦ διὸς σουμένη διόσσος τις οὖσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δρόσος. ἢ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕσος. καὶ μετὰ τοῦ υ ἔσος, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, δρόσος. δροσίζω, καὶ δροσῶ, δροσίζω. καὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, δροσούμενοι. ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, καὶ δρόσος. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω, καὶ τὸ σῶος. ἡ σώους δρῶσα τοὺς καρπούς.

Δροίτη, ἡ πύελος. ὁ δὲ αἰτωλός φησι τὴν σκάφην, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. παρθένιος δὲ τὴν σορόν. καὶ αἰσχύλος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ νοίτην, τὴν θάνατον. τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἢ ἐκ δρυὸς ἔσοι τὴν πεποιημένην. καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆνος. κατὰ τὴν ἑρμηνείαν οὖν, διὰ τοῦ υ γράφεται. παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην. καὶ ἴσως ὅτε μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ υ. ὅτε δὲ τὴν σορόν, διὰ τῆς οι.

Δρωπακίζεσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ πιττοῦσθαι. ἄμφω δὲ τὸ τὰς τρίχας τοῦ παντὸς σώματος μαδᾶν χρίσμασι.

Δρυαχαρνεῦ, δρύϊνε ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. πολέμιοι δέ, ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς περιγράφους. θυτάδαι καὶ προσπάλτιοι, ὡς δικαστικοί.

Δρύϊνος, ξύλινος. ὡς αὖτις εἴποι λίθινος. πᾶν τὸ ξύλον δρῦς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ δρυμών, ὁ σύνδενδρος τόπος ἀπὸ τῶν δρυῶν. οὕτω γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἀκρόδρυα οὐ μόνον βαλάνους, ἀλλὰ παντὸς φυτοῦ καρπὸν ἐδώδιμον. καὶ γεράνδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτά. δρῦν γὰρ ἐκάλουν πᾶν δένδρον ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου. καὶ δρυτόμος, ὑλοτόμος. ξυλοτόμος. τὸ δὲ δρῦς, ἀπὸ μὲν εὐθείας, μακρὸν ἔχει τὸ υ. ἀπὸ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως, βραχύ. ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθύς. καὶ σῦς συός. ὗς, ὑός.

Δρύοψ, ὄνομα ἐθνικόν. τοὺς δρύοπας ὑπὸ τὸν παρνασσὸν οἰκοῦντας, μετῴκισεν ἡρακλῆς εἰς πελοπόννησον. καλοῦνται δὲ ἀπὸ δρύοπος υἱοῦ ἀπόλλωνος καὶ δίας τῆς λυκάονος.

Δρυόχους, τοὺς πελέκεις. οἱ μέν, κρίνους ἀκούουσι τινὰς μεγάλους ἐπὶ ὀβελίσκων κειμένους, οὓς καταπήγνυσθαι εἰς τὴν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν. οἱ δέ, μολυβὰς τὰς θέσεις αὐτῶν κάτωθεν. ἔπειτα τὸν κύκλον ἀνωτέρω ἐπικείμενος. ἄμεινον δὲ ἀκούειν δρυόχους, ξύλα ὀρθά, ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεώς, ἤγουν στηρίγματα. καλοῦνται δὲ αὐτοὶ καὶ ἐπιγκωνίδες.

Δρυφάκτοις, ξυλίνοις θώραξιν. ἢ τοῖς νῦν καλουμένοις καγκέλλοις. τὰ διαφράγματα ἤτοι τειχίσματα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινόμενα. δρύφακτος εἰς ὧν ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. πάλαι γὰρ τὰ πάντα ξύλα δρύας ἐκάλουν καὶ δρυμόν. ἢ παρὰ τὴν δρῦν καὶ τὸ πακτῶσαι, ὅ ἐστι πῆξαι, δρύπακτος καὶ δρύφακτος.

Δρύπτω, τὸ σπαράττω. ὅμηρος. Δρυψάμενοι δ' ὀνυ-

χέσι παρὰ τάς· παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρπάζοντες τὰς βαλάνους περιιππαίοντες ἀλλήλοις ἐσπάραττον. ἀπὸ δὲ τοῦ δρυός, δρυμάσσω ῥῆμα τὸ σπαράττω. ἢ ἀπὸ τῶν περιλεπιζομένων δρυῶν εἴρηται.

Δρύψελλον, τὸ λέμμα. ὁ φλοιός. παρθένιος. Οὐ δὲ πόροι εἴξης δρύψελλα πουλυπάδος. παρὰ τὸ δρύψαι, ὅ ἐστι λεπίσαι. ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύψελλον. ὡς τοῦ σελίνου ὁ παρθένιος.

Δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ... ζιος. ἤγουν τὰ κάγκελλα.

Δοῖδυξ, ὁ καλούμενος ἀλετρίβανος. παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω. ὁ μέλλων, δαδύξω. ἀποβολῇ τοῦ ω, δάδυξ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοῖδυξ. τὰ εἰς υξ ἅπαντα, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. πλὴν τοῦ προῖξ.

Δοῖεν, ἐκ τοῦ δίδωμι ἐδίδουν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων. δοίς, δοῦς. τὸ εὐκτικόν, δοίην. τὸ πληθυντικόν, δοίημεν. καὶ συγκοπῇ, δοῖμεν. καὶ δοῖεν τὸ τρίτον.

Διάντειον πεδίον γέμονται, ἀπὸ τοῦ διάντος ἥρωος.

Δοιώ, ὄνομα. ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, δοιός. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττουσι. καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τὸ ι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, δοός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δοιός. ἡ γενική, δοιοῦ. ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, δοιώ. ἢ ἐκ τοῦ δύο διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, γίνεται κατὰ διάλεκτον. πλεονασμῷ τοῦ ο, καὶ τροπῇ τοῦ υ, εἰς ι. ἐκ δὲ τοῦ δοιός, γίνεται δοιή, καὶ δοιαί. ἰλιάδος ι. ἐν δοιῇ δὲ σαώσεμεν, ἢ ἀπολέσθαι. τουτέστιν ἐν δισταγμῷ. ἐν δὲ χρυσαφία. περισπᾶται. δοτικὴ γάρ. ἀκολουθεῖ εὐθεία τῷ δοιός.

Δύω, παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ. ἔστι καὶ ψιλοῦ καὶ δίφθογγου. ὅταν βαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοιὼ ἐρεδύω. ὧδε γὰρ διὰ τὸ μέτρον μέγα. κοινῶς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ πολὺ ἐστὶν ἀναλογώτερον, τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυϊκῶν. α. ε. ω.

Δυάζειν, τὸ διστάζειν. παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ δεδέσθαι τὴν ψυχήν, καὶ μὴ δὲ πρὸς ἑτέραν τρέπεσθαι γνώμην.

Δοιάζω. παρὰ τὸ δοιός, δοιάζω, ὡς ἱππός, ἱππάζω.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ·

Δυοῖν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄμφω γίνεται ἀμφοῖν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δύο δυοῖν. λέγεται καὶ δυεῖν, τροπῇ τοῦ ο εἰς ε.

Δυάς, παρὰ τὸ δῶ τὸ δεσμῶ. ἡ γὰρ ὁ ἐκ συνθέσεως πρῶτος ἀριθμός. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος. ἢ παρὰ τὸ συνδεδέσθαι ἄλλῳ ἀριθμῷ τῷ ἑνί. τὸ γὰρ ἓν ἀπολελυμένον ἐστὶ παρὰ τὸ ἕσιν καὶ τὴν ἄφεσιν. ἢ παρὰ τὸ διεστάναι. μόνη γὰρ πρώτη ἡ δυὰς διέσταται ἀπὸ τῆς μονάδος. ὅθεν οἱ πυθαγόρειοι, τόλμαν αὐτὴν εἶπον. ἢ παρὰ τὸ δύο, δυάς.

Δυϊκὸς ἀριθμός, οὐ μόνον ὅτι περὶ δυοῖν λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἑκάστην πτῶσιν δύο πτώσεις ἔχειν.

Δῦ δὲ χιτῶνα. τὸ δῦ, μακρόν. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος τῶν εἰς μι. ἔδυν. ἔδυς. ἔδυ, δῦ.

Δύω, τὸ ἐνδύσασθαι ἱμάτιον. ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ. ὡς χέω χύω. καὶ συνθέσει, ἐνδύω καὶ ἔνδυσις. δοκεῖ γὰρ δεδέσθαι τῇ ἐσθῆτι. ἀπὸ δὲ τοῦ δύω, γίνεται δῦμι τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι. ἡ δὲ τετάρτη ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. οἷον δύω δῦμι. ἡ μετοχή, δύς. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δῦναι, ὡς φάς φάναι. καὶ δῦμεναι ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων. ἀπὸ τοῦ δῦμι.

Δύσεαι, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν. ἰλιάδος ι. εἰ μὴ ἀναλάβῃς τὴν δύναμίν σου καὶ καταλάβῃς ἐν τῷ πολέμῳ.

Δύσετο τ' ἠέλιος. ἐξ ἧν δείλετο. εἰς ... μω βοηθήσων. δείλην ἐστὶ τὸ ὀπισθ. ἡμέρα γὰρ ... Δύω, δύσω. καὶ μετὰ τοῦ ο μέλλων εἰς ἐνεστῶτα. δύσω, δύσομαι. ἐδυ...

Δυσμή. ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ δύω ... σάμην. δυσμή. ὅτε συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος καὶ συνάπτεται. παρὰ τὸ δύω, ἢ δῦμι. ὁ παρακείμενος, δέδυκα. ὁ παθητικός, δέδυσμαι. καὶ ὄνομα ῥηματικόν, δυσμή. καὶ δυσμαὶ δυσμῶν, ὅπου εἰσέρχεται καὶ ὑποδύνει ὁ ἥλιος.

Δύσις, ὅ περ ἂν ᾖ, παρὰ τὸ δύω εἴρηται τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ φῶς. παρὰ τὸ σκότει συνάπτεσθαι.

Δύναμις, ἡ ἰσχύς. ἢ παρὰ τὸ δυνῶ, ἢ παρὰ τὸ δύνω. ἢ δύνουσα καὶ περάττουσα καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον.

Δυνάστης, ἀπὸ τοῦ δυνάζω. ὁ μέλλων, δυνάσω. δεδύνακα. δεδύνασμαι. δεδύνασαι. δεδύνασται.

Δυνήσεται, ἀπὸ τοῦ δύνω δυνῶ δύνημι, δυνήσομαι δυνή...

Δύνωνται, ἀπὸ τοῦ δύνημι. οὗ τὸ παθη... ...σεται. τικόν, δύναμαι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δύνωμαι. καὶ ὤφελεν εἶναι ἐὰν δυνῶμαι ὡς τιθῶμαι. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῶσιν ἐνεστῶτες τῶν εἰς μι ἐν χρήσει, τότε προπερισπᾶται τὰ ὑποτακτικά. οἷον τίθημι, ἐὰν τιθῶμαι. ἵστημι, ἐὰν ἱστῶμαι. ἡνίκα δὲ οὐχ εὑρίσκεται ἐν χρήσει, τότε προπαροξύνεται. οἷον δύνημι, ἐὰν δύνωμαι. τὸ γὰρ δύνημι, ἐν χρήσει οὐχ εὑρίσκεται. καὶ τὸ πληθυντικόν, δύνωνται.

Δύνασαι. ἰστέον ὅτι τὰ ἔχοντα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τέλος τοῦ εἰς σ, ποιεῖ τὸ δεύτερον. οἷον πεποίηται, πεποίησαι. ὁ δὲ πεποιηκώς. οὕτως οὖν δύναται δύνασαι, ὁ δὲ δυνάς. καὶ ἐπίστασαι, ὁ δὲ ἐπιστάς. ἀπὸ τοῦ δύνημι καὶ ἐπίστημι, δύναμαι καὶ ἐπίσταμαι. τὸ δὲ δύνῃ καὶ ἐπίστῃ, κατὰ πάθος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι καὶ ἐπίστασαι. ἰωνικῶς, δύνεαι καὶ ἐπίστεαι. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, δύνῃ καὶ ἐπίστῃ. χοιροβοσκός.

Δυσί. ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὐ κλίνονται. τὰ γὰρ ἄρθρα μόνα κλίσιν λαμβάνει. ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικὸν πάντα χρόνον τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξεν. ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῖ, οἱ δύο γὰρ καὶ αἱ δύο καὶ τὰ δύο, δηλονότι οὐκ ὤφειλε κλίνεσθαι τὸ δυσίν. ἔστι δὲ εὑρεῖν, ὅτι πολλάκις αὐτὰ κλίνουσι ταῦτα, ὡς παρὰ ἀλκαίῳ. εἰς τὸν δυοκαίδεκον, ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα. καὶ πάλιν καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐλεγείοις.

Ἐκ δὲ τριηκόντων μοιρῶν ἀφεῖλεν μίαν ἐκ τοῦ τριηκόντος, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριάκοντα. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ δύο εὕρηται κλινόμενον. καὶ παρὰ τὸ δύο δυσὶν ἀντιφέρεσθαι, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. οὐ χεῖ μόνον κεῖται, ἀλλ' ὅτε μὲν δυσίν, ὅτε δὲ πλείοσι. τῇ οὖν χρήσει ἐπακολουθοῦν, κλίνεται τὸ δυσί.

Δύη, ἡ κακοπάθεια. οἷον, Δύη ἔχει μ' ἀλίαστος πολλή. ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω. ὅθεν, Συνδεῖτε ταχέως τοῦτον τὸν κυνοκλόπον. οὗ παράγωγον, δέω. ἀφ' οὗ, Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι. ὁ δυσπετίας ἐστί. ἀντὶ δεσμεύοιμι. κρατοίμι. καὶ δεμὸς καὶ δεσμός. ὡς θέω, θεσμός. ἀπὸ τοῦ δέω οὖν, γίνεται δύω. ὡς ῥέω ῥύω, ῥύσις. καὶ χέω χύω χύσις. δύω οὖν δύη, ἡ συνδεδεμένη τῷ πάσχοντι. ἢ ἧτινι συνδέδεταί τις δυστυχίᾳ κακοπαθῶν. ἢ λύη τις οὖσα, ἡ λύουσα τὰ μέλη. ὅθεν καὶ δοῦλος ὁ δυστυχὴς καὶ κακῶς πάσχων, δύηλός τις ὤν.

ἄνευ πόνου καὶ δυσπαθείας. κακοπαθείας. δυστυχίας.

Δύμη, ἡ πόλις τῆς ἀχαΐας. λυκόφρων.

Δύμη τε Βουρέοισιν ἡ γεμὼν ὄχλου. λέγεται καὶ δύμαι καὶ δυμαῖοι, ὅτι πρὸς δυσμὰς τῆς ἀχαΐας κεῖται. δυσμῆς οὖσα καὶ δύμη. ἢ ἀπὸ δύμης ἡρωΐδος.

Δύμας, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δύω τὸ δεσμῶ, δύμας. υἱὸς δὲ δύμαντος.

Δύπτης. δύπται λέγονται αἴθυιαι, καὶ ὁ δύπτης. καλλίμαχος. Δύπται τ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι ἐνδοῖ καύηκες. παρὰ τὸ δύπτω, δύπτης. ὡς ὄπτω ὄπτης, καὶ ἐπόπτης. δύναται δὲ λέγεσθαι καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής. παρὰ τὸ δύνειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι.

Δυρράχιον, πόλις ἠπείρου ἡ ὕστερον κληθεῖσα ἐπίδαμνος. νῦν δὲ δυρράχιον. ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γεωλόφου, τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην. ὅθεν διὰ τὴν ῥαχίαν καὶ δύσορμον, δυρράχιον ὠνόμασαν τὸν τόπον.

Δυσαής, ὁ ἄνεμος. Ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ δυς. ὁ κακῶς πνέων. τὸ γὰρ δυσαήων, ἔκτασιν ἔχει τοῦ ε, εἰς τὸ η. τινὲς δὲ τοῦ ζεφύρου ἐπίθετον φασὶ τοῦ ἀπὸ δύσεως ἄοντος, ὅτι δυτικὸς ἐκ ζόφου ῥέει.

Δυσάμμορος, παρὰ τὸ μόρος δύσμορος. καὶ πάλιν παρὰ τὸ μόρος, ἄμμορος. τοῦ α ἀντὶ τοῦ κακοῦ κειμένου. καὶ κατὰ ἀλλεπάλληλον σύνθεσιν, δυσάμμορος. ὡς ἥλικες, ὁμήλικες, καὶ συνομήλικες.

Δυσαριστοτόκεια, ἰλιάδος σ. ἀντὶ κακῶς τὸν ἄριστον τετοκυῖα. ὡς ἄν τις εἴποι ἀντὶ δὲ χρησαμένα εὔτεκνον.

Δυσαλθές, τὸ δυσίατον. οὐδετέρως. τὸ ἀρσενικόν, δυσαλθής. ἐκ τοῦ δυς καὶ τοῦ ἄλθω τὸ θεραπεύω.

Δυσβήρης, ὁ δύσβατος. παρὰ τὸ δύσβατος, δυσβατήρης. καὶ ἐν συγκοπῇ.

Δυσβάρυκνος, δυσκατανόητος. βάρυκνα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα.

Δυσγάργαλις, δυσυπότακτος. γαργαλίζειν γάρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.

Δυσερμία, ἡ δυστυχία. ἡ κακὴ ἐπιτυχία. εὐερμίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ τὸν ἑρμῆν εἰς πολλὰ παρακαλεῖσθαι βιωφελῆ.

Δύσερις, φιλόνεικον. ἢ παρὰ τὸ δυς μόριον, καὶ τὴν ἔριν.

Δυσηχής. Καὶ πολέμοιο δυσηχέος. παρὰ τὸ λυπηρὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ πολέμῳ γινόμενον.

Δυσηλεγής, καὶ ταναλεγής, ἀντὶ τοῦ θανάτου λέγεται ὁ μακροκοίμητος. ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι. οἷον, Λέξον νῦν μετὰ χεῖρα. ἢ παρὰ τὸ ἔλεγον τὸν θρῆνον. ἴσως ἢ ὁ χαλεποῖς θρήνοις περιποιῶν.

Δυσηνίους, δυσπειθεῖς. ἀνυποτάκτους. δυσαγώγους. δυσμετόχους. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. ἡνία γὰρ τὰ λῶρα.

Δύσκολος, ὁ δυσάρεστος. παρὰ τὸ κελλῶ. ὁ δυσχερῶς τισὶν ἑνούμενος. ἀπὸ τῆς συνδεούσης καὶ ἑνούσης κόλλης. οὐκ εὔθετος. ἄγριος.

Δυσκέλαδος, δύσηχος.

Δυσκλέα, ἄδοξον.

Δυσμενής. παρὰ τὸ μένος ἐστὶ δυσμενής, δυσμενοῦς. καὶ ἀπὸ τούτου δυσμεναίνω. τὸ ἀπεχθῶς διάκειμαι. εὐριπίδης. Σχέτλια μαίνομαι, καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλεύουσιν εὖ. τοῦτο τὸ ὄνομα ἐστὶ σύνθετον ἐκ τοῦ δυς. καὶ ἄδηλον εἴτε παρὰ ῥῆμα γέγονεν, ἢ παρ' ὄνομα οὐδέτερον. ἀκόλουθον μέντοι ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασιν ἔχειν τὴν τάσιν. εἴτε γὰρ ἀπὸ τοῦ μένω ὀξυτονουμένου. ὡς σπείρω πολυσπερής. ἄρδω, νεαρδής. εἴτε παρ' ὄνομα οὐδέτερον κατὰ λόγον ὠξύνθη. ὡς γὰρ παρὰ τὸ κράτος, γίνεται ἐγκρατής, ἄγος ἐναγής, οὕτω παρὰ τὸ μένος, δυσμενής. ἡ γενικὴ δυσμενέος.

Δύσπαρι, ἀντὶ κακὲ ὠνομασμένε, οἷον ζήσας ὡς πάρις. δυσώνυμε. καὶ δυσπάριτον χωρίον, τὸ ἄβατον. οὕτω ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.

Δυσπαλέας ῥίζας. ἀπολλώνιος τὰς κακῶς ἀναδιδομένας. ἀπὸ τοῦ πάλλω, ἢ δυσχερῶς γινομένας.

Δυσπέμφελος, δυσάρεστος. δυσπαθής. δυσκίνητος. χαλεπός. μεμψίμοιρος. Εἶδέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσπετοιώτων στίχων.

Δυσσόος, παρὰ τὸ σόος τὸ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἤγουν ὁ κακῶς σωθησόμενος. ἢ παρὰ τὸ σοῶ, ὃ σημαίνει τὸ διώκω. καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ βῆτα, γίνεται σοβῶ. ἤγουν ὁ κακῶς διωκόμενος. οὕτω δὲ καὶ τὸ δορυσσόος καὶ λαοσσόος τινὲς ἐτυμολογοῦσι.

Δύστηνος, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ἢ παρὰ τὸ στῆναι. οἱονεὶ, ὁ μὴ δυνάμενος στῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ στένω, ὁ πάνυ στένων, καὶ τοῦ δυς ἐπιρρήματος ὁ ἀεὶ κακός.

Δυσχερὲς, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενον, ὡς τὸ εὐχερές.

Δυσωρήσονται, δυσφυλακτήσουσι κακὴν φυλακὴν, καὶ νύκτα διάξουσι.

Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι. φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας. σκυθρωπάζειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ κρίνειν καὶ ἐλέγχειν λαμβάνουσι. δυσωπεῖν γὰρ εἴρηται, παρὰ τὸ ὅσσον οἱ κατακεκριμένοι κακῶς ἔχουσι τοὺς ὦπας. οὕτως εὗρον εἰς τὸ ἐκ ῥητορικῶν λεξικὸν τὴν λέξιν. καὶ εἰς τὸ ἀνεκφώνητον ἡρωδιανός. ἔνιοι δὲ εἶναι καὶ μὴ τῶν ἀττικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ δεῖσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω

Δωδωναῖος, ὀξείᾳ. Ἰλιάδος π. Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε. ἐν χωρίῳ τῶν Ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενος. ἐν Θεσπρωτίᾳ. Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γινόμενον κατακλυσμὸν, παραγινόμενος εἰς τὴν ἤπειρον, ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης κατοικίζειν τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Θρασυβούλῳ καὶ Ἀκεστοδώρῳ.

Δῶμα, τὸ οἴκημα. ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω, δόμημα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, παρὰ τὸ δέμω. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα βαρύτονα ῥήματα τῷ ε παραληγόμενα, ἡνίκα περισπῶνται, τρέπουσι τὸ ε εἰς ο. δέμω, δομῶ. νέμω, νομῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ δέμω δέμα, καὶ δῶμα κατ' ἔκτασιν. ἢ ἐκ τοῦ δομῶ δομήσω δεδόμηκα δεδόμημαι, δῶμα τὸ οἴκημα. βαρύνεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν βαρύνεται δῶ. δόμα δὲ τὸ διδόμενον, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Δῶρον, ἡ παλαιστή. εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα διὰ τῆς χειρὸς ἡμᾶς δωρεῖσθαι ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ παλαιστή.

Δῶρον, τὸ διδόμενον. παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, δῶον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δῶρον. ἢ δοκεῖ σημειῶδες εἶναι τὸ ὄνομα καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἁλωτός. οὐδὲν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς γ' τῆς συζυγίας τῶν εἰς μι διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται πλὴν τῶν δύο τούτων. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. οἷον, Ἀθηνόδωρος. Μεγαλόδωρος. αἰχμάλωτος. ἀνάλωτος.

Δωροφάγους, ἐμφαντικῶς ἀσώτους. ἐκ τῶν δώρων τρεφομένους.

Δωρὶς, ὄνομα θεᾶς διὰ τὸ γινομένην δοῦναι αὐτοῖς ἀνθρώποις.

Δωροδόκος, καὶ δωροδοκεῖ, καὶ ὁ λαμβάνων.

Δωρίσση, ἡ μήτηρ τῶν οἰνοπόπων. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τὴν πόλιν ταύτην ληφθεῖσαν ἀπὸ Θρᾴκης, δοθῆναι ἀντὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος ἀντὶ ἵππου δῶρον.

Δωριάζειν. ἐκλήθη καθόλου δωριάζειν τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας, διὰ τὸ τὰς δωρίδας χρῆσθαι οὕτως. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἀλλὰ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι, καὶ παρεμφαίνουσαι πολὺ τοῦ σώματος. καθὰ ὥσπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἔστιν εὑρεῖν ἐν ὑπομνήματι Ἑκάβης. οὕτως Ὦρος.

Δῶς. Ἡσίοδος. Δῶς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή. σημαίνει δὲ τὴν δόσιν. καὶ γίνεται παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτος. ἐπειδὴ τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα θηλυκὰ, καὶ περισπῶνται, καὶ κύρια εἶναι. οἷον, ἡ Τρῶς. ἡ Τλῶς. ἡ Κρῶς. ἡ Κῶς. ταῦτα δὲ ὀνόματα πόλεων. ἐπεὶ οὖν τὸ δῶς θηλυκὸν, οὐκ ἔστι κύριον, οὔτε περισπᾶται, τούτου χάριν ἐστὶν ἄκλιτον.

Δώτη. Δώτῃ μὲν οὔτις ἔδωκεν. ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκε. τουτέστι, τῷ μεταδοτικῷ καὶ εὐσεβεῖ. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα, καὶ οὐ κλίνει, ὥσπερ καὶ τὸ δῶς. τουτέστι τῷ ἔχοντι προαίρεσιν διδόναι, καὶ εἰ μηδὲν ἔχει.

Δώσων, οὕτως ἐκαλεῖτο εἷς τῶν Ἀντιγόνων. ὁ υἱὸς Δημητρίου. ὃς ἔγημε Χρυσηΐδα τὴν μητέρα Φιλίππου τοῦ ὑπὸ Ῥωμαίων γινομένου. εἴρηται δὲ διὰ τὸ φιλότιμον, καὶ διὰ τὸ πολλὰ δίδοσθαι καὶ χαρίζεσθαι.

Δωτίνη, ἡ δωρεά. παρὰ τὸν δώσω μέλλοντα, δωσίνη. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. Ἀλέξανδρος δὲ, σύνθετον εἶναι τὴν λέξιν παρὰ τὸ τὴν δόσιν τίνειν. ἤγουν ἡ καταποτινομένη δόσις. ἢ ἀπὸ τοῦ δέδοται δοτὸς καὶ δοτίνη. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, δωτίνη. ὡς καὶ δωτῆρες οἱ καὶ ταμίαι. Παρὰ Ἡσιόδῳ, ἔσαν ἠπιοδώτηρες. καὶ κατ' ἔκτασιν, Θεοὶ δωτῆρες ἐάων.

Δῶσι, Ἰλιάδος α. Αἴ κε ποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην. ἀντὶ τοῦ ἐάν ποτε ὁ Ζεὺς παράσχῃ Τρωϊκὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν Ἴλιον. ἔστι δίδωμι, δώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ. δῷς. δῷ. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δώωσιν. εἴ κε μὴ δώωσιν. ἐὰν δὲ μὴ παράσχωσιν. ἐὰν δῶ. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δῶμεν. δῶτε. δῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. καὶ δώησι. δῶσι, πληθυντικὸν, ἀπὸ τοῦ δώσουσι κατὰ συγκοπήν.

Δώη, ἀπὸ τοῦ δίδωμι, δώσω, ἔδων ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἡ μετοχὴ, δοὺς δόντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν, δοίην. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, δώην. δώης. δώη.

Δωδέκατος, ἐκ τοῦ δύο καὶ τοῦ δέκα, γίνεται δυοδέκατος. καὶ κράσει τοῦ υ καὶ ο εἰς ω μέγα, δωδέκατος.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙC ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ε. Τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ περιεχ τοῦ ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ περιεχ. τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον, τὴν ἐπέκτασιν τοῦ αἰῶνος.

Ε δασυνόμενον καὶ ἐγκλινόμενον, δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. πτώσεως αἰτιατικῆς. ὡς τὸ οἷ, ἕ. Ε μὲν ἀνφορέοντα, ἤγουν αὐτόν. καὶ πάλιν, ἐμέ. σέ. ἕ. ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν, δηλοῖ ἑαυτόν. ὡς τὸ, Κάλλιον δ' ἡμῖν ἐς ἕ.

Εἶ. Ἰστέον ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, εἶς, εἶ, γέγονεν, ἀλλ' ἕκαστος ἐπεὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι. τὰ γὰρ ἀποβάλλοντα τὸ σ, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω βαρυτόνου τοῦ ὑπάρχω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἔομαι. ἐκ τούτου τὸ εἶμεν.

Εἶα, παρακελευσματικόν ἐστιν ἐπίρρημα. ὡς παρὰ τὸ ἔξω γίνεται ἔξα καὶ ἔσα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐῶ σημαίνοντος τὸ ἐκπέμπω, γίνεται ἔα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶα. παραδίδοται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικὸς, οὕτως. Εἶα δὴ ξύλον ἀγειρόμοισι αὐτό.

Εἶαρ, τὸ αἷμα. καὶ εἰαροπότης, ὁ αἱματοπότης, ὥς φησι Καλλίμαχος. Τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπτεν. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἔω τὸ πορεύομαι. τὸ γὰρ αἷμα καὶ πορεύεσθαι ἡμᾶς αἴτιον. ὥσπερ γὰρ ἔλω εἶλαρ, καὶ ἔδω ἔδαρ καὶ εἶδαρ, οὕτω καὶ ἔω εἶαρ. ἢ παρὰ τὸ ἔσω, ἵνα ᾖ τὸ εὐχερῶς ἐκπεμπόμενον.

Εἶαρ, τὸ ἔαρ. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐκπέμπω, ἀλλ' ὑπομένον. καὶ ἐκρέον. ποιῶ, ἔαρ καὶ εἶαρ. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Εἵαται. ῥῆμα παρατατικοῦ τῶν εἰς μι Ἰωνικῶς. ἐκ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι, παράγωγον ἧμαι. τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, ἧμαι. ἥμην. ἧσθαι. ἧνται. καὶ τὸ Ἰωνικὸν, ἕαται. ὁ κανών. τὰ μέλλοντα ἀπὸ παρακειμένου φύσει μακρᾷ παραλήγεται ταῦτα. οἷον δηνῶ εἵαται στῆ, ἀντὶ καθέζονται. καὶ εἵαται πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς τὸ κέαται κείαται. εἰώθεσαν οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῶν δύο ῥημάτων λέγειν τὸ κεῖνται, κέονται. καὶ Ἰωνικῶς, κέαται. ὡς ἀπὸ τοῦ

Εἵατ' ἐνὶ μεγάροισι. ἕω, ἧμαι. τὸ ἀλλ' ὠ προφερόμενον. παρὰ τοῦ πληθυντικοῦ, ἕεμαι. τὸ παθητικὸν, ἕεμαι. καὶ κράσει, ἧμαι. ὁ παρατατικὸς, ἑέμην, καὶ ἥμην. τὸ β′, ἧσο. τὸ γ′ ἧτο, ἢ ἧτο. καὶ Ἰωνικῶς, ἕατο καὶ εἵατο.

Εἴασκεν, ἀπὸ τοῦ ἐάω ἐῶ. ἐᾷς. ἐᾷ. ὁ παρατατικὸς, εἴων, εἴας. καὶ Ἰωνικῶς, εἴασκεν. ἐκ τούτου ἔασκεν ἀποβληθέντος τοῦ ι. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀποβάλλουσι τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν. οἷον, ἔτυπτον, τύπτον, τύπτεσκον. ἄγον, ἄγεσκον. οὕτω καὶ τοῦτο.

Εἱαμενή, σημαίνει τὸν κάθυγρον καὶ σύμφυτον τόπον. παρὰ τὸ ῥέω, ῥειαμενή, καὶ ῥεαμενή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ. ἢ παρὰ τὸ ἕσω, ὃ σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονεν ἑσαμενή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, εἱαμενή.

Εἴβω, σημαίνει τὸ ἀποστάζω. ἀπὸ τοῦ λείβω ἀποβολῇ τοῦ λ. [illegible]. Καὶ τῶν βλεφάρων ἔρος εἴβεται.

Εἶδαρ, ἔδεσμα. τροφή. βρῶμα. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδαρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶδαρ.

Εἰδαλίμας, εὐειδεῖς. εὐμόρφους. ὥς φασι τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι. παρὰ τὸ εἶδος, εἴδιμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, εἰδάλιμος. ὡς κύδιμος κυδάλιμος. τὸ θηλυκὸν, εἰδαλίμη.

Εἰδεχθές, ἄμορφον. ἀπρεπές.

Εἴδυλος, λόγιος, συνετός.

Εἰδυλίς, ἐπιστήμων. εἰδυῖα. παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω, εἰδύλη. καὶ παρώνυμον, εἰδυλίς.

Εἶδος καὶ μορφὴ, αἰσθητῶς τὸ εἶδος πεποιημένον καὶ μεμορφωμένον ἀοράτου τῆς ἀρχῆς οὐ παρχούσης, τουτέστι τῆς ὕλης ἀπλάστου καὶ ἀμορφούσης. ὅτι εἶδος τοῦ ἀνθρωπικοῦ σώματος ὅλον βλέπομεν. εἶδος, τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. Εἶδος μέγεθος φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει. τὸ δὲ ἰδέα, ἀεὶ διὰ τοῦ ι. λέγει δὲ Ὦρος, ὅτι τὸ εἴδινον ἡνίκα μὲν σημαίνει τὸ εἶδος, οἷον ἀνθρώπου εἶδος, εἰδινὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἡνίκα δὲ τὸ ἴδιον, οἷον ἰδικὸν ἴδινον, διὰ τοῦ ι.

Εἶδος, σημαίνει γ′. τὴν μορφὴν, κατὰ τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. ὡς τὸ, Εἶδός τε μέγεθός τε. καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. καὶ τὸ ἀπὸ ἀλλήλοις διαφερόμενον. ἵππος, ἐλαία. ὁμοίως σημαίνει τὴν μορφήν. ὡς τὸ, Πρόσθεν μὲν εἶδος. καὶ τὸ σχῆμα. ὡς τὸ, Ὅς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης. σημαίνει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ γένους κατηγορούμενον παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.

Εἶδος, ὄψις. πρόσωπον. καὶ ἡ μορφή. παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁρῶ, εἶδος. ὡς θάλπω, θάλπος. τεύχω, τεῦχος.

Εἰδοθέα, παρὰ τὸ εἶδος ἐστίν. Εἰδογράφος Ἀπολλώνιος ἐπειδὴ εὐφυὴς ὢν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ εἴδη τοῖς

σιν ἐπιφέρεται. τὰς γὰρ δυνούσας τῶν ᾠδῶν δώριον μέλος ἔχειν, αὐτὸ γὰρ αὐτὸ συνῆγε καὶ φρυγίας καὶ λυδίας μιξο-

Εἴδωλον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώματος σκιοειδὴς ... ἀπόῤῥοια. ἢ τὸ φάσμα. σκιῶδες ὁμοίωμα. ἢ φαντασία σώματος. σκιὰ ὑπάρχει ἀεροειδής. ὡς καὶ βακχυλίδης. Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς ἰθακησίου. καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς ἀντικλείας. Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον αὐτὸς δὲ καὶ ὑπόστασις. ἢ ἀλήθεια. δεῖ οὖν νοεῖν ὡς φαντασία σώματος ἐπὶ ἔχουσι τὶς ὁρᾶσιν. οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. γίνεται οὖν παρὰ τὸ εἴδω τὸ φαίνομαι, ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁμοίωμα γάρ ἐστι τινὸς σώματος τὸ εἴδωλον. εἴδω, εἴδωλον, ὡς ἕω, ἕωλος. φείδω, φειδωλός. αὐ-

Εἴδω, σημαίνει ἑπτά. τὸ ὁμοιῶ. ὡς τὸ, Εἰδό- ... τῷ, αἰπόλος. μένη γαλόω ἀντήνορος δάμαρ ἦν. καὶ εἰδόμενος ἀκάμαντι, ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθείς. εἴδω τὸ φαίνομαι. ὡς τὸ, Τόδε τοι κῆρ εἴδεται εἶναι. καὶ πάντα δὲ τὸ εἴδεται ἄστρα, ἀντὶ τοῦ φαίνεται. εἴδω τὸ βλέπω. τὸ θεωρῶ. ὡς εἶδον ἥφαιστον κλυτοτέχνην. ὁ παρατατικός, εἶδον. καὶ τὸ προστακτικὸν ἴδε. ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. τὸ δὲ τὸ εἴδω ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ μόνον διὰ διφθόγγου. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν καὶ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ ι. εἴδω τὸ γινώσκω. εἴσω, εἴσομαι, εἴση, ἀντὶ τοῦ γνώση. καὶ μαθήσῃ. Καὶ νῦν δὴ σάφα εἴσεαι. ἐκ τούτου γίνεται τὸ ἀπώμενον ἠΐδω ἠΐδεσα τὸ μανθάνω. ἐξ οὗ τὸ, Ηρη μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν. ἀντὶ τοῦ μὴ ἔλπιζε τοὺς ἐμοὺς λόγους μαθήσεσθαι καὶ γνῶναι. εἴδω τὸ ὁρμῶ. ὡς τὸ, Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά. εἴδω τὸ πηδῶ. ὡς τὸ, εἴσατο γὰρ λίμνην. ἔστι καὶ διὰ τοῦ η ἤδω. Ινα εἴδομεν ἄμφω. ἰλιάδος α. ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωμεν ἀμφότεροι ἐγώ τε καὶ σύ. ἡ δὲ συστολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον. οὐ γὰρ προπαροξύνεται τὸ ἐν περισπωμένοις(?) ... ἀμφίλοχον.

Εἰδείησιν, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, εἴσω. ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα. ἡ μετοχή, ὁ εἰδώς τοῦ εἰδότος. τὸ θηλυκόν, εἰδυῖα εἰδυίας. καὶ εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐπιστήμοσιν αὐτοῦ καὶ ἐμπείροις φρεσὶ ἰδυίαισι.

Εἰδώς, ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου. εἴδω τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων εἴσω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. ἡ μετοχή, ὁ εἰδώς τοῦ εἰδότος. τὸ εὐκτικόν, εἰδείην. οὗ τὸ κλίνεται ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ, ἵνα ᾖ τὸ εὐκτικὸν εἰδείην καὶ ἀπὸ τῆς μετοχῆς εἰδείην. ὡς τοῦ πατρί μοι πεποιθοίην. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἰδείην. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ εὐκτικὸν εἴην, τοῦ σώζει τὸ ὑποτακτικόν. οἷον τυφθείην, ἐὰν τυφθῶ. λεχθείην, ἐὰν λεχθῶ. τούτου χάριν ἐστὶ τὸ ὑποτακτικὸν. ἐὰν εἰδῶ. εἰδῇς. εἰδῇ. διογένης.

Εἰσὶν, ἀναφορικὸν μετὰ τοῦ ἄγαν(?). οὐ κατὰ ἀντίπτωσιν λόγου τίθεται. ἐνίοτε δὲ ἐπιφέρεται, ἢ ἑτέρου ὄντος ἐν ἀρχῇ λόγου.

Εἶσι. εἶμι. ὁ παρατατικὸς ἤϊον. ἡ μετοχή ... του. ἄγε. εἰς ἥξω(?) τὸ εὐκτικὸν εἴην. τὸ πληθυντικὸν, εἴημεν. καὶ συγκοπῇ, εἶμεν. καὶ τὸ εἰσὶν ὁ κανών. ὡς δὲ παρὰ τὸ συγκοπὴν δοίημεν ἀπὸ τοῦ δοίημεν. καὶ εἶμεν ἀπὸ τοῦ εἴημεν, οὕτω καὶ τοῦτο. ἡ δὲ εἶμεν, κατὰ συγκοπὴν γίνεται τὸ βῆναι. ὡς τὸ νοσμηθείημεν, καὶ νοσμηθεῖμεν. καὶ τὰ ὅμοια.

Εἶεν, ἄγε δή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶα τοῦ παρακελευσμένου ἐπίῤῥημα εἶεν. ἀντὶ τοῦ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. ἔστι γὰρ ἐπίῤῥημα ἀφοριστικόν. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται ἀπόθεσις λόγου.

Εἶθε, ἀπὸ τοῦ εἰ γέγονεν εἶθε.

Εἶθαρ, ἀπὸ τοῦ εὐθὺς εὔθαρ καὶ εἶθαρ.

Εἴκω σημαίνει πέντε. εἴκω τὸ ὁμοιῶ, δοτικῇ συντάσσεται. ἐξ οὗ καὶ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα. καὶ εἰκάζω. εἴκω τὸ πρέπω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔοικεν. εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, ἐξ οὗ καὶ οἶκος. εἴκω τὸ ὑποτάσσομαι, καὶ ἐν συνθέσει ὑπείκω. ἐξ οὗ καὶ εἰκτέος, ὁ ὑπείκων καὶ ὑποτασσόμενος. ἢ καὶ ἐπὶ γερουσιῶν περίφρασιν, ἤγουν, ἐκ τοῦ περιπομένου, τὸ θέλω. παρείπεται γὰρ τοῖς ἐπακούουσι τὸ θέλειν. τὸ γὰρ εἴξας θυμῷ, ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἴξω ὁ ἀόριστος εἶξα. ἡ μετοχὴ εἴξας, οὐδὲν ἀμφοτέρων, ἀλλ' ἢ μὴν τὸ θελήσει ὑποχωρήσειν. ἐξ οὗ γίνεται καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι, ἥκων μετοχή. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον εἴκω.

Εἴξασιν, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι παρὰ ἀττικοῖς. ... ζεται ἐκ τοῦ κ. ὅπερ ἴσως τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ ἐσχημάτισται. οὗτοι γὰρ τὸ κ, εἰς τὸ ξ μεταβάλλουσιν. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οἱ δ' ἴξον κοίλην λακεδαίμονα. δευτέρου ἀορίστου καὶ τὸ κ ἀπαιτοῦντος. ἀριστοφάνης.

Εἴξασι γοῦν ἐρίοισι πεπλασμένοις. ἔστιν εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶκα. καὶ κατὰ τὸ βοιωτῶν τὸ κ εἰς ξ, εἶξα. τὸ γ τῶν πληθυντικῶν εἴξασιν. ὅτι δὲ παρακείμενός ἐστι, δῆλον ἐκ τῆς ἐχούσης σημαινούσης.

Εἰκάζω, ὡς περὶ παρὰ τὸ μίμω μιμάζω, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω εἰκάζω. εἰκάσομαι, εἴκασαι, εἴκασται, εἰκαστός. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀείκαστος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνείκαστος.

Εἴκελος, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ εἴκελος. ὡς θέγω θέγελος. τοῦτο ἐν μὲν τῇ ἁπλότητι διὰ διφθόγγου πολλάκις κεῖται. ἐν δὲ τῇ συν-

Εἰκοβολεῖν, τὸ εἰκάζειν οἱ ἀθηναῖοι λέγουσιν ἀεὶ διὰ τοῦ ι. ... παρὰ τὸ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχε βάλλειν. εἰκῇ τὸ ὡς ἔτυχε, τὸ μάτην. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. παρὰ τὸ ὑποχωροῦντα ὡς ἔτυχε διοικεῖν τὰ ἑαυτοῦ πράγματα πολιτικῶς.

Εἰκάς, ἀπὸ τοῦ εἴκοσι γίνεται εἰκάς. τὸ δὲ εἴκοσιν, ἀπὸ τοῦ εἴκειν τοῖς δυσὶ δέκα. τουτέστι, δὶς τὰ δέκα.

Εἰκοστός, ὀξύνεται. τὰ εἰς τος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τήν τε παραλήγουσαν εἰς ος παρὰ ῥυθμὸν, ἐπὶ ποσότητος ταττόμενα ὀξύνεται. πολλοστός. εἰκοστός.

Εἰκοσινήριτα, Εἰκοσινήριτ' ἄποινα. ἰλιάδος χ. ἀντὶ τοῦ εἰκοσάριθμα. εἰκοσαπλάσια. εἰκοσάκις δεισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρία. τὸ γὰρ ἐρίζειν, δεισοῦσθαι λέγει. καὶ μεγαίρει τὰ τέκνα θεῶν, θεοῖς ἐρίζοντα. εἰκοσινήριστα, τουτέστιν ἔριστα, ὅ ἐστιν δεισούμενα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Νέστορι δ' οἶος ἔριζε. καὶ ἐρί-

ζεμεν οὐκ ἐθελήσει. ἔστι γὰρ ὥσπερ αἱ ἑκατόμβοιαι πρὸς εἴκοσιν ἐρίζοντα, τουτέστιν ἰσούμενα. τὸ δὲ ν, τοῦ εἴκοσιν ἐστίν. ὁ γὰρ εἴκοσιν ἀριθμὸς προλαμβάνεται αὐτό.

Εἰκός, πρέπον, ἢ ἀκόλουθον, εὔλογον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα, ὡς τὸ ἐγκριτικόν. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρέπω. εἴξω, εἶκα. ἡ μετοχή, ὁ εἰκώς, τοῦ εἰκότος. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ εἰκός. καὶ ἐχρήσατο ὡς ἐπιρρήματι συντάξεως.

Εἰκάδιος. ἀπὸ τοῦ εἰκὰς εἰκάδος, εἰκάδιος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ἐν τῇ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἑορτὴ ἐπετελεῖτο τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ ἐλέγετο ἡ ἱερὰ εἰκάς. ἐπεὶ δὴ οὖν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἐγεννήθη, λέγεται Εἰκάδιος.

Εἴλαρ. εἴλαρ γινώσκετε τῶν αὐτῶν. σημαίνει τὸ φύλαγμα καὶ τὴν ἀσφάλειαν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἴλω τὸ συγκλείω. τοῦτο παρὰ τὸ ἔλος ἕλω καὶ εἴλω. οἱονεὶ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δένδρων. τὸ ει, δίφθογγον. διότι εὑρέθη τὸ ε ἐν τῷ εὔλη, ὅ σημαίνει τὸν σκώληκα.

Εἰλαπίνη, ἑορτή, εὐωχία. ἢ συμπόσιον καὶ συνδείπνιον. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι εἰς τὸ συνδειπνεῖν ὁμοῦ πλείονας. ἢ παρὰ τὸ εἴλας καὶ τὸ θοίνη, γέγονεν εἰλαθοίνη καὶ εἰλαπίνη, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. οἱονεὶ ἡ κατὰ εἴλας ἤγουν συστροφὰς οὖσα εὐωχία. ἢ ἡ πολυτελὴς εὐωχία. παρὰ τὸ λαφύσσειν, ἢ λαπίζειν, ὃ ἐστὶ τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω λαπίνη εἰλαπίνη. καὶ πλεονάζει ἡ ει δίφθογγος. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ. Αἰεὶ δ' ἐνδαιτῆσι, καὶ εἰλαπίνῃσι πέλεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτι κατὰ τὰς εἴλας πίνουσιν. εἴρηται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ἐλαστὸν ἄξεσθαι τοὺς εὐωχοῦντας, τουτέστι ταράσσεσθαι.

Εἰλαπινάζων, εὐωχούμενος. καὶ εἰλαπιναστής, ὁ συμπότης.

Εἰλαπίνην πολύφημον, τὴν ἐλάρυγγον. ζ τις.

Εἰλέωσι, συνειλῶσι. συγκλείουσι. ῥῆμα ὑποτακτικόν, ἐκ τοῦ εἰλῶ. καὶ εἶλει, ἀντὶ τοῦ συνήθροιζε, συνέκλειε. καὶ εἰλομένων, συναθροιζομένων.

Εἰλενία, πόλις Ἀθήνησι. Φιλοκτήτης γὰρ παραγενόμενος εἰς Ἰταλίαν, ἱδρύσατο Εἰλενίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. ἀπὸ τοῦ ἐν ἐκείνῳ συγκεκλεῖσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ εἰλῶ οὖν, εἰλενία. ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. Ὧρος.

Εἰλεόν, σημαίνει τὴν μαγειρικὴν τράπεζαν. παρὰ τὸ ἕλος γίνεται ἐλεός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον, ἢ σανίδιον. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδι. Καὶ τὰ ἐν ἐλεοῖσιν ἔχευεν. δασύνεται ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν καὶ κόψαι, ἐφ' οὗ κόπτουσι τὰ κρέα. ἢ ὅτι ἀπὸ ἐλαΐνων ξύλων ἢ τῶν ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι.

Εἰλείθυιαι, θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι. Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, ἐλεύθυια. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰλεύθυια. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, εἰλείθυια. καὶ ἀνειλείθυια, ἡ ἄτοκος.

Εἰλήλουθα, ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤλευθα. καὶ τὸ Ἀττικόν, ἐλήλυθα. πλεονασμῷ τοῦ ο Βοιωτικῶς, ἐλήλουθα. καὶ παρενθέσει τοῦ ι, εἰλήλουθα. ἐκ τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν. καὶ συγκοπῇ,

Εἴληφα, ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. ζ εἰλήλουθμεν. ὁ παρακείμενος, λέληφα. ἀποβολῇ τοῦ λ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴληφα. ἡ μετοχή, εἰληφὼς εἰληφότος. ὡσαύτως καὶ τὸ εἴληχα, ἀπὸ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, λέληχα καὶ εἴληχα. πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ τοῦ λ καὶ μ ἀρχόμενα ῥήματα, οὕτω ποιοῦσι τοὺς παρακειμένους Ἴωνες καὶ Ἀττικοί.

Εἵλη, σημαίνει τὴν θερμασίαν. ἐκ τοῦ ἕλη πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. Καὶ τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὁ πλημμυρῶν.

Εἰλικρινής, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρου. παρὰ τὸ ἕλη ἡ θερμασία καὶ τὸ κρίνω. ὁ ἐν τῇ ἕλῃ κεκριμένος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. οὐ δεῖ δὲ ἡ παραλήγουσα συντεθεῖσθαι. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἕλη γέγονεν, ὤφειλεν ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο καὶ λέγεσθαι εἱλοκρινής, ἢ φυλάσσειν τὸ η καὶ λέγεσθαι εἱληκρινής. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκά, τετραχῶς συντίθεται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος ὅπερ καὶ τὸ αὐτὸ γένος φυλάττει. οἷον μάχη, ἀνδρομάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος καὶ προσλαμβάνει τὸ ο. ὡς τὸ γυνή, μισογύνης. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος, καὶ δύσμαχος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον, ὡς πύλη δίπυλον καὶ τρίπυλον. ὅμως. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει, ἢ φυλάττει τὸ η, ὡς τὸ γῆ γηπόνος, βοή, βοηθός, ἢ τρέπουσιν εἰς ο, ὡς νύμφη, νυμφοστόλος. τιμή, τιμόθεος. εἵλη οὖν, εἱλοκρινής. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, εἰλικρινής. ἔστι γὰρ ὁ ἔχων λαμπρὰν καὶ καθαρὰν τὴν ψυχήν.

Εἰλιτενὴς ἄγρωστις, Θεόκριτος. ἡ ἐν τοῖς ἕλεσι γινομένη. ἐριοβόλος τὸ δὲ ἡ ἐπὶ πολὺ δινουμένη. πλεονασμῷ

Εἰλίσσω. ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω. γράφεται διὰ τοῦ ι. ζ τοῦ ι. ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τῶν δύο σσ ἐστὶν ἡ δίφθογγος, πλὴν τοῦ κρείσσων, καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ῥήματος κρεισσῶ.

Εἰλίποδας, ἐπίθετον τῶν βοῶν, ὅτι ἑλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν. εἰλίποδες, οἱ εἰλοῦντες ἐν τῷ βαδίζειν τοὺς πόδας. φησὶ ὁ Ὧρος ὅτι εἴτε ἀπὸ τοῦ εἰλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω εἰλίποδες, διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα δισύλλαβα μίαν συλλαβὴν συγκόπτουσιν ἐν τῇ συνθέσει. οἷον, μαίνω, μαιφόνος. Τανύω, τανύπεπλος. οὕτως οὖν καὶ εἰλίσσω, εἰλίποδες. σημειοῦται παρὰ Κράτητι, τὸ ἐθελόσυχνος, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω. σημαίνει δὲ τὸν θέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίκακος καὶ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου γέγονεν. εἰ δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εὐλόγως πάλιν διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου γινόμενα ὀνόματα, ἢ διὰ τοῦ ο γράφεται, ὡς τὸ μισῶ, μισογύνης, φιλῶ φιλόθεος, ἢ διὰ τοῦ ι. οἷον, οἰδῶ, οἰδίπους. εἰλῶ, εἰλίπους. τὸ οὖν ἡγέστρατος καὶ ἡγέλοχος, διὰ τοῦ ε γράφεται, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου ἐνεστῶτος. ὡς τὸ μένω μενέλαος. εἴτε τὰ εἰς ω δισύλλαβα τῷ η παραληγόμενα βαρύνεται. θήγω. τούτῳ τῷ κανόνι καὶ τὸ ἡγῶ ἐξ οὗ τὸ ἡγοῦμαι, ὤφειλε βαρύνεσθαι, ἀλλὰ παραλόγως περισπᾶται.

ἐν τῷ οὖν ἡγέλοχος, ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γινόμενον. καὶ τὸ ἡγεμὼν, καὶ ἡγέμαχος. ζήτει εἰς τὸ δαίφων.

Εἰλυός καὶ εἰλυθμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν. τὸν φωλεόν. νίκανδρος. Ὅς τε καὶ εἰλυθμοὺς περόωντας αἰὲν ἰαύει, ἢ ἠχὺν ὑφαρπάζων θαλάμην ὀλιγηρέα τεύχων ἐν εἰλυθμοῖν ἔχουσιν. ἐπὶ τὲ νεβρεώς τὰ φορβῆς. ἠχὺν θαλάμην λέγει τὴν ἐνδιάτα κατάδυσιν. παρὰ τὸ εἰλύω. ἔνθα εἰλυμένος, τὸ κεκαλυμμένος. περιβεβλημένος.

Εἴλυμα. ἐκ τοῦ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσω, γίνεται εἴλυμα. τὸ σκέπασμα. καὶ εἰλύεται, τὸ καλύπτεται.

Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώληξι κινεῖσθαι. καὶ εἰλυσπώμενα, τὰ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ σκώληξι κινούμενα. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι. ἰ γραπτέον. ζήτει εἰς τὸ ι.

Εἰλυφάζω, παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. ἡσίοδος. Ἄνεμος δὲ φλόγα εἰλυφάζων. σημαίνει εἰλῶν καὶ ἀναστρέφων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ φῶς περιέχω. ὡς τὸ, Τῆλε δὲ τ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζεν. παρὰ τὸ ἕλω καὶ τὸ φάος, εἰλύφω

Εἰλυφόων, εἰλῶν. ταράσσων. εἰλυφάζω.

Εἵλωτες, παρὰ λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ δὲ, αἰχμαλώτων δοῦλοι γινόμενοι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλους. ἐπεὶ δὴ ἠττήθησαν πρότερον ἐν τῷ ἕλει καὶ ἐδουλώθησαν. ἕλος δὲ πόλις ἐν πελοποννήσῳ. ἔνθα οἱ οἰκέται. καὶ εἱλωτεία,

Εἱλωτεύειν, τὸ δουλεύειν. εἵλωτες οὖν ἡ δουλεία. εἵλωτες οἱ τὴν μεσσηνιακὴν οἰκοῦντες πελοπόννησον. οἱ μὲν γνήσιοι δοῦλοι λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρὸ τῶν χρωθέντες.

Εἵματα, ἱμάτια. ἐνδύματα. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, εἷκα, εἷμαι, καὶ εἷμα. τὸ ει, δίφθογγον. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἥματα τοῦ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. ἢ κατά τινα διάλεκτον. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἔμματα λέγουσι. καὶ τὸ σπεῖρα, σπέρρω. καὶ λευχείμων. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμός, καὶ ἱματιοπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμάτιον, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτι δὲ ἐκ τῆς συνθέσεως δῆλον. οἷον τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, θοιμάτιον ἂν ἦν. τὸ δὲ καὶ ὃ εἰς τὴν οὐ δίφθογγον κιρνᾶται. τὸ δὲ ἱματιζόμενον. εὗρον αὖ τὸ διὰ διφθόγγου.

Εἱμαρμένη, καὶ εἱμαρτό. ὡς ἀπὸ τοῦ λήβω τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, παρακείμενος λέληφα καὶ εἴληφα, οὕτως ἀπὸ τοῦ μείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ μερίζω, μερῶ. μέμαρκα. μέμαρμαι. ἀποβολῇ τοῦ μ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἵμαρμαι. εἱμαρμένος εἱμαρμένη. ἐκ δὲ τοῦ εἵμαρμαι, εἵμαρσο εἵμαρτο, ὁ ὑπερσυντέλικος. ἔκ τινος δὲ διαγράμματος καὶ ἀπροθεσίας τὴν ἐπωνυμίαν παρ' ἕλλησιν ἔλαβε.

Εἱμένος, ἐνδεδυμένος. τὸ θέμα, ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων, ἕσω. ὁ παρακείμενος, εἷκα. ὁ παθητικός, εἷμαι. ἡ μετοχή, εἱμένος, καὶ ἐπιειμένος.

Εἰμέν. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ γίνεται τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰμέν. φυλάττει τὴν ει δίφθογγον. οἷον Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχομεν. ἐσμέν.

Εἰμί. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, γράφεται διὰ διφθόγγου. ὅτι τὰ εἰς μι φύσει μακρᾷ παραλήγεται. ἢ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἠμὶ τὸ λέγω. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ φημὶ ἀποβολῇ τοῦ φ.

Εἶ. τὸ σὺ εἶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔομαι παθητικοῦ. τὸ δεύτερον, ἔῃ. καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γραφόμενα δεύτερα πρόσωπα παθητικὰ διὰ τοῦ η, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. καὶ γίνεται κρᾶσις τοῦ ε καὶ τῆς ει διφθόγγου. Τὸ δὲ ἐστὶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰμί. οὗ τὸ τρίτον ἀκολουθεῖ ἐστί. καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ δωρικοῦ τοῦ σ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, γίνεται ἐστί. εἶτα προσλαμβάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφειλομένην μακρὰν ἀπολάβῃ. τὰ γὰρ εἰς μι ῥήματα πρόσωπα μακρᾷ παραλήγεται. τύπτουσιν. οὕτω καὶ ἐστίν. ἢ καὶ τοῦ εἰμί, τὸ δεύτερον, ἐς. καὶ τὸ γ ἐστί. ἀποβολῇ δὲ τοῦ ς καὶ προσθέσει τοῦ τ, ἐστί. εἰμί. ὁ παρατατικός, ἦν. ἡ μετοχή, ἐὼν ὄντος. καὶ τὸ εὐκτικόν, εἴην. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ὦ. ἧς. ᾖ. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ δεύτερον, εἰς. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, εἶ. τὰ γὰρ ὑπαρκτικὰ ῥήματα, παθητικὰ οὐκ ἔχουσιν. οἷον, ὑπάρχομαι. εἰμί, οὐ λέγεται εἶμαι. οὕτω καὶ ἔω, οὐ λέγεται ἔομαι. τὸ ἐστί κατ' ἀρχὰς τιθέμενον, βαρύνεται. ὡς τὸ, ἔστι πόλις. βαρύνεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ὡς. καὶ μετὰ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ. καὶ μετὰ τοῦ ἀλλά. καὶ μετὰ τοῦ καί. καὶ μετὰ τοῦ τοῦτο.

Εἶμι, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔω. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς μι φύσει μακρᾷ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι καὶ γίνεται εἶμι. καὶ ἔστι συζυγίας τετάρτης. οὐκ ἔτρεψε δὲ εἰς η, ἵνα φυλάξῃ λείψανον τοῦ ἀττικοῦ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ἰσοσύλλαβα τοῖς πρωτοτύποις. πηγνύω, πήγνυμι. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν περισπωμένων, περιττοσύλλαβα. δηλῶ, δίδωμι.

Εἶμι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἔω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴω. καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴωμι. καὶ συγκοπῇ, εἶμι. σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι. καὶ τὰ μὲν ἑνικά, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὰ δὲ πληθυντικά, διὰ τοῦ ι. ἔστιν ἴμεν διὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ ἴημι κατὰ συγκοπήν. τοῦ εἶμι τὸ πληθυντικόν, ἴμεν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ι. ὁ παρατατικός, ἦν. τὸ πληθυντικόν, ἦμεν διὰ τοῦ ι. τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἴασι. ἀπὸ τοῦ ἴμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴμεναι. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἴμεν. Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσί. τουτέστιν εἰς τὰ οἰκεῖα παραγίνεσθαι. ἰλιάδος α. ἔτι τοῦ εἶμι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἰσί. καὶ τὸ ἰωνικόν, ἴασι. Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασι. ἰλιάδος π. ἀντὶ τοῦ ἀπίασι. πορεύονται. τὸ δὲ εἴω, γράφεται καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι. τούτου ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴον. τὸ ι, ἴωτα. ἔτι καὶ ἀπὸ τοῦ μ βαρυτόνων θέματος. τοῦ ὑποτακτικοῦ, ἴω. τὸ πληθυντικόν, ἐὰν ἴωμεν. καὶ ποιητικῶς, ἴομεν. τὸ ο, μικρόν. διὰ τί. καὶ λέγομεν, ὅτι σχῆμα ἐστὶ κορίνθιον.

Εἶσι τὸ ὑπάρχουσι, γίνεται ἐκ τοῦ εἰμί. τὸ τρίτον ἐντί, καὶ εἰσί.

Εἶσθα, ἰλιάδος κ. Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν. ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν. σημαίνει ἥξεις. παραγίνῃ. ἐλεύσῃ. ἐκ τοῦ εἶμι. τὸ δεύτερον, εἶς, καὶ εἶσθα. καὶ τὸ ἦ τε, ἀντὶ τοῦ ἆρα, περισπᾶται.

Εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ἀπὸ τοῦ ἐμί, ἐς, ἔντος. τὰ ἀπαρέμφατα ἔναι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἶναι. καὶ τὸ ποιητικὸν, κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ι, ἀπὸ τοῦ ἐμί. τὸ πληθυντικὸν, ἐμὲν, καὶ ἔμμεν. ἔστι καὶ ἕτερον ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ὤφειλεν εἶναι ἴναι, ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ. ἀλλὰ συνεξέδραμε τῷ ὁμοφώνῳ τοῦ εἶναι. ὅθεν ἐν συνθέσει περιεῖναι καὶ ἀπεῖναι. ἔστι καὶ ἐκ τοῦ δεύτερος ἀόριστος. ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἕν. καὶ ὤφειλε τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι ἕναι διὰ τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν, ἧκμεν. διὰ τὸν ἐκθέσεως κανόνα τοῦ μέτρου προσώπου. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὸ ε, τοῦ δὲ ἑτέρου τὸ η, ἐγένετο εἶναι, φυλάττον τοῦ μὲν ἡ τὸν μακρὸν χρόνον. τὴν παραλήγουσαν δὲ τοῦ ἑνός. τοῦτο δὲ δασύνεται. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφεῖναι. καὶ καθεῖναι. καὶ ἐξεῖναι.

Εἵμεν, ἀντὶ τοῦ ἕμεν σὺν τῷ ι. Καλλίας πεδήταις. καὶ εἵστασαν ἀντὶ τοῦ ἕστασαν, σὺν τῷ ι. Πλάτων ἀεροβάταις. καὶ εἵστηκα, ἀντὶ τοῦ ἕστηκα.

Εἰνάετες, ἐκ τοῦ ἐννάετες. κατὰ μεταβολὴν τοῦ ν εἰς ι. καὶ ἡ μὲν τῶν ἀρχαίων διάλεκτος, μεταβάλλει τὸ ι εἰς ν. καὶ γὰρ τὸ ποσειδῶνα ποτειδᾶνα λέγουσι. καὶ τὸ αἰεί, αἰέν. ἡ δὲ τῶν σικελῶν, τὸ ἀνάπαλιν. τὸ ν εἰς ι μεταβάλλει. τὸ γὰρ ἐννάνυχον, εἰνάνυχον λέγουσι. καὶ τὸ ἔνδον, ἐνδοῖ.

Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες. ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰνάνυξ. ἄδηλον τίνα ἐπιφέρεται ταραῖος τὸ παρὰ νύκτας ἴαυον, ἴσως ὅτι συνθετὰ οὕτω πολλὰ λέγεται τῷ ποιητῇ. ὡς τὸ, Ποδάνιπτρα ποδῶν.

Εἰνατίη, ἐπίθετον τῆς εἰλειθυίας. Καλλίμαχος. Εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσα. εἴρηται οἷον κρητική. εἴνατος γὰρ τόπος κρήτης. ἔνθα ἐτιμᾶτο ἡ εἰλείθυια.

Εἰνατέρων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων. παρὰ τὸ εὐνή, εὐνάτηρ, καὶ εἰνάτηρ. σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον.

Εἰνοσίφυλλον, τὸ κινοῦν τὰ φύλλα. παρὰ τὴν ἔνοσιν, τὴν κίνησιν. πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τοῦ φύλλου.

Εἵνεκα, ἰστέον ὅτι ἔκτασις μέν ἐστιν ἡ ἐν φωνήεσι γινομένη. ἐπέκτασις δὲ, ἡ ἐν στοιχείῳ. τὴν δὲ ἐπέκτασιν εἴωθε λέγειν τὴν κατὰ τὸ τέλος. τοιόσδε. τοσόσδε. ἔκτασις δὲ, ἐν ἐκείνῳ. εἵνεκα. πλεονασμῷ τοῦ ι.

Εἶπον, ῥῆμα προστακτικόν. τὸ θέμα, ἔπω τὸ λέγω. ὁ πρῶτος ἀόριστος, εἶπα. καὶ ἐπὶ σεσημειωμένων, τὸ εἶπον, εἶπε. καὶ τὸ προστακτικὸν, εἶπον. εἰπάτω. τὸ παρατατικὸν μένανδρος. εἶπον δὲ ποιεῖν μηδὲ ἕν. ὦ δέσποτα. ἔπω. ὁ μέλλων, ἔψω. ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι εἶψα. ἀλλ' ἀσεσημείωται εὖ. ἡ μετοχὴ ὤφειλεν εἶναι ἔπας καὶ ἔπων. ἀλλ' ἀμφότερα εἴπας καὶ εἰπών, ἐφύλαξε τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν τὴν δίφθογγον. ἰστέον δὲ ὅτι λέγει ὁ γραμματικὸς Ἰωάννης ὁ Χάραξ, ὅτι τὸ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ προστακτικὸν, ὀξύνεται. οἷον εἰπόν, ὡς ἐπὶ δεύτερος ἀόριστος ἐστὶ κατὰ τὴν συρακουσίων γλῶσσαν. καὶ γὰρ οἱ συρακούσιοι τὰ β' πρόσωπα τοῦ δευτέρου ἀορίστου μετὰ ποιοῦντες, τὸν τόνον φυλάττοντες τῶν προστακτικῶν. οἷον τὸ λάβε, λάβον. καὶ τὸ ἄμελε, ἄμελον. τοῦτ' οὖν ἐστιν εἰπὲ ὀξύτονον, κατὰ τὴν τῶν συρακουσίων διάλεκτον εἰπόν. τὸ δὲ εἶπον βαρύνεται παρὰ Μενάνδρῳ. ἔστι δὲ ἀόριστος πρῶτος, ἀπό.

Εἴπηθα, σὺν τῷ ι κατ' ἐπέκτασιν τῆς τοῦ εἴπα θα. ἐὰν εἴπῃς. εἴπηθα. ἰστέον ὅτι τὸ εἴπεσκον, τὸ τῆς μετοχῆς χρόνου ἐφύλαξε τῆς εἴπων εἴποντος. οὐ μὴν τοῦ ἐνεστῶτος. ἔπω γάρ ἐστιν ὁ ἐνεστώς.

Εἴπωσαν. ἔπω τὸ λέγω. ὁ μέλλων, ἔψω. ὁ ἀόριστος, εἶπα. ἡ μετοχή, ὁ εἴπας. καὶ τὸ εὐκτικὸν, εἴπαιμι, εἴπαις, εἴπαι. καὶ ἀττικῇ ἐπεκτάσει, εἴπειε. καὶ ἔπειτα κατὰ τὸν ἐξῆς ὀλίγον, οἷον τὸ παρ' ἡμῖν τρίτον πρόσωπον τῆς κλίσεως προσθέσει τοῦ ς, τὸ δεύτερον ποιεῖ. καὶ προσθέσει τοῦ ν, τὸ τρίτον τῶν δυικῶν τοῦ εἴπαιμεν. τὸ πληθυντικὸν, εἴπαιμεν. τρίτον, εἴπαισαν. καὶ συγκοπῇ, εἴπωσαν.

Εἰραφιώτης, ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ ἐρράφθαι τῷ μηρῷ τοῦ διὸς, ἐρραφιώτης. προσελθόντος τοῦ ι, καὶ ἀποβληθέντος τοῦ ρ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφεσθαι τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν εἰραφιώτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἔριφος. φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἐρίφων ἀναστραφῆναι. ἢ παρὰ τὸ ἐρίῳ αὐτὸν πλέκεσθαι. ὡς τὸ ἔρεψα.

Εἴρερος, παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν. ἡ περὶ τὴν γῆν δουλεία. ἢ παρὰ τὸ ἔριον ἔρος. καὶ διπλασιασμῷ, ἔρερος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ τείρω τείρερος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ὁ προαιρούμενος τὸ λέγειν μετὰ παρρησίας. ἢ παρὰ τὸ ἔρρειν. ἢ τὸ ἐρρέσθαι καὶ φθείρεσθαι ποιοῦσα.

Εἰρεσία, ἡ κωπηλασία. παρὰ τὸ ἐρέτης, ἐρεσία. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρέσιον, πόλις βοιωτῶν. ὅτι κατακλυσμοῦ ποτὲ γενομένου, συνέβη περὶ βοιωτίαν πολλὰς λίμνας ἀναφανῆναι. οἱ οὖν ἐγχώριοι πλάταις καὶ κώπαις καὶ εἰρεσίᾳ κεχρημένοι, τὰς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίας ἐποιοῦντο. ἐκ τούτου οὖν τὰς πόλεις ὠνόμασαν. ἀπὸ μὲν τῶν πλατῶν, πλαταιάς. ἀπὸ δὲ τῶν κωπῶν, κώπας. ἀπὸ δὲ τῆς εἰρεσίας, εἰρέσιον.

Εἰρεσιώνη, εὐμεγέθης κλάδος ἐξ ἐρίων ἔχουσα στέμματα κλῶνας καὶ ἰσχάδας. καὶ τῶν καθαρῶν ἀκροδρύων ὁρμαθούς. ἢ θαλλὸς ἐξ ἐλαίας πάντας τοὺς καρποὺς ἔχων ἀπηρτισμένους, καὶ στέμμα λευκὸν καὶ φοινικοῦν. προστίθεται δὲ ἱκεσία τῷ ἀπόλλωνι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἢ οἱ περὶ θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καταχέουσι τὰ δὲ καὶ κύλικα οἴνου κεκραμένην. καταχέοντες αὐτῆς, ἐπιλέγουσιν. εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, καὶ μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι. καὶ κύλικας εὔζωρον οἴνου. καὶ μεθύουσα καθεύδει.

ὠνόμασαν δὲ οὕτως οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐρίοις κατεστέφθαι. ἢ παρὰ τὸ εἴρεσθαι, ὅ ἐστι συμπλέκεσθαι τοὺς καρπούς. οἱ δὲ, ὅτι εἰρομένοι τὸν θεὸν ἐποιήσαντο μετὰ τὴν θυσίαν τὴν κλάδον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ κορυβάλλαν. ἢ ἀπὸ τοῦ τοῖς κλάδοις ἐνδέχεσθαι τὰ ἔρια αὐτῆς κρεμάμενα. ἢ ἀπὸ τῶν στεμμάτων. στέμματα γὰρ τὰ ἔρια λέγουσιν οἱ ἀττικοί. λυκοῦργος δέ φησιν ἀφορίας γενομένης ἀθηναίοις, τοῦτο ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν. οἷον, ἱκετηρίας.

Εἰρήν, ὄνομα ἡλικίας. παρὰ τὸ εἴρειν καὶ λέγειν, ὁ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν. καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἴρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, διὰ διφθόγγου. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερᾶς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα.

Εἰρήνη, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἴργειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτήν. ἢ διὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν.

Εἰρκτή, παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐέργω, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε, εἰς τὴν ει δίφθογγον.

Εἰρμός, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω.

Εἰροπόκος. τὰ ἔρια κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι γίνεται εἴρια. ἀπὸ τοῦ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ ξαίνω γίνεται εἰροπόκος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ συγκοπῇ, εἰροπόκος.

Εἰροκόμος, τὸ ἔρος πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος. ὡς τὸ, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται ἐκ τοῦ ἔρρω τὸ κάμπτω, ἔρρος. καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἰῶτα, εἶρος. ὁ μετὰ ταλασιουργίας ἐργαζόμενος. ἐκ τοῦ εἶρος καὶ τοῦ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι γίνεται, ἡ τοῖς ἐρίοις ἐπιμελουμένη.

Εἴρυσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάξαι. ἔστιν ἐρύω ἐρύσω εἴρυκα εἴρυμαι εἴρυται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λελύσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔρυμι, τὸ παθητικὸν ἔρυμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἔρυσθαι, προπαροξυτόνως. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς ζεύγνυμι, ζεύγνυσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ ἑλκύσθαι. εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἑλκύω, εἰλκύσθαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἕλκυμι, Εἵλκυσθαι.

Εἰρύαται, ἰλιάδος α. εἰρύαται, ἔρυον-ται. φυλάττουσιν. ἐρύω, εἴρυμι. τὸ παθητικὸν, εἴρυμαι. τὸ γ΄, εἴρυται. καὶ ἰωνικῶς, εἰρύαται.

Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξαι. μέσος ἀόριστος α΄ παθητικός. ἀπὸ τοῦ θέματος τοῦ ἐρύω ἐρύσασθαι. καὶ ἰωνικῷ πλεονασμῷ.

Εἴρυτο, ἀρίσταρχος προπαροξυτόνως. νῦν γὰρ ὑγιῶς, ὡς τὸ ἔζευκτο. οὕτω μὲν τυραννίων προπερισπωμένως ἀπὸ τοῦ εἴρυμι, εἴρυτο. ἰλιάδος θ. Δυκρ ὀλίγου δ' υἱὸς νόον εἰρύσατο. κατὰ συγ. κρατήσειεν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω.

Εἰρωνεύεσθαι, ψευδολογεῖν χλευάζειν. ὑποκρίνεσθαι, παρὰ τὸ εἴρων εἴρωνος, εἰρωνεύω. ὅθεν καὶ εἰρωνεία. τὸ δὲ εἴρων παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων ὁ ἀπατεών. ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος. ὁ ἄγαν μὲν φονῶν, ἅμα δὲ λέγων.

Εἴρω, τὸ λέγω. παρὰ τὸ ῥῶ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω. οὗ παράγωγον ἡμῖν. ἀφ' οὗ τὸ, ἠκα κυανέησιν. ὡς ὁρῶ ἀγείρω, ἔθω, ἐθείρω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ῥῶ, εἴρω. ὅθεν καὶ εἴρων, τὸ κατὰ γλῶσσαν λέγειν. συνείρειν δὲ λέγουσι τοὺς ἐν τῷ ἀναγινώσκειν συνάπτοντας καὶ λόγον ποιοῦντας. ὡς τὸ ἐγκρεικόν. ὁ δὲ σέλευκος, ἀπὸ τοῦ συνειρμένα καὶ συγκρεμασμένα λέγεσθαι τοῦ λόγου τὰ μέρη. τοῦτο δὲ τὸ εἴρω, ὅτε μὲν ψιλοῦται, σημαίνει τὸ λέγειν. ὅτε δὲ δασύνεται, σημαίνει τὸ συνάπτω.

Εἴρω, τὸ ἐρωτῶ. ὁ μέλλων, ἐρῶ. ὁ ἀόριστος πρῶτος εἶρα. ὁ δεύτερος εἶρον. οὐκ ἔστι δὲ ἐν χρήσει. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, εἰρόμην. εἴρου. εἴρετο. τὸ ἀπαρέμφατον, ἔρεσθαι. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐρέσθαι. ἀλλ' ἠκολούθησε τῷ φέρεσθαι καὶ δέρεσθαι. τοῦ εἶρα τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἔρω. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. τὸ παθητικὸν, ἐὰν ἔρωμαι, ἐὰν ἔρῃ, ἐὰν ἔρηται ἐν χρήσει καὶ αὐθυπότακτον. Εἴ τις σε ἔρηται. τοῦ εἴρω τὸ παθητικὸν εἴρομαι. καὶ ὅμηρος. Εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε. ἀφαιρουμένου τοῦ ι, ἔρομαι. ἔρῃ, ἔρεται. καὶ ἐπέρεται τὸ ἐρωτᾷ. ὁ παρατατικὸς, ἠρόμην ἤρου ἤρετο. καὶ ἐπήρετο. τούτου τοῦ εἴρω ὁ μέλλων ἐστὶν ἐρῶ. καὶ μετὰ τῆς εἰς σ ὀνόματα περισπωμένων. ἐρέω ἐρῶ. ἔστι δὲ ἐν χρήσει. ὁ μέλλων ἐρήσω, καὶ ἐρήσομαι.

Εἴρετο, σημαίνει τέσσαρα. τὸ ἐπηρώτα. ὡς τὸ, Εἴρετο δ' αὐτὸν ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. καὶ τὸ ἠρώτων, οἷον, Εἰρόμεναι παῖδάς τε κασι. σημαίνει καὶ τὸ λέγειν, ὡς τὸ, Εἴρετο δὲ ὕστερον αὐτοῖς. καὶ πληθυντικῶς εἶρον τὸ ἀντὶ τοῦ ἔλεγον. Εἴρουτο δὲ κήδε' ἑκάστη.

Εἷς, διὰ τί δασύνεται. τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται. διὰ τί περισπᾶται. τὰ εἰς ις ὀνόματα μὴ κοινολεκτούμενα, ἔχοντα οὐδέτερον παρασχηματισμὸν ἀποστρέφεται τὸ ὀξύνεσθαι. ὀνόματα δεῖ εἰπεῖν, διὰ τὰς μετοχὰς, οἷον τυφθείς. κοινολεκτούμενα δὲ εἶπε, διὰ τοῦ γενικῆς καὶ εὐσεβής. οἱ γὰρ βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν. εἷς ἑνός. ὁ κανών. τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ νος κλίνεται. οἷον κτείς, κτενός. δεῖς, δενός. εἷς, ἑνός. ὁ παρὰ τὸ ἴσον δυναμοῦται τῷ εἷς. ὁ παρὰ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδείς, οὐδενός. καὶ μετὰ τοῦ μή, μηδείς. πρόσκειται μονοσύλλαβα, διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς. οἷον, χαρίεις, χαρίεντος. πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς. οἷον θείς θέντος. εἵς, ἕντος. ἔτι οὖν καὶ τὸ ἀφεὶς ἀφέντος, ὁ ἀπολύσας. πρόσκειται ἀρσενικά, διὰ τὸ κλεὶς κλειδὸς θηλυκόν. γίνεται δὲ εἷς παρὰ τὸ ἕσιν καὶ ἄφεσιν ὁ ἀπολελυμένος. καὶ μεμονωμένος. διαφέρει δὲ τὸ οὐδεὶς κατὰ τρόπους δ΄. πρῶτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, δασύνεται καὶ περισπᾶται. τὸ δὲ οὐδείς, οὔτε δασύνεται οὔτε περισπᾶται. δεύτερον, ὅτι τὸ μὲν εἷς ἀριθμητικόν ἐστι. τὸ δὲ οὐδεὶς ἀόριστον. τρίτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, οὔτε δυϊκὰ ἔχει οὔτε πληθυντικά. τὸ δὲ οὐδεὶς καὶ δυϊκὰ ἔχει καὶ πληθυντικά. οἱ οὐδένες τῶν οὐδένων. τέταρτον, ὅτι τὸ μὲν εἷς, τὸ θηλυκὸν, μία. τὸ δὲ οὐδεὶς, ὁμοφώνως οὐδείς. γίνεται καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ ὑπάρχω, ὁ εἷς. τὸ θηλυκὸν ἀπελήλυθε. δύο γὰρ κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ κοινοὶ θέλουσιν εἶναι. οἷον οἱ δύο καὶ αἱ δύο. οἱ τρεῖς καὶ αἱ τρεῖς.

ἢ οὕτως. τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα κοινά ἐστι τῶν γενῶν. καὶ ὁμοφωνοῦσι τῶ ἀρσενικῶ τὰ θηλυκά. οἷον οἱ πέντε καὶ αἱ πέντε. οἱ ἑπτὰ καὶ αἱ ἑπτά. οὕτως ὤφειλε καὶ τὸ θηλυκὸν ὁμοφωνεῖν τῶ ἀρσενικῶ. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς ἄλφα, καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. οἷον, χαρίεντος, χαρίεσσα. εἷς, ἕντος. ὤφειλεν εἶναι ἕασα τὸ θηλυκόν. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος ὁμοφωνεῖν τῶ ἀρσενικῶ, τοῦ δὲ κατὰ τὸν σχηματισμὸν ἤγουν ἕασα, ἀπέλειψε, καὶ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἴος ἀρσενικοῦ σημαίνοντος τὸν μόνον. τὸ θηλυκόν, ἴα. καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ, μία μιᾶς. καὶ λέγει ὁ κανὼν τὸν τόνον. τὸ γὰρ μιᾶς, καὶ ἰᾶς, ἰωνικὴν ἔχει τάσιν. ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τῶν εἰς α βραχὺ καταληκτούντων, εἰώθασιν οἱ ἴωνες βαρύνειν τὰς λέξεις ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. οἷον, ἄγυια. ὄργυια. πλάτεια. θέσπεια. ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρὰ ἰωνικῶ ἔθει, κατεβιβάζετο ὁ τόνος. οἷον, ἀγυιά. ὀργυιά. θεσπειά. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ εἰρημένον τῶ τεχνίτῃ. τὸ δὲ μιᾶς καὶ ἰᾶς, ἐπειδὴ κοινὸν τὸ μία καὶ ἴα ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτεῖ, τούτου χάριν τῶ ἰωνικῶ ἔθει κατεβίβασε τὸν τόνον καὶ περισπᾶται. οἷον, ἰᾶς, ἰᾶ. μιᾶς, μιᾶ. ὅθεν καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἐπειδὴ οὐκ ἔτι γίνεται μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. οἷον, ἴαν.

Εἰσόκεν, ἐστὶν ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. σύγκειται ἐκ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τοῦ ὅ ἄρθρου ἀναφορικοῦ, καὶ τοῦ κεν συνδέσμου. καὶ ἀποροῦσί τινες ὅτι ἐν συνθέσει ἐστὶν, ἢ ἐν παραθέσει. καὶ λέγομεν, ὅτι κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ε λήγοντα ἐπιρρήματα χρόνου δηλωτικά, θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ ε τὸ τ. ἄλλοτε. ἐνίοτε. ἑκάστοτε. καὶ ὅτι οὐδέποτε ὁ κεν σύνδεσμος κατὰ ἀρχὰς συντίθεται. οὐδέποτε γὰρ τοῦτο τὸ ἐπίρρημα χωρὶς τοῦ κεν συνδέσμου λαμβάνεται παρὰ τῶ ποιητῇ. εἰσόκεν ὑμέας οἶκον ἔλοιτο. εἰσόκε καλὸν χορὸν ποιήσηται. ἔτι δὲ ἐπειδὴ αἱ προθέσεις παρατιθέμεναι τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίαν ἔχουσαι τὴν τόνου, ποιοῦνται τὰς σχέσεις. οἷον, οἴκου, ἐξ οἴκου. οἶκον, εἰς οἶκον. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἄρθρα τὰ σημαίνοντα τὴν ἀναφοράν. ἡ δὲ ἀναφορὰ ἐν τῶ χρόνω οὖσα καὶ λαβοῦσα τὴν παράθεσιν τῆς προθέσεως, ποιεῖ σχέσιν χρονικήν. οὗ, ἐξ οὗ. ὧ, ἐν ὧ. ὃν τρόπον τὸ ἐξ οἴκου ὅτε ἀπορεῖ τῆς προθέσεως οὐκ ἔτι σχέσιν τοπικὴν σημαίνει, ὁμοίως καὶ τὸ εἰς οἶκον. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ εἰσόκεν ἐὰν ἀπορῇ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου,

Εἴσω, ὥσπερ ἀπὸ τῆς ἐξ προθέσεως ἐκτὸς δὲ τὸ σημαινόμενον ἔξω, καὶ ἀπὸ τῆς πρό, πρόσω, καὶ ἀπὸ τῆς εἰ ἀττικῶς ἔσω, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως γίνεται εἴσω. καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ εἰς. ὡς τὸ, Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' ἀχαιῶν ἴλιον εἴσω,

Εἰσόθμη, ἡ εἴσοδος. ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἴλιον. πορεύομαι. ὁ μέλλων, ἴσω. ἴσομαι. οἷον, ἴσομαι βέλος ἀλλόθεν χαλεπὴν ὁδὸν συνταθέντα. ἀπὸ τοῦ ἴσω, ἴσμη. καὶ μετὰ τῆς εἰς προθέσεως εἰσόθμη.

Εἰσεφρήσειν, εἰσεφθάρη. εἰσεπήδησεν. εἰσῆλθεν. εἰσφρῶ τὸ εἰσέρχομαι. ὁ μέλλων, εἰσφρήσω. ὁ ἀόριστος, εἰσέφρησα. παρὰ τοῦ εἰς καὶ εἰσέφρησα. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ ἐκ τοῦ εἰσεφρ.

Εἴσπραξις, ἡ ἀπαίτησις. καὶ εἰσπράττω, ἀπαιτῶ. ἔρω.

Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος. καλλίμαχος. Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁπότε κοῦροι ἴοιεν. οὐ γὰρ τοὺς ἐρῶντας εἰσπνεόμενος. λακεδαιμόνιοι γὰρ, εἰσπνεῖν φασὶ τὸ ἐρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἐμπνεῖν τοῖς ἐρωμένοις. εἰσπνήλης λέγων καὶ εἰσπνήλας.

Εἰσήκειν, μέσος ὑπερσυντέλικος. ἐκ τοῦ εἴσηκα ῥήματος. διὰ τὸ μὴ συνεμπεσεῖν κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῶ ἰδίω ἐνεστῶτι, ἐπλεόνασε τὸ ι καὶ γέγονεν εἰσήκειν.

Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς. ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱδρυσάμενος. Εἰσάμενοι παρὰ θῖνα θυηπολίης ἐμέλοντο.

Εἶσεν, ἀντὶ τοῦ ἐκάθισεν. καὶ μετὰ τῆς κατὰ καθεῖσε, κατὰ δὲ εἶσεν.

Εἴσατο, ἔδοξεν. ἐφάνη. ἐκ Καδμείδεσσιν ἀναλάσσκ. τοῦ εἴδω τὸ φαίνομαι. ὁ μέλλων, εἴσω. ὁ ἀόριστος, εἶσα. ὁ μέσος, εἰσάμην. τὸ εὐκτικόν, εἰσαίμην.

Εἶτα, ἐστὶν ἐπίρρημα τάξεως. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰ, εἶτα.

Εἰῶσιν. ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐῶ τὸ συγχωρῶ β' συζυγίας τῶν περισπωμένων. τὸ πληθυντικὸν, ἐάομεν ἐῶμεν. τὸ γ', ἐάουσιν ἐῶσι. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ι, εἰῶσι. Καὶ οὐκ εἰῶσιν ἐκπέρσαι. πλεονάζει γὰρ τὸ ι. ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ ἔωλον γίνεται εἴωλον.

Εἴωθα. ἐστὶν ἔθω σημαῖνον τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶθα. καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω, εἴωθα. εἰώθει. καὶ συναρχομένως, ἔωθα. Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἀνικλᾶν. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχει μοι ἐμποδίζειν. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ εἴωθα, ἔωθα λέγουσιν.

Εἶα. Ἥ κεν ζωσάμενος ἑκάεργος ἑλοῖτο τύπησιν. ἐστὶν ἰδοῦ. κατὰ

Εάγη. ἐστὶν ἄγω τὸ κλάω. ὁ μέλλων, ἄξω. διάλυσιν ἔαξα. ὁ ἀόριστος, ἦξα. ὁ β', ἦγον. ὁ παθητικός, ἤγην, ἤγης, ἤγη. καὶ

Εάδας. ἐστὶν ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. κατὰ διάλυσιν, ἐάγη. ὁ β' ἀόριστος, ἧδον. ἧδες. ἧδε. καὶ κατὰ διάλυσιν, ἔαδε. ἐστὶν ἄδω τὸ ἀρέσκω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἧδα. διαλύσει, ἔαδα. καὶ ἡ μετοχή, ἑαδώς ἑαδότος. καὶ ἑαδότα θυμόν, τὸν ἀρέσκοντα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἧκα, ἧδα, καὶ διαλύσει,

Εάσας. Ἐπεί με πρῶτον ἐάσας. τουτέστιν ἐχαροποίησας. ἔαδα. ποίησας. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἧσας καὶ ἐν διαιρέσει, ἑάσας.

Εάλη. Αἰνείας δ' ἐάλη. ἀντὶ τοῦ συνεστράφη. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ. οἱ γὰρ ἐκκλίνοντες τινὰς καὶ πλανῶντες, οὐκ ἐπαίρονται ἀλλὰ συστρέφονται. ὅθεν καὶ τὸ, εἰς ἵππους ἀλλεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀλλέσθαι. ὅ ἐστι συστραφῆναι. ἀλῶ. ὁ μέλλων, ἀλώσω. ὁ β' ἀόριστος, ἧλον. ὁ παθητικός. ἐάλην, ἐξ οὗ καὶ ἡ μετοχή, ἀλείς. τὸ β', ἦλης. τὸ γ', ἦλη. καὶ διαλύσει, ἐάλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ ὁ ἔστην δεύτερος ἀόριστος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός ἐστι. τῇ δὲ συνθέσει παθητικός, οὕτω καὶ ὁ ἥλων β' ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἁλώσω μέλλοντος γινόμενος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός ἐστιν. ἥλων γὰρ ὡς ἔδων καὶ ἐβίων. τῇ δὲ συνθέσει παθητικός. ἥλων γὰρ ὑπὸ σοῦ φαμεν,

καὶ οὐχ ἑάλωσε. ἀντὶ ἐλήφθην ὑπὸ σοῦ, καὶ οὐκ ἐλήφθην ὑπό σου. ἔστιν ἁλῶ τὸ πορθῶ. ἐξ οὗ παράγωγον, ἁλώμι. ὁ μέλλων, ἁλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἥλων. τὸ τρίτον, ἑάλων. καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἑάλων, τὸ ἐλήφθη.

Ἐάν. ἐκ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ ἂν παραπληρωματικοῦ, γίνεται εἰάν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐάν.

Ἑάφθη. ἢ παρὰ τὸ ἑδῶ ἑάθη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, εἵφθη. ἰωνικῶς, ἐπηκολουθήθη. καὶ ἐν διαιρέσει τῆς ει διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἑάφθη. ἔστι δὲ τὸ πάθος μονῆρες, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ὅμοιον. οὐ γὰρ εἰς ε καὶ ι διελύθη, οὐδ᾽ εἰς δύο εε, ἀλλ᾽ εἰς ε καὶ α.

Ἑά, σημαίνει δύο. τὰ ἀγαθά. ὥς τό, Θεοὶ δωτῆρες ἑάων. καὶ τὰ ἑαυτοῦ. ὡς τό, Ἑὰ πρὸς δώματα καλά. εἴρηται δὲ ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα. τὰ δὲ κακὰ ἀπαλλοτριοῦμεν. ἐὸν γὰρ τὸ ἴδιον, παρὰ τὸ ἕω τὸ κορεννύω. ὅθεν, Ἐπεὶ χ᾽ ἑώμεν πολέμοιο. ἢ τὸ ἀγαθόν, ἀφ᾽ οὗ ἐύς. τὸ θηλυκόν, ἐή. ὡς ἀγαθὸς ἀγαθή. τὸ πληθυντικόν, ἐαὶ ἐῶν. καὶ ἐν διαλύσει, ἑάων. ὡς πυλῶν πυλάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν. ἔστι γὰρ ἀρσενικόν, ἐύς, ὁ ἀγαθός. τὸ θηλυκόν, ἐή. καὶ τὸ οὐδέτερον, ἐόν. τὸ δὲ ἐὸν οὐκ ἐκλίθη. ἀλλ᾽ ἑὰ τὰ ἀγαθά, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐὸν μετοχῇ.

Ἔαρ, παρὰ τὸ αὔω, ὃ σημαίνει τὸ φαίνω, ἢ τὸ λάμπω. ἢ παρὰ τοῦ αἵματος. διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν τὸ αἷμα. ἀντὶ δὲ τοῦ καιροῦ, παρὰ τὸ ἕω τὸ πέμπω. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί, ἀπὸ τοῦ τὰ συνεχόμενα τῷ χειμῶνι καὶ μεμυκότα τότε προΐεται.

Ἔασι, ῥῆμα τῶν εἰς μι ἰωνικῶς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα ἰωνικά. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ εἰμὶ εἶς, ἐστί. τὸ πληθυντικόν, ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί. τὸ ἰωνικὸν ἔασιν, ὑπάρχουσι. τὸ δὲ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, τετάρτης ἐστὶ συζυγίας τῶν εἰς μι. καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ὑπάρχω, παράγωγον εἰμί. καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μι φύσει μακρᾷ παραλήγεται, πλεονάζει τὸ ι καὶ γίνεται εἰμί. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου μεταγόμενα εἰς μι ἰσοσυλλαβεῖ τοῖς πρωτοτύποις. οἷον πήγνυμι πηγνύω. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων πλεονάζει μίαν συλλαβήν, οἷον τιθῶ τίθημι.

Ἕαται, ῥῆμα τῶν εἰς μι, παθητικὸς ἐνεστώς. σημαίνει ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ κεῖνται καὶ ἧνται ποιεῖν, ὡς ἀπὸ περισπωμένου τὸ ἰωνικόν. ἧμαι γάρ ἐστι. καὶ κράσει, ἧμαι, ἧται, ἧνται. καὶ ἰωνικῶς, ἕαται. οὕτω κεῖνται κέαται καὶ κείαται. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει. καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ ἧμαι τοῦ κάθημαι, τὰ δύο εε εἰς η κιρνᾶται. ἀντὶ δὲ τοῦ κεῖμαι, τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον. κέεμαι κεῖμαι. διατί, ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν ἐστιν ἡ αἰτία. ὅτι τὸ μέν, ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. τὸ δέ, ἀπὸ συμφώνου.

Ἔασκεν. ἐάω ἐῶ, ἔασα. πλεονασμῷ τοῦ κ, ἔασκω. τὸ α, κατὰ συστολήν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παρηγμένα ἰωνικά, βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν.

Ἑανός, τὸ ἱμάτιον. Χερσὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ. τὸ α, μακρὸν καὶ βραχὺ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. γένους ἐστὶν ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων, ἕσω. ἐξ αὐτοῦ παράγωγον ἑννύω, πλεονασμῷ ἑτέρου ν. ἐξ αὐτοῦ ἑανόν, τὸ ἐνδυόμενον. ὁ δὲ Θρᾷξ ἐξηγεῖται ἑανὸν τὸ λεπτόν. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἀφίημι. ὡς καὶ τό, Ἑανοῦ κασσιτέροιο. τοῦ ἀντὶ λεπτοῦ ἐληλασμένου. ἑανόν, σημαίνει τρία. ἔνδυμα γυναικεῖον, καὶ πέπλον, παρὰ τὸ ἐννύσθαι. ὡς τό, Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανόν. καὶ τὸ εὐδιάχυτον. ὡς τό, Ἑανοῦ κασσιτέροιο. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνείαν ἀνίεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ ὅτι Ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβολαίῳ καὶ λεπτῷ ὑφάσματι.

Ἔβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον. συγχώρησον. οὕτως συνήθως οἱ Λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῷ τοῦ β. τὸ γὰρ ἔασον, ἔβασον φασί. καὶ τὸ ἕαται, ἔβαται. καὶ τέα,

Ἐβλαστηκότες. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἥκουσιν ἐβλα ἐβα-στηκότες ἀττικῶς. βεβλαστηκότες, ἀποβολῇ τοῦ β. ὡς τὸ βεβριγωμένης, ἐβριγωμένης. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀποβάλλουσι σύμφωνον. οἱ δὲ αἰολεῖς, προσνέμουσι τὸ ἐπτερύγωμαι. οὕτως ἡρωδιανός.

Ἕβδομος. ἀπὸ τοῦ ἑπτά, ἕπτομος καὶ ἕβδομος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. ὡς καὶ παρὰ τὸ ὀκτώ, ὄκτος καὶ ὄγδοος. ἢ παρὰ τὸ ἑπτά, ἑπτόματος καὶ ἑβδόματος διὰ τὸ πρὸ τοῦ τ εἰς β. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἕβδομος. ὡς παρὰ τὸ τρία, τρίατος καὶ τρίτος.

Ἑβδομευόμενα. τοῖς ἀποτεχθεῖσι παισὶ τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἦγον. καὶ τά γε ὀνόματα ἐτίθεσαν αὐτοῖς. οἱ μέν, τῇ ἑβδόμῃ. οἱ δέ, τῇ δεκάτῃ. ἐκ τοῦ ἐρ

Ἑβδομήκοντα. τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθ- τρεινοῦ. μητικά, θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ κ φωνῆεν τὸ η. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἕξ, γέγονεν ἑξήκοντα. καὶ τοῦ ἑξάκις, ἑξήκοντα τροπῇ ἐνδοτικῇ τοῦ α, εἰς η. τὸ δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα, διὰ τοῦ ο. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ κοντα ἀριθμητικά, οὐ θέλουσι προπαραλήγεσθαι οὔτε τῷ ο, οὔτε τῷ ε, ἐξ ἀνάγκης ἔτρεψε τὸ ο εἰς η, καὶ γέγονεν ἑβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ ὁ ἐνενήκοντα, γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἐννεάκοντα. καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν, ἐνενάκοντα. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἐνενήκοντα.

Ἐγδούπησεν, ἐδούπησε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ.

Ἐγγυθήκη, σκεῦός τι. οἱ δέ, ἄγγος χωρητικὸν σκευῶν. ἢ τὴν νῦν ἀγγοθήκην, παρὰ τὸ ἐγγὺς κεῖσθαι.

Ἐγγύς, ἐπίρρημα τοπικόν. ποίας σχέσεως τῶν τοπικῶν, τῆς ἐν τόπῳ. ἐκ τοῦ ἐγγίζω ἐγγίσω, ἐγγίς, καὶ ἐγγύς. τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. ὡς ἀφροδίτη, ἀφροδύτη. ἢ παρὰ τὸ γύην τὴν καὶ γυῖον καλουμένην, καὶ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐγγύς. ὡς ἄν τις εἴποι ἐν γυῇ, ἢ σοῦ δεῖν τῶν ἄλλων στοιχείων πλησιαίτερον ἀνθρώπου χερσαίου ὄντι. ἢ παρὰ τὸ γῆ καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν, ὅ ἐστι τὸ πλησίον. ὁ πλησιέστερος.

Ἐγγυτέρω, ὡς τὰ ἐν ἀέρι καὶ θαλάσσῃ ὄντα οὐκ ἐπι στή- μικτὰ ἡμῖν. ἀλλὰ κεχώρισται παρὰ τὰ ἐν γῇ τυγχάνοντα.

Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς. τοῦτο παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν καὶ τὸ γυῖ. κυρίως ὁ πλησιαίτερος ὑπάρχων.
Ἐγγενής, ὁ ἀστός. ἐξ ἀστῶν, οὕτω καλεῖται.
Ἔγγιον, ἐγγύτερον. παρὰ τὸ ἐγγὺς ἔγγιον. τῆς πρώτης οὔσας ὀξείας. οἱ δὲ ἐν χρείᾳ ὄντες τὸ ἐν τῇ γῇ θέλωσι δηλῶσαι, ἔγγιον λέγουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.
Ἐγγύη, ἡ παρὰ ἀσφάλεια πίστις, ἢ ἡ δόσις χρημάτων, ἢ γάμου. ἐγγυῆσαι ἐγγυῶ, τὸ ἐκδίδωμι καὶ κατεγγυῶ. παρὰ τὸ γῆ, γύη, καὶ ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἐστηριγμένη δόσις. δηλοῖ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων στερροτέρα εἶναι.
Ἐγγυῶμαι, οἱ ἐν χερσὶ φυλάττω. ὅθεν καὶ ἐγχειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δέ, ὁ τὸ ὑποκείμενον ἀνέπαφον παρεχόμενος.
Ἐγγυαλίξαι, τὸ ἐγχειρίσαι. παρασχεῖν. κυρίως τὸ ἐγγυῆσαι παρὰ τὸ γύον, ἢ τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν. γύα γὰρ αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ καὶ δέχομαι, καὶ λαμβάνω. ὡς πρὸς τὸ λαβεῖν καὶ συνέχειν ἐδημιούργησεν ἡ φύσις. ἐκ τοῦ γύα, παράγωγον γυῶ. ἀφ' οὗ καὶ γύωρος. καὶ ἑτέρα παραγωγὴ γυίζω. καὶ ἐν συνθέσει κατὰ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, γυαλίζω. κυρίως γὰρ λέγεται γυαλίζειν, τὸ εἰς χεῖρας δυνατικῶς παρασχεῖν.
Ἐγγυητής, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην. λέγεται ἐγγυᾶσθαι, καὶ τὸ μνηστεύεσθαι.
Ἐγγέγατον. Ἄμφω δ' ἐγγεγάτην φασὶ μορου νηλείοιο. μέσος παρακείμενος. δεύτερον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν. ἀπὸ τοῦ γείνω ὁ μέσος παρακείμενος, γέγονα. ὡς κείρω, κέκορα. καὶ τὸ δυϊκὸν, γεγόνατον. καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον.
Ἐγγείνωνται, Μή μοι τόφρα μενοίτιου ἄλκιμον υἱὸν μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς, εὐλὰς ἐγγείνωνται. ἀντὶ τοῦ μὴ σκώληκας ἐγγεννήσωσι. παρὰ τὸ γείνω τὸ γεννῶ καὶ τῆς ἐν προθέσεως. ἐν ὑποκρίσει γὰρ αἱ μυῖαι τοῖς σηψίν, ἐξ οὗ οἱ σκώληκες γίνονται. εὐλαὶ δὲ εἴρηνται, παρὰ τὴν εἴλησιν οἱ σκώληκες. ἐκ τοῦ εἴλω τὸ συστρέφω, εἴλη. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι εἰς υ, εὐλή.
Ἐγγλωττογάστωρ. πεποίηται παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι.
Ἐγρέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ, γίνεται ἐγερτός. καὶ κατὰ ρο-
Ἐγεννέθην. γείνω, γεννῶ. ὁ δεύτερος [ ] πῶν, ἐγερθῶ. ἀόριστος, ἐγενον. ὁ μέσος, ἐγενόμην. τὸ δυϊκὸν, ἐγενέσθον. τὸ τρίτον, ἐγενέσθην.
Ἐγκάναξον, ἀντὶ τοῦ ἔγχεε. ἀριστοφάνης. Ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν. παρὰ τὸ κανῶ. οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ θορύβου τάττουσι τὴν λέξιν. παρὰ τὴν καναχὴν, ἤτοι τὸν κτύπον. ἐγκανάξαι οὖν, τὸ ἐγχέαι μετὰ ψόφου. ὅ ἐστι πολὺ, ὥστε ἠχεῖν ἢ τεθορυβεῖν.
Ἔγκατα, τὰ ἔντερα. ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχειν τὴν τροφήν. λέγεται δὲ τὸ ἧπαρ καὶ ὁ σπλὴν, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. ἐντέρων δὲ, οὐκ ἔγκατον. τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν.
Ἔντερα, οἱονεὶ ἐνδοτέρα τινὰ ὄντα. ἀπὸ τοῦ διαυ- τῶν ἔξω τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα. ἢ παρὰ τὸ ἐν
Ἔγκασιν. ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, [ ] δον εἰλῆφθαι. τοῖς ἐγκάτοισι. καὶ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς, ἔγκασιν. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή. μάχεται γὰρ ἡ ἔκτασις συγκοπῇ. ἐναντίον γάρ. ἄμεινον οὖν μετὰ πλασμὸν λέγειν. ἔστι γὰρ ἐγκάτοισι. καὶ κατὰ πλασμὸν, ἔγκασιν. ὡς προβάτοις, προβασιν. ἄστροις, ἄστρασιν.
Ἔγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. εὔπολις. Οὐ τἄρ λέληστ' αὐτῶν ἐμοῦ, οὐδ' ἔγκαφος. παρὰ τὸ ἐγκύπτω, τὸ μὴ δὲ ἐγκύ-
Ἐγκάρσιον, πλάγιον. παρὰ τὸ κείρω [ ] ψαι ἀρκοῦν. τὸ κόπτω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, κέρσω. ἐξ αὐτοῦ κέρσιος καὶ ἐγκάρσιος κατὰ τροπήν, ὁ πλάγιος.
Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἁπτόμενον τῆς καρδίας. ἢ τὸ κρύφιον. ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως.
Ἐγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ. ἢ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὰ φάη. ἢ ἔγκρανος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. τί δέ ἐστιν ἐγκέφαλος. λευκὸς καὶ μαλακός, ὥσπερ ἐξ ἀφροῦ τινὸς πεπηγώς, θερμὸς καὶ
Ἐγκέλαδος, ὁ τὸ ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πο- [ ] ὑγρός. λεμικῇ ἀποτελοῦσα, ἢ ἐγκελευομένη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγκε
Ἐγκιδίας, πηλαγίας. σανίδας. [ ] λάδου τοῦ γίγαντος.
Ἐγκαλῶ, ἔγκλησιν εἰσάγω καὶ καταδικῶ.
Ἐγκεκαυμένη, ἐζωγραφημένη. ἐπεὶ ἐγκαυταὶ λέγονται οἱ ζωγράφοι, οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ καῶ τὸ κοιλαίνω. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.
Ἐγκεκοισυρωμένος, ὑπερήφανος. κεκαλλωπισμένος. ἀριστοφάνης. Σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην. εἴρηται παρὰ τὴν κοισύραν, ἥτις ἦν μήτηρ μεγακλέους, καὶ ἀλκμαίωνος γυνὴ ὑπερήφανος. καὶ καλλωπίσμασι πολλοῖς χαίρουσα. ἐφ' ἧς δὲ ἡ λέξις κεῖται ἀντὶ τοῦ τρυφῶσαν.
Ἐγκορδυλημένος, ἀριστοφάνης κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἐνειλιγμένος, ἢ συνεστραμμένος. παρὰ τὴν κορδύλην, ἥτις ἐστὶν οἴδημα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πληγῆς γενομένης. ἤ τις παρὰ τὸ κάρα εἴρηται. καὶ γὰρ κορδύλην κύπριοι λέγουσι τὸ ἐνείλημα τῆς κεφαλῆς. ὅπερ ἀθηναῖοι κρωβύλον καλοῦσι. πέρσαι δὲ κίδαριν. ἔστι καὶ ῥητορική.
Ἐγκιλικίζειν, τὸ πονηρεύεσθαι ἀπὸ τῆς τῶν κιλίκων πονηρίας. κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλόμενον. φερεκράτης. Ἀεί ποθ' ἡμῶν ἐγκιλικίζουσιν οἱ θεοί. ῥητορική.
Ἐγκινούμενος, βαβυλωνίοις ἀριστοφάνης. Ἀνὴρ [ ] ρικὴ. τίς ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος. ῥητορική. παρὰ πόρνῃ καὶ ἐμπο-
Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων, ὁ λέγε- [ ] δίζωνται παρ' ἀθηναίοις, ὁ χοῖβος. ὑπὸ δὲ ἄλλων, κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον. κόμβος γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος. ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. ἀπολλόδωρος. Τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλοῦς ἄνωθεν ἐγκομβωσαμένη. ἐπίχαρμος. Εἶτε μὲν ὅτι κεκόμβωται καλῶς ἀμύνω. εἴρηται ἄνω.
Ἐγκονεῖν λέγεται, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν καὶ κατεπεί-

γενέσθαι. ἀπὸ τοῦ κόνις κονῶ, καὶ ἐγκονῶ. οἱ γὰρ ἐπειγόμενοι περὶ τὰ πεδία, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Ἐγένετο. τὸ ἐγένετο, σημαίνει ὀκτὼ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. κατὰ δόκησιν. ὡς τό, ΙΗϹΟΥϹ ΧΡΙϹΤΟϹ ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. κατὰ παραγωγήν. ὡς τό, Εἶπεν ὁ θεός γενηθήτω φῶς. κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου. οἷον Ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ ἐγένετο στήλη ἁλός. κατὰ αὔξησιν. οἷον, Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα. κατὰ μείωσιν, ὡς τό, Γέγονα γέρων, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. κατ' ἐνέργειαν, ὡς τό, Ἐγένετο ὁ θεὸς ἐλπὶς σωτηρίας τοῦ κόσμου. κατὰ πάθος, ὡς τό, Γέγονα ὡσεὶ κωφὸς καὶ ἄλαλος. κατὰ πρόσληψιν. οἷον, Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι.

Ἐγκώμιον, παρὰ τὸ ἐν κώμαις ᾄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς, καὶ τὰ ἄμφοδα. ἤρχοντο γὰρ τὴν νύκτα, οἵτινες παρά τινος μεγιστᾶνος ἐβλάβησαν. καὶ εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι ἐκακολόγουν καὶ ὕβριζον τὸν ἀδικοῦντα. τὴν γὰρ νύκτα ἤρχοντό τινες καὶ ἔλεγον ὅς τις ἐποίει κακὰ πράγματα καὶ ἐκακολόγουν αὐτούς.

Ἐγκράχολοι. ὀξύχολοι. κεκραμένοι. χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι τὴν χολήν.

Ἐγκίτηνες, οἱ Βοιωτοὶ οὕτως ὠνομάζοντο. ὥσπερ καὶ ὕαντες. διὰ τὸ κτηνώδεις εἶναι καὶ χοιρώδεις.

Ἐγκυτί, ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος. Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένους. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι. παρὰ τὸ κύτος, ὃ καὶ σκῦτος καλεῖται.

Ἐγκυσόχωλος. παρὰ τὸ κύσον, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός, καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν. περὶ [illegible] κοτύλη. ἔστι καὶ [illegible].

Ἐγκυκλίους, λειτουργίας τὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐγκυκλεῖσθαι τὴν τῶν ἡ-

Ἐγκύκλιον, ἅπαν τὸ [illegible] καθολικόν. [illegible] περὶ ὁδῶν.

Ἐγλαπῆναι, ἐγλυφῆναι. ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως, παρὰ

Ἐγλυμμένος. ἐκ τοῦ γεγλυμμένος. [illegible] τὸ λεπτός. οἷον, ὡς δείχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος.

Ἐγνώσθην, καὶ ἠδυνάσθην. Ἰστέον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς μι. ἦσαν γὰρ ἂν οὕτω. γνῶμι. ὁ μέλλων γνώσω. ὁ παρακείμενος ἔγνωκα. ὁ παθητικός, ἔγνωμαι διὰ τοῦ ο. ἐπειδὴ ἐν τοῖς εἰς μι τὴν παραλήγουσαν συστέλλει τὰ παθητικά. οἷον, δέδωκα δέδομαι, ἐδόθην. πέπωκα πέπομαι, ἐπόθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δύνημι δυνήσω δεδύνηκα. καὶ ὁ παθητικὸς εἶχεν εἶναι δεδύνημαι. καὶ ἐδυνάσθην. ὡς βίβημι βήσω βέβηκα, βέβαμαι ἐβάθην, καὶ παρεβάθην. ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς ω. ἔστι γνόω ῥῆμα. ὁ μέλλων γνώσω. ὁ παρακείμενος, ἔγνωκα. ὁ παθητικός, ἔγνωσμαι. ὁ ἀόριστος, ἐγνώσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνάζω. ὁ μέλλων, δυνάσω. ὁ παρακείμενος, δεδύνακα. ὁ παθητικός, δεδύνασμαι. ἐδυνάσθην. καὶ Ἀττικῶς, ἠδυνάσθην. καὶ ἀπὸ τοῦ δυνῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁ μέλλων δυνήσω. δεδύνηκα. δεδύνημαι. ἐδυνήθην καὶ ἠδυνήθην.

Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου. διηγέρθη. ἐγρηγόρησεν. ἐκ τοῦ ἐγείρω, ἔγρω. ἔγρομαι. ἐγρόμην. ἔγρου, ἔγρετο.

Ἐγρεκύδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις.

Ἐγρηγόρσιον, τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι εἴτε βρῶμα, εἴτε ἄλλο τι τοιοῦτον. Φερεκράτης ἐγρηγόρσιον, τουτέστι [illegible]. ἐγερτική.

Ἐγρηγορῶ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω, ἤγερκα. ὁ μέσος, ἤγερα. καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγερα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα γίνεται ἐγρηγορέω ἐγρηγορῶ. ἐγρηγορήσω. ὁ παρακείμενος, ἐγρηγόρηκα. καὶ ὁ μέσος ἐγρήγορα. ἐν δὲ τῷ διὰ συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ συστελλομένου. καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα.

Ἐγηγερμένος, ἐγείρω. ὁ μέλλων ἐγερῶ. ὁ παρακείμενος, ἤγερκα. ὁ παθητικός, ἤγερμαι, καὶ ἐγήγερμαι. ὅτε τὸ θέμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α. ε. ο. ποιοῦσιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον συμφώνου ἐπιφερομένου. μενούσης τῆς προτέρας συλλαβῆς [illegible]. ἀλλὰ τῆς δευτέρας ἀρκτικῆς. μήτε ἄρχηται ἀπὸ μακρᾶς, ὡς τὸ ᾄδω. ἡ μετοχὴ ἐγηγερμένος. διὰ τί προπαροξύνεται. αἰδεσμένος, μεμαχημένος, προπαροξύνονται, πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. καὶ οὗτος [illegible] πάθος ὦσιν ὡς τὸ ὡρμημένος ὡρμένος. καὶ τῶν ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι τὸ ἐγρήγορα, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὁ παρακείμενος, ἤγερκα. ὁ μέσος ἤγορα. καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγορα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἐπενθέσει ἐγρήγορθα. Ἰλιάδος κ. Φθεῖσθαι δ' ἥκει ἴκηθα. Καὶ ἐγρήγορθε ἄνωχθι. καὶ ἤθελα ἂν πορευθῆς ἐγρηγορέναι κέλευε. ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπή ἐστι τοῦ ἐγρηγορέναι, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐγείρω. ὅτι τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἤτα ἀμετάβολον, προπαροξύνονται. κεκλῆσθαι. τετλάσθαι. ἐσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῷ ρ συλλαβῇ αἰολικά ἐστιν, ὡς ἐφθόρθαι. μεμόρθαι. τετόρθαι, προπαροξύνονται. διὸ καὶ παραλήγουσα αἰολικωτέρα ἐστὶ καὶ ὁ τόνος ὁμοίως.

Ἔγχελυς, παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι ἐν τῇ ὕλῃ, ὅ ἐστι ζωγρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. ὥσπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πεπόνθασιν, ὅταν μὲν ἡ λίμνη καθεστήκῃ λαμβάνουσιν οὐδὲν, ἐὰν δὲ ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον ἀνακυκῶσιν αἱροῦσιν.

Ἐγχέλη, χώρα Ἰλλυρική. οἷον, Ἀνδράσιν ἐγχελέεσσιν ἐφέσποι. κλίνεται ἐγχέλιος. τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει. Τὰς [illegible] κοῦς τῶν ἐγχελέων. ἀπὸ τοῦ ἔγχελις ἐγχέλεως γίνεται, ὡς

Ἔγχος, τὸ δόρυ. παρὰ τὸ ἔχω ἔχος καὶ ἔγχος, ὡς ὄφις ὄφεως. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὅμηρος. ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφῦραν ἔγχος κέκληκεν. οἷον Τόδ' ἔγχος ἐν ποσὶ κυλίνδεται. καὶ τὸ πῦρ, οἷον, ἔγχος ἱέμενος τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχειν. ὡς φύλακος.

Ἐγχεσίμωρος, ὁ τοῖς ἔγχεσι μαινόμενος.

Ἐγχεσπάλοι, πάλλοντες καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα. πολεμι-

μοι. ἔστιν δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μήπω τε ἔργα εἰσὶ κλασθέντα. ἐκ τοῦ ἔγχος καὶ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ διατεθεῖσα ὡς ἐνεργητικῆς. διὰ τοῦτο, τὰ ἔγχος σύνθετα εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς πάθος ἀναλυόμενα, δύο τόνους ἐπιδέχονται.

Ἐγχείμαργος, ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι. παρὰ τὴν ἔγχει δοτικήν. καὶ μαργαίνω, τὸ μαίνομαι.

Ἐγχείῃσι, ταῖς ἐπιδορατίσιν. ἡ εὐθεῖα, ἐγχεία. καὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ἀπὸ πραγμάτων τασσόμενα, προπαροξύνεται. οἷον, ἀμάλθεια. ἔστι δὲ ἡ αἴξ, ἡ θρεψαμένη τὸν δία. καὶ ὑπώρεια, ὑπωρείη. τὸ δὲ ἐγχεία, ποιητικῶς διετάθη. γέγονεν ἐκ τοῦ ἔγχος ἐγχέα, ὡς ἰτέα καὶ συκέα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐγχεία. οἱ δὲ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α, ὡς ἐν τῷ ἱερέα καὶ ἱερεία, ἐναλλαγὴν μετὰ τοῦ τόνου ποιοῦσι. φυλάττουσι δὲ τὴν γραφήν.

Ἐγχειρίδιον, βιβλίον ἢ ἑτεροῦν, ἢ ξίφος, ἢ ὄργανον τμητικόν. παρὰ τὸ ἐν χειρὶ δοτικὴν ἐγχειρίδιον. ἢ παρὰ τὴν ἔγχει δοτικὴν καὶ τὸ ἴδιον, ἐγχείδιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἐγχειρίδιον. τὸ ἴδιον τοῦ ἔγχους.

Ἐγχειρογάστορες, οἱ ἐκ τῶν χειρῶν ζῶντες.

Ἐγχουσα, εἶδος βοτάνης. ἡ καὶ διὰ τοῦ α λέγεται ἄγχουσα. ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε. καὶ ἐγχουσίζεσθαι ἐπὶ τῶν γυναικῶν, τὸ τῇ ἐγχούσῃ χρίεσθαι τὸ πρόσωπον. Ἀγχούσῃ προσέοικας ἀκανθηκῇ ἐν πετάλοισι καὶ ἀμαψίας. Ἀπὸ νῦν πωλεῖς(?) σὺ δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσαν καὶ ψιμμύθιον. εἴρηται παρὰ τὸ ἔγχειν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν. οἱ, ἐγχοῦσα ἀγχοῦσα. ἔστι καὶ ἐγχρειακή. Κοσμεῖσθαί τε τῇ ἐμῇ στολῇ. καὶ ψιμμυθιοῦσθαι, καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον.

Ἐγχυτρίζειν, τὸ ἀποκτείνειν. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. ἐκ τοῦ ἐγχύτρινοῦ(?).

Ἐγχυτρίστριαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ θάψαι κατὰ χυτρίσαι. ὡς ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίστριας δὲ λέγει καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου. καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύ-

Ἐγχρίπτουσα, προσρίβουσα. ⟨τραις τὰ βρέφη. προσπελάζουσα. προσεγγίζουσα. οἱονεὶ τοῦ χρωτὸς προσαπτομένη. παρὰ τὸ χρώς, καὶ τὸ ἅπτω τὸ προσεγγίζω. ἢ παρὰ τὸ ἐν χρῷ, ὅ ἐστιν εἰς χρῶτα πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι. ἐγχρῶ οὖν ἐγχράπτω. παράγωγον ἐγχραύπτω, καὶ ἐγχρίπτω. ἐκβολῇ τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι.

Ἐγχρῶ, ἐγγύς. καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. ἀποκοπῇ τῆς τι συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγχρῶ. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ν, καὶ μετὰ τοῦ γ. ἐν χρῷ κουρά, ἡ ψιλὴ καὶ πρὸς τὸν χρῶτα. καὶ ἁπλῶς τὸ ἐν χρῷ τοῦ ρ δηλοῖ ἐγγυτάτω. πάνυ ἐγγύς, ὥστε ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός. ἀπὸ τοῦ ὁ χρώς τοῦ χρωτὸς ἀττικῶς, τῷ χρῷ. τὸ δὲ ἐν χρῷ κουρίας, οὐκ ἔχει τὸ ι. ὑφ' ἓν γὰρ εἴρηται. ἐν χρῷ κεκαρμένος. πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί, οἷον συνεγγύς, καὶ πλησίον τοῦ δέρματος, τὰς τρίχας ἐξυρημένος.

Ἐγχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὤν. τουτέστιν ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε ξένος εἴη, εἴτε ἀστός.

Ἐγώ, διὰ τοῦτο ὀξύνεται. αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι εἰ καὶ οὖσαι ὀξύνονται. ἐγώ. ἡ γενική, ἐμοῦ. ὀκνῶν(?). οὐκ ἔχει. διὰ τοῦτο, αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι κανόνας οὐκ ἔχουσιν. ἡ δοτική, ἐμοί. ἰστέον ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοί δοτικαί, ὀξύνονται. ἡ δὲ οἷ περισπᾶται. ἔδει γὰρ πάσας περισπᾶσθαι ὡς δοτικάς. λέγουσι δὲ ὅτι ἡ ἐμοί καὶ σοί καὶ σφίν ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. ἡ κλητική, οὐκ ἔχει. διὰ τοῦτο. οὐδεὶς ἑαυτὸν καλεῖ. τὸ δεύτερον, σύ. τὸ τρίτον, οὐκ ἔχει. διὰ τοῦτο, οὐδεὶς τὸν ἀπόντα καλεῖ. πόσοις προσώποις σύνεστιν ἡ ἀντωνυμία. τρισίν. ἐγὼ αὐτός. σὺ αὐτός. ἐκεῖνος αὐτός. πόσαι εὐθεῖαι τῶν ἀντωνυμιῶν. ἕξ. ἐγώ. σύ. ὅς. ἡ γενική, ἐμοῦ. σοῦ. οὗ. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ, γίνεται ὁ ἐμός. ἡ ἐμή. τὸ ἐμόν. ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ, ὁ σός. ἡ σή. τὸ σόν. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅς, ὁ ὅς, ἡ ἥ, τὸ ὅν. δυϊκά. νῶϊ, σφῶϊ, σφῶε. ἀπὸ τοῦ νῶϊ, γίνεται νωΐτερος. ἀπὸ τοῦ σφῶϊ, σφωΐτερος. ἀπὸ δὲ τοῦ σφῶε, παράγωγος ἀντωνυμικοῦ γίνεται διὰ τὸ μονόκλιτον αὐτῆς. πληθυντικαί, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς, γίνεται ὁ ἡμέτερος. ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς ὑμέτερος. ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος. πόσαι θεματικαὶ ἀντωνυμίαι, ἐννέα. οὗτος. αὕτη. τοῦτο. ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό. ὁ ἐκεῖνος, ἡ ἐκείνη, τὸ ἐκεῖνο. ὁ δὲ καὶ ὁ δεῖνα κατὰ παραγωγήν. αὗται δὲ καλοῦνται θεματικαὶ καὶ δεικτικαὶ καὶ μονοπρόσωποι. θεματικαί, ὅτι ἑκάστη φωνὴ ἑαυτῆς ἐστι θέμα. καὶ οὐ καλεῖται ἑτέρα, ὑπὸ τῆς ἑτέρας. μονοπρόσωποι καλοῦνται, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρῶτον πρόσωπον.

Ἐγὼ ποίου προσώπου, πρώτου. ποίου γένους οὐκ ἔχει. διὰ τοῦτο, γένη τῶν πρωτοτύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ διακρίνονται. διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγώ.

Ἐγών, δωριέων διάλεκτός ἐστι. προσλαμβάνει τὸ ν. καὶ τὴν σὺ ἀντωνυμίαν λέγουσι μετὰ τοῦ ν, τύν. ὅπερ προσθέσει τοῦ η, γίνεται τύνη. ἡ καὶ ὁ ποιητὴς ἐκκλίνων τὴν χασμωδίαν τῶν φωνηέντων, εἴποτε τὸ ἐγὼν μετὰ τοῦ ν. ὡς τό, Καὶ ἐγὼν ἐπίουρος ἐών. τὸ δὲ τύνη, ὅπερ ἀεὶ σύνεστιν, ἀντωνυμία. ὡς τό, Τύνη δ' ἔστηκας. καὶ ἡσίοδος. Ἴθυνε θέμιστας τύνη. καὶ γὰρ αἱ ἀντωνυμίαι κατ' ἔκτασιν γινόμεναι. παρὰ γὰρ τὸ ἐγών, ἐγώνη. καὶ παρὰ τὴν ἐμήν, ἐμίνη. τήν, τίνη. οὕτω καὶ σύνη κατ' ἐπέκτασιν τῆς νη συλλαβῆς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ν ἐπλεόνασεν, ἀλλ' ἡ νη συλλαβή. οὐ γὰρ λέγουσιν οἱ δωριεῖς τύν, ἵνα πλεονάσῃ μόνον τὸ ν, ἀλλὰ τύ λέγουσι, καὶ τύνα. ὅλη γὰρ ἡ νη προσῆλθε συλλαβή. ἐπεκτείνεται δὲ τὸ υ, ἵνα μὴ ἡ ἐπέκτασις μείζων τῆς ὅλης λέξεως γένηται.

Ἔγωγε, ἀσύναρθρος ἀντωνυμία. διότι τὰ ἄρ- ⟨γνηται. θρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἀναφορὰ δέ ἐστιν ἐγνωσμένου τινὸς καὶ ἀπόντος ἀναπόλησις. ἡ δὲ ἀντωνυμία, πρώτην δεῖξιν δηλοῖ. ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἀθηναῖοι, τὸ ἐγώ, ἔγωγε λέγουσι. καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου. εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγώγε ἔμελλεν

εἶναι. πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν. οἷον σοφός, σοφός γε· καλός, καλός γε· ψευδής, ψευδής γε. οὕτως οὖν καὶ ἐγὼ ἔγωγε. ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐστὶ προπαροξύτονον. καὶ δῆλον, ἓν μέρος λόγου ἐστί, τῆς γε ἐπεκτάσεως οὔσης. Οὐδ᾽ εἴ σ᾽ ἔγωγε λίσσομαι. προπαροξυτόνως. ἐστὶ δὲ ἀττικόν, ὥσπερ ἔμοιγε. οἷον, Παρ᾽ ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, οἵ κέ με τιμήσουσιν.

ἐγῶμαι, ἐγὼ οἶμαι. κατὰ κρᾶσιν, ἐγῶμαι.

ἐγῶδα, ἐγὼ οἶδα. οὕτω μιλήσιος ὁ ὠρίων.

ἐγώνγα. πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἢ συντεθεῖσα μεθ᾽ ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ. κ. ξ. χ, τρέπει τὸ ν εἰς γ. προσκεῖται ἐν μιᾷ λέξει, διὰ τὸ σὺν γεωργίω. ἐν κεφαλαίω. δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσί. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, δοκοῦσι τούτῳ τῷ κανόνι ἀντικεῖσθαι. ἔστι γὰρ ἐγώ. καὶ τοῦτο οἱ μὲν δωριεῖς ἐγὼν λέγουσιν. οἱ δὲ βοιωτοί, ἰών. εἶτα ταῦτα γίνεται κατὰ ἐπέκτασιν ἐγώνγα καὶ ἰώνγα. καὶ φέρει τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει. καὶ οὐ τρέπει τὸ ν, εἰς γ. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν. ὅτι ὥσπερ τὸ ναὶ καὶ τὸ ει ἐπεκτείνεται, καὶ γίνεται ναίχι καὶ εἴθε, ἀλλ᾽ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν ἣν εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ ἰὼν ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα, καὶ ἰώνγα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτάσεως. καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν. τούτου χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τὸ ν.

ἐδάς, ὄνομα τοῦ ἑρμοῦ παρὰ γορτυνίοις. ἐάων εἶναι δοτῆρα. παρὰ τὸ ἔα, ἐάς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἐδάς.

ἐδανόν, ἡδύ. εὐῶδες. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡδανόν. καὶ συστολῇ, ἐδανόν. Ἀμβροσίῳ ἐδανόν.

ἔδεσμα, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. τὸ παθητικόν, ἔδομαι. τὸ τρίτον, ἔδεται. καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπώμενον, ἐδῶ. ἐδέσω, ἤδεκα, ἤδεσμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔδεσμα, τὸ εἰς βρῶσιν.

ἐδέατρος, τὸ μὲν ὄνομα ἑλληνικόν. ἡ δὲ χρῆσις, περσική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον. καὶ προνοητὴς τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ ἐνομίσθη ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὕρον οὕτως. ἐδέατρος ὁ ἐπὶ τῶν σιτίων, καὶ τῆς τοιαύτης παρασκευῆς. ῥητορική.

ἐδέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαστο. ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδεδέμητο καὶ ἐδέδμητο.

ἔδδεισεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη. ἀπὸ τοῦ δέω, ἢ δείω τὸ φοβοῦμαι. ὁ μέλλων, δείσω. ἔδεισα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἔδδεισα. ἢ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, δειδῶ, δειδήσω, ἐδείδησα. ὑπερβάσει τοῦ δ καὶ ἀποβολῇ τοῦ η.

ἐδείδισαν. δειδῶ. καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, δέδια. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν ἐδεδίεσαν. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἐδείδισαν.

ἐδεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐνδεὴς ἦν, ἢ ἐγένετο ἐνδεής. Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. τοῦτο παρὰ τὸ δέω. ἐν ἑτέρῳ δὲ τὸ ἐκορέννυτο. εὑρ. χειρ. ῥητορική.

ἐδεύησεν. ἀπὸ τοῦ δεῶ δεήσω ἐδέησε. καὶ πλεονασμῷ, ἐδεύησεν.

ἐδηλήσαντο, τὸ ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ δηλῶ δηλήσω ἐδήλησα.

ἐδήσαντο. ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῶ, γίνεται δίδημι. δήσω. ἔδησα. ὁ μέσος, ἐδησάμην. ἐδήσαντο.

ἐδημώθη, ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω δίων ἐν ῥωμαϊκῶν, ιζ. Καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη. καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν. ῥητορική.

ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν. ἐνομίσθησαν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. καὶ ἐδικαιώθησαν δικαίως. δίων ἐν ῥωμαϊκῶν ιε. Καὶ οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες. ἀλλ᾽ ἐπεχείρησαν καὶ οἱ καμπανοὶ τοῦ φλάκκου καὶ οἱ συρακούσιοι τοῦ μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ ζημιουμένου σημαινομένου. ὡς καὶ ἐν τῷ ις. Πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἄξιοι. οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλ᾽ ὀλίγους μέν, οὓς συνείληφα ἤδη δικαιώσω. τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ῥητορική.

ἐδίδου. ἰστέον ὅτι ὁ ἡρωδιανὸς τὸ ἐδίδουν λέγει. ἡ δὲ παράδοσις, διὰ τῆς οὐ διφθόγγου, ἐδίδουν. ἀπὸ τοῦ διδῶ διδοῖς. ὡς χρυσῶ χρυσοῖς, ἐχρύσουν. χοιροβοσκός.

ἐδηδώς. ἔδω. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ παρακείμενος ἦκα. ὁ μέσος, ἦδα. ὁ ἀττικός, ἐδήδα. ἡ μετοχή, ἐδηδώς.

ἐδήδαται, ἢ μὲν διὰ τοῦ α ὡς ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικόν. οἷον, Ὅσσά γ᾽ ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται. ἢ δὲ διὰ τοῦ ο, ἑνικόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔδω, ὁ παρακείμενος, ἤδεκα. διπλασιασμῷ, ἐδήδεκα. ὁ παθητικός, ἐδήδεσμαι. τὸ τρίτον, ἐδήδεσται. καὶ ἀποβολῇ ἐδήδεται. καὶ ἰωνικῶς, ἐδήδαται. ἡρωδιανός.

ἐδητύς, ἤγουν τὴν βρῶσιν, ἢ τροφήν. παρὰ τὸ ἐδῶ ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἔδω βαρυτόνου, ἐτὺς ὤφειλεν εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἔδω. ὡς γράφω γραπτύς. πράσσω, πρακτύς. καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ἐστὺν ὤφειλεν εἶναι. οὐ γὰρ δὲ ἐδεστόν. οὕτω φίλων.

ἔδμεναι, ἐσθίειν. ὡς ἄγειν ἄγεμεν, καὶ εἰπεῖν εἰπέμεν, οὕτως ἔδειν ἐδέμεν. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τῆς αι, ἔδμεναι.

ἔδνα, τὰ πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ. ἤγουν τὰ προῖκα. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω, ἥδανον. καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συστολῇ, ἔδνον. τὸ αἴτιον ὂν τοῦ παρέζεσθαι καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. οὕτως ὠρίων.

ἐδνωτής, κηδεστής. πενθερός.

ἔδραμον. ἰστέον ὅτι τὸ ἔδραμον ἀπὸ τοῦ δρέμω ἐστίν. ἐξ οὗ δρόμος ὄνομα ῥηματικόν. ὡς βρέμω βρόμος. ὁ δὲ ἡρωδιανός φησιν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ τοῦ σωζομένου. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ μενάνδρῳ. οἷ, Δεδρά-

μηκάσοι δρόμον ὅτι οὐδεὶς πώποτε. καὶ ἐξηματικὸν ὄντος,
Ἕδρανον. παρὰ τὸ ἕζω ἕδανον καὶ ἕδρανον. ⌊δράμημα.
Ἑδρῖται, οἱ οἰκέται. ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν εἰς τὴν ἑστί-
αν. ἀπὸ τῆς ἕδρας ἑδρῖται. τὸ δὲ ἕδρα, παρὰ τὸ ἕζω. εἰς
τὸ ἐνέδρα. ἐκ τῆς ἕδρας γίνεται ῥῆμα ἑδριῶ. ἐξ οὗ τὸ ἑδριόωντο.
Ἕδος, ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι. κατὰ τροπὴν
δωρικὴν τοῦ ζ εἰς δ. οἷον, ζυγός, δυγός. καὶ ζωμός, δω-
μός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ἄγαλμα. καὶ τὸν τόπον
ἐν ᾧ ἵδρυται. καὶ ἕδη τὰ ἱερά. καὶ ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν κα-
θέδρων. ἔστι δὲ κυρίως τῶν πληθυντικῶν, ὥς τει-
Ἑδώλια, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καθέδρων. κυ- ⌊χέων.
ρίως ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω.
καὶ δωρικῶς, ἑδώλιον. καὶ ἑδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκα-
θίσαι. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἑδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἐδοῦ-
μαι καὶ καθεδοῦμαι ἀττικῶς. ἢ ἑδωλίον.
Ἐδωδή. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἐδή. καὶ κατὰ ἀναδιπλασια-
σμόν, ἐδωδή. ἑδωδιάσαι ἐστὶ τὸ οἱονεὶ συνθεῖναι ἐκ
τινων ξύλων ἁπλῶς πρός τόπον τινὰ συντεθέν-
των. τὸ δ' ἰκριῶσαι, τὰς ἐκ μακρῶν ξύλων συντιθεμέ-
νας στέγας ὑπὸ στέγαις ἑτέραις. ἑκατέραις δὲ αὐτῶν
ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες.
Ἐέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημα. ἔστιν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ. ὃ παρ-
γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἕλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ. εἰς
ὃ γὰρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται. ἐκ τοῦ ἔλδω ἔλδωρ.
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω.
ἕλωρ, καὶ ἐέλδωρ. πλεονασμῷ. τὸ δὲ ἐέλδω, παρὰ τὸ
ἔλδω. καὶ ἐελδόμενος. καὶ ἐέλδετο σπεύδεσθαι, ἀντὶ
τοῦ ἐπεθύμει. παρὰ τὸ θέλω τοῦ θ τραπέντος εἰς δ
κατὰ μακεδόνας, καὶ ὑπερθέσεως γενομένης. οἷον, θέλω, δέ-
λω. ἔλδω καὶ ἔλδομαι. καὶ ἐκ τοῦ ἐθέλω, ἐδέλω. καὶ ὑπερ-
Ἐέρσαι, δρόσοι. ψεκάδες. παρὰ τὸ δρο- ⌊θέσει, ἐέλδω.
σαι, ὅ ἐστι ποτίσαι. ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἡ δρόσος.
Ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι. εἰργμένοι. ἀποβολῇ τοῦ γ
Ἐέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω. ⌊καὶ τροπῇ.
Ἔεσσο, ἐνεδύου. ἕω τὸ ἐνδύω. ὁ μέλλων, ἕσω. ὁ παρακεί-
μενος, εἷκα. ὁ παθητικός, εἷσμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἵ-
σμην, καὶ ἕσμην. ἕσο. ἕσσο. καὶ προσθέσει τοῦ ε.
Ἕεις, ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ. ἀπὸ τοῦ εἷς ἕεις πλεονα-
σμῷ τοῦ ε. οἷον, Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο
μετώπῳ. ἢ παρὰ τὸ ἴος ἴοεις, ὡς ἄνεμος ἀνεμόεις. εἶτα
κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, ἴεις. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἕεις.
Ἐεικοσόροιο, εἰκοσακώπου νεώς. καὶ γὰρ τὸ εἴκοσι, ἐείκοσι.
Ἐεισάμενος, ὁμοιωθείς. εἴδω. εἴσω. εἶσα. ⌊λέγεται.
πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔεισα. ἐεισάμενος. καὶ ἐείξεις, ἀν-
τὶ τοῦ ὅμοιος ἔσῃ. ἀριστοφάνης.
Ἐέπτεν, ψιλοῦται. τὸ ε προφωνήεντος πλεονάζον, ψι-
λουμένου μὲν αὐτοῦ, συμψιλοῦται. δασυνομένου δέ, συν-
δασύνεται. οἷον ἔοικα ἔοικα. ὥρων ἑώρων. ἥνδανεν ἑήνδανεν
ἕρσα ἐέρσα. ὅς, ἑός. εἷς, ἕεις. ἅ, ἕα. ἕ, ἑή. ἐελπωίμην,
Ἐῆκεν, σημαίνει τὸ ἀφῆκεν. ἔπεμψεν. ἔστι ⌊ἐελπωίμην.
ἐκ ῥήματος ἵω τὸ πέμπω. παράγωγον ἵημι. ὁ μέλλων ἥσω. ὁ πα-
ρακείμενος, ἧκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔηκα. ἔστι καὶ ἀό-
ριστος, ἧκα, συνῆκα. εἶτα τὸ ῥῆμα πλεονασμῷ τοῦ ε,
συνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνῆκε. συνέβαλεν. ἰλιάδος α.
Ἐῆνγε. ἕω. καὶ ὁ μέλλων, ἕσω. ὁ β ἀόριστος, ἧν. ἧς. ἧε. καὶ τὸ
ἐφελκυστικόν, ἧεν. καὶ κράσει ἦν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
Ἐῆος. Περίσχεο παιδός, περίσχεθεν ⌊ε ποιητικῶς ἐῆ-
ος. φόνευσον τοῦ παιδός. ἰλιάδος α. οἷον, ἀγαθοῦ.
προσηνοῦς. ἰδίου. παρὰ τὸ ἑόν, ὃ σημαίνει τὸ ἴδιον, γίνεται
ἑὸς ὁ ἀγαθός. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορεννύω. καὶ ὡς παρὰ τὸ
ἵππος γίνεται ἱππεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἑὸς ἐεύς, καὶ ἐκτάσει,
ἠεύς. καὶ κλίνεται ἠέος, ὡς ἠλεὴς ἠλέος. καὶ καθ' ὑπερβιβα-
σμόν, ἐῆος. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ τρίβω γίνεται τριβεύς, καὶ πνί-
γω πνιγεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕω, ἐεύς. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐῆος.
Ἐΐσκω. ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέλλων εἴσω. καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ κ, εἴσκω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ ἐπειδὴ
οὐδέποτε ἡ ει δίφθογγος πρὸ τοῦ σκ εὑρίσκεται, δι-
αλύεται καὶ γίνεται ἐΐσκω. μέλλοντα οὐκ ἔχει. Ἀρ-
γείῳ μιν ἔγωγε ἐΐσκω. ἀντὶ τοῦ ἀπεικάζω. ὁμοιῶ.
Ἐΐκτην, ἀντὶ τοῦ ὡμοιούσθην. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ πα-
ρακείμενος εἶκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἴκειν. τὸ τρί-
τον τῶν δυϊκῶν, εἰκείτην. συγκοπῇ καὶ διαλύσει.
Ἐθέλω. ἰστέον δὲ ὅτι δύο θέματά εἰσι, θέλω καὶ ἐθέ-
λω. καὶ τὸ μὲν τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θέλω ἐστίν. ἐπειδὴ πᾶς
παρακείμενος ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενος, πάντως καὶ
τὸν ἐνεστῶτα ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενον. οἷον τέ-
τυφα, τύπτω. τὸ δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐστί.
καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ἀεὶ τὸ ἐν συλλαβὸν εὑρίσκεται
παρὰ τῷ ποιητῇ ἐθέλω. Ἀμέλει ἐν τῷ, μὴ δὲ σὺ πηλεΐ-
δη ἔθελ' ἐριζέμεναι. δηλονότι κράσει ἐγένετο τοῦ η
καὶ ε εἰς η. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τοῦ θέ-
λω ἐστὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. τὸ γὰρ ε, ἐπὶ φωνή-
εντι πέφυκε πλεονάζεσθαι. ὡς τὸ εἶπας, ἔειπας. ἐπὶ
συμφώνων δὲ οὐ πλεονάζεται. τὸ δὲ θέλω, δοκεῖ ἐκ
τοῦ ἐθέλω εἶναι. τὸ γὰρ ε τὸ μετὰ συμφώνου
ὑπάρχον, πέφυκε πολλάκις ἀποβάλλεσθαι. ὡς τὸ ἔ-
φη, φῆ. ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι τοῦ
ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω παράγωγον κατά τι ἐστί. τὰ γὰρ διὰ
τοῦ λω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ε παραληγόμενα, μὴ
ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, περισπῶνται. οἷον, ὠφελῶ.
ἀμελῶ. τὸ δὲ ἐθέλω, βαρύνεται. τούτου χάριν τὸ θέλω ἀνα-
λογώτερόν ἐστι τοῦ ἐθέλω. ἔχομεν γάρ τινα ῥήματα δισ-
σύλλαβα βαρυνόμενα. οἷον μέλω. ἕλω. κέλω. πρόσκει-
ται μὴ ἔχοντα ἕτερον λ προηγούμενον, διὰ τὸ ἀνατέλλω.
Ἐθελοκακήσας, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος.
Ἐθελημοί. Οἱ δὲ ἐθελημοὶ ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο. ἡσίο-
δος. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. θελημοί. ἥσυχοι.
Ἐθείρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ
ἔθω τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ἐξ οὗ καὶ τό, ἔθων ὃ οἰνηρὸς
ἀλωήν. ἰλιάδος ι. ὅπερ ἐξ ἔθους κατατρέχων καὶ βλάπτων νο-

νῶς, τὴν καρποφόρον χώραν τοῦ οἰνέως.

Ἐθείρησι, κόμαις. ταῖς διὰ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις θριξίν. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἐθείρω, ὅθεν ἔθειρα ἡ θρίξ. οἱονεὶ διὰ ἔθους ἐπιφοιτῶσα τινί. ἢ παρὰ τὸ διὰ ἔθους εἶναι. γίνεται διὰ διφθόγγου. πάντα γὰρ τὰ διὰ τοῦ ειρα προπαροξυνόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. δότειρα. σώτειρα. ὀλέτειρα. γενέτειρα. εὐπάτειρα. δηϊάνειρα. οὕτως οὖν καὶ τοῦτο. καὶ καθόλου τὰ εἰς ρα θηλυκά, οὐδέποτε ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι μόνον, ἀλλ᾽ ἢ μετὰ τοῦ ω. οἷον, πρῷρα. ἢ μετὰ τοῦ α. οἷον, σφαῖρα. σεσημείωται τὸ ἶρα καὶ κάθρα ἀμφιβαλλόμενα. ζήτει δὲ περὶ τούτου εἰς τὸ προώρειρα καὶ κάθειρα.

Ἔθος, εἴρηται παρὰ τὸ ἐτεόν τὸ ἀληθές. ὅπερ καὶ ἔτυμον λέγεται. καὶ παρὰ τὸ ἔθος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ διὰ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος. ὡς μήδω, μῆδος. στένω, στένος. ἐκ τοῦ ἔθω, γίνεται ἐθίζω. ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται ὡς οἴομαι παρὰ τὸ ἔθος, ἔθω. Οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες. ἰλιάδος π. οὓς σφῆκας δηλονότι οἱ παῖδες ἐρεθίζωσι συνεχῶς καὶ διὰ ἔθους παραγινόμενοι καὶ βλάπτοντες.

Ἔθνος, τὸ πλῆθος. καὶ αἱ κατὰ γένος ἰδιάζουσαι τῶν ἀνθρώπων διαφοραί. σημαίνει τὸ πλῆθος, Ἡύτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων. σημαίνει ἔθνη. πλήθη. ἄπειρα. πορεύονται. τοῦ δὲ ἑτέρου, Καὶ ἔθνεα μυρία θνητῶν. παρὰ τὸ ἔθω, ἔθος καὶ ἔθνος τὸ διὰ ἔθους τι διαπράττειν. ἑκάστῳ γὰρ ἔθνει, ἴδιον ἔθος ἕπεται. ἢ παρὰ τὸ θείνω τὸ φονεύω. θένος. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἔθνος. τὸ ε, ψιλόν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος οὐδέτερα τῷ ε ψιλῷ παραλήγεται. οἷον, βρέφος. μέλος. βέλος. νέφος. γένος. δέος. ἔπος. λέχος. μέρος. πλὴν τοῦ λαῖφος

Ἔθου. τίθημι. ὁ μέλλων θήσω ὁ ἀόριστος, ἔθηκα καὶ ἄλλος. ὁ β, ἔθην. ὁ μέσος, ἐθέμην. τὸ β ἔθεσο. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς, ἔθεο. καὶ κράσει, ἔθου. καὶ τὸ προστακτικόν, θοῦ.

Ἔθριζε, παρὰ τὸ θερίζω. κατὰ συγκοπὴν, θρίζω καὶ ἀποθρίζω.

Ἐθρίγκωσε, περιεσκέπασεν. περιετείχισε καὶ ἀπεθρίγκωσεν. θριγκὸς δὲ ἡ στεφάνη, μεθ᾽ ἣν οὐδέν ἐστιν. ἀπὸ τοῦ θρὶξ δ᾽ ἔστιν. ἢ ἐπίκειται ἡ στεφάνη, ὑπεράνω πάντων οὖσα.

Ἔθηκε, σημαίνει β. τὸ προκατέθηκεν, ἢ ἐποίησεν. Ἣ μυρί᾽ ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκεν. ἀφ᾽ οὗ καὶ θέσις ἡ ποίησις παρὰ ἀλκαίῳ. καὶ θετοὶ υἱοί, οὓς τίς ἐποιήσατο. σημαίνει καὶ τὸ περὶ ἡμῶν νοοῦμεν. κατὰ μῦθον ἄλλον χόλον θῆκεν εἰς αἰδὴν φέρων

Ἑκάβη, ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ δύμας φυγὰς εἰς ἴλιον πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο. ὅθεν καὶ πρίαμος φυγῆ σύμμαχος. ἤδη καὶ φυγὰς ἀπολυτρώσεων.

Ἑκάτη, ἡ θεός. οἱονεὶ ἑκάστη τις οὖσα. ἢ ὡς ἑκάστα παραλαμβανομένη πανταχοῦ βοηθοῦσα. ἢ διὰ ἑκάστου θεοῦ τιμῶν μετέχει. ἑκάτην τὴν ἄρτεμιν. ἵνα ἢ ἕκαθεν τῶν

Ἑκάλη, ἡρωΐς. εἰς ἣν καὶ ποίημα ἀποθνησκούσῃ. ἔγραψε καλλίμαχος. ἡ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα. ταύτην ἑκαλήνην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι. ἔθυον δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ξενίσαι θησέα.

Ἑκάς, οἷον ἑκατηβελέτης. τουτέστι πόρρωθεν. γίνεται παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἥκω τὸ παραγίνομαι. πόρρωθεν γὰρ τις παραγίνεται.

Ἕκαθεν, πόρρωθεν. παρὰ τὸ ἑκάς.

Ἑκάεργος, ἀπόλλων. παρὰ τὸ ἕκαθεν εἴργειν, τουτέστι κωλύειν. ἢ παρὰ τὸ ἕκαθεν ἐργαζόμενον, τουτέστι μαχόμενον. ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν ὁ ποιητὴς καλεῖν. τουτέστιν ὁ πόρρωθεν εἴργων. ὅ ἐστιν ἐργαζόμενος καὶ μαχόμενος τοξότης. ἐπιθετικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀπόλλων.

Ἑκατηβελέταο ἄνακτος, πόρρωθεν βάλλοντος. εὐστόχου τοξότου. ἔστι δὲ γενικὴ αἰολική. παρὰ τὸ ἑκὰς καὶ τὸ βέλος, γίνεται ἑκαβελέτης. καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς, ἑκατηβελέτης. ὡς ἔτυμον, ἐτήτυμον. ὁ ἕκαθεν βάλλων. τοξότης γὰρ ἑκατηβόλος ὡς ἤδη εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἕμαι. ἕσαι. ἕται. ἕτης. καὶ μετὰ τοῦ βέλους, βελέτης. καὶ μετὰ τοῦ ἑκη, ἑκηβελέτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α τ, ἑκατηβελέτης. ὁ τὰ βέλη μακρόθεν

Ἑκάτοιο, τοῦ ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος. τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκαστος ἕκατος.

Ἕκαστος, παρὰ τὸ ἑκάς, ὁ μὴ πέλας. οἱ κεχωρισμένοι καὶ μὴ συλληβδὴν ὄντες πρὸς ἕτερον. ἐπιμερίζοντες δὲ τὸ πλῆθος φασὶν ἑκάτερος ἕκαστος. ποίου εἴδους τῶν ὑπὸ τὸ πλάνον τῶν ὀνομάτων, ἐπιμεριζομένου. ποσαχῶς τὰ ἐπιμεριζόμενα, τετραχῶς. εἰς ἐν ἢ δύο ὡς ἕτερος. δύο καθ᾽ ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἰς ἐκ πολλῶν ὡς ἄλλος. καὶ πολλοὶ καθ᾽ ἕνα ὡς ἕκαστος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα, κλητικὴν οὐκ ἔχει. ἡ γὰρ κλητική, πρὸς πρόσωπον ἀποτάσις. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα πρὸς ἄλλον. Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἰλιάδος λ. σημαίνει περὶ πάντα εἴχομεν σπουδαίως.

Ἑκάστοτε, ἐπίρρημα. παρὰ τὴν ἑκάστου γενικήν. παράγωγον. ἑκάστοτε. ὡς ἄλλος, ἄλλοτε.

Ἑκαστέρω, τὰ πορρωτέρω. ἀπὸ τοῦ ἑκὰς, ὃ σημαίνει τὸ ἄποθεν. καὶ οὐ παρὰ τὸ ἑκάτερος. ἑκατέρω γὰρ δίχα. οὕτως ἡρωδιανὸς. ἰλιάδος η. Τῶν γὰρ νῆες ἑκαστέρω ἕστασαν, σημαίνει πορρωτάτω. παρὰ τὸ ἑκάς.

Ἑκάτερος. ἀπὸ τοῦ ἑκάς, συγκριτικὸν, ἑκάτερος.

Ἑκάτερθεν, σημαίνει διὰ ἑκατέρου μέρους. γίνεται ἐκ τοῦ ἑκατέ-

Ἑκαμήδη, ἡ νέστορος παλλακή. ἀπὸ τοῦ ἕκαθεν ἐρωθεν. βουλεύεσθαι. ἢ κατὰ τὸ νέστορος μηδὲν ἀνόσιον μηδομένη.

Ἑκατὸν, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ ἑκὰς ἔχειν τὸν καὶ ἑκατόν. ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἥκειν καὶ φέρειν δέκα τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑκάς.

Ἑκατόμβη, ἐκ τοῦ ἑκατὸν καὶ τὸ βοῦς βοὸς, γίνεται ἑκατόμβοος. τὸ θηλυκὸν ἑκατόμβοη. καὶ συγκοπῇ ἑκατόμβη. τὸ μὲν ἑκατὸν, τὸ μέγα καὶ πολύ. τὸ δὲ βόειον, τὸ τίμιον. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀλφεσίβοιαι. οὐ μόνον δὲ ἡ ἐκ τῶν βοῶν θυσία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἄλλων ἱερείων. οἷον ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην. τινὲς δὲ τὴν τελείαν θυσίαν. ἤτοι τὴν ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν. ἤ τις ἀπὸ ἑκατὸν βοσκημάτων, ὅ ἐστιν ἄλλων τε ζώων. ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος, τουτέστιν ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος. ἢ ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων.

οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα τὰς συναλλαγὰς διὰ τῶν τετραπόδων ἐποιοῦντο. ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν δὲ τύπον ἐν αὐτῷ τῷ χαλκῷ ἔθος ἐπιτιθέμενοι. βοιὸν δὲ λέγουσιν εἶναι σταθμὸν ἤτοι βοὸς τιμήν. ἢ τὸ δίδραχμον βοῦν ἔχον ἐπίσημον, ἢ τὴν πόλιν. ὅθεν καὶ παροιμία. βοῦς ἐπὶ γλώττης, ὅ ἐστι νόμισμα. ἁρμόζει ἐπὶ τῶν ἑκτόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ συνηγορῆσαι κατά τινος, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ ἀριστοφάνης κωμῳδῶν αὐτούς φησι Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ἑκτόρων.

Ἑκατομβαιὼν, μήν ἐστι παρ' ἀθηναίοις. κρονίων πρότερον καλούμενος ἀπὸ τῆς γινομένης τῷ κρόνῳ θυσίας. ἑκατομβαιὼν δὲ ὠνόμασται, διὰ τὰς τοῦ ἀπόλλωνος θυσίας. θύουσι γὰρ αὐτῷ ἑκατόμβαια, τουτέστι πολυθύμω. μᾶλλον δὲ ἑκατὸν βόας εὐχόμενοι.

Ἔκδικον, τὸ ἐκδικητὴν, καὶ τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. ἐκ τοῦ ἔκδικος, γίνεται ἐκδικῶ ἐκδικήσω ἐκδικητής. τοῦτο παρὰ τὸ δίκη.

Ἔκδικος, δίκαιος, ἢ ἄδικος. οἱονεὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου ὤν.

Ἐκδικάσασθαι, ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ἄδικον ἐκπράξασθαι διὰ τὸ δικάζεσθαι.

Ἔκδηλος, διάδηλος. φανερός.

Ἑκατομβαιὼν ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἱερός ἐστι τῷ ἡλίῳ. ὁ δὲ ἥλιος τούτῳ τῷ μηνὶ μέγαν ποιεῖ τὸν δρόμον. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τοῦ ἑκατόν. ἀφ' οὗ καὶ ἑκατόμβοια, ἐννεάβοια.

Ἑκατόμπεδον, ναός ἐστι τῆς ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν ἐκ πάσης πλευρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ αὐτὸ ἔνιοι παρθενῶνα.

Ἐκεχειρία, ἄνεσις. ἀργία. ἀνάπαυσις. συνθήκη. ἔνδοσις. καὶ πολέμου ἀνοχή. κυρίως ἡ ἀπὸ πολέμου. παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ χείρ, γίνεται ἐκεχειρία. καὶ τοπικῶς ἡ ἐπὶ τῶν χειρῶν ἢ πρὸς ὀλίγον τοῦ πολέμου ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας.

Ἐκεῖνος, ἡ ἀντωνυμία. παρὰ τὸ ἑκὰς ἐπίρρημα. τὸ γὰρ πόρρω δείξεώς ἐστι. καὶ οἱ δωριεῖς κῆνος αὐτήν φασι καὶ τῆνος. αἰολεῖς δὲ τὰς ἔλλοιπες αὐτὴν ἀντὶ τῆς πλησίον δείξεως. εὑρίσκεται μέντοι φησὶν ἀπολλώνιος τὸ τῆνος, καὶ ἀντὶ τῆς πόρρω δείξεως.

Ἐκεῖ, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος κατὰ συγκοπήν. τὸ κεῖ, δίφθογγον κατὰ διάλεκτον. ἐπειδὴ οἱ δωριεῖς ἐκεῖνος λέγουσι διὰ τοῦ η. ὡς πλείων, πλήων. μείων, μήων. διὰ τοῦτο περισπᾶται. αἱ συγκοπαὶ ἡνίκα φυλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσουσιν. οἷον δῶμα, δῶ. ἐκεῖνος, ἐκεῖ.

Ἐκεῖθεν. οὐδὲν τῶν εἰς θεν λῆγει διὰ διφθόγγου παραλήγεται, πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκεινόθεν γίνεται κατὰ συγκοπήν. καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεινόθι. καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκεινόσε.

Ἕκητι. Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ. βιοφθόρε πάντα χαλέπων. Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν. Σεῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε. Ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν. ἀδελφοί τε. σύναιμοί τε. ἀπὸ τοῦ ἑκὼν, γίνεται ἑκάζω, καὶ ἑκατί. ὡς δωρίζω, δωριστί. καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς, ἅμα καὶ ἀναβιβάσει τοῦ τόνου, ἕκητι.

Ἕκηλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ ἑκὰς ἕκαλος. καὶ ἕκηλος. ἢ παρὰ τὸ ἀκμὴν ἄκηλος, καὶ ἕκηλος. τὸ γὰρ ἀκμὴν ἀντὶ τοῦ ἡσύχως τάττουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἑκὼν ἕκηλος. ὁ γὰρ ἑκουσίως τι ποιῶν, ἡσύχως ποιεῖ.

Ἑκηβόλος, καὶ ἑκηβελέτης, καὶ ἕκατος. οὕτως ὁ ἀπόλλων, ὅτι ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἡλίῳ. καὶ τὰς ἀκτῖνας, ἕκαθεν βάλλει ὅ ἐστι πόρρωθεν βάλλοντος τὰ βέλη. εὐστόχου τοξότου. ἐκ τοῦ ἑκὰς καὶ τοῦ βάλλω, γίνεται ἑκαβόλος καὶ ἑκηβόλος, ὁ μακρὸς βόλος. ἢ ὁ τὰ ἑκατὸν βέλη ἐπαφιεὶς τῷ δελφῖνι.

Ἑκηβολίαι, εὐστοχίαι τοξεῖαι. παρὰ τὸ ἕκαθεν ἐπιτυγχάνειν. βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν. ὡς τὸ, Βάλλειν ἄγρια πάντα. καὶ, Σὺ δὲ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ εὐστόχως ἔχε.

Ἔκηα. Κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα. ἔκαυσα, ἔθυσα. τουτέστιν ἐκάρπωσα. ἐκ τοῦ καίω. καύσω, ὁ ἀόριστος, ἔκαυσα. ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἔκηα. ἢ παρὰ τὸ καίω, ὁ μέσος παρακείμενος, κέκηα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ.

Ἐκηρώθην, ἐσκοτώθην. ἢ παρὰ τὸ διὸς κήρινος ἐγενόμην.

Ἐκκεχυλωμένην, ἐλευσμένην, ἢ κεχερσωμένην. ὅτι ὁ χείλων ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. οἷον ἐξημελημένην.

Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι. τὸ γὰρ κορεῖν, καλλύνειν ἐστὶ καὶ σαίρειν.

Ἐκκεκωφέαται. ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω. κεκώφηκα. κεκώφημαι. κεκώφηται. καὶ ἰωνικῶς, κεκωφέαται. καὶ ἐν συνθέσει, ἐκκεκωφέαται. Αἱ δ' ἐμαὶ φρένες ἐκκεκωφέαται. καὶ παραβεβλαμμέναι εἰσίν.

Ἐκκορυφώσω, δύναται μὲν ἀκούεσθαι ἀνακεφαλαιώσομαι. οἷον κορυφὴν ἐπιθήσω. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἑτέρων σοι λόγων ἀπάρξομαι. ἐπεὶ ἡ κορυφὴ, ἀρχή τίς ἐστι τοῦ σώματος.

Ἐκκλίμακος. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὁπότε χρονοτριβοῖεν οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσεφέρετο, ὥστε διαστάντας καὶ χώραν λαβόντας μένειν ἐν ταύτῃ, ἕνεκεν τοῦ μὴ ἵστασθαι τὰς φερομένας πληγὰς πρὸ τοῦ ἔχοντας, ἀλλὰ μένοντας αὐτοῦ τοῦτο ποιεῖν τῶν χειρῶν ἐκτάσει φυλάττεσθαι. ἐκ τοῦ ἐγχειρινοῦ.

Ἐκκλιμακίζει, περιάγει. διαστρέφει. ἀπὸ τῆς κλίμακος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπαναγκάσῃ τις μαρτυρεῖν. οὕτως αἰσχίνης. καὶ δικαστήριον ἔκκλητον λέγουσιν.

Ἔκκλητος, πόλις, ἣν ἂν ἐκκαλῶνταί τινες εἰς τὸ κρίνεσθαι. δηλονότι τὴν πρώτην οὐ στέργων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν, ἢ πρὸς χάριν. ἔξεστι δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην. τοῖς δὲ πολίταις οὐκέτι.

Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοί. ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. ἤχησαν. ἔστι ῥῆμα πεποιημένον. κλάζω. ὁ μέλλων, κλάγξω. ὁ ἀόριστος, ἔκλαγξα. τὸ τρίτον, τῶν πληθυντικῶν, ἔκλαγξαν.

Ἐκλώζετε. κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον. ὡς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων,

οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκ τοῦ ἐγκρινοῦ.

Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες τοὺς φόρους. ἀπὸ τοῦ ἐκλέγειν τὸ

Ἐκλέλαθα. ἐπιλήθω. ὁ μέσος … παρὰ τὸ λαθεῖν καὶ λανθάνειν. παρακείμενος, λέληθα. μετὰ πρόσθεσιν δὲ τοῦ η εἰς α βραχὺ, λέλαθα. ὡς τὸ μέμηκα, μέμακα. οἱ δὲ γε σικελοὶ τὸ τέλος τοῦ α τῶν παρακειμένων εἰς ω μετατιθέμενοι, ἐνεστῶτα ποιοῦσι. πεποίηκα, πεποιήκω. λέλαθα, λελάθω.

Ἐκμυζήσας, ἐκπιέσας. ἐκθλίψας.

Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ μάσσω γίνεται μάγος, ὁ ἀπομασσόμενος πάντα. ἐκ δὲ τοῦ μάγος κτητικοῦ, μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον. ὡς διδάσκαλος, διδασκαλεῖον. πάσσαλος, πασσαλεῖον. καὶ ἱερός, ἱερεῖον.

Ἐκνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. ἤγουν ὁ ἐκ νεφῶν ἄνεμος. παρὰ τὸ γνόφον, οἱονεὶ ὁ νέφη συνάγων, καὶ ἐξελαύνων κι-

Ἐκνομίως, μεγάλως. ἐξαλλως παρὰ τὰ … νούμενος. νενομισμένα. ἢ κατὰ ὑπερβολὴν κακίας ἢ ἀρετῆς. οἷον ἔξω νόμου, ὡς ἐκδίκως τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. καὶ ἐνδίκως, τὸ

Ἐκνενευρισμένοι, ἐψιλωμένοι δυνάμεως. … ἐναντίον.

Ἐκολώα, ἐθορύβει. παρὰ τὸ κολῶ τὸ θορυβῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ κολωὸς ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ κλῶνος καὶ κολωός.

Ἐκολλόπωσε, κόλλη συνήρμοσεν. ἀπὸ τοῦ κοτιαίου κολλοπος καὶ δέρματος ἑψομένου, ἐξ οὗ κόλλα τίθενται. ὅθεν καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς, κόλλοψ. ἔστι δὲ

Ἐκπαγλος, ὁ κατὰ πληκτικός. παρὰ τὸ πε … δερμάτινος. λαγος. φοβερὸν γὰρ τοῖς πλέουσιν. ἐκ πέλαγος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔκπαγλος. ἢ ἐκ τοῦ πλήσσω τὸ σημαῖνον τὸ θαυμάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλαγον. καὶ ὄνομα, ἔκπλαγος. καὶ ἐπίρρημα, ἐκπάγλως κοτέοντο.

Ἐκπαγλα. κακῶς ἐστιν ὃ λέγων. ὅσα ἐν ὁμοφωνία καθέστηκε πληθυντικῶν οὐδετέρων ὀνόματα τοῦ μεταπίπτει εἰς ἐπίρρη-

Ἐκπαγλότατε. ἐκπληκτικώτατε. … μανικήν, σωτῆρα κτλ. φοβερέ. ἢ ὑπερεχώτατε. ἐκ τοῦ ἐκπλήσσω ὁμοιωματικός, ὄνομα ἔκπλαγος. καὶ ὑπερθέσει, ἔκπαγλος.

Ἐκποδὼν, ἀφανής. ἐκ μέσου.

Ἐκποίητος τῷ πατρί. ὁ ἐκ ποιήσεως γενέσθαι, ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. καὶ δοθῆναι εἰς ἑτέρων εἰς ποίησιν. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκποίητος, ἀποκηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται. ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ἕτερον οἶκον πρὸς θέσιν.

Ἐκπτωσις. ἰστέον ὅτι ὥσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου, καὶ ἐξούσιος ὁ ἐστερημένος τῆς ἐξουσίας, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἔκπτωτος λέγεται ὁ ἐστερημένος τῆς πτώσεως.

Ἐκπύστα ἐποίησε τὰ πραττόμενα. ἐκ τοῦ πεύθω ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πύστα, καὶ ἔκπυστα. σημαίνει δὲ τὰ ἐξάκουστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἔκδηλα.

Ἐκπορδικίσαι, διαδρᾶναι πανούργως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περδίκων. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας.

Ἐκπωκιῶ, ἐκτίλλω. πωκάδες γὰρ αἱ τρίχες.

Ἐκτικὸν, τῶν πυρεττόντων ἐξ ἰνσο … σουντων.

Ἐκτόπως, μεγάλως. κραταιῶς.

Ἐκτικώσατο, πράως καὶ χαρίεντως μετεχείρισατο.

Ἐκμαρτυρεῖν, τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ᾽ ἅπερ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γινομένη, ἀναγινώσκεται ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ, ἢ ὑπερόριος γένηται.

Ἐκρέμω. ἐκ τοῦ κρεμῶ, παρὰ τὸ κρημνῶ κρέμημι. ὡς ἱστῶ, ἵστημι. τὸ παθητικὸν, κρέμαμαι, ὡς ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο τὸ β. κρεμάσθω ἐνεστῶτος μετοχή, ὡς παρίστασ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἰωνικῶς, ἐκρέμαο. καὶ κράσει τῶν φωνηέντων, ἐκρέμω. καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κρεμῶ. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ σπῶμαι, ὡς ἐβοῶ. ἐγελῶ. χοιροβοσκός.

Ἐκρώμης. ἡ δὲ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, γίνεται τὸ ξ, εἰς κ. οὐ δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ μὴ εὑρεθῆναι μετὰ τοῦ ἐλλείποντες οὗτοι ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διεξεπαλήμος. καὶ πάλιν διεξ τὸ μύρτον, ἀντὶ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐχώρις τοῦ μὴ εὑρεθῆναι ἐν τέλει στίχου, οἷον ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. Θάμμης πολλοὶ ἐκ κλίμακος ἐξ στίχου. ἄνδρες ἔβαινον ἰωνίας ἀπὸ νηός. καὶ χωρὶς τοῦ παρεξ. ταῦτα πάντα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ἐστὶ τοῦτο τῶν χρηστῶν ἐφύλαξε τὸ ξ τῆς προθέσεως συμφώνου ἐπιφερομένου.

Ἐκτας, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ὁ μέλλων, ἕξω. ἐξ αὐτοῦ ἕκτωρ. ὁ τοὺς φίλους ἐπικρατῶν. καὶ ὁ τῆς Τροίας κρατῶν. καὶ

Ἐκτα σὺ οὐλομένη ἀλόχῳ. ἐὰν ἀνα … παρὰ τὸ ἐκθορεῖν. γυναῖκες ἔκταν, ἀττικῆς κλίσεως ἐστιν. ἀπὸ τοῦ κτῆμι, ὁ β ἀόριστος, ἔκτην. καὶ συστολῇ, ἔκταν. ἐὰν δὲ καὶ ἔκτα. ἐκ

Ἐκτίσθαι. κτῶ κτίσω κέκτηκα κέ … τοῦ κτάω κτῶ. κτήσομαι κέκτησθαι. καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. ὁ γὰρ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενος, οὐκ ἀνέχεται πλεονάζειν ὁ πα-

Ἐκτίλαι. ἀπὸ τοῦ τείνω. ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ ν … κεῖμενος. εἰς λ, τίλλω ἐκτίλαι. σημαίνει τὸ ξαίνω. ὅτι δὲ ξένων, τείνει.

Ἐκτυφῆναι. τύφω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυφον. ὁ παθητικός, ἐτύφην τυφῆναι. σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν ἐκτυφλῶ-

Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων. οἱ, … θῆναι. τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐ μὴν ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν, ἀντὶ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ πέμπτῳ φιλιππικῶν.

Ἐκτὸ, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὡς καλός, καλοῦ, καλοῖο, οὕτω καὶ ἐκτός, ἐκτοῦ, ἐκτοῖο. ἄλλ᾽ ὅτι δὴ ἐκτοῖο.

Ἐκτιλῶμαι, συνήθης. ἐπειδὴ ὁ κτίλος ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριός, συνήθης τῶν ποιμένων.

Ἐκυρός, ὁ πενθερός. οὕτως ἀγορεύεται παρὰ τῆς νύμφης ὁ τοῦ νυμφίου πατήρ. ὡς Πρίαμος ὑπὸ Ἑλένης. Αἰδοῖος τέ μοι ἐσσὶ φίλε ἑκυρὲ δεινός τε. πενθεροὶ δὲ εἰσὶ τῶν νυμφίων, οἱ τῆς νύμφης πατέρες. εἴρηται δὲ ἑκυρός, παρὰ τὸ ἑὰς ἑαυτοῦ κόρης ἀγαγεῖν. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δεχυρός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἑκυρός. ἢ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω, κυρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑκυρός.

Ἐκυδάζετο, ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρησεν. Ζεῦ πάτερ, ἦ μάλα δή με κακῶς ἐκυδάσατο. ἔστι κυδάζω ἀρσενικῶς, καὶ ἔστι παρὰ στρατιώταις τῆς λοιδορίας. ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδάζω, κυδάζομαι. καὶ κυδάζει τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις, ἀντὶ λοιδορεῖ.

Ἐκφυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκφυλλοφορεῖται. Σοφοκλῆς ἐκφυλλοφορία. εἴ που τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, ἐσκόπει περὶ αὐτοῦ ἡ βουλή, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν, ἀλλ' ἐλαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου, φύλλοις ἐχρῶντο, ἐν οἷς ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώμην ἕκαστος, ὥσπερ ὀστράκῳ ἀντὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο ἀντὶ τούτου ἐκφυλλοφορῆσαι. μετὰ δὲ τὰ λευκαὶ κάνους τοῦ ἐξεστὶ μὲν τοῦ περὶ τὴν ἐν τοῖς κυάμοις, οὕτως ἡ τῶν φύλλων ἐπενοήθη. δεῖν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ κρίνεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας. ὡς καὶ Δημοσθένης.

Ἐκωδωνίζοντο, τοῦ βόητρι εἰ … φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. εἴρηται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεπράθησαν. ὡς ἐν τῷ διεκωδωνίσθησαν. εἴρηκεν οὕτω Λυσίας.

Ἐκτεύς, μέτρον ἐστί. τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μη'. ὥστε εἶναι τὸν ἑκτέα χοίνικας ὀκτώ. καὶ ἡμιέκτον, τὸ δωδέκατον τοῦ μεδίμνου.

Ἐλάσσων, ὁ βραχύτερος. ἀπὸ τοῦ ἔλαχυς ἐλαχύτερος, ἐλαχίων. ὁ δεύτερος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσσων. τὸ δὲ ἔλαχυς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ. ἤγουν ὁ ἀφαιρεθεὶς καὶ ἐκ τούτου μειωθείς. καὶ ἐλαχηνδόμην καλεῖ τὸ

Ἐλαστρῶ, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἀφ' οὗ τὸ μικρὸν καὶ περιχεόν. ἐλαύνω. ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐλήλακα. ὁ παθητικός, ἐλήλασμαι. ῥηματικὸν ὄνομα, ἔλαστον. καὶ ἔλαστρον, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὥσπερ κέντω, κέντρον, καὶ κέντρον. καὶ ἐκ τοῦ ἔλαστρον τὸ ἐλαστρῶ. ὡς ἀπὸ τοῦ βοῶ βοάζω βοαστὴς βοαστρῶ καὶ βωστρῶ. καὶ καλῶ καλίζω καλιστὴς καλιστρῶ, οὕτω ἐλῶ ἐλάζω ἐλαστὴς ἐλαστρῶ. τρίτης συζυγίας ὅθεν καὶ ζεύγεα δινεύοντες ἔλαστρον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἀντὶ ἤλαυνον.

Ἐλασσαίατο. ἐλῶ ἐλάσω ἤλασα ρον. Ἰλιάδος ς'. ἠλασάμην. τὸ εὐκτικὸν, ἐλασαίμην ἐλάσαιντο. καὶ ἰωνικῶς, ἐλασαίατο.

Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὥσπερ αἱ βρονταί. καὶ ἐξελάσαιμι. ἐκ δὲ τοῦ ἐλῶ, τὸ ἔλκω.

Ἐλάτη, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη. καὶ ἐλάτης, καὶ ἐλατήρ. ὡσαύτως καὶ τὸ φυτόν.

Ἐλάτεια, πόλις Φωκίδος. καὶ ἐλατεύς.

Ἐλαύνω, εἴτε τὸ διώκειν, ἐξ οὗ ἀπελαύνω. ἢ ἀντὶ χρυσοῦ, ἢ ἀντὶ χαλκοῦ, τὸ σημαινόμενον πρόδηλον. παρὰ τὸ ἐλῶ. οἷον, Πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων. καὶ διαμπερὲς ἐξήλασεν ὄμβριμον ἔγχος. ἐλῶ, ἐλύω, ἐλύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐλαύνω. ἢ ὥσπερ βῶ, βαίνω, οὕτως ἐλῶ ἐλαύνω. καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ ἴδιον, γίνεται ἐλαύνω.

Ἐλῶ, ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. ὥσπερ, Ἔγχος δ' οὐχ ἕλε τοῖον ἀμύμονος Αἰακίδαο. ἀντὶ καὶ τὸ φονεύω. ὥσπερ, Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως.

Ἔλαφος, τὸ ζῷον. ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος ἐλαφή τις οὖσα. ἢ διὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις, καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλος, ἔλαφος. ἢ παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις ἐλαφός τις οὖσα. τούτους γὰρ ἐσθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. οὕτω γὰρ οἱ ὄφεις ὅτε ἀφανίζονται, αὐτὴ τὸ κέρας αὐτῆς προστρίβουσα πέτραις, θερμαινομένοις δὲ τοῖς ἀναθυμιάσεσιν. ἧς μεταλαμβάνουσιν οἱ ὄφεις καὶ ἐξέρχονται τῶν φωλεῶν.

Ἐλάφειος ἀνήρ, ἀντὶ τοῦ δειλοῦ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζῴων. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

Ἐλαφηβόλος, κυνηγός. εἴρηται καταχρηστικῶς.

Ἐλαφηβολιών, μὴν Ἀθηναίων. ἀπὸ τῶν ἐλάφων ὠνόμασται, ἃς τῷ μηνὶ ἔθυον τῇ ἐλαφηβόλῳ Ἀρτέμιδι.

Ἐλαφρός, εὐκίνητος. ἐλαφρός τις ὤν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ἥ ἐστι κουφοτάτη καὶ εὐκίνητος.

Ἐλαφοστάτης, ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸν ἵππον οἱ παλαιοί, ἀντὶ τοῦ θρασυτάτου. κατὰ τὸ ἐναντίον, τοὺς βαρυτάτους καὶ φορτικωτάτους.

Ἐλαΐζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι γεωργοῖς. Ἀριστοφάνης.

Ἐλαιονομεῖν, καὶ ἐλαιονόμων. τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων. νομεύειν γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Ἔλαιον, ὁ καρπός. παρὰ τὸ λεῖον λέαιον, τὸ λεαῖνον τὸ σῶμα. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔλαιον. ἢ ἀπὸ τῆς ἐλαίας τοῦ φυτοῦ παρωνύμως, ἔλαιον. τὸ γινόμενον ἐκ τῆς ἐλαίας, δίφθογγον. διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ ἐλάδιον. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐλέους διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. παρὰ γὰρ τὸ ἐλῶ τὸ λαμβάνω, τὸ γὰρ ἔλεος παραιτεῖς λαμβάνομεν. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικὸς ὁ ἔλεος.

Ἐλαία, παρὰ τὸ λεῖον, ἢ λεαίνω. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέαια. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἐλαία, ἡ τὸ λεαῖνον ἔχουσα. ἢ παρὰ τὸ ἕλος διὰ τὸ ἐν ἕλεσι ἵστασθαι. ἐν ἕλεσι γὰρ ὑγροῖς τὸ φυτόν. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμασίαν. ἐν θερμοῖς γὰρ τόποις χαίρει.

Ἐλαιοῦς, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ. ἐλεούσιος, ὡς Τραπεζοῦς Τραπεζούσιος.

Ἐλεών, ἡ πόλις. κλίνεται ἐλεῶνος. παρὰ τὸ ἕλος, ἡ ἑλώδης οὖσα. ἢ ἐλαιών τις οὖσα, ὅτι πολλαὶ ἐλαῖαι πεφύκασιν ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τὸ ἐλῆ ἐστιν.

Ἐλαιοῦσα, νῆσος πλησίον Ῥόδου. ὅτι Ἀθηναῖοι βαρβαροφόρους … τῶν μισθωτῶν Τασθυλα-

Ἐλαιουργοὺς, Λυσίας τοὺς τὰ ἔλαια κόπτοντας. τέρας. ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον, τὸ ἐν ἕλει τεθραμμένον.

Ἐλεάτρος, λέγεται ὁ μάγειρος παρὰ τοῖς ἐλεοῖς, ἤγουν μαγειρικαῖς τραπέζαις. ζήτει εἰς τὸ ἐλεός.

Ἔλεγος, θρῆνος, ὁ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιλεγόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλελίζειν ἐν τοῖς τάφοις. ἢ ἀπὸ τοῦ εὖ λέγειν δι' αὐτοῦ τὸ θρήνου τοῖς κατοιχομένοις. καὶ ἐλεγεῖα, παρὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς τετελευτηκότας, ἢ ἐλεγεῖα παρὰ τὸ εὖ λέγειν τοὺς ἀποβιώσαντας.

Ἐλεγεῖα, τὸ μέτρον. καὶ ἀρσενικῶς, ἔλεγος. ἢ ὅτι ἐπιλέγεται τῷ ἑξαμέτρῳ, τὸ πεντάμετρον. ἢ παρὰ τὸ ἔλεον καὶ τὸν γόον. ἢ παρὰ τὸ λέγεσθαι ἀντὶ τῶν θανόντων. εἰς ἐπικήδειον γὰρ ἔλεγον. ἢ παρὰ τὸ ἐλέγειν τοὺς τεθνεῶτας. ἢ παρὰ τὸ ἔλεγον τὸν θρῆνον. Δίδυμος δέ φησι

τοῦτο τῷ ἡρωϊκῷ ἐπῳδὴν ὡς ἐπιταμένου καὶ λειπομένου τοῦ ἡρωϊκοῦ, μιμούμενοι τὸν ἀποθνήσκοντα ἀποπαύσιν. ἀλλὰ γὰρ μόνοις νεκροῖς πάλαι ᾔδετο πρὸς παραίνεσιν καὶ παραμυθίαν τῶν συγγενῶν, καὶ φίλων τοῦ τεθνεῶτος.

Ἐλεγαίνειν, τὸ παραφρονεῖν. τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν. καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος, ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγξατο μανείς. ζήτει εἰς τὸ ἀ-

Ἐλεγηΐς, ἡ θυγάτηρ Νηλέως τοῦ ἡγησαμένου ‹ σελγίδα. νῦν δὲ Ἰκαρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας. ἧς τὸ κύριον ὄνομα ἑτέρωθέν φασιν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγαίνειν, τὸ ἀκολασταίνειν. διό, οὐδεὶς αὐτὴν τῶν Ἀθηναίων ἠβουλήθη γῆμαι.

Ἐλέγχω. ὁ μέλλων, ἐλέγξω. ἐκ τοῦ ἔλεγχος. ἔλεγχος δέ ἐστιν ὁ τὸ πρᾶγμα σαφηνίζων. παρὰ τὸ ἕλην ἔχειν. ἤγουν, λαμπηδόνα καὶ φῶς, ἔλεχός τις ὢν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. ὁ φωτίζων τὰ πράγματα. ὁ δὲ ἔλεγχος εἰς φῶς ἄγει τὰ

Ἐλεγχείη, τὸ ὄνειδος. τὸ χει, δίφθογγον. διό- ‹ πράγματα. τὰ ἀνεφάνη τὸ ἐν τῷ ἔλεγχος ἐλεγχεία. σημαίνει δὲ τὸ ὄνειδος.

Ἐλεδώνη, εἶδος πολύποδος. ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. ἐεδώνη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. κακόδης, ὅτι-

Ἐλεαίρω, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἐλ‹ ἀκός ἐστιν ὃν πόδα τενθ-παίρω. ἐκ τούτου ἐλεφήνωρ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεαί-

Ἐλεδνός, ἀπὸ τοῦ ἔλεος. εἰς τὸ ἀστεμφαίνειν. ‹ ρω ἐλεαρῶ

Ἐλεῶ. κατὰ μὲν τοὺς Ἀττικούς, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐλεεῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος. κατὰ δὲ τὴν κοινὴν δευτέρας. καὶ ἔστι παρὰ τὸ ἔλεος. τοῦ

Ἐλεεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ‹ τὸ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ὠνομάσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἕλους. ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος. οἱ γὰρ δῆμοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων, ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν,

Ἑλένη, ἡ ἡρωΐς. παρὰ τὸ ἑλῶ τὸ ἑλκύω. ‹ ἡ γυναικῶν. ἢ πρὸς τὸ ἴδιον κάλλος ἕλκουσα τοὺς ἀνθρώπους. διὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει. ἢ παρὰ τὸ ἕλλας. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἕλει γεγεννῆσθαι. ἢ ὑπὸ τοῦ Τυνδάρεω ἐν ἑλώδει τόπῳ ῥιφθεῖσα. θείας δέ τινος προνοίας τυχοῦσα, καὶ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ Λήδας. ἐκ τοῦ ἕλους οὖν Ἑλένη ὠνομάσθη.

Ἔλεγος, ἐκ τῆς τοῦ χρηστομαθίας Πρόκλου. ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μίξεως. ἀφ᾽ ἧς ἑκατόγχειρες γίνονται καὶ ἑξῆς. διαπορεύεται δέ, τά τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι Ὀδυσσέως. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν αὐτός. σπουδάζεται δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετήν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν ἐξ ἡρῴου καὶ πενταμέτρου. ἁρμόζειν δὲ τοῖς κατοιχομένοις. καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ τούτοις. οἱ μέντοι μεταγενέστεροι, ἀλλὰ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεῦρε Φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος

προφῆτις ἐξαμέτροις χρησμοῖς. οἷς ἔπειτα πράγματα εἶπεν, ἕως τὸ ἑξάμετρον ἐκάλεσαν, ἢ διὰ τὴν κατασκευήν, καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν ἐν τοῖς ἐξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παρὰ τοῦ στίχου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο. καθάπερ Ὅμηρον τὸν ποιητὴν καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, ἐπεὶ καὶ τὰ δίμετρα, ἔπη προσηγόρευσαν.

Ἑλένη, τὸ ἑλε, ψιλόν. τὰ διὰ τοῦ ενη θηλυκὰ ὑπὲρ β συλλαβὰς μονογενῆ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. ἐπί τε βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων. ἀλλὰ βαρυτόνων, ὠλένη, ὁ βραχίων. κλυμένη, κύριον. ὀξύτονα, δεξαμένη. φαμένη. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ κελαινή.

Ἑλένιον, βοτάνη ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινομένη. εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἑλένης ἀνεφύη, ὅτε ἀποθανόντι Κανώβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυσεν ὑπὸ αἱμορρό-

Ἐλεθήρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τε‹ ἰδὼν ἀποθανόντα. θερμασμένον. παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερ

Ἐλεπίδας, Πεισίστρατε προλιπὼν καὶ ἐλεπι‹ μαίνωδας. οἱ μὲν τοὺς συμφύτους τόπους. οἱ δὲ τοὺς ἑλώδεις. ἄμεινον δὲ τοὺς λεπώδεις παρὰ τὸ λελεπίσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων. ὅθεν καὶ λέπα, τὰ ἀκρότατα τῶν ὀρέων. Εὐριπίδης. Καὶ Κιθαιρῶνος λέπας.

Ἔλεψε, Ἰλιάδος α. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε. περιελέπισεν αὐτό. ὅ ἐστιν ἔγλυψε καὶ ἐκάθηρεν. ἀπὸ τοῦ λέπω. ὅθεν καὶ λέπυρον τὸ τῶν καρύων. ἔλυτρον καὶ λέπος. ὁ μέλλων, λέψω ἔλεψα. ἢ παρὰ τὸ λεπῶ πρώτης τῶν περισπωμένων, λεπίσω ἐλέπισα τὸ ῥῆμα ἐλέπισε. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι καὶ κράσει τοῦ π σ εἰς ψ, ἔλεψεν.

Ἐλέλικτο. Αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ κυάνεος ἐλέλικτο δράκων. ἀντὶ τοῦ εἵλικτο. ἐνεστὼς ἑλίσσω ἑλίξω εἵλιξα εἵλιγμαι καὶ ἐλήλιγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἱλίγμην καὶ ἐλελίγμην. ἐλήλιξο, ἐλήλικτο. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε.

Ἐλέλιξεν. Μέγαν δ᾽ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον, ἀντὶ τοῦ ἐκίνησεν. ἔσεισε. καὶ ἔστι παρὰ τὸ ἐλελίζω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω ἐστὶ κατὰ ἀναλογίαν. ὁ ἀόριστος ἐλέλιξα. ὁ μέσος ἐλελιξάμην. καὶ ἡ μετοχὴ ἐλελιξάμενος. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιστραφείς. ὡς τό, Τὴν δ᾽

Ἐλελίχθησαν, ἐλίχθησαν. ‹ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν. συνεστράφησαν. ἐτινάχθησαν. ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω. Ἰλιάδος ζ. Καὶ ὡς ἐλέλιχθεν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπεστράφησαν.

Ἑλέπολις, σημαίνει τὰ μάγγανα καὶ μηχανήματα τὰ πόλεις πορθοῦντα. παρὰ τὸ ἑλεῖν τὰς πόλεις. ἑλῶ γάρ ἐστι τὸ πορθῶ. τὰ δὲ παρὰ τὸ πόλις συντεθέντα ὀνόματα, εἰ μὲν ὦσι θηλυκά, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν. εἰ δὲ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ μετέχει, διὰ τοῦ δος κλίνεται. φυγόπολις, φυγοπόλιδος.

Ἐλέφας, τὸ ζῷον. Ἀμετροβίων ἐλεφάντων. ἐλέβας τις ὤν. διὰ γὰρ τὸ βάρος ἐν ὕδασιν ἑλώδεσι τὰς ἐπιβάσεις τουτέστι τὰς μίξεις ποιεῖται. ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω τὸ βλάπτω. βλαπτικὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἑλίσσω γέγονεν ἔλιφας καὶ ἐλέφας ὁ εἱλιγμένην ἔχων ῥῖνα. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἕλει ἐπιβαίνειν τῇ θηλείᾳ. ἐλέβας τις ὤν. ἐπιβαίνει γὰρ τῇ θηλείᾳ, οὐκ ἄλλως τῆς

διὰ τὸ στιγνὸν, ἀλλ' ἐπειδὴ λευκός ἐστιν, ὅπου γε μόνον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου ὄρους. ἢ παρὰ τὸ λευκὸς, λευκάς. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς φ, λέφας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλέφας. παρ' ὃ καὶ ἐστὶ λευκὸν τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος δ'. ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ. ἀντὶ ἐλεφάντινον ὀστοῦν τῷ φοινικῷ χρώματι, χρίσῃ, βάψῃ. Ἰλιάδος ε. Ἐκ δ' ἄρα χειρῶν ἡνία λευκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον.

Ἐλεφαντίνη, ἡ Αἰγυπτία. καὶ φησὶν Ἀππίων ὅτι πόνυχα (?) λέγεται. ὅτι καθάπερ ὄνυξ ἀφαιρεθεὶς ἐπὶ πλέον αὐξάνει τῶν αὐξήσεων τὴν ἀφαίρεσιν, οὕτως ὁ Νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπαναχεῖται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος. καὶ πάλιν αὐτὰ πελαγίζων. τὸ ἐθνικὸν, ἐλεφαντῖνος.

Ἐλεφήνωρ, ὄνομα κύριον. ὁ ἀνθρώπους ἐλεφαίρων. τὸ δὲ ἀνὴρ ἐν συνθέσει, τρέπει τὸ α εἰς η. τὸ δὲ η εἰς α. ἀγήνωρ.

Ἐλατήρ, παρὰ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σημαίνει δὲ τὸν ἡνίοχον. καὶ παρὰ τὸ ἐλεύθω τὸ παραγίνομαι, ἐλευθερόπολις πόλεως τῆς Βοιωτίας. Ἐλευθῆρος μεδέουσα, Ἡσίοδος.

Ἐλεφαίρεται. Ἐλεφαίρεται φῦλ' ἀνθρώπων. σημαίνει τὸ βλάπτω. καὶ ἐλεφαίρονται καὶ ἐλεφηράμενος, τὸ μετὰ ἀπάτης βλάψας. ἐλεφαίρω δὲ κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ καὶ βλάπτω. παρὰ τὸ ἐλπῶ, παράγωγον ἐλπαίρω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐλπεαίρω. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐλεπαίρω. καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἐλεφαίρω. ὁ ἀόριστος ἐλέφηρα. ὁ μέσος, ἐλεφηράμην. ἐλεφηράμενος ἡ μετοχή. διὰ τοῦτο δὲ καὶ παρὰ τὸ ἐλέφαντα τὸ ζῶον εἴρηται. βλαπτικώτατον.

Ἐλευσὶς, διὰ τὸ ἀπὸ Δημήτερος ἐλευσ... τρυγὸν τὸ ζῶον... ὅτι εὗρε τὸν καρπὸν ἐλθοῦσα. παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω, ἐλευσίν. ἔστι δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων. καὶ Θεόκριτος. Οἱ δ' ἐν Ἐλευσῖνι ταῦτα. ἢ ὅτι περὶ αὐτῆς κατελυσεν ἡ Δημήτηρ αὐτὴν ζητοῦσα πορευομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ἢ ἀπὸ Ἐλευσῖνος τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ Ἐλευσίνια ἑορτή. καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια, ἆθλον ἐδίδοτο.

Ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὅπου ἐρᾷ.

Ἐλευθέριος καλεῖται ὁ Ζεὺς, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτω μὲν Ὑπερίδης. ὁ δὲ Δίδυμος, οὐ διὰ τοῦτο φησὶν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. εἰώθασι δὲ καὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι κρατῆρα τῷ Διὶ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ζ. Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον.

Ἐλεύθω, σημαίνει τὸ παραγίνομαι. παρὰ τὸ κέλευθος ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, γίνεται κελεύθω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἐλεύθω. ὁ μέλλων, ἐλεύσω. ὁ ἀόριστος, ἤλευσα. ὁ β, ἤλυθον. καὶ ἐν συστολῇ, ἦλθον. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἐλθέ. εἶτα, εὑρέ. ... ἰδὲ ... ἐν τοῖς μέσοις (?) ὀξυτονούμενα. καὶ ἴσως ὡς μακρὰ παραληγόμενα. ὁ παρακείμενος, ἤλευκα. ὁ Ἀττικὸς, ἐλήλυκα. τὸ δὲ γ συλλαβὴν. οὐ περισπᾶται Ἀττικῶς, ἐληλύκειν. καὶ ὑφαιρεῖσθαι ἡ ληλύκειν. ἀλλὰ τὰ Ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, ἐν τῷ Ἀττικῷ ὑπερσυντελικῷ

χρονικῶς μετέθυνον. οἷον, ὀρόρυχα, ὀρωρύχειν. πλὴν τοῦ ἐλήλυκα ἐληλύκειν, καὶ ἐλήλυθα ἐληλύθειν. ὁ μέσος Ἀττικὸς, ἐλήλυθα. ἡ μετοχὴ, ἐληλυθώς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, εἰληλουθώς. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἀπὸ μακρᾶς οὐκ ἄρχεται. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ Ἀττικοῦ παρακειμένου, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν εἰ μὴ ἀντεστραμμένος ἀναδιπλασιασμός.

Ἐλήλατο, διελήλυθε. ἐπέπηκτο. ἐλάω ἐλῶ, ἐλασμός. ἐλάσω, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα. ἐληλάμην.

Ἐλείψασκον. λείπω, λείψω, ἔλειψα. ἔλειψαν πληθυντικόν. ἐλείψασκον Ἰωνικῶς.

Ἐλεονόμος, ὁ τοῖς ἕλεσι νεμόμενος. Νύμφαι ἑλειονόμοι ... ἴδυσαν. Ἀπολλώνιος.

Ἐλήτης. ὁ λέων. Ἐσχατιὴν ὑπὸ πέζαν ἐλήτης... εἴρηται παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμότητα. ἢ λέγεται καὶ εἴλη πλεονασμῷ τοῦ ι. καὶ ἔτι παρὰ τὸ ἕλος, ὅ ἐστιν ὑπὸ τοῦ καταπεριισμοῦ ἐν ἕλεσιν ἐνέμοντο. ὥρος.

Ἐλελίξω. ἑλίσσω τὸ συστρέφω, ἀπὸ τοῦ ἑλῶ ἑλίσσω. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ ... ἑλίσσω. τούτου κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται ἐλελίσσω. ὁ μέλλων, ἐλελίξω.

Ἑλιξ. ἕλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου νευρῶδες ἔκφυμα. ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ χάρακος. τὸ παρ' ἡμῖν βλαστάριον καλούμενον. παρὰ τὸ ἑλίξω μέλλοντα, ἕλιξ. ὡς χαράξω, χάραξ. θράξω, θράξ.

Ἑλίχρυσος, εἶδος ἄνθους. Θεόκριτος. Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος. ἀπὸ ἑλιχρύσης τινὸς Ἐφεσίας, ἥτις πρώτη ἀπὸ τοῦ ἄνθους τοῦ χρυσανθέμου ἐστεφάνωσε τὴν Ἄρτεμιν. ἢ παρὰ τὸ χρυσοειδὲς εἶναι. καὶ ἑλεῖν τὸ ἄνθος. ἢν ἢ ὁ ἐν ἕλει χρυσὸς, ἑλόχρυσος, καὶ ἑλίχρυσος. ὡς ἑλοτίκης, καὶ ἑλίνος, ἡ ἄμπελος ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴωνες ἀγρῶστας. φιλίτας δ' ἐν Γλώσσαις τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. νι

Ἐληλάμενος, μετοχή ἐστι παρὰ ... κάνθος ἐν θηριακοῖς. κειμένου ὡς δηλοῖ ὁ Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμός. ἀπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα. ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι. ἡ μετοχὴ, ἐληλασμένος. ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλαμένος. μετὰ τὸ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ, προπαροξύνεται. καὶ σύνεστι ἔπεσε τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ αμενος, ἱστάμενος. καὶ τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ τὸ οὐτάμενος. οὕτω ἀπὸ τοῦ οὔτημι.

Ἐλινύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν. ὁ δὲ Ταραντῖνος, τὸ ἡσυχάζειν. ὁ δὲ Ἱπποκράτης ἐμφαίνει λέγων. ἐλινύειν οὐ ξυμφέρει, ἀλλὰ γυμνάσια. δῆλον ὡς ἀντὶ τοῦ διαστέλλων τὴν νυκτὸς τὴν ἀργίαν. ἐλινύω, ἐνδίδωμι. ἀναπαύομαι. Θεόκριτος. Ἐλίνυσε δὲ τὸ κῦμα. καὶ Καλλίμαχος. Οὐδὲ Βοὴ κηρύκος ἐλίνυσε. παρὰ τὸ ἑλῶ, ἵνα ᾖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἰλεῖσθαι. εἰλῶ, εἰλίνω. ἐλίνω καὶ ἐλινύω. ὡς δὲ τὸ ῥῆμα εὗρον. σημαίνει ἡ λέξις τὸ στρατεύειν διατρίβοντας, ἢ ἐγχρονίζοντας. ἐλίνυον, οὐ διέτριβον. ἀνεστρέφοντο. περιεφέροντο. ἀπὸ τοῦ λίνου εἴρηται. οἷον, Δηρὸν δ' ἀνελίνυον

Ἕλκος, ἢ παρὰ τὸ ἕλκω ἕλκος ἡ δίελ... ἄνθιμένοντες. χυμοῖς καὶ σὰρξ καὶ μὴ συμμύουσα. ὅθεν καὶ ἀπελὸς προσαγορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὸ σῆμα. ἢ παρὰ

τὰ ἀλκὴν, τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον.

Ἕλκεο. Μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί. ἀπὸ τοῦ ἕλκω ἕλκομαι εἱλκόμην εἵλκου. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕλκου. καὶ κατὰ διάλυσιν, ἕλκεο.

Ἑλκύδριον, λέγει τὸν κάδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ.

Ἑλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν. ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς λέξεως, ὡς τὸ ἀλφεσίβοιαι.

Ἕλλας, ἀπὸ Ἕλληνος τῆς ξίθου θυγατρός.

Ἑλλάς, ἑλλὰ ὁ ὑπὸ πλεονασμοῦ τοῦ σ ἑλλὰς, ὡς ῥωμαῖος.

Ἑλλανικός, ἀπὸ τοῦ ἑλληνικός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλλην ἕλληνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν ἑλλανόνικος. καὶ συγκοπῇ, ἑλλανικός.

Ἑλλανοδίκαι, ἄρχοντες ἠλεῖοι ἐφέποντες τὸν ἀγῶνα τὸν ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ οὕτω παρὰ τὸ τοῖς ἕλλησι δικάζειν τοῖς τε ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνισταῖς. ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβεβλημένοι. καὶ ἦσαν οὗτοι τὸ μὲν πάλαι ἐννέα. εἶτα δύο. καὶ τὸ τελευταῖον, ι.

Ἑλλεδανός, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός. παρὰ τὸ συνέλκειν τὰ δεσμευόμενα.

Ἑλλέβορος, θανάσιμον φάρμακον. παρὰ τὸ τὴν βορὰν ἕλκειν.

Ἑλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω καλλίας.

Ἕλλερα, τὰ βλέφαρα. ὀλλύρα τινὰ ὄντα. ὀλλύντα καὶ ἔρξιν ποιοῦντα.

Ἕλλην, παρὰ τὸ ἑλλάς, ὅ ἐστι τὴν πόλιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλλος ἄλλην καὶ ἕλλην. πλέον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἢ διακέκρινται.

Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' ἕλληνας διαλέγεσθαι. τουτέστι τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι.

Ἑλληνόπολις, ἀπολλόδωρος. ἄταλος ἐκ τῶν περὶ κνίδον πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν ἑλληνόπολιν.

Ἑλληνοταμίαι, οἱ τῶν ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι. καὶ γὰρ ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς ἑλλάδος συγκείμενα ἐν τῷ δημοσίῳ. ῥητορική.

Ἑλλήσποντος, ἡ πρὸ τῆς ποντικῆς θάλασσα οὕτω καλεῖται ἀπό τινος ἕλλης ἐκεῖ πνιγείσης ἀδελφῆς τοῦ φρίξου. καὶ ἐπιπλατεῖα ἑλλήσποντος. κατὰ ἀντίφρασιν εἴρηται πλατύς. στενὸς γάρ ἐστιν ὁ ἑλλήσποντος. ἢ τὸ κατ' ἐκεῖνο μέρος πεπλατυσμένος.

Ἕλλοψ, ὁ ἰχθύς. καὶ ἐλλοπιεύειν, τὸ ἁλιεύειν. εἴρηται δὲ πᾶσι ἰχθὺς οὕτως ἀπό τινος ἰχθύος ἰδικῶς καλουμένου ἕλλοπος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλλειν τὴν ὄπα. ἄφωνον γάρ. κρῆτες δὲ καὶ τοὺς ἀφώνους ἕλλοπας λέγουσιν.

Ἑλλόποδες καὶ ἐλλοί, οἱ στρουθοί, καὶ οἱ νεβροί. ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι. καὶ ἑλλοφόνος ἡ ἄρτεμις, ἡ τοὺς ἔλλους φονεύουσα, ὅ ἐστι τὰς ἐλάφους. κυνηγετικὴ γάρ ἐστιν. ἐλλὸς δὲ ἡ ἔλαφος ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ ἔλαφος. ὃ ἐν ἕλεσι τὰς διατριβὰς ἔχων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλλὸς καὶ τὸ ἔλαφος. ὀδυσσείας τ. Κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν, ἀντὶ τοῦ ἔλαφον.

Ἑλίνωπες, ἢ εὔθετα ἑλίκωψ. οἱ μελανόφθαλμοι. εὐόφθαλμοι. ἕλι γάρ, ἢ ἕλινον καλεῖται κατὰ γλῶσσαν τὸ μέλαν. ἢ οἱ ἑλινοειδῶς κινοῦντες τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς. εὐειδεῖς, ἢ ἑλινοβλέφαροι. ὦπας γὰρ τὰ βλέφαρα φασίν. ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῖς μέρεσιν. ἢ οὐλότριχες. ἢ οἱ ἑλικὴν ὦπα ἔχοντες, ἤγουν μεγάλην. ἢ οἱ ναυτικοὶ πρὸς τὴν ἑλίκην ἀποβλέποντες, ὅ ἐστι βλέποντες πρὸς τὴν μεγάλην ἄρκτον. δύο δ' εἰσὶν ἄρκτοι. ἡ μικρὰ καλεῖται κυνόσουρα. καὶ ἡ μεγάλη ἑλίκη. διὰ τὸ ἑλικοειδῶς πως τὴν οὐρὰν ἔχειν. ἢ διὰ τὸ ἑλκεσθαι ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ. κατ' ἐξοχὴν, ὡς ὁ λέων θήρ. ὅθεν οἱ ἀθηναῖοι ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες πρὸς τὴν μείζω βλέπουσιν, ὥς φησιν ἄρατος. Ἑλίκῃ γέ μεν ἄνδρες ἀχαιοὶ εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν. διὰ τοῦ ἑλίκωπας αὐτοὺς ὅμηρος φησί. οἱ δὲ εὐοφθάλμους λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. περιττὸν γὰρ τὸ ἐπίθετον.

Ἑλικώπιδα. ἢ εὔθετα, ἢ ἑλικῶπις. ἑλίκη διάλεκτος τὸ μέλαν. τὴν μελανόφθαλμον. ἀφ' οὗ εὐπρεπὴ. ἢ τὴν ἐξοθεάτρον καὶ εὐμορφοτάτην. πρὸς ἣν πᾶσαι ἑλίσσονται τοὺς ὦπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος. καὶ εἴρηται ὡς ἡ προφῆτις.

Ἑλικάων. τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς, δασύνεται. τὸ δὲ ἑλικῶνα, ψιλοῦται. τὰ εἰς ων βαρύτονα δίχρονα, ἐκτεταμένα παραληγόμενα, τρέπει τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἑλικάων, ἑλικάονος. μαχάων, μαχάονος. ἱκετάων, ἱκετάονος.

Ἔφελκε. Ἢ δ' ἕλκε μεν ἐς ἅλα. διὰ τὸ καθέλκειν. τὰ ἐς σιν ἀπαρέμφατα οἱ ἴωνες διὰ τοῦ μεν προφέρουσιν. ἕλκω. καὶ ὁ μέλλων, ἕλξω. ὁ ἀόριστος, εἷλξα. ὁ β, εἷλκον. συναιρεῖται τῷ α ἀορίστῳ. ἰωνικῶς, ἕλκε. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφελκε. καὶ ἀναβιβάζεται τὸν τόνον. πᾶς γὰρ παρῳχημένος χρόνος, τὸ παρὰ γινόμενος αὐτοῦ χρόνον κατὰ τὸ ἐρχόμενος ἀποβαλών, ἐν τῇ ...

Ἑλλόβια. ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν συνθέσει πρὸ προξύνεται. τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι.

Ἑλλωτία, ἡ εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι οἱ φοίνικες τὴν παρθένον ἑλλωτίαν καλοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ ἑλεῖν, ὅτι ὑπὸ ταύρου ἑάλω κατὰ τὸν μῦθον.

Ἑλλωτίς, ἀθηνᾶ οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν κορίνθῳ. καὶ ἑορτὴ ἑλλώτια. εἴρηται δὲ ἑλλωτὶς ἡ θεός, ὅτι βελλεροφόντης τὸν πήγασον ἵππον ἑλὼν καθ' ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῆς ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τὸν ἵππον, ἑλλωτίδα προσηγόρευσεν αὐτήν. καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἱδρύσατο. καὶ τὰ ἑλλώτια ἑορτή. ἢ ἀπὸ τοῦ προσαρμόζοντος ἕλεσι, ἐν ᾧ ἵδρυται, πίνδαρος ἐπινικίῳ ξενοφῶντος.

Ἕλος, ὄνομα πόλεως λακωνικῆς. ἐξ ἧς εἵλωτες οἱ πολῖται. σημαίνει καὶ τὸν ὑγρὸν καὶ σύμφυτον τόπον. παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω. ἢ μετοχή, ἑλών. ἐξ αὐτοῦ ἕλος. ὡς λαχὼν λάχος. καὶ μαθὼν μάθος καὶ μῦθος. ἕλος καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυγρος τόπος.

Ἕλωρ, τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα. παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω. ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ λαμβάνω, γίνεται ἕλωρ. σημαίνει δὲ τὸ θήραμα, ἢ τὸ τῶν κυνῶν ἕλκυσμα.

Ἕλωρος, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης ἐλωρίτης.

Ἔλουρος, εὐθεῖα. ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἐλθόντων ἔλουροι κέκληνται. δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ χρονικῶν. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. τὸ δὲ ζῶον, διφθόγγου.

Ἑλοίμεθα, λάβοιμεν. Ἰλιάδος β. ῥῆμα εὐκτικὸν, μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ ἕλω τοῦ δασυνομένου τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, ἕλω εἷλα. ἐν μέντοι τῇ σπᾶται ὁ μέλλων, ὁ δεύτερος ἀόριστος εἷλον. ὁ μέσος, εἱλόμην, εἵλου, εἵλετο.

Ἔλπεο. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἔλπομαι ἠλπόμην ἤλπου. τὸ προστακτικὸν, ἔλπου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἔλπεο,

Ἐλπωρή. ἡ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἔλπω < ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω. ἐλπωρή, ὡς θάλπω, θαλπωρή. ἀλέω, ἀλεωρή.

Ἔλσαι, τὸ συνελάσαι. ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι κατὰ συγκοπήν.

Ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω ἢ παρὰ τὸ ἕλκω δασύνεται. ἡ ἕλκουσα ἡμᾶς. ἐκ τοῦ ἐλπίς, γίνεται ἐλπίζω. ὁ μέλλων, ἐλπίσω. ἐλπίδος ὀκνηρῶν. τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα θηλυκὰ, διὰ τοῦ δος κλίνεται. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα, τὰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, πόλις, ἀκρόπολις. μῆτις, πολύμητις. τὰ δὲ ὀξύνεται, τὰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὦσι, φυλάσσουσι τὸν τόνον. οἷον, νυχίς, παννυχίς. αἰγίς, καταιγίς. τὰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, τὰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ι, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον, ἀκτίς, χρυσάκτις. ἡ λινός. κνημίς, εὐκνήμιδας. ἐκ τοῦ εὐκνήμιδες. τὰ δὲ συστέλλοντα τὸ ι, προπαροξύνεται. οἷον, πάτρις, εὔπατρις. ἀ-

Ἐλυμαῖοι, ἔθνος. ἀπὸ ἐλύμου υἱοῦ < σπις, ἐξ ἄψασπις. ἀγχίσου, νόθου ὄντος καὶ ἐλθόντος εἰς σικελίαν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐλυμικὴ χώρα. καὶ ἐλυμαῖος. τὸ θηλυκὸν,

Ἔλυμος, σπέρμα ὃ δὲ ἑψοῦντες οἱ λάκωνες < ἐλυμαία. ἤθιον. ἀριστοφάνης νήσοις, παρὰ τὸ ἕλος, ἔλυμος. χαίρει γὰρ ἐν ὑγροῖς τόποις καὶ ἐν ἕλεσι φύεσθαι.

Ἔλυμα, μέρος τι τοῦ ἀρότρου ἐν τῷ μέσῳ, ἔνθα συμβάλλεται ὁ γύης τῷ ἱστοβοεῖ. παρὰ τὸ ἐλύειν ὅ ἐστι καλύπτειν.

Ἔλυτρον, κάλυμμα. ἐκπέτασμα. ἐνείλημα. ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ πληθυντικῶς σοφοκλῆς ἔλυτρα. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλύω εἰλύσω τὸ συνειλύω, γέγονεν ἔλυ-

Ἐλύμνη. ἰστέον ὅτι τὸ, Νηδ' ἐλύμνη < τρον καὶ ἔλυτρον. τις ἰόντα πορών. οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικόν. μέσος ἀόριστος δεύτερος ἀντὶ ἐλυτρώθην. ἐκώλυε γὰρ τὸ εὐκτικὸν εἶναι, καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος.

Ἐλύσθη. ῥυμὸς δ' ἐπ' αἴαν ἐλύσθη. Ἰλιάδος ψ. ἐλύσθη. συνειλίχθη ἐξετάθη. καθηπλώθη. οἱ δὲ, παρελκύσθη. συνεστράφη μετὰ τῶν ἡνιῶν. παρὰ τὸ ἐλεύθω, ἐλεύσθη καὶ ἐλύσθη. Ἐγαίῳ δ' ὑποστὰς ἐξελυσθείς. ἀντὶ τοῦ κατενεχθείς. ἀπὸ τοῦ ἕλω, ἑλύω. ὡς ἕλκω, ἑλκύω.

Ἐμβάδες, εἶδος ὑποδήματος. ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν τοὺς πό-

Ἔμβιον, τὸ στερεόν τε καὶ πρέμνον. ἔμβιοί τε αἱ < δας. ῥίζαι αἱ εἰς βάθος διϊκνούμεναι, καὶ ἐμβεβηκυῖαι,

Ἐμβιβάξαντες, παρὰ ἴωσι. Ἀλλ' < ἀπὸ τοῦ βῶ. αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες, ἀντὶ ἐμβοήσαντες.

ἀπὸ τοῦ βάζω βάξω, βιβάξω. βιβάξας βιβάξαντος. καὶ ἐμβιβάξαντες.

Ἐμβαδόν, Ἰλιάδος ο. πεζῇ βαίνοντες. ἀπὸ τοῦ βάδην.

Ἐμβριμώμενοι, μετ' αὐστηρότη < ὅ παρ' ἀπὸ τοῦ βαίνοντος ἐπιτιμῶντες. ἀπὸ τοῦ ἐμβριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρίμος βριμῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ βρι ἐπιτατικοῦ.

Ἐμβραμένα, παρὰ σαπφοῖ ἡ εἱμαρμένη. ὑπερθέσει τοῦ ρ. καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ λάκωνες οὕτω λέγουσιν.

Ἔμβρυον, ἀπὸ τοῦ ἐσβρύειν, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι. ἐγὼ ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθεῖναι. ῥοπῇ τοῦ δ' εἰς β. ἀπὸ τοῦ ἐνδῦσαι.

Ἐμβριθές, στιβαρόν. βαρύ. φοβερόν, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαρεῖν.

Ἔμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν.

Ἔμεια, τόπος ἐστὶ μυκηνῶν. παρὰ τὸ ἐμῶ ἔμεια. ὡς θάλλω θάλεια. λέγεται δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἤμεσεν ὁ κέρβερος ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ᾅδου. ἢ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἤμεσεν ὁ θυέστης φαγὼν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ἐμεῖο, ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποίου εἴδους, πρωτοτύπου. κατὰ πόσους τρόπους διαφέρει τοῦ παραγώγου, κατὰ τρεῖς. ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον πάσχει κατὰ διάλυσιν ἐμέο καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ. τὸ δὲ παράγωγον οὐδαμῶς. καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον, ἐγκλίνεται καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλον. οἷον, ἤκουσέ μου. τὸ δὲ παράγωγον οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλει.

Ἔμβιος, καλεῖται ἡ σὺν πεδίῳ τοῦ ξύλου. ἡ δὲ σὺν πεδίῳ ἡ ποιότης ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ. καὶ ἐὰν μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐκφῦσαι αἴτια γίνεται. εἰ δὲ κακῶς, τοῦ καταστῆναι.

Ἐμβατεῦσαι, καὶ ἐμβατεία. ἔστιν ἡ νῦν λεγομένη διὰ τοῦ δ ἐμβαδία. τὸ γὰρ δανειστὴν ἐμβατεῦσαι, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὰ κτήματα τοῦ ὑπόχρεου, ἐνεχυριάζοντα.

Ἐμεῖο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. ἐστὶ γὰρ, ἐμοῦ. σοῦ. οὗ. < τὸ δ' αὐτόν. αὗται αἱ γενικαὶ γίνονται κατὰ διάλυσιν, ἐμέο. σέο. ἕο. καὶ ἐπειδὴ αἱ διαλελυμέναι γενικαὶ οὐδέποτε δίφθογγον ἔχουσι μακρὸν ἢ βραχύ, ἀλλὰ τὸ μὲν μακρὸν, τὸ δὲ ἕτερον βραχύ, τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ ι ποιητικῶς καὶ λέγεται ἐμεῖο. σεῖο. εἷο.

Ἐμεῖο, ἐκ τοῦ ἐμός ἐμοῦ. ἔστι δὲ ἡ ἀντωνυμία παράγωγος. εἶδος τῶν παραγώγων κτητικοῦ. σημαίνει δὲ τὸν κτήτορα καὶ τὰ κτήματα. καὶ διαλύσει τῆς ου διφθόγγου εἰς εο, ἐμέο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐμεῖο. ἐκ δὲ τοῦ ἐμέο συναιρέσει τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον ἐμεῦ δωρικῶς. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, μεῦ. ὡς τὸ, Κέκλυτέ μευ.

Ἔμισα, πόλις φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν ἐμισαῖος. καὶ ἔοικε, κλίνειν τὰ ἔμισα διονύσιος ὡς τὰ μέγαρα. οἱ δὲ νῦν χρῶνται θηλυκῶς. ἀλλὰ πῶς τὸ ἐμισαῖος ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου γέγονεν, εἰ μή τις φαίη, ὥσπερ τὸ γάδειρα γαδειραῖος. ἡ δὲ ἔμεσα διὰ τοῦ ε. ὅθεν ἐμεσηνός. ὡς τὸ

Ἐμμαπέως, ἀπὸ τοῦ ἅμα τοῦ < γέρασα γερασηνός. σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ καὶ ἐξαίφνης καὶ τοῦ ἔπος τοῦ

σημαίνοντος τὴν χεῖρα, γέγονεν ἀμμέπεως. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν φωνηέντων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐμμαπέως. οἱονεί, ὁ ἅμα τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ. ἐσπευσμένως. ταχέως. ἢ προθύμως. Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.

Ἐμμενές, ἀεί. συνεχῶς. ἀδιαλείπτως. ἐπιμόνως. μένω καὶ ἐμμένω, ἐμμενές.

Ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος. τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν σημαίνει. καὶ ὁ παρατατικός, ἦν. ὁ πληθυντικός, ἦμεν. Ἀλλ᾽ ὁ ποιητὴς ἦμεν δυνάμεθα. ἡ μετοχή, εἰς ὄντος. τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι. καὶ δωρικῶς, ἔμμεναι. ὡς τὸ ἔδμεναι.

Ἐμμήνιον, ὃ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί. τροφὴ δὲ τὸ αἷμα ἐστὶ τοῖς βρέφεσιν.

Ἔμμηροι, οἱ ἀντὶ ἐνεχύρων διδόμενοι φιλίας. δημήτριος ἐν σικελοῖς. Λακεδαιμόνιοι ἐπῆλθον [?] τά τε τείχη κατέλαβον. καὶ οὓς ἔλαβον ἐμμήρους. εἴρηται παρὰ τὸ ὁμήρους τοὺς ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰρήνης διδομένους ἀλλήλων παῖδας. ἢ ὅμηροι, καὶ ἔμμηροι.

Ἔμμορε, σημαίνει τὸ ἔτυχεν. ἔλαχε. παρὰ τὸ μορῶ τὸ ἐπιτυγχάνω, μορήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμορον. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ. τὸ δεύτερον, ἔμμορες. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος δηλονότι, δῆλον. καὶ τὸ γ᾽ τῶν πληθυντικῶν, ἔμμορον ἔνιοι. ἀπὸ γὰρ τοῦ παρακείμενος, ἔμμορα ὤφειλεν εἶναι. μείρω, μερῶ. μέσος παρακείμενος, μέμορα. καὶ κατ᾽ εὐθὺ ἀναβιβασμόν.

Ἔμπα, σημαίνει τὸ ὅμως. καὶ ἔμπης, τὸ αὐτό. ἔμπης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως. ὡς τὸ, Σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης. ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ᾽ ἀϋτμή.

Ἐμπάζομαι. Καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι. φροντίζω. ἐνθυμοῦμαι. λόγον ποιοῦμαι. παρὰ τὸ ἔμπης. ἢ παρὰ τὸ ἔμπαιος. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐμπάσσειν. τὰς γὰρ βουλὰς δηλοῦμεν ὡς πάσσειν τῇ διανοίᾳ. ἐμπάσσω. καὶ αἰολικῶς, ἐμπάζω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σσ, διὰ τοῦ ζ γράφουσιν αἰολεῖς. τὸ γὰρ ἐπιπλήσσω, ἐπιπλάζω. σαφῶς. Τὸν δ᾽ ἐπιπλάζοντα ἄνεμοι φέροιεν.

Ἔμπαιος, ὁ ἔμπειρος. Κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔμπειρος. τροπῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α. ὡς τὸ δεινός, αἰνός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἴω, αἶος. καὶ ἐν συνθέσει, ἐπαΐος. εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, καὶ συναιρέσει, ἔμπαιος. ὁ αἰσθανόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἐμπάζεσθαι, τὸ φροντίζειν. ἢ παρὰ τὸ ἔμπεδον, ὁ βέβαιος.

Ἐμπήκτης, ὁ θεσμοθέτης.

Ἔμπεδον, ἑδραῖον. ἰσχυρόν. ἐκ τοῦ πέδον ἡ γῆ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ. ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, ἐπίρρημα. ἢ ἀπὸ ἐμπεδίων θεμελίων κειμένων. ἐκ τοῦ πέδον, ἐστὶ ῥῆμα πεδῶ. καὶ ἐμπεδῶ β τῆς συζυγίας. Τὰ μὲν ὀμώμοσα μὲν χερσὶν ἔργοισιν αὐτοῖς ἐμπεδῶσαι. ἀντὶ βεβαιῶσαι. ἐνισχῦσαι. ἀσφαλίσασθαι. ἑδράσαι. καὶ ἔμπεδον, τὸ βέβαιον. τὸ δὲ πέδον, παρὰ τὸ ἕω τὸ καθέζομαι, ἔδον καὶ πέδον. ἢ παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕζον καὶ πέδον.

Ἐμπελάτειρα, ἡ ἑταίρα. ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. καλλίμαχος Τοῖς αὐτοῦ σκοπέλοις ἐμπελάτειρα τεκεῖν γωνή [?].

Ἐμπελαδόν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ ἐγγύς. παρὰ τὸ πελάζω.

Ἐμπέραμος. παρὰ τὸ πεῖρα, ἐμπείραμος. καὶ ἐμπέραμος. σημαίνει δὲ τὸν ἔμπειρον.

Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπήσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης, ἐστὶ περονῶ. ἀντὶ τοῦ πόρπῃ ἢ βελόνῃ συλλαβεῖν.

Ἐμπεφυῖα, ἰλιάδος α. ἀντὶ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς κρατοῦσα. ὡς ἔχετ᾽ ἐμπεφυῖα. καὶ ἐμπεφύασι. φύω τὸ προσπελάζω. ὁ μέλλων, φύσω. ὁ παρακείμενος, πέφυκα. ἡ μετοχή, πεφυκώς. ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, πεφυώς. καὶ τὸ θηλυκόν.

Ἔμπλην, πλησίον. ἐπίρρημα. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα τὸ πλησιάζω, συγκοπῇ πλῶ. καὶ συνθέσει, ἐμπλῶ. καὶ ἔμπλην. Βοιωτῶν δ᾽ ἔμπλην ἐπ᾽ ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Ἔμπορος, ὁ πραγματευτής. καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐμπόριον λέγεται. ὁ καταβόλος [?]. ὁ ναῦλον ὑπὲρ πλέων ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεώς, ἢ πραγματείας. ἤγουν, ὁ διὰ πάντας τοῦ βίου τὴν πορείαν ποιούμενος.

Ἐμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἢ ἀντὶ πόλεμον ὑμᾶς προξῦναι [?]. ἐκπολεμῶσαι δὲ ἐστὶ τὸ ἐκπορθῆσαι [?].

Ἐμποδών, θουκυδίδης, ἀντὶ προχείρως. φησὶ γοῦν, Τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος, ἀντὶ φανερόν. πλάτων δὲ ἀντὶ ἐν μέσῳ. ἰσαῖος, ἀντὶ ὑπὸ γνώμην καὶ ἐν χερσίν. Ἀλλὰ τὸ πρώϊμον ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τοῦτο παντελῶς ἐμποδών ἐστιν. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ ἐμποδίου ἐν δευτέρῳ φιλοσοφουμένων τῶν φιλοσόφων. Τίς γὰρ αὐτὸς οὐκ ἔχει ἐπιμένειν καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπιμελεῖται, μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος. ἀντιφῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμπεσόντας. λέγει γοῦν, Τοὺς ἐμποδὼν ἐκολάσατε. ἐμποδὼν, ἐμπόδισμα. κώλυμα.

Ἔμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ τῆς ἑκάτης πεμπόμενον. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. ἔμπουσα δὲ, παρὰ τὸ ἐμποδίζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ ὀνοπόλη. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι φάντασμα ἦν τῆς ἑκάτης τοῖς δυστυχοῦσι φαινόμενον.

Ἐμποίνιμος, τουτέστιν ἔνοχος ποινῆς. οἱ ἐφ᾽ οἷς ἔδρασε, διδόντες τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται, ἡ ἀντὶ φόνου δραθεῖσα κόλασις. ὁ δὲ ἔμπουσα καλοῦνται [?]. ἢ ὡς δοκεῖ παρὰ τὸ ἐμμασυγκεῖσθαι [?].

Ἐμπύρευμα, κυρίως λείψανον πυρὸς ἐναπομεῖναν σποδιᾷ. καταχρηστικῶς καὶ ἀντὶ λειψάνου. ὥσπερ εἰπεῖν γνώσεως. ἀρετῆς. ἢ κακίας μνήμη.

Ἐμπυρίζω. ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, πυρίζω καὶ ἐμπυρίζω.

Ἐμφαντικῶς, ἐνσημαντικῶς [?].

Ἐμφορῶ, πρώτη συζυγία. παρὰ τὸ ἐμφέρω, γίνεται

Μ α

ἔμφορος. ὁ ἐν αὐτῷ φέρων τι. δέξαι δὲ τὸ, ἐμφορῶ. ἡ μετοχὴ ἐμφορῶν ἐμφοροῦντος. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐμφοροῦν,

Ἐμῶ, τὸ τὴν τροφὴν ἐκβάλλω. Ἀριστο- ‹ κισσῶν τὸ πληροῦν- φάνης. Δότε μοι λεκάνην ἵν' ἐξεμέσω. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ἀφίημι. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, ἐμῶ. ὡς ὀρούω, ὁρμῶ.

Ἐμμωκυμώρω, ἐμῷ ὠκυμόρῳ. καὶ ἐκθλίψει ‹ τῷ, ἐμῶ. τοῦ ι τῆς ἐμῷ ἀντωνυμίας, διὰ τὸ μηδέποτε γίνεσθαι κρᾶσιν τοῦ ι μέσου ὄντος. ἢ λοιπὸν κιρνᾶται τὰ δύο ω εἰς ἕν, καὶ γίνεται ἐμωκυμόρω, χωρὶς τοῦ ι.

Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ φονεύειν. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. ἐνάζω δὲ, τὸ λιτανεύω πρὸς τοῖς ναοῖς. ἢ ἐναγίζειν, τὸ κατακαίειν.

Ἐναβρύνω, ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι. μέγα ‹ ἀπὸ τοῦ ἀγάζειν. φρονεῖν. καὶ χαίρεσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἁβρὸς ὁ κοῦφος.

Ἔναγχος, ἀρτίως. πρὸ μικροῦ, ἢ πρὸ ὀλίγου. ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. παρὰ τῆς ἀγχοῦ [illegible], ἄγχος. καὶ συνθέσει, ἔναγχος. ἢ πρώην. προσφάτως. ἐγγύς.

Ἐναλλάξ. ὡς παρὰ τὸ μίγω μίξω μίξ καὶ ἐπιμίξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀλλάξω μέλλοντα, ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ.

Ἐναλίγκιος, ὅμοιος. παρὰ πλήσιος. ὡς παρὰ τὸ πήγω γίνεται πάγιος, ἁρπάζω ἁρμόδιος, οὕτω παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴκιος. ἐπειδὴ πολλάκις τὰ τοιαῦτα διὰ χρείαν μέτρου ἀποβάλλει τῆς ει διφθόγγου τὸ ε, ὡς, ἴκελος ἀστεροπῇ. καὶ, Τῷ δ' ἴκελος γάμον ἐς δυο πόλιν, τούτου χάριν καὶ τοῦτο ἀποβάλλει τὸ ε καὶ γίνεται ἴκιος, καὶ ἐνίκιος. καὶ προσθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τοῦ γ διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, γέγονεν ἐναλίγκιος.

Ἐναπείρισαι, ἐν τεύχεσιν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατεί-

Ἐναποψύχειν, παρὰ Ἡσιόδῳ τὸ ‹ νομένου ἐμπιπτεῖν. ἀποπατεῖν καὶ ἀποφυσᾶν. παρὰ τὸ ψύχω. παρ' Ὁμήρῳ, τὸ λειποθυμεῖν. παρὰ τὸ ψυχή. ὡς τὸ, Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἐναίρω. παρὰ τὴν ἄρην τὸν πόλεμον γίνεται ἐναίρω τὸ φονεύω. ἢ παρὰ τὸ ἔρω τὸ φονεύω. ὅθεν καὶ ἐνυώ, καὶ ἐνυάλιος. τὸ δὲ ἔρω, παρὰ τὸ ἔλω τὸ φονεύω. ἐξ οὗ, εἷλε καὶ ἀνεῖλεν.

Ἐναρίζειν, κυρίως τὸ σκυλεύειν. ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα.

Ἔναρα, σκῦλα. λάφυρα. ‹ καταχρηστικῶς δὲ, ἀναιρεῖν. τὰ πολεμικὰ ὅπλα. ὡς αὐτὸν θώρακος καὶ τῆς κεφαλαίας καὶ κνημῖδας. ἐκ τοῦ αἴρω τὸ λαμβάνω. τὰ βασταζόμενα. ὡς τὸ, Φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα. τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λαμβανόμενα. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἃ

ἐναρίζοι, ἂν φονεύει. ἐκ τοῦ ‹ ἥρμοσται τοῖς σώμασιν. ἐναρίζοιμι εὐκτικοῦ, τὸ [illegible]. ἐκ τοῦ ἐναίρω, ἐναρίζω. σημαίνει δὲ δύο. τὸ φονεύω, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω. κυρίως δὲ τὸ σκυλεύειν. ἀπὸ τοῦ ἐναρηκότα σώματα ἀφαιρεῖσθαι.

Ἐναρφόρος, πολεμική. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα, ἢ τοὺς ἄνδρας φονεύειν. Ἐναργές, σαφές. ἢ πρὸ ὀφθαλμῶν.

Ἐνάργεια, ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. ἀργὸν γὰρ τὸ καθαρόν. ἐνάρεια δὲ, ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχυτής.

Ἔναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον, ἢ μνημονευόμενον. ἀπὸ τοῦ ἔτι ἐνηχούμενον. αὐλὸς γὰρ, πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπιμῆκες. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων τόπος.

Ἔναυλος, ἔμψυχος. ἔμπνους. σημαίνει δὲ καὶ ῥοῦν καὶ χαράδραν καὶ χειμάρροον. ἢ ἐν αὐλιζόμενον, ἐν οἷς ἐνοικοῦντα. καὶ ἐναύλοις, τοῖς χειμερινοῖς τόποις. παρὰ τὸ ἐπιμήκεις εἶναι ὡς αὐλούς. αὐλὸς γὰρ ἡ ἐπιμήκης παράτασις. οἷον, Αὐτίκα δ' αὐλὸς παρὰ ῥῖνα παχὺς ἀνῆλθε. Τάχα κεν πλήσειαν ἐναύλους.

Ἐναυλήματα, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ, ἢ αὐτὰ καθ' αὑτὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα προσα-

Ἔναυσμα, ἐμπύρευμα. ἀπὸ διὰ πυρός. ‹ γορεύουσιν. ὑπέκκαυμα. ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ καίω. ὁ ἅγιος Βασίλειος. Εἰσοῦν βλέμμα τοσούτου πυρὸς ἔναυσμα, ἠκούομεν τοῦ ὑποφωνοῦντος, Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν. καὶ τὰ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια. τὰ ἐλλείποντα μιᾷ συλλαβῇ κατὰ τὸ θηλυκόν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ἐνδεὴς ἐνδεία, καὶ ἔνδεια. ἀδεὴς ἀδεία, καὶ ἄδεια. ἢ ὡς εὐκλεὴς εὐκλεία. καὶ κατὰ κρᾶσιν, εὔκλεια, οὕτω καὶ ἐνδεὴς ἐνδεία, καὶ ἔνδεια.

Ἐντελέχεια, σημαίνει τὸ ἀίδιον. παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἐνδελεχεστάτης, συνεχεστάτης καὶ ἀδιαλείπτου.

Ἔνδεια. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δέω τὸ χρήζω. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δεία. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἔνδεια. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, ἐνδέω. ἡ μετοχή, ἐνδέων. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐνδέον. ἢ ἀπὸ μετοχῆς παρήχθη τὸ ὄνομα.

Ἐνδελεχέστατα, ἢ ἐνδελεχῶς, τὸ συνεχῶς. παρὰ τὸ ἐνδέχομαι, γίνεται ὄνομα ἐνδεχής. καὶ πλεονασμῷ τῆς λε συλλαβῆς, ἐνδελεχής. ἢ ἐνδελεχῶς, ἐπίρρημα.

Ἕνδεκα, κληρωτοὶ ἄρχοντες ἦσαν οὗτοι προεστηκότες τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ τοὺς ἀπαγομένους κακούργους θάνατον, παραλαμβάνοντες ἐζημίουν. τοὺς δὲ ἀμφισβητοῦντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ τὸ γνωσθὲν τῷ αὐτῷ ἔπραττον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία. οἰκίας. καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρεδίδουν τοῖς πολίταις. εἰσῆγον δὲ ἐνίας ἐνδείξεις. ἐκ τοῦ-

Ἑνδέκατος, ἐκ τοῦ εἷς, ἑνός. τὸ οὐδέτερον, ἕν. ‹ ρικῆ. καὶ μετὰ τοῦ δέκα, γίνεται ἑνδέκατος.

Ἐνδεξιᾷ, σὺν τῷ ι τὸ πίνον καὶ τὸ ἀσπαζόμενον. ὅταν δὲ ἢ προπαροξύτονον, ἄνευ τοῦ ι, ἀντὶ ἐπιδεξίως. ἢ ὡς αἴσια καὶ καλά. ἐκ δεξιῶν, ἐπίρρημα τοπικόν.

Ἐνδῦνε. ἐκ τοῦ δύω, δύνω. ἔδυνον. ἔδυνες. τρίτον, ἔδυνε. ἢ οἱ Ἴωνες αὔξησιν οὐ δέχονται. μετὰ τῆς ἐν, ἔνδυνε.

Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας. ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν, ἢ τόπων, ἢ πράξεων, εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐδείκνυον εἶναι. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος.

Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν. ἐπίδημος δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ἔξωθεν. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν νήσοις. Ἀλλ' οὐ τυγχάνει ἐπίδημος ὤν. λέγεται δὲ τῷ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ, κυρίως ἐνδημοῦν. οὐχ οὕτω γὰρ ἴσθμιος ὁ θεός,

ὡς διὰ παντὸς τοῦ ἔνδον διατρίβειν.

Ἔνδιος, ἡ μεσημβρία, ἤγουν ὁ μεσημβρινὸς καιρός. παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν. ἢ παρὰ τὸ ἴδιος ἰδίω, γέγονεν ἔνδιος, καὶ εὔδιος.

Ἐνδίκως, καὶ ἐνδίκη, ἀντὶ τοῦ δικαίως. καὶ κατὰ ἀποκοπήν.

Ἔνδινα, τὰ ἔντερα. οἱονεὶ ἐντάτινα ὄντα, τὰ ἐντὸς τῶν ἰνῶν, ἢ ἁπλῶς τῶν μελῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι τῶν ὅπλων. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. ὡς ἀνθρώπινος. ἐν-

Ἐνδίνοισιν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις. ἔστι δῖνος, ὃ σημαίνει τὴν συστροφήν. καὶ τὸ οὐδέτερον, τὸ δῖνος τοῦ δίνους. τοῖς δίνεσι. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, δίνοισιν. ἢ τὸ δῖνον τοῦ δίνου, δίνοις καὶ δίνοισι. καὶ γὰρ τὰ ἔγκατα ἀεὶ συστρέφονται. ψαύσας δ' ἐνδίνων διὰ τὰ ἔντερα καὶ μέλαν αἷμα. Ἰλιάδος ψ. τουτέστι τῶν ἐντὸς ὅπλων. ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι αὐτὰ τῷ θώρακι, καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἁμαρτάνουσιν. οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μόνον

Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα. ἀττικῶς εἰρημέναι ἔχουσιν. παρὰ τὸν δρόμον. τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπιτήδεια.

Ἐνδυκέως, παρὰ τὸ ἐνδίκως. οὕτω δὲ ἐνδυκέως τὸ φιλοφρόνως καὶ ὀξέως. ἐπιμελῶς. μετὰ ἐπιμελείας καὶ ἐπιπρο

Ἕνεδρα, παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕδρα καὶ ἐνέδρα. φασὶ. ἐνῆ κάθηνται τινὲς μέχρις ἂν ἕλωσι τούτους, οἷς ἂν ἐπιβουλεύωσιν. ἕδρα, σημαίνει τὴν καθέδραν, καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς παρὰ τὸ αἴθω αἴθρα καὶ χύω χύθρα, οὕτως ἕζω ἕδρα. ἐν ᾗ καθήμεθα, ἢ δι' ἧς καθήμεθα. παρὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐνέδρα. ἐγκαθίζοντες γὰρ, λοχῶσιν.

Ἔνδοξος, παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν.

Ἐνεῖκαι, σημαίνει τὸ ἐνέγκαι. ἔστι γὰρ ἰωνικόν. παρὰ τὸ ἐνέκω ἐνέξω. πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐνείκω, ἤνεγκα. ἐξοῦ, ἀλλὰ μὲν ὑπήνεγκαν, ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκαν. ἐξήγαγον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνέγκαι. ὁ ἀόριστος, ἤνεξα. ὁ δεύτερος, ἤνεκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ κατὰ τροπὴν, ἤνεγκα. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἀεὶ γίνεται αἰεὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς υ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐνείκω

Ἔνεισι, καὶ ἔξεισι. ταῦτα εἰμι. γράφεται ἐνέγκω διὰ τοῦ γ. δασύνεται, δύο μέρη λόγου εἰσί. καὶ ἔχει τὸ ἐν καὶ τὸ ἓξ, ἀριθμητικόν. εἰ δὲ ψιλοῦνται, ἓν μέρος λόγου εἰσί. καὶ

Ἔνειμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν. ἔχει τὸ ἐν, ἐξ, πρόθεσιν. γίνεται δὲ ἀπὸ τέλους ἔχειν τὸ ὀξύνεσθαι. τὸ γὰρ ἁπλοῦν αὐτοῦ, εἰμὲν ὀξυτόνως. πᾶν δὲ ῥῆμα ὀξύτονον, ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται.

Ἔνεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικός, ἦν. τὸ πληθυντικόν, ἦμεν ἦτε. ἦσαν, καὶ ἔμεσαν.

Ἐνείρω, ἐμπερονήσω. συναρμόσω. συμπλέξω. συνάψω. εἴρω οὖν, παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. ὁ ἀόριστος, εἶρα. καὶ σύνειρα, καὶ παρένειρα, τὸ συνέβαλον. συνέπλεξα ἐμαυτῷ. ἰστέον ὅτι ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων, τὸ ἐνεπείρουν εὕρηται. ἐπένθεσιν τοῦ ε ἔχει, ὡς ἐνεποίουν. ἐν τοῖς πλείστοις δὲ οὐκ ἔχει τὴν τοῦ ε ἐπέκτασιν. ἡ μὲν πείρου γὰρ παρὰ τοῦ πείρω, καὶ συντακτικός. καὶ ἐνείροντι τῷ ἐραστῇ ἡ τελευτή.

Ἐνερσις, συμπλοκή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔρσω, εἶρσις, καὶ ἔμερσις. καὶ ἔνερσις.

Ἐνερισμός, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐνέρεξις. κροῦμα κιθαριστικόν. εὐφρόνιος δὲ τὸ ἐν μέσῃ τῇ κιθάρᾳ πασσαλίσκον, δι' οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. Φρύνιχος. Κοινοῦ δὲ ὄντος ἐνερισμοῦ. κροῦμα. διὰ σχέσιν. ἐγχειρική.

Ἔνεροι, οἱ νεκροί. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἐν τῇ γῇ. ὅθεν καὶ ἐπίπεδον ἔραζε. τουτέστιν ἐν τῇ γῇ ὄντες.

Ἐνερόχρωτες, νεκρόχρωτες. νεκροῦ χροιὰν ἔχοντες. καὶ Ἀναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. τουτέστι, τῶν νεκρῶν.

Ἔνερθεν, ὑπένερθεν, διὰ μέρη λόγου. ὑπὸ πρόθεσις. ἔνερθεν, ἐπίρρημα τοπικόν. γίνεται ἐκ τοῦ ἔνερος ἐνέρου, ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν. ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν. καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν. ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἔραθεν, καὶ ἔνερθεν. σημαίνει δὲ τὸ ὑποκάτωθεν. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, νέρθεν.

Ἐνέρτερος, κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ἔνερθεν, ἐνέρθερος, καὶ ἐνέρτερος.

Ἐνετοί, ἐνετήϊος. παρὰ παφλαγόσι. Τοῖς δ' ἐνετήϊος ἐβασίλευεν πρῶτα πέλοψ. περὶ παφλαγονίαν δὲ καὶ πέλοψ κατῳκηκέναι. ὅθεν καὶ ἐνετήϊον αὐτὸν εἶπεν. ἐνετοὶ γὰρ οἱ παφλαγόνες οἱ ἐνετήσι. Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονῆσι. λυδίαν γὰρ. ταῖς περόναις. διὰ τὸ ἀθηναῖον ὅτι κατὰ τὸ στῆθος ἐπορπώμενοι χιτῶνας ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνετῆσιν. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν ἐμπορπᾶσθαι, καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ παθητικός, εἷμαι, εἷσαι, εἷται, ἑτός. καὶ ἀφετός. τὸ θηλυκὸν, ἑτή, καὶ ἐνετή.

Ἐνεκολλήθασι, κατέπεσον. ἴσως ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ βύσαι.

Ἐνεούρησαν, ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι. ἐνούρησε. καὶ ἐν συνθέσει, ἐγγύης καταβολὴν. καταδίκαν. ἐνεούρησεν. ζητεῖσθαι τῶν τινῶν δημοσιεύεσθαι τὰς οὐσίας, οἱ λέγοντες ὡς εἶχον δανειστὰς αὐτῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τοῦτο ἐκέλευον, πόσα τε καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον, ὅπερ ἔλεγον ἐνεπίσκημμα, καὶ ἐνεπισκήψασθαι. εἰ μέντοι γε περὶ ἴσων ἐγγυητὰς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγύης καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ προθεῖναι τὸ ὀφειλόμενον προῖκα ζητεῖν. καὶ τῷ δανειστῇ τὸ ὄφλημα. ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκάλουν τοῦτο, ἐνεπισκήψασθαι.

Ἐνεός, ὁ ἄφωνος. ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωὴν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν. ἢ ὁ διὰ μωρίαν ληθαργὸς καὶ ἀμνήμων. ἀφ' οὗ καὶ ἐνεάζειν λέγουσι, τοὺς διὰ μωρίαν περιβλέποντας.

Ἐνέχυρον, τὸ εἰς ἀσφάλειαν ἀντάλλαγμα. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχυρον, καὶ ἐνέχυρον.

Ἐνεχελιδῶν, τόπος Ἀθήνησι σταδίων ὀκτώ. ἐν ᾧ αἱ παραδρομίαι, ἀπό τινος ἐχέλου.

Ἕνη καὶ νέα. ἡ τριακοστὴ ἡμέρα τοῦ μηνὸς παρὰ Ἀθηναίοις. ἢ ἡ τριακὰς τῆς σελήνης. ἐπειδὴ τῆς σελήνης, συμβαίνει τοὺς δύο μῆνας ἢ ἐννάτῃ ἡμέρᾳ ὡς ἔγγιστα εἶναι. καὶ τοῦ

εἰκοστὴν ἡμέραν ὑπὲρ χθονὸς εἶναι. καὶ κελεύει αὐτὴν μὴ εἰσιέναι τῆς ἑσπέρας, αὖθις δὲ ἑξῆς κεφ. ἑξῆς.

Ἐνήνοχε, ἀπὸ τοῦ ἐνέχω. ὁ μέλλων, ἐνέξω. ὁ παρακείμενος, ἤνεχα. ὁ μέσος, ἤνοχα. καὶ ὁ ἀττικός, ἐνήνοχα.

Ἐνηλύσια, εὐκίνητα. καὶ ἤλυσιν τὴν ἔλευσιν. αἰσχύλος ἐν ἀργείοις. Καπανέως μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκεραυνοῖς ἀρόρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν. οἱ δὲ, τὰ καταπληχθέντα. οὕτως ἔστι τὸ ἐνηλύσιον. ἔστι δὲ τοῖς ἐτυμολογοῦσιν εὑρεῖν τὰς ἀκεραυνοὺς τὰς βεβηκυίας. ἀκηλίδωτα, διὰ τὸ καταιβάτην, καὶ λέγεσθαι ἄλυτα καὶ ἄβατα.

Ἐνηής, ὁ πρᾶος καὶ προσηνὴς καὶ ἡδύς. παρὰ τὸ ἡδῶ ἡσῶ. ἢ παρὰ τὸ ἠύ, ὅ ἐστιν ἠύς. ὥσπερ παρὰ τὸ βριθύς, ἐμβριθής. καὶ γίνεται ἐνηέος. τὸ δὲ ἠύς, σημαίνει δύο. τὸν γενναῖον καὶ ἰσχυρὸν, καὶ τὸν ἀγαθόν. ἀπὸ μὲν τοῦ ἰσχυροῦ, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, εὖς καὶ ἠύς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ ἡδῶ ἡδύς. καὶ ἐκβολῇ τοῦ δ ἠύς. ἐξ οὗ καὶ ἠέα. ὥσπερ ταχὺς ταχέα. καὶ ἐνηέα ἐνηείης, ἰλιάδος ρ. Νῦν τις ἐνηείης πατροκλῆος δειλοῖο μνησάσθω, τουτέστι τῆς πραότητος.

Ἔνθοι, κατὰ συναλοιφὴν ὁ ἐνθεαζόμενος. ἔνθεος καὶ ἔνθους.

Ἐνθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Ἔνθρυπτα, τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώμματα. ἔνιοι δὲ, ταῖς τελεταῖς ἄλλα προσοικοῦσι. καὶ ἀπολλωνίδης παρ' ἀθηναίοις ἔνθρυπτος.

Ἔνθα. ἀντὶ μὲν τοῦ τότε δή, χρονικὸν ἐπίρρημα. Ἔνθ' αὖ τυδείδης διομήδει. καὶ, Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ τότε. καὶ τοπικόν. ἀντὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐν τούτῳ, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, Ἔνθα μὲν αἴας κεῖται. ἔνθα δ' ἀχιλλεύς. ἔνθα δὲ πάτροκλος.

Ἐνθάδε. ἐκ τοῦ ἔνθα τοπικοῦ ἐπιρρήματος ἐπεκτάσει τῆς δε. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔνθαδε. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ καταφωνήν παραχθέντα τῆς δε μηδὲν πλέον τοῦ πρωτοτύπου σημαίνοντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἔνθα, ἐνθάδε. τοῖος, τοιόσδε. τῆμος, τημόσδε. τηνίκα, τηνικάδε. καὶ ἀπὸ τούτου τινὲς λέγοντες πόθεν γίνεται τὸ ἔνθα. καὶ λέγομεν ἐκ τοῦ ἔνθεν. πόθεν δῆλον, ἐντεῦθεν. τὰ εἰς θα δισύλλαβα ἐπιρρήματα, οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὄντα τοῦ θε, ὀξύνεσθαι θέλουσιν. οἷον δηθά. ἐνθά. τὸ οὖν ἔνθα οὐκ ἐκ μεταθέσεως ὑπάρχει τοῦ ἔνθεν, ὤφειλεν ὀξύνεσθαι. οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἔνθεν ἐκ τοῦ ἔνθα. Ἰστέον ὥς φησιν ὁ τεχνικός, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ εἰς σύμφωνον λήγουσαι, δέχεσθαι ἐπέκτασιν τὴν διὰ τοῦ ι. οἷον, νῦν, νυνί. οὕτως, οὑτωσί. ἐκεῖνος, ἐκεινοσί. αἱ δὲ εἰς φωνῆεν λήγουσαι, γίνεται ἐπὶ τῆς ι. ὅδε, ὁδί. δεῦρο δευρί. ἐνθάδε, ἐνθαδί. ἢ τὸ ι προσλαμβάνουσι κατὰ διάστασιν. οἷον αὐτη, αὑτηί. τούτου, τουτουί. τούτῳ, τουτωί. τὸ δὲ οἶον εἰ καὶ ὡς ποιεῖ, ἔστι διὰ διφθόγγου. διάφορα γὰρ μέρη λόγου εἰσίν. ἔστι γὰρ οἷον, ὄνομα. καὶ εἰ σύνδεσμος συναπτικός. τὸ δὲ ὡς ποιεῖ, δύο μέρη λόγου εἰσίν. ὡς, ἐπίρρημα. περ, σύνδεσμος παραπληρωματικός. καὶ εἰ συναπτικός. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῶν μονοσυλλάβων προθέσεων, δύο ἐπεκτείνονται. ἡ ἐν καὶ ἡ πρός. ἡ ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι. γίνεται ἐνί. ὡς τὸ, Οὐκ ἔνι ἐκεῖ δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος. ἡ πρὸς προσλαμβάνει τὸ ι, καὶ γίνεται προτί. ἐκβολῇ τοῦ ρ, ποτί. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ποτί. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ ἐν γίνεται ἐνί, καὶ μεταπίπτει εἰς ῥηματικὴν σημασίαν. ἡ δὲ πρὸς, γίνεται ποτί, καὶ ὅσαύτως μένει πρόθεσις.

Ἐνὶ οἴκῳ. ὀρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀναστρεφομένη σημαίνῃ ῥῆμα. ἔστι δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. τότε δὲ ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις, ὅτε λείπει ῥῆμα. γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος. ὡς τὸ, Ἐνὶ τρεφέεσσοι δ' ἥβαι αἱ. καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς εἰσι. καὶ ὅτε μεταξὺ δύο ὀνόματα τεθῇ ξύλοχον κάτα βοσκομενάων. Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. καὶ ὅτε ὑποτέτακται τινὶ ἀμέσως. οἷον, ὦ ἔπι, ἀντὶ ἐφ' ᾧ. καὶ ὅτε εὑρεθῇ ἀντὶ τέλους. οἷον, Ἀρτέμιδι ξύν. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀρθοτονεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. ἰλιάδος ο. Ὡς δ' ὅταν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ. ἔνθ' εἴην ἢ ἔνθα. καὶ οὐκ ἔστι τρίτον προσώπου εὐκτικοῦ, ἀλλὰ πρώτου. οὐ γὰρ δύναται τὰ τρίτα τῶν εὐκτικῶν προσλαμβάνειν τὸ ν, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τοῖς πρώτοις. φιλόξενος δὲ λέγει κατὰ διάλεκτον γεγονέναι. ἔστι ῥῆμα εἴω τὸ πορεύομαι. εἴοιμι, εἴοις, εἴοι. τὸ ἀπαρέμφατον, εἰέναι. τὸ δὲ λέγειν καὶ φέρειν οἱ αἰολεῖς, λέγην καὶ φέρην λέγουσι διὰ τοῦ η. οὕτως οὖν καὶ τὸ εἰέναι. εἴην αἰολικὸν ἀπαρέμφατον. ἢ ἐκ τοῦ εἴην τρίτου προσώπου δεύτερος ἀόριστος. πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς. καὶ γίνεται ἔην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. ἢ ἔνην. τὸ τρίτην, ἕνην. ἀπὸ γὰρ τοῦ κέντρου καὶ τοῦ ὁρίζοντος, οὕτως ὁ ἥλιος κατὰ τὸν μέτριον μῆνα δι' ὅλου κινούμενος τοῦ χρόνου, ἐν ἐκείνῳ πάλιν ἔρχεται. ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ περὶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειλῆφθαι πάντα, τούς τε καρπούς, καὶ τὰς ὥρας, ἢ τοὺς χρόνους καὶ τοὺς μῆνας. ἢ παρὰ τὸ ἰαύω τὸ ἐνδιατρίβω, σύνθετον ἐνιαύω. καὶ ὄνομα, ἐνιαυτός, ὁ ἐνδιάτριπτος χρόνος. καὶ ὅμηρος, Ἔνθα κύκλῳ ψ ἐνίαυεν.

Ἐνιαυθμός, παρὰ τὸ ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω ἐνιαυσμός, καὶ ἐνιαυθμός. ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω, καὶ μολιαυθμός.

Ἐνιλλώπτειν, τὸ κατακεκλεισμένῳ ὄμματι βλέπειν καὶ καταμωκᾶσθαι. ὅθεν καὶ ἐνιλλώψας τὸ καταμωκησάμενος. ἴλλους γὰρ φασὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ἔνθα καὶ κατιλλώπτειν καὶ πίλος. καὶ σιλληνοὺς δὲ ἔνιοι τοὺς τοῖς ἴλλοις ἐπισκώπτειν. εἰ μὴ ἄρα ἴλλος τίς ἐστιν ἀπὸ τοῦ τετίλθαι τὰ βλέφαρα. καὶ τὸ διανεύειν, δηλοῖ ἰλλεῖν. ὅμηρος.

Ἐνιπή, ἡ διὰ λόγων ἐπιπλήξις. ἀπὸ τοῦ ἐνέπω ῥήματος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνίπτω.

Ἐνιπεύς, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐνιπὴ ἡ ἀπειλή. καὶ γὰρ οὗτος ὁ τόπος ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν.

Ἐνίπτω, ἐπιπλήσσω. λοιδορῶ. παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω.

κατ' ἐπένθεσιν τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι. τὸ γὰρ ε ὁπηνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον, μεταπίπτει εἰς ι. ἐνέπω ἐνίσπω. Ἤ με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσιν ἤνιπτε. Ἐμέν τις τὸν δ' ἕτερον ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν. ἀντὶ τοῦ εἴπῃ, ἢ ἐλέγξῃ. ἰλιάδος β. ἀπὸ τοῦ ἐνέπω πλεονασμῷ καὶ συγκοπῇ. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα περισπώμενον, ἐνισπῶ, ἐνισπήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤνισπον. καὶ κατὰ συστολὴν, ἔνισπον.

Ἐνισσέμεν. Ἐνισσέμεν ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν. κακολογεῖν. ἐπιπλήσσειν. ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω. ὁ μέλλων, ἐνίξω.

Ἐνίψῃ, ἰλιάδος η. κυρίως μὲν ἐπιπλήξῃ διὰ λόγων. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ εἴπῃ. λέξῃ.

Ἐνισπεν, ῥῆμα, χρόνου ἀορίστου, ἢ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἁπλῆ δὲ ἡ λέξις αὐτοῦ. ἴσπω, ἐνίσπω. ὁ παρατατικός, ἤνισπον, ἤνισπες. ἤνισπεν. καὶ ἔνισπεν. ὡς ἤλαυνεν, ἔλαυνεν. Καὶ σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες. οὕτω καὶ σχῶ, ἴσχον. καὶ σπῶ, ἴσπον. καὶ ὡς παρὰ ἔσχον ἔσχες, οὕτω καὶ ἴσπον ἴσπες καὶ ἐνίσπες. τὸ μὲν τὸ προστακτικὸν προπαροξύνεται. ἔνισπες, ὡς ἐπίσχες. ἔπιθες. τὸ δ' ἄνευ τοῦ ς προστακτικὸν προπαροξύνεται. ἔνισπε. ἀκολουθεῖ τῷ ὁριστικῷ.

Ἐννέα, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμόν. ἢ παρὰ τὸ νέα καὶ τὸ ἐν. ἐκ τοῦ ἐννέα διὰ δύο νν, ἔνατος δι' ἑνὸς ν ψιλοῦται. τὸ ε πρὸ τοῦ ἑνὸς ν ψιλοῦσθαι θέλει. ὁμοίως δὲ τὸ η, χωρὶς τῶν συνδέσμων. καὶ εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη. οἷον, ἐνυῶ. ἔνδοι. ἦνις. ἤνιςας. τὸ ἡνία, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵεσθαι γέγονεν, ὁμοίως τῷ ποιήσαντι ἐδασύνθη. προσκεῖται χωρὶς τῶν συνδέσμων, διὰ τὸ ἕνεκα καὶ εἵνεκα.

Ἐννέωροι, ἐνναετεῖς. ὧρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ὀδυσσείας λ. Ἐννέωροι γὰρ τοίγε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν εὖρος. ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι. ὀδυσσείας τ. Μίνως ἐννέωρος βασίλευε διὸς μεγάλου ὀαριστής. οἱ μὲν, ὁ τῆς ἐνναετὴς βασιλεύειν ἤρξατο. ἢ ὁ τὰ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν. ἢ ὅτι, οἱ ὑποτεταγμένοι οὐ ῥᾳδίως πείθονται ταῖς τῶν βασιλέων γνώμαις. ὅθεν φασὶν, ἀνιόντα αὐτὸν εἰς ἴδην δι' ἐνναετίας συντίθεσθαι νόμους καὶ φέροντα διαβεβαιοῦσθαι ὡς ὑπὸ διὸς εἶεν δεδομένοι. Τῇσι δ' ἐνὶ κνωσὸς μεγάλη πόλις ἔνθα μίνως ὀαριστής. ἔστι δὲ τὸ ὁμιλητήν. ὄαροι γὰρ οἱ λόγοι, ἢ μετὰ λόγου συνουσία. καὶ ὀαριστὴς παράφρασις, ἀντὶ τοῦ ὁμιλία παρασκευαστική. Ὁ μῦθος τὸν τῆς εὐρώπης καὶ διὸς μίνωα δι' ἐνναετίας ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδευθησόμενον. καὶ ὡς παρὰ σοφιστοῦ μανθάνειν τὰ δέοντα. ὅθεν τῇ τε γνώμῃ καὶ κρίσει τοσοῦτον διενεγκεῖν, ὡς βασιλέα αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ᾅδου δικαστὴν γενέσθαι τῶν ἀδίκων ψυχῶν. ἡ ἱστορία παρὰ πλάτωνι.

Ἐννεάψυχος κύων, παροιμιῶδες.

Ἐννεάκρουνος, κρήνη ἀθήνησι παρὰ τὸν ἰλισσόν. ἣ πρότερον καλλιρρόη ἐκαλεῖτο. ἀφ' ἧς τὰ λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετῄεσαν. πολύζηλος δημοτινδάρεω δὲ ἴξει. ἐννεάκρουνον ἔνυδρον τόπον. ἐμπορικῇ.

Ἐννῆμαρ, ἀντὶ ἐννέα ἡμέρας. κἂν παρὰ τὸ ἦμαρ ὄνομα συνετέθη, οὐκέτι ὄνομα, ἀλλ' εἰς ἐπίρρημα καὶ ἄκλιτον μετέπεσεν. οὕτως ἕν. καὶ σημαίνει χρόνον ἢ καιρόν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑξῆμαρ. αὐτῆμαρ. πανῆμαρ. οὐδὲν δὲ τῶν εἰς αρ ἐν τῷ ι πρὸ. οἷον ἑξῆμαρ. τὸ δὲ ἦμαρ, ἀεὶ μετὰ ἀκλίτου τίθεται. ἔχειν δὲ αὐτὸ προπαροξύνεσθαι, ὡς παρ' οὐδενὸς συγκείμενον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τόνος παρηλλάγη, ἐπειδὴ ἐξ ἑνὸς ἡ σύνθεσις, οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς αρ συντεθέντων οὐδετέρων προπαροξύνεται, διὰ τοῦτο περισπᾶται. ἔστι δὲ τὸ ἐννῆμαρ, ἐπίρρημα, ὡς τὸ ἑξῆμαρ. αὐτῆμαρ. καὶ προπερισπᾶται.

Ἐννῆν, ἔστι νῶ σημαίνει τὸ νήθω. ὁ παρατατικὸς καὶ ἀντὶ πρώτης συζυγίας, καὶ ἀντὶ δευτέρας. ἀπὸ γὰρ τοῦ νώμενος καὶ κλώμενος, δηλονότι ἀπὸ δευτέρας. τὸ νῶ ὁ παρατατικός, ἔνων ἔνης, ἔνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἔννη. οὕτως ἐρω-

Ἐννεον, ἔστι ῥῆμα, νῶ. ὁ παρατατικός, ⸢ διανός. ἔνεον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔννεον.

Ἐνναέται, οἱ περίοικοι. ἀπὸ τοῦ ναίω τὸ οἰκῶ, ναέτης να-

Ἐννεσίῃσι, διανοήσεσιν. ἐννοίαις. βουλήσεσιν. ⸢ ἔρου. ὥς φησι διονύσιος. καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ε. γίνεται παρὰ τὸ ἐννοίαισι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ὥσπερ ἐπιτομάλα, ἐπιτέμαλα. γίνεται ἐννεσίῃσι, καὶ ἐκτάσει.

Ἐνπύῃ, τινὲς ἐν χόρτῳ. ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς κηριθῆ. πύον γὰρ τὸν πυρὸν δίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ ἐγκάρπῳ.

Ἐνμεσάτῳ, ἐν μεσαιτάτῳ, τόπῳ. κατὰ συγκοπήν.

Ἐνπροδοκῆσιν, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν. τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις τόποις.

Ἐντοῖς κατωτάτω. κάτω, κατώτατος. ἡ δοτική, κατωτάτῳ, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτω. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα.

Ἐν φρεαττοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν ἀθήναις. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. ἀκριβέστερον χρῆσθαι τῷ αὐτοῦ. ὀνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ἀπό τινος φρεάτου ἥρωος. ὡς θεόφραστος ἐν ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ ⸢ νόμων ὑπερ τυρεῖ.

Ἐνσκιρωθείσης, ἐμπαγείσης. σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος.

Ἐντερα, διὰ τὸ ἐντὸς εἶναι, ἔντερα. ζητεῖ εἰς τὸ ἔγκατα.

Ἐντελέχεια, τὸ ἀεὶ ὄν. παρὰ τὸ ἐντελῶς ἔχειν.

Ἐνορχα, ἰλιάδος ψ. Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν, ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.

Ἐνολμίς, ἔστι τρίπους μάντεων οὕτω καλούμενον. διὰ τὸ ἐν ὅλμῳ ποιμηθῆναι γίνεσθαι. ὅλμοι δὲ λέγονται, οἱ τρίποδες τοῦ ἀπόλλωνος. ὅθεν καὶ παροιμία ἐνόλμῳ εὐνάσω. ἀντὶ τοῦ μαντικός. ὁ δὲ σοφοκλῆς ἐνόλβιος.

Ἐνονυχίζει, ἀποδέχεται.

Ἐνοδία, ἡ ἑκάτη, ἐπεὶ κυνηγός. ἡρακλείδης.

Ἐνοσίχθων καὶ ἐνοσίγαιος, ὁ ποσειδῶν. ἐκ τοῦ ἔνοσις, ὅ ἐστι τὴν κίνησιν. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ γαῖα, ὁ σείων καὶ

κινοῦν τὴν γῆν.

Ἐνοχλῶ, ἐκ τοῦ ὄχλος. τοῦτο παρὰ τὸ ἀχλύς.

Ἐνωπαῖς, τοῖς ἐνωπίοις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤπων ὀπαῖς κεῖσθαι, σοφοκλῆς.

Ἐνωπῇ, ἰλιάδος γ. Τρῶες μὲν κλαγγῇ, ἐνωπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς. ἐνωπῇ δὲ κλαγγῇ, ἐπιρρήματα εἰσὶ ποιότητος, ὥς τὸ σιγῇ. γίνεται παρὰ τὸ ὄψ, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. ἡ δοτική, ὀπός. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐνωπῇ. ὁ κανών. τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων.

Ἐνωπῇ, ἰλιάδος ε. ὥς ἐθνικὰ κακὰ ῥέζουσαν ἐνωπῇ, ἤγουν ἐν ὄψει. φανερῶς. παρὰ τὸ ὤψ. καὶ δωρικῶς, ἐνωπά. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα, μεταπλασμός ἐστιν, ὥς κρόκην κρόκα.

Ἐνωπαδίως ἐσιδέσκον. τινὲς ἐνωπαδίως γράφουσι, τὸ ἐναντίους τοῖς ὤπασι ὁρᾶν καὶ γινώσκειν.

Ἐνωπίδες, αἰθεραί παινιαι. παρὰ τὸ ἐξ ὤπεσθαι. δίδυμος.

Ἐνώδια, σὺν τῷ ι τὰ ἐνώπια. ἴσως παρὰ τὸ ἐνοικεῖν. τὰ πρὸ τῶν τόπων εὐθύντηκτα ὄντα. οὕτως ὡρίωνὁ μιλήσιος.

Ἐνωραῖ, ἔχει τὸ ι. λέγεται δὲ ἀντὶ δοτικῆς σιος. μώνης, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ ἐν ἔργῳ. ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ.

Ἐνώμοτος, ἔνοχος τοῖς ὅρκοις. βέβαιος. ἐκ ῥητορικῆς.

Ἐνωμοτίς, τάξις τις στρατιωτικὴ παρὰ λακεδαιμονίοις. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείπειν τὴν τάξιν.

Ἐνωμοτάρχης, τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ λακεδαιμονίοις. ῥητορική.

Ἐνώμα, ἐκίνει. ἐνεούφιζεν. ἀπὸ τοῦ ὦμος ἡ μεταφορά. τοῦτο ἐνωμῶ. καὶ, Ἄρης δ' ἐν χερσὶ πελώριον ἔγχος ἐνώμα.

Ἔντεα, τὰ ὅπλα. παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβάνειν τὸ σῶμα, καὶ ἐν τῷ εἶναι τὸν φοροῦντα. οἱονεὶ σκεπαστήρια τινα ὄντα διὰ τὸ περιλαμβάνειν τὰ σώματα.

Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπίρρημα ὃ σημαίνει τὸ ἔσω. τὰ ἔσωθεν τοῦ σώματος κείμενα. οἱ δὲ, λέγουσιν ἐνδόσθια.

Ἐντύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω.

Ἔντομα, τὰ τοῖς κατοιχομένοις θυόμενα. ἐντέμνεται γὰρ τούτων ὁ τράχηλος. τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἀνακλᾶται. καὶ ἔντομα τὰ εὐνουχισθέντα τῶν προβάτων. τοιαῦτα δὲ ἔθυον τοῖς νεκροῖς ἄγονα, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀγόνους. Καί μιν κυδαίνοντας ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλα. καὶ, Ἠ γ' ἰσαν ἔντομα μήλων.

Ἐντελέχεια, σημαίνει τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιπηδᾶν τῷ πράγματι.

Ἐντροπαλιζόμενος, κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφόμενος. ἐκ τοῦ τρέπω, τροπῶ, τροπίζω. καὶ προσθέσει τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐντροπαλίζω. εἴρηται καὶ χωρὶς τῆς ἐν. ἰλιάδος υ. Πρὶν δ' ὑπὸ μὲν τροπαλίζεο φεύγων. ἀντὶ τοῦ δὲ ἐπεστρέφου. τοιαῦτα δέ εἰσι ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς κω πλεονασμῷ τῆς αλ. οἷον πύκτης, πυκτίζω, πυκταλίζω. ἀνακρέων ἐν σύμφωνον φησὶν, ἀπὸ τοῦ πυκτεύω, πυκταλεύω.

Ἐντρ. ἔξεσον ἔντρ. διασύρεται. σημαίνει δὲ τὸ ἐξέβαλον

τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὅ ἐστιν ἐκορέσθησαν. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ἥσω. ἧκα. ἕμαι. ὁ ἀόριστος, ἕθην. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἕμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἕντο. καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἑῶ. ὁ μέσος, ἕμην. καὶ ἀπὸ τοῦ ἑῶ, εἷμι. ἡ μετοχή, εἵς, καὶ ἀφείς. ἕμαι ἕμην. ἕσο. ἕτο. ἕντο. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἕμεθα. ἕσθε. ἕντο.

Ἐνύπνιον, κατὰ τοὺς ὕπνους ὀνοματικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως, καὶ ἐν ὕπνῳ. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα. ἀπὸ δὲ ὀνόματος, μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Ἐνυώ, πολεμικὴ θεός. καὶ παρὰ τὸ ἐνανέειν, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν. καὶ παρὰ τὸ ἰῶ. ἀπὸ τοῦ ἐνιέναι τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην. ὅθεν καὶ ὑσμίνη. ὅμηρος. Οὔτε πτολίπορ-

Ἐνυάλιος, πολεμικός. παρὰ τὴν ἐνυώ θος ἐνυώ. δαίμονα, ἥτις ἐστὶ προστάτις τοῦ πολέμου. κτητικὸς τύπος γέγονεν, ἐνυώ ἐνυῖος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐνυάλιος, ὁ προσφιλὴς τοῖς τῆς θεᾶς ἐνυοῦς ἔργοις. ἐπιχουροῦντι καὶ ἐνυάλιον. ἀπὸ τοῦ φέρω τὸ φονεύω, ἀποβολῇ τοῦ φ, ἔρω. καὶ κατὰ παραγωγήν, ἐνύω. καὶ ὄνομα ῥηματικόν, ἐνυώ. καὶ ἐνυάλιος.

Ἐνώπιον, ἐπίρρημα τοπικόν. παρὰ τὸ ὤψ ὠπός, ὤπιον, καὶ ἐνώπιον. πᾶν δὲ ἐπίρρημα εἰς ιον τύπου ὑποκοριστικοῦ ὑπάρχον, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται. οἷον βράδιον, τάχιον. ῥᾴδιον. μετώπιον. ἐνώπιον. τὸ δὲ προσωπεῖον, διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ προσενώπιον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοὺς δέξιν τὰς τῶν ὀδόντων τρίχας, διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ

Ἐξάκλινον, ἑξάπουν. ἀττικῶς μὲν τῶν θυρῶν. ἑξάπουν, καὶ ἑξάκλινον λέγεται. ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ ἑξάπηχυς. καὶ παρὰ πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἑξάπουν. φυλάττεται δὲ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει τὸ τέμηνον λεγόμενον. καὶ ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. ἡμεῖς δὲ πεντάμηνον. ὀκτάπουν, καὶ ἡμεῖς ὀκτάπουν. εἰ οὖν ἄρα τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάσσεται, ὁ δὲ ἓξ ἀριθμὸς τὸ ξ ἔχει, φυλάσσοντες ἄρα τὸ τέλος, ἑξάκλινον λέγοντες. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐδὲ μίαν λέξιν ἔχομεν εἰς δίπλουν καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλασσομένην. εἰσὶ δὲ αἱ φυλασσόμεναι ἐν παραθέσει. οἷον Πὺξ μὲν ἐνίκησε λὰξ πόδι κινήσας. εἰ οὖν ἑξάπους ἐν συνθέσει, ὀφείλει γενέσθαι καὶ μὴ καταλήγειν εἰς διπλοῦν. ἀνάλογον ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον ἑξέτης. Ἑξέτεα λάμπην. καὶ ἑξάετες ἤνασσεν. οὐκ ἔστιν οὖν πλεονασμὸς ὡς πλανῶνταί τινες. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ κις. οἷον ἑπτάκις. ἑπτάμηνος. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ. τέσσαρες, ὁ ἀριθμός, τετράκις τὸ ἐπίρρημα. παρὰ τοῦτο τετράμηνον. οὕτως οὖν ἑξάκις, ἑξάκλινον. ἑξάπουν ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος, καὶ πονηρός. αἰσχίνης δὲ ἐπίτιμος

λιμένος εἴρηκεν.

Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν. τὸ ε, πρὸ τοῦ ξ δασύνεται. τὸ δὲ ἐξάδιον, ψιλοῦται. ἐπειδὴ φορεῖται τὸ ὅπλον. λεξάδιος, καὶ ἐξάδιος. ὡς ὀβριάρεως καὶ βριάρεως. οἶλαξ καὶ ἶλαξ.

Ἐξάντης, ἐξεστηκὼς. μαινόμενος. ἢ ἀσφαλὴς, καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης. οἷον, ἐξεῦ ἀνύεσθαι μετὰ τὴν ἐξάντην νόσου. τὸ ν ἐγκεῖται δι᾽ εὐφωνίαν.

Ἐξάλος. τινὲς κατὰ συναλοιφὴν, ἔξω ἁλός. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἁλός. ὡς τὸ, Ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων, ἀντὶ ἔξω βελῶν.

Ἐξακέσαιο, ἰάσαιο. ἀπὸ τοῦ θεραπεύω. ἀκέσω. ὁ ἀόριστος, ἤκεσα. ἠκεσάμην. καὶ τὸ εὐκτικὸν, ἀκεσαίμην.

Ἔξαρνος, ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων, καὶ ἀρνούμενος κα- ⟨βόλου.

Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς. τουτέστι τὰς εὐχάς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώ- ⟨θασι ποιεῖσθαι.

Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσοι.

Ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι θουκυδίδης.

Ἐξαυστὴρ, ὅ ἐστι σκεῦος τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὐστὴρ, καὶ ⟨ἐξαυστήρ. αἰσχύλος.

Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν. καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ οὐ διέσωσεν, οὐδὲ συνηύξησε. κυρίως μὲν ἐπὶ ἀμπέλου ἐπικαυμένης τοὺς λεγομένους ὀφθαλμοὺς φασὶ τὸ ἐναμβλῶσαι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι. καὶ ἀμβλωθρίδιον. τὸ ἐφθαρμένον.

Ἐξαμφοτερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περι- ⟨στῆσαι.

Ἐξάθοω. ἐξάθοω δ᾽ ἐπὶ πόντον ἔβησεν. ἐκ δὲ τοῦ ἄθω ὅ ἐστιν ὄρος ὑψηλὸν τῆς θρᾴκης ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ ἔβη. ἰλιάδος ξ. πλανώμενοι τινὲς ἀναγινώσκουσιν ἐξάθοω. οὐ γὰρ δύναται γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ω ἐπίπλεον ἡ ὀξεῖα. οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε, ὡς τὸ πόλεων. ἀμφίβολον. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἄθως ἄθω, διὰ πλεονασμοῦ τοῦ ο. εἰ δὲ εἴρηται ἄθοος ἄθοου ἄθοω. οὐκ ἐπιπλεονάζει. ἡρωδιανὸς περὶ ⟨παθῶν.

Ἐξάπινα, ἐπίρρημα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανὴς, ἄφνα καὶ ἄπινα.

Ἐξαίρετοι, εὐειδεῖς. ἐπίλεκτοι. αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι. ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναῖκες. τὸ ἀρσενικὸν, ἐξαίρετος. ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρίνω, γίνεται αἱρετὸς, καὶ ἐξαίρετος. προπαροξύνεται. ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ετος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεσθαι θέλουσιν. ἀεὶ δείκετος. ἀμεμάκετος. χωρὶς εἰ μὴ ἁπλᾶ ὄντα, πρὸ τοῦ ε τὸ π ἔχει, διὰ τὸ ἰαπετός. ἢ ἀπὸ ῥημάτων συντεθείη, διὰ τὸ ἐπωνυμετός. σεσημείωται τὸ ἀφιετός.

Ἐξαίτους, ἀπὸ τοῦ ἐξαιρέτους κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ⟨ἐξαιτεῖ.

Ἐξαίρεσις, τόπος τις ἀθήνησιν. ἔνθα ὑπεξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο.

Ἐξαίσιον, ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, γίνεται παρὰ τὸ αἶσαν, ἥτις δηλοῖ τὸ πρέπον. οἱονεὶ τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος. ὅτε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ὡς παρὰ τὸ ἐκνομίως παρὰ ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ μεγάλως.

Ἐξαίσια, πάντες ἐπέκεινα θαύματος. ὑπερβαλλόντως.

Ἐξεσίην, ἐξεσίην ἐλθόντι. ἰλιάδος ω. ἀντὶ κατὰ δημοσίαν ἔξοδον καὶ πρεσβείαν. ἐξεσία γὰρ, ἡ δημοσία πομπὴ καὶ πρεσβεία. ἀπὸ τοῦ τὸν πρεσβεύοντα ποῦ ἐξιέναι. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω.

Ἔξεμεν. καὶ μή σ᾽ ἔξεμεν ἄψ ἐς ἀχαιούς, ἀντὶ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολῦσαι. ὅ ἐστι καὶ τὸ κρατῆσαι, καὶ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ ἀπαρέμφατον, ἕμεν καὶ εἶναι, ὡς θεῖναι, θέμεν.

Ἐξαιρῶ, εἰς τὸ ἱεροφοίτης.

Ἐξέρρω, ἐξεβλάβη. ἐξεκόπη ἡ κίνησις. παρὰ τὸ ῥῶ ῥῆμα, ὅ ἐστι τὸ κόπτω. ὅθεν ῥῶσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν, καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω. ὡς τὸ, Οἶνός σε τρώει μελιηδής. τὸ δὲ παράγωγον αὐτοῦ, ῥώω. ἐξ οὗ παράγωγον ῥῶμαι. καὶ παρῳχημένος χρόνος, ἔρρων, καὶ ἐξέρρων. ὡς ἐδάνθε-

Ἐξείδιον, ὅ ἐστι τὸ ἕξιν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἕξεως γενικῆς ⟨δων. ἐστὶ, γίνεται διφθόγγον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἕξιος, ἐξίδιον διὰ τοῦ ι.

Ἐξεῖ, ἀντὶ ἔξεισι. ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, παράγωγον, εἶμι. ὁ παρατατικὸς, εἶν. τὸ δεύτερον, εἶς. τὸ τρίτον, εἶ. καὶ ὡς παρὰ τῶν εἰς ω γίνεται προστακτικὸν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μι σχήματος, ὡς κλινοῦν, καὶ ἀκλινοῦν. ἴστη, ἀντὶ ἴσταθι. καὶ ἐμπίπλη, ἀντὶ ἐμπίπλαθι. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, γίνεται εἶ. ἐν συνθέσει δὲ ὕστερον προστακτικὸν, ἔξει τὰ σκῶν τιν λαβών. ἢ ἐκ τοῦ ἐξεῖμι συνθέτου σχήματος τῷ εἰρημένῳ λόγῳ.

Ἐξείης, ἐφεξῆς. ὀρθῶς. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τάξεως. ἀπὸ τοῦ ἑξῆς πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου.

Ἐξειλῆσαι, τοῦτο λέγουσιν οἱ ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν. ἐοίκασι δὲ μεταφορικῶς λέγειν. ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἀναλυόντων ἑαυτούς. λέγει γὰρ πλάτων ἐν ἑβδόμῳ νόμων περὶ πάλης οὕτω. Τὰ δὲ ἀπὸ ὀρθῆς πάλης ἀπ᾽ αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσεως. μετὰ φιλονεικίας τε καὶ καταστάσεως διαπονούμενα.

Ἐξηγηταὶ, οἱ τοὺς νόμους τοὺς αἰγυπτίων διδάσκοντες, καὶ ὑποδεικνύοντες, περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος ἐστί. καὶ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ἐξηγητὴς οὖν ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος. καὶ πᾶν ὁτιοῦν πρᾶγμα. ζήτει εἰς ⟨τὰς διαφοράς.

Ἐξιονῆσθαι, ἀντὶ τοῦ καταντλεῖν. ὅθεν καὶ ἠιόνες οἱ αἰγιαλοί, διὰ τὸ καταιονεῖσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. αἰονήματα γὰρ τὰ καταντλήματα.

Ἐξηυλημένα καὶ παρεξηυλημένα, ⟨φασὶν οἱ ἰατροί. αἱ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν οὕτω λέγονται. καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιὰ καὶ κατατετριμμένα.

Ἐξίτηλον, τὸ ἀφανές. παρὰ τὸ ἐξιέναι τοῦ δήλου, ὅ ἐστι τοῦ φανεροῦ. ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. ἢ τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἐγγὺς ὂν ἀφανισμοῦ. ἐξίτηλα παρὰ τῷ θεολόγῳ, ἤγουν ἀφανῆ. ἀτελῆ. χαῦνα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας, ἥτις ὅταν μὴ ἔχῃ τὸ τῶν δευσοποιῶν βάμμα, τὸ χρῶμα ἐξίκει τὸ τοῦ ἐξιτήλου, ὅ ἐστι τὸ τοῦ ὁμοίου. ἐξίτηλος οὖν καὶ ἐξίτηλος οἶνος, ὁ ἀνόμοιος ἑαυτῷ. ὅθεν τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως εὗρον τὸ δευσοποιόν. τίθεται κυρίως

ἡ λέξις ἀπὸ τῶν βαπτομένων ἐρίων. δευσοποιός γὰρ λέγεται βαφὴ ἡ ἔμμονος καὶ δυσέκπλυτος ἔχουσα τὸ ἄνθος. καὶ Πλάτων δὲ δὴ ξανθὴν δευσοποιὸν εἴρηκε τὴν ἔμμονον. καὶ δευσοποιὸς πονηρία, ἀντὶ τοῦ ἔμμονος καὶ δυσέκπλυτος.

Ἐξιτήριοι, εὐχαὶ ἐφοδίοις τοῖς πρὸς ἔξοδον ἔχουσιν, ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἴημι τὸ πορεύομαι. ἢ εἶμι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. ἴτε. ἰτός. ὄνομα ἰτήριος, καὶ ἐξιτήριος.

Ἐξούλης, ὄνομα δίκης. οἱ δίκην κινήσαντες ὥστε ἀποβαλεῖν χώραν ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μετὰ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην ἐσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας, ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη λέγεται ἐξούλης, ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅ ἐστι κωλύειν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλλειν.

Ἐξουρίας πνεῖς. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἔλεγον. ἐκφορική. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. παρὰ τὸν οὖρον, ὃ σημαίνει τὸν φορὸν ἄνεμον.

Ἐξοιχνεῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐξίασιν. οἴχω, οἰχνῶ. οἰχνοῦσι, καὶ ἐξοιχνεῦσιν.

Ἐξυπανέστη. τὸ αὐτό ἐστιν ὑπανέστη καὶ ἐξυπανέστη. ἰλιάδος β΄. ἢ ὅτι αἱ προθέσεις ἐπισυντιθέμεναι, λέγει ὁ κανὼν διεγείρουσι τὴν ἔμφασιν περὶ τὸ πλέον. οἷόν ἐστι τὸ, Προπροκυλινδόμενος, καὶ παρακαταθήκην. ἐξυπανέστη. διὰ τῆς ὑπό, τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν. διὰ τῆς ἐξ τὴν εὐθύ. διὰ τῆς ἀνά, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν.

Ἐξυπογύου, ἐξ ἑτοίμου. ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αὐτίκα, καὶ ἀπερισκέπτως. ὑπόγυον γὰρ, σημαίνει πρόσφατον. ἐγγύτατον. τὸ ἐγγὺς γεγονὸς πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός. φυγή. τοῦτο δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ὄστρακον ἐτίθει ἐπιγεγραμμένον. ἑξακισχιλίων δὲ γενομένων, φυγὴ δεκαέτης ἐψηφίζετο τοῦ κρινομένου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀστράκου εἰς ὃ ἐνέγραφεν ἕκαστος Ἀθηναῖος. εἰ δέον μεθίστασθαι τῆς πόλεως. ὠνομάσθη δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὑπερέχοντας τοῖς φρονήμασι κολούειν. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Ἐξορία, παρὰ τὴν ἐξ πρόθεσιν καὶ τὸ ὅρος, ὃ σημαίνει τὸν ὁρισμόν. καὶ ἔστιν ὅρος. λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. καὶ ὅρος τοίνυν ὁ ἔξωθεν τοῦ ὡρισμένου τόπου ὤν.

Ἐξορίσαι, ἀπὸ τοῦ ὀροῦ τοῦ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ συιδίοις ὁμιλῶν, οὕτω τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δεῖ πλέον τοῦ βδῆλαι καὶ ἐξορίσαι τυρὸν καὶ πυῆναι

Ἔξοχος, παρὰ τὸ ἐξέχω. τὸ οὐδέτερον ἔξο- κώδιον. χον. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἔξοχα. καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ, ὄχα. ὅθεν τὸ, Ὄχ' ἄριστος ἁπάντων.

Ἐξουσία. ἔχω. ἕξω. ἡ μετοχή, ἕξων ἕξοντος. τὸ θηλυκόν, ἕξουσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐξουσία.

Ἐξομόσασθαι, οἱ μὲν τυχόντες τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἶτα μετὰ ταῦτα μὴ βουλόμενοι τὴν κατὰ μὲν τυχεῖν, ὀμνύουσι μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο λέγεται ἐξομόσασθαι.

Ἐξωμοσία. τὸ μετὰ ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά, ἐξομόσασθαι ἐστίν. οὕτω Δημοσθένης.

Ἐξωμίς, χιτὼν ἅμα τε καὶ ἱμάτιον. ἦν γὰρ ἑτερομάσχαλος. καὶ ἀναβολὴν εἶχεν ἣν ἀνεδῶν τὸ ἱμάτιον ποιοῦμεν. διόπερ καὶ οἱ κωμικοὶ ἐπ' αὐτῆς, ποτὲ μὲν ἐνδῦναι, ποτὲ δὲ ἀναβάλλου φασίν. ἦν δὲ τῶν δούλων ὁ τοιοῦτος χιτών. ὁ δ' ἀμφιμάσχαλος, τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀστῶν, οὐκ ἐπισκεπάζων τοὺς βραχίονας. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ θοιμάτιον ἐξωμίδα τὸ μικρὸν καὶ εὐτελές.

Ἔξωρος, παλαιός. ἢ ἑξαέτης. ὧρος γὰρ ἐκφορική. ὁ ἐνιαυτός. λέγονται ὧροι καὶ αἱ γραφαί. λέγεται καὶ ὁ

Ἔξω. ἐξωσπλῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης. ἄκαιρος. ἕως ὅπου Γάρφασιν ἔστι πορεύεσθαι, στήλας ἔστησεν Ἡρακλῆς. πάντα γὰρ τὰ ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ἐπιρρήματα, χωρὶς τοῦ ι γράφονται. οἷον ἄνα, ἄνω. κάτα, κάτω. εἰς, εἴσω. οὕτως οὖν καὶ ἐξ, ἔξω. καὶ πρός, πρόσω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα χωρὶς τοῦ ι γράφονται. οἷον ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω. ἔξω, ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω. πέραν, περαιτέρω, καὶ περαιτάτω. ὅσοι γοῦν τὸ ἐγγυτάτω. ζήτει εἰς τὸ περαιτέρω.

Ἐξώκειλεν, ἀντὶ ἔξω τοῦ κέλλειν ἐγένετο. κέλλειν δέ ἐστι τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι. ἐξ οὗ καὶ κέλευθος ἡ ὁδός. παρὰ τὸ κέλλω. ὁ μέλλων, κελῶ. ὁ ἀόριστος, ἔκειλα. ὁ δεύτερος, ἔκελον. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐνεστὼς καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀκέλλω. ὁ μέλλων, ὀκελῶ. ὁ ἀόριστος, ὤκειλα. ἀντὶ ἐξῆλθεν. ἔπεσεν. αὐτὸ νηὸς ἐξέβαλεν. ἐξέρριψε. καὶ ἐξοκεῖλαι, ἐξορμῆσαι καὶ ἐκδραμεῖν. ἀπὸ τῆς τοῦ πνεύματος φορᾶς.

Ἐξωφρυωμένοι, ἐξηρμένοι. ὑπερηφανευόμενοι. ἀπὸ τῶν ὀφρύων.

Ἐξουδένωται. ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενός, γίνεται ῥῆμα περισπώμενον οὐδενῶ. οὐδενώσω. οὐδένωκα, οὐδένωμαι καὶ ἐξουδένωμαι.

Ἐξουθενῶ. ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τοῦ τε συνδέσμου καὶ τοῦ εἷς ἑνός, γίνεται οὐδενῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ.

Ἐξωμίς, χιτὼν ὤμου καὶ ἱματίου. τὴν ἑκατέρου γὰρ χρείαν παρεῖχε. χιτὼν μὲν ὅτι ἐζώννυτο. ἱματίου δέ, ὅτι ἀνεβάλλετο. τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτος ὤν, καὶ πρὸς τοῖς ὤμοις ἀνοίγματα ἔχων, ἀφ' ὧν αἱ χεῖρες ἐξεχέλουντο, ὁπότε καὶ ἐζώννυντο. ἐκ τούτου ἐξωμὶς ἐκαλεῖτο. ἀνεβάλλετο δὲ θατέρας χειρὸς ὑποστελλομένης, καὶ κάτωθεν πρὸς τοὺς πόδας ἕως τῶν ὤμων ἐπαναπτυσθείσης αὐτό. μηδὲν ζώνης δεόμενον.

Ἐούσης. ἔω τοῦ ὑπάρχω. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἡ μετοχή, ἐών. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν. καὶ τὸ θηλυκόν, ἐοῦσα ἐούσης, καὶ οὖσα. καὶ πλεονασμῷ

τοῦ ι, γίνεται οὐκία. ἢ παρὰ τὸ ἴσος.

Ἑῶν μετοχή ἐστιν ἀορίστου δευτέρου. διὸ οὐδέποτε μετοχὴ ἐνεστῶτος ὀξύνεται, πλὴν τοῦ ἑκών. καὶ οὐδέποτε δευτέρου ἀορίστου μετοχὴ βαρύνεται, πλὴν τοῦ πέφνων. ὥστε τὸ ἑῶν δεύτερος ἀόριστός ἐστι. κλίνεται ἑόντος καὶ ὄντος. τὸ δὲ ἑὼν τοῦ ὤν, ἐντελέστερόν ἐστιν. ἑῶ ὦ· καὶ ἑών, ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

Ἐοικώς, ἐοικότος. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶκα. καὶ ἐν διαλύσει, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα. ἡ μετοχὴ ἐοικώς. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴκω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶκα, τῷ λόγῳ τῆς παραληγούσης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. ἢ ἐκ τοῦ εἶκα μέσου παρακειμένου ἔοικα καὶ ἔοικα. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ὁμοιοῦν. τὸ πρέπειν, καὶ τὸ φαίνεσθαι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. τὸ ὁμοιῶ. ὡς τό, Ὀδυσσῆι ἐοικώς. τὸ πρέπει. ὡς τό, Ἔοικε τοι οὔτοι ἀεικές, Ἰλιάδος ι. ἀντὶ τοῦ πρέπον σοί ἐστιν. καὶ οὐκ ἔστι σοι ἀπρεπές. τὸ φαίνεται, ὡς τό, Ὡς ἔοικεν ἡ τῶν φρενῶν ἐναλλαγή. καὶ ὁ Πορφύριος. Ἔοικε δὲ μήτε τὸ γένος, μήτε τὸ εἶδος ἁπλῶς λέγεσθαι.

Ἔοιγμεν, ἐκ τοῦ ἐοίκαμεν πρώτου τῶν πληθυντικῶν γίνεται. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν, ἔοιγμεν. ὡς δεδοίκαμεν, δέδοιγμεν.

Ἐοικυῖα. ἐκ τοῦ ἐοικότος, τὸ θηλυκὸν ἐοικυῖα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἰλιάδος ς. Ζωῆσι νεκύσσιν ἐοικυῖαι.

Ἐῴκειν. εἴκω. ὁ μέσος παρακείμενος, εἶκα. κατὰ διάλυσιν, ἔικα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἔοικα. ἢ ἐκ τοῦ εἴκω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶκα. τὸ γὰρ ε, ἡνίκα εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον, λέξω, λέλογα. πείσω, πέποιθα. οὕτως εἴκω, οἶκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠοίκειν. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων· ὅτι οὐδέποτε λέξις ἑλληνικὴ εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ η ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο. χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ κατὰ διάλεκτον. πρόσκειται εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ, διὰ τὸ ἠοῦς ἠοῖ. καί, Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι. κατὰ διάλεκτον, διὰ τὸ ἠώς. οἱ γὰρ Ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν ἠόα. κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου. καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο. τὸ δὲ ο, ἠμείφθη εἰς ω. καὶ ἔμεινε τὸ ι προσγεγραμμένον. ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέστειλε τὸ η εἰς ε. ἡ δὲ δευτέρα, ἐξέτεινε τὸ ο εἰς τὸ ω, καὶ ἐγένετο ἐῴκειν. τούτου τὸ γ΄ τῶν πληθυντικῶν, ἐῴκεσαν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐώκεσαν.

Ἔοργα. ἀπὸ τοῦ εἴργω εἴρξω. ὁ παρακείμενος, εἶρχα. ὁ μέσος, εἶργα. διαλύσει, ἔεργα. καὶ τροπῇ, ἔοργα. οὕτως ἐγένετο καὶ τὸ ἑώλπειν, καὶ ἐώργειν καὶ τὰ ὅμοια. ῥέζω. ὁ μέλλων. ῥέξω. ὁ παρακείμενος ἔρρεχα. ὁ μέσος ἔρρογα. ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ ὑπερθέσει, ἔοργα. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐώργειν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠόργειν. ἀλλὰ κανών ἐστι. τούτου χάριν ἔσταθεν γίνεται ἡ ἐπέκτασις. καὶ ἡ μετοχὴ ἐοργώς. Κάτθαν' ὁμῶς ὅτ' ἀεργὸς ἀνήρ, ὅ τε πολλὰ ἐοργώς. ἀντὶ τοῦ ἐργασάμενος. Ἰλιάδος ι.

Ἑώρταζον. ἑορτάζω. καὶ ὁ παρατατικὸς ὤφειλεν εἶναι ἠώρταζον. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξις εὑρίσκεται ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ η, ἐπιφερομένου τοῦ ο, τούτου χάριν ἐγένετο ὑπερβιβασμός. καὶ ἡ μὲν παραλήγουσα ἐξέτεινε τὸ ο, εἰς ω. ἡ δὲ ἄρχουσα, συνέστειλε τὸ η εἰς ε καὶ ἐγένετο ἑώρταζον.

Ἑώρων, ἀπὸ τοῦ ὁρῶ. ὁ παρατατικός, ὥρων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑώρων, τῆς δασείας φυλαττομένης. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰνοχοῶ, ὁ παρατατικός, ᾠνοχόουν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐῳνοχόουν. καὶ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὠνοῦμαι, ὤνημαι, καὶ ἐώνημαι.

Ἔωσαν, ἀπὸ τοῦ ὠθῶ τὸ ἀπωθῶ. ὁ μέλλων, ὤσω. ὁ ἀόριστος, ὦσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωσα.

Ἐῷγε, ἀπὸ τοῦ οἴγω. ὁ παρατατικός, ᾦγον, ᾦγε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. ζητεῖται ποίου χρόνου ἐστὶ τὸ ἔοικε καὶ εἶκα, ἐπειδὴ γίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ ὁμοιῶ. ὁ παρακείμενος, εἶκα. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴκω εἴξω εἶχα. ὁ μέσος, εἶκα. λέγουσιν οὖν ὅτι μέσος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ εἴκω. οὐ γὰρ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ εἴδω. ὅτε γὰρ ὁ ἐνεστὼς ἐνεργητικῶς δηλοῖ, τότε καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐνεργητικῶς σημαίνουσιν. οἱ δὲ μέσοι, πολλάκις ἐκφεύγουσι τὴν σημασίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πέπηγα.

Ἑορτάζω, ἐκ τοῦ ἑορτή. τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐροτὴ καὶ ἑορτὴ καθ' ὑπερβιβασμόν. ἧς ἐρῶσι πάντες. ἐτυμολογεῖται δέ, παρὰ τὸ εἰς τὰ ἱερὰ ὁρούειν, ὅ ἐστιν εἰς τὰ ἀγαθὰ ὁρμᾶν, ὅθεν καὶ δασύνεται. οἱ μὲν γὰρ

Ἑόλητο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐτετάρακτο. Ἴωνες φιλοῦσιν. ἔστι καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου. Ἡ μὲν ἄρ ὣς ἑόλητο, νόον μελεδήμασι κούρη. Ἀπολλώνιος.

Ἕωμεν. Ἐν τῷ κ' ἕσσεαι οὐ μὴν ἔγωγε μετὰ μνήμης ἥρας ἕω. ἀνέρχεσθαι οὐκ ἕω. ὅταν δὲ ἐγκλινόμενον ἢ, ἐξ ἑτέρου. ἕωμι, ἕως, ἕω. βοῶμι, βοῶς, βοῶ. δωρικῶς γάρ, τὰ εἰς ω κιρνᾶται. ἀπὸ ἡμέρας εἰς α μακρόν. καὶ γὰρ βοῆς λέγουσι καὶ ὁρῆς, καὶ τιμῆς.

Ἕως. ἡ ἕως, τῆς ἕω. παρὰ τὸ ἕω τὸ φωτίζω, ἔυως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἕως. σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν. ἢ διὰ τὸ ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακλίνεσθαι. ἢ διὰ τὸ ἵεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. ἀπὸ τῆς ἕω γίνεται ἑῷος καὶ τὸ κτητικὸν σὺν τῷ ι. Ἐπικλείοντες ἑῷον Ἀπόλλωνα. Ἀπολλώνιος. ἐκ τῆς ἕω φέρεσθαι, τουτέστιν ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

Ἑωσφόρος, ὁ ἀνατολικὸς ἀστήρ. πρωϊνός. ὁ τὴν ἕω ἀνατολὴν φέρων. ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλεῖται.

Ἕωλος, ὁ χθεσινός. καὶ ἕωλον ὄψον, τὸ χθεσινόν. παρὰ τὸ ἕω τὴν ἡμέραν, γίνεται ἕωλος. Φιλόξενος δὲ λέγει ὅτι γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥημάτων ὀνόματα εἰς λος. οἷον, φείδω, φειδωλός. αἰτῶ, αἰτωλός. ἁμαρτῶ, ἁμαρτωλός. οὕτως καὶ παρὰ τὸ ἕω τὸ κορεννύω γίνεται ἕωλος. ὅταν γὰρ κορεσθῶμεν τινός, ἐάσαμεν τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἑξῆς

φυλάττοντες, ἑωλαλίγειν.

Ἑωλοκρασία, ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι, καταχεῖν τῶν ἑώλων δειπνῶν τοὺς ζωμούς, πρὸς τιμὴν τὴν παιδίον τε ῥαμμένοι. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ἐήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα. ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ αἰσχίνης. ἢ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη. ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν, παρὰ τὸ τῇ ἕω λανθάνειν. ἢ ἕωλον τὸ λιτόν. ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν. παρὰ τὸ ἕω ὃ σημαίνει τὸ πάνυ. ἢ μάταιον. ψυχρόν. ἀνωφελές. ἀνίσχυρον. κενόν, ἤ λιμώδης. ἢ δείκασιν πινον ἀλλήλοις παρὰ ἀθηναίοις οἱ νέοι, ὧν ἑκάστου κρατῆρ οἴνου ἐτίθετο. καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἑωλοκρασία. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ κατηγορίας ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἕω, σημαίνει ἕξ. τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περισπώμενα. ἕω, τὸ ἐνδύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον. ἕω, τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἕος καὶ ὁδός. ἕω τὸ ὑπάρχω, ἀφ' οὗ καὶ ἔσεται καὶ ἔσται. ἕω τὸ τελῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἕως καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας τελείωσις. ἐῶ τὸ συγχωρῶ, ἀφ' οὗ καὶ ἐάσας. ἐῶ τὸ καθέζομαι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἧμαι, ἕεμαι ἧμαι, κάθημαι.

Ἐπαγωγή, πειρασμός, ἢ ζημία, ἢ αἰχμαλωσία, ἢ τὶ τὸ ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν.

Ἐπαγωνίζεται, φιλονεικήσει. προσκαρτερήσει. ἐκ τοῦ ἐπαγωνίζω.

Ἐπάκριος ζεύς. ἐπ' ἄκρας γὰρ τῶν ὀρῶν ἱδρύοντο βωμοὺς τῷ διΐ. οἷον τοῦ ὑμηττοῦ. τοῦ πάρνηθος. πολύζηλος μουσῶν γονῆς. Ἱερὸν γὰρ ὄντε τύχης ἐπακρίου διός.

Ἐπακρία χώρα. ἀθηναίους πάλαι κωμηδὸν οἰκοῦντας, πρῶτος κέκροψ συναγαγὼν, κατῴκισεν εἰς πόλεις δυοκαίδεκα. καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ κεκροπίαν προσηγόρευσε. δύο δὲ τετράπολεις ἐκάλεσεν ἐκ τεσσάρων πόλεων, ἑκατέραν μοῖραν καταστήσας. ἐντεῦθεν δὲ λοιπὰς ἐπακρίδας ὠνόμασε. καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς ῥισὶ νόμω νόμους αὐταῖς ἐπακρία ἐκαλεῖτο. ἐν τορικῷ.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τὰς κύνας. ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς ἡ ἁλιάς, ἐπακτρία. καὶ ἐπακτρίς

Ἐπακτροκέλης. συνετέθη ἔκ τε κέ- ⟨ἐπακτρίδες. λητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα λῃστρικά. ἡ μὲν ἐπακτρίς, ἐκ τοῦ κατάγειν τὰ συλώμενα. ὁ δὲ κέλης, εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν. κουφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα μίνως.

Ἐπακτὸς ὅρκος, ὃν ἄν τις ἑκὼν αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπάγηται. τουτέστιν ὃν αἱρεῖται. δηλοῖ δὲ τοὐναντίον, ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος, ἀλλ' οὐκ αὐθαίρετος. εἰσὶ δὲ ὅρκου τρία εἴδη. ἀπώμοτος. κατώμοτος. ἐπακτός.

Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

Ἐπάκτιον, μέγαν. ὑψηλόν.

Ἐπάλμενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι τὸ πηδῶ, ἁλλόμενος. καὶ συγκοπῇ.

Ἔπαλξις, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους. ἐκ τοῦ ἀλκῶ τὸ βοηθῶ. ὁ μέλλων ἀλξῶ. ὅθεν ἐκ ματινοῦ, ἄλξις. καὶ ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεως πεσὼν πατεῖς. ἢ ἐπαλέξησις τίς οὖσα. οἱ, Πολλοὺς μὲν τὰς ἐπάλξεις ἠγάγον ἢ τεσσαπτίσας ὑπερβολῇ. μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σαφὲς ἐπιτρέψαντας. λιβάνιος. ἀπὸ τοῦ ἀλεξῶ περισπωμένου. ἔστι δὲ ἐξοχὴ τειχῶν. ἀψίς. ἔστι δὲ καὶ δικαστήριον τῶν

Ἐπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλ- ⟨φοινικῶν. ξεως τῷ κανόνι τοῦ ἀσκαλωνίτου. ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ις διὰ τοῦ ιτης γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ναυκράτης, ναυκρατίτης. ταμιάθις, ταμιαθίτης.

Ἐπανακρούσαι, ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν ἀνακρέψαντες πρύμναν ἀνακρούωνται. ἵνα εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπάρουρος, ὁ Δυσσείας λ. οἱ μὲν ἐπάρουρος ἀπέδοσαν, ὁ ἐπὶ φύλαξ. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. δικαστῶν ὀξυτόνως προσφέρεσθαι, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος, ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος. τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν.

Ἐπαοιδή. Ἰστέον ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία. ὅμηρος. Παῦε δ' ἐπαοιδῇ αἷμα κελαινόν. καὶ πίνδαρος περὶ τοῦ ἀσκληπιοῦ. Τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς.

Ἐπαγγέλλαι καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν πεπορευμένων καὶ δημηγορούντων, οὐκ ἐξόν. καὶ ἐπήγγειλε, προσεκελευεν. προσέταττε. λέγεται δὲ παθητικῶς. καὶ ἐπαγγείλασθαι λέγεται, τὸ κελεύειν, ἢ καταγγέλλειν.

Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ πάτνη καὶ φάτνη, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα. ὁ μέλλων, πατήσω. καὶ συγκοπῇ, πάσω. καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ παρὰ τὸ μασῶ μασήσω ἐμάσησα. συγκοπῇ, ἔμασα. ἐμάσαντο. καὶ ἐπάσαντο. παρὰ τὸ μασᾶσθαι, γέγονε τοῦ μ εἰς π, καὶ τοῦ τόνου ἐναλλαγέντος. καὶ πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι. Καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο.

Ἐπασσύτεροι. ἐπ' ἀλλήλων τὸ ἑξῆς. ἐξ αὐτοῦ ἀσσότερος. καὶ ἐπασσύτερον, τὸ συνεχὲς καὶ πυκνόν.

Ἐπαύλεις, μάνδραι βοῶν καὶ προβάτων αὐλαί.

Ἐπαυλία λέγεται, καθ' ὅσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ τῆς σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων, καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος. εἶτα ἄλλοι πάντες ἀκολούθως ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσοῦ λευκανίδας σμήγματα. φορεῖα. κτένας. κοίτας. ἀλαβάστρους. σανδάλια. θήκας. μυράλιφα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαυλίαν τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι. ἐν

ἢ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη.

Ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ. ὡς παίω, παύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπαῦρον. ἐὰν ἐπαύρω, ἐπαύρωμαι. ἐπαύρηται. Οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς πρώτη ἐπαύρηαι. ἰλιάδος ο. ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύσῃ. ἀπολαύσῃ.

Ἐπαυτοφώρως σὺν τῷ ι. ἐκ τοῦ φὼρ φωρὸς ὁ κλέπτης, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, γίνεται αὐτόφωρος, καὶ ἐπαυτόφωρος. σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ τῇ κλοπῇ ληφθέντα. ἢ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλόντα.

Ἐπαψθέμεναι, πάλιν ἐπικλῶσαι. ἢ ἐπιθεῖναι.

Ἐπαιγίζων, λάβρος ἐπαιγίζων. σφοδρὸς ἐπιπνέων. ἐκ τοῦ αἰγὶς, αἰγίζω. αἰγὶς δέ ἐστι, συστροφὴ ἀνέμου.

Ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ αἰτῶ αἰτήσω αἰτητὴς καὶ ἐπαιτής.

Ἐπένεξις, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω ἐνέξω, ἔνεξις καὶ ἐπένεξις.

Ἐπενεγκεῖν δόρυ. ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. ὡς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἀτθίδων φησὶν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου φασὶ κατὰ πεπηχέναι τὸν ἐρεχθέα τὸ πάθος σημαίνοντα, διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι, τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. ἐξηγητική.

Ἐπενήνεον, ἐπεπόρευον. ἐκ τοῦ εἷς ἑνὸς, ἑνῶ ἑνήμα. ἤγουν τὰ διῃρημένα ὡς ἐν ἄγω. ἤνεον ἐνήνεον. καὶ ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, κάλλιόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ὡς τὸ ἐπιλωμένη ἢ μαδῶσα ἢ ὀλίγον ἔχουσα, πῶς ἂν ἁρμόζοι τὸ ἐπανθεῖν, ὃ σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ. ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι. ὅθεν καὶ ἔθειρα ἡ θρίξ. μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, γίνεται ἐνέθω. ὁ μέλλων, ἐνήσω. ὁ παρακείμενος, ἤνηκα. ὁ μέσος, ἤνηθα. ἢ ἀττικῶς, ἤνοθα. ὡς πέπεμφα, πέπομφα. ἤνοκα οὖν καὶ ἤνοθα. ἢ ἀττικῶς, ἐνήνοθα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως. ἔθω τὸ κινῶ. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ παρακείμενος, ἦκα. ὁ μέσος, ὦθα. καὶ μετὰ ταῦτα προσθέσει, ἐνέθω ἐνέσω. ἢ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐνήνοκα, καὶ ἐνήνοθα. ἄλλως. ἐκ τοῦ ἔθω τὸ ὑπάρχω, τοῦ ἐέθω. ἢ κατὰ συναίρεσιν καὶ σύνθεσιν, ἐνήθω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνηθα. καὶ ἀττικῶς, ἐνήνηθα. εἶτα ὑπερθέσει ἢ τροπῇ, ἐνήνοθα. ζήτει εἰς τὸ ἀνήνοθεν.

Ἐπέται, οἱ θεράποντες. ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι τοῖς δεσπόταις.

Ἐπέτειον, ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπέτειος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π. ὡς φησὶ πίνδαρος καὶ δημοσθένης. ἐκ ῥητορικῆς.

Ἐπεσβόλος, ὁ λοίδορος ὁ τοῖς ἔπεσι βάλλων. ἐκ τοῦ ἔπος καὶ τοῦ βάλλω. τὰ δὲ παρὰ τὸ βάλλω μὴ μετὰ προθέσεως συντεθέντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἐλαφηβόλος. ἑκηβόλος. μὴ μετὰ προθέσεως εἶπε, διὰ τὸ ἀμφίβολος. πρόβολος. ὁ προβεβλημένος πρόμαχος.

Ἐπεδίκασε. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασεν, οὗ προέκρινε. τὸ δὲ ἐπεδικάσαντο, οἱ ἐπιστεροῦσι δικάσας ἑαυτοῖς προσνεῖμαι τὸν κλῆρον.

Ἐπέζεσεν, ἀντὶ τοῦ ἤρθη καὶ ηὐξήθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος. Καὶ ἐν τοῖς λέβησιν ἀνδρομήδου ἐν τῷ ζέειν. εὐριπίδης. Δεινόν γε τὸ πῆμα πριαμίδαις ἐπέζεσε.

Ἐπελήκεον. ἐψόφουν. ἐκρότουν. ἴσως ἀπὸ τοῦ ληκῶ ληκεῖς.

Ἐπεμαίετο, ἐπεζήτει. ἐπεθύμει. παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ.

Ἐπέντυνε, ἐτίμαζε. παρεσκεύαζε. παρὰ τὸ ἔντος, ὅ ἐστι τὸ ὅπλον.

Ἐπέπλως, τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ πλῶμι, ὅπερ ἐν κινήσει οὐχ εὕρηται. οὐκ ἔστι δὲ ἀληθές, ἀλλ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ πλώω πλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλων, ἔπλως. εἶτα τοῦ πρώτου ἀορίστου τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔπλωσας, καὶ ἐπέπλωσας. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐπέπλως.

Ἐπέπιθον, ἐκ τοῦ πείθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπιθον. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἐπέπιθον. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεπίθομεν. καὶ κατὰ συγκοπήν. ἰλιάδος β. καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν. ἀντὶ τοῦ ἐπεπιστεύκειμεν.

Ἐπερρώσαντο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσείσθησαν. ἐκινήθησαν. ἔστι ῥώω σημαῖνον τὸ κινῶ, καὶ σείω. ὁ μέλλων, ῥώσω. ἔρρωσα. ἐρρωσάμην. ἐρρώσαντο. Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος. ἰλιάδος α.

Ἐπεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. σπανιάκις δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐπέσκηψεν, ἐνεργητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ ἐπισκηψάμενον, ἐπιβαρήσαντα. καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι, καὶ ἐπισημειώσασθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω, καὶ οἷον ἐξορκίζω, ἀνδοκίδης καὶ λυσίας ἔλαβον.

Ἐπεσσεύοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπηκολούθουν. ἐφώρμων. ἐκ τοῦ σῶ, παράγωγον σεύω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, σεύομαι. ὅθεν τὸ, Ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί. ἐκ τοῦ σῶ τοῦ ὁρμῶ, παράγωγον σύω. ἐξ αὐτοῦ, σῦμι. ὁ μέλλων, σύσω. ὁ παρακείμενος, σέσυκα. ὁ παθητικὸς, σέσυμαι. τὸ τρίτον, σέσυται. καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ε, ἔσσυται. Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται. ἰλιάδος ι. ἀντὶ τοῦ ἐφορμᾶται. ἐπιθυμεῖ.

Ἐπετοξάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔτεινον. ἐκ τοῦ τοξάζω.

Ἔπεφνεν. ἐκ τοῦ φῶ, φένω. συγκοπῇ, φνῶ. καὶ διπλασιασμῷ, πεφνῶ. συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. φένω. καὶ ὁ β ἀόριστος, ἔφενον. διπλασιασμῷ, ἐπέφενον. συγκοπῇ, ἔπεφνον. ἐὰν πέφνω. τινὲς δὲ παρατατικοῦ αὐτὸ νομίζουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν κλίσιν αὐτοῦ. τὸ γὰρ πέφνω ὑποτακτικοῦ ἐστιν, οὐ χρονικοῦ. ἢ φῶ. παράγωγον, φημὶ ἐπὶ τοῦ ἀναιρῶ. οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέφαμαι, πέφαται. ὅθεν καὶ φατός. πέφνων, βαρύτονον. ζήτει εἰς τὸ βαλών

Ἐπέφραδον, ἀντὶ τοῦ εἶπον. Ἰλιάδος κ.

Ἐπεί. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τοῦ εἰ συναπτικοῦ συνδέσμου. διὰ διφθόγγου. ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς αἰ λέγουσιν. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Δωριεῖς, τὸ ε εἰς α τρέπειν. τὸ γὰρ ἄρτεμις ἄρταμις λέγουσι. καὶ τὸ τρέχω, τράχω. οὕτω καὶ τὸ εἰ, αἰ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐπεὶ ἡνίκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, ὡς τό, Ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστι. καὶ πάλιν. Αὐτὰρ ἐπεὶ κὸς μῦθον. ἀντὶ τοῦ ὅταν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. σημαίνει καὶ ὅτε. ὡς τό, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν ἴδαστε καὶ ἔκτρα. ἡνίκα δὲ αἰτιολογικῶς παραλαμβάνεται, σύνδεσμός ἐστιν. ἐπεὶ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστί,

Ἐπή, πυσπᾶται. τὸ ἢ δὲ δὴ παραπληρω- < ἐστὶν μαθηκοῦ ὁ ἢ σύνδεσμος μετὰ τοῦ ἐπεί, παρίσταται ἐν μέσῃ φράσει. τὸ δὲ οὐκ εὐθύνεται.

Ἔπειτα, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ εἶτα, ἐπεῖτα. καὶ συγκοπῇ, ἔπειτα.

Ἔπεισι. παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ τρίτον, εἶσι. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἔπεισι. τὸ δὲ εἶμι, παρὰ τὸ ἔω τὸ [illegible], γίνεται εἴω. ὡς βῶ, βέω καὶ βείω. καὶ κέω καὶ κείω. ὅθεν αὐτοῦ εἶμι.

Ἐπεισόδιον, τὸ ἐπιφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος χάριν. ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δέ, τὸ ἐξαγώνιον ἄλλο πρᾶγμα.

Ἐπειοί, οἱ Ἠλεῖοι. ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἠλείου βασιλέως αὐτῶν.

Ἐπείγω, τὸ σπεύδω. ἐξ οὗ καὶ ἐπείκτης. καὶ ἔπειξις καὶ ἐπειγωλή, ἡ σπουδή, ἀπὸ τοῦ ἐπείγεσθαι. γράφεται διὰ διφθόγγου. ἀντιπαράκειται τὸ αὐτὸ τὸ οἴγω. ὁ γὰρ κατεπείγων, ὡς συμβουλόμενος κατεπείγει.

Ἐπήν. ἐκ τοῦ ἐάν, ἄν. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπάν.

Ἐπηετανός. παρὰ τὸ ἔτος, < καὶ ἰωνικῶς, ἐπήν. ἐτανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἐπηετανός.

Ἐπητής. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπης. ἔδει γὰρ ἰσοσυλλαβεῖν τῷ ῥήματι. καὶ πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς, ἐπητής. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν λέγειν δυνάμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ φρονεῖν ἐν δυνάμει ὄντα. Οὕνεκ' ἐπητής ἐστι, ἀντὶ τοῦ, συνετός. λέγεται καὶ ἐπητὶς θηλυκῶς, ὡς ἐδητὶς ἐδητύος. οἷον. συγγνώ-

Ἐπήτιμοι, ἐπάλληλοι. συνεχεῖς. < μης ἐπητύος.

Ἐπημοιβοί, Ἰλιάδος β. διαλλάσσοντες ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι. εἷς ἐφ' ἕνα.

Ἐπηλυγάζων, ἐπισκιάζων. ἐπικρύπτων τε. λύγην γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιάν, ἢ τὴν σκοτίαν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν λύγων. διὰ γὰρ τούτων σχοίνους πλέκουσι. ἐκ ῥητορικῆς. ὁ μέχλης ἐπηλυγαζούσης. καὶ ἐπηλυγασάμενος, ἀντὶ τοῦ προβαλλόμενος. ἐπίπροσθεν ποιησάμενος, ὥστε σκοτισθῆναι. λύγη γὰρ ἡ σκοτία καὶ ἡ σκιά. ἔστι τὸ ὄνομα παρὰ τῷ φιλοσόφῳ. καὶ ἐπηλύγεα, τὰ ἐπινέφελα.

Ἐπηγκενίς, τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεταμένον μακρὸν ξύλον. ἤγουν ἡ μακρὰ σανίς. παρὰ τὸ ἐνέγκω ἢ ἐνέγκω, γίνεται ἐνεγκίς. καὶ ἐκτάσει, ἠνεγκίς. καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, καὶ μεταθέσει τοῦ ν εἰς γ, ἐπηγκενίς, ἐπηγκενίδος.

Ἐπήρεια, κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλὴ καὶ καταδρομή. ἐκ τοῦ Ἄρης ἀρεία, ἐπάρεια. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ.

Ἐπηράτου, ἐπεράστου. καλῆς. ἡδείας. < ἐπήρατος. ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ε, εἰς η. Ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ἐπήρατος ἔργα μέμηλεν.

Ἐπήλυδες, οἱ ἐξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλην μετελθόντες καὶ

Ἐπήβολον, ἐπιτυχῆ καὶ ἐπερρεπῆ < οἰκήσαντες. πρὸς τύχην. τινὲς δὲ λοίδορον, τὸν πρὸς τὰ ἔπη ἐπιβάλλοντα ὡς βέλη.

Ἐπήβολος, ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν. ὅσοι ἢ τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ. μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν. οὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον κεχρῆνται. Πλάτων, νόμων πρώτῳ. Ἐπήβολοι γεγόνασι τῆς καλλίστης ᾠδῆς. Ξενοφῶν τετάρτῳ παιδείας. Γίνονται κατὰ δύναμιν ἐπήβολοι. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάρχου. Μήτε πόλιν, μήτε πολιτείας ἐπήβολον γενέσθαι. Ἄρχιππος. Πλουτῶν νῦν ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος. ἔστι δὲ οὐ ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττική.

Ἐπιβολία, καὶ συμβολία, διὰ τοῦ η. Ἀπολλώνιος. Ἀριστῆες δὲ συμβολίη κεχάροντο. ἀντὶ τῇ συντυχίᾳ.

Ἐπί. πρόθεσίς ἐστι παραλαμ- < ὑπομιμνησκο- βανομένου, ἢ σημαινομένου ῥήματος. ἔστιν ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ. λέγει ὅτι ὥσπερ τὰ ῥήματα πολλάκις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν προθέσεων, ὡς τό, Ἔρχομαι ἔπι τριέγχος. Ἰλιάδος γ. καί, Ἔρχομαι ἀφ' Ἀχιλλῆι μῦθον ἐνίσπω. Ἰλιάδος λ. ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. οὕτω καὶ αἱ προθέσεις ἐλλειπτικαί εἰσι τῶν ῥημάτων σημαίνουσαι ῥῆμα. οἷον, Ἐπεὶ οὔ τι ἐπιδεύς. καί, Οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπι, ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν.

Ἐπιβάτης, οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους, καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μέν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. καὶ ἐπιβατεῦσαι, τὸ ἐπελθεῖν καὶ ἐπιβῆναι. κυρίως δὲ ἐπὶ νηός. καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ μὴ ἐρέσσοντες, ἀλλὰ μαχόμενοι. καὶ ἐπιβατικὰ ἐν τοῖς πλοίοις, ἃ ἡμεῖς παρενθήκας λέγομεν.

Ἐπιβασκέμεν, κακοποιεῖν. κακῶν ἐπιβαίνειν. καὶ ἐν κακοῖς ποιεῖν. Ἰλιάδος β.

Ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ προσήκει. ἵν' ᾖ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἀντὶ τοῦ δέον. τέτακται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι. καὶ ἐπιβολή, ζημία ὠνόμασται.

Ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωσόμεθα. ἤγουν ἢ δώροις τιμήσομεν.

Ἐπίβδαι, αἱ μετέορτοι ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις γίνεσθαι, ἄλλης ἐπιβαινούσης. Δίδυμος πλεονασμῷ τοῦ β. ἔστι γὰρ ἐπίδαι. [illegible]

ἐπιμήνιας, ὅτι ἐπιμήνιοι ἦσαν αὐταῖς ἱερεῖς. οἱ δὲ ἐπιβδαι, ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνοντας τῇ ἑορτῇ συμπορεύεσθαι.

Ἐπιβλής, ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ἀρσενικὰ σύνθετα ὑπάρχοντα, ἔχοντα ἐν τῷ τέλει μιᾷ συλλαβῇ τοῦ ῥήματος, καὶ διὰ τοῦ τος κλινόμενα, ἅπαντα ὀξύνονται. οἷον, προβλής. ἡμιθνής. ἀδμής. ἀσπιδαποβλής, παρὰ Ἀριστοφάνει. οἱ μὲν, βαρύνουσιν ὅτι ὄνομά ἐστιν. οἱ δὲ, ποιότητος δοκοῦ. οὐ γὰρ βαρύνεται. οὐ γάρ ἐστι βλής μονοσύλλαβον καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ ταύτης τῆς ἐννοίας ἵνα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνηται, ὥσπερ τὸ κρής, ἐτεόκρης.

Ἐπίβοιον, καὶ ἐπιβοῖον, ὅτ' ἄν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυε βοῦν καὶ τῇ Πανδώρᾳ ὄϊν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον καὶ ἐπιβοῖον. τὸ ἀντὶ τῇ θυομένῃ βοῒ θυόμενον.

Ἐπιγνώμονες, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους γραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τὸ γράφειν ἑκάστῳ, ὅσον ἔδει φέρειν ὀφείλων εἰς δημόσιον. φασὶν ἐπιγραφεῖς εἶναι, τοὺς ὁρίζοντας καὶ ἐπιγράφοντας τὰ ἐπιτίμια τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἁλισκομένων.

Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ἢ οἱ ὁρίζοντες καὶ ἐπιγράφοντες τὰς εἰσφορὰς ἑκάστῳ.

Ἐπιγράβδην, ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

Ἐπιγράμματα, καλοῦνται οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι.

Ἐπιγονατίς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἄλλοι τὴν ἐπιγουνίδα. διὰ τὸ ἐπάνω γόνατος κεῖσθαι. ἢ χιτὼν ἀνάκωλος γυναικεῖος. ὃν ἐμβάδες ἐπενδύονται. παρὰ οὖν τὸ γόνυ, ἐστὶν ἐπιγουνὶς καὶ ἐπιγονατίς. ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἡ διὰ εὐεξίαν ἐπιτεθραφεῖσα σὰρξ τῷ γόνατι.

Ἐπίγυης, ὄνομα δίκης. ὁ δὲ γύης ἐστὶ καὶ λίθος μεταξὺ δύο γειτόνων διατέμνουσα τὰ χωρία ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξενίας ἑκατέρωθεν ἔκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς, δύο γύας ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἕνα.

Ἐπίδαυρος, θηλυκόν. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, ἐπιδαύριος. λέγεται καὶ ἐπιδαυρεύς καὶ ἐπιδαυρία. καὶ ἐπιδαυριώτης ὁ πολίτης. ὡς ἀπὸ τῆς Σικελίας Σικελιώτης.

Ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος. Ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος. Ἰλιάδος ζ. ἀντὶ ἐπιτεχοῦν. ὁμαλόν. ἐκ δὲ ἐπιδρομῆς. καθὸ ἔστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν καίπερ χθαμαλὴν τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.

Ἐπιδαίσιον οἶκον, τὸν ἐπίκοινον καὶ ἀμέριστον. ἢ ὁ δεξίου καταμερισθεὶς δύο τισίν.

Ἐπιδέξια, Ἰλιάδος δ. Ἀστράπτων ἐπιδέξια. ἀντὶ ἐπιδεξίως. αἰσίως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. ἢ ἐνθάδε, ἐπιδέξιος. κλίνεται τὸ ἐπιδεξίου. τὸ οὐδέτερον, τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὰ ἐπιδέξια. καὶ ἐπιρρηματικῶς ἐπιδέξια, ὡς ἐνδέξια. καὶ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν μετενηνεγμένα, ὁμοτονοῦσιν. οἷον ἐπιεικές, ὡς ἐπιεικές. συνεχές. διαμπερές. ἀρεκές. τὸ δὲ ἀληθές ἀντὶ ἀληθῶς παρὰ Ἀττικοῖς, οὐχ ὁμότονον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπαυτάκις, καὶ τὸ χάριεν, ἀντὶ χαριέντως.

Ἐπὶ Δελφινίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων φόνους δεδρακέναι. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ ἐπὶ τῶν χειμαζομένων ἐπικαθεὶς δελφῖνι ὁ Ἀπόλλων, ἐξέσωσεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν κομίσας. ἀνθ' ὧν Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ ἱδρύθη ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον γενέσθαι τῶν φονικῶν. ἐν ᾧ καὶ Θησέα κεκρίσθαι ὑπὲρ τῶν φόνων τῶν περὶ Σκείρωνα καὶ Σίνιν.

Ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. Ἰλιάδος ω. τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

Ἐπιδημίου πολέμου, ἐμφυλίου. κοινοῦ, καὶ δημοσίου. τοῦ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινομένου.

Ἐπίδιφριος, ἀργὸς καὶ γυναικώδης.

Ἐπὶ Δηλίῳ μάχη. χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δήλιον. ἐν ᾧ μαχόμενοι Ἀθηναῖοι, ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν.

Ἐπιδιφριάς ἐπιδιφριάδος, ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια, ἥτις καὶ ἄντυξ καλεῖται ἐκ τοῦ δίφρου.

Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι, τουτέστιν ἐτῶν ἑκκαίδεκα γενέσθαι. τὸ γὰρ ἡβῆσαι, μέχρι δεκατεσσάρων ἐστίν. ἄλλοι ἔφηβοι παρὰ Ἀθηναίοις ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν γινόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον.

Ἐπιδιατίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι καταθεμένους ἔν τῳ τι ἀργύριον παρά τινι τῶν μεσεγγυωμένων. ὅπερ ἐγίνετο, εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο θατέρῳ πάντως τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον ἀποδοῦναι.

Ἐπίδικος. ἐπίκληρός ἐστιν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ καταλελειμμένη ὀρφανὴ μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπίπροικος δὲ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ὥστε μόνην προῖκα ἔχειν, ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος τίνι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσοκράτης δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ἐπικληρῖτιν ἐκάλεσεν.

Ἐπιεικής, παρὰ τὸ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ πρᾳεῖς ὑποχωροῦσι καὶ οὐκ ἀντιτείνουσιν. ἄλλοι δὲ ἐπιεικέα.

Ἐπιεικῶς. τὸ ἐπίρρημα τοῦτο, σημαίνει τὸ πάνυ. σημαίνει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρ' ἐλπίδα. καὶ τὸ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως. ἢ τὸ συμμέτρως. καὶ τὸ ἱκανῶς.

Ἐπιεικές, πρέπον.

Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπιεικείας χάριν. ἔστι δὲ ἦρ, ἡ ἐπικουρία. ἡ χαρική, ἦρος, ἦρα. καὶ ἐν συνθέσει, ἐπίηρα. ἢ ἔρω ἔρανον, ὡς ὄχανον. καὶ ἔρανα. εἶτα συγκοπῇ, ἢ ἀποκοπῇ, ἦρα. Ἀρίσταρχος δὲ, ὑφ' ἓν κατὰ τὸ ὀρθὸν σημαίνειν λέγει ἐπίηρα.

Ἐπίηρανα, προσηνῆ, κεχαρισμένα.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα. παρὰ τὸ θῶ, θήσω. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ τίθημι, ἐπίθεμα ὤφειλεν εἶναι. Ἰλιάδος ω.

Ἡ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν.

Ἐπιθορνυμένη, ἐπιοῦσα, καὶ σπερμαίνουσα. θορὸς γὰρ τὸ σπέρμα ἔλεγον.

Ἐπὶ Θρασύλλῳ, Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ, τὸ παρὰ Θρασύλλῳ φησί. ἀττικὸν ἔθος, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῦ Θρασύλλου μνήματος.

Ἐπιθέτους ἑορτάς, Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ, τὰς μὴ πατρίους ἑορτάς. ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετα τινά, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιστολὰς λέγει, τὰς δοθείσας τισὶν ὡς τεταγμένας. καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιστολάς, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. ῥητορική.

Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα.

Ἐπὶ κάρ, Ἰλιάδος π. ῥέουσαι δ' ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ. ἤ τι ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ προσώπου. ἢ ἐπικαρσίαι καὶ πλάγιοι, ἢ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ εἰς τὸ κάταντες. ἀπὸ τοῦ κάρη, ἀποκοπὴ τοῦ η. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κάρα. τὸ δὲ κάρη, οὐκ ἄρρενόν ἐστιν ἀποκοπῇ. τὰ γὰρ εἰς η οὐδέτερα, δυϊκά εἰσιν ἢ πληθυντικά.

Ἐπικεκηρυχέναι, ὁπότε βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ' ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι. ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ καὶ Ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ Ἕλληνες, τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα, ἢ τεθνηκότα Ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν τάλαντα. ἢ ἐπικεκηρυχέναι, τὸ κηρύξαι τινὶ λαβεῖν χρήματα, ὥστε ἀποκτεῖναι τὸν δοκοῦντα ἀδικεῖν.

Ἐπίκηρα, ἐπιθανάτια. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος.

Ἐπικηρυκεύεται, διὰ κήρυκος τινὸς σπονδὰς τινὰς πρὸς ἑτέρους βούλεται ποιεῖσθαι. καὶ ἐπικηρυκεία, ἡ ἐκ τῶν πολεμίων φιλία. ἢ τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν, κήρυκας πέμπειν. ἢ διὰ κήρυκος εἰς φιλίαν ἐλθεῖν ἐχθροῖς.

Ἐπίκλοπος, ἀσύνετος, καὶ παραλογιστικός, ⟨ ὄντας. ἢ ἀπατεών. οἷον, θηητὴρ ἐπίκλοπος. νῦν ὁ ἐπιθυμητής. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸν παραλογιστὴν σημαίνει. οἷον Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων.

Ἐπικλώσειαν, ἀπὸ τοῦ κλώθω, κλώσω. ἔκλωσα, κλώσειαν τὸ εὐκτικόν.

Ἐπικνημίδιοι. τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν ἐπικνημίδιοι, οἱ δὲ ὑποκνημίδιοι ὀνομάζονται, ἀπὸ Κνημῖδος τοῦ ὄρους.

Ἐπὶ κόρρης τύπτοντες, παρὰ κεφαλῆς, ἢ γνάθου. ἢ κροτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν ἔλεγον σὺν τῷ αὐχένι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ παρὰ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν ἁπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. βέλτιον δέ, παρὰ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνεσθαι. ὃ κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. οὕτω γὰρ ἐχρῶντο, καὶ

Ἐπίκοποι, οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγέντες ⟨ οἱ ἐκτρέποντες χαρακτῆρες. καὶ διὰ τοῦ ο ἐπικοπτόμενοι.

Ἐπίκωπος, ὁ παρὰ τὴν κώπην καθήμενος. ἐπικωπαστής, καὶ ἐπικωπητὴς λέγεται, ὁ τὸ πρὸς τὰ ἱμάντα παρὰ τὴν κώπην.

Ἐπίκλημα, ἐπωνυμίαν. ἀπὸ τοῦ καλῶ, ὃ γέγονεν ἀπὸ τοῦ καλῶ κατὰ συγκοπήν.

Ἐπίκληρος λέγεται, ἡ παρὰ πολλῷ κλήρῳ μονογενὴς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταληφθεῖσα.

Ἐπικουρεῖν, τὸ βοηθεῖν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα, σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον. οἷον, πρέπει καὶ προσήκει τοῖς κούροις, τουτέστι τοῖς νέοις πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν. ἐπίκουροι δὲ λέγονται, οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί. σημαίνει δέ, ἐπίκουρος ἐστὶ τῶν Τρώων. οἱονεί, τῶν πολεμουμένων βοηθός. οἱ γὰρ Τρῶες ἐπολεμοῦντο. σύμμαχος δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἀχιλλεὺς τῶν πολεμούντων. σύμμαχοι γάρ, οἱ τοῖς πολεμοῦσι βοηθοῦντες. ἐπίμαχοι δὲ πάλιν εἰσίν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες.

Ἐπικράτης, Ἀθηναῖος δημαγωγός, ὁ καὶ [illegible] ἔφορος ἐπικαλούμενος. ἔστι δὲ ὁ Αἰσχίνου κηδεστής. καὶ ἄλλος, οὗ μέμνηται Λυκοῦργος.

Ἐπικράναι, τῇ κεφαλῇ κατανεῦσαι.

Ἐπικύλλωμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτισιν περισσευόμενον. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ τὸ ἰατρικὸν κολλύριον, ἀπὸ τοῦ κολοβοῦν. καλοῦσι δὲ κυλλῖστιν, τὸν ⟨ Αἰγύπτιον.

Ἐπικυνεῖν, σημαίνει παρὰ τοῦ στόματος φιλεῖν. κύλα γὰρ τὰ βλέφαρα. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν. κυλοιδιᾶν λέγεται, τὸ ἐπῆρθαι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ χρυσόραπος. ἔστι κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. ἀπὸ τοῦ ἐπιπολὺ καθεύδοντας οἱ δεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. φαίακες δὲ θύουσιν αὐτῷ ἑσπέρας οὐ διὰ τὸ καθεύδειν ὡς Ὅμηρος, ὅτε μνησαίατο κοίτης, οὐχ ὅτι ὁ ὀνειροπόλος πομπὸς ἐστίν, ἀλλ' ὅτι ὕπνου ἥδιστος αἴτιος. ὅθεν καὶ ἐπισκύνιον τὸ περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸν περὶ τοὺς κύκλους τόπον καλοῦμεν.

Ἐπιλαεῖ. λᾶας λάος λᾶι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, λαεῖ.

Ἐπιλάρκισμα, λάρκου βύσμα. λάρκος δέ, ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. ῥητορική.

Ἐπιλαχών, Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Οὔτε λαχών, οὔτε ἐπιλαχών. ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. τὸ δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον. ἐκλήρουν οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἑκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν. ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδοκιμασθῇ, ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη, χώρα ὑπὸ τὴν Πάρνηθον. εἰς ἣν ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων. οὓς οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προεστήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο. Αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον. οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

Ἐπιλησμονέστατον, ὡς σωφρονέστατον.

Ἐπὶ Ληναίῳ, περίβολός τις μέγας Ἀθήνησιν. ἐν ᾧ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς.

Ἐπιλλίζουσι, τὸ διανεύουσιν. οἷον, Οἱ κατ' ἐμὲ ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύοντα ἀλλήλοις. ἐξ οὗ καὶ ἰλλάδες, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες.

Ἐπιλίγδην, Ἰλιάδος ε. Βλῆτο δ' ὦμον ἐπιλίγδην. δουρὶ πρόσω τετραμμένῳ αἰεὶ ἄκρον ἐπιλίγδην. οὐκ εἰς βάθος, ἀλλ' ὡς ἐπιψαῦσαι γράψαι. τὰ δὲ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν. Γράψε δέ οἱ ὀστέον ἄχρις. ἀντὶ ἕως τέλους ἔξεσε τὸ ὀστοῦν. ἐκ τοῦ λείχω, γίνεται λίγδην.

Ἐπιμαστὸν ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τροφὴν ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐκ παιδός. οἷον, τὸν ἀπὸ μαστοῦ ἐπαίτην.

Ἐπίμαχον, πρὸς ὅ ἐστι μάχεσθαι. καὶ ἐπιμαχώτατον, τὸ ἀσθενέστατον.

Ἐπιμεληταὶ, ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀτακτῶσι τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, οἱ τοῦ ἐμπορίου ἄρχοντες ἢ οἰκονόμοι, ἑκάστου ἔτους καθιστάμενοι. οἷς προστέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐπιπλεόντων εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικόν. καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς ἄστυ κομίζειν. δέκα δὲ ἐπιμελητὰς ἐμπορίου ἐκληροῦντο οἱ Ἀθηναῖοι. τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου. καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων, παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεύς. πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνει. τέσσαρες δὲ ἦσαν. δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων. εἷς δὲ ἐξ Εὐμολπιδῶν. καὶ εἷς ἐκ Κηρύκων.

Ἐπιμήνια, τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα, ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα ὑπὲρ τῆς πόλεως.

Ἐπιμὶξ, παρὰ τὸ μίξω μέλλοντα, ὡς τὸ ἐναλλάξ. εἰ δὲ ἐβαρύνετο, ὡς ὄνομα ἐκλίνετο.

Ἐπίνητρον, τὸ ὄργανον τῶν γυναικῶν ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔνηθον.

Ἐπίξηνον, ξύλον ἐφ' οὗ κρέα κόπτουσι. τὴν ἐπὶ κώπην παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοσθένει.

Ἐπὶ ξυροῦ, ἀντὶ κινδύνου. ἐν ἀκμῇ τοῦ πράγματος ἐπιτάσει. Ἰλιάδος κ. Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς, ἀντὶ τοῦ τὰ πράγματα ἡμῶν οὕτως ἤρτηται. ὅ ἐστιν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. ἔστι καὶ ἀντὶ ὀξύτητος κινδύνου μεταφορικῶς.

Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς φύλαξ. παρὰ τὸ ὁρῶ, γίνεται ἐπίορος. καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ.

Ἐπίουρα, ὅρια ἑρμηνεύεται. παρὰ τὸ ὁρμῶ.

Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων.

Ἐπιορκεῖν. ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπὲρ ἄνω τῶν ὅρκων γίνεσθαι καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς.

Ἐπιόψομαι, Ἰλιάδος ι. Τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι. ἐπικρινῶ. ἐπιλέξω.

Ἐπιώψατο ἀρρηφόρους, ἀντὶ ἐν νόμοις. ἔστι δὲ Ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν. ἐξελέξατο.

Ἐπωγαὶ, οἱ συγκλεισμοί. οἱ παραθαλάσσιοι τόποι. οἷς τὰ κύματα προσάγνυνται. ἀπὸ τοῦ ἐπάγνυσθαι ὅ ἐστι συγκλεῖσαι.

Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ περὶ ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. Κλείδημος φησὶν Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναζε, Δημοφῶντα ἁρπάσαι τὸ Παλλάδιον. τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος κρίσιν ὑποσχεῖν ἐπὶ πεντήκοντα Ἀθηναίων καὶ ν Ἀργείων. οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

Ἐπίπαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τοῖς ἐντὸς ἄλφιτα. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. Ἐπίπαστα λείχων δημόσια πράγματα ὁ βάσκανος. ἐκ κρεῶν.

Ἐπὶ Πρυτανείῳ, ὅταν τὸ μὴ ἀποκτεῖναν βέλος, ἢ λίθος, ἢ τι τούτων ἢ φανερόν. ὁ δὲ δράσας μὴ ᾖ. ἀρχαῖον τὸ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν καὶ ὑπερορίζεσθαι.

Ἐπὶ πρύμναν ἀνεκρούοντο καὶ ὤκελλον τὰς νέας. κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐκ ἐπιστραφέντες. καὶ ἐξέκλιναν τὰς ἐπιούσας τῶν πολεμίων ναῦς. κυρίως, τὸ κατ' ὀλίγον ὑποχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὃ δὴ οὕτως κωπηλατῶν, ἀλλὰ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φεύγειν φανερῶς, κατ' ὀλίγον ὑποπλέοντες. ἵνα μὴ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Ἐπίπλα, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη. οἱ δὲ, ἐπιπόλαιος κτῆσις. καὶ ὅσα δύναται πλωΐζεσθαι, ἀλλ' οὐ κέρδος. ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ, καὶ χρειώδη. οἷον τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ. διὰ τὸ ἑκάστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἱμάτια. ἀπὸ τοῦ πέπλου, ἔπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων οὕτω φασί. παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.

Ἐπίπλους, τὸ λίπος. ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ δι' ἐπιπολῆς εἶναι.

Ἐπιπλώς. Καὶ πόντον ἐπιπλώσας, ἀντὶ ἐπιπλεύσας. ἐκ τοῦ πλέω, πλώω. καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ο, πλώω βαρύτονον. οὗ ὁ ἀόριστος, ἔπλωσα. μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπέπλωσα. καὶ ἡ μετοχὴ, ἐπιπλώσας. καὶ συγκοπῇ, ἐπιπλώς.

Ἐπιπόλαιος, διὰ τῆς αι διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τόπου, ἀντὶ ἄνωθεν καὶ οὐκ ἐν βαθυτάτῳ.

Ἐπίπολις, τόπος ἐν Συρακούσαις. καὶ ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι.

Ἐπιπόρπημα. ἐπιπόρπημά ἐστι, τὸ ἀντὶ περόνης προκόμισμα λίθινον, ἢ χρυσοῦν, ἢ ἀργυροῦν. πόρπη δέ ἐστιν ἡ κάτω τῆς χλαμύδος σύνθεσις. παρὰ τὸ πείρω τὸ κεντῶ καὶ διεκβάλλω, πόρη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πόρπη.

Ἐπιπλέσθαι μενεαίνων. Ἰλιάδος δ. ἐπιπελασθῆναι. ἐφάψασθαι προθυμούμενος. δύο μέρη λόγου εἰσί. τὸ ἁπλοῦν, πλέσθαι καὶ ἐπιπλέσθαι. ποιεῖ δὲ ἀπαρέμφατον, φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. πλῶ, πλῆμι. πλήσω. ἔπληκα, ἐπλάθην. ἐπλάμην, ἔπλασο, ἔπλατο, πλάσθαι. καὶ βοηθεῖ τοῦ α εἰς ε. οὐκ ἀπὸ τοῦ πλῶ πλᾶς πλᾷ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πέλω βαρυτόνου. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπελον. ὁ μέσος, ἐπελόμην, ἐπέλου, ἐπέλετο. πελέσθαι. καὶ συγκοπῇ, πλέσθαι.

Ἐπερρέθην. παρὰ τὸ ῥέω τὸ λέγω, γέγονε ῥέθην, καὶ ἐπερρέθην. ὡς παρὰ τὸ τμῶ, τμήθην.

Ἐπίρρησις, ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία. ἔνθεν καὶ ἐπιρρήκτης.

Ἐπίρρημα. ἐν τοῖς χορικοῖς, ὅτε συστροφὴ γένοιτο μέλους, ἐπετέλει ποιημάτιον ιϛ' στίχων. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ᾄδοντες, ἐπετέλει τετράμετρον ποίημα τῶν ἴσων στίχων. ἐκάλουν δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα.

Ἐπίρροθος, ἐπίκουρος. βοηθός. οἱονεὶ ἐπιρρωννύων, καὶ ἐπικελεύων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωννυμένων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων.

Ἐπίσειον. τὸ συρίζοντας ἐπαφιέναι τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, ἐπίσειον καλεῖται.

Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον. ἀπὸ τοῦ τὰ σῖα τὰ ξηρά. ξηρὸν γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἐφίεσθαι, ἐπίσιον. σημαίνει δὲ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός.

Ἐπίσιτια, τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν.

Ἐπισκύνιον, ἰλιάδος ρ'. Πᾶν δέ τε ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων. τὸ ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς δέρμα, κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα. ἔνθεν καὶ σκυλοδέψης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἤτοι δέρμα. τὸ συνόφρυωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις. καὶ ἐπισκύζειν, τὸ χαλεπαίνειν, ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας. ὀδυσ., τὸ ἐπισκύζονται, ἀντὶ τοῦ ὀργίζονται. χαλεπαίνουσιν.

Ἐπίσκοπος, κατάσκοπος. ἢ ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὤν. καὶ ἐπισκέπται, ἄρχοντες τῆς σκηνῆς. ἀντὶ τοῦ θεαστικῶς.

Ἐπίσπαστον, τὸ ὑπὸ τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

Ἐπισπεῖν. ἐκ τοῦ σπῶ μονοσυλλάβου, σπεῖν. ὡς πλεῖν. καὶ φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμφατον. τὸ δὲ ἐπίσπῃ, ἀντὶ τοῦ καταλάβῃ. ἰλιάδος ξ. ἀπὸ τοῦ ἐπείγω. Ὄφρα πρὸς ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. τουτέστιν ὅπως εὐθὺς πρὸ πάντων ἔχθρος τοῦ θανάτου ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην.

Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδηροῖ κύκλοι οἱ περὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι. τὰ κύκλῳ τῶν τοῦ ἅρματος τροχῶν σίδηρα. τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ. ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, σώσω. ὅθεν ὀνοματικὸν, σῶτρον. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐπίσσωτρον. ὁ ἔξω τῶν τροχῶν συνέχων σίδηρος.

Ἐπισταδόν. ἐκ τοῦ ἵστημι ἵσταμαι, σταδόν. Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν. ἐπιστημόνως διηνεκῶς ἴσα διελών, ἢ ἐφιστάμενος ἑκάστῳ ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντές εἰσι. παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς εἶναι ὀνομασμένοι. σταθμοὶ δέ εἰσιν αἱ καταγωγαί. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς τοιούτους λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν.

Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βουλὴν τὰς ὑποκειμένας πόλεις. δύο εἰσὶν ἀθήνησιν. ὧν ὁ μὲν, ἐκ πρυτανείων ἐκληροῦτο. ὁ δὲ, ἐκ προέδρων. φυλάττει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα. ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσφραγῖδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς εἰς πρᾶγμα ὁτιοῦν χρηματικῶς. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενος, καὶ ἐπαΐτης. παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. οἷον, Σὺ ἐπιστάτης οὐ δ' ἄλλα δίκης. πολλάκις δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διδασκάλου λαμβάνεται ἡ λέξις. ὅτι τῶν φ' οἱ μὲν ν', πρυτάνεις. οἱ δὲ δέκα, πρόεδροι. ὁ δὲ εἷς, ἐπιστάτης.

Ἐπίσταμαι. εἴδω τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, εἴσω. ἐξ οὗ ῥῆμα περισπώμενον, ἰσάω ἰσῶ. καὶ εἰς μι, ἴσημι. ὁ παθητικὸς, ἴσαμαι. πλεονασμῷ τοῦ τ, ἵσταμαι. καὶ ἐφύλαξε τὸ π ἰωνικῶς. οἱ γὰρ ἴωνες ψιλωτικοί εἰσιν. εἰς τὸ αἶσος.

Ἐπίστη, ζήτει εἰς τὸ δύη.

Ἐπιστοβέωσιν. ἀπολλώνιος. Μὴ μυκηρομέουσ' ἐπιστοβέωσι. ἐπιστομέωσι. ἐν τροπῇ τοῦ μ, εἰς β.

Ἐπιστροφάδην, ἰλιάδος κ. Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην. μετ' ἐπιστροφῆς ἐφ' ἑκάτερα μέρη στρεφόμενος. ἐκτορική. ἢ ἐνεργῶς. σπουδαίως.

Ἐπισύστασις, σύστασις καὶ σύστημα. σημαίνει τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ἐπὶ πρόθεσις, τὴν τοῦ δευτέρου ἐπιδιόρθωσιν σημαίνει. ἐπισύστασις οὖν, ἡ τοῦ δευτέρου ἐπανόρθωσις.

Ἐπίσφατον, ἐπίρρητον. παρὰ τὸ φημὶ φατός, ὡς βίβημι βατός. τὸ οὐδέτερον, φατὸν καὶ ἐπίφατον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Ἐπισχερὼ, ἐφεξῆς. συνεχῶς. καὶ σεσημείωται ὀξυτόνως ὡς παρ' ἰώ. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω ληγόντων ἐπιρρημάτων ὀξύνεσθαι θέλει, χωρὶς τοῦ τί. ἀπὸ τοῦ σχεδόθεν, σχεδῶ. ὡς πόθεν, πῶ. καὶ αὐτόθεν, αὐτῶ. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ εἰς ρ, ἐπισχερώ. ἢ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν.

Ἐπισχόμενος, στοχαζόμενος. ὀδυσ. τὸ, Ἐπίσχες τὰ πάλαι θρυλλῶν. ἔνιοι ἐπισχόμενον οὖν σημαίνειν τὸ προσάγοντα τῷ ἕρματι, τὸ ποτήριον. ἐνταῦθα ὁ θρᾷξ διονύσιος φησὶ τὴν παροιμίαν. Πολλὰ μεταξὺ κύλικος.

Ἐπιτάξ. παρὰ καλλιμάχῳ, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ἐκ τρίτου λεξικὸν, εὗρον τὴν λέξιν σημαίνουσαν συντόμως. κωμικῶς. Ὅστις τῆς ὁδοῦ ἥκοσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ. οὐχ ὡς οἱ γαμικοὶ μακρῶς.

Ἐπιτάρροθος, βοηθός. ἰσχυρὸς σύμμαχος. παρὰ τὸ ῥόθος, ῥοθῶ τὸ παρορμῶ, γίνεται ἐπίρροθος. καὶ πλεονασμῷ τῆς τα συλλαβῆς, ἐπιτάρροθος. ὁ ἐν τῷ βοηθεῖν πρόθυμος καὶ παρορμῶν.

Ἐπίτασις, καὶ ἄνεσις. ὅτι τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον. ταῦτα δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ἐκεῖ μὲν γὰρ, ἡ μὲν ἀποτεινομένη, σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον. ἡ δὲ παρειμένη, ἐλάττονα. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι, ἐπίτασιν μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος. ἄνεσιν δὲ, τὴν ἐλάττονα.

Ἐπιτεῖλαι. ἰλιάδος δ. Σὺ δὲ θᾶσσον ἀθηναίῃ ἐπι-

τεῖλε, προπαροξύνεται. ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ ἐπίτειλον, ὅ ἐστι πρόσταξον. ἐπιτεῖλαι δὲ παροξύτονον γίνεται τρίτον πρόσωπον εὐκτικόν.

Ἐπιτέλλεο, ἐστὶ τέλλω τὸ προστάσσω. τέλλομαι, ἐτελλόμην, ἐτέλλου. τὸ προστακτικὸν, τέλλου. καὶ διαλύσει ἰωνικῇ, τέλλεο.

Ἐπιτελὲς καὶ ἐπιτελέωμα, τὸ μετὰ τὰ ἱερὰ γινόμενον. ἀπὸ τοῦ τελείας γενέσθαι τὰς πρότερον θυσίας. ἐπιτεθυμένον.

Ἐπιτετυφλωμένον, πεπηρωμένον.

Ἐπιτετράφαται. Ἰλιάδος β. Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται. ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσίν. ἰστέον ὅτι τὰ δισύλλαβα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τὰ τρέποντα τὸ ε εἰς ο, κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, ἐν τοῖς παθητικοῖς παρακειμένοις ἀναδέχεται τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος. οἷον λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι. στέφω ἔστοφα, ἔστεμμαι. κέκλοφα, κέκλεμμαι. εὑρέθη καὶ κέκλαμμαι. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετὰ τῆς ἐπιπλοκῆς συμφώνου. ἐκεῖνα γὰρ τρέπουσι τὴν παραλήγουσαν, ἤγουν τὸ ε εἰς α, κατὰ τὸν παθητικὸν παρακείμενον. οἷον στρέφω ἔστροφα καὶ ἔστραμμαι. τρέφω τέτροφα τέθραμμαι. οὕτω καὶ τρέπω τέτροφα τέτραμμαι. τέτραπται. τετράμμεθα τετράφθαι. καὶ τὸ ἰωνικὸν τετράφαται, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ προσθέσει τοῦ α. δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ βρέχω. βρέχω βέβροχα, καὶ βέβρεγμαι. τοῦτο γὰρ οὐκ ἐτράπη τὸ ε εἰς τὸ α.

Ἐπιτηθή, ἡ τῆς τήθης μήτηρ. ὥστε εἶναι τὴν μὲν τήθην μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτήθην, τῆς τοῦ πατρὸς μητέρα, καὶ τῆς μητρὸς μητέρα. ἤγουν ὡς ἐπιπάππος. Θεόπομπος Παμφίλῃ. Αὕτη δ' ἐκείνην πρότερον δεκάπιστα παρὰ τῆς ἐπιτήθης. ἐκ τοῦ

Ἐπιτήδειος, φίλος καὶ συνήθης. λέγουσι δὲ ῥικῆ. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ ἁρμόττον ἐπιτήδειον. ἀπὸ τοῦ ἔθος, ἔθης, καὶ ἔτης. ἐξ οὗ καὶ ἐπιτήδειος φίλος, ὁ συνήθης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥδης καὶ ἐπιτήδης. ἐξ οὗ τὸ ἐπιτήδειος. ἐκ δὲ τοῦ ἐπιτηδής, γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἐπιτηδέες ἐπιτηδεῖς. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἐπιτηδές. ἔστι δ' ἐρέτας ἐπιτηδεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείους. πρέποντας καὶ ἐπισταμένους. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ ἐπιτηδέας. οἱ δὲ, ἐκ τοῦ ἐπιτηδεῖς. ἐπισημειοῦμαι. δεῖ γινώσκειν, ὅτε μὲν λέγεται ἐπιτηδὲς καὶ ἀληθὲς ὀξυτόνως, ὀνόματά εἰσιν. ὅτε δὲ βαρυτόνως ἐπίτηδες, καὶ ἄληθες, ἐπιρρήματά εἰσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως καὶ ἀληθῶς.

Ἐπιτηδής. ἀπὸ τοῦ ἀδεὴς ὁ ἄφοβος καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως, γίνεται ἐπιαδής. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α, ἐπιτηδής. ὁ ἀφόβως τι ποιῶν. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα ἐπιτηδεύω.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. Λουκιανός. Ἡ δὲ βουλὴ ἐπικληθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἀφίησι τῶν μεσεγκρατῶν τὴν καταδίκην. καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι. ἐν τῇ ῥητορικῇ.

Ἐπιτιμία, ἡ εὐπορία, ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. κεφάλαιον. Ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἀτιμίας, ἢ τῆς πατρίδος, ἢ τοῦ βίου παντὸς, διεσώσατε.

Ἐπιτιμηταὶ, οἱ πρῶτον τι τιμώμενοι ἐκαλοῦντο τιμηταί. ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

Ἐπίτονον, ἡ ἀόρδης ἐν ἀσπίδι. Οἱ δ' ἄρ ἐνέλλε Δαναοῖσι δέον. ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων. καὶ ἐπὶ τὴν ἅλωνα. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἅλωνα ἐπλήρουν. ἔρριπτον. δεύτερον. ἢ πλείω εἶναι τῶν ἐκκραθῆναι. ἔψυγον. ἀπὸ τοῦ πίπτω, πίτνω. ἢ πέτω πίτνω.

Ἐπιτοαυτὸ, ἐπίρρημα συλλήψεως, ἢ ἀθροίσεως. ὁμοῦ, μοναδικόν. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας.

Ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα.

Ἐπιτρίτας, Ἰσαῖος ἐν τῷ δευτέρῳ κατὰ Καλλιφῶντος. Ἐξακοσίαις ἐπιτρίταις, δηλονότι ὀκτὼ ὀβολοῖς. καὶ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τοὺς ὀκτὼ ὀβολοὺς τοῦ τετάρτου δραχμοῦ.

Ἐπίσιπον, τὸν πονηρόν. τὸν ἄξιον τοῦ ἐπισιβῆναι. τουτέστι πληγωθῆναι.

Ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν, ἀντὶ τοῦ ἢ ἀπειμένως ὡς παρατρέχων, ἢ κεφαλαιωδῶς, ἢ ταχέως. ἀπὸ τοῦ τρέχω ῥήματος. ὅθεν ὁ ποιητὴς τρόχω εἴρηκεν. ὡς τὸ, Εὖ μὲν τρόχον. ἐκ τοῦ τροχάδην. ἢ ἐκ τοῦ τροχὸς ἐπιτροχάδην. Ἰλιάδος γ. τὸ σύντομον καὶ ταχύ. τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων τῶν εἰς ος γινόμενα ἐπιρρήματα διὰ τοῦ α ἐκφέρονται. οἷον, μόνος, μονάδην. σπόρος, σποράδην. τροχὸς τροχάδην. τὸ δὲ σπαμωδὴν, ἐκ τοῦ σπάω.

Ἐπιτροπή. οἱ μὲν παρὰ τὸ ἐπιτροπεύειν. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐπιτρέπειν. Δρῶντες ἐπιτροπὴν φησὶ Θουκυδίδης. τουτέστι τὸ ἐπιτρέπειν. ἐπιτροπευτικά. ἐπιτροπὴ δὲ ἡ τῶν ὀρφανῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ τὸ συγχωρεῖν τοὺς ἀμφισβητοῦντας διακρῖναι.

Ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας. οἱ καλούμενοι ἐπίγρατοι.

Ἐπιχαρίξενης, αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιητὴς κρουμάτων. οἱ δὲ μελοποιόν. Θεόπομπος Στειρῶσιν. Αὐλεῖ γάρ σοι παρ' αὐτῇ τὰ κρούματα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Κράτης Ὀδυσσεῦσιν. Οὐκ ἴδια τὰ δ' οὐκ εὔηθοι τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Ἀριστοφάνης. Ὄντα κατὰ μῦθον. ἀρχαῖον καὶ ἄλλα τινά.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ ἐπίγειοι. χθὼν, χθονὸς χθόνιος. διότι καὶ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονός εἰσι. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν οὐρανίων θεῶν.

Ἐπίχυτος, ὁ ἔγχυτος πλακοῦς. Νικοφῶν Χειρογάστορσι. Κόλικας ὀβελίας μελιτοῦταν ἐπιχύτας.

Ἐπέπλεο, ἤγουν ἐγένου. ἐκ τοῦ πέλω ὑπερβιβασμῷ, πλέω. πλέομαι, ἐπλεόμην. τὸ δεύτερον κατὰ διάλυσιν, ἔπλεο, καὶ ἔπλευ.

Ἐπιπληνταλλήλοις. ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω. ὁ παρακεί-

μενος, πέπληχα. λέγεται καὶ πέπλαγα. ὁ παθητι-
κός, πέπληγμαι, πέπληκται. καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ, πε-
πλήγαται. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος παθητικός, ἐ-
πλήμην. τὸ δὲ τρίτον τῶν παθητικῶν, ἔπληγον.

πλινθεύθησαν, σημαίνει τέσσαρα. ἢ ὅτι εἰς πλίνθους με-
τεπλάσθησαν. ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν. ἢ ὅτι
ὑβρίσθησαν. ἔστι γὰρ καὶ ὄργανον βασανιστικόν. ἢ ὅτι
ἠχμαλωτίσθησαν. ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκό-
μενοι, εἰς πλίνθους ἐβάλλοντο.

ποιχομένη. ἱστὸν ἐποιχομένη. τὸν ἱστὸν ἐπιπο-
ρευομένη, ἤγουν ἱστουργοῦσα καὶ ὑφαίνουσα. ἐκ
τοῦ οἴχω, οἴχομαι, οἰχόμενος. αἱ πάλαι γυναῖκες
ἑστῶσαι ὕφαινον, καὶ ἐπιπορευόμεναι τὸν ἱστόν.
πρώτην δὲ γυναῖκα αἰγυπτίαν τοὔνομα ὄγκα καθε-
ζομένην ὑφᾶναι φασίν. ἀφ' ἧς καὶ αἰγύπτιοι τῆς ἀ-
θηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσαντο. ὡς φησὶν Εὔφορος ἐν τῇ εὐ

πος, ὁ λόγος. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω. ὡς … ρώτημ.
τεύχω, τεῦχος. ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἔμμετρος λό-
γος. καταχρηστικῶς δέ, πᾶς λόγος. ζήτει περὶ τοῦ ἐπι-
κοῦ κύκλου εἰς τὸ ἔλικος.

πορθρεῦσαι, τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι, καὶ ἀφέσθαι

ποστρακίζειν, παιδιά τις, ἣν παίζουσιν οἱ … ρεῦσαι.
παῖδες, ὄστρακα ἀφιέντες εἰς τὴν θάλασσαν.

πτά, ἀπὸ τοῦ ἐπέσθαι τῷ δεκάτῳ ἀριθμῷ. οὕτω Σέλευ-
κος. καὶ ἑπτάς, ἀπὸ τοῦ σέβω. σεπτὰς οὖσα, ὡς θεὰ
καὶ ἀμήτωρ καὶ παρθένος.

πτάπεκτος, ἡ τὴν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην. ἡ δυναμένη

πω, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω … ἑπτάκις τμηθῆναι.
τὸ λέγω. ὡς τό, Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα. ἔπω τὸ ἀκολου-
θῶ. ὡς τό, Ἦ οὐχ ἕπεσθαι Λακεδαιμονίοις. ἔπω τὸ εὐ-
τρεπίζω. ὡς τό, Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύ-
χε' ἕποντα. ἔπω τὸ διοικῶ. ὡς τό, Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖ-
ον πολυάϊκος πολέμοιο, χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι. καὶ
ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν. διαφέρει δὲ τὸ λέ-
γω τοῦ ἀκολουθῶ κατὰ τόπους δύο. ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ
λέγω, ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, δασύνεται. καὶ
ὅτι τοῦ μὲν ἔπω τοῦ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εὕρηται. ἔ-
πω. καὶ ὁ παρατατικός, εἶπον. ὁ ἀόριστος, εἶπα. ὁ δεύ-
τερος, εἶπον. ἡ μετοχή, ὁ εἰπών. τὰ δὲ παθητικά, οὐ-
χί. τοῦ δὲ ἕπω τοῦ ἀκολουθῶ, τὰ μὲν παθητικά, οἷον
ἕπομαι. ὁ παρατατικός, εἱπόμην. καὶ ποιητικῶς, ἑ-
πόμην. τὸ δυικόν, ἑπόμεθον. ὁ ἀόριστος, ἑπέσθην. καὶ
πλεονασμῷ τοῦ σ, ἑσπέσθην. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ οὐ-
χί. ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.

πωνία, τέλος ἐπὶ τῷ ὠνῇ διδόμενον. εἰκοστὴ δ' αὐ-

πωπίδα, εἰ μὲν δασύνεται, σημαί… ους ἢ πέμπτη-
νει τὴν ἀκόλουθον. εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἐπίσκοπον.
διὰ τοὺς ὦπας. λυκόφρων. ἐκ τοῦ ἕπω, ἑπωπίδες αἱ
πωχετο, ἐν τῷ ἡ ἐπὶ πρόθε- … θεραπαινίδες.
σις ἀντὶ τῆς ἀπό, ἀποδιωκτικὴ ἀπώλεια. τὸ δ' ἐγρὴν προ-

σωπον καὶ διάλυσιν ἀπὸ χαρ. ἀπὸ τοῦ οἴω, ἀντὶ τοῦ

πωμαδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὤμων … κεκλασμένοι ἦσαν.
ὤμων. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤερταζεν οὔρεος ἠλιβά-
του κάρηνον ἐοικώς. Ἀμφίων δ' ἐπ' οἴχευσεν
φόρμιγγι λιγαίνων ἠίεν· δὶς τόσση δὲ μετ' ἴχνια νίσσε-
το πέτρη διπλα… ἠκολούθει τῇ Ἀμφίονος κιθά-
ρα κρουούσῃ. εἴπερ, καὶ αὐτὴ τῆς βασταζομένης ὑ-
πὸ Ζήθου. Ζῆθος γὰρ καὶ Ἀμφίων ἐτείχισαν τὰς Θή-

πωβελία. πολλῶν εἰς χρήματα … βας, οἱ Ἀργεῖοι.
συκοφαντούντων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν
πολιτῶν, καὶ μάλιστα τοῦ τὸ παρὰ τῇ ἐνδιαβαλλομέ-
νων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων ἐμπορι-
κοῖς τόποις, Ἀθηναῖοι ζημίαν ἔταξαν κατὰ τῶν εἰσκα-
λούντων ὀβολὸν ἐκτίνειν, εἰ μὴ καθ' ὧν ἐνεκάλουν τού-
τοις ἕλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ἐκάλουν.
ἄλλως. ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιον τοῖς διώκουσι τὴν χρη-
ματικὴν δίκην, ἐπειδὰν μὴ ἕλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον
μέρος τοῦ τιμήματος. οὓς ἐπεδικάζοντο καὶ ἐπεγρά-
φοντο. ἐκάλουν δὲ οὕτως, ὅτι ἐστὶ τὸ δραχμιαῖον ὀβολὸς ἐπὶ
τῆς δραχμῆς ἑξαπλασίου λογιζομένης. ἐλάμβανε
δὲ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλοντα παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν
δίκην ἀπέφευγε. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόκος παρὰ τῷ Πλά-
τωνι νόμων ἐνδεκάτῳ.

πώνυμοι. οἱ κατὰ τὴν ἀρετὴν διαπρέποντες ἀστικοὶ
ξένοι χιλιάσιν ἐπωνομάσθησαν ἐπιμελητῶν. ἀφ' ὧν αὐτοὶ καὶ ταῖς
φυλαῖς ἐτέθη ὄνομα. φασὶν ἐκεῖ θεὸν δεῖξαι πρῶτον
τὰς φυλὰς δεκήσασθαι. ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὀνό-
ματα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο
ποιῆσαι. παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων προτί-
θεσθαι τοὺς νόμους, πρὶν ἢ κυρωθῆναι κυρίους. ἵν'
ἐντυγχάνοντες οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖν. ἢ ἄλλως.
ἐπώνυμοι δ' εἰσί τινες οὗτοι, οἱ μὲν λεγόμενοι τῶν ἡλι-
κιῶν καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα, οἳ καλοῦνται καὶ λη-
ξέων ἐπώνυμοι. οἱ δέ, δέκα, ἐφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγο-
ρεύθησαν. οἵ, Ἐρεχθεύς. Αἰγεύς. Πανδίων. Λεώς. Ἀκά-
μας. Οἰνεύς. Κέκροψ. Ἱπποθόων. Αἴας. Ἀντίοχος. ταῦτα
δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἀπὸ ρ' ὁ Πύθιος εἵλετο. Κλεισθένης
οὕτω διαταξάμενος, τὸ πᾶν πλῆθος εἰς δέκα φυλάς.

πωτίδες, τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρης ἐξέχοντα ξύλα.

ρα, ἡ γῆ. ὅτι ἐνερείδεται. καὶ οὕτω καλεῖται. ἐρίσαι,
τὸ περὶ ἴσης γῆς φιλονεικῆσαι. παρὰ τὴν ἔραν. Ὅμηρος.
ὣς τὼ λίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης. ὅθεν καὶ τὸ ἐ-
ρᾶν, ἐπιθυμεῖν. παρὰ τὴν … ραζε, ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν.
ἀντὶ τῆς γῆς ἐρρέθη. ἀφ' οὗ ἔρα ἡ γῆ. καὶ ἐρωῆσαι, τὸ ἀπ-

ρανος, τὸ ἐκ συνεισφορᾶς δεῖπ- … αὐτῆς ὑποχωρῆσαι.
νον. ἡ συντέλεια, ἡ συλλογή. ἡ εἰσφορά. ἢ σπουδαιότερον
ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ συνεισφέρειν τοῖς φί-
λοις καὶ εὐωχεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ὁ μὴ ἐξε-

ρανίσας, Δημοσθένης ἐν … ἐράσω, ἐξ αὐτοῦ ἔρανος.
ἔρανον αἰτήσας, ἢ λαβὼν καὶ συμμίξας παρά τινων.

Ἐρανιστής, κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων. καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρειν.

Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν, ἐφιέμενος. ἐρῶ, ἐράσω. ἤρακα. ἤραμαι. ἤραται. ἐρατός, ἐρατίζω.

Ἐράσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ. ἦν γὰρ ἂν ἠράθην, ὡς [illegible] οὔσης τῆς περισπωμένης. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐρῶ γίνεται ἐράζω, τετάρτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Ἐρασῖνος, ὄνομα κυρίου παρὰ τὸ ἐν ἔρασι μένοντα.

Ἐργατῖναι, οἱ γηπόνοι. ἔστι καὶ ἐργῶ τὸ καθαίρω. [illegible]

Ἐρατεινός, ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ φιλῶ γίνεται ⟨ἔραστος καὶ ἐρατός. ἐρατός ὁ ἐπιθυμητός. καὶ ἐκ τοῦ ἐρατός, ἐρατεινός.

Ἐραννῆς, ἐπεράστου. καλῆς. ἀπὸ τοῦ ἐρατεινῆς κατὰ

Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ. παρὰ τὸ τῶν ἔργων ⟨συγκοπήν. ἐπιστατεῖν, ταύτης εὑραμένης τὰς τέχνας.

Ἔργαθεν, ἐκώλυσαν. ἐχώρισαν.

Ἐργίσκη, τῆς Θρᾴκης πόλιν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης.

Ἐργάτα. Οἱ ἐργάται τὴν γῆν. ἔστιν ἐργάζω ἐργάσω. καὶ ἐπειδὴ πᾶς μήκων βραχεία παραληγόμενος περισπᾶσθαι θέλει, οἷον πορθῶ κερῶ, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάω περισπώμενον. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ἐργῶ, ἐργᾷς, ἐργᾷ. ὁ παθητικός, ἐργῶμαι, ἐργᾷ.

Ἔργον, σημαίνει τὴν παρασκευὴν τοῦ πολέμου. Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο. καὶ τὰ γεώργια. Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε καλὰ αἰζηῶν. σημαίνει καὶ κύριον ἔργον. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔρ-

Ἐργολάβος, ὁ φλαύροις πράγμασι ⟨γα κόμιζε. χρώμενος παρὰ τοῖς ῥήτορσι. καὶ οὐχ οὗ περὶ τῶν ἔργων μισθὸν λαμβάνων, καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους. ὃ καὶ ἡ συνήθεια.

Ἔρδω, τὸ πράττω. παρὰ τὸ ῥέζω τὸ πράττω. ὑπερθέσει ἔρζω. καὶ τροπῇ δωρικῇ. ἐπειδὴ ἐν ἁπλῇ λέξει σύμφωνον πρὸ τοῦ ζ οὐ χωρεῖται, γίνεται ἔρδω. πρόσκειται ἐν ἁπλῇ λέξει, διὰ τὸ ἐνζεῦξαι σύνθετον καὶ μελάνζοφος. ἐκφέρεται δὲ αὐτοῦ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ, τῷ λόγῳ τοῦ ἔρζω. ἵνα φυλάξῃ τὸ κεχρεωστημένον τοῦ ζ. οἷον Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, ἀντὶ τοῦ πρᾶξον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τελῶ καὶ θύω. οἷον, Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας, ἀντὶ τοῦ ἐπιτελοῦμεν, θύομεν.

Ἔρεβος, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος. παρὰ τὸ ἐρέφω τροπῇ τοῦ φ εἰς β, τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον.

Ἐρεγμός, ὁ διακεκομμένος κύαμος. παρὰ τὸ ἐρείκω. εἰς

Ἐρεθίζω, τὸ παροξύνω. ἀπὸ τοῦ ἐρέ- ⟨τὸ ἐρεχμός. θω καὶ τῆς ἔρας. ἢ παρὰ τὸ εἴρω, ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρέθω καὶ ἐρεθίζω. ἢ ἐκ τοῦ ἔρις ἐρίζω καὶ ἐρεθίζω. ἢ παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ ἐρεθίζω, ὡς λέπω λεπίζω. ἐρεθισμὸν δὲ λέγει, τὸν τῶν ἐχθρῶν ἔπαινον, ἐκ τοῦ ἐρέθω. ὅθεν τὸ, Μή μ' ἔρεθε σχετλίη. καὶ τὸ, ἐρέθησιν, ἀντὶ τοῦ παροξύνει. γίνεται ἐρέθω ἐρεθύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἐρεθίνω. οὕτω φιλόξενος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἔριθος ἐριθεύω φησίν.

Ἐρεμβοί, οἱ Ἄραβες. εἰσὶ γὰρ ἀπὸ Ἄραβος βασιλέως Βαβυλῶνος. ἐρεμβοὺς οἱ μὲν τοὺς Ἄραβας φασίν, ὡς Ἑλλάνικος. ἄλλοι δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας ἤκουσαν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἔραν βαίνειν. Κράτης δὲ ἐρεμνοὺς γράφει. καὶ ἀποδίδωσι τοὺς Ἰνδούς, ἐπεὶ μελανές εἰσι. λέγονται δὲ

Ἐρεμνή, ἡ σκοτεινή. παρὰ τὸ ἔρεβος, ⟨ἐρεμβαῖοι. ἐρεβεννή. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἐρεμνή. καὶ ἐρεμνός.

Ἐρεπτόμενοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων. σημαίνει δὲ τὸ ἐσθίειν. οἷον, Κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι. παρὰ τὸ ἔρας, ὅ ἐστι

Ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης. ⟨τῆς γῆς τὴν τροφὴν ἔχειν. παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλέτης καὶ ἐρέτης. ὅθεν καὶ πεντηκόντορος ναῦς, ἡ ἔχουσα πεντήκοντα ἐρέτας.

Ἐρέσσειν, τὸ κωπηλατεῖν. παρὰ τὸ ἐρῶ. ἢ ἐλῶ. παρὰ τὸ ἐλάσσω, καὶ ἐρέσσω. ὅθεν καὶ ἐρέτης.

Ἐρετμός, ἡ κώπη. παρὰ τὸ ἐρέσσω ῥῆμα, ὄνομα ἐρεσμός. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἐρετμός.

Ἐρεσχελία, ἡ φλυαρία. παρὰ τὸ ἐρεῖν ἐν τοῖς χείλεσιν.

Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν. ἀπὸ τοῦ ⟨ἔχειν. ἐρᾶν καὶ τῆς λέσχης. πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, καὶ παρὰ Ἴωσιν.

Ἐρέτρια, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης Ἐρετριεύς. καὶ Ἐρετριαῖος. τὸ θηλυκόν, Ἐρετριαία καὶ Ἐρετριάς.

Ἐρείπω, παρὰ τὸ ἔρα, ὅ ἐστι τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ ἐρέπτω τὸ βλάπτω. ἢ παρὰ τὸ ἐρέσσω. σημαίνει τὸ ἐλαύνω.

Ἐρευνᾷ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ. Ὅμηρος. τοὺς ἐρέων. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ καὶ τῆς εὐνῆς, ὃ σημαίνει τὴν διατριβήν. ὁ γὰρ ἐρευνῶν, ἐπὶ πολὺ ἐρωτῶν ἐνδιατρίβει.

Ἐρεύω. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρεύω.

Ἐρεύθων, ἐρυθρὸν ποιῶν.

Ἐρευνῶ, ἐκ τοῦ ἐρέω τὸ ζητῶ πλεονασμῷ τοῦ υ καὶ ν. ὅθεν καὶ ἔρευνα ἡ ζήτησις.

Ἐρεχμός, καὶ ἐρεγμός. παρὰ τὸ ἐρεύγω ἐρευγμός. ὃς λέγεται καὶ ἐρεγχμός. λέγει δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ. διωχμὸν γὰρ λέγουσι τὸν διωγμόν. ὡς Λιχμὸν δ' ἐμπάζεσθαι ἀλεείνων. ⟨Ἀντίμαχος.

Ἐρεχθῶν, οὕτω διὰ τοῦ ε Ἀρίσταρχος. καὶ φησὶ σημαίνειν τῆς φωνῆς ἔμφασιν δηλοῦν. καὶ ἴσως παρὰ τὸ ἐρείκω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ φωνῆς ἁπλῶς. ὡς τὸ, Πολλοὶ μὲν βόες ὀρεχθεῦν ἀμφὶ σιδήρῳ. ὁ δ' Ἀπίων ἐρεχθῶν λέγει διακόπτων.

Ἐρεχθεύς, ὁ ἐπιχθόνιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐσπᾶσθαι εἰς τὴν ἔραν. ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου, ἢ παρὰ τὸ ἐρείκω, ἐρεχθεὺς κύριον. παρὰ τὸ διασχίσαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἡφαίστου, ἡνίκα ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ. ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ ἐριχθόνιος. ὅτι ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀποκυῆσαι ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐδεῖτο συνεργοῦ τοῦ πλήξοντος τὴν κεφαλὴν ἵνα ἀποκυηθῇ. καὶ δὴ λόγους προσφέρει τῷ Ἡφαίστῳ περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἥφαιστος οὐκ ἄλλως

εἶλε σχίσαι τὴν κεφαλὴν τοῦ διός, ἐπὶ τῇ ὠδινομένῃ διὰ παρασκευῆς. καὶ ἠνέσχετο ὀξέως. καὶ λαβὼν τὸν βουπλῆγα, τέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐξέρχεται ἡ ἀθηνᾶ. καὶ ἐπεδίωκεν αὐτὴν ὁ ἥφαιστος, ἵνα συγγένηται. καὶ ἐπιδιώκων, ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς ἀθηνᾶς. ἡ δὲ ἀθηνᾶ λαβοῦσα ἔριον, ἀπέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐρίου, ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς ἐκαλεῖτο ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τὸ ὄνομα τοῦτο.

Ἐρεχθέου, κτητικὸν τὸ τοῦ ἐρεχθέως.

Ἐριχθόνιος, ὁ ἑρμῆς. μέσον τέθειται ἡ λέξις. ὥσπερ λέγεται φθινόπωρον καὶ μετόπωρον. καὶ πάλιν φθινομετόπωρον. καὶ συνωμήλικες, οὕτως ἐριούνιος ἑρμῆς. καὶ χθόνιος. καὶ ἐριχθόνιος ἑρμῆς.

Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος. καὶ ἐρεχθομένη, ἡ σαλευομένη καὶ ἐλαυνομένη καὶ ὀχλουμένη ὁμοίως.

Ἔρεψα, ἰλιάδος α΄, ἀντὶ τοῦ ὠρόφωσα. ἐστεφάνωσα. ἐκόσμησα. τὸ θέμα ἐρέφω. ὁ μέλλων, ὅ ἐστι πρωτότυπον. καὶ ἀπὸ τῆς ἔρας. παρὰ τὸ ἐρίφω. ὅθεν καὶ ἐραφιώτης διόνυσος λέγεται. ἐστεφανωμένος γὰρ κισσῷ. ἢ παρὰ τὸ τὴν ἐρίφαν τροφὸν αὐτοῦ γενέσθαι. ἢ ὅτι ἐν ἐραφίᾳ πόλει τῆς ἀσσυρίας ἐτράφη. ἢ ὅτι στεφάνοις ἡδόμενος. ἐκ τοῦ ἐρέφω. ἢ ἀπὸ ἐρίφης τροφοῦ αὐτοῦ. οἱ, Κεῖθι δέ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχε ἐρίφη χωρὶς ἀπ' ἀνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασε ἐραφιώτην.

Ἐρέω, σημαίνει δύο. βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω. ἀλλ' ἐκ τρίτων ἐρέω. περισπωμένως δὲ, ἐρεῶ τὸ ἐρευνῶ καὶ ἀναζητῶ. Ἰστέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει καὶ σημαίνει τὸ λέγω. ὡς τὸ, Ἄλλο δέ τοι ἐρέω. καὶ τὸ ἐρωτῶ. ὡς τὸ, Πάντ' ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε. καὶ τὸ ζητῶ. ὡς τὸ, Ἵππους τὰς ἐρέων ὀδυσσῆ ἰσώνητει. τὸ ῥῆμα, εἴρω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ

Ἐρείκω, τὸ σχίζω διφθόγγως. ἐρῶ, ἐρέω, ὡς τελῶ τελέω. τὸ ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ ἐρέχθω τὸ σχίζω. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρείκη εἶδος δένδρου εὐχερῶς σχιζομένου. καὶ ἐρεῖξις

Ἐρείδω, τὸ ἐπακουμβίζω. Τὸ, οἵ κεσχισμένη γῆ. ἐρεισάμενος. ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω, γίνεται ἐριείδω. καὶ συγκοπῇ ἐρείδω. τὸ οὖν γινώσκει τις ἐπερείδεται. τὸ ἐρι, διφθόγγον. διὰ τί. ἢ ὅτι ἀνεφάνη τὸ ε ἐν τῷ ἐρηρέδαται, ἢ τὰ διὰ τοῦ ιδω ἔχοντα πρὸ τέλους δισύλλαβα εἴτε τρισύλλαβα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. εἴδω. φείδω. ἐρείδω. ὑπερείδω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπερείδοντας τοὺς νεανίας. πλὴν τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι, καὶ κήδω τὸ φροντίζω. καὶ σπεύδω περισπωμένως.

Ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους. καὶ λέγει ὁ δίδυμος, ὅτι διὰ τοῦ ι ψιλοῦ ὤφειλε γράφεσθαι. ἐπεὶ δὴ παρὰ τὸ ἐρίπνη κεῖται, ὅπερ σημαίνει τὸ μεγάλως πεπτωμένην. τὸ δὲ ἐρίπνη, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ ἐρι ἐπίτασιν. ὁ δὲ φιλόξενος λέγει ὅτι διὰ διφθόγγου γίνεται τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης. ἀπὸ τοῦ ἐρακή, γέγονεν ἐρέπω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἀποβολῇ τοῦ π ἐρείπω.

ἐστὶ δὲ καὶ ἐνέργεια καὶ πάθος. τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω. ἐρείπω καὶ ἐρείπτω, τὸ εἰς γῆν βάλλω. ὁ μὲν ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου. οἱ δὲ ποιηταὶ διὰ τοῦ ι. οἷον, Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. καὶ, Ἤριπε δ' ἀμφότερα ἐπ' ἐρέξη δὲ κεράεσσιν, ἀντὶ τοῦ περιέρραγεις.

Ἐρηρώτηκα. ἐρωτήσω, ἠρώτηκα, ὁ ἀττικὸς παρακείμενος.

Ἐρηρέδαται. ἰλιάδος ψ. ἐρηρότηκα, ὁ ἀττικός. λᾶες δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται. ἐρηρεισμέναι εἰσὶν ἐν τῇ γῇ προσπελάζονται. ἀπὸ τοῦ ἐρείδω ἐρείσω ἤρεικα, εἴρεισμαι ἤρεισαι. καὶ ἀττικῶς, ἐρηρέδαται περισσῇ συλλαβῇ συσταλείσης. ζήτει. ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐστιν ἐρήρεικα. καὶ οὐ συστέλλει. ἵνα μὴ συνεμπέσει τῷ

Ἐρήρεσω, ἤρμοσα καὶ ἐπεπήγει. φυ- ἀπὸ τοῦ ἐρίζω. λάσσει δὲ τὸ ει δίφθογγον. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρηρίσαι, ὅπερ σημαίνει τὸ φιλονεικεῖν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ οἱ δωριεῖς φυλάττουσι τὸ φύσει μακρόν. οἷον ὀρῶ, ὀρήσω, ὤρηκα. καὶ ὀρώρηκα ὁ ἀττικός. καὶ φυλάττεται παρὰ δωριεῦσιν ἡ μακρά. ὁμοίως δὲ καὶ ἀκήκοα ἐν αὐτοῖς. ἡνίκα δὲ ἔχει τὴν ει δίφθογγον τὸ θέμα, ἢ τὴν ευ ἐν τοῖς ἀττικοῖς παρακειμένοις, ἀποβάλλεται τὸ ε. αἱ δὲ ἔχουσαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν. οἷον ἀκούω, ἀκήκοα. καὶ ἡ οι δίφθογγος τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλει. οἷον ἑτοιμάζω, ἑτοιμάσω, ἡτοίμακα καὶ ἐτητόμακα.

Ἐρητύσασθε τε θυμόν, ἐπίσχετε καὶ παύσατε τὴν ὀργήν. ἐκ τοῦ ἐρκτή γέγονεν ἐρκτύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐρητύω. ὁ μέλλων, ἐρητύσω. ὁ παρακείμενος, ἠρήτυκα. ὁ παθητικός, ἠρήτυμαι. ὁ ἀόριστος, ἐρητύθην. ἐρύτηθον οἱ βοιωτοὶ ἀντὶ τοῦ ἔχοντες τὸ μετὰ χεῖρας σ ὀξύτονον. Ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας, ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτῶν καθέδρας.

Ἐρήρεδα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐρήρεδα.

Ἔρημος, ἀπὸ τοῦ ἤρεμος ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρηρίδα. κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ ἔραν μόνην ἔχειν. τοῦτο παρὰ τοῖς ἀττικοῖς προπαροξύνεται. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται. ἰλιάδος κ. Ὡς εἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἠρεμούμενον. μονήρη. ἔρημον ἐμβλέπειν. ἀκίνητον. καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν, ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. ἀριστοφάνης πολυείδῳ.

Ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ. εὐστείῳ. παρὰ τὸ βῶλον, βῶλαξ. καὶ μετὰ τοῦ ερι, ἐριβῶλαξ.

Ἐριβρεμέτης, μεγαβροντῶν. παρὰ τὸ ερι ἐπιτατικόν

Ἐρίγδουπος, μεγάλους ψόφους καὶ τὸ βρέμω. ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν. ἐκ τοῦ δουπῶ, ἐρίγδουπος, καὶ

Ἐριδαίνω, ἐκ τοῦ ἔρις, ἐρίδω καὶ ἐριδαίνω. ἐρίγδουπος.

Ἐριδμαίνοντες, ἐρεθίζοντες. ἰλιάδος π. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. διὰ λόγου γὰρ γίνεται ἡ φιλονεικία. ἐρίζειν κυρίως, τὸ περὶ ψυχῆς διαφθείρεσθαι. ἀπὸ τῆς ἔρας. ἐρίσαι, τὸ περὶ ἴσης τῆς φιλονεικεῖν. ἐκ τοῦ ἔρις ἐρίζω καὶ

Ἐρίηρ, εὐάρμοστος. παρὰ τὸ ερι ἐπιτατικὸν ἐρίδω. μόριον, καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. παρὰ τὸ ἀγαν ἀρηρέναι

ὀφίλος. ἢ παρὰ τὸ ἔρα ὃ σημαίνει τὴν χάριν. Ἰλιάδος γ.
Ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας. ἤγουν εὐαρμόστους, καὶ ἐπεράστους. τουτέστι φίλους συναθροίσας σαυτῷ ὁμοίους. ἅρπαγας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχούς.

Ἔριθος, σημαίνει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ἔρια. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐργάτου, παρὰ τὸ ἔραν τὴν γῆν κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ι. ἢ παρὰ τὸ ἔρις καὶ τὸ θής, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτόν. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικός, ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ἔριθος. κυρίως δὲ ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ.

Ἐριθεὺς, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἔριθος ἐριθεύς.

Ἐριθηλής, καὶ ἐριθηλεῖς. Ἰλιάδος ε. Ἀλωάων ἐριθηλέων. τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων, ἢ δενδροφύτων. τῶν μεγάλως θαλλόντων καὶ αὐξομένων. ἐμοὶ δὲ

Ἐρικυδέα, μεγάλα ἔνδοξον. παρὰ κήπων. ἀρουρῶν. τὸ κῦδος, ἐρικυδὴς ἐρικυδέος.

Ἐρινεός, ἀγρία συκῆ. ἐκ τοῦ ἐρίζω, ἐρινός, καὶ ἐρινεός. ἐριστικὸν γὰρ ἐστι τὸ δένδρον. ἀνέρχεται γὰρ καὶ εἰς τοίχους καὶ εἰς

Ἐρινύειν, κατὰ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι. ἑκάστην τόπον.

Ἐρινεὸν στενόν, ἀπὸ Ἐρινεοῦ τῆς Θετταλίας ὅπου πρῶτον

Ἐρινύες, θεαὶ τιμωροὶ τῶν πατρικῶν τρυώφθη. ἀσεβημάτων, ἤγουν τῶν εἰς τοὺς γονεῖς ἁμαρτημάτων. παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν, ὅ ἐστιν οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ. ἢ ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀνερχομένη, ἐρανύς, καὶ ἐρινύς. καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. οἱονεὶ ἀρανύς τις οὖσα, καὶ ἐρινύς. ἡ τὰς ἀρὰς, ἢ τὰ αἴσια ἀνύουσα καὶ ἐκτελοῦσα. ἢ παρὰ τὸ ἐρι, καὶ τὸ ἀνύειν. ἡ μεγάλως ἀνύουσα. ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν τὸ ἡσυχάζειν, γέγονεν ἐλινὺς, καὶ ἐρινύς. ἡ ἡσυχάζουσα κατὰ ἀντίφρασιν, τουν

Ἔριον, καὶ εἶρος ὁ πόκος. τετυχηκὼς ἡσυχάζουσα. παρὰ τὸ ἔρρω τὸ μοχθῶ καὶ φθείρω. πολὺ ὅ ἐστι ταλαιπωροῦσιν ἐργαζόμεναι αὐτό. ἢ ὅτι τῷ ἔαρι κείρεται τὰ

Ἐρι, ἐπιτατικὸν ἐπίρρημα. παρὰ τὸ ἦρι, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατα. πλεονασμῷ τοῦ ε. οἷον, Πέρι μὲν σε ἴω. ἢ παρὰ τὸ ἔραν τὴν γῆν. αὕτη γὰρ ἐστι μεγίστη πάντων τῶν ζώντων.

Ἐριούνιος, χθόνιος. ἀγαθός. πολυωφελής. κλέπτης. μέγας. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπλούστερον. παρὰ τὸ ἐρι ἐπίτασιν καὶ τὸ ὄνησιν, ἐριόνιος. ὁ μεγάλα ὠφελῶν. ὠφελιμώτατος γὰρ ὁ Ἑρμῆς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρευνήσεως. καὶ γὰρ ὁ τὴν Φορωνίδα γράφων φησί. Ἑρμείαν δὲ πατὴρ ἐριούνιον ὠνόμασ' αὐτόν. πάντας γὰρ μάκαράς τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους, κέρδεσι κλεπτοσύναις τ' ἐξαίνυτο τεχνη

Ἐρίηρες ἑταῖροι, εὐάρμοστοι. παρὰ τὸ ἐρι καὶ τὸ ἰσταις. ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ἐρίπναι, οἱ συνεχεῖς κρημνώδεις τόποι. ἢ παρὰ τὸ τετραμμένοι. ἢ ἀπερρωγυῖαι πέτραι. διὰ τῶν μεγάλων πνοῶν εἰς δύνουσιν. ἐρίπνοαι ἐρίπναι, διὰ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ β ἀορίστου ἐρείπω, ἤριπον. καὶ ἐριπούσας, τὸ καταβαλών.

Ἐρίπνη, ἡ ἄκρα τοῦ ὄρους, ἢ ἀπόκλασις. ἔστι δὲ καὶ ὄρος Ἀρκαδίας. καὶ τὸ ἀποσήτισμα. παρὰ τὸ ἐρίπειν τὸ πεσεῖν, ἐριπνή τις οὖσα, τὸ ἀπόκλιμα καὶ πτῶμα τοῦ ὄρους. καὶ γὰρ ὄχμοι καλοῦνται τὰ ῥήγματα τῶν ὀρῶν, ἢ τῶν τόπων, ἀφ' οὗ ἐκρήγνυνται. ἢ πάνυ πνεομένη, ἐριπνοή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω τὸ καλύπτω, ἢ ἐρέπτω. σκέπουσι γὰρ καὶ καλύπτουσι καὶ σκιάζουσι τὰ ἀκρωτήρια.

Ἔρις, σημαίνει δύο. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω ἡ διὰ λόγου φιλονεικία. παρὰ τὸ ἄρης, ἔρις. ὡς βάλλω βέλος. καὶ στάλος στάλας, τὸ ἀκίνητον πῦρ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ, ἔρισα ἔρις. σημαίνει δὲ καὶ πολεμικὴν θεόν. ὡς τὸ, Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. καὶ, Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα. σημαίνει καὶ τὴν φιλονεικίαν. ὡς τὸ, Ἐκ γε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. καὶ, Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη.

Ἐρίσχηλος, ὁ λοίδορος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. ἢ ἐρίχελος τις ὤν, παρὰ τὴν ἔριν καὶ τὴν λέσχην. ὁ δ' ἐξ ἔριδος λεσχαίνων. Παρθένιος ἐν Ἡρακλεῖ. Ἐρισχήλοις κυρκνίταις. καὶ ἐρισχηλεῖν, τὸ εἰς ἔριν προκα-

Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος. ὁ ἔνδοξος. λέλαθαι. Ἰλιάδος β. Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον. μέγα ἔντιμον. καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ τῇ ἐρίτιμον. ὑλώσεως κινόνι. παρὰ τὸ ἐρι τὸ ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ τιμή. τὸ δὲ ἐρι, παρὰ τὸ ἦρι, ἀποβολῇ τοῦ η. σημαίνει τὸ πλεονασμός. ἴστεον δὲ ὅτι τὸ ἐρι συντιθέμενον, ἢ μακροσύλλαβον ἐπιφέρει. οἷον ἐρίτιμος, ἢ δίπλουν, οἷον ἐρίζηλος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐριούνιος ἐπλεόνασε τὸ υ. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πλεονασμῷ τὸ ἀριμορίου.

Ἔριφος, ὁ μικρὸς αἴξ, ἢ μικρὰ αἴξ. παρὰ τὸ ἔαρ καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω. ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἐάριφος καὶ ἔριφος κατὰ συγκοπήν. ἤγουν ὁ πρώϊμος. ὁ γοῦν ἐν τῷ χειμῶνι

Ἐριώλη, ἡ πνοή. παρὰ τὸ ἐρι τεχθεὶς, χίμαρος. καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἡ μεγάλως πνέουσα.

Ἕρκος, τεῖχος. ἀσφάλεια. παρὰ τὸ ἐρύκω τὸ κατέχω, καὶ κωλύω, καὶ ἀσφαλίζομαι, γίνεται ἔρυκος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕρκος. σημαίνει δὲ τὴν ἀσφάλειαν. ὡς τὸ, Ἕρκος Ἀχαιοῖσι πέλει. καὶ, Ἕρκος ἔμμεν πολέμοιο. καὶ, Ἕρκος ἔμμεν βελέων. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τείχους. ὡς τὸ, Αἱμασιάς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. καὶ τὸ φράγμα τῶν ὀδόντων. ὡς τὸ, Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. σημαίνει καὶ τὰ δίκτυα. ὡς τὸ, Ὅτε δὴ πταλίνου ἕρκει ἐν πλέξωσιν. ἐρύκεα τινα ὄντα ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴργω.

Ἕρκειος Ζεὺς, ᾧ βωμοὶ ἐν γῳ. ὁ καὶ ἑρκεῖος λέγεται. τοῖς ἕρκεσιν ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸ γὰρ περίβολον, ἕρκος ἔλεγον. καὶ ἑρκίουδιος. ἕρκος Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἱδρυσάμενοι, ἑρκεῖον διακαλοῦσιν.

Ἑρκίον, περίφραγμα. τειχίον. παροξύνεται. τὰ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα ὑποκοριστικὰ, παροξύνεται. τυρός, τυρίον. τεῖχος, τειχίον. ὦτος, ὠτίον. τὰ δὲ ἀπὸ βραχείας οὐκέτι. ῥάκος, ῥάκιον. φάκος φάκιον. σεσημείωται τὸ ἴχνιον μὴ ποιοῦν μακρὰν τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑγρὸν σύμφωνον ἔχον.

Ἑρκύνιος δρυμός, ὁ τῆς Ἰταλίας ἐνδότατω ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν δ' Ἀργοναυτικῶν. Ἔνιοι δὲ λέγουσι καθ' Ἑρκυνίου ἴσχυσι. ὡς Παρθένιος. Ἀλλ' ὅ γ' ἀφ' ἑσπερίης ἑρκυνίδος ὤρετο γαίης. διὰ τὸ εὑρεθῆναι ἐν αὐτῷ χοῖρον ὑπὸ κυνὸς ἐσθιόμενον. ὅθεν τὸν μὲν δρυμόν, ἕρκυνος φασί. τὴν δὲ κώμην, κῦνον. καὶ ἐν συνθέσει, ἕρκυνος ἢ ἑρκύνιος.

Ἕρκτωρ, ὁ πρακτικός. ἀντίμαχος. Τῶν μεγάλων ἕρκτορες ἠδ' οἰκήων. παρὰ τὸ ἔρξω ἕρκτωρ, ὡς ἄξω ἄκτωρ. καὶ ἔχω ἕκτωρ.

Ἕρμα, ὃ μὲν δασύνεται, σημαίνει ἐρείσματα. στηρίγματα. βαστάγματα. οἷον ὑπὸ δ' ἕρεον ἕρματα νηῶν. Ἰλιάδος β'. ὃ δὲ ψιλοῦται, σημαίνει τὰ ἐνώτια. οἷον. Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι μακρὰ τανύσας. ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ εἴρω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἁρμόζω, εἷρμα καὶ ἕρμα. ὡς κείρω κέρμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνῆφθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρυμα κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔρεισμα συγκοπῇ.

Ἑρμαφρόδιτος, ὁ τὰ ἀμφότερα ἔχων τὰ μόρια, ἀρρένων καὶ θηλειῶν, ὁ τὰ αἰσχρὰ καὶ ποιῶν τα. ἢ πάσχοντα.

Ἕρματα, τὰ πετρώδη τῆς θαλάσσης μέρη καὶ ὕφαλα. παρὰ τὸ εἶναι ἐρύματα καὶ κωλύματα τοῦ προσπελάζειν.

Ἕρμαιον, τὸν σωρὸν τῶν λίθων. καὶ συνόλως τοὺς ἐν ὁδοῖς λίθους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν ξάνθος. ὅτι ἀποκτείναντος Ἑρμοῦ τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπραττομένου, καὶ ὑπερέχοντος ἐν τοῖς θεοῖς διὰ τὸ [illegible], τοὺς λοιποὺς ἀφοσιουμένους τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τοῦ φόνου, προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον. ὅθεν [illegible] καὶ νῦν. Ἰλιάδος π'. Ὅθι ἑρμαῖος λόφος ἐστίν. Ἑρμῆς κατὰ Διὸς κέλευσιν ἀνελὼν Ἄργον τὸν τῆς Ἰοῦς φύλακα, ἤχθη ὑπὸ δίκην, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ὁμοίων θεῶν εἰς κρίσιν ἀγόντων, κρίνοντας δὲ τοὺς θεοὺς εὐλαβεῖσθαι μὲν διὰ τοῦ ὑπὸ Διὸς γενέσθαι τὴν ἑρμῆν. ἅμα δὲ ἀφοσιουμένους ἣν εἶχον ὀργὴν προσβαλεῖν αὐτῷ τὰς ψήφους. καὶ οὕτως ἐπισωρευθῆναι πλῆθος πολύ. διὰ τοῦτο λέγεται σωροὺς ποιεῖν λίθων. καὶ τούτους καλεῖν ἑρμαίους λόφους.

Ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν. ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθάδε λεγομένου κοινὸς Ἑρμῆς, ἐπὶ τῶν εὑρισκόντων τι. οἷον κοινὸν τὸ εὕρημα. παρὰ τὸ οὖν ἑρμῆς ἕρμαιος. καὶ ἕρμαιον τὸ οὐδέτερον.

Ἑρμῆς. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρέας καὶ ἑρμέας καὶ ἑρμείας. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ἔστι καὶ ἑρμείας ὄνομα κύριον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τύραννος. οἰκεῖος δὲ ἐκεῖνος πρὸς Ἀριστοτέλην. καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτοῦ, διὰ τοῦ ι γράφεται. ὡς περὶ Ἀριστοτέλους. Εὐνοῦχος ἦν καὶ δοῦλος ὁ Ἑρμείας.

Ἑρμῆς, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω ἢ τὸ ἁρμόζω. ὅθεν ἕρματα, διὰ τὸ ἔρυμα ἡμῶν εἶναι, καὶ ὀχύρωμα τοῦ βίου. μέγιστον γὰρ τῷ βίῳ λόγος εὑρέθη. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω ἑρμῆς, ὁ τοῦ λόγου ἔφορος. ἢ ὅτι μέγιστον ἐστὶν ἕρμα τῶν περὶ τὸν βίον. ὅθεν καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ καὶ κέρδη, ἕρμαια.

Ἑρμῆς στροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος ἀπὸ τοῦ στροφαίου τῆς θύρας.

Ἑρμὶς, δικαπάλακτόν ἐστι. καὶ σημαίνει τοῦ κραβάτου τὸν πόδα. Ὅμηρος, Ἑρμῖν ἀσκήσας. παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ὁ ἐνειρόμενος καὶ ἁρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα εἶναι τοῦ παντός, ὅ ἐστιν ἔρεισμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν.

Ἑρμῖς, ὁ κλινόπους. ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ φιλοξένης, χάρισιν.

Ἑρμιόνη, ἡ θυγάτηρ Μενελάου καὶ Ἑλένης. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε. παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω, ἀφ' οὗ ἑρμῆς, ἑρμίων. καὶ παράγωγον, ἑρμιόνη.

Ἑρμηνεύς, παρὰ τὸ ἑρμῆς.

Ἑρμώνεια, προσωπεῖα οὕτω καλούμενα ποιά, ἀπὸ Ἑρμώνος τοῦ πρώτου ἀγωνισαμένου. ὡς ἱστορεῖ. κρικάλιος κύλιξ καὶ ἰφικράτης, τὸ ὑπόδημα.

Ἔρνος, φυτὸν κλάδου. τὸ ἐκ τῆς ἔρας γινόμενον.

Ἐρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ἔρξω ἔρξω, ἐρξίας. ὑπερβιβασμῷ, ἐρξίας ὁ πρακτικός. ὁμοίως τῷ ἐρέκτης, ἕρκτης.

Ἑρπετὸν, ζῷον χερσαῖον. παρὰ τὸ ἐρείπειν τὸ κατὰ πίπτειν. τὸ μὴ ὀρθὸν περιπατεῖν. καὶ τελοῦσι τινὲς τὸ ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν στερογάστρων ζῴων. παρὰ τὸ ἕρπω ἑρπετόν. ὡς κόπτω, κοπετός. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ πέτειν. κυρίως δὲ τὰ ἄποδα λέγεται ἑρπετά, ἀπὸ τοῦ πίπτειν ἐν τῇ ἔρᾳ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ τετράποδα. ἑρπῶ, ἑρπύσω, ἑρπητὸν, καὶ ἑρπετόν.

Ἑρπὴν, ὄνομα πάθους παρὰ τὸ ἑρπῶ, ἑρπήν. ἔστι δὲ πάθος χαλεπόν. ἀπὸ τοῦ ἕρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος. ἐπιπλατύνεται γὰρ τῷ σώματι οὐκ εἰς ὄγκον, ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μῆκος. λέγεται δὲ καὶ ἑρπήνη, ὡς εὗρον εἰς τὸ λεξικόν.

Ἑρπυστικός, ἐκ τοῦ ἕρπω γίνεται περισπώμενον ἑρπῶ, ἑρπύσω. ἐξ αὐτοῦ, ἑρπυστικός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. ὡς χρώσω χρωτής, καὶ χρωστικός.

Ἑρπύλλος, παρὰ τὸ ἕρπειν ἐν τῷ αὔξεσθαι.

Ἐρράδαται, ἀπὸ τοῦ ῥάζω ῥάσω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔρρασμαι ἔρρασται. καὶ ἰωνικῶς ἐρράδαται.

Ἐρρέθην, ἀπὸ τοῦ ῥῶ, ῥήσω, ἔρρηκα, ἔρρημαι, ἐρρέθην, ἢ ἐρρήθην. καὶ συστολῇ ἐρρέθην. τὸ δὲ ῥῶ, σημαίνει τὸ λέγω.

Ἐρρέντι, παρὰ Ἀλκαίῳ, ἀπὸ τοῦ ἔρρω, ἢ ἐρρῶ περισπωμένου. ἡ μετοχὴ ἐρρεῖς, ἐρρέντος. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἐθέλοντες, ἐθέλοντι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντες ἐρρέντι.

Ἐρηνοβοσκός. ὁ προβατοβοσκός. ἐν Τυροῖ β' Σοφοκλῆς.

Ἐρρίγησιν, ἀπὸ τοῦ ῥιγῶ, ῥιγήσω, ἐρρίγηκα. ὁμοίως, ἐρ-

ἔῤῥηγα. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἐῤῥήγω. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐῤῥίγω. τὸ δεύτερον, ἐῤῥίγης. τὸ τρίτον, ἐῤῥίγησιν. ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθῇ. φοβηθῇ.

Ἐῤῥωπίζομεν, ἔμικτα καὶ συμπεφορημένα ἐποιοῦμεν. ἐῤῥώπησεν, ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ἔῤῥω, σημαίνει τὸ φθείρω. ὅθεν, Ἔῤῥει κακὴ γλήνη. καὶ, Ἐῤῥέκηκέσου(?) θάνατον, ἀντὶ τοῦ φθείρου. καὶ, Ἐνθάδ' ἔῤῥων, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ φθορᾷ παραγενόμενος. μετοχή. παρὰ τὸ ἔρω τὸ φθείρω. μετὰ τοῦ ρι ἐν συνθέσει, ἔῤῥω. ὡς τὸ ἐριθυρίς, ἡ μεγάλη θυρίς. καὶ ἐρθυρίς. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φθέρσω αἰολικῶς, κατὰ ἀποβολὴν τῶν δύο συμφώνων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου ρ.

Ἔρσαι, αἱ ἐν ἔαρι γεννηθεῖσαι. ἢ αἱ ἁπαλαὶ, καὶ τελείως νέαι μεταφορικῶς, ὡς ἀριστόνικος ἐν σημείοις. ἔρση γάρ ἐστιν ἡ δρόσος. καὶ αἰσχύλος ἐν ἀγαμέμνονι, τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων, δρόσους κέκληκε μεταφράζων τοῦτο. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ πνίγω. ὡς τὸ, Ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει. γίνεται δὲ παρὰ τὸ εἴρω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἔρσω. ἀπὸ τοῦ εἴργειν καὶ ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἱρκτὴ, παρὰ τὸ ἕρκος. καὶ ἐρχθέντα, τὸν ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. εἰλοῦται. παρὰ τὸ εἴργω. ὁ παρακείμενος, εἶρχα, εἶργμαι, εἴρχθην. ἡ μετοχή, ἐρχθεὶς, ἐρχθέντος. ἀττικῶς δὲ δασύνεται.

Ἔρχαται, ἀπὸ τοῦ εἴργω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἶργμαι. τὸ τρίτον, εἶρκται. καὶ ἰωνικῶς εἰρχάται, καὶ ἔρχαται. ὥσπερ καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος εἴρκτο. καὶ ἰωνικῶς, ἔρχατο.

Ἔρση, ἡ δρόσος. νοτία ὁμίχλη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέρση. παρὰ τὸ ἄρδω ἄρσω, ἄρση, καὶ ἔρση. ποτίζεται γὰρ ὑπ' αὐτῆς πάντα τὰ φυτὰ, καὶ καταρδεύεται. ἢ παρὰ τὸ ἔραζε σεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἔραν δεύειν.

Ἐρσήεις, ὁ δροσώδης ἐκ τῆς ἔρσης. ἢ ὁ ἐν ὕδατι ἀποπνιγόμενος.

Ἐρύω, ὥσπερ γίνεται τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μηνῶ, μηνύω καὶ μηνύω πλεονασμῷ τοῦ κ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω, ἐπενθέσει τοῦ υ, ἐρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐερύω. οἷον, δυνάμει ἑλκύω. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρύω. ὁ μέλλων, ἐρύσω, ἐρυσάμην ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος. ἡ μετοχὴ ἐρυσάμενος. καὶ ποιητικῶς διὰ δύο σσ. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔρυμαι. ἔρυσαι. ἔρυται. καὶ ἰωνικῶς ἐρύαται. ἢ ἐρύω. καὶ ὁ παρατατικὸς, εἴρυον. ὁ παρακείμενος, εἴρυκα. ὁ παθητικὸς, εἴρυμαι. καὶ ἰωνικὸν πληθυντικὸν, εἰρύαται. ἢ παρὰ τὸ εἰρύω. τὸ παθητικὸν εἴρυμαι εἴρυται. καὶ ἀττικῶς εἰρύαται.

Ἔρυτο, ἐφύλαξεν. ἐβοήθησεν. ἀπὸ τοῦ ἔρυμαι εἴρυτο.

Ἔρυκε, κατεῖχεν. ἐκώλυσεν.

Ἔρυξαν, κατέσχον. ἐκώλυσαν. ἐρύκω, ἐρύξω. ἔρυξα. παρὰ τὸ ἕρκος ἐρκύω. καὶ καθ' ὑπερθέσιν, ἐρύκω. ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐκ τούτου γίνεται ἐράκω καὶ ἐρύκω κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς υ. ἢ παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω ἐργύκω. κυρίως γὰρ ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ γῇ κατέχειν. καὶ ἀπερύκειν, κατέχειν. κωλύειν. κρατεῖν.

Ἔρυμα χροὸς, φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τοῦ σώματος. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ παρὰ τὸ ἐρύω τὸ φυλάσσω. ὡς λύω λῦμα. καὶ θύω θῦμα καὶ εἰλύω εἴλυμα. εἴ τί μοι εἴλυμα σπεῖ(?)

Ἐρυμνώσας, ἰσχυροποιήσας. πυκνώσας. ρωνέχες(?). ἀσφαλισάμενος. παρὰ τὸ ἔρυμα, ὃ σημαίνει τὴν ἀσφάλειαν ἐρυμνῶ πλεονασμῷ τοῦ ν.

Ἐρύμας, ἐρύμαντος, ὄνομα ἥρωος. παρὰ τὸ ἐρύω, ἔρυμα καὶ ἐρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ εἰρύω φησὶν ὁ ποιητής. Εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς.

Ἐρυμνὴ, ἰσχυρά. ὑψηλή. παρὰ τὸ ἐρυμνὸν, ἐρύματος τάξιν ἐπέχουσα.

Ἐρυσίπτολις, ἡ ἐρύουσα καὶ ἀνθέλκουσα ἐν ταῖς μάχαις τὰς πόλεις. ὡς ἐρυσάρματας ἵππους τοὺς ἕλκοντας τὰ ἅρματα. ἢ παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις. ἄμεινον δὲ οὕτως. ὅθεν καὶ πολιοῦχος. καὶ ἐρύεσθαι, τὸ φυλάσσειν. ἰλιάδος ζ. Πότνι' ἀθηναίη ἐρυσίπτολι. φυλάσσουσα τὴν πόλιν.

Ἐρυσίπελας, πάθος πλανώμενον καὶ σῆπον. παρὰ τὸ ἐρύεσθαι αὐτὸ τὸ πέλας, ὅ ἐστιν ἕλκεσθαι. καὶ ἐπιδέχεσθαι τοῖς πλησίον ἐπινεμόμενον.

Ἐρυσίβη, πόλις σικελίας. ἀπὸ τοῦ ἔρυκος υἱοῦ ἀφροδίτης.

Ἐρυσίβη, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγινόμενον φθαρτικὸν τῶν καρπῶν. ἢ τὴν τοῖς στάχυσιν ἐπιπαθοῦσαν ὠχρίαν καὶ συγκαίουσαν τοὺς καρπούς. ἣν τινὲς ἐκθαλίδα(?) καλοῦσιν. ἀερογενῆ οὖσαν, ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος γινομένην. ἢ παρὰ τὸ ἐρύειν καὶ γίνεσθαι ἡ ἐπισκοτουμένη νόσος τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βιῶ τὸ τρέφω. ἡ κωλύουσα τρέφεσθαι τοὺς καρπούς. οἱ δὲ τὴν πάχνην τὴν γινομένην ἐν δυσαερίᾳ καὶ φθείρουσαν τοὺς καρπούς.

Ἔρυξ, πόλις σικελίας ἀρσενικῶς. τὸ ἐθνικὸν, ἐρυκῖνος. τὸ θηλυκὸν, ἐρυκίνη. ἔστι δὲ καὶ ἐρύκη πόλις, καὶ ἐρυ-

Ἐρυσίβη. τὸ σι, ι. διὰ τί. τὰ ἀπὸ μελλόντων καιος(?) των συντιθέμενα, τῷ ι παραλήγεται. στήσω, στησίχορος. ἐρύσω ἐρυσίβη, ὅ ἐστιν ὥς τινες ζῶον μικρόν.

Ἐρυθρὸν, παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυστὸν καὶ ἐρυθρόν. λέγεται δὲ τὸ ἐρυστὸν καὶ κωλυτόν. ἢ παρὰ τὸ ἐρεύθω τὸ βλάπτω, ἐρευθὸν καὶ ἐρυθρόν.

Ἐρυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ ἐρυθροῦ βασιλέως πεσόντος ἐκεῖ καὶ τελευτήσαντος. ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων ὀρέων ἐρυθρῶν, ἅ ἐστιν ἐρυθρὰ δεινῶς καὶ πορφυρᾶ. καὶ ἐπὶ τὸ βάλλει ὁ ἥλιος αὐτοῖς ταύτην, καὶ πέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν. καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, οὕτω γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χρόαν.

Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως. ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, ἔῤῥιψαν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, Ἐνθάδε τάφος ἁλὸς παμμεδέοντος ἐρυθροῦ.

Ἐρυθρά, νῆσος ἐν τῷ ὠκεανῷ. ὁ νησιώτης, ἐρυθεὺς, ὡς μαντινεύς. ἢ ἐρυθείτης, ὡς ζελείτης.

Ἐρυθαίνω, φοινίσσω. μολύνω.

Ἐρύγμηλος. τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται. οἷον κάμηλος. φάσηλος. τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται, ὅτι ἔχει παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ. οἷον, σιγηλός. ὑψηλός. μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα, βαρύνεται. βέβηλος. κίβδηλος. κάπηλος. ἐρύγμηλος. γέγονε παρὰ τὸ ἐρύγω. ἐρυγηλὸς ὡς ὤν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. οἷον, Ἤρυγεν ἑλκόμενος. ἢ παρὰ τὴν ἐρύγην. ἐρυγμήλη δὲ, ἐπίθετον ἐλαφαίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς. Ταύρων ἐρυγμήλων.

Ἐροίη, ὡς περιωποίη.

Ἐροτὶς, ἡ ἑορτή. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ κάλλω γίνεται κάλλις. καὶ φημὶ φῆμις, οὕτω καὶ παρὰ τὴν ἑορτὴν παρώνυμον ἑορτίς. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ἐροτίς. ὡς αὐλὴ, αὐλίς. ἢ θυσιάδων, παρὰ τὸ ἱερῶν αὐλῆς.

Ἔρος. ἐξ ἔρον ἐν τῷ. ἔρον τὸν ἔρωτα οἱ αἰολεῖς λέγουσιν. ὁ ἔρος τοῦ ἔρου τῷ ἔρῳ. τὸν ἔρον αἰολικῶς. λέγουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος, ἐπὶ πάντων. τὸ δὲ ἔρως ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης, ὅ ἐστιν ἀπὸ θυμοῦ. πίνδαρος γοῦν, Καὶ γὰρ ἑταίροις ἑταίρων ἐκνίζεν ἔρως φρένας.

Ἔρως. πολλαχῶς ἐτυμολογεῖται, παρὰ τὸ ἔλω ἔλως. καὶ τροπῇ, ἔρως. ἴσως δὲ ὅτι ἐρρεῖ πᾶσιν ὑπὸ πάθους. ἢ παρὰ τὸ ἑλεῖν τὸ ἑλόντα. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν τὸ δεσμεῖν, ὁ συνδέων ἡμᾶς πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἐρέθειν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, ὅ ἐστιν ἐπάγεσθαι. Τυφλὸς γὰρ ὁ ἐρῶν περὶ τὸ ἐρώμενον. ἢ παρὰ τὸ ἐρρῶσθαι. ὁ ἰσχυρὸς, ὅταν τοῦ περιγίνηται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρης ἄρεως καὶ ἔρως. ἄρεως γὰρ μυθολογεῖται υἱός. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. λάλοι γὰρ οἱ ἐρῶντες. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω. διὰ τῆς αἰσθητικῆς ὁράσεως ἐγγινόμενος τοῖς ἀνθρώποις πόθος. ἔρος δὲ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ.

Ἐρωῆ. χωρισθῇ, ἀποχωρήσει. ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐρωῆς γενικῆς καὶ ἐρωῇ δοτικῆς. ἔδει μετὰ τοῦ ι, ὁ ἔρος τοῦ ἔρου, τῷ

Ἔρως, ὁ στέφανος παρὰ νικαεῦσιν, ἐκ πάντων τῶν ἀνθέων ἐρῶ. ὧν τοῖς μεγίστοις πωλοῦμεν. παρὰ τὸ ἔρα τὴν γῆν, ὁ ἐρανισμὸς ἐκ γῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρῶ, ἔρανος, καὶ ἐράννος. ὡς πείθω πιθανός. ἄγω ἀγανός, διὰ τὸ ἡδέως ἐπαγόμενος.

Ἐρωτῶ. παρὰ τὸ ἔρωτος γενικὴν, γίνεται ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες ὃ οὐκ ἔχουσι μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασι. τὸ παθητικόν, ἐρωτῶμαι. ἠρωταόμην ἠρωτώμην. τὸ εὐκτικόν, ἐρωταοίμην ἐρωτῴμην. ἐρωτάοιτο ἐρωτῷτο.

Ἐρωδιός, ἐτυμολογεῖται διαφόρως. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ἔαρ ὃ σημαίνει τὸ αἷμα ὡς παρὰ κυρηναίῳ. Αἷμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον. ἢ ἐλέξαι ἔαρ. ἢ ἔωρ, ὡς τέκω τέκμωρ. ἀπὸ γοῦν τοῦ ἔωρ καὶ τοῦ ἰδίειν τὸ ἱδροῦν, γίνεται κατὰ σύνθεσιν. ἐν γὰρ ταῖς μίξεσιν ὥς φασιν ὁ ἐρωδιὸς αἷμα ἱδροῖ. ἀντιλέγει δὲ κλαύδιος ὁ φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκμωρ οὐκ ἔστι γενόμενον ἀπὸ τοῦ τέκμαρ, ἀλλὰ προϋπάρχει. ἀπὸ γὰρ τοῦ τέκω, γίνεται τέκωρ καὶ τέκμωρ. πλεονασμῷ τοῦ μ. καὶ κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνεσθαι. οὐδαμοῦ γὰρ εὕρηται ἔωρ. εἰ δὲ καὶ οὕτως ἐγένετο, ἐωρίδιος εἶχεν εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐρωίδιος γενόμενον συναίρεσιν ἐρωδιός. ἔτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔλω ἐλοῦς καὶ τὸ ἴδιον, γίνεται ἔλος ἐλοίδιος. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐλωδιός. καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. πολλάκις γὰρ τρέπεται τὸ λ εἰς ρ. οἷον, θλῶ θλάσω καὶ θραύσω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ ἴδιον, γίνεται ἐρωτίδιος. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ καὶ συναιρέσει, ἐρωδιός. καὶ γὰρ ὥς φασιν ἀφροδισιόν ἐστι τὸ ὄρνεον. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀφροδίσιον. ἀντιλέγει ὁ κλαύδιος. ἀλλὰ τοὐναντίον τῆς ἀθηνᾶς, ὥς φησιν ὁ ποιητής. Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο παλλὰς ἀθήνη. ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὥς φησιν ἀριστοτέλης, ὅτι πολλά ἐστιν ἐρωδιοῦ εἴδη. δύναται οὖν τὰ μὲν αὐτῶν, τῇ ἀθηνᾷ ἀνακεῖσθαι. τὰ δὲ, τῇ ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ ἡρωδιανός λέγει, ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω γίνεται ἁρμόδιος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ ῥοίζου, γίνεται ῥοίδιος παρὰ τὸ ῥοῖζον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, ἐρωδιός. καὶ μετὰ τοῦ ι προσγεγραμμένου. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ὤφειλε βαρύνεσθαι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ διος πάντα βαρύνονται. πωρίδιος. μαλίδιος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἠκολούθησε τοῖς ἐπὶ ὀρνέων. Τὰ γὰρ εἰς ος καθαρὰ τῷ ι παραληγόμενα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἐπὶ ὀρνέων, ὀξύνονται. αἰγυπιός. χαραδριός. βομβυλιός. οὕτω καὶ ἐρωδιός. λέγεται καὶ ῥωδιός παρὰ ἱππώνακτι. Κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατηυλίσθην. καὶ ὡς μὲν πρὸς τὴν συνήθειαν, ἐστὶν ἀφαίρεσις. ὡς δὲ πρὸς τὸν σχηματισμὸν, ἐντελές. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἐλωδιός καὶ ἐρωδιός. φιληδεῖ γὰρ τοῖς ἑλώδεσι τόποις.

Ἐρωή, σημαίνει βία. τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου. ὡς τὸ, Πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή. καὶ τὴν ὁρμήν. ὡς τό, Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν. καὶ τὴν ὑποχώρησιν. ὡς τὸ, Ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι ὠκέες.

Ἐρωή, κυρίως ἡ ὁρμή. καὶ κατὰ μετά- ὑπεχώρησαν. ληψιν ἡ ἠρεμία. ὡς τὸ, Οὐδ' οὐ χὺ πέμψειν ἐρωήν. παρὰ τὸ ἔρω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ἐρῶ. ὡς τὸ ζῶ, ζώω. καὶ ὡς τὸ ζῶ, ζωή, οὕτω ἐρῶ ἐρωή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐρωή. ἐξ οὗ ἐρωῶ ἐρωήσω ἠρώηκα. σημαίνει τὸ ἀμελῶ. ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως. χύσις γὰρ ὕδατος καὶ ἀπόκλυσίς ἐστιν ὡς καλλίμαχος. Ἐρωήσασθαι ῥόος ὀλοὸν κέρας, τὸ ἐς τὸ ἔραν καταγαγεῖν. ἢ ἐρωῶ ἐρώημα, ἐξ οὗ ἐρωή. ἔνθα τὸ, Πολέμου ἀπερωήσειας.

Ἐρωήσει, περιρρυήσει τῷ δουρί. περιρρυήσεται τῷ δόρατι. Μηδέ τι ἐρωεῖ.

Ἐσάλευε, λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν, μὴ δὲ συγχωρεῖ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς δίων ἐν ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ. Ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει. τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, Ἐφ' ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν.

Ἐς. ἵημι ἥσω. ὁ β' ἀόριστος, ἕν. ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος. καὶ τὸ προστακτικόν, ἕς. καὶ γίνεται ἔθι. ἀλλὰ σεσημείωται τὸ θές, δός, ἕς. καὶ ἐν συνθέτῳ, πρόες καὶ ἄφες.

Ἔσαν. Τώ, οἳ ἔσαν κήρυκε. οἱ δ' ἦσαν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικός, ἦν. τὸ πληθυντικόν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ῥῆμα τῶν εἰς μι. ὁ παρατατικὸς ἦν. τὸ πληθυντικὸν ἦμεν. ἦτε. ἦσαν. καὶ συστολῇ ἔσαν. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. τὸ πληθυντικόν, ἔμεν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσμεν. τὸ δεύτερον, ἔτε, ἔστε.

Ἔσεται. ἔω τὸ ὑπάρχω. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἔσεαι τοῦ δευτέρου προσώπου. ἢ ἐκ τοῦ ἔσῃ δευτέρου προσώπου διαλύσει ἰωνικῇ τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἔσεαι. διχῶς δὲ προφέρεται. ἔσεται διὰ ἑνὸς σ κοινῶς. ἔσσεται διὰ δύο σσ ποιητικῶς. οἱ γὰρ σικελοὶ τὰ ἀπὸ μελλόντων ῥήματα, προηγουμένου βραχέος φωνήεντος, διπλασιάζουσι τὸ σ. τελέσσω λέγοντες. ὁμοίως καὶ τὸ ἔσω, ἔσσω. ἐκ τοῦ ἔσσεται, τοῦ συνήθως ἔσται. λέγεται καὶ ἐσσεῖται δωρικῶς. ἰλιάδος β. Οὐδ' ὅρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας. τὸ οὐκ ἂν αὐτὸ ἱκανόν. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔσεται, καὶ γέγονεν ἔσεται. ἀπὸ τοῦ μέσου μέλλοντος οἱ δωριεῖς παραλείποντες τὸ ι, προπερισπῶσιν. οἷον ἐκ τοῦ ἔσεται, καὶ πλεύσεται, ἐσσεῖται, πλευσεῖται, φευξεῖται.

Ἐσσομένοισι, τοῖς μετὰ ταῦτα ὑστέροις. ἔω, ἔσω. ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι. ἡ μετοχή, ἐσόμενος. καὶ διπλασιάζουσι τὸ σ.

Ἔσκον, ὑπῆρχε. γέγονε δὲ ἰωνικῶς. ὡς οἱ ποιηταί. τὸ γὰρ παρὰ τὸ ἔφερον, φέρεσκον, καὶ παρὰ τὸ ἔλεγον, λέγεσκον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔον, ὤφειλεν εἶναι τὸ ἰωνικόν, ἔεσκον. ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ ε ἐξεβλήθη, καὶ γέγονεν ἔσκον. ἔσκες. ἔσκε τὸ τρίτον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω, ὦ, ἔης, εἷς. καὶ οἱ δωριεῖς τὰ δύο πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι προφέρουσι, προσθέσει τοῦ σκε. οἷον ἐφίλει, ἐφίλεσκε. οὕτως οὖν καὶ εἶ, ἔσκε. ζήτει εἰς τὸ εἰμί.

Ἔστω, ἐκ τοῦ ἔω, εἰμί. τὸ πληθυντικόν, ἔμεν. ὁ παρατατικός, ἦν. ἡ μετοχή, εἰς, ἔντος. καὶ τὸ προστακτικόν, ἔθι. τὸ γ', ἔτω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔστω. Εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. γενέσθω. ἢ τὸ προστακτικὸν ἔθι γίνεται ἴσθι, πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ. τὸ γὰρ ε ἡνίκα πλεονάσει σύμφωνον, τρέπεται εἰς ι. οἷον ἔπω, ἴσπω. καὶ ἐκ τοῦ ἴσθι, τὸ τρίτον, ἔστω. τὸ γὰρ κεχρεωστημένον ε, ἀνέλαβε τὸ τρίτον. τὰ δυϊκὰ ἔστον, ἔστων. Ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο. ἀντὶ τοῦ ἐστέ. ὑπάρχετε. Τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων. ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ ἔστωσαν. ὑπαρχέτωσαν. ἔστε, ἐκ τοῦ ἔθι προστακτικοῦ. τὸ γ', ἔτω, καὶ ἔστω. καὶ τὸ πληθυντικόν, ἔστε, ἔστωσαν. οἷον, Ἀνέρες ἔστε φίλοι. βαρύνεται. τὰ γὰρ τε λήγοντα προστακτικὰ ὁμοιοκατάληκτα ὄντα τοῖς ὁριστικοῖς, ὁμότονα καθεστήκασιν. οἷον ἄγετε, ἄγετε. ἐλέγετε, λέγετε. καὶ ταύτην οὖν ἔχει τὸ ἐστέ. τὸ μὲν ὁριστικὸν ὀξύνεται. τὸ δὲ προστακτικὸν βαρύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ φατέ.

Ἔστε, σημαίνει τὸ ἕως ἄν. σοφοκλῆς. Ἔστ' ἂν μολὼν τάφου μελανθῇ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἐς πρόθεσιν καὶ τὸν τε, σύνδεσμον παραπληρωματικὸν παρειλημμένον. διὸ καὶ ψιλοῦται ἀττικῶς. δωριεῖς δὲ δασύνουσιν ἀπὸ τοῦ ἕως τε, κατὰ συγκοπὴν ἡγούμενοι εἶναι.

Ἐσθέ τι κτείνεσθαι ἐάσατε λαὸν ἀχαιούς. ἰλιάδος ε.

τῶν μέχρι τίνος. οὐ χρόνος οἴεται ὁ ἀσκαλωνίτης, ἐκεῖσιν, ἀλλὰ γίνεται μέρη τοῦ λόγου ὅτι. ἐς πρόθεσις, ὁ τῶν ἕως κεῖται. τί, τῶν τίνος. καὶ ἔστι. οὐκ ἀήθεις δὲ πρόθεσιν ἰσοδυναμεῖν ἐπιρρήμασιν.

Ἔστασαν, ἐκ τοῦ ἔστησαν δευτέρου ἀορίστου. κατὰ συγκοπὴν ἔσταν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. τὸ γὰρ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν. καὶ συγκοπῇ, ἔσταν. διὸ [illegible] τοῦτο μὲν δεῖ σημειοῦσθαι, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἑστήκεσαν ἐστὶ κατὰ συγκοπήν. ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος, ἀπὸ τούτου τοῦ ῥήματος δασύνεται. τὸ δέ, Τοὶ ἔστασαν υἷες ἀχαιῶν, ψιλοῦται. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἔστησαν ἐστὶ πρω-

Ἑσταότες. ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω, ἔστηκα, ἑστήκω, ὁ [illegible] ἀόριστος. καὶ ἡ μετοχή, ὁ ἑστηκώς. καὶ συστολῇ, ἑσταώς, ἑσταότος. ἔστι καὶ ἕσταα. ἑστηῶτες τὸ γενόσα. ἢ τὸ ἔστηκα. ἑστήκω ῥῆμα, κεστήκω. τοῦ ἵστημι, ὁ παρακείμενος, ἔστηκα ἐστί. διαλύσει γίνεται συνεμπτώσει τῷ ἀπὸ τοῦ ἑστήκω ἑστήξω μέσου παρακειμένου. ἑστηκώς, καὶ τεθνηκώς, καὶ βεβηκώς. καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἑστώς, τεθνεώς, βεώς.

Ἑσταλκώς. τὸ ἐσταλκώς, οὐκ οἶδε τὴν χρῆσιν τῶν παλαιῶν.

Ἑστία, ἡ θεός. παρὰ τὸ ἑσταθῆναι ὅ ἐστιν ἱδρύσασθαι. πρώτη γὰρ αὕτη οἶκον συνέστησεν. ἢ ὅτι πανταχοῦ ἵδρυται καὶ τιμᾶται. καὶ ὅτι τὰ ἀγάλματα αὐτῆς ἱδρύοντο καθήμενα. παρὰ τὸ ἧσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἑστάναι, ὅ ἐστιν ἐν ἑνὶ τόπῳ ἱδρῦσθαι. καὶ τοὺς οἴκους γὰρ πάλαι ἑστίας ἐκάλουν. ὅμηρος. Ἱστίη τ' ὀδυσῆος ἀμύμονος. εὐριπίδης. Οὔπω τὴν ἄλην μαστεύειν ἑστίαν. καὶ νῦν δὲ, ἑστία λέγεται. διὰ τὸ συνέχειν καὶ ἱδρύειν τὰ σώματα. ἀπὸ μὲν τοῦ ἵζω, ἱστία. ἀπὸ δὲ τοῦ ἕζω, ἑστία. ἐκ τούτου καὶ ἑστιῶ τὸ ἀριστοποιῶ. καὶ οἱ ἀττικοί, διὰ τοῦ ι, ἱστιῶ καὶ ἱστία. οἱ δὲ ἴωνες καὶ οἱ δωριεῖς, διὰ τοῦ ἱστιῶ, καὶ ἱστία. ἀμφότερα δὲ εἰσὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἱστίη τ' ὀδυσῆος. καὶ διὰ τοῦ ε. ἐν τῷ ἀνέστιος, ὃ μὴ ἔχων οἰκίαν. καὶ παρὰ ἀνακρέοντι ἄδηλος. καὶ ἡ σαμοθρᾷκις θεός. Ἱστίην δὲ μακάραν, καὶ ἔραν χρυσοπέδιλον.

Ἐσθής τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ παρακείμενος, εἷκα. ὁ παθητικός, εἷσμαι. τὸ τρίτον, εἷσται, ὄνομα ἐστός. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἀργός γίνεται ἀργής ἀργῆτος, καὶ παρὰ τὸ γυμνός, γυμνής γυμνῆτος, καὶ παρὰ τὸ πότης πότης, πότητος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐστός, ἐστής, καὶ ἐσθής. καὶ κλίνεται ἐσθῆτος. τὸ δὲ ἐσθήσεις ἐσθήσεως ὃ σημαίνει τὴν ἐσθῆτα, γίνεται οὕτως. ἕω. ἕσω. πλεονασμῷ τοῦ θ, γίνεται ῥῆμα περισπώμενον ἐσθῶ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔσθω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐσθίω. ὁ μέλλων, ἐσθήσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἔσθησις. ἐξοῦ, Ἠσαν ἀγγελοι ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

Ἔσθος, τὸ ἔλυμα. τὸ ἱμάτιον. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἐστός. ὡς ἕδω, ἑδεστός. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἔσθος. ἢ παρώνυμον τοῦ ἐσθής.

Ἔσθω, ἀφ' οὗ τὸ ἀγωγόν, τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ ἔδω γίνεται ἐδός. καὶ ἐκ τοῦ ἐστός, ἔσθω, ὡς ἐγείρω, ἐγερτός, καὶ ἐγρέσθαι.

Ἐσθλόν, τὸ ἀγαθόν. ἔθελον μετοχή, ἐθέλων. καὶ ἐθελον. παρὰ τὸ ἐθέλω, ἐθλόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐσθλόν.

Ἑσμός, κυρίως τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἵεσθαι. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ τίθημι θετὸς, καὶ βίβημι βασμὸς καὶ βαθμὸς, καὶ ἵστημι, στήσω, στασμὸς, καὶ σταθμὸς, οὕτω καὶ ἵημι, ἥσω, ἑσμός. ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῷ βασιλεῖ τὰς μελίσσας. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ κόμπω, κόμπος. λείπω, λιμός, οὕτως ἕπω, ἑσμός. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου λαμβάνεται. λέγεται δὲ ἑσμὸς καὶ ὑπὸ Ταναγραίων, ἡ γεννῶσα. ῥητορική. λέγεται καὶ ἡ καθέδρα. καὶ τὰ ἕδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἕδραν τῆς νύμφης διδόμενα.

Ἕστωρ, πασσαλίσκος ἐμβαλλόμενος διὰ τοῦ ῥυμοῦ ἐπὶ τὸ ζυγὸν, ὥς φησιν ὅμηρος· Ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον. ἀπὸ τοῦ δέω ἢ καθέδω τὸν ἕστορα ἔβαλλον. παρὰ τὸ ἕσω, ἕστωρ. ὁ ἐνιέμενος. ὡς ἔχω, ἕκτωρ. θέω, θέστωρ. μήσω, μήστωρ.

Ἕστορι, τῷ ἐνιεμένῳ πασσάλῳ μετὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. Ἰλιάδος ω. τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκτορι, οἱονεὶ ἐχέτορι.

Ἐσσήν, ὁ βασιλεὺς ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Οὔτε θεῶν ἐσσῆνα παλινδέσαι. παρὰ τὸ ἱζῶ, ἱσσήν, ὁ ἱδρύων τοὺς ὑφ' ἑαυτόν. καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η, ἐσσήν.

Ἕσσατο. ἔστιν ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁμήρου, ἕσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἕσσω. ὡς τὸ, Ἕσσατο δ' ἐκπρόθεν εἶδον, ὥσπερ ἐνεδύσατο. Ἰλιάδος κ. καὶ Ἕσσατο δ' εἵματα [illegible]. πλεονασμῷ τοῦ ε. ἀντὶ τοῦ περιέθετο. ἠμφιέσατο.

Ἔσσυα, Ἰλιάδος ε. Ἀτρεκέως μὲν ἔσσυα. ἀντὶ τοῦ ἀληθὲς καὶ φανερὸν, ἅμα ἐνικῶς ἐποίησα. ἔστι σῶ, τὸ ὁρμῶ. παράγωγον, σύμι. ὁμήρου, σύω. σέσυκα. σέσυμαι. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐσσυμένως. ἐκ τοῦ σεύω. ὁ ἀόριστος, ἔσσυσα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς, ἔσσυα.

Ἔσπετε, λέγετέ μοι ὦ μοῦσαι. εἴπατε. ἐξ ἧς ἐστὶ [illegible] τὸ ψιλούμενον σημαῖνον τὸ λέγω. ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος. καὶ τὸ [illegible] καὶ [illegible]. τοῦ ἔπω τὸ β' τῶν πληθυντικῶν ἔπετε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπετε. εὑρίσκομεν δὲ αὐτοῦ καὶ ἑνικὸν εἶναι, μετὰ τοῦ ς, ἔσπε. οἷον, Πολλὰ δὲ ἔσπε. ἔσπετε, ποίου εἴδους τοῦ πλεονασμοῦ. περὶ ἐμπτώσεως. καὶ ἔστι περὶ ἔμπτωσις. πλεονασμὸς συμφώνου κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πόλις, πτόλις. ἔπετο, ἔσπετο.

Ἐσσήν, ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἐφεσίους. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μελισσῶν βασιλέως, ὃς εἴρηται ἐσσήν. ἀπὸ τοῦ ἕσω ἐνίζεσθαι. ἰσήν, ἑζήν, καὶ ἐσσήν, ὁ προκαθήμενος. ἢ ἐσσήν, ὁ στεινὸν καὶ περισκοπῶν τὰ τῆς πόλεως. ἢ ὁ οἰκιστής. παρὰ τὸ ἔσσαι καὶ ἱδρύσαι. ὅθεν ὅμηρος, Εἶσαν δὲ σχεδίην. ἢ ὁ κοσμῶν καὶ [illegible] ποιῶν τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀρχομένους.

Ἕσπερος. Ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. καὶ ἑσπέρα. ἀπὸ τοῦ ἕσω ποιεῖν περᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυόμενα. ἢ ὁ περᾶς τῆς ἕω φέρων. Σαπφώ. Ἕσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὔως. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἕως καλεῖται, παρὰ τὸ ἐᾶν πάντα καὶ ἀπολύειν. Ἡσίοδος. Ἠώς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου.

Ἑσπερία θάλασσα, καὶ ἀτλαντικὸν πέλαγος. ἐβασίλευε γὰρ αὐτῆς Ἄτλας καὶ Ἕσπερος. ἀπὸ μὲν Ἄτλαντος τὸ πέλαγος. ἀπὸ δὲ Ἑσπέρου ἡ θάλασσα.

Ἐσχάρα, Ἰλιάδος κ. Πυρὸς ἐσχάραι. ἀντὶ τοῦ πυραί. πυρκαϊαί. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν [illegible]. καὶ τὸ καυθὲν ἕλκος. καὶ τὸν βωμὸν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν. φασὶ καλεῖσθαι ἑστίαν τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην, ἢ κοίλην. παρὰ τὸ καὶ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐν τῷ σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάρας καλεῖν. ῥητορική.

Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχατος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσχατος. ποῦ γὰρ τὰ τέλη γενόμενοι, ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζειν, ἢ ἀριθμεῖν, ἢ ὅ, τι ποιεῖν. ἢ παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν. ὁ τελευταῖος. καὶ ὕστατος δὲ, ὅτι ὑπ' αὐτόν ἐστιν ἡ στάσις. καὶ οὐκέτι προβῆναι δύναται, ἀλλ' ὕστερος εἱστήκει, τοῦ πρώτου μηκέτι ὄντος. καὶ πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι. καὶ τέρμιος, τὸ ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ τέρματος, ὅ ἐστι τέλους.

Ἐσχατιά, ὁ ἀγρός, ἢ τὸ ἔσχατον τοῦ ἀγροῦ. τὰ γὰρ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐσχατιὰς ἔλεγον. οἷς γειτνιᾷ, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἐξοχήν τινα εἶναι τὸ ἐξοχώτατον. Ἀττικοὶ δὲ τὰ τελευταῖα τῶν ἀγρῶν καλοῦσιν, ὥς φησιν ὅμηρος. Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης.

Ἐσχατιῶτις, λίμνη κειμένη μετὰ τὸν ἰσθμόν. ὅτι πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θρᾴκης σὺν Εὐμόλπῳ στρατευσάμενοι ἐπ' Ἀθήνας, ἐπ' αὐτῇ λουσάμενοι ἀπέθανον, ὥσπερ ἐσχάτῳ λουτρῷ χρησάμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς Ποσειδῶνος θυγατρὸς ἐσχατιώτιδος, ἥτις ἐκεῖ κατῴκισε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χρησαμένου ἀπόσπασμα θαλάσσης εἰς λουτρόν. ὕστερον δὲ γοργῶπις ἐκλήθη. ἀπὸ Γοργῆς τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου. ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον περιαλγὴς γενομένη, ἐξέρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην.

Ἐσχατόωντα, ἐσχατεύοντα καὶ περιπλανώμενον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

Ἐσπάθατο, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο. παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ ἐξέρριπτο, ἢ διεκόπτετο. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαινόντων σπάθης, ἥτις συντίθησι τὸ ὑφαινόμενον. καὶ ἐσπάθα, σπαθῇ ὑφαίνει. ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεῖα.

Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουόντων σπάθῃ τὴν κρόκην.

Ἐσκορδισμένος, παρωξυμμένος. ἀπὸ τῶν σκορόδων. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων τῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα.

Ἐσκληκότα, προσλιπόντα. προσεσκληκότα. μέτηκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων.

Ἐσμυρνισμένον, σμύρνῃ ἐπεστυμμένον. μύρου γὰρ, παρὰ τὸ μύρα συνεψῆσθαι. ῥητορική.

Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον. ἀπὸ τῶν σφηκῶν, οἳ κατὰ τὸ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. ἔνθα καὶ ὁ σφήξ. σοφο-

κλῆς τοῖς ἐσφηκωμένοις μύρμηξιν ἀπεικάζει. τετράπτεροι γὰρ καὶ οἱ μύρμηκες ἐν δεσμῷ ὥσπερ σφῆκες οἱ μελανόρινες. καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ρ΄. Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, ἀντὶ ἐσφιγμένοι ἦσαν. ἐδέδεντο. ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν. καὶ νίκανδρος. Δαίμονι ἐσφήκωνται ἅλις.

Ἐσώνηκεν. ἀλκαῖος, ἐσώνηκε. καὶ ἀνακρέων, ἐξωνήκε πλεονασμῷ. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμός, ἀλλ' ἀττικὴ κλίσις. ὥσπερ ὠνῶ, πεπώνηκα, καὶ ἐνοχλῶ, ἠνώχληκα, καὶ παρηνώχληκα.

Ἐσκαλευκότες, σεσαλευκότες. ἐρευνήσαντες. ἀπὸ τοῦ σκαλεύω. ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαινόμεθα.

Ἐσκευωρήθη, κατεσκευάσθη, ἐπεβουλεύθη. ἀπὸ τοῦ σκευωρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ κεύθω τὸ κρύπτω. πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ.

Ἐστόβειον, ἐλοιδόρουν. ὕβριζον. ἀπὸ τοῦ ἐστὶ μέον. τὸ διαστόματος λέγειν. στομῶ, στοβῶ κατὰ ἐναλλαγήν.

Ἐστιχόωντο, ἐκ τοῦ στιχῶ τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. ὁ παρατατικός, ἐστιχόον ἐστίχων. τὸ γ΄, ἐστιχῶντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο.

Ἐσφοινικίδας καταξᾶναι. αἱ μὲν ἐξηγοῦνται ὅ ἐστι χόρτον ποιῆσαι. οἱ δέ, ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια. οἱ δέ, ὅτι λάκωνες ἐν φοινικίσι περιεπάτουν.

Ἐσαληνευομένη, συμπεριφερομένη.

Ἐσχεῖρα, παράχρημα.

Ἑταῖρος, βοηθός. συνήθης. φίλος. εὔσημος ἡ λέξις κατὰ τὸ δηλούμενον. παρὰ τὸ ἦθος, ἠθαῖος κατὰ διαίρεσιν. ὡς ἐνθάδε, αἴθε. ἢ παρὰ τὸ ἦθος, ἠθαῖος, καὶ ἐθαῖος. καὶ κατὰ ἐναλλαγήν, ἑταῖρος πλεονασμῷ τοῦ ρ. καὶ τὸ ε δασύνεται. ἢ ὡς δρόμος δρομαῖος, οὕτως ἔθος, ἐθαῖος ὁ συνήθης. εἶτα μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, ἑταῖος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὡς τάξ, ῥάξ. ἄτεμις. ἄρτεμις. ἴδις, ἴδρις. ἀκοῦμαι, ἀκροῶμαι. ἢ ἐκ τοῦ ἔθω, ἔθαιρος. καὶ μεταθέσει τοῦ θ, ὡς θρίξ. τριχός, ὁ ἑταῖρος, ὁ ἐξ ἔθους τινὶ ἐπιφοιτῶν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἕταρος. τὸ ται δίφθογγον. τὰ εἰς ος καθαρά, ἀπὸ πρωτοτύπου τῶν εἰς ος περιγεγραμμένα διὰ τῆς αι διφθόγγου. οἷον λῆνος, ληναῖος. δρόμος δρομαῖος. οὕτω καὶ ἔθος, ἐθαῖος. ἐξ οὗ ἑταῖρος, ὁ συνήθης φίλος. σημαίνει δύο. τὸν φίλον. ὡς τὸ, Ζοῦς τε μάλιστα ἑτάρους, καὶ ἑταίρους. ἰλιάδος κ. καὶ τὸν συμπλοιὸν καὶ συνεργὸν εἰς τὴν πλοῦν. ὡς τὸ, Οὔ γάρ μοι πάρα νῆες καὶ ἑταῖροι.

Ἑταιρήσας, πορνήσας. καὶ ἑταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορνευκώς. ἢ ἡταιρηκώς.

Ἑτέρωθεν, ἐν ἑτέρῳ τόπῳ καὶ ἑκατέρωθι μέγα. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἑκάτερθε, καὶ πρότερθε καὶ τὰ ὅμοια χωρὶς τοῦ ν γράφεται, ἐὰν μὴ φωνῆεν ἐπιφέροιτο.

Ἑτερογναθος ἵππος, ὁ σκληρόστομος. οἱ, ὁ ταῖς γνάθοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμενος. ἢ ὁ ἀπλήστος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων.

Ἐτεός, ὁ ἀληθής. ἐκ τοῦ ἔτος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. ἐκ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἔμαι. τὸ γ΄ ἔται. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἐτός. τὸ ὂν ἀληθῶς ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ πεπηγὸς καὶ ὄν. ὥσπερ τὸ ψεῦδος οὐχ ὑπάρχον. ἐδόκει μὴ καὶ ἐτεὰ εἶναι. ἐν ἀκριβεῖ.

Ἐτεοβουτάδαι, γένος τι ἐπίσημον, καὶ ἀληθῆ πατριὰ φανὲς τοῖς ἀθηναίοις. οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς τοῦ βούτου γεγονότες. ἐκ δὲ τούτου καθίσταντο ἱερεῖαι τῆς πολιάδος.

Ἐτεόκρητες, οἱ ὡς ἀληθῶς κρῆτες οἱ αὐτόχθονες.

Ἐτάζω, ὥσπερ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθὲς γίνεται ἐτεάζω, τὸ τὰ ἀληθῆ ἐρευνῶ καὶ ἐμφαίνω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἐτάζω. καὶ ἐξετάζω. ἐξεταστής, σημαίνει καὶ ὄνομα. ἰδίως δὲ τοὺς πεμπομένους ἄρχοντας τοῦ ἐξετάσαι πόσοι εἰσίν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς γένηται. ἐγίνετο δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐψεύδοντο, ἐν ξένοις μισθούμενοι χώραις.

Ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα. δεῖ γινώσκειν, ὅτι οἱ ἴωνες τὴν ει δίφθογγον τοῦ ὑπερσυντελίκου ἐν μὲν τῷ α΄ προσώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσιν. οἷον ἐτετύφειν ἐτετύφεα. τὸ ν ἀπεβλήθη. ἐπειδὴ τὸ α ἀποβλητέον ἐστὶ τοῦ ν. οἷον, ξέρξην, ξέρξεα. τὸ δὲ μοῦσαν, μοῦσαν. καὶ ἔτυψα, ἔτυψαν. ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν. ἐν τῷ γ΄ δὲ προσώπῳ εἰς δύο εε διαλύεται. οἷον, ἐτετύφει, ἐτετύφεε. ἐπειδὴ τὸ α χαρακτηριστικόν ἐστι τοῦ πρώτου προσώπου, τὸ δὲ ε τρίτου. διὰ τοῦτο διαλύεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ προσώπῳ τὴν διάλυσιν εἰς δύο εε καὶ παρὰ τοῦ β προσώπου εἰς ας λήγοντος. ἐπειδὴ γίνεται ἂν ἡ διάλυσις τῆς ει διφθόγγου εἰς δύο εε οὐ μόνον εἰς εα. τὰ γὰρ δύο εε συναιρούμενα τὴν ει δίφθογγον ἀποτελοῦσιν, οἷον πλέες, πλεῖς. ὀφείλουσιν οὖν εἰς ἐκεῖνα ἀναλυθῆναι, ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ διαλυθὲν ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ συναιροῦσιν οἱ ἀθηναῖοι, καὶ ποιοῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες. ὅθεν παρὰ ἀριστοφάνει. Ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν αἰσχύλον. ἢ μετὰ τοῦ ν παρὰ σιτελίνῳ; ἐκεχήνειν. καὶ διαλύσει ἐκεχήνεα, καὶ κράσει ἐκεχήνη. ἐφυλάχθη δὲ ἡ συναίρεσις καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δύο εε εἰς η. τὰ γὰρ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἑνικῶν, τὰ ἰσοφωνοῦντα θέλει ἔχειν τῶν ἰδίων πρώτων, ἡνίκα ἰσοσυλλαβεῖ. οἷον, ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. ἐὰν οὖν τὸ α δι' ἑνὸς φωνήεντος. οἷον ἐκεχήνη ἐγώ, δῆλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα δι' ἑνὸς φωνήεντος ἀναγνωσθήσεται. ἐτετύφεσαν, κατὰ ἴωνας καὶ ἀττικούς, οὐ κατὰ κανόνα. ἐτετύφεισαν γάρ.

Ἔτης, ὁ ἑταῖρος, ἔθης τις ὢν παρὰ τὸ ἔθος, ὁ συνήθης. λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης παρὰ τὸ ἔτος, ὁ τῶν αὐτῶν ἐνιαυτῶν ὤν. οἷον ὁμοέτης. Ἡ μὲν πολλοὶ ἔται καὶ ἀνεψιοί. ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν. τουτέστιν ὁ ἀληθὴς φίλος.

Ἐτήσιος, οἱονεὶ ἐθόσιος. καὶ ἐθήσιος, ὁ συνήθης. καὶ ἐτήσιοι, οἱ ἐν ἔθει ὄντες. οἱ πρόσκαιροι. λέγονται ἐτήσιοι καὶ οἱ ἀπὸ βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι. παρὰ τὸ ἔτος. ἐνιαύσιοι.

Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνέοντας ἀνέμους. ἡ εὐθεῖα ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτησίαι τῶν ἐτησίων. σεσημείωται τὸ χλούνων. χήνων. ἐτησίων. γίνεται ἐκ τοῦ ἔθος, ἐθησίας, καὶ ἐτησίας. οἱ ἔθος ἔχοντες κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνεῖν ἄνεμοι.

Ἐτήτυμος, ὁ ἀληθής. καὶ ἐτήτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ἀληθής, πλεονασμῷ τῆς τη συλλαβῆς.

Ἐτνήρυσις, λέγεται καὶ ζωμήρυσις. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. Ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν. ἐρητορική.

Ἔτος, οὐδετέρως, ὃ νῦν φασὶ καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ὄσπριον. καὶ δασύνεται. παρὰ τὸ ἔω τὸ ἀπολύω. ἀφ' οὗ ἕως ἡ ἡμέρα. ἐν ᾗ πάντα ἀφίενται. καὶ ἔαρ. ἀπὸ οὖν τοῦ ἔω, ἔτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἔτνος. τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἑψήσεως καὶ τῆς τρήνης. τρήνη δέ ἐστιν ὁ χυτρόπους. ὅτι δὲ τῶν κατερηριγμένων ἐστί, μαρτυρεῖ ἀριστοφάνης λέγων. Ὀψὰ κατερεικτῶν χύ-

Ἔτι, ἐπίρρημα ἐπιτάσεως δη‹ ›ρας ἔτι νοῦς δίω, κρᾶς. λωτινον, ἢ παρὰ τάσεως. τὸ δὲ ἑπόμενον ἔχοντος τὸ π, μος ἐπιδραμεῖν, τοῦ τε ἐπίτασις. τὸ δὲ νυκτὸς οὔσης ἔτι νύξ, παράτασις. τὸ τι, ι. διὰ τί. τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιρρήματα βαρύτονα σὺν ἐς ἀλλ' μετὰ, δισύλλαβα ὑπάρχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, αὖθι. κεῖθι. νόσφι. ἄχρι. ὅστι. ἢ χι. ἶφι. μέχρι.

Ἐτός, βαρυτόνως, σημαίνει τὸν χρόνον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω καὶ τελῶ, γίνεται ἔτος. ἢ παρὰ τὸ εἶ καὶ εἶναι καὶ ἵεμαι. ἐτὸς δὲ ὀξυτόνως σημαίνει τὸ ἀληθῶς. ὡς φησὶν ἀριστοφάνης. Οὐκ ἐτὸς ἐγὼ ὡς ἔμελλον οὐδὲ πώποτε. παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπάρχειν τὸ κτητικὸν ἐτὸς ὁ ὑπάρχων. ὡς θεῖναι θετός. δοῦναι δοτός. καὶ παρὰ τὸ ἐτὸς, ἐτεός. ὡς θετὸς, θετεός. καὶ δοτὸς, δοτεός.

Ἐτώσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τοῦ ἄητης ὁ ἄνεμος. τὸ πληθυντικὸν, ἀῆται ἀητῶν. δι' αὐτοῦ ἀητώσιος καὶ ἐτώσιος, ὁ μηδὲν λυσιτελὲς ποιῶν, ἀλλ' ἀνέμου δίκην ὤν. ἢ ἐκ τοῦ ἀητῶν γέγονεν κατ' ἀποβολὴν τοῦ α, καὶ συστολὴν τοῦ η ἐτῶν. ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν ἐτώσιος. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς παραγωγὸν διὰ τοῦ ιος. ὥσπερ, ἀνέμων ἀνεμώνιος καὶ ἀνεμώλιος. ἡ ἑλίκη, αἱ ἑλίκαι ἑλικῶν, ἑλικώνιος. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα. φιλόξενος δὲ καὶ ἰφώνφασιν, ὥσπερ παρὰ τὸ πλησίον τὸ ἐγγύς γίνεται κατ' ἀντίφασιν τὸ πλὴν ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ χωρίς, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐτὸς ὅ ἐστι τὸ ἀληθῶς. γίνεται κατὰ ἀντίφασιν ἐτώσιος ὁ μάταιος.

Ἐτώσιον, ἐπίρρημα μεσότητος. τὸ τῶ, μέγα. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω ἐτὸς, ὁ ἀληθής. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος. τὸ πληθυντικὸν, ἄετοι ἀέτων, ἀετώσιος. καὶ ἀφαιρέσει, ἐτώσιος. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, αἱ διὰ τοῦ ιος γινόμεναι παραγωγαὶ ἀπὸ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, διχῶς σχηματίζονται καὶ διὰ τοῦ σ, καὶ διὰ τοῦ ν. ἡ μὲν τῶν ἐκγόνων διὰ λεκτικῆς, διὰ τοῦ σ, ὡς ἐτώσιος. ἡ δὲ τῶν αἰολαίων διὰ τοῦ ν,

Ἑτοιμάσατε, παρασκευάσατε. καὶ ‹ › ὡς ἑλικώνιος. ἑτοιμάσια. ἐκ τοῦ ἑτοιμῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ ἕτοιμος. παρὰ τὸ οἶμος, ὅ ἐστι τὸ ὁδὸν καὶ τὸ ἐπὶ πρόθεσιν γίνεται ἕτοιμος, καὶ ἕτοιμος, ὁ εἰς τὴν ὁδὸν ὢν παρεσκευασμένος, ὅ ἐστι τὸ παρεστώς. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὅ ἐστι τὸ ὅρμημα, καὶ τὸ ἔθος, ὅ ἐστι τοῦ θέματος, γίνεται ἕτοιμος, ὁ πρόχειρος εἰς τὸ ὁρμῆσαι καὶ

Ἔτυμος, ὁ ἀληθής. καὶ τὸ οὐδέτερον ἐν ἐπιρ‹ › πρᾶξαι. ἐρημαστικῇ συντάξει εἶπεν ὅμηρος. οἷον, Ἀλλ' ἐτυμόν τι κλῦ ὀδυσσεύς. παρὰ τὸ ἐτός ὁ ἀληθής, ὁ λέγεται καὶ ἐτηθηλυκῶς, γίνεται. ὡς ἔλος ἔλυμα τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἕλεσι χαίρον καὶ ὕδασιν. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν γίνεται ἐτήτυμος. ἐκ τοῦ ἔτυμος ὁ ὑπάρχων καὶ ἀληθής, καὶ τὸ λόγος, γίνεται ἐτυμολογία. οἱονεὶ ἀληθινολογία τις οὖσα.

Ἐτύχθη, κατεσκευάσθη. ἐγένετο. ἐποιήθη. ἀπὸ τοῦ τεύχω κατὰ τροπὴν τοῦ ε. ὡς καὶ τὸ, Γυναικὸς δ' ἄντε τέτυξο. τουτέστιν, ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου. Ἐπίσης γυναικὸς τέτυξο. ἰλιάδος θῆτα. γίνεται καὶ ἀντιτέτυξο.

Εὖ, σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς καὶ καλῶς. παρὰ τὸ ἐΰς, ἐΰ. καὶ ἐν συναιρέσει, εὖ. ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς ταχὺ ἐπίρρημα. καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον. καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρεῖς ἐπίρρημα εὐρύ. καὶ ὄνομα εὐρύ. ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι, ὅτι ἡ βαρεῖα τὴν ὀξεῖαν, ὁ συνεστηκὼς τοῦ ἀσωμάτου μεθίσταται. περισπᾶται δὲ ὅτι πᾶσα δισυλλαβικὴ εἰς υ λήγουσα.

Εὐαγγέλιον, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας δωρούμενον. Εὐαγγέλιον

Εὔαδε, ἰλιάδος ξ. Ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν ‹ › δήμοι ἔστω. εὐνή, ἀντὶ τοῦ ἤρεσε. παρὰ τὸ ἥδω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄδον. ἄδες. καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὔαδε. ἢ ἔστιν ἥδον, ἥδες, ἥδε. κατὰ διάλυσιν, ἔαδε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, εὔαδεν.

Εὐαής. Χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ. εὐανέμῳ καὶ εὖ πνέοντι. εὐτροχάλῳ δὲ, καλῶς κεκρατημένῳ διὰ τὸ νόμιμον, καὶ ὁμαλῷ, ὅπου τις εὐκόλως τροχάζει, ὅ ἐστι τρέχει.

Εὐάζω, τὸ βακχευτικὸν ἐπίρρημα καὶ ἐπιφθεγμα, ὥς φησιν εὐριπίδης. Εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις. παρὰ τὸ εὔιος τὸ ἐντελὲς εὐιάζω, ὡς ἄντις ἐπὶ διονυσιάζω, ὡς ἥλιος ἡλιάζω. βάκχιος, βακχιάζω. ἄντιος, ἀντιάζω, καὶ συγκοπῇ.

Εὐάντηρος, ἡ ῥέα. ἀνταίαν γὰρ αὐτὴν ἐκάλουν, διὰ τὸ δυσάντητον εἶναι καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ὄρεσι δυσχεραίνειν. τὸ νικαδίου ὑπόμνημα. θεοφορουμένης κατ' εὐφημισμόν. Δυσάντης γάρ ἐστι καὶ ὀργίλη τοῖς ἀντιάζουσιν ἐν τοῖς ὄρεσι τὸ ἀρχαῖον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐντεύτευτον. ἀντέπαθη γὰρ τὸ ἱκετεῦσαι.

Εὔαρχος, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ κύκνος διὰ τὸ ἐπιτυχῶς κεῖσθαι τὸ δόρυ τοῦ ἀχιλλέως. καὶ γὰρ οἱ μεταβόλοι εὐφημιζόμενοι τοὺς πρῶτους ὠνητάς, εὐάρχους καλοῦσι. φασὶ δὲ καὶ ποταμόν τινα παρὰ τὴν σινώπην εὔαρχον ὑπὸ τῶν ἀργοναυτῶν προσηγορεῦσθαι, ἀφ' οὗ πρῶτον ἔπιον, ὥς φησιν εὐφορίων. Ἢ οἱ εὐάρχοιο φέρει καλέος ἀμφὶ ῥέεθρον.

Εὐαρεστῶ, ἐκ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἀρεστῶ πλεονασμῷ τοῦ σ. τοῦτο παρὰ τὸ ἀρετή. τοῦτο παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρατή. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ἀρετή.

Εὐβοϊκὸν νόμισμα. ἐπειδὴ Φείδων ὁ Ἀργείων βασιλεὺς, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τοῦ Ἄργους πρῶτος ἔκοψε χρυσοῦν νόμισμα. ὠνόμασται δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ Εὐβοίας λόφου τῆς Ἥρας.

Εὐβοΐδες, τὰ κασάκια.

Εὔβοια, ἡ νῆσος ἡ καὶ Μάκρις καὶ Δολίχη. ὅτι τῆς Ἰοῦς τῆς εἰς βοῦν μεταβληθείσης ἐκεῖσε πολλὰς βοτάνας ἡ γῆ ἀνεβλάστησεν. ἢ ὅτι εὔβοτός τε καὶ εὐθαλὴς ἡ νῆσός ἐστιν. ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ βοῦς γενομένη καλλίστη, διέτριψεν ἡ Ἰώ. τὸ ἐθνικὸν Εὐβοεὺς καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα, φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρωτοτύπου καὶ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς. οἷον Ἐλλοπία, Ἐλλοπιεύς. Ὀρθωσία, Ὀρθωσιεύς. οὕτω καὶ Εὔβοια Εὐβοιεὺς ὤφειλεν εἶναι. οἱ δὲ λέγοντες τὸ Εὐβοεὺς καὶ Φωκαεὺς οὕτως, ἀμαρτάνουσιν. ἔοικε δὲ τὰ πολλὰ τοῖς τρισί τισι τὸ ι ἀποβάλλειν. ὡς νύσα, νυ-

Εὐβοΐς. τὰ εἰς εὺς ἐθνικὰ, τὰ μὲν διὰ τοῦ σαεύς. Νίκαια, Νικαεύς. ἔχουσι προηγούμενον σύμφωνον, ταῖς ποιοῦσι τὸ θηλυκόν. οἷον, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξανδρὶς γυνή. Ἀντιοχεὺς, Ἀντιοχὶς γυνή. τὰ δὲ φωνῆεν, εἰς ας. Ἰλιεὺς, Ἰλιάς. οὕτως Ὦρος. ὁ δὲ γραμματικὸς Σωκράτης ἀντιλέγει, ὅτι ἰδοὺ τὸ Εὐβοεὺς προηγούμενον ἔχει φωνῆεν, καὶ ἔστιν Εὐβοΐς γυνή. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἰλιεὺς, καὶ Πιλιεὺς, ἐπειδὴ τὸ ι ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ δὶς ἐπάλληλον, ἐγένετο εἰς ας. τὸ δὲ Εὐβοεὺς, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ ι, ἐγένετο εἰς ις.

Εὐβούριον, τὸ Εὔξεινον ὥς φησιν Εὐφορίων. Ἄστυ κατ' Εὐβούριον. εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν Ταυρίαν, ἤγουν κατὰ Μεσαπίους, διὰ τὴν οἰκίαν ὥς φησι Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός. Τοὺς μὲν οὖν ἐξάντες ἀπολέσσης ἐγείρετο Βαυριόθεν, βριαροὶ γοργοφόνοι. μετὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ α, τὸ Βαύριον, Βύριον. καὶ ἐν συνθέσει, Εὐβύριον.

Εὔδιος εὐδία, καὶ ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία καὶ κυρίως ἀβροχία. παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω δευία. καὶ κατὰ μετάθεσιν, εὐδία. δοκεῖ γὰρ ἡδυσμένη θάλασσα ὥς φησιν Ὅμηρος. Ὄφ' εὕδησι μένος βορέαο καὶ ἄλλων ζαχρειῶν ἀνέμων. ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς, ἤγουν ὁ οὐρανός. καὶ εὔδιος, ὁ αἴθριος. ἢ εὐοδία τις ἐστὶ χρήσιμος τοῖς ὁδοιποροῦσιν. ἢ σύνθετον ἐστι τὸ εὖ χαρὰ καὶ τὸ δία, ἤγουν ὁ εὐάερος. δία γὰρ καὶ τὸν ἀέρα φησὶ παρὰ τὸ ὁ κωμικός. Ἀὴρ ὃν ἄν τις ὀνομάσειε καὶ Δία.

Εὐδείελον, ἡ περιφανής. εὖ πρὸς τὴν δείλην κειμένη. ἢ δὲ διὰ τὴν εὐκρασίαν, διὰ σύνθεσιν ἀνάγκη. ἕλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ὅθεν καὶ ἀληθερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.

Εὔδμητον, Εὔδμητον περὶ βωμόν. τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον. ἐκ τοῦ δέμω τὸ οἰκοδομῶ κατὰ συγκοπήν, δμῶ, δμήσω, δέδμηκα, δμητός, δμητόν. καὶ συνθέσει, ὡς εὔδμητος.

Εὕδω, τὸ καθεύδω. ὅθεν, Εὗδον παννύχιοι, ἀντὶ τοῦ ἐκάθευδον. ἐνοιμῶ γάρ. ἀπὸ τοῦ ἕω, ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν. κυρίως γὰρ εὕδειν ἐστὶ, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας κοιμᾶσθαι. μέχρι τῆς ἕω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἕδος φασὶν, ὃ σημαίνει τὴν καθέδραν, ἐπεὶ ἑδραῖα τὰ τῶν κοιμωμένων σώματα, γίνεται, ἕδω. καὶ ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐσθίω, πλεονασμῷ τοῦ υ γίνεται εὕδω.

Εὔδωνος, ποταμὸς τῆς ποτὲ μὲν Δίας τε καὶ Ἐρυμνῆς καὶ Λαρίσης. νῦν δὲ Ταλλέων καλούμενος τῆς Οὐσίας. ὅτι Λάβρανδος καὶ Πανάμορος, καὶ Πάλαξος, ἢ Παλαξος, οἱ Κουρῆτες κατὰ χρησμὸν ἐπὶ τὴν Καρίαν ὁρμῶντες, νυκτὸς ἐπικαταλαβούσης ἐπὶ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ κατεκοιμήθησαν. παρὰ τὸ εὐδῆσαι οὖν, Εὔδωνον τὸν ποταμὸν ὠνόμασαν.

Εὐδοκῶ, παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ δοκῶ. τὸ δὲ δοκῶ, παρὰ τὸ δέχω. ἀπὸ γὰρ δέξεται ὅμους, ταῦτα καὶ δοκεῖ. παρὰ τὸ εὐδοκῶ δὲ εὐδοκία, ἡ ἀρίστη καὶ καλλίστη τοῦ θεοῦ ἑκούσιος θέλησις. ὅθεν καὶ εὐδοκία κυρίου, παρὰ τὸ εὖ καὶ καλῶς δοκεῖν αὐτοῖς. οἷον, προηγουμένως γὰρ θέλει ὁ θεὸς πάντας σωθῆναι. τοῦτο εὐδοκία. εὐδοκούμενος, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντιλέγων. εὐδοκία σημαίνει τρία. τὴν πόλιν. καὶ ὄνομα κύριον. καὶ τὴν θέλησιν. ὥσπερ, Ηὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀντὶ τοῦ ἠθέλησας.

Εὐεργὴς, εὐεργέος, εὐεργοῦς. Εὐεργέος ἐκ πετσοδίφρου. καλῶς καὶ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

Εὐερκέος, ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης. εὐερκὲς, καὶ εὐερκείας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας, καὶ περιφράξεως.

Εὔερος, ὁ ἔχων καλὸν ἔριον καὶ εὐέρεια.

Εὐεργεσία, ἐκ τοῦ εὐεργέτης εὐεργετῶ, ὡς εἰκός. καὶ

Εὐεστώ, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυμία, τὸ παρ' Ἴωσι τοῦ ἐστ. παρὰ τὸ ἔστιν εὐεστώ, καὶ εὐεστὼ πλεονασμῷ τοῦ σ. ἢ παρὰ τὸ εὖ εἶναι. καὶ τὸ ἡ εὐθηνία, τὸ ἰσοδύναμον εἴρηται. ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρηματικοῖς εὗρον σημαίνουσαν τὴν λέξιν, εὐθηνίαν, παρὰ τὸ εὖ ἑστάναι. εὐεστὼ δὲ, εὐθυμία. εὐνομία. ἤγουν. τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλούσιος. ἐστὶν ἐπιρρηματικὸν κατὰ σύνθεσιν. ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕκτης. ὡς ψάλλω, ψάλτης. ζώγω, ζώκτης. καὶ

Εὔειλος, ὁ εὐάερος τόπος. παρὰ ἐν συνθέσει εὐέκτης. τὴν εἵλην, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν.

Εὔετον, εὐπαθές, ἢ καλῶς εἰπεῖν. ἐπιρρηματικόν.

Εὐηγενέων. Τρώων εὐηγενέων. ἢ τῶν εὐγενέων πλεονασμῷ τοῦ η. ἢ τῶν εὖ ἀρχομένων. παρὰ τὸ ἦγον, ὅ ἐστι τὸ ἡγεμόνα. καὶ ὁ εὐηγενής. ἔστι δὲ τὸ εὐδαιμονίαν. ἤγουν τὸ εὐδαίμονα. λέγουσιν Ἴωνες. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ εὐαρχίας λαμβάνεσθαι, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι.

Εὐηπελία, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθηνία, καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὥς φησι Καλλίμαχος. Ἐν τεύω πελείη, φέρεσθ' ἀγαθὴν ὅστι μαντάντα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέλειν ὃ πέλης. καὶ ἐν συνθέσει, εὐωπέλεια. καὶ τροπῇ, εὐηπέλεια. ἐναντίον τῷ κακηπελεία.

Εὐήθης, λέγεται καὶ ὁ χρηστοήθης καὶ ὁ ἄκακος καὶ βλάξ. καὶ εὔηθες, τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον. τάττεται καὶ ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. εὐήθεια. μωρία. ἄνοια. Θουκυδίδης εὑρίσκεται, τὸ εὔηθες ἀντὶ τοῦ βελτίονος λαμβάνει. καὶ ὁ φιλόσοφος

Εὐήρεια, ἡ εὐπείθεια καὶ εὐχέρεια. ἀπὸ τῆς ἀρεσκείας τοῦ

εὖ. ὥσπερ οὖν εὔκηλος ὁ εὐχερὴς καὶ εὐπειθής, ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν εὐχερῶς χαλιναγωγουμένων, οὕτως εὐήρεα ἡ εὐπείθεια παρὰ τὴν ἐρεσίαν.

Εὐῆρες, εὐάγωγον. ἐπιτήδειον. πρᾶον. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.

Εὐήνιον, εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχούμενον. καὶ εὐήνιος, ὁ πρᾶος καὶ μέτριος, καὶ μὴ ταραχώδης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. καὶ εὐηνιώτατα, τὰ εὖ ἔχοντα. ἀπὸ τῶν ἵππων. αἳ πείθουσαι ἡνία ἄγουσιν.

Εὐηνέμους, εὐδιηνοῖς. καλοῖς. ἀχειμάστοις. ἐκ ῥητορικῆς.

Εὐήκεα φάσγανα, τὰ εὐήκη καλῶς ἠκονημένα. ἡ εὐθεῖα, τὸ εὐῆκες. παρὰ τὴν ἀκὴν ἀκῆς καὶ εὐήκης.

Εὐήνορα χαλκόν, τὸν εὖ τοὺς ἄνδρας κοσμοῦντα ἐν τῷ καθοπλίζειν. ἢ εὐήνορον, δι' οὗ ἔστι καλῶς ἐνοπλίσασθαι, ἢ καλὸν ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρείου, ὁ εὖ τῇ ἠνορέῃ κεχρημένος, τουτέστι τῇ ἀνδρίᾳ.

Εὐίλατος, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ ἵλατος. τοῦτο παρὰ τὸ ἵλημι τὸ συγχωρῶ. ὁ μέλλων, ἱλάσω, ἵλακα. ἵλαμαι. ἵλαται. ἵλατος, καὶ εὐίλατος.

Εὔϊος, καὶ εὔιος, ὁ διόνυσος. καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίφθεγμα, εὐσοῖ καὶ εὐοῖ κατὰ λάκωνας. δωρικῇ γὰρ διαλέκτῳ μεταγενεστέρᾳ, κατὰ τὴν δίφθογγον τοὺς φασὶ γεγενῆσθαι εὔιος. καὶ εὐοῖ, καὶ εὐάν. ἔθος δὲ ἔχουσι δωριέων τινές. ὥσπερ οἱ ἀργεῖοι καὶ λάκωνες καὶ πάμφυλοι καὶ ἐρετριεῖς καὶ ὠρώπιοι ἔνδειαν τοῦ σ ποιοῦντες, δασεῖαν χαρακτηρίζουσι τοῖς ἐπιφερομένοις φωνήεσιν, ὥσπερ ἀντὶ τοῦ ποιῆσαι ποιῆαι. καὶ βοῦσσα, βούα. καὶ μουσικά, μωϊκά. κέχρηται τούτῳ τῷ εἴδει τῆς δασείας καὶ δέρκυλλος.

Εὐθηνία, παρὰ τὸ εὐθηνός. τοῦτο παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θάλλω, θαλῶ, θαλία. καὶ κ.

Εὐθήμονι. εὐθήμονι μέλπειν ⟨ ορτήν, θηνία καὶ εὐθηνία. ἀοιδή. εὐποιήτῳ. ἐκ τοῦ θεῖναι τὸ ποιῆσαι. καὶ πίνδαρος δι' ὅλου θέσιν τὸ ποίημα λέγει.

Εὐθημοσύνη, τάξις. παρὰ τὸ θῆμος, θημοσύνη. ὥσπερ ἱπποσύνη καὶ εὐθημοσύνη.

Εὔθικτον, εὐαφές, εὐψηλάφητον. παρὰ τὸ θίγω.

Εὐθές, ἡ εὐθεῖα εὐθής. παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ τίθημι θήσω θής, καὶ εὐθής, ὁ καλῶς διακείμενος πρὸς πάντας. ἢ ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω εὐθής, ὁ καλῶς τρέχων. τὸ θηλυκόν, ἡ εὐθής. τὸ οὐδέτερον, τὸ εὐθές.

Εὐθύτης, παρὰ τὸ τίθημι. θήσω, θύς. καὶ εὐθύς. εὐθύς, καὶ εὐθύ. καὶ ὥσπερ ὄνομα καὶ ὥσπερ ἐπίρρημα εὑρίσκεται. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, θύσω, θύς, καὶ εὐθύς. ἢ ἐκ τοῦ εὐθής, εὐθύς. τὸ δὲ εὐθύ, σημαίνει τὸ καλῶς ὁρμῶ. τουτέστιν, ὀρθῶς. καὶ τὸ παράχρημα καὶ τὸ ταχύ. ἐκ τοῦ εὐθὺς γίνεται εὐθύνω.

Εὐθύωρον. εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο. εὐθυτάτην. σύντομον. παρὰ τὸ εὐθὺ καὶ τὸ ὥρα. δι' αὐτὴν τὴν ὥραν.

Εὐθυδικία, ὅταν ἐφεστήκῃ τις κριθησόμενος, περὶ ὧν μὴ διάγνωσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τις φησί, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφίεται. ἐκ ῥητορικῆς.

Εὐθύορον, τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὅρον.

Εὔθυνοι, δικασταί. ἐνθάδε οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν. παρὰ τὸ εὐθύνω. νόμων δώδεκα. Διὸ δεῖ πάντας τοῖς εὐθύνοις θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρετὴν μετεῖναι.

Εὔθυναι, ὅπερ ἀρχῆς παρὰ ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες, καὶ οἱ ἄρξαντες, καὶ οἱ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. καὶ πάλιν κυρίως εὐθύνη λέγεται, ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως, ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ δικασταὶ κληροῦσι. κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος. καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἐφίεται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν.

Εὐκαμία, ἡσυχία, ἤτοι εὐφημία δωρικῶς. εἴρηται παρὰ τὸν κημὸν τὸν ἐν τῷ στόματι τῶν ἵππων ἐμβαλλόμενον εὐκαμία.

Εὔκηλος, ὁ ἥσυχος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ ἔκηλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ εὔκηλος. καὶ ἐν τροπῇ τοῦ ι, εὔκηλος. ὁ γὰρ

Εὔκηλον, εὔσχιστον. εὔκαυστον. ⟨ ὑποχωρῶν ἡσυχάζει.

Ἐξανθρακώσας πυθμένα εὔκηλον δρυός. οὕτως εἴρη-

Εὐκηλήτειρα, ἡ τὰ ἀλεξιάρη. ⟨ ταῖς τὸ ἐκτριμμόν.

Εὔκλεια, ὥσπερ εὐγενὴς εὐγένεια, οὕτως εὐκλεής, εὔκλεια καὶ ἔνδεια. καὶ κράσει εὔκλεια καὶ ἔνδεια. φασὶ γὰρ ἐπιφερομένου φωνήεντος καὶ οὐ συμφώνου, ὅπου γὰρ φωνῆεν ἐστὶ καὶ κρᾶσις. ὅπου δὲ σύμφωνον, συγκοπή. ἡρωδιανός.

Εὐκλείας δὸς δὲ πάλιν. ἰλιάδος κ. ⟨ νὸς περὶ παίδων. ἀντὶ τοῦ πίσω εὐκλείας ἀφικέσθαι, ἀντὶ εὐκλεῶς καὶ ἐνδόξως ἡμᾶς ὑποστρέψαι. ὁ εὐκλεής. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τοὺς εὐκλεέας. καὶ κατὰ συναίρεσιν εὐκλείας. ἢ ἀπὸ τοῦ εὐκλέας ἐπενθέσει τοῦ ι.

Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς. κομιδὴ γὰρ ἡ

Εὐκολίνη, ἡ ἑκάτη λέγεται παρὰ καλλι- ⟨ ἐπιμέλεια. μάχῳ κατ' ἀντίφρασιν, ἡ μὴ οὖσα εὔκολος.

Εὔκρας, ἀντὶ εὔκρατος. ἐκ ῥητορικῆς.

Εὐκρινής, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων καὶ ὑγιάνας. διὰ τὸ εὐκεκρίσθαι. ἀττικοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μικροῦ τίθενται. ἴσως κατ' ἀντίφρασιν. σημαίνει δὲ τὸν εὐχερῆ.

Εὐκτά, εὐχῆς ἄξια. ἐκ τοῦ εὔχω, ηὐχα, ηὖγμαι, ηὖκται

Εὐκτήριον, παρὰ τὸ εὐχῆς εἶναι οἰκητήριον. εὐκτά.

Εὔκτιτον, ἐκ τοῦ κτίζω κατὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ σ. εὔκτιστον γάρ. κέκτικα. ... καὶ πρωτόκτιστος. καὶ εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Εὐλαβής, ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος. καὶ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον. οἷον, εὐλαβὴς μάχαιρα, καὶ εὐλαβὴς λίθος. ὅθεν δυσχερής, ὁ δύσληπτος ἀπὸ τῶν χειρῶν. τινὲς δὲ τὸν δειλὸν καὶ δείλαιον. γίνεται παρὰ τὸ λήβω, ἔλαβον εὐλαβής. ὥσπερ παρὰ τὸ πήσσω ἔπαγον παγής,

Εὐλαί, αἱ σκώληκες. παρὰ τὸ εἰλεῖν - καὶ προσπαγής. λαί, αἱ εἰλούμεναι. καὶ εὐλαί. ὥσπερ χαίνω, χαῦνος. ἢ παρὰ τὸ αὐλὸν ὅσα τὸ ἐπιμήκες, αὐλαὶ καὶ εὐλαί. τὰ δὲ εἰς λη θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει ἔννοιαν συνθέτου ὥσπερ τὸ δειλή, ὀξύνεται. τὸ μέντοι οὐλὴ βαρύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οὐλὴ μονογενοῦς.

Εὐλογία, παρὰ τὸ εὐλογῶ. τοῦτο παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ λέγω. τὸ δὲ εὖ παρὰ τὸ ἐΰς, ὅ ἐστι τὸ ἀγαθόν. οὐδέτερον, τὸ εὖ. καὶ κράσει εὖ. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω ποιοτήτων ῥημάτων διὰ τοῦ ια γινόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον εὐδοκῶ, εὐδοκία. εὐλογῶ, εὐλογία. μαρτυρῶ, μαρτυρία.

Εὔληρα οὐδετέρως τὰ ἡνία τοὺς ἱμάντας. ἔστι δὲ τῶν ἅπαξ εἰρημένων. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἴληρα καὶ εὔληρα κατὰ τροπήν. τὰ εἰλοῦντα καὶ συνέχοντα τὰ ὑποζύγια. παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ, αὔληρα εἴρηται. παρὰ τὸν αὐλόν. ἵν᾽ ᾖ τὰ ἐπιμήκη.

Εὐληνής, παρὰ τὸ λῆνος οὐδετέρως. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ος οὐδετέρων εἰς ης γινόμενα σύνθετα ὁμοίως τῷ η παραληγόμενα, εἰ μὴ ἔχει τὸ ν, βαρύνεται. ὅθεν τὸ εὐληνής ὀξύνεται.

Εὐμαρής, εὔκολος. εὐχερής. εὔληπτος, καὶ δῆλος. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, γίνεται μαρὸς μαρής, καὶ εὐμαρής, ὁ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος. ὁ λαμπρὸς κατὰ μετάληψιν.

Εὐμαρὶς εὐμαρίδος, εἶδος ὑποδήματος. διὰ τὸ εὐμαρῶς. ὅ ἐστιν εὐχερῶς βαδίζειν τοὺς ὑποδεδεμένους. εὐριπίδης. Βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν.

Εὔμαιος, κυρίως ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δεσπότην εὐμενείας. καὶ φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. ὁ Δυστέως

Εὐμενής, ὁ εὖ πρός τινα κατὰ ψυχὴν διακείμενος. δοῦλος. ὃ παρ᾽ ἔστι μένος. ἀντίκειται αὐτῷ, τὸ δυσμενής.

Εὐμελίω. εὖ ποιῶ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ σκηκμένος. πολεμικός. ἢ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος. μελία δὲ ἐστιν εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας τοῦ εὐμελίου. ὡς φράστος.

Εὐμολπίδαι, γένος ἀθήνησιν. ἀπὸ εὐμόλπου τοῦ θρᾳκός, ὃς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν. ἢ ἀπὸ τοῦ μουσαίου. ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ

Εὐνείκη, ὁδὸν ἐπιχύσις. ὄνομα νηρηΐδος. πέμπτος. οὐ παρὰ τὸ νίκη, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐνείκω τὸ κομίζω. ὡς τό, Μελινδέα οἶνον ἐνείκω. εὐνείκουν, ἢ τὰ καλὰ κομίζουσα, ἢ ἡ ἀβαρὶς, ἢν οἷόν τε καλῶς ἐνεγκεῖν.

Εὐνεΐδαι, γένος ἀθήνησι μουσικόν, ἀπὸ εὔνεως τοῦ ἰάσονος καὶ ὑψιπύλης. γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ευς.

Εὖνις, σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. ὁ εὖνις, καὶ ἡ εὖνις. σημαίνει δὲ καὶ τὸν μεμονωμένον καὶ ἐστερημένον. ὡς τό, Ὅς μ᾽ υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε. παρὰ τὸ εἷς ἑνός, γίνεται ἕνις καὶ εὖνις. ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, γίνεται παρὰ τὸ εὐνή, εὖνις.

Εὐναῖος ἐγκεκρυμμένος. σοφοκλῆς, φιλοκτήτῃ. Εὐναῖος ἐν ἄνδρα πέτρης ἐγκυρῶν.

Εὐνάς. Ἐκ δ᾽ εὐνὰς ἔβαλον. ἰλιάδος α. τὰς ἀγκύρας νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς. παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵστασθαι τὴν ναῦν ἐν ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ, ὅ ἐστι τῇ κοίτῃ συμβαίνει. καὶ Εὐναίας τ᾽ ἔβαλον τὸ ὁμοίως.

Εὐνή, ἡ κοίτη. παρὰ τὸ εὕδω, εὐδνή. καὶ συγκοπῇ εὐνή, ἐφ᾽ ἣ καθεύδομεν. ἢ παρὰ τὸ νῶ τὸ σωρεύω, καὶ τὸ εὖ, γίνεται εὐνή. οἱονεὶ τὰ καλῶς νενησμένα καὶ σεσωρευμένα στρώματα. παρὰ τὸ εὖ σεσωρεῦσθαι ταῦτα ἐν τῇ κοίτῃ. ἡ δὲ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, γ σημαίνει. τὴν κοίτην. ὡς ὅταν λέγῃ, Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ. καὶ φιλότητι καὶ εὐνῇ. τὴν ἄγκυραν, ὡς τό, Ἐκ δ᾽ εὐνὰς ἔβαλον. καὶ Ὑψοῦ δ᾽ ἐπ᾽ εὐνάων ὁρμίσομεν, ἰλιάδος ξ. καὶ τὴν διατριβήν. ὡς τό, Ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

Εὔνοστος, θεὸς ἐπιμύλιος, ἢ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον

Εὐνοέστατον, δέον εὐνοώτατον. ἐκτέον, τῶν ἀλεύρων. ὅτι ἔθος ἐστὶν ἰάδι διαλέκτῳ οὕτω τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὡς παρ᾽ ἀφθονώτερον καὶ ἀφθονέστατον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικά, διὰ τοῦ ες προφέρουσιν. οἷον δικαιέστερος, ἀντὶ τοῦ δικαιότερος. καὶ τὰ τοιαῦτα. πᾶν ὄνομα εἰς ους λῆγον παρακείμενον συγκριτικῷ τε καὶ ὑπερθετικῷ, προσθέσει τοῦ ος ἀποτελεῖ. οἷον ἁπλούστατος, εὐχούστατος. ζητεῖται δέ, τί δή ποτε εὔνοις ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ, καὶ τὸ συγκριτικὸν εὐνοώτερος, τὸ δὲ σύνηθες σχηματίζεται εὐνούστερος, καὶ οὐχὶ εὐνούτερος. ζητέον, ὅτι ὅσα μὲν τῶν πρωτοτύπων βραχυκαταληκτεῖ, ταῦτα οὐκ ἔχει σύμφωνον ἐν τῷ συγκριτικῷ καὶ ὑπερθετικῷ. οἷον ταχύς, ταχύτερος καὶ ταχύτατος. ὅσα δὲ μακροκαταληκτεῖ, ταῦτα μετὰ συμφώνου ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ἐκφέρονται καὶ ὑπερθετικοῖς. οἷον εὐγενής, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. τὸ δὲ εὐνούστατος, ὅτε μέν ἐστιν ἀπὸ τοῦ εὔνοος, ὀφείλει εἶναι εὐνοώτερος. ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ εὔνους, εὐνούστερος. ἰστέον ὅτι τὰ μετὰ συμφώνου γινόμενα, ἐν τοῖς συγκριτικοῖς βραχύνεται κατὰ τὰ φωνήεντα. οἷον σαφρονέστερον. ὑγιέστερον. τὸ οὖν εὐνούστερον, ἢ τὸ ἐναντίον ἔχειν τὸ ς, ἢ ὀφείλει βραχύνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους. ὥστε τὸ μὲν εὐνούστερος, ἡμάρτηται. ὑγιῶς δὲ ἔχει τὸ εὐνοώτερος. φιλόξενος.

Εὐνοῦχος, σπάδων. ταμίας. ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ φυλάσσειν. τινὲς δέ φασι, παρὰ τὸ εὖ τὸν νοῦν ἔχειν, καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια, ἀνόητα ἐκάλουν. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Ὑπνοῦντες ἀπέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνοήτων.

Εὐξαντίδης γενεῆς, εὐξάντιος. τὸ πα- πάντων. τρωνυμικὸν εὐξαντιάδης. τὸ θηλυκὸν εὐξαντιὰς εὐξαντιάδος. ἆρον τὸ ἄλφα, καὶ γίνεται εὐξαντὶς εὐξαντίδος. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Εὔξεινος πόντος. οὗτος τὸ πρότερον ἄξεινος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι. καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων. εὔξεινος δὲ ἐκλήθη νῦν κατὰ ἀντίφασιν. ὅτι ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστάς, φιλοξένοις κατῴκισεν.

Εὔξοον. Εὔξου δουρὸς ἀκωκή. ἀπὸ τοῦ εὔξοος εὔξους, ὡς εὔνοος εὔνους. καὶ εὔξου καὶ εὔνου. ἐκ τοῦ ξέω, καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὔξοος. εὔξοον τὸ καλῶς ἐξεσμένον, καὶ κατεσκευασμένον. διατί ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ εἰς ος ὀνόματα ἔχοντα τὸ εὖ μόριον κατ᾽ ἀρχήν, ἅπαντα προπαροξύνονται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον συγκειμένων. ὡς τὸ εὐεργὸς γυνή.

Εὐπαλές, ῥᾴδιον. εὐχερές. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων, καὶ εὐχερῶς ὑπεικόντων τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τὸ γοῦν δυσχερές, δυσπαλές ἔλεγον. ἢ εὐπαλές, τὸ εὐμεταχείριστον, ἀπὸ τῆς παλάμης. ἢ ἀπὸ τῆς τῶν δοράτων πάλσεως. καὶ γὰρ τὸ εὐλαβές φαμεν, ἀπὸ τῶν

Εὐπαλέας, εὐχερεῖς. ἀπὸ < ῥᾳδίως βαλλόντων. μεταφορὰ τῶν εὐπαλαιστῶν ἀνδρῶν. τοὺς γὰρ εὐχερεῖς ἀκούουσιν οἱ αἰτῶνες.

Εὐπατέρεια, εὐγενής. καλὸν πατέρα ἔχουσα.

Εὐπιγής, εὐειδής. πίνος γὰρ τὸ ὕδωρ.

Εὐπυρίδαι, δῆμος ἀθηναίων. ὅτι ἐν ἀθήναις πρῶτον τὸ πῦρ εὑρεθῆναι φασί, κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον τῆς ἐκλάμψεως αὐτοῦ γενομένης.

Εὔπρυμνοι, καλὰς πρύμνας ἔχουσαι. πρύμνα γὰρ τὰ ὄπισθεν μέρη τῶν νεῶν.

Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον. πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν. καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. σοφοκλῆς ἐν τριπτολέμω. Δράκοντε δ' αἴρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες τὴν βάσιν.

Εὐράξ, ἐκ πλαγίου. καὶ τὸ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, τουτέστι πλάγιον. παρὰ τὸ εὖρος, ὡς μόνος μοῦνος καὶ μουνάξ. ἢ παρὰ τὸ πλευρόν. πλευράξ. καὶ ἀφαιρέσει, εὐράξ. ἀφ' οὗ εὖρος, οἱονεὶ πλευρός ὤν. ἐκ δὲ τοῦ τὸ εὐρὺ καὶ πλάτος εἴρηται τὸ πλάγιον, ὡς πρὸς τὸ ὀρθὸν μῆκος.

Εὐράχωντες, ἤκοντες. ἐραχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους.

Εὔριζος. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ῥίζα, ὡς ὅπλον ὁ εὔριζος, ἢ εὔριζος.

Εὔριπος, παρὰ τὸ ῥιπίζω. οἱονεὶ ὁ εὐχε- < τὸ εὐρίζον. ρέως ῥιπιζόμενος. ἢ παρὰ τὸ εὐρὺ κατὰ ἀντίφρασιν. ὁ μὴ ὢν πλατύς. πέλαγος γάρ ἐστι στενὸν ὁ εὔριπος μεταξὺ τῆς εὐβοίας. ὅπερ ἑπτάκις καθ' ἡμέραν ἐναλλάττει τὴν ἰδίαν κίνησιν. καὶ πάντως ἐναντίως τῇ κινήσει τοῦ ἀνέμου κινεῖται. ἐκεῖσε δὲ ἐτελεύτησεν ὁ ἀριστοτέλης ὀλιγοψυχήσας, μὴ εὑρηκὼς τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης κινή-

Εὐριπίδης, ἀπὸ τοῦ εὐρίπου. καὶ γὰρ ἐν εὐρίπω < σεως. φασὶ γεγεννῆσθαι αὐτόν. εὐριπίδης εὐριπίδου.

Εὔρις κύων. τὰ εἰς ιν δισύλλαβα ἁπλᾶ, ὀξύνονται. ῥίν, καὶ ῥίς. τὰ δὲ σύνθετα, παροξύνονται. οἷον εὔριν. καμπύλοριν. εὐρίνων κυνῶν καὶ σκυλάκων. ἀπὸ τῆς ῥινός ἤτοι τῶν τὸ ὀσφραντικὸν ἐχόντων ὀξύτατον. κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥισὶν ἰχνοποιεῖν τὰ θηρία. διὸ καὶ παρατηροῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας, ἵνα πρὶν ἥλιον ἀνατέλλαι εὐχερῶς ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥισί. καὶ ξενοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ, κελεύει κύνας ἐκλέγεσθαι εὔρινας, ἵνα ὀσφραίνωνται τοὺς λαγωούς. καὶ νίκανδρος.

Εὔπλοος εὐπλόου. καὶ εὐ- < Ἄρτεμις εὐρίνων ἐσμὸν ἄγει. πλους εὔπλου. τὰ σύνθετα γὰρ τῶν ἁπλῶν φυλάσσει κλίσιν. δεῖ προσθεῖναι φυλαττομένου τοῦ αὐτοῦ γένους, διὰ τὸ πόλις πόλεως θηλυκόν. εὔπολις δὲ εὐπόλιδος, ἀρσενικόν. φυλαττομένης δὲ τῆς αὐτῆς καταλή-

ξεως, διὰ τὸ τύχη τύχης, εὐτυχής, εὐτυχοῦς δέ.

Εὐπατρίδαι, ἐκαλοῦντο οἱ αὐτὸ τὸ ἄστυ οἰκοῦντες καὶ μετέχοντες βασιλικοῦ γένους, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι. γεωργοὶ δὲ οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκήτορες. ἐπιγεώμοροι δὲ, τό τε χυδαῖον ἔθνος.

Εὔερκνος καὶ εὔβοτρυς, ὁ καλλιπρόβατος. ἐκ τοῦ ἔρκνος. εὔερκνος πλεονασμῷ τοῦ ρ. πολύερκνος δὲ ὁ πολύδερμος. καὶ Πολυέρκνιον, ὄνομα στάκαιον ἔγχος. τὸ ἐκ πολλῶν βυρσῶν κατεσκευασμένον.

Εὐρείτης ἄνεμος, παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ σφοδρὸν τῆς πνοῆς. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων. ἀπηλιώτης γάρ. παρὰ τὸ ῥέω ῥείτης, καὶ ῥείτης κατὰ συναίρεσιν. ἀφ' οὗ εὐρείτης καὶ βαθυρείτης.

Εὐρεῖος ποταμοῦ, τοῦ καλῶς ῥέοντος. παρὰ τὸ ῥέω τὸ ῥεεις, καὶ εὐρεεις εὐρεέος. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς τὸ ει.

Εὖρος, ἀπηλιώτης ἄνεμος. καὶ τὸ < δίφορον, εὖρος. πλάτος, καὶ ὄρους τοῦ πυρός. ὁ ἄνεμος, ὥσπερ εὖρος τε νότος τε. παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλάτος, ἵν' ᾖ ὁ πλατὺς καὶ ἐπὶ πλάτος πνέων. ἢ εὖρος ἕως ὤν. ἐπεὶ ἱδρωτοποιός διὰ θερμότητα. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων ἀπηλιώτης. ὁ γὰρ ἐναντίος αὐτοῦ, δυτικός. ζέφυρος δὲ ὁ ἐκ τοῦ ζόφου ῥέων. ἢ παρὰ τὴν αὔραν τὴν πνοήν. εὖρος οὐδετέρως τὸ σημαντικὸν τοῦ πλάτους. δι' οὗ ἐστιν εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἕω τὸ πορευόμενον εἰς πλάτος.

Εὐρύ, ὁ πλατὺς παρώνυμον. παρὰ τὸ εὖρος εὐρύς. ὡς θράσος, θρασύς. κράτος, κρατύς. ἵππος, ἱππύς. καὶ εὐρὺ τὸ πλατύ. παρὰ τὸ εὕδω, οὗ ἐστι κοιμηθῆναι. πλάτους γὰρ χρῄζει, διὰ τὸ πῇ στρέφεσθαι ὁ κοιμώμενος. ἢ παρὰ τὸ εὐ μέρον, καὶ τὸ ῥέω τὸ ὁρμῶ.

Εὐρυάγυιαν, πλατυάμφοδον. μεγάλην. ἀγυιαὶ γὰρ τὰ

Εὐρυοδεία παροξυτόνως, ἡ μεγάλη. ἀπὸ < ἄμφοδα. χθονὸς εὐρυοδείης. μέγα τὸ ἔδος ἐχούσης, ὅ ἐστιν ἕδρασμα. ἔστι δὲ ἐπίθετον τῆς γῆς.

Εὐρυνόωσα, ἡ μέγα χάσμα ἔχουσα. παρὰ τὸ εὐρὺ καὶ τὸ νόον. ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα. νόον γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ λάκωνες. εὐφορίων, Ὅσσοις εὐρυνόωσα τυφάων-

Εὐρυνόμη, ἡ θεὰ ἡ τῶν χαρίτων < νικύστατο ηκτῶ. μήτηρ. παρὰ τὸ εὐρέως καὶ μεγάλως νέμειν αὐτὴν καὶ διδόναι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ θυγατέρα ὠκεανοῦ, καὶ μητέρα χαρίτων φασίν.

Εὐρύπυλος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ εὐρὺς καὶ τοῦ πύλη. τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα συντιθέμενα, ἀποβάλλει τὸ ς. οἷον, ὠκὺς ὠκύμορος. ταχύς, ταχυθάνατος. σεσημείωται τὸ πολύμνια ἀπὸ τοῦ πολυύμνια ἀποβάλλον τὸ υ. καὶ τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἢ φυλάττει τὸ τέλος, ὡς ἀνδρομάχη, ἢ τρέπει εἰς ος, ὡς φωνή, εὔφωνος. ἢ εἰς ον, ὡς τρίπυλον. ἢ προσλαμβάνει τὸ ς, ὡς μισογύνης.

Εὐρύαλος. ἰστέον ὅτι αἱ συνθέσεις πολλάκις, φυλάσσουσι τὸ πνεῦμα τῶν ἁπλῶν. οἷον, ἵστημι, ἐφίστημι. ῥωμαῖος, φιλορωμαῖος. πρόσκειται πολλάκις, διὰ τὸ

εὐρύαλος. τοῦτο γὰρ ὅτε μὲν ἐστὶν ἐπίθετον, καὶ σημαίνει τὸν πλατὺν θάλασσον τόπον, δασύνεται κατὰ τὴν δευτέραν ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τῶν ἀπλῶν. ὅτε δὲ ἐστὶ κύριον, ψιλοῦται. ζήτει εἰς τὸ ὠκύς.

Εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.

Εὐρυμέδων, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ εὐρὺς εὐρυτος εὐρυτίων. ἢ ὁ μέγας. ὡς αἰπὺς, αἰπύτης.

Εὐρύοψ, ὁ μεγαλόφωνος. εὐρύοπα κρονίδην. ψιλοῦται. ἤτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τὸ ὦπας. ἢ μεγαλόφωνον, παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν. εἰ μὲν μεγαλόφθαλμον, τὸν μεγάλως τὰ πάντα ἐφορῶντα διὰ τὸ προνοητικόν. εἰ δὲ μεγαλόφωνον, τῷ βροντοποιὸν εἶναι τὸν θεὸν τοῦτον, ὡς ἐρίβρεμέτην.

Εὐρυσπαζὰς, ὡς ἑρμείας ἀκάκητα. ζήτει εἰς τὸ ἀκώ.

Εὐρυσθενὴς, ὁ μεγάλην δύναμιν ἔχων. μεγαλοσθενής.

Εὐρυφυὴς, ὄνομα παρὰ τὸ εὐ ρὺ καὶ τὸ φύω. δηλοῦ φυά.

Εὐρυμέδης, ὁ ποιητὴς τέλεμος. παρὰ τὸ ἔρυμα τὸ φυτὸν· εὔρος εὔρυμος. ὡς σκόλος, σκόλυμος. καὶ παρωνυμικὸν, εὐρυμέδης.

Εὐρυάδης, εἷς τῶν μνηστήρων. παρὰ τὸ εὐρὺς παρωνυμικῷ τύπῳ, εὐρυάδης.

Εὐρυμήσασι, εὐρευνῆσαι.

Εὐρυπώδης. ἐπειδὴ εὐρύπων εὐρύποντος εὐρυποντίδης. καὶ κατὰ συγκοπὴν, εὐρυποίδης. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο καὶ ι. καὶ ἐκτάσει πάλιν τοῦ ο εἰς ω, εὐρυπώδης. ἢ καὶ τὰ εἰς δης παρωνυμικὰ πρὸ τοῦ δ ἢ τὸ ι ἔχει, ἢ τὸ α. οἷον πηλείδης, ἀλκιβιάδης. οὕτως οὖν καὶ εὐρυπώδης τῷ ι παραλήγεται. λέγει δὲ ὁ ὧρος ὅτι εἰσί τινα διὰ ἀντιπεπονθότως ἔχοντα. ἔστι γὰρ λεὼς καὶ εὐρύπων. καὶ τὸ μὲν λεὼς εἰς ς λῆγον, ἐποίησε τὸ λεωνὶς φυλή. ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ων ληγόντων. οἷον, θέων, θεωνίς. τὸ δὲ εὐρύπων, ὤφειλεν εἶναι εὐρυποντίδης, ὡς παρὰ λέων λεοντίδης. καὶ ἐγένετο εὐρυπώδης, ὡς παρὰ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ως ληγόντων γινόμενα. μίνως μίνω, μινώδης. ἥρως, ἥρω, ἡρώδης.

Εὕρω, δασύνεται καὶ βαρύνεται. ὡς εἰπεῖν ὦ καὶ βασιλεύω. τὰ γὰρ τῇ ευ διφθόγγῳ παραληγόμενα, πάντα βαρύνονται. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, οὐ τῷ λόγῳ τῆς παραλήξεως ἔμεινεν ἡ μακρὰ, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆς ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἡ ευ δίφθογγος. δασύνεται δὲ καὶ περισπᾶται. ἐξ οὗ εὑρῶ εὑρήσω εὕρηκα μέν.

Εὗρεν, ῥῆμα ἀόριστος δεύτερος. ὁ γὰρ ἐνεστὼς οὐκ ἔστιν ἐκτὸς, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ παρακειμένου λέγεται καὶ ὁ ἐνεστώς. ὥσπερ οὐδὲ τοῦ ἔω τοῦ ὑπάρχω ὁ ἐνεστὼς ἐκτὸς, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως ὡς εἴπομεν τοῦ ἦν δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ. καὶ τοῦ ἔω ὑποτακτικοῦ. ὄφρα μὲν οἷος ἀργείων ἀγέρασος ἔω. οὕτως δὴ καὶ τοῦ ὑπόλοιπον.

Εὕρεμεν. εὗρον. τὸ ἀπαρέμφατον, εὑρεῖν. καὶ οἱ ἴωνες καὶ οἱ ποιηταὶ διαιροῦσιν εἰς εμεν.

Εὐρώπη, ἀπὸ μητρὸς μίνωος καὶ ῥαδαμάνθυος, καὶ σαρπηδόνος. λυκόφρων.

Εὐρώπεια. τὰ διὰ τοῦ εια θηλυκὰ ἀπὸ τοῦ ρ αὐτοῦ σημαινόμενα ὄντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. πληστοδίκη, πλειστοδίκεια. καὶ εὐρωπαῖος. καὶ οὐδέτερως, τὰ εὐρωπαῖα. καὶ θηλυκὸν, εὐρωπίς. ἀπὸ τοῦ εὐρωπος ἡ εὐρώπη. ἔστι καὶ εὔρωπος πόλις μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν, εὐρωπαῖος. ὡς ἤπειρος ἠπειραῖος. νησαῖος. ἔστι καὶ ἄλλη καρίας. τὸ ἐθνικὸν ταύτης, εὐρώπιος, ὡς ὀρώπιος.

Εὐρὼς, ἡ τοῖς σκεύεσιν ἐπιχεομένη ἐκ τῆς ὑγρότητος. ἢ μοτίας λευκότης ἐπίχυσις. τουτέστιν, ὑγρότης σεσηπυῖα. θεόκριτος. χ ἀσύριγξ εὐρῶτι παλύνεται. κλίνεται εὐρὼς, εὐρῶτος. ἐκ ῥῆμα εὐρωτιῶ. ἐκ τοῦ αὐρακηνότης, γίνεται αὐρώς. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, εὐρώς. ὡς βάθος, βένθος. καὶ πάθος, πένθος. ἢ παρὰ τὸ εὖρος τὸ πλάτος, ὁ ἐμπλατυνόμενος τοῖς σκεύεσιν.

Εὐρώεντα, πλατέα. ἀνεπτεπαμμένα, ἰσκοτεινά. παρὰ τὸ εὐρῶ τα γίνεται εὐρωτόεντα. καὶ συγκοπῇ, εὐρώεντα. ἢ παρὰ τὸ εὖρος εὐρόεντα. καὶ ἐκτάσει, εὐρώεντα.

Εὒς, ὁ ἀγαθός. ὡς ἡδὺς ἡδὺς, καὶ βρίθω βριθύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, εὺς. τὸ γὰρ ἀγαθὸν καὶ βέβαιον, ἐδραῖον ὑπάρχει. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ εὐφραίνομαι καὶ ἥδομαι. ὅ, ἐπεί με πρῶτον ἔασας, ἀντὶ τοῦ ἥδυνας. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ἐῶ, γίνεται ἐὸς ὁ ἀγαθός. τὸ θηλυκὸν, ἐή. καὶ ἐκ τοῦ ἐὸς, εὺς.

Εὐσέλμους, καλὰ σανιδώματα ἐχούσας. σέλματα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. γίνεται παρὰ τὸ ἕω τὸ κάθημαι, ἧκμαι, ἧμαι. ἕμα. πλεονασμῷ τοῦ λ ἕλμα. καὶ προσθέσει τοῦ ς, σέλμα. ἐξ οὗ καὶ σελλίον, καὶ σέλλα. καὶ παρὰ τὸ εὖ.

Εὐσελμοιονηός, τῆς εὐκαθέδρου. ὡς παρὰ ἐκ τοῦ ἐρέσσω ἐρέσμα γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἔρμα, οὕτως ἐστὶ καὶ σελλίς, καὶ σημαίνει τὰς καθέδρας. ἡ γενικὴ σελλίδος. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα σελίζω. καὶ παράγωγον ὄνομα, σέλισμα. καὶ συγκοπῇ, σέλμα. καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὔσελμος. τροπῇ τοῦ α εἰς ος, ὡς σχῆμα, εὔσχημος. καὶ διαλύσει, ἐΰσελμος.

Εὐσχήμων, ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ τοῦ τὸ ἔχειν πολὺ χρῆμα πλούσιος καὶ πολλὰ κεκτημένος.

Εὐσκαρθμοι, εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι. ταχεῖς. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρμός, καὶ σκαρθμὸς πλεονασμῷ τοῦ θ. λέγεται δὲ κατὰ διάλεκτον ὁ ποιός. σκαλμοὶ δὲ τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Εὐσύμβουλος, ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμβάλλων. ἀντιφῶν ἐν τῷ πολιτικῷ.

Εὖστρα, βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς σῦς εὕουσι. καὶ ὁ στάχυς, ὅταν μήπω τὸ πίτυρος ἀποφλοισθῇ.

Εὖστραι, βόθυνοι. ἐν οἷς οἱ χοῖροι ἤγουν οἱ σῦς εὕονται. καὶ

Εὖσαι τὸ χοιρίδιον. οἱ οὕτω λέγοντες, καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἀμφοτέρως. δεῖ γὰρ θῦσαι λέγειν. καὶ παρ' ὁμήρῳ δὲ κακῶς γράφεται. σιάλους τε εὕοντας ἐν αὐλῇ.

Εὐσίπτολον, εὖ περιπολούμενον, ἢ περιπατούμενον. ἐκ τοῦ σείω τὸ πατῶ. οἷον, Ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης εὐσίπτολον Θέρραφα ρος. ἰλιά.

Εὖτ' ἂν πολλοί, ἀντὶ τοῦ ὁπόταν. δύο μέρη λόγου. δεσα.

εὖτε ἐπίρρημα παραβολῆς δηλωτικόν. καὶ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ, οὗτε. καὶ μεταθέσει τοῦ ο εἰς ε, εὖτε. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτε πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὸ ευ, γίνεται εὖτε. Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι. ἀντὶ καθάπερ. ὃν τρόπον. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ εὖτε οὐκ ἔστι παραβολῆς, ἀλλ' ὁμοιωματικὸν ἰσοδυναμοῦν τῷ ἠΰτε. Ἀρίσταρχος μέντοι διὰ τοῦ ε εὖτε. ὡς καὶ ἑτέρωθί που λέγει. Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται. ἀντὶ τοῦ ὡς πτερὰ ἐγένετο τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ. ἰλιάδος τ. εἰσὶ δὲ οἳ, καὶ ἑτέρως ἀκούουσι τὸ εὖτε, ἀντὶ τοῦ ὅτε. καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις. οἷον, Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων. καὶ Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρχον. λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μίαν παραγραφὴν τὸ ὅλον. Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι.

Εὐτείχεον, τὸ καλῶς τετειχισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. τὰ εἰς ος ἀπὸ οὐδετέρων συντιθέμενα, ἀπὸ εὐθείας συντίθεται. οἷον, ξίφος, ἄξιφος. ἔτος, δύσ-ριος. πλὴν τοῦ εὐτείχεος, ἀπὸ γενικῆς συντιθεμένου. ὤφειλε γὰρ ἡ σύνθεσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι. ἐγένετο δὲ ἀπὸ γενικῆς, διὰ τὸν κανόνα. γίνεται ἐκ τοῦ, τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος. καὶ μετὰ τοῦ εὖ μορίου, εὐτείχεος.

Εὔτυκτον. Κυνέην εὔτυκτον. καλῶς κατεσκευασμένην. ἐκ τοῦ τεύχω τέτευχα. τέτευγμαι τέτευκται. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, τέτυκται. ὄνομα ῥηματικόν, τυκτὸς καὶ εὔτυκτος. ὁ κανών. τὰ εἰς ος σύνθετα κοινά εἰσι τῷ γένει. καὶ ὁμοφωνεῖ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Εὐτυκάζειν, ἑτοιμάζειν.

Εὔτρητος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι. τὴν αὐτόλυκον, ὁ εὐπο-

Εὐτραφής, παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ τρέφω, τραφής, λις σκώπτει. καὶ εὐτραφὴς εὐτραφέος. Εὔτρησις, πόλις ἀρκαδική.

Εὐτελής, ἐκ τοῦ τέλος, ὃ σημαίνει τὴν δαπάνην. εὐτελεῖς λέγεται τοὺς μὴ πολὺ χαροῦντας ταῖς δαπάναις.

Εὐτράπελος, ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τρέπω, οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραπον, γίνεται τράπελος καὶ εὐτράπελος. κἀπὸ τοῦ στρέφω εὔστρεπτος. εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος. καὶ εὐτραπελεύομαι. ἐξ οὗ, εὐτραπελία ἡ μωρολογία. κουφότης. ἀπαιδευσία. παρὰ τὸ εὖ τετράφθαι τὸν λόγον εἴρηται.

Εὐφαμία, σιωπή, εὐλογία. Εὐφάλαρα, λαμπρά.

Εὐφραδέως, πεφρασμένως, καὶ συνετῶς. παρὰ τὴν φράδην. ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως. ἀπὸ τοῦ φράζειν συνετῶς. ὁ δεύτερος ἀόριστος εὔφραδον. φράδης καὶ εὐφραδής.

Εὖτε, δίς. ἐπίρρημα παραβολῆς. ὡς τὸ, Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι. καὶ χρόνου δηλωτικόν.

Εὐφυΐα, ὤφειλε διὰ διφθόγγου, ὡς γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ης. ὡς εὐσεβής, εὐσέβεια. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ φύω καὶ δύω σύνθετα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον εὐωδία, δυσωδία. ἀφυ-

Εὐφαίνω. παρὰ τὸ φῶ τὸ ποιῶ, ὅθεν ία, καὶ εὐφυΐα. φαίνω. καὶ μετὰ τοῦ εὖ, εὐφαίνω τὸ καλῶς ποιῶ. ὁ μέλλων εὐφανῶ. ὁ παρακείμενος εὔφαγκα. εἰ δὲ ἐκ τοῦ μέλλοντος ἀμεταβόλου, ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ υ καὶ τοῦ η. καὶ ὤφειλεν εἶναι ηὔφαγκα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ δυς ἀρχόμενα ῥήματα, ἄτρεπτον τηρεῖ τὴν ἀρχήν. ἔσωθεν δὲ αὔξεται. οἷον, εὐορκῶ, εὐώρκουν. ὁ παθητικὸς, εὔφασμαι. ὁ ἀόριστος, εὐφάνθην. ἡ μετοχή, ὁ εὐφαν-

Εὐφρόνη, ἡ νύξ. παρὰ τὸ εὐφο- θείς, τοῦ εὐφανθέντος. νεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. καὶ ὁ σχεσμὸς. καὶ ἡ βουλή. καὶ ὅτι ὁ λογισμός ὅτε ἀσχολεῖ, κριτὴς γίνεται τῶν πραγμάτων. ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως. ἢ παρωνύμιόν ἐστιν, ἀπὸ τῆς εὔφρων εὔφρονος εὐφρόνη, ὡς ἀμύμο-

Εὐφροσύνη, ἐκ τοῦ εὔφρων. τοῦτο ἐκ τοῦ νος ἀμυμόνη. φῶ τὸ ποιῶ. οἱονεί, ἡ καλῶς προερχομένη κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. ἐκ τοῦ φῶ δὲ, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν φρὼν, καὶ εὔφρων. καὶ κλίνεται εὔφρονος. ὁ κανών. τὰ εἰς ων ῥηματικὰ φυλάττει τὸ ω. εὐφρονοῦν, ὁ εὐφραινόμενος.

Εὐχερής, κυρίως ὁ εὐκαταπάλαιστος. ὁ εὐκαταγώνιστος, καὶ εὐκατάγνωστος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἢ πολεμιστῶν. παρὰ τὸ τὴν χεῖρα ἢ συνήθη. καταχειριστικὸς δὲ ὁ ἐπιτήδειος, καὶ μάντι παλαιῶν. καὶ δυσχερής.

Εὐχήνωρ δ' ἦν τις, Πολυΐδου μάντιος ὃς ὡς υἱός. παρὰ τὸ εὐχὴ εὐχήνωρ. ὡς μάντιος υἱός, ἀπὸ τῆς παρατάξεως τοῦ πατρὸς κληθείς.

Εὐχή, παρὰ τὸ εὖ μόριον καὶ τὸ σχῶ τὸ ποιῶ, εὐχῶ εὐχή. ἢ ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχειν αἴτησις. ἢ παρὰ τὸ ἔχεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν, εὔχω. ἀφ' οὗ τὸ εὔχομαι. τοῦτο γάρ ἐστιν ἐν χρήσει. καὶ ἔστι τὴν μὲν φωνὴν παθητικόν. τῷ δὲ σημαινομένῳ ἐνεργητικόν. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ ἀπελείφθαι. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ἔχω, ἵν' ᾖ, εὐέχω. τὰ γὰρ καλὰ ἔχειν αἰτοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ υ. ἃ αἰτοῦμεν ἔχειν. σημαίνει δὲ γ'. τὸ κυρίως λέγειν, καὶ ἁπλῶς. Ὅμηρος. Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι υἱός. καὶ, Εὔχετο δ' Ἰθάκης ἔμμεναι. καὶ τὸ εὔχομαι. ὡς τὸ, Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ. καὶ τὸ καυχῶμαι. ὡς τὸ, Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. γίνεται δ' οὖν εὐχομένη, καὶ εὐφραινομένη. Ἵστεον ὅτι παρ' ἡμῖν βέλος φυλάττεται. παρὰ δὲ Ἀθηναίοις τρέπεται. ὡς ποιεῖ δόξ, ἔχουσα τρέ, παρ' ἡμῖν μὲν οὐ τρέπεται κατὰ τὸν παρατατικόν. οἷον εἴργω, εἶργον. οὕτω καὶ ηὖ ὡς ἔχουσα τρέ, οὐ τρέπεται. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς πολλάκις τρέπεται τὸ ε τῆς ει διφθόγγου. οἷον, εἰκάζω, ᾔκαζον. τούτου χάριν καὶ τὸ ε τῆς ευ διφθόγγου, εἰς η

Εὖχος, τὸ καύχημα τρέπεται. οἷον, εὔχομαι, ηὐχόμην. μα. παρὰ τὸ αὐχῶ, αὖχος καὶ εὖχος, τροπῇ τοῦ α εἰς ε.

Εὐχωλή, εὐχή. δέησις. ἐκ τοῦ εὔχω κατ' ἐπέκτασιν τῆς λη συλλαβῆς. ὡς παύω παυσωλή. σημαίνει δὲ καὶ καύχησιν. ὡς τὸ, Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ. ἰλιάδος β.

Εὔχομαι, καὶ ἐπεύχομαι. ἀντὶ τῆς προς. ὡς καὶ τὸ ἐπιορκῶ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἄλλων τῶν ὅρκων γίνομαι. καὶ

ἐπιβαλέσθαι, ὑπὲρ ἄνω τὴν διάνοιαν ἔχειν. ἐπευχόμενος οὖν, προσευχόμενος. καὶ ἐπὶ τοῦ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς γούνασι, ἢ πρὸς τὰ γόνατα. τὰ ἐνεργητικὰ δὲ οὐκέτι. τότε γὰρ ἀπολιμπάνουσι τά τε ἐνεργητικὰ καὶ τὰ παθητικὰ ἐν ᾧ ὂν ῥῆμα τι ἐναντίως ἔχῃ τὸ σημαινόμενον, τῷ τῆς φωνῆς χαρακτῆρι. οἷον, εἴργω. κάμμω. πέρδω. φίδω. πάσχω. ὁμοίως, ἅλλομαι. εὔχομαι. ὀρχοῦμαι. ἱππάζομαι. φείδομαι. τύπον μὲν ἔχουσι παθητικοῦ. σημαίνουσι δὲ ἐνέργειαν. τελευταῖς γὰρ ἀπολιμπάνονται αἱ φωναὶ τῶν ῥημάτων. ἢ διὰ σημασίαν, ὡς τὰ ῥήματα τὰ φωνὴν ἔχοντα ἐνεργητικήν, σημαινόμενον δὲ παθητικόν. οἷον, εἴργω. καὶ ἑξῆς, ῥέγχω. ὀφθαλμιῶ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. ἀπολιμπάνει γὰρ τὰ παθητικά, ὅτι τὴν σημασίαν τοῦ παθητικοῦ ἀνεδέξαντο τὰ ἐνεργητικά. ὁμοίως δὲ τὰ φωνὴν ὄντα παθητικά, σημασίαν δὲ ἐνεργητικά, ὡς τὸ ἅλλομαι. καὶ ἑξῆς, πορεύομαι. μάχομαι. ἀπολείπει γὰρ τὰ ἐνεργητικά, τὴν γὰρ σημασίαν αὐτοῦ προυφήρπασε τὰ παθητικά. ἢ διὰ σύνταξιν, ὡς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δὲ τοῦ τρόπου τῶν δυϊκῶν ἐνεργητικῶν, δι' ἀσυνταξίαν τῶν συμφώνων ἀπέλειψεν. ἀσύντακτον δέ ἐστι τὸ μὴ ἔχειν χαρακτῆρα ἐλλιπόν. ἢ κατὰ φορτικόν, ὡς τὸ ῥέω ὁμήρου, δὲ τὸ ἐκρώσασθαι ταράσσουνται. οὐ γὰρ ἀνὴρ ἐκπιρώσκει. ἢ κατὰ τὸ χρῆν, ὡς τὸ γυνὴ ἡ κλητική. καὶ τὸ ὕδωρ ἡ θηλυκή. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ εὐθεῖα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι εἰσὶ τινὰ ῥήματα, ἅτινα οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος σημαίνουσι, καὶ οὐδέτερα λέγονται. ὡς ἐπὶ τοῦ, ζῶ. πλουτῶ. ὑπάρχω. ἰστέον ὅτι τὸ εὖ μόριον ἀεὶ καὶ διὰ παντὸς ἀντὶ τοῦ καλῶς παραλαμβάνεται, πλὴν τοῦ, εὐώνυμος χείρ. ἀντὶ τοῦ ἀριστερά.

Εὐοχθέων δ' ἵξηαι πολιὸν ἔαρ. ἢ εὐόδως. ἀντὶ τοῦ χαίρων. πλήθων τῆς ὄχθης. ὄχθη δὲ ἡ τροφή. εἴρηται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ. ἢ ὄχθος λέγεται ὁ κόπος. εὐοχθέων οὖν, ὁ καλῶς ἔχων τοῦ κόπου. τουτέστιν, ὁ εὐκινοπακῶς. ἢ ἄχθος, ἡ λύπη. εὐαχθῶν δέ, τὸ γανοῦσθαι. χαίρων πλήθοντος τοῦ καρποῦ. εὐοχθέστερον παρὰ θηλυκὴν ἐπὶ τὸν καθαρὸν καιρὸν τοῦ ἀέρος.

Εὖα, σημαίνει τὸ φλογίζω. ὡς τὸ, Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο.

Εὐώδης. ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω γίνεται ἀής. ἐξ αὐτοῦ, εὐαὴς καὶ δυσαής. ἡ θηλυκὴ τῶν πληθυντικῶν, εὐαέων καὶ δυσαέων. ἐξ οὗ εὐαώδης καὶ δυσαώδης. καὶ κατὰ συγκοπήν, εὐώδης, καὶ δυσώδης. τὰ διὰ τοῦ ωδης μετουσιαστικά, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ποῦς. οἷον, εἰλιπόδης. τετράποδης.

Εὐωχία, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, ὅτε ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται τιμάς. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῆς τροφῆς ἡμῖν εὖ ἔχειν. καὶ γὰρ ἡ παροχή, ὅτι πολλὴ ἡ ὀχὴ πρόκειται. ἐκ τοῦ ὀχῶ, γίνεται εὐωχία κατὰ ἐπωχῆσαι τὸ ὀχέω. ἢ καλῶς φέρουσα τὸ σῶμα.

Εὔωροι, ἀπαραφύλακτοι. ἀμελεῖς, ἢ ὀλίγωροι. κατὰ φωνητικοί. παρὰ τὸ εὐωρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν κατὰ ἀντίφρασιν, οἱ ἀπαραφύλακτοι. Εὐφορίων. Οὐδὲ τοῖς εὐωρεῖ θυέων. ἢ παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ὤραι τὸ φροντίζω. κατὰ ἀντίφρασιν εὔωρος, ὁ μὴ φροντίζων. ἐξ οὗ καὶ εὐωρία, ἡ ὀλιγωρία καὶ ῥᾳθυμία.

Ἔφαν. οἱ βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ἔβηκεν ἔβαν. οὕτως ἐκ τοῦ φημί τὸ λέγω. ὁ παρατατικός ἔφην. ὁ πληθυντικός ἔφαμεν. τὸ τρίτον ἔφασαν. καὶ βοιωτοί, ἔφαν. φημί. ὁ μέλλων, φήσω. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἐφάμην. ἔφασο. ἔφατο.

Ἐφεζόμενος, ἐκ τοῦ ἕζω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι.

Ἔφεσις, ἡ ἐκ δικαστηρίου οἱουδήποτε ἐφ' ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή. ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιεμένη δίκη ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν. ἐγίνετο δὲ ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων. ἐφεῖσθαι γὰρ αὐτοῖς ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὲν ἑάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι. εἰ δὲ μή, ἐπανῄεσαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἐξώσθησαν δήμους. τὸ δὲ αὐτό, καὶ ἔκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφεῖναι ῥῆμα ἀπ' αὐτοῦ.

Ἐφέται, ἄνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες. καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες, οἳ καὶ τὰς φονικὰς καὶ ἐφ' αἵματος δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια ἐφετῶν. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματος δικάζειν ἔλαχον, ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δίδοται εἰς ἄλλο δικαστήριον γίνεσθαι. τουτέστιν, ἔκκλητος.

Ἔφεσος, ἡ πόλις. ἀπὸ ἐφέσου ἐκεῖσε καταπλεύσαντος καὶ φιλοξενοῦντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος πρὸς ἔφεσιν στέλλεσθαι. ἢ ἀπὸ ἐφέσου λυδίας ἀμαζόνος, ἢ πρώτη ἄρτεμιν ἐτίμησε καὶ ὠνόμασεν ἐφεσίαν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρτέμιδος τοὺς οἰκοῦντας καὶ τὴν πόλιν κληθῆναι. ἢ ὅτι θησεὺς συστρατεύσας ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς ἀμαζόνας ἄχρι λυδίας. καὶ καταφευγούσας ἐπί τινα βωμὸν ἀρτέμιδος δεῖσθαι σωτηρίας τυχεῖν. τὴν δὲ ἐφεῖναι αὐταῖς τὴν σωτηρίαν. ὅθεν ἔφεσον κληθῆναι τὸ χωρίον. καὶ τὴν ἄρτεμιν ἐφεσίαν. τὸ ἐθνικόν, ἐφεσεύς. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἱερὰ μὴ ἔχειν ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ μὴ βάλλειν τινά. ἱκεσία γὰρ ἡ θεός. στεφάνοις δὲ διαθάλλουσι τὰς ἱκεσίας ποιοῦσιν. ὅθεν οὐδὲ πρόβατα αὐτῇ θύουσι, διὰ τὸ τοὺς ἱκέτας μᾶλλον προσφέρειν.

Ἐφέσια γράμματα, ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἃς δὲ κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν ὀλυμπίᾳ μιλησίου καὶ ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τὸν ἀστράγαλον ἔχειν τὰ ἐφέσια γράμματα. φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῷ, τριάκοντα, τὸν ἑξῆς πεσεῖν τὸν ἐφέσιον. ἢ ἀπὸ ἐφεσίων τινῶν οὐσῶν ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προείρηται. ὅθεν καὶ ἐφέσια λέγονται.

Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα δὲ γράμματα. ὅτι ἦν ἄττα καὶ φωναί, ἀντιπάθειαν φυσικὴν ἔχουσαι.

Ἐφέστιοι, ἔποικοι. οἵ ἐστιν ἀλλόχθονες πολῖται. παρὰ τὸ ἐφ᾽ ἑστίαν, ὃ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται ἐφέστιος.

Ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ ἵημι ἥσω ἑσμή. τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἑτμή. καὶ ἐφετμὴ ἐν συνθέσει. ἢ παρὰ τὸ ἐφεῖναι ἐφεθμή. καὶ τροπῇ, ὡς βῆναι βαθμὸς. καὶ στῆναι σταθμός.

Ἐφετμαὶ, προστάγματα. ἐντολαί. νουθεσίαι.

Ἐφετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς φενακικῶς. ὡς γὰρ Ἀριστοφάνης φησὶ τὸ ὀστρακίνδα παρὰ τὸ ὄστρακον ἀναπλάσας, αἰνιττόμενος τὸν ἐξοστρακισμόν. οὕτω Κρατῖνος ἀνέπλασε τὸ ἐφετίνδα, παρὰ τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις γινομένας ἐφέσεις. παρὰ οὖν τὴν ἔφεσιν, ἐφετίνδα παιδιὰ καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ γὰρ ἐφέτης λέγεται ὁ πέμπων τὴν ἔφεσιν.

Ἐφεκτικοὶ τόνοι, οἱ ἔγγραφοι τόνοι, οἱ ἐπεχόμενοι καὶ ὡρισμένοι. μήτε μεθιέντες προϊέντες, μήτε συλλέγοντες. ἐνεργητική. ἢ ὁ ἀπὸ τὸ ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου.

Ἐφεστρὶς, τὸ ἀπὸ τοῖς ἱματίοις ἐπίβλημα. ἣν μανδύαν καὶ χλαμύδα καὶ πόρπην καλοῦσιν.

Ἐφείω. Ὅτε κεν τι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω, Ἰλιάδος α. ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω. ἐπενέγκω. ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω.

Ἐφειμένοι, ἐντεταλμένοι. προστεταγμένοι. ἀπὸ τοῦ ἐφίημι. ὁ μέλλων, ἐφήσω. ὁ παρακείμενος, ἐφεῖκα. ὁ παθητικὸς, ἐφεῖμαι. πλεονασμῷ τοῦ ι. ἡ μετοχὴ, ἐφειμένος. καὶ τὸ οὐδέτερον.

Ἐφεῖτο, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύω ἕσω. εἶκα. εἶμαι εἵμην εἶτο, καὶ ἐφεῖτο. οὕτως εὗρον, ἀλλὰ κακῶς. ἔστιν ἕω ἕημα, καὶ σημαίνει τὸ κορέννυμι. ὡς τὸ, Ἐπεὶ χ᾽ ἕωμεν πολέμοιο ἀντὶ κορεσθῶμεν. παράγωγον ἕημι. ὁ παθητικὸς, ἕεμαι. καὶ κράσει, εἶμαι. ὁ παρατατικὸς, εἵμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶντο. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἐφεῖτο. οἱ Ἐπεὶ οὐκ εἶχον οὐδὲν ὅτου ἐφεῖτο, ἀντὶ ἀπολαύσωσιν.

Ἐφῆπται. παρὰ τὸ ἅπτω τὸ ἀρτῶ καὶ ἐπίκειμαι, ἧμμαι. ἧψαι ἧπται καὶ ἐφῆπται.

Ἐφημοσύνη, ἡ ἐντολή. παρὰ τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν τὴν ἀμφοτέρων γνώμην. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἥσω. ὅθεν ἡμοσύνη, ἢ μονήμονος. καὶ ἐφήμονος. καὶ ἐφημοσύνη.

Ἐφημερία, ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία, διὰ τὸ εὐμετάβλητον πρὸς τὴν τῆς ἑκάστης ἡμέρας κατάστασιν. Ὅμηρος. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ᾽ ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἔφηλις, σημαίνει καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον ἔγκαυσιν καὶ μελανίαν, καὶ πάθος τι περὶ τὸ πρόσωπον γινόμενον τραχύτητα παρέχον καὶ πόνον. εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεως. καὶ γράφεται ἔφηλος.

Ἐφήγησις, ἐστὶ δίκη ἐσαγομένη, ἀπὸ τοῦ τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν ἐλαυνόμενον ὑπὸ τῶν νόμων μὴ ἐπιβαίνειν τῆς χώρας. οἷον, φυγάδα, ἢ ἀνδροφόνον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων κατέχειν δοκῇ τις κρύφα.

Ἐφιείς. Βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμπων. ἐκ τοῦ ἵημι. ὁ παρατατικὸς, ἵην. ἡ μετοχὴ ἱεὶς, ἱέντος. καὶ ἐν συνθέσει, ἐφιεὶς, καὶ διεὶς.

Ἐφιέμην, ἀπὸ τοῦ ἵημι. τὸ παθητικὸν, ἵεμαι. ἱέμην, καὶ ἐφιέμην.

Ἐφιάλτης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέγονεν ἰάλτης, καὶ ἐπιάλτης καὶ ἐφιάλτης.

Ἔφθη, ἔφθασεν, ἢ ἔβλαψεν. ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι, ἔφθην.

Ἐφθίατο, ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν γίνεται φθίω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔφθιμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ τὸ πληθυντικὸν ἐφθίμεθα. ἐφθίατο. Δύο μὲν γὰρ αἱ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο, ἀντὶ τοῦ διεφθάρησαν.

Ἐφθὸς, ὁ ἀπηψημένος ἢ ἑψημένος. οἱ πυροὶ ἐφθούς. ὃ καὶ ἐν συνθέσει λέγεται ἄνεφθος καὶ πάνεφθος. ἐκ τοῦ ἕψω ἑψήσω, γίνεται ἑψητός. ὡς ἀγαπῶ ἀγαπήσω, ἀγαπητός. καὶ τροπῇ τοῦ ψ εἰς φ, καὶ τοῦ τ εἰς θ κατὰ συγκοπὴν, ἐφθός.

Ἔφλαδον, σημαίνει τὸ ἐσχίσθην, ἢ ἐθλάσθην, ἢ διερράγην, ὥς φησιν Αἰσχύλος. Λινοφθόροι δ᾽ ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ᾽ ἀλγέων. παρὰ τὸ θλῶ. κατὰ τροπὴν, φλῶ. παράγωγον, φλάζω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφλαδον. ὡς χάζω, ἔχαδον.

Ἐφεσπερίνω, ἑσπέρας ἐγρηγορῶ. Ἐφόλκιον, πηδάλιον.

Ἐφόλκια, τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσιν.

Ἔφοροι, ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαίμονι ἐννέα. ἀπὸ τοῦ πάντας ἐφορᾶν. ἦν δὲ μεγίστη ἡ ἀρχή.

Ἔχελος, ἥρως παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος. καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς Ἐχελίδαι, ἀπὸ τοῦ κειμένου ἕλους τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἵδρυται τὸ τοῦ Ἐχέλου ἄγαλμα. παρὰ τὸ ἕλος ἔχειν, Ἔχελος. καὶ Ἐχελίδαι, δῆμος ἀπὸ Ἐχέλιος.

Ἐχέδωρος, ποταμὸς Μακεδονίας ὁ πρότερον Ἠδωνὸς καλούμενος. ὁ ἔχων τὰ δῶρα. χρυσοῦ γὰρ καταφέρων ψήγματα, οἱ ἐγχώριοι ἀρύονται. δέρματα αἰγῶν κείραντες, καὶ καθιέντες εἰς τὸ ὕδωρ. ἢ ἀπὸ δώρου τινὸς ἁρπάδος ἀριστοῦ τὰ πολεμικά. ὅς συμμαχῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλαδέλφῳ, ἐμπεσὼν τῷ ποταμῷ, αἴτιος γέγονε τῆς ὀνομασίας.

Ἐχέτλη, τὸ κράτημα τοῦ ἀρότρου, οὗ ἔχεται τῇ χειρὶ ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἔξυσται, ξύστρα, πέφυται, φύτλα, καὶ ἰωνικῶς, φύτλη, γενέθλα, γενέθλη, οὕτως ἐχέτλα ἐχέτλη. ἢ παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ τελῶ. οὗ ἐχόμενος ὁ ἀροτριῶν τελεῖ τὰ τοῦ ἔργου.

Ἐχέτης, ὁ πλούσιος. ὡς Πίνδαρος. ἔχετλη καὶ ἐχέτλη. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχέτης. θερμωδεκέτης καὶ ἐριωδεκέτης.

Ἐχὴς, ὁ πλούσιος. παρὰ τὸ ἔχειν. τοὺς γὰρ πένητας τοὐναντίον ἀχῆνας προσαγορεύουσι κατὰ στέρησιν τοῦ ἔχειν.

Ἔχις τὸ θηρίον. Πᾶς δέ τοι ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἔχις. κυριώτερον δὲ ἐπὶ τῆς θηλείας. παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν, ἄχρι θανάτου. ὀργώντων γὰρ τῶν ἀμφοτέρων, αὕτη δεξαμένη τῷ στόματι τὴν τοῦ ἄρρενος κεφαλὴν, οὕτως ἐγκύμων γίνεται κατὰ τὴν μίξιν ἀπεσθίουσα. διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τὴν γαστέρα ἀπόλλυται. ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἔχις, ἡ ἀνιλυποῦσα. καὶ Νίκανδρος.

Κωκυτὸν δὲ Ἐχίνων ἐπικλείουσιν ὁδῖται. ἢ παρὰ τὸ

Ἐχίων, ἀπὸ τοῦ ἔχις ἔχιος, χείρων καὶ κρατῶν τῆς ὀδύνης. Γίνεται Ἐχίων ὄνομα κύριον.

Ἔχις, ὁ ὄφις· μόνον τῶν ὄφεων ζῳοφορεῖ. παρὰ τὸ ἑαυτὸν κατέχειν. ζῳοφορῆσαι καὶ τίκτει οὐκ ὠόν, ἀλλὰ τέλεια τὰ ἑρπετά. ἀπὸ τοῦ κατέχειν νόσον.

Ἔχιδνα, παρὰ τὸ ἔχις, ὅ ἐστι τὸ ὄφις καὶ θηρίον, γίνεται ἔχια. καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, γίνεται ἔχιδνα, ἡ ἐν ἑαυτῇ τὸν ἰὸν ἔχουσα.

Ἐχιδνώδη, χιλιάδα ἐζημιώθη.

Ἐχῖνος, χερσαῖον ζῷον. παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν σφαιρούμενον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέξασθαι τὴν ἀπερχόμενον συνειλούμενος, τὴν τῶν ἀκανθῶν περιβολὴν προβάλλεται ὡς ἔρυμα. ἐχῖνος δὲ καὶ ἡ γαστήρ, ὥς φησι Καλλίμαχος. Ὃν τε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχῖνον. καὶ αὐτὴ δὲ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν. καὶ ὁ λέβης. οἷον, Ἐχῖνον βουδόνον, ἤγουν λέβητα. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας καλουμένη, ἀπὸ Ἐχίνου ἑνὸς τῶν σπαρτῶν ἐν Θήβαις οἰκήσαντος. Λυκόφρων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι καὶ μέρος γαστέρος. εὗρον δέ ποτε τὴν λέξιν εἰς τὸ ῥητορικόν, καὶ ἔγνων. ἤγουν καδίσκους ἀγγεῖα τινά. τὰ μὲν, ἐκ χαλκοῦ. τὰ δὲ, ἐκ κεράμου. εἰς ἃ αἵ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἐγγραφεῖσαι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων. καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ τὰ ἐμβαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἐχῖνος καὶ ὁ θαλάσσιος. καὶ ὁ χερσαῖος. ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτὸν ἀφανῶν τῶν σαρκῶν οὐσῶν. κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας, ὅ ἐστιν ὁ ἀκράτητος.

Ἐχινάς, ἀπὸ τοῦ ἐχῖνος, Ἐχινάδες αἱ νῆσοι. ἢ παρὰ τὸ ἐχῖνον πλῆθος ἐχίνων, ἢ ἀπὸ Ἐχίνου τοῦ μάντεως τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἐνέχεσθαι πλησίον ἀλλήλων. ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ἐκ τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ κατερχομένη ἰλὺς ἐπισχεθεῖσα ἐν ἐχῖνοις ἀπογαιοῦται.

Ἐχινόπους, ἀκάνθης εἶδος. παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας τῶν βαδιζόντων ἐπ᾽ αὐτῆς. ὅ ἐστιν ἐχίνων θαλασσίων ποσὶν ἔοικεν.

Ἐχυρός, ἰσχυρός. ἀσφαλής. παρὰ τὸ ἔχω ἐχυρός, ὡς λέπω, λεπυρός. καὶ ὀχυρός, ὁ ἀντέχων. ὅθεν καὶ ἐνεχυρον. ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀχυρὸν ἀεὶ χυρὸν τιμόν.

Ἐχυρόφρονες, οἱ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.

Ἔχμα, κώλυμα. ἔρεισμα. παρὰ τὸ ἔχω ἔχμα. ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης. τοῖς ἀναχώμασι, καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς συνέχουσι λίθοις ταῦτα.

Ἐχθές, καὶ χθές. οἱ Ἀττικοί, χθές. οἱ δὲ κοινοί, ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθὲς τοῦ χθές. καὶ δῆλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθὲς εἴρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεγονέναι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτὸς τοῦ χρόνου γεγονὼς κατάστημα, ἐκτές. καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα, ἐχθές. τὸ δὲ ἀποβληθὲν, ἐκτὸς ἡμερῶν. δεύτερον δὲ ὅτι τὰ μονοσύλλαβα ἐπιρρήματα, ἢ φύσει, ἢ θέσει γίνεται μακρόν. οἷον, ναί, μή. πλήν. γλαὺξ. μὰ ψ. οὐ μὰ χθὲς ταῖς δίς. καὶ τρίς. ἀπὸ τοῦ δυάκις καὶ τριάκις συγκοπῇ. οὐ μὰ χθὲς ὅ ψο ἐν ποιμέσι Σοφοκλέους. ἐπίρρημα δὲ χρονικὸν τοῦ πρίν. πόθεν οὖν τὸ χθὲς βραχὺ ὄν. ἐκαλοῦντο πρῶτον ἐχθές,

ἠλόγηται. ἐὰν δὲ ἐχθές, μιμεῖται τὸ αἰές. γίνεται δὲ, ὅτι τὸ ε φωνῆεν πέφυκε πλεονάζειν. εἶπον, ἔειπον. ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μετὰ συμφώνου ὑπάρχει. ἔβη, βῆ. οὕτως οὖν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει δὲ γὰρ τοῦ πλεονασμοῦ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐθέλω, καὶ θέλω. πρῶτον τὸ ἐθέλω καὶ δεύτερον

Ἔχθος, ἢ ἔχθρα, ἢ τὸ μῖσος. ἀπὸ τοῦ ἔχω, ἕτερον τὸ θέλω. ἀφ᾽ οὗ ἐκ μαντικοῦ σημείου, ἐκτός. καὶ συνθέσει, καθεκτός, καὶ ἀκαθεκτός. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκτὸς γίνεται ἄχθος, καὶ ἄχθος. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς ἔχθω ἔχθομαι γίνεται. ἔχθος, τὸ ἀποβλητόν.

Ἐχθοδοπόν, τὰ περὶ ὧν ἀπεχθοῦς. τὸ ἐχθρὸν καὶ ἐκτὸς ἡμῶν. καὶ ἐχθοδοπεῖν ἀντὶ ἀπεχθέσθαι. Ἰλιάδος α. Ὅτε μὲν ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ, ὅτ᾽ ἂν ἐχθρὸν καὶ ὀνειδίσῃ. ἐπὶ γυναικός. ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν ἀναγκάσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἐχθοδοπῆσαι. ἢ τὸ διαλόγωμα χέσασθαι. παρὰ τὸ ἐχθοῦς πυκνῶσαι προ

Ἔχθιστος. Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων σκευέσασθαι. βασιλήων, ἀντὶ ἐχθρότατος. παρὰ τὸ ἐχθρός, ἐχθρότατος, ἐχθρίων. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ ἐχθίων ἔχθιστος. ἢ παρὰ τὸ ἐχθρὸς γίνεται τὸ συγκριτικόν, ἐχθρότερος. τὸ ὑπερθετικόν, ἐχθρότατος. καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἔχθιστος.

Ἐχθρός, ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ. καὶ ἐκ τοῦ θορῶ θορήσω, γίνεται ἐκθορος. καὶ συγκοπῇ, ἐχθρός, ὁ ἔξω ἡμῶν προδιερχόμενος. παρὰ τὸ ἔξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδᾶν.

Ἐψεύσθησαν, ἀπὸ τοῦ ψεύδω ψεύσω. ὡς πείθω πείσω. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, ψεύδομαι. ὁ παρακείμενος, ἔψευσμαι. ὁ ἀόριστος, ἐψεύσθην. ἐψεύσθημεν. τὸ γ, ἐψεύσθησαν.

Ἐχυρόν, δυνατὸν ἐρείσασθαι. ἀσφαλές. ὡς ἠνέσθησαν.

Ἑψία, τὰ ἀπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια. οἷον ἔπεα ἔπη. καὶ φιλέψιος. δασύνεται μὲν, φιλοπαίγμων. ψιλοῦται δὲ,

Ἑψιῶ, ὅ ἐστι τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ ἔπω ἕψω, ἑψιῶ. φιλολόγος. ψιῶ. Ἀμφιπανημέριοι ἑψιόωντο. Ἀπολλώνιος.

Ἑψιάασθαι, τὸ παίζειν, ἢ ὁμιλεῖν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἕψω ἑψιῶ, καὶ ἑψιῶ. ἑψιάομαι ἑψιῶμαι. ἑψιάη, ἑψιᾷ.

Ἐχθαίρω. καὶ ἔχθηρε γέροντα, ἀντὶ τοῦ μισήσειε.

Ἐχομένη, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ παραπλησίως καὶ ἐγγύς. ὡς τὸ, Ἐχομένη γίβουσι ἄνδαλα. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ

Ἔχω, ὅ ἐστιν ὀχῶ. τὸ πλησιάζω. τὸ βαστάζω. πλησιάζω. Τόξ᾽ ὤμοισιν ἔχων. τὸ κρατῶ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν ἄγαμαι μέμνονα ὕπνος ἔχει γλυκύς. τὸ οἰκῶ, Θεοὶ ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες. τὸ ἐλαύνω. Τῷ δὲ διὰ σκαιῶν πεδίον δ᾽ ἔχεν ὠκέας ἵππους. τὸ φυλάσσω, Ὅς μοι κτῆσιν ἔχει πολυδένδρεον. τὸ κτῶμαι. Ἔχω δ᾽ ἄρ᾽ ἔχει ἀκριταθυμία. τὸ συνοικῶ γυναικί. Τὴν δ᾽ ἔχε κρείων Ἑλικάων. τὸ κρύπτω, Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ὁμοίως τὸ κρατῶ. ὡς τὸ Αἰνείας δ᾽ αὐτὸς ἔχε τὲ ἀρμάτων. τὸ φυλάττω. ὡς τὸ, Ὧς οἱ μὲν τροίων φυλακὰς ἔχον. τὸ ἐπιμελοῦμαι. ὡς τὸ, Ὅς μοι κτῆσιν ἔχει πολυδένδρεον.

Ἐψιμυθιῶσθαι, προστετρῖφθαι τρῖμμα τι λευκὸν τὴν χροιὰν ποιοῦν. ὥσπερ τὸ φῦκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ. τῷ δὲ ψιμυθίῳ, εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ε.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΖΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ζῆτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ζῆν τοῦ βορέου. οὗ μέμνηται Ἀπολλώνιος.

Ζαβάλλω, τὸ ἐξαπατῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω.

Ζαβουλών. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ βουλή, γίνεται ζαβουλών. ὁ πάνυ βουλευτικώτατος.

Ζαγρεύς, ὁ Διόνυσος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ. ἐξ ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος. Καλλίμαχος. Υἷα Διώνυσον Ζαγρέα γειναμένη. παρὰ τὸ ζα, ἵν' ᾖ ὁ πάνυ ἀγρεύων. τινὲς αὐτὸν φασὶν εἶναι τὸν Πλούτωνα.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον. ὡς φησὶ Καλλίμαχος. Κέκρυπται γὰρ ἡ ζάγκλον ὑπὸ χθονί. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἄγκυλος, ζάγκυλον. καὶ κατὰ συγκοπήν, ζάγκλον. τὸ λίαν ἀγκύλον.

Ζαής, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Ὅμηρος. Ὦρσε δ' ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον. τὸν σφοδρῶς πνέοντα. ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, γίνεται ζαεής. καὶ ἐν συναλοιφῇ, ζαής. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ πέτω γίνεται πέτην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄω, ἄην καὶ ζάην μετὰ τοῦ ζα. τὸ γὰρ τέλειον, ζαῆνα ὡς πέτηνα, ἀλλὰ κατὰ ἔκθλιψιν γέγονε.

Ζάθεος, ἅγιος. εὐδαίμων. μεγαλόθυμος. εὐώδης. ὁ πάνυ θεῖος καὶ θειότατος. παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ α ἐπιτατικόν, ἄθεος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος. ἢ αἰολικῶς γέγονεν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δια, ζα φασί. καὶ τὸ διάπλουτον, ζάπλουτον. ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ θέαν, ἵν' ᾖ ὁ ἀξιοθέατος. ὥσπερ καὶ ἠγάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θέας μετέχων. ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει.

Ζαθέην. ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ θεός, γίνεται ζαθέα. καὶ ἰωνικῶς τροπῇ τοῦ α εἰς η, ζαθέην. Κίλλαν τε ζαθέην, τὴν ἄγαν θείαν καὶ θαυμαστήν.

Ζαθερές, τὸ μεσημβρινὸν καῦμα.

Ζάκορος, ὁ ἄγαν ὀργίλος. ὁ μεγαλόκορος. κόρος γὰρ ἡ ὀργή. ἡ δια πρόθεσις ἔστιν ὅτε ἐπίτασιν σημαίνει. καὶ τρεπομένη ὑπὸ Αἰολέων, γίνεται ζα. ὥσπερ τὸ, διαφλεγής, ζαφλεγής. καὶ ἁπλῶς τὸ δια εἴτε πρόθεσιν σημαίνει εἴτε μόνας συλλαβάς, τρέπεται εἰς ζα. καὶ γὰρ τὴν καρδίαν, καρζάν φασι. καὶ τὸ διαμενής, ζαμενής.

Ζάκορος, νεωκόρος. ἤγουν ἡ διακονοῦσα περὶ τὸ ἱερόν. Μένανδρος. Ζάκορος ἡ κοσμοῦσα τὸν ναὸν τέκνον. καὶ ὁ ὑπηρέτης. Λευκαδία, ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος οὑτωσὶ καλῶς. ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ σαρῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ζα οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἐπιτατικόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δια προθέσεως. ἵν' ᾖ διάκορος. καὶ ἀττικῶς, καὶ αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σύνομβρον πνοήν, ἢ τὴν μεγάλην ἄελλαν καὶ τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης, ἢ τοῦ ἀέρος. ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίζεσθαι. παρὰ τὸ ζα καὶ τὴν ἄελλαν. Πλάτων. Εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φαινομένη καταλειφθείη. συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινές, ἄνεμος λάβρος. πνεῦμα θορυβῶδες. Κλήμης δέχεται ζάλην ὡς εἶναι, μεγάλη συστροφὴ ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα, ἤγουν κορυφοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ἡ ζέουσα. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ ζέειν τὴν ἅλα.

Ζαμενής, εὔψυχος. μέγα μένος ἔχων, τουτέστι ψυχικὴν προθυμίαν. ἢ ὁ ἄγαν ὀργίλος. παρὰ τὸ μένος ὃ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν.

Ζάμολξις, Πυθαγόρᾳ δουλεύσας ὥς φησιν Ἡρόδοτος τετάρτῃ Σκυθικῆς. ὃς ἐπανελθὼν, ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν. Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις, τὸν Κρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικός τε γεγονώς, τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θρᾴκῃ. καὶ ἔλεγεν οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι οὔθ' οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἕξουσι πάντα τὰ ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ᾠκοδόμησεν οἴκημα κατάγαιον. ἔπειτα ἀφανισθεὶς, ἀφνίδιον ἐκ Θρᾳκῶν, ἐν τούτῳ διῃτᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται. καὶ οἱ Θρᾷκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δέ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρᾳ καὶ ἐλευθερωθεὶς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερον μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρᾳ γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι. καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι, ἥξειν δὲ αὖθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται ὡς αὖθις ἥξοντος.

Ζάραξ. Λυκόφρων. Ὀφέλτα τε τοῦ ἀποθανόντος. καὶ μυχοὺς ἐχοιράδων ζάραξ. ζάραξ καὶ ὀφέλτα, ὄρη Εὐβοίας περὶ ἃ γέγονε τὰ ναυάγια τῶν Ἑλλήνων. ζάραξ δὲ ὠνόμασται ἀπὸ ζάρακος τοῦ Πεδαίου υἱοῦ Καρύστου.

Ζατῶ, τὸ φράζω. καὶ ζατῶσαι, τὸ φάσαι.

Ζαγρεύω, κυρίως τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω. ἀπὸ τοῦ ζαγρείου· ὃ σημαίνει κατὰ Ἴωνας τὸ βασανιστήριον.

Ζαγρεφέων, ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ γρέφω. ἄγαν εὐγραφῶν.

Ζαφλεγές, πολυφλόγον. παρὰ τὸ ἄγαν φλέγειν.

Ζάφελος. ἐπιζάφελος χόλος. ὁ ἄγαν αὐξημένος. καὶ ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως. ηὐξημένως. Ἰλιάδος ι. παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, γίνεται ζαόφελος. καὶ συγκοπῇ, ζάφελος ὁ ἐπηυξημένος καὶ σφοδρὸς καὶ θυμώδης καὶ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ ὀφελῶ. καὶ σημαίνει τὸν μεγάλως ὠφελημένον, ἢ ἐπιμόνως ηὐξημένον. καὶ τὸ μὲν ζάφελος, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα συγκείμενα παρὰ τὸ ζα, προπαροξύνεται. ζάκοτος. ζάθεος. τὸ δὲ ζαφελῶς, περισπᾶται. τὰ γὰρ διὰ τοῦ λως ἐπιρρήματα παραληγόμενα τῷ ε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλεῖ περισπᾶσθαι. εὐτελῶς. ἐπιμελῶς. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τὸ εὐγαπέλως. ἀκέλως.

Ζαχρηής. ζαχρηές ἐστι κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ παραττόμενον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις. ζαχερής. καὶ ὑπερθέσει, ζαχρειής καὶ ζαχρηής. ἢ ὥς λέγει ὦρος, ἔστι ῥῆμα χρῶ τὸ πλησιάζω. παρὰ τὸν χρῶ τὰ παράγωγον χραύω, ὡς ψαύω. ὅθεν ῥηματικόν, χρηής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε μετὰ τοῦ ζα, γίνεται ζαχρεής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. σημαίνει τὸ ἄγαν χρεῶδη. ἢ τὸ σφοδρόν. καὶ ζαχρειῶν ἀνέμων, ἰσχυρῶν. εὐχερέστων. ἤγουν βιαίων. ἢ μεγάλως πνεόντων.

Ζέμον, τὸ θερμόν. παρὰ τὸ ζέω.

Ζεύω, τὸ γεύω. καὶ ζεύσασθαι, γεύσασθαι.

Ζέλεια, ὠνόμασται ἀπὸ ζελυός τινος. ἢ διὰ τὸ τὸν ἥλιον ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι.

Ζέλλω, τὸ βάλλω. ὅθεν ζέλλειν, τὸ βάλλειν.

Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων ἄνεμος. ὃ καὶ λὶψ καλούμενος. παρὰ τὸ ζωὴ καὶ τὸ φέρω. ὁ τὸ ζῆν πᾶσι φέρων καὶ παρέχων. ζήφυρος, ζέφυρος. καὶ ὅτι μετέχει τοῦ ζῆν. τούτου γὰρ θέρους πνέοντος αὐτοῦ οἱ καρποὶ αὔξονται. ζωοφόρος τις ὤν, ὁ τὰ πρὸς ζωὴν φέρων. ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυίσκεσθαι ποιεῖ. ὅμηρος. Αὔρη ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει ἄλλα δὲ πέσσει. ἢ παρὰ τὸ ζόφος, ζόφυρος καὶ ζέφυρος, ὁ ἐκ ζόφου ῥέων. ὁ αὐτὸς καὶ λὶψ καλεῖται.

Ζάς, ὁ θεός. κορυφοῦται ἐν τῷ περὶ τῆς ἑλληνικῆς θεολογίας, ὅτι ψυχή ἐστι τοῦ παντὸς κόσμου, παρὰ τὸ ζωὴ καὶ αἰτία εἶναι τοῖς ζῶσι τοῦ ζῆν. καὶ διὰ τοῦτο βασιλεὺς λέγεται τῶν ὅλων, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχή. ἢ ὅτι ἔζησε μόνος τῶν τοῦ κρόνου παίδων, καὶ οὐ κατεπόθη. ἢ ἀπὸ τοῦ ζεῖν καὶ τοῦ ἄω. τὸ γὰρ ζωοποιόν ἐστι πνεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αὔω τὸ βοῶ. ὁ μεγάλως αὔων. ἢ παρὰ τὸ δέος. φοβερὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω, δεύσω, δεὺς καὶ ζεύς. ὑετὸς γὰρ ὁ θεός. ἢ παρὰ τὴν ζέσιν. θερμότατος γὰρ ὁ ἀήρ. ἢ παρὰ τὸ ζέω, ζεύς, ὡς ῥέω ῥεύς, καὶ ἀρεύς. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸν θεόν ἢ τὸν οὐρανόν. ὡς τό, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν ἥρωας. τὸν ποσειδῶνα. ὡς τό, Ζεὺς δὲ κατὰ πόντον ἐτάραξεν. τὸν καταχθόνιον θεόν. ὡς τό, Ζεύς τε καταχθόνιος ὁ πλούτων. Ἰλιάδος ι. καὶ τὸν ἥλιον. Ἵκετ' αἰθέρα καὶ διὸς αὐγάς. Διός, ὁ κανών. δύο κανόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον ὀξύτονον μακροκατάληκτον εἰς ς λῆγον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, καὶ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ γενικῇ. οἷον, Δμώς, δμωός. θώς, θωός. καὶ ὤφειλεν εἶναι ζάς, ζευός. ὁ δὲ ἕτερος λέγει ὅτι τὰ εἰς εὺς διὰ τοῦ εος κλίνονται. καὶ ὤφειλεν εἶναι ζάς, ζέος. τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, ἐσιλήθη ἡ τῶν βοιωτῶν διάλεκτος καὶ ἐγένετο ζεύς διός.

Ζεῖς με μέγα. αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις διὰ τὸ συνέπεσθαι γένουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν, ἐπιφερομένου τοῦ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. τὸ ἐμὲ δὲ, πρωτότυπος ἐστὶν ἀντωνυμία. αἱ δὲ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, ἐγκλίνονται. καὶ αἱ ἐγκλινόμεναι, ἀποβάλλουσι.

Ζεῦξαι, τὸ βόας ἢ ἡμιόνους ἐνδῆσαι ὑπὸ σι τὸ φωνῆεν. τὸ αὐτὸ ζυγόν. καὶ ζεῦξαι τὸ πρᾶγμα, παρὰ τὸ ζάς. αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἔζευξεν ἡμιόνους πρὸς σπορὰν καρπῶν.

Ζευξιδία, ἡ ἥρα οὕτω τιμᾶται ἐν ἄργει. φασὶ γὰρ ὅτι ἄπις μεταναστὰς ἀπὸ τοῦ ἄργους εἰς αἴγυπτον, ἔπεμψε βόας τῷ ἐν ἄργει βασιλεύοντι, καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν. ὁ δὲ, ζεύξας αὐτοῦ τῷ σπόρῳ τὰς βοῦς, ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτε δὲ τοὺς στάχυς συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, ἀνθείας ἥρας ἐκάλεσε.

Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἥ ἐστιν ὁμοία δίφρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας, ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἑσπέρας ἱκανῆς. κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη. ἐξ ἑκατέρου δὲ ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος. οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενής, ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ ἡ ἅμαξα ὄχημα λέγεται, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος, πάροχος ἐκλήθη. ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοί τινες μετίωσι κόρην, ὁ τρίτος συμπαρών, πάροχος λέγεται.

Ζεῦγος. οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπε. καὶ αἰσχύλος. ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων κἂν ἐκ πέντε ἦ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω. ὡς τεύχω τεῦχος.

Ζεῦγμα, οὐ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσσῃ. καὶ θουκυδίδης ἑβδόμῃ, Τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος.

Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐντίθενται τοῖς τραχήλοις τὰ ζῶα. ἢ τὸ τοῦ τραχήλου μέρος καθ' ὃ ὁ ζυγός. ἀπὸ τοῦ ζεύγω, ζεύγλη. ὡς ἀπὸ τοῦ αἴγω, αἴγλη. εἰς

Ζευγίσιον, ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης. τρεῖς δὲ τὸ πεντάλη. τάξεις ἀθήνησιν ἦσαν. πεντακοσιομέδιμνοι, οἱ πλουσιώτατοι. ἱππεῖς οἱ ἱππάδα τελοῦντες, καὶ τὸ θητικόν.

Ζείδωρος ἄρουρα. παρὰ τὸ ζῶ ζήδωρος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη. τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον τραπέντος βοιωτικῶς. ὥσπερ οὐτήσω, οὐτειλή. βιόδωρος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ζεὰς ζεάδωρος. ἢ παρὰ τὸ ζέω ζεὰς καὶ ζειά, ἀποβολῇ τοῦ ι, ζεάδωρος. ὡς μενέλαος, μενίλαος. καὶ συναιρέσει ἢ κράσει, γίνεται ζείδωρος. καὶ γὰρ τὸ ζῶ ζέω λέγεται. ἢ τὸ ζῆν δωρουμένη.

Ζειαί, αἱ ὄλυραι. κατὰ δὲ ἑτέρους, αἱ κριθαί, πλεονασμῷ τοῦ ι. ζεαί τινες οὖσαι. ζεαὶ γὰρ αἱ τροφαί. οἱ, Λύκων τήια πέλονται, ὅτι ζώων ζεαί εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ ζέω, ζεαὶ καὶ ζειαί, αἱ τοῦ ζῆν αἴτιαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ζεὺς ὅτι Διὸς εὕρημα ἐστὶ κατὰ τὸν μῦθον. Τὰ εἰς α ἄλφα τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα ἢ τῷ ι, ψιλὸν μονοσύλλαβον ὀξύνεται. ζειά. φειά. χειά. τὰ δὲ παρὰ μακρᾶς, βαρύνεται. οἷον, μυεία. χρεία.

Ζειραί. χιτῶνες ἀνακεκολπωμένοι. ἢ ἀνάκωλοι. ξενοφῶν. Καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἀντὶ τῶν ἱππῶν ἔχουσιν. ἀντὶ τοῦ χλαμύδα. οὕτως εἰς τὸ ἑρμηνευτικόν. ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ χλαμύδα σημαίνειν τὴν λέξιν φασί. παρὰ τὸ εἴρειν, πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἡ συνειρομένη. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεύειν. δειρὰ καὶ ζειρὰ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δέλτα εἰς ζ. τινὲς δὲ παρὰ τὴν δέσιν, δειρά. ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτὶς ἢ διάδημα. ἢ πορφυροῦν ἔνδυμα.

Ζέω καὶ ζεῖν. εἴρηται κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ζάω καὶ ζέω.

Ζῶ καὶ ζῆν, τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ ζέω κατὰ μεταφοράν. ἀναπνέομεν γὰρ ἕως πάρεστιν ἐν ἡμῖν τὸ θερμόν, καὶ ἡ ζέσις τοῦ αἵματος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. πλεονασμῷ τοῦ ζῆτα ἢ τοῦ ζα, γίνεται ζάω. εἶτα κατὰ κρᾶσιν, ζῶ. παθητικὰ οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ οὐδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μήτε πάθος δηλοῦντα, παθητικὰ οὐκ ἔχει. οἷον, ζῶ. πλουτῶ. ὑγιαίνω. ὑπάρχω. τοῦ ζῆμι, κίνησις οὐχ εὕρηται. ἀπὸ τοῦ ζάω, ζάεις ζάει, κατὰ κρᾶσιν δωρικὴν τοῦ α ε εἰς η, γίνεται ζῇς, καὶ ζῇ. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζάεις, ζᾷς, συνῃρημένον γέγονε τὸ ζῇς καὶ ζῇ.

Ζῆθι, ἔστιν εἰς τὸ βοῆς. ὁ παρατατικός, ἔζαον ἔζων. ἔζαες ἔζης, ἔζαε ἔζη. καὶ τὸ προστακτικὸν ζῆ, ὡς παρ' εὐριπίδῃ ἐν ἰφιγενείᾳ. Ἀλλ' ἕρπε καὶ ζῆ καὶ δόμοις ἵκες. καὶ ἐν φοίνιξι. Δι' ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου. τὸ γὰρ ζῆθι, κατὰ τὴν ἔκτασιν ἔχει τὸ θι συλλαβήν. καὶ μετὰ τῆς συν προθέσεως, σύζηθι. τινὲς λέγουσι τὸ ζῇς ζῇ, μὴ ἔχειν τὸ ι προσγεγραμμένον, κατασκευάζοντες ἀπὸ τοῦ εἰς μι τοῦ ζῆμι. οἵτινες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὤφειλεν εἶναι ἡ μετοχὴ ζάς, ὡς παρ' στάς. καὶ τὸ θηλυκόν, ζᾶσα ὡς παρ' στᾶσα. νῦν δὲ ζῶν ἐστιν ἡ μετοχή. καὶ τὸ θηλυκόν, ζῶσα. καὶ εἰ ἀπὸ τοῦ εἰς μι, ὤφειλεν εἶναι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ζάμεν, ὡς παρ' φαμέν. νυνὶ δὲ ζῶμεν λέγομεν ὡς παρ' βοῶμεν. ἄρα οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς μι.

Ζητῶ, συζυγίας πρώτης. ἐκ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ αἰτῶ, γίνεται ζαετῶ. καὶ συγκοπῇ, ζαετῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ἄλφα εἰς η, ζητῶ.

Ζητηταί. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει, καὶ μὴ ἀποδιδόντες.

Ζήτης, ὁ υἱὸς βορέα. οἷον, Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε Βορήιοι υἷες ἵκοντο. ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς. ζαήτης παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ ἀήτης, ὁ μεγάλως πνέων. υἱὸς γάρ ἐστι τοῦ βορέα.

Ζῆθος. ἀπολλώνιος. Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἷες δοιώ, Ἀμφίων, καὶ Ζῆθος. ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη κεῖτο πέλας, τῆς οἵ γε νέον βάλλοντες δόμους. εἴρηται παρὰ τὸ ζητούμενόν τα, ζῆθος. ὡς ἐρίσω, ἔριθος. ἢ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐζήτει εὐμαρῶς τεκεῖν αὐτόν, ὡς φησὶν εὐριπίδης. Τὸν μὲν κικλήσκει Ζῆθον. ἐζήτησεν γὰρ τόκοισιν εὐμάρειαν ἡ τεκοῦσά νιν.

Ζῆλος ὁ φθόνος. παρὰ τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν, γίνεται ζέλος καὶ ζῆλος. θερμός γάρ ἐστι λίαν. ἢ παρὰ τὸ ζεῖν. ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεσθαι τὴν ψυχὴν ποιῶν. φλέγει γὰρ ἐν τῷ βάθει. ἢ ὁ ἐκ τῆς ζέσεως τοῦ θυμοῦ γινόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ζάλη, ζάλος καὶ ζῆλος. ὁ γὰρ ζῆλος, ζάλην βάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον. ἢ ὁ ζητῶν πρός τινα ὅμοιον ζῆν. οἷον, Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, εἴτε κατὰ τὰς ἀρχὰς εἴτε κατὰ τὸ τέλος τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν. οἷον, πολύζηλος, δύσζηλος, ὁ φθονερός, παρὰ τὸ ζέειν ὅλος.

Ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις. ἢ τοῦ κέρδους καὶ τῆς ὠφελείας ἄτη. ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα. ἢ τὴν ζωὴν μειοῦσα, τουτέστι τὴν οὐσίαν. παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐν τῷ ἐκτείνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἢ δημία τις οὖσα. ἡ πολιτική.

Ζηρυνθία, ἀφροδίτη ἐν θράκῃ. ζήρυνθον γὰρ ἄντρον ἐν θράκῃ. οὐ γὰρ μόνον ἄρεως ἱερά ἐστιν ἐν θράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀφροδίτης. λυκόφρων.

Ζήτρειον, σημαίνει τὸ τῶν δούλων δεσμωτήριον, ἤγουν τὸν μυλῶνα παρὰ χίοις καὶ ἀχαιοῖς. ἐκεῖ γὰρ ἐδεσμεύοντο οἱ δοῦλοι. εὔπολις. Ὥσπερ γὰρ εἰς ζήτρειον ἐμπεσών. καὶ θεόπομπος. Ὥς μοι δοκεῖν εἶναι τὸ πρόθυρον τοῦτο βασανιστήριον, τὴν δ' οἰκίαν ζήτρειον ἢ κακὸν μέγα. σύνθετον δέ ἐστιν ἐκ τοῦ ζα καὶ τοῦ τρέω τὸ φοβοῦμαι, ζάτρειον καὶ ζήτρειον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν τὸ δεσμεύειν καὶ τὸ τρέω, γίνεται δήτρειον, καὶ ζήτρειον κατὰ τροπὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς τὸ η. ἐν ᾧ δεθέντες τρέουσιν. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου. καὶ παρὰ ἡροδότῳ. Ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον. ἔστι δὲ χορίαμβον τὸ μέτρον.

τοῦ ρ. διὸ ὁ μὲν ὦρος προπαροξύνεται, ὡς τὸ γίγαντειον. ὁ δὲ ζῶρος ὀξύνεται, ὡς τὸ πρὸ τοῦ ω. χοιροβοσκός.

Ζιζάνιον, τὸ ἄνευ σπορᾶς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ δίνω τὸ βλάπτω. σιτοδάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον. ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, σιτοΐζανιον. τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον, καὶ συναυξάνον.

Ζίω, τὸ ζητῶ. ὅθεν καὶ ζίεται, τὸ ζητεῖται.

Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω. καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι.

Ζυγὸς, παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγὸς. καὶ ἐν συγκοπῇ, δυγὸς καὶ ζυγὸς. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ δ εἰς ζ μεταποιοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγὸς καὶ ζυγὸς. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζ διαλύουσιν οἱ δωριεῖς εἰς σ καὶ δ. οἷον, ζυγὸς, σδυγός. ζευκτῆρες, σδευκτῆρες. θερίζω, θερίσδω. συρίζω, συρίσδω. θεόκριτος. Ἀπὸ τᾶς παγᾶς μελίσδεται. ἤγουν μελίζεται καὶ ἠχεῖ, καὶ ἀποτελεῖ μελῳδίαν. σημαίνει γ'. τὸ ἅρμα τῶν ἵππων. ὡς τὸ, ἵππιον δὲ ζυγὸν θεὰ ἧψατο. καὶ τὴν τῆς κιθάρας πῆχυν. ὡς τὸ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται κυρίως ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, εἶτα ἐπὶ ἁρμάτων καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον, ἤγουν ἡ τρυτάνη. δυαγὸν, τὸ δύο ἄγον, καὶ ζυγόν. λέγεται ζυγὸς, καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς. καὶ ᾧ ἐγκεῖνται οἱ κόλλαβοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κενοῦν λήθης. ἰλιάδος ἰῶτα.

Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν, ὡς οἱ βόες συνεζευγμένοι. μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἕλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους κεχηνότες ὑπό. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σταθμὸν φιλονεικούντων. ἢ τῶν πωλούντων σταθμῷ, καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ὠνουμένους. ἢ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ἢ βοῶν. ἢ ἵππων, ἢ τινῶν τοιούτων. ὡς ἡσίοδος. Οὐκ ἂν ἔτ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι καμμὲν ἄροτρον. ἄξειαν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν. ὁ δὲ ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν λύμαται φύσει εἶναι. ἐπεὶ περὶ τῶν καθεδρῶν διαφέρονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ζύγαστρον, τὸ κιβώτιον. ὥς φησι σοφοκλῆς. Κοίλῳ ζυγάστρῳ. κυρίως ἡ ξυλίνη σορός. παρὰ τὸ ἐνεζεῦχθαι καὶ ἐνδεδέσθαι ἀλλήλαις τὰς σανίδας. παρὰ δὲ δελφοῖς, καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. ἐητορικὴ ἡ λέξις.

Ζύμη, τὸ στέαρ τὸ συμπεφθὲν εἰς ὀπτησιν. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη. ὡς λύω, λύμη. δύω, δύμη. τὸ ζέον στέαρ. ἢ παρὰ τὸ ζωῆς αἴτιον εἶναι. ζέω, ζύω. ὡς ξέω, ξύω. χέω, χύω. ζύμη καὶ ζύμωμα. ἐκ τοῦ ζέσαντος, ζευστός, ἢ στῶς ἐστι γευστός. ἐκ τοῦ ζύμη ζυμίτης. ἄρτος ποιός. οἷον ἄρτοι ζυμῖται, οἱ μεγάλοι.

Ζόφος, σκότος. ἀχλύς. παρὰ τὸ νέφος. μετὰ τοῦ ζα, ζάνοφος. καὶ συγκοπῇ, ζόφος. ἢ παρὰ τὸ φάος κατὰ προσέλευσιν τοῦ ο, ὄφαος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζόφος. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ γνόφος, δνόφος καὶ ζόφος, δηλονότι ἀποβολῇ τοῦ ν. σημαίνει δὲ β'. τὸν ἐναέδυ τόπον, οἷον ὁμιχλώδη. καὶ τὴν εἰς δύσιν. ὡς τὸ, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.

Ζωάγρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ζῆν διδόμενα ἄποινα.

Ζωγρεῖ. Ζώγρει ἀτρέως υἱέ. ἀντὶ τοῦ ζῶντα λάμβανε παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρεύειν. ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα ἀγρεύω.

Ζωγράφος. θεόκριτος. Ποῖοι ζωγράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν. οὐχ ὅτι γράμματι χρῆται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι προσκαταξύει. γράψαι γὰρ τὸ ξῦσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον. ἔστι γὰρ ζῶον ζώου ζωογράφος. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ ξὺ τοῦ ι, ὄντος ἢ τοῦ υ ἢ συμφώνου, κρᾶσις γίνεται, ἀλλὰ πρότερον ἀποβάλλει αὐτὸ καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις. βελτίονα, βελτίω. τῷ ἐμῷ, τὠμῷ. τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου. καὶ τὸ ἄνθρωπος, τἄνθρωπος, τούτου χάριν καὶ τὸ ζωογράφος, πρότερον ἀποβάλλει τὸ ι καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν τοῦ ω καὶ ο εἰς ω, χωρὶς τοῦ ι.

Ζωπυρεῖν, κυρίως τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν. ὡς εἴς κατάρατε ζωπυρεῖ τοὺς ἄνθρακας. καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεται καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους. καὶ ἔζην. Κἀγὼ γὰρ ἀνέζην καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον. ὤφελον εἶναι ἔζων. κοινῶς μὲν, ἔζας ἔζα. οἱ δωριεῖς δὲ τὸ α ε εἰς η συναιροῦσιν. ἔζας ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαε ἔζη. πλάνης οὖν γινομένης, ἐνέμειναν πρότερον πρόσωπον ἔζην, προσθέσει τοῦ ν ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου.

Ζώδιον, σὺν τῷ ἰῶτα. ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν. ἄρατος. Ζωΐδιον δὲ ἐκύκλου ἐπίκλησιν καλέουσιν. ἢ ἐπειδή ἐστι ζῶον ζώου. ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, γίνεται ζωΐδιον ὡς εἴρηται τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου ὄντος. τὸ γενικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ. τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. ἢ ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζωὴν ἔχον, ἢ ζέσιν ἔχον καὶ θερμότητα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μὴ ζώων. ὅθεν καὶ ζεστὸν ἄνθρωπον φαμὲν, τὸν εὐκίνητον καὶ θερμόν. γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν καὶ παρὰ σιμωνίδῃ. οἷον, Τόδ' ἡμῖν ἔρπει τὸν πεπλαγ ζώϊον κάκιστον. καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ιον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ, θέλει ἔχειν τὸ ἰῶτα οἷον, πλοῖον, ὅμοιον ὅροις. πρόσωπον. ποῖον. ὑπερῷον. οὕτω ζῷον.

ξον σὺν τῷ ι. Ζῶς. ἀξιοῖ ὁ ἀσκαλωνίτης περισπᾶσθαι. οὐ χύγλως. μόνον γὰρ ἔξεστι τοῦτο περισπώμενον ἀρσενικὸν ἕως λόγου, εἴτε ἀπὸ τοῦ σῶος, ἢ ἀπὸ τοῦ σάος, ὅ ἐστιν ἀμέμπτον. εἰ δὲ ἐκ τοῦ ζωὸς, ἀξιοῖ αὐτὸ περισπᾶσθαι, ἴσως δὲ τὰ διὰ τοῦ ς ὀξείας καὶ βαρείας πάλιν βαρύνονται. ἐπὶ δὲ μὴ γενικῇ κλίνει αὐτὸ, ἰσοσύλλαβον εὑρεθήσεται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ζώω, ζωὸς ζῶς. ἢ ἀπὸ τοῦ ζῶ, ζῶς.

Ζώη. ἐκ τοῦ ἄω τοῦ ζῶ, γίνεται ζάω, ζῶ. οἱ γὰρ ζῶντες, πάντως ἐμπνέουσιν. ὁ ζάων, ὁ ζῶν. τοῦ ζάοντος, τοῦ ζῶντος. τὸ εὐκτικὸν, ζάοιμι ζῷμι. τὸ δεύτερον, ζάοις, ζῷς. ζάοι, ζῷ. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ η καὶ γίνεται ζώη. ἀπὸ δὲ τρίτου, ποιοῦσι τὸ δεύτερον προσθέσει τοῦ σ, ζώης. καὶ μετὰ τὴν τοῦ σ θέσιν, τὸ ἄρθρον. ζώην, ὥσπερ σώκην.

Ζωή. ἀπὸ τοῦ ζῶ, γίνεται ζωὴ κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ῥέω, γίνεται ῥοή, καὶ χέω, χοή, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ζέω, ζοή. καὶ μετὰ τὴν τοῦ ο εἰς ω, ζωή. τὰ γοῦν παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, τὴν αὐτὴν φυλάττει γραφήν. ζωηφόρος. ζωοτόκος. ἀείζωος.

Ζωμός. κυρίως τὸ ἀπὸ τῆς κρεάστιου ζώων ἄρτυμα, ζωμὸς καλεῖται. ζῶμα, τὸν χιτῶνα. ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἢ τὸν θώρακα.

Ζώννυσθαι, τὸ καθοπλίζεσθαι. συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους. τὸ περιεζωσμένον. ἐκ τοῦ ζῶ βαρυτόνου. ἐξ οὗ καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ ζώσω, ὅν ὤφειλε προσλαμβάνειν τὸ σ. τοῦ δὲ ζῶ ἀντὶ τῆς ζωῆς, ὁ μέλλων, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζωννύω πρὸς τὸ ζῶ συγγένειαν τινά. ἐπειδὴ τὸ ζῆν ἀντὶ τοῦ θερμοῦ λαμβάνεται παρὰ τὸ ζέω, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θερμασίαν. ὥσπερ καὶ κατὰ περίφρασιν ἀλίβας ὁ νεκρός. ἀπὸ δὲ μεταφορᾶς τοῦ ζῆν, καὶ τὸ ζωννύω. ἐπειδὴ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον ζωννύμεθα, ἐν ᾧ ἐστι τὸ τοῦ σώματος θερμὸν. ἡ καρδία.

Ζώνη, τὸ τοῦ σώματος μέρος. παρὰ τὸ ζῶ. ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τοῦ ζώου ἐστὶ ζωτικόν. καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ ὕφασμα, ζώνη ὁμωνύμως λέγεται. ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὸ περιτιθέμενον ὅπλον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν, δώνη καὶ ζώνη, ἡ περιδεομένη καὶ δεσμοῦσα ἡμᾶς. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ συγκείμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον, ἄζωνος. βαθύζωνος. εὔζωνος. σημαίνει δὲ τρία. τὸ μέρος τοῦ σώματος, ὡς τὸ, Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι. ἰλιάδος β. παρὰ τὸ ζῶ τὸ ζωογονῶ. τὸ παρὰ τὴν καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἐστὶ τὸ τοῦ ζῆν δεκτικόν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον. ὡς τὸ, Ζῶσε δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν. σημαίνει καὶ τὸν σιδηρισμόν. ὡς τὸ, Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην.

Ζωστήρ, θώραξ. ζώνη καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς. εὐφορίων. Οὗτος μὲν ζωστῆρ φοίβου πέδον. καὶ ζωστήριος ἀπόλλων, παρὰ ἀθηναίοις τιμώμενος. Καὶ ἣ δ' ἕπτ' ἀπεδύσατο ζωστηρίῳ ἀπόλλωνι. φασὶ γὰρ τὴν λητὼ ὠδίνουσαν, ἐκεῖσε τὴν ζώνην λῦσαι. ζωστὴρ, ὁ ἐπάνω τοῦ θώρακος, ᾧ χρῶνται. λῦσαι δ' οἱ ζωστῆρα παναίολον. ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ ἀρίσταρχον. ἀντίγραφον οὔ φησι. Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο. λέγεται ζῶμα, καὶ τὸ περίζωμα. Ζῶμα δ' οἱ προσθεν περικάββαλεν. αὐτὰρ ἔπειτα θῆκεν ἱμάντας ἐυτμήτους.

Ζωρότερον. Ζωρότερον δὲ κέραιρε. ἰλιάδος ι. ζωτικώτερον. ἀκρατώτερον. ἐνεργές, οἱ δὲ, θερμότερον. παρὰ τὸ ζωρὸς, ὁ ἄκρατος. καὶ ὀξύτερον, ζωρόν. καὶ ζωρότερον πότον. ἀπὸ τοῦ ζῆν ἢ ζεῖν, γίνεται ζωότερον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἐν ᾧ ὁ οἶνος οὐκ ἠφάνισται, ἀλλ' ἔτι ζῇ. ἢ ζεῖ καὶ θερμός ἐστιν. ἀπὸ δὲ τούτου, τὸ ἀκρατώτερον καὶ ἰσχυρὸν ἐμφαίνει. ἢ ἀπὸ τοῦ ζα καὶ τοῦ ὥρου, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν, γίνεται ζάωρος. καὶ ζωρὸς, ὁ πολυετής καὶ παλαιὸς οἶνος καὶ εὐποτεύστερος τὸν νέον.

Ζώτειον, προπαροξυτόνως ὁ μύλων. παρὰ τὰς ζειάς, αἳ καὶ ζεαὶ καλοῦνται. ὅπου αἱ ζειαὶ ἐκόπτοντο. οἱονεὶ ζεόντειον. οἱ δὲ, τόπου ὄνομα. ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις, ζώστειον. ὡς ὥρος ὁμιλήσιος εἴρηκεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΖΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἦτα τὸ στοιχεῖον. ἐκ τοῦ ἦτα καὶ τοῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἦτα γὰρ πλάγιον τεθὲν, εὑρήσεις ἴσως. ἢ ὅτι ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρξαν δώσει διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὑρήσεις ἄλφα.

Ἡ τοῦ ἦτα ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν ἤτοι, ἴσον τῷ δή. οἷον, Ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερον ἐστὶ καὶ παραλλήλως. Ἦ δὴ λοίγια ἔργα. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον. οἷον, Ἦ οὐχ Ἑλένης ἕνεκα ἠϋκόμοιο. Ἦ μοῦνοι φιλέουσ᾽ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔφη. Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι. σεσημείωται Ἀριστάρχῳ, ὅτι ὁ μὲν Ὅμηρος ἀεὶ ἐπὶ τοῖς προφερομένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη. ὁ δὲ Πλάτων μετ᾽ αὐτό, ἐπιφέρει τὸν λόγον. καὶ πάλιν τὸ ἦ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σημαίνει τέσσαρα. τὸν δὴ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ, Ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερον. καὶ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς τὸ, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. καὶ ἀντὶ τοῦ εἶπεν. ἔστι δὲ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη. ὡς τό, Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἄρα. ὡς τὸ, Ἦ μοῦνοι φιλέουσι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀληθές. ὡς ἐπὶ τὸ, Ἦ δὴ λοίγια ἔργ᾽ ὅ τέ μ᾽ ἐχθοδ. τὸ γὰρ ὄντως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἦ μάλα δὴ τέθνηκεν, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. δῆλον. Ἰλιάδος ς. οὕτω γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἔχει. Ἦ μάλα δή τις ἔτημεν.

Ἠ ψιλούμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον, δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν. Ἢ εὖ, ἠὲ κακῶς νοστήσομεν. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἀντὶ συναπτικοῦ τοῦ εἰ τίθεται. ὡς τὸ, Ἠὲ καὶ ὕστερος ἥκει. ποτὲ δὲ παρέλκει. ὡς τὸ, Ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα παρεξερέεσθαι ἕκαστα. καὶ πάλιν τὸ ἠ ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον, σημαίνει τέσσαρα. ἢ διαζευκτικός ἐστιν. ἢ ὑπερδιαζευκτικός. ἢ διασαφητικός. διαζευκτικὸς, ὅτε ἐν τῇ συντάξει δύο τιθῶν. οἷον, Ἢ νέος ἢ παλαιός. καὶ, Ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὅταν διάφορα πράγματα τεθείς, καὶ μὴ τὸ ἕτερον ἐν τῇ αἰτίᾳ στερεῖ θάτερον. οἷον, Δόσομεν χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους. διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν τῶν δύο προτεθέντων, τὸ ἓν αἱρῆται. οἷον, Κρέσσον ἐν γῇ θέμεναι, ἢ πλουτοῦντα πλέειν. καὶ, Θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. Ῥανὶς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης. οὗτος ὁ σύνδεσμος, ἔστι μετὰ τὸ ἀλλὰ σύνδεσμον. ἀλλ᾽ ἢ ἐν συνθέσει, ἀλλ᾽ ἤ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἢ καί. ὡς τὸ, Βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

Ἢ τοῖος δὲ ἐών. ὁ ἢ σύνδεσμος, διαζευκτικὸς μέν ἐστι. παρείληφεν δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ εἰ. οἷόν ἐστι καὶ ὅδε. Ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπής. ἢ καὶ γενεῇ ὕστερος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐὰν καὶ τῷ γενεᾷ. οὕτω καὶ τὸ ἢ τοῖος δὲ ἐών. ἀντὶ τοῦ, ἐὰν τοιοῦτος ὑπάρχῃ, Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον. Ἰλιάδος γ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πότερον. ὡς τὸ, Ἢ ὅτε φάσγανον ὀξύ.

Ἦ γηθήσαι Πρίαμος. σύνδεσμος διαβεβαιωτικός. καὶ δεῖ τὸ προπερισπᾶσθαι. ἐστὶ ὄντως ἂν χαρείη. ὅτι τὸν ἢ σύνδεσμον ἐξ διαφόρως σημαίνειν φησὶν Ἡρωδιανός. περισπώμενον, γ΄. καὶ βαρυνόμενον, γ΄. περισπώμενος μὲν δέ ἐστι παραπληρωματικός. βεβαιωτικός. διαπορηματικός. βαρυνόμενος δέ ἐστι διαζευκτικός. παραδιαζευκτικός. διασαφητικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικός, οὕτως. Ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ὁ δὲ παραδιαζευκτικός, κεῖται ἀντὶ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ Πλάτωνι μίμος. ἢ περὶ νόμων, ἀντὶ τοῦ καὶ περὶ νόμων. τὸ δὲ, Βούλομαι πλουτεῖν ἢ πένεσθαι, τοῦ διασαφητικοῦ ἐστιν. ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων, τοῦ μὲν ἑνὸς ποιεῖσθαι αἵρεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀποβολήν. καὶ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τὸ, Βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σῶον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. αἵρεσις δὲ, ὡς τὸ, Ῥανὶς φρενῶν μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης. τὸ ἢ, δασυνόμενον καὶ ὀξυτονούμενον, δηλοῖ ἄρθρον προτακτικόν. ὡς τὸ, Ἣ δ᾽ ἔτεκε Φέρει προφερεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ ἄρθρον ὑποτακτικόν. οἷον, Ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκε. δηλοῖ καὶ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

ὅι, ὡς εἴ γ᾽ ἀμφιπόλοισι μετέειπε παρθένος ἀδμής. δηλοῖ δὲ καὶ σὺν ἄρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου συζυγοῦσαν τῇ ἐμή, σή. ὑποδείγματα δὲ αὐτῆς παρ᾽ Ὁμήρῳ οὐ κεχρήσισται. ἐκ δὲ τοῦ ἀναλόγου νοεῖται. αἱ δὲ πλάγιοι πᾶσαι αὐτῆς παρ᾽ Ὁμήρῳ σώζονται. ἧς. ᾗ. ἥν.

Η, σύνδεσμος ἀπολογικός. ἀντὶ τοῦ καθὸ παραλαμβανόμενος. ἦχι, ἦ. πολεμητήια ἔργα ἀλλοις, ἀντὶ τοῦ ὅπου τὸ ποιὸν ἐπίρρημα. τὸ γὰρ ἦχι τὸ ποιὸν ἐπίρρημα, κατ᾽ ἐπέκτασιν ἐστὶ τῆς χι συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἦ δασυνομένου καὶ περισπωμένου. ἔχει δὲ καὶ ἰῶτα προσγεγραμμένον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. οἷον, ἄλλῃ. ἐν πάνῃ. κομιδῇ. σεσημείωται δὲ τὸ τε. μή. μή. δή. ἤδη. δηλαδή. διὰ τὸ βαρύνεται. ζήτει εἰς τὸ ὀψιτέλεστον.

Η δὲ δέοι. αὐτὴ δὲ αὐτῷ. περισπᾶται. ὁ μὲν μέρος λόγου ἐστὶν ἦ. ἐπεὶ δὲ δείκνυται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ. ἀλλ᾽ ὁ δ᾽ ᾤμησε. καὶ ἐς τὸ λεξικόν. Ἰλιάδος Γ. γράφεται τὴν δ᾽ ἀμφὶ γυναικί. ἰδία τοῦ δὲ παραγωγή, ἣ ἔχει πρὸ τέλους μακρόν, προπερισπᾶται. σεσημείωται τὸ, τὸ δὲ δὴ ἦ.

Η. ἦ καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ. ἀντὶ τοῦ ἔφη. εἶπεν. Ἦ καὶ ἀπ᾽ ἀκμοθέτου. ἔστι δὲ ῥῆμα χρόνου ἀορίστου δευτέρου. Ἦ καὶ ἀπὸ στομάχων ἀρνῶν. ἐστὶ φωνῶ τὸ λέγω. οὐ παράγωγον, φημί. καὶ ἀττικὴ ἀποβολή, ἠμί, τὸ αὐτὸ σημαῖνον. καὶ ἔστι τὸ μὲν φημί, δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ ἠμί, πρώτης. ἠμί οὖν, ὁμηῶν, ἦσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἦν. ἧς. ἦ.

Η δ᾽ ὅς. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπαφρόδιτην, ἦν ἔφη δ᾽ οὗτος. διὸ δασύνεται ἔσχατον. εἴτε τάχα παρθένοντος. καὶ ἦ δέ, ἀντὶ τοῦ ἔφη δέ. καὶ ἦν δ᾽ ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ. παρ᾽ ὁ δ᾽ Ἑρμίππος καὶ ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἔφη δ᾽ ὅς. χάρης δὲ καὶ κριτόλαος, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν. καὶ ἦν ὦ φίλε. σημαίνει φασί. διελέγχεται δὲ ὑπὸ παλαιῶν. Χαῖρε ἔφη παιδίον. ὁ δὲ ὅπα τηρ. πῶς δὲ ἦ μάτηρ καὶ οἰκέται. καὶ μάλ᾽ ἦ δ᾽ ὅς, ὥς παῖ τες. εἶνο μάθης δὲ πῶς. ὥς αὖ διαθαλάττης ἔφην.

Η μήν, ὄντως δή. ὁ κοινὸς σύνδεσμος βεβαιωτικός. τὸ μήν, σύνδεσμος παραπληρωματικός. διαφέρει δὲ ὁ σημαντικὸς βεβαιωτικὸς τοῦ παραπληρωματικοῦ. ὅτι ὁ μὲν παραπληρωματικός, ἐπιφέρεται συμφώνων καὶ φωνηέντων. ὁ δὲ σημαντικὸς βεβαιωτικός, οὐδὲ ποτὲ φωνηέντων. ἦ μήν, μάλιστα μετὰ παρεμφάτων τάσσεται. τάχα δὲ καὶ ὁριστικῶν. ἦ μὴν τόδε ἐγένετο ἢ τόδε ἔσται. ἡρόδοτος ἐν α. Ἦ μὴν σ᾽ ἐγὼ ἀμύνεσθαι.

Η, ἐπίρρημα ὁρκικόν. ὅπερ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε. ἢ ὄντως καὶ ἀληθῶς. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα βεβαιώσεως.

Η τοι, ἀντὶ τοῦ μὲν ποιητικῶς. διαφέρει δὲ τοῦ μὲν. ὅτι τὸ μὲν ἤτοι κατ᾽ ἀρχὴν τίθεται. ὁ δὲ μὲν, οὐχ ἑπόμενα παρέπεται. καὶ ὁ μὲν μὲν, συνήθης ἐστίν. ὁ δὲ ἤτοι, ποιητικῶς. συντέθη δὲ ἐκ τοῦ ἦ σωματικοῦ καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ, ἤτοι. τοῦτο καὶ προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. ὅτε μὲν οὕτως. ἤτοι τόδε, ἢ τόδε. ὅτε δὲ οὕτως. ἤτοι τόδε, ἢ τόδε. Ἰστέον ὅτι τὸ ἦχι τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς, ὡς τὸ ναί, ναίχι, οἱ δωριεῖς, ἆχι λέγουσι διὰ τοῦ α. Ἆχι λίχε μέγα σᾶμα. τουτέστιν ὅπου τὸ λίχε τὸ μέγα μνημεῖον. καὶ Ἀχιὸ κρείσσων ἀμφίγυ ὠνίδης. πολλῶν δὲ λεγόντων σὺν τῷ ι γράφεσθαι. ἢ πολλῶν ἀναλέγοντα χωρὶς τοῦ ι, τῆς μὲν περὶ παραδόσεως ἐχούσης τὸ ι, δίχθον ἡγησάμενος, παρακρουσάμενος, τῇ παραδόσει μόνῃ ἕπεσθαι, καὶ μὴ διακενῆς γράφειν ἀχρεῖα οὐκ ἔστι. καὶ μάλιστα πολλαῖς καὶ ἀνηκέστοις συμφοραῖς καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων περιβόμενος σπάνει. ἀλλὰ τὸ τῶν λόγων ἀνθελκόμενος ἔρωτι, οὐδ᾽ ὅλως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δέδωκα, ὥστε καὶ αὐτοὺς ὠφεληθῆναι τὰ μέγιστα. καὶ τοῖς μετ᾽ ἐμὲ καταλιπεῖν μνήμης ἄξιον.

Η βαιόν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον. παρὰ τὴν ἥβην. ἐπεὶ αὕτη ὀλίγη καὶ ταχέως αὔξεται καὶ ἐλαττοῦται. ἀφ᾽ οὗ παρώνυμον ἠβαιός. τὸ η, ἤτοι. ἐκ τοῦ ἥβη ἡ ἀκμή, ἡβαιός ἢ ἠβαιός, ὁ ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον ἀκμάζων καὶ μαραινόμενος πάλιν. καὶ ἐπεὶ ἐκ τοῦ ἥβη γίνεται, ὤφειλε δασύνεσθαι. οὐκέτι δὲ οὕτως. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ βῆναι γίνεται βαιός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, βαιός. ὁ ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον βεβηκώς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠβαιός. ὡς τὸ μύω, ἠμύω. βαιόν, ἠβαιόν. καὶ ἄλλως. ἐκ τοῦ γράφεσθαι διὰ τῆς διφθόγγου, δείκνυται πλεονασμὸν εἶναι τὸ η. λέγει ὁ κανών. Τὰ διὰ τοῦ αιος δισύλλαβα ὀξύτονα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται. οἷον, σκαιός. λαιός. φαιός. πλὴν τοῦ θεός. οὕτω καὶ βαιός. δῆλον ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ η. ἠβαιός, ὀξύνεται. ὡς τὸ γηραιός. δηναιός. ἵνα μὴ βαρυνόμενον σχῇ κτητικὸν τύπον. ὡς τὸ ῥώμη, ῥωμαῖος. οἱ δέ, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, τὸ οὕτως ὀλίγον, ὥστε μόνον βῆναι παυσάμενον. καὶ τὸ ἐλάχιστον ἅμα τῷ ἄρξασθαι πέπαυται. ἢ παρὰ τὸ βῶ βαιόν. καὶ κατὰ σύνθεσιν τῆς στερήσεως ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν. καὶ ἠβαιόν. ὡς ἄπειρος, ἤπειρος. πρὸς οὖν διαφορὰν σημαινομένου τὸ πάθος.

Ηβη, σημαίνει δύο. τὴν θεόν. ὡς τὸ, Μετὰ δέ σφισι πότνια ἥβη. καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα. ὡς τὸ, λιποῦσ᾽ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. Καὶ ἔχει ἥβης ἄνθος ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον. ἤδη ἥβης οὖσα. ἤδη γὰρ ἡ μάς ὡς ἄνθος οὖσα τῆς ἡλικίας. κατὰ τροπὴν τοῦ δέλτα εἰς βῆτα βοιωτικῶς. ἢ παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφή, καὶ ἥβη. τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ φ. πυρῶδες γὰρ οἱ ἡβῶντες. ἢ ἀφῆ τις οὖσα. τότε γὰρ ἁπτόμεθα καὶ ἐρῶμεν γυναικός. ἢ παρὰ τὸ ἠβαιόν. ἢ ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον οὖσα. ἢ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι, ἄβη καὶ ἥβη. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἥβη.

Ἡβηδὸν, ἀθρόον ὅλα. καθ' ἡλικίαν. ἢ κατὰ νεότητα. ἡβῶντας, ὡς τὰς στρατείας.

Ἤγαγον, δεύτερος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ ἄγω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄγον. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἄγαγον, καὶ

Ἠγάθεον, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεον. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὴν θέαν. οἱονεὶ τὸ ἀξιοθέατον. ἤγαγον.

Ἠγαθέην, θείαν. θαυμαστήν. παρὰ τὸ ἄγαμαι, ἀγάθεος. καὶ ἠγαθέη. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ θεῖον, ὃ δηλοῖ τὸ θαυμαστόν.

Ἠγαλέην κάλπην ἀειρομένην. τὴν κατεαγεῖσαν καὶ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος ὃ σημαίνει τὸ ῥῆγμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάω, ἄγος ἀγαλέος. ὡς τάρβος, ταρβαλέος.

Ἤγαλλεν, ἐθεράπευε. δίων ἐν ἑκτῷ καὶ δεκάτῳ λόγῳ ῥωμαϊκῶν. διά τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ἄλλοι τε καὶ εὐνόμιος ὁ δυσσεβής. καὶ αὐτὸς οὕτω πολλάκις.

Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην.

Ἠγάσσατο, ἐθαύμασεν. ἢ ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγαν, ἀγάζω. ὡς λίαν, λιάζω. ἢ παρὰ τὸ ἄγω, ἀγαίω. ἀγαίομαι, ἠγαιόμην. ἠγασάμην. ἠγασσάμην. καὶ πλεονάζει τὸ σ διὰ τὸ μέτρον.

Ἡγεμὼν, παρὰ τὸ ἡγῶ ἡγήσω, ἡγημὼν, καὶ ἡγεμὼν ἡγεμόνος. συστέλλεται ὡς ῥηματικόν. ἡγεμὼν συμμορίας. ὁ προέχων πλούτῳ, καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύων.

Ἡγεμόνεσσι. ζητεῖ εἰς τὸ ἀρείδησι. ἀπὸ ἀπελλημμένης. τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. ἀλλὰ δὲ οὐδετέρου, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν κατὰ πρόσθεσιν τοῦ σ εἰς ε. στόματος, στομάτεσσι. ἔπεος, ἐπέεσσιν.

Ἤγερθεν, συνηγέρθησαν. συνηθροίσθησαν. ἀγείρω. ὁ παρακείμενος, ἤγερμαι. ὁ ἀόριστος, ἠγέρθην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθησαν. αἰολικῶς καὶ δωρικῶς, ἤγερθεν. τὰ ἔχοντα τὸ ην μετοχὴν εἰς ε ὀξύτονον, ποιοῦσιν

Ἠγερέεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερέω ἀγερῶ. ἰωνικόν.

Ἠγεμονία δικαστηρίου, ὄνομα ἐστὶ δίκης.

Ἠγερέθοντο, συνηθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἐγέρθω, ἐγερθῶ. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἐγέρθομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠγερθόμην. ἠγερθόμεθα. τὸ γ τῶν πληθυντικῶν, ἠγέρθοντο. καὶ προσθήκῃ τοῦ ε, ἠγερέθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω.

Ἠγορόωντο. ἐδημηγόρουν, ἢ ἠθροίζοντο. ἀπὸ τοῦ ἀγορεύω, ἀγοράω ἀγορῶ. ἠγορῶντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἠγορόωντο.

Ἠγυῖα, ὁμολογεῖ δύσιν. ἠγυῖα τὸ ὀλαμβάνων. γ.

Ἠγηλάζω, ἄγω. ὁδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. ὡς φησὶν ὅμηρος Καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις. παρὰ τὸ ἄγω, ἀγάζω. πλεονασμῷ, ἀγηλάζω. καὶ τροπῇ, ἠγηλάζω.

Ἡγήμων. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων.

Ἡγήσιππος, οὗτος ἐστὶν ὁ κρωβύλος ἐπικαλούμενος. οὗ δοκεῖ εἶναι ὁ ἐν ἑβδόμοις φιλιππικῶν δημοσθένους ἐπιγραφόμενος.

Ἠγητηρία, παλάθη σύκων ἦν ἣν ἐν τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν, διότι ἢ μέρους πρῶτος ταύτης τῆς τροφῆς ἐδείξαντο. ἢ διὰ τὸ πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις εὑρεθῆναι σύκον. ἱερὰ συκῆ τὸ δένδρον κέκληται. καὶ ὁ τόπος ἱερός παρὰ ἀθηναίοις, ἐν οἷς πρῶτον εὑρέθη τὸ δένδρον. καὶ ἀπὸ αὐτῆς καρπὸς ἡγητηρία. οὕτω φώτιος ὁ πατριάρχης.

Ἤδη, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. συντάσσεται δὲ μετὰ τριῶν χρόνων. καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. ἤδη, σημαίνει ἀντὶ τοῦ τότε. ἐπειδὴ τὰ ἐπιρρήματα μὴ διορίζοντα χρόνον, κοινὴν δὲ παράτασιν δηλοῦντα, ἀλλὰ παντὸς χρόνου παραλαμβάνεται. οἷον, νῦν φρονῶ. νῦν ἐφρόνησα. νῦν φρονήσω. ἤδη γράφω. ἤδη ἔγραψα. ἤδη γράψω. τὸ ἤδη, ἀόριστόν ἐστι καὶ τοὺς χρόνους δηλοῖ. ἀλλὰ μὲν τοῦ παρῳχημένου, Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν ἀνδράσιν ὡμίλησα. ἀλλὰ δὲ ἐνεστῶτος, Ἤδη γάρ μοι τόδε ἀνάστον ἔργον ἐστίν. ἀλλὰ δὲ μέλλοντος, Ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται.

Ἤδη. ἐκ τοῦ ἤδειν ὑπερσυντελίκου, διαλύουσιν οἱ ἴωνες τὴν ει δίφθογγον. ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, εἰς ε καὶ α. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται ἤδεα. ὡς τὸ ἴω, ἔα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς δύο εε. καὶ γίνεται ἤδεε. εἶτα οἱ ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ, τὸ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν. οἷον, ἤδη ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, τὰ δύο εε, εἰς η. οἷον, ἤδη ἐκεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐγίνωσκε. καὶ ὁμοφωνεῖ τῷ πρώτῳ. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ἰδοὺ εἴρηται ὁμόφωνον. τοῦ τιχίνου λέγοντος ὅτι οὐκ ἐνδέχεται κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἢ χρόνον ὁμόφωνα εἶναι. ἔστι γοῦν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον. ἡ γὰρ κρᾶσις τοῦ πρώτου προσώπου, τῆς παλαιᾶς ἀτθίδος ἐστὶν ἰδίωμα. τοῦ δὲ τρίτου, τῆς νέας. ὥστε παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα. καὶ οὐ δέ τα, ἤδη. ἀρίσταρχιόν ἐστιν ἀνάγνωσμα. καὶ οὐκ ὤφειλε τοῦ ἐᾶσαι αὐτὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὂν τῆς παλαιᾶς ἀτθίδος. ἡ γὰρ παλαιὰ ἀτθὶς ὡς εἴρηται, τῷ πρώτῳ κέχρηται. ζήτει.

Ἤδει. εἴδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι. ὁ μέλλων, εἴσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶδα. ὁ ὑπερσυντέλικος, εἴδειν. καὶ οἱ ἀττικοὶ τὸ ε τῶν παρῳχημένων, εἰς η τρέπουσι. τὸ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην λέγουσιν. οὕτω καὶ τὴν ει δίφθογγον, ἐποίησαν εἰς η καὶ ι προσγεγραμμένον. ἤδειν. οἱ γὰρ παρῳχημένοι, ἢ ἰσοφωνήσαντα θέλουσιν ἔχειν πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος, ἢ πλείονα. οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ἴσα μὲν, αὐλῶ, ηὔλουν. οἰκῶ, ᾤκουν. πλείονα δὲ, ἔχω, εἶχον. ἐῶ, εἴαον εἴων. ἐπεὶ οὖν τὸ εἴδω, εἶκα, εἰκάζω, δίφθογγον ἔχοντα κατὰ τὴν ἀρχὴν, δῆλον ὅτι τὸ ᾔκουν, ᾔκαζον, ᾔδειν, δίφθογγον ἔχει, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἐλάττονα. ὁ δὲ ἀπολλώνιος λέγει χωρὶς τοῦ ι. οἱ γὰρ δωριεῖς, πολλάκις

τὴν ει δίφθογγον, εἰς η τρέπουσιν. οἷον, ἦχον. ἤλυον. ἐὰν οἱ δωριεῖς, τότε τρέπουσιν, ἡνίκα τὸ ι ἐν τῇ μετοχῇ ἀποβάλλονται. ἔχουσι γὰρ καὶ ἕλκουσιν ἢ μετοχή. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ τρέπεται. τὸ γὰρ εἰκονίζων καὶ εἰργασμένον, οὐ γράφεται διὰ τοῦ η. εἰκονίζων γὰρ καὶ εἰργασμένη μετοχή. εἰ οὖν εἴδως καὶ εἴκων καὶ εἰκάζων ἡ μετοχή, οὐ τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὸ η. ἄρα οὖν διὰ τὴν η ἠείδεται γράφεται. καὶ διὰ τὸ μὴ ἐν τῇ ληγούσῃ ἐξάπτη, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἄρχον. ἐπειδὴ ἴδιόν ἐστι τῶν παρῳχημένων τὸ κατὰ τὴν ἀρχὴν μέγεθος. οἱ, ἄγω, ἦγον. ἄλλως. εἰ τὸ ἐν τέλει ἐξάπτη, ἔμελλε τὶ ἂν ἐκφώνη τὸ εἶναι, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν εἰ ἀνεκφώνητον. οἱ, βοῶ. ἐτύφθην. ζήτει εἰς τὸ ἐτετύφθην.

Ηείδει. Οὐδέ τις ἄλλος ἠείδει δμώων. ἔστι καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ. ὡς οἶμαι πλεονασμός ἐστι τῆς ει διφθόγγου ἐκ τοῦ ἤδει. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς, ἐξείης.

Ηειν, ἤεις, ἤει. ζήτει εἰς τὸ ἀπήειν. ἐκ τοῦ ει ἀμέσου παρακειμένου, ἀττικῇ ἐκτάσει, ἤειν, ἤεις, ἤει. καὶ πληθυντικῶς, ἤμεν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ θεοῦ. καὶ, ἐν πρυτάνεσι, Ἤσαν εὐθὺ τοῦ διονυσίου. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Ηειρεν, ἔδησεν. ἐδέσμευσεν. ἀπὸ τοῦ εἴρω, εἶρε. σημαίνει τὸ δεσμεύω. πλεονασμῷ τοῦ η, ἠείρω. ὡς μύω, ἠμύω. Σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσιν.

Ηδειμεν. ἀπὸ τοῦ εἴδειν ἐστι κατὰ ἔκτασιν, ἤδειν, ἤδεις. τὸ πληθυντικὸν, ἤδειμεν, ἤδειτε, ἤδεισαν. καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἦσμεν, ἦστε. ἐκ τοῦ ᾔδειν, ᾔδεις. καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς παρὰ συλλαβῆς, ἔστιν ἤδειμεν. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ ε. τὸ δὲ ἀττικώτερον, διὰ τοῦ η. ἤδημεν εὔπολις.

Ηδέσθην, σὺν τῷ ι. παρὰ τὸ αἰδοῦ τὴν αἰδοῦμαι. εὐριπίδης ἀλύπῃ. Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾔδεσαι.

Ηδονή. Ἡδονὴ δέ τις γυναιξὶν ἀλλήλας μηδὲν ὑγιὲς λέγειν. παρὰ τὸ ἁδονὴ, ἀδονή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. ἡδονοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχήν. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἡδονή. ὡς φλέγω, φλεγμονή. πλήθω, πλη-

Ηδος. Οὐδέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, σημαίνει ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ. ἡδονή. ὄφελος. ἔστιν ἄδος, καὶ σημαίνει τὸν κόρον καὶ τὴν πλησμονήν. ἰλιάδος λ. Ἄδος τε μιν ἵκετο θυμόν. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, ἦδος. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ κορέννυμι. παράγωγον, ἔδω τὸ ἐσθίω, καὶ ἥδω. ἐξ αὐτοῦ ἦδος. καὶ κατὰ συστολὴν, ἄδος. ἢ ὅτι κατὰ μετασχηματισμὸν γέγονε τὸ ἦδος ὡς ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἰλιακῇ προσῳδίᾳ. τὸ ἡδονὴ γὰρ δασυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦδος ψιλούμενον. ὡς καὶ τὸ ἡμέρα δασυνόμενον, μετασχηματίζεται εἰς τὸ ἦμαρ ψιλούμενον. καὶ τὸ ἅμα δασυνόμενον, εἰς τὸ ἀμυδὶς ψιλούμενον. ἡρωδιανὸς ἐν ἰλιακῇ προσῳδίᾳ. ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ, φησὶν ὅτι τὸ ἦδος βούλονταί τινες δασύνειν. ἐκρίναμεν δὲ μᾶλλον ψιλοῦσθαι. ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακροῦ, ψιλοῦσθαι θέλει. οἷον, αἶσχος. εἶδος.

Ηδω. παρὰ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, Ἀδὼν φίλον ὥς κεν ἄδησι. τὰ γὰρ ἀρέσκοντα, ἡδέα.

Ηδύ, παρὰ πλάτωνι ὁ εὐήθης καὶ ἄφρων.

Ηδύοσμος, ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος.

Ηδύ, ἐπίρρημα. ἀπὸ ὀνόματος, μετήχθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. ὡς παρὰ καὶ τὸ, Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν.

Ηδυμος, ἀπὸ τοῦ νήδυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἥδυμος. Ἐπίχαρμος. Καὶ λόγων ἀκούσας ἡδύμων. τὸ συγκριτικὸν, ἡδυμώτερος. καὶ ἰωνικῶς, ἡδυσμέστερος. ὡς ἀνιαρότερος, ἀνιηρέστερος. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, ἡδυμέστατον. ἀλκμὰν ἔφη.

Ηετίων, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ ἀνδρομάχης. παρὰ τὸ ἀετὸς, ἀετίων ὑποκοριστικόν. ὡς ἥφαιστος, ἡφαιστίων. καὶ ἰωνικῶς, ἠετίων. ἔθος γὰρ αὐτοῖς τρέπειν τὸ α εἰς η. ὡς τὸ βορέας, βορέης

Ηερέθονται, αἰωροῦνται. ἀθροίζονται. πλανῶνται. διασείονται. οἷον, ἐπηρμέναι. κοῦφοι. καὶ ἀστήρικτοι εἰσίν. αὐτὸ μὲν τοῦ ἀποξύνονται, καὶ προπερισπῶνται, παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέθονται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. αὐτὸ δὲ τὸ ἀπαιωροῦνται καὶ κρέμανται, οἱ, Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται, παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω. ὁ μέλλων, ἀερῶ. ἐξ αὐτοῦ ἀερέθω. ὡς ἀγείρω ἀγερῶ, ἀγερέθω. καὶ τρέπεται τὸ α εἰς η, καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ἠερέθω, ἠερέθομαι. ὁ παρατατικὸς, ἠερεθόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠερέθοντο. ὡς ἠγερέθοντο. ἢ ἀπὸ τοῦ αἴρω ἀρῶ, ἀρέθω. πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀερέθω.

Ηερίη, ἡ αἴγυπτος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ὅτι τοῖς ἐπ' αὐτὴν πλέουσιν ἠελιοῦσα οὐ φαίνεται πρὶν ἂν σχεδὸν ὁρμισθῶσι. καὶ τότε ὡς παρὰ ἠερομίχλης καὶ ἀέρος κεκαλυμμένη φαίνεται. ἀπολλώνιος. Ἠμος ὅτ' ἠερίη πολυλήιος ἐκλήιστο μήτηρ αἴγυπτος προτέρηγενέων αἰζηῶν.

Ηερίη. ἰλιάδος α. Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν οὔλυμπόν τε. ἑωθινὴ, ὀρθρινή. καὶ, Ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε. ἰλιάδος γ. τὸ πληθυντικὸν, ἀπὸ τοῦ ἠέριος ἀρσενικοῦ. ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀέριος. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀστὴρ ἀστέρος, ἀστέριος. αἰθὴρ αἰθέρος, αἰθέριος. ὀλετὴρ ὀλετῆρος, ὀλετήριος. σωτὴρ σωτῆρος, σωτήριος. οὕτω καὶ ἀέριος. καὶ τροπῇ, ἠέριος. πρόσκειται ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, διὰ τὸ θὴρ θηρὸς, θήρειος. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἠερία παροξύνεται. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἠέριαι.

Ηερίβοια. ἀπὸ τῆς ἠέρι δοτικῆς, γέγονεν ἠερίβοια, ὄνομα κύριον. ὥς φησιν ὅμηρος, ἰλιάδος ε. ἡ ἀερία καὶ μεγαλαβοῶσα. ὡς τοῦ ἑρμοῦ μήτηρ. ἢ παρὰ τὸ ἦρι ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ βοή. τὸ δὲ, Ἠέρι δ' ἑσταὸς ἐκεί-

κάτω, ἀντὶ τοῦ ἐν ὁμίχλῃ καὶ ἀορασίᾳ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ καὶ οἱ ἵπποι. γίνεται παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ἀήρ ἀέρος. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ α εἰς η ἰωνικήν, ἠέρος. Διηέρος ἄητες(?) ἱκανόν. ἡ δοτική, ἠέρι. ἡ αἰτιατική, ἠέρα. Περὶ δ' ἠέρα πολλὴν ἔχευεν. θηλυκὸν δέ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ ὁ ἀήρ. Ἀὴρ δὲ βαθεῖα ἦν. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικόν, σημαίνει τὸν περικεχυμένον ἡμῖν ἢ οὐ τὴν ἐγκρατῆ ἀέρα. θηλυκῶς δέ, τὴν ἀορασίαν. τὸ δὲ ἠέριαι ὃ σημαίνει τὸ ὄρθριαι, ἢ παρὰ τὴν ἠέρι δοτικήν, ἀντὶ τοῦ σκοτίᾳ. ἢ παρὰ τὸ ἦρι, ὃ δηλοῖ πρωΐ. ἤριμα(?) γίνονται ἤριαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἠέριαι. ὡς πλέθρον, πέλεθρον. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σκοτίας. Ἐς τάρταρον ἠερόεντα. ἐκ τοῦ ἀεροείς. σημαίνει δὲ τὸν ὀμιχλώδη καὶ σκοτεινόν.

Ἠεροειδὲς ἄντρον(?), ἐπήρατον. ἀεροειδές. σκοτεινόν. τινὲς δέ φασιν οὐκ εἰς σκοτεινὸν(?) ... ἀλλ' ἠεροειδὲς εἴρηται(?). ὡς τό, Μέγα ἀερομέτρητον(?). ὁμοίως τό, Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν. ἀναπεπταμένον τὸ μεταξὺ ἀέρος καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος. καὶ γὰρ ἄπορον θεοῖς σκοτεινὸν ἀνέγνωσθαι(?). Ἡρακλέων σχολίοις(?).

Ἠεροφοῖτις ἐριννύς, ἡ ἐκ τοῦ σκότους φοιτῶσα. ἢ διὰ τοῦ σκότους ἐρχομένη καὶ ἀόρατος. παρὰ τὸ πῇ(?) τὸν ἀέρα φοιτᾶν. ἡ ἀοράτως φοιτῶσα. ἢ παρὰ τὸ ἔαρ ὃ σημαίνει τὸ αἷμα. καὶ ὁ αἱματοπότης. ἠεροπότης. ἠεροφοῖτις, ἡ ἐπὶ τὴν γῆν φοιτῶσα. διό οὐ καὶ δέρεσθαι(?), τὸ ... εἰς τὴν γῆν ἀποῤῥίπτεσθαι. ἐπὶ τῷ ... καὶ τὸ η, ὡς ἀδρότερον ἐκδεκτέον.

Ἠθεῖος. Ἰλιάδος κ. Τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι. καὶ Ἰλιάδος ζ. Ἠθεῖ' ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω. ἔστι δὲ προσφώνησις ... νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον κατὰ τιμήν. ἢ φιλοφρονητικὴ προσαγόρευσις ἥττονος πρὸς τιμιώτερον. ὥς φησιν Ὅμηρος, Ἰλιάδος ψ. Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας.

Ἠθεῖος, ἀδελφός. συγγενής. φίλος. ἢ πρεσβύτερος ἀδελφός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θεός, θεῖος. καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, θεῖος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠθεῖος. πλεονάζει γὰρ τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὥσπερ τό, μύω, ἠμύω. βαιός, ἠβαιός. εὐγενής, εὐηγενής. ἢ παρὰ τὸ ἔθος, ἔθειος. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἠθεῖος. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τοῦ ιος γινόμενα, εἰ μὲν τῷ α παραλήγεται, τὰ διὰ τούτων παραγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ὡς φάγος(?), ἅγιος. εἰ δὲ μὴ παραλήγεται τῷ α, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ὡς τό, τέλος, τέλειος. ὄρος, ὄρειος. ἔθος οὖν, ἔθειος. καὶ κατὰ ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου, ἠθεῖος. ἀναλογώτερον δέ ἐστιν ἐκ τοῦ θεὸς αὐτὸ κανονίζειν, ἤπερ ἐκ τοῦ ἔθους. ἐκ γὰρ τοῦ θεός, καὶ ἡ αὐτὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα πάθη ἐνδίδοται. ἐκ δὲ τοῦ ἔθους, καὶ ἀλλότριος ὁ τόνος καὶ πολλὰ τὰ πάθη ἐνδίδοται.

Ἦθος, ὁ τρόπος. παρὰ τὸ ἔθος, ἦθος, κατ' ἔκτασιν τοῦ ε. καὶ τὸ ἤθεα(?) τινὲς ἀπὸ τοῦ συνήθους λαμβάνουσιν, ἐν ᾧ ἔθος. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. Ἧσω καὶ ... Ἰλιάδος ρ. ἀντὶ τοῦ ἀνοίγεσθαι(?). πέμψω. ἵημι οὖν, ἥσω. ἦθος. ἀφ' οὗ καὶ αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις.

Ἠθμός, καὶ ἠθάνιον(?), ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς τρύπαις. δι' οὗ τὸ ὑγρὸν ... διακρίνειν τῶν παχυτέρων. ὥς φησι Μένανδρος(?) ... ἐν Ἐργάναις(?). Ἠθμὸν δὲ προσπείροντες(?) ἀφαρπάζεις νέον αἰεὶ ἀφρόν. παρὰ τὸ ἠθῶ. καὶ παρὰ ... Οὖρον ἀπηθῆσαι. καὶ Ἀριστοφάνης, Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν. ἀπὸ τοῦ ἠθῶ, ἥσω, ἡσμός, καὶ ἠθμός. δι' οὗ διηθεῖται καὶ διαρριπίζεται(?).

Ἠΐθεος, ὁ ἄπειρος γάμου νέος. ἀπὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἕως δεκαοκτώ. Ἰλιάδος δ. Ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοείσιον. τὸν ἄπαιδα καὶ ἄγαμον. σπανίως δὲ καὶ ἐπὶ παρθένου, ὡς παρ' Εὐπόλιδι. Εἰμὶ κορική(?) ... ἠΐθεος. παρὰ τὸ αἴτης αἴτεος καὶ αἴθεος, ὁ καιρὸν ἄγων αἰτοῦ, τουτέστιν ἐρωμένου. ἢ παρὰ τὸ αἴθω τὸ καίω. καὶ ἐν διαιρέσει, ἀΐθεος καὶ ἠΐθεος. διάπυρος γὰρ ἡ νεότης. ὁ καιρὸν ἄγων τοῦ θερμαίνεσθαι. ἢ αἴθεός τις ὤν, διὰ τὸ νέον τοῦ σώματος. ἢ μᾶλλον διὰ τὸ ἀμίαντον εἶναι καὶ ἄπειρον μολυσμοῦ γυναικός, ἢ γάμου. γέγονε δὲ ὡς τὸ παραίδηλον(?).

Ἠϊών, ὁ αἰγιαλός. παρὰ τὸ εἶσιν τὸ ἀπιοῦσιν(?). ἐκ τοῦ αἴω ... ἠϊών. ἡ ἐξακουομένη τοῖς κύμασιν. οἷον Ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω. ἢ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι παρὰ τῶν κυμάτων. τουτέστι καταντλεῖσθαι καὶ καταβρέχεσθαι. αἰονήματα δὲ τὰ καταντλήματα φασὶν οἱ ἰατροί(?). ἢ παρὰ τὸ ἴω, ἐφ' ᾧ ἐστιν ἰέναι ὁ ἄλλος(?), ἢ ἀπιέναι. Λυκόφρων. Γλαυκὸν(?) ... ἠϊόνες δεδεγμένοι. ἢ παρὰ τὸ εἴω ... ἠϊόνας, τοὺς μὴ πετρώδεις, ἀλλὰ τοὺς διοδευομένους, δι' ὧν ἐστιν εὐχερῶς ἰέναι. ἠϊών, τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. λέγονται καὶ ... τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ τὰ τῶν αἰγιαλῶν κύματα.

Ἠϊόεις, ὁ καλὰς ἠϊόνας ἔχων. οἷον, Ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ. τουτέστιν ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ ὄχθας ἔχοντι ποταμῷ. παρὰ τῆς ἠϊόνος γενικῆς, γίνεται ἠϊονόεις. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἠϊόεις. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς εἰς ος γενικῆς. ὡς ὕδατος ὑδατόεις, ὑδατόεσσα(?). ἢ παρὰ τὰ ἄνθη εἴρηται(?). παρὰ γὰρ τοῖς ποταμοῖς ἄνθη φύεται. καὶ γὰρ ἴον, βόστρυχος εἴρηται, ὡς πτερόεις(?), θυόεις. θυόεν νέφος. οὗ καὶ παρὰ τὸ ἴον, γίνεται ἰόεις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. ὡς εἴδει ἠείδει(?), γίνεται ἠϊόεις. ὁ ἴα ἔχων Σκάμανδρος. ἁρμόζει γὰρ ἐπὶ ποταμοῦ. πρὸς διαφορὰν ὧν σημαινόμενα, κουλασπέν(?) ἐστιν, ἢ πλεονασμός.

Ἠιεὺς, ὁ ἥρως ὁ πατὴρ ἐχόσου τοῦ βραχέος, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἀπὸ τῆς ἠϊόνος, παρώνυμον ἠϊονεύς.

Ἤια, βρώματα. οὐ τὰ ἐν οἴκῳ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ. Ὅμηρος. Ἐν δὲ ἤια κωρύκῳ. καὶ Δεῦτε φίλοι ἤια φερώμεθα. ἐφόδια. σιτία ἀγαθά. χρήσιματα. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου. ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυννοθήρᾳ. Εἰ κίρρα ὡς εἴω. ὁ παρακείμενος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶα. καὶ κατὰ διάλυσιν, ἤια. ἢ ἤια κυρίως, τὰ πρὸς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα, καὶ πρὸς τὸ ἰέναι χρήσιμα, ἢ τοῖς ἰοῦσιν ἐπιτήδεια. λέγονται δὲ τὰ ἄχυρα. Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ. παρὰ τὸ εἴω. τουτέστι τὰ εὐκίνητα καὶ εὐχερῶς μεταφερόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων. κουφότερος γὰρ ἀνέμου, δι' οὗ ῥοικὰ ἐκφέρεται. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. Πορδαλίων λύκων τ' ἤια πέλονται.

Ἠϊὲ Φοῖβε. ζητεῖ εἰς τὸ ἠϊέ. ἐκ τοῦ εἴω, ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ διαλύσει, ἔϊα. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα, ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμην. Ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος. καὶ τὸ τρίτον, ἤϊε, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο. Ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. εἶτα κατὰ συναλοιφὴν, γίνεται ἧα καὶ ἧε. ἀμφότερα χωρὶς τοῦ ι γραφόμενα, γίνεται ἐκ τοῦ ἔω. ὁ μέσος, ἔα. καὶ ἀττικῶς, ἦα. καὶ σημαίνει τὸ ὑπῆρχον.

Ἤισαν. τοῦτο ἐὰν μὲν ψιλῆς, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. ἐὰν δὲ μὴ εὕρῃς τὸ ι, σημαίνει τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν πεζοί. πλεονασμῷ τοῦ η, ἤισαν. Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ἤισαν. ἢ ὡς οἶμαι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. ὁ ἀόριστος, εἶσαν. ἔισαν, καὶ ἤισαν.

Ἤισαν ὁμοῦ, παρὰ τὸ ἴσαμι ὁ παρατατικός, ἴσαν. τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἤισαν. διὰ τοῦ τ προστίθη τὸ ὁμοῦ, ἵνα γένηται τοῦ πρώτου, ἀντὶ τοῦ ἠπίστασαν ὁμοῦ.

Ἠΐσκομεν. ἔστιν ἴσκω τὸ λέγω, ἢ τὸ εἰκάζω. ἴσκομεν τὸ πληθυντικόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται ἠΐσκομεν. οἱ δὲ, εἴσκω ῥῆμα. τὸ πληθυντικὸν, εἴσκομεν. καὶ ἐκτάσει, ἠΐσκομεν.

Ἤϊκτο. Δέμας δ' ἤϊκτο γυναικί. ὡμοιοῦτο. ἐκ τοῦ εἴκω. ὁ παρακείμενος, εἶχα, εἶγμαι, εἴγμην, εἶξο, εἶκτο.

Ἠΐχθη, ὑπεξέδραμεν. ἠΐχθη. ὑπεξώρμησεν. εἶκτο καὶ ἤϊκτο. ἀπὸ τοῦ αἴσσω, ἀΐξω, ἦιξα, ἤιγμαι, ἠΐχθην.

Ἦκα, Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. γίνεται παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ἡσυχίαν. οὗτινα αἰτιατικὴν ἔχει ἐν ἐπιρρήματος συντάξει. Ἀκὴν δ' ἐγένοντο σιωπῇ. παρὰ τὸ ἀκὴν οὖν, ἦκα κατ' ἀντιστροφήν. ὡς παρὰ σιγὴ, σῖγα ἐπίρρημα. σαφής, σάφα. λιγύς, λίγα, οὕτως ἀκὴ ἀκά. καὶ κατὰ τροπὴν, ἦκα. ὥσπερ ἀγύρεις, πανήγυρις. ἄνεμος, εὐήνεμος, καὶ ἠνεμόεις. ἢ ὡς παρὰ τὸ πρόσθεν, πρόσθα. καὶ ἔνερθεν ἔνερθα. καὶ ἔνθεν, ἔνθα, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀκὴν ἀκά, ἦκα κατὰ μετάληψιν τοῦ α εἰς τὸ η φωνῆεντος. ἀναγκαίως οὖν ἀποβληθὲν ἐγένετο τὸ ν.

Ἥκαλον, τὸ ἡσυχῇ ἢ ἡσύχως. παρὰ τὸ ἦκα ἐπίρρημα. ἢ παρὰ τὸ ἄκαλον. τουτέστι παρὰ τὸ εὔκηλον.

Ἠκὴ, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. Ἀρχίλοχος. Ἵστη ἀκὴν κύματός τε καὶ ἀνέμου. παρὰ τὸ ἥκω τὸ πορεύομαι. ἀκὴ οὖν, ἡ ὀξύτης, ἡ διατέμνουσα. καὶ διὰ τῶν τμητῶν ἢ τμημάτων ἰοῦσα. ἀπὸ δὲ τούτου, καὶ ἡ τοῦ βέλους ἀκὴ παρωνύμως. καὶ ἀκὴν ἐπίρρημα. τὸ δὲ ἵκω τὸ ἔρχομαι, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, παρὰ τοῖς ἰάμβοις καὶ τοῖς πεζολόγοις, διὰ τοῦ η γράφεται. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ποτὲ διὰ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, ἀεὶ διὰ τοῦ ι. ὅθεν καὶ ἀφῖγμαι, ἀφιγμένος.

Ἥκιστος. Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι. ἀντὶ τοῦ ἐλάσσων. ἀσθενής. ἄτεχνος. ταύτην ἡ τελευταία Ἰλιάδος ψ. ἀπὸ τοῦ ἦκα ἐπιρρήματος, γίνεται ἥκιστος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἦκα καὶ τοῦ ἥσσων. ὅθεν καὶ ἥκιστα τὸ οὐδαμῶς. ὥστε, Ἦκα μάλα ψύξασα.

Ἥκιστα. ἀττικῶς ἐκ τοῦ ἥσσω τὸ ἡττῶ δασυνομένου, γίνεται ἥσσιστα, καὶ ἥκιστα. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι ἡ προπαραλήγουσα δασύνεται. δείκνυται ἐκ τῆς συναλοιφῆς δασυνόμενον. οὐχ ἥκιστα γάρ. καὶ σημαίνει τὸ μάλιστα. παρὰ γοῦν τὸ ἦκα, γίνεται ἥκιστος, καὶ ἥκιστα. ὡς μάλα, μάλιστα. τὸ δὲ λέγειν παρὰ τὸ ἧσσον, οὐχ ὑγιές. οὐ γὰρ λέγεται ἥσσιστα. εἰ δέ τις λέγει παρὰ τὸ θᾶσσον, οὐ λέγεται θάσσιστα, καὶ παρὰ τὸ κρεῖσσον κρείσσιστα, ἀλλὰ τάχιστα, καὶ κράτιστα, ἴστω ὅτι παρὰ τὸ τάχιστος, καὶ παρὰ τὸ κράτιστος, ἐγένετο τάχιστα καὶ κράτιστα οὐδετέρως κατ' ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν.

Ἠλακάτη, τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ὄργανον περὶ ὃ εἱλοῦσιν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκ τοῦ ἠλάσκω, ἠλακτή. ὡς διδάσκω, διδακτή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἠλακάτη. τῆς ἰδιότητα   ἐς ἣν τὸ εἴλημα εἱλεῖται. σημαίνει καὶ τὸ βέλος. ὅθεν καὶ χρυσηλάκατος, ἡ χρυσῷ βέλει χρωμένη. καλλίτεχνος. καὶ τὸ ὑπερίσιον, ὅταν λέγηται, Κατὰ δ' αὐτῶν λίνα χρυσῶν ὑπ' ἠλάκατα τανύσαντες.

Ἠλάσκω, σημαίνει τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἐξελθεῖν. καὶ ἠλασκάζω, ἐκ τοῦ ἠλάσκω. ὡς ἕρπω, ἑρπάζω. σημαίνει δὲ ἀμφότερα, τὸ περιπλανᾶσθαι καὶ διαφεύγειν. Αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν, ἀντὶ ἠλάσκουσι. ὅ ἐστι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἱλοῦνται. καὶ Ἐπεὶ οὐ μὰν ἠλασκάζει. περὶ τὸν αὐτὸν εἱλούμενος τόπον ἐκκλίνει. κρύπτεται. πλανᾶται. ἀπὸ τοῦ εἱλῶ εἱλήσω, γίνεται εἱλήσκω, καὶ εἱλάσκω, καὶ ἠλάσκω κατὰ τροπήν. ἢ ἐκ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται ἀλάσκω. ὥσπερ γηρῶ, γηράσκω. εἶτα ἠλάσκω. ἠλασκάζω.

Ἠλαξός, ἀπὸ τοῦ ἠλαξόος, ἠλαξός. ὡς βοηθόος, βοηθός.

Ἠλαίνω, τὸ μωραίνω. καὶ ἠλαίνουσα περὶ   παρθένου. καὶ ἠλαίνειν, τὸ μωραίνειν καὶ μαίνεσθαι.

Ἠλαιθερές. ἠλαιθερές, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον.

Ἤλεκτρον. Ὅμηρος. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔεργε. εἴρηται ὅτι διακεχυμένον καὶ ὑγρὸν ὂν περὶ τὰς τοῦ ἡλίου δυσμὰς πήγνυται. ἢ ἠλεκτρόν τι ὄν. ὅτε γὰρ ὁ ἠλέκτωρ ἥλιος ὁρμᾷ, πήγνυται. ἢ παρὰ τὸ ἑλίσσω, ἕλεκτρον καὶ ἤλεκτρον. κόσμῳ γὰρ αὐτὸ εἰς περιδέρραια καὶ ὅρμους ἔχουσι περιελίσσοντες. ἢ παρὰ τὸ ἕλκειν τὰ ἐκτός, ἕλεκτρον καὶ ἤλεκτρον. τριβόμενον γὰρ, ἁρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα. ἢ παρὰ τὸ ἥλιος ἠλέκτωρ ὄνομα τὸ τοῦ ἡλίου. φασὶ γὰρ αὐτὸ δάκρυον εἶναι τῶν ἡλιάδων. ὅ περ ἀπὸ τοῦ φαέθοντος οἴκτῳ στάζουσιν. ἃς καὶ κλαιούσας αὐτὸν φασὶ μεταβληθῆναι εἰς αἰγείρους διὸς κατελεήσαντος. καὶ τὸ καταφερόμενον ὑπ' αὐτῶν δάκρυον ἐν τῷ ποταμῷ πήγνυται καὶ ποιεῖ τὸ ἤλεκτρον. ἢ ὅτι ἡλιαυγές ἐστιν ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ. καὶ λιθείᾳ τύπου ἔργημα.

Ἠλέκτραι, πύλαι θηβῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης, ἢ ἀπὸ ἠλέκτρας. ταύτης δὲ μήτηρ κατά τινας ἁρμονία. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα. ἢ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλομένων.

Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος. ἢ ὅτι οὐ κοιμᾶται ἀεὶ εἰλούμενος. ἀλέκτωρ, ὁ ἄνευ λέκτρων ὤν. ἢ ὁ ἀλκτικός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἢ ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει διὰ τὸ ἐπιλάμπειν. ὁ ἀλέκτρους ἡμᾶς ποιῶν. παρὰ δὲ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ, καὶ ἠλέκτωρ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἠλέκτρου, ἤγουν λαμπρός. ὥστε, Ἠλέκτωρ ἐβεβήκει. Ἰλιάδος ζ. ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ ἡλίου. τὸ δὲ ὄνομα ἀλέκτωρ, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λέκτρον καὶ τὸ ἐπιτατικὸν α. πολυ-

Ἠλέματος, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ ἠλεός, ζ ὁ κηρύγαρ. ἠλέατος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ὡς μέσος, μέσατος. καὶ ῥίγος, ῥίγατος. καὶ ἐπὶ ἐκείνου ἠλέματος. ἢ παρὰ τὸ ἄλη ὃ σημαίνει τὴν πλάνην. ἤγουν τὸ, φρένας ἠλέ. καὶ τὸ μάτην μάταιος. ἠλέματος οὖν, τὸ ματαίως. οὕτως

Ἠλεός, μάταιος. μαινόμενος. μωρός. ζ εὑρὼν ἐγώ. Καλλίμαχος. Οὐδ' ἠλεὸς οὐ τῶν ἀπ' ἔτι κυβλέψας. καὶ οὐδετέρως, Ἠλεὰ μὲν ἔρξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε. παρὰ τὴν ἄλην τὴν πλάνην, γίνεται ἄλεος ὁ πεπλανημένος καὶ ἠλεός. ἢ παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμότητα. εἰ μὴ ὁ θερμὸς καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρηται. ὃν δεῖ ἐκκλίνειν διὰ τὴν ἀφροσύνην καὶ ἐκφεύγειν. τοῦ ἠλεὸς ἡ κλητική, ὦ ἠλεέ. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἠλέ. Ἰλιάδος ο. Μαινόμενε φρένας ἠλέ, αὖ μάταιε. λέγεται καὶ ὁ οἶνος ἠλεός. ὁ μανιοποιός. Ὅ τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.

Ἤλθοσαν. ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος συγκοπῇ, ἦλθον. τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἦλθον. καὶ πῶς γίνεται ἤλθοσαν. οἱ γὰρ βοιωτοὶ ἀπὸ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ποιοῦσιν ἰσοσύλλαβον.

Ἠλέκτρα, ἡ παρ' Ὁμήρῳ Λαοδίκη. διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας. οἷον ἄλεκτρός τις. ὡς Εὐριπίδης. Ὦ παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος ἠλέκτρα χρόνον.

Ἦλις, ἡ πόλις. ἥρως ὡς λέανδρος, διὰ τὸ τοὺς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ περισωθέντας ἐν αὐτῇ ἀλισθῆναι, ὅ ἐστιν ἀθροισθῆναι. ἢ διὰ τὸ κατὰ κώμας οἰκοῦντας, ὕστερον εἰς μίαν πόλιν ἀλισθῆναι. ἢ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ποσειδῶνος ἤλεως βασιλεύσαντος τῆς χώρας, τὴν πόλιν λαβεῖν τὸ ὄνομα. τὴν δὲ ἠλέα, καὶ μετὰ τοῦ β βηλέα προσαγορεύεσθαι, κατά τι ἔθος τῆς δωρίδος διαλέκτου τὸ β προσγράφεσθαι ταῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέναις λέξεσι. Πρὸ τοῦ δὲ κατασταθῆναι τὴν ὀλυμπίαν παρὰ τῆς γῆς, αὐτὴν παρειλήφεσαν ἥλιός τε καὶ κρόνος. γνώρισμα δὲ τοῦ κτήματος, κοινός ἐστι βωμὸς ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐν ὀλυμπίᾳ. σύμβολον δὲ καὶ τόδε. τοῦ μὲν ὁ κρόνιος λόφος καλούμενος. τοῦ δὲ ἡ ἦλις μέχρι τοῦ νῦν καλουμένη ἐπώνυμον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο καὶ αὐγείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε μοίρας οὔσης ἡλίου παῖς αὐτοῦ ὤν. Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι λ. Ἐν ἤλιδι δίῃ. τουτέστι θαυμαστῇ. ἱερᾷ. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ ὀλύμπιος ζεύς. οὗ καὶ πανήγυρις περὶ ε' ἔτη χρόνον ἤγετο τὰ ὀλύμπια. ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς ἑλλάδος πάντες. ἔστι δὲ πόλις πελοποννήσου. οἰκήσας δὲ αὐτὴν ἦλειος παῖς ποσειδῶνος καὶ εὐρυπύλης τῆς ἐνδυμίωνος. ἠλείου δὲ ἄλεξις καὶ ἐπειὸς βασιλεύς. ἀφ' οὗ ἐπειοὶ οἱ ἠλεῖοι ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.

Ἠλεῖος, ὁ πολίτης τῆς ἤλιδος. διφθόγγῳ γράφεται. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὔπολις εὐπόλιδος γίνεται εὐπολίδειος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄδωνις ἀδωνίδειος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἦλις ἤλιδος, ἠλίδειος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἠλίειος. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ τῆς ει διφθόγγου, ἠλεῖος. ζήτει εἰς τὸ ἀλφειὸς κανόνα.

Ἡλιάς. τὰ εἰς ας λήγοντα, οὐ θέλουσι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου σχῶσι τὴν ει δίφθογγον. ἐρεσιάς, ἐρυθιάς. στηριάς. ἡλιάς. νηϊάς. κιτιάς. καμειράς. μυριάς, ὄνομα κύριον. πρόσκειται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τὸ νηλειάς, οὐ κατὰ παῖδος τοῦ νέστορος. πρόσκειται καὶ ἀπὸ πρωτοτύπου, διὰ τὸ ξοίτειον, ξοιτειάς. καὶ σπεῖρον, σπει-

Ἥλιος. παρὰ τὸ δῆλος, δήλιος ὁ φανερός. καὶ ζ ἀέλιος ἀποβολῇ τοῦ δ. ὡς διώκω, διωκή. ἰωκή. διωξίππη, ἰωξίππη. ἢ παρὰ τὸ σέλας τὴν λαμπηδόνα, σέλιος. ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔλιος. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ἢ παρὰ τὸ ἅλς ἁλός, ἅλιος καὶ ἥλιος. ἀνιμᾶσθαι γὰρ φασὶν οἱ φυσικοὶ τὸν ἥλιον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα. ὅθεν καὶ ποσειδῶν, παρὰ τὸ τὴν πόσιν ἀναπέμπειν τῷ δαεῖ. ἤγουν τῷ ἡλίῳ. ἢ παρὰ τὸ ἅλις ἅλιος καὶ ἥλιος. ἐπεὶ πρὸς πάντας ἱκανῶς καὶ ἁρμοδίως ἔχει. ἢ παρὰ τὸ ἀλὲς τὸ συναθροισμένον πῦρ. λέγεται γὰρ παρὰ τὸ

ἀολίζω τὸ συναθροΐζω. ὡς Ἐμπεδοκλῆς. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀλισθεὶς μέσσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύει. ἢ παρὰ τὸ ἕλη ὃ σημαίνει τὰς λαμπηδόνας, ἕλιος καὶ ἥλιος. ἠέλιος δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε ποιητικῶς. ὥσπερ αὐτὸ τὸ ἔσκεν, μετὰ τῆς παρὰ παράσκεν. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, παρέσκεν.

Ἡλιάδες. φασὶ τὸν Φαέθοντα πείσαντα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι αὐτῷ τὴν τοῦ τεθρίππου κυβείαν. ἀμελλήσαντα δὲ αὐτόν, καὶ τῶν ἡνιῶν ἐκ χειρὸς πεσόντων, ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ δίφρου. καὶ πεσόντα αὐτὸν τὴν γῆν τελευτῆσαι. τὰς δὲ ἀδελφὰς αὐτοῦ Ἡλιάδας ὀνομαζομένας ὀδύρεσθαι ὁ μῦθος ὑποβάλλει. καὶ διὰ τὴν λύπην μετασχηματισθῆναι πάσας αἰγείροις. κλαιούσας δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τεταγμέναις ἡμέραις ἀφιέναι πολλὰ δάκρυα, ἐξ ὧν φασὶ γενέσθαι τὸ καλούμενον ἤλεκτρον. Ἠριδανοῖο οὗ ποτ' αὐτὰ προχοῇσιν ἐρήμην ἀνὰ νύκτα Ἡλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι Φαέθοντα. κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι, δάκρυ' ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο. Διονύσιος ἐν περιηγήσει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διοδώρῳ.

Ἥλιος, ἡ ἕως, διὰ τὸ ἵεσθαι τὸ ἕως, ἤγουν φέρειν τὸ φῶς. ἕως γὰρ ἡ ἀνατολή.

Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυσοι κλίναι. ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεός, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ καῦσις, καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος ἀνα-

Ἡλιαία, εἰς τὸ ὕπαιθρον προκαθημένων τῶν δικαστῶν. ἢ παρὰ τὸ ὑπαίθριον καὶ ὑπὸ τὸν ἥλιον εἶναι. παρὰ τὸ ἡλιοῦσθαι τοὺς ἐκεῖ ἀθροιζομένους. ἡλιαία, ἡ ἐκ πολλῶν συναγωγή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται. παρὰ τὴν ἁλὸς φωνήν, ἅλις ἐπίρρημα. ἐξ οὗ γίνεται κτητικὸν ὄνομα ἁλιά. καὶ ἀπὸ τούτου ἕτερον κτητικόν, ἁλιαία. ἀφ' οὗ καὶ ἡλιασταὶ λέγονται οἱ ἐκκλησιάζοντες. καὶ ἡλιαστικὸς ὅρκος, ὁ ἐκ συναγωγῆς γινόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἁλίζεσθαι τὸ συναθροίζεσθαι, ἁλιαία καὶ ἡλιαία. ἡλιαία δὲ ἐστὶ τὸ μέγα δικαστήριον Ἀθηναίων, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, ἡ βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἡλιάζεσθαι καὶ ἡλιαστὴς ἀπὸ τοῦ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζειν.

Ἠλίβατος, δύσβατος καὶ ὑψηλὸς τόπος. μέγας, καὶ ἄβατος. Καὶ πέτραι ἠλίβατοι, μεγάλαι καὶ ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ ἀλιτῶ, ἀλιτόβατος. καὶ συγκοπῇ, ἀλίβατος. καὶ ἐκτάσει, ἠλίβατος. περὶ ἧς ἐφ' ἣν οὔτις βαίνων ἁμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει. οἱ δὲ δασύνουσι λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος. ἠλίβατος ὅπου πρῶτον ὁ ἥλιος βαίνει. οὐκ ἐπείσθη δὲ αὐτοῦ ἡ παράδοσις. ἢ ἀλίβατος, ἣν οὐδεὶς προσβαίνει. ἐκ τοῦ θέλω, συγκοπῇ λῶ. καὶ ἀλλὰ ἀλίβατος. ἢ παρὰ τὸ θαλάσσῃ τῇ ἁλὶ βαίνουσα καὶ βεβηκυῖα. Στησίχορος δέ, τάρταρον ἠλίβατον τὸ βαθὺ λέγει. χρυσίοι ἠλίφατον ἀποδίδωσιν ἡλίῳ φαινόμενον. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ. Ἠλιβάτοις κευθμῶσιν, βαθυτάτοις. ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν τῆς βάσεως.

Ἠλίθιος, ὁ ἀνόητος καὶ μωρός. παρὰ τὸ ἅλιον τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ ἅλιος οὖν, ἁλίιος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἀλίθιος καὶ ἠλίθιος. ἢ παρὰ τὸ ἤλιθα ἐπίρρημα. ὁ πάντα χύδην ποιῶν, καὶ ἀδιακρίτως. ἢ παρὰ τὸ λίθος, πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ παρὰ τὴν ἅλα.

Ἤλιθα πολλή, ἀντὶ τοῦ μάλα, ἢ πάνυ πολλή. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀθροίσεως, καὶ σημαίνει τὸ σφόδρα. ἢ ἀθρόως. γίνεται παρὰ τὸ ἅλις ἄλιθα, καὶ ἤλιθα. τάττεται καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως. οἷον, ἐπεὶ χάο ἤλιθα χερσί. τὸ ματαίως.

Ἡλικία. παρὰ τὸ ἕλω, ἧλιξ ἥλικος ἡλικία. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ, πάλιξ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ ἀποβολῇ τοῦ π, ἧλιξ. ἡλικιῶτις ἡλικιώτιδος. ὁ κανών. καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν μεταπίπτει.

Ἠλιτόμηνος, καὶ ἀλιτήμερος. σημαίνει δὲ τὸν ἑπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα, ὥς φησι Καλλίμαχος. Τόν, οὐκ ἔπλησε φέρουσα μήτηρ οἷς ὤδινε μῆνας. τὸ δὴ ἡμαρτηκότα τοῦ καθήκοντος μηνὸς εἰς τὸ τεχθῆναι. ἀλιτεῖν γὰρ τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἁμαρτάνειν. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος τ. Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα. δηλονότι ἡμαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα μηνῶν, ἑπτάμηνος οὖν ἐρυθάς. παρὰ τὸ ἀλίτης, ἀλιτόμηνος. ὡς ποιητής, ποιητοδιδάσκαλος.

Ἧλος. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ μέλλων, ἥσω. ἐξ αὐτοῦ ἧλος, ὁ πεμπόμενος.

Ἠλώνη, πόλις. Ὅμηρος. ὅτι ἐκεῖθεν ὑπὸ Ἡρακλέους ἑάλωσαν οἱ Κένταυροι. καὶ ὑπὸ τοῦ ἥρωος ἐκτίσθη ἡ πόλις. καὶ οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἁλῶναι αὐτούς, Ἀλώνη καὶ Ἠλώνη.

Ἠλύγη, σκιὰν δηλοῖ, ἢ σκοτίαν.

Ἠλυγέτην. τοῦτο ποιητικόν. ὡς τὸ ἥγαιον, τήγαιον.

Ἠλασιβοῦς Ἴβυκος, παρὰ τὸ ἠλάσαι.

Ἠλύσιον πεδίον, τὸ τῶν εὐσεβῶν χωρίον. παρὰ τὸ λυτὰς σωμάτων ἐκεῖ μένειν τὰς ψυχάς. τοῦ α πλεονάζοντος. ὡς τὸ ἀλαλητός ἀσταφίς. ἢ ἐν ᾧ λύονται οἱ τελευτῶντες. ἢ ὅτι οὐ διαλύονται αἱ ψυχαί, ἀλλὰ διαμένουσιν ἀπαθεῖς. ἢ ἐν ᾧ λύουσιν, ὃν δέχονται. ἢ ὅπου οὐ διαλύονται αἱ ψυχαὶ τῶν σωμάτων. ἢ ἀλύσιον, ὅ ἐστιν οὐκ ἀναλυτέον. ἢ παρὰ τὴν ἔλευσιν. ἔνθα οἱ εὐσεβεῖς παραγίνονται. Ἠλύσιον οὖν, ἡ μακάρων νῆσος. λέγεται δὲ Ἠλύσιον, καὶ ἱερὸν πεδίον περὶ Ἔρεβον. οἱ δέ, περὶ Αἴγυπτον, ἠλέσβον. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν.

Ἧμα, τὸ ἀκόντισμα. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ μέλλων, ἥσω, ἧκα, ἕμα. καὶ ἐκτάσει ἧμα. ὡς θέμα, θῆμα, ἐπίθημα. Ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος. καὶ ἡμῶν ὁ ἀκοντιστής. Ὅμηρος Ἰλιάδος ψ. Καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν.

Ἦμαρ, ἡ ἡμέρα. οὐχ εὗρον τὴν ἐτυμολογίαν. ὡς οἶμαι δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμέρα, γίνεται ἦμαρ. κλίνεται ἤματος. ὡς ἧπαρ, ἥπατος.

Ἠμαθίων, υἱὸς Ἠοῦς καὶ Τιθωνοῦ. παρὰ τὴν ἠμαθὶ δοτικήν. τὸ ἀπὸ τοῦ τ ἐκτ. ἠμαθίων, καὶ ἠμαθίων.

Ἠμαθόεις, ψαμμώδης. τραχεῖα. παρὰ τὴν ἄμμον, ἀμαθόεις καὶ ἠμαθόεις. εὔκνημος. ἢ ἀπὸ Ἀμάθου ποταμοῦ παραρρέοντος Πύλου ἠμαθόεντος.

Ἠμάλαψε, σημαίνει τὸ ἔβλαψε. Λυκόφρων. παρὰ τὸ ἅμα βλάπτειν.

Ἤμβροτες, ἥμαρτες. ἀπέτυχες. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει, καὶ τὸ οὐδ᾽ ἔτυχες.

Ἠμεδαπῶν, τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους συγγενῶν, ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. ἰδίων. ἐγχωρίων. αὐτοχθόνων. δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος. καὶ τὸ ποδαπὸς, ποίας χώρας ἢ πατρίδος, ἀντίκειται τῷ ἀλλοδαπῷ.

Ἥμενος, καθεζόμενος. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι, γίνεται ἕημι. τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, ἧμαι. ἡ μετοχὴ, ἥμενος.

Ἡμερίς, Ἡμερὶς ἡ βόωσα. ἄμπελος. κλῆμα τις. εἴρηται διὰ τὸ ἡμερωθῆναι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὑρεθέντος τοῦ καρποῦ τούτου. ἢ ὅτι οἱ Ἴωνες, ὅταν τι τῶν θηρίων ἢ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστήσωσι, τιθασὸν εἶναι φασί. διὸ καὶ τὰς ὑπὸ τινῶν καλουμένας ἀναδενδράδας, ἐπειδὰν ἔκ τινων τόπων ἐρήμων μετενέγκαντες, πρὸς τὴν αὐλὴν φυτεύσωσι, τιθάσους ὀνομάζουσιν, ὡς τῆς ἀγριότητος πεπαυμένας. ἄλλοι δὲ, τὸ ἐξεστηκὸς τοῦ ἀγρίου φασὶ λέγεσθαι ἥμερον. τινὲς δὲ λέγουσιν εἶδος δρυὸς αὐτὴν εἶναι. εἶναι γὰρ τὴν μὲν, ἀγρίδα. τὴν δὲ, ἡμερωτέραν. ἣν καὶ ἡμερίδα προσαγορεύουσιν. ἐναντιοῦνται δὲ αὐτοῖς τὸ Ὁμήρου. Τεθήλει δὲ σταφυλῇσιν. ἢ ὅτι ἄγει τις αὐτὴν ὑπὸ ἐλκύσει ἡμεροῦσαν, καὶ οὐκ ἀντιπαθοῦσαν. μηδέπω δὲ τῆς τομῆς εὑρεθείσης αὐταῖς εἰρηκότων αἱ ἄμπελοι ἀγρίους καρποὺς φέρουσαι. ὡς δὲ εὑρέθη, καθῆραν τὸ, καὶ ἥμερον καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν καρπὸν ἔσχον.

Ἡμέριοι, οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν.

Ἡμέρα, Ἡσίοδος σωματοποιῶν λέγει. Νυκτὸς δ᾽ αὖτ᾽ αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ἐξεγένοντο. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, γίνεται μέρα. ἡ πάντα χρόνον μεμερισμένη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἡμέρα. ἢ ζημέρα, ἡ τὸ ζῆν μέρος ἔχουσα. ἀποβολῇ τοῦ ζ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥμερος, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτὸς φοβερᾶς οὔσης. ἢ παρὰ τὸ ἡμέρους ποιεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἀπολύω. ἢ καὶ ἠὼς εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ἡ ἐκπέμπουσα ἡμᾶς πρὸς πάντα. πλάττουσι δὲ ὅτι ἱμείροντες αὐτῆς οἱ ἄνθρωποι, διατελοῦσιν ἀσχάλλοντες ἐπὶ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός. δασύνεται. τὸ δὲ ἦμαρ, ψιλοῦται. τὸ γὰρ ἀπὸ δασέος μετασχηματιζόμενον, ψιλοῦται.

Ἡμερόκοιτος, Ἡσίοδος. Μή ποτέ σ᾽ ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ᾽ ἕληται. ὁ τὴν ἡμέραν καθεύδων, τὴν δὲ νύκτα ἀγρυπνῶν. τουτέστιν ὁ κλέπτης.

Ἡμερολεγδὸν, τὸ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν.

Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι.

Ἡμεροκαλλές, ἄνθος σπειρόμενον ὡς Δίδυμος φησίν. οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθηναῖοι, ὡς Θεόδωρος ὁ πολμάγης προσαγορεύει ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. λέγεται δὲ ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ πεπλύνθαι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. καὶ ἄλλα δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη.

Ἡμετέρειος, κτητικόν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸ ἡμέτερον. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων. Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν. ὑπάγεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ρειος ἀπὸ τῶν εἰς ρος ἐχόντων τὸ τ, τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. οἷον, ἀβέλτερος, ἀβελτέρειος. ἕταιρος, ἑταιρεῖος. οὕτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέρειος. τῆς προηγουμένης συλλαβῆς ἐχούσης τὸ ε. τὸ νέρτερος νερτέριος, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει φύσει ἐν τῇ προηγουμένῃ τῆς τ συλλαβῇ τὸ ε. ἐνερότερος γάρ ἐστι. παρὰ τὸ ἔραν τὴν γῆν. συγκοπῇ τοῦ ο καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, γίνεται νέρτερος. καὶ λοιπὸν ὡς μὴ ἐχούσης φύσει ἐν τῇ προηγουμένῃ τῆς τ συλλαβῇ, τὸ ε οὐκ ἠκολούθησε τοῦ τύπου.

Ἥμην, ὅτε δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμην. ἀπὸ τοῦ ἕω, ἕημι, ἕεμαι ἧμαι. ὁ παρατατικὸς, ἥμην. ὅθεν καὶ ἐκαθήμην. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑπῆρχον, ψιλοῦται. ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω. τὸ παθητικὸν, ἔομαι μόνῃ τῇ φωνῇ, τῇ δὲ σημασίᾳ, ἀπέλειψεν. ὁ παρατατικὸς, ἠόμην. καὶ συγκοπῇ, ἥμην. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰμί. ὁ παρατατικὸς ἦν. ὁ παθητικὸς ἐν ἔθει ὡς, ἔμαι. ὁ παρατατικὸς, ἥμην. ἀπαγορεύεται δέ. πλὴν εὑρήσεις παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἑλένῃ ἀπαιτήσει. οἷον, Ἐγὼ δὲ προδότις οὐκ ἥμην τέκνου. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἦν. ζήτει.

Ἥμισυς, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἁμαίσος. συγκοπῇ, ἅμισος. καὶ κατὰ τροπὴν, ἥμισυς. ὁ ἅμα ἴσος τινί. ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ὁμοίως ἴσον. ὡς ἵππος, ἱππεὺς παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἶσις, καὶ ἥμισυς. Ὅμηρος Ἰλιάδος ι. Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς. ἡμίσεα, ἥμισα. καὶ ἅμα τῇ συγκοπῇ καὶ ὁ πλεονασμὸς γίνεται. ἥμισα.

Ἡμικύκλιον. τὰ εἰς ιον λήγοντα, ὅταν μὴ ἀπὸ γενικῆς, ἀπὸ δὲ εὐθείας συντίθεται, ἀποβάλλει τὸ ς. βραδύς, βραδυήκοος. ὀξυήκοος. λίβυς, λιβυφοίνιξ. θῆλυς, θηλύμορφος. οὕτως ἀφ᾽ ἥμισυς ἡμικύκλιον. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κατὰ συγκοπὴν ταῦτα [illegible]. ἡμίθεος. ἡμίφωνος. ἡμιμέδιμνον. ἡμίκρανον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. καὶ τὸ ἡμιτύμβιον, τὸ δίκροσσον. ἀλλ᾽ ἐγὼ καὶ ὁ Ἅβρων λέγει ὅτι τὰ εἰς υς συντεθέντα, φυλάττει τὸ υ. τὸ δὲ ἥμισυς, ἐκβάλλει τὴν συλλαβήν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ἡμιόλιος. ἡμιόλιος ἐστὶν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ὅλον ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. καὶ ἡμιολία, τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο λῃστρικὸν πλοῖον. οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλὸν ἐρετῶν ἐστι πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. ἀλλὰ καὶ ἄρτι παίζεις καὶ ἀσελγαίνεις, ὥσπερ ἐκ καρικῆς ἡμιολίας ἀποπεπηδηκώς. καὶ ταῦτα ὑπὸς ἀνδρὸς ἀεὶ τοῖς νόμοις καὶ τὴν δημοκρατίαν βοηθοῦντος.

Ἡμιμέδιμνον. ἡμιμέδιμνον τὸ ἥμισυ τοῦ μεδίμνου. τουτέστι χοίνικας εἰκοσιτέσσαρας. ἡμίεκτον δὲ, τὸ ἐκτὸν μέρος τοῦ μεδίμνου. ἐκ τρεικῆς. ζήτει τρίτον.

Ἡμιδιπλοΐδιον, γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα, ὅπερ ἔλεγον διπλοΐδιον. ἐκ τρεικῆς. ζήτει ἐπίβλημα, ὅπερ φοροῦσιν ὑπὸ τοῖς μηροῖς. ἐκ τρεικῆς.

Ἡμίφωνα, ὀνομάζονται τινὰ τῶν συμφώνων, οὔτε κατὰ τὴν τάξιν ἴσα τῷ μὴ καθ' ἑαυτὸ τόπον τὸ ἡμικύκλιον, οὔτε κράσει τινῶν ὡς ἡμίονος. οὔτε κατὰ τὴν ποσὸν μεταβολὴν, ὡς ἡμίκηρον καὶ ἡμίεφθον κρέας. ἀλλ' ὥσπερ ἡμιθνὴς καλεῖται ὁ ἐγγὺς τοῦ τεθνάναι, οὕτως ἡμίφωνα τὰ ἐγγίζοντα τῶν φωνηέντων κατὰ τὸ φθέγξιν.

Ἡμύω. ἐκ τοῦ μύω, πλεονασμῷ τοῦ η. ὁ δὲ ἡσίοδος, ἀμύοντα χαμάζε εἰ πεδία τοῦ α. καὶ ἐστὶν ὥσπερ τὸ στάφις, ὀσταφὶς καὶ ἀσταφὶς κατὰ πλεονασμὸν, καὶ τοῦ α καὶ τοῦ ο. οὐ κατὰ τροπὴν, οὕτω καὶ τὸ μύω πλεονάζει καὶ τὸ α καὶ τὸ η. ἐπὶ τῇ ἡμύουσιν ἀστάχυσιν. ἐπικατακλίνεται δὲ τοῖς στάχυας.

Ἠνεσχέθην. ἀπὸ τοῦ σχῶ σχήσω, σχήσω, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐσχέθην. καὶ συστολὴ, ἐσχέθην. μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνεσχέθην. ἐκτάσει κατὰ ἀθηναίοις, ἠνεσχέθην.

Ἦν. ἀπὸ τοῦ ἔω, ἔεις, ἔει. ὁ παρατατικὸς, ἔον, ἔες, ἔεν. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ ε, ἦον. κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ω, ἦν τὸ η, ὥσπερ ἦν. ἐπειδὴ τὸ μεῖζον, τὸ ἔλαττον ἀναλίσκει. ὥσπερ τιμέω, τιμῶ. τὸ πληθυντικὸν, ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. τὸ μὲν ἦν ἐγὼ, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, γίνεται οὕτως. ἐστὶν εἰμὶ. ὁ παρατατικὸς, εἶν. τροπῇ τῆς μι εἰς ν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δίδωμι, ἐδίδων. καὶ ἐκτείνεται τὸ ε εἰς η ἀττικῶς. ὡς τὸ ἔμελλον, ἤμελλον. καὶ γίνεται ἦν χωρὶς τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ν λήγοντα, οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν τὸ ἀνεκφώνητον. τὸ δὲ ἦν ἐκ τρίτου προσώπου. ἀπὸ τοῦ ἔω τοῦ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἦκα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε. τὸ δὲ ε, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν ἐλλείψει. οὕτως ἦε, ἦεν. καὶ κράσει τοῦ ηε εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ δὲ ἦεν, οὐδέποτε εὑρίσκεται χωρὶς τοῦ ν. ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστός ἐστι, δηλονότι ἐῶν οὖσα ἡ μετοχὴ ὡς λαβών. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οὐχ ὁμοφωνοῦσιν ἀλλήλοις. τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐγὼ, ἀττικόν ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ δὲ ἦν ἐκεῖνος, κοινὸν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔω. λέγεται δὲ τριχῶς. λέγεται γὰρ ἦν καὶ ἔην καὶ ἦεν καὶ ἤην παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν ὀδυσσείας τ. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' ὀδυσσεὺς ἤην. οὕτω ζηνόδοτος. καὶ ἐν ἰλιάδος λ. ἵνα σφ' ἀγαθὲ ἦνις ἤην. ἦν δὲ μηκιστεὺς λόγος. λυκόφρων, ἀπὸ τοῦ ἔαν κράσει τοῦ εα εἰς η, γίνεται ἦν. τὸ ἦν ἐγὼ πρότερον προ-

σώπου, τὸ δεύτερον, ἦς. καὶ ἐν ἐπεκτάσει, ἦσθα. καὶ ἐστὶν ὁριστικὸν, καὶ οὐ προσγράφουσιν τὸ ι. χθὲς ἦσθα βεβαιῶς, σημαίνει τὸ ὑπάρχω. ὅτε δέ ἐστιν ὑποτακτικὸν, μετὰ τοῦ ι γράφεται. ὅτε δὲ πάλιν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἦσθα, κατὰ συνήθειαν γράφεται ἦσθα μετὰ τοῦ ι. καὶ τὸ ἦς ὅτε μὲν ἐστὶν ὁριστικὸν, οὐ προσγράφει τὸ ι. ὅτε δὲ ὑποτακτικὸν, ἔχει καὶ τὸ ι. ἐὰν ὦ, ἐὰν ᾖς, ἐὰν ᾖ. καὶ κατὰ παρένθεσιν τισὶ συλλαβῆς, γίνεται ἦσι.

Ἠνεμόεσσα. ἐκ τοῦ ἀνεμόεις ἀνεμόεσσα. σημαίνει δὲ τὴν ὑψηλὴν καὶ ὑπὸ ἀνέμων κατα πνεομένην.

Ἤνεικα. ἀπὸ τοῦ ἐνέκω, ἐνέξω, ἤνεκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἤνεικα. καὶ ἤνεγκα κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι, διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων τὸ κ ξ ἢ ψ, μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι. οἷον, ἔκειρα, ἔψηφα.

Ἤνεικα, ζήτει εἰς τὸ ἐνέγκαι. ἔτειλα.

Ἠνίπαπε. καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ. ἀντὶ τοῦ ὕβρισεν. ἐλοιδόρησεν. ἐκακολόγησεν. ἀπὸ τοῦ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἐνέπω, καὶ ἐνίπτω. καὶ κατὰ μέσον διπλασιασμὸν, ἐνίπαπω, καὶ ἠνίπαπον. ἰστέον ὅτι παρακείμενός ἐστιν. ὁ γὰρ ἐνεστὼς, ἐνίπτω ἐστί. κυρίως τὸ διὰ λόγων ἐπιπλήσσω. ὁ μέλλων, ἐνίψω. ὁ παρακείμενος, ἤνιφα. ὁ μέσος, ἤνιπα. καὶ ἐπεκτάσει τῆς πα συλλαβῆς, γίνεται ἠνίπαπα.

Ἦνις. ἦνις ἠκέστας. ἐνιαυσιαίας βοῦς, ἥνις παρὰ βοῦς. νέας. καὶ βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον. ἐνιαυσιαίαν. νέαν. ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ἀφ' οὗ παρώνυμον, ἔνις. καὶ κατὰ ἔκτασιν, ἦνις. κλίνεται ἤνιος. ὡς ὄφιος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἤνιες. καὶ ἐν συναλοιφῇ, ἦνις. καὶ ἡ αἰτιατικὴ, ἤνιας καὶ ἦνις, τὰς ἐνὸς οὔσας ἐνιαυτοῦ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ ἡλικίαν βοὸς τάττουσιν, ὡς τὸ μόσχος καὶ ἡ πόρτις καὶ ἡ δάμαλις. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἐπὶ βοῶν μόνον τάττει τὴν λέξιν. ἢ κατὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ α στερητικοῦ, ἵν' ἡ ἄνηνις ὁ μηδέπω ζευχθεὶς, καὶ ἡνία δεξάμενος. ἠκέστας δὲ, ἀντὶ ἀδαμάστους. ἀκεντήτους. ἀκεντρίστους. ἀνοχεύτους. παρὰ τὸ κεντῶ βαρύτονον. ὁ μέλλων, κένσω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέκεσται. κεστὸς καὶ ἀκεστὸς. καὶ θηλυκὸν, ἀκέστη. ἀκέντητος βοῦς. καὶ τροπῇ, ἠκέστη. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἠκέστας. ἢ ἀπὸ τοῦ κένσω κεστός.

Ἡνία, λῶρα. χαλινοὶ. παρὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ν. ἔνωσιν. ἑνοῦται γὰρ δι' αὐτῶν τὰ ὑποζύγια. ἢ ἐκ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ ἀνίεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνύω, δι' ἧς ἀνύομεν τοὺς ἵππους πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. ἢ παρὰ τὸ εἴσεμος, ἐνία καὶ ἡνία. ἢ παρὰ τὸ ἡνύκσω μέλλοντα.

Ἡνίοχος, κυρίως ὁ τὰς ἡνίας ἔχων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παραβάτου. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἔχω γινόμενα, εἰ μὲν τὸ ου διφθόγγῳ παραλήγεται, προπαροξύνεται. πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷ κλειδοῦχος, καὶ τὰ ὅμοια. εἰ δὲ παραλήγεται τῷ ο, προπαροξύνεται. οἷ αἰγίοχος. λιμενίοχος. ἐκ τοῦ ἀνύω, ἀνύον καὶ ἡνίον. διὰ γὰρ τῶν λώρων τῶν ἵππων, ἀνύομεν τὰς ὁδούς.

Ἥν, ἀντωνυμία. ἔστι δὲ διαλέκτου ἰδίου δωρικῆς. συστέλλεται γὰρ αὐτὴν καὶ ὀξύνεται. αἱ ἀντωνυμίαι γὰρ ἡνίκα μεν

ὁρισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ. Ἠμῖν δὲ τόδ' ἔφημι. καί, Ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι. ὅτε δὲ ἀπολύτως ἔχει τὸ σημαινόμενον, ἐγκλίνεται. Ὄφ' ἡμῖν ἑκάεργον. Σὺν δ' ὕμιν δαῖτα ταράξῃ. Εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε.

Ἤνοψ, ὁ λαμπρός. ἢ ἤνοπι χαλκῷ. λαμπροτέρῳ. παρὰ τὸ ὄπτω, ὄψω, ὄψ. καὶ συνθέσει, ἔνοψ καὶ ἤνοψ, ἐν ᾧ ἔστιν ἐνοπτρίσασθαι καὶ ἰδεῖν. παρὰ τὸ αὐτὸ ὁρᾶν τοὺς ὦπας. λαμπρὸς γάρ. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔψω, ἔψ, καὶ ὄψ. ὡς κλέπτω, κλέψ, κλόψ, καὶ κλώψ. καὶ βλέψω, βλέψ, βλόψ, καὶ βλώψ. καὶ ἰδίως τὰ παρὰ τὸ ὄψομαι ῥηματικὰ ὄντα, τὸ ω ἔσω ἔχει. οἷον, τύφλωψ, κύκλωψ. δύναται οὖν καὶ τὸ ἤνοψ χαλκὸς εἶναι, παρὰ τὸ ὄψ ὅ ἐστι τὴν φωνήν. φωνητικὸς γὰρ παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μετάλλων.

Ἠνορέη, ἡ ἀνδρεία. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀνήρ. τὰ γὰρ [illegible] ἀπὸ τοῦ ἀνήρ χωλὸς ἀνήρανέρος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εὐήνωρ. ἀφ' οὗ παράγωγον ἐν τύπῳ τῇ θηλυκοῦ τὸ ἠνορεία καὶ εὐηνορεία. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἠνορέα, καὶ εὐηνορέα. τὸ δὲ εὐήνωρ, ἀπὸ τοῦ ἀνήρ. ὅπερ συντιθέμενον, τρέπει τὸ α εἰς η, καὶ τὸ η εἰς ω. τὸ γὰρ εὐφάνωρ, καὶ νικάνωρ, διεστάλησαν. ἔδει γὰρ εἶναι εὐφήνωρ καὶ νικήνωρ.

Ἤνυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὅθεν διανύεται ἡ τροφή, ἤγουν διέρχεται. ἤγουν διανύεται καὶ πέττεται. οὐδὲ γέγονε τελεσθὲν ὅσον ἡ γαστήρ. ἤνυστρον. ἐχῖνον. καὶ κεκρύφαλον.

Ἦτορ. καὶ διπλοῦς ἦν τε ὁ θώραξ, ἄνω καὶ κάτω ἐντρικνίμα. ὑπέκειτο. ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ θώρακας ἐφόρουν. ἕνα μὲν ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃς καὶ κυρίως θώραξ. ἄλλον δὲ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἄχρι τῶν γονάτων, ὃς ζῶμα ἐκαλεῖτο. οὕτως ἠκολουθήκαμεν εἰς τὸ ἑξῆς ὡς κύπτειν εἰς γῆν. τὸ δὲ ἦν τερπνοῦ χεῦρον. ἐγὼ δέ φημι οὕτω γεγονέναι. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι καὶ ὑπάρχω, παράγωγον ἔημι. ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ὁ μέσος, ἕμην. τὸ δεύτερον, ἕσο, ἕτο. τὸ ἑῖρημα τῆς ἐν προθέσεως, ἔνετο. εἶτα πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ἐκτάσει, ἦντετο.

Ἦπαρ, παρὰ τὸ ἐπείρεσθαι καὶ κεκυρτῶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐφέλκειν τῶν σωμάτων καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα. ἢ παρὰ τὸ ἑταιρεῖσθαι ἧπαρ, καὶ ἧπαρ. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι, ἥδαρ καὶ ἧπαρ. δι' αὐτοῦ γὰρ εὐφραινόμεθα. καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ τῆς ἐπιθυμίας ἔγκειται.

Ἠπανία, ἀπορία. σπάνις. ἀμηχανία. ὡς κόνις κονία, οὕτω σπάνις σπανία. καὶ ἀποβολῇ καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ, πενία. καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπενία. ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀποροῦσιν. ἵν' ᾖ ἀεργασία κυρίως. κατὰ ἀνάθεσιν τοῦ α εἰς τὸ η. ἢ ἀπὸ τοῦ αἰνῶ βαρυτόνου τὸ λαμβάνω, ὅπερ αἰνύω καὶ ἀπαινύω καὶ ἀπαίνυμι παράγωγον. ἀπαίνω οὖν ἀπανῶ ἀπανίζω, ὡς κυρῶ κυρίζω. καὶ ὁ παρατατικὸς ἤπανιζον. ἐξ οὗ ἠπανία. ὁ γὰρ μὴ λαμβάνων σπανίζει.

Ἠπεδανός, ἀσθενής, ἀδόκιμος, ἀκαί [illegible] ... βάνων σπανίζεται. θηρὸς. ἀσθενῆς. παρὰ τὸ πέδον ὅ ἐστι τὴν γῆν πεδανός. καὶ κατὰ στέρησιν, ἀπεδανός. ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀσθενής. ὁ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀναστῆναι. ἢ ἐν τῇ γῇ στῆναι δυνάμενος διὰ ἀσθένειαν. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἔμπεδον. βέβαιον. καὶ ἰσχυρόν. τὰ γὰρ ἐπὶ τοῦ πέδου βεβηκότα, καὶ ἑδραῖα.

Ἠπεροπευτής, ὁ ἀπατεὼν καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἡμερόω καὶ τὸ ἠπῶ, ἡμεροπευτής. ὁ ἡμεροῦν ὀπὶ χρώμενος. ὁ διὰ τῆς ἡμέρου ὀπὸς ὅ ἐστι φωνῆς ἀπατῶν. ἢ ἠπεροπευτής τις ὤν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, ἀπεροπευτής. ὁ διὰ τῆς φωνῆς ἀπατῶν καὶ πείθων τὰ γύναια, ὅ ἐστι προσκαλούμενος. τὸ γὰρ προσκαλεῖσθαι τὰ γύναια ἠπεροπεύειν ἔλεγον. ἀριστοφάνης. παρὰ μὲν ἴσως σου κατὰ τῶν τιτθίων ἐφαπτέσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω γίνεται ὄψ ὀπός. ὡς φλέψ φλεβός, καὶ ἔχω ὁ χάσκω. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ καλόν. ὁ καλῷ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶν τινά. ἢ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ περὶ πλεονάζοντος συνδέσμου, ἀπεροπεύς. ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν. οἷον, Ἀτὲ μὲν καὶ ἐπίκλοπον ἀπεροπῆα. καὶ παρὰ ἀνακρέοντι. βούλεται ἀπεροπὸς ἡμῖν εἶναι. καὶ θηλυκόν, ἀπεροπίς. κἄπως, οὐδὲ προσλαλῆσαι ἡμῖν θέλων. ἢ ὁ ἀπρόσβλεπτος καὶ οὐδ' εἰς ὄψιν ἐλθεῖν θέλων. ἀπεροπάς οὖν, καὶ ἠπεροπάς. Ἠμος δ' ἠπεροπῆας ἀπεπλοίησαν ὀνείρους ἠέλιος ἀνασχών. ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ ἠπεροπῶ ἠπεροπεύω. καὶ ἠπεροπεύς.

Ἤπειρος, ἡ γῆ. ἀπειρός τις οὖσα, ἡ μὴ ἔχουσα πέρας ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων. αὗται γὰρ εὐδιέλεγκτοι εἰσὶ καθὸ περιμετροῦνται εἰσὶ τῇ θαλάσσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἡ Ἑλλὰς ἀπέραντος οὖσα γῆ. οἷον, Ἐριβώλακος ἠπείροιο. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ. Ἐκ δὲ πύργου βὰς ἵσταθ' ὅσος ἠπειρόνδε. δεῖ τοῦ μὲν ἀπειρηθεῖσα γένεσθαι γὰρ αὐτὴ. ἢ τὸ ἠπειρόθεν. καὶ δῶδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι. καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν αὐτῆς, Οἵ δ' ἤπειρον εἶχον.

Ἠπίαλος καὶ ἠπιάλης καὶ ἠπιόλης. σημαίνει τὸν ῥίγοπύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμωμένοις ἐρχόμενον. ὡς ὅμηρος. καὶ οἱ πλείους, ἠπιόλης λέγουσι διὰ τοῦ η. πλὴν διαφόρως ἔχουσαι τῇ λέξει. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἤπιος. ἐπαχθής γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ πέμπεσθαι ἀπὸ τοῦ σώματος. ἀπίαλος, ἀπὸ τοῦ ἀπιέναι. ἢ ὃ ὀφείλων ἀπιέναι. ὁ δὲ ἀλκαῖος ἐπίαλον αὐτὸν ἔφη. ἀπὸ λαώνιος δὲ φησὶ τὸν ἐπιάλτην, ἠπιάλην καλεῖσθαι. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ α εἰς ο, ἠπιόλην.

Ἤπιος. οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ ἀσκληπιός. ἢ ἀπὸ τῶν πόνων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος. ὡς καὶ γυναῖκα παραδίδωσιν ἠπιόνην θέλει ἐν αὐτῷ γενέσθαι γίνεσθαι. παρακειμαι. δικτίων, ἐν ὑπομνήματι λυκόφρονος. ἢ ἤπιος ἐστὶ κυρίως τοῦ λογισμοῦ. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἤπιος. ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν καὶ μὴ πάθει. ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ διὰ λόγου προσηνὴς καὶ πρᾶος, καὶ ἠπιότατος. ὁ ἐν λόγοις πρᾳότατος καὶ ἥσυχος.

Ἠπιόδωρος, ἡ τοῦ ἕκτορος μήτηρ ἑκάβη. ἢ τὰ προσηνῆ καὶ ἡδέα δῶρα παρέχουσα κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

Ἦπου. τοῦ γὰρ δὴ χειμῶνι γίνου ὡς πατὰ ἱροδοτε. Ἦπου ἀπώξεν μελάγ καν ἔθαυμασα. καὶ ὅμηρος. Ἦπου καγχαλόωσιν. ἀνόντως δή. ὅτε δὲ ὑποτέτακται, ἀντὶ τοῦ ποιίδαι δὴ ἔρι προκαλέω. ἀντὶ ποσιδαῖ δὲ διχῶς. ὅτε μὲν οὕτως. Εἰ δὲ μὴ πιστεύω τῷ δὲ ὅτι, ἢ που

πιστεύσαι μᾶλλον τῷ θεράποντι. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ γύναιον. ὅτι ὁ θεράπων γέγονεν ἐπίμονος πιστός, ἢ παρὰ τὸ ὁ δεσπότης αὐτοῦ ἀνάγκη πιστός. βαρύνεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλῶν πλείον. καὶ ἐπὶ τῶν ἴσως σχεδὸν

Ἠπύη, ἡ φωνὴ καὶ κηρύσσειν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω. παράγωγον, ἐπύω, ὡς πλήθω πληθύω. καὶ γίνεται τὸ ε εἰς η, ἠπύω. ἐξ οὗ ἠπύτης ὁ μεγαλόφωνος καὶ κρακτικός.

Ἠπύτην, ὄρος Θράκης. ὅτι πρωτεὺς διὰ τὸν φόνον τῶν παίδων ἀναβὰς ἐπὶ τὸ πῦρ, ἠπύε τοὺς θεοὺς αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον ἀποκαταστῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἠπῦσαι, ἠπύτην.

Ἥρα, ἡ θεός. ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἐστίν. ὥσπερ γὰρ πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, οὕτως ἀὴρ, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἥρα. ἢ ὅτι ἥρεα αὐτὴν ἔτεκεν. ὥσπερ γὰρ ᾔσθετο ὁ κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ παιδίον. ἢ ὅτι παρὰ τοῦ κρόνου ἥρεα ἐπεπλωνομένη, ἀπὸ τύχης παρέταξε ἐκτεῖ τὴν ἥραν. τὸν δὲ Δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ κρόνος ὡς ᾔσθετο παρὰ τὸ πορεύεσθαι, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν παῖδα. ὡς δὲ εἶδον, ἐκέλευσαν ἆραι καὶ ἐκτρέφειν. οἱ δὲ κρῆτες, τὸ ἆραι ἧραι φασί. καὶ ἥραν ὠνόμασαν αὐτήν. ἢ παρὰ τὸ ἔραν. ἐστὶ δὲ γαμοστόλος θεόν. ὡς τὸ, Ἥρη μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν. εἴρηται καὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπικουρίαν.

Ἠράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω ἐστίν. ὡς περάζω, ἐπεράσθην. καὶ πελάζω, ἐπελάσθην. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἐρᾷς ἐστίν. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐράθην. ὡς φυρῶ, φυρᾷς, ἐφυράθην. μακροῦ ὄντος τοῦ α. ἐκ τοῦ βοῶ ἤτε χυλολογία.

Ἡρακλῆς, ὁ ἥρως. οὐ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἥρας τὸ κλέος ἐσχηκέναι ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἥρας ἀκλεᾶ εἶναι. ὅσον γὰρ κατὰ τὴν ἥραν ἄδοξος ἦν. μικροῦ γὰρ αὐτοῦ ὄντος, ἐπ' αὐτὸν ἔπεμψεν ἥρα δράκοντας ὀφείλοντας ἀνελεῖν αὐτόν· οὓς περ αὐτὸς ἐφόνευσεν. ἢ παρὰ τὴν ἱερὰν καὶ τὸ κλέος. ὁ ἐν τῇ [illegible] ἔνδοξος. ἢ ὅτι εὐκλεὴς ἐγένετο τῆς καλουμένης ἐν τῷ καιρῷ γίγαντος τοῦ πολέμου, ἀνώνυμον ἔχοντα τῶν γιγάντων πυρίπνοον ἐπὶ τοῦ χόρτου ἥρας φονευούσας, ἡρακλῆς ὠνομάσθη. ἄλλοι δὲ παρὰ τὴν ἥραν τὴν σημαίνουσαν τὴν μετὰ τῆς ἐπικουρίας χάριν καὶ τὸ κλέος, γέγονεν ἡρακλῆς. πρὸ τούτου γὰρ ἀλκείδης ἐκαλεῖτο. ἀλλ' ἐκ τοῦ παραβοηθεῖν, ἐκλήθη ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμὸς δηλοῖ λέγων, Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. καὶ ἀπὸ τῆς ἥρας ἔστι τὸ δαίμονα καὶ τὸ κλέος, ἐστὶν ἡροκλῆς, ὡς ἡρόδοτος. ἡρόφιλος. καὶ ἀπὸ τοῦ ἡροκλῆς, γίνεται ἡρακλῆς κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς τὸ συνεσταλμένον α. ὡς ἐπὶ τοῦ ποδάνιπτρα, ποδόνιπτρα. ἢ ὅτι ἥρα τὰ τοῦ κλέους, καὶ τῇ ἥρᾳ ἐστίν. ἀλλ' ἐστὶν ἐπειδὴ ὅτι ἀπὸ τῆς ἥρας καὶ τοῦ κλέους ἐστί, διὰ τοῦτο μὴ ὀξύνεται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ης ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀδιαίρετα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν τόνον τοῦ ἁπλοῦ. οἷον, λῃστής, ἀρχιλῃστής. δυνάστης, μισοδυνάστης. εὑρετής, ἐφευρετής. χωρὶς τοῦ κριτής, καὶ ἀληθής. ταῦτα γὰρ ἐν τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. οἷον, ἀγωνοκρίτης. φιλαλήθης. ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἶπε, διὰ τὸ κρής, ἐτεόκρης. καὶ γύης, ἑτερόγυης. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. οἷον, χθών, αὐτόχθων. θρᾷξ, σαμόθραξ. παῖς, εὔπαις. χωρὶς τοῦ πτώξ, πολυπτώξ. οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ ποσειδῶνος ὑποδμώς. παρέλκουσαν γὰρ ἔχει τὴν ὑπὸ πρόθεσιν. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι τῷ λόγῳ τῶν κυρίων ἐβαρύνετο. τὰ γὰρ εἰς ης κύρια, ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν. καὶ ἢ βαρύνονται, ἢ περισπῶνται, χωρὶς τῶν παρασεσημειωμένων. εἰσὶ δὲ ταῦτα. εὑρετής. εὐμενής. εὐσεβής. εὐτυχής. εὐπρεπής. ἡμαρτής. διοτρεφής. ψευδής. καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθους, καλοείτης. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κριτὴς μετὰ προθέσεως, ὀξύνεται. οἷον, προκριτής. παρακριτής. ὑποκριτής. μετὰ ὀνόματος δὲ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, δικαιοκρίτης. ἀναβιβάζει δὲ ἐπειδὴ παράλογός ἐστιν ἐν αὐτῷ ἡ ὀξεῖα τάσις. ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι, ἐπειδὴ τὰ εἰς της δισύλλαβα φύσει ἀρσενικὰ βαρύνονται. οἷον, δότης. πότης. κράτης. ψάλτης. φύσει δισύλλαβα εἶπε, διὰ τὸ λῃστής. τοῦτο γὰρ ἀπὸ τρισυλλάβου τῆς ληΐστης. ἀρσενικά, διὰ τὰ θηλυκά. ἐπεὶ οὖν τὸ κριτὴς παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν ἐν τῇ συνθέσει τὸν ὀφειλόμενον τόνον ἀναδέχεται. τὸ δὲ ἀληθής, ἀνεβίβασε τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει. ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ηθης σύνθετα ὀνόματα βαρύνεται. οἷον, ἦθος, εὐήθης. συνήθης. κακοήθης. τούτοις συνεξηκολούθησε καὶ τὸ φιλάληθες. πανάληθες. τὰ εἰς της ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικήν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἶεν μετοχικά. ὑφάντης. ἀγύρτης. εὐφάντης. τὸ δὲ ἐκόντης, ἐθελοντής, μετοχικά. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ὀξύνεται τὸ καθαρτής. ἀμυντής ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ. φαιδρυντής. ποικιλτής. καλλυντής. πραϋντής. ὅτι οὐκ ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν. τὰ γὰρ εἰς της λήγοντα ἀρσενικὰ καθαρὸν ἔχοντα τὸ τ, βραχείᾳ παραληγόμενα ὑπὲρ δισυλλαβὰς βαρύνεται καὶ ἁπλᾶ ὄντα. οἷον, ἰζιβάτης. ἀρέτης. ἐργάτης. σεσημείωται τὸ εὑρετής. τὸ μὲν φιλυριστής, λεπιστής, χλευαστής, ὀξύνεται, ὅτι οὐ καθαρὸν ἔχει τὸ τ. τὸ ἀθλητής, μαχητής, μαθητής, ὅτι οὐ βραχεῖαν ἔχει τὴν

Ἡράκλεες, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. ἡ παραλήγουσα. ἐπὶ τοῦ θαυμασμοῦ. λουκιανός. ἡράκλεες. χρυσοῦς αὐτῷ ὅμηρος. ἔστι δὲ κλητικὴ συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ ἡράκλεες τοῦ ἐντελοῦς. ὁ κατὰ συγκοπήν, ἐστὶν Ἡράκλες χαλκεόζονε. βίης ἡρακληείης, ὡς ἰφικληείης. ἀπὸ τοῦ ἡρακλῆς, γίνεται ἡρακλέος κτητικόν. τὸ θηλυκόν, ἡρακλείη. ἡρακλεία χείρ. καὶ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ η πρὸ τῆς ει διφθόγγου, ἐστὶν ἡρακληείη. τὸ γὰρ η, οὐδέποτε μετὰ τὴν ει δίφθογγον πλεονάζει, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς. μᾶλλον δὲ μετὰ τὸ ι πλεονάζει.

Ἤραθεν. παρὰ τὸ ἔραν, ἐστὶν αἴρα. ζεῖ πολλάκις τὸ ηθεν. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἤραθεν.

Ἦρανος, βασιλεύς, ἢ βοηθός. παρὰ τὴν ἥραν τὴν μετὰ τῆς ἐπικουρίας χάριν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρως, ἔρανα καὶ ἤρανα. ὅμηρος. Ὦ μέν μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ἐράσμια καὶ καταθύμια. τοῦτο δὲ τὸ ἐπιήρανα κατὰ συγκοπὴν ποιεῖ τὸ ἐπίηρα. ἀπὸ γοῦν τοῦ

ἐρῶ, ἐράνου. ὡς κόπτω, κόπανον. πέπτω, πόπανον. ἔχω, ὄχανον. καὶ ἠρανος, ὁ ἐράσμιος.

Ἠρᾶς, ὄνομα κύριον γραμματικοῦ. οὐ φέρει ἀμείβοντας καὶ εἴρηται παρωνύμως. ἀπὸ τῆς ἥρας, ἥρεος. καὶ ἐν συναιρέσει, ἠρᾶς. ὡς βορᾶ, βορέας. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ συναιρέσει, βορρᾶς. Ἡραῖον τεῖχος, χωρίον ἐν Θρᾴκῃ. ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη. Ἠρδάλωσε· φιλημοσύνῃ Αἰγύπτιος θοιμάτιον ἠρδάλωκέ μου, ἀντὶ τοῦ ἠσβό-

Ἠρεμία, ἡ ἡσυχία. ἀπὸ τοῦ ἤρεμος, ⟨λωσεν. ἐμόλυνεν. ἠρεμία. ὡς ἥσυχος, ἡσυχία. ἔστι δὲ ἔρημος ἐρημία. καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν, ἠρεμία. ἢ ἀρεμία, καὶ κατὰ συγγένειαν καὶ τροπὴν, ἠρεμία. Ἠρέμα, ἡσύχως. ἀπὸ τοῦ ἀρέμας. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἠρέμα.

Ἠρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν Ἄργει ἥρας. ἀπὸ τῆς ἥρας. ἢ παρὰ τὸ ἀρύσσω μέλλοντα. ἀρυσίδες, αἱ ἀρυόμεναι τὰ

Ἤρινον, σημαίνει τὸ ἔσχιζον. ἡσύχιος. Ἤρινον χθό- ⟨λουβάνα Δίαν. Ἤρεον. ὑπήρεον, ὑφήρουν. ἐλάμβανον. ἀπὸ τοῦ αἱρέω, αἱροῦμαι. καὶ δασύνεται.

Ἠρήκαμεν, ἤρημεν, διὰ τοῦ κ δευτέρου. ἡρωδιανὸς περὶ πα-

Ἤρηρει. ἀπὸ τοῦ ἐρείδω. ⟨θη.

Ἠριγένεια, ἡ τὸ ἦρι ἢ τὸ πρὸ ὄρθρου γεννῶσα ἡμέρα. ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη. ἀπὸ τοῦ ἦρι καὶ τοῦ γένω.

Ἠρι μάλα, ὄρθρου πάνυ. τὸ πρωΐ. ἔωθεν. ἀπὸ τοῦ αἱρεῖσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ δὲ ἦρι, ὀνοματικὸν ἐπίρρημα. ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος ἀέρι. καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἦρι. τὸ δὲ ἀέρι, καὶ διὰ τοῦ η φησὶν ὁ ποιητής. Ἠέρι γὰρ κατείχετο. Ἦρος. ἐκ τοῦ ἔαρ ἔαρος, κατὰ κρᾶσιν ἦρος. τὸ δὲ ἔαρ, ἐν συναιρέσει γίνεται ἦρ.

Ἠρία, καὶ ἠρία. ὁ διάφορος τόνος, διάφορον ποιεῖ καὶ τὸ σημαίνειν. προπαροξυτόνως, σημαίνει τὰ ἔρια. καὶ κατ' ἔκτασιν, ἤρια. παροξυτόνως δὲ, τοὺς τάφους. παρὰ τὴν ἔραν. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδηρώματα χαλκώματα χρώμενοι. ἢ παρὰ τὸν ἀέρα, ἤγουν τὰ ἐπικείμενα σκότῳ τοῖς τεθνεῶσι. θεόκριτος. Καὶ ἠρία κεκμηκότων. καὶ καλλίμαχος. Τίνος ἠρίον ἵσταται τοῦτο. Ἠρία, αἱ πύλαι. ἀθηναῖοι διὰ τὸ τοὺς νεκροὺς ἐκφέρεσθαι ἐκ τούτων τὰ ἠρία, ὅ ἐστι τοὺς τά-

Ἠρίννα, ἡ ποιήτρια. εἴρηται παρὰ τὸ ἔρωτα. ⟨φοις. ἡ ἐρασμία. ἢ παρὰ τὸ ἔαρ. Ἦρο, σίτου. ἀπὸ τοῦ αἴρω. τὸ δὲ παρήρθη δὲ κάρη, οὐκ ἔχει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ

Ἤρυλλος, ὁ ἡρακλῆς ὑποκοριστικῶς. ὡς ⟨ἀερθῶ ἐστιν. ἀριστοκλῆς, ἀρίστυλλος. Ἠρόπτω, σημαίνει τὸ κόπτω.

Ἠρόμην. τοῦ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφιζόμην. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἴρομαι, ἠρόμην. ὡς αἰσχύνομαι, ᾐσχυνόμην. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἠρώτων, οὐκ ἔχει τὸ ι. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ. ἔρομαι, ἠρόμην. Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρῶτοι γενόμενοι ἄνθρωποι. οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες. ἥρωας δέ φασι κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς. ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως. διαλεκτικοὶ γάρ. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν ἡσίοδος. Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν. ἢ ἀπὸ τῶν

ἐρώτων. διὰ γὰρ ἐρώτων γὰρ θείων ἐγένοντο. ἀπὸ τῆς ἐράσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν. οἱ γὰρ θεοὶ, θνηταῖς γυναιξὶ συνερχόμενοι, ἐποίουν τὸ τῶν ἡρώων γένος. ἥρως. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἢ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κου-

Ἠρύγγιον, λεπτόφυλλον κάρφος ἀκανθῶδες, ὅπερ αἱ ⟨φίζω. αἶγες τοῖς στόμασι φέρουσιν ἐσθίειν ἐπιτιθέμεναι. Ἠραία, ἄκρα οὕτω λεγομένη κατὰ τὴν ἀντικρὺ χαλκηδόνος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἠερίαν φασὶ, κακῶς. ἄλλοι δὲ ἠρίον, μυθοποιοῦντες ὡς ἐκεῖ σκάψαντες καὶ ὀρύξαντες τάφους, χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ. πιστέον δὲ μᾶλλον τῷ βιθυνῷ δημοσθένους ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ. ἔστι δὲ πρὸ πάροιθεν κλυτῆς χαλκηδόνος ἄκρη ἠραία. φαίνεσκεν ἰδεῖν βαθυδινέα πάντῃ ἔμμεναι. ψαμμώδης δέ καὶ οὐ βαθείας ἀπὸ θαλάσσης. ἔνθα θοὰς νῆας ἤγον διόμενοι σκέπας εἶναι ἀπ' ὀφρύος ὅρμοιο. κακῶς δὲ ἐνεκύρσαν ἐτοίμως. Ἡρωδιανός, ὀξυτόνως ἐστίν, ἀπὸ τοῦ ἥρωι. κλίσις καὶ οὐκ ἀπὸ κο-

Ἡρώδης, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐπειδὴ ἥρως, ⟨πτικ. ἥρωος, ἥρωϊ. καὶ γίνεται ἡρωΐδης. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὸ ῳ δίφθογγον, ἡρῴδης. καὶ ὁμοίως. τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ, θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ δ ἢ τὸ ι ἢ τὸ α. οἷον πηλείδης, πηλιάδης. μηνώδης.

Ἡρωδιανός. ἀπὸ τοῦ ἡρώδης, γίνεται ἡρώδιος, καὶ ἡρωδιανός. ὡς ἀπὸ τοῦ εὐτυχὴς, εὐτύχιος, εὐτυχιανός. τὸ α μακρόν. διατί. τὰ διὰ τοῦ ανος ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, ἐπεκτεταμένον ἔχει τὸ α. ἀδριανός. σεβαστιανός. ἰουλιανός. τὸ ἑανός, οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, χωρὶς τοῦ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν συσταλῇ. ἐπειδὴ παρά τισι νεωτέροις ποιηταῖς τὸ ἰουλιανὸς συστέλλει τὸ α. χωρὶς τοῦ ὠκεανός, ὃ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. Ἡρῷον, τὸ καλούμενον ἔπος, ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὑμνήσεν ὅμηρος. ἢ παρὰ τὸ ἔρα τὴν γῆν, ἐπειδὴ ἀρχαιότερα ἐστὶ τῶν στοιχείων. ἀπὸ γοῦν τῆς ἀρχαιότητος, ἐρῷον καὶ ἡρῷον. Ἐν δ' αὐτοσχέδιος ὁ ἐκβοιζηνος ἱπ πολύτρος συνελκύσας τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ χεῖλος δακὼν, καὶ κάτω κύψας ὡς ἡρῷον ἡμᾶς ἄφθογγος παρέχεις. Ἡσίοδος, ὄνομα κύριον. ὁ τὴν αἰσίαν ὁδὸν πορευόμενος. ἔργα γὰρ καὶ ἡμέρας ἔγραψε πρὸς τὸ τοῦ βίου ἐργάσασθαι, καὶ νομοθετῆσαι. ἢ ὅτι ποσῶς ἐβάδισε. συνέτυχε γὰρ ταῖς μούσαις καὶ οὐχ ὡς θάμυρις διετέθη. ὅθεν καὶ ποιητὴς ἄριστος. παρὰ τὸ ἵσω μέλλοντα, καὶ τὸ ὁδός. τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντα συντιθέμενα, γέ παρὰ τὸ ω δεῖ. μνήσω, μνησίθεος. στήσω, στησίχορος, οὕτως ἥσω,

Ἡσσῶν, ὁ ἐλάσσων. ἀπὸ τοῦ ἧκα ἥκιστος, γίνεται τοῦ ⟨ἡσίοδος. κριτικὸν ἡκιστότερος. ὁ δεύτερος τύπος, ἡκίσσων. καὶ ὀλίγος, ἥσσων. καὶ ἀττικῶς, ἥττων. ἢ ἀπὸ τοῦ ἧκα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥκιστα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδιστ. οἱ γὰρ ἐν ἡδοναῖς καταγινόμενοι, πολὺ ἑαυτῶν ἀσθενέστεροι. Ἧσθαι, τὸ καθέζεσθαι. ἐκ τοῦ ἑῶ, ἕημι. ὡς κέω, κίημαι. τὸ παθητικὸν, ἕεμαι, ἧμαι. ἧσαι, ἧται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἧσθαι. ὁ παρατατικὸς ἥμην, ἧσο, ἧστο. Ἀλλ' ἀκέων δὴ ἧσο. κουχέζων πολλὴν χρόνον ἐκαθέζετο. ἰλιάδος α, καὶ ἰλιάδος γ. Ἧστο παρ' αὐτὴ ἰοῦσα. ἔστι δὲ προστακτικὸν

χρόνου ἐν ἐσθῆτος καὶ παρὰ τὰ πίνου. ἐκ τοῦ ἰκμῆ. ἢ παρὰ, ἀντὶ τῆς πρός. καὶ σημαίνει τὸν πλησίον καὶ ἐγγύς.

Ἡδείην, εὐφρανθείην. ἀπὸ τοῦ ἥδω.

Ἧσον, τὸ ἡδύ. ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσομαι, ἧσαι, ἧσον. Ὅμηρος. Ἧσαρ δ' ἀμυδὶς ἡδύ πω τὴν πίνων.

Ἥσυχος. παρὰ τὸ ἥδω, ἥσω, ἥσυχος. ἡδὺ γὰρ ἡ ἡσυχία.

Ἥσκειν. Ἥσκειν ἔρια καλά. ἀντὶ τοῦ ἠργάζετο. σημαίνει ἀσκεῖται. τὸ ῥῆμα, ἀσκῶ. καὶ σημαίνει τὸ μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ κόπου ἐργάζομαι. γίνεται ἐκ τοῦ ἀσκός. ὁ παρατατικός, ἤσκεον, ἤσκουν. ἤσκεε. καὶ τὸ ν ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ. καὶ γίνεται ἤσκεεν. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ἤσκειν.

Ἥσμεν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ εἴδω ἤδειν ἤδεις ἤδει. τὸ δυϊκόν, ἤδειτον ἠδείτην. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς ει διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς σ, γίνεται ἤστην. οἷον, Τὼ δ' οὐδὲν ἤστην ἄμφω, πλὴν δάκνειν. ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν. καὶ τὸ πληθυντικόν, ἤσμεν. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Εἰ δὲ μὴ φυγὰν πύργους πεσόντας ἤσμεν. ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν. καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις. Ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἴστε τὴν προμηθέα. ἀντὶ τοῦ ᾔδειτε. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Οὐδ' ἀφιγμένον τὴν παῖδα ἤσαν. ἀντὶ τοῦ ᾔδε-

Ἥττω, παρὰ τὸ ἧσσω. τοῦτο παρὰ τὸ ἧσσον. σημαίνει. τοῦτο παρὰ τὸ ἡδὺ ἡδύτερος ἡδίων ἧσσον. ὑπὸ γὰρ τῶν ἡδέων ἡττώμεθα. ὁ γοῦν πορνεύων, διὰ τὸ ἡδὺ ἡττᾶται τοῦ πάθους νικᾶται ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ἥττων. ἐκ τοῦ λαμβάνω. τὸ δεύτερον, ἧσσα, ἧττα. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἧττον. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀήττητος. οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. καὶ

Ἦτω. ἐμὶ τὸ ὑπάρχω. γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἤτω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν. ἧμεν ἦτε, εἰς ἦσαν. καὶ τὸ προστακτικὸν ἔς, ὡς σεσημείωται. τὸ τρίτον, ἔτω. καὶ ἐπαυξήσει, ἤτω. ἢ ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧον, ἧες, ἧε. τὸ προστακτικόν, ἔε. τὸ τρίτον, ἐέτω. καὶ κρά-

Ἦτορ. Χάλκεον ἦτορ. σημαίνει τῶν δύο τε τὰς μακρὰς, ἦτορ. ἡ ψυχή. ὥσπερ παρὰ τὸ φέρω γίνεται φόρ, καὶ κατὰ ἔκτασιν φώρ, ὁ λῃστὴς καὶ κλέπτης ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, ὁ μηνύων τερός, γίνεται ἐκ μεταπλασμοῦ τέρ, καὶ τὸ μονοσύλλαβον. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτερ. καὶ τροπῇ, ἦτορ. ἡ ἀθάνατος καὶ ἀκαταπόνητος. ὡς τὸ κυρίως ἐπὶ ἀφόβου ψυχῆς μὴ ὑποδεχομένης τρόπον δεδίχθαι. ἢ ἐκ τοῦ τείρω, γίνεται ἀτειρέω, καὶ ἄτορ, καὶ ἦτορ, τὸ ἀτειρὲς πνεῦμα, ὅ ἐστιν ἀπαθές. ἢ μᾶλλον πολυτειρές. ἐν σώματι γὰρ οὖσα, πολυπαθής ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. καὶ γὰρ πνεῦμα ἡ ψυχή. οἷον, Δίχα δέ σφισιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀήτης ὁ σημαίνει τὸν ἄνεμον, γίνεται ἀήτορ. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α, ἦτορ. πνεῦμα γὰρ λέγεται ἡ ψυχή, ὡς ἐν τοῖς θείοις εὐαγγελίοις. Πνεῦμα ὁ θεός. καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. τουτέστιν ἀσωμάτως ὀφείλει τὸν θεόν. καὶ τοιαύτην θέλει καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἐν ἡμῖν ἀσωμάτου προσφέρεσθαι. τουτέστι διὰ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς τοῦ

Ἦτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. σημαίνει νοῦ καθαρότητος. Θεόκριτος ... τῆς ἐντεριώνης εἴθισται. παρὰ τὸ ἄτριον, ὅ ἐστιν ὕφασμα. ἄτριον καὶ ἦτρον. ἢ παρὰ τὸ ἵεναι τ

οὖρον διὰ τοῦ τρου. Ἤτριον, ἔνδυμα ὑμενῶδες. Ἀριστοφάνης ἠτρίαιον λέγει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἠτριαία, θηλυκόν, ἐν Ταγηνισταῖς. παρὰ τὸ ἦτρον. οὕτω δὲ καλεῖται τὸ μεταξὺ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ τῆς ἥβης καὶ τῶν αἰδοίων τὸ μετὰ τὸν ὀμφαλὸν τέμαχος. παρὰ τὸ ἄτριον. διὰ τὸ συνυφάνθαι καὶ συμπεπλέχθαι τὰ σῶμα τὰ λίπη.

Ἠτιμμένον, ἀντὶ κεχωλωμένον. καὶ γὰρ ἀπεῖσθαι ἔλεγον τὸ κεχωλῶσθαι. ἐντεῦθεν ὡς ἀνύω, ἤνυον. οἱ γὰρ παρὰ χωλοί, ταῖς φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνεστῶτος ἢ μείζονα. οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα.

Ἠΰς, ὁ πρᾶος ἢ ὁ μέγας. καὶ σημαίνει ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω. κατὰ τὰ αὔω τὸ φωνῶ. ἢ ἐκ ὁ διαβόητος. ὁ δὲ ἀγαθός, παρὰ τὸ ἠῶ, ἠύς καὶ ὁ ἥμερος. ἢ ἐκ τοῦ ἡδύς, ἀποβολῇ τοῦ δ. ἐξ οὗ τὸ θηλυκόν, ἠεία. καὶ συνεκτικὴ γενική. τὸ οὐδέτερον, ἠύ. καὶ ἐπίρρημα ἠύτε, ἀντὶ καθά. ἠύτε ἔθνεα εἶσιν. ἀντὶ καθάπερ ἐν τρόπον. ἐκτάσει, γίνεται πῶς. κακῶς γάρ ἐστιν ὁ λέγων. ὅτι τρὶς ὅσα ὡς λήγουσιν ἐπιρρήμασι, συνυπάρχει ῥήματα εἰς ω λήγοντα καὶ ὁμογενοῦσιν αὐτοῖς. οἷον, ἁπλῶς, ἁπλῶ. διχῶς, διχῶ. οὐδαμῶς, οὐδαμῶ. ὀξύνεται γὰρ τὸ ὡς ἀντίκειται τὸ η, ὡς ἐν τῷ ἤτε ξείνων θέμις ἐστίν, ἢ θέμις ἀντὶ ὡς νόμος ἐστί. καὶ τρὶς εἰς η λήγουσιν ἐπιρρήμασιν, ἀντιπαράκειται ῥήματα συγγενοῦ μονογενῆ. οἷον πάντης, πάντη. ὧδε. ἢ τοῦτο προσθέσει τοῦ τε καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται ἠύτε. ψιλοῦται. τὸ γὰρ υ πλεοναζόμενον, ψιλοῦται. δεῖ δὲ γινώσκειν ἠύτε ἐν διαστάσει. κακῶς γὰρ ὁ λέγων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπιγνῶναι τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, χωρὶς εἰ μὴ ἐν κλίσει ἐκφαίνοιτο. ὡς αὐδῶ, ηὔδων. αὐχῶ, ηὔχουν. ἀναγκαίως οὖν ἡ διάστασις τοῦ ἠύτε. ὁμοίως τῷ ἀγηνής καὶ γηνής καὶ τὰ λοιπά.

Ἥφαιστος. ὄνομα τοῦ θεοῦ, Ἥφαιστος. σημαίνει πλεονασμός ἐστι. ποιητικῆς συνηθείας παρὰ τὴν δέησιν. ὄνομα δὲ τοῦ πυρός, σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον ἡφαίστοιο. γίνεται παρὰ τὸ ἅπτω ἅψω. ἅψαυστός τις ὤν. τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔστιν ἅψασθαι. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὸν συνθετεῖν ἐννοεῖσθαι. ὅτι ἀφανίζει ἅπαντα. ἐπεὶ τὸ πῦρ πάντα τὰ πελάσαντα καίει. οἱ δὲ ἁπλοῦν παρὰ τὸ ἀφὴν οὐκ ἔστιν ἅψασθαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἄφαρον αὐτὸ λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ

Ἦχος, παρὰ τὸ χέω. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ η. φωνὴ πλατεῖα μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄχος καὶ ἦχος. ἡ εἰς ἀέρα χεομένη φωνή. ἢ παρὰ τὸ ἄω. τὰ γὰρ ξηρὰ, ἠχεῖ. Ἠιών, πόλις Θρᾳκίας ἀποικία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Ἠωρήθη, ἠρτήθη. κρεμάσθη. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ, ὁ παρακείμενος, ἠώρηκα. ὁ παθητικός, ἠώρημαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἠωρῆσθαι. τοῦτο παρὰ τὸ ἀείρω ἀερῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰωρῶ, καὶ ἀπαιωρῶ.

Ἠώς, παρὰ τὸ αὔω τὸ λάμπω, αὔως. καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ, ἄως. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠώς. σημαίνει δὲ τέσσαρα. ποτὲ μὲν τὴν σωματοειδῆ θεόν. Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο. τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας. ὡς τὸ, Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος. ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα. ὡς τὸ, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν. καὶ, Αἰξε

ἱερὸν ἦμαρ. ὅπερ δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα. ὥς τό, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. διαφέρει δὲ τὸ ἠὼς καὶ ἕως κατὰ τρόποις τέσσαρας. κατὰ τόνον, κατὰ κλίσιν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα. ἔτι ποιοῦμεν, ἕως λέγοντες ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω. ὅτι ἀφίενται τότε τὰ ζῶα. ἢ ἡ ἡμᾶς ἐγείρουσα καὶ δεξιεῖσθαι ποιοῦσα. αἰολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. αὐγὴ γὰρ τὰ ζῶα, ὅ ἐστι καλεῖ. καὶ αὔουσι παύονται δι' αὐτῆς. καὶ γὰρ κατὰ τὸ φύσει καὶ τὸ τίθυνον εἰρηκέναι κλυτὸν ὄρθρον, τὸ τὴν ὕλην αἴτιον. ἠὼς δὲ παρὰ τῷ ἠελιῶτις, ἡ τὰ τοῦ ἡλίου ἐκπληροῦσα. ἢ ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου γινομένη.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΕΙ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μεμιμῆσθαι ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχον καὶ τὸν διὰ μέσου ἄξονα τῆς κατὰ τὸ μέσον μακρὰ ἔχει.

Θαάσσον ἐστὶ καθήμενος. ἰλιάδος ι. λιπὼν ἕδος ἔνθα θαάσσεσκεν. ἀπὸ τοῦ θάσσω ἤ του ἐκαθέζετο. ἐκ τοῦ θαὰ γίνεται θοάζω. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ζ εἰς διπλοῦν σσ, θοάσσω. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ ο εἰς α, θαάσσω. τὸ δὲ θοάζω ἐκ τοῦ θοῶ θοάζω. ὡς βοῶ βοάζω.

Θᾶκος, ὁ καὶ θῶκος καλούμενος. ἡ καθέδρα παρὰ τὸ θῶ τὸ τιθῶ θῶκος καὶ θᾶκος ὁ θρόνος. Θάλαμος. ἐν ᾧ μὲν οἰκεῖ ὁ γάμος τὸν νέον οἶκον ἐν ᾧ ἐστὶν ἔχει ἥ τε νύμφη καὶ ὁ νυμφίος, παρὰ τὸ θάλλω. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἶναι τὰ σώματα, τουτέστιν ἀκμάζοντα καὶ μὴ ἀπεσβηκότα. ἢ δὲ σημαίνει τὴν οἰκίαν, παρὰ τὸ θάλπω τὸ θερμαίνω, θαλπαμός τις ὤν. ἰστέον ὅτι, θάλαμος μέν ἐστιν ὁ ἔσω τῆς αὐλῆς μυχός. τὸ δὲ πρὸ αὐλοῦ, πρόδομος. αἴθουσα δέ, ἡ πρὸς ἥλιον τετραμμένη, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. θάλαμος οὖν, ὁ κοιτών. ὁ οἶκος. καὶ θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη.

Θαλάμιοι κῶπαι, αἱ ἠρέμα ἐλαυνόμεναι. ὁ κατώτατος ἐρέτης, θαλάμιος λέγεται. ὁ δὲ μέσος, μεσοζύγιος. ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης.

Θάλασσα. παρὰ τὸν σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, μεταθέσει τοῦ σ εἰς θ. ὡς ὀρχησμός, ὀρχηθμός. ἢ παρὰ τὸ ἆσσον εἶναι θανάτου, θάνασσα, καὶ θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ ἁλὸς γενικήν, ἄλασσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ τείνω, ἐκ τοῦ ἐπιτεταμένην ἔχειν τὸ ὕδωρ.

Θαλερός, ὁ ἐν ἀκμῇ ὢν τοῦ θάλλειν. ὁ ἀκμάζων νέος. καὶ θαλερὸν δάκρυ, τὸ ἁπαλόν. καὶ θαλεροί, δίυγροι. ἀκμαῖοι. νέοι. παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὔξω. τοῦτο, παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως. ὁ γὰρ θηλῆς μαστοῦ μετέχων, ἄνεισιν εἰς αὔξησιν. σημαίνει τὸ οἰκτρόν. ὡς τό, Θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα. τὸ ἀκμαῖον. ὡς τό, Θαλεροὶ τ' αἰζηοί. τοὺς καλοὺς καὶ ὡραίους. ὡς τό, Θαλερῷ πεπλήγετο μηρῷ. τοὺς ἀγαθούς. ὡς τό, Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας. τὸ πολύ. ὡς τό, Θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Θάλλω. παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέχω, παράγωγον θάλλω. καὶ γὰρ τὸ τρέφομαι αὔξει. ἢ μεταφορά, ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως. θηλῆς γὰρ μεταλαμβάνουσι καὶ εἰς αὔξησιν ἀνίασι. κατὰ χρηστικῶς δὲ αὐτῷ πᾶν τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι, θάλλειν εἴρηκε. καὶ θαλλὸν λέγει τὸν στέφανον τῆς ἐλαίας. οὐ μόνον δὲ τὸν τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ πᾶν θαλλεῖ. ἀρχίλοχος. Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο.

Θαλλοφόρος, ὁ πομπεύων ἀθήνησι τοῖς παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγονται δὲ καὶ γέροντες θαλλοφόροι, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρήσιμοι, ἢ πρὸς τὸ θαλλοφορεῖν.

Θαλία. Τρέφει θαλίῃσι πολλῇ, ἰλιάδος ι. ἀπὸ ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ. ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς. παρὰ τὸ θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους. καὶ ἰλιάδος θ. Τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. τὴν θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς. παρὰ τὸ θάλλω οὖν, θάλλεια καὶ τοῦ θάλλειν διὰ τὸ […] προσκειμένου. καὶ τὸ δαίς, θάλεια. καὶ δαιτὶ σύγκοπός ἐστι θαλείῃ. τῇ εὐθηνίαν ἐχούσῃ. αὐτὴ δὲ τῆς εὐωχίας αὐτῆς διὰ τὸ ι.

Θαλῆς. ἡνίκα μὲν περισπᾶται, ἔσω ἔχει τὴν γενικὴν θαλῆς, θαλοῦ, θαλῇ. τί δὴ τὸν ἔνδον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν. ἀριστοφάνης. ἡνίκα δὲ βαρύνεται, διὰ τοῦ ος κλίνεται τῶν λόγων τῶν ἰαμβικῶν. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Πολὺ τὸ δῶρον, ἐς θάλητα ὦ λιάδην. ἔστι δὲ χορίαμβος. τροχαῖον.

Θαλύσια. τὰς ὑπὲρ εὐθαλίας τὸ ἔχει ἐν τῷ ἑκατοστῷ. ἀπὸ καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τελείοις θεοῖς καὶ τῇ δήμητρι.

Θαλπωρή, χαρά. ἡδονή. παραμυθία. ἐκ τοῦ θάλπω.

Θάλπη, παρὰ τὸ θάλπειν, ἢ παρὰ τὸ θάλος.

Θαμά, ἐπίρρημα. τὸ πυκνῶς καὶ συνεχῶς, ἐκ τοῦ ἅμα πλεονασμῷ τοῦ θ. τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον, ὑφ' ἓν καιρὸν γίνεται. ἐκ δὲ τοῦ θαμά, γίνεται θαμίζει, πυκνῶς ἔρχεται, καὶ ἐνδελεχῶς πυκνάζει. ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖ. ζήτει εἰς τὸ ἅμα.

Θαμνάς, ἡ ῥίζα. ὅθεν καὶ αὐτὴ ἐγκεῖται τῇ […] ἀπὸ τῆς θέσεως. καὶ θάμνος, ὁ σύνδενδρος τόπος. Θάμβος, σημαίνει τὴν ἔκπληξιν. εἴδη εἰς τῶν ὑπὸ πεπλανότων τὰ […] τοῦ φόβου. γίνεται παρὰ τὸ θάπος. πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ διὰ τὸ ἀσύμφωνον. τὸ δὲ θάπος, παρὰ τὸ θήπω.

Θάνατος, παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω τάνατος καὶ θάνατος. ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψυχῇ. ἢ ὅτι τανυσός ἐστιν ὁ τῶν πάντας ἐκτάδην διατείνων. ἢ παρὰ τὸ θεῖν ἄνω τὰς ψυχάς. ἢ θεσμοῦ τὸν […] διὰ τὸ αὐτὸ τὰ νῦν τεθνεῶτα […] τεθνεῶτα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἄνευ ἄτης τοὺς τεθνεῶτας εἶναι. θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις. παρὰ τὴν

ἄτην τῆς βλάβης, ἄνατος καὶ θάνατος. ὁ ἄνευ βλάβης μέλλων ἀποθανεῖν. [δι' ἄπρηκτα γυναικῶν τὴν ὀδύνην ἣν ἀνίαι θυμοφθόροι οὐ περόωσι. καλλίμαχος. φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων. ἔστι ῥῆμα θῶ τὸ ἀποτίθεμαι. πλεονασμῷ τοῦ ν, θνῶ καὶ θνήσκω ἡ μετοχὴ ἀκολούθως. πλεονασμῷ τοῦ α, θανῶ. ὁ μέλλων, θανήσω. ῥηματικὸν ὄνομα θανητός. μετὰ συστολῆς τοῦ η εἰς α, ἀνεδόθη ὁ τόνος, καὶ ἐγένετο θάνατος. ὁ τοῦ αἰωνίαν δη-

Θανατῶ. ὅτε μέν ἐστιν ἁπλοῦν, ἐστὶ ⟨λῶν ἀπόθεσιν. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, θανατῶ, θανατοῖς. καὶ σημαίνει τὸ φονεύω. ὅτε δὲ σύνθετον, δευτέρας. οἷον, δυσθανατῶ, δυσθανατᾷς. ὥσπερ καὶ τὸ δοκῶ ἁπλοῦν μὲν, πρώτης. οἷον, δοκῶ, δοκεῖς. σύνθετον δὲ, δευτέρας. οἷον, προσδοκῶ, προσδοκᾷς. ὅτε δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθανεῖν. ἰώσηππος. ἀνδρὶ θανατῶντι μὴ συμπλέκεσθαι. ἤγουν ἀνδρὶ ἐπιθυμοῦντι καὶ προαιρουμένῳ ἀποθανεῖν, μὴ προσβαλέσθαι εἰς μάχην. καὶ λιβάνιος. τοῦ δὴ καὶ αὐτοῦ φυτῶ

Θάπτω. ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ, γίνεται βάπτω, οὕτω ⟨θανατᾷν. καὶ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθημι, γίνεται θάπτω. αἴτιον γὰρ ἔχουσι τῆς ἀποθέσεως οἱ θαπτόμενοι. Θάρσος. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, θέρσω. ῥηματικὸν ὄνομα, θέρσος. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, θάρσος. ἀφ' οὗ καὶ θρασεῖς κατὰ ὑπέρθεσιν τοῦ ρ. οἱ γὰρ θερμοὶ, καὶ θρασεῖς. καὶ θαρσαλέος, ὁ ἀνδρεῖος. Θάσος, πόλις. ἀπὸ τοῦ δάσος. ὅτι κάρπιμός ἐστιν ἡ γῆ. καὶ τὸν κινδύνιον οἶνον ὃν καὶ ὅμηρος συνίστησιν ἡδὺν εἶναι, τοῦτον οἱ ἕλληνες θάσιον ὠνόμασαν, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τὴν νῆσον θάσον.

Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα. ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τῶν καρπῶν προϊέναι. πρώϊμα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα.

Θάσσονας ἱρήκων, ἀντὶ ταχυτέρους τῶν ἱεράκων. ἰλιάδος ν. καὶ θᾶσσον τὸ ταχέως, ἀπὸ τοῦ ταχὺς ἐπήχθη. ὁ πρῶτος τύπος, ταχύτερος. ὁ δεύτερος, ταχίων. ὁ τρίτος, τάσσων. καὶ τροπῇ, θάσσων, καὶ θάττων. ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς. θ. τ. Θαργηλία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν θαργηλίων. θαργήλια δέ εἰσι πάντες οἱ ἀπὸ γῆς καρποί. ἄγεται δὲ μηνὶ θαργηλιῶνι, ἀρτέμιδος καὶ ἀπόλλωνος. θαργηλιὼν δὲ, ὁ ἑνδέκατος μὴν ὀνομάζεται. ἐπεὶ τότε ὁ ἥλιος πυρώδης ἐστί. καὶ ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, τὰ τῆς γῆς ἄνθη ἀνεξηραίνετο. ἀπὸ τοῦ θέρειν οὖν τὴν γῆν. τὸ δὲ θερμὸν, θάργηλον ὠνόμασαν. ἔστι δὲ καὶ θαργήλια, ἀγησαγόρου θυγάτηρ βασιλεύσασα θεσσαλῶν τριάκοντα ἔτη.

Θάτερον, παρὰ τὸ ἅτερον. δώριον. τὸ γὰρ ἕτερος, ἅτερος λέγουσιν οἱ δωριεῖς. ὡς τέγχω τάγχω. οὕτως οὖν καὶ τὰ ἅτερα, θάτερα. κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο α εἰς α, καὶ τὸ ἅτερον θάτερον. ὡς τὸ, ἀγαθὸν, τἀγαθόν. ἔμεινε δὲ τὸ τ ἄτρεπτον. ἐπειδὴ ψιλοῦται τὸ ἀγαθόν. τὸ ἅτερον δὲ δασύνεται. εἰ γὰρ ἦν παρὰ τὸ ἕτερον, θάτερον ἂν ἦν. ὡς τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον. διὸ καὶ οὐ λέγεται θάτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ἅτερος. Θαρσεῖς. ἀπὸ τοῦ ταρσεῖς ἐτυμολογεῖται. καθὼς παρὰ θεοδώρῳ ῥητῶς ἀνέγνων.

Θαυμαστώσας, ἐκ τοῦ θαυμαστῶ. τοῦτο παρὰ τὸ θαυμαστός. τοῦτο παρὰ τὸ θαυμάζω. τοῦτο παρὰ τὸ θαῦμα. τοῦτο παρὰ τὸ θεῶ, θεάσω, τεθέακα, τεθέαμαι, θέαμα. καὶ θαῦμα κατὰ κρᾶσιν. ἢ παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσω, γίνεται θαύμασμα. καὶ κατὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ σ καὶ ἀπο-

Θαυμάσαι. παρὰ τὸ διὰ θεάματος ἐκ ⟨κοπῆς, θαῦμα. πλεκτικῶς ἐκφωνεῖν καὶ αὖσαι. οἷον, θέαμα αὖσαι, ὑπερθέσει τοῦ υ καὶ κατὰ συναλοιφὴν, θαυμάσαι. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπαινῶ, γενικῇ συντάσσεται. εἰ δὲ τὸ καταγινώσκω, αἰτιατικῇ. ἢ θαῦμα, παρὰ τὸ θέλγμα. Θαυμᾶς. τὸ θαυμᾶς ὑποκοριστικώτερον ἂν εἴη ἐκ τοῦ θαυμάσιος. τὸ γὰρ θαῦμα, θῶμα λέγεται. Θαυμακλῶπες, οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρακες. θάψαι γὰρ τὸ καῦσαι.

Θαύμακτρον. παρὰ τὸ θαυμάζω. οὗ ὁ μέλλων τα. οἱ δωριεῖς θαυμάξω λέγουσι. σώφρων. φέρε τὸ θαύμακτρον καὶ ἐπιθῶμες. καὶ τὸ ζύγαστρον, παρὰ τὸ ζυγάζω εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς καὶ παρὰ ἀντιμάχῳ. τὸ δὲ πάζω, δέπαστρον. οἷον, Πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπίστρεψας δέπαστρον. οὐχ ὑγιῶς ἔχουσα τῷ σημαινομένῳ. ἔθηκαμεν γὰρ αὐτὸ τοῦ ποτηρίου τὴν λέξιν, τὸ δὲ πάζομαι. αὐτὸ δὲ ἀντὶ δεπάζοντες ὡς εἰ πινόμενον εἰρῆσθαι. ἀντὶ πίνοντες.

Θαιροὶ, οἱ στροφεῖς. ἀπὸ τοῦ διαθεῖν τὰς θύρας. ἰλιάδος μ. ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς. τοὺς

Θέα, ἡ θεωρία. παρὰ τὸ θέω, θεῶμαι. σημαίνει ⟨στρόφιγγας. δὲ τὸ θεωρῶ. βαρύνεται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θεᾶς αὐτῆς θεοῦ. ὃ ὑπὲρ ἐκ τοῦ θεὸς γίνεται. ὥσπερ καὶ θόλος τὸ οἰκοδόμημα. θολὸς δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θέαινα. παρὰ τὸ θέων θέαινα. ὡς παρὰ τὸ λάκων λάκαινα. τὸ δὲ

Θεοειδέστατος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. ⟨θέων, παρὰ τὸ θεός. εἴρηται δὲ ἀνθρώπων ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας οὕτως. ἄνθρωπος ὅσφησι πάντων θηρίων θεοειδέστατος γέγονε.

Θεαρονοράσια, ὀχλονοράσια. θεῖον παρ' αἴθερον, τὴν πόρρωθεν λέγει. αἴθρος γὰρ ἦν τῶν θηρίων ἀλκιμόν.

Θέειον. ἐκ τοῦ θεῶ, θέειον. Θεήλατος. παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ ἐλάω ἐλῶ, ὁ ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. διχῶς γὰρ γίνεται ἡ προσθήκη τῶν φωνηέντων. ἢ γὰρ τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς ἀμφίπολος, ἀμφιπολός, ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ, ὡς νεὼς ναός, ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς ἐν τῷ αἴαντι, αἴαντα. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν, ὡς θεοτόκος. θεητόκος.

Θεηπολεῖν, θεῶν τιμὰς ἐχόντων περὶ πολεῖν.

Θεαρχικώτατος. ἐστὶ θεὸς καὶ ἄρχων. ἐκ τούτου γίνεται θεαρχικὸς κτητικόν. τὸ ὑπερθετικὸν, θεαρχικώτατος.

Θέλημα. ἀπὸ τοῦ θέλω, θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι, θέλημα. τὸ δὲ θέλω, ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ. τὰ γὰρ δι' ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται ὡς βαρύτονα. ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος, ὡς περισπώμενα. διότι τὸ ἐν λ χαρακτηριστικόν ἐστι περισπωμένου μέλλοντος. καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ περισπωμένου μέλλοντος, οὐ δύναται εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου ἐνεστῶτος. καὶ διὰ τὰ φθάσαντα γιν-

ἔσθαι βαρύτονα, δι' ἑνὸς λ ἀνεμετρήσαμεν τὴν κλίσιν. οἱ γὰρ βαρύτονοι ἐνεστῶτες, διὰ δύο λλ ἐκφέρονται. οἷον, ψάλλω. τίλλω. ποικίλλω. τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ καὶ δύο σσ, χαίρουσι τῇ βαρυτόνῳ τάσει. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προυποκείμενον, ὡς τὸ λυσσῶ. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν λ καὶ σ, χαίρουσι περισπᾶσθαι. οὐδέποτε δὲ βαρύτονος ἐνεστὼς ὀφείλει δι' ἑνὸς ἐκφέρεσθαι. διότι ἀεὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων, μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι ἢ φύσει, ἢ θέσει. θέλω οὖν, θελήσω. καὶ μέλω, μελήσω. τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. πέλω. κέλω. φέλω. θέλω. τὸ δ' ἐθέλω, ζῶ, πλουτῶ, ὑπάρχω, οὐδὲ πέρας ἐστὶ διαθέσεως. διὸ οὔτε ἐνέργειαν οὔτε πάθος δηλοῖ.

Θελησώμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ σωμένου τοῦ θελῶ. ἐκ τοῦ θελήσω, γίνεται θελησμός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, θελημός. ὡς μελήσω μελησμὸς καὶ μελημός.

Θέλγουσι, εὐφραίνουσι, ἢ ἀπατῶσι. παρ' ὁμήρῳ δὲ ἐστὶ τὸ σκοτίζω. ὥσπερ, ἀχαιῶν θέλγε νόον. καὶ, ἀχαιῶν ὄμματα

Θέλγει, ἀπατᾷ. θέλγουσι. ἀπατῶσι. ἀμαυροῖ. θέλγειν. κηλοῖ. σκοτοῖ. θέλγειν κυρίως ἐστὶ, τὸ θέλει τινὰ ἄγειν τινά. ὅθεν καὶ θελκτήρια πολλαχῶς, τὰ ᾄσματα ἀπὸ τῶν ᾠδῶν. ἄγουσι ἀκούοντας θέλγει καὶ ἄγει εἰς τέρψιν. διὸ καὶ ἡ πηνελόπη τὰς ᾠδὰς, θελκτήρια εἶπε. φήμιε πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας. καὶ ἡ κίρκη ὀδυσσεῖ φαρμακευθέντι λέγει. Θαῦμά μ' ἔχει ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. ὀνομάδης δὲ ὁ τὰ θεῖα γράψας, καὶ τοὺς τελχῖνας ἐτυμολογήσας εἶπεν, ὅτι

Θέμα. ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω, τέθεικα, θελγῖνες ἦσαν. τέθειμαι. κατὰ ἔλλειψιν, τέμαι. ἐκβολῇ τοῦ ι, τέμα. καὶ

Θέμις, δηλοῖ καὶ τὸ πρέπον καὶ τὸ σω- ῥοπή, θέμα- ματικὴν θεάν. γίνεται παρὰ τὸ θεσμὸν, θέσμις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ. τὸ δὲ θεσμὸς ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως. ἕκαστος γὰρ νομοθέτης ὡς ἐβούλετο ἐτίθετο τοὺς νόμους. ἐκ τοῦ θεσμὸς οὖν ὅ ἐστι τὸν νόμον, γίνεται θέμις. ἐκ τοῦ τίθημι, θεμὸς καὶ θεσμὸς καὶ θέσμις καὶ θέμις. κλίνεται θέμιδος. καὶ δωρικῶς, θέμιτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέμιστος. ὅμηρος. Οἵ τε θέμιστας πρὸς διὸς εἰρύαται. τὰς δίκας. ἤγουν τοὺς νόμους ἔρυονται καὶ φυλάττουσι.

Θεμιστεύων, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδῶν. λυσίας. ἀπὸ γὰρ τοῦ θέμιν ποτὲ ἐσχηκέναι τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ ἄρξαντος δικάσαντος. Οὐ σὺ θεμιστεύω περικαλλέος

Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην μυρίαι εὐ- ἐξιθιναοῦ. ρείης δ' ἠπείροιο. ὅτι θερμώδων ποταμός ἐστι περιρρέων τὴν ἀμαζόνων χώραν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος βοιωτίας. τρεῖς δὲ πόλεις εἰσὶν ἔνθα κατῴκουν αἱ ἀμαζόνες. ἀπολλώνιος. ἔνθα θεμισκύρειαι ἀμαζόνες ὡπλίζοντο.

Θέμω. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι. ἤγγισε. καὶ τὸ θαμίζειν, ἐπιζῆν. κύριοι δὲ ἐποίησε. παρὰ τὸ θεῖναι.

Θέμεθλα, τὰ ἔσω περαμέρη. Θεμείλια, παρὰ τὸ δέμω καὶ δομῶ τὸ οἰκοδομῶ, γίνεται δεμέλιον καὶ θεμέλιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θεμείλιον. Θέμαρ, τὸ κοῖλον

τῆς χειρός. παρὰ τὸ θέμος. ἢ παρὰ τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμενα. ἢ παρὰ τὸ θείνω. παρὰ τὸ θείνεσθαι καὶ τύπτεσθαι ἐν αὐτῷ τῷ μέρει. καὶ δι' ἄλλου γὰρ

Θεός, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. εἰς οὖν πάντες πλήρη γίνεται. τρέχομεν. παρὰ τὸ θέω καὶ θεύω, θεός. ὡς φωλεύω φωλεός. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων, ἀστατοῦσι γὰρ, ἔθεσαν τὸ ὄνομα. παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν καὶ κινεῖσθαι. καὶ μετὰ τὸ χωρὶς τούτων λεγομένου θεοῦ λέγοι τ' ἄν. παρὰ τὸ πάντα χρῆναι εἶναι καὶ περιθεῖν. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ. ὁ πάντων ποιητής. καὶ τῆς τῶν πάντων κατασκευῆς

Θεοσεβής, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πα- αἴτιος, γίνεται θὸς καὶ θεός. ρυόμενος. ἐκ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ σέβω τὸ περιποιῶ, γίνεται σεβής

Θεοδμήτων ἐπὶ πύργων, τῶν ὑπὸ καὶ θεοσεβής. θεοῦ ᾠκοδομημένων. παρὰ γὰρ ποσειδῶνος καὶ ἀπόλλωνος ᾠκοδομήθη. ἀπολλώνιος.

Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες. καὶ θεοκλυτοῦσιν, ὡς θεοὺς ἐπικαλοῦνται. παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ κλύω τὸ καλῶ.

Θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα. ἢ τὸ θεοῖς πρέπον. οὕτω γὰρ ὡς πάντα ἐπιστάμενοι, λέγουσι τὰ τοῖς ἄλλοις ἀγνοούμενα. οἱονεὶ θεοπρεπιόντιον. ἢ θεοπροέπιον, τὸ ἐκ θεοῦ προλεγόμενον. καὶ θεοπροπία θηλυκόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἔπιον. ὡς λέγω, λόγιον. καὶ μετὰ τῆς πρό, γίνεται προέπιον. συγκοπῇ, πρόπιον. καὶ μετὰ

Θεοπρόπος, ἐκ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ τοῦ θεὸς, θεοπρόπιον. πρέπω τὸ λέγω. ὁ τὰ ἐκ θεοῦ προλέγων. ἐκ τοῦ θεοπρόπος, γίνεται θεοπροπῶ. πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ θεοπροπέων μετοχή, ὡς παρὰ τὸ κοιρανέων.

Θεούπολις, ἡ μεγάλη ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο. ἀπὸ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἰουστίνου.

Θεουδής, ὁ θεοσεβής. οὐκ ἔστιν ὥς τινες φασὶ θεοειδής παρὰ τὸ ἀδεῖν ὃ ἐστιν ἀρέσκειν τῷ θεῷ. τὸ γὰρ ὁ καὶ α, εἰς ω ποιοῦσι κρᾶσιν. ὁ ἀόριστος, ὤριστος. ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔδος θεοδής, ὁ τὰ ἔδη τῶν θεῶν σέβων. τουτέστι τὰς συνεδρίας. καὶ κράσει, θεουδής. ὡς τὸ ἐμόν, τοὐμόν. θεὸς δὲ παρὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πάντα. ἢ παρὰ τὸ τὰ πάντα θεάσασθαι. ἢ παρὰ τὸ θῶ, τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ. ὁ πάντων ποιητής. καὶ τῆς τῶν πάντων κτίσεως αἴτιος. γίνεται θός. καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε μονοσύλλαβον ὄνομα βραχυκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ τίς. πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται θεός. ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ ὁρῶ, ὁ πάντων ἔφορος. ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. ὁ πάντα χρῆναι περιών. τὰ διὰ τοῦ αιος ὀξύτονα δισύλλαβα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται, πλὴν τοῦ θεός. ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θε συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται, πλὴν τοῦ θαιρὸς ὅ σημαίνει τὴν στρόφιγγα. ὡς τό, Οἱ θεοὶ ἀπὸ θεμαῖν ἔξει. θέλει δὲ βαρύνεσθαι τὰ εἰς ος καθαρὸν λήγοντα, παραληγόμενα τῷ ε ἢ τῷ ο, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ τοῦ θ, βαρύνεται. πλόος, νόος. ῥόος. τὸ θεὸς οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ θ. θοὸς δὲ καὶ θεός,

Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ θέμενος. θέμενος, καὶ ὀξύνεται. ὁ ἐνεχυρωθείς. καὶ ὁ λαβών τι σκεῦος εἰς ὑποθήκην.

Θεοίνιον, ἱερὸν Διονύσου.

Θεράπων, δοῦλος, ὑπηρέτης. παρὰ τὸ θεραπεύειν τὸν κρείττονα. παρὰ τὸ θείνω τὸ τύπτω, γίνεται θενάπων, καὶ θεράπων.

Θεράποντας, οὐχ ὡς παρ' οἱ νεώτεροι ⟨ θεράπων. δούλους, ἀλλὰ πάντας τοὺς θεραπευτικῶς ἔχοντας. ὡς, Δαναοὶ θεράποντες ἄρηος. καὶ τὸν ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλον. ὡς Πάτροκλος Ἀχιλλέως θεράπων.

Θεραπναῖον. Κλέον δὲ θεραπναῖον Διὸς υἷα. ἀπὸ Λακώνος. τὴν πολυδεύκην. ὁ ἔλλα λακεδαιμόνιος. θεράπνη δὲ

Θέρος. παρὰ τὸ θέρω, θερμαίνω. ⟨ πόλις μακεδονίας. θέρος οὖν καὶ θέρεσθαι, τὸ θερμαίνεσθαι. τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ. ἢ παρὰ τὸ θέρειν καὶ θερμαίνειν. τὸ δὲ θέρω, παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. πλεονασμῷ τοῦ ρ. τὸ γὰρ ταχὺ, καὶ θερμὸν εἶναι λέγεται. θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῶν σπερμάτων.

Θέρεα ὥρα, σημαίνει τὸν καιροῦ τοῦ ⟨ τῶν παρὰ τοῖς ἐκτοροῖς θέρους. παρὰ τὸ θέρω θέρεια. ὡς παρὰ τὸ βάλλω θάλλεα. ἢ ἐκ τοῦ θέρεος κτητικοῦ. τὸ θηλυκὸν, θέρεια.

Θερειτάτη ἵσταται ἀκτίς. νίκανδρος. παρὰ τὸ θέρεος. οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σχηματίζεται συγκριτικόν. παρὰ τὸ θέρος οὖν, γίνεται κτητικὸν θέρεος. ὡς τέλος, τέλεος. ὑπερθετικὸν, θερεότατος, θερεοτάτη. καὶ συγκοπῇ, θερειτάτη. Ἦμος ὅτ' ἠελίοιο θερειτάταις ἀκτῖσι λευκοὶ πτῶτας. Θερειβόρην, σημαίνει τὸν ἵππον τὸν ἔχοντα ἐν τῷ θέρει βοσκάς. θέρος θέρους. ἡ δοτικὴ, θέρει. καὶ μετὰ τοῦ βορῶ, ὅ σημαίνει τὸ βόσκεσθαι.

Θερίσαιον, ἡ ἅμαξα. παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θερμός. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θερμός. ὡς εἴρω, εἱρμός. ἢ ἀπὸ τοῦ θέρμα βαρυτόνου. ὅθεν τὸ, Θέρμη.

Θερμοπύλαι, ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύ- ⟨ δ' ὕδωρ. την, πύλον καλοῦσι. φιλέας δὲ, θερμοπύλας λέγει κληθῆναι, ἐπειδὴ ἡ ἀθηνᾶ, θερμὰ λουτρὰ ἡρακλεῖ

Θερσίτης. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ ⟨ ἐποίησε. μᾶλλον αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσίτης. ὁ θερμαντικὸς ἐν τῷ λέγειν. θερμὸς γὰρ καὶ προπετής. ἢ παρὰ τὸ θάρσος, ὅ οἱ αἰολεῖς θέρσος λέγουσιν. οἱονεὶ ὁ εὔτολμος κατ' ἀντίφρασιν. τουτέστιν ὁ ἀσθενής. ἢ ὁ θάρσος ἔχων ἐν τῷ ὑβρίζειν. τὸ σι, ἰ. διὰ τί. ὡς παρώνυμον καὶ μακρόν. ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιτης, μακρά εἰσι.

Θερμὸν, παρὰ τὸ τομόν. ἀποβολῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ τοῦ ο εἰς ε, γίνεται θεμόν. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ρ εἰς παράστασιν τοῦ εὐκινήτου. διὰ τοῦτο καὶ τὸ πῦρ τὸ ρ ἔχει, καὶ ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ εὐκίνητον. Θεσσαλονίκη, πόλις μακεδονίας. ἣ πρὶν ἁλία ἐκαλεῖτο. κασσάνδρου κτίσμα. ἢ ὅτι φίλιππος ἐκεῖ θετταλοὺς νικήσας, οὕτως ἐκάλεσεν. ἢ ὅτι φίλιππος θεσσαλὴν κόρην εὐπρεπῆ ἔγημε. καὶ τεκοῦσα, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν. ἀναλαβὼν οὖν ὁ φίλιππος τὸ παιδίον, ἔδωκε νίκῃ τρέφειν. καὶ ἐκάλεσε θεσσαλονίκην. ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ παιδίου, νικασίπολις ἐκέκλητο. στράβων δὲ, θεσσαλονίκειαν αὐτήν φησι. τὸ ἐθνικὸν, θεσσαλονικεύς.

Θέσπις. ἔνθεος, καὶ ὁ ψηφωνὴ, καὶ γίνεται θεόσπις. καὶ κατὰ συγκοπὴν, θέσπις θέσπιδος. ἡ αἰτιατικὴ, θέσπιδα, καὶ θέσπιν. σημαίνει δὲ τὴν θείαν φωνήν. καὶ θέσπιν ἀοιδὴν, ἐκ θεοῦ τὴν ὄπα ἔχοντος. εἰς τὸ ἄσπις. Θεσπέσιος, παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ πέτω, ὅ σημαίνει τὸ πίπτω. οὐ μᾶλλον, πέσω, γίνεται πέσιος, καὶ θεοπέσιος. καὶ συγκοπῇ, θεσπέσιος, ὁ ἐκ τοῦ θεοῦ πεσών. ἢ θεῖος καὶ θαυμαστός. παρὰ τὸ ἕπεσθαι θεῷ. καὶ θεσπεσία, θεία. θαυμαστή. οἱονεὶ, θεοσπεσία. παρὰ τὸ σπέσθαι καὶ ἐπακολουθεῖν θεοῖς. ἢ παρὰ τὸ πεσεῖν, θεοπεσία τις. ἢ παρὰ τὸ θέσπις. Θεσπίζω, σημαίνει τὸ ὁρίζω καὶ νομοθετῶ. ἀφ' οὗ καὶ θέσπισμα τὸ θεῖον δόγμα. σημαίνει

Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ θεῖον. ⟨ δὲ καὶ τὸ μαντεύομαι.

Θέσφατον. ἀθέσφατον, ἀποβολῇ τοῦ α. ἢ ἀπὸ τοῦ θεόφατον, ὅ σημαίνει τὸ ἐκ θεοῦ λεγόμενον. κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν

Θέσκελα ἔργα, θεῖα. θαυμαστά. θεοείκε- ⟨ σμὸν τοῦ σ. λος, καὶ συγκοπῇ, θεόκελος. καὶ θεόκελον, καὶ θέσκελον. ὡς θεόφατον, θέσφατον. Θεσμός. ἔστι τὸ ὅλον σύνταγμα τῆς πολιτείας. εἰς τὸ θέμις.

Θεσμοθέται. ἀρχή ἐστιν ἀθήνησιν ἀνδρῶν ἕξ. καλοῦνται δὲ οὕτως. ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. θεσμοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς νόμους. καὶ διαφέρουσι προστάταις. θεσμοὺς γὰρ εἶναι τοὺς δράκοντος. νόμους δὲ τοὺς σόλωνος.

Θέσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν ὀδυσσείας ν. καὶ τὸν θησαυρὸν ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν, ἀντὶ ὑποθήκην λαβεῖν, ὑπ' ἀρδεν. ἀντὶ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ στεφάνου φησίν. ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον, ἀντὶ θέντα. Θεστιάδος, προσποιητός. τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετοὺς ἔλεγον. καὶ θέτην, τὸν εἰς ποιησάμενον παῖδας θετούς. ἢ θέτης, ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὁτιοῦν. Θέτι καλλιπλόκαμε. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ μῆτις μήτιδος μήτιδι, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ μήτι, καὶ κράσει μῆτι μακρόν. οἷον, Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ θέτις θέτιδος θέτιδι, θέτι καὶ θέτι κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ι εἰς ἓν μακρόν. καὶ νεάνις, κράσει νῆνις νήνιος νήνιϊ. καὶ κράσει, νήνι.

Θευδᾶς, ὑποκοριστικὸν τοῦ θεόδωρος.

Θεῦν, ἄρτεμιν σημαίνει τὴν θεόν. καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ εο, εἰς τὸν ευ δίφθογγον, ὡς ἐκ τοῦ ἐρέβεος. Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα.

Θεύσεσθαι, δραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω. θεύω. θεύσω. θεύσομαι. τὸ δὲ θέω, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον πρόσωπον, οὐ συναιρεῖται. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον.

Θετταλικός, ἐκ τοῦ θετταλός. τοῦτο δέ ἐστι πόλις θετ-

Θετταλικὰ πτερά. τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ ⟨ ταλίας. πτέρυγας ἔχειν τὰς θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται, αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι

Θεωρός, παρὰ τὸ θεός, καὶ τὸ ὁρῶ. ἢ παρὰ τὸ ⟨ πτέρυξι. τὰ θυηκόρα. θεωροὶ γὰρ οἱ θεαταί. ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι. οἱ φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησμῶν, ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντες. ὤραν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θέαν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον θεωρίας ἕνεκα. καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν

θεωρικῶν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ διανεμό-
μενα, θεωρικὰ ἔλεγον. Ἦ τὰ δημόσια χρήματα ἀθήνη-
σιν, ἃ ἐκάλουν θεωρικά, ἃ διανεμόμενα ἐδίδοντο τοῖς ἀ-
θηναίοις. ἐπειδὴ φασὶ τὸ παλαιὸν ὄχλου γινομένου
ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ τῶν ξένων προκαταλαμβανόντων τὰς
θέας, καὶ ἐκκλειομένων τῶν ἀστῶν, ἔδοξε δίδοσθαι θεω-
ρικόν, ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες παρὰ τῆς πόλεως οἱ
πολῖται, διδῶσιν αὐτοῖς τὸν τόπον τῆς θέας. ἦν δὲ
τοῦτο ὀβολοὶ δύο. φησὶ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στε-
φάνου. Ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρειτε ἄν. ἐπεὶ ἡμῖν
τοῦτο ἐγράφη ἐν ταῖς λεγομέναις διονυσίαις θεω-
ρίαις. ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινε
τινὰς τῶν πολιτῶν, εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρε-
σθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ, μηκέτι προῖκα θεωρεῖν
τὰς θέας, ἀλλὰ διδόναι τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν,
δύο ὀβολούς. ὁ τρίτην ἐπιμελούμενος τὸν χρόνον τοῦ-
τον, ἐλέγετο ἄρχων τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ τὰ θεωρικὰ
χρήματα αὖθις μετὰ τὸ ἡ πόλις ταῖς κοιναῖς ἑορταῖς
ὄντα κοινά. ἃ καὶ ἠξίου Δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππι-
κοῖς στρατιωτικὰ γίνεσθαι. καὶ ἀλλαχοῦ εἰς τὰς τῆς πό-
λεως χρείας φυλάττειν. καὶ ἐκάλουν στρατηγικά.
ὕστερον δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ θυσίαις.

Θεῖος. ἀπὸ τοῦ θεός, θέϊος. καὶ κατὰ κρᾶσιν, θεῖος.

Θεία, ἡ μητέρα τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου. παρὰ
τὴν θέαν, γέγονε θεΐα. καὶ κατὰ συναίρεσιν, θεία. καὶ
γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας, καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

Θεῖον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβὲς
ποιοῦν. ἔνθα καὶ τὸ, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο. θείοις κέκλη-
κε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ παθέντα. καὶ
θείου καὶ ὀμίνου, φησὶν ἀντὶ τοῦ κεραυνοῦ. ὁ δ' εὐδαί-
μων, παρὰ τὸ θεός, θέϊον. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, θεῖον.

Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σταφυλαί, ἢ
ἕτερα τινά. τὸ μέντοι τῶν συκῶν ψύξιν, καστάλλην ἐκά-
λουν. παρὰ τὸ ἕλη, ὃ σημαίνει τὴν θερμασίαν, γίνεται εἵλη πλεονα-
σμῷ τοῦ ι. καὶ τὸ πέδον ὃ σημαίνει τὴν γῆν τὸ χαμαί, γίνεται θειλόπε-
δον. παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ.

Θείομεν, ἐνθῶμεν. ἐμβάλωμεν. ἰστέον ὅτι ὁ μὲν τὸν
Ἡρωδιανὸς ἀρνησάμενος τὸ θείω ἐνεστῶτα εἶναι, ἀφ' οὗ τὸ
θείομεν. ἔστι δὲ ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου ἔχον
διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν. Ὄφρ' ἂν ἐμβείω. καὶ τὸ, Ἐὰν
σταθμὸς πως μεταστείω σ' ἔρχεται πολλοί. ὡς παρὰ δαμῶ
δαμείω, οὕτω θῶ, θέω. καὶ παρὰ σαπφοῖ. Ὀ τίνας γὰρ
εὖ θέω κεῖνοί με μάλιστα σίνονται. τοῦτο ἐν πλεονασμῷ.
Θείω ἀναρπάξας. εἶτα ἀκολούθως θείομεν. καὶ κατὰ συ-
στολήν, θείομεν. ὡς τὸ καταβείομεν συστολῇ. Δεῦρ' ἐς
τοὺς φύλακας καταβείομεν. Μὴ εἴομεν δαναοῖσι μα-
χησόμενοι. Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν. οὕτω
ζητεῖ. ἐν ἄλλοις δέ, ἀπὸ τοῦ θῶ θείω, ὡς ὄψω ὀψείω, καὶ
τελῶ τελείω.

Θειάζονται. μαινομένων, ἐνθεοληπτων γινομένων.

καὶ θειάσαντες καὶ ἐπιθειάσας, τὸ ἐπιθαυμάσας.

Θειάσας, τὸ θεῖον εἰς δέος ἀγαγόμενος. θεοφορούμενος. παρὰ τὸ θεός,
γίνεται θεῶ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐθέασα. θεάσας ἡ μετο-
χή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θειάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω.
ὁ δὲ μιλήσιος παρὰ τῷ συγγραφεῖ, θεοὺς ἐπικαλεσά-
μενος καὶ κατευξάμενος. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐπιθειάζειν.

Θίασος. ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. ἐτυμολογεῖται δὲ
παρὰ τὸ τὰ θεῖα ᾄσαι. ἡ δὲ παράδοσις διὰ τοῦ ι. λέγεται δὲ
ὁ χορός. παρὰ τὸ τὰ θεῖα ᾄδειν. ἢ ἀπὸ τοῦ θεῖν, ὅ ἐστι θέειν.
ὅθεν θιασώτας λέγουσι τοὺς περὶ τὸν διόνυσον. καὶ θιασῶ-
ται, χορευταί, οἱ τὰ θεῖα ᾄδοντες. θιασῶται. καὶ

Θίς. θηλυκῶς λέγεται ὁ [illegible] μέγα ἀπὸ παραδόσεως.
αἰγιαλός. Θῖνα βάντες αὖθι θῖνα. παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω.
ἐπειδὴ γὰρ τῷ αἰγιαλῷ θέουσι καὶ τρέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ
τὸ θείνω τὸ τύπτω. ἐπειδὴ γὰρ τῷ αἰγιαλῷ, θείνουσι καὶ τύπτουσι
τὰ κύματα. εἰς ὃν ἐγκρούουσι τὰ κύματα. ἀρσενικῶς δέ,
σημαίνει τὸν σωρόν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ θῶ. ὡς τό, Πολὺς δ' ἀμφ' ὀ-
στεόφιν θίς. ὅ ἐστι σωρός. τὸ δὲ θείνω, σημαίνει δύο. τὸ τύπτω, καὶ

Θ ἤδω, τὸ γινώσκω ἀθροισμοῦ ἐπιφωνηκαλοῦμεν. [illegible] τὸ φονεύω.

Θιγγάνω καὶ ἐπιθιγγάνω, τὸ ἐφάπτομαι καὶ προσεγγίζω. ἐκ τοῦ θί-
γω, γίνεται θιγγάνω. θήγει δέ, ὀξύνει. ἀκονᾷ. γίνεται ἀπὸ τοῦ θήγω,
θηγάνω. ὡς παρὰ τὸ ἥδω, ἁνδάνω. πήθω, πυνθάνω.
μήθω, μανθάνω. καὶ δήκω, δακνάνω. τὸ δὲ θήγω τὸ ἀκο-
νῶ, παρὰ τὸ θοῶ, θοήγω, καὶ θήγω. τουτέστι τὸ θοὸν καὶ ὀξὺ

Θηεῦντο. θηεῦντο μέγα [illegible] ποιῶ. ἐμοὶ δ' ἔθοωσαν πρὸς ἄσ-
τρον ἔργον. ἐθεῶντο. ἐθαύμαζον, ἢ ἐθεώρουν. ἐθέοντο. ὑπο-
θέσει, θέοντο. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν ου δίφθογγον,
θεοῦντο. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, θηεῦντο. θεάω θεῶ, θεάσω.
καὶ τὸ παθητικόν, θεάομαι θεῶμαι. ὁ παρατατικός,
ἐθεαόμην ἐθεώμην. τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν, ἐθεάοντο,
ἐθεῶντο. καὶ οἱ δωριεῖς, τὸ ω τρέπουσιν εἰς τὴν ου δίφθογ-
γον. καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ, θηεῦντο.

Θηλαμών, ἡ τροφός. παρὰ τὸ θῆσαι μέλλοντα. δηλοῖ τὸ θη-
λάσαι. τὸ γὰρ θῆσαι, δύο σημαίνει. τὸ ποιῶ, καὶ τὸ θηλάζω. ἔστι
θῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ τρέφω. οὗ ὁ μέλλων, θήσω. ὅμηρος.
Γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. τὸ ἐθήλασεν. ἐκ τοῦ θήσω οὖν,
γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θηλή. καὶ τροπῇ, θηλαμών. ὡς
κάρη, κάρων. εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη. ὡς παρὰ
Καλλιμάχῳ. Ἦ τε κάρην ὤμοσσας σόν τε βίον.

Θίς. τὸ θὶς ἀντὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστι.
καὶ ἀντὶ τοῦ σωροῦ, ὁμοίως ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν ἐστι.
Θινὶ φοινικόεντι. καὶ ἀντὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ αἰσχύ-
λῳ. Θινὸς ἐμβολὰς ἁλός.

Θήβησι. τὸ θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν, τότε
δοτική ἐστιν. οἷον ἐν θήβαισιν. ὅτε δὲ χωρὶς αὐτῆς ἐστι
θήβησι, τότε ἐπίρρημα τοπικῶς κεῖται.

Θῆβα. συριστὶ λέγεται ἡ βοῦς. ὅθεν ἐκλήθησαν αἱ θῆβαι
ὑπὸ τοῦ κάδμου κτισθεῖσαι. ὅτι ζητῶν τὴν ἀδελφήν,
χρησμὸν ἔλαβε κατοικῆσαι, ὅπου ἡ βοῦς ἑαυτὴν κα-
ταθήσει. ἢ ἀπὸ θήβης θυγατρὸς μετώπης, γυναικός

ἀσωποῦ. ἀφ' ὧν καὶ ὠνόμασθησαν ἐκεῖ πολῖται καὶ πόλις, ὡς εὗρον ἐς τὸ σχόλιον τοῦ πινδάρου ἐπινικίων ὕμνων ἀ.

Θήλεια. ἐκ τοῦ θῆλυ, ἤγουν θηλῶ. ζήτει ἐν τῷ συρακοῦσαι. καὶ ἐκ τοῦ θῆλυς θήλεια. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ βρύειν. ὅθεν καὶ ἡ ὑπόμβρος νὺξ παρὰ σοφοκλεῖ, θήλεια καλεῖται. θηλὴ δέ ἐστιν ὁ μαστός. θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἰλιάδος θ. αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι. ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὡρισμένον ἔχει καιρὸν ἐν ᾧ μίγνυνται. αὗται δὲ διηνεκῶς πλησιάζουσι.

Θηλυτεράων. ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν. αὗται δὲ ἀεί. διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφησταὶ λέγονται οἱ καρποφέροι. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ἀλφηστὴς γὰρ εἶδος ἰχθύος. ἤγουν καρποφερῶν ἢ θαλλουσῶν ἢ εὐκάρπων. καρπὸς γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος, οὐδὲ ἐλάττων οὐδέν. οὐδὲ ἐλαττῶν οὐδείς. ὡς ἐπὶ τοῦ, Νέσων θηλυτεράων.

Θημών. παρὰ τὸ θέσθαι μένοντα, δηλοῖ τὸ πιθ. σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. καὶ θημωνία, σωρὸς καρπῶν.

Θημακεύς, δημός ἐστι φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. θημακός.

Θηραμένης, ὄνομα κυρίου. οὗτος ἀνῃρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ κριτίου ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

Θηρήτρεος, παρὰ τὸ ῥαδίως θηρᾶν, ἤγουν εὐκόλως τρέχειν. ἢ παρὰ τὸ φθείρω, φθερῶ, φθὴρ καὶ θήρ.

Θηρίον, παρὰ τὸ θήρ. τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ, τὰ μὲν ὡς δακτυλικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον, φορτίον. κλειδίον. φυκίον. τὰ δὲ τρίβραχα, προπαροξύνεται. φλέβιον. τόπιον. φάκος, φάκιον. λαγὼς, λάγιον. ῥάκος, ῥάκιον. οὕτως ἴχνος, ἴχνιον, ὡς βραχέα. πλὴν τὸ ἐρκίον.

Θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ. ἰστέον ὅτι παροξύνεται.

Θηρωτής, κυρίως λέγεται ὁ σῦς καὶ λέοντας θηρεύων. παρὰ τὴν θήραν. τὸ γὰρ θήρας ἐξαιρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ πάντων.

Θηρίκλειον κύλικα, ποτήριον ὑέλινον. τὸ τοῦ θηρικλέους ποτήριον. θηρικλέους τέκνον κύλιξ, ἣν λέγουσι πρῶτος κεραμεὺς θηρικλῆς ποιῆσαι, ὥς φησιν εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητής.

Θησαίατο. ἀπὸ τοῦ θεῶ, θεάσω, ἐθεασάμην. τὸ εὐκτικὸν, θεασαίμην, θεάσαιντο. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η.

Θήσαιντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ ἐθεάσαντο, ἤγουν ἐθεήσαντο. καὶ ὑπερθέσει, θεήσαντο. καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς η, θήσαντο.

Θησεῖς. ὠνόμασται διὰ τὴν τῶν γνωρισμάτων θέσιν. τοῦ τε ξίφους καὶ τῶν πεδίλων, ὡς ἡ ἱστορία δηλοῖ. οἱ δὲ, ὕστερον ἀθήνησι παῖδα θέμενον τοῦ αἰγέως αὐτόν.

Θήσειον, τέμενός ἐστι τοῦ θησέως. ὅ τε οἰκέταις ἄσυλον ἦν. ἐλέγοντο δὲ δίκαι ἐν τούτῳ, ἡρῷος τοῦ θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δοῦλοι, προσέφευγον. φιλόχορος δὲ, οὐ μόνον τοὺς οἰκέτας τὸ παλαιόν φησι καταφεύγειν εἰς τὸ θήσειον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ὡς ἐπὶ κρείττονα εὖ τυχόντας. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιόν. καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ ἀθηναίοις. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τοῦ ειον γινόμενα μονογενῆ, προπαροξύνεται. βαλανεῖον, βαφεῖον. πλὴν τοῦ θησεύς, θήσειον, καὶ τὸ φύτειον πόλις. ἀπὸ φυτέως τοῦ κτίσαντος αὐτήν. πρὸς καὶ τὸ αἰμονογενῆ, διὰ τὸ βασιλεύς, βασίλειον. ἔστι δὲ τρία γένη, οἷον βασίλειος οἶκος. βασίλεια χείρ. βασίλειον οἴκημα.

Θησειότριψ, ὁ ἐν τῷ θησείῳ διατρίψας. ἀριστοφάνης πολυίδῳ. καὶ θησομύζειν δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.

Θῆσσα. ἡ πενιχρὰ οὐκ ἔχουσα φερνὴν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. καὶ ὑπὸ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ νόμον. ἐκ τοῦ θὴς θητὸς, τὸ θηλυκὸν, θῆσσα. ἡ μισθωτὸς, καὶ πενιχρά.

Θητεία, δουλεία. καὶ θητικὸν. εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρὰ ἀθηναίοις τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο. τὰ τέσσαρα δὲ τέλη, πεντακοσιομέδιμνοι. ἱππεῖς. ζευγῖται. θῆτες.

Θητικόν. καὶ θητικὸν τέλος. θεραπευτικόν. ὑποχείριον. ἐργαστικὸν τῶν δεόντων. μισθαρνικόν. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον τάγμα παρὰ ἀθηναίοις εἰς τέσσαρα τετελεσιουργημένου τοῦ πολιτεύματος. γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ θὴς θητὸς θητικόν, κτητικοῦ τύπῳ. τὸ δὲ θὴς, παρὰ τὸ τῶ ὃ σημαίνει τὸ λαμβάνω. ὁ ποιῶν μετὰ τῆς στερήσεως, ἤγουν ἀτητῶ, τὸ οὐ λαμβάνω. θῆτες οὖν, οἱ μισθοῦ διὰ πενίαν ἐργαζόμενοι. παρὰ τὸ τητᾶσθαι, ὅ ἐστι στερεῖσθαι. ὡς εἶναι τῆτες καὶ θῆτες οἱ πένητες, οἱ ἐπὶ σύνταξει δοῦσι καὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδ' ἐστρατεύοντο.

Θὶς, ὁ αἰγιαλός. παρὰ τὸ θέω. ὁ παραθέων τῇ θαλάσσῃ, καὶ περιθέων. ἢ εἰς ὕψος ἀναθέων. οὕτως ὦρος. ὅμηρος. Πολλὸς δ' ἀμφοστεόφιν θὶς. παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναθεῖν. θὶς, ἐπὶ τοῦ σωροῦ. παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' οὗ θεῖναι καὶ ἐπιθεῖναι.

Θῆτες, παρὰ τὸ τιτᾶν, ὅ ἐστι στανίζειν τροφῆς. καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν ἐλευθέρους ὄντας. ἢ οἱ ποιητικοὶ δοῦλοι. ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ ζητῶ. ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων.

Θανῇ. θνῶ, θνήσκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθανον. ὁ μέλλων δεύτερος, θανῶ, θανοῦμαι, θανῇ.

Θνητός, παρὰ τὸ θάνατον. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν θεῶν, γέγονε θανῶ, θανήσω, θανητὸς, καὶ θνητός.

Θνησιμαῖος. ἐκ τοῦ θνήσιμος, θνησιμαῖος.

Θνήσκω. ὡς παρὰ τὸ βρῶ, βρώσω, βρώσκω. καὶ βρῶ, βρώσω, βρώσκω καὶ βιβρώσκω. ὁ διδυμος χωρὶς τοῦ ι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρέσω μένοντος, ἤγουν ἀρέσκω καὶ μεθύσκω πλεονασμοῦ τοῦ κ, καὶ μετάγονται εἰς ἐνεστῶτα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσω, καὶ θνῶ θνήσω, ἤγουν θνήσκω, καὶ μνήσκω, καὶ οὐκ ἔχει τὸ ι. οἱ δὲ, λέγουσι σὺν τῷ ι, διότι πολλάκις θνῄσκω καὶ μνῄσκω λέγουσι διὰ τῆς αι διφθόγγου. ἀλλ' ἰδοὺ τὸ ἡσίοδος καὶ κλαίοντος ὡς σίοδος καὶ μέονος λέγουσιν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὸ ι. ἢ μᾶλλον παρὰ δὲ πᾶς, ἔχει τὸ ι. ἴσως ἐκ τοῦ

λέγειν τοὺς αἰολεῖς θναίσκω καὶ μναίσκω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι διὰ τοῦ ισκω γίνεται ἡ παραγωγή. θνήσκω, καὶ μνήσκω. οὐ καλῶς δὲ λέγουσι. καὶ γὰρ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, διὰ τοῦ ισκω ποιοῦσι τὴν παραγωγήν. οἷον, εὑρῶ εὑρεῖς, εὑρίσκω. στερῶ στερεῖς, στερίσκω. τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ασκω. ἡβῶ ἡβᾷς, ἡβάσκω. τὰ δὲ τῆς τρίτης, διὰ τοῦ ωσκω. βιῶ βιοῖς, βιώσκω. ἐπεὶ οὖν ὡς ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσω θνήσκω γέγονε, καὶ μνῶ μνήσω μνήσκω, ταῦτα δὲ δευτέρας συζυγίας ἐστὶν, ὤφειλε διὰ τοῦ ασκω εἶναι ἡ παραγωγή, καὶ οὐ διὰ τοῦ ισκω. ὡς τῆς δευτέρας συζυγίας ὄντα. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μνῶμαι, ὡς περ βοῶμαι. καὶ τὸ τέθνημι, τέθναθι γινόμενον διὰ τοῦ α. ὡς περ ἵστημι, ἵσταθι. ἔχει δὲ τὸ η τὰ δύο ταῦτα.

Θοός. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θοός, ὁ ταχύς. καὶ τὸ θηλυκὸν, θοή. δύναται, ὡς περ ἀπὸ τοῦ πλόος, γίνεται πλοῦς, μὴ καὶ ἀπὸ τοῦ γόος γοῦς, καὶ θοός θοῦς. καὶ πῶς μὲν τοῦ γόος, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐκ ἔχει ῥῆμα παρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον, γοῶ, γοᾷς. οὐχ εὕρηται παρηλλακται. περὶ δὲ τοῦ θοός, ὅτι ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ος δισύλλαβα, πάντα βαρύνεται. τὸ δὲ θοός, ὀξύνεται. οὐχ εὕρηται δηλαλλαξε κατὰ τὸ μὴ κιρνᾶσθαι. ἐν δὲ συνθέσει τὸ θοός, βαρύνεται. περίθοος, περίθους.

Θοή, σημαίνει πέντε. τὸ μέγα. οἷον, θοαῖς ἀφροσύναις. ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. καὶ, θοὴ δ' ὑπερεξεφαάνθη, ἀντὶ μεγάλη. εἶτα εὑρίσκεται θοὸν τὸ ταχὺ, ὀξὺ, ἰσχυρόν. καὶ ἀνὴρ ὑπέδυ εἶ θοάς. ἰσχυρὰς. νῆας θοὰς, ταχείας. νήσοισιν θοῆσιν, ὀξείαις. ὀξεῖαι γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι περὶ τὴν κεφαληνίαν. ἀρείας δ' οὐ μέγαν θοός περ ἐὼν πολεμιστής. ἐγὼ λέγω μέγα θεὸν, πλάσμα. ἡγοῦμαι γὰρ τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἰσχυρόν. καὶ, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵκανε, ἀντὶ ἀσφαλῶς. ἐκ δὲ τούτου, τὸ ἑδραῖον. καὶ ἐκ τοῦ ἑδραίου, τὸ ἰσχυρόν. καὶ θοὴν δαῖτα, τὴν ἑδραίαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένους ταύτης τυγχάνειν. καὶ θοὴν νύκτα, τὴν ἑδραίαν. οὐχ ὥς τινες τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον. ἢ κατὰ τὸ ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.

Θοκός, ὁ τεταραγμένος.

Θόραι, δῆμος ἀντιοχίδος.

Θόρικος, δῆμος ἀκαμαντίδος.

Θόρυβος. παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω καὶ τὸ βοή. ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θέρυβος καὶ θόρυβος.

Θολερῶς προβαίνετε. μὴ καθεστάμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχοντες, ἀλλ' ἀκαταστάτως καὶ τεταραγμένως προϊόντες.

Θολερός. παρὰ τὸ θολὸν, θολερός. θολὸς δὲ ἐστὶ τὸ μέλαν τῆς σηπίας. σκότου καὶ ἐμβόλου.

Θόλος, περιφερὲς οἰκοδόμημα. ἀπὸ τοῦ περιθέειν.

Θόλος, τόπος τις ἐν τοῖς ἀρχείοις κληθεὶς διὰ τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς. ἦν γὰρ λίθοις δὴ καὶ ὀροφὴν εἶχε περιφερῆ, οἰκοδομητὴν, οὐ γὰρ ξυλίνην, ὡς τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα. λέγεται θηλυκῶς ἡ θόλος.

Θορός, ὁ σπόρος τοῦ σπέρματος. ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὁρμῶ. ὁ μετὰ ὁρμῆς πεμπόμενος. τοῦτο παρὰ τὸ θέειν ἔξω.

Θοῦρος, ὁ ὁρμητικός. ὁ πολεμιστής. καὶ θοῦρον, τὸν πηδητικὸν καὶ ταχύν. οἱονεὶ ὁ θοῶς ὀρούων, ἢ ὀξέως ὀρούων. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θοῦρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς. καὶ θορεῖν, τὸ πηδᾶν παρὰ τὸ ἄλλω. ἢ ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος, ὅθεν καὶ τὸ θεῖον τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. ὥστε τὴν κινητικὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν, ἀπὸ τοῦ θέω ῥήματος ὠνομάσθαι τοὺς ἀρχαίους. ταύτῃ γοῦν τοὺς μὲν ταχεῖς, θερμοὺς λέγουσι. τοὺς δὲ ψυχροὺς, βραδεῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ θοῦρος, γίνεται θορῶ τὸ ὁρμῶ, καὶ πηδῶ.

Θοῦρις, ἡ ἀσπίς. παρὰ τὸ θύειν, θύρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, θοῦρις. ἀπὸ τῶν περιεχομένων τὸ περιέχον εἴρηται. ἢ θοῦρις ἡ θοροποιός. καὶ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.

Θοίνη, εὐωχία. τροφή. κατάβρωμα. παρὰ τὸ θῶ. ὁ μέλλων, θώσω, τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, γίνεται ῥῆμα τινὸν ὄνομα θώνη, καὶ θοίνη.

Θίασος, εὐωχία. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχεῖον φησί. κυρίως δὲ τὸ πλῆθος. εὐριπίδης, θίασος ἐσμὸς γυναικῶν.

Θιασώτης, ὁ κοινωνὸς τῶν θυσιῶν. ἱκαλοῦντο δὲ καὶ οὕτοι ὀργεῶνες. ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου ὅπερ ἐστὶ σύνοδος καὶ συναγωγή. ἀπὸ τοῦ θεῖν.

Θλίψις. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλίψις. τοῦτο παρὰ τὸ θλῶ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ θρῶ θρύβω, καὶ θλίβω κατὰ τροπήν. τὰ εἰς βω λήγοντα ῥήματα ἐν ἐπιφωνήσει τι παραλήγεται. πλὴν τοῦ ἀμείβω. στείβω. εἴβω, τὸ στάζω. ὥς τὸ, τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβεν.

Θρασύς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσός. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α καὶ ὑπερθέσει, θρασύς. οἱ γὰρ θρασεῖς, θερμοί.

Θρανήτιδες, καθ' ἃς θηρεύτων.

Θρανίου δίφρου. θρᾶνος ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται. θραύεται γὰρ καὶ κλᾶται.

Θραῦσις. ἐκ τοῦ θραύω θραύσω, θραῦσις. ἔστι δὲ φθορά. θάνατος. ἀπώλεια. συντριβή. πληγή. θραύματα, νευροσπάσματα.

Θρασυκάρδιος, θρασύς. τολμηρός.

Θράττειν, ταράσσειν. ἐνοχλεῖν. νύσσειν. κινεῖν. δυσαρεστεῖσθαι. ὑφορᾶσθαι. τράττειν, καὶ θράττειν.

Θρᾷξ. θρᾷιξ. δῆλον τὸ, θρήϊκες ἀκρόκομοι. καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρᾷξ. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτοῦ συγκείμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ι γράφεται. θρῄσσα γυνή, καὶ θρᾷττα. ἀθηναῖοι δὲ, θρᾷττα λέγουσι. καὶ τὸ θρᾴκη δὲ ἔχει τὸ ι. θρακίας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θρασκίας, ὁ ἄνεμος.

Θρέπτα, λέγεται τὰ τεθραμμένα. θρέπτρα δὲ τὰ θρεπτήρια. ὡς περ λύτρα τὰ λυτήρια. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Θρέξασκον, ἀντὶ ἔτρεχον. τρέχω. ὁ μέλλων, θρέξω. ἔθρεξα. καὶ ἰωνικῶς, θρέξασκον.

Θρέψας, τὸ ἀπήξας. ὡς τὸ, Ἠμὲν σοὶ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. καὶ Σοφοκλῆς. ἔνθα τὸ ἐπὶ μαστοῦ γάλακτος καὶ τεθραμμένον. ἔνθα καὶ τρέφεται, τὸ περιπηγνύμενον. σημαίνει καὶ τὸ σύνηθες. Τὴν μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσα. διὰ τί τρέφω, θρέψω. καὶ τρέχω, θρέξω. ὅτι ἔχω, ἕξω, οὐ συνάρχεται τῷ ἐν ἑστῶτι. ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω, δασύνεται. τὰ δὲ λοιπὰ ὅτι ἰωνικά, ἐπειδὴ τὸ ψιλὸν τ, εἰς τὸ δασύ. οἱ γὰρ ἴωνες, ἔθος ἔχουσι τὸ παρ' ἡμῖν ψιλούμενον, εἰς δασὺ τρέπειν. τὴν γὰρ κύθραν παρὰ τὸ χέειν ἡμᾶς εἰς αὐτὴν, χύτραν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι θρέψω καὶ θρέξω ὤφειλεν εἶναι, ἵνα σὺν ἄρξηται τῷ μέλλοντι. ἀλλ' ἕτερος τις κανὼν ἐναντιοῦται, ὃν δεῖ τὸν φιλόπονον, ἐν τῷ τοῦ γεωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ῥηματικῷ ζητεῖν.

Θρῆνος, παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, θραῦνος καὶ θρῆνος. ἢ παρὰ τὸ θέρειν, ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν. ἢ παρὰ τὸ θρεκβὶς καὶ ἀνατεταμένην βοὴν εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικηδείου. ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος. ἐπὶ τοῦ σώματος προκειμένου. λέγεται δὲ ὁ θρῆνος οὐ περιγραφόμενος χρόνῳ.

Θρῆνυς, ὑποπόδιον. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. εἴρηται παρὰ τὸ θράνος ὅ ἐστι μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρῆνυς, καὶ ἡ μέση τῆς νηὸς διήκουσα σανίς. ἀφ' ἧς καὶ θρανῖται λέγονται, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἵζανειν. ἰλιάδος ο. Θρῆνυν ὑφ' ἑπτάποδα.

Θρῆνυς, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρεῖν γὰρ ἀπὸ τῶν τῆς νεὼς καταστρωμάτων, ἀλλὰ ταύτην ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τόπον τῆς νεὼς βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι. ὃ καὶ ἑδώλιον φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν βάσιν εἶπον. οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεὼς ἀλλ' νῆα. ἑπτάποδην δὲ, ἑπτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

Θρῆσκος, ἑτερόδοξος. ἐκ τοῦ θρᾷξ θρακός. καὶ θρησκεία. παρὰ τὴν τῶν θρακῶν ἐπιμέλειαν. τὴν πρὸς τὸ θεῖον καὶ τὴν ὀρφέως ἱερουργίαν. οὗτοι γὰρ πρῶτοι ἐφεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον ἔννοιαν. ἢ παρὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀρέσκεσθαι, ἢ ἀρέσκειν, ὅ ἐστιν ἐξευμενίζεσθαι. καὶ ὁ θεολόγος, Οὐ θρακῶν ὄργια. παρ' ὧν καὶ τὸ θρησκεύειν ὡς

Θρίαμβος, ἐπίδειξις νίκης. πομπή. καὶ τὸ [ ] λόγος. σεμνύνεσθαι. ἔνθεν ποτὲ πόλεσιν ὅταν ἤνθουν αἱ συκαῖ, παῖδες περιϊόντες σὺν καὶ οἶς αὐτοῖς τοῖς θρίοις, ἔπαιζον προσφέροντες ἴαμβά τε ἰάμβεια, ἢ ἡμιάμβεια. θρία δὲ εἰσὶ τὰ τῆς συκῆς φύλλα. ἐπεὶ εἰς τρία διέσχισται. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀθρίᾳ βάζεσθαι, ὅ ἐστι λέγεσθαι. γίνεται ἐκ τοῦ τρία, θρία. καὶ γὰρ τριμερές ἐστι τὸ φύλλον τῆς συκῆς. ἐκ τούτου γίνεται θρίαμβος, καὶ θριαμβεύω. λέγεται γὰρ ὁ διόνυσος ἐποίησε στέφανον ἀπὸ συκῆς, καὶ οὕτως ἐθριάμβευσεν, ἤγουν ἀλλὰ μέσης διέβη. καὶ ἐκ τούτου φασὶν ἐν τῷ δήμῳ τοῦτο γίνεσθαι. λέγεται καὶ θρίαμβος ὁ διόνυσος, ὅτι ἀλλὰ θηρῶν ἀλλὰ λεόντων βέβηκεν. οἷον, θηρίαμβος. τῷ γὰρ ἅρματι αὐτοῦ, λέοντας ὑποζευγνύειν φασίν. ἢ ὅτι καὶ συκῆς εὑρέτης ἐστίν. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν. παιδιᾶς τινὸς γὰρ. λέγεται καὶ θυστήριος ἀπὸ τοῦ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰωρούμενον, θύσανον.

Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας.

Θρίαι, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, οἱονεὶ τρίαι τρεῖς οὖσαι. καὶ γὰρ αὗται τρεῖς νύμφαι αἱ θυγατέρες τοῦ διός, εὑρηκυῖαι τὰς ψήφους μαντικάς, παρέσχον τῇ ἀθηνᾷ. ἢ τις ἐκαλουμένη ὡς ἀπόριον πρᾶγμα μετιοῦσα. τροφὸς γὰρ τοῦ ἀπόλλωνός ἐστιν, ἔρριψεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον θριάσιον πεδίον. παρὰ τὸ τρία, γέγονε θρία καὶ θριάσιον. ἐκεῖ γὰρ ἔρριψεν ἡ ἀθηνᾶ τὰς μαντικὰς ψήφους, αἵτινες θρίαι λέγονται. ὅθεν καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριᾶσθαι λέγεται. καὶ αὗται τρεῖς εἰσὶ τὸν ἀριθμόν. ἢ παρὰ τὸ τριοσσαί. ἢ ἀπὸ θρασίου τινός, οὕτω καλουμένου.

Θρία, κυρίως τὰ τῆς συκῆς φύλλα. καὶ θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐνθουσιάζειν. καὶ θριάσιον ἐκλήθη πεδίον, ἀπὸ τῶν βληθεισῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπὸ ἀθηνᾶς. θρίαι δ' εἰσὶν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. νύμφαι δέ τινες εἰσὶν θρίαι ὀνομαζόμεναι. αἱ πρῶται μάντεις. αἱ ἐφεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν. ἦσαν δὲ ἀπόλ[ ]λωνος τιθῆναι.

Θριγκῷ, τῷ τοιχώματι. παρὰ τὸ θρέξαι. ὁ περιτρέχων κυκλόθεν οἷον στέφανος. θριγκὸς οὖν τὸ ἀνώτατον τῆς τοῦ τοίχου οἰκοδομήσεως. καὶ ὁ ὑπὸ τὴν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος. καὶ ἡ στεφάνη, καὶ τὸ περιχαράκωμα. καὶ θριγκὸς τειχίου, στεφάνη. περίφραγμα. ὡς οἶμαι παρὰ τὸ θρέξω.

Θρίδαξ, θρίδακος, θριδακίνη, εἶδος μάζης καὶ λαχάνου. τινὲς ἀπὸ τῶν εἴδων φύλλων. τρίφυλλος γὰρ κατ' ἀρχάς, ὡς καὶ θρῖναξ. τινὲς δὲ ὅτι ῥιζοδακνομένη. καὶ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θεριδακίνη τις. τὸ μαιούλιον.

Θρῖναξ, σημαίνει τριανοδόντες ἐργαλεῖον ἐργατικόν. παρὰ τὸ τρία, τρίναξ καὶ θρῖναξ.

Θρινακία, σημαίνει τὴν σικελίαν. παρὰ τὸ ἐκ τριῶν συγκεῖσθαι ἄκρων. οἱονεὶ τρινακία τις οὖσα. καὶ γὰρ τρία ἀκρωτήρια ἔχει ἡ σικελία. λύβαιον. πάχυνον. πέ[ ]λωρον.

Θρίξ. ἀπὸ τοῦ θερίζω, θερίξω. δωρικῶς, θρίξω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, θρίξ. κλίνεται τριχός, καὶ οὐχὶ θριχός. ἐπειδὴ τὸ ρ μετὰ δασείας, δασύ ἐστι. καὶ ψιλὸν, μετὰ ψιλῆς. οἷον, ἀφρός. ἀγρός. οὐδέποτε δὲ εὑρίσκεται λέγεσθαι δισύλλαβον ἐν χρήσει ἀρχομένης ἀπὸ δασέως. καὶ τῆς ἑξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέως. τὸ γὰρ, Ἀπέφθιθον ἐθλοί τε ταῦροι, ὀφθίθω ἐν ἑστῶσιν οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει. τούτου χάριν ἡ θρὶξ ἐνταῦθα, ἔτρεψεν ἐν τῇ γενικῇ τὸ θ εἰς τ. ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ διὰ τοῦ ξ. θριξί.

Θριπήδεστα, ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον. ἀπὸ τοῦ θρὶψ θριπός, καὶ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. θρὶψ δέ ἐστι ζῶον κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. καὶ θριπήδεστα, τὰ ὑπὸ τῶν θριπῶν διαβεβρωμένα ξύλα, οἷς ἀντὶ σφραγῖδος ἐχρῶντο.

Θρόνος. θρόνιον δέ ἐστι καὶ πόλις Λοκρίδος. ἐκ τοῦ θρόνος, θρόνιον. τοῦτο ἐκ τοῦ θορῶ τὸ πηδῶ, θόρονος, καὶ ἐν συγκοπῇ, θρόνος. ἡ ἐπηρμένη καθέδρα.

Θρύον, εἶδος πόας. ὁ λεγόμενος θρύσσος.

Θρυαλλίς, ἄνθος λυχνίδος. ἐλλύχνιον. ἤγουν τὸ πυρικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἅλλω τὸ πηδῶ, θεραλλίς. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε εἰς υ, καὶ ὑπερθέσει, θρυαλλίς.

Θρύλλος, ἡ βοὴ καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θροῦς ὃ σημαίνει τὴν βοήν, θρόος θροῦλλος καὶ θρύλλος.

Θρυλοῦντες. ἀπὸ τοῦ θροῦς καὶ τοῦ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. οἱονεὶ θροῦν ἐλοῦντες. τουτέστι θόρυβον ἐγείροντες. καὶ ἔστι θρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες. θορυβοῦντες. ἐκ τοῦ θρυλῶ. τοῦτο παρὰ τὸ θροῦς θρόος. θροῶ περισπώμενον. πλεονασμῷ τοῦ λ καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, θρυλῶ.

Θρυλίζω, τὸ ψιθυρίζω. παρὰ τὸ θραύω, θραυλίζω. κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ α, θρυλίζω.

Θρυλίχθη δὲ μέτωπον. Ἰλιάδος ψ. ἐθραύσθη. συνετρίβη. ἐκλάσθη. ἀπὸ τοῦ θραυλίχθη. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. παθητικὸς ἀόριστος ἐστί.

Θρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορήσω, θορίσκω καὶ θρώσκω κατὰ τροπήν. ἔχει δὲ τὸ ι. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εὑρῶ καὶ στερῶ γίνεται εὑρίσκω καὶ στερίσκω διὰ τοῦ ι, οὕτως ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίσκω διὰ τοῦ ι. καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν, θροίσκω. καὶ κατὰ συναίρεσιν, θρώσκω. τινὲς δὲ κατὰ κῦμα ἔλεγον αὐτό.

Θρωσμός, σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον. ὅθεν ἔστι θεωρεῖν καὶ πηδᾶν. ἀφ᾽ οὗ καὶ θορνος, ὁ ἐφ᾽ ὑψηλοῦ ποιῶν ἡμᾶς. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορίζω, θορισμός. καὶ ἐπέκτασιν καὶ ὑπέρθεσιν, θροισμός. καὶ συναιρέσει, θρωσμός. ἔστι δὲ καὶ τόπος ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνομαστικῶς καλεῖται θρωσμός. ὡς καὶ ἑτέρος καλλικολώνη. ὥσπερ τὸ πεδίον ἔχοντο οἱ Τρῶες, εἴποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο.

Θύα, ἐφ᾽ ἧς τὰ θύα ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι.

Θύον, τὸ θεῖον μετὰ τὰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβὲς ποιοῦν. ἔνθα τὸ παρὰ Πλάτωνι δ᾽ ἀλὸς θείοιο. καὶ θεείου καιομένου, φησὶν ἀντὶ τοῦ κεραυνοῦ. διὰ τὸ τοῦτο ἀπόζειν τοῦ οὐρανοῦ. πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ εὐδαίμων ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι. τοῦ θεὸς θεῖος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ παρὰ ἀδελφὸς, θεῖος. οὕτως σεπτικὸς ὤν. ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἶσι.

Θυάδες. ὡς παρὰ τὸ νείφω γίνεται νιφάδες, καὶ πνείω πνιάδες, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θύω, θυάδες, καὶ θυάσκη ξίφος.

Θυιάδες, αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θυιάδες. Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελοι.

Θυγατριδῆ, ἐγγόνη. τῆς θυγατρός. θυγάτηρ.

Θυγάτηρ. παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. ἐκ τοῦ θύω, καὶ τοῦ γαστήρ. λέγεται γὰρ τὰ θήλεα ταχύτερον κινεῖσθαι ἐν τῇ μήτρᾳ. τὸ θυγατέρα. καὶ συγκοπῇ, θυγατρα. αἱ γὰρ συγκοπαί, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. ἁρμόσαντες, ἔρσαντες. ὁμόπατροι, ὄπατροι.

Θύελλα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, ἄελλα, οὕτως ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, θύελλα. ἔστι δὲ συστροφὴ ἀνέμου. σὺν θυέεσι, σὺν τοῖς θυμιάμασι. τουτέστι μετὰ θυσιῶν. ἐκ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ, παράγωγον θυόεις θυόεντος. ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, θυόεσι. καὶ συγκοπῇ, θυέεσι.

Θυηλαί, παρὰ τὸ θύω, θυηλή. κυρίως μὲν τοὺς θυλάκους εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα θυσία. θυηλαὶ οὖν, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν, ἤγουν αἱ θυσίαι. Φιλόχορος. γῆς παῖδας εἶναι θυηλὰς αἱ πρώτας θύσαι θεοῖς.

Θυλάκιον. θυλάκιον δέ ἐστι δερμάτινον σακκίον, ἢ

Θύμβρος. θεῖον γένος φασὶ κατὰ *(gap)* βαλλόντων. διαίρεσιν, ὁ ὑπὸ θανάτου αἶνος.

Θυοσκόος, ὁ μάντις. ὁ ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν ὅ ἐστι νοῶν. θυοσκόοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν θυομένων διὰ πυρὸς μαντευόμενοι. ἱερεῖς δέ, οἱ διὰ τῶν ἱερῶν σπλάγχνων

Θυώδης, ὁ ἐκ τῶν θυομένων *(gap)* μαντευόμενοι. κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλλον. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ. λέγεται καὶ τὸ διὰ πυρὸς βάλλειν θύον. ἐξ οὗ καὶ τεθυμένον, τὸ διὰ πυρὸς βεβλημένον.

Θυωρίτης. θυωρίτην γὰρ Ἀπολλαῖς. τὴν τράπεζαν. ἀργυρογνώμονα. κριτήν. θυωρὸς δὲ κυρίως, ἡ τράπεζα. παρὰ τὸ τὰ θύη κεῖσθαι τῶν θεῶν. ἢ παρὰ τὸ τὰ θύη ἀωρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν. παρὰ Λυκόφρονι. νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν αὐτὴν τὴν δίκην, ὅτι ἔκρινον τὰς θεάς.

Θύω, τὸ σφάζω καὶ ἱερουργῶ. ὁ μέλλων, θύσω. ἐξ οὗ καὶ θυσία. θύω, τὸ ὁρμῶ. ἐξ οὗ καὶ θύρα διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς ὁρμῶμεν. καὶ τέθυμαι, θυμός. τὸ θυ, μακρόν. τὸ θύω καὶ λύω καὶ ξύω, κατὰ μὲν τὸν ἐνεστῶτα ἐν χρόνοις καὶ μακρόν, καὶ βραχύ, τὸ δίχρονον. κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα, ἀεὶ μακρόν. ἐν δὲ τῷ παρακειμένῳ, συστέλλει αὐτό. τέθυκα, καὶ λέλυκα. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. τὸ δὲ θῦμα, καὶ λῦμα, ἐκτείνουσιν ἀττικοί.

Θυμός, σημαίνει πέντε. ἀπὸ τοῦ θύειν καὶ ὁρμᾶν τὸ αἷμα ἀπ᾽ αὐτοῦ θύουμός τις ὤν. κυρίως δὲ θυμός, μέρος τῆς ψυχῆς. τρία δὲ αὐτῆς μέρη. λογικόν, ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκεν. θυμικόν, θυμὸς δὲ μέγας διοτρεφέων βασιλήων. ἐπιθυμητικόν, εἴξας ᾧ θυμῷ. ποτὲ μὲν οὖν ὁ θυμὸς παρὰ τῷ ποιητῇ, σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει. ὡς ἐν τῷ, ἔνθ᾽ ὅγε τοὺς ἐνάριζε. φίλον δ᾽ ἐξαίνυτο θυμόν. ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη

ἀπήνης. τὸν μὲν ἐπὶ λογισμοῦ, ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνώγει. τὸ δὲ θυμικοῦ, ὡς τό, ὃς δὲ μεγαλήτορα θυμὸν ἴσχειν ἐνὶ στήθεσιν. καὶ θυμὸς δὲ μέγας ἐστίν. ἐνταῦθα τὴν ὀργὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν. ὡς τό, εἴξας ᾧ θυμῷ, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. σημαίνει καὶ τὴν ὁμόνοιαν. ὡς τό, ἕνα θυμὸν ἔχοντες καὶ ἐπίφρονα βουλήν. ἴδιον τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἃ μὲν σημαίνει τὴν ψυχήν, ζωτικοῦ. ἃ δὲ σημαίνει τὴν ὀργήν, ἰδικοῦ. διαφέρει γὰρ ὀργή. μῆνις. κότος. χόλος. θυμός. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Θυμοβαρέω, ὡς ἀπὸ τοῦ θυμοβαρεύω.

Θυμαρής. ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. Ἰλιάδος ι. τὴν ψυχὴν ἀρέσκουσαν. θυμήρη. παρὰ τὸ θυμὸς καὶ τὸ ἄρω, γίνεται θυμαρής. καὶ σκῆπτρον θυμαρές, ὀξυτόνως. οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον παρὰ τὸ ἦρες. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηρες καὶ ωδης, βαρύνεται. ξιφήρης. ὁμώδης.

Θυμέλη, ἡ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν, ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνομάσθαι. παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι. τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα. τράπεζα δὲ ἦν, ἐφ' ἧς ἑστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦδον. μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας.

Θυμίαμα. παρὰ τὸ θύω, θυμιῶ. ἢ παρὰ τὸ θύον ὅπερ ἐστὶν εἶδος πόας μυρεψικῆς. θυμίαμα δέ, θυμοῦ ἴαμα. ἢ ἀπὸ τοῦ τυφώσεως καπνοῦ. ἀφ' οὗ καὶ θῦμα παρὰ τὸ θύω. ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμιαμάτων καιομένων, ἐθυμίαζον οἱ παλαιοί.

Θύμμενον, δηλοῖ τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον ἢ κεκακωμένον. καὶ παρὰ γεωργοῖς, αἱ ὑποκεκαυμέναι ὑπὸ πάχνης ἄμπελοι, ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. καὶ τῷ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας, θύσαι λέγουσι μελιττουργοί.

Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίου. κληθεὶς κατὰ μέν τινας, ἀπὸ ἑνὸς τῶν Δαρδάνου μετοικησάντων. κατ' ἑτέρους δέ, ἀπὸ θύμβρης. Ἰλιάδος κ. Πρὸς θύμβρης δ' ἔλαχον Μῄονες ἀγέρωχοι. ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ θυμβραῖον πεδίον κλήρῳ ἔλαχον Λυδοί, αὐθάδεις, καὶ θρασεῖς. ὅτε δέ, δηλοῖ καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους. ἔνθα καὶ θυμβραίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές.

Θύος, κυρίως εἰς ὃ ἐμβάλλομεν τὰ θυμιάματα.

Θύσκη, σκάφη. ἢ τὰ θυμιάματα δεχομένη. ἀπὸ τοῦ θύω.

Θύρα. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θέω καὶ τὸ ἀήρ, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυρωρός, ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ.

Θύραζε. κυρίως μέν, εἰς τὸ ἔξω τῆς θύρας. ὅτε δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἔξω.

Θυρεός, τὸ ὅπλον. γίνεται παρὰ τὴν θύραν θυρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, θυρεός. ὁ θύρας τάξιν ἔχων.

Θυρεπανοίκτης. σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ἦν γὰρ ἀνοίκτης. προσέλαβεν ἡ ἐπὶ καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης. καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετέθη καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης. ὁμοίως καὶ τὸ λυοκαψηοστάπηχυς. πρῶτον τὸ ψηοστάπηχυς, καὶ οὕτω συνετέθη καὶ τὸ σφραγιδονυχαργοκομήτης. σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ὥσπερ γὰρ ὁ τόνος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε πούς μετρικὸς ὑπερβαίνει τὰς ἓξ συλλαβάς, οὕτως οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων.

Θυρηβόλιον, ἡ ἔπαυλις. θυρβόλιόν τι ὄν.

Θύνον κρίνοντες, Ἰλιάδος β. ὁρμῶν διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ παρατατικός ἐστιν, ἔθυνον. ἀπὸ τοῦ θύω πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται θύνω τὸ ὁρμῶ. καὶ ὄνομα ἀρσενικόν, θῦνος. καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου ν, θύννος. ὅπερ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ καλεῖται θύννα. κλίνεται δὲ ἡ θύννος, ὡς ἡ παρθένος. καὶ αἱ θύννοι, ὡς ἁλμυροφόροι.

Θυννίδες, οἱ νέοι θύννοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἰχθύες.

Θυσανόεσσα, κροσσοὺς ἔχουσα. ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ, γίνεται θύσανος θυσανόεις. καὶ τὸ θηλυκόν, θυσανόεσσα.

Θύσθλα, θυρσοὶ ἢ κλάδοι, οἷς βάκχαι κατέχουσιν. ἢ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. ἢ τὰ ἄλλα τὰ ἐν θυσίαις φερόμενα. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, θύσω. γίνεται θύσθλον. Ἰλιάδος ζ. Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν. οἱ μέν, τοὺς κλάδους. οἱ δέ, τοὺς θύρσους. τουτέστι τὰς βακχικὰς δράκας. ἄλλοι διονυσιακὰ μυστήρια. ἄλλοι δὲ πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τὴν τελευτήν.

Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν.

Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν. καὶ περιμένειν.

Θύρσος, ὁ κλάδος ὁ παρὰ διονύσου. παρὰ τὸ συνεχῶς ταῖς μαινάσι κινούμενος. οἱονεὶ θύσων, ὅ ἐστιν ὁρμῶν ὀρθῶς οὐκ ἐγκεκλιμένος.

Θύρσος, ὄνομα κύριον. θυρσὸς τὸ στέμμα τῶν γάμων.

Θωή, ἡ ζημία ἣν καταβάλλεται ὁ ζημιούμενος. γίνεται ἐκ τοῦ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ.

Θῶες. ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, γίνεται θώς. ἢ ἀπὸ τοῦ θοός. τάχιστοι γάρ εἰσι, καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες. ἔστι δὲ ὁ θώς, ζῷον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον.

Θωπεία, ἡ κολακεία. ἐκ τοῦ θωπεύω. καὶ θῶπες, οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ. παρὰ τὸ θὼψ ὅπερ ἐστὶ θηρίον ἀπατηλόν. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ ὃ σημαίνει τὸ εὐωχοῦμαι.

Θῶμαι, καὶ ἐπιθῶμαι. τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἰς μαι λήγοντα τοῦ δευτέρου μέσου ἀορίστου, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. δῶμαι, ἀπόδωμαι. σχῶμαι, ἀπόσχωμαι.

Θωμοί, οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. ἐκ τοῦ τίθημι, θήσω.

Θῶμιγξ, λεπτὸν σχοινίον.

Θωμός, ὁ σωρός.

Θωμάζειν, τὸ τῷ κέντρῳ ἐρεθίζειν, καὶ μαστίζειν.

Θών, ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται θῶνος, ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ων πεπτωκότων. ὡς ξενοφῶν, ξενοφῶντος.

Θώνιος παράκοιτις. λέγει ὅ τε Χοιροβοσκὸς ὅτι ἀπὸ τῆς θῶνις θώνιδος, γίνεται θώνιος. ὡς πάρις πάριδος, πάριος. καὶ συγκοπῇ, θῶνος. ἢ ἀπὸ τοῦ θόων θόωνος. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ω εἰς ω μέγα, θῶνος. καὶ ποῦ λέγει ἀπὸ τῆς θώνιος γενικῆς κατὰ συγκοπήν. ζήτει περὶ τούτου ἐξωδικώτερον. Χοιροβοσκὸς περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Θῶκος. ἡ καθέδρα. παρὰ τὸ θῶ τὸ ἑδράζω. ὃ γίνεται κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ θέω, ἢ ἀπὸ τοῦ θοῶ. σημαίνει τὸ παράγωγον, θοάζω. ἔνθα Σοφοκλῆς Οἰδίποδι. Τίνας ποθ᾽ ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε, ἀντὶ τοῦ προσκαθέζεσθε. θῶ οὖν. ὁ μέλλων, θώσω. γίνεται θῶκος. ἢ τὸ θεῖν ἡμᾶς ἐπέχουσα καθέδρα.

Θώραξ, παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω. οὗ ὁ μέλλων θώσω. θῶρος καὶ θώραξ. οἱονεὶ τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τοῦ σώματος, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῶν αἰδοίων καθῆκον κύτος. ὃ καὶ ὅλμος καλεῖται. λέγεται δὲ θώραξ τὸ ὅπλον. ὁ σιδηροῦς χιτών. ὅπερ ἐστὶ λουρίκιον. ἀφ᾽ οὗ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι. λέγεται καὶ τὸ παχὺ ἱμάτιον. καὶ ὁ πύργος. καὶ τὸ σῶμα. καὶ τὸ στῆθος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, οὖρος καὶ ὦρος. ὅθεν καὶ θυρωρὸς καὶ πυλωρός. ἐκ τοῦ ὦρος, παρώνυμον, ὦραξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θώραξ, ὁ φύλαξ τοῦ θερμοῦ, καὶ τοῦ θυμικοῦ. ἢ παρὰ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ. θόραξ. τροπῇ τοῦ ο εἰς ω. ὁ φύλαξ τῆς ὁρούσης ὅ ἐστι τῆς πηδώσης καρδίας. ἀπὸ γὰρ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινοῦνται. ἢ τοῦ θείου καὶ ἡγεμονικοῦ τῆς ψυχῆς ἢ τοῦ θυμικοῦ. οἷον, θοόραξ. ἢ παρὰ τὸ τὰ πράγματα κινεῖσθαι διὰ τὸ περιεχομένου τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐν αὐτῷ. οἷον, θέωραξ. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι. ἤτοι ἐν εὐωχίᾳ εἰμί. ἀφ᾽ οὗ δωριεῖς θωρεῖσθαι λέγουσι τὸ εὐωχεῖσθαι. τὸ γὰρ θῶ ὁ μέλλων, θώσω. ἐκ ματικοῦ ὄνομα, θῶρος. ἀφ᾽ οὗ θώραξ. ὡς λίθος, λίθαξ. θῶρος οὖν ἡ τροφὴ καὶ ἡ μέθη. καὶ θώραξ, ὁ δεκτικὸς τῆς τροφῆς τόπος. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐμπιπλᾶσθαι οἴνου, θωράσσεσθαι λέγεται ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. Πρὸς τοὺς συμπότας θωράξομαι. εὐωχηθήσομαι, ἢ μεθυσθήσομαι. καὶ Πίνδαρος διθυράμβων πρώτῳ. Ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπαλλοτρίᾳ. παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται. καὶ ἔνθεσις ἡ τροφή. καὶ ἔνθου τὸ ῥόφησον, παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ θωρίσσω καὶ θώρηξις. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθοπλίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ οἴνου ἀκρατοποσίας. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅπλου, θώραξ. ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον. ἢ ἔξωθεν περίκειται μετωνυμικῷ τρόπῳ, ὡς Ὅμηρος. Τοί οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων. ἀπὸ τῶν περιεχομένων, τὰ περιέχοντα. ἀπό τε τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς περικεφαλαίας. ὁ τρόπος μετωνυμία. τὸ θωρήσσω, ἀπὸ τοῦ θοῦρος. ὁ εἰς τὸν πόλεμον ὁρμητικός. ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον. τὰ εἰς αξ ὀνόματα φύσει μακρὰ παραληγόμενα, εἰ μὲν ὦσιν ἀρσενικοῦ γένους, ἐκτείνουσι τὸ α. οἷον, θώραξ, οἴαξ. εἰ δὲ θηλυκοῦ, συστέλλουσιν αὐτό. οἷον, αὖλαξ. πίδαξ.

Θῶσθαι. θῶσθαι λέγουσιν οἱ δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι. ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι.

Θωΰσσειν, τὸ θηριώδει φωνῇ χρῆσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ θῶες, ἢ θρυγώδη. Δοῦρις ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ νόμων φησίν, ὅτι Διόνυσος ἐπιστρατεύσας Ἰνδοῖς, καὶ μὴ δυνάμενος αὐτοὺς χειρώσασθαι, κρατῆρας οἴνου πληρώσας, περὶ τὰς χώρας αὐτῶν ἔθηκεν. οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τοῦ πόματος ἀσυνήθεις ὄντες, οὕτως ἐχειρώθησαν μεθυσθέντες. ὅθεν οἱ ποιηταὶ τὸ μεθύειν, θωρήσσεσθαι λέγουσιν.

Θῶ, σημαίνει τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ. ἐξ οὗ, θές. θῶ τὸ τρέφω. ἐξ οὗ καὶ θοίνη ἡ εὐωχία. θῶ τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ καὶ θηλὴ ὁ μαστός. καὶ θῆλυς, ἡ ἔχουσα μαστοὺς καὶ θηλάζουσα. θῶ τὸ ἑδράζω, ἐξ οὗ καὶ θῶκος ὁ θρόνος. θῶ τὸ τίθημι, ἐξ οὗ καὶ θές, ἢ πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ τ. θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ θώραξ. ἔστι δὲ καὶ ὅμα διὰ τοῦ ο καὶ ω. θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή. τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, σημαίνει τὴν ταχύτητα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ βλέπω. οἷον, ἔργα θεῶν. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ος, ὀκταχῶς συντίθενται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ ς, ὡς τὸ λαὸς σόος, λαοσσόος. καὶ θεὸς δοτός, θεόσδοτος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς, ὡς τὸ νίκη λαός, νικόλαος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ προσλαμβάνει τὸ ι, ὡς τὸ πύλος πυλογενής, καὶ πυλοιγενής. καὶ ὁδὸς, ὁδοπόρος καὶ ὁδοιπόρος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς η, ὡς τὸ ἔλαφος, ἐλαφοβόλος καὶ ἐλαφηβόλος. καὶ θεὸς τόκος, θεοτόκος, καὶ θεητόκος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε. ὡς τὸ, μένος μενόλαος καὶ μενέλαος. καὶ μενοπτόλεμος, μενεπτόλεμος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ι. ὡς τὸ, ὄρος, ὀροβάσιος καὶ ὀριβάσιος. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς ε καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα. ὡς τὸ, ὄρος ὀροφοίτης καὶ ὀρεφοίτης, καὶ ὀρειφοίτης. καὶ ἄργος ἀργεφόντης, καὶ ἀργειφόντης. ἢ ἀποβάλλει τὸ ς καὶ τρέπει τὸ ο εἰς α καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα. ὡς τὸ, κλυτὸς κλυτομνήστρα καὶ κλυταιμνήστρα.

Θυσία. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ παρὰ μέλλοντα παρηγμένα, βαρύνεται. οὐσία. ἐξουσία. προδοσία. τὸ μέντοι παρασία, ἀμνασία ὡς περιεκτικοῦ ἔχοντα ἔννοιαν, ὀξύνεται. τὰ διὰ τοῦ ια θηλυκὰ μονογενῆ πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον ὑπὲρ δισύλλαβα μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἢ ευω ἢ ως, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ος παρωνομασμένων, μήτε σύνθετα ἀφ᾽ ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, μήτε λεγόμενα εἰς ον οὐδέτερα, μήτε προπαροξύτονα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα μήτε ἀττικὰ, ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ προπαροξυνόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἀνία. ξενία. πενία. γωνία. ἠρεμία. ὀφθαλμία. αἰθρία. καρδία. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ πα-

λυσίκεια χεῖρες καὶ ἀγαμεμνόνεια. ὁ ἀγαμεμνόνιος γὰρ καὶ τὸ ἀγαμεμνόνειον. παρὸ μᾶλλον τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ μνεία, χρεία, θεία. μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ευω καὶ ευς, διὰ τὸ δουλεύω, δουλεία. ταχὺς, ταχεία. μὴ σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεία τοῦ σημαίνοντος τὴν ἄδειαν, γέγονεν τὸ ἀδεία. μὴ λεγόμενα εἰς ον, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. μὴ προπαροξυνόμενα κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, διὰ τὸ ὑγιὴς, ὑγίεια. καὶ ὑγεία. μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία. τὸ ὄνομα τῆς ἀρετῆς. τοῦτο δὲ Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει. ὁ δὲ Ὧρος, διὰ τῆς ει διφθόγγου. εὕρηται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεία. οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. πρόσκειται ὄνομα τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ ὄνομα γυναικὸς παρὰ φιλοξένῳ οὐ λέγεται ἀνδρεία γυνὴ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνδρικὴ γυνή. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς ος περατωμένων, διὰ τὸ ἀργεῖος ἀργεία, ἀνδρεῖος, ἀνδρεία. μὴ ἀττικὰ, ἐπειδὴ τὸ ἱέρεια καὶ εὔκλεια, ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θύεια, ὃ σημαίνει τὴν ἴδην. ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ α καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσι. τὸ δὲ νωθεία, ἡ ἀργεία, ἀπὸ τοῦ νωθρὸς νωθρεύω, νωθρεία. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ. τὰ εἰς ος ἔχοντα ῥήματα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ ευω, εἰ μὲν ὦσιν ἁπλᾶ, τῷ ῥήματι ἀκολουθεῖ τὰ θηλυκά. οἷον, πόρος πορεύω πορεία διφθόγγου. εἰ δὲ ὦσι σύνθετα, διὰ τοῦ ι γράφεται τὰ θηλυκά. οἷον, φιλάνθρωπος, φιλανθρωπεύω, φιλανθρωπία. ὑπερηφανία, καὶ παρθενία. Τὰ παρὰ τὸ ἦθος διφορεῖται. ἀήθεια, καὶ ἀηθία. πολιτικώτερον δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ παρὰ τὸ κέρδος, φιλοκέρδεια, καὶ φιλοκερδία. αἰσχροκέρδεια, καὶ αἰσχροκερδία. καὶ τὰ παρὰ τὸ παθεῖν καὶ μαθεῖν, εὐπάθεια, καὶ εὐπαθία. εὐμάθεια καὶ εὐμαθία. προμήθεια καὶ προμηθία. εὐέπεια καὶ εὐεπία. ὠφέλεια καὶ ὠφελία. εὐμάρεια καὶ εὐμαρία. οἰκωφελία, καὶ κοινωφελία μόνως καὶ ἀμαθία. καὶ τὸ ι πολιτικόν. τὰ παρὰ τὸ φυὴ, διὰ τοῦ ι. εὐφυΐα. εὕρηται καὶ εὐφυεία παρὰ ἀλεξίδι. τὰ παρὰ τὴν τύχη, διὰ τοῦ ι. εὐτυχία. εὕρηται καὶ εὐτυχεία παρὰ σοφοκλεῖ. τὰ παρὰ τὸ ἔτος διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω, διὰ διφθόγγου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸ ἰὸν τῶν ἰοβόλων ζώων. ὥσπερ γὰρ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὸν βαδίζει καὶ πέπρωται, οὕτω καὶ ἡ τούτου γραφὴ ὀρθὴ οὖσα, ἰῶτα καλεῖν ἠνίξατο. ἢ ἀπὸ τῶν ἰόντων βελῶν. ἰστέον ὅτι τὸ ἰῶτα καὶ ἴασιν τινὲς ἐν συλλήψει λέγουσιν εἶναι. ἔστι δὲ ἀναγέψαι αὐτούς. ἐπειδὴ τὰ ὑποταττόμενα φωνήεντα ἐν συλλήψει ἐὰν ἀντιπροκείσονται, ἐν διαστάσει ἀντιπροκοῦνται. οἷον, πρῶτος. ἕρπω. κλέος. ἕλκω. ἔφρασαν τὸ ἰῶτα ὑποτέτακται τοῦ α καὶ τοῦ ω κατὰ σύλληψιν, οἷον τῷ κοχλίᾳ, τῷ καλῷ, δηλονότι ἀντὶ τοῦ προηγησάμενον αὐτοῦ ἐν τῷ ἰῶτα, καὶ ἴασιν κατὰ διάστασιν ἀντὶ τοῦ προηγήσατο. ζήτει περὶ τοῦ στιζόμενον τὸ ι καὶ υ εἰς παῦλος. τὸ δὲ ἰῶτα παράγωγον ἐστὶν, ι. μονόγραμμα γάρ ἐστιν. ἀλλὰ κατὰ παραγωγὴν γίνεται ἰῶτα.

Ἰακώβ, ἄκλιτόν ἐστι. καὶ διαφέρει μονοπτώτου. τὸ μὲν γὰρ ἄκλιτον, ἐπὶ εὐθείας, καὶ γενικῆς, καὶ δοτικῆς, καὶ αἰτιατικῆς, καὶ κλητικῆς, μετὰ διαφόρων ἄρθρων λέγεται. οἷον, ὁ ἀβραάμ. τοῦ ἀβραάμ. τῷ ἀβραάμ. τὸν ἀβραάμ, ὦ ἀβραάμ. τὸ δὲ μονόπτωτον, ἐπὶ εὐθείας μόνης. οἷον, τὸ ὄφελος. τὸ οὐ.

Ἴακχος, αὐτὸς ὁ διόνυσος. ἢ ἑορτή. παρὰ τὴν ἰαχὴν τὴν ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, τουτέστι τὴν βοήν. γίνεται ἴαχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἴακχος. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἰαχῆς.

Ἰάλεμος, σημαίνει τὸν θρῆνον. ἔστι γὰρ εἶδος θρήνου. ὅτε μὲν ἀπὸ τοῦ ἀπόλλωνος λέγεται, δασύνεται ἱέσεως, ὅ ἐστιν ἀφέσεως τῶν βελῶν. ἀπὸ δὲ τοῦ θρήνου, ψιλοῦται. γεγόνασι δὲ ἀμφότερα οὕτως. ἔστιν ἵημι, τὸ πέμπω. ἐκ τούτου γίνεται ἶκος. εἶτα ἵεμος διὰ τὸ ε κατὰ τὴν παραλήγουσαν. διὸ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ἰάλεμος. ἀπὸ τοῦ θρήνου. ἢ ἐκ τοῦ ἶκος. κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε, γίνεται ἴεμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰάλεμος. καὶ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρηνῆσαι ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Εἰδυῖα φάλιον ταῦρον ἰηλεμῆσαι. οὕτω φιλόξενος περὶ μονοσυλλάβων ὥς φησιν ὠρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ὅμως τὸ ἰάλεμος ἀπὸ τοῦ θρήνου ἐτυμολογούμενον παρὰ τὸ ἀπὸ τοῖς ὀλωλόσιν ἰωὴν φέρειν.

Ἴαλλοι, τὰ σκώμματα. οἱ ἴαλλοι τινές, ὄντες ὡς παρὰ ἀνακρέοντι. ἰάλλειν, ἀντὶ τοῦ σκώπτειν.

Ἰάλλω. παρὰ τὸ ἰῶ. παράγωγον, ἰάλλω τὸ πέμπω. οἷον, ἵεμαι ποιῶ. καὶ χεῖρας ἴαλλον, ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινον. εἰς τὸ προίαλλεν.

Ἰάλεμος, υἱὸς καλλιόπης. ὁ κακοδαίμων καὶ οὐδενὸς ἄξιος. ὅθεν καὶ ἰαλέμου ᾠδή, ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία. καὶ παροιμία. Ψυχρότερος ἰαλέμου. καὶ οἰκτρότερος ἰαλέμου. καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγεται. ἶκος ἀπὸ τοῦ θρήνου ψιλοῦται. καὶ σοφοκλῆς, ἰὼν καμάτων. τῶν θρηνητικῶν. παρὰ δὲ τὸ ἶκος, γίνεται ὄνομα εἰς μος τῷ ε παραληγόμενον, ἴκεμος. ὡς τῆλε, τήλεμος. τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, γίνεται ἰάλεμος. ὁ θρῆνος.

Ἰάμβη. τινὲς ὅτι ἡ ἰάμβη, ἠχοῦς καὶ πανὸς θυγάτηρ. τὴν δήμητραν δὲ λυπουμένην, παίζουσα καὶ αἰσχρολογοῦσα, καὶ σχήματα ἄσχημα ποιοῦσα, ἐποίησε γελάσαι. καὶ ἴαμβος εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν. ἀπὸ τοῦ ἰὸν βάζειν. ἤγουν ὡς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα. ἢ ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς βάκχης τινὸς ἰάμβης καλουμένης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαμβάζειν. ἡ γὰρ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων φωνὴ, ἰὰ καλεῖται.

Ἰαμενός, ὄνομα κύριον. ἀρίσταρχος ψιλοῖ. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης φησίν. ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ψιλοῦται. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ὁρμῆς, δασύνεται. ἄμεινον ἀρίσταρχος.

Ἰαίνετο. Αἶψα δ' ἰαίνετο κῆρ, ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο. καὶ ἀπὸ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως. καὶ ἰάνθη, τὸ διεχύθη. εὐφράνθη. ἐχάρη. ἀπὸ τοῦ ἰαίνω, ἰανῶ, ἴαμαι, ἰάνθην. Καὶ λύουσα θυμὸν ἰάνθη. τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη ἐπεὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐκθερμαίνειν. ὡς τὸ, ἰαίνετο δ' ὕδωρ.

Ἰαμβοφάγος, λοίδορος. ἐπειδὴ ἴαμβος, ἔμμετρός ἐστι

λοιδορίᾳ. ὅ φασιν ὢν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους. τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ ἐπαπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην. ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν ὑποκριτὴς ὤν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδόρου.

Ἰαπετός. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴπετος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαπετός. τὸ δὲ ἴπτω, παρὰ τὸ ἰὸς ὃ σημαίνει τὸ βέλος. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω. ἢ τὸ ἰάπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. ἀπὸ τοῦ ἴπτω. τοῦ ῥήματος εἰς πτω λήγοντος, βαρύνεται. εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου. σκάπτω. θάπτω. τὸ γὰρ ἐπιπτῶ, ἀττικὸν ἢ ποιητικόν. μίπτω. τύπτω. τὸ δὲ τυπτήσω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. προσκεῖται δὲ εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, διὰ τὸ ἄβλεπτος, ἀβλεπτῶ. ἄσεπτος, ἀσεπτῶ. ἀλείπτης, φιλαλειπτῶ. ἢ διαστολὴ γένοιτο σημαινομένου, διὰ τὸ ὀπτῶ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὄπτω.

Ἴαψεν, ἔβλαψεν. ἀόριστος πρῶτος. τὸ θέμα ἰάπτω. ὁ μέλλων, ἰάψω. κατὰ τὰ λοιπὰ δῆλα. παρὰ τὸ ἰὸν, ἰάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς. ὅς ἐστι βλαπτικὸς χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ἐσθίει γὰρ αὐτά. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο ποιητικόν. ὁ ἐνεστὼς μόνος εὑρίσκεται. ὁ γὰρ ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ ἴπτω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ὡς ἐν ἑτέρῳ λέγει ὁ ποιητής. Μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν. ἐκ τοῦ ἴπτω ἴψω. ὁ μέσος ἀόριστος παθητικὸς, ἰψάμην, ἴψαο. ἰωνικὸς μόνως λεχθέν.

Ἴασος, παρὰ τὸ ἰάω, ἰῶ. ὁ μέλλων, ἰάσω. ὁ μέσος μέλλων, ἰάσομαι. ὅθεν καὶ τὸ ἴασαι προστακτικόν. τούτου δὲ ἐνεργητικὸν οὐχ εὑρήσεις ἐν χρήσει. παρὰ τὸ ἰάσω οὖν μέλλοντα, γίνεται ἴασος, καὶ ἰάσων. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὴν ἴασιν. οἷς τισὶν ἀντίκειται ἡ κλίσις. εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἴασιν ὤφειλε φυλάττειν τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν ὡς παρώνυμον, θεός, θέων. θέωνος. τυφὴ τύφων, τύφωνος. εἰ οὖν οὐ φυλάττει τὸ ω, οὐκ ἔστι παρώνυμον. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ ἔχει τὸ α ἐκτεταμένον, τούτου χάριν συστέλλεται. ὡς μαχέων μαχέονος. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν ὅτι παρὰ τὸν ἰάσω μέλλοντα, γίνεται ἰάσων ἰάσονος. ὡς φιλήσω, φιλήμων φιλήμονος. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ἀπὸ μελλόντων γινόμενα ὀνόματα συστέλλοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικήν. οἷον, μνήσω μνήμων, μνήμονος.

Ἰαρική. ἰατικὴ οὖσα. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Ἰαχῶ, τὸ βοῶ. ἐκ τοῦ ἰαχή. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἴα ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παρὰ τὸ τὴν ἰαχὴν ἱέναι.

Ἰαύω, τὸ κοιμῶμαι. παρὰ τὸ αὔω πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ ἴον, ὃ δηλοῖ τὸ μόνον, γίνεται ἰύω τὸ μονάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἰαύω. καὶ σημαίνει ἡσυχάζειν τὸν καθεύδοντα ὄβριος ὥρος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει παρὰ τὸ αὔω. τούτου ὁ ἀόριστος, αὖσα. καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, γίνεται ἄεσα. οἷον, Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ ἄεσα. καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἀέσαμεν. ὥσπερ καὶ τὸ αὔξεται, ἀέξεται. Ἀΰπνους νύκτας ἴαυον. διὰ νυκτὸς ἄγρυπνος διετέλουν. Ἰλιάδος ι. καὶ, Τῇ παριαύων τερπέσθω, ἀντὶ τοῦ συναναπαυόμενος. συγκαθεύδων.

Ἶβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ ἶβιξ εἶδος ὀρνέου κρακτικοῦ. ἐξ οὗ Ἴβυκος ὄνομα κύριον. καὶ ἰβυκηνίσαι. ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκηνίσαι.

Ἴβηρ, πόθον. ἐθνικὸν μὲν ἦ καὶ ἀπαγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ παράγεσθαι παρὰ τὸ ἵμερος ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἴγδη, ἡ θυεία. ἐν ᾗ τὰ μίσγομεν τὰ ἀρτύματα. παρὰ τὸ μίσγειν τὰ θύη. ἀπέβαλε τὸ μ, ὡς τὸ μία, ἴα. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδίσματα, ἐν ᾗ ἐλύγιζον τὴν ὀσφὺν ἐμφερῶς τῷ δοίδυκι.

Ἰγνύη, ἀπὸ τοῦ τὴν καμπὴν ἰκνεῖσθαι τῶν γονάτων. ἰγνύαι, τὰ ὄπισθεν τῶν γονάτων ὅτι διὰ ταῦτα ἡμῖν ἔστι τὸ ἰκνεῖσθαι καὶ βαδίζειν. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐν ταῖς κάμψεσι καὶ συνικνεῖσθαι. ἢ ἡ τὸ γόνυ συνέχουσα γαστροκνημία, λέγεται καὶ ἰγνύς. ὅθεν καὶ ταῖς ἰγνύσι, καὶ ταῖς ἰγνύαις.

Ἰγνής. παρὰ τὸ γνὴς γνῆτος, μετὰ τῆς ι ἀντωνυμίας, γίνεται ἰγνής.

Ἰδέ. τὸ ἠμὲν, ἠδὲ, ἰδὲ, ἅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ καὶ, οὐκ εἰσὶ πλεοναζόμενα, ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ δὲ, ἀλλὰ θεματικά εἰσι. πρὸς δὲ τὸ μέτρον, γίνεται ἠδὲ καὶ ἰδέ. εὕρομεν ἐγὼ δέ. οὗτοι σύνδεσμοί εἰσιν. ὥσπερ δὲ πλεονάζει τὸ η ἐν πολλαῖς λέξεσιν, οὕτω καὶ αὐτοῦ μὲν καὶ δὲ παραπληρωματικοῦ, ἠμὲν, ἠδέ.

Ἴδας, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἴδη. οἱονεὶ ὁ μέγας ὥσπερ ἡ ἴδη. τὰ εἰς δας δισύλλαβα εἰ μὲν περιττοσυλλάβως κλίνονται, διφθόγγῳ παραλήγεται. οἷον, φείδας, φείδαντος. οἴδας, οἴδαντος. εἰ δὲ ἰσοσυλλάβως, ἐν φωνήεντι. οἷον, λήδας, λήδου. μίδας, μίδου. τὸ γὰρ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον, μείδας μείδαντος, διὰ διφθόγγου. οὕτως οὖν καὶ ἴδας ἴδου. ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἡμάρτηκεν εἰπὼν διὰ τοῦ ι, ἴδαντος κούρη.

Ἰδάλιμον. ἡσίοδος. Καλλίμαχος ἰδαλίμου. τοῦ ἱδρῶτα ποιοῦντος. ἢ τοῦ διαυγοῦς καὶ καθαροῦ. ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι, καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστί. καὶ ῥῆμα ἰδίω τὸ ἱδρῶ, ἐξ οὗ γίνεται ἴδιμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

Ἰδαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος. ἀπὸ τοῦ ἴδω, γίνεται ἰδαῖος. οἱονεὶ ὁ εἰδὼς καὶ προγινώσκων τὰ κεκρυμμένα.

Ἰδαῖοι. Δάκτυλοι ἰδαῖοι Κρηταιέες, οὓς ποτε νύμφη Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος ἀμφοτέρῃσι δραξαμένη γαίης οἰαξίδος ἐβλάστησεν. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. διὸ καὶ δάκτυλοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων δακτύλων. ἢ ἐπειδὴ ἐν τοῖς δακτύλοις ἐρρίφησαν.

ἰδαῖοι δὲ, ἐπειδὴ ἐν ἴδῃ ὄρει τῆς κρήτης ἐγεννήθησαν. ἢ ὅτι ἡ νύμφη ἔρριψεν, ἐξ ἴδης τοῦ ὄρους ἦν. στησίμβροτος δὲ ἐν τῷ περὶ τελετῶν, διὸς καὶ ἴδης νύμφης αὐτοὺς λέγει. φησὶν ὅτι ῥέα ἐκέλευσε τοῖς ἰδίοις τροφοῖς λαβεῖν κόνιν καὶ ῥῖψαι εἰς τοὐπίσω. καὶ ἐκ τῆς κόνεως γενέσθαι τοὺς ἰδαίους δακτύλους. ἀπολλώνιος ἀργοναυτικῶν.

Ἴδας, ἢ ἴδας. ἴδει ἐν ἀμυνοτάτῳ ὅτε τεχθῇ ζωΐς. στείριος ἄξει. τὸ ἴδας τὸ ἴδαις. καὶ παρὰ τὸ ἴδιω τὸ ἱδρῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, γίνεται ὑδρῶ καὶ ἱδρῶ. καὶ πλεονασμῷ, ἱδριῶ. εἶτα ἀποβολῇ τοῦ ρ, ἰδίω. ἐξ οὗ καὶ ἴδιον, ὡς ἐνόκσα. ἴδας δὲ σημαίνει τὸ θέρος.

Ἰδουμαῖος, ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ ἡσαῦ. ἰδουμὰ γὰρ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς. ἧς λέγουσιν ἐπιθυμήσας φαγεῖν, ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. ἐκ τούτου ἐπωνομάσθησαν ἰδουμαῖοι, οἱ τούτου ἀπόγονοι.

Ἰδέειν, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων. ὁ κανών. οἱ ἴωνες τῶν εἰς ειν ἀπαρεμφάτων, πλεονάζοντες τὸ ε, διὰ τὸ ἔθος προφέρουσι. θανεῖν, θανέειν.

Ἴδη, ὄρος ἐστὶν ὑψηλόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν. ὅθεν ἔστιν ἅπαντα θεωρεῖν τὰ μακρόθεν. γράφεται διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς δη βαρύτονα, οὐ θέλει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι. κνίδη. ἔστι δὲ βοτάνη στυπτική. σίδη. ὄνομα πόλεως. ἔδη. σημαίνει δὲ τὸν δεσμόν. κράδη, σημαίνει τὴν συκῆν. πρόσκειται βαρύτονα, διὰ τὸ σπουδὴ, καὶ αὐδή. πᾶν δὲ σύμφυτον ὄρος, ἴδη καλεῖται.

Ἴδηθεν, ἐπίρρημά ἐστι τοπικόν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἴδηθεν μεδέων, οὐδὲν πλέον σημαίνει ἢ ὁ τῆς ἴδης βασιλεύς. ἔνια γὰρ ὁ ποιητὴς τῶν ἐκ τόπου ἐπιρρημάτων, ἀντὶ γενικῆς συντάσσει πτώσεως.

Ἴδηαι. ὑποτακτικὸν παθητικὸν, μέσου ἀορίστου δευτέρου. ὁ κανών. οἱ ἴωνες ἀποβάλλοντες τὸ σ τοῦ δευτέρου προσώπου, δεύτερον ποιοῦσιν. ὡς τὸ κέλεαι. οὕτως ἴδηται, ἴδηαι.

Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται. καὶ ὁ ἄπειρος. καὶ ὁ ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον.

Ἴδμεν. ἴδμεν γὰρ οὐδὲν φανές. ἀντὶ τοῦ ἐπιστάμεθα. ῥῆμα ἐνεστῶτος τῶν εἰς μι. συζυγίας πρώτης ἐκ τοῦ ἴσημι. ἡ μετοχὴ, ἴσας. καὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, ὡς ἱστάς. ἀλλ' ἠκολούθησε ταῖς δισυλλάβοις μετοχαῖς. τὸ σχήσας. πρίσας. κτίσας. αἱ γὰρ εἰς ας μετοχαὶ δισύλλαβοι τῷ ι παραληγόμεναι, βαρύνονται. ἴσημι οὖν καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν. καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς δ, ἴδμεν. γίνεται καὶ ἄλλως. ἐκ τοῦ ἴδω τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, εἴσω, ἴς. ἐξ οὗ νῆις ὁ ἀμαθὴς καὶ ἄπειρος. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴδον, ἴδομεν. καὶ συγκοπῇ, ἴδμεν. ἢ ἐκ τοῦ εἴδω. ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα. τὸ πληθυντικὸν, οἴδαμεν. συγκοπῇ, οἴδμεν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο, ἴδμεν.

Ἰδνωθείς. ἰδνωθεὶς, ἐπιστραφεὶς. καμφθείς. οἷον, τὸ ἰγνύον δινηθείς. ἀπὸ τοῦ ἰδνῶ τὸ ἀποστρέφομαι. παρὰ τὸ ἴζω, οὗ παράγωγον, ἰζάνω. τοῦ ζ εἰς δ τραπέντος. καὶ δωρικῷ πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται ἰδνῶ. ὡς ἀλαπάζω, ἀλαπαδνῶ.

Ἴδρις, ὁ ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ εἴδω ῥήματος, ῥῆμα γνωστικόν. εἰδῦς. ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴδυς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἴδρις. καὶ ἄϊδρις, ὁ ἄπειρος.

Ἴδριας, σοφούς. ἐπιστήμονας. ἐμπείρους.

Ἱδρύω, ἐκ τοῦ ἵζω τὸ καθίζω, γίνεται ἴδω. τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ αἰολικῶς. ὡς δυγὸς, ζυγός. καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἰδύω. καὶ πλεονασμῷ, ἱδρύω. τὸ ι πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται, χωρὶς εἰ μὴ ὑπὸ τὸ ρ μακρὸν, ὡς τὸ ἱδρὼς, ἱδρύω. καὶ ἵδρυε, ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι κέλευε. τὸ δὲ ἴδρις, οὐκ ἔχει τὸ ρ μετὰ φύσει μακροῦ. ὡς τὸ, Γέρων μὲν ἐγὼ εἰμὶ, καὶ κακῶν πολλῶν ἴδρις.

Ἵδρυσις, ἑδραία ἀσφάλεια.

Ἱδρώς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ, γίνεται ἴδιως. καὶ συγκοπῇ, ἰδώς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἱδρώς. ἢ παρὰ τὸ ὕδωρ, ὑδρός. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, ἱδρώς. ἡ αἰτιατικὴ, ἱδρῶτα. καὶ συγκοπῇ, ἱδρῶ. ἱδρῶ ἀπεψύχοντο. ἄνευ τοῦ ι. εἰ δὲ δοτική, μετὰ τοῦ ι. ἡ ι συλλαβὴ εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς δύο σύμφωνα ἐν ἁπλῇ καὶ ἀσυνθέτῳ λέξει, ὧν τὸ μὲν δεύτερον ἀμετάβολον, τὸ δὲ ἡγούμενον καθ' ἓν ἄφωνόν ἐστι, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἱδρώς. ἴγνατιος. κατ' ἀρχὰς δὲ ἴπρις. ἴτλος. κατὰ τὸ μέσον, τὰ εἰς ως ἔχοντα τὴν γενικὴν, ἢ εἰς τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἢ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. εἰς τος, ὡς ἱδρὼς, ἱδρῶτος. διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ὡς ἥρως, ἥρωος. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς, ὡς μενέλεως, μενέλεω.

Ἵεμαι, παραγίνεσθαι. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἵεμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἵεναι. ὡς τίθεμεν, τιθέναι. ἢ ἐκ τοῦ ἵημι. ὁ παρατατικὸς, ἵην. ἡ μετοχὴ, ἱεὶς, ἱέντος. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἱέναι. ἵημι σημαίνει τρία. ἵημι τὸ πέμπω ὅπερ καὶ δασύνεται. τὸ πορεύομαι, καὶ ψιλοῦται. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πορεύομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἴω τοῦ σημαίνοντος γίνεται. καὶ ἵημι, τὸ ἐφίεμαι. ὅθεν καὶ ἵμερος ἡ ἐπιθυμία. τὸ δὲ εἶμι, ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται κατὰ συγκοπὴν τοῦ η. ἔστιν οὖν εἶμι τὸ πορεύομαι, διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ μὲν ἑνικὰ, διὰ διφθόγγου. οἷον, εἶμι, εἶς, εἶσι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ, ἀπὸ τοῦ ἴμι τοῦ διὰ τοῦ ι. οἷον, ἴτον, ἴτον, ἴμεν. ἴτε. ἴσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἴασι. ζήτει εἰς τὸ εἶμι. καὶ τὰ ἐπιληνοῖν ἴασιν. οὕτω ζηνόδοτος. καὶ πάντες οἱ ἀνέγνων. τὸ δὲ ξυνιᾶσιν, ἀπὸ τοῦ ἵημι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἱεῖσι. ἰωνικῶς, ἱέασι. καὶ κράσει, ἱᾶσι. εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. τὸ ἀπαρέμφατον, ἰέναι διὰ τοῦ ι. ἵνα φυλάξῃ τὴν παραλήγουσαν τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντι-

κῶν. καὶ Ἀττικῶς, ἵμμεναι. καὶ Ἰωνικῶς, ἵμεν. ὡς τὸ εἶναι, ἔμμεναι, ἔμεν. Ἡ δὲ προέηκεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ. ἀντὶ τοῦ ἀφίεσαν. Ἰλιάδος μ. ψιλοῦται τὸ ἴεν. καὶ ἑνικῶς, ἀπὸ τοῦ ὕδατος. τὸ δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἵεσαν. τινὲς δὲ οὕτω φέρουσι τὴν γραφὴν τοῦ ἴεν, ὡς τίθεν. καὶ γίνεται ἀμφίβολον. πότερον. αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἴεν, ἵνα ἐκ τοῦ ἵεσαν συγκοπὴ ὑπάρχῃ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐτίθεσαν, τὸ ἐτίθεν. καὶ δέον δασύνεσθαι. τὸ δὲ ἑνικὸν εἶναι τὸ ἴεν ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο, ψιλοῦται. ὁμοίως τῷ, ἄσσον

Ιεντο, προεθυμοῦντο. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. ἵεν. τὸ παθητικὸν, ἵεμαι. ὅθεν ἡ μετοχή, ἱέμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶν. Καὶ οἴκαδε ἱεμένων. ἀπὸ μὲν τοῦ πέμπω, δασύνεται. ἀπὸ δὲ τοῦ πορεύομαι, ψιλοῦται. ἵεμαι οὖν. ὁ παρατατικός, ἱέμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἵεντο. Ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλετε. προπέμπετε. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, ὅθεν καὶ ἀφίημι. ὁ παρατατικός, ἵην. ἡ μετοχή, ἱείς, ἱέντος. τὸ προστακτικὸν, ἵεθι, ἱέτω. ἵετε, καὶ ἐνίετε.

Ιε. ἐκ τοῦ ἴω τοῦ διὰ τοῦ ἰῶτα. πόθεν δῆλον. δείκνυται τὸ ἐν τῷ εἶμι. ἴω οὖν. καὶ ὁ παρατατικός, ἴον, ἴες, ἴε.

Ιει, καὶ μετὰ τῆς πρό, προΐει, τὸ προέπεμψεν. ἔστι τὸ ῥῆμα ἱέω ἱῶ, πρώτης τῶν περισπωμένων. ὁ παρατατικός, ἵεον, ἵουν. ἵεες, ἵεις. καὶ ἵεε, ἵει, καὶ προΐει. Κατὰ λαιμὸν ἱείη. ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι, τιθείη, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἱείη, τὸ ἀπιέναι.

Ιεν, ἀντὶ τοῦ ἐφίεν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. Ἱεν γὰρ βαλέειν, ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο. ἵημι. ἵεμαι. ἱέμην, ἵεντο. ἀπὸ δὲ τοῦ ἱῶ, ἱῶ ἵημι. γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.

Ιοῦσα. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα. ἀντὶ τοῦ πορευθεῖσα. ἰὼν δὲ μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου. κλίνεται ἰόντος. τὸ θηλυκὸν, ἰοῦσα. οὐδέτερον, τὸ ἰόν.

Ικοιν. Ἰλιάδος ι. Κτῆσιν μὲν ἐάσομεν ἥκειν ἵκοιν. ἥκειν μεθίκοιν. ἀπέλθοι, καὶ παραγένοιτο.

Ιέραξ, παρὰ τὸ ἵεσθαι, ἤτοι φέρεσθαι ἐν τῷ ἀέρι ῥαγδαίως. γίνεται δὲ κατὰ κρᾶσιν ἴραξ. ὥσπερ ἱέρηξ προσέειπεν ἀηδόνα. Ἡσίοδος. καὶ γὰρ τὸ ι ὅτε μὲν ἐπιφέρει τὸ ε μόνον, εἰς τὸ ι γίνεται ἡ κρᾶσις. οἷον, ἱεράς, ἱράς, κράσει τοῦ ε καὶ ι εἰς ι. ἱέραξ, ἴραξ. ἱερόν, ἱρόν. ἱερά, ἱρά. ὅτε δὲ ἐπιφέρει τὸ ει ἐν διφθόγγῳ, ἡ ει δίφθογγος ἐπικρατεῖ. οἷον, ὑγίεια, ὑγεία.

Ιερεύς. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ τὰς θυσίας ἀναπέμπων τῷ θεῷ. ἢ παρὰ τὸ ἱερεύω τὸ θύω. ἢ παρὰ τὸ ἱερός.

Ιερός, ὁ εἰς τιμὴν θεοῦ ἀποτετμημένος τόπος. παρὰ τὸ ἱῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἀφίω σύνθετον, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἱερός, ὡς τήκω τακερός.

Ιερὸν, σημαίνει δ΄. τὸν ἀποκείμενον τῷ θεῷ. ὡς τὸ, Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι. καὶ τὸ ὀστοῦν. ὡς τὸ, ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ τὸ μέγα. ὡς τὸ, ἱερὸν ἰχθῦν. ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ μάντις. παρὰ τὸ ἱερολογεῖν καὶ προσημαίνειν.

Ιερεύς. ἀπὸ μὲν τοῦ ψιλῶς προεστῶτος τῆς θεραπείας τοῦ θεοῦ, Χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος. ἀπὸ δὲ τοῦ εἴδους τοῦ μάντεως τοῦ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένου, Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα.

Ιερὸν ἰχθῦν. τινὲς παρὰ τὸ διαίνω τὸ βρέχω, διερός. καὶ ἱερὸν, τὸ ἀεὶ ἐν ὕδατι βρεχόμενον, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ δίω τὸ διώκω, διερός, καὶ ἱερός. ὁ ταχὺς καὶ δίω κινός. ἢ τὸν μέγαν. τὸ δὲ μέγα, ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Ιερὸν ὀστοῦν, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. οὕτω γὰρ κέκληται, ὅτι μέγα ἐστίν. ἢ ὅτι κυριονεῖ πάθος περὶ ὀσσυνάμενον. ἢ ὅτι ἱερολογεῖται, ἢ ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς. Μένανδρος. Οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν θύσαντες. ἢ ὅτι φησὶν ἡ ὀσφὺς πρώτη φύεται τῶν ζώων, ἤγουν τῶν ἱερείων.

Ιερὸν ἦμαρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρόν. τουτέστιν ἀπὸ πρωῒ ἕως δείλης. κατὰ τοῦτον γὰρ τὸν καιρόν, ἔθυον τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς. ἀφ' οὗ ἔσχε τοὔνομα παρὰ τὸ ἱερεύειν. ἀπὸ δὲ μεσημβρίας, ἔθυον τοῖς καταχθονίοις.

Ιερᾶσθαι, ἱερουργεῖν. καὶ Θουκυδίδης. Κατὰ δή τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερᾶσθαι. σημαίνει τὸ ἱεροὺς νομισθῆναι, καὶ οἷον καθιερῶσθαι.

Ιερεῖον, τὸ πρόβατον. εἴρηται διὰ τὸ ἵεσθαι, ἤτοι φέρειν τὸ ἔριον. λοιπὸν ἱερεύς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.

Ιερώσυνα, τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν.

Ιεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω. ὀργιῶνες γὰρ οἱ θύται. ἱεράω ἱερῶ. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἱεράετω.

Ιερὸν τέλος, τὸ μέγα τάγμα λέγουσιν οἱ γλωσσογράφοι. ὡς ἱερὸν ἰχθῦν τὸν μέγαν. ἱερὸν μὲν οὖν τέλος, τὸ θεῖον τάγμα. ἱερὸν δὲ ἰχθῦν, τὸν ἄνετον. ὡς ἱερὸν βοῦν, ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι.

Ιερώνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Ιερομνήμονες, οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὠνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν. Ἀθηναῖοι ἑορτὴν ἴδιος ἄγουσι καὶ ἥρας, οὕτω καλοῦντες. ἱερὰ δὲ εἰσὶ τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα. καὶ ἱερὸν τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων.

Ιεροποιοί, κληρωτοί. ἄρχοντες εἰσὶ δέκα τὸν ἀριθμόν, οἵ τά τε μαντεύματα ἱεροθετοῦσι κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι. καὶ τὰς πεντετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ τετάρτῳ. Οἱ λογοποιοὶ τὰς πομπὰς πομπεύουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῶν σε-

μυρίων θεῶν. τὸν ἀριθμὸν δέκα. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. Οὗτοι γὰρ ἱδόθε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα ὑπὸ ἀθηναίων ἁπάντων, καὶ περὶ τὴν αὐτὸν χειροτονία καταρξάμενον. δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ λυκούργου εὐθύνων φησί. Καὶ ταῖς σεμναῖς θεαῖς αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς κατέστη εἷς τῶν δέκα ἦρξε αὐτός.

Ἱερομηνία, ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. ἡ ἐν τῷ μηνὶ ἱερὰ ἡμέρα.

Ἱερὰ συκῆ, οὕτω καλουμένη.

Ἱερὰ ὁδὸς, ὁδός τις ἐστίν. ἡ εἰς ἐλευσῖνα ἄγουσα. ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἀλαδε.

Ἱεραὶ τριήρεις. ἀντὶ νηῒς ἦσαν, πάραλος. σαλαμινία. ἀντιγονίς. δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ἐπὶ στρατηγοὺς καὶ τριαύτας τινὰς χρείας.

Ἱερὸν πόλεμον. οὕτως ἔλεγον ὃν ἐπολέμησαν οἱ λακεδαιμόνιοι πρὸς φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ φωκεῦσιν ἀθηναῖοι καὶ ἀπέδωσαν πάλιν τὸ ἱερόν.

Ἱερουσαλὴμ. σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις. ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη ἱερουσαλήμ.

Ἵζευ καὶ ἵζεο, ἀντὶ τοῦ καθέζου. χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἔστι δὲ τὸ κοινὸν, ἵζου. καὶ ἰωνικῇ διαλύσει, ἵζεο. καὶ δωρικῇ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἵζευ. ὡς ἰδομενέος ἰδομενεύς. ἔστιν οὖν τὸ ῥῆμα, ἵζω. καὶ τοῦτο μὲν τοῦ ἐνεστῶτος, ἔστι φύσει μακρὸν τὸ ι. τοῦτο δὲ τοῦ παρατατικοῦ, θέσει. δασύνεται ἐκ τῆς συναλοιφῆς καθίζω.

Ἵζω, τὸ κάθημαι. ὅμηρος. Νέστορα δ' αὖθι ἔφιζεν.

Ἰησοῦς, τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι εἰς τὸ σώζειν.

Ἴλλα, τὰ ἐδέσματα, ἀπὸ τοῦ εἴλω. ἐν ὑπερθέσει, γίνεται ἴελω. καὶ ἴλλαι, τὸ ἐπικάμψαι, ἢ κατακλεῖσαι.

Ἰκτὴρ, ἐκ τοῦ ἵω ἵημι, ἰκτὴρ. ὁ ἰώμενος.

Ἰὴ ἰὲ. οἷον, Θρασύνεσκον ἐπέεσσιν ἰὴ ἰὴ κεκληγυῖαι. ἐξ ὅτε δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο φοῖβῳ, ἰὴ ἰέ. ὅτε φασὶν ἐτόξευσε τὸν δράκοντα ἀνεβόησαν. ἴει ἴει βέλος. ἀφ' οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἔγεντο ἰὴ παιάν. ἢ τὸ διὰ χοροῦ ᾀδόμενον. ἰήϊος δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων λέγεται. ὡς μὲν δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα τὸν ἥλιον ἡ λητὼ, ἐνεκελεύσατο εἰποῦσα, ἰὴ ἰὲ παιάν. ἔστιν οὖν τὸ ἰήϊος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ὁ τοξότης. ἀπὸ τοῦ ἵημι. παρὰ τὴν ἕσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν. ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός. τὸ δὲ ἰήϊε φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, ὅτι πάντα χέει ἵησι τὴν ἀκτῖνα. ὡς ἔασον ἤιε φοῖβε. ἀρίσταρχος δασύνει, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἕσεως τῶν βελῶν, ἐκλήθη ἤιος. οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι. τὸ γὰρ η, πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἤιος δὲ λέγεται ὁ τοξικὸς παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν.

Ἰθαγενὴς, ὁ γνήσιος καὶ αὐτόχθων. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος. καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, οἱ γνήσιοι παῖδες, καὶ μὴ ἐκ παλλακίδος. καὶ οἱ γνήσιοι πολῖται. οἷον, αὐθιγενεῖς τινὲς ὄντες, οἱ αὐτόθι γεγενημένοι.

Ἰθαγενέεσσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς.

Ἰθακος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τῆς ἰθάκης. λέγεται καὶ ἰθακὸς τὸ ἐθνικὸν, καὶ ἰθακήσιος. καὶ ἰθάκη πόλις. ἀπὸ ἰθάκου τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀμφιμέλης.

Ἰθώμη, πόλις. ὡς τὸ, Ἰθώμην κλιμακόεσσαν. θώμη ἡ πόλις. πλεονασμῷ τοῦ ι, ἰθώμη.

Ἰθὺ καὶ ἰθὺς, σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας. παρὰ τὸ ἰέναι γίνεται ἰθύς. ἀπὸ τοῦ ἰθὺς, ἰθεῖα. καὶ ἰθείας δίκας. ἐπ' εὐθείας. ὀρθάς.

Ἴθυσαν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ἀπὸ τοῦ ἰθὺς ἰθύω, καὶ ἰθύνω. σημαίνει τὸ ὁδηγῶ. Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν.

Ἱκάνω, σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἱκετεύω. Ἡμεῖς δ' αὖθ' ἱκάνομεν τὰ σὰ γούνατα. σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω. Ἡ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.

Ἱκέτης, παρὰ τὸ ἱκέσθαι, ἱκέτης. ὅθεν καὶ ἱκανός. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς, εἰς πάντα δύναται παραγενέσθαι.

Ἰκμὰς, ἡ ὑγρασία λαγών. ἢ λιπαρότης. παρὰ τὸ ἵκω ἰκμάς.

Ἱκνοῦμαι, ἀπὸ τοῦ ἵκω τὸ ἱκετεύω καὶ παραγίνομαι, παράγωγον ἱκάνω. καὶ συγκοπῇ, ἱκνῶ. ἱκνοῦμαι, καὶ ἀφικνοῦμαι. τὸ δὲ ἱκάνω, ἀπὸ τοῦ ἷκον δευτέρου ἀορίστου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔφυγον, φυγάνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, φυγγάνω.

Ἱκμενον. ἵκω, ἰκόμενον. καὶ συγκοπῇ, ἵκμενον. σημαίνει δὲ τὸν πορευτικὸν ἢ ὑγρόν. παρὰ τὴν ἰκμάδα.

Ἴκρια. πάντα τὰ ἁπλῶς μετέωρα, ἴκρια λέγεται. διὰ τὸ εἰς ὕψος ἥκειν. οἱονεὶ ἥκρια τινὰ ὄντα. ἢ τὰ σανιδώματα, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἱκνεῖσθαι.

Ἴκτινα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, παρὰ τὸ ἱκνοῦμαι. πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Ἰκτῖνα παπταίνοντ' ὀφθαλμὸν ἀρπάγα βλέφων. οὐ γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῆς ἰκτὶν εὐθείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰκτῖνος. ἧς ἡ γενική, ἰκτίνου. καὶ αἰτιατική, ἰκτῖνον. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἴκτινα. ὡς ἀλιτρόχον, ἀλίτροχα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινος προπαροξύτονα μὴ ὄντα ἀπὸ ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, φήγινος. λίθινος. ξύλινος. οὕτως οὖν καὶ ἴκτινος. πρόσκειται μὴ ὄντα ἀπὸ ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, διὰ τὸ ξεῖνος ξένος, εὔξεινος.

Ἰκόνιον, πόλις λυκαονίας. ὁ πολίτης, ἰκονιεύς. ἰκόνιον ἡ πόλις. γυναῖκα φασὶ κατοικεῖν τὸν τόπον παράνομον, ἣ τοὺς ἐπιξενουμένους ἐκέλευε συγγενέσθαι αὐτῇ. καὶ μετὰ τὴν συνουσίαν ἀνῄρει. γνώμη ἡ ἀσέλγεια αὐτῆς ἐπέγνωσθη. περσέα δὲ τὸν δανάης ἐν τῷ τόπῳ ἀφικόμενον, καὶ μέλλοντα αὐτὰ πάσχειν, δείξαντα τὸ τῆς γοργοῦς πρόσωπον ἀπολιθῶσαι αὐτήν. τὴν δὲ εἰκόνα ἐπὶ πολὺν χρόνον διαμεῖναι λιθίνην. ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν οὕτως ὠνόμασαν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. ἐπειδὴ εὑρέθη ἡ ἀρχὴ συστελλομένη παρὰ μενάνδρῳ. γενομένου τοῦ ἐπὶ δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ, πάντες διεφθάρησαν.

ἀναξηρανθείσης δὲ τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, εἴδωλα διαπλάσαι ἐκ τοῦ πηλοῦ· καὶ τοὺς ἀνέμους ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῶντα ἀποτελέσαι. διὰ τὸ οὖν τὰς εἰκόνας ἐκεῖσε γραφῆναι, ἐκλήθη Ἰκόνιον.

Ἵνα, σημαίνει τέσσαρα. τὸν αἰτιολογικὸν σύνδεσμον. ὡς τὸ, ἵνα γνῶσι καὶ οἵδε. ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωσι καὶ οὗτοι. καὶ τὴν δύναμιν. ὡς τὸ, ἶνα κρατὸς ὠλέσσαν θυμοφθόρου. τοῦτο δέ ἐστιν ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς. καὶ τὸ νεῦρον. ὡς τὸ, ἶνα τάμεν διὰ πᾶσαν. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὡς τὸ, ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδεν ἠγερέεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ. ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς εἶπον συναθροισθῆναι. Ἰλιάδος κ΄. ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐάν. ὡς ἐν Ἰλιάδος κάππα. ἵνα μὴ ἕξωμεν ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ πράξωμεν οὕτως.

Ἱνατί, ἀντὶ τοῦ διατί. ἰστέον ὅτι τὸ ἵνα σύνδεσμος ὑποτακτικός. ὅταν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ὅπου, οὐχ ὑποτάσσει. τὸ μέντοι ἵνα, καὶ τὸ τί συντεθειμένα, γίνεται ἐπιρρήματα ἐρωτήσεως, καὶ οὐχ ὑποτάσσει. ἐπὰν γὰρ εἰς τὸ ἵνα τὸ τί προστεθῇ, μετάγεται εἰς παρῳχημένον καὶ λύεται ἡ ὑπόταξις.

Ἶνις, σημαίνει τὸν νέον υἱόν. τὸ βρέφος, ἢ τὸν ἀπόγονον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴς ἰνός, γίνεται παρώνυμον ἶνις. δύναμις γάρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν οἱ πατέρες. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαίνειν γίνεται. καὶ γὰρ τὰ τέκνα τοὺς πατέρας εὐφραίνουσιν.

Ἰνώ, παρὰ τὸ ἴς ἰνός. ἢ παρὰ τὸ δύειν, δυνώ. ἀποβολῇ τοῦ δέλτα καὶ τροπῇ. καὶ γὰρ εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυνεν ἡ Ἰνώ.

Ἰνωπός, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τοῦ ἴς ἰνός, καὶ τοῦ ὄψ ὀπός, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γίνεται ἰνωπός. κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ἰνδάλλω. ὥσπερ παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγάλλω. καὶ ἰῶ τὸ πέμπω, ἰάλλω, οὕτω παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, γίνεται ἰνδάλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων. ἐν τοῖς παραγώγοις εἰώθασι πολλάκις τὴν φύσει μακρὰν εἰς θέσει μεταβάλλειν. ὥσπερ ἐστὶ τὸ πένης πενιχρός. λήβω, λαμβάνω. ἥδω, ἁνδάνω. δήκω, δακάνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἴδω, παράγωγον ἰνδάλλω. ἐξ οὗ καὶ ἴνδαλμα.

Ἴξαλος. ἰξάλου αἰγός, ἤτοι τελείου, ἢ πηδητικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ. παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. ἢ ὥς ὁ Πορφύριος λέγει τὸν τομίαν. συμβαίνει γὰρ πολλάκις τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους διωκομένους ἐν ταῖς παραλείψεσιν (?) ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια. παρὰ τὸν ἵξω μέλλοντα, γέγονεν ἴξαλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω ἄξω, ἄξιος, οὕτως ἵκω ἵξω ἵξιος, καὶ ἴξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα, ἀλλάσσουσι τὸ πνεῦμα. καὶ ἀπὸ μὲν δασέως, γίνεται ψιλόν. ὡς τὸ ἅμα, ἀμυδίς. ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἀπὸ τοῦ ἵξω, ἴξαλος.

Ἰξίων. ἀπὸ τοῦ ἵκω ἵξω, ἴξιος καὶ ἰξίων. ὡς ὄφις ὄφιος, ὀφίων. ἰξεύω. τὸ ἰῶτα θέσει μακρόν. ἰξευον δέ, φύσει μακρόν. χρονικῶς μεγεθύνεται. καὶ τὸ ἰξίοεν, τῶν θανασίμων φαρμάκων. ὠνόμασται δεόντως, ἐπειδὴ τὰς ἐν τῇ τροφῇ κατέχει ὡς ἰξός. ὁ δὲ μὴν δ᾽ ἔχει παραπλήσιον ὠκίμῳ.

Ἰξός. ἰξὸς δέ ἐστιν ἡ παγὶς τῶν στρουθίων ὑγρός τις ὤν. παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἵκω ἵξω ἰξός. ὁ φθάνων μέχρις ἂν ἱπτάμενα τὰ ὄρνεα. μέχρις οὗ ἂν φθάνωσι τὰ πτηνὰ τόπων. ἀντὶ τοῦ ἔρχεσθαι ἱκνοῦνται καὶ παραγίνονται.

Ἰξύς, ἡ ὀσφῦς, ἤγουν τὸ ἰσχίον. οἱονεὶ ἀξύστουσα, ἣν οὐχ οἷόν τε κνῆσαι ἢ ξῦσαι διὰ τὸ μὴ φθάνειν τὴν χεῖρα κνήσασθαι. ἀλλαχοῦ δὲ ἀκινησίαν λέγει ταύτην, μεσόνωτον τὸν τόπον λέγων.

Ἶξον. Οἳ δ᾽ ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα. Ἀπολλώνιος. ἀπὸ τοῦ ἵκω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου λέγει. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἶκον. καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ, ἶξον. οὕτως Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῦτο καὶ τὰ ὅμοια ἐκ μελλόντων λέγει μεταπεποιῆσθαι εἰς ἐνεστῶτα. ἵξω, καὶ ὁ παρατατικός, ἶξον, ἶξες, ἶξε. τὸ πληθυντικόν, ἵξομεν, ἵξετε, ἶξον. ὅτι δὲ οὐκ ἔστι δεύτερος ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικός, τὰ τοιαῦτα ἐλέγχει καὶ τὰ προστακτικά. εὑρίσκεται γάρ, βῆσε, καὶ ἶξε. καὶ οἶσε. ὡς τύπτε καὶ γράφε. εἰ δὲ ἦν ἀόριστος, ἦν ἂν βῆσον, καὶ ἶξον. ἔστι δὲ οἴσω μέλλων. οὐδὲ ἄλλο κίνημα οὐχ εὕρηται, πλὴν τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος. τὸν δὲ Ἀπολλωνίου λόγον, δέον εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον. οὐ γὰρ παράτασιν σημαίνει, τὸ οἳ δ᾽ ἶξον, ἀλλὰ συντέλειαν· οἱ δὲ παρατατικοὶ γεγόνασιν. οὐ γὰρ ταῖς φωναῖς τὰ μέρη τοῦ λόγου ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ τοῖς σημαινομένοις ζητήμασιν.

Ἴουλος, τὸ πολύπουν ζῶον. ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ τῆς λειότητος τῆς πορείας. ἢ ἀπὸ τοῦ ἰέναι οὖλον καὶ πυκνόν. ἢ ἀπὸ τοῦ οὔλως καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι, ἴουλος ἐκλήθη. ὅθεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πολύκαμποι νῆες, ἰουλόπεζοι ἀπ᾽ αὐτοῦ κέκληνται. ἴουλος λέγεται καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις τῶν τριχῶν κατὰ τὰς παρειάς. αἱ γὰρ παρειαὶ ἐπ᾽ εὐθείας ἐν πυκνότητι πρῶτον ἀναβλαστάνουσαι τρίχες. ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ ζῴου, τοῦ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ἔχοντος πόδας. Οὐδέπω χνοάοντας ἰούλους. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ὡς χνοῶντας τοὺς ἰούλους ἀναφέρων. ἔστι δὲ καὶ ᾠδῆς ὄνομα, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ. Ἠχέρνις θεὸς ἐφ᾽ ὑψηλοῦ ἐλαιῶνος Δανδὶ τις στείχουσα καλὰς ᾔειδ᾽ ἰούλους. ἢ ἴουλος, ἡ πρώτη τῶν γενείων ἔκφυσις, θερμοτάτη οὖσα καὶ πυκνοτάτη. ἀπὸ τοῦ ἰέναι λείως καὶ οὔλως. γένειον δέ, ἡ ἐκ τῆς γένυος ἤτοι σιαγόνος ἐπιφερομένη τρίχωσις.

Ἰός, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα,

διαφόρως τονούμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. βίος, βιός. χίος, χιός. θριός. μνιός ὁ ἁπαλὸς παρὰ Εὐφορίωνι. καὶ ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος ζ. σημαίνει ἡ μοῖρα. ἡ εὐθεῖα, τὸ ἴον οὐδετέρως, τοῦ ἴου. σημαίνει τὸ μόνον. ἡ δὲ καὶ ἐν τῷ περισπώμενον. καὶ σεσημείωται μὴ φυλάξαι τὸν τόνον τῆς γενικῆς.

Ἰός, σημαίνει τὸ βέλος. διὰ τὸ βλαπτικὸν εἶναι. ὥσπερ γὰρ ὁ ἰὸς φάρμακόν ἐστι τοῦ σιδήρου, οὕτω καὶ οὗτος τοῦ σώματος. ἢ παρὰ τὸ ἴον, τὸ δηλοῦν τὸ φάρμακον τοῦ ὄφεως. καὶ γὰρ ἔχριον τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ ὄφεως. ἵνα τιτρωσκόμενός τις, εὐθέως ἀναιρεθῇ. ἢ παρὰ τὸ ἱέναι ποιεῖν τοὺς τιτρωσκομένους εἰς ᾅδην. ἀπὸ τοῦ ἵημι γίνεται τὸ ἱέναι. καὶ γὰρ λίαν πορεύεται τὸ βέλος. καὶ ὁ ἰός, πορευτικός ἐστιν.

Ἰόμωροι, οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς καὶ τὰ τόξα πεπονημένοι καὶ μεμορημένοι, ὅ ἐστι κάμνοντες τοξόται. παρὰ τὸ μόρον κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. ὃ σημαίνει τὴν εἱμαρμένην καὶ τὸ κακοπαθῆσαι. οἱ δὲ, ῥιγηλὰ μορόεντα. κάμε

Ἰοχέαιρα, ἡ Ἄρτεμις. ἡ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα λοῦντες. χαίρουσα. ἢ παρὰ τὸ χέειν τοὺς ἰούς, ὅ ἐστι τὰ βέλη. τοξότης γὰρ ἡ θεός.

Ἰότης ἰότητος, λέγεται ἡ βουλὴ καὶ ἡ φρόνησις. ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους, ἰός, ἰότης. ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς ταῦτα ἱέναι.

Ἴον, ὄνομα βοτάνης. τὸ ἄνθος. παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. καὶ ἡ ῥόδος. Περὶ κρήνην ἰοειδέα, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀνθώδη. Ὅμηρος δὲ, ἰοειδέα πόντον, τὸν μελανώδη ἔλαβεν.

Ἰόπη, πόλις Παλαιστίνης. εἴρηται δὲ, οἱονεὶ Αἰθιόπη τις οὖσα. κατεῖχον γὰρ αὐτὴν Αἰθίοπες.

Ἰόνιος κόλπος, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ὡς Αἰσχύλος.

Ἴονθος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ἄνω ἱέναι τὴν τρίχα, ὡς ἄνθος βλαστάνουσαν.

Ἰορδάνης, παρὰ τὸ Ἰὸρ καὶ τὸ Δάνος. ὄνομα ποταμῶν. δύο γάρ εἰσι ποταμοὶ ἐνταυθοῖ μεμιγμένοι. κλίνεται Ἰορδάνου. τὰ εἰς ης κύρια, μὴ παρ' οὐδετέρου συντιθέμενα, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον, Ἑρμιόνης Ἑρμιόνου.

Ἰπνός, κάμινος, ἢ φοῦρνος, ἢ φανός. καὶ τὸ μαγειρεῖον. καὶ μέρος τι τῆς [illegible]ός.

Ἶπος, σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν, καὶ τὸ πιεστήριον. παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, γίνεται ἶπος. καὶ γὰρ τοῦ τοιούτου φθαρτικόν ἐστι τῶν μυῶν. καὶ παρὰ τὸ ἶπος, γίνεται ἰπῶ ῥῆμα σημαῖνον τὸ θλίβω. καὶ Ἀριστοφάνης. Ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. ὡς κόπτω, κόπος, οὕτως ἴπτω, ἶπος.

Ἵππος, παρὰ τὸ ἵεσθαι τῇ ἐριστικῇ. γράφεται διὰ δύο π, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἶπος τοῦ σημαίνοντος τὴν παγίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας, ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ. τὰς ἵππους. καὶ τὰς ὄνους. καὶ τὰς βοῦς λέγοντες

Ἱππῆς. δεῖ γινώσκειν ὅτι πάντων τῶν εἰς ευς ὀνομάτων, ἡ εὐ-θεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον κιρνᾷ ἐπὶ κυρίου. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ κυρίου, ἐπὶ μὲν διὰ τῆς ει διφθόγγου. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, εἰς η. βασιλέες βασιλῆς. Χοιροβοσκός.

Ἵππιος, ὁ Ποσειδῶν. ὅτι δοκεῖ πρῶτον ἵππον γεγεννηκέναι Σκύφιον ἐν Θεσσαλίᾳ τῇ τριαίνῃ πέτραν παίσας. ὅθεν ἱερὸν Ποσειδῶνος Πετραίου καθίδρυται ἐν Θεσσαλίᾳ. ζήτει ἱπποκόοντος, ἱππασία.

Ἱππόθων. Κερκυῶνος. παῖς ὅτι λάθρα αὐτὸν ἐκ Ποσειδῶνος κυήσασα ἐξέθηκεν. ἵππος δὲ αὐτὸν ἐξέθρεψεν.

Ἱππιοχάρμην, τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ. ἢ ἱππόμαχον. χάρμην γὰρ τὴν μάχην φασίν.

Ἵππουριν. ἵππουρις ἱππουρίδος, εἶδός ἐστι περικεφαλαίας. ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ οὐρά. ἢ διὰ τὸ ἱππείας οὐράς. ἢ διὰ τὸ ἱππείων τριχῶν λόφον ἔχουσα. λόφος δέ ἐστι τὸ περιττεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα χάριν κόσμου καὶ καταπλήξεως.

Ἱππότα, ὄνομά ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἱππότης. κατὰ μεταπλασμόν, ἱππότα, ἀντὶ τοῦ ἱππικός. ἐπὶ δὲ τοῦ ἱππότα Νέστωρ, ἀντὶ τοῦ φύλαξ ἐστίν.

Ἵππουρις, διὰ τί προπαροξύνεται. τὰ εἰς ρις λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ παραληγόμενα, ἅπαντα ὀξύνεται. οἷον, μελουρίς. σημαίνει δὲ τὴν στρογγύλην ἀκρίδα. κυνοσουρίς. σεσημείωται, δία. λάμπουρις, ἡ ἀλώπηξ. τόμουρις, ὄνομα πόλεως. καὶ ἵππουρις.

Ἱπποσύνη, ἱππικὴ ἐμπειρία. δασύνεται. τὸ ι πρὸ δύο συμφώνων τῶν αὐτῶν, ψιλοῦται. ἴλλας, ἴλλοι. ἰκνός, σημαίνει τὸν ἵππον. σεσημείωται τὸ ἵππος.

Ἱππόβοτον, τὸ ἱπποτρόφον. ἀπὸ τοῦ βῶ βόσω, γίνεται βοτός. καὶ μετὰ τοῦ ἵππος, Ἄργος ἐστὶν ἱππόβοτον. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀλέκτορος ἵππου, ὠνόμασται τὸ ὄρος ἱππότροφον. διὰ τί ἀνεβίβασε τὸν τόνον. τὰ εἰς ος ὀξύτονα δισύλλαβα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται. βαρὺς, ἄμβαρος ἐστὶ πόλις. φαρὸς, ἀργίφαρος. χωρὶς εἰ μὴ παρασύνθετα ὦσι, διὰ τὸ μερῶ μερήσω μερήτης. καὶ, Διαμερήτω ἐνὶ χώρῳ.

Ἱπποκορυσταί, ἐφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι. ἢ ἵππους κορύσσοντες, τουτέστι πολεμικοί. ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τὸ κορυστής. τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω. τοῦτο ἐκ τοῦ κόρυς. ἔστι δὲ ἐπικαμπὲς ὅπλον. ἱπποκορυστής. διὰ τί οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον. ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, ἐν τῇ συνθέσει τοῦ ἁπλοῦ φυλάσσει τὸν τόνον. ἐρανιστής, ἀρχερανιστής. ζήτει εἰς τὸ ἡρακλῆς.

Ἱππία. ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ. ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο ὡς ὁ ἐπὶ Παλλάδι ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος οὖσα θυγάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὠκεανοῦ, ἐξεῦρε χρυσάρμα, οὕτως ἐκλήθη. ἢ ὅτι Πάλλαντος ἐβρόντησεν

φεύγων ἀπὸ κολωνοῦ σὺν σατύροις ἵπποις, ποσειδῶνα καὶ ἀθηνᾶν ἱππίους προσαγορεύουσιν.

ππόκενταυρος, ἀναλογικῶς νοεῖται. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰάξιον ἐπιδεῖξασθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως. ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μὲν ἥμισυ ἱππεῖον ἦν. τὸ δὲ ἥμισυ ἀνθρώπου, περιφανέρωται ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν. διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ λο-

πομανής. σοφοκλῆς αἴαντι. ἐπὶ τὸν ἱππο- [γικόν.] μανῆ. ἤτοι πολεμικὸν καὶ ἵπποις ἐπιμαινόμενον. εἰώθει γὰρ ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς θυμὸν ἱππογνώμονα, τὴν μεγάλης γνώμης. καὶ βοῦπαις. ἱππομανής. ἔστι καὶ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, ἤτοι ὅπου ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν μέγα καὶ ἄνετον, ἢ τὸν εὐανθῆ, ἐπεὶ εὐανθὴς βοτάνη, ὥστε σημαίνεσθαι τοὺς ἵππους διὰ τὴν καιρὸν ἐπιβολῆς τῆς χλόης τοῦ λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμηνυῖαν. καὶ τὴν ἀνθοῦντα τῇ χλόῃ. ἐπεὶ καὶ φυλλομανής.

ππόδαμοιο. αἱ διὰ τοῦ οιο θετικαὶ γενικαί, αἱ μὲν ἀπὸ τῶν περισπωμένων γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται. καλοῦ καλοῖο. αἱ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου, προπαροξύνονται. ἀχάντου ἀχάντοιο.

ππόκομοι κόρυθες. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντεθέντα μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς ος, προπαροξύνεται. ὡς ἄφωνος, ἄναυδος, οὕτω καὶ κόμη, ἱππόκομος περικεφαλαία. ὅτε δὲ παροξύνεται τὸ ἱππονόμος, τότε τὸ νομεὺς ἐγκεῖται, καὶ δηλοῖ τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἵππων. ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τοῦ κομῶ τὸ θεραπεύω.

ρός, σημαίνει τὸν ἱερόν. ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πέμπω, γίνεται παράγωγον ἱερός. ὡς τήκω, τακερός. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρόν, γίνεται ἱρός. ἡνίκα γὰρ ἐπιφέρεται τῷ ι τὸ ε, τὸ ι ἐπικρατεῖ. ἱέραξ, ἵρηξ. ἡνίκα δὲ τὸ ε καὶ ι εἰς δίφθογγον ᾖ, τότε ἡ ει δίφθογγος ἐπικρατεῖ. ταμίεον, ταμεῖον. ἀπολλωνίεα, ἀπολλωνεῖα.

ραι, αἱ ἐκκλησίαι. ὡς τό, ἱράων προπάροιθεν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱερὰ εἶναι. ζήτει εἰς τὸ κάθρα.

ρος, ὄνομα κύριον ἐν ὀδυσσείᾳ. ὁ πτωχὸς καὶ ἐπαίτης. ὃς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. παρὰ γὰρ τὸ εἴρω τὸ λέγω. καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες οὕνεκ' ἀπαγγέλεσκε κιὼν ὅτε πού τις ἀνώγοι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἱερός, γίνεται κράσει ἱρός. ὁ ἶρος κύριον. πολλὰ γὰρ εὑρίσκονται ὀξύτονα ἅτινα γινόμενα κύρια, βαρύνεται. οἷον, ξανθός, ξάνθος. πυρρός, πύρρος. γλαυκός, γλαῦκος. λευκός, λεῦκος. οὕτως οὖν καὶ ἱρός, ἶρος. καὶ ἄλλως. τὰ διὰ τοῦ ιρος δισύλλαβα κύρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται. οἷον, κῖρος ὄνομα κύριον. πῖρος, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ σῖρος, ὄνομα ποταμοῦ. μῖρος, ποταμὸς φρυγίας. σκίρος, ὁ γύψος. σεῖρος δέ, ὄνομα κύριον. πρόσκειται κύρια, διὰ τὸ λῆρος, ἡ φλυαρία. καὶ νηρός ὀξύτονον. οὐκέτι δὲ κύριον. σημαίνει τὸν ὁρμητικόν. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ ἶρος ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἄλλος πρὸ αὐτοῦ ἦν ἶρος λεγόμενος. ἔστι δὲ καὶ ἶρος πόλις θεσσαλίας. ἀπὸ ἴρου τοῦ κτίσαντος αὐτήν.

Ἶρις σημαίνει καὶ παντοίου εἶδος. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν περὶ τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τοὺς κρυσταλλώδεις. καὶ ἀρωματικὴ πόα.

ρις, σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἴρειν καὶ λέγειν τὰ μέλλοντα. σημαίνει καὶ τὴν νεφελώδη ζώνην. τὸ τόξον τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φαινόμενον. καὶ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ εἴρω. παρὰ τὸ σημαίνειν καὶ προλέγειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, χειμῶνα ἢ εὐδίαν. ἢ παρὰ τὸ τηρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὄμβρον. σημαίνει καὶ ποταμὸν ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ποταμὸν ἀγχίροον ἶριν. σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, κατ' ἔριν, καὶ φήμην. τὰ εἰς ρις θηλυκὰ ῥηματικὰ δισύλλαβα ἐν ἰ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι. οἷον, χαίρω, χάρις. εἴρω, ἔρις καὶ ἶρις. δαίω δῆρις. τὸ δὲ κουρίς ὁ σημαίνει τὸ ἐργαλεῖον τοῦ κουρέως, ὀξύνεται. τὸ δὲ χαῖρις χαίριδος ὄνομα κύριον, ἀρσενικόν ἐστι. τὸ θοῦρις ἀπὸ τοῦ θοῦρος γίνεται.

σαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. τοῦ εἶμι τὰ πληθυντικά, διὰ τοῦ ἰῶτα γράφεται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω βαρυτόνου. οὗ ὁ παρατατικός, ἴεν. οἷον, Ἀστον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς. ἐξ οὗ καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦιον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σχῆμα κατὰ ἀπολλώνιον. ἐξ εἰμὶ ἴω. εἶτα διαιρέσει, εἴω, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, γίνεται ἴω. καὶ ἴθι παρασυνωνύμως. ζήτει. ἐκ τοῦ εἶμι οὖν, ὁ παρατατικός, ἦιν. τὸ πληθυντικόν, ἤιμεν. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰς μι καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἴσαν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵημι. οὗ ὁ μέλλων, ἥσω. ὁ ἀόριστος, ἧκα. τὸ πληθυντικόν, ἵσαμεν. τὸ τρίτον, ἴσαν.

σασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων, εἴσω. γίνεται ῥῆμα περισπώμενον διὰ τοῦ ι, ἰσῶ. οὗ παράγωγον, ἴσημι. σημαίνει τὸ αὐτό. τὸ πληθυντικόν, ἴσαμεν. καὶ συγκοπῇ, ἴσμεν. τὸ δεύτερον, ἴσατε. καὶ συγκοπῇ, ἴστε. τὸ τρίτον, ἴσασιν ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τοῦ ἱστάντος ἱστᾶσι. καὶ οὐ προπερισπᾶται ὡς παρὰ τὸ ἱστᾶσι καὶ κιχᾶσι. διατί δὲ ἡ ἰσὰς μετοχὴ βαρύνεται πάντων τῶν εἰς ας ὀξυτόνων μελλόντων, οἷον, ἱστάς, κιχάς, ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτὴρ αἴτιος τῆς βαρυτόνου τάσεως. πᾶσα γὰρ μετοχὴ διὰ τοῦ ισας βαρύνεται. οἷον, γελάσας. λείψας.

σθι τὸ σημαῖνον τὸ ὕπαρχε, ἀπὸ τοῦ εἰμί. τὸ παράγωγον τῶν πληθυντικῶν, ἔμεν. τὸ προστακτικόν, ἔθι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἴσθι. τὸ γὰρ ε πλεονάζοντος συμφώνου, μεταπίπτει εἰς ι. τοῦτο δὲ τὸ ἴσθι, κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τὸ ὀφειλόμενον ἀναδέχεται, καὶ τὸ ἔσω.

θι, σημαίνει τὸ πορεύου, καὶ ἐλθέ, καὶ παράγεται ἐκ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. τὸ προστακτικὸν, ἴθι. τὸ τρίτον, ἴτω.

σθι, σημαίνει τὸ γίνωσκε. ἐκ τοῦ ἰσῶ. τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα ῥήματα κατ' ἔνδειαν χρόνου ἐκ βαρυτόνων εἰς περισπώμενα μεταγόμενα, δίχρονον βραχεῖ παραλήγεται. οἷον, πείθω, πιθῶ. στείχω, στιχῶ. φείδω, φιδῶ. τεύχω, τυχῶ. οὕτως οὖν καὶ εἴδω, εἰσῶ, ἰσῶ. καὶ ἴσημι παράγωγον. ὅπερ δωρικῶς γίνεται ἴσαμι, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. Καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμεν. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἴσθι. τὸ τρίτον, ἰσάτω. καὶ ἴστω κατὰ συγκοπήν. ἀντὶ τοῦ γινωσκέτω. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα. ἄλλως. ἴσημι τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, ἤσω. ὁ ἀόριστος, ἧσα. ἡ μετοχὴ, ἴσας ἴσαντος. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσαθι καὶ ἴσθι. τὸ δυϊκὸν, ἴστον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται ἰστέον.

σκεν. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. τινὲς βούλονται τὸ ἔλεγε σημαίνειν. ἄλλοι δὲ, ἤισκεν, εἴκαζεν καὶ ὡμοίου. τὸ γὰρ ὅλον πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὥστε ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέλλων εἴσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, εἴσκω. καὶ ἐπειδὴ οὐδέποτε τὰ διὰ τοῦ ισκω θέλει ἔχειν πρὸ τέλους τὴν ει δίφθογγον, γέγονε κατὰ διαίρεσιν ἐΐσκω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ἴσκω. Ἰλιάδος λ. Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμου, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦντες.

σις, δαίμων ὅς ἐστιν ὁ ἐπὶ τιμῇ μάλιστα παρὰ αἰγυπτίοις. ἴσον ἐστὶ ἶσις. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ. καὶ γὰρ ἡ γῆ ἴση ἐστὶ, καὶ σφαιροειδής. ἄλλοι δὲ λέγουσιν αὐτὴν εἶναι ἰώ. τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται. ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἴσασιν ἐστί. καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἡ ἰὼ μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ ἶσις τῷ κανόνι τοῦ βιθυνία. καὶ γὰρ ἔχει τὸ ι ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ ὡς ἶρις.

σίδωρος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἴσος καὶ τὸ δῶρον.

σανδρος. ἐκ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ ἴσος, γέγονεν ἴσανδρος.

σοφαρίζειν, ἐξισοῦσθαι. ἴσος φαίνεσθαι.

σμαρος, πόλις θρᾴκης. ἀπὸ ἰσμάρου τοῦ ἄρεως καὶ θρᾴσσης παιδός. ὄρος.

σμα, τὸ ἵδρυμα. παρὰ τὸ ἵζω.

σραήλ, παρὰ τὸ ἰς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ ἤλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν. ὁ δυνάμενος βλέπειν θεόν. ἢ νοῦς ὁρῶν θεόν. ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ. ὁ μετὰ δυνάμεως βλέπων τὸν θεόν.

σος, ὁ ὅμοιος καὶ ἐξίσου. παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέλλων, εἴσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ἴσος. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, εὕρηται τὸ ι μακρὸν καὶ βραχύ. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, ἀεὶ μακρόν. παρὰ δὲ τοῖς πεζολόγοις, βραχύ. καὶ παρὰ τοῖς ἐποποιοῖς, εὕρηται καὶ συνεσταλμένον. ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς καὶ κωμικοῖς, συστέλλεται ἀεὶ τὸ ι, ὡς παρὰ εὐριπίδῃ. Ἴσοις ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθείς. καὶ πάλιν. Κοινὸς γὰρ ἡ τέχνης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον. κατὰ δὲ ἰαμβικοὺς, ἐπαμφοτερίζει. ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς δωρικῶς ἐκτείνει τὸ δίχρονον. ὡς τό, Ὕδωρ καὶ ἴλι κέαθαι ὑπὸ ἰλύος. καὶ ἄρες ἄρες.

θμός, οὐ μόνον ὁ λαιμός, ἀλλὰ καὶ στενὴ γαῖα μεταξὺ δύο θαλασσῶν. πορθμὸς δὲ, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. ἰσθμὸς δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἵημι, ἢ παρὰ τὸ ἴω ἴσω, ἰσμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἰσθμός. ἢ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τὸ πληθυντικὸν, ἴμεν. ἐξ αὐτοῦ ἰμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ ἐπενθέσει τοῦ θ, ἰσθμός. εἰς ὃν τις πορεύεται. ἢ ἰσθμὸς λέγεται ὁ βάσιμος τόπος, ἑκατέρωθεν θάλασσαν ἔχων. ἰσθμὸς δὲ τυγχάνων, παρὰ τὰ ἴθματα τὰ βήματα.

θμιον, ὁ περὶ τράχηλον κόσμος. ὁ περιτιθέμενος τῷ ἰσθμῷ. παρὰ τὸ ἰσθμός, ἴσθμιον, καὶ περίσθμιον, περίσθμια. ἰσθμὸς δὲ καὶ ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ εἰσιέναι δι' αὐτοῦ τὰ ποτὰ καὶ τὰ βρώματα. ζήτει εἰς τὸ περίσθμια.

στημι, ἐκ τοῦ στῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἱστῶ. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα παράγωγον, ἵστημι. τὸ ι, ἰῶτα. πᾶς ἀναδιπλασιασμὸς διὰ βραχέος ἐκφέρεται. ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι κυρίως. ἀναδιπλασιασμὸς γὰρ κυρίως ἐστὶν ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως δὶς τὸ αὐτὸ σύμφωνον παραλαμβάνει. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς φωνήεντος. οἷον, ὦ, ἰῶ. στῶ, ἱστῶ. ποσαχῶς γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός, τετραχῶς. ἐὰν γὰρ ἄρχηται ἀπὸ τοῦ σ τὸ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος, διὰ τοῦ ι μόνου γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός. στῶ, ἱστῶ. ὦ, ἰῶ. εἰ δὲ ἀπὸ ἀφώνου, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀφώνου καὶ τοῦ ι μόνου γίνεται. οἷον, θῶ, τιθῶ, καὶ τιθῶ, τίθημι. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχει ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ προτέρου. οἷον, πλῶ, πιπλῶ, πίμπλημι, πλήσω. χρῶ, κιχρῶ, κίχρημι, χρήσω. τῶν γὰρ εἰς μι ἡ πρώτη καὶ δευτέρα συζυγία, τῷ η παραλήγεται. ἡ δὲ τρίτη, τῷ ω. καὶ ἡ τετάρτη, δίχρονον ἐκτεταμένῳ. τὸ παθητικὸν, ἵσταμαι, ἱστάμην, ἵστασο. καὶ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ, γίνεται ἵσταο. ὡς ἔπος φάο. ἀπὸ τοῦ ἐφάμην, ἔφασο. καὶ μάρναο, ἀντὶ τοῦ ἐμάρνασο. καὶ ἔσσυο, ἀντὶ τοῦ ἔσυσο.

στημι ὄμμα. ποικίλον ἐστιν. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὅταν ἀποκοπὴ γίνοιτο τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἐπακολουθεῖ. οἷον, ἵσταθι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἵστα. καὶ ἐκτάσει, ἵστη. Μέγεθος δ' ὅς ἵστη. τὸ δὲ μείζονα δικρίτης καθίστα, ἀντὶ τοῦ εὐτρέπιζε. ἐὰν μὲν βραχύ, ἀποκοπή ἐστιν. ἐὰν δὲ κατὰ ἔκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἱστῶ ἵστα, ὡς βόα. οὕτω φίλων καὶ τρύφων. λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παρατατικῶν, δεύτερα γίνεται τῶν προστακτικῶν. οἷον, νόει. φίλει. βόα. οὕτω καὶ οἱ ἀττικοί, ἐὰν μὴ χρήσωνται τῷ θι καταληκτικῷ, χρῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς. οἷον, ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, τίθη.

ἐπίμπλην, ἐπίμπλης, ἐπίμπλη, πίμπλη. οὕτως ἵστη
δὲ μέγα κῦμα. ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ δωρικά ἐστιν. οἱ γὰρ
δωριεῖς, λέγουσι πιμπλήκωσι ποία. καὶ γὰρ τὸ ὁρᾷ, ὁρῇ λέ-
γουσιν. οὕτω πίμπλα πίμπλη. ἢ ῥωδιακός.

Ἵστωρ. ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἴσω τὸ γινώσκω, ῥηματικὸν ὄνομα
ἵστωρ. καὶ ἐπίστορι, ἀντὶ τοῦ μάρτυρι, ἢ κριτῇ. καὶ ἱστορία.
καὶ σύνιστωρ, συμπράκτωρ. σύμβουλος, συγγνώστης. συνί-
στωρ, σύνομιλος. γνωστός. μάρτυς. σύνοιδας [illegible]

Ἱστός, παρὰ τὸ ἵστημι. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὃ ἐστι καὶ στῦλος.
ἀλλὰ μὲν τοῦ ὑφαντικοῦ, ἱστὸν ἐποιχομένην. ἀλλὰ δὲ τοῦ
καταρτίου, ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν. ἱστός, τὸ μέγι-
στον ξύλον. ἡ κατάρτιος λεγομένη ὑπὸ τῶν ναυτικῶν.
ἱστία δὲ τῆς νηὸς ἡ ὀθόνη, ὅ ἐστι τὸ ἅρμενον. ἀπὸ τοῦ ἵ-
ζω, τὸ καθέζομαι. ὁ μέλλων ἵσω. ὄνομα ῥηματικὸν,
ἱστὸς καὶ ἱστίον. παρὰ τὸ ἱζάνειν ἐφ' ἑνὸς τόπου καὶ ἱδρύ-
σθαι.

Ἱστοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος
τόπος, ἔνθα τινὲς λιμνίδα καλοῦσιν. ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐντίθεται.

Ἱστοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστὸν, ἱστοθήκη. λέγεται δὲ τὸ
κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχον ξύλον. καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱ-
στός. τὰ δὲ παρὰ τοῦ δέχω πάντα, διὰ τοῦ κ. ξενοδόκος
καὶ τὰ ὅμοια.

Ἴσχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ. πλεονασμῷ τοῦ σ,
ἔσχω. καὶ τὸ ε κοινῇ πλεονάσαν σύμφωνον, τρέπεται εἰς
ι, καὶ γίνεται ἴσχω. τὸ παθητικὸν, ἴσχομαι ἰσχόμην ἴσχου.
τὸ προστακτικὸν, ἴσχου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἴσχεο. σὺ
δ' ἴσχεο. ἀντὶ τοῦ παῦου καὶ κάτεχε τὴν ὀργήν. ἢ ἀπὸ
τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ γίνεται. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, ἰ-
σχῶ. οὕτω σχηματίζεται τὸ αὐτό. ἐξ οὗ παράγωγον, ἰσχα-
νῶ. ὅθεν τὸ, τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχα-
νόωσιν. ἀντὶ τοῦ κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.

Ἰσχανόων. ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνοιο κυθερείης.
σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φῶ γίνεται φαί-
νω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἴσχω, γίνεται ἰσχαίνω. ὁ μέλλων,
ἰσχανῶ. καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχανόων. γράφεται καὶ
ἰχανόων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι, ἰχαλῶ. καὶ συγκοπῇ, ἰχα-
νῶ. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ παμφαίνω, ὁ μέλλων, παμφανῶ,
οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰχῶ ἰχαίνω, ἰσχανῶ. καὶ ὥσπερ τὸ γινώ-
σκω, ἅμα τῇ ἀποβολῇ τοῦ γ ἐξετάθη τὸ δίχρονον, καὶ
μετεπλάσθη ἡ θέσει μακρὰ εἰς φύσει μακρὰν, οὕτω καὶ
ἀπὸ τοῦ ἰσχανῶ μέλλοντος, γίνεται ἰχανῶ ἀποβληθέν-
τος τοῦ σ καὶ ἐκταθέντος τοῦ ι. καὶ μετάγεται ὁ μέλ-
λων εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται ἰχανῶ ἐνεστώς. ὡς ἀπὸ
τοῦ ἐρῶ ἐρῶ, γίνεται ἐνεστὼς ἐρῶ.

Ἰσχία, ὅτι ἰσχύει τοῖς καθημένοις. σημαίνει δὲ ἰσχίον, τὸ
ὑπὸ τὴν ὀσφῦν ὀστέον. εἰς ὃ ἐγκεῖται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ
καὶ γλουτὸς καλεῖται, καὶ κοτύλη. παρὰ τὴν κοιλότη-
τα. ἢ τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται.

Ἰσχνός, ὁ λεπτός. παρὰ τὸ ἴσχω, ἰσχὸς καὶ ἰσχνός. ἢ παρὰ
τὸ ἴσχω, ἰσχνῶ καὶ ἰσχνός. καὶ ἰσχνομυθοῦντες, τὰ ἀ-
κριβολογοῦντες.

Ἰσχυρός. ἀπὸ τοῦ ἴσχω, κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ἰσχύ-
ω. ὁ μέλλων, ἰσχύσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἰσχύς. καὶ ἰσχυ-
ρός, ὁ ἰσχὺν καὶ ἀντέχειν δυνάμενος. τὰ διὰ τοῦ υρος
ἀρσενικὰ, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γρά-
φεται. τὸ υ μακρόν. τὰ εἰς ρος λήγοντα ὀξύτονα, ἔ-
χοντα τὴν ἤτοι τὴν ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει, ἢ θέσει,
μακρὰν ἔχει τὴν πρὸ τέλους καὶ ὀξύνεται. οἷον, πλ-
μηρός, ὀκνηρός.

Ἰσχάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος. ἐπειδὴ πρὶν τὴν κρεωφαγίαν εὑ-
ρεθῆναι τοῖς ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἰσχάς ἐστιν,
οἱονεὶ τὸ καταισχναινόμενον σῦκον. παρὰ τὸ ἴσχω, ἰσχνῶ, ἰσχνά-
δες. τὰ λεπτυνθέντα σῦκα ἐν τῷ ξηραίνεσθαι. ἢ ὅτι ἐξ
τούτου προβαίνει ὁ καρπός. πρῶτον γάρ ἐστιν ὄλυν-
θος. εἶτα φήληξ. εἶτα σῦκον. καὶ λοιπὸν ἐσχάτη ἰ-
σχάς, ἡ ἰσχὺν ποιοῦσα τῇ αὐξήσει. φθινόπωρον γάρ ἐστιν.

Ἰσχνόν, θαλπνόν, ἢ σαπρόν. καὶ τὸ μὲν σημαῖνον θαλ-
πνόν, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι. εἰ δὲ τὸ σαπρόν,
παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. οἱονεὶ τὸ ἀποπεμπόμενον.

Ἰταμόν, τὸ ἀναιδές. παρὰ τὸ ἵεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. τοι-
οῦτοι δὲ οἱ ἀναιδεῖς.

Ἰτέα, παρὰ τὸ ἵεναι. ταχέως γὰρ αὔξεται. ἢ παρὰ τὸ ἰτὸν,
τὸ πορευτόν. ὁρμητικὸν γὰρ τὸ φυτόν.

Ἰτέον, ἐπίρρημα ποιότητος, ἀντὶ τοῦ πορευτέον. ἀπὸ τοῦ
εἶμι ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἶον. ἡ μετοχὴ, εἰς, ἔντος. καὶ
τὸ προστακτικὸν, ἔθι. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴθι. καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ ἰθέον, καὶ ἰτέον τροπῇ τοῦ θ εἰς τ.

Ἴτην. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας. οὗτοι δὲ πάλιν παρεγέ-
νοντο. ἔστιν ἵημι τὸ πέμπω. καὶ συγκοπῇ τοῦ η, γίνεται
ἶμι. ὁ παρατατικὸς, ἶν, ἶς, ἶσι. τὸ δυϊκὸν, ἶτον, ἴτην.

Ἴτης, ὁ ἀλλὰ πάντα ὁρμῶν. ἀπὸ τοῦ ἵεναι. ἀπὸ τούτου, καὶ
ἐπιτήρια. οὕτως ὧρος.

Ἴτριον, τὸ κατάπυρῶδες βρῶμα ἢ πλάσμα. ἀπὸ τοῦ ἵεναι.
ἀλλὰ λεπτὸν γὰρ ἕλκεται.

Ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος ἢ τοῦ τροχοῦ. ἀπὸ τοῦ ἵεναι.

Ἴτυλος, ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοιούτων γάμων γέρει, γενό-
μενος. οἷον σύμβολον συμφορᾶς. τύλους γὰρ καὶ τύ-
πους τὰ σημεῖα λέγουσι τῆς ταλαιπωρίας.

Ἰτωνίς. καὶ ἰτωνία ἡ ἀθηνᾶ εἴρηται παρὰ τοῖς θεσσα-
λοῖς. ἀπό τινος πόλεως ἰτώνος. φησὶ δὲ ὁ γενεαλόγος,
σιμωνίδης, ἰτώνου θυγατέρας γενέσθαι δύο, ἀθηνᾶν
καὶ ἰοδάμαν. ἀνεζηλωκυίας τὴν ὁπλομαχικὴν, εἰς ἔριν
τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναιρεθῆναι τὴν ἰοδά-
μαν ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς. οἷον, πηλιάδες σκοπιῆσιν ἐβά-
μβεον εἰς προσώπων ἔργον ἀθήνης ἰτωνίδος. ἀπολλώνιος.

Ἴυγξ, ὁ ἔρως, καὶ ὄρνεόν τι τὸ λεγόμενον σεισοπυγίς. ᾧ
χρῶνται αἱ φαρμακίδες εἰς φίλτρα. ἴυγγας ἔχουσιν ἐν
τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί. ἴυγξ, βοὴ. φωνή. καὶ ἰύζει, βοᾷ.
κραυγὴν ποιεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἴυγξ, σύριγξ μονοκάλαμος.

σημαίνει δὲ καὶ ᾠδήν. Ἰυγμός, φωνή. συριγμός. Ὅμηρος. Οἳ δ' ἰΰζοντες ἕποντο, τουτέστι συρίζοντες. ἔστι δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ ἰΰζουσιν, ἀγροικικὴ φωνὴ προφέρονται. φωνοῦσι. πεποίηται δὲ τοὔνομα, παρὰ τὸ ἰοῦ ἐπίρρημα.

Ἶφι, τὸ ἰσχυρῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ νόσος νόσου γίνεται νόσφι, καὶ κατὰ συγκοπὴν νόσφι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἲς ἰνός, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, γίνεται ἴνοφι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἶφι. τὸ δὲ ι ἔχει μακρὸν ὡς δικατάληκτον, ἴς, ἶν.

Ἴφια μῆλα, εὐτραφῆ, ἢ ἰσχυρὰ ποιοῦντα τῶν ἐσθιόντων. ἢ κατ' εὐφημισμόν, τὰ ἀσθενῆ, καὶ οὐκ ἰσχυρά.

Ἶφις, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἶφι. τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ πάντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἰφιμέδουσα, ἰφιγένεια. ἰφικλῆς. εὐφορίων δὲ αὐτὴν ἐτυμολογεῖ ἑλένης καὶ θησέως. ὑποβλήτην δὲ δοθῆναι κλυταιμνήστρᾳ. Οὕνεκα δή μιν ἶφι βιασσαμένη ἑλένη ὑπέτεινα τῷ θησεῖ. θυγατέρα ἑλένης καὶ θησέως.

Ἴφικλος, ὁ ἥρως. ἰφικλός τις ὤν. ταχυτῆτος γὰρ ἱστορεῖται. οὗ οἱ παῖδες αὐτοῦ, πρωτεσίλαος καὶ ποδάρκης.

Ἴφθιμος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος. ὡς παρὰ τὸ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ κύδος κύδιμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἶφι, ἴφιμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα. ἢ ὡς παρὰ τὸ πρωΐ, πρώϊμος, καὶ ὀψέ, ὄψιμος. ἅμα δὲ τῷ πλεονασμῷ τοῦ θῆτα, καὶ ὁ χρόνος ὑπερεβιβάσθη. καὶ ἡ μὲν ἄρχουσα, θέσει μακρά ἐστιν. ἡ δὲ παραλήγουσα, φύσει. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι σύνθετόν ἐστι, παρὰ τὸ ἶφι καὶ τὸ θυμός, ἰφίθυμος. καὶ συγκοπῇ, ἴφθιμος. οἷς τισιν ἀντίκειται τὸ θηλυκόν, ἰφθίμη κόρη. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει. τὰ γὰρ σύνθετα, κοινά ἐστι τῷ γένει. οἷον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσοφος. ὁ πάνσοφος, καὶ ἡ πάνσοφος. ὁ ἄοικος, καὶ ἡ ἄοικος. χωρὶς τῶν μηδὲν πλέον σημαινόντων τοῦ ἁπλοῦ. διὰ τὸ ἐναντίος ἐναντία, ἐναντίβιος, ἐναντιβία. ἐναλίγκιος, ἐναλιγκία. ταῦτα γὰρ κοινά ἐστι τῷ γένει, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν χρῆσιν ἡμῶν, ἐπειδὴ οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἁπλοῦ. τὸ γὰρ ἀντίος, καὶ ἐναντίος. καὶ τὸ ἀλίγκιος, καὶ ἐναλίγκιος, ταὐτὰ σημαίνει, ἅπερ καὶ τὰ ἁπλᾶ. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ἰσχυρόν, ὡς τό, Ἰφθίμους ψυχάς. τὸ πολύν, ὡς τό, Οἱ ἐμέγαιρ' ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυόν. τὴν σεμνήν. ὡς τό, Ἰφθίμη ἄλοχος διομήδεος ἱπποδάμοιο.

Ἰχθύς, παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὁρμῶ, ἰθύς, καὶ ἰχθύς.

Ἴχνος. παρὰ τὸ ἰσχνὸν ὅ ἐστι στενὸν ἔχειν ὅλον τὸν πόδα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνέχεσθαι τῆς γῆς.

Ἰχνίον, ἴχνος. πάτημα. ἀπὸ τοῦ ἀΐξω. ἢ παρὰ τὸ ἵζω, ἵζημαι, ἰχνίον. ὡς παίζω, παίγνιον. προπαροξύνεται, ὡς τὸ ἀράχνιον. οὐ γάρ ἐστιν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ ἐμμάτος ἐσχημάτισται. ὡς τὸ θηρίον.

Ἰχώρ, τὸ θεσπέσιον αἷμα. ἀπὸ τοῦ ἰσχῶ τὸ λεπτύνω, ἰσχὼρ καὶ ἰχώρ. τὸ λεπτῦνον τὸ σῶμα ἐν τῷ καταστάζειν. ὅθεν καὶ τὸ ἰῶτα φύσει μακρόν. ὡς ἐν τῷ γίνεται, γίνεται. ζήτει εἰς τὸ ἰσχναίνω. κλίνεται ἰχῶρος. ἡ αἰτιατική, ἰχῶρα. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἰχῶ. Ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόρξειεν. ἰλιάδος ε. τὰ γὰρ εἰς ωρ ὀξύτονα ἀρσενικά, διὰ τοῦ ω κλίνεται. ἰχώρ, ἰχῶρος. ἀχώρ, ἀχῶρος.

Ἴψ, ὁ σκώληξ. τὰ εἰς ψ πάντα δίφθογγον ἀποστρέφει. γίνεται παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ἴπω, ἴψ. κλίνεται ἰπός. ὡς θρίψ, θριπός. καὶ ἴξ, ἰκός. καὶ σής, σητός. ἶπες δέ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐσθίοντες τὰ κέρατα. οἱ δέ, Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν. θρῖπες δέ εἰσιν, οἱ ἐσθίοντες τὰ ξύλα σκώληκες. σῆτες δὲ οἱ ἐσθίοντες τὰ ἱμάτια. ἶκες δέ, οἱ ἐσθίοντες τὰς ἀμπέλους, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. κίες δέ, τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν.

Ἰώ τὸ ἐπίρρημα, ἐκ τοῦ ἰωὴ κατὰ συγκοπήν. τρύφων δὲ λέγει, ὅτι τὸ ω τὸ κλητικόν, προσλαβὸν τὸ ι καὶ ἐγένετο ἰῶ. εἶτα τὸ ω περισπᾶται. τὸ δὲ ἰώ, ὀξύνεται. οἷον, ἰὼ ὦ ἄπολλον. ἰὼ ὦ ἀπολλώνιε. ἰὼ λακεδαίμον. ἀλλ' ἀσχετλιαστικὸν καὶ βακχευτικὸν οὐχ ὑποπίπτει ἀναλογίᾳ.

Ἰωή, σημαίνει τὴν πνοήν. παρὰ τὸ ἵημι, τοῦ παθητικοῦ. γίνεται ἰή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, ἰωή. καὶ ἡ φωνή, παρὰ τὸ ἰὼ γίνεται. ἡ δὲ ἴκμου μόνη ἐς ἀκοήν.

Ἰών, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου. τὸ θέμα, ἴω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἴων. ἴων ἡ μετοχή.

Ἰωγή, ἡ σκέπη. ἀπὸ τοῦ ἄγνυσθαι. τὸ γὰρ σκέπον αὐτὴν ἄγνυται. καὶ ὑπωγαὶ δέ, αἱ ὑπαγαὶ καὶ σκέπαι.

Ἰωκή, ἡ δίωξις. παρὰ τὸ διώκω, διωκή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπειλήν.

Ἰῶκά τε δακρυόεσσαν. τινὲς γὰρ διῶκ, εἶτα κατὰ δακρυόεσσαν. γίνεται δὲ ἐκ θέσεως. ὅτι δὲ ὅμηρος, ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἤγουν τὴν δίωξιν. ὡς ἡσίοδος τὴν κρόκην, κρόκα. ὥστε μεταπλασμός ἐστιν.

Ἴωξις. ὡς ἐκ τοῦ λέγω λέξω γίνεται λέξις, καὶ ἔξω ἕξις, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ διώκω, διώξω, δίωξις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ.

Ἰωχμός, δίωξις. τάραχος. παρὰ τὸ διώ- ξω, διωγμός. καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωχμός.

Ἰ[...]θω, τὸ πορεύομαι. θεοῦ καὶ ἱεροβοάνη. μῶμος τόπος ἐστὶ μικρὸς τοῦ θεοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΩΤΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Κάππα τὸ στοιχεῖον, οὗ κάπυός ἐστιν εὕρεμα. ἢ κάππα εἴρηται, τὸ ἔχον ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν. τὰ γὰρ ψιλὰ, ὑποκάτω τῆς γλώττης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. καὶ κῆπος, χῆπος τις ὢν, ὁ ἔχων τὴν πόσιν διὰ τοῦ ὕδατος τῆς φυτείας.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. διαφέρει δὲ ἀπὸ χειροτονία καὶ διαχειροτονία. κατὰ χειροτονία γὰρ ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ. ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας. καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο κατὰ χειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας. καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ πότεραι πλείους εἰσὶ τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ὦσι πλείους, ἡ γνώμη ἐκείνη ἐπεκράτει.

Καφηρεύς, ἔχει μὲν ἡ Εὔβοια πρὸς τῇ ἔξω θαλάσσῃ Καφηρέα. Καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ τεναγώδης. σκοπέλοις δὲ τῇ λήμμῃ, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι. καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἀπρόσιτος, ἅτε κρημνώδεις πάντοθεν χιζόμενος. καὶ πρὸς τοῖς ὅμοιος κανοῖς, ἐπειδὴ ἐγκέκλισται τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὥσπερ ὁ μικρῷ προβλῆς σκόπελος. τὸν οὖν πάντοτε καὶ μάλιστα λείπει τῶν ἀγρίων ἀνέμων. Καφηρεὺς ὢν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι ἀνενδότως. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος Αἰαντα φησὶ ἀμέμμονα κάπτον ἄγων κεκαφηότα νίκη. οἱονεὶ πνευστιῶντα. ἤγουν τῷ τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος καμάτῳ, ἢ τῇ ἀπὸ τῆς χαρᾶς τῆς νίκης. τῆς χαρᾶς αὐτοῦ τῆς ἀναπνευστικοῖς πόροις κατευρυνάσης. καὶ πέρα τοῦ συνήθους ἐπισπᾶσθαι τὸ πνεῦμα κατεπειγούσης. οἱ γὰρ δυσχεραίνοντες ἔλαβον τελείως ἐκπεπνευκότες, μηδ' ὑποθέντες τοσοῦτον τὸ ἔκτοσθεν ἐπισπάσασθαι πνεῦμα, ὅσον ἀπέκρινε τὸ ἀπὸ τῆς χαρᾶς εὐρυχωρίαν πληροῦται. ὅθεν συναπτόμενος χεῖρα τῇ εὐρύτητι τοῦ συμπτώματος πάσχει τὸ ψυχικὸν πνεῦμα, ὥς ἀπό τινος παραγωγῆς ἐκ ῥαγέντος στόματος ἀμέτρως ἐκχεόμενον.

Κάββαλις, ὁ καταβάλλων. ὁ ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων. ἢ καββάλης, ὁ κατὰ βάλλων. διὸ ἀπὸ ὄψης κάπης ἐσθίων.

Κάβαισος, ὁ ἄπληστος δι' ἀεὶ τὸ προπροκύνεται. παρὰ τὸ κάβον ὅ ἐστι μέτρον σιτικόν. Κρατῖνος Μαλθακοῖς. ἔστι δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ τὸ αἶσαι. ὅρος ἐμπλήστος.

Καβησσός, πόλις Θρᾴκης. ἀπὸ Καβήσσου.

Κάβαξ, πανοῦργος.

Κάβειροι, οἱ κατὰ θεῶν τεσσάρων. Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ Δημήτηρ. Ἀξιόκερσα, ἡ Περσεφόνη. Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ Ἅδης. Κάβειροι δὲ δοκοῦσι προσαγορεύεσθαι, ἀπὸ Καβείρων ὀρέων Φρυγίας. ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν. οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους. πρεσβύτερον μὲν Δία, νεώτερον δὲ Διόνυσον.

Κάγκανα, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καῦσιν ἐπιτήδεια. διονεὶ καυάκανά τινα ὄντα. παρὰ τὸ καίειν τὸ νοητόν. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ τέκω, γίνεται τέκανον καὶ τέκνον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ καίω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κάνον. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, κάγκανον.

Καγχαλόωσι, χαίρουσιν. ἐκ τοῦ χαίρω, χαρῶ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ εἰς λ, χαλῶ. ἢ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ. καὶ χαλῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, χαχαλῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ καγχαλῶ. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. παρὰ τὸ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουσαν. εἴτε τὸ ἐναντίον ἐν τῇ λύπῃ συστέλλεται. ὅθεν τὸ ἄχθεσθαι, παρὰ τὸ μὴ διαχεῖσθαι. ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύπῃ συστέλλεσθαι ἦν. τὸ πληθυντικὸν, καγχαλάομεν καγχαλῶμεν. τὸ τρίτον, καγχαλάουσι, καγχαλῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ποιητικῶς καγχαλόωσι. τουτέστιν ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν. Ἰλιάδος γ.

Κάδος, σκεῦός τι. παρὰ τὸ χαδῶ, χανδάνω. ὃ δηλοῖ τὸ χωρῶ. ῥηματικὸν ὄνομα χάδος, καὶ κάδος τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. καὶ καδίσκοι ὑδρίαι χαλκαῖ, εἰς ἃς καθίεσαν τὰς ψήφους τῶν δικῶν.

Κάδης ὄνομα τόπου παρὰ τῷ προφήτῃ Δαβίδ. καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. σημαίνει καὶ τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν ἁγίαν, παρὰ τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ.

Κάειρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ Καρίας γυναῖκα. τὸ εἶρα, ὃ σημαίνει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαντείαν καὶ τὸ κάειρα, ἀμφιβάλλεται. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ μάκαρ μάκαρος γίνεται μάκαιρα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κὰρ καρὸς γίνεται καῖρα. καὶ κατὰ

διάλυσιν κάϊρα. καὶ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ρα θηλυκῶν κάειρα διὰ τῆς ει διφθόγγου. ζήτει εἰς τὸ πρόειρα.

Κάθαρμα, παρὰ τὸ καθαίρω. ὁ μέλλων, καθαρῶ. κεκάθαρκα. κεκάθαρμαι. οἱονεὶ τὸ ἀποκαθάρισμα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ μελλόντων περισπωμένων διὰ τῆς αι διφθόγγου, οἱ Ἴωνες τρέπουσι τὸ η εἰς α. καθαρῶ, ἐκάθηρα. μιανῶ, ἐμίηνα. σημανῶ, ἐσήμηνα, καὶ ἐσημηνάμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἵζω. ‹ μαίοι. Ἄλλους μὲν γὰρ πάσας καθίσσον, ἀντὶ τοῦ καθίδρυσον. καθεσθῆναι ποίησον. ὁ μέλλων, καθίσω. ἡ δὲ τετάρτη διαφέρεται. ὁ Ἀττικὸς μέλλων, καθιῶ. ἐπειδὴ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρόσκειται, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῶν δισυλλάβων οὐ ποιοῦσι.

Καθημῶν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι δασέος φωνήεντος ἐπιφερομένου, τρέπεται τὸ ψιλὸν σύμφωνον εἰς δασύ. οἷον, κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς. ψιλοῦ δὲ φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐ τρέπεται τὸ δασὺ σύμφωνον. Οὐδ' ἔλαθ' Ἄρεος υἱόν. τοῦτο δὲ γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπίπηρα πως ἐστὶ καὶ ἰσχυρότερα τῶν ψιλῶν.

Κάθημαι, ἕω. ἧκα. εἷμαι. καὶ κράσει, ἧμαι. καὶ μετὰ τῆς κατὰ, κάθημαι. Διατί καταβιβάζει τὸν τόνον, τοῦ παθητικοῦ εἷμαι λέγομεν ἀπὸ τῶν εἰς μι κλινόμενον, ἐν τῇ συνθέσει, γέγονεν ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. κεῖμαι,

Κάθου, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθέζομαι. ὁ μέλλων, ‹ ἀπόκειμαι. ἕσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἕον. ὁ μέσος, ἑόμην. ἕου. καὶ κράσει, οὗ. τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως, κάθου. ὁ δὲ Ῥωμανὸς, ἀπὸ τοῦ κάθησο. ἀποβολῇ τοῦ ς καὶ σο πα.

Καθηκόντως, δεόντως. πρεπόντως.

Καθωπλισμένος, ἀνακείμενος. ἐγγεγραμμένος.

Καθεῦδε. Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς. ἀντὶ τοῦ ἐκοιμᾶτο. τὰ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα ῥήματα, κατὰ τοὺς παρῳχημένους χρόνους ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἀπαθοῦντα, φυλάττει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει. οἷον, εἶχον, κατεῖχον. εὗδε, καθεῦδε. καὶ τὸ καθῆστο. παρὰ τὸ ὁμότονον καὶ ὁμόχρονον

Καθῆστο, ἀπὸ τοῦ ἕζω. εἷσμαι. καὶ ἧσμαι ‹ θελεσ. δωρικῶς. ἥσμην. ἧσο, ἧστο. καὶ ἐν συνθέσει, καθῆστο. οἱ δὲ τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλικοι ἐὰν ἔχωσι δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον. οἷον, ἤγερμαι κατήγερμαι. ἤρτημαι κατήρτημαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἧμαι εἴη, ἦν ἂν ἧστο καὶ ἀνεβίβαζε τὸν τόνον. ἕω, ὁ μέλλων ἕσω. ὁ παρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς ἧσμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἥσμην. τὸ τρίτον ἧστο καὶ καθῆστο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕημι, ὁ μέλλων ἕσω. οὐκ ἀνεβιβάσθη δὲ ὁ τόνος ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶς παρῳχημένος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. χωρὶς τοῦ οἶδα σύνοιδα αἰολικῶς. καὶ τοῦ οἶδα κάτοιδα αἰολικῶς. καὶ τοῦ εἶξα ὑπόειξα. καὶ τοῦ εἶκον ὑπόεικον. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα. εἶχον, κατεῖχον. ὦσμαι πρόσκειται παρῳχημένος ὁριστικὸς, διὰ τὸ εἶπε, ἐξεῖπε. εὗρε, ἐφεῦρε, ἀπῶσμαι. ὦσμαι ἀπῶσμαι. ὦσε ἀπῶσε. καὶ κάθευδε. ταῦτα γὰρ οὐκ εἰσὶν ὁριστικὰ, ἀλλὰ προστακτικά. πρόσκειται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, διὰ τὸ κεῖτο, κατέκειτο. χεῦε, κατέχευε. πρόσκειται ἀπὸ φύσει μακρᾶς, διὰ τὸ ἵζε, ἔφιζε. τοῦτο δὲ τὸ ἵζε, κοινῶς μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ι διὰ τὸ φύσει. ἔδει οὖν τὸ ἔφιζε προπερισπᾶσθαι. Ἀττικοὶ δὲ, ἢ ποιηταὶ, συστέλλουσιν αὐτό. τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν. ἔδει οὖν τὸ ἔφιζε προπαροξύνεσθαι.

Κάθη. Ἰστέον ὅτι, τὸ κάθη, καὶ δύνη, καὶ ‹ ξύτονον. μέμνη, καὶ τὰ ὅμοια, παράλογά εἰσι. τὸ μὲν γὰρ κάθη καὶ δύνη, ἐνεστῶτές εἰσι παθητικοὶ τῶν εἰς μι. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς μι παθητικὸς ἐνεστὼς, τὸ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος, ποιεῖ τὸ δεύτερον. ἵσταται, ἵστασαι. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κάθημαι κάθηται, κάθησαι. καὶ δύναμαι δύναται, δύνασαι. τὸ δὲ μέμνη, παθητικός ἐστι παρακείμενος. πᾶς δὲ παθητικὸς παρακείμενος τοῦ γίνεται τὸ τρίτον τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ δεύτερον ποιεῖ. οἷον, νενόηται νενόησαι. οὕτως οὖν καὶ μέμνηται μέμνησαι. παραλόγως ἄρα καὶ ταῦτα. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως. ἐστὶ μέμνημαι. τὸ δεύτερον μέμνησαι. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἰωνικῶς, μέμνηαι. καὶ κατὰ συστολὴν μέμνεαι. καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν φωνηέντων τὸ μέμνη. καὶ μένει τὸ ι ἀνεκφώνητον. ὁμοίως καὶ τὸ κάθημαι, καὶ δύναμαι κάθησαι καὶ δύνασαι. ἀποβολῇ κάθηαι καὶ δύναι. καὶ συστολῇ κάθεαι καὶ δύνεαι. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η, κάθη καὶ δύνη. οὕτως

Κακία, παρὰ τὸ κάτω κεχωρηκέναι. ‹ ὁ Χοιροβοσκός.

Κακός, ἀντὶ τοῦ δειλοῦ. παρὰ τὸ χάζω χάζομαι χακὸς καὶ κακὸς, ὁ ὑποχωρῶν καὶ φεύγων. ἀντὶ δὲ τοῦ ἄδου καταχρηστικῶς. ἐκεῖνον γὰρ πάντες ὑποχωροῦμεν. σημαίνει τὸν δειλόν. ὡς τὸ, Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη. καὶ τὸν εὐτελῆ. ὡς τὸ, Ος δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης. σημαίνει καὶ τὸ πονηρόν. ὡς τὸ, Λαμπρότερος μὲν ὅγ' ἐστί. κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται.

Κακὸς χόλος, ὁ χρόνον διατιθέμενος ἀντὶ τοῦ χεῖρον. ἢ σκώπτων, ἢ σπώμενος.

Κακόχαρτος ἔρις. ἡ στάσις. ἀμφίβολος. ἤτοι ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα, ἢ ἐφ' ᾗ οἱ κακοὶ χαίρουσι.

Κακοδαίμων, ὁ θεοῦ ἐπαχθὴς, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ.

Κάκη, τὴν κάκην ἀντὶ τῆς κακίας τάττουσι. παρὰ τοῦ μὴ κακίας τὸ ζῆν περιποιουμένου διὰ τὸ εἰπεῖν τὰ ὅπλα.

Κάκιθος, σημαίνει τὸν κολαζόμενον, ἢ κακιζόμενον. παρὰ τὸ κακίζω κακίσω κάκιστος καὶ κάκιθος, ὁ κάκιστος.

Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κάπτω, ὃ σημαίνει τὸ κοιλαίνω, ὄνομα κάβη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ διπλασιασμῷ, κακκάβη. ἀναλογώτερον δὲ θέλει λέγεσθαι ἡ κάκκαβος. τὸ δὲ ἀρσενικὸν ὁ κάκκαβος, παντελῶς ἀδόκιμον.

Κακκείοντες. Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν. ἀντὶ τοῦ κοιμηθησόμενοι ἐπορεύθησαν. ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, κέω. καὶ

πλεονασμῷ τοῦ ι, κείω. ἡ μετοχὴ, κείων κείοντος, κείοντες. καὶ κακκείοντες κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἔστι δὲ ἐνεστὼς καὶ παρατατικός. ἐστὶ δὲ ἔμφασιν μὴ ἔχοντος. τὸ δὲ κῶ, σημαίνει δύο. τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κοίτη. τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Κκάμενοι πυρὰ πολλά. ἐκ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, κείοντος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, κείοντες. μετὰ τῆς κατὰ, κατακείοντες. καὶ συγκοπῇ, κακκείοντες. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ῥημάτων ἅπερ ἀπὸ τοῦ πράγματος ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες δηλοῦνται. τὸ γὰρ βρωσείω, τὸ βρωτικῶς, καὶ τὸ κακκείοντες, τὸ κοιμητικῶς, καὶ τὸ ὀψείοντες, τὸ ὀπτικῶς ἔχειν. Τρῶες οἳ ὀψείοντες, ἰλιάδος ξ. ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν θέλοντες. βλέποντες. καὶ τὸ πολεμησείοντες, τὸ πολεμικῶς

Κάλαθος, κυρίως εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀπο- ⸢ ἔχοντες. θεται. κάλλη δὲ εἰσὶ τὰ βεβαμμένα ἔρια. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ δεκτικοῦ τῶν τυρῶν καὶ σταφυλῶν. ἢ παρὰ τὸ γάλα, γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπιτίθενται τυρεύοντες.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι. καλαμίδας, τὰς νῦν λεγομένας ἀλέας. ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων εἰσίν. ἢ τὰς θηλυνοὺς καλάμους τοὺς προσινδίσμους.

Καλαμογλυφήν. οὔτε ἐν τῷ γλύφω ἐνεστῶτι, οὔτε ἐν τῷ γλύφειν ἅπασα ἡ σύνθεσις ἐγένετο, ἀλλ᾽ ἐν τῷ ὀνόματι. οἷον, καλαμογλύφος. καλαμογλυφῶ.

Καλαῦροψ καλαύροπος, ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι καμπήν. παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κῶλον εἰς ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστι παχύ. καὶ ἡ καλουμένη κορδύλα, καὶ κορύνη, καὶ ῥόπαλον.

Καλήζω, κατὰ διάλεκτον. οἱ αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ η προφέρουσιν. ἀδικῶ. ἀδικήω. ποθέω, ποθήω. οἷον, Καὶ ποθήω καὶ μάχομαι. οὕτως οὖν καὶ καλῶ. παρὰ μὲν ἴωσι, καλέω. παρὰ δὲ αἰολεῦσι, καλήω. παρὰ δὲ κυπρίοις, καλήζω. τοῦ τε δὲ ἢ γίνεται κατὰ συγκοπὴν γεγονέναι κλήζω. οὐκ ἔστι δέ. εὑρίσκομεν γὰρ αὐτὸ σὺν τῷ ι. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ κλέος κλείζω καὶ κληίζω καὶ κλήζω. ὡς χρέος, χρείζω, χρηίζω καὶ χρήζω.

Καλήμεναι, καλεῖν. ἀπὸ τοῦ καλήω ἀπαρέμφατον.

Καλιά, κυρίως ἡ ἐκ ξύλων κατασκευαζομένη οἰκία, μὴ πω εὑρεθέντων λίθων εἰς ἐργασίαν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν. ἡσίοδος. Οὐ γὰρ ἐτώσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν.

Καλός, ἐκ τοῦ κάλλος. ἢ παρὰ τὸ κάζω. ὁ μηνῶν, κάσω. ῥηματικὸν ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκ τοῦ καλεῖν πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστον, ὡς ἀγαθόν, ἐφ᾽ ὃ ἅπαντες θέομεν. ἢ παρὰ τὸ κηλεῖν. πάντες γὰρ κηλούμεθα τῷ καλῷ, καὶ θελγόμεθα. ἢ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοκαγαθία. ἀπὸ συνθέτου ὀνόματος γίνεται. οἷον θεοῖς ἐχθρός, θεοεχθρία, οὕτω καλὸς καὶ ἀγαθός, καλοκαγαθία.

Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς. κάλον γὰρ τὸ ξύλον.

Κάλοι, χάλοι τινὲς ὄντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἱστία.

Καλινδοῦμαι, τὸ κυλίομαι. οἱ γὰρ αἰολεῖς, τὸ υ εἰς α τρέπουσι, τὰς σύρικας σύρκας λέγοντες. ἐπεὶ οὖν τρέπεται τὸ α εἰς υ, δηλονότι τρέπεται καὶ τὸ υ εἰς α. καὶ οὕτως ἐκ τοῦ κυλίω, γίνεται καλίω. καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, καλινδῶ.

Κάλωα, ἡ διδασκαλία.

Καλώδιον, τὸ σχοινίον. σὺν τῷ ι γράφεται. καὶ ὤφειλεν εἶναι καλίδιον. ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, οἷον κάλος κάλου. τότε γὰρ διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή. οἷον, γνώμη γνωμίδιον. ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ λαγώδιον. στώδιον. σημαίνει τὴν στοάν.

Καλύβη, ἐκ τοῦ καλύπτω κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ. οἱονεὶ καλύφη τις οὖσα.

Καλυψώ, ἡ μικρὰ πηγή. καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. ὅμηρος, Δολόεσσα καλυψώ.

Κάλυμνος, ὁ ἐν αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ καλίμνιος. ὁ γὰρ φιλάδελφος ἐκ καλυδνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. Νήσους περὶ καλυδνάς. ἃς ὁ ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι καλύδνας, ὡς καλύβας.

Κάλχας, παρὰ τὸ καλχαίνειν, ὅ ἐστι κατὰ βάθος μεριμνᾶν. καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα. ὅθεν παρ᾽ αἰολεῦσι πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. ἢ παρὰ τὸ κάλχη, ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. δι᾽ ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. κάλχας δὲ, ὁ τὰ βάθη τῶν μαντειῶν ἐρευνῶν. ἢ ὁ τοῖς βασιλεῦσι τὰ ἐκ θεοῦ μαντεύματα φανερῶν.

Καλχηδών, περὶ τὸ ποταμὸν πόλιν κτίζουσι. καὶ ὁμωνύμως αὐτῷ τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Κάλυξ, ἄνθος ῥόδου μεμυκός. παρὰ τὸ καλύπτω. ἢ ἡ τοῦ ῥόδου κεφαλή. καὶ ἡ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον.

Καλά. τὸ καλά, παρὰ ἀλκμᾶνι ἐστίν. οἷον, Καλὰ μελισδόμεναι.

Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτισθεῖσα ὑπὸ ἡρακλέους. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς παρακειμένης λίμνης. ὧρος.

Κάλλη, τὰ ἄνθη. ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια, ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλάϊνος.

Κάλλαια, καλοῦνται τὰ κάτωθεν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥσπερ γένεια, διὰ τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη. τὰ πορφυρᾶ γὰρ, κάλλη ἐκαλοῦντο. εὔπολις. Βάπτειν τὰ κάλλη πρὸ ἴσεμμα τῇ θεῷ. καὶ αἰσχύλος. Ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν. ῥηθῇ καὶ τὸ καλλάϊνον. ἔστι δὲ χρῶμα ἀνθηρόν. ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον.

Καλλύντρον, κόσμιον. παρὰ τὸ κορῶ, ὅ ἐστι σαίρειν καὶ καλλύνειν.

Καλλωπίζω, ἐκ τοῦ κάλλος, καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς τὸ πρόσωπον.

Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. ἢ παρὰ τὸ ⸢ σωπον. ἄγω τὸ ἄγαν.

Καλλιπάρηον. τὰ δὲ παρὰ τὸ κάλλος ἐν συνθέσει γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. Καλλιπάρηος. καλὰς παρειὰς

ἔχουσαν. ἀπὸ μέρους καλήν. παρὰ δὲ, παρὰ τὸ ἐπαίρω τὸ συνεσταλμένον μέρος τοῦ σώματος. τὸ ρη, η. διὰ τοῦ ι. δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ει δίφθογγον εἰς η τρέπουσιν. ἢ ὡς αἰολεῖς.

Καλλισφύρου, εὐπρεποῦς. καλῶς. ἀπὸ μέρους τῶν σφυρῶν.

Κάλλος, ἀντὶ τοῦ κάλλους νοουμένου. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ μύρου τῆς ἀφροδίτης, ὀδυσσείας θ. καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα. ἀπὸ τῆς καλλιγύναιξ εὐθείας, τὰς καλὰς γυναῖκας ἐχούσαν.

Καλλυντήρια, καὶ πλυντήρια, ἑορταὶ β΄ ἀθήνησι.

Καλλιέρημα, ἐκ τοῦ κάλλος καὶ τοῦ ἔρημον, ὃ σημαίνει τὸ πρόβατον. ὃ παρὰ ὁ ποιητὴς προπερισπωμένως προφέρει. τὸ δ' ἔρημα φοβεῖται. σημαίνει δὲ τὸ ἱερεῖον. καὶ τὴν θυσίαν. ἢ ἐκ τοῦ καλλιερῶ καλλιερώσω καλλιέρωμα. καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. καλλιέρημα δέ ἐστιν ἕκαστον τῷ θεῷ φίλον θῦμα. καὶ χριστιανοὶ μὲν τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσάγωσι πνεῦμα καὶ καρδίαν συντετριμμένην. ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμοσί τινι θύσαντες ἐντύχωσι τινὸς σημείου ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου, καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα. ὅταν τῷ δαίμονι φίλον τὸ θῦμα διὰ τῶν φαινομένων ἀπατηλῶν ὀφθείη σημείων.

Κάλλιμος, παρὰ τὸ κάλλος. ἡ δὲ διὰ τοῦ ιμος παραγωγὴ διὰ τῶν ἰδίων κλινῶν ἐστιν. οἷον σπόρος σπόριμος. ἀγωγή, ἀγώγιμος. κῦδος, κύδιμος. γίνεται καὶ ἀπὸ ῥήματος. προσδοκῶ προσδόκιμος. θηράω, θηρῶ θηράσω. θηράσιμος.

Καλλίων καὶ κάλλιστος, οὐκ ἀπὸ τοῦ καλός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κάλλος. καὶ τοῦτο δηλοῖ καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ σημασία. ἡ γραφὴ, ὅτι καλὸς δι' ἑνὸς λ. τὸ δὲ κάλλιστος διὰ δύο. ἡ σημασία, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου εἴωθε τάττειν. ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦς. τὸν δ' εὐπρεπέα εἴδους ἀσθενῆ ὅμως φησὶ περὶ αὐτοῦ, Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθεν.

Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ τοὺς ἐν τάφῳ πεπηγμένους πασσάλους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ τὰς ῥάβδους, ἢ δόνακας παρὰ πεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις. ἡσίοδος. Ἑσπόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. καὶ ὅμηρος Ἰλιάδος σ. Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσι. τουτέστι πᾶσα δὲ εἶχε χάρακα ἡ ἄμπελος κάμαξι. τουτέστι στύλοις. οἵτινές εἰσι ξύλα ὀρθὰ πεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. παρὰ τὸ κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον, οἱονεὶ κάμναξ τις οὖσα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν.

Καυσία, εἴρηται μὲν καμελαύκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. καὶ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον. ἔστι γάρ τι κάλυμμα κεφαλῆς τοιοῦτον. ἀντίπατρος θεσσαλονικεὺς ἐν ἐπιγράμματι. Καυσίη ἥ τὸ πάροιθε μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον, καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ. καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. ὧρος.

Κάμηλος, τὸ ζῶον. ὅτι χαμαὶ καθημένη αἴρει τὸ φορτίον. χάμηλος, καὶ κάμηλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κάμπτειν τοὺς μηροὺς ἐν τῷ καθέζεσθαι. κάμηρός τις οὖσα.

Κάμινος, παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένη. καὶ κάμηλος. τὸ ι, μακρόν. τὰ διὰ τοῦ ινος παροξύτονα τὸν τόνον ἔχοντα, ἐκτείνουσι τὸ ι. πλὴν τοῦ ἔχινος, κάρκινος. προπαροξύτονον δὲ τὸν τόνον ἔχοντα, συστέλλει, πλὴν τοῦ κάμινος.

Κάμειρος, ὄνομα πόλεως. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Λίνδον, ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα κάμειρον. τὰ διὰ τοῦ ειρος ἀντὶ πόλεως μὴ λεγόμενα καὶ οὐδέτερα, διὰ τοῦ ι γράφεται. πίσηρος. σάλιρος. κύσιρος. δύσιρος. σάτιρος. τὸ ἤπειρος οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν. οὐκ ἀντὶ πόλεως γάρ, ἀλλ' ἐπὶ χωρίου. οὔτε τὸ στάγειρος. ἔχει γὰρ οὐδέτερον τὰ στάγειρα. τὰ δὲ ἄλλα πάντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. χωρὶς εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ δισυλλάβου. μάγιρος. κάμιρος. εἰ μὴ ὦσιν ἀπὸ δισυλλάβου πρόσκειται, διὰ τὸ αἶρος.

Κάμνειν, ἀντὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ νοσεῖν. καὶ ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων. προσλαμβάνων δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν, καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι. οἷον, Ἀπέκαμνον νουθετῶν. ἀποκάμνω παραινῶν. κάμνω σημαίνει τέσσαρα. τὸ ποιῶ. Αὐτὰρ ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀναίρων. τὸ κατασκευάζω. ὡς τὸ, Κάμε τεύχων. καὶ τὸ ἀσθενῶ. ὡς τὸ, Καμμόντων αἰχμαλώτων. σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεῶτας. ὡς εἴδωλα καμμόντων. καὶ καμόντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τελευτήσαντας. ἀποθανόντας. κάμω, ὁ μέλλων καμῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, κέκαμα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον. ἡ μετοχή, καμὼν καμόντος.

Κάμπτω, ἐκ τοῦ γόνυ γονάπτω, κατὰ παραγωγὴν καὶ συγκοπῇ, γνάπτω. καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ καὶ ὑπερθέσει, κάμπτω.

Καμπὴ, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη. καὶ καμπάς φαμεν τόπων, ὡς κλάσιν πεπονθότων χωρίων. λέγεται δὲ ζωδάριόν τι κάμπη ἡ κάμπτουσα. τὰ μὲν τελευταῖα μέρη ἀποτείνει. τὸ δὲ πρὸς τὸν τράχηλον κάμπτει. εἶθ' οὕτως ἐπισύρει τὰ ὀπίσθεν.

Καμπύλος, ἐκ τοῦ κάμπτω.

Καμπανοί, ὅτι κάμπτουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν κύμην τόπον οὕτω λεγόμενον. ὅθεν καὶ καμπανία ἐκλήθη. οὕτως ὧρος.

Κάμμορος, οἱονεὶ κακόμορος. καὶ συγκοπῇ, κάμμορος.

Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω, κατὰ ἀποκοπήν.

Καμμονίην, κακῶς τῇ λέξει κέχρηται. καμμονία γάρ ἐστι κυρίως, ἡ ἐκ μονομαχίας νίκη. ἡ γινομένη νίκη. τουτέστιν ἡ μετὰ κατὰ μονῆς νίκη ἀντὶ πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων. ἀντὶ δὲ ἵππων οὐδ' ἂν χρήζοι τὸ λεξείδιον.

Καναχίζειν, ἠχεῖν. καναχὴ, ἡ βοή. ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. καὶ, Καναχηδὸν κυλινδούμενοι φορέονται. ἀπὸ τοῦ καναχῶ καναχήσω.

Κανάστρα, ἀκρωτήριον τῆς παλλήνης.

Κανδύλη, βρῶμά ἐστι διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος κατασκευαζόμενον. ὡς τὸ, Ἀμοιτάκην ἔρριψεν βρῶμα.

Κανθὸς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ κύκηθος τις ὤν. ἀπὸ

τοῦ κινεῖσθαι συνεχῶς, δακνομένου ὑπὸ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ῥέοντος αὐτοῦ τοῦ δακρύου.

Κάνθαρος, παρὰ τὸ ξυθοσκάνθαρος, καὶ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ.

Κάνναθρον. Δίδυμος τὴν πείρινθον πλεκομένην λέγει ῥίπινθον καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον. τοῦτο δὲ ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον. ἐπεὶ ἐκ κάννης ἢ ψιάθου. οὕτως Ἐπαφρόδιτος. Ὧρος.

Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι. σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν οἱονεὶ ὃ καίνειν ἔχον κείμενον, ὅ ἐστι κόπτειν. ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν. σημαίνει δὲ καὶ κανίσκιον, παρὰ τὸ χάινειν χανοῦν καὶ κανοῦν. ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ κανᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ χαλκᾶ, οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ ὀστέα καὶ χρύσεα καὶ χάλκεα, ὤφειλε γὰρ ἂν εἰς η εἶναι ἡ κρᾶσις. ἀλλὰ λέγεται ὅτι αἱ εὐθεῖαι αὐτῶν διχῶς λέγονται καὶ ἐντελῶς καὶ κατὰ κρᾶσιν. οἷον χάλκεον χαλκοῦν. ὀστέον, ὀστοῦν. αἱ δὲ ἐντελεῖς εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς εὐθείας τῶν ἑνικῶν γίνονται. αἱ δὲ συνῃρημέναι ἀπὸ τῶν συνῃρημένων, ἀπὸ τοῦ κανοῦν, ὀστοῦν, κανᾶ καὶ ὀστᾶ.

Κάνωπος. δεῖ λέγειν οὐ κάνωβος. ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ος λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενον τῷ ω, ἔχει τὸ β ἢ τὰ ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀλλ' ἢ ἕτερον, ἢ τὸ π. κρότωπος. ἄνθρωπος. οὕτω καὶ κάνωπος.

Κανών, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω. ὁ τὰ τῶν πος. λέξεων κόπτων ζητήματα. ἔστι δὲ εἴδους τεκτονικοῦ. εἴρηται δὲ κανὼν ἀπὸ τοῦ τεκτονικοῦ κανόνος. ὥσπερ γὰρ ὁ τέκτων κέχρηται κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ ἀποτελούμενον, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα τῷ κανόνι διὰ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἔστι δὲ κανών, λόγος ἔντεχνος δηλωτικός, ἀπευθύνων ὁμοιότητα πρὸς τὸ καθόλου. κανόνας λέγουσι τῆς ἀσπίδος, τὰς ῥάβδους αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας. οὔπω γὰρ εἶχον τοὺς πόρπακας. οὓς ὄχανα ἐκάλουν. ὕστερον γὰρ ἐπενοήθη ὑπὸ Καρῶν, ὥς Ἀνακρέων φησί.

Κάπη, ἡ φάτνη. παρὰ τὸ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν ἱσταμένοις τοῖς ἵπποις ἐν αὐταῖς. Ἰλιάδος θ. Δῆσε δ' ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσι. γίνεται κάπτω καὶ κάπη. ἢ παρὰ τὸ κάπος, κάπη. κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. καὶ Ὅμηρος, Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν. ἀντὶ τοῦ ἐξέπνευσε. τουτέστιν ἡ ὑπὸ τῶν ἀσθμάτων καταπνεομένη τῶν ἵππων. ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κεκοιλᾶνθαι.

Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνός. τοῦτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ πνοή. κυρίως γὰρ καπνὸς λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή, ὅθεν καὶ καπνίζω. ἢ παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, οὗ παράγωγον καπύω καπύσω. καπνὸς οὖν ὁ ἀπὸ πνέων τὸ πῦρ. ὡς στρέφω, στρεμνός. σίλβω σιλπνός. ἐξ οὗ ὁ πολλάκις φησὶ πυρὸς αὐτμὴν τὸν καπνόν. ἢ παρὰ τὸ κάπος τὸ πνεῦμα, κάπος καὶ καπνός. Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο. Ἰλιάδος β. ἀντὶ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὀψοποίησαν.

Κάπετος, ἡ τάφος. ἐκ τοῦ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπετος.

Καπύη, πόλις Ἰταλίας. ἡ ἐκ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. μος καὶ Ῥῶμος Μύλος υἱοὶ Ἀρμε... ἔκτισαν, ὥς φησι Κεφάλων ὁ Γεργίθιος. οὕτως Ὧρος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωϊκοῦ.

Κάπηλος, ὁ μεταβόλος καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλὸν ἤγουν τὸν οἶνον. τινὲς οἴονται ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἶναι. οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐμεταφόρως εἰς τὸν πηλόν. ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ ὁ οἶνος εἴρηται. καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον καπηλεῖον. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα. Κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Καππαρὶς, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν κάμποις φύεται. οὐχ οὕτω δὲ ἐν κρημνοῖς. εἴη ἂν οὖν καμπαρὶς παρὰ τοὺς κάμπους. καὶ μεταβολῇ τοῦ μ, εἰς π καππαρίς.

Καππάδοξ, σεσημείωται ἐκ τῶν εἰς ρις. Ὧρος. ὡξ ἀρσενικῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενον, καὶ κλίνεται καππάδοκος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. καὶ κλίνεται καππαδόκου. τὸ δὲ καππαδόκης κατὰ μεταπλασμόν. ἐξ οὗ καὶ ὁ Θεολόγος, Οἱ σεμνοὶ καππαδόκαι λέγει.

Κάρα, ἡ κεφαλή. ἀπὸ τοῦ κέρας ὃ σημαίνει τὴν θρίχα γίνεται κέρα καὶ κάρα διὰ τὸ τετριχῶσθαι. κλίνεται τῆς κάρας. οἱ δὲ ἐτυμολογοῦσι, παρὰ τὸ ἄκρα. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν κάρα. ἢ ἀπὸ τερμάτωσις τοῦ ἀνθρώπου.

Κάραβος, τὸ θαλάσσιον καὶ κατὰ κάρας ὑθερν ζῷον παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ βαίνειν τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος τοῦ πλοίου λεγόμενον. ὅτι καὶ τὸ γένος, ὡσαύτως. κάρα γὰρ ἡ πρόσωπις.

Καραδοκῶ, καραδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρεῖν ὅπη χωρήσει. παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ δοκῶ τὸ ἐπιτηρῶ. ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν καὶ ἐλπίζειν ἐκδεχόμενον μή ποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ μέντοι καρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλήν, ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. ἅμα χελιδόσι δέ φησιν, ὁ Ἡσίοδος θετόν ἐστι παρὰ τὸ κάτω κάρα φέρειν τὸ καραδοκεῖν.

Κάραμβις, ἀκρωτήριον Παφλαγονίας. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ βαίνειν. τὸ γὰρ ἄκρον αὐτῆς ἔξω εἰς τὸ πέλαγος βέβηκεν, ὥς ὁ περιηγητής φησι.

Καπετώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἢ ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι εὗρον κεφαλὴν νεόσφακτον. κάπουτ γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ἡ κεφαλή.

Καρβᾶνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὰς βοήν. Λυκόφρων.

Κάρδοπος, λίθος, ἡ μάκτρα ἀλεύρου. Κάρβανον ὀχον- Νίκανδρος. Καρβὰ ἐπὶ ἐνρίψας.

Καρδία, διὰ τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρκίνος.

Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, καὶ εἰς ἐπὶ

μυστηρίοις εἰ μὴ οἱ ἀττικοὶ φασίν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ καρδάμου.

Κάρη, ἡ εὐθεῖα τὸ κάρηνον. σημαίνει δὲ τὸ ἀκρώτερον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλήν. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, τὰ κάρηνα. καὶ συγκοπῇ κάρη. ὅτι δὲ πέπονθε τὸ κάρη, καὶ οὐ χύδην λέγεται, δῆλον. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα οὐδέτερα οὐδέποτε ἑνικῆς πτώσεώς ἐστιν, ἀλλ' ἢ δυϊκά, ἢ πληθυντικά. ὡς τὰ βέλη. τοῦτο δὲ τὸ κάρη, οὔτε εὐθεῖά ἐστιν ἑνική οὔτε πληθυντική. κατὰ συγκοπὴν ἄρα ἐστὶν αἰτιατικὴ πληθυντικὴ οὐδετέρων ἐκ τοῦ κάρηνα. κάρη, ὄνομα οὐδέτερον. καὶ ἔστι καὶ τῶν πληθυντικῶν τὰ κάρηνα. ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν τὸ κάρα. τὸ ρα, μακρόν. ὥσπερ τὸ ἡμέρα. ἢ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα συστέλλει τὸ α πλὴν τοῦ κάρα. Ἰστέον οὖν ὡς λέγει ὁ Τεχνικός, τὸ κάρα, λίπα, ἄλφα, ἀποκοπή ἐστιν. ἀεὶ δὲ ὁ ποιητὴς τῷ κάρη χρῆται. ἐκ τοῦ κέρας γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν τρίχα. τροπῇ ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η. ἢ παρὰ τὸ κείρω ἔκαρον. ἢ ἐκ τοῦ κρὰς κρατός. ἀπὸ τοῦ κάρα γίνεται οὐδέτερον τὸ κάρηνον. Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα. ἄκρα. πόλεις. ἐξοχάς. ἐξουσίας. βασίλεια. σημαίνει καὶ τὴν κεφαλήν. ὡς τό, Τῇ ῥα μάλ' ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα.

Κάρητος. τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τοῦ τος κλίνονται. ὄνειαρ, ὀνείατος. ἄλειφαρ, ἀλείφατος. οὕτω κάρηαρ, καρήατος. οὐ χρὴ γὰρ ἀπὸ τῆς κάρηνος εὐθείας πεπλάσθαι. οὐδὲν γὰρ εἰς ας λῆγον ὑπὲρ β συλλαβὰς ἐστὶν οὐδέτερον. τὸ γὰρ καλλίκρεας καὶ βουκέρας, σύνθετα. ὥσπερ δὲ λέαρ οὖν, οὕτω κάρηαρ καρήατος καὶ κατὰ συγκοπὴν κάρητος. ἡ δοτική, κάρητι. τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, διὰ τοῦ τος. ἦμαρ, ἤματος. εἶδαρ, εἴδατος. οὖθαρ, οὔθατος, ὁ μαστός. τὰ δὲ βραχείᾳ παραληγόμενα, καὶ θέσει μακρᾷ, διὰ τοῦ ρος. θέναρ, θέναρος. ὕπαρ, ὕπαρος τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν. ἄλκαρ, ἄλκαρος, σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημείωται φρέατος, στέατος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι φρέαρ, καὶ στέαρ ἦν. καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἐκλίθη διὰ τοῦ τος, φρείατος, στήατος. ἀποβολῇ τοῦ ι, στέατος. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν μονοβίβλῳ, ὅτι τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραληγόμενα τῷ ω, ἄκλιτά ἐστι. μῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν βωμόν. βῶμαρ, σημαίνει τὸν μέγαν. γῶκαρ, σημαίνει τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός.

Καρίς, ὡς παρὰ Κρατίνῳ. Ἔχων προσώπου καρίδος μαλθακώτης, ἀντὶ τοῦ δερματίνης. παρὰ τὸ σκαίρω σκαρίς καὶ καρίς. ἢ παρὰ τὸ κάρα καρίς. καὶ γὰρ ὅλη ἡ καρὶς σχεδὸν κεφαλή ἐστι. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ κάρα καὶ τοῦ ἴς, ἰνός. ἡ ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἶνας. οἷς αἰσθάνεται καὶ ὁ τόνος. ὅτι δὲ ἦν ἀπὸ τῆς ἰνός, βαρύνεσθαι ὤφειλε. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται. καὶ ἡ κλίσις. ἐπειδὴ τὸ μὲν καρὶς διὰ τοῦ δος κλίνεται. τὸ δὲ ἶς ἀπὸ τοῦ ἴς, εἰ χρῆν ἂν κλίνεσθαι διὰ τοῦ νος. τὰ γὰρ εἰς ις σύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττει κλίσιν. οἷον, ἀκτίν, ἀκτῖνος. εὐάκτιν εὐάκτινος. γλωχίν, γλωχῖνος, γιγλωχίν, γιγλωχῖνος.

Καρκίνος, ζῶον θαλάσσιον, ὁ λεγόμενος πάγουρος. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ κινεῖσθαι. καρακίνος τις ὤν. ὁ κινῶν τὴν κάραν αὐτοῦ συχνῶς, ἤγουν τὴν κεφαλήν.

Κάρκαιρε, εἰς τὸ καρδία.

Καρδία, παρὰ τὸ κρατεῖν, ἡ ἡγεμονικωτάτη. ἢ κηρὰ λεγομένη οἱονεὶ κραδία ἡ εὐκινητοτάτη. ἢ παρὰ τὸ κραδαίνω τὸ σείω. ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία. καὶ γίνεται κραδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μετάθεσίς ἐστι.

Κάρος, ἡ σκότωσις. παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν. τὸ δὲ ἐν Ἰλιάδι ι. Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, ἀντὶ τοῦ ἐν μοίρᾳ θανάτου. ὡς θάνατον πέφρακεν. ἢν ἡ ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρὸς κατὰ συστολὴν τοῦ η καρός. ἢ ὡς οἱ Κᾶρες, ἐν τάξει μισθοφόρου. πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ. καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι.

Καρδαμύττειν, ἀπὸ τοῦ καρδάμου, ὃ ἀντὶ τοῦ προσενέγκηται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα μύει. ἢ παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν.

Καρδιωσάμενοι, τὴν τοῦ θυμοῦ μανίαν καρδίαν τῇ ἐπιμελείᾳ καλύψαντες καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρί.

Καρπός, παρὰ τὸ κάρφος ὃ σημαίνει τὸ ξηρόν, γίνεται κάρφος, καὶ καρπός. παρὰ τὸ κεκάρφθαι ὅ ἐστιν ἐξηράνθαι. ἢ παρὰ τὴν ἁρπήν, τουτέστιν ὁ τῇ δρεπάνῃ συναγόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ κείρω τὸ κόπτω. ὁ παρακείμενος κέκαρκα. ὁ παθητικὸς κέκαρμαι. ἐξ αὐτοῦ καρπός, ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερόμενος εἰς βρῶσιν. πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἐβαρύνθη τὸ Κάρπος κύριον ὄνομα. σημαίνει δὲ δύο. κυρίως γὰρ καρπὸς λέγεται, ὁ πρὸς ἀμητὸν ἤδη ἡτοιμασμένος ἀστάχυς. οὗτος γὰρ ἡνίκα λευκανθῇ καὶ ξηρανθῇ, ἕτοιμός ἐστι πρὸς θερισμόν. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός, ὡς τό, Κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ. ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος καρπός.

Καρπαλίμως, ἀντὶ τοῦ ταχέως. παρὰ λέγεται. τὸ ἁρπάζω ἁρπάσω, ἅρπιμος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ συνήθει πλεονασμῷ τῆς αλ, καρπάλιμος. ἢ ἐκ τοῦ κραιπνός κραίπνιμος. ἐκβολῇ τοῦ ι καὶ μεταθέσει τοῦ ρ, κάρπνιμος. πλεονασμῷ τοῦ α, καὶ τροπῇ ἐπὶ τοῦ ἀμβόλου εἰς ἀμφίβολον. ἢ παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, ἐξ οὗ καὶ καπύω. ἀφ' οὗ τὸ ἐκάπυσσεν, ὃ δηλοῖ ἔπνευσεν. ἐκ τούτου καὶ κάπος τὸ πνεῦμα. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ καρπός. καὶ κάρπιμος, ὡς γόνος, γόνιμος. καὶ πόμπος πόμπιμος. εἶτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται καρπάλιμος.

Κάρρων. οἷον Ναὶ κάρρων βῶς. ῥίγος τύπος ἐστὶ συγκριτικοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς ταχύτερος τάχιων τάχιστος, ὁ ῥίγος τύπος, θᾶσσων, ὁ ταχύτερος, οὕτω κρατὺς κρατύτερος κρατίων, κράτιστος ὁ ῥίγος τύπος, κράσσων. ὑπερθέσει κάρσων. καὶ κάρρων. ὡς ἡ μυρσίνη, μυρρίνη.

Κάρτα, παρὰ τὸ κράτος κρατερά. ὡς ταχὺς ταχέα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν κάρτα.

Καρυκευμάτων, ἀρτυμάτων. καὶ καρυκεύουσα ἡδύνουσα. γλυκαίνουσα. καρύκη γὰρ βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκὸς καὶ αἵματος. ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον. καρυκεύειν δὲ τὸ πράττειν. καρύκη, ἔψημά τι, ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον. οἱ δὲ, δι᾽ αἵματος καὶ ἀρτυμάτων ποικίλων. ὁ δὲ Δίδυμος, Λύδιον βρῶμα φησὶν ἐκ πολυτελοῦς. ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν ἐστί. φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕτω. Καρύκινον καρυδοβαφές. καὶ κάρυος ἐρινεός, ὁ μέλανος ἐρινεός. οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύκην.

Καρχαρέος κύων. καρχαρέοι κύνες, οἱ τραχεῖς ἀπὸ τοῦ κάρφος. καὶ καρχαρόδοντες οἱ κεχαραγμένους ἔχοντες τοὺς ὀδόντας. τουτέστι στρογγύλους καὶ ὀξεῖς καὶ ἐναλλάσσοντας ἐν αὐτοῖς. ὡς λύκος, πάρδαλις. λέων. ἀπὸ τοῦ χαράσσω μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, χαρχαρόδους. καὶ καρχαρόδους. ἔστι δὲ τοὺς τραχεῖς. τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκληρὸν, δύναται χαράσσειν. ἢ τοὺς ἀπεξυμμένους. ἀμφόδοντα δὲ λέγεται ζῶα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχουσι τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ παχεῖς καὶ πλατεῖς. ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔξωθεν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς. ὡς ἐστὶ σῦς, ἐλέφας. ἀσπάλαξ.

Κασίγνητος, παρὰ τὸ κάσις, ὃ σημαίνει τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὸ γνήτος, ὃ σημαίνει τὸν γνήσιον. τουτέστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ. καὶ αὐτοκασίγνητος, σχήματος ὄντος συνθέτου. τὸ γὰρ κατὰ παράθεσιν συντιθέμενον, μένει ὥσπερ ἦν καὶ ἔστι σύνθετον. τὸ δὲ κατὰ τὸ τέλος συντιθέμενον, λέγεται παρασύνθετον. ὡς τὸ φιλιππος φίλιππος.

Κάστωρ, σημαίνει δύο. ὁ μὲν κύριον. ὥσπερ, Κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. ἔστι καὶ τὸ ζῶον. ἔστι δὲ παρὰ τὸ γαστήρ, γάστωρ καὶ κάστωρ. ὑπογάστριον γάρ ἐστι τὸ ζῶον καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία. λιπαίζω.

Κασταναία, πόλις Μαγνησίας. ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα τὰ ἀπὸ Κασταναίης τινός.

Κασσίτερος, παρὰ τὸ θᾶσσον τείρεσθαι.

Κάσσα καὶ κασσαβάς, ἡ πόρνη ἡ κασσωφερής. παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἢ παρὰ τὸ καίω καύσω, καῦσα καὶ κάσσα.

Κασσωρίς, ἡ κασσωφερής. ἡ πόρνη. καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα. κασσαβάς λέγεται ἡ πόρνη παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται κατὰ παρασχηματισμὸν, κασσωρίς. αἱ χρήσεις παρὰ Λυκόφρονι.

Κασσία, εἶδος πίλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ὥσπερ καὶ τιάρα. ζήτει εἰς τὸ καμελαύκιον.

Κασία εἶδος μύρου. ἔστι δὲ παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, ὀνομάζομεν κάσω. ἐξ αὐτοῦ κασία. ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐοσμίας.

Καΰστριος, ποταμὸς Λυδίας. ἀπὸ Καΰστρου. Κάϋστρος δὲ ἐστὶν υἱὸς Πενθεσιλείας τῆς Ἀμαζόνος. ὃς ἐν Ἀσκάλωνι ἔγημε τὴν Δερκετώ. καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσχε τὴν Σεμίραμιν. ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τείχη κατεσκεύασε.

Καυστηρός. ἀπὸ τοῦ κάω καύσω. κέκαυκα κέκαυμαι κέκαυσαι, καυστηρός. καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, καυστειρός.

Κατλύεσθαι, ὑπολύεσθαι. ἐκ τῶν καττυμάτων.

Κάβηξ, ὁ λάρος. διὰ τὸ ἀδηφάγον. καύη γὰρ ἡ τροφή. ἢ ἀπὸ τοῦ λέγειν καῦ καῦ. Εὐφορίων, τῆς οὐδ᾽ αἴθυιαι οὐδὲ κρυεροὶ καύηκες.

Καῦμα, τὸ κεκαυμένον ἀκμῆς.

Καῦρος, ὁ σισύφος ταῖς φρεσί. πλεονασμῷ τοῦ κ. αὖρος ὁ σισύφων. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον γαῦρον λέγειν διὰ τοῦ γ ἵν᾽ ᾖ ὁ κοῦφος καὶ ἐπηρμένος καὶ ὑπερήφανος. παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἴρεσθαι.

Καυλός, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ὃ εἰς τὸ ὀξὺ ἐντίθεται. ἔστι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. αὐλῷ γὰρ ἔοικε. πᾶν δ᾽ ἐπιμήκες, αὐλὸς λέγεται.

Καυλωνία, ἐκ τοῦ αὐλωνία. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ. σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι.

Καυχῶ. καυχήσω. συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. γίνεται παρὰ τὸ καῦχος τοῦτο παρὰ τὸ αὖχος τοῦτο παρὰ τὸ ἔχω τὸ καυχῶμαι. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν ἐστιν. σημαίνει δὲ

Καχλάζω. οἱ, κοῖλοι δὲ σπάλυγγες ὑπὸ σπηλίδας βραχείας, λευκὴ καχλάζοντες ἀνέπνεον. ἀχνὴ ὁ λεπτὸς ἀφρὸς τοῦ κύματος. καχλάζοντες, οἱονεὶ ταρασσομένου πρὸς ταῖς σπιλάσι ταῖς βραχείαις καὶ ταῖς κοίλαις ἐκβράσεσιν. πεποιημένον δὲ τὸ καχλάζω. ὅ ἐστιν ἦχος τοῦ κύματος ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν πετρῶν γινόμενος δοκεῖ μιμεῖσθαι. τὸ κάχλα κάχλα. ἢ ἐκ τοῦ χλῶ ἔστι κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καχλάζω. σημαίνει καὶ τὸ σφοδρῶς καταγελᾶν. εἰς τὸ χλός.

Κάψα. κάπτω ῥῆμα δηλοῖ τὸ χωρεῖν παρὰ τὸ κάψω, κάψα. ὡς δόξω δόξα. ἡ χωρητικὴ οὖσα τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῇ. δύναται καὶ παρὰ τὸ κάμπτω κάμψω, κάμψα εἶναι καὶ κάψα. ἐπειδὴ ἐκ κεκαμμένων ξύλων αὕτη συνέστηκε.

Καταιβάτης. ἢ ἐπώνυμον τινὸς, ἢ ἱερωσύνη. Δίων. σὺν Ἀθηναῖοι. ὅτι κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀπαρχαῖς.

Καταῖτυξ. εἶδος περικεφαλαίας νόμισμα ἀπὸ πλύνων. φαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον καταφεροῦς. παρὰ τὰ κατατετύχθαι ὥσπερ πρὸς τὴν αὐλῶπιδα τὴν ἀνάτασιν.

Καταῤῥοῦς τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κατερχόμενον ἔχουσιν. ῥόμβερ εὖμα διὰ τῶν μυκτήρων. ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ κατασταγμόν. ἢ τὴν διάῤῥοιαν. ἢ τὸ δυσεντέριον.

Κατάρας. ἔστι κατὰ κρᾶτος. ἀπὸ τῆς ἀκῆς ὀξύτητος. ἄνα καὶ ἄκρα πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Καταγίσσα. ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνη εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ κατεχέεσθαι παντὶ, ἢ τὸ καταγκαυθῆναι ἀξία διὰ τὸ

ἀσελγείᾳ αὐτῆς.

Καταβόστρυχος. κομῶν τοῖς βοστρύχοις. τὸ γὰρ κατὰ, πλήθους ἐμφαντικόν ἐστιν.

Καταίρειν. τὸ ἀναχωρεῖν. ἀπὸ τοῦ αἴρειν. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. συμβαίνει γὰρ ἀπὸ πλεούσης τῆς νηὸς ἐπαίρειν τὰ ἱστία.

Καταιγίδην. ἀπὸ τοῦ καταΐσσω. ἢ ἐκ τοῦ ἐμπρο- μετὰ ὁρμῆς ὠθοῦσα καὶ ἀΐσσουσα. Προκαταιγίδην κοίλης ἁλός.

Καταγνύναι, κατάσσειν. κατακλᾶν. συντρί- βειν. ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι.

Κατείνυον. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν. κατείνυον Ἰλιάδος ψ. ἤγουν κατεκάλυπτον, ἀπὸ τοῦ ἕω. ἐνύω καὶ εἰνύω.

Κατειμένον ὕλην. μεταφορικῶς, ἠμφιεσμένον ἐν αὐτῷ.

Καταείσατο γαίης. ἀντὶ τοῦ καθωρμήσε. κατῆλθε. ἐπὶ ἀοριστικοῦ ὑποτακτικοῦ μονοσυλλάβου εἰς ω λήγοντος, ἔχοντος τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐν τῇ συνθέσει. οἷον βῶ βὰς, βῶ ἐὰν ἀναβῶ. διὸ δῶ ἐὰν παραδῶ. εἰ δὲ μὴ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόνον. σχῶ, κατάσχω. σπῶ, ἐπισπῶ. ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά. κατάσχωμεν πρόσχωμεν.

Καταλογεύς. ὁ συγγραφεὺς ὁ συγγράφων κατ᾽ ὄνομα.

Κάχρυς. αἱ πεφρυγμέναι κριθαὶ κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη ποιά. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροί τινες.

Καταλλήλως. Καταλλήλως τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ὁ Χριστὸς ἦλθε καὶ ἐνήργει. ἤγουν ὡς ἑκάστῃ πέφυκεν. ἀκολούθως. ἁρμοζόντως.

Κατακλῆς. ἐκ τοῦ κλείς. ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι μέχρι αὐτῆς τὰς ἐντός. καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος, κατακλεῖδες εἴρηνται. διὰ τὸ ἐπικαμπεῖς εἶναι καὶ ἐοικέναι ταῖς τῶν θυρῶν κλεισίν. αἱ δὲ τῶν ἐρεσσόντων, ὅτι ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐζό

Κατάκλωθες. Κατάκλωθές μενοι τὸ σῶμα ἔκλωσαν. τε βαρεῖαι. αἱ ἐπικλώσεις τῶν μοιρῶν παρὰ τὸ κλώθω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κάτω καθέλκειν τοὺς τῶν νημάτων ὁλκούς. κλώθειν γὰρ τὸ νήθειν. ὅθεν καὶ κλῶστις παρὰ τὸν κλώσειν μέλλοντα. καὶ κλωστήρ.

Κατακρῆθεν. κατὰ κρᾶτος. παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον κατὰ τοῦ κατακρῆθεν καὶ κατὰ συγκοπὴν κρῆθεν. καὶ ἡ ἀπόδοσις ἀπὸ κρῆθεν εἰς ἄνω.

Καταπροΐξεσθαι. ἀπὸ τῆς προικός. ἣν διαιροῦντες οἱ ἴωνες προΐκα λέγουσιν. ὡς προσοῦν ἡ προὶξ δωρεὰν δίδοται, οὕτω φασὶν, ὁ δωρεάν με κατὰ γνώσεταί τις. ἀλλ᾽ ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε. καὶ ἐπαίτης. καὶ ὁ προῖκα αἰτῶν, προΐκτης λέγεται.

Καταπροέσθαι. ἤγουν κατὰ προδοῦναι ἀπὸ τοῦ ἵημι ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἔμαι. ὁ ἀόριστος ἕθην. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἕμην. τὸ παρέμφατον, ἕσθαι καὶ προέσθαι.

Κατασπιλάζοντες. Καὶ φιλεπίδημον φόνον κατασπι-

Κατακρύπτοντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λάζοντες. ὑφάλων πετρῶν αἵτινες ὑπὸ τοῦ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπροόπτως προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι.

Καταλεύσιμον, τὸ ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι.

Καταχήνη, ἡ χλεύασις. παρὰ τὸ χαίνω χήνη καὶ κατὰ χήνη.

Καταψήχειν, τὸ ἠρέμα κολακεύειν καὶ κροτεῖν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ κατὰ ψῶ, κατὰ ψήσω. καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεστῶ- τα, καταψήχω.

Κατέκταθεν. ἀπὸ τοῦ κτείνω κτενῶ. ὁ πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκτάνθην. ὡς φαίνω ἐφάνθην. τὸ πληθυντικὸν, ἐκτάνθημεν ἐκτάνθητε. ἐκτάνθησαν. ἔκτανθεν. ὡς ἐφάνθημεν, ἐφάνθητε, ἐφάνθησαν, ἔφανθεν. καὶ ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ. παράγωγον, κτῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην. ὁ παρακείμενος ἔκται. ἤγουν, Τὸν σὸν κατέκταν παῖδα. καὶ, Ὅτε δίον ἐρευθαλίωνα κατέκταν. τὸ β´ ἔκτας, ἔκτα. ἡ μετοχὴ κτάς. Ἄνδρα κατακτάς. ὁ μέσος ἀόριστος, ἐκτάμην. τὸ δεύτερον, ἔκτατο. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἐκτάθην. ὡς ἐφάθην. ἐκτάθημεν ὡς ἐφάθημεν. τὸ τρίτον ἐκτάθησαν, ὡς ἐφάθησαν. καὶ ἔκταθεν ἑταῖροι. καὶ κατέκταθεν.

Κατενῶπα. ὡς κατὰ δῶμα. ἀπὸ εὐθείας τῆς ὦψ. ἡ αἰτιατική, ὦπα. ὁ δὲ ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους κατενῶπα. οἷς καὶ δεῖ πείθεσθαι. ἵν᾽ ᾖ ἀπὸ τοῦ ἐνώπια συγκοπῇ ἐνῶπα. ὡς μηρία, μῆρα. στία, στα. πρόσεστι δὲ βοήθεια καὶ τῷ ἀριστάρχῳ οὕτως. ἔστιν ἐνωπὴ ἡ πρόσοψις. παρ᾽ ἣν ἡ αἰτιατική, ἐνωπήν. ὁ γοῦν τρόπος τοῦ ἰωνικοῦ, ἰωκα εἶπε μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα.

Κατεπόθη. ἔστι ῥῆμα πῶ. παράγωγον, πῶμι. ὁ μέλλων, πώσω. πέπωκα, πέπομαι. μικρὸν εἰς τὰ παθητικά. ὁ ἀόριστος ἐπόθην, ἤγουν ἐβυθίσθην.

Κατεμαυτόν. Ἰστέον ὅτι ἡ εὐθεῖα ἐμαυτὸς καὶ ἑαυτὸς οὐ δύναται εἶναι. ὅτι πᾶσα σύνθετος ἀντωνυμία θέλει εἶναι καὶ ὁμοιόπτωτος καὶ ὁμοιοπρόσωπος. καὶ ἰσάριθμος. οἷον τὸ ἐμαυτοῦ, καὶ ἰσάριθμός ἐστι καὶ ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ αὐτοῦ. ἀμφότερα γὰρ τό τε ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ ἑνικά εἰσι καὶ γ´ προσώπου καὶ πτώσεως γενικῆς. ἐὰν οὖν γένηται ἡ εὐθεῖα τοῦ ἐμαυτὸς, ἔμελλεν ἂν εἶναι ὁμοιόπτωτος. ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον ἐπὶ συνθέτου ἀντωνυμίας. τὸ γὰρ αὐτὸς ἐστιν εὐθεῖα. τὸ δὲ ἐμὲ, αἰτιατικὴ καὶ οὐκ ἔστιν εὐθεῖα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐμὸς οὐκ ἠδύνατο γενέσθαι. ἐπειδὴ οὐδέποτε κτητικὴ ἀντωνυμία, ποιεῖ σύνθετον ἀντωνυμίαν. ἀπὸ γὰρ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, γίνονται αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι. οἷον ἐμοῦ αὐτοῦ, ἐμαυτοῦ. ἐμοὶ αὐτῷ, ἐμαυτῷ. ἐμὲ αὐτὸν, ἐμαυτόν. ἑαυτὸς οὐ δύναται εἶναι. ἐπειδὴ αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι πρότερον ἐν τῇ ἁπλότητι τὰς δύο θέσεις ἐπιδέχονται, τήν τε αὐτοπαθῆ καὶ τὴν ἀλλοπαθῆ. καὶ οὕτω συνετέθησαν. οἷον, ἐμοῦ ἤκουσας. καὶ ἐμοῦ ἤκουσα. διὰ τοῦτο γὰρ ἐπενοήθησαν αἱ σύνθετοι ἀντωνυμίαι, ἵνα διάκρισιν ποιήσωσι τῆς ἀλλοπαθοῦς, ὡς σῴζωσι τὸ αὐτοπαθὲς μόνον. αἱ δὲ ἁπλαῖ, τὸ ἀλλοπαθές. τὸ οὖν ἑαυτὸς ἐπειδὴ ἐν τῇ ἁπλότητι οὐκ ἐπιδέχεται τὰς δύο συντάξεις τήν τε ἀλλοπαθῆ καὶ τὴν αὐτοπαθῆ. εἰ οὕτως οὐ δύναται ποιῆσαι σύνθετον ἀντωνυμίαν. ὅτι γὰρ ἕκαστω αὐτὸς, τὴν ἀλλοπαθῆ μόνον ἔχει καὶ οὐχὶ τὴν αὐτοπαθῆ, δῆλον.

ἐντεῦθεν. λεγόντων ἡμῶν ἐγὼ αὐτὸς ἤκουσα. λέγοντος τινός, θρασυκράτους. ἀλλὰ ἀλκιβιάδου. ὥστε τοῦτο ἀλλοπαθής ἐστιν. αὐτοπαθὴς δὲ οὐ δύναται εἶναι ἢ ἐγὼ αὐτός. ἐπειδὴ οὐδέποτε εὐθεῖα εἰς εὐθεῖαν δρᾶ. ἤγουν ἐνεργεῖ. οὐδεὶς γὰρ λέγει σωκράτης πλάτων ἤκουσεν. ἀλλὰ σωκράτης πλάτωνος ἤκουσεν. ἐπειδὴ οὖν ἐγὼ αὐτὸς εὐθεῖαι εἰσὶ δύο, ἡ ἐγὼ καὶ αὐτός, τούτου χάριν οὐ δύναται εἶναι αὐτοπαθής. τοιαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν καὶ περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι στῆναι τὸ ἐγὼ αὐτός. ϛ´ τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικά, ζήτει.

Κατηφέα. ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν τοὺς ὀνειδιζομένους ἢ λυπουμένους. ἢ κατηφής, ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμούς. ἤγουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται παράγωγον φάω καὶ φάος. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, γίνεται καταφανής. ὁ ἔχων κάτω τὰ φάη ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς.

Κατηφόνες. ἰλιάδος ω. ϛ πέντα τέμοι κακὰ τέκνα κατηφόνες. ἄξιοι καταφονευθῆναι. ἐπονείδιστοι, ἢ αἰσχύνης μεστοί. ἀπὸ τοῦ κατηφής. θηλυκὴν γὰρ προσηγορίαν ὠνείδισαι τοὺς υἱοὺς ἠθέλησε.

Κατηλυσίη. Κατηλυσίη ζεφύροιο. σημαίνει τὴν κάθοδον καὶ τὴν ἐπέλευσιν. ἐλευσίη ἡ ἐσοῦσα καὶ ἠλυσίη. καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως.

Κατηόνων, κατῃπτλοιων. ἔχει τὸ ἰῶτα. ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ καταιονᾶς.

Κατημαυξευμένα, κοινὰ κατὰ πεπατημένα. τετριμμένα. γεγυμνασμένα.

Κατήρεε, κατελάμβανε. παρὰ τὸ αἱρῶ περισπώμενον, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. Μηδέ σε λήθη αἱρείτω.

Κατηγορεῖν, λέγεται κοινῶς τὸ κατά τινος ἀγορεύειν. οἱ δὲ ἀττικοὶ λέγεται κατηγορεῖσθαι τῶν ἀδίκων. λέγομεν δὲ τοὺς ποιητὰς ὡς ἀδικούντων λέγοντας. ζήτει. κατηγορίαν ποιούμενοι τῆς πόλεως, καὶ κατὰ τῆς πόλεως.

Κατισχνωθέντα, λεπτυνθέντα. ἐκ τοῦ ἰσχνόω ἰσχνῶ ἰσχνώσω, γ´ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Καπυλάς, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ. διὰ τὸ δολίαν αὐτὴν εἶναι. οἱ Νὺξ ἐφόδου τὴν καπυλάδα κικλήσκουσιν.

Κατόπιν. Κατόπιν ἐορτῆς ἥκομεν. ὕστερον, μετὰ τοῦτο.

Κατωμαδόν, κατὰ τοὺς ὤμους τῶν ἵππων.

Κατέλευσαν, ἀντὶ τοῦ ἔχωσαν λίθοις. τὸ θέμα καταλεύω. ὁμήρων, καταλεύσω. σημαίνει δὲ τὸ κατά τινος λίθοις βάλλω. παρὰ τὸ λᾶας.

Καταμόνας. ἐπίρρημα τοπικόν. οἱ δὲ λέγουσι μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως, καὶ τοῦ μόνος. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ εἶναι μετὰ ἑτέρου. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω.

Καί, σύνδεσμος συμπλεκτικός, ἰσοδυναμῶν τῷ τε. διαφέρει δὲ αὐτοῦ κατὰ τάξιν. ὁ μὲν γὰρ τε τὰ ὄπισθεν συμπλέκει. ὁ δὲ καί, τὰ ἐπιφερόμενα. ὥσπερ, Ἀρκεσίλαός τε καὶ κλέων. Ἀγαμέμνων καὶ μενέλαος.

Καίω. ἐκ τοῦ κῶ, γίνεται καίω. ὁ μέλλων, καύσω. ἀφ' ὧν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, πλεονάζουσι τὸ υ κατὰ τὸν μέλλοντα. κλαίω κλαύσω.

Καινός, ὁ νέος. οἶμαι ὅτι ἐκ τοῦ κραίνω τὸ τελειῶ, κραινός τις ὤν. κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ. οἱονεί, ὁ ἤδη ἐπιτελεσθείς.

Καινεύς, ὄνομα κύριον. ὁ ἥρως. διὰ τὸ καινὸν τοῦ γένους. διὰ τὸ γυναῖκα καὶ ἄνδρα γενέσθαι. ἦν δὲ ἐλάτου μὲν παῖς, λαπιθῶν δὲ βασιλεύς.

Καικίας. καικός ἐστιν ὄνομα ποταμοῦ. ὅθεν καὶ καικίας, ὁ ἐκεῖθεν πνέων ἄνεμος. τὰ διὰ τοῦ ικος ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. γρῖπος, κάϊκος.

Καιρός, ὄνομα ἁπλοῦν. γίνεται παρὰ τὸ κάρη ὅ ἐστι τὴν ὥραν. ὅθεν οὐκ καὶ ἀκαιρίαιος καρός καὶ καιρός.

Καίριος, διὰ τοῦ ι. ὡς δεσμὸς δέσμιος. βωμὸς βώμιος.

Καίριον, εὔκαιρον. εὔστοχον. μέτριον. καὶ, Καίριον οὐδὲν λέγεις. ἀντὶ οὐδὲν ἐπιτήδειον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικίνδυνον. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος. ἰλιάδος, Δ. ἀντὶ οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ. οὐδ' ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν ἐπιτηδείῳ τόπῳ τοῦ σώματος. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κήρ, ὅ ἐστι τὴν θανατηφόρον μοῖραν γίνεται καριόν καὶ καίριον, ἤγουν τὸ θανάσιμον καὶ ἐπικίνδυνον.

Καιροσέων. οἱ μὲν τῶν κροσσωτῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν καιρωμάτων. οὕτω δὲ καλεῖται καίρως καὶ καίρωμα, ἡ παραπλοκὴ τοῦ στήμονος, ἡ διαπλεκομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι αὐτόν. καὶ τὰς ἐρίθους, καιρωτίδας εἶπε καλλίμαχος. καὶ τὸ ὀθονίων ὕφασμα ὑδάτινον. πᾶσα λέξις ἀπὸ τῆς κε συλλαβῆς ἀρχομένη, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. πλὴν τοῦ καιρὸς καὶ καινός. καῖσαρ καισαρεύς.

Καίσφεας. ἰστέον ὅτι τὸ καίσφιν οὐκ ἔστιν καὶ σφεα. ἀπὸ τοῦ σφίσιν, βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφὶν ἐγένετο δὲ σφιν. καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος καὶ ἐγένετο καίσφισιν. καὶ τὸ καίσφεας, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ σφέας βαρυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφᾶς γίνεται καίσφας. καὶ μετὰ τὴν ἔγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος καὶ γίνεται καίσφεας. καὶ τὸ ἐπιτοῦ ἔθεν ἐπὶ χρειῶν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔθεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ γνησίου προσώπου σημαίνοντος τοῦ αὐτοῦ γίνεται οὗ ἔθεν τοῦ τε στιν οὐδαμῶς. δὲ μετὰ τὴν ἔγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος καὶ ἐγένετο οὗ ἔθεν. οὕτω ζηνόδοτος.

Καῖσαρ, ῥωμαϊστὶ ἀνατομὴ ἑρμηνεύεται. ἀποθανούσης γὰρ τῆς μητρὸς ἰουλίου καίσαρος ἀνατεμόντες αὐτῆς τὴν γαστέρα, ἐξέβαλον αὐτὸν ἀγέννητον.

Κέασε, συνέρριψε. διέσχισεν. Ἰστέον ὅτι τὸ κέας καὶ κλεύας, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ ὡς αἴας αἴαντος, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρόν. κέης γὰρ ἦν καὶ κλεύης. καὶ ἀπὸ τῆς δωρικῆς, κλεύας δὲ κέας. καὶ φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν. δηλοῦσι δὲ καὶ τὰ παρώνυμα κεάδης καὶ κλευάδης ὄντα.

Κεγχρίνης εἶδος ὄφεως ὡς νίκανδρος. Δήεις κεγχρίνῃ δολιχὸν γέρας. οὕτως ὠνόμασται διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς κέγχρου. ἢ διὰ τὸ ποικίλον εἶναι ἀνακαλεστὰ ἔχθαι.

ὥσπερ τὸ κέγχρους· ἰδίως γὰρ ταύτας ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τοῦ κεφαλὴ γίνεται κατὰ συγκοπήν.

Κέδρος, θηλυκῶς λέγεται τὸ δένδρον. οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός. Ἀλλὰ θύεται τὰς κέδρους. ἢ κέδρος, παρὰ τὸ κεῖσθαι ῥαδίως. ἢ παρὰ τὸ κεντῶ, κεντρώδης γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἕδος ὅ ἐστι τὸ ἔδαφος. πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἔδρος καὶ κέδρος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἑδραίως ἵστασθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ καίεσθαι ἱδροῦν. ἢ ἐκ τοῦ κέω κέδρος. τὸ γὰρ πρωτότυπον φύτου, ἔστι διὰ τοῦ ε, κέω. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ α, κάω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καίω.

Κεδνός, σύνετος. σώφρων, τίμιος. κηδεμονικώτατος. ἔστι ῥηματικοῦ σημαινόμενον τὸ νοῶ. ὁ μέλλων, νοήσω. ῥηματικὸν ὄνομα, κεδνός. ὡς τέρπω, τερπνός. καὶ κατὰ συγκοπήν, κεδνός. ἢ κηδεμονικός ἐστιν, οὐδ' ἄν τις κήδοιτο.

Κεδάζω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τοῦ χέω, χεδάζω καὶ κεδάζω. ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδῶ. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ σίγμα, καὶ χωρὶς τοῦ σίγμα. γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἔδω τὸ ἐσθίω. μέδω. ταῦτα γὰρ διαφοροῦνται. ἔστι γὰρ βαρύτονα καὶ περισπώμενα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Δωδώνης μεδέων. καὶ ἐδῶ, ὅθεν οὐδὲ ἔδεστον καὶ ἀνέδεστον τὸ μὴ ἐσθιόμενον. περισπώμενα, πεδῶ. μεδῶ. σκεδῶ. σεσημείωται τὸ αἰδοῦμαι.

Κεκάμω. ἐπὴν κεκάμω. ἐπειδὰν κοπιάσω. ἰλιάδος α. κάμω. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον. ἐὰν κάμω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κεκάμω ὡς λάχωσι λελάχωσιν. ἐὰν γράφηται ἐπεί κε, κάμω, ὁ κε ἐστὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός. ὁμοίως τῷ, ἢ δ' εἴ περ τε τύχησιν. ἐὰν δὲ ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων, ἐνδιπλασιάζεται τὸ ῥῆμα κεκάμω. ἀναδιπλασιασμὸς ἡ κε συλλαβή, καὶ ἔστιν ἐνεστώς.

Κεκαδών. θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδών. ἀντὶ τοῦ στερήσας. χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω. ἔχαδον. ἡ μετοχή, χαδών καὶ κεκαδών.

Κεκάδοντο. ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο καὶ ἔφευγον. ἀπὸ τοῦ χάζω χάσω κεχάδω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχαδον. ὡς φράζω, ἔφραδον. καὶ γὰρ τροπῇ τοῦ χ εἰς ψιλόν, ἔκαδον. ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκαδόμην, ἐκαδόμεθα, ἐκάδοντο. καὶ προσελεύσει τοῦ κ, κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ. ὁ β ἀόριστος, ἔχαδον. ἐχαδόμην, ἐχάδοντο. καὶ κατὰ τροπήν, ἐκάδοντο. καὶ ποιητικῶς ἀναδιπλασιασμῷ, γ. ὑπὸ δὲ τρῶες κεκάδοντο ἀνδρὸς ἀνέντος ἴσσαντος.

Κεκαδησόμεθα, ἀπὸ τοῦ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω. τὸ μέλλον, χαδήσει. βοιωτικῶς, καδήσει. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κεκαδήσει. Οὐκέτι νῶϊ ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθα. ὑστάτιον. ἀντὶ τοῦ λυπησόμεθα. φροντιοῦμεν. ἰλιάδος θῆτα. τουτέστιν οὐκέτι πεισθῶμεν τὰς ψυχάς, καὶ κηδεμονίαν αὐτῶν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα κἂν ἐν ὑστέροις. οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχάζω ὡς ἀχαδῶ. καὶ ἀποβολῇ, χαδῶ χαδήσω χαδήσομαι, καδήσομαι. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Κεκασμένε, κεκοσμημένε. ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, κάσω, κέκακα, κέκασμαι, κεκασμένε.

Κεκαφηότα. Κακῶς κεκαφηότα θυμόν, ἀντὶ τοῦ ἐκπεπνευκότα. ἰλιάδος ε. κάφος γὰρ τὸ πνεῦμα. παρὰ τὸ κάπτω, καφῶ, καφήσω, κεκάφηκα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. ἡ μετοχή, κεκαφηώς.

Κεκινέαται, ἀπὸ τοῦ κινῶ κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, κεκίνηνται. καὶ ἰωνικῶς, κεκινέαται.

Καιροσέων δ' ὀθονίων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον. κατὰ τὸ καιρόεις καιρόεντος. τὸ θηλυκόν, καιρόεσσα, καιρόεσσης. τὸ πληθυντικόν, καιρόεσσαι, καιροεσσῶν. καὶ καθ' ὑποβιβασμόν, καιροσέων.

Κέκληκα. ὡς ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ κατὰ συγκοπήν, κέκμηκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ καλῶ κεκάληκα, καὶ κατὰ συγκοπήν, κέκληκα. Ὅσσοι κεκλήατο βουλήν. ἀντὶ τοῦ κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὴν συμβουλήν. κλῶ κλήσω κέκλημαι κεκλήμην.

Κεκλήσῃ, φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις. οἱ μὲν λέγουσι σύνδεσμον εἶναι παραπληρωματικὸν τὸ κε, οἱ δὲ ῥῆμα. καὶ ἔστι ῥῆμα, μέλλοντος μέσου. κεκλήσομαι, κεκλήσῃ.

Κεκληγώς, κεκραγώς. βοῶν. μετοχὴ ἐπὶ συζυγίας τετάρτης. ἐκ τοῦ κράζω. ὁ παρακείμενος κέκραγα. καὶ οἱ ἴωνες τρέπουσι τὸ ε διὰ α καὶ τὸ ρ εἰς λ, καὶ γίνεται κέκληγα. καὶ ἡ μετοχή, κεκληγώς.

Κεκλήγοντες, ὡς ἀρήγοντες. μετοχή ἐστιν εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέπληγα μέσου παρακειμένου γίνεται πεπλήγω ἐνεστώς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κέκληγα γίνεται κεκλήγω ἐνεστώς. καὶ ἡ μετοχή, κεκλήγων κεκλήγοντος.

Κεκλίαται. ἰστέον ὅτι οἱ καθαριεύοντες παρακείμενοι, τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ γ' πρόσωπον τῶν ἑνικῶν. καὶ τὸ η μακρὰ παραλήγοντα, συστέλλουσι ταύτην, καὶ οὕτω ποιοῦσι τὸ ἰωνικόν. ὡς πεποίηται πεποίεαται, οὕτως ἀπὸ τοῦ κλείω γίνεται κέκλειται. καὶ συστολῇ τῆς ει διφθόγγου, Αἰθαλίκε κεκλίαται. Ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέες ἵπποι. ἀντὶ τοῦ ἐκεκάλυπτο. περιεκέκλειστο. καὶ περιείχετο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ κλίνω. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω. ὁ παρακείμενος, κέκλεικα, κέκλειμαι. χωρὶς τοῦ σ παρ' ὅμηρον. ἐλλείψει τοῦ ε, κέκλιμαι. οὕτω καὶ τὸ, Στήλῃ κεκλιμένος, ἀντὶ τοῦ στήλης περιεχόμενος. καὶ, Τὴν παρὰ τοῦ τάφου στήλην προβεβλημένος, ἀντὶ ἀσπίδος. τοιοῦτον καὶ τό, Λίμνῃ κεκλιμένος κηφισίδι, ἀντὶ τοῦ παρακείμενος. γειτνιῶν. περιεχόμενος. ὅμοιον καὶ τό, Ἐκέκλιτο λίμνη. ἔλλειψις ἄρα τοῦ ε. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κλείω κλείσω κλεῖς, καὶ διὰ κλίς. καὶ δικλίδες εὐψιλαί.

Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι. κεκρυμμένοι. ἀπὸ τοῦ κλείω τὸ σφαλίζω, κατὰ συστολὴν τοῦ ε.

Κεκλασμένων φύλλων. εἰ μὲν οὕτως, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων. εἰσὶ δέ τινες γράφοντες κεκλιμένων, ὥστε πρὸς ἀντίθεσιν εἶναι πρὸς τὴν ἔνδειαν τοῦ ς. ἀλλ' εἴπωμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά ἐστι.

Κέκλετο, παρεκελεύσατο. ἀπὸ τοῦ κέλω πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευσεν. ἀπὸ τοῦ κέλω ἐκέλετο,

καὶ ἐκέκλετο. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ, κλύσω. τὸ δὲ παρὰ τὸ κέλω λαμβά-
νει, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ. κέλω, κελόμενοι. Καὶ ἄλλοι
λοιποί τε κεκλόμενοι πλεονασμῷ τοῦ κ. ἀντὶ τοῦ παρα-
κελευόμενοι. τὸ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ. οὐκ ἔστι πλεονα-
σμός. ἀλλὰ ἀναδιπλασιασμός. ἔστι γὰρ κλῶ καὶ κατὰ ἀνα-
διπλασιασμὸν κέκλω. οὐ γὰρ μόνον διὰ τοῦ ι γίνονται οἱ ἀνα-
διπλασιασμοί, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ε. μένω, μενῶ. μέμνω.
φένω φενῶ. πέφνω. οὕτως ἡρωδιανός. καὶ ἐπεκέκλετο.
ἀντὶ τοῦ ἐπεκαλεῖτο. ἀπὸ τοῦ κέκλω.

Κεκορυθμένα χαλκῷ, ἤγουν ἐστομωμένα τῷ σιδήρῳ. ἠμ-
φιεσμένα ἢ ὑπερεπισμένα. ἢ κεκορυθμένα τῷ σιδήρῳ. ἀπὸ
τοῦ τὴν κορυφὴν θήγειν. ἤγουν ἀκονᾶν εἰς ὀξύτητα. ἀπὸ τοῦ
κορύσσω τὸ καθοπλίζω. ἢ ἐκ τῆς κόρυς κόρυθος, κορύθω. ὁ
μέλλων κορύσω. ὁ παρακείμενος, κεκόρυκα. ὁ παθητικὸς, κε-
κόρυσμαι. ἡ μετοχὴ, κεκορισμένος. καὶ ὁ ἀττικοὶ γὰρ ποιοῦσι τὸ
σ εἰς θ. τὸ κλαυσμός, κλαυθμός. καὶ τὸ ἀρισμὸς, ἀριθμός.

Κεκορυθμένος. Κεκορυθμένος. αἴθοπι χαλκῷ. ἤγουν καθω-
πλισμένος τῷ λαμπρῷ σιδήρῳ. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἀπὸ
τοῦ κόρυθος κορυθῶ. κορυθημένος, καὶ κεκορυθμένος.

Κέκομα. παρὰ σοφοκλεῖ ἀπὸ τοῦ κτείνω. ὁ μέσος παρακεί-
μενος, ἔκτονα πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ.

Κεκοτηότα. ἀπὸ τοῦ κοτῶ κοτήσω. κεκότηκα. κεκοτηκώς.
καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ. οἱ ἴωνες γὰρ εἰώθασιν ὑπερστέλλειν τὸ κ. πε-
πληκώς. Πεπληὼς γὰρ ἐκεῖνο. κεκορηκώς. Αμφω κεκορηό-
τε ποίης. οὕτως ἔχει καὶ τὸ κεκοτηότι θυμῷ. πάλιν δὲ
τὸ η εἰς βραχὺ α μεταβάλλουσιν ὡς τὸ λεληκυῖα. λελα-
κυῖα. μεμηκυῖα, μεμακυῖα. οὕτω καὶ βεβηκὼς βεβαὼς καὶ γί-
νεται βεβαότος. ἑσταότος. τεθναότος. γεγαότος. καὶ κατὰ συνα-
λοιφὴν, βεβῶτος. ἑστῶτος. γεγῶτος. τεθνεῶτος. τὸ δὲ
ἑστὼς καὶ τὰ ὅμοια, ὀξύνονται. ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ συναίρεσις

Κεκρύφαλον. μέρος κοιλίας. παρὰ τὸ ὀξείας καὶ βαρείας.
τὸ κρύπτεσθαι. ὡς φύλλον δὲ ἐστίν.

Κέκρικα. τὰ γὰρ εἰς νω ῥήματα ἐπὶ φωνήεντι παραληγόμε-
να, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσ-
λαμβάνουσιν. ὡς τὸ, Οἱ δ' ἐκλίνθη. Ιστέον ὅτι λέγει ὁ κα-
νών. ὅτε δὲ δι' ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος διὰ
αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. οἷον κείρω, κερῶ. κέκαρκα. πλὴν τῶν κατὰ τὴν
μονήν. τοῦ νενέμηκα. καὶ τῶν ὁμοίων. εἰσὶ δὲ ταῦτα. τέμω,
τεμῶ. νέμω, νεμῶ. δέμω, δεμῶ. βρέμω, βρεμῶ. τού-
του συνεξηκολούθησε καὶ τὸ μένω, μενῶ. δεῖ δὲ γινώσκειν.
ὅτι ἐσημειῶται καὶ ταῦτα. κρίνω κρινῶ, κέκρικα. πλύ-
νω πλυνῶ πέπλυκα. κλίνω κλινῶ, κέκλικα. καὶ τείνω,
τενῶ τέτακα. ταῦτα γὰρ ἀπέβαλε τελείως κατὰ τὸν παρακεί-
μενον τὸ ἀμετάβολον. καὶ κερδαίνω δὲ εὕρηται χωρὶς τοῦ ἀμε-
ταβόλου κεκέρδακα. ζήτει εἰς τὰ ῥήματα τοῦ χοιροβοσκοῦ.

Κέκτημαι. λέγει ὁ ἡρωδιανὸς ὅτι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ
αἰολικῶς. τὸ γὰρ κοινὸν ἔκτημαι ἐστίν. ὡς τὸ, Ιλιον ἐκτῆ-
σθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ κτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται. οὔτε τὸν
οὐδὲ τὰ ἀπὸ τοῦ πτ. ὁμοίως καὶ τὸ πέπταμαι ἀπὸ τοῦ ἔπτα-
μαι πλεονασμῷ τοῦ π. πρὸ τοῦ π.

Κελαδεινός. παρὰ τὸ κέλαδος ἤγουν ὅ ἐστι τὸν θόρυβον, καὶ τὴν ταρα-
χήν. ὡς τὸ, Ηδ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκεν πολὺν κέλαδον. καὶ
αὐτήν. καὶ κελαδεινὴ κέκληται ἡ ἄρτεμις, παρὰ τὸ γί-
νεσθαι ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον. τουτέστιν, ἡ κυνηγετική.
Ρόος κελάδων βαρυτόνως, κλίνεται κελάδοντος.

Κελαρύζω. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὸ μετά ποιοῦ ἤχου καὶ
ψόφου ῥεῖν. ὡς ὅμηρος ἰλιάδος φ. Τὸ δὲ τ' ὤκα κατει-
βόμενον κελαρύζει. ἤγουν ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ
καὶ τὸ ἀπλῶς ἠχεῖν. ἤγουν παρὰ τὸ κράζειν ἤτοι τὸ φωνεῖν παράγωγον
κρύζω καὶ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ πλεονα-

Κελαινόν, τὸ μέλαν. κελαινὸν ὀξυτόνως. ἀπὸ τοῦ ε κελαρίζω.
τὸ γὰρ λέγεται κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ εἰς νος καθαρὰ τῇ
αι διφθόγγῳ. ἤτοι παραλήγεται, ἀμφιγενῆ ὄντα ἢ θηλυκὸν
ἔχει βαρύτονον, ὡς αἶνος.

Κελαινεφής. ὁ ζεὺς μὲν τὸ ἴδιος παρὰ τὸ κελαινὸν καὶ τὸ νέφος ἤγουν
κελαινεφής, ὁ τὰ νέφη μελαίνων. καὶ συγκοπῇ τῆς νο
συλλαβῆς κελαινεφής. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι καθ-
όλου τὰ ὑπὲρ δισύλλαβα βαρύτονα σύνθετα ἐκ κοπῆς
μίαν συλλαβὴν ὅπως ἀναλογεῖ τοῖς δισυλλάβοις, χωρὶς
τοῦ ἀλέξω ῥήματος. οὐ γὰρ φύσει βαρύτονον. ὁ μέλλων
γὰρ αὐτοῦ, ἀλεξήσω. οἷον γανύω. γανύσω. γανυσῶ. γανυμή-
δης. ὑφαίνω. ἀφαίνω. ὑφαινομένης. καὶ οὐ λέγεται ὑφαινο-
μένης, οὕτως ἐκ τοῦ μελαίνω καὶ τοῦ νέφος ἤγουν κατὰ συγκο-
πήν. ὡς γανύω γανυπέπλος. ἀπὸ δὲ τοῦ αἵματος ἐκ τοῦ φῶ
τὸ φαίνω καὶ τὸ κελαινόν ἤγουν κελαινοφής. ὡς ἀπὸ τοῦ θηροφό-
νοι. θηρεφόνοι καὶ ὁ δηλονότι ἀπὸ συγκοπῆς οὕτως ἡρωδιανός.

Κέλεαι. κέλω ἤγουν τὸ προστάσσω. ἐκ τοῦ κελεύω. κατὰ συγκο-
πὴν τῆς ευ διφθόγγου. τὸ παθητικὸν, κέλομαι. τὸ γ κέλεται
Αλλους μὲν κέλεσθαι ὡς. ἤγουν κελεύῃ καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ ἰω-
νικῶς, κέλεαι. Κέλεαι δέ με ἤγουν κελεύεις δέ με.

Κελεός, ὄρνεον ταχύτατον. ἀφ' οὗ κέλλειν τὸ ταχέως
βαδίζειν καὶ τοὺς ἰσόποδα κελεὸν λέγουσιν. ἀστεϊζόμενοι.

Κελέοντες. κυρίως οἱ ἰσόποδες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ
κατὰ πεπηγότα ξύλα. ἃ καὶ σταυροὶ καλοῦνται.

Κελεύη. εἶδος ποτηρίου ξυλίνου. παρὰ τὸ καλὸν, ὅ ἐστι
τὸ ξύλον καὶ τὸ σέβω τὸ ῥέω.

Κελευτιόω, τὸ κελεύω. ὡς κυνηγέτης. κυνηγετῶ. οὕτω
κελεύτης κελευτῶ. παράγωγον, κελευτιόω. ὡς φυσῶ,
φυσιόω. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ σίγμα κελευσιόω.

Κέλευμα. ἐκ τοῦ κελεύω. σώφρων. οἱ γὰρ μὲν μοχλοὶ ὥσπερ
ὀρχηστοῦ κελεύματος.

Κέλευθος. ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ ἔλευθος ἐλεύθω. πλεονασμῷ
τοῦ κ. τὸ δὲ, ὑγρὰ κέλευθα ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσ-
σης ὁδὸν, κατὰ μεταπλασμὸν γένους εἴρηται. ἀντὶ γὰρ θη-
λυκοῦ, οὐδέτερον εἶπε. γίνεται γὰρ μεταβολὴ γέ-
νους εἰς ἕτερον γένος. ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ ῥάχηλος τὸ ῥά-
χηλον. ἔνθεν πληθυντικῶς παρὰ καλλιμάχῳ Τὰ ῥά-
χηλα γυμνάζειν. καὶ λύχνους, λύχνα. δίφρους, δί-
φρα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρετμός, τὸ ἐρετμόν. ἔνθεν ἐρετμὰ προ-
ήκεα. καὶ δακτύλους, δάκτυλα. ὁ τάρταρος ἀρσενικῶς.

καὶ κατὰ μεταβολὴν ὁ τάρταρος παρὰ πινδάρῳ. καὶ οὐδέτερον, τὸ τάρταρον. ἡσίοδος Τάρταρά τ' ἠερόεντα. τοιοῦτον καὶ τὸ, ὑγρὰ κέλευθα.

Κελητίζειν. ἴδρις δ' ὅτε τις ἀνὴρ κελητίζειν εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν. ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ κέλης κέλητος γέγονε κελητῶ καὶ κατὰ παραγωγὴν κελητίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικός, ὁ ὑπό τινων σελλάριος λεγόμενος. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο. κέλης δὲ λέγεται παρὰ τὸ διεσκελισμένον τινὰ καθῆσθαι ἐπ' αὐτόν. οὕτως ἐπαφρόδιτος, ὥς λέγει ὦρος. ὁ δὲ ὠρίων λέγει ὅτι κέλης λέγεται, παρὰ τὸ κέλλειν ὅ ἐστι τὸ βαδίζειν καὶ τρέχειν, ὅθεν καὶ κέλευθος παρὰ τοῦτο. καὶ τὸ ἐξώκειλαν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. ἐξέριψαν. καὶ ἐπακτροκέλης. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ. ὅθεν γαλία.

Κελτοί. Κελτώ, βρετάνου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα ἡρακλέους παρεκάλει αὐτὸν αὐτῇ μιγῆναι. καὶ τοῦτο πράξας ἡρακλῆς, ἀπέλιπε τὸ τόξον αὐτῇ εἰπών. ἐὰν ἄρρενα γεννηθῇ, βασιλέα αὐτὸν γενέσθαι ἐκεῖνον τὸν δυνάμενον τεῖναι τὸ τόξον. καὶ ἐγεννήθη παῖς κέλτος, ἀφ' οὗ κελτοὶ τὸ ἔθνος.

Κελτική ἀπὸ τοῦ κέλτου υἱοῦ ἡρακλέους καὶ στεροπῆς τῆς ἀτλαντος θυγατρός.

Κελύφη, τὰ καλύμματα. ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. καὶ κάλυξ, ἡ καλύπτουσα τὰ ῥόδα.

Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ.

Κέλωρ, σημαίνει τὴν φωνήν, παρὰ τὸ κέλω τὸ προστάσσω. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ. ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου, τοὺς ταχεῖς ῥωμαῖοι καὶ ὀξεῖς, κέλερας λέγουσι.

Κεμάς. ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί. ἰλιάδος κ. τουτέστι, νεογνὸν ἔλαφον ἢ δορκάδα. παρὰ τὸ κεμὰς ἥντε κύνες ἐφόβησαν ὀρεσκῷοι. κεμάς ἐστιν ἡ ἐκ νεβροῦ μεταβαλοῦσα ἔλαφος. κοιμὰς τις οὖσα. ἢ κινουμένη ἔλαφος. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπὶ κοιμωμένην τῷ σπηλαίῳ. νεβρὸν δὲ τὴν μείζονα, ἢ τὴν βορὰν νεμομένην. καὶ ἀχηνέα, παρὰ τὸ χεῖν καὶ λυπεῖσθαι περὶ τὰ ἴδια τέκνα, ἀλλ' ἢ ποδώκη μένειν ὀξεῖαν τὴν αἰσθησιν ἀλλ' μικρὰ ὄντα.

Κενός. οἱ μὲν παρὰ τὸ σκηνῶ, σκηνός. σκενός καὶ κενός. ἐν ᾧ ἐστι τὸ σκηνῶσαι καὶ βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ καίω καινός καὶ κενός. ὁ κεκαυμένος καὶ ἄπορος ὤν. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα κοῦφα καὶ ἐλαφρά εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινός καὶ κενός. τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενὰ, εὐκίνητα, καὶ εὐβάστακτα. ἢ παρὰ τὸ χωρῶ. χωρός, καὶ κενός. ὁ χωρῆσαι δυνάμενος διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χέω χενός καὶ κενός. ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενός. ὁ κατεξεσμένος καὶ κενός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κεινεός. σημαίνει γὰρ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ σημαίνει τὸ μάταιον καὶ κοῦφον. καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον. ὅθεν καὶ ἐγκαίνιον. σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενεός. ποιοῦ εἴδους, πλεονασμοῦ ἐπέκτασις. καὶ ἔστιν ἐπέκτασις. συλλαβῆς πλεονασμός κατὰ τὸ μέσον τὸ οἰκεῖον τόνον φυλάττων. οἷον ἀδελφός ἀδελφειός.

Κενεών, ὁ κατὰ τὸν λαγόνα τόπος, ἡ λαπάρα. παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀστέων. καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται διὰ τὸ λελάφθαι ὅ ἐστι κεκενῶσθαι τὸν τόπον, πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν. λαπάξαι γὰρ τὸ κενῶσαι.

Κενεμβατῶ, τὸ κενὰ ἐπιβαίνω.

Κενθίππη, τόπος ἄργους. διὰ τὸ πρῶτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν πήγασον ἵππον βελλεροφόντης.

Κένσαι. προστακτικὸν μέσου ἀορίστου. ἀπὸ τοῦ κέντω κένσαι. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ κεντῶ κεντῆσαι. ἢ συγκοπῇ, κένσαι. ἐκέντησα. κεντῆσαι. καὶ κένσαι συγκοπῇ.

Κέντρον, παρὰ τὸ κέντω πλεονασμῷ τοῦ ρ κέντρον, καὶ κέντριον.

Κεντρηνεκέας. Κεντρηνεκέας ἔχων ἵππους. τοῖς κέντροις ὅ ἐστι ταῖς μάστιξιν ἐλαυνόντας. παρὰ τὸ συνεχῶς καὶ διηνεκῶς κεντρῶνες, κυρίως λέγονται, τὰ ἐχέδια κεντρίζεσθαι· φορῶν χρειῶν συνερραμμένα εἰς ἕν. οἷς ὁμοίων ταύπως ὁμηροκέντρα.

Κεντρότυπον. τὴν μαστιγίαν, ἀπὸ τοῦ τύπτειν.

Κένται. ἔστι διαλέκτου. ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῶν φίλτατον φίντατον, καὶ βέλτα, βέντα. οὕτω κέλται κένται.

Κένταυρος, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κενταύρων γένος. ὃς οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἰξίονα κεντεῖν τὰς αὔρας. φασὶ γὰρ αὐτὸν τῆς ἥρας ἐρασθέντα συγγενέσθαι αὐτῇ ὁμοιωθείσῃ νεφέλῃ. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ κένταυρος. μέχρι μὲν ὀμφαλοῦ τὸ τοῦ πατρὸς ὁμοίως ἔχων. τὰ δὲ κάτω, ἀγρίου. διὰ τὸ τὰς νεφέλας τοῖς ἀγρίοις ὁμοίας εἶναι. ζήτει τὴν ἱστορίαν πλατύτερον ἐν ὀδυσσείας, λ.

Κέπφος. ἀπὸ τοῦ ὀρνέου ὅ ἐστι κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν. ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων. οἱονεὶ ὀρειβάτης. κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα ὡς φησὶ πίνδαρος ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια.

Κεραΐζειν τὸ πορθεῖν, καὶ κενοῦν, καὶ διαφθείρειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κέρασι χρωμένων ζώων. ἢ παρὰ τὴν κῆρα. τὸν θάνατον.

Κεραΐστης, τόπος μιλήτου. ἀπὸ τοῦ τὸν ἀπόλλωνα. κέρατα τῶν ἀρσένων τράγων ἀμελγομένων ὑπ' αὐτοῦ πῆξαι ἐκεῖ, ὥς καλλίμαχος.

Κεραμεύς, παρὰ τὸ κέραμος. τοῦτο παρὰ τὸ ἔραν ἔραμος, καὶ κέραμος, ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κεκάμφθαι τὴν ἔραν.

Κεραμεικός, ἀπὸ τοῦ κεραμεύς, κεραμέως, κεραμεικός. καὶ συναιρέσει, κεραμεικός. γίνονται δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομίαι ἐν κεραμεικῷ ἀθηνᾶς. ἡφαίστου. προμηθέως. ἄλλως. κεραμεικός τόπος ἀθήνησι, ὅπου συνεστέλλον οἱ ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν λαμπάδα ὑχὴν αὐχένα. πρὸς δὲ τὸν τόπον τοῦτον, πύργον τινὰ ὑπεχεῖν φασίν. ἐφ' ὃν συμβουλεύειν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα. ἀριστοφάνης.

Κεραννύς, μετοχὴ τοῦ κεράσας. ἔστι κέρας. ἐξ αὐτοῦ κερῶ, κεραννύω. ὡς πετῶ, πεταννύω. ἢ κερῶ κερύω, καὶ κεραννύω. καὶ παράγωγον, κεράννυμι. ἡ μετοχή, κεραννύς. παράκειται δὲ ἰατρικῶν(?) τὰ διὰ δύο νν στ. ζωννύω. μεν-

Κεράσαι δέ ἐστι, τὸ ἐπιχέειν οἶνον ἀπὸ ‹ γνύω(?), καὶ τὰ ὅμοια. παλαιοῦ ἔθους. πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρασιν ἀντὶ προχό-ου. οὕτω Πείσανδρος. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος θ. Οἶνον τε κεράσασα πιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐγχέασα εἰς κέρας. πρὸ γὰρ τοῦ εὑ-ρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον.

Κέραιρε, κίρνα. ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κεραίρω. ὡς μενῶ, μενεαίνω, μενεαινῶ. ἢ κέραιρε, ἐκ τοῦ κερῶ, κεραίω.

Κέρας, παρὰ τὸ κάρα. ἐπεὶ τῆς κεφαλῆς ἐστιν. ἔνθεν καὶ τὸ κεραΐζειν ἐπὶ τῶν ζώων. ἐπεὶ τοῖς κέρασι μάχονται. καὶ ὁ κεραυνός, φθαρτικὸς ὤν. ὁ διὰ τὸ αὐτὴν βλάπτων, ὅ ἐστι καίων. καὶ τὸ κεραΐζω. καὶ τὸ κέρμα τὸ κεκομμένον εἰς πολλά.

Κέρας, ἡ θρίξ. διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ βάθους ἰκμὰς ὑπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κἄπειτα τῇ τοῦ δέρματος τάσει σφιγχθεῖσα, κερατοῦται. ἢ συνεχῶς κειρομένη. λέγεται κέρας καὶ ὁ ποταμὸς ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἔστι δέ τις ποταμὸς ὕπατον κέρας ὠκεανοῖο. κέρας δὲ λέγουσι παρ' Ἰάσοσι(?) τοῖς ποταμοῖς τοῖς ἀπὸ ὠκεανοῦ καταφερομένοις. κέρας λέγεται καὶ ἡ κεφαλή. σημαίνει καὶ τὴν δόξαν. ὡς τό, Καλύψωσι κέρας χειρῶν αὐτοῦ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρας. ὃ γὰρ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι. σημαίνει καὶ τὸ κέρατα. ὡς τό, Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει. σημαίνει καὶ τὴν τρίχα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω. ὡς τό, Τοξότα λωβητὴρ κέρα ἀγλαέ, ἀντὶ τοῦ καλλωπιζόμενε τῇ τριχί, ἢ τῇ τριχώσει. κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχα ἐκάλουν. κλίνεται κέρατος κέραος καὶ κέρως. καὶ μεταπλάσθη(?) εἰς εὐθεῖαν. ὅθεν γίνεται μονόκερως μονοκέρωτος. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν,

Κεραός. Ἔλαφον κεραόν. εὔκερων. ‹ τῶν μονοκερώτων. μεγάλα κέρατα ἔχοντα. ἄρσενα. αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων, οὐ κερατοφυοῦσιν. ἐκ τοῦ κέρας κέρατος, γίνεται κεραός. καὶ ὀξύνεται ὀφεῖλον βαρύνεσθαι. ἀλλ' ὅσον ἐξηκολούθησε τῷ

Κεραξόος. Κεραξόος ἤραρε τέκτων. ‹ δαναὸς ἀλαός(?). κερατουργός. κερατογλύφος. ἀπὸ τῆς κέραος ἰωνικῆς

Κεροέις. ἀπὸ τῆς κέραος γενικῆς, ‹ γενικῆς γίνεται καὶ τὸ ξέω. κεραοέις. καὶ συγκοπῇ κεροέις. τὸ θηλυκόν, κεραόεσσα. καὶ συγκοπῇ, κερόεσσα. καὶ κράσει κεροῦσσα.

Κέρας βοός. οἱ μέν, κυρίως. οἱ δέ, τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιον προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. Ἰλιάδος ω.

Κερασβόλον, ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ Πλάτωνι. φαίνεται δὲ τῶν σπερμάτων τὰ τοιαῦτα, τῶν οὔτε ἐκφερόντων καρπόν, οὔτε πυρί, οὔθ' ὕδατι τηκομένων. τοιαῦτα γὰρ εἶναι φασὶ τὰ ὑπὸ τῶν σπειρόντων κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα τῶν βοῶν. ἀφ' ὧν καὶ τοὔνομα ἔσχε. παραλέλοιπται(?) γάρ τις τῶν αὐτῶν γεωργούντων. ὡς ἀτεράμμων ὄντων τῶν οὕτως εἰς τὴν γῆν καταπεσόντων σπερμάτων. τοὺς οὖν ὑπὸ ἀπαιδευ-σίας ἀπειθεῖς τε καὶ ἀπειθεῖς(?) τοῖς νόμοις, κερασβόλοις

Κέρδος, παρὰ τὸ χεὶρ χειρός, χέρ ‹ προσαγόρευσις. δος, καὶ κέρδος. τὸ διὰ τῶν χειρῶν διδόμενον ἐπωφέλεια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἅδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τὴν ψυχὴν εὐφραῖνον. ἢ παρὰ τὸ φρέαρ καὶ τὸ ἡδύ.

Κερδαίνειν, ἀπὸ τοῦ κέρδους, ἢ ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἰαίνειν.

Κερδώ, ἡ ἀλώπηξ. ὡς παρὰ τὸ Εἰδοθέα Εἰδώ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κερδαλέα ἡ ἀπατητική, γίνεται κερδὼ ὑπο-

Κερδαλέος, ὁ συνετός, καὶ παραλογιστικός. ‹ κοριστικῶς. τὰ γὰρ ἐγχειρίας(?), κέρδη ἐκάλουν. παρὰ τὸ ἡδύνειν τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν.

Κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα. ἢ περὶ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων. τουτέστι, κερδαίνειν φρονῶν. παρὰ τὴν φρένα καὶ τὸ κέρδος. τουτέστιν, ὁ κερδαίνειν φρονῶν. ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον. κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ κέρδους. ἔστι δὲ οὐδέτερον. τὸ ἀρσενικόν, κερδίων. μέχρι τούτου οὐκ ἔχει. τὸ δὲ οὐδέτερον, ὁμοφωνεῖ τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὦ κέρδιον. διὰ τί προπαροξύνεται. διότι τὰ συγκριτικὰ ἅπαντα προπαροξύνεται. ἐνδοξότερος. ἐπεὶ οὖν τὸ καλλίων καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τὸ τῆς τελευταίας μακρὰν οὐκ ἠδύναντο προπαροξυνθῆναι, τὸν κεχρεωστημένον τόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ, ἀνεδέξατο ἐν τῇ κλητικῇ. ὡς τὸ γλύκιον. Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ἀντὶ τοῦ συνετώτατος. κέρδιστον γὰρ τὸ συνετώτατον φασίν. οὗτος γὰρ αὐτοῦ πρόγονον αὐτοῦ πανουργότατον εἶπεν. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ φιλοκερδοῦς λαμβάνουσιν.

Κερκίς. κέρκω γὰρ τὸ προκατάρχει ῥῆμα. ὅθεν, ‹ Ἰλιάδος ζ. Γλυκεῖα μᾶτερ οὔτι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν. παρὰ τὸ κέρκω τὸ πλήττω, κερκὶς τις οὖσα. παρὰ τὸ κέρκειν ὅ ἐστιν ἠχεῖν. καὶ κατὰ ὑπερβιβασμόν, κερκίς. καὶ τὸ λέοντος ἡ οὐρὰ κέρκος. ἐκ τοῦ κέρκω, κέρκος. πληκτικὴ γάρ ἐστι. καὶ εἶδος φυτοῦ. Τῷ μοι ἀναδραμέτην ἅτε κερκίδες. καὶ ἴσως ἐκ τοῦ φυτοῦ ἐποίουν τὰς κερκίδας αἱ γυναῖκες.

Κέρκωπες, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ κύκλωπες. ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ πανούργους ἄνδρας, κέρκωπας φαμέν. ἐκλήθησαν δέ, ἢ διὰ τὸ κερδαλέον αὐτῶν καὶ πανοῦργον. ἢ ἀπὸ μητρὸς Κερκώπης. ἢ κέρκωπες λέγονται οἱ ἀπατεῶνες, ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν μεταφορᾶς. οἳ τοῖς ὄψεσι καὶ ταῖς κέρκοις σαίνοντες δάκνουσιν.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος.

Κέρνος, θηλυκῶς σκεῦός τι. [illegible], ἡ θύρα χαλκῆ. οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο.

Κέρκουρος, τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σκάφος.

Κέρσαι, κόψαι. ἐκ τοῦ κείρω, κερῶ. αἰολικῶς, κέρσω.

Κέρκυρ. πρὸς τὸ Κέρκυρ οὐκ εἴρηται. οὐ προσκεῖται ἡμῖν ἕδρα δύναται γενέσθαι. ἀλλὰ ἐν ἑρμηνείαις(?) Ἀλκμὰν φησί, Καὶ Κερκύρας ἡγεῖται. ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ. ἀλλ' οὐκ εἴρηται. οὐκ ἕδρα ἔχει τῆς ἀποκοπῆς. ἀλλὰ

κλίσεως ἐστὶ μᾶλλον ὁ μεταπλασμός, εἴπερ εὐθεῖα κέρκυς ὁ μὴ εἴρηται. ὡς παρὰ τὸ ψίθυρ, μάρτυρ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἴλλυρ. ἀλλὰ τὸ ἰλλύρας μεταπέπλασται κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτῶσιν. ὥστε ταῦτα μεταπλασμός. τοὺς ἰλλυρίους καὶ κερκυραίους. οὐ γὰρ εἴρηται οὔτε ἡ εὐθεῖα, οὔτε ἡ γενική, οὔτε ἡ δοτική, ἀλλὰ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν πτῶσιν μεταπέπλασται. εἴρηται δὲ ψίθυρ καὶ μάρτυρ, ἀφ' ὧν ἡ κλίσις. οὕτως ἡρωδιανός.

Κέρτομος, ὁ χλευαστής. ὁ τὸ κέαρ τέμνων τῶν ἀκουόντων, διὰ τὸ παραλογιστικὸν τῶν λόγων. καὶ κερτόμιον τὸ παραλογιστικόν. ὁ τὴν ψυχὴν χλευάζων λόγοις τοιούτοις. καὶ κερτομίοις ἔπεσιν, ἐρεθιστικοῖς, προξενητικοῖς.

Κερτομέων, ἐρεθίζων, χλευάζων. κερτομίοις, χλευαστικοῖς. σχῆμα παρασύνθετον. ἐπεκερτόμει, ἐπεχλεύαζεν. ἔσκωπτον. ἠρέθιζεν.

Κερκώπων, δολίων, πανούργων. ἢ ἔθνος πιθήκων. καθὰ παρὰ τὴν κέρκω ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀπατᾷ. τί δὲ κάκιστε περὶ τὸ μένη, ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκω τῶν λόγων.

Κερίνους, τὰ τμήματα καὶ τεμάχη τῶν ἰχθύων.

Κεστός, ἔνδυμα ἀφροδίτης. κατὰ χρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν φανταστικὸν ἔνδυμα. ἰλιάδος ξ. Ἡ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα. ζωστήρ ἐστιν οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ πολυκέντητος εἶναι ταῖς ῥαφαῖς. παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, γίνεται ἐκμαστικὸν ὄνομα, κασός καὶ κεστός. ὁ κεκοσμημένος καὶ διαπεποικιλμένος καὶ διακεκεντημένος. ἢ παρὰ τὸ κεντῶ βαρύτονον. ἔνθα καὶ, Κέντορες ἵπποι. ὁ μέλλων αἰολικῶς, κένσω. ὅθεν τό, Κένσαι ὁμοκλήσας. ὁ παρακείμενος, κέκενκα. ὁ παθητικός, κέκεσμαι, κέκεσται, κεστός.

Κεύθω, τὸ κρύπτω. ἐκ τοῦ κεύσω, γίνεται κευμὸς καὶ κευθμός, ὡς κνισμὸς κνιθμός. ἐκ τούτου γίνεται κευθμών. ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω, ἐκεύθανον, τὸ ἔκρυπτον.

Κεφαλή. ἤτοι παρὰ τὸ κάρφεσθαι. τὸ ξηραίνεσθαι. ὁ κατὰ ξηρὸς τόπος καὶ ὀστώδης. ξηρὰ γὰρ καὶ ὀστώδης. ἢ κατὰ ἀπολλόδωρον, καλύφη τις οὖσα παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὰ φάη. κεφάη τις οὖσα. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ. οἱ δέ, παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, καπαλὴ καὶ κεφαλή. οἱονεὶ ἡ διαπνέουσα. παρὰ τὸ πνεῖν. ὅθεν καὶ κῆπος ὁ διαπνεόμενος τόπος· διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ἀποτετμημένον τόπον πρὸς ἄνεμον, ἀνάπνευσιν καὶ κῆπον λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος ὃ σημαίνει τὸ κάλυμμα.

Κεφαλέων. ὁ κανών. οἱ αἰολεῖς διὰ τοῦ αων. οἱ δωριεῖς διὰ τοῦ εων. ὁ δὲ ζηνόδοτος γράφει τὸ λαοὶ δίφθογγον, ὡς κτητικὸν αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δέ. κανὼν δέ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ κτητικὸν ἀπὸ τῶν σωματικῶν μερῶν παραλαμβανόμενον. κατὰ τεθνηκότος θέλει παραλαμβάνεσθαι. οἷον, βόεια κεφαλή, ἡ τοῦ τεθνηκότος βοός κεφαλή. ἀνθρώπειος πούς, ὁ τοῦ τετελευτηκότος. οὐ γὰρ ἐπὶ ζῶντος εἴποι τις ἄν. διὸ καὶ μέμφονται τὸν ζηνόδοτον. ἐπειδὴ τὸ ἀργυρέων ἐκ κεφαλαίων κτητικὸν ἀνεγίνωσκεν. κτητικῇ γὰρ φωνῇ ἐχρήσατο [illegible]ίζων ἀντὶ τοῦ ἀργυρῶν. οὐκ ἔπαθε πλεονασμόν, ἀλλὰ συναίρεσιν.

Κεφαλληνία. ἀπὸ κεφάλου τινός. ὃς ἀκουσίως ἀνελὼν πρόκριν τὴν ἐρεχθέως μητέρα, ἐξέπεσε τῆς ἀττικῆς, καὶ σὺν ἀμφιτρύωνι στρατεύσας κατὰ τηλεβοῶν. ἔπειτα δὲ ἐκ λυσιπάσης ἔσχε σαμαίων καὶ κρανέων καὶ παλαίων. ἀφ' ὧν οἱ ἐν τῇ κεφαλληνίᾳ, πρόνοοι, σαμαῖοι, κράνιοι, παλεῖς προσηγορεύθησαν. οὕτως ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήμασι τῆς ὀδυσσείας.

Κεχαδότα, τὸν χωροῦντα. ἐκ τοῦ χάδω, χάσω, κέχαδα, κεχαδὼς κεχαδότος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Κεχαροίατο. χαίρω. ὁ β΄ ἀόριστος, ἔχαρον. ὁ μέσος, ἐχαρόμην. καὶ τὸ εὐκτικόν, χαροίμην. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κεχαροίμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κεχάροιντο. καὶ τὸ ἰωνικόν, κεχαροίατο. ἀντὶ τοῦ χαρείησαν. ὡς μνήσαιντο, μνησαίατο. λέγοιντο, λεγοίατο. πύθοιντο, πυθοίατο. εἰς τὸ δευοίατο.

Κεχαρηότα. οὔτε ἀπὸ τοῦ χαίρω γίνεται, ἐπειδὴ ὁ παρακείμενος κέχαρκα ἐστίν, οὔτε ἀπὸ τοῦ χαρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χαίρω, γίνεται χαρῶ. ὡς φαίνω, φανῶ. οὗ ὁ παρακείμενος κεχάρηκα. ἡ μετοχή, κεχαρηκώς. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ κ, κεχαρηότα.

Κεχολώσεται. Ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ἀντὶ τοῦ ὀργισθήσεται. ἐκ τοῦ χολῶ χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι κεχόλωσαι. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχολώσομαι. διαφέρει δὲ τοῦ μέλλοντος. ὅτι ὁ μὲν μέλλων, ἀόριστός ἐστιν. ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων, ὡρισμένον.

Κῷος. σημαίνει τὸν πολίτην τῆς κέω. κέως δὲ νῆσός ἐστιν. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ῥοδοέσσης νύμφης. ἐκ τοῦ κέω γίνεται κεῖος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῷος. κῶς, νῆσός ἐστιν. ὠνομάσθη ἀπὸ κώου, ἥτις θυγάτηρ μέροπος καὶ ἐχεμείας ἦν. ἢ κῶς τῆς κώου. τὸ δὲ παρ' ὁμήρῳ ἰλιάδος ξ. Καί μιν ἔπειτα κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας. ἀπὸ ἄλλης εὐθείας ἐστὶ τῆς κόως.

Κείρειν, τὸ κόπτειν. ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὸ κέρας. ἤγουν τὴν τρίχα.

Κείω, σημαίνει τὸ καίω. ἀκέφαλον. γὰρ τὸ ἕως ἐν τῷ, Κέδρου τ' εὐκεάτοιο. κείων, τὸ κοιμησόμενος. ἀπὸ τοῦ κέω. Ὄρσο κέων. πλεονασμῷ, κείων. κίω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ἰῶτα ἀπὸ τοῦ ἴω.

Κειμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα ὡς παρὰ τὸ θέσω μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κείσω κείσομαι μέλλοντα γίνεται κειμήλιον. ἢ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τὰ μείλιχα, δι' ὧν ἤτοι ἐκμειλισσόμεθα. ἤγουν τὰ χρήματα.

Κειρία. σημαίνει τὰ σχοινία τὰ ἐν τάφῳ δεσμά. ἡ κειρία σημαίνει τὸ σχοινίον τὸ δεσμεῦον τὴν κλίνην. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω. τουτέστι παρὰ τὸ εἰς λεπτὰ κόπτεσθαι αὐτά. ἢ παρὰ τὸ κέρας· οὗ τὴν τρίχα κερία. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κειρία. καὶ γὰρ ἐκ τῶν τριχῶν ἐποίουν τὸ παλαιόν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, εἰρία. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ.

Κεῖθι, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε αὐτοῦ τόπου. γίνεται ἐκ τοῦ ἐκεῖνος. τὸ κεῖ δίφθογγον. διὰ τί. τὰ εἰς θι λήγοντα ἐπιρρήματα, τὰ παρα-

λέγουσαν θέλει φυλάττειν τῶν εἰς θεν ἐπιῤῥημάτων.

Κεῖθεν, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γέγονε. ἢ ἀπὸ τοῦ κεῖνος, κείνοθεν, ὡς λέσβος, λεσβόθεν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, κεῖθεν.

Κεῖνος δὲ ὡς ἀπαγορεύει. ὁ μὲν ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει εἰς τὸ κεῖ, τὴν σωζομένην, καὶ εἰς τὸ νος ὀξεῖαν. καὶ εἰς τὸ ὡς βαρεῖαν. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, Κεῖνος τὸ ὅσα ἀπαγορεύει. ζητοῦσι δέ τινες ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον, τὸ κεῖνος, ἢ τὸ ἐκεῖνος. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι κατά τι μὲν ἐστὶν ἀναλογώτερον τὸ κεῖνος. κατά τι δὲ τὸ ἐκεῖνος. καθὸ μὲν ἐστι λέγειν ὅτι οὐδέποτε πρωτότυπος ἀντωνυμία ἀπαθὴς οὖσα, ὑπερβαίνει τὴν δισυλλαβίαν. οἷον, ἐγώ, αὐτός, οὗτος. τὸ κεῖνος ἐστὶν ἀναλογώτερον. πρόσκειται πρωτότυπος, διὰ τὸ νωΐτερος, σφωΐτερος. παράγωγοι γὰρ εἰσὶν αἱ ἀντωνυμίαι. ἀπαθὴς εἶπε, διὰ τὸ οὑτοσί, ἐκεινοσί. καθὸ δὲ αἱ μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι, ἀπὸ φωνήεντος θέλουσιν ἄρχεσθαι. οἷον, οὗτος. αὐτός. ὅδε. ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ ἐκεῖνος, ἵνα ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται.

Κεῖνος. οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα σχῆμα, θεματικὴ γάρ ἐστι. τὸ ε ἐν φωνήεντι πέφυκε πλεονάζειν. οἷον, ὥρων, ἑώρων. ἀφαιρεῖται δὲ ὅτε μετὰ συμφώνου ἐστίν. οἷον ἔφη, φῆ. οὕτως ἐκεῖνος, κεῖνος. ἀφαίρεσις ἄρα. καὶ πάλιν οὐδέποτε μονοπρόσωπος ἀντωνυμία ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος, αὐτός ὅδε. μήποτε ἄρα ἐκεῖνος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν κεῖνος. πρόσθεσις δὲ λέγεται τοῦ ε, ἐπειδὴ αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀπαθεῖς οὖσαι, οὐ θέλουσιν ὑπερβαίνειν τὴν δισυλλαβίαν. ἀπαθεῖς εἶπε, διὰ τὰς ἐπεκτεταμένας. αὐτοσί. οὑτοσί. ὅθεν τὸ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν. μήποτε τὸ κεῖνος ἐστὶ κυριώτερον. ὅθεν πρὸς μὲν τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν, κεῖνος. πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι, ἐκεῖνος. ὅθεν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἐπειδὴ οἱ δωριεῖς κῆνος λέγουσι διὰ τοῦ η.

Κεῖμαι. ἰστέον ὅτι τὸ κεῖμαι καὶ ἧμαι ζ ὡς μεῖον, μεῖον. ἐλέγχουσι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ω εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς μι. ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω, ἢ τὸ ο παραλήγει ὡς τὸ τύπτομαι, ἢ τὸ ω, ὡς τὸ βοῶμαι. ἢ τὸ ου, ὡς τὸ χρυσοῦμαι. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἢ τὸ ε παραλήγεται ἐν τοῖς παθητικοῖς ὡς τὸ τίθεμαι, ἢ τὸ ἄλφα συνεσταλμένον ὡς τὸ ἵσταμαι, ἢ τὸ ο, ὡς τὸ δίδομαι. ἢ δίχρονον συνεσταλμένον, ὡς τὸ ζεύγνυμαι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῶν εἰς μι. ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἧσαι καὶ κεῖσαι. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς εἰς μι λήγων, ἔχει τὸ δεύτερον εἰς σαι λῆγον, ἀπὸ τῶν εἰς μι ὤν. οἷον, τίθεμαι, τίθεσαι. οὕτως ἧμαι, ἧσαι. κεῖμαι, κεῖσαι. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ οὕτως. ἔστιν ἕω τὸ κάθημαι, καὶ κέω βαρύτονα. καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἑῶ καὶ κεῶ περισπώμενα, ὡς κίω, κιῶ. ἕλκω, ἑλκῶ. ἕρπω, ἑρπῶ. εἶτα κατὰ παραγωγὴν τῶν εἰς μι, γίνεται ἕημι καὶ κέημι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἕεμαι καὶ κέεμαι. καὶ κράσει τῶν δύο εε, τῶν μὲν εἰς η, τῶν δὲ εἰς ει δίφθογγον, ἧμαι καὶ κεῖμαι. ζήτει εἰς τὸ ἧσται.

Κήδω, τὸ φροντίζω. παρὰ τὸ κήδω τὸ ἀκιῶμαι, γίνεται ἐκ τοῦ παρεπομένου. τοῖς γὰρ φροντίζουσι, παρέπεται τὸ ἀνιᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. κατεσθίουσι γὰρ τρόπον τινὰ ἑαυτοὺς οἱ μεριμνῶντες. ὅθεν καὶ μελεδώνη, ἡ φροντίς. παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. τὸ δὲ κήδω τὸ λυποῦμαι, οὐ χεῖρον ἐτυμολογοῦμεν. ὡς οἶμαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ καίεσθαι εἴρηται. καίω γὰρ κήδω. τοῖς γὰρ λυπουμένοις παρέπεται ἡ ἔκκαυσις. Καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ, ἀντὶ τοῦ λυπουμένη. Κήδετο γὰρ δαναῶν, ἀντὶ τοῦ ἐφρόντιζεν. ἀρίσταρχος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠνιᾶτο. καὶ ἔστι μὲν διὰ τῆς περί. ἵν' ἠνιᾶτο γὰρ περὶ δαναῶν. Σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα. Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδει. ἀντὶ τοῦ λυπεῖν καὶ βλάπτειν.

Κατακεῖσθαι. διὰ τὸ πάντων τῶν ἀπαρεμφάτων τὸν τόνον φυλασσόντων, καταφιλεῖται, καταφιλεῖσθαι, τὸ κατάκειται οὐκ ἔτι ἐν τῷ κατάκεισθαι. λέγεται ὅτι καθόλου πάντων τῶν τοῦ ὁριστικοῦ παθητικῶν ἀπαρεμφάτων ἐνεστώτων καὶ παρατατικοῦ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, εἰ μήπου μακρᾷ φύσει παραλήγεται. ποιεῖσθαι. οὕτω καὶ περίκεισθαι.

Κήδεα, λύπας. εἴρηται ἐκ τοῦ κήδω. παρὰ τὸ ἀνιᾶσθαι καὶ οἱονεὶ καίεσθαι.

Κήδαρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ κήδω τὸ κοιμῶμαι.

Κήδω, σημαίνει τὸ θάπτω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωννύω. οὗ ὁ μέλλων, χώσω. καὶ μετάγεται ὁ μέλλων, εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται κήδω κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ καὶ τοῦ σίγμα εἰς δ. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον κηδεύω. ἢ ἐκ τοῦ κήδω τὸ φροντίζω. καὶ ὡς φωλεύω, φωλεός. οὕτω κηδεύω, κηδεός. ἔστι γὰρ κηδεὸς ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος καὶ κηδεύσεως. τουτέστι ταφῆς.

Κηδεσταὶ λέγονται ὅ, τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. κῆδος γάρ ἐστιν ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια. ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνίσταται. γέγονε δὲ παρὰ τὸ κήδω τὸ φροντίζω. ἐκ δὲ τοῦ κῆδος, κηδεστής. ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν συγγενής. τουτέστιν ὅ, τε πατὴρ τῆς γεγαμημένης, καὶ αὐτὸς ὁ γαμῶν. ἐκ προνοίας γὰρ καὶ φροντίδος, οἱ ἀμφότεροι συνίστανται. τὸ δὲ κηδέστης τὸ κύριον ὄνομα, βαρύνεται. ὡς θύος, θυέστης. ὄρος, ὀρέστης. τὸ δὲ κηδεστὴς, ὀξύνεται ὡς προσηγορικόν.

Κήδιστοι, οἰκειότατοι. φροντιστικώτατοι. Καὶ ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε. ἀντὶ τοῦ ὁ φροντιζόμενος. ὡς παρὰ τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλιστος, οὕτω παρὰ τὸ κῆδος κηδίων κήδιστος.

Κηκὰς ἡ λοιδορία. ἐκ τοῦ κακός. κηκάς ἐστιν ἡ κακόλογος λοιδορία. ὅθεν καὶ κηκασμὸς ἡ λοιδορία. λυκόφρων. Βρίξουσι κηκασμοῖσιν ἠκριωμένοι. ἤγουν ταῖς λοιδορίαις καὶ χλευασίαις τεταχημένοι. καὶ καλλίμαχος. Κηκάδι σὺν γλώσσῃ. καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ, Οὕτως ἐκδέχου, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει. ἦν λοιδορεως καὶ μεθ' ὕβρεως. οἱ δὲ, κηκάς τὴν με-

λανίαν λέγουσιν. ὅθεν ἐρεμαῖοι τὸν τυφλὸν, κίνον λέγουσιν. ἔστι καὶ κηκὰς ἀλώπηξ. κακωτικός, κακοῦργος, καὶ πονηρά. ὡς νίκανδρος. Ἔνθα ποτὲ πρηνό τε βόθυνα ἐτρίνατο κηκὰς ἀλώπηξ.

Κηκίει. τὸ ἐξέρχεσθαι καὶ καταλείβεσθαι, ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. ὡς τὸ, Μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα. ἐκ τοῦ ἀνέκαθεν.

Κῆλα, τὰ βέλη. ὅτε δὲ σημεῖα. παρὰ τὸ καίω. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. οὗ ὁ μέλλων, ἥσω. ἀντὶ τοῦ ἀφήσω, πέμψω, γίνεται ἧλον καὶ κῆλον. κυρίως δὲ τὸν κεραυνὸν καὶ τὸν πρηστῆρα σημαίνει ἡ λέξις. καὶ βέλη θεῖα, τουτέστιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα δηλοῦντα τὸ καύσω. ὅθεν καὶ Πυρικήλεω, τουτέστι καυστικοῦ, πλεονασμῷ τοῦ ε. καὶ τὸ κηλίς. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὡς τὸ, Αὖα πάλαι περίκηλα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. τουτέστι τὰ πάνυ κεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου, καὶ ξηρά.

Κηληθμός, ἡ μετὰ ἡδονῆς ἡσυχία. ὡς τὸ, Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα. ὀδυσσεία. κυρίως ἡ διὰ τῆς ἀκοῆς ἡδονή. καὶ τέρψις καὶ θέλξις. οἷον, κηλησθμός. καὶ συγκοπῇ. ἢ χαληθυμός τις ὤν. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, κηληθμός. γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω, χαλῶ, καὶ κηλῶ. οἱονεὶ τέρπω καὶ χαλῶ. καὶ κηλοῦμαι, ὅ τέρπομαι. οἱ γὰρ τερπόμενοι, διακεχυμένοι καὶ ἐφηπλωμένοι γίνονται. καὶ κατεκήλησεν, ἀντὶ τοῦ κατέτερψε καὶ κατέθελξεν, ἢ κατεύφρανεν. οἱ δὲ, οὐκ οἶδ' ὅθεν τοῦ κλᾶσθαι ἐτυμολογοῦσι.

Κήλη, τὸ πάθος. παρὰ τὸ κᾶλον, ὅ ἐστι ξύλινον καὶ σκληρόν. ἀφ' οὗ παρώνυμον κήλη. ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς ὄγκον ἐπιδιδόμενα, μείζονα τοῦ συνήθους γίνεται. ἀφ' οὗ καὶ σκληρά.

Κῆλον. κῆλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος. παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον. ἀφ' οὗ καὶ καλοπόδιον, ὁ ξύλινος πούς. ἐξ οὗ μετὰ τοῦ νεύειν, γίνεται καλώνειον καὶ κηλώνειον. τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. ὁ ξύλινος ἀντλητήρ. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον γεράνιον. κηλώνιον δὲ ἀπὸ τοῦ ἵππου. κήλων γὰρ λέγεται ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, δηλοῦν τὸ καύσω.

Κικίς. βάμμα τι, ὁ καρπὸς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφὴν κηλίδων.

Κηλίς, ῥύπος. μίασμα. μόλυσμα. ἔνθεν καὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς ἐχούσης σημεῖον καὶ μολυσμὸν αὐτήν. κῆλα δὲ τὰ σημεῖα. οἷον, δῆλα. τροπῇ τοῦ δ εἰς κ. καὶ ἐφ' ὕβρεως λέγεται, Οὗτος κηλῖδας ἔχει. ἤγουν, μολύσματα. οὐ καθαρός ἐστι.

Κημός, παρὰ τὸ κάμπτω κάμμος καὶ κημός. τῆς θέσει μακρᾶς γὰρ πεσούσης εἰς φύσει μακράν. ἔστι δὲ καὶ πλέγμα ἐκ σχοινίων.

Κῆπος, ὁ ἀποτετμημένος τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν, καὶ καταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω, κάπος καὶ κῆπος. καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐκτάσει. ἐκ δὲ τοῦ κῆπος καὶ τὸ ὁρῶ τὸ φυλάττω, γίνεται κηπουρός, ὡς οἰκουρός.

Κῆρ, περισπωμένως σημαίνει τὴν ψυχήν. γένους οὐδετέρου. γίνεται παρὰ τὸ κέαρ, ὃ δηλοῖ αὐτὴν τὴν ψυχήν. τὸ δὲ παρὰ τὸ κεκρᾶσθαι ἐκ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἐπίσης ἔχοντος. κῆρ δὲ, ἀπὸ τοῦ δίκην κηροῦ ἁρμόττεσθαι τὰ μαθήματα. ἢ παρὰ τὸ καιρίαν δέχεσθαι τὴν πληγήν. ἢ παρὰ τὸ καίω. καὶ οὗ μετέχει, τὸ γὰρ ἔμψυχον καὶ θερμὸν φασὶν εἶναι τὴν ψυχήν. παρὰ τὴν καῦσιν. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ καίω, κέαρ. καὶ κατὰ συναίρεσιν, κῆρ. κέκραται δὲ ἐκ τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ ἔαρ, ὅ ἐστι πνεῦμα. ἐκ τοῦ κῆρ κηρὸς κηρόθεν. καὶ κηρόθι ἐπίρρημα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κήρ. ὀξυτόνως, γένους θηλυκοῦ. σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κήω, κέκηκα. καυστικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀφανιστική. ἢ τὴν κακίαν ἐπιφέρουσα. καὶ ἐν ᾅδου ποταμοί, πυριφλεγέθων, καὶ ἀχέρων. ἐκ τοῦ ἔκηκα. τοὺς γὰρ ἀποθνήσκοντας, ἔκαιον οἱ παλαιοί. κηροῦν, ὁ θάνατος. καὶ κηραμύντης, ὁ ἡρακλῆς. ὁ τὰς κῆρας διώκων. ἀλεξίκακος γάρ. παλαίμων δὲ αὐτός, διὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ διΐ. πευκεὺς δὲ, ἐν ἀβδήροις τιμᾶται.

Κηρεσιφορήτους, τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠγμένους. μοιροφορήτους. οἷς αἱ μοῖραι ἀποίσουσι.

Κηρουλκός, ἡ ἕλκουσα εἰς κῆρα, ὅ ἐστιν εἰς θάνατον. ἀφ' οὗ θανατηφόρος.

Κῆρυξ. ἀπὸ τοῦ κηρύσσω κηρύξω, γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ω. τοῦτο παρὰ τὸ γῆρυς ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γηρύσσω καὶ κηρύσσω. παρὰ τὸ γέρας, γῆρυς, ὃ τὴν ἐντίμων λέγεται. κυρίως πρὸς κτῆσιν ψαλμῳδία. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πτερὸν γίνεται πτερῶ πτερύσσω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρύσσω καὶ ἠρύσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. κλίνεται κήρυκος, ὡς πέρδικος. τὸ υ, μακρόν. ἡ γὰρ ὀφειλομένη ἐν τῇ εὐθείᾳ μακρά, μετῆλθεν ἐν τῇ γενικῇ. ὤφειλε δὲ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχειν μακρὸν τὸ υ. ὁμοίως. οὐδέποτε πρὸ τῶν διπλῶν εὑρίσκεται δίχρονον ἐκτεταμένον. ἀλλὰ μονοσίχου συνεστάλη. ἐν τῷ κήρυκι ἢ πέρδιξ. εἰσί τινα ἀπὸ τῶν εἰς ξ διπλοῦν λήγοντα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενα. ὡς κυκλώπειον τὸ τοῦ κύκλωπος. φοινίκειον, τὸ τοῦ φοίνικος. οὕτω καὶ κηρύκειον. Ἱστέον ὅτι ἔστι καὶ κηρύκιον διὰ τοῦ ι. ὅπερ σημαίνει μόνως τῆς ῥάβδου λέγεται τοῦ ἑρμοῦ.

Κηρύκειον, ἔστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κτητικὸν σημαῖνον τὸ τοῦ κήρυκος, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον. ἔστι καὶ ὄνομα λόφου τῆς ἐφέσου, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ ἡρακλῆς κατὰ βούλησιν τῶν θεῶν καὶ ἐκήρυξε τὴν γέννησιν τῆς ἀρτέμιδος. διὰ τοῦτο. ἔστι δὲ κηρύκειον σημαῖνον τὸ κηρύξειν. ἔστι δὲ πληθυντικῶς, τὰ κηρύκεια, ὅ ἐστι τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον τῷ κήρυκι. ὅπερ λέγεται ἐν τῇ συνηθείᾳ, μήνυτρα. τὸ κηρύκιον, ῥάβδος ἐστὶ μετρίου μήκους, ἄνω πρὸς τῇ ἀρχῇ ὄφεις ἐσχηματισμένους ἀντεμβαλλομένους ἀλλήλοις εἰς τύπον τοῦ φ στοιχείου. ταύτην οἱ κήρυκες φέροντες, ᾤδευον τῆς ἀσφαλοῦς χάριν.

Κηρυβίων. καθαρμάτων δὲ τὸ ὄνομα. κηρύβια γὰρ κυρίως τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων. Κρατῖνος, Δασὺν ἔχων τὸν πρωκτὸν ἅτε κηρύβι' ἐσθίων. ἡ μέντοι ἄρα παρεκτικὴ σύνδεσμος ἐστὶν ἕνεκα ἐμφάσεως. καὶ ὑγιῶς ὀξύνεται. ὡς ἄπειρος, ἀπείρων, καὶ ἄναιμος, ἀναίμων, οὕτω καὶ ἄπυγος, ἀπύγων καὶ ἀπύγονος. καὶ οὐ συστέλλεται ἐν τῷ

Κηφηΐδα γαῖαν. Νίκανδρος, ἀπὸ Κηφέως τοῦ βασιλέως φοινίκης. τὴν αἰθιοπίαν.

Κηφισός, ποταμός ἐστι παρακείμενος τῇ λίμνῃ. ἀφ' οὗ λίμνη ἐκλήθη κηφισίς.

Κηφῆνες. ἐκ τοῦ κωφός, κωφὴν καὶ κηφήν.

Κηρός. παρὰ τὸ καίω, καύσω, ἔκαυσα. ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔκηα. ἐξ αὐτοῦ καρὸς καὶ κηρός, ὁ καιόμενος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κηροῦσθαι ῥᾳδίως. ἢ ὅτι καιόμενος ῥεῖ.

Κῆχος, βοὴ ἔρημα. ἀντὶ τοῦ πῆχυς. τὸ κῆ, ἡ δωρικῶς. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς κ. πῆχος γὰρ ἰωνικῶς. ἀπὸ τοῦ πῆ ὃ σημαίνει τὸ ποῦ. ὡς τὸ, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη. ἐκ τοῦ πῆ δὲ τοῦ ἄγχι, γίνεται πῆχος καὶ κῆχος. ζήτει εἰς τὸ πάπανον.

Κηώεις. ἐκ τοῦ κέω τὸ κοιμῶμαι, κεώεις. καὶ κατὰ τροπήν, κηώεις. ἐπὶ τοῦ θαλάμου. ὁ πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ηὐτρεπισμένος καὶ εἰργασμένος οἶκος. καὶ ὁ ποιητής. Ὀρσο κεων ὡξέλυε. ἀντὶ τοῦ κοιμᾶσθαι τεθειμένης. σημαίνει καὶ τὸν τεθυμιαμένον. ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι.

Κηώδης, ὅτε θυμιαμένος παρὰ τὸ καίω.

Κητώεις, παρὰ τὸ κῆτος. τοῦτο παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι. ἢ παρὰ τὸ χῶ χήσω τὸ χωρῶ, χῆτος καὶ κῆτος.

Κιανίς. Ἀφίκοντο κιανίδος ἤθεα γαίης. Κίος πόλις μυσίας. ἀπὸ Κίου τοῦ κτισαμένου τῶν μιλησίων τῆς ἀποικίας. τὸ ἐθνικόν, κιανός. Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περὶ ὕλαν ἐρέουσι κιανοί. κατῴκισαν δὲ αὐτὴν μυσοί. εἶτα κᾶρες. καὶ εἶτα μιλήσιοι. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ὁμωνύμως τῆς μυσίας παραρρέων τῇ γῇ. ἡ δὲ Κίος, ἔστι πόλις, ἡ νῦν προυσιὰς ἢ προῦσα.

Κίβδηλον. ἀπὸ ἱστορίας. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι τῷ πρὸς τοὺς χίους μίσει φερόμενοι, ἐν τοῖς ἀδοκίμοις ἑαυτῶν ὀνόμασι τὴν τοῦ χ τύπωσιν ἐγχαράττοντες, ἃ περ ἐπίτιμον δολιευόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον.

Κιβωτός, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. ὤφειλε διὰ διφθόγγου, ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει. καὶ λέγει ὁ ὧρος ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν.

Κιβδηλίς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρεία.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν ἢ πήραν. Καλλίμαχος. Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα τὰ ἐμὰ κίβισις. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν βόσιν. ἢ παρὰ τὸ κίειν τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν, ἢ εἰς τὸ κίειν καὶ ἰέναι νόστιν ἔχουσα τουτέστι τροφήν. καὶ Ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε θαῦμα ἰδέσθαι. ἐβάσταζεν ἐν δεκτικῷ τινὶ ἀγγείῳ τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος ὁ περσεύς.

Κιγκλίς, ἡ καὶ κιγκλοθυρίς. θύρα δικτυωτή. μάλιστα δὲ αἱ τῶν δικαστηρίων τοιαῦται ἦσαν. ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. συνεχῶς γὰρ εἰσήεσαν καὶ ἐξῄεσαν. γέγονεν οὖν παρὰ τὸ κλείω. ἢ κυκλίς τις. παρὰ τοὺς κύκλους τοὺς ἀποτελουμένους κλειομένης αὐτῆς. καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι. παρὰ τὸ ἀπὸ κοινοῦ κιγκλίδα. καὶ κιγκλίζειν, τὸ περάζειν. καὶ κίγκλος, ὀρνιθάριον. ἢ κιγκλίς, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα. ἣν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἔνιοι σεισοπυγίδα καλοῦσιν. εἴρηται διὰ τὸ συνεχῶς τὰ οὐραῖα πτερὰ ἐν τῷ αὐτὸ κινεῖν. ἢ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγήν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν. σεισοφίκης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρις. Τὴν κίδαριν ἀνεδήσατο. ἐκ τριχῶν ὕφασμα καμελαύκιον, ἢ περίθεμα κεφαλῆς. πῖλος βασιλικός.

Κιδαλία. οἷον, Κιδαλίας κρομμύδας. ἐπλανήθην ἐκ περιάνδρου. Χεῖρα κιδαλίας. εἰς τὴν χεῖρα ἀντιπατικήν, μὴ ποιήσης ἐκθλίψαι. κιδαλία γὰρ ἐστίν.

Κίθαρις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα. ἡ κιθαρῳδία.

Κίθαρις, κιθάρα. παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥᾳδίως. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα τοὺς ἀκούοντας. ἢ παρὰ τὸ κινεῖν τοὺς

Κίθαρος. κατὰ ὁμοιότητα τῶν ὀστῶν πρὸς θυρεούς. τὰς χορδάς. ὁ δὲ δοῦρις, ἀπὸ τοῦ κιθαιρῶνος φησίν. ὅτι ἀμφίων ἐκεῖ στε ἐμουσίκευε τὸ. ὅτι τὸ κιθαρῶν ὀξύνεται ποιητὴν ἔχειν ἔννοιαν. ὁμοίως καὶ μαραθῶν. καὶ τὸ ὀργανθῶν. τὸ μὲν ἐπωδῶν περισπώμενον διαφέρει. ἱπποθόων γάρ. τὸ κολοφῶν καὶ κατηφῶν, ὀξύνεται ὡς θηλυκά. σεσημείωται.

Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς τὸ ἀδελφὸν τὰ ἀλκί. ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύν. τροπῇ τοῦ υ εἰς ι διὰ τὰ. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, γίνεται κίκυς. ὁ γὰρ ἰσχυρῶς, ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.

Κίκονες, ἔθνος ἀπὸ Κίκονος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ῥοδόπης.

Κικλήσκω. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ καλῶ, γίνεται κλήσκω. καὶ κατὰ διπλασιασμόν, κικλήσκω. ὡς βρώσκω, πιβρώσκω.

Κιλίκιοι τράγοι, λέγονται οἱ δασεῖς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα, κιλίκια λέγονται.

Κιμμερίους. φησὶν ἡρακλείδης ὁ ποντικός, ὑπὸ κάτω τοῦ πόντου εἶναι. γράφεται καὶ κερβερίων. καὶ ἔοικε καὶ σοφοκλῆς περιπεπτωκέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ. ὁμοίως καὶ ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. οἷον, Ἢ κερβερίους λέγω. κράτης δὲ ὁ ζευγματίτης, χειμερίους γράφει. ἀεὶ γὰρ οὗτοι ἐν χειμῶνί εἰσιν. ἔνιοι δὲ κεμμερίους. κέμμερον γὰρ λέγουσι τὴν ὁμίχλην. καὶ σκυθικὸν ἔθνος κιμμέριοι.

Κινδ. ἔστιν ἰν καὶ ἴς, δι' καταλήκτου ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν. ἐξ οὗ γίνεται ῥῆμα ἰνῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κινῶ. σεσημείωται τὸ κίω κινῶ, καὶ κίω κινῶ. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ κινῶ κινήσω, γίνεται κίνησις καὶ κινησίας. ὡς παρὰ τὸ σώσω, σωσίας.

Κινώπετα, τὰ ἑρπετὰ θηρία οἱονεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐστι τῇ γῇ. κινώπιδα τινὰ ὄντα.

Κινάμωμον· ἡ πρόθεσις ἐν γίτῃ λέγεται οὕτως. Ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεα φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν κινάμωμον.

Κίναιδος, παρὰ τοῦ θηρίου, παρὰ τὸ ἀεὶ δεῖν κινεῖσθαι. πολυκίνητα γὰρ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι περὶ τῶν πολυκινήτων. εἴρηται δὲ παρὰ Μιλησίῳ. Οἱ δὲ κατασποθῆναι ὑπὸ τοῦ κινάδεος. καὶ τῷ κινάδει Σοφοκλῆς· Καὶ ὑπεστρέψατο πάνδημε, καὶ συνέμιξε τῷ κινάδει. τὸ δὲ οὕτως ἐρεῖ καὶ τὴν ψυχὴν τὴν ὡς ἂν καὶ αὐτὴ ἄνθρωπος ἔχουσα ἐξ ἀνθρώπων πέπονθεν. εἴρηται παρὰ τὸ κίναδος τοῦτο ὅπερ τοὺς Σικελιώτας περὶ τῶν κακούργων φθέγγεσθαι κατ' ἀδικίαν.

Κίναιδος, ὀκνηρὸς αἰδοῦς, ὡς Διονύσιος. ἢ ἀσελγὴς παρὰ

Κινύμενος, κινούμενος. περὶ παραξινόε· τὸ κινεῖν· μένω. ἀπὸ τοῦ κινῶ κινύω κίνυμι.

Κινυρή, ὀδυρτική, θρηνητική. κυρίως δὲ κινύρεσθαι, περὶ βοὸς εἴρηται. παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν. καὶ μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμεναι, μέλπουσαι, ᾄδουσαι. ἀπὸ τῆς κινύρας. καὶ κινύρετο, ἐθρήνει.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν τοῦ Ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται. καὶ γέγονεν ἔκθλιψις τοῦ ἰῶτα. καὶ κράσει τοῦ ωα, τῷ κινάκῃ. ὥσπερ ὦ ἄπολλον, ὤπολλον. ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ι, δῆλον ὅτι ἀφαίρεσίς ἐστι τοῦ α. οἷον, ἀστεροπή, στεροπή. ἀστραπή, στραπή. οἷον, Σὺν τῇδε τῇ στραπῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις, ἔχει τὸ ι καὶ δῆλον ὅτι στραπή.

Κίνδαψος, εἶδος ὀργάνου. λέγεται δὲ καὶ ὁ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν. οἱ κινδαψοί. ἔοικεν οὖν ἀπὸ τοῦ ἔθνους ὠνο-

Κίνδυνος, κινδυνώδης τις ὤν. παρὰ τὸ κινεῖν ... μάθη. εἰς ὀδύνην, ἢ εἰς δέος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς υν λήγοντα, προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. οἷον, φόρκυν, φόρκυνος. ἢ τὸ φόρκυν αἰτιατική, οἷον, Φόρκυν θ' ἱππόθοόν τε, ἀπὸ τοῦ φόρκυς, φόρκυος ... τὸν φόρκυν. ὡς βότρυος, τὸν βότρυν. κίνδυν, κίνδυνος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος, τοῦ κινδύνου. ὥσπερ ὁ ψὰρ τοῦ ψαρός, καὶ ὁ ψάρος τοῦ ψάρου. ἡ κυνὸς γενική, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς κύων εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κύωνος. καὶ κατὰ συγκοπήν, κυνός.

Κιονίς, ἥτις λέγεται καὶ γαργαρεὼν παρ' Ἱπποκράτει. παρὰ τὸ γινόμενον περὶ αὐτὸν ἦχον ἐν τῷ ἀναγαργαρίζειν. οἱ δὲ, σταφυλήν. ἀπὸ τοῦ συνεχῶς καταστάζεσθαι. κιονὶς δὲ εἴρηται, ἢ παρὰ τὴν χύσιν τῶν ὑγρῶν, ἢ παρὰ τὸ κίονος ἔχειν τύπον καθ' ἑαυτὴν οὖσαν ἐπιμήκη.

Κιόκρανα, ἐκ τοῦ κιονόκρανα κατὰ συγκοπήν. ὡς ἀπὸ τοῦ κά-

Κίων, ὁ λίθος. ἀπὸ τοῦ κίειν καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος. ἢ παρὰ τὸ ἰώμενον χεῖν ... πλεονασμῷ τοῦ κ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοί, ἀρσενικῶς λέγουσιν. οἱ δὲ Ἴωνες, θηλυκῶς. οἷον Χρυσέας ὑφιστᾶσι κίονας τῷ θαλάμῳ. Πίνδαρος.

Κρανος, κράνος.

Κινάβρας, ἐστὶ κυρίως ἡ τῶν τράγων δυσωδία. λέγεται καὶ ἁπλῶς ἡ δυσωδία, ἢ καὶ ἡ πῆρα.

Κιών. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι ἔκιον, δεύτερος ἀόριστος. κιών, ἡ μετοχή. ἀντὶ τοῦ πορευθείς. ἔστι καὶ κείω τὸ κοιμῶμαι, καὶ κήω τὸ καίω διὰ τοῦ η.

Κίρκη, ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. ἢ παρὰ τὴν κερκίδα. τὰς δὲ παλαιὰς γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρκας καλοῦμεν, ἐπεὶ φαρμακὶς ἦν ἐκείνη.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδίον Σκυθίας, ἔνθα ἡ Κίρκη διέτριβε. κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ ῥιζοφόρον. Κίρκαιον τότε δὴ κικλήσκεται. τὴν δὲ Κίρκην φασὶ θυγατέρα Αἰήτου εἶναι καὶ Ἑκάτης, πρὸς δὲ ὡς ἀδελφὴν Μηδείας.

Κιῤῥίς, οἱ χοῦς. ἐπειδὴ κιῤῥός ἐστι τὴν χροιάν. Ἀπολλώνιος. κηρὶς δὲ διὰ τοῦ η ψιλοῦ. κιῤῥίς, εἶδος ἱέρακος. ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίοις κιῤῥὶς ὁ Ἄδωνις. παρὰ Λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος.

Κρίσα, πόλις τῆς Φωκίδος. ἀπὸ Κρίσου τοῦ λεγομένου κρισαῖον κόλπον. καὶ Ὅμηρος· Κρῖσάν τε ζαθέην. ὑπερθέσει, γίνεται Κίρσα. ὡς χερσόνησος, χεῤῥόνησος. Λεωκρίνης δὲ ἡγεῖται δύο εἶναι πόλεις. ἄλλην τὴν Κρῖσαν, καὶ ἄλλην τὴν Κίῤῥαν. ἀντίκειται δὲ ὑπὸ πολλῶν. οὔτε γὰρ τῶν γεωγράφων εἶπέ τις πόλεις δύο διαφόρους, ἀλλ' οὐδὲ τῶν περιηγητῶν. μόνος δὲ αὐτὸς καὶ τοῦτο δι' ἄγνοιαν καὶ ἰδιωτισμὸν τοῦ πάθους. ὅθεν ἱστορίαν δίδωσιν ἐψευσμένην. ἡ αὐτὴ οὖν Κρῖσα καὶ Κίῤῥα. περὶ

Κίσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ... παθεῖν. σαίρειν. ἢ ὅτι κισηλίς ἐστι. καὶ χρὴ μεταβάλλειν τὸ λ εἰς ρ, κίσηρις. παρὰ τὸ κὶς καὶ τὸ λὶς, ὁ ὑπὸ κιὸς λίς. λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένη. κὶς τὸ θηρίον τὸ ἐσθίον τοὺς πυροὺς καὶ κριθάς.

Κισσύβιον, τὸ ἀγροικικὸν ποτήριον. ἴσως ἀπὸ τοῦ κισσοῦ. ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια. κοινότερον δὲ, καὶ περὶ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις τίθεται. παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἷον, χύω χύσω, χυσσίβιον, καὶ κισσύβιον.

Κισσῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. σημαίνει τὸ μετὰ ἡδονῆς συλλαμβάνειν τὴν γυναῖκα. γίνεται παρὰ τὸ κίσσα. ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον λιχνότατόν ἐστι, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ τὰς ἡδονὰς καταφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σεύεσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνή, περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα ὀρέγηται ἀτόπων τινῶν. οἷον, ὄστρακος. λίθου, ἢ ἄνθρακος. ἢ ὄμφακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν φερομένων περὶ τὸν στόμαχον.

Κίριον. Φανίας ὁ Ἐρέσιος, ἔννοιαν ἡμῖν δίδωσι μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίριον ὠνόμασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίριον. Ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν. ὅρος.

Κιχάνω, ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι καὶ τῷ μετὰ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον. καὶ τῷ περισπώμενον κιχῶ. καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι. ὅθεν τό, Οὔτινα μὲν βασιλέως κιχείη. εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. τινὲς κιχοίη. γίνεται καὶ κιχῶ κιχείω. ὡς βρώσω βρωσείω. ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον, κιχάνω. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ηω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπαρακείμενα, ἃ μὲν βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται. μὴ ἔχοντα ὀνόματα εἴπερ, διὰ τὸ λείχω τὸ κατεσθίω. ὡς τό, Καὶ τὴν χοὴν ἔλειξαν. ἐξ οὗ καὶ λοιχὸς ὁ λαίμαργος. καὶ γράφεται πεζολοιχός. τὰ δὲ περισπώμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχῶ. ἐξ οὗ τό, Ἐστιχόωντο. καί, Αἰὲν ὁμοστιχάει. ἰδιχῶ, ἐξ οὗ, Διχόωσι σελήνην. σεσημείωται δύο. βληχῶ, ὅ ἐστι ποιὰ φωνὴ τῶν προβάτων. καὶ τὸ ἠχῶ, ἐξ οὗ ἤχησαν. ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις, τὸ

Κιχήλας, πλεονασμῷ τοῦ η. κίχλας γάρ. Γλίχω. οἷον Κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλῶν.

Κιχεῦ. ἐκ τοῦ χεῦ τὸ περιέχω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χιχεῦ. καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν, κιχεῦ. ἐξ οὗ, Χρηστὸς ἀνὴρ, ὁ δ' οἰκτείρων καὶ κιχεύν.

Κιχλισμός, πορνικὸς γέλως. πολὺς καὶ ἄκοσμος. διὰ δὲ τοῦ κ, κικλισμός, ἔχοντι ἀπὸ τελῶν.

Κλαγγή. Κλαγγὴ τὸ ἦχος τῶν τίσαι ὀρνίθες ὡς. ἐπιρρήματα ἐστὶ ποιότητος. γίνεται δὲ τὸ κλαγγή, ἐκ τοῦ κλάζω. πεποίηται δὲ ἡ φωνὴ ἀπὸ τῆς προκρούσεως τῶν βελῶν. κλαγγὴ δέ, ἡ βοὴ τῶν γεράνων. ἰλιάδος γ. Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει. ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ ἤχου ἰδιότητος, οἱ σοφώτατοι τῶν ποιητῶν τὰ τοιουτότροπα τῶν ὀνομάτων σχηματίζουσι.

Κλαγγηδόν. Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. ἰλιάδος β. ἀντὶ τοῦ μετὰ βοῆς. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ποιότητος. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κλαγγή. τοῦτο ἐκ τοῦ κλάζω, κλάγξω, ἔκλαγξα. ἤχησα. ἐκ τοῦ ἠχῆσαι. μιμεῖται δὲ τὴν τοῦ χαλκοῦ βοήν. ἢ ἀπὸ τοῦ κράζω κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὡς τὸ ἐρίδουπος, ἐρίγδουπος. καὶ ὤφειλεν ὁ ἐνεστὼς ἔχειν τὸ ν. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε τὸ ν πρὸ τοῦ ζ ἐν μιᾷ λέξει εὑρίσκεται. τὸ ἐνζάξαι, δύο λέξεις εἰσίν. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ πλάγχθη ὃ σημαίνει τὸ ἐπλανήθη καὶ ἀπεκρούσθη. Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός. ἀπὸ τοῦ σιδήρου ὁ σίδηρος. ἀπὸ τοῦ πλάζω, πλάζομαι, πλάχθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλάγχθη. ἀπὸ τοῦ πλάζω γίνεται καὶ οὐκ ἔχει τὸ ν. ἔστι γὰρ πλαγῶ πλαγάζω. καὶ συγκοπῇ, πλάζω. καὶ ἔχει τὸ ν. ἀλλὰ διὰ τὸν εἰρημένον κανόνα, ἀποβάλλει τὸ ν. πλάζω οὖν, ὁ μέλλων, πλάγξω. καὶ ἔχει οὕτως. ὁ δὲ ἐνεστώς, οὐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τοῦ κλάζω, ὅπερ γίνεται ἐκ τοῦ κρῶ κράζω καὶ κλάζω. ὁ μέλλων, κλάγξω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλαγγή.

Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν.

Κλῶ, σημαίνει πέντε. τὸ καλῶ, ἐξ οὗ καὶ κλῆρος. τὸ ἐπαινῶ, ἐξ οὗ καὶ κλεῖ τὸ ἐπαινεῖ. τὸ κλάνω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω κλῶ, τὸ φωνῶ, ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν, κλύω. κλῶ τὸ ἐμποδίζω, ἐξ οὗ καὶ κλοιὸν τὸ ἐμποδίζειν.

Κλαίω, διχῶς παράγωγόν ἐστιν. ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλάνω. διακλᾶται γὰρ ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν. ἢ καὶ ἡ ψυχή ἐστιν ἡ τὸ κλᾶσθαι πάσχουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλαίω τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ. εἰώθασι γὰρ οἱ ἄλλοι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. ἢ ἐκ τοῦ καλῶ κλάω κατὰ ὑπέρθεσιν. εἰώθασι γὰρ οἱ κλαίοντες, ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας. τὸ παθητικόν, κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥημάτων γενέσεως ἡ τῶν ἐνεργητικῶν ἐστι πλαγίων μετάβασις. ἀνοήτως. καὶ τὰ παθητικὰ ἄρα τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων, ὑφίσταται. ζήτει κάτω διατί τρέπεται τὸ ι εἰς υ.

Κλαυθμός. παρὰ τὸ κλαίω, κλαύσω, κλαυσμός, καὶ κλαυθμός. ἢ παρὰ τὸ κλῶ τὸ κλάνω. κλῶνται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων.

Κλέος, ἡ δόξα. παρὰ τὸ κλείω τὸ δοξάζω. Ὅμηρος. Ἐγὼ δέ σε κλείω κατὰ τ' ἀπείρονα γαῖαν. ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαδὶς τι, περιφημίσω σε ἔχω εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. ἢ παρὰ τὸ κλύειν τὸ ἀκούειν. ἡ ἐξ ἀκουομένη φήμη. ἢ παρὰ τὸ καλῶ. τὴν γὰρ δόξαν πάντες καλοῦμεν πρὸς ἑαυτούς.

Κλέα, δόξας. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκούεσθαι. Λεῖδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ἰστέον ὅτι τὸ κλέα καὶ χέα, ἀπὸ τοῦ κλέεα καὶ χέεα γέγονε κατὰ συγκοπήν. ζήτει εἰς τὸν πρῶτον κανόνα τοῦ Χοιροβοσκοῦ.

Κλεός. Πίνδαρος. οὐκ οἶδα ὅπου φησὶ κλεός. κελεός, καὶ συγκοπῇ, κλεός. ὀξύνεται δέ.

Κλεωναί, τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Νεμέαν, ὅς τις οὕτως ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐκεῖ φονευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους λέοντα. λεωναί, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ καὶ αὔξησιν, κλεωναί.

Κλεοφόντης. τὰ εἰς ης παρὰ οὐδετέρων συντιθέμενα, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν. παρὰ οὐδετέρων συντιθέμενα εἴρηται, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχει τὸ οὐδέτερον, καὶ μὴ κατὰ τὴν ἀρχήν. τὸ γὰρ κλεοφόντης κλεοφόντου, παρὰ οὐδετέρου συντίθεται. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔχει τὴν γενικὴν εἰς ους. ὅτι οὐ κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔχει τὸ οὐδέτερον. παρὰ τὸ κλέος γὰρ καὶ τὸ φόντης, ὃ σημαίνει τὸν φονεύσαντα. Διατί τρέπεται τὸ ι εἰς υ ἐν τῷ κλαύσω μέλλοντι. ἐν δὲ τῷ παίω καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐ τρέπεται. λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ κλαίω ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται κλάω, ὡς καίω κάω, καὶ αὐτὸ τὸ ἀποβαλλόμενον ι καὶ υ ἐν τῷ μέλλοντι. τὸ δὲ παίω καὶ δαίω, οὐ γέγονε πάω, καὶ δάω. καὶ εὐλόγως οὐκ ἐγένετο ὁ μέλλων παύσω καὶ δαύσω, ἀλλὰ παίσω καὶ δαίσω.

Κλέπτης, ἀπὸ τοῦ καλύπτω. καλύπτης τις ὤν. λάθρα γὰρ ὑφαιρεῖται. κλέπτω σημαίνει δύο. αὐτὸ τὸ κυρίως νοούμενον. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν, καὶ παραλογίζεσθαι. Κλέπτε νόῳ.

Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρονομικὸν, ἐν ᾧ μετροῦνται αἱ ὧραι.

Κλεύθομαι. ἐὰν μὲν ὑπὸ τὸ ἄδην κρύπτω· ἔστι κεύθομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. ἐὰν δὲ παράγωγον, κελεύθομαι κλεύθομαι.

Κλειτὸς, ἐκ τοῦ κλέος γίνεται κλέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλείω. σημαίνει τὸ δοξάζω. ἐκ τούτου γίνεται κλειτὸς καὶ κλειτοφῶν. καὶ κλειταγόρας.

Κλεισθένης, παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ σθένος κλεοσθένης. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, κλεισθένης. ὡς παρὰ διομήδην, καὶ πλέον πλεῖν.

Κλείτη, μία τῶν ἀμαζόνων. ἥτις ἐλθοῦσα εἰς ἰταλίαν ᾤκισε καὶ πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπ' αὐτῆς κλείτην ὠνόμασαν. καὶ ἐβασίλευσε τοῦ τόπου. καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς διαδεχόμεναι τὴν βασιλείαν, κλεῖται ὠνομάσθησαν. εὗρον δὲ ἐν ἀπολλωνίῳ καὶ σχόλιον, ὅτι κυζίκου γαμετὴ ἦν μέροπος θυγάτηρ περκωσίας. τοῦ γένος μάντεως. διχῶς δὲ ὁ τόνος. οἱ δὲ πλείους ὀξύνουσι. καὶ ἔστι τὴν ἀμφίδοξον.

Κλεῖν, ἀπὸ τοῦ κλεὶς κλειδὸς κλειδὶ κλεῖδα. καὶ συγκοπῇ τῆς δα, κλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ, ἢ θηλυκὴ, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὖσα, εἰς ν θέλει λήγειν, τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν, καὶ γέγονε κλεῖν.

Κλεῖθρα, ἀπὸ τοῦ κλεὶς γέγονεν, ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ κλείω δὲ οἱ ἴωνες διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν. ἐξ οὗ καὶ τὸ κληθραδία διὰ τοῦ η καὶ ι γράφεται.

Κληὶς, παρὰ τὸ κλείω κλείσω. ἀποβολῇ τοῦ ω κλεὶς. καὶ διαλύσει κλεΐς. καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ε εἰς η, κληΐς. τὸ ι μακρόν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ις ὀξύτονα θηλυκὰ ὅτε ἐκτείνουσι τὸ ι σύμφωνον ἔχουσι πρὸ αὐτοῦ, οἷον σφραγίς. βαλβίς. ὅτε δὲ καθαρὸν, συστέλλει αὐτό. οἷον βρισηίς. χρυσηίς. νηίς. σεσημείωται τὸ κληὶς καθαρὸν, καὶ ἐκτεῖνον τὸ ι. τὸ δὲ κλεὶς ἐπεὶ εἶχε καὶ βαρεῖαν καὶ διὰ διφθόγγου. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δὶς, καὶ τὸ κληὶς γίνεται δικληίς. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, καὶ συναλοιφῇ τοῦ ι, δικλίς. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ ἐγκλίς. οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. εἴρηται δὲ τὴν κατακλεῖδα, παρὰ τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα καὶ ὦμον. ὅθεν καὶ δημοσθένης φησὶ, Τὴν κλεῖν κατεαγότα.

Κληΐδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων, ἣν ποιοῦνται οἱ καθεζόμενοι. ἔνθεν καὶ ὀκλαδίαι, οἷα πτυκτοὶ δίφροι. καὶ τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὸ γόνυ. τὸ κληὶς μετὰ τοῦ πολὺ, γίνεται πολυκλεῖς. καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ γὰρ εἰς ις θηλυκὰ καὶ εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται. οἷον πόλις, ἀκρόπολις. μῆτις, πολύμητις, καὶ ἀγκυλόμητις. εἰ δὲ ὀξύνεται, εἰ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους ὦσι, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον. οἷον αἰγὶς καταιγίς. νυχὶς, παννυχίς. οἰκὶς, πεδοικίς. εἰ δὲ ἀρσενικοῦ γένους ὦσιν, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον ἐν τῇ συνθέσει παροξύνονται. οἷον ἀκτὶς χρυσάκτις ἥλιος. κνημὶς, εὐκνήμις. κληὶς πολυκλήϊς. εἰ δὲ βραχὺ αὐτὸ ἔχει, προπαροξύνεται ἐν τῇ συνθέσει. οἷον πάρις εὔπαρις, καὶ δύσπαρις. ἀσπὶς, ἔγχεσπις. σημαίνει τὸν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα καὶ φεύγειν. ἰλιάδος βῆτα. Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλῄσι κελεύω. πολυκαθέδροις, ἐξ οὗ καὶ πολυκώποις. τινὲς πολυκλῇσι προπερισπῶσιν. ὡς καὶ τὸ ἁπλοῦν, ἐπὶ κληῖσι καθῖζον. οὐκ ἔχει δὲ οὕτως ἡ ἀνάγνωσις. ἔστιν οὖν ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ βαρυτόνου λέγων οὕτως. τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ ὀξύτονα. εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει μόνον τὸ θηλυκὸν γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει. εἰ δὲ μεταληπτικὸν γένους, καὶ ἀρσενικὸν, μεθίσταται καὶ εἰς βαρύτονον τάσιν. κανόνος παραδείγματα. τοῦ μὲν προτέρου, περισκελίς. τοῦ δὲ δευτέρου, δύσελπις. ταύτῃ οὖν τὸ μὲν καταιγὶς ὀξύνεται. τὸ δὲ μελάναιγις βαρύνεται. οὕτως οὖν καὶ τὸ εὔκληϊς, καὶ πολύκληϊς βαρύνεται. τίθεται γὰρ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ λεύκασπις. καὶ γὰρ ἐπὶ ἀμαζόνος τάττεται ἄν. τὸ εὔκληϊς, καὶ τὸ εὐκνήμις, ἐπὶ τῆς ἀθηνᾶς. ἐπὶ νηὸν εὐκνήμιδος ἰτώνης.

Κλῆρος, ἐκ τοῦ καλῶ γίνεται κλῶ. κλήσω. ῥηματικὸν ὄνομα κλῆρος, ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον. ἐπειδὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κλῆροι, ἢ ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ ὁ ποιητὴς, Ος μὴν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλεν, ἰλιάδος η, ἀντὶ τοῦ ἐπιξέσας, γράμμα σημειωσάμενος. σημαίνει δὲ ψήφους τινὰς, ὅπερ καὶ λαχμὸς λέγεται. ἐν αἷς ἐσημειοῦντο, καὶ ἔγραφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ὡς τὸ, ὦ φίλοι ἤτοι κλῆρος ἐμός. καὶ, ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ ἰωνᾶν. σημαίνει καὶ τὴν ὕπαρξιν καὶ κληρονομίαν. ὡς τὸ, Παῖδες ὑπερθύμοι διὰ κλήρους ἐδάσαντο. καὶ, Κλῆρος ἀκήρατος, ὅ ἐστι τὰ κτήματα. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. λέγεται παρὰ ἀθηναίοις κλῆρος καὶ μέρος γῆς. ὅθεν καὶ κληροῦχοι, οἱ τοὺς κλήρους τὰ μέρη τῆς γῆς κατέχοντες.

Κληρονομία, ἐκ τοῦ κληρονομῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ κληρονόμος. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῆρος καὶ τοῦ νόμος. τὸ α, μακρόν. διατί. τὰ διὰ τοῦ ια προπαροξύτονα θηλυκὰ τῷ ι μόνῳ παραληγόμενα, ἐκτείνει τὸ α. οἷον ἀργία. καρδία. πρόσκειται προπαροξύτονα, τὰ γὰρ προπαροξύτονα συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. οἷον ψάλτρια. καὶ τὰ ὅμοια. πρόσκειται τῷ ι μόνῳ παραληγόμενα, τὰ γὰρ διφθόγγῳ παραληγόμενα συστέλλει τὸ α. οἷον ταχεῖα, εὐσέβεια. χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω. ταῦτα γὰρ ἐκτείνει τὸ α. οἷον, χορεύω χορεία. ἐκπορεύω ἐκπορεία.

Κλητῆρες, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Κλήζω, σημαίνει τὸ φημίζω. εἴρηται ἐκ τοῦ καλίζω.

τὸ δὲ κλαΐδιν οὐκ ἔχει τὸ ι. ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κλαΐζω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κλῶ κλήσω.

Κλήδην καλοῦντας, κηρύσσοντας. ἀπὸ τοῦ καλῶ κλῶ κλήσω κλήδην. ἐξ οὗ καὶ κληδὼν καὶ κλῆσις.

Κληδὼν, ἡ θεία φήμη. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν.

Κλῆτος, διὰ τοῦ η. σημαίνει τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. καὶ ἔστιν οὐδέτερον καὶ βαρύνεται. εἰ δὲ ὀξύνεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κεκλημένον. καὶ διὰ τοῦ ι σημαίνει δύο, μέρος τι τῆς οἰκίας τὸ καλούμενον πρόσκλιτον ἢ κατάκλιτον. ὡς τὸ, Ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. σημαίνει καὶ τὸν εὐώνυμον τόπον τὸ εὐώνυμον μέρος. ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου.

Κλειτὺς, ὁ μὲν Ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων. ἄμεινον δὲ τὰ ἀπόκλιμα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι. ἢ παρὰ τὸ κλιτὸς ὃ σημαίνει τὸ αὐτό. γίνεται κλιτύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κλειτύς.

Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλιτόριον ῥοπῇ τοῦ ὕδατος, ἐστί. ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει. ἧς ὁ γευόμενος ἀποστρέφεται τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι.

Κλῖμαξ, ἡ σκάλα. ἀπὸ τοῦ κλίνω κλίναξ καὶ κλῖμαξ. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἄμπελον γράφεται διὰ τοῦ η. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλάω κλάμαξ καὶ κλῆμαξ. κλίμα μέν ἐστι μέρος τι τοῦ κόσμου. κλῆμα δὲ εἶδος ἀμπέλου.

Κλινοπετὴς, κλινήρης. κλινήρης δὲ παραλελυμένος.

Κλίνη, ἀπὸ τοῦ κλίνω. εἰς αὐτὴν γὰρ ἐγκλίνοντες ἀναπαυόμεθα. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ. κλάσιν γὰρ λαμβάνουσι τὰ κλινόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω.

Κλισία, ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω γίνεται. ὅθεν καὶ κλισὶς ἡ περιέχουσα. καὶ κλισία. σημαίνει δὲ τὴν σκηνήν. ὡς τὸ, Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἥμενον. σημαίνει καὶ τὸν θρόνον. ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκε. σημαίνει καὶ τὴν ἔπαυλιν. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

Κλίσιον, σημαίνει τὸν τόπον ἔνθα ἵστανται τὰ ζεύγη. ὁ μὲν Τεχνικὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ι λέγει. ὅτι παρὰ τὸ κλίνω ἐστί. καὶ σημαίνει τὸ περιέχω. καὶ ἐκεῖθεν κλίσις. καὶ κλίσιον τὸ ὑποκοριστικόν. τοῦτο παρὰ μὲν Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ι καὶ προπαροξύνεται. οἷον, Περὶ δὲ κλίσιον θέεν πάντῃ. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκτείνεται τὸ ι, καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ θηρίον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ι παρώνυμα ἐν βραχείᾳ προπαροξύνεται. στόμα, στόμιον. θρόνος, θρόνιον. πτύξ πτυχός, πτύχιον. οὕτως καὶ κλίσις κλίσιον. τὰ δὲ δακτυλικὰ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον.

Κλιντῆρες, εἶδος φορείου, ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον, τὸ νῦν κλινοκαθέδριον.

Κλιμακίδες, αἱ τῶν πλοίων ἀποβάθραι.

Κλιμακίσας, ζήτει εἰς τὸ ἐκκλίμεναι.

Κλύω, σημαίνει δύο. τὸ δοξάζω, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κλέος ἡ δόξα κλέω καὶ κλύω. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥύω, καὶ χέω χύω, καὶ ξέω ξύω. σημαίνει καὶ τὸ ἀκούω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλύω. κατὰ παραγωγήν, κλῦμι, ἔκλυν, ἔκλυ, κλῦθι. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκλυθι.

Κλῦτε φίλοι. τὸ κλῦ, βραχύ. τὰ γὰρ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος βραχεῖα θέλει παραλήγεσθαι.

Κέκλυτέ μευ, ἀντὶ τοῦ ἀκούσατε. ῥῆμα ἀορίστου δευτέρου. διὸ οὐκ ἔχει μακρὸν τὸ υ. ὁ γὰρ ἐνεστὼς, βραχύ. ἔστι τῶν εἰς μι προστακτικοῦ χρόνου ἐνεστῶτος. ἀπὸ τοῦ κλύω κλῦμι κλῦθι. τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, κλῦτε. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, κέκλυτε. ἀλλ' ἴσως τις ἐρεῖ, ὅτι ταῦτα συστέλλει. τὸ δὲ κλῦθι, μακρὸν ἔχει τὸ υ. ἰστέον ὅτι πολλὰ παρὰ τῇ χρήσει ἡμῖν ὁ Ἀπολλώνιος μακροκατάληκτα, ὡς τὸ, δῶθι. Δῶθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν. ἀπὸ τοῦ δίδωθι. οὐ δεῖ νοεῖν ἄτοπον, εἰ καὶ τὸ κέκλυθι μακρὸν ἔχει τὸ υ. ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι, καὶ τὸ κέκραχθι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακειμένου εἰσί. τὰ γὰρ παρακειμένου τὰ προστακτικὰ, ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἷον τέτυφε. ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον τέτυφθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι. οὕτως εὗρον ἐν τῷ Ζηνοδότου.

Κλυτὸς, παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω γίνεται κλυτὸς ὁ ἔνδοξος. καὶ κλυτὰ, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα. καὶ Ἀΐδι κλυτοπώλῳ. ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ τῷ ἱππικῷ. τῷ ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Περσεφόνης. ἢ ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δύναται. ἢ οὗ κλυτὴ γίνεται ἡ ἐπιπώλησις. οἷον ἀκουστή. διὰ τὰς αὐτοῖς ἀποθανοῦσιν αἱ μαντείας.

Κλύμενος, ὄνομα κύριον ἥρωος. παρὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω. ἔστι καὶ ἐπίθετον Ἅιδου. τουτέστιν ὁ πάντας καλῶν πρὸς ἑαυτόν. ἢ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀκουόμενος.

Κλοιὸς, σημαίνει τὰ σίδηρα ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι. παρὰ τὸ κλείω κλοιός. καὶ κατὰ ἔκτασιν, κλωός. κλείει γὰρ τὸν περιτιθέμενον.

Κλόνιος, ὄνομα κύριον. διατί παροξύνεται, τὰ εἰς ος λήγοντα ἰσοβραχέα τῶν κυρίων παροξύνονται. οἷον σχέδιος. Χρομίος. Κλυτίος. Ὀδίος. Δολίος. Ἰυχίος. ἀντιπίπτουσι δὲ κατὰ παράδοσιν, τὸ ἥλιος. ἄγιος. ξένιος. κρόνιος. τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ μὴ ὄντα κύρια τῷ ι παραληγόμενα, προπαροξύνεται. οἷον δήλιος ὁ φανερός. δόλιος. λύδιος. πύλιος. φλόγιος.

Κλυταιμνήστρα. παρὰ τὸ κλυτὸν ὃ σημαίνει τὸ ἔνδοξον, καὶ τὸ μνῶ τὸ φροντίζω, γίνεται κλυταιμνήστρα. τουτέστιν

ἢ ξυλόξεα φρουροῦσα. τροπῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται κλυταιμνήστρα.

Κλονέοντα, ταράσσοντα. ἀπὸ τοῦ κλονῶ.

Κλοπεύειν, κολοπεύειν. ὑπερθέσει τοῦ λ.

Κλώψ, ὁ κλέπτης. ὁ λῃστής. παρὰ τὸ κλέψω μέλλοντα. γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ω κλέψ. καὶ κλόψ. καὶ κατὰ ἔκτασιν κλώψ. ὡς βλέπω βλέψω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ στραβός.

Κμέλεθρα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ, οὐδέποτε εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως. τοῦ γὰρ πολυκμήτου χωρὶς εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ, ἤγουν τὸ κμητός. καὶ τὸ κέκμηκα δηλοῖ τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα. λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς τὸν πάμφιλον ἀναγράφειν ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ, κμέλεθρα. σημαίνειν δὲ τὰς δοκούς.

Κνάμψω, ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται κνάπτω. ὡς χῶ χέπτω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα κνάφος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτὸν, ᾧ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπισύροντες κατεργάζονται. ἀλκαῖος. Μὴ μέγαν τὸν κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον.

Κναφάς, παρὰ τὸ κνάπτω. ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κνῶ τὸ ξύω. ξύουσι γὰρ τὴν τῶν ἀκνάπτων ἱματίων κροκίδα. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ γ γναφάς, παρὰ τὸ κνάπτω. ὑπερθέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς γ.

Κλισία, ἡ σκηνὴ καὶ ὁ θρόνος. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κεκοπωμένους. κέκλισαι, κλίσις, καὶ κλισία. ὡς κόνις κονία. θέσις θεσία, καὶ συνθεσία.

Κλώδωνες, οἱ μακεδόνες τὰς μαινάδας καὶ βάκχας καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας κλώζειν, ὅ ἐστι τὸ διὰ τῶν στομάτων ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν, καὶ θορυβεῖν.

Κνέφας, τὸ σκότος. παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι. κενέφας καὶ συγκοπῇ. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φάους, γίνεται νήφας. καὶ κατὰ συστολὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς οὖδας οὖδος.

Κνήμη, παρὰ τὸ κινῶ κινήσω, κινήμη. καὶ συγκοπῇ, κνήμη. οἱονεὶ τὰ τῆς κινήσεως αἴτια. τὰ ὄπισθεν τοῦ σκέλους. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἰγνύη. μυῶν δὲ παρὰ τὸ σαρκῶδες καὶ νευρῶδες. κνημῖδες δ' εἰσὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις φορούμενα φυλακτήρια τῶν στρατιωτῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἐν κνήμῃ καὶ κνήμη. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἔμπροσθεν λέγεται ἀντικνήμιον. τὸ δὲ ὄπισθεν γαστροκνήμιον. διὰ τὸ σεσαρκῶσθαι καὶ γεμίζειν σάρκας ὥστε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. κνῆμαι δ' εἰσὶν αἱ ἐν τοῖς τοῦ τροχοῦ ῥάβδοι ἐμπεπηγμέναι πρὸς τὴν χοινικίδι. καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ προβάσεις καὶ καθύγρους τόπους τῶν ὀρῶν, κνημοὺς λέγουσιν. ὡς τὸ, ἴδης ἐν κνημοῖσι.

Κνῆ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν. ἰλιάδος λ. ἀντὶ τοῦ ἐπέκνησε δὲ καὶ τυρόν.

Κνηστὶ χαλκείῃ. μαχαιρίῳ τυροκόμῳ. ἐκ τοῦ κνῶ κνύω τὸ ξέω, γίνεται κνῆμι. ὁ παρατατικὸς ἔκνην, ἔκνης, ἔκνη. κνῆ. ἐξ οὗ καὶ κνῆστις ἡ μάχαιρα καὶ κνηστήριον.

Κνημός, ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τοῦ καπνοῦ. ἀπὸ τοῦ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω, γίνεται κνίζω. ὁ μέλλων, κνίσω. ἐξ οὗ κνίσα. κνισμὸς γὰρ τῆς ψυχῆς κόσμιος κατὰ τῆς ὀσφρήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ κνίζω, ὃ σημαίνει τὸ λεπτύνω. λεπτότατος γάρ ἐστιν ὁ ἐπίπλους, τουτέστι τὸ λεγόμενον κνίσιον. καὶ τὸ, Συνάμματα κνίζων, τουτέστι τῷ ὄνυχι διακαθαίρων. καὶ ἐν τῷ νόμῳ. Ἀποκνιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ ὁλοκάρπωμα. δοκεῖ δὲ ἡ λέξις τέσσαρα σημαίνειν, ὡς καὶ τῷ πορφυρίῳ δοκεῖ. ἄλλοτε τὸ λίπος. καὶ τὸν ἐπίπλουν. καὶ τὸ κρέας. καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. τὸ κνι, βραχύ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ισα ῥήματα τὸ ι βραχὺ ἔχει. καὶ τὸ σα, βραχύ. ἐπειδὴ τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεστώτων γινόμενα, βραχὺ ἔχει τὸ α. ἐκτείνεται δὲ ἀμφότερα ποιητικῶς.

Κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, διὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι κινώδαλά τινα ὄντα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων. κυνώδαλά τινα ὄντα, διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἁλίσκεσθαι.

Κνώσσειν, τὸ κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμούς. κενώσσειν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, κνώσσειν.

Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κενοῦσθαι τοῦ βλέπειν.

Κνυζηθμός, κλαυθμός, ἄσημος φωνὴ ἀπὸ τῶν κυνῶν. ἀπὸ τοῦ κνυζῶ κνυζήσω. τὸ δὲ κνυζῶ ἐστι πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας. ἔστι καὶ τρίτης. ὡς τὸ, Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε. τὸ δὲ κνυζοῦν, ἀντὶ τοῦ κακῶσαι καὶ διαφθεῖραι. ἐπιφέρει γὰρ, Πάρος περικαλλέ' ἐόντα πάντα. ἀπὸ τῶν κυνῶν, κυνῶ καὶ κνυζῶ, ὅπερ ἐστὶν ἀπρεπές. οἱ δὲ παρὰ τὴν κόνυζαν, ὅ ἐστιν εἶδος φυτοῦ κονυζῶ, ὅπερ ἐστὶν ἄπιθμον. εἴρηται δὲ κνυζοῦν, τὸ ξύειν παρὰ δωριεῦσι καὶ τὸ ἀχρειοῦν φιλόξενος. ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται παράγωγον κναίω τὸ διαφθείρω. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ στίζω, καὶ πρῶ, πρίζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ κνῶ κνίζω παράγωγον καὶ κνύζω. ἐξ οὗ καὶ κνύζα. ἢ κνίζα ἡ τῆς ὀσφρήσεως πρόξις. καὶ ὡς ῥίζα ῥιζῶ, οὕτω καὶ κνύζα κνυζῶ. τὸ δὲ κνύζω, σημαίνει τὸ ξύω. ὡς παρὰ σώφρονι ἐν μίμοις. Κνυζῶμαι οὐδὲν ἰσχύων. τὸ δὲ κνύζα ὡς λέγει ἡρωδιανὸς, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ φυτοῦ συγκοπή ἐστιν. οἷον, Χαμαιζήλοιο κονύζης. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ πεφθαρμένου καὶ ἐρρυσωμένου, οὐ συγκοπή ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω. ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά. οἷον, Κατὰ κνύος ἔχευον, ψίλωσε δὲ κάρηνα. γίνεται κνύζα, ὡς παρὰ ἀνακρέ-

οὔ τι ἐν ἰάμβῳ. Κυιζηνοῦς ἤδη καὶ περιεργαζομένην ἔην διὰ σωφροσύνην.

Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοίλην εἶναι. ἢ ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν τροφὴν καὶ χυλοῦν, χολία καὶ κοιλία. ἢ παρὰ τὸ κοῖλον, ὅ ἐστι τὸ περιφερές. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κεχάνθαι ὅλον. ἢ παρὰ τὸ κοῖλον τὸ βαθύ. ἢ κοιλία, παρὰ τὸ κλύειν τὰ λῦμα.

Κοιμῶμαι, ὁ μὲν Θεόγνωστος, ἀπὸ τοῦ κῶ τὸ σημαῖνον τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω. ὡς θῶ, θείω. σῶ, σείω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, κείομαι. καὶ συγκοπῇ κεῖμαι. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα κοίμη. ἐξ οὗ ῥῆμα, κοιμῶ. κοιμᾶς. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκὰ δευτέρας συζυγίας εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὁ δὲ ὦρος παρὰ τὸ κείω κοιμὸς, ὡς λείπω λοιμός. καὶ ῥῆμα κοιμῶ. εἰς δὲ τοὺς ἐπιμερισμοὺς, ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ γίνεται κέω κέκημαι, κέεμαι κεῖμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ κοιμῶ κοιμήσω.

Κοινός, σημαίνει τρία. τὸ μεμολυσμένον, ὡς τὸ, Ὁ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ κοινὸν ἡγησάμενος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ φοινός. τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κοινός. κυρίως γὰρ ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ τὸ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα. διὰ τὸ εἰς κοινὸν ἰέναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμένον τοῖς πᾶσιν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κοινῶ, κοινώσω. ὅθεν καὶ κοινωνὸς ὁ κεκοινωμένος καὶ ἀναμεμιγμένος πολλοῖς. οἶμαι ὅτι παρὰ τὸ κείω τὸ κεῖμαι κεινὸς καὶ κοινὸς, ὁ πᾶσι προκείμενος. ἢ ὁ εὔκολος γινόμενος πᾶσι, γνοὸς καὶ κοινός. ἢ κοίμος ὁ συγκοιμώμενός τινι. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ δέχομαι, γοινὸς καὶ κοινὸς ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. λέγεται δὲ κοινὸς βασιλεὺς μακεδόνων. μαρσύας ἱστορεῖ, ὅτι κυθνῶπις τὸ γένος κόλχος εἰς μακεδονίαν ἐλθὼν, διέτριβε παρὰ καράνῳ. γενομένου δὲ υἱοῦ τῷ καράνῳ, καὶ βουληθέντι τὸν παῖδα ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομάζειν κιράρογα, ἀνθίστατο ἡ μήτηρ. καὶ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς ὀνομασθῆναι τὸν παῖδα βουλομένη, καθυπέρτερω τεθεὶς εἶπε μὴ δ' ἑτέρου ὀνομάζεσθαι αὐτόν. διόπερ κοινὸς ἐκλήθη. ἔνιοι δὲ ἀμφοτέρως τάνουσι κοινὸν αὐτὸν καλοῦντες.

Κοῖος, ὁ πατὴρ λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι. ὅ ἐστι συνετός. Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε. οἱ αἰολεῖς τὸ κ ἀντὶ τοῦ π κέχρηνται. οὕτω δὲ πιτάνες καὶ πιτανίδες καλοῦνται, ὡς ἀκουσίλαος. ἀλληγορία δὲ, κοῖον τὴν ποιότητα. κρεῖον δὲ τὴν κρίσιν. ὑπερίονα, κουφότητα. τὸν δὲ ἰαπετὸν, βαρύτητα. ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ.

Κοίρανος, ὁ ἄρχων. ὁ ἡγεμών. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν λέγεται ὁ θεὸς τὸ ὄρος κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ἀφ' οὗ ἐστιν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφεστηκότα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ καιρὸς γίνεται κοίρανος, καίρανός τις ὢν, ὁ τοῦ καιροῦ κύριος καὶ ἐξουσίαν ἔχων. ἐκ τούτου ῥῆμα, κοιρανέω κοιρανῶ. καὶ ἡ μετοχή, ὥς ὅτε κοιρανέων ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ διατάσσων ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ἐντελές ἐστιν, ἢ συνῃρημένον. τὰς γὰρ εἰς ων μετοχὰς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινομένας, οἱ ἴωνες διὰ τοῦ εων προφέρουσιν. οἷον, φρονῶν, φρονέων, νοῶν, νοέων, οὕτω κοιρανῶν, κοιρανέων.

Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.

Κοίτη, ἐκ τοῦ κεῖμαι κεῖται, κοίτη. ἐν ᾗ ἐστὶ κατακεῖσθαι κοιμωμένοις. ὁ δὲ Θεόγνωστος, ἐκ τοῦ κῶ τὸ ὑπνῶ γίνεται κείω κείομαι κεῖμαι.

Κοίτης, ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη. τὴν γὰρ κίστην κοίτην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιτάζομεναι αἰγυπτιακὲς ἀποτίθενται τὰ χρήματα.

Κοῖφι, κατὰ συνήθειαν κοῖφι καλοῦμεν. κυρίως δὲ κῦφι ἔκτιον ὡς ἑλληνίζων, εἴπως ἱεροῦ ἀτμοῦ ἀριθμός. οὕτως ἑρμ.

Κοάλεμον αἱματοπότην. ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. σημαίνει τὸν μωρὸν παρὰ τὸ κοῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ νοῶ. ὡς τὸ, Ἠδ' ἐνόησεν, οὕνεκα γένος ἔσκεν. καλλίμαχος. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόεμος, ὡς ἔχω ἔχμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς κοάλεμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἐλείματον τὸ μάταιον. ὁ μάταια νοῶν.

Κόβαλος, ὁ λῃστής. ἀπὸ τῆς κόπιδος κοπίβαλός τις ὤν. ὅθεν καὶ κολεύειν καταχρηστικῶς εἴρηται, τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. ἄλλοι δὲ, ὧν ἐστι καὶ ὦρος, ὅτι κόβαλα λέγονται τὰ κατεστωμυλημένα. καὶ κοβάλοις τοὺς λάλους, ἀπὸ τοῦ κόψαι. πεποιημένης τῆς λέξεως. ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. ἀπ' αὐτοῦ καὶ δημοκόπος. καὶ ὀρτυγοκόπειν. καὶ κοβαλία ἡ προσποίητος καὶ μετὰ ἀπάτης κατὰ μίμησιν παιδιά. καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. καὶ ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία.

Κοδρίτης, ἀπὸ τοῦ κόδρος κοδρίτης γίνεται. σημαίνει τὸ τοῦ κόδρου. ὥσπερ παρὰ τὸ κρόνος κρονίτης.

Κόθορνος, γυναικεῖον ὑπόδημα τετράγωνον ὑπὸ τοὺς κοθόρνους τὸ σχῆμα. ἁρμόζον ἀμφοτέροις τοῖς ποσί.

Κόθουρος, σημαίνει τὸν κόλουρον. Κηφῆνεσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν. γένος μελισσῶν ὁ κηφὴν ἀργότατον καὶ ἄκεντρον. κεύθερός τις ὢν, ὁ τὸ κέντρον κεκρυμμένον ἔχων. ἢ παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν. ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων κόλουρος. ἢ κοθούροις, κόρω πλήθουσιν. ἢ κοτούροις, τοῖς κότον ἔχουσιν ἐν τῇ οὐρᾷ. ἢ ἀργοῖς παρὰ τὴν καθέδραν. κάθηνται γὰρ παρατηροῦντες τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ἐκβαίνουσιν αἱ μέλισσαι, ἵνα εἰσελθόντες ἐσθίωσι τὸ μέλι.

Κόκκυξ, ὄρνεον ἐαρινὸν παραπλήσιον ἱέρακι. ἢ δειλό-

τα τὴν ὥσφρησιν ἀνακρίσεων.

Κοκύας, ὁ πρόγονος. ἔστι δὲ ἰωνικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκοιμημένους.

Κόκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ.

Κοκύτιον, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ κυρίως ἀπὸ πάσης τῆς οἰκουμένης γῆς.

Κόλαξ, ὁ τὰ πρὸς ὥραν θεραπεύων τινά. παρὰ τὸ κόλον. σημαίνει δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον. κόλος γὰρ ἐπί τινος ἐν τέρου παρὰ τὴν κοιλότητα. ἢ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι κόλλαξ τις ὤν. σημαίνει δὲ τὸν θεράποντα, καὶ παραμένοντά τινι.

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κόλον ἅπτεσθαι ἀπὸ τοῦ τυπτομένου μέρους, ἤγουν ἀσθενὲς καὶ ταπεινὸν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀππίων ἀπὸ τοῦ κολάψαι. τὸ δὲ ὄνομα ἑλληνικὸν παρὰ Ἐπιχάρμῳ. ὥς ταχὺ κόλαφος περιπατεῖ δεινός. ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς κονδύλους ἅπτεσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει. κόλαφος ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων πληγή. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς.

Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. παρὰ τὸ κεκοιλάνθαι. ἢ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα τὰ τόξα.

Κολακρέται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι. οἱ τὸ τρίτον ἄρχειν ἔταττον.

Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον. κυρίως δὲ κολοσσοὶ λέγονται οἱ ὑπὲρ μεγέθεις ἀνδριάντες. παρὰ τὸ κολούειν, ὅ ἐστιν ἐλαττοῦν τὰ ὄσσα, τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τὸ μέγεθος. ὡς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν.

Κολοσυρτός, ἡ τῶν φρυγάνων κόνις. ἢ μετὰ τοῦ ὁρᾶν. ὁ συρφετός. κόλα γοῦν τὰ φύγανα. ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν. Νεοπτόλεμος, μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ περὶ ἀέρα ἱκνευμένης. τὸ γὰρ κοῖλον κυρτῶς, καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόνεως. βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κώλων συρόμενος κονιορτός. σημαίνει καὶ τὴν ταραχήν, καὶ τὸν θόρυβον. Ἰλιάδος μ. Ἀνδρῶν, ἡ δὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτόν. παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπισύρειν. ἢ τὸν κολῳόν καὶ συριγμόν.

Κόλλοψ, ὁ ἐκ τῶν αὐχενίων δερμάτων καὶ τοῦ τραχήλου γινόμενος πασσαλίσκος περὶ ὃν δεσμοῦσι τὰ νεῦρα. κόλλοπας δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλοῦσιν ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἑψομένη ἐγένετο ἡ κόλλα.

Κολώνη καὶ κολωνός. ἄμφω ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφών, τὸ μέγα ὄρος καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

Κολώνια, κτιστικὸς τύπος εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. φασὶ γοῦν τότε τὸν Διονύσιον τὸν περὶ Ταραντίνους ἀπὸ τὸν πόλεμον τοὺς γεγηρακότας τῶν στρατιωτῶν μετὰ τῆς ἀκμαίου ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλιπεῖν. τοὺς δὲ γεωπονίαν περὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ εὔοινον γενέσθαι τὴν Ἰταλίαν. τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ Ἰταλοὶ κολώνας ἐκάλουν, ὡς καὶ ἱδρύσασθαι τοιαῦτα ἀγάλματα οἰνοφοροῦντα ἐν ἀσκοῖς. ἐσπούδαζον δέ, καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις οἱ Ἰταλοὶ τιμὴν ταύτην παρέχειν. ἀνιστάντες δαίμονά τινα ὡς πρεσβύτην ὅμοιον σειληνοῦ, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέδαι περιτιθέμεναι δηλοῦσι τὸ ὑπήκοον τῷ συνδεδέσθαι αὐτοῖς τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα. ταῦτα εἴρηται Χάρακι τῷ ἱστοριογράφῳ.

Κολοιός, ὁ θόρυβος. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός, καὶ πλεονασμῷ κολοιός. κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. ἀπὸ γοῦν τοῦ κλῶ γίνεται κλύω. καὶ καθ' ὑπερθέσιν κύκλος. τὸ κυκλοτερὲς ἔχοντα.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ περισσόν. ἢ τράχηλον.

Κολυμβᾶν, ἐτυμότερον οἱ δωριεῖς λέγουσι κολυμφᾶν, ἀπὸ τοῦ κολοὺς φαίνεσθαι τοὺς ἐν ὕδασιν, ὅ ἐστι κολοβοὺς καὶ μὴ ὁλοτελεῖς.

Κόλπος, παρὰ τὸ κοῖλον ὃ σημαίνει τὸ βαθύ, κοῖλπος. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι κόλπος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ἕπεται γὰρ τῷ κοίλῳ καὶ περιφερεῖ βάθει.

Κολλῶ, ἐκ τοῦ κόλλα κολλῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ κρατῶ ἕλλα καὶ κόλλα. ἢ τὰ διῃρημένα συγκρατοῦσα. Ναυμαχεῖ κολλήεντα. Ἰλιάδος ο. ναύμαχα, μακρὰ δόρατα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια. κολλήεσι ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρά. οἷον σύνθετα καὶ οὐ μονόξυλα. κόλλα δὲ παρὰ τὸ κεκομμένην οὖσαν εἰς ὁλότητα μετελθεῖν.

Κολλητὰς σανίδας, Ἰλιάδος ι. περιφραστικῶς τὰς θύρας, ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι.

Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τῶν τραχήλων. ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί. παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλλαν ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη. Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι ἐοικέναι.

Κολλούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων.

Κόμανα, παρὰ τὴν κόμην γίνεται θηλυκὸν κομάνη. τὸ οὐδέτερον κόμανον. καὶ τὰ κόμανα. λέγεται γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέστην φεύγοντα μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκεῖσε τὴν κόμην ἀποκείρασθαι. πόλις κόμανα θύλλος. μεθερμηνεύεται σύσκια κατὰ τὴν τῶν ἰώνων φωνήν. ἔνθα κόμμα γίνεται καὶ κόμη, ὃ σκιάζει τὴν κεφαλήν.

Κομμοῦν, τὸ τὸ σῶμα ἀραιοῦν. ἐπεὶ καὶ κομμῶ τινες λέγουσι τὴν μοῦσαν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ κομμώτου. καὶ κομμός. ὡς παρὰ τὸ γράφω γέγραμμαι γραμμός

καὶ ὑπογραμμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κόψω, κομμός.

Κομῶ, ἡ μὲν πρώτη συζυγία σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ. ὅθεν καὶ τὸ κομεῖ τὴν δυϊκόν, ἀντὶ τοῦ ἐνόμουν. ἐπιμελείας ἠξίουν. Ἰλιάδος σ̄. ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν γίνεται κομίζω, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ περιποιῶ. ἐξ οὗ καὶ τό, Φίλε κασίγνητε κόμισαί τε με, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας με καταξίωσον καὶ περίσωσον, Ἰλιάδος ε̄. ἡ δευτέρα συζυγία σημαίνει τὸ ἀγάλλομαι καὶ εὐφραίνομαι, καὶ τὸ τὰς τρίχας φέρω, ἢ τρέφω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κόμη, κομῶ. ποίας συζυγίας. τὸ μὲν σημαῖνον τὸ ἐπιμελοῦμαι, πρώτης. καλῶς γὰρ εἴρηται ὁ λέγων, ὅτι οὐ μόνον ἐν τῇ συνθέσει τῶν ῥημάτων εἰώθασι μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυγιῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἁπλότητι. οἷον συλῶ συλᾷς δευτέρας τῶν περισπωμένων. ἱεροσυλῶ δέ, πρώτης. καὶ ὁρκῶ τρίτης. ἐνορκῶ δέ, πρώτης. τὸ καυχῶ δευτέρας. τὸ δὲ αὐχῶ πρώτης. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι. φημὶ τὸ λέγω, δευτέρας ἐστὶ συζυγίας. ἡμὶ δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ πρώτης.

Καρηκομόωντας, τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας χάριν καὶ θεραπεύοντας. ἀπὸ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει κομόωντας.

Κόμη, ἐκ τοῦ κείρω τὸ κόπτω, κόρη. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς μ, κόμη ἡ θρίξ. ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. ὥσπερ γὰρ κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκε τῷ ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. οἱ δέ, παρὰ τὸ κομῶ τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἴρηται τοῦτο.

Κομίζω, ἐκ τοῦ κόσμος κοσμίζω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ κομίζω. ἐκ δὲ τοῦ κομίζω γίνεται κομιδὴ ἡ θεραπεία καὶ ἐπιμέλεια καὶ συναγωγή, ἡ λῆψις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς. ἥτις γίνεται τελειωθέντων τῶν καρπῶν. ἀπὸ γοῦν τοῦ κομιδὴ ὀνόματος, γίνεται ἐπίρρημα κομιδῇ νέος, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος καὶ λίαν. πάμπαν. τελείως. τὸ ὄνομα ὀξύτονόν ἐστι. τὸ δὲ ἐπίρρημα περισπώμενον. καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπόληψις τινὸς κομιδή, ἀπὸ τοῦ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν. καὶ κομίστρια ἡ τροφός.

Κομενταρήσιοι, τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων γράφων πράττοντας ὀνόμασι καλεῖ καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις. ὑπασπιζόντων αὐτὸν ἀπληκταρίων, καὶ κουβικουλαρίων μετὰ πλήθους ῥαβδούχων. σιδηρέων δεσμῶν καὶ ποικίλων ὀργάνων, σαλευόντων τῷ φόβῳ τὸ δικαστήριον. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ νῦν λεγόμενοι χαρτουλάριοι.

Κόμης. ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀναλογίαν οὐ δύναται διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, ἀλλὰ διὰ τοῦ η. τὸ δὲ κύριον ὄνομα διχῶς εὑρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κλινόμενον. εὑρίσκεται γὰρ ἡ γενική, κόμου καὶ κόμεω ἰωνικῶς, ὥσπερ ἀρείδης ἀρείδεω. καὶ κομάδης τὸ πατρωνυμικόν, ὥσπερ βορεάδης. εὑρίσκεται δὲ κλίνεσθαι καὶ τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν κόμητος. ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον εὑρεθῇ, ἀπολογίαν ἔχει ταύτην. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν, εἰς ης γινόμενα, μὴ ἔχοντα οὐδέτερα εἰς ες, εἰς τὸ ου δίφθογγον τὴν γενικὴν ἔχει. λέσχη, ὁ λέσχης, τοῦ λέσχου. ἀράχνη, ὁ ἀράχνης τοῦ ἀράχνου. γυνή, μισογύνης μισογύνου. κόμη, ὁ κόμης τοῦ κόμου. γύνη, ὁ γύνης τοῦ γύνου.

Κόμπος, ὁ ψόφος. παρὰ τὸ κενὴν ὄπα ἔχειν, τουτέστι φωνήν. τὸ μὲν οὖν προσηγορικὸν οὕτως ὡς τύμπος. Κόμπος εἶ. Εὐριπίδης Φοινίσσαις. κομπὸς δὲ λόγος.

Κομψός, εἴρηται μὲν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ < τὸ ἐπιθετ... τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου καὶ ἐπιεικοῦς. ἀμφότερα οὖν παρὰ τὸ κάμπτω καμπὸς καὶ κομψός. ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου τὸ καμπύλον καὶ διεστραμμένον τῆς διανοίας. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιεικοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπῆ αὐτὸν εἶναι, οἷον εὐπειθῆ καὶ προσηνῆ. οὕτως ἑρμηνεύει ὁ ἀττικιστὴς ἐν τῷ κ στοιχείῳ.

Κομμώτρια, ἐμπλέκτρια. ἡ κοσμοῦσα καὶ φιλοῦσα τὰς γυναῖκας κούρισσα.

Κολωνός, ὄρος. βουνός. λόφος. ἀνάστημα. πᾶν οὖν ἀνάστημα γῆς, κολωνὸς λέγεται. ἔστι δὲ καὶ σκόπελον. ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί. ἵππιος καὶ ἀγοραῖος. ἐφ᾽ οὗ τοὺς μισθαρνοῦντας ἀνέφερον. καὶ μισθαρνοῦσι κολωνικοί. καὶ ἀπὸ χωρίου ἐκαλεῖτο κολωνὸς ἱππότης.

Κόναβος, ὁ ἦχος. παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν. ἢ παρὰ τὸ δονῶ δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τοῦ κόνις καὶ τοῦ βοή. κυρίως γὰρ κόναβος λέγεται ἡ ἐν τῇ γῇ βοή. ὥσπερ καὶ ἔρα ἡ γῆ ἔραβος καὶ ἄραβος ἡ ἐν τῇ γῇ βοή. λοιπὸν λέγουσί τινες ὅτι ἐκ τοῦ κόνις γίνεται κόνιβος. καὶ τροπῇ τοῦ ι. οὐκ ἔστι δέ. οὐδέποτε γὰρ τὸ ι εἰς α τρέπεται. ἀλλ᾽ ἔστι μᾶλλον ἐκ τοῦ κονία τὸ αὐτὸ σημαίνοντος τῷ κόνις καὶ τοῦ βοή, κονίαβος. καὶ συγκοπῇ κόναβος. καὶ ῥῆμα κοναβῶ ἐξ αὐτοῦ.

Κόνδαξ. παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι γίνεται κόαξ. καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων, κόνδαξ.

Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων. ὥσπερεὶ κάνδυλοι ὄντες. περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύλων ἐγίνεται. καὶ ἡ πληγὴ δὲ ὁμωνύμως τῷ σχήματι τῶν κονδύλων λέγεται κόνδυλος. καὶ κόλαφος, ἡ διδομένη διὰ μέσων δακτύλων πληγή. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυλος καὶ οὕτω. κένδυλός τις ὤν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ῥαπιζομένων. κενὰ δὲ σηκῶν τὰ μέρη.

Κόνις, ἡ πεδιάς, ὡς τό, Οὐδ᾽ εἴ μοι < οὕτως ὥρος. τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε. καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός. ὡς τό, Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν χεύατο κὰκ κεφαλῆς. ἐνταῦθα τὴν σποδὸν παρὰ τὸ ἐκκεκαῦσθαι. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κονίην. ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἵστατ᾽ ἀειρομένη.

Κονία, κόνις. μάχη. παρὰ τὸ κονῶ. κόνις κόνιος, καὶ κονία. ὡς κίπρος κύπριος, κυπρία. ἢ ἀπὸ τῆς κινήσεως κίνις τις οὖσα καὶ κόνις. ἢ ἐκ τοῦ καίνω τὸ κόπτω, καὶ διαφθείρω. ἢ ὡς μικρὰ κεκομμένη γῆ καὶ τετμημένη. δηλοῖ γὰρ τὴν ὡς λεπτομερῆ οὖσαν χωρήσασαν γῆν. ἢ ἐκ τοῦ καίνω γίνεται κατὰ συγκοπὴν κνῶ τὸ ξύω. ὅθεν καὶ κνῆμαι παράγωγον. ἐξ οὗ τὸ, κνῆ τυρόν. ἐκ τοῦ κνῶ οὖν τὸ διακόπτω γίνεται κνίς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κόνις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ξυσμάτων. ἐκ δὲ τοῦ κόνις γίνεται ῥῆμα κονίω. ὅθεν Εὐρὺ κονίσουσι πεδίον. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι ἢ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον. ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὅτε ἔμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν.

Κονίσαλος, ὁ κονιορτός. οἱονεὶ κεκοσαλευμένη κόνις. ὥσπερ ἴξω ἴξαλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κονίσω μέλλοντα γίνεται κονίσαλος. σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον.

Κονιορτός, παρὰ τὸ ὄρω ῥῆμα σημαῖνον τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ὄρσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός. ὡς σπείρω, σπαρτός. καὶ κείρω κερτός. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ κόνις, κονιορτός. ὁ τὴν κόνιν ὀρούων καὶ ὁρμῶν.

Κονιόποδες, πολισχνίδες ὑποδήματα. μὴ σκεπάζον ὅλον τὸ σῶμα, ἀλλὰ ἢ κατὰ πασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως.

Κοντὸς, παρὰ τὸ κέντω ῥῆμα βαρύτονον κοντός. ὡς τρέφω τροφός. καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ παρωνύμιον κεντῶ. ὁ μέλλων κεντήσω.

Κόντιλος, εὔπολις. Εἰ μὴ παίζει αὐτοῦ δι' ὃ πάθει κατέλαβε τὸν κόνδυλον. ἔστι κοντὸς, κόντιλος.

Κοπὸς, ἡ πόλις. ἔστι δὲ καὶ τὸ κωφός. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ κόπτω, γίνεται καὶ νόπτω. καὶ συγκοπῇ κόπτω.

Κοπάσιν, ξίφος παρὰ ἀρχιλόχῳ. ἀπὸ τοῦ κοπάζειν.

Κόπρος, οἱονεὶ κόπος τις οὖσα. βαρύνεται γὰρ τὸ ζήτει. πεσὸν καὶ κοπροποιόν. ἢ χόσπορός τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι διὰ τοῦ πόρου. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ χ.

Κοπῶ, παρὰ τὸ κόπτω. καὶ τὸ μετέχει. ὁ ζήτει εἰς τὸ κόπος κόπτει τὴν δύναμιν.

Κόπρια, παρὰ τὸν κόπον ἡμῶν ἐκτρέφειν. πᾶς γὰρ μόχθος ἀνθρώπου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

Κόππα, τὰ κόπρια αἰολικῇ διαλέκτῳ. ὡς ὁ πρίαμος, πέραμος. ἀλλότιος, ἀλλότερος. ζήτει εἰς τὸ πέραμος.

Κόπις. εὐριπίδης. Ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος δημοχαριστής. σύγγραμος. ὀξεῖα τῷ λόγῳ. ἤγουν λάλος. ἔνθα καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος. καὶ τὰς τῶν λόγων τέχνας κοπίδας ἔλεγον. Ἢν τὸν πυθαγόραν εὕρομεν ὄντα ἀληθινῶν κοπίδων.

Κόραξ, παρὰ τὸν κόρον ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. ἢ παρὰ τὸ κάραν μεγάλην ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ἡ γραφικὴ καὶ ἡ ὑφερά. ἀπὸ τοῦ κορέειν τὸ καλλωπίζειν. ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰν καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν γὰρ τὸ καθαίρειν. ἔνθα καὶ νεωκόρος. ἢ παρὰ τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ἰδέᾳ. ἢ παρὰ τὸ κείρω, ἡ κειρομένη ἢ ἐγκειράζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱονεὶ χόρη τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. ἢ κατὰ κόρρης λέγειν, τὸ τὴν σιαγόνα πλῆξαι. ὁ δὲ ἐρατοσθένης ἀπὸ σαντὸς τῆς κεφαλῆς πληγήν. κόρσην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαί φησι. μεταβεβλῆσθαι δὲ τὸ σ εἰς τὸ ρ ἀττικῶς. ὡς ἐπὶ τῆς μυρρίνης ἢ τοῦ ταρροῦ. ἔστι γὰρ μυρσίνη καὶ ταρσός.

Κορήσατε, σύρατε. ποιήσατε. κόρημα γὰρ ζήτει. τὸ σάρον. καὶ κορῶ, τὸ σαρῶ. καὶ παρὰ τὸ κόρημα, τὸ παρὰ σάρωμα.

Κόρινθος, ἀπὸ κορίνθου τοῦ μαραθῶνος. ἢ ἀπὸ κορίνθου τοῦ πέλοπος.

Κόρριον, παρὰ τὴν κόρην ἐστίν. οἷον, Νῦν μανῦ κόρριον.

Κορεσθῆναι. ὅτι κουροτρόφον τὴν γῆν καλοῦσι καὶ τὴν ἐκ ταύτης καρπῶν κόρην. ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς, κορεσθῆναι λέγουσιν. ἀπὸ τῆς κόρης. ἣν περαπλούτωνι καὶ κατὰ γῆν οὖσαν, κἀκείνου νομιζομένην γυναῖκα, ὅμως κόρην λέγουσι, διὰ τὸ τοῦ καρποῦ κατὰ ἐνιαυτὸν γινομένην ἀνανέωσιν. φώτιος.

Κορθύεται. ἰλιάδος ι. Ἀμυδὶς δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθύεται. κορυφοῦται. αὔξεται. ἀπὸ τοῦ κορύσσω. ἢ ἀπὸ τῆς κόρυς κόρυθος, κορυθύω, καὶ κορθύω. σημαίνει ἐπὶ τοῦ σαρεύεσθαι ἤκουσαν. κόρθυς γὰρ ὁ σωρός.

Κόρη, κωλισίς τοῦ ἔξω, ἤγουν πρὸ τοῦ τόπου. ἤγουν πρὸ τῶν ὀμμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. ὡς ἐκ τοῦ κοίλου ἔχειν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τοῦ ... καὶ κολλούριον,

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν. ζήτει τὸ κωλύον τὸ ἔχειν. ὁ παλαιός. ἡλίου γὰρ ἔχει τὸ ὄνομα. κοῦρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον. ὥρος.

Κοροπλάστης, ὁ τὰ ζῷα διαπλάττων. οὐ γὰρ μόνον κούρους ἢ ὁμοίας κόρας πλάσσειν, ἀλλὰ πᾶν ζῷον. καὶ κοροπλάθους, τοὺς ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κούρους. κόρη γὰρ τὸ σμικρὸν ἀγαλμάτιον, τὸ γύψινον ἢ πήλινον.

Κορώνη, τὸ ζῷον. παρὰ τὸ κρώζω κρώνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, κορώνη. ἢ παρὰ τὸ καῦρον ἢ γαῦρον ὃ περισσῶς σημαίνει τὸ κακόν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπικαμποῦς τόξου. καὶ ἐπὶ τοῦ κρίκου τῆς θύρας. τὸ ζῷον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ κορώνῃσιν εἴκελοι, κύμασιν ἐφορέοντο. εἶναι δέ φησιν ὁ ἀπίων τὴν αἴθυιαν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθυίᾳ. ἐπὶ δὲ τοῦ κρίκου τῆς θύρας, Ἀργύρεον δ' ἐφύπερθε, χρυσέη δὲ τέταται κορώνη. ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου εἰς κοπίς, Πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. νῦν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον λέγει τοῦ τόξου, ὅθεν ἀπήρτηται ἡ νευρά.

Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. παρὰ τὸ κάρη. κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο. Ἀρχίλοχος. Βοῦς ἐστιν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ κορωνὸς ἔργων ἴδρις.

Κορωνίσι. σημαίνει τὸ κορωνίσι. ἐπικαμπεῖς ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ὅ ἐστι τὰς πρύμνας. τουτέστι καμπυλοπρύμνοις. παρὰ τὸ ἄνω ἐξηρμένας εἶναι διὰ τὸ εἰς ὕψος ἀνέχειν. ἐκ τοῦ κάρα δὲ τῆς ὕψου ἀνέχεται. ἔστι δὲ ὑποκοριστικόν. ἐκ τοῦ κορώνη, κορωνίς. τίθεται ἐπὶ τῆς πρύμνης τῆς νεώς, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τοῦ πλοίου γίνεσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἀκρότατον τῶν αἱρέσεων, οἷον ἡ κορωνὶς τῆς σοφίας.

Κορωνίς, ἀκρώρεια. ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς. σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον. καὶ τὸ προσηγορικὸν τὸ ἐπιτιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων. καὶ εἶδος στεφάνης πεπλεγμένης δεξίου.

Κόπρος, σημαίνει δύο. τὴν τῶν κτηνῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς. Δμῶες ἀναγκαῖοι τέμενος μέγα κοπρίσαντες. λέγουσιν οὕτω καὶ τὴν κόνιν. οἷον, Κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. καί, Ἀμφὶ δὲ πολλὴ κόπρος ἔην κεφαλῇ. καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν. οἷον, Μυκηθμοῦ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσύμενοι τὸ νομόνδε.

Κόρση, ἡ κεφαλή. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι. οἱ δέ φασι κέρση, ἀπὸ τοῦ κείρεσθαι. ὅθεν καὶ κορσωτήρ, ὁ τὰς τρίχας τίλλων καὶ κουρεύων. κλίνεται κορσωτῆρος. καὶ κόρσαι, αἱ τρίχες. Αἰσχύλος. Λευκὰς δὲ κόρσας τῆσδ' ἐπιὼν τίλλειν νόσῳ. ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι. καὶ γὰρ τὸ κεῖραι, κόρσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου ἡ καὶ κορωνίς. διὰ τὸ ἐπικαμπές. εἴρηνται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορώνης τοῦ ζώου. εὐκαμπῆ γὰρ ἔχει καὶ οἷον ἐπικαμπῆ τὸν τράχηλον. καὶ ἐπὶ μέρους δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος, οἷόν τε ἐπάγεσθαι. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ ῥωμαίων διαλέκτῳ.

Κορυβαντιᾷ, μαίνεται. ὀρχεῖται.

Κορύβαντες, δαίμονές τινες οἳ ἐπετάχθησαν φυλάσσειν τὸν Δία, κρύβαντές τινες κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. ἀπὸ τοῦ κρύβειν τὸν Δία ὅτε κατέπινεν ὁ Κρόνος τὰ ἀπὸ τῆς Ῥέας τέκνα. ἢ οἱ τὴν κόρην καταβάντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποστρέψαντες.

Κορυφή, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ὅτι τῆς κάρας ἐστὶν ὀροφή. ἤγουν σκεπασμὸς τῆς κεφαλῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ κρύπτω κρύψω, κέκρυφα, κρυφὴ καὶ κορυφή. παρὰ τὸ κρύπτεσθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. Φιλόξενος δὲ ἐν τῷ περὶ Ἰάδος διαλέκτου, λέγει ὅτι παρὰ τὸ κάρη, γίνεται καρύπτω καὶ κορύπτω. ἐκ τούτου κορυφή. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αὐτό ἐστι κορύσσω καὶ κορύπτω. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, ἔπειτα γε κορυφοῦται, ὡς εἰς τὸ αὐτὸ καταστρεφόμενον τὸ ῥῆμα. κορύσσω δὲ σημαίνει καὶ τὸ καθοπλίζω, καὶ τὸ παρασκευάζω.

ὀξύνεται. ὁ κανών. τὰ εἰς φη λήγοντα ὀνόματα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς υ συνεσταλμένον, ὀξύνεται. γλυφή. τρυφή. κορυφή.

Κόρσιφος. οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν. ὅθεν καὶ Θεόκριτος φησίν. Εὗρ' ὤνθρωπε φιλοῖφα τὸ γε γένος ἢ σατυρίσκοις ἐγγύθεν ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδεις. ἢ τὸ ὡς κόρην ὑφόμενον, τουτέστιν ὀχευόμενον. ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν. οἷον κέρουφός τις ὤν. κέρας γὰρ ἡ θρίξ. οἱ δέ, κέρας λέγουσι τὸ αἰδοῖον. καὶ κέρουφον τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλακόν.

Κορύνη, ῥόπαλον. παρὰ τὸ κόρη, ὅπερ παρὰ τὸ κάρηνον γέγονε. κατὰ ἀποκοπήν, καρύνη. καὶ τροπῇ, κορύνη. ἢ κατὰ τὸ κάρα μένουσα ῥάβδος. τὸ παχεῖαν κεφαλὴν ἔχον ξύλον. ἢ κατὰ τὸ κάλον μένουσα.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ κάρη κάρυς καὶ κόρυς. ἢ παρὰ τὸ κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν.

Κορυθάϊκι πολέμῳ. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἀΐξω ἀΐξ, γίνεται κορυθάϊξ.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων, ἢ ποικίλην. ἤγουν πολεμικός. ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τοῦ αἰόλω ῥήματος.

Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη τιθεμένη. ὅτι οἱ κλάδοι οἷς κόροις καλοῦσι, θάλλουσιν. ὡς καὶ Χρύσιππος. Ἀλλὰ δίδας ἡμέρας μοσδότω εἰς ἔρνεσι. καὶ κόροις πλεκτοῖς ἄκρα πνεῖ σμυρνείης. οἱ γὰρ ποιηταὶ ἀνάπαλιν τοὺς κλάδους, καὶ ὄζους καὶ ὄρπηκας λέγουσι. τινὲς δὲ ὅτι ἡβησάντων τῶν νεωτέρων καὶ θυγατέρων, δάφνας προετίθουν ἐφηβίοις, καὶ γάμοις. εἰς τὸ σῆκον. Ἰστέον ὅτι τὸ κορυθαίολος ἐκτός, οὐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω ῥῆμα δηλοῦν τὸ κινῶ. ὅπερ ἐκ τοῦ ἀέλλα γίνεται αἰόλλω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ αἰόλλει, ὅ ἐστι συνεχῶς στρέφει καὶ κινεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀελλῶς γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄειν τὸ πνεῖν, καὶ τοῦ ἐλαύνειν τὸ αἰόλλω. τὸ δὲ Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἀντὶ τοῦ λίπους. Ὀδυσσεία. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰόλος ὀνόματος, ὤφειλε προπαροξύνεσθαι. καὶ νῦν γὰρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ος ὑπερδισύλλαβα, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται. οἷον, πλησίος, παραπλήσιος. αἰόλος, παναίολος. χωρὶς εἰ μὴ σύνθετα ὦσιν ἕνεκεν ἐνεργείας παροξυνόμενα.

Κόρις κόρυθος, ὁ κανών. πᾶσα θηλυκὴ διὰ τοῦ θος κλινομένη, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ὄρνις, ὄρνιθος. μέρμις, μέρμιθος. κώμυς, κώμυθος, σημαίνει δὲ τὴν δέσμην τοῦ χόρτου. πλὴν τοῦ κόρις κόρυθος. τοῦτο γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ γενικῇ.

Κόσμος, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἅμα. ἢ παρὰ τὸ κοσμῶ, ὁ τὰ

πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχων κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἢ ἀπὸ τοῦ κάζω κέκασμαι, ῥῆμα· τινὲς ὄνομα κάσμος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ τόνου, κόσμος. σημαίνει τὸν ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκριμα. σημαίνει καὶ τὸ καλλώπισμα. Κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρι δὲ κῦδος. σημαίνει καὶ τὴν πρὸς πλάνην καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Οὐ δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου. καί, Ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην. ἐνταῦθα κόσμον τὸ πλῆθος φησὶ τὸ διεφθαρμένον, καὶ τοῖς γηΐνοις προστετηκὸς πράγμασι. τὸν χυδαῖον καὶ ταραχώδη καὶ ἀγνώμονα λαόν. καί, Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν. κόσμον δὲ ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς φησί.

Κοσμῆσαι, σημαίνει τὸ διατάξαι. ὡς τό, Τοὺς δ' αὖ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐ τάμενοι περ. καὶ τό, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν. ἀντὶ τοῦ διετάχθησαν. ἐκοσμήθησαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν ἡ τῶν ὅλων τάξις, κόσμος ὑπὸ Πυθαγόρου εἴρηται. ἡ δὲ διάλεξις δωρική. ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κοσμήσω, κεκόσμηκα, κεκόσμημαι. ὁ ἀόριστος, ἐκοσμήθην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκοσμήθησαν. εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκοπῇ, γίνεται κόσμηθεν. ὁμοίως καὶ τὸ φάανθεν. δευτέρου ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς ἢ ἰωνικῶς καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάανθεν, ἀπὸ τοῦ φαίνω. ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐφάνθην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐφάνθησαν. καὶ ποιητικῶς ἢ αἰολικῶς ἢ δωρικῶς, φάανθεν πλεονασμῷ τοῦ α. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ αἰολεῖς καὶ δωριεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, σχηματίζειν τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ κόσμηθεν. καὶ τό, Ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι. ἀπὸ τοῦ φθίω, φθίσω, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἐφθίθην, ἐφθίθημεν, ἐφθίθησαν. καὶ βοιωτικῶς, ἔφθιθεν.

Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος. ὅτι πάλαι ἐφυλλοβόλουν τοὺς νικῶντας ἀπὸ τῶν παρακειμένων φύλλων ἐπεὶ ἐπιποιοῦντες ἃ δὴ στρῶμα αὐτοῖς πρὸς τὴν εὐνὴν ἐποίουν. ὅθεν καὶ κότινον φασὶ τὸν στέφανον τὸν ὀλυμπιακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρξάμενον στέφανον εἶναι τοῖς νικῶσι. σημαίνει δὲ καὶ ἀγριελαίαν.

Κότος, ἡ ὀργή. παρὰ τὸ κεῖμαι κεῖται, γίνεται ῥῆμα· τινὲς ὄνομα κότος. ἡ ἐναποκειμένη γὰρ ὀργή, κότος λέγεται. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κέος κόος καὶ κότος. ἡ κοιμωμένη καὶ ἡ συνέχουσα ὀργή, καὶ μῆνις ἐν τῇ ψυχῇ. ποίου εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἐπιθετικοῦ. τὸ ψυχικόν, θυμός. ἐκ τοῦ κότος γίνεται ῥῆμα κοτῶ. ὅθεν τό, Ἀλλήλοισι κοτέοντε. δυϊκόν, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενοι.

Κοτύλη, ὅλον τὸ ὀστοῦν εἰς ὃ ἐγκλίνεται ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ. παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κοτύλῃ γενομένην. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἷμα, τὸ πολὺ καὶ τοσοῦτον τὸ πλῆθος, ὥστε καὶ τῷ κοίλῳ τῆς χειρὸς δύνασθαι ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρύσω, ἀρυτόν. καὶ ἐν συνθέσει, κοτυλήρυτον. λέγεται κοτύλη καὶ εἶδος ποτηρίου, καὶ εἶδος μέτρου. κυρίως δὲ τὸ ὁπωσοῦν μέτρον κοτύλην ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι διὰ τὴν κοιλότητα. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλην ἔλεγον.

Κοτταβίζω. Συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν. καί, Τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν. κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαι φασὶν ἀττικοί. οὐχ ὡς τὸ ἐμεῖν ὥσπερ οἱ νῦν λέγουσιν. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτον· τι λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχον ἐπιπολῆς ἕτερον μικρὸν ὃ ἐδέχετο τὰ δύσαι τὸ πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρασθῆναι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παιδῶν. καὶ ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουνίσκοις, πυραμοῦντα, ἢ σησαμοῦντα, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ. καὶ ἀπὸ κοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαίρειν.

Κουλεός, ἡ ξιφοθήκη. ἐκ τοῦ κοῖλον κοιλεός. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, κουλεός. τὸ κοῖλον καὶ βαθύτατον.

Κούρειον. τὰ διὰ τοῦ ειον ἐν συλλαβαῖς ἰδιάζοντα, τουτέστιν ἐν τόποις μόνον λεγόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται καὶ προπαροξύνεται. οἷον, λάγειον τὸ ἱπποδρόμιον Ἀλεξανδρείας. ἀπὸ Λάγου τινός. χλούνειον τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, ὅπου ἦν ὁ χλούνης. λαύρειον τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔχων μέταλλα. οὕτω καὶ κούρειον. οὕτω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον ἡνίκα ἐνέγραφον τοὺς κούρους εἰς τοὺς φράτορας. τοῦτο δὲ καὶ μεῖον ἐλέγετο, καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο εἰσάγων. ἐκλήθη δὲ ὅτε τὸ ἱερεῖον ἔκραζον μεῖον μεῖον, τουτέστιν ὀλίγον. ἡ δὲ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐποίουν τοῦτο, ἐλέγετο κουρεῶτις.

Κουρεῶτις, ἑορτή ἐστιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τελουμένη. Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς πόλεμον ἐχόντων περὶ Οἰνόης καὶ Μελαίνης, Ξάνθος ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεύς, Θυμοίτην τὸν τῶν Ἀθηναίων δυνάστην εἰς μονομαχίαν προσεκαλέσατο. τοῦ δ' οὐχ ὑποστάντος, Μέλανθος ὁ Κόδρου πατὴρ ἐμονομάχησε. καὶ νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἑορτήν. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ ἡμέρᾳ δειπνοῦσι καὶ καλοῦσιν ἀνάρρυσιν. διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἄνω ἐρύοντας θύειν. καὶ Ὅμηρος. Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. τῇ δὲ τρίτῃ, τοὺς κούρους εἰσάγουσιν εἰς τὴν ἑορτήν. καὶ συνιστῶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις, καὶ ἐγγράφουσιν εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἑορτή, καλεῖται κουρεῶτις.

Κουρόσυνα. κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, ἡλικία τις ἐν ᾗ ποιοῦντες τὰ πέζας ἔταττον ἑαυτοὺς μετὰ τῶν νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρὼν αὐτοῦ τὸ γένειον. κουρίξ, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι χ' ὀδυσσείας. Ἀλέξης δὲ κουρὶξ τῶν τριχῶν. ἢ νεανίσκος παρὰ τὸν κόρον.

Κουρά. ἀπὸ τοῦ κείρω κέκαρμαι κορὰ καὶ κουρά.

Κούρη. παρὰ τὸ οὖρος τὸ φυλάσσω, οὔρη. καὶ πλεονασμῷ. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κουρεύω, κόρη καὶ κούρη πλεονασμῷ τοῦ υ. ἡ κειρομένη ἔτι καὶ νηπιάζουσα.

Κουρίδας, μαχαίρας. ἢ μὲν παρὰ τὴν κουρὰν παρὴχθησαν παρωνύμως κουρίς, οὐδὲν ζήτημα. εἰ δὲ παρὰ τὸ κουράς, ἐνέλλιπτέρη. κουράς. κουρέος. κουρίς, κουρίς. κοῦρος. φύλαξ.

Κουρῆτες, προπερισπᾶται διὰ τοῦ ἔθνους. ὡς τό, Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ αἰτωλοὶ. οἱ τὴν πλευρῶνα κατοικοῦντες ἀστρόφοροις τὸ ποιοῦ. κἀπὸ τῆς κουρᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ἐπὶ τῶν νέων δὲ προπαροξύνεται ὥστε, Κούροι τ' ἀχαιῶν, τουτέστιν οἱ νεανίαι. κουρῆτες δέ, οἱ τὸν δία διαθρέψαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κόπτον ἀφ' ἑαυτοῖς βαστάζουσιν. ἢ παρὰ τὸ κοῦφον ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κοχλίδιον, ἀπὸ τοῦ κόχλος γίνεται. καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κοιλία γίνεται κοιλίδιον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας κοχλίου, κοχλίδιον. κοχλίας δέ, παρὰ τὸ κοχλῶ τὸ γυρίζω. ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὀλίας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κχ, κοχλίας.

Κόχλος. παρὰ τὸ χλῶ συγκοπῇ, χλῶ, γίνεται χλός. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κόχλος διὰ τὴν ἐπαλληλίαν. τὸ κατὰ τὴν εἴλησιν χαλώμενον κάτω. ὅθεν καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, διὰ τοῦτο λέγει κάχλακας. ὡς παρὰ τὸ ἱερὸς γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. καὶ τῶν νενίκων εὐθὺς οἱ τομώταροι, καὶ μύρμος μύρμαξ, οὕτω καὶ κόχλος κόχλαξ.

Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, ἀντὶ τοῦ κινῶν καὶ σείων. ἔστι δὲ ἐκ τῆς συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ἐκ τούτου καὶ τὸ κραδαίνω. οἶμαι δὲ ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τοῦ κάρα καραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κράδη, ἡ συκῆ. διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι τοῖς ἀνέμοις τῶν κραδῶν. κράδη δὲ οὐ μόνον τῆς συκῆς οἱ κλάδοι, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀκροδρύου. ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι.

Κράμβη. τινὲς κοράμβη. ἡ ἀμβλύνουσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κόρῳ ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν τοῖς συμποσίοις δίδοται. καὶ παρὰ ἀμπέλῳ οὐ φύεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέκραμαι.

Κραναή, ἡ τραχεῖα. Ἰθάκης κραναῆς παρ' εὐούσης. τραχείας. ὀρείου κάρηνα ἐχούσης. ἢ παρὰ τὸ κρανάον. τοῦτο παρὰ τὸ κράνιον ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. ἀπὸ δὲ τοῦ κάρα, καράνιον καὶ κράνιον.

Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον ἤτοι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον ἡ γῆ. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, κράσπεδον. οἱονεὶ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

Κραταίπεδον, λιθόστρωτον ἔδαφος, ἢ ψηφολογικὸν τὸ ἀμφίτυπον.

Κράτα, τὴν κεφαλήν. ἀπὸ τοῦ κράτος. ὡς ἐν ταύτῃ τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγχάνοντος. ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ὅλου σώματος. ὅθεν καὶ κράνιον. καὶ κέρατα τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα. οὕτως ὠρανός. ὁ δὲ χοιροβοσκός, παρὰ τὸ ὁ κρὰς τοῦ κρατὸς τῷ κρατὶ τὸν κρᾶτα, καὶ κρᾶτα. Κραταὶ ἀπὸ τοῦ ἀθανάτοιο, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. ἡ εὐθεῖα, κράς, κρατός. ὀξυτόνως. τὰ εἰς ας ὀξύτονα μονοσύλλαβα, κύρια εἰσί, καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται. οἷον, ζάς. φθάς. πράς. τὸ δὲ κράς, προσηγορικόν ἐστι. καὶ ὥσπερ διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καί, Ὑπὸ κρασίν, Ἰλιάδος κ'. ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κράτος. τοῦτο, ἐκ τοῦ κάρα κάρατος καὶ κράτος. ὁ γὰρ κρατῶν καὶ ἄρχων, ἐκεῖνος ἐστὶ κεφαλή.

Κράτεια, παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀληθῶ, ἀλήθεια.

Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ὅ ἐστι τῶν λίθων ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπτωμένων τῶν κρεῶν. οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς.

Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος. ὅθεν καὶ τὰ ζῷα κραστίζεσθαι φασίν, οἷον, ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου.

Κρατηρίζων, ἤτοι τοῖς ἐν κρατῆρι κιρνῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδων.

Κρατερός, ἰσχυρός. ἀπαλητικός. τὰ εἰς τερος ὑπὲρ δισύλλαβα, προπαροξύνεται. τοῦτο δὲ ὀξύνεται, διότι οὐκ ἐγένετο ἡ παραγωγὴ διὰ τοῦ τερος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ερος. ὅμοιον ἐστὶ καὶ τὸ βλαβερὸς ἐκ τοῦ βλάβη. τὰ δὲ διὰ τοῦ ερος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα ἐπὶ μὲν, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. μυσερός. κρυερός. κρατερός. διατί ὀξύνεται. διότι τὰ μὲν ἄλλα, ἀπὸ τοῦ παραγώγου ἔχον τὸ τ. τὸ μὲν πρότερος, ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως κατὰ παραγωγήν. τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. τὸ κύντερος, ἐκ τῆς κυνὸς κυνότερος. καὶ συγκοπῇ, κύντερος. καὶ κύντερον, τὸ χαλεπώτερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἔχει τὸ τ. ἐκ τοῦ κράτος, γίνεται κρατερός. ὡς θάλλω, θαλερός.

Κρατὺς ἀργειφόντης. ἀπὸ τοῦ κράτος κρατύς, ὡς πλάτος πλατύς.

Κραυγή, ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τοῦ κράζω, κράξω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραγή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, κραυγή. κράζω. τὸ κρα, βραχύ, διατί. τὰ διὰ τοῦ αζω ῥήματα δισύλλαβα βαρύτονα, ἐκτείνονται. οἷον, σφά-

ζω. φράζω. πλὴν τοῦ κράζω. τὰ δὲ ὅσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, συστέλλεται. οἷον, ὑποπιάζω. ἀλαπάζω. πλὴν τοῦ σφαδάζω. μοτάζω. τεράζω. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κρῶ κατὰ παραγωγήν. τοῦτο ἐκ τοῦ κλῶ. τοῦτο ἐκ τοῦ καλῶ κατὰ συγκοπήν. ἐκ δὲ τοῦ κράζω, κατὰ ἀττικὸν καὶ αἰολικὸν διπλασιασμόν, γίνεται τὸ κέκραξα. ἔθος γὰρ τοῖς ἀττικοῖς διπλασιασμοῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ κράζω, ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ κρώζω τοῦ παρὰ ἀθηναίοις.

Κραίνω, τὸ ἐπιτελῶ. παρὰ τὸ κάρα, καραίνω. ὡς χεῖμα, χειμαίνω. καὶ συγκοπῇ, κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἀπὸ ἐξεταζόντων τελεῖσθαι, καὶ τῇ κεφαλῇ κατανευόντων ὑπισχόμενον. εἰ δ᾽ ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι ὄφρα πεποίθῃς. ὁ παρατατικός, ἔκραινον. πλεονασμῷ τῆς αι διφθόγγου, κραίαινον, καὶ ἐπεκραίαινον. ὁ μέλλων, κρανῶ. ὅθεν καὶ τὸ κρανέεσθαι. σημαίνει τὸ κεφαλὴν ἐπιθεῖναι τῷ πράγματι τελειωθήσεσθαι, ἢ τελείως λείψεσθαι. ὁ ἀόριστος, ἔκρανα. ἰωνικῶς, ἔκρηνα. τὸ προστακτικόν, κρῆνον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, κρήηνον, ἀντὶ τοῦ ἐπιτέλεσον.

Κραιπνός, ὁ ταχύς. καὶ τὸ συγκριτικόν, κραιπνότερος. παρὰ τὸ κάπτω τὸ πνέω. ὅθεν καὶ κάπος τὸ πνεῦμα. καὶ καπνός, τὸ ἐκκαυθὲν τῶν ξύλων ἀναπεμπόμενον πνεῦμα. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, γίνεται καρπνός. καὶ καθ᾽ ὑπερθεσιν, κραπνός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κραιπνός.

Κραιπαλῶ, δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων. γίνεται ἐκ τοῦ κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην. τοῦτο παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ πάλλω, ὑπερθέσει καὶ συγκοπῇ.

Κρεββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις.

Κρέας, παρὰ τὸ κέαρ ὃ σημαίνει τὴν ψυχὴν καθ᾽ ὑπέρθεσιν. πᾶν γὰρ κρέας, ἔμψυχόν ἐστιν, εἴτε πᾶν ἔμψυχον κρέας ἔχει. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω. ἢ παρὰ τὸ κερῶ, τὸ συγκεκραμένον ἐκ τεσσάρων στοιχείων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα. τὸ ας, βραχύ. τὰ εἰς ας οὐδέτερα, συστέλλει τὸ α πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων. καὶ τὰ μὲν ὅσα καθαρὰ, ἢ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ ρ, ἐπιδέχεται καὶ κλίσιν. τὰ δὲ μή, οὐ κλίνεται. οἷον, βρέτας. δέπας. δέμας. χωρὶς τῶν παραληγομένων τῷ λ. οἷον ἄλας, ἄλατος. ἐριστέπελας, ἐριστέπελατος.

Κρεκύδειλος, ἀπὸ τοῦ κροκόδειλος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων.

Κρεγμῷ, τῇ κρούσει. ἀπολλώνιος.

Κρεμόω, ἀπὸ τοῦ κρεμῶ κρεμᾷς, γίνεται ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο, κρεμόω. ὥσπερ γελῶ, γελόω, καὶ ὁρῶ, ὁρόω. ἐνεστὼς δέ ἐστι καὶ οὐ μέλλων. ἐὰν γὰρ τὸ κρεμῶ καὶ ἀγορῶ δῶμεν μέλλοντας εἶναι ἀπὸ τοῦ κρεμάζω καὶ ἀγοράζω, εὑρεθήσονται ἐλάττονας συλλαβὰς ἔχοντες τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀγοράζω καὶ κρεμάζω, γίνεται ὁ μέλλων ἀγοράσω καὶ κρεμάσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἀγοράω καὶ κρεμάω. καὶ κράσει, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. ταῦτα δὲ μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. ὁ γὰρ κρεμάσω μέλλων, οὐκέτι ὢν ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, ἐπειδὴ κρεμήσω ὤφειλεν εἶναι, ὥσπερ βρεμῶ βρεμᾷς, βρεμήσω. ἀλλ᾽ ἔστιν ὁ αὐτὸς ἐκ τοῦ κρεμάζω. καὶ τὸ ἀγοράσω, οὐκ ἐκ τοῦ ἀγορῶ, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ ἀγοράζω, ἐπειδὴ ὤφειλεν εἶναι τὸ α μακρόν. ἀλλ᾽ ἔστι βραχύ. μήποτε οὖν καὶ τὸ ἀμφιῶ ἐνεστώς ἐστιν, ἢ μεταβέβηκεν εἰς ἐνεστῶτα. χωρὶς εἰ μή τις εἴποι, ὅτι τὰ τῷ ῶ παραληγόμενα τῶν περισπωμένων, δευτέρας συζυγίας εἰσί, καὶ οὐ πρώτης. οἷον, ἀμφιῶ. κοπιῶ.

Κρεῖον, παρὰ τὸ κρέας, κρέον καὶ κρεῖον. λέγει δὲ ὧρος, ὅτι τὸ κρεῖον, ὁμοιόν ἐστι τῷ θεῖον ἐν τῇ ἰλιάδι τῇ κηπροσόδῳ. Ἰστέον ὅτι ἡ μὲν κοινὴ δόξα ἔχει, ὅτι τὸ κρεῖον κρεωδόχον ἀγγεῖον σημαίνει. ὁ δὲ εὐφορίων τὸ κρέας λέγει εἶναι. ὁ δὲ ἡρωδιανός, τὴν ἐκ τῶν ὠμῶν κρεάτων πεπληρωμένην τράπεζαν. ὁ δὲ πολέμαρχος, τὴν ἀπὸ τοῦ στέατος πλακοῦντα φησὶν αὐτὸ σημαίνειν. χοιροβοσκός, ὁ δὲ κρειῶν ἐραΐζων, ἀντὶ τοῦ τῶν κρεάτων ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τῶν κρεῶν γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. οὐκ ἔστι δὲ μετοχή, ἀλλ᾽ ὄνομα.

Κρείων, ὁ βασιλεύς. ἔστι δὲ ὄνομα μετοχικόν. ἀπὸ γὰρ μετοχῆς, παρῆκται εἰς ὄνομα. ἔστι γὰρ κρατῶ, τὸ σημαίνει τὸ ἄρχω. ἐξ οὗ κατὰ παραγωγήν, γίνεται κρατείω, ὡς ὀψῶ ὀψείω. ἡ μετοχὴ κρατείων. καὶ συγκοπῇ, Κρείων ἀγαμέμνων. καὶ ἀπὸ μετοχῆς μετήχθη εἰς ὄνομα. ὁμοίως καὶ τὸ θηλυκὸν κρατείουσα. καὶ συγκοπῇ, κρείουσα. σημαίνει τὸ βασιλεύουσα.

Κρείσσων, παρὰ τὸ κράτος ὄνομα συγκριτικόν. ὁ πρῶτος τύπος, κρατύτερος. ὁ δεύτερος, κρατίων. καὶ ὁ τρίτος, κράσσων. καὶ κατὰ τροπὴν αἰολικὴν τοῦ α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οὐδέποτε δὲ πρὸ τῶν δύο σσ εὑρίσκεται δίφθογγος, πλὴν τοῦ λεύσσω. γλαύσσω τὸ φωτίζω, καὶ κρείσσων. καὶ τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἡμαρτημένου.

Κρήγυον, τὸ ἀληθὲς καὶ ἀγαθόν. παρὰ τὸ κῆρ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἡδύ, γίνεται κηρήδιον. τὸ τῷ κέαρι ἡδύ, καὶ προσηνές. ὅ ταυτόν ἐστι τῷ θυμῆρες. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γίνεται κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἡδῦνον.

Κρήδεμνον, τὸ κεφαλόδεσμον. παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, καρήδεμνον. καὶ συγκοπῇ, κρήδεμνον τὸ τὴν κεφαλὴν δεσμεῦον. ὁ δὲ ἡρωδιανός φησι κρήδεμνον λέγεται, παρὰ τὸ δέμω. τὸ κατεσκευασμένον καὶ πεποιημένον εἰς κεφαλὴν τῶν νέων. σημαίνει δὲ καὶ τὰ τείχη, οἷον τὰ περιβλήματα.

Κρημνη. Κρήμνη στοὰ τὴν ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ὁ παρατατικός, ἵστην ἵστης ἵστη, καὶ τὸ προστακτικόν, ἵστη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ, γίνεται

κρήμνημι. ὁ παρατατικὸς, ἐκρήμνην ἐκρήμνης ἐκρήμνη. καὶ ὁ προστακτικὸν, κρήμνη.

Κρημνός, παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω, γίνεται κάρανος. καὶ κρημνός, ὁ ἐπικαρανεύων.

Κρήνη, ἡ πηγή. παρὰ τὸ ῥέω ῥένη, καὶ κρήνη. ἢ ἔστι ῥῆμα κρῶ μονοσύλλαβον, σημαῖνον τὸ ἐκ τοῦ κερῶ. ὃ δηλοῖ τὸ ἐγχέειν. καὶ ὡς παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἰρήνη, οὕτω κρῶ κρήνη. καὶ νεοκρᾶτας σπονδὰς αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. καὶ ὅμηρος. Κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν. οὐ γὰρ ὕδατι κιρνᾶται τὸ

Κρηπίς, παρὰ τὸ ἐρέπω ἐρεπίς. καὶ ἐν νέκταρ. ὑπερβιβασμῷ, ἐρεπίς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται κρηπίς. δι᾽ ἧς ἐρέπειν καὶ βαδίζειν δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἐράπτω.

Κρῆτες, παρὰ τὸ εὖ κέρασθαι βιοτεύειν. καλῶς γὰρ τινὲς γάρ. ὁ ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὐκεκρᾶσθαι τὴν περὶ τὴν νῆ-

Κρησφύγετα, φρούρια τινὰ οὕτω συνάερα. λεγόμενα, ἐν οἷς ἐκρύπτοντο οἰκῆται τὸν μίνωα φεύγοντες. παρὰ τὸ κρῆτην αὐτὴν εἶναι κρηπτά. τὸ ἦν κρησφύγετον ἔλεγον ἀσυλόν. ἀσυλ ἐν ἔκκειν, ἢ χρήσιμον τοῖς φεύγουσιν εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρησέρα, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δ᾽ ἐστὶν ἐπιβόλαιον τῆς κεφαλῆς ποιόν. ἔνιοι δὲ περὶ ἰγα χίλιον ποιόν εἶναι φασί. κακῶς. ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. τὸ τοῦ κοφίνου ἐπιβόλαιον κρησέρα εἴρηκε κατὰ μεταφοράν. ἀπολλώνιος δὲ γελοίως ἱστᾶσθαι. φησὶ γὰρ εἶναι τὰ ἐσκοτισμένα κόσκινα, οἷς ἐπικαλύπτουσι τοὺς κοσκίνους. ὧρος.

Κρῖ λευκὸν, σημαίνει τὴν κριθήν. ἢ ἀπὸ τοῦ κριθὴ γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμνον τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου. ὁμοίως κατὰ ἀποκοπὴν κρῖ. ἔστι γὰρ κρίμνον καὶ εἶδος κριθῆς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπόσταγμα τοῦ κυκεῶνος.

Κρίβανος, σημαίνει τὴν κάμινον, ἐν ᾗ ὀπτῶν τοὺς ἄρτους. παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος ἡ κάμινος. οἱ δὲ δωριεῖς, κλίβανον λέγουσι.

Κριθή, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ ἤσθιον πρὸ τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν δρυῶν. ὅπου γὰρ βαλάνους ἔτρωγον οἱ ἀρχαῖοι. καὶ πάλιν ἤρξαντο ἀπὸ κριθῆς ὕστερον ἄρτον ἐσθίειν. ἢ διὰ τὸ κρίνεσθαι καὶ διαχωρίζεσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἀχύρων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. τὰ εἰς θη, βαρύνεται. ἄθη. πλὴν τοῦ κριθὴ, πωθή.

Κρικτήρ, ἐκ τοῦ κρατὴρ κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η. ὡς πρᾶγμα, πρῆγμα. τὸ κρα, μακρόν. ἐκ τοῦ κρῶ κράσω, ὁ περὶ ἀπὸ τοῦ κερῶ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ κέρας ὃ σημαίνει τὸ κέρατον. οἱ παλαιοὶ γὰρ κέρασιν ἐχρῶντο ἀντὶ προχόου.

Κριτής, ὁ τῆς διαφορᾶς χωριστικός. κρίναι γὰρ τὸ διαχωρίσαι καὶ διακρίναι. ἔνθα καὶ ἄκριτόμυθος, ὁ ἄκριτα καὶ ἀδιαχώριστα λέγων, καὶ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. κλίνεται κριτοῦ. τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου τρίτου προσώπου γινόμενα ὀνόματα, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. κρίνω, σημαίνει τρία. τὸ διαχωρίζω, ὡς τὸ, Κρῖν᾽ ἄνδρας κατὰ φῦλα. καὶ, Κρίνων τὸ διακρινόμενον ταχέως. καὶ τὸ δικάζω. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιλέγω. ὡς τὸ, Κρίνας ἐκ λυκίας εἴκοσι φῶτας.

Κρίνος, τὸ κρίνον. παρὰ τὸ κλείω. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κίκλος. ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος. καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, κρίνος. ἢ ὡς ἄλγος ἀλγεος καὶ ἀργαλέος. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἐν ὑπερθέσει γίνεται κρίνος. ὡς καρδία κραδία. βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς νος μονογενῆ δίβραχα, βαρύνεται. εἰ δὲ τι ὀξύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν σημαινομένου, ὡς ἔχει τὸ δεινὸς ἐπὶ τῆς δεινώσεως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεινοῦ. σεσημείωται τὸ φανὸς ὀξύτονον. τὸ δὲ φανὴ, περισπᾶται. ἀπὸ γὰρ τοῦ φανεία. τὸ δὲ κανὸς, εἰ γενές.

Κρίκε. ἰστέον ὅτι τὸ, Κρίκε δὲ ζυγὸν, μιμητικόν ἐστιν ἐπίρρημα. ἐφ᾽ οὗ τινὲς οὐ προσεσχηκότες τῇ μιμήσει τῆς φωνῆς ἠπόρησαν, ὡς ἡρωδιανός. πῶς ἀπὸ θέματος τοῦ κρίζω ὤν ὁ δεύτερος ἀόριστος, οὔτε διὰ τοῦ γ ἐστὶν, οὔτε διὰ τοῦ δ, ὡς τὸ φράζω, ἔφραδον, καὶ στίζω, ἔστιγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ κ. ὅτι δ᾽ ἐστὶ τὸ κρίζω θέμα, δῆλον ἐκ τῶν κινημάτων. ὁ γὰρ ποιητής φησι κεκριγυῖαι. ἔστι ῥῆμα τινὸν ὀνομα κριγή, ὡς παρὰ ἱππώνακτι. Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ. σχηματίζει δὲ τὸ κρίζω ὁ ἡρωδιανὸς οὕτως. ἔστι μονοσύλλαβον κρῶ, ἀφ᾽ οὗ τὸ κράζω, καὶ κρώζω. ἀπὸ δὲ τοῦ κράζω, γίνεται κρίζω, ὡς στάζω, στίζω, σεβάζω, σεβίζω. τοῦτο δὲ τὸ κρίζω, ἥμαρτημένον ἀόριστον παραλαμβάνει τὸ κρίκε. ἡμεῖς δὲ οὔ φαμεν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλὰ πεποιῆσθαι. οὕτω ζηνόδοτος. σημαίνει δὲ τὸ ἐψόφησεν. ἢ ἦχος. ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.

Κριός. ὡς παρὰ λέγεται κρείων ὁ βασιλεύς, οὕτω καὶ κριὸς ὁ ἐξέχων τῆς ποίμνης. ὁ δὲ ἡρωδιανός φησι παρὰ τὸ κεκρίσθαι τὰς τρίχας. διαφέρουσι γὰρ αἱ τρίχες τοῦ κριοῦ τῶν ἄλλων. σημαίνει δὲ πολλά. ἔστι γὰρ ὁ προκοιτου γένος τῆς ποίμνης. ἔστι καὶ ὄργανον πολιορκητικόν. ἔστι καὶ εἶδος πλοίου. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἐρεβίνθου. ὁ ἐρέβινθος δὲ ἀρσενικῶς λέγεται. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ κέρας γίνεσθαι κεριός. καὶ συγκοπῇ, κριός. οὐ καλῶς. κεραός γὰρ ὀφείλει εἶναι. ὡς κνέφας κνεφαῖος. οὖδας οὐδαῖος.

Κρῖος, ὄνομα τιτᾶνος. παρὰ τὸ κεκρίσθαι. προπερισπᾶται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κριὸς τοῦ προσηγορικοῦ. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, καὶ τὸ κύριον ὀξύνει. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα ἀρσενικὰ τὴν ει δίφθογγον ἀποστρέφεται. βίος. δῖος. χῖος, ὁ πολίτης τῆς χίου. θρῖος, ὄνομα ποταμοῦ. κῖος, ὄνομα κύριον. πῖος, ὄνομα κύριον. τῖος, ὄνομα κύριον. οὕτως οὖν καὶ κρῖος. πρόσκειται ἀρσενικὰ, διὰ τὸ νεῖος, ὁ σημαίνει τὴν ἀρουμένην γῆν. ἔστι

δὲ θηλυκόν. σεσημείωται ταῦτα. θρέος. κρέος, ὁ τῆς κέω πόλεως. πλέος. μρέος. λρέος. ἔρεος. οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ κύπριοι τὰ ἀθέσιν. παρὰ τὸ ῥέζα, ὃ σημαίνει τὸ εὐχερές. χρέος, παρὰ τὸ χρῆσαι. τὸ δὲ φλιός, σημαίνει δὲ τὸν διόνυσον, διφορεῖται. τινὲς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ι γράφουσιν αὐτό. τινὲς δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Κρίμα, σημαίνει τὸ μὲν τὸ κατάκριμα καὶ τὴν καταδίκην. ὥσπερ, Κρίμα δίκαιον κρίνατε. σημαίνει καὶ τοὺς ἐξητασμένους τοῦ θεοῦ λόγους.

Κροαίνω, τὸ κτυπῶ καὶ ἠχῶ. ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σκιρτᾶν καὶ κροτεῖν. παρὰ τὸ κροτῶ κροταίνω. ἀποβολῇ τοῦ τ, κροαίνω. ἢ παρὰ τὸ κρούω κροαίνω κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ υ.

Κρόκη, παρὰ τὸ κρούσω μέλλοντα γίνεται ἀποβολῇ τοῦ υ. ἢ τὸ κροίασθαι διόλου παρηκολούθησε.

Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δὲ ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν κεφαλόν, ὅ ἐστιν ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς.

Κρόκος, παρὰ τὸ κρίσιν καὶ ἀναβλαστάνειν ἐν τῷ κρύει. κρυόνος τις ὤν.

Κροκόδειλος, ἐκ τοῦ κρόκος καὶ τοῦ δειλός. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος, φοβεῖται τὸν κρόκον. ὅθεν καὶ οἱ μελιτουργοί, ἐπειδὴ ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτίθενται ἔξωθεν κρόκον. ὃν ὅταν ὁρᾷ φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος, παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τὰς κρόκας, ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς. οἱονεὶ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος, ζωΰφιόν ἐστι μικρόν.

Κρόκαλα, λέγονται αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν. ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν.

Κρόμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό. δριμὺ γάρ.

Κρόνος, ὁ κρόνος τῆς νοερᾶς ζωῆς ἐστι δοτήρ. κόρος ὢν τοῦ νοῦ. μᾶλλον δὲ κορὸς νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοερῶς ζῶντες, κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κρόνος λέγεται. τὸν κρόνον φασὶν ἐκ τοῦ κραίνειν καὶ κιρνᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων, καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. χρύσιππος δέ φησιν ὅτι καθύγρων ὄντων τῶν ὅλων, καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἔκκρισιν τούτων κρόνον ὠνομάσθαι. τὰ δὲ περὶ τὴν ἐκτομήν, ἔνιοι οὕτως ἀναλύουσιν. ὅτι τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως γινομένης, ἐζωογόνει τὰ πολλά. εἶτα τοῦ κρόνου, ἤτοι τοῦ χρόνου ἕκαστα διακρίναντος, καὶ τῶν γεννηθέντων ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα μίξεως ζωογονούντων ἐκ τε τμηθῆναι τὸν οὐρανὸν εἰρήκασιν. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν κρόνον εἰρῆσθαι, ὅτι πρῶτος θεῶν εἰς κρίσιν ἐπέβαλε. νομίζεται παῖς οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιπολῆς τῶν ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἄστρων ὁ χρόνος γίνεται. διὰ γὰρ τούτων καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μῆνα καὶ καιρὸν διορίζομεν. καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνου γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν συνδιαφθείρεται. φώτιος πατριάρχης.

Κρονίων, παρωνυμικόν. κλίνεται κρονίωνος. τὰ εἰς ων παρωνυμικά, φυλάττουσι τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. εὕρηται καὶ συνεσταλμένη ἡ νι συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὀρσα παρὰ κρονίωνι κάθητο. τὸ γάρ, Ζηνὸς καὶ ἐμὸ κρονίωνος, ὑπερβιβασμὸν ἔπαθε χρόνου. καὶ τὸ μὲν προπαραλήγουσαν ἐξέτεινε. τὸ δὲ παραλήγουσαν, συνέσταλκεν. ἄλλως. τὸ κρονίων διὰ τοῦ ι. ἐπειδὴ τὸ κρονίδης διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ εἰς ων παρωνυμικά, τὴν παραλήγουσαν θέλει ἔχειν τῶν εἰς δης. ἀτρείδης, ἀτρείων. πηλείδης, πηλείων, οὕτω καὶ κρονίδης κρονίων. τὰ δὲ εἰς ος, εἰ μὲν καθαρά, διὰ τοῦ άδης ποιοῦσι τὸ παρωνυμικόν. οἷον, θυέστιος, θυεστιάδης. τελαμώνιος, τελαμωνιάδης. εἰ δὲ μὴ καθαρά, διὰ τοῦ ίδης. οἷον, πρίαμος, πριαμίδης. κρόνος, κρονίδης.

Κρόσσας, οἱ μέν φασι κεφαλίδας τοῦ τείχους σημαίνειν. ἄλλοι δὲ τοὺς προμαχῶνας. ἀρίσταρχος δὲ κλίμακας ἢ κλίνας, ἢ ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια. ἄλλοι δὲ τὰ ἀποκριδώματα. καὶ γὰρ κρόσσας τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν, ὃ καὶ βέλτιον. οἱονεὶ κόρσσοις τινὰς οὔσας, παρὰ τὸ κόρσην τὴν κεφαλήν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοκάμων. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ, κρόσσας. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ περὶ ἰάδος διαλέκτου. τὸ δὲ τῆς κλίμακος ὄνομα οὐ γινώσκει ὅμηρος. οὐδὲ πολεμικὰ τὰ πολεμικὰ ὄργανα. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ὠρίων. ἐγὼ δὲ εὗρον σχόλιον παρακείμενον ὑπόνοιαν παρέχον μοι ἵνα σημαίνῃ καὶ τὰς κλίμακας, καὶ τὰ ὑπερέχοντα τοῖς τείχεσι. ἔχει δὲ οὕτως. Ὅτι εἰ μὲν διεστέλλομεν εἰς τὸ μὲν σύνδεσμον, γένοιτο ἂν Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον. οἷον ἀλλὰ τοὺς πύργους τὰς κλίμακας εἷλκον. εἰ δὲ συνάπτοιμεν κρόσσας πύργων, τὰς ἐξοχάς φησι, περὶ ἰώνων ἐν ταῖς περὶ γυναστάθμου διαλέξεσι. Στήλας τε προβλῆτας, ἀντὶ τοῦ τοὺς προκαταβεβλημένους θεμελίους. ζήτει εἰς τὸ προκρόσσας.

Κρόκας, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν. οἷον, κρυκιός τις ὤν. οὕτως εὕρομεν ἐν ὑπομνήμασι τῆς ἰλιάδος.

Κροσσός, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ κάρα. ἢ παρὰ τὸ ἄκρον καὶ τὸ σείω, τὸ ἐν ἄκρῳ σειόμενον, καὶ κρεμάμενον. ἐκ δὲ τοῦ κροσσός, γίνεται κροσσῶ, κροσσωτά. καὶ κροσσωτός.

Κρότων, ὁ φθείρ. ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμφυῇ. ὁ δὲ ὦρος, βοτάνης ὄνομα λέγει. διὰ τὸ ὄζειν αὐτῆς τὸ σπέρμα διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις ὁμοίως τῷ ζώῳ, διὰ τοῦτο κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως παρ᾽ αὐτῷ, ἀπὸ κρότωνός τινος, ὃς ὑπὸ ἡρακλέους ἀνῃρέθη.

Κρότος, ἐκ τοῦ κρούω, κρούσω, κέκρουκα, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος, κροτῶ.

Κρόταφοι. κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα. οἱονεὶ κερατοφυέοντες. ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀφὴν παλλόμενοι. οἱ,

κρόταφοι. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκράτηνται ἀμφοτέρωθεν. ὡς δὲ Ἀπίων, ὅτι τῆς κόρσης ἅπτονται, τουτέστι τῆς κεφαλῆς. οὕτω Σωρανός. ἢ παρὰ τὴν κόρσην, κόρσαφος, καὶ κόρταφος. καὶ ἐν ὑπερθέσει, κρόταφος. ἢ ὅτι τῆς κόρσης ἀφῆκται. κόρση, κρόσσαι. καὶ κρόσσας, καὶ τὸ κροσσὸς, οὕτως ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τέλους. φασὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ τὸ τελευταῖον ἀκροσὸς καλεῖται. ἢ ὅτι κρουόμενος εἰς αὐτὸν τάφον ἔχει ἢ καὶ ἔμπληκτος γίνεται. ὡς τὸ, Τάφος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιούς.

Κρωσσὸς, ὑδρία, ἢ ἄλλο ἀγγεῖον εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ. παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω. τοῦτο ἐκ τοῦ κεράω. ὅθεν κέρασον.

Κρώβυλος, εἶδος ἐμπλοκῆς, ἢ ὄνομα κύριον.

Κρώμμα. Κρώμμαν τε καὶ ὑλήεντα κύτωρον. εἰσὶ δὲ πόλεις Παφλαγονίας. ἐν δὲ τῇ Κυτώρῳ φύεται πύξος πολλὴ καὶ διάφορος. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Κρούω. ἐκ τοῦ κρῶ, κατὰ παραγωγὴν, κρόω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. ἢ κρύω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν κερατοφόρων. κρούειν γὰρ τὸ τοῖς κέρασι παίειν. καὶ ἐκ συγκοπῆς, κρούειν. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, κέκρουμαι, κέκρουται, κρότος. καὶ ῥῆμα κροτῶ.

Κρουνὸς, τὸ ῥεῦμα. καὶ κρουνῶν, ῥευμάτων. ἐκ τοῦ κερῶ κρῶ, γίνεται κρονὸς καὶ κρουνός. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥουνὸς

Κρούζω, κροβύζω. ἀφαιρέσει τοῦ β, < καὶ κρουνός. καὶ κράσει τῶν στοιχείων, κρούζω.

Κρύος, παρὰ τὴν γινομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ κρύει ἤγουν ψύχει, γίνεται κροῦος καὶ κρύος. ἐκ τούτου κρυερὸς καὶ κρυόεις. φρικτὸς. φοβερός. συμβαίνει γὰρ τοῖς φοβουμένοις, συγκρούεσθαι τοὺς ὀδόντας. ἢ παρὰ τὸ κρατῶ κρατύω, κρύω καὶ κρύος. καὶ κρύος κρυόεις, κρυόεσσα. φρικτὴ. φοβερά. ἢ ψυχροποιός. ἀφ' οὗ καὶ

Κρύσταλλος, τὸ διὰ τοῦ κρύους ἠλλοιωμένον < κρυοποιός. ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ σταλάσσω καὶ τὸ κρῶ.

Κρυμὸς, παρὰ τὸ κρύπτω κέκρυμμαι, κρυμμός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ. κρυμὸς δὲ ὠνόμασται αὐτὸ τὸ πάγος, ὃ ἐπὶ κρυπτόμεθα. χειμερίου γὰρ καιροῦ τὸ πάθος.

Κρύπτω, ἐκ τοῦ καλύπτω, καρύπτω, καὶ κατὰ συγκοπήν. ἢ ἐκ τοῦ κάρα, καρύπτω καὶ κρύπτω.

Κτέανον, ὡς τὸ φιλοκτεανώτατε.

Κτέρας, κτῆμα. ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι.

Κτεάτεσσι, κτήμασιν. ἀπὸ εὐθείας τῆς κτέας. ἀμφοῖν δὲ μεταπλασμὸν παραδέχεσθαι. ἀπὸ τῆς κτέατος γενικῆς. ὥσπερ καὶ προβάτοις πρόβασιν. ἅμα δὲ τῇ μεταπλάσει, καὶ ἐπέκτασιν ἔπαθε.

Κτάμενος, ἐκ τοῦ κτῶ τὸ φονεύω καὶ ἀναιρῶ, γίνεται κτῆμι. ὁ μέλλων, κτήσω. ὁ παρακείμενος, ἔκτηκα. ἔκταμαι, ἐκτάθην, ἐκτάμην, ἡ μετοχὴ, κτάμενος.

Κτέννω, διὰ δύο ν. ὁ μέλλων, κτανῶ. οὗ γάρ ἐστι κταίνω

Κτεὶς, τὸ μόριον. ἤγουν τὸ αἰδοῖον. κλί- < κτανῶ. νεται κτενός. παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν ταῖς συνουσίαις. ἐπὶ δὲ τοῦ κόσμου τῶν τριχῶν, παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς τρίχας, ἢ τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τὰς φθεῖρας. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ διεξαπλοῦσθαι.

Κτῆνος, παρὰ τὸ κτῶ τὸ φονεύω, κτήσω, κτῆνος. ἢ παρὰ τὸ κτῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ κτῆμα καὶ κτῆσις. ἢ ἀπὸ τοῦ κτείνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτανον. ἐξ αὐτοῦ κτάνος, καὶ κτῆνος.

Κτήνη, κυρίως ἐπὶ τῶν σφαζομένων ἐκδορᾶσθαι. κτᾶσθαι γὰρ τὸ φονεύεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κυρίως μὲν τὰ θυόμενα ὅσα νόμος σφάζεσθαι καὶ κτείνεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τε θυσίμων καὶ μή.

Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων καὶ προεξάρχων τῆς ποίμνης κριός. παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίλος καὶ κτίλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, ἤγουν προπορεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἄγω. ὁ μέλλων, ἄξω. ῥηματικὸν ὄνομα, ἀκτίλος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, κτίλος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἰκτός. ὡς τάσσω, τακτὸς. καὶ πλέκω, πλεκτός. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πενθίλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἰκτὸς ἴκτιλος. καὶ μετὰ τῆς ἐπάρσεως τοῦ ι, κτίλος. οἱ δὲ νεώτεροι, τάσσουσι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ἠθισμένου, καὶ γεγονότος ἡμέρου ζώου.

Κτύπος, παρὰ τὸ τύπτω τύπος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ. τὰ γὰρ τυπτόμενα ψοφεῖ.

Κτώμην, σὺν τῷ ι. Σοφοκλῆς ἀπὸ τοῦ κτασοίμην.

Κύαθος, ἀντλητήριον. μέτρον ὑγροῦ.

Κυανός. ἐκ τοῦ κῦμα γίνεται κυμανός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ μ, κυανός, ὁ μέλας. κυάνεος, καὶ κυάνεος. καὶ ἡ κυανέα τῆς κυα-

Κυάρης. Ἴβυκος. Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρα- < νέας. τηγός. τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γεγονέναι συγκοπήν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρῶ κατὰ πλεονασμόν.

Κύβελον, ὄρος ἐν Φρυγίᾳ. ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἅγιον ἐστίν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Βιθυνίας, ἔοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι. ἴσως δὲ καὶ κύβηλις ὁ πέλεκυς. ἐκ τούτου Κυβέλη, ἢ ὀπὴ τοῦ ὠτός. καὶ μέλος σώματος.

Κυβερνήτης. ἀναλογικῶς οἱ Αἰολεῖς κυμερνήτην λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρευνᾶν τὰ κύματα, καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. ἡμεῖς δὲ τροπῇ τοῦ μ εἰς β, κυβερνήτην φαμέν.

Κύβηκος, ἀπὸ τοῦ κύψαι. ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος. καὶ ἀμφικύπελλον, τὸ ἀμφίκυρτον. τὸ Ῥωμαῖοι τὸ ἔγκωμα, κύμβην λέγουσι. καὶ κύμβιον, τὸ ἀσπόνδυλον τοῦ βοός. κυρτὸς γάρ ἐστι.

Κύβηβος, παρὰ τὸ κύπτω. ὁ κατακύψας.

Κυβηβεῖν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. καὶ κύμβαχος. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν. αὕτη γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσταις γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. ἢ ἐκ τοῦ κυβῶ κυβήσω τὸ καταστρέφω. καὶ κύβος, τὸ γεωμετρικὸν σχῆμα.

Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. ἢ παρόσον τετράγωνος ὁ ψῆφος. ἀπὸ μέρους δὲ ἀπὸ τῆς κουφότητος. ταύτῃ γὰρ τὴν κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλήν. παρὰ τὸ κύπτω κύψω, γίνεται κύβος. ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστήρ, ὁ κολυμβητής.

Κῦδος, ἡ δόξα. παρὰ τὸ κύειν ὕδος. ἢ παρὰ τὸ κύσιν ἡδονήν. κύιδος, καὶ κράσει κῦδος. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ. ὁμήρῳ, κύσσε. ἀποβολῇ τοῦ σ ἑνός. τὴν γὰρ δόξαν πάντες φιλοῦμεν. κῦδος κυδίτερος, κυδίστατος καὶ κύδιστος ὑπερθετικόν. πλεονασμῷ τοῦ ρ, γίνεται κυδρός. τουτέστιν, ἀγαθός. ἔντιμος.

Κυδάλιμος. ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κυδάλιμος, ὁ ἔνδοξος.

Κυδοίμεον, ἐκλόνουν. ἐθορύβουν. ἀπὸ τοῦ κυδοιμός, γίνεται ῥῆμα κυδοιμῶ. κυδοιμὸς δέ, τάραχος. θόρυβος, ἢ πόλεμος, ἀπὸ τοῦ κύειν δέος, ἢ δεῖμα.

Κύθρα, ἀπὸ τοῦ κύτος, κύθρα. ἢ παρὰ τὸ κεύθω.

Κυθρίσαι, ἀντὶ τοῦ σκῶψαι καὶ γελάσαι. πανηγυρίζοντες παρὰ ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν ἀλλήλοις ἔσκωπτον.

Κύδαρον, εἶδος πλοίου.

Κυθέρεια, ἡ ἀφροδίτη. παρὰ τὸ κεύθειν τὸν ἔρωτα. ἢ κεύθουσα τοὺς ἔρωτας. ἢ παρὰ τὸ χύδην θέρειν καὶ φλέγειν τῷ πάθει. ἢ παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν, κρυφαίαν οὖσαν τὴν μίξιν. ὁ δὲ ἡσίοδος ἀπὸ τῆς κυθήρων πόλεως. ἢ ἀπὸ τοῦ χέειν τὸν ἔρωτα. ἡ δὲ κοινὴ ἁρμονία, ἢ ἐξ ἔδει ἀποκεκρύφθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπεὶ μυστηριώδης ἡ γέννησις αὐτῆς. τινὲς δὲ τὰ κύθηρα ἀπ' αὐτῆς, ὅτι γεννηθεῖσα ἐκεῖ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ κυθέρειαν νοοῦσί τινες, ὡς κρυψίπαθον. διὸ καὶ σκοτίας ἀφροδίτης ἐν φαιστῷ ἱερὸν εἶναί φασι.

Κυκεών, ἡ πόσις. ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι χυχεών τις ὤν, πόμα κατασκευασθὲν ποιητικὸν δίψης. ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεών. ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

Κυκνᾶ, ἀπὸ τοῦ κυκῶ τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κυρκυνᾶ,

Κύκνος, ὄνομα ὀρνέου ᾠδικόν. τὸ πλεονασμῷ τοῦ ε. γὰρ γένος ἐστί τό, τε ὄρνις καὶ τὸ πετηνόν. ὁ γὰρ ποιητὴς πάντοτε τὰ γενικὰ προτάσσει, καὶ οὕτω τὰ εἰδικά. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κλῶ τὸ φωνῶ. κραυγητικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον, ὡς καὶ ἡ χήν. ἐκ τοῦ κλώθουσιν, παράγωγον κλύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν, κλύνος. καὶ ὑπερθέσει καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ν, κύκνος. ἢ παρὰ τὸ κύκλος. ἔστι καὶ εἶδος πλοίου. ὀνομάζεται δέ, ὅτι κύκνους ἔχει ἐντετυπωμένους ἐπὶ τῆς πρώρας.

Κύκλωπες. Κύκλωπες δ' οὔνομ' ἔσαν ἐπώνυμοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῖς κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ. κυκλώωπες, καὶ κατὰ συγκοπὴν κύκλωπες. καὶ κυκλώπειον ὄρος ἐν λιβύῃ. παρὰ τὸ κύκλος, καὶ τὸ ὤψ. ἢ παρὰ τὸ κυκλοτερῆ ὦπα ἔχειν.

Κύκλῳ, ἐπίρρημα τοπικόν. παρὰ τὸ κυλίω, γίνεται κύλος καὶ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ι προσγεγραμμένον, ὡς ἀπὸ δοτικῆς. τὸ μέντοι πόρρω, καὶ ἔξω, καὶ ἄφνω, οὐ παρὰ δοτικάς. διὸ οὐδὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι. ἢ ἔστι ῥῆμα κλῶ. ἐξ οὗ μονοσύλλαβον ὄνομα, κλός. καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν εἰς ος λήγει μονοσύλλαβον, διπλασιασμὸν ἀναδεξάμενον, ἐγένετο κύκλος. ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω ἐγένετο θός, καὶ τιτθή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ εὐκύλιστος. τὸ δὲ κύκλα ὃ σημαίνει τοὺς τροχούς, κατὰ μεταπλασμὸν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ κύκλους, κύκλα. ὡς θάρσους, θάρσα. ὁ δὲ τοιοῦτος μεταπλασμός, φυλακτικός ἐστι τῶν τόνων. ὡς τὸ κέλευθος.

Κυκλήσομεν. Κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας. ἰλιάδος η. ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

Κυλίω, παρὰ τὸ ἁλῶ τὸ πλανῶ, ἁλίω καλίω καὶ κυλίω. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινίω καὶ κυλίω. ἐξ αὐτοῦ τὸ κυλίνδω.

Κυλίστανος, πόλις ἰταλίας. πάρθαξ βαρύτονον δὲ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο. διὰ δὲ τὸ τὸν ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτόν, κυλίστανος ἐκλήθη.

Κυλινδήθρα, κυλίστρα. ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ.

Κύλιξ, τὸ ποτήριον κύκλιξ τις ὤν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὲς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχναι, λεκανίδες καὶ τρύβλια, ἢ φιάλαι. λέγεται δὲ καὶ κυλίκνη κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. καὶ κυλικνίδες παρὰ ἀθηναίοις αἱ πυξίδες. οἱ δέ, οἱ λιβανωτοί. ἄλλοι

Κυλλήνιος, ὁ ἐν κυλλήνῃ ὄρει τῆς ἀττικᾶ κεράμεια. ἀρκαδίας. κυλλήνη δὲ ἀρκαδίας ἱερὸν ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος. καὶ ὑπ' αὐτῷ πόλις ὁμώνυμος. ἢ οὖν ὑπὸ ἀρκτικός. ὡς τό, κυλλάδων ἔχων τὰς ἡνίας. κυλλάδες γὰρ εἰσὶν ἐσταλμένου τοῦ υ, τὰ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς μέρη. ὅθεν καὶ τὸ ταλαιποιδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσιν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον.

Κυλλοποδίων, ὡς ἀπὸ τοῦ οἰδίπους οἰδίποδος γίνεται οἰδιποδίων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, γίνεται κυλλοποδίων.

Κυλλοιδιόωντα. ὁ δὲ ποιητὴς παρὰ τὸ κύλον. καὶ ἀττικῶς καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων. καὶ ἡ ἐτυμολογία βοηθεῖ· ἃ χύλους λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δεδώκαμεν.

Κύλλαρος, ἵππος κάστορος. παρὰ τὸ κέλλω, ὁ ταχύς. στησίχορος, Τὸν μὲν ἑρμῆς δέδωκε φλόγεον καὶ ἅρπαγον ὠκέα τέκνα ποδάργης, ἥρα δὲ ξάνθον καὶ κύλλαρον.

Κῦμα. κυῶ, κυήσω, κύημα, καὶ κῦμα. παρὰ τὸ κύω. τὸ κυόμενον. ἢ παρὰ τὸ κυῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ ἡ χρῆσις. Ἀγκὸν δ' ἀμφ' ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ υ. τὰ εἰς μα δισύλλαβα τὸ υ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό. οἷον, χύμα. πλύμα. θύμα. σεσημείωται τὸ κῦμα. τὸ γὰρ λῦμα ποιητικῶς ἐκτείνεται. τὸ δὲ θῦμα ἱστορεῖ ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ διαλέκτου ἐκτεινόμενον.

Κύματι κωφῷ, τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένῳ. παρὰ ψόφον, κῦμα μηδ' ἦχον ἀποτελοῦντι. ἄνευ γὰρ ἀνέμου, τὸ κῦμα ἠρεμεῖ μηδέπω ἀνέμου ἐγκρινοῦντος.

Κύμη, πόλις Ἰταλίας. ἀπό τινος Κύμης βασιλίδος, ἥτις ἐκράτει τοῦ τόπου. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὀνομασθῆναι τὸν τόπον. οἱ δὲ διὰ τὸ πολυκύματον αὐτὴν εἶναι.

Κύμινδις, ὄρνεον. οἱονεὶ κρύμινδις. κρύπτεται γὰρ ἑαυτῆς τὴν κεφαλὴν ἐς τὰς σπαργὰς τῶν δένδρων ὑποδύουσα. ἢ διὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα, ταύτης ἔτυχε τῆς ὀνομασίας.

Κύμβαχος, σημαίνει τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας. ὥσπερ, Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος, ὥσπερ, Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους. ἐκπεσὼν δηλονότι. κύμβαχος οὖν, ὁ σκεπάζων τὴν κεφαλὴν βρέγμα. τὸ σκαμβόν. τὸ δέρμα. παρὰ τὸ κυφὸν, τουτέστι τὸ περιφερὲς καὶ περιαγές. κύμβη γὰρ ἡ κεφαλή. ὅθεν κυμβηστᾶν. κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰπεῖν. ὡς τὸ κυβιστᾶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας.

Κυμβάχον, εἶδος περικεφαλαίας, ᾗ ἐμβάλλεται ὁ λόφος. παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη.

Κύμβαλα, παρὰ τὸ κῦφος κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κυμβία, τὰ κύφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι. κῦφον δὲ τὸ κυρτὸν δηλονότι καὶ περιφερές. καὶ κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρά.

Κυνῆ, εἶδος περικεφαλαίας. κυρίως ἡ ἐκ ῥωμαίοις. κυνείου δέρματος κατεσκευασθεῖσα. ἐκ τοῦ κύων κυνὸς κύνεος καὶ κυνέα ἀποβολῇ τοῦ ι. ἢ κυνῆ, ἀπό τινος κυνὸς καλουμένου.

Κυνικοὶ φιλόσοφοι, ἀπὸ μεταφορᾶς σκευασθεῖσα πρώτη. τῶν κυνῶν. ὅτι ἀναιδεῖς ἄγαν ὑπάρχοντες ὥσπερ καὶ οἱ κύνες. οὗτοι γὰρ ἠλέγχοντο δημοσίᾳ οὐ κατ' ἰδίαν. καὶ ὅτε ἤσθιον, ἢ ἄλλο τι ἔπραττον, ἀναφανδὸν αὐτὸ ἐποίουν ὡς οἱ κύνες.

Κνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ, κινίζω καὶ κνίζω. τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι.

Κυνόμυια, τουτέστιν ἀναιδής. ἐσχημάτισται τὸ ὄνομα ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων. τοῦ, τε κυνὸς καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. ὁ μὲν γὰρ ἀναιδής. ἡ δὲ, θρασεῖα.

Κυνίδαι, γένος ἱερὸν Ἀθήνησιν. ἀπὸ Κύνου, ἢ Κυνίδου ἥρωος.

Κυνῶπα, ὦ ἀναιδέστατε. ἀναιδὲς πρόσωπον ἔχων καὶ κυνός. ἀπὸ τοῦ κύων κυνὸς, καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς, ἔστι κυνώπης. ὡς Γλαυκώπης. κλίνεται γενικῇ, τοῦ οὐ. καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ α. καὶ τὸ θηλυκὸν, κυνῶπις κυνώπιδος. καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ης.

Κύντερον, παρὰ τὸ κυνὸς γενικὴν, ἔστι κυνό- ἀρσενικῶν. τερον. καὶ συγκοπῇ, κύντερον, τὸ χαλεπώτερον. ὡς μέλαν μελανότερον, καὶ μελάντερον. ἢ παρὰ τὸ κεύθω.

Κύπελλον, παρὰ τὸ κῦφος, ἢ παρὰ τὸ κύπτω τὸ κεκυρτωμένον καὶ περιφερές. ἐτυμολογεῖται χύπελλόν τι ὄν, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλὸν, ἤγουν τὸν οἶνον. ὅθεν καὶ κάπηλος, παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν.

Κύπρος, παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν πῶν ἔχειν.

Κύπτω, παρὰ τὸ γυρὸν γύπτω, καὶ κύπτω.

Κυνοραιστέων κροτώνων, οἱ φθειρῶν. ῥαίουσι γὰρ τοὺς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν.

Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελλον, κύπαλον καὶ κύμβαλον. ἢ παρὰ τὸ πεποιημένην φωνὴν ἔχειν. κύμβαλον γὰρ ἐκ πεποιημένης φωνῆς εἴληπται. αἱ δὲ πεποιημέναι φωναὶ αὗται. κυμ. καρ. κον. ρε. κρι. κε. τι. χθα.

Κύπρις, τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης. ὃ οὐκ ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει. συμπλανηθέντες δὲ τῷ Ἡσιόδῳ, ἔδοξαν ὅτι Κύπρις λέγεται ὥς φησιν Ἡσίοδος Κυπρογένεια. διὸ γίνεται ἐν τῷ περικύκλῳ ἐνὶ πόντῳ. ὥσπερ καὶ τὸ φιλομμειδὴς, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. Ὅμηρος δ' οὐκ ἐπέστησεν, ἀλλὰ τὴν μειδιάματα φιλοῦσαν. οἷον ἱλαρὰν διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. ὥσπερ γὰρ τὸ πῦρ ἥφαιστον λέγουσιν ὁμωνύμως τῷ εὑρόντι, οὕτω καὶ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν. ἡνίκα περὶ τῶν μνηστήρων λέγει. Καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης, ἣν ἄρα ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρῃ. τὸ μὲν οὖν ἐπίθετον διὰ τοῦ Κύπρις σημαῖνον, ἀπὸ τῆς περὶ ἑαυτὴν δυνάμεως Ὁμήρῳ παρείληπται. ἔστιν οὖν μετὰ συγκοπὴν εἰρημένον, ἀπὸ τοῦ κύω, κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα τουτέστι παρέχουσα. ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο. οὐ γὰρ ἄλλως γυναῖκες κυΐσκουσι χωρὶς τῆς ἀφροδισιακῆς συνηθείας. τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους, ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ λεγόμενον. Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη ἐς Πάφον. ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώεις, οὐκ εἴ τις ἔν τινι τόπῳ τετίμηται καὶ δι' ἐκεῖ γεγένηται. διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κεκόσμηται. οὐδέπω γοῦν Δήλιος ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος. καίτοιγε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. διό φησι περὶ τεμένους, Δήλῳ δή ποτε τοῖον ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα. περὶ τε δὲ, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει φοίβου ἀπόλλωνος πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ. οὐδὲ ἐπεί φησιν ἵκετ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασι. Αἰγαῖος ὁ Ποσειδῶν εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ. Κυθέρεια δὲ καθ' Ὅμηρον οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. οἱ δὲ μὲν τὰ Κύθηρα. οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται, ἀλλ' ἢ κευθομένους ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὴν πᾶσαν τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ὥσπερ τι μυθικὸν ἱμάντα. οἷον, τὸν ἔρωτα ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα περιέπεται. Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. καὶ ἀλαλκομενηὶς Ἀθηνᾶ παραλογιζομένοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλλάξουσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους. οἱ γὰρ πειθόμενοι τοῖς νεωτέροις φασὶν ἀπὸ Ἀλαλκομενίου τινὸς εἰρῆσθαι. οὐδ' ὡς Ἐρατοσθένης παρακούσαντες Ὁμήρου τὸ πόντος, Ἑρμείας ἀκάκητα, ὅτι ἀπὸ ἀκακησίου ὄρους, ἀλλ' ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικὸς, ἐπειδὴ καὶ δοτὴρ ἐάων. ταῦτα γοῦν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς. καὶ γὰρ ἡ Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἡ τὰ κρήσια Γλαυκώπιον ἵζει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως. τὰ ἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐποίησεν ἡμῖν παρεστὶν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνόμασαι, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνερ-

γειῶν τῶν ψυχικῶν. ἢ διὰ τὸ συμβεβηκὸς τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὡς λευκώλενος ἥρη, καὶ ἀργυρόπεζα θέτις. καὶ φοῖβος ἀπόλλων, ἀκερσεκόμης. καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων, ἑκατηβελέτης. ἄρτεμις δὲ καὶ ἀγροτέρη καὶ ἰοχέαιρα. καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. καὶ γὰρ θαυμασίως ἑλικώνιον τὸν ποσειδῶνα εἴρηκεν ἀπὸ ἑλικῶνος, ὡς ἀρίσταρχος βούλεται, ἐπεὶ ἡ βοιωτία ὅλη ἱερὰ ποσειδῶνος. οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ ἑλίκης, ἐπεί φησιν, Οἳ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν. ἑλικώνιον γὰρ ἂν εἶπε συγχωροῦντος τοῦ μέτρου. δύναται δὲ ἑλικώνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἑλικὰς καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δίνας τῆς θαλάσσης. Ἔτι δ' εἰ ἐπωνύμως ἡ κύπρις ἀπὸ τῆς κύπρου, καθὸ ἐν κύπρῳ τιμᾶται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς πάφου, ἐν ᾗ βωμός τε θυόεις αὐτῇ, παφίη ἐλέγετο. ἀλλ' οὐδέποτε παφίην αὐτὴν εἶπεν ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ εἴ ποτε σπανίως ἐπίθετα ἐρχομένων (?) ἀπὸ τόπου, οὐδέποτε ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἡρωικοῦ προσώπου, κατὰ τὸ ἦθος ἑαυτῶν λέγων. ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ θεσσαλὸς ὤν φησι. Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε πελασγικέ. καὶ ἑκάβη. Ἀλλ' εὔχευ σύ γ' ἔπειτα, κελαινεφεῖ κρονίωνι ἰδαίῳ, ὅτε τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται. ἐν γὰρ ἴδῃ τῆς τροίας, οἰκείως ἡ ἑκάβη ἐξ αὑτῆς προσωνομασμένον τὸν ἰδαῖον. ὁ δ' ὅμηρος οὐκ ἂν εἴποι ἀπὸ τῆς κύπρου τὸ ἐπίθετον ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων, Ὁ δὲ κύπριν ἐπῴχετο νηλεῖ ⸓ χαλκῷ.

Κύρω. τὰ διὰ τοῦ υρω ῥήματα βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ. περισπώμενα δὲ, συστέλλει. κύρω, κυρῶ. φύρω, φυρῶ. πύρω, πυρῶ.

Κύριος, τῶν πρός τι ἐστίν. ἔχει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην.

Κύρβαντες, δαίμονες περὶ τὴν ῥέαν. οἱ τὸν δία φυλάξαντες. ἐπειδὴ γὰρ τὸ φυλάσσειν. οἷ, Ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας. ἢ παρὰ τὸ κρύβειν κρύβαντες καὶ κύρβαντες. ὅθεν καὶ κυρβασία, καὶ κρυβασία. ἔνιοι δὲ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν. ἄλλοι δὲ τὰς περικεφαλαίας κυρβασίας φασί.

Κύρβεις, αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι, ἤτοι ἀπὸ κατασκευῆς. εἰσὶ γὰρ κυρβασίαι, ἢ κύρβιες. ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ κύρβεως τοῦ τὰς θυσίας ὁρίσαντος, ὥς φησι φανίας ὁ ἐφέσιος. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυροῦσθαι τοῖς γράμμασιν. ἐρατοσθένης τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι, οὐ τετραγώνους. ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι τοῖς ἄξοσι, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες, νόμους. αἱ δὲ κύρβεις, θυσίας ἔχουσιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον. πλινθίον μέγα ἀνδρόμηκες ἡρμοσμένα ἔχον ξύλα τετράγωνα τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα καὶ γραμμάτων πλήρεις. ἑκατέρωθεν δὲ δύνακας, ὥστε κινεῖσθαι καὶ περιφέρεσθαι ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

Κυρίσσει, κέρασι τύπτει καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. καὶ κυρίζοντες, κεραΐζοντες. κέρασι πλήσσοντες.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα.

Κυρηβάσει, μάχεται. λέγεται μὲν ἀπὸ τῶν κριῶν. ἐλέγετο τὸ κριοῦτον καὶ κερύττειν. οἷ, κερύττειν καὶ κυρηβά⸓ττειν. ὧρος.

Κύρη. ἡ παρὰ κνιδίοις ἡ δημήτηρ. παρὰ τὸ κυρίαν εἶναι τοῦ ζῆν. ὧρος.

Κύριος. ἐκ τοῦ κῦρος ὃ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα κυρῶ κυρώσω τρίτης συζυγίας. ἐκύρωσε σημαίνει τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τοῦ πράγματος. ὅτε δὲ ἐστὶ πρώτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω. κυρῶ κυρήσω, ἐκύρησα. ἡ μετοχή, κυρήσας καὶ κύρσας κατὰ συγκοπήν. οἷον, Μέγα σώματι κύρσας, ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ ζώῳ ἐπιτυχών. ἔστι καὶ βαρύτονον κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω. οὗ ὁ μέλλων, κυρῶ. αἰολικῶς, κύρσω. ὡς περὶ ὄρω ὀρῶ, ὄρσω. πλεονάζει δὲ τὸ σ. οἱ γὰρ αἰολεῖς βαρυτονοῦντες, οὐκ ἄλλο πλεονάζουσιν ἀλλ' ἢ τὸ σ. πᾶς γὰρ βαρύτονος μέλλων, πρὸ τοῦ ω θέλει ἔχειν τὸ σ, ἢ δυνάμει ὡς τύψω, λέξω. δυνάμει γὰρ διαιρεθήσεται ὡς πς καὶ κς, ἢ ἐνεργείᾳ, ὡς τὸ ποιήσω. τοῦτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ βαρυτόνου ἐνεστῶτος, τουτέστι τὰ ἀμετάβολα χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου μέλλοντος. καὶ διὰ τοῦτο ἀεὶ ὁ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας περισπώμενος. καὶ πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, περισπᾶσθαι θέλει. οἱ δὲ περισπώμενοι μέλλοντες, ἀεὶ βραχείᾳ θέλουσι παραλήγεσθαι, χωρὶς τῶν δωριέων. οἱ γὰρ δωριεῖς πάντας τοὺς ὁριστικοὺς μέλλοντας περισπῶσιν. ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἐπενοήθη. ἐπειδὴ ὁ περὶ ὧν χρηματισμὸς χρόνος, ὃς πολλάκις εὑρίσκεται κατὰ μερισθεὶς, τούτου χάριν καὶ ὁ μέλλων πρὸ δυοῖν ὢν ἤδρα μετὰ τοῦ πολὺ μέλλει, ἤδρα μετ' ὀλίγον, ἐπενοήθη ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων.

Κύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρῶ. οἷον ἀπτόμενον καὶ συνερχόμενον. ὡς τὸ, Αἰεὶ ἐπ' αὐχένι κύρει. τουτέστιν ἐπίκειται. ἐπέτυχε.

Κυρτηνεφέλη, ἑταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. ὧρος.

Κυκάνη, ἡ ταραχὴ καὶ ὁ θόρυβος. εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ ταράσσω, κυκάνη. καὶ πλε⸓ονασμῷ τοῦ ρ.

Κύρμα, ἐπίτευγμα. εὕρεμα. παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω.

Κυρτὸς, ὀξυτόνως τὸ ἐπίθετον. ἀπὸ τοῦ κύπτω, κυπτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου, κυρτός, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος. κύρτος δὲ βαρυτόνως, εἶδος δικτύου. ὡς πυρίδιον τὸ λεγόμενον κυρτάρα. κυρτὸν σημαίνει καὶ τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν. ὡς τὸ ἐπὶ τῷ κύματι ἰλιάδος Δ. Τὸ μὲν ἔπειτα κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται. διογκοῦται. αὔξεται. ἀπὸ τοῦ κύειν ὅ ἐστιν ὕψος, ⸓ ἤτοι ἐπαίρεσθαι.

Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ οὖρον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην φύσαν.

Κύταια, πόλις σκυθίας. Δὴ γάρ τε κυταίδος ἤθεα γαίης. καὶ κύτα, πόλις κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα κυταὶς τῆς εὐρώπης.

Κύαθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕκησιν. ἢ ἀπὸ τοῦ κεύ-

Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν, ζ θεῖν τὸ ἐντός. καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ τοὺς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν.

Κύφων, σημαίνει τῷ κυρτώματι. ἡ εὐθεῖα, κύφων. καὶ ὡς παρώνυμον φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κῦφος, ὅπερ ἐστὶ σκεῦος ἐπεγλυμμένον κοῖλον τὸ λεγόμενον σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφαλὴν τινὲς ἀπὸ τῆς κυφότητος ἐτυμολογοῦσι. τὸ δὲ περιφερές, κυφὸν λέγουσιν. ἀφ' οὗ καὶ κύμβιον τὸ περιφερὲς ποτήριον ἤτοι κυφίδιον. καὶ ἀμφικύπελλον, τὸ περίκυφον ἔκπωμα. ὅμηρος. Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ κεφαλήν. ἐπὶ τὸ κεκυρτωμένον μέρος.

Κύφελλα, τὰ νέφη. οἱονεὶ κρύφελλα. ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. ἢ κύφελλα, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὴν ἕλην ἤγουν τόν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. ἢ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα. καὶ κύφελον, τὸ ποτήριον, ἀπὸ τοῦ κύφον ὃ σημαίνει τὸ βαθύ.

Κυψέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον. λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὠτίου, διὰ τὸ κυφόν τε καὶ κοῖλον. ἔοικε δὲ καὶ τοῖς ἀγγείοις ἐοικέναι. καὶ κυψελίτης ῥύπος, ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ φυόμενος. καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κενὰ σμήνη.

Κύων, τὸ κάτω τῆς ποσθῆς συμπεφυκὸς τῷ δέρματι. παρὰ τὸ κεκινῆσθαι καὶ ἀναδίδοσθαι ἢ συνδέεσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀγρίου ζώου, παρὰ τὸ κινεῖν καὶ σαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὠκύ. τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν. ὑπερβιβασμὸς καὶ ἀναδιπλασιασμὸς τοῦ υ. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺν εἶναι τὸ ζῶον. κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ κινῶ. κινοῦνται γὰρ οἱ δεσπόται ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτοῦ. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ, κυνῶ, ἐξ αὐτοῦ κύων. φιλοδέσποτον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ φιλοτιμεῖται πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δεσπότας. τὸ δὲ κύω, σημαίνει τρία. τὸ φιλῶ. τὸ προσκυνῶ. καὶ τὸ τίκτω. κύων δὲ ἐπὶ τοῦ φιλοσόφου, ὁ κυνὸς ὁμοίως ποιῶν. ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτικοῦ ζώου, ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν, ἐξελάαν ἔνθα δὲ κύνας κηρεσσιφορήτους. ἐπὶ τῶν τετορευμένων. Χρύσειοι δ' ἑκάτερθεν καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἄστρου, ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι. ἐπὶ τοῦ θαλασσίου, Δελφῖνάς τε κύνας τε. κύων, παρὰ τὸ συνεχῶς κινεῖν. κυνός, ὁ κνώψ. δύο κύνες ἦσαν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν εἷς λέγει, ὅτι τὰ ἔσω βαρύτονα καθαρὰ δίχρονα παραληγόμενα συνεσταλμένῳ, φυλάττει τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἀμφιτρύων ἀμφιτρύωνος. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, τὰ δὲ κοινὰ τῇ γενικῇ διὰ τοῦ ο κλίνεται. ἀπορούντων οὖν τοῦ μέν, τὸ ω, τοῦ δέ, τὸ ο, συνεκόπη τὸ ἀμφίβολον καὶ ἐγένετο κυνός. ἡ μέντοι κλητικὴ εὕρηται διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τῆς τοῦ κύονος γενικῆς. ἐξ οὗ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον.

Κώα, κώδια. στρώματα. μετὰ πεπλάσθαι τὸ κῶας ἐς τὸ κῶος, ὡς τὸ ὕδας ἐς τὸ ὕδος. ἡσίοδος. Γαῖαν ὕδει φύρειν. τὸ κῶος οὖν τοῦ κώους, ὡς τὸ τεῖχος τοῦ τείχους. κἀνθένδε τῶν πληθυντικῶν, τὰ κῶεα. καὶ ἡ δοτική, κώεσι.

Κώδεια, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή, ἢ εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ τοὺς γευσαμένους αὐτῆς κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν. κῶμα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κώδιον ἐφ' οὗ κοιμώμεθα. κώδεια σημαίνει καὶ τὸ σφαιρίον. καὶ κωδία, ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν κώδειαν. κώδη, ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος.

Κώδιον. ἰστέον ὅτι τὸ κώδιον καὶ στώδιον, εὐλόγως ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ λαγώδιον παραλόγως. ἔστι γὰρ στοιά στοιάς. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, ἐγένετο ἡ παραγωγὴ διὰ τοῦ διον, στοίδιον. ὡς γραφεῖον, γραφείδιον. καὶ κατ' ἔκτασιν, στώδιον. καὶ ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ κώδιον, σημαίνει τὸ τῶν προβάτων δέρμα, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν κοιμᾶσθαι. παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ὄνομα ῥηματικόν, κώς. νυκτοχάρις ληκμυία. ἐπλεόνασεν ὠμέγα κορ κατὰ κώς. τοῦ τ γίνεται κατὰ πλεονασμὸν κῶας, ὡς ἀπὸ τοῦ ὦς ὦτος γίνεται ὦας. Κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαῶτας. κλίνεται κώατος. καὶ γίνεται διὰ τοῦ ιδιον ἡ παραγωγὴ κωατίδιον. ζήτει εἰς τὸ ἀργυρίδιον. καὶ συγκοπῇ τοῦ α τ, γίνεται κωίδιον. καὶ συναιρέσει, κώδιον. τὸ δὲ λαγώδιον, εἴτε ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γέγονεν, ὤφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ ι. ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, καὶ διὰ τοῦ ιδιον γίνεται ἡ παραγωγή. δῆλον ἐστὶν ἐπειδὴ ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ, γέγονε λαγώδιον. καὶ ἔχει τὸ ἰῶτα κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ κώδιον, καὶ στώδιον. συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ καλώδιον.

Κώδωνες. νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι διὰ μέθην οὕτως ἐκλήθη. κώθων γὰρ εἶδος ποτηρίου.

Κωκυτός, σημαίνει δύο. τὸν θρῆνον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κωκύω. ὅθεν καὶ κωκύματα, τὰ πένθη τῶν στεναγμῶν. καὶ κωκυτός, ὁ κατὰ ἅδην ποταμός. ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη ἐς αὐτὸν χεῖσθαι. χέω χυτός, κω χυτός. ὁ δὲ κύτος, φωνῆς ἐστι μίμημα. λέγει δὲ καὶ ἀλίβαντα πάλιν τινὰ εἶναι ποταμόν, ἀπὸ τοῦ ἄπαντα καταξηραίνειν, καὶ μηδὲ λιβάδα ἔχειν.

Κωλῆν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ κῶλον ὃ σημαίνει τὸ ὀστοῦν. διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ ἀνδρός. στρατηγὸς γὰρ ἦν.

Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιῶν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πεζολόγων κώλοις μὴ χρωμένων. καὶ ἰσόκωλα δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.

Κωλιάδος ἀφροδίτης. Τυρρηνοῦ νικήσαντος ἀθηναίους, ἐλήφθησαν αἱ αἰχμάλωτοι. μία γοῦν τῶν Τυρρηνῶν ἐφίλησεν ἕνα, καὶ ἔλαβεν αὐτόν. καὶ φυγὼν, ἔκτισεν ἱερὸν ἀφροδίτης κωλιάδος. ἀπὸ τοῦ λυθῆναι τὰ κῶλα. ἢ ἄλλου θύοντος ἥρπασε τὸ ὄρνεον τὸ κῶλον, καὶ ἐκέλευσε ἀπελθεῖν. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς τῆς ἀττικῆς, ὅπου τὸ Κωλιάδος γενετυλλίδος. ἀριστοφάνης.

Κωμάζειν, τὸ παίδας ὀρχεῖσθαι. ὅπου καὶ κῶμος εἶδος ὀρχήσεως. οἱ δὲ μέλος. κῶμος γὰρ μεθυστικὸς ᾠ-

λοις ἐγχρονίζων οἷον τοῖς ἐν κυμβάλοις καὶ αὐλοῖς καὶ τὰ ἀθέλ
γων τοὺς δαιτυμόνας. κωμάζειν δὲ κυρίως, τὸ μετὰ τὸ
κοιμᾶσθαι βαδίζειν. ἐκ τοῦ κῶμος, κωμάζω. κῶμος
γὰρ ὁ καιρὸς ὁ ἀπὸ τῶν δείπνων πρὸς ὕπνον καλῶν.
γίνεται δὲ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι. οὗ ὁμωνύμως, κάσω.
ὅθεν καὶ κώμη τὸ χωρίον. ἢ κοιμητήρια καὶ ἀνάπαυ-
σις ζώων τε καὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν ἀγρῶν.

Κῶμος, παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα. ἐμφαίνει γὰρ τὴν ἀπὸ δεί-
πνου καὶ μέθης μετὰ τὸ κοιμηθῆναι βαδίζειν καιρόν.
καὶ τὸ κωμάζειν τοὺς ἐρῶντας πρὸς τὰς ἐρωμένας.
οἱ μετὰ τὸ συγκοιμᾶσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, ὁ ὕπνος, ἡ ληθώδης καταφορά. ἀπὸ τοῦ κοιμῶ
κοιμήσω, γίνεται κοίμημα. συγκοπῇ, κοῖμα. καὶ τρο-
πῇ τῆς οι εἰς ω, κῶμα. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι. τοὺς
γὰρ τόπους οἱ παλαιοὶ, κώμους ἐκάλουν. καὶ κῶμαι
ἐν αἷς ἔμελλον κοιμᾶσθαι. λέγεται καὶ κώμη τὸ χωρίον.
ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χώμη καὶ κώμη ἡ χωρητική.

Κωμῳδία, ζήτει εἰς τὸ τραγῳδία.

Κώνειον. Καί τε κωνείου βλαβόεν τεκμαίρεο πόμα κα-
κόποτον. Νίκανδρος. ἔνθα τὸ κώνειον παραπλήσιόν ἐστι
τῷ καυλῷ τῆς λαπάθης. τὰ δὲ φύλλα, σελίνῳ ἀγρί-
ῳ. λέγεται δὲ καὶ ὑπό τινων ἄκρος. καλεῖται δὲ καὶ ἐφή-
μερον διὰ τὸ ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνειον δὲ αὐ-
τὸ καλοῦσι, διὰ τὸν γινόμενον ἴλιγγον καὶ σκότον
τοῖς πίνουσι. τὸ γὰρ στρέψαι, κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαι-
οί. ἢ παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ κοίμημα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸν κέραμον περιστρέψαι. κωνᾶν γὰρ τὸ
στρέφειν. καὶ τοὺς δείμωνας, κώνους λέγουσι. καὶ Ἀριστο-
φάνης δὲ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ περιστρέφειν κωνῆσαι λέγει.

Κῷνος, ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνος κατὰ συναλοιφήν, ὅθεν τοῦ
ι γράφεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Κῷνον κεράννυ
γλυκύτατον, ἀντὶ τοῦ οἶνον. Ὧρος ὁ Μιλήσιος.

Κῷος, σὺν τῷ ι γράφεται, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστα-
σιν. Καλλίμαχος. Τὸ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ κώιον. καὶ ὅτι
τὰ εἰς ος κτητικά, τῷ ι θέλει παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ
θηλυκός, ὁ τοῦ θήλεος. λιβυκός, ὁ τῆς Λιβύης. ἁλυ-
κός, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ
κανόνος ταῦτα. Ἡροδότειος. Θηβαϊκός. πατρῷος. οὕ-
τως οὖν καὶ κῷος.

Κώπη, ἡ τῶν ἐρετῶν. παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. λέγε-
ται καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἢ κόπτειν δυνάμεθα. κόπω

κόπη. ἀναβιβασμῷ δὲ τόνου, κώπη. ἐκ τοῦ κόπτω, κό-
πη. τῇ θέσει μακρᾶς οὔσης μέσης φύσει. ὥς ἀπὸ τοῦ
κολλῶ κωλύω. καὶ κωπήεντα ξίφη, μελάνδετα. σι-
δηρόεντα. ἢ μελαίνας λαβὰς ἔχοντα. ἔστι δὲ ἡ λα-
βὴ δεσμὸς τοῦ ξίφους..

Κῶνος. κῶνος ἐστὶ τὸ στροβιλοειδές, τὸ ἀπὸ πλατείας βά-
σεως εἰς ὀξὺ λῆγον.

Κωρύκιον, εἴρηται εἰς τὸ πλεῖστον. ἐν ταῦθα δὲ κωρύκιον
ἐστὶ τόπος Λυκίας, ἐν ᾧ διάφορος κρόκος γίνεται. οἷον
τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον περιχύτον ὕπερθεν χροιῇ
κωρυκίῳ ἴκελον, κρόκον δ' ἐφάμην θέσκελον λοῖσθι-
δύμοισι μετήορον. ὅτι φησὶν ἡ ἀνέδωκε βοτάνας ἐκ
τοῦ ἰχῶρος τοῦ Προμηθέως ἥπατος, ὃν ἀφῆκεν ὁ ἀε-
τὸς ἐσθίων αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει. καὶ ὁ ὀπ-
πιανὸς ἐν ἁλιευτικῶν. Πᾶν ἰδὲ κωρυκείῳ βυθί-
ην παρακάτθεο τέχνην παιδί τεῷ.

Κωρύκιον, σπήλαιον ἐν Σικελίᾳ. ἀκρωτήριον.

Κωτίλλων, προσηνῶς κολακεύων καὶ λέγων. ἀπό τι-
νος ὀρνέου χελιδὼν καλουμένου. ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολ-
λὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κεκόφθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὄπα ἐν
τῷ ἀκούειν. καὶ μετὰ τοῦ ἀλάλον τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ ἐγ-
κεκόφθαι τὴν ὄπα κενοπός τις ὤν, ὁ μήτε φθεγγό-
μενος, μήτε ἀκούων. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως ἁρμό-
ζει ἀμφω. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις Ἡροδό-
του. ὅτι δὲ κωφὸς καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος, μαρτυρεῖται.
ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφοῦ
ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. δύναται διαφέ-
ρειν. καὶ κωφὸν μὲν, τὸν κενόν ὀπός. ὁ παντελὴς κε-
νωπός. οὐ λαλέοντος δὲ τὸ δυνάμενον λαλεῖν, οὐ λα-

Κοπτός, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ἥν φασὶ λοῦνται δέ.
τὴν Ἰσιν ἀφικομένην τὸν Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν. μα-
θοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν ἑαυ-
τῆς ἐκκόψαι. παρ' ὃ καὶ Κοπτὸς ὠνόμασται ἡ πόλις. ἔδει-
κνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι ἀπο-
στίλβων τριχῶν πλῆθος, ὅσον οὐδεμιᾶς ἀνθρώπου κεφαλῆς ἑκάστου.

Κλητῆρες, ἄνδρες ἦσαν δι' ὧν τὰς δίκας προκαλοῦνται
οἱ δικαζόμενοι. καὶ κλητεύσεις, τὸ μαρτυρήσεις. ἔδει
γὰρ παρεῖναι τινὰς ὡς περὶ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως.
ἵνα μὴ ἀπρόσκλητοι αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσά-
γωνται. μὴ δὲ ἐκλείπῃ τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ:-

ΙϹ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Λάμβδα τὸ στοιχεῖον. οἱονεὶ λάβδα τι ὄν. παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέρεσι, καὶ ἀσθενίζειν πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς.

Λάας, σημαίνει δύο. τὸ κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προσηγορικόν, τουτέστι τὸν λίθον. διαφέρει δὲ κατὰ δύο τρόπους. κατὰ χρόνον καὶ κατὰ κλίσιν. πῶς οὖν; τὸ μὲν κύριον λάας μακρὸν ἔχει τὸ α, τὸ δὲ προσηγορικόν, βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλλάβως κλίνεται. ἀποβολῇ γὰρ τοῦ ς ποιεῖ τὴν γενικήν. οἷον, ὁ λάας τοῦ λάα. τὸ δὲ προσηγορικόν, περιττοσυλλάβως. οἷον, λάας, λάαος. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μακροκατάληκτον καὶ δισύλλαβόν ἐστι καὶ πάντα φυλάττει τὰ τοῦ κανόνος, ὡς παρὰ τὸ αἴας, διὰ τοῦτο οὐκ ἐκλίθη διὰ τοῦ ντ. ἐπειδὴ καὶ ὡμέστην ὁ λέγων ὅτι τὰ συγκεκομμένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττει κλίσιν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ λάας τοῦ προσηγορικοῦ, γέγονε τὸ κύριον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος λιθογλύφος ἦν. διὰ τοῦτο ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ προσηγορικοῦ κέκληται τὸ κύριον. ἐκ δὲ τῆς λάαος γενικῆς, γίνεται εὐθεῖα ἑτέρα, λάαος. καὶ κλίνεται λαάου. ὥσπερ καππάδοξ καππάδοκος, ὁ καππάδοκος τοῦ καππαδόκου. τὸ δὲ καππαδόκης, μετὰ πλεονασμοῦ. καὶ ὁ θεολόγος, Τοὺς ἐμοὺς καππαδόκας φησί. καὶ ὥσπερ μενέλαος μενέλας, καὶ περέλαος περέλας, οὕτως ἀπὸ τῆς λάαος εὐθείας γέγονε λάας κράσει τῶν αο εἰς α μακρόν. καὶ κλίνεται λάου. καὶ ἐπεὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἐντελοῦς ἐφύλαξε, διὰ τοῦτο καὶ μὴ τὴν κατάληξιν αὐτοῦ. ἐπειδὴ τὸ ὄνομα δωρικόν ἐστιν. οἱ δὲ δωριεῖς εἰς α τρέπουσι τὴν γενικήν τοῦ παππία καὶ τοῦ ἑρμεία. καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάαος τρισυλλάβου γενικῆς, γίνεται τῇ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν, λᾶος. ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος μ. λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. τουτέστιν, ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου φορᾶς. αὕτη πάλιν ἡ λᾶος γενική, μετάγεται εἰς εὐθεῖαν. καὶ κιρνωμένη, γίνεται λᾶς. καὶ κλίνεται λᾶ. σημαίνει δὲ τοῦτο καὶ ποταμόν, καὶ πόλιν, καὶ λίθον.

Λαοί, οἱ ὄχλοι. λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ λεξικῷ τῆς α Ἰλιάδος. Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γενόμενος.

Λαός, ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος παραγώγου ῥηματικόν. εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι τοῦ ληπτικοῦ. γέγονε παρὰ τὸ λαλῶ, λαός. καὶ λαλός. ἢ παρὰ τὸ λάας ὃ σημαίνει λίθον. ἡ γενική, λάαος. καὶ κράσει, λᾶος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ὀξύνεται. διατί; αἱ γὰρ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν, πολλάκις ἀμείβουσι τοὺς τόνους. οἷον, ὑῒς ὑΐος. ὑϊὸς ὑϊοῦ. οὕτως οὖν καὶ λάας λάαος, λᾶος λαός. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ος λήγοντα καθαρὰ μονογενῆ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπᾶται. ὅσα δὲ μὴ κύρια, μηδὲ ἔχοντα οὐδέτερον παρασχηματισμόν, ὀξύνεται. οἷον, λαός. κριός. τὸ δὲ πρᾷος καὶ χῖος, οὐκ εἰσὶ προσηγορικά. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, συστέλλει τὸ α. σεσημείωται γὰρ τὸ μέγας λάας. τὰ δὲ κύρια, ἰσοσυλλάβως κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ α μακρόν. οἷον, ὁ μέγας τοῦ μέγα. ὁ λάας τοῦ λάα. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικὸν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. ἐναλλάξαντα γὰρ κατὰ τὸν τόνον, ἐνήλλαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. οἷον, ὁ λάας τοῦ λάαος. ὁ μέγας τοῦ μέγαος. ἡ γὰρ μεγάλου γενική, ἑτερόκλιτός ἐστιν. ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλος εὐθείας. ἐξέλειπε δὲ πάλιν ἡ μεγάλος εὐθεῖα. ἐπειδὴ γὰρ τὰ διὰ τοῦ αλος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ὡς τὸ ὀμφαλός, ἰταλός. ἢ προπαροξύνεται, ὡς τὸ κεκρύφαλος, ἄτταλος. τὸ μεγάλος μόνον παροξυνόμενον, διὰ τὸ ἀχαρακτήριστον τοῦ τόνου ἐξέλειψεν. ὅτι δὲ παροξύνεται τὸ μεγάλος, δείκνυται ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. οἱ μεγάλοι γὰρ φαμέν. διὰ τοῦτο κλίνεται ἑτεροκλίτως. οἷον, ὁ μέγας τοῦ μεγάλου. τὸ μέντοι μέγας τὸ ἐπίθετον, συστέλλει τὸ α, ὡς ἔχει καὶ τὸ οὐδέτερον τὸ μέγα. καὶ τὰ εἰς ας λήγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῇ τοῦ ς τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον. τὸ δὲ λάας τὸ προσηγορικόν, ἔχει ὁμοίως βραχὺ τὸ α δι' αἰτίαν τοιαύτην. τὰ εἰς ας καθαρὰ ὀνόματα δισύλλαβα ἀρσενικά, οὐδέποτε εἰσὶ προσηγορικά. ἀλλ' ἢ κύρια ὡς τὸ θόας δρύας, ἢ ἐθνικά,

ὡς τὸ ὕας ὕαντος. ὕαντες γὰρ λέγονται οἱ κατοικοῦντες
τὴν βοιωτίαν. ἢ ἐπίθετα ὡς τὸ ἕνας ἕναντος. ἔστι δὲ ἐπί-
θετον τοῦ διονύσου. ἐπειδὴ οὖν τὸ λάας προσηγορικόν ἐστιν,
ὡς διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρό-
νον. τὸ δὲ λαός, μακρὸν ἔχει τὸ α. ἢ ὅτι ἀπὸ κράσεως,
καὶ ἡ κράσει. ἢ τὰ εἰς ος ὀξύτονα ἀρσενικὰ δισύλλαβα
καθαρὰ διχρόνῳ παραληγόμενα, ἐκτείνει αὐτό. οἷον,
ναός, λαός. κριός. ἰός. βιός. ἔνθεν καὶ ὅμαδος εἴρη-
ται τὸ πλῆθος, οἷον ὁμαυδός τις ὤν. ἄλλοι δὲ παρὰ τοὺς

λάβρος, ὁ ἀδηφάγος. ἐκ τοῦ βορὰ ὃ σημαίνει τὴν τροφήν ‹ λίθοις.
καὶ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βορέας
ὃ σημαίνει τὸν ἄνεμον. ὡς τὸ, λάβρος ἐπαιγίζων. σφοδρὸς ἐπι-
καταπνέων. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

λάβραξ. ἐκ τοῦ βορὰ γίνεται λάβορος. καὶ συγκοπῇ, λάβρος.
καὶ λάβραξ παρώνυμον. ὡς λίθος λίθαξ. ἐπειδὴ οὖν παρὰ
τὸ λάβρως ἐσθίειν. ἀδηφάγον γάρ ἐστι τὸ ζῶον. ὡς ἱστορεῖ
ὁ ὀππιανὸς ἐν τοῖς ἁλιευτικοῖς.

λαβραγόρην, προπετῆ ἐν τῷ λέγειν. οἷον λάβρον καὶ

λαβή, ἀφορμή. μέμψις. ‹ θρασύν.

λαγαρόν, ὡς λαγαρυνόν. ἐκκεκένωται γὰρ αὐτοῦ τὸ πά-
χος ἐς πλάτος. καὶ λιανθὲν ἀσθενέστερον. γίνεται παρὰ τὸ

λαγών, ὁ εὐθέως λανθάνων τὸ αἰδῶ ποσὶ καὶ φόβῳ. ‹ πλήγω.

λαγαρία, πόλις ἰταλίας. ἀπὸ λαγαρίδος τινὸς κομέ-

λαγωός, ἡ πανυδεκτική. παρὰ τὸ λα ἐπιτα- ‹ ως.
τικόν, καὶ τὸ γῶ τὸ χωρῶ.

λαγνεία, λαγωνεία τις οὖσα. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν,

λαγώς, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ‹ καὶ τὴν γυναῖκα.
ὡς ὦτος δωρικῶς γίνεται. ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. ἢ παρὰ τὸ
λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν. λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος. ἐκ τοῦ
λαγώς, γίνεται λαγῳδός τὸ ἐπίθετον. καὶ λαγῷα κρέα.

λαβύρινθος. ἐν τῇ κρήτῃ νήσῳ ὑπάρχον ὄρος ἐν ᾧ ἐστι σπή-
λαιον ἀνῶδες, δύσκολον περὶ τὴν κάθοδον, καὶ δυσχε-
ρὲς περὶ τὴν ἄνοδον. ἐν ᾧ λέγεται ὁ μινώταυρος ἐμβληθῆ-
ναι. ἐπεὶ οὖν δυσχερὲς τὸ ἐκδῦναι τοὺς λαβυρίνθους.
λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀφύκτων λόγων οὓς οὐδεὶς δύναται

λαφρέοντι, παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ῥέω, λαρέ- ‹ ἐκφυγεῖν.
οντι. μεγάλως ῥέοντι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ.

λαερτιάδης, παρώνυμον ἐκ τοῦ λαέρτης. τὰ γὰρ εἰς ος
ὀνόματα, ἢ μὴ καθαρά, διὰ τοῦ αδης ποιοῦσι τὸ παρωνυμι-
κόν. οἷον, νηλήιος νηληϊάδης. θυέστιος, θυεστιάδης. τὰ δὲ
μὴ καθαρά, διὰ τοῦ ιδης. κρόνος, κρονίδης. λάγος, λα-
γίδης. ἰστέον ὅτι οὐ ποιοῦσιν ἀπὸ προσηγορικοῦ παρω-
νυμικά. τὰ γὰρ προσηγορικά, κοινά εἰσι καὶ κατὰ πολ-
λῶν λέγονται. εἰ οὖν ἄνθρωπος ἀνθρωπίδης εἴπομεν,
ἐδηλώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γεγενῆσθαι, ὅ περ ἐστὶν
ἄτοπον. μόνον δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὸν παῖδα ἐκ πολ-
λῶν, ὅθεν καὶ αὐτὴν εἴληφε τὴν ὀνομασίαν.

λαέρτης. ὥσπερ δὲ λέγεται βούσιρις, οὕτω καὶ λαέρτης
λαέρτου. παρὰ τὸ δύνασθαι λάας ἀερτάζειν, ἤγουν
κουφίζειν λίθους.

λάιγγες. παρὰ τὸ λᾶας γενικῆς, γίνεται λᾶιξ. καὶ πλεονασμῷ
τοῦ γ, λάιγξ. κλίνεται λάιγγος. ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ ψῆφος
γίνεται ψῆφιξ. καὶ ψάφιξ, καὶ ψάφιγξ.

λάζετο. λάζετο δ' ἔγχος. ἐκράτει. ἐκ τοῦ ληκῶ τὸ λαμ-
βάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα λα-
βάζω. καὶ συγκοπῇ, λάζω. λάζομαι, ἐλαζόμην, ἐλά-
ζου, ἐλάζετο. καὶ συναρχομένως, λάζετο.

λάθιος, κρήνη περὶ τὴν οἴτην, ἥ τις οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ
τὸν ἡρακλέα πιόντα ἐξ αὐτῆς ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀν-

λαθικηδής, παρὰ τὸ κήδω. ὅθεν κη- ‹ θρώποις κακῶν.
δομαι τὸ λυποῦμαι, καὶ τοῦ λήθω γίνεται, ὁ ἄλυπος. ὀξύνεται
δέ, ὅτι παρὰ ῥῆμα ἐστὶ βαρύτονον τὸ λήθω, κήδω. εἰ γὰρ ἦν
παρὰ τὸ κῆδος, ἐβαρύνετο ἄν. ὡς παρὰ τὸ μῆκος εὐμήκης.
λαθικηδέα μαζόν, τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν

λάκκος. ἀπὸ τοῦ λακίζω ‹ κακῶν πάντων. ἰλιάδος χ.
λακίσαι, ὃ σημαίνει τὸ διακόπτω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλα-
κον. καὶ ἐξ αὐτοῦ λάκκος πλεονασμῷ ἑτέρου κ. ἢ παρὰ

λακέρια, ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ λα ‹ τὸ λαχαίνω.
καὶ τὸ ῥέζειν. οἱονεὶ ἡ μεγάλως ἐπεξεργασμένη.

λακίνιον, ὄρος κρότωνος. ἀπὸ ἥρωος λακινίου ὠνόμα-

λακινία πόλις, ἀπὸ τοῦ λάκινος. ὅθεν καὶ τὸ νι ι. ‹ σται.

λάκτιν, σημαίνει ἡ λέξις σκυτάλην. τορύνην. καλλίμαχος.
αὖθις ἀπαΐζουσαν ἔχων εὐεργέα λάκτιν.

λαμπρός, παρὰ τὸ λάμπω. τοῦτο παρὰ τὸ λίαν καὶ τὸ
φῶ τὸ φαίνω, γίνεται λιανφῶ. καὶ συγκοπῇ, λάμπω.
ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρός, παρὰ τὸ λύειν τὴν πε-

λακεδαίμων ἀνήρ, ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ‹ ρωσιν.
ἡ λακεδαίμων πόλις λαχεδαίμων τις οὖσα. ἐν αὐτῇ
γὰρ οἱ θεοὶ πρῶτοι ἔλαχον, καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις.

λακέρυζα κορώνη. ἡσίοδος. ἐκ τοῦ κρῶ κρύζω, ὄνομα
κρύζα. πλεονασμῷ τοῦ ε, κέρυζα. καὶ μετὰ τοῦ λα
ἐπιτατικοῦ μορίου, λακέρυζα. ἡ μεγάλως κράζου-
σα. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα λακερύζω. τὸ λακεῖν ἡ λέξις πεποί-
ηται ἀπὸ τοῦ ἤχου.

λαλῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. παρὰ τὸ
λῶ τὸ θέλω, γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν,
λαλῶ. ὃ γάρ τις θέλει, ταῦτα καὶ λαλεῖ. τὸ δὲ λῶ,
σημαίνει τὸ ἀπολαύω. ἐξ οὗ καὶ λάρυγξ. ἔστι παρά-
γωγον τοῦ λῶ, λάσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, λάσκω.
ὅθεν εὐριπίδης. τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους

λακίδες, ἐπισχίσματα ἱματίου. παρὰ τὸ ‹ φίλους.
λακεῖν καὶ ψοφεῖν ἠρέμα ἐν τῷ σχίζεσθαι.

λαλιά, παρὰ τὸ λαλῶ τὸ λαλῶ. ὀξύνεται. τὰ σημαίνοντα ἄ-
θροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν, ὀξύνεται. οἷον, ἀ-

λάλαξ. ἀπὸ τοῦ λαλαγή τὸ ση- ‹ χάρμα. σύρκαια.
μαίνοντος τὸν θόρυβον.

λάλλαι. ἐκ τοῦ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη. καὶ πλε-
ονασμῷ τοῦ λ, λάλλη. λάλλαι δέ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ
παραθαλάσσιαι, αἳ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινούμεναι καὶ ψό-
φον τινὰ ἀποτελοῦσι.

Λάμια, θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμὸν, λαίμια, λάμια.

Λαμία, πόλις. οἱ μὲν, ἀπὸ Λαμίου τοῦ Ἡρακλέους ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ, ἀπὸ γυναικὸς Λαμίας, ἥτις ἐβασίλευσε Τραχινίων. καὶ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὰ χάσματα.

Λάμυρος, ὁ λάλος. ὁ στωμύλος. καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία. ἢ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία. καὶ λαμυρὸν, τὸ πολὺ καὶ ἄθρουν. καὶ λαμυρὴν, τὴν θάλασσαν, οἷον πολλήν.

Λαμπετῶ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὔχω γίνεται εὐχέτης, καὶ βάλλω βελέτης καὶ ἑκατηβελέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ λάμπω, λαμπέτης. καὶ ἐκ τούτου λαμπετῶ. ἐπὶ δὲ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ οἱ ποιηταὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο. καὶ γίνεται λαμπετόω. ἡ μετοχὴ, λαμπετόων λαμπετόωντος, λαμπετόωντι.

Λάμψακος. Ὅτι τοῖς Λαμψακηνοῖς χρησμὸς ἐδόθη, ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πολικτίσαι. ἀστραπῆς οὖν γενομένης, εἶδον τὸν τόπον καὶ ἔκτισαν τὴν πόλιν, λάμψακον αὐτὴν προσαγορεύσαντες. καὶ τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς βαρβάρους λόχον ποιήσαντας διὰ τῆς ἀστραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.

Λάξ. ἀπὸ τοῦ λήγω ὡς ἥρπαγος. ὁ μέλλων, λήξω. λῆξ καὶ λάξ. τὸ τῷ λήγοντι μέρει τοῦ ποδὸς, τουτέστι τῷ ἄκρῳ πλήττειν. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος κ. λὰξ ποδὶ κινήσας. εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς. τοῦ κοίλου μέρους ἁψάμενος τοῦ Διομήδους ποδὸς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων. Ὤτρυνέ τε νείκεσέ τ᾽ ἄντην. ὁ μέσος δηλονότι.

Λάξις, ὅ ἐστιν οἰκοδόμημα αἱμασιῶδες. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, λίθοις ἐκλέγοντες, ἀνῳκοδόμουν.

Λαοδίκη, ὄνομα κύριον. ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη. τὰ δὲ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα, ζήτει εἰς τὸ θ.

Λαομεδοντιάδης, εἶδος τῶν παραγώγων πατρωνυμικῶν. ὅτι ἔστι πᾶσα γενικὴ εἰς ος, διὰ τοῦ ιδης ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. λαομέδοντος, λαομεδοντίδης. καὶ ὥσπερ τελαμὼν τελαμῶνος τελαμωνίδης, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, τελαμωνιάδης, οὕτω καὶ λαομέδων λαομέδοντος λαομεδοντιάδης. ἡ κλητικὴ ὦ λαομέδον.

Λαοσσόος. τὸν Ἀμφιάραον τὸν διὰ μαντικῆς σώζοντα τοὺς ἀνθρώπους. ἡ λαοσσόος ἡ Ἀθηνᾶ. καθὸ σώζει καὶ παρορμᾷ τοὺς λαούς.

Λάπαθος, ἡ κενωτικὴ τῆς γαστρὸς βοτάνη. παρὰ τὸ λαπάζειν τὰ πάθη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ πάθος. ἡ ἀπελαύνουσα τὸ πάθος. ἢ ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν. ἔστι δὲ τὸ λάχανον εὔθετον εἰς γαστέρα. ἀπαλύνει γάρ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα τῶν θηρίων, ὅτι λανθάνει τοὺς θεωροῦντας. οἱ τινὲς μὴ εἰδότες, ἔρχονται εἰς τὸ παθεῖν τι. καὶ ὑπολαπάξας, τὸ ὑποκενώσας ὁμοίως.

Λαξευτήριον, παρὰ τὸ λᾶας ὃ σημαίνει τὸν λίθον καὶ τὸ ξύω, τὸ τοῖς λίθοις ξύον. ἢ ξέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ μετὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ λαξεύω τὸ πάνυ ξέω. ὅθεν καὶ λαξευτήριον.

Λαπάρα, γίνεται ἐκ τοῦ λαπάζω ὃ σημαίνει τὸ κενῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἐξαλαπάξας. καὶ λαπάξαι, τὸ κενῶσαι. παρὰ τὸ λάπαθον τὴν βοτάνην, κενωτικὴν οὖσαν γαστρός. ὅθεν καὶ λάφυρα ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ λάπτοντες γλώσσαις, οἱ κενοῦντες καὶ ἐξαντλοῦντες. Ἰλιάδος π. καὶ οἷον ταῖς γλώσσαις προσκείμενοι τῷ ὕδατι. ἢ δὲ ἐστι λαπάρα, ὁ κενὸς τῶν ὀστέων τόπος. ὁ ὑποκάτω τῶν πλευρῶν κείμενος.

Λαπιδάρχας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων.

Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Λάρναξ, κυρίως ἡ διὰ λάων ὅ ἐστι λίθων κατασκευασθεῖσα θήκη. ἢ παρὰ τὸ λίαν νάσσεσθαι τὸ ἐντιθέμενον.

Λάρισσα πόλις. ἀπὸ Λαρίσσης τινὸς κληθεῖσα.

Λάρος τὸ ὄρνεον, τὸ ἀπολαυστικὸν ἔχειν τὸν νοῦν. λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.

Λαρὸν, τὸ ἡδὺ πόμα. παρὰ τὸ ἱλαρόν. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. τὸ κατὰ γεῦσιν ἢ κατὰ τὸ θελητόν. ἢ παρὰ τὸ λίαν γέγονε. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπαλοῦ. ἢ ὁδὸς. βαίνου λαροῖς ποσίν. ἐκ τούτου τὸ λαρινός. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τοῦ ῥινός.

Λάρυγξ, παρὰ τὸ λαρύσσω λαρύξω, λάρυγξ. τὸ δὲ λαρύσσω, παρὰ τὸ λῶ τὸ ἀπολαύω. ἐξ οὗ καὶ τὸ λαῖον. διὰ τὸ τοῦ λαιμοῦ καὶ τοῦ φάρυγγος, τῶν ἀπολαύσεων ἐχόμενον τῶν τροφῶν. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. καὶ τὸ τρεῖς πόροι εἶναι τοῦ τραχήλου. λάρυγξ. φάρυγξ. καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός. λάρυγξ μὲν, δι' οὗ λαλοῦμεν καὶ ἀναπνέομεν. φάρυγξ δὲ, δι' οὗ ἐσθίομεν καὶ πίνομεν. ὁ δὲ νωτιαῖος μυελός, δι' οὗ τινος τὰ νεῦρα ἐκφύονται.

Λαρυγγίζειν, ὡς τὸ λαχμίζειν.

Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὀρθῶς τὸ ὁρμᾶσθαι δι' αὐτοῦ τὰ νοήματα. ἢ τὸ θέρμη, αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. νῦν δὲ περὶ τοῦ θερμοτάτου μέρους τῆς ψυχῆς φησιν. ἀφ' ὧν λέγεται, καὶ στήθεσι λασίοισιν. τουτέστι θερμοῖς. ἢ τὸ θέρμη, ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς τόποις. ὑπὸ τὸ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστι τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. λάσιοι οὖν, πολύτριχες ἢ συνετοί.

Λάσιον, ἐφ' οὗ οἱ δασεῖς τόποι, ὀξύνουσιν. ὡς, Λασιαίατε πτερόεντα. λάσια δὲ τὰ περὶ τὸ [illegible].

Λάσταυρος, παρὰ τὸ λᾶς. οἱ δαμενητὸ ὅ ἐστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Λάτωρος, τὸ ἱμάτιον. ἀνάλογον τὸ τῇ λωπίᾳ τῷ δέρματι.

Λα[illegible]ις, ὁ [illegible] δουλεύων. λάγον τὸ ὄμματος. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, μέγιστον, καὶ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ἔστι δὲ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν.

Λατρεία, ἐκ τοῦ λατρεύω. τοῦτο ἐκ τοῦ λάτρις ὃ σημαίνει τὸν μίσθιον δοῦλον. τοῦτο ἐκ τοῦ λάτρον, ὃ σημαίνει μισθόν. τοῦτο ἐκ τοῦ τηρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, λατήριον. καὶ συγκοπῇ, λάτρον. πρὸς ὃ ἀποβλέπει ὁ μισθωτός.

Λαύρα, ἡ πλατεῖα ῥύμη. οἷον, Οὐδὸν ἐς λαύρην. παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὔραν. καθ᾿ ἣν ὁ λαὸς ἔρχεται εἰς τὴν ὁδόν.

Λαύρας, τὰς ὁδοὺς, ἢ τὰ ἄφοδα, ἢ τὰς πλατείας εὔμας ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ῥεῖν, τουτέστιν ὁρμᾶν.

Λατῶος, ποταμὸς οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὴν Λητὼ ἐκεῖ ἀποκυῆσαι.

Λαφύστιος, ὁ διόνυσος. ἀπὸ τοῦ εὐβοίῳ ἵνα λαφύστιοι ὄροις.

Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. εὐριπίδης. Τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Λάταξ. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ στάζω στάξω στάξ καὶ λάταξ, ἡ μεγάλη σταγών. ἢ σπονδὴ.

Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χέρεια, καὶ ἀνθῶ ἄνθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτω καὶ τὸ λαχῶ λάχεια. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα προπαροξύτονα, διὰ διφθόγγου γράφεται. μηδῶ, μήδεια. θέρω, θέρεια.

Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν. ἤγουν παρὰ τὴν λάχειαν γίνεσθαι τὴν γῆν θρυπτομένην. ἢ παρὰ τὸ σφόδρα χαίνειν αὐτὴν σκαπτομένην. καὶ λάχανον ἐντεῦθεν, παρὰ τὸ δεῖσθαι τοῦ σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια νῆσος, ἀπὸ τοῦ σκάπτεσθαι εἰς βάθος δύνασθαι. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὴν ἐλάχειαν εἶναι ὅ ἐστι σμικράν. ἀλλ' ἐκ τοῦ πάνυ ἐχομένου ἐλέγχονται. Πάρος τε λιμένος τε τάνυσται. πῶς γὰρ παρατέταται μικρὰ οὖσα.

Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν.

Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι.

Λάχνη, ἡ τρίχωσις. ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ἔχω τὸ κρατῶ, γίνεται λαέχνη. καὶ κατὰ κρᾶσιν λάχνη. ἤγουν εὐεπίληπτος ἐστὶν ἔχεσθαι καὶ λαβέσθαι. ἢ τὸ πάνυ κεκρατημένον. ἡ γὰρ τρίχωσις, εὐληπτος. παράγεται δὲ, παρὰ τὸ λάζω τὸ κρατῶ. ὁ μέλλων, λάξω. καὶ ἐξ αὐτοῦ λάχνη. οὐδὲν γὰρ εὐληπτότερον τῆς θριχός.

Λαχμῷ, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λακτισμόν. οἷον, Λαχμὸν δ' οὐ δείδισαν ἵππων. σέλευκος δὲ ἀξιοῖ διὰ τοῦ ν γράφεσθαι. λάχνῳ ὃ σημαίνει λάχνην.

Λαχόνη. ἔστι λάχοιμι λάχοις λάχοι. τοῦτο κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η ἀττικῶς, λαχοίη. εἶτα προσθέσει τοῦ ς, λαχοίης. καὶ μετὰ τοῦ ς εἰς ν, γίνεται τὸ τρίτον. καὶ ἀποβολῇ αἰολικῇ τοῦ ι, λαχόνη.

Λαυκανίη, ὁ λαιμός. ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως.

Λαιμός, παρὰ τὸ λίαν μαῖν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὃ σημαίνει τὸ καταπίνειν φλέγομαι. ἢ παρὰ τὸ λάειν, ὅ ἐστιν ἀπο-

Λαιδρός, ὁ θρασύς. παρὰ τὸ λα ⟨ λαιδειν. εἰς τὸ λῆμμα. ἐπιτατικόν. καὶ τὸ δρῶ, τὸ πράττω

Λαίθαργος κύων, ὁ λαθραία δάκνων. ἐκ τοῦ λήθω.

Λαὶς, κάπρος ὁ λάγνος καὶ λάμυρος. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς ἐν τῷ μαι στροπός, αἷμα στρο-

Λαισήϊα τε πτερόεντα, μικρὰ ἀσπιδίσκια. ὠ ⟨ πός. μοβύρσια. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὅπλον. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικόν, καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ λαιᾷ βαστάζεσθαι. ἢ παρὰ τὸ λάσιον. ἀπὸ τοῦ ὠμαῖς βύρσαις περιβεβλῆσθαι.

Λαιὰ χεὶρ, ἡ ἀριστερά. ἀπὸ τοῦ λελιάσθαι καὶ κεχωρίσθαι τῶν πράξεων.

Λαῖφος, λινοῦφες ἄρμενον. ἢ παρὰ τὸ λῶπος, λάφος καὶ λαῖφος. ὡς γλῶσσα. γλάσσα.

Λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἴδημα τῆς θαλάσσης.

Λαίλαψ. παρὰ τὸ λάπτω λάψω λάψ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, λαίλαψ. δηλοῖ δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ ἐπιτεταμένην λαβρότητα τοῦ πνεύματος. τὸ δὲ λάπτω, ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ, καὶ σημαίνει τὸ λίαν ἅπτεσθαι.

Λᾶα, ἡ ἐν τοῖς ἱστοῖς λίθος. ὅτι λίθοις ἐξήρτηται.

Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας.

Λέβης, τὸ χέρνιβον. ἀπὸ τοῦ τὰς λιβάδας τῶν χειρῶν ὑποδέχεσθαι. ἢ ὁ χυτρόπους, εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμβάλλεται ὕδωρ. ἔστι δὲ. περὶ μὲν τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου χέρνιβος, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα, καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος. περὶ δὲ τῆς λεκάνης, Γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλεν παμφανόωντα. τῷ, πόδας ἐξαπένιζον. περὶ δὲ τοῦ ἡμῖν, συνήθους, ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ. περὶ δὲ τῶν ἀναθεματικῶν, Αἴθωνας δὲ λέβητας

Λεγεών, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτόν. ἀπὸ τοῦ ⟨ εἰκοσι. λέγω τὸ συλλέγω. τὸ δὲ λέγω, σημαίνει ἕξ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος. λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὡρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἡ κοίτη. λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω. λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ, Ἐπὶ δὲ, ξύλα πολλὰ λέγοντο. λέγω τὸ λαγχάνω. ἐξ οὗ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχα. ὡς τὸ, Τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.

Λῶ, ἔστι δέ. τὸ λαλῶ. λῶ, τὸ ἀπολαύω. λῶ, τὸ βλέπω, ἐξ οὗ καὶ λεύσσω. λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐξ οὗ τὸ, Λιλαιόμενοι χροὸς ἆσαι.

Λέγω, τὸ λέ ψιλόν. διατί, τὰ διὰ τοῦ γω ῥήματα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. φλέγω. ψέγω. ἢ καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ει ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἔχουσι τὸ ε ἀντὶ παρακειμένου ἐν τοῖς ῥήμασιν. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλεγον. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔλαγον κατὰ τὸν λέγοντα κανόνα, κἂν που τύχῃ τὸ ε σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α ἀλλοιοῦται ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἀλλὰ σεσημείωται τὸ λέγω, ἔλεγον. φλέγω, ἔφλεγον. καὶ ἀείρω, ἤερον. καὶ ὀφείλω, ὤφελον. τὸ λεγόμεθα καὶ φερόμεθα, οἱ αἰολεῖς εἰς ε ποιοῦσι λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν μετὰ τοῦ ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰς α ποιοῦσιν. ὄπισθεν, ὄπισθα. ἄτερθεν, ἄτερθα. χωρὶς τοῦ ν. ὅτε γοῦν εἰς ε τὰ ἐπιρρήματα, τότε καὶ τὸ ν. ὅτε δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν, ὥσπερ καὶ τὸ λε-

γόμεθα, φερόμεθα. εἶτα λεγόμεθα, ἐπλεόνασε τὸ ν.

Λεηλατῶ, παρὰ τὸ λεὼς καὶ τὸ ἀτῶ τὸ βλάπτω, γίνεται λεωλατῶ πλεονασμῷ τοῦ λ. εἶτα τροπῇ τοῦ ω εἰς η, καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω. ἐλεηλάτει, ἢ ᾐχμαλώτευσε. ἐλῄστευσεν. ἥρπαζε.

Λεκάνη, ἧς τὸ σχῆμα ἐστὶ λεῖον. πεπλάτυνται γάρ. λαιοχυμικὸν ἡ ἐτυμολογία καὶ λεκάνη.

Λελῆσθαι, πρὸς διάφορον σημαινόμενον, διάφορον ἔχει καὶ τὴν γραφήν. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω ἐστίν, οὐκ ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ληΐζω, ληΐσω, λελήϊκα, λελήϊσμαι, λελήϊσται, λεληΐσθαι καὶ λελῆσθαι κατὰ συναίρεσιν.

Λελογχώς, ἀπὸ τοῦ λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα, καὶ λέληκας. ζήτει εἰς τὸ λεπτός.

Λελῖντο, προπερισπᾶται τὸ εὐκτικόν.

Λελυμασμένος, παρὰ τὸ λύμη, λυμαίνω. ὁ παρακείμενος, λελύμαγκα, λελύμαμμαι, λελυμαμμένος. καὶ γίνεται τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς σ, τοιοῦτον. ὡς παρὰ τὸ δύνω, ἔδυγκα ἤδυμμαι, καὶ ἤδυσμαι, ἐξ οὗ καὶ ἤδυσμα. ἔστι δὲ καὶ λυμάζω, λυμάσω. λελύμακα, λελύμασμαι.

Λελίηκα. ἀπὸ τοῦ λίω τοῦ σημαίνοντος τὸ προθυμοῦμαι, περισπωμένου λιῶ, λιήσω, λελίηκα.

Λελιημένος. προθυμούμενος. παρὰ τὸ μένος, ἢ παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος. ἢ ἐστὶ ῥῆμα λῶ σημαῖνον τὸ θέλω καὶ προθυμοῦμαι. ἐκ τοῦ λῶ, γίνεται λιλῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν, λιλαίω. τοῦ λιλῶ ὁ παρακείμενος, λελίληκα. ὁ παθητικός, λελίλημαι. λελιλημένος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ λ λελιημένος.

Λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ, λαλήσω, λελάληκα, καὶ συγκοπῇ τοῦ λα.

Λεξείδιον, τὸ μὲν ἀπὸ τῆς λέξις λέξεως, διὰ τῆς ει διφθόγγου. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι. ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ῥήσεως ῥησείδιον. ἀπὸ δὲ τῆς ῥήσιος γενικῆς, ἰωνικῶς ῥησίδιον. καὶ τὰ ὅμοια. χοιροβοσκός.

Λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι. παρὰ τὸ λέχιον πεσεῖν. κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀλόγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπὶ λέξασθαι, ὅ ἐστι λεχθῆναι, καταριθμηθῆναι.

Λεοντοκόμος, ὁ τοὺς λέοντας ἐπιμελούμενος. ἐκ τοῦ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων. τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ. ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὥς φησιν ὁ μανέθων ἐν τῷ πρὸς ἡρόδοτον, ὅτι οὐδέποτε καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ἀεί τινα ἐγρηγορέναι, ἀλλ' ἴσως ὡς ἐδόρκας ἀνεῳγμένους ἐν τῷ καθεύδειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει. καὶ λοιπὸν ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ μὴ καθεύδειν. οὕτω καὶ ὁ λέων ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς, ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπικείμενον δέρμα τοῖς ὀφθαλμοῖς μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐ δύναται σκεπάσαι αὐτούς.

Λεώς. ἐὰν μὲν ὀξύνηται, ἀττικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ λαός. εἰ δὲ βαρύνεται, ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως. ὃν γὰρ τρόπον προέρχεται ἤτε ἐν τῷ τέρμος, ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τελέως, τελέως.

Λεωκόριον, ἱερὸν ἀθήνησι τῶν λεὼ θυγατέρων. ὁ δὲ λεώς, υἱὸς ὀρφέως.

Λέντιον, παρὰ τὸ λεαίνω τὸ καθαίρω, λελείαμαι λελείαται, γίνεται λειάντιον. καὶ συγκοπῇ, λέντιον.

Λέπαδνα, οἱ κατὰ τῶν ἱππείων στηθῶν ἱμάντες. οἱ μασχαλιστῆρες. πλεονάζει δὲ τὸ δ. ὡς γὰρ κόπτω κόπανον, οὕτω λέπω λέπανον καὶ λέπαδνον.

Λεπτός, παρὰ τὸ λείπω λεπτός. ὁ λείπων καὶ ἐνδέων. ἢ λέπω λεπτός, ὁ ἐξελεπισμένος. ἢ παρὰ τὸ λέπος. τοῦτο παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω. ὁ μέλλων, λέψω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, λέλεμμαι, λέλεψαι, λέλεπται, λεπτός.

Λέλογχε, ἀπὸ τοῦ λήχω, ὁ μέλλων λήξω. ὁ παρακείμενος, λέληχε. πλεονασμῷ τοῦ ν, λέληγχε. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο, λέλογχε. τὸ δὲ λέληκα, οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λαλῶ λαλήσω. ὁ παρακείμενος, λελάληκα. καὶ συγκοπῇ τῆς λα συλλαβῆς.

Λεπτύνεις, αἱ πραξιδίκαι παρὰ λυκόφρονι. οἱ μὲν τὴν ἀθηνᾶν. οἱ δὲ, τὴν περσεφόνην, διὰ τὸ λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. οἱ δὲ τὴν ψυχήν. λεπτομερεστάτον.

Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον. παρὰ τὸ λίαν γὰρ ἐπιβαίνειν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι διὰ σμικρότητα. καὶ λεμβάρχοι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες.

Λέκτρον, ἡ κοίτη. πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἀπὸ τοῦ κατακλίνεσθαι καὶ λέγειν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Λεπρός, παρὰ τὸ λέπος λεπερός. καὶ συγκοπῇ, λεπρός. καὶ λέπρα, σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν. παρὰ τὸ λέπος ὃ σημαίνει τὸ δέρμα, γίνεται λέπερα. καὶ συγκοπῇ, λέπρα. εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαντιασμός, ὁ δίκην ἐλέφαντος τινὰ μὲν λευκά, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λέπος καὶ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ἡ διεφθαρμένη σάρξ.

Λέσχη. λέσχαι παρὰ βοιωτοῖς, τὰ κοινὰ δειπνητήρια. τινὲς δὲ τὰ φρύγια. καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους, λέσχας καλοῦσι. συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις χάριν θέρμης καθεζομένους λόγους συναίρειν. γίνεται παρὰ τὸ λέγω. ὁ παρακείμενος, λέλεχα. ἐξ αὐτοῦ λέσχη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ.

Λεσχάραι, αἱ σχολαί. ἀπὸ τοῦ λέξαι τι. ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν.

Λέχος, σημαίνει τὴν κοίτην. παρὰ τὸ λεχίους ἡμᾶς, ἤγουν πλαγίους ποιεῖν. ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι. καὶ λεχεποίην, ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. λεχοποίην καὶ λεχεποίην κατὰ τροπήν. ἐν ᾧ ἐστι λέχος ποιῆσαι, ὅ ἐστι κοίτην. ἢ λοχεῦσαι, τουτέστιν ἐνεδρεῦσαι. εἰ δὲ τὸ ἔχειν εἴληπται, πλεονασμός ἐστι τοῦ λ. καὶ σημαίνει τὴν ἔχουσαν πολλὴν πόαν, ὅ ἐστι δάση.

Λευγαλέον, τὸ ὑγρόν. σοφοκλῆς. Μύρῳ λευγαλέῳ. καὶ ὅμηρος ἰλιάδος φ. Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι, τουτέστι τῷ δι' ὕδατος. ἢ χαλεπῷ. ἀδόξῳ. παρὰ τὸ χεύω χευαλέον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀλέθριον. παρὰ τὸ λοιγὸν λοιγαλέον. καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων, λευγαλέον.

Λευκός, παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ διαφανὴς καὶ

λαμπρὸς καὶ εὐσύνοπτος καὶ εὐειδής. ἢ ὅτι οὐκ ἢ λευκὸν λέγεται χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως. τὸ μὲν γὰρ λευκὸν, διακρίνει καὶ διαχέει τὴν ὅρασιν. τὸ δὲ μέλαν συγκρύπτει καὶ συνέχει τὴν ὅρασιν.

λευκὴ νῆσος ἐν πόντῳ. διὰ τὸ πλῆθος τῶν λευκῶν ὀρνέων τῶν ἐνδιαιτωμένων αὐτῇ.

λευκανοί, ἀπό τινος λευκίου προσαγορευθέντες.

λεύκωμα, πίναξ γυψώδης ἀληλιμμένος. πρὸς γράμματα πολιτικὰ γραφόμενα ἐπιτήδειος.

λευκοθέα, ἡ ἰνώ. ὅτι ἐμμανὴς γενομένη, διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα ὅ ἐστι περὶ τὴν μεγαρίδα, ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε. μυρσίλος δὲ οὐ μόνον τὴν λευκοθέαν ἰνὼ φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς νηρηΐδας λευκοθέας ὀνομάζει.

λεύκτρα, τόπος τῆς θεσπικῆς, ἀπό τινος λεύκτρου. < λεύκτρου.

λευστῆρα, τὸν λιθοβόλον λυκόφρων.

λευρὸν, τὸ λεῖον καὶ πλατύ. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύ. ἢ λελιθευμένον. λεύειν γὰρ τὸ λίθοις βάλλειν.

λευκαρίων, καθ' ὑπέρθεσιν δευκαλίων. ἢ λευκάδιον. τροπῇ τοῦ δ εἰς ρ, λευκάριον.

λευκανία, στόμαχος. λαιμός. τὸ ἀποπεπιεσμένον τοῦ γαργαρεῶνος. παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι φύσει. ἢ ὅτι λίαν κέχηνεν. ἢ παρὰ τὸ χέω χευαλία, καὶ λευκανία. καὶ διαιρεθείσης αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος.

λεύσσω, τὸ βλέπω. ἔστι ῥῆμα βλέπω, ὅθεν καὶ ἀποβλέπω. ὅπερ αἰολικῶς γίνεται βλέσσω. ὡς ὄπτω, ὄσσω. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ β, καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, γέγονε λεύσσω.

λευσετε, ὁρᾶτε. ἀμαθῶς ἔνιοι γράφουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ λευσομένου τος. ὥσπερ καὶ τὸ, Ἄξετε δὲ πριάμοιο βίην. καὶ, Οἴσετε δ' ἄρνας. καὶ, Καταβήσετο δίφρου.

λεαίνω, ἐκ τοῦ λειαίνω. τὸ ὁμοιεῖ ἀποπονίζω καὶ ἐκμάσσω. οὐ ὁ μέλλων, λεανῶ, ἐλείηνα. λείηναν δ' ἐχῶρον. τοῦτο ἐκ τοῦ λείου ὃ σημαίνει τὸ ὁμαλόν. τοῦτο ἐκ τοῦ λαύω ὃ σημαίνει τὸ ἀπολαύω. τοῦτο ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα, λᾶυος. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, τοῦ δὲ υ εἰς ι, γίνεται λεῖος. οὗ πᾶς τις ἐφίεται. τὰ γὰρ λεῖα καὶ ὁμαλὰ θέλομεν, ὥσπερ τὰ κρημνώδη ἐκφεύγομεν.

λείαξ, παρὰ τὸ λεῖον.

λειόβατος, εἶδος ἰχθύος. παρὰ τὸ λεῖον.

λειώδης, ὄνομα κύριον. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λείου λέγουσι. λεῖος γὰρ ἦν. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. Ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλκων ἀτρίπτους ἁπαλάς. οἱ δὲ, παρὰ τὸ λεῖα ἁδεῖν, ἤγουν ἀρέσκειν. οἷον λειώδης καὶ λειώδης. ἐμίσει γάρ φησι τὰς μάχας. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. Ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ ἐχθραὶ ἔσαν. κρεῖττον δὲ λέγεσθαι παρὰ τὸ λεῖον. ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

λειμὼν, ὁ παράδεισος. διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. παρὰ τὸ λείβω τὸ καταστάζω, λειβὼν καὶ λειμών. ἔστι δὲ περιεκτικὸν, ὡς καὶ τὸ χειμών.

λειμαξ, ὁ λειμών. παρὰ τὸν λειμῶνα γίνεται.

λείριον, τὸ ἄνθος. παρὰ τὸ λεῖον λείριον πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὡς ἔγχος ἔγχειος ἐγχείδιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγχειρίδιον. ἐκ τούτου λειριόεις. καὶ λειριόεσσα, γλυκεῖα. ἐπιθυμητή. ἡδεῖα.

λειρόφθαλμος, ὅτε μὲν σημαίνει τὸ προσηνῆ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. καὶ γίνεται παρὰ τὰ λείρια τὰ ἄνθη. ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι γράφεται. καὶ γίνεται παρὰ τὸ λιρός, ὃ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ. παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν. οἱ γὰρ ἀναιδεῖς, λίαν ὁρῶσιν. ἢ παρὰ τὸ λίαν προσέχειν.

λεῖκνον, σημαίνει τὸ πτυάριον διφορούμενον. καὶ ὅτε μὲν διὰ τῆς ει διφθόγγου, σχηματίζεται οὕτως. ἐκ τοῦ λέχος, γίνεται λέχνον καὶ λέκνον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λεῖκνον. καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαρίοις ἐποίουν τοὺς οἰκείους υἱοὺς καθεύδειν διὰ τὸ πολύσπερμον. ὅτε δὲ διὰ τοῦ ι, οὕτως. ἔστι λικμᾶν, ὃ γίνεται παρὰ τὸ λίαν καμεῖν. ἐξ οὗ γίνεται λίκμον. καὶ μεταθέσει τοῦ μ εἰς ν, λίκνον. τινὲς λέγουσιν αὐτὸ λέγουσι. καταλείπει γὰρ τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἄχυρα ἀποβάλλει.

λειτουργός, ὁ τοῖς διοικηταῖς ὑπουργῶν καὶ διακονῶν. τὸ γὰρ πρυτανεῖον ἤγουν τὸ δημόσιον, λήϊτον ἐκάλουν. ἐκ τοῦ λήϊτον οὖν καὶ τὸ ἔργον, γίνεται κατὰ συστολὴν λειτουργός. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον. καὶ λειτουργεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

λειχὴν, παρὰ τὸ λείχω. καὶ γάρ φασιν ἐκ τοῦ λείχειν τὸ πάθος ἐπαίρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ λεῖον κατ' ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὂν λεῖον. τραχύνει γὰρ τὸ σῶμα. ὥσπερ, Ἀπαλδῖοδ' αὐχένος. καὶ γὰρ παρὰ τὸν αὐχμὸν. καὶ αὐχὴν τράχηλος, παρὰ

λείψανον. παρὰ τὸ λείπω λείψω. λείψανα < τὰ ἐσχάρᾳ ἔσχατα λείμματα. ἢ παρὰ τὸ λείβω λείψω. καὶ γὰρ ἔσπενδον ἐπὶ τῶν τεθνεώτων.

λειψύδριον, τόπος τῆς ἀττικῆς. παρὰ τὸ λείβω.

ληΐα, τὰ σιτοφόρα χωρία. καὶ συναιρέσει, λῆα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἱέναι. λάϊον καὶ λήϊον. παρὰ τὸ λίαν ἱέναι καὶ αὔξεσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον. ὅθεν καὶ λεία ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις ἡ νεμομένη τὰ λήϊα.

λεία, ἡ λαφυραγωγία. ἡ πραῖδα. καὶ ἐν διαιρέσει, ληΐς.

ληϊάδες καὶ ληΐτιδες, αἱ τῶν γυναικῶν αἰχμάλωτοι λαφυραγωγοί. πολεμικαί.

ληϊστοί, οἱ ἐκ λείας καὶ ληστείας κτητοί. ἀπὸ τοῦ ληΐζω τὸ πραιδεύω. ληΐζεσθαι δὲ κυρίως, τὸ τὰ σιτοφόρα χωρία ἐκκόπτειν. ληϊστὴς οὖν ἐντεῦθεν, καὶ συναιρέσει, ληστής. ληϊστὴς κυρίως, ὁ τὰ τετράποδα ἀπελαύνων. λεία γὰρ ἡ τούτων κτῆσις. διὰ τὸ ἐν τοῖς ληΐοις βόσκεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ ληΐζεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ πολέμου κτηθέντων. ὅθεν, Οἷς μοι ληΐστα τόδ' ὑπὸ σπείεσι καὶ, Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες. ἀπό τινος γὰρ αὐτὸ τὸ λήϊον ὀνομάζουσι, ἢ ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτοῦ τρεφομένων λαῶν. λήϊα γὰρ

λέγονται τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ ληστείας.

Λήιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν εὐτελὲς χιτώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Λῃδάριον, ἱμάτιον. Λήθαργος, ἐστὶν ἐκ τοῦ ἀργός.

Λήκυθος, ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον. ἢ τὸ λεγόμενον λαγύνιον. λάχυτός τις οὖσα. παρὰ τὸ μεγάλως χωρεῖν. ἢ παρὰ τὸ κύτος λάκυτος, ἡ μεγαλόκυτος. ἢ λίθον κύτος ἔχουσα. ἢ τὸ προχοΐδιον, παρὰ τὸ ἐλαιοκεύθειν.

Λῆμα, κλῆμμα. οἷον τὸ θέλημα. ταύτης δὲ διαστέλλεσθαι χρὴ εὐλόγως τὸ λῆμμα τοῦ λήματος. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀντὶ ψυχικοῦ παραστήματος. τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμβανομένου. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω.

Λῆμμα, κέρδος. θράσος. δύναμις. τόλμημα. ἀξίωμα.

Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. λήμη γὰρ λέγεται τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λευκὸν ὑγρὸν, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν. ἔστιν εἰς τὸ λιγνύς. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Σμυρναῖος λέγει λημᾶν λέγεσθαι τὸ ἀπολαυστικῶς βλέπειν. παρὰ τὸ λάειν, ὅ ἐστιν ἀπολαύειν. καὶ Ὅμηρος. Ἀσπαίροντα λάων. ἄρυθεν κλαυμός. ἐπειδὴ καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ποτῶν οὕτως ἀπολαύει.

Λῆμνος, ἡ πόλις. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὕπνος, λαύπνος. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, λῆμνος.

Ληνός, παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω λεανῶ λεανός. καὶ κράσει ληνός. παρὰ τὸ λεαίνεσθαι παρὰ τοῖς μέλεσι τὰς σταφυλάς.

Ληνίς, ἔστι τὸ βάκχη. παρὰ τὸ ληνόν. ὡς θηλυκὸν ὀξύνεται καὶ

Ληναιών, ὁ μήν. Μῆνα ληναιῶνα < διὰ τί φασί. κακήματα, βούδορα πάντα. τὰ πρὶς βοῦς ἐκδέροντα. διὰ τὸ κρύος. τὸ κατ' Αἰγυπτίους λύκαιον καλούμενον. ἐκλήθη δὲ ληναιὼν, διὰ τὸ τοὺς οἴνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μὴν, ἀρχὴ μηνῶν ἐστιν. οἱ δὲ ληναιῶνα γράφουσιν, ἐπειδὴ Διονύσου ἐποίουν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν ἀμβροσίαν ἐκάλουν. καὶ λήναιον ἱερὸν Διονύσου.

Λῆρος, ὁ διαφέρων, καὶ τὴν μνήμην λανθάνων. παρὰ τὸ λήθω λήσω λῆρος. ἤτοι τὴν φλυαρίαν. καὶ ληρεῖν, παραφο-

Λήτω, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθά- < νεῖν. ματαιολογεῖν.

νω. ὁ μὲν Πλάτων φησὶν ἐλεκτώ. ἐλεήμων γὰρ ἡ θεὸς καὶ πραεῖα, καὶ πάντας ἐλεοῦσα. κατὰ δέ τινας, λητώ. τὸ γὰρ ἥμερον καὶ πρᾶον ἐκ τοῦ ἐπιλελῆσθαι τῶν εἰς αὐτὴν πεπλημμελημένων ἐμφαίνεται. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ τὸ λῇς τὸ ἂν θέλῃς μετὰ τοῦ ι. Εὐριπίδης. καὶ τὸ λῆ τὸ θέλει δωρικῶς. ἐπειδὴ ὃ ἄν τις θέλῃ παρ'

Λιαρός, Ἰλιάδος λ. Καὶ ὕδατι < αὐτῆς λαμβάνει. λιαρῷ. εὐκράτῳ. χλιαρῷ. προσηνεῖ. ἀπὸ τοῦ χλιαρός, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ χ. τὰ γὰρ χλιαρὰ προσηνῆ. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, τοῦτο λιαρὸν ὃ θέλομεν. ὡς νῶ, ναρόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, λιαρόν. ἢ λιλῶ τὸ λίαν θέλω. καὶ ὡς μαδῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, οὕτω λιλῶ λιλαρός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, λιαρός. τὰ γὰρ προσηνῆ θελόμενα καὶ ἐπιθυμοῦμεν.

Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι. ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς.

Λιασθείς, ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω. ὅθεν ἀλίζω. καὶ κατὰ μετάθεσιν, λιάζω. ἐξ οὗ τὸ λιασθείς.

Λίβανος, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. ἢ παρὰ τὸ λείβω τὸ στάζω, ἢ σπένδω. ὁ λίβος μὲν καὶ σπενδόμενος. Διονύσιος δὲ αὐτόν οἱ Ἰνδοὶ ὅλον εἶναι πνευματικὸν θεόν. ἀναφέρει γὰρ ἐστίν. ὅθεν

Λιβανωτός, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. παρὰ < καὶ αὐτὸ τὸ σέβονται. τὸ λείβω. κατὰ στάζει γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ. λίβανος, παρὰ τὸ λείβω τὸ σπένδω, τὸ εἰς τὰς σπονδὰς καὶ θυσίας ἐπιτήδειον.

Λιβδύμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος. οἱονεὶ ἐμβυθιζόμεθα. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Ἰνὼ βύνη ἐπεκλήθη. ἐπεὶ βεβύθισται. Εὐφορίων δὲ, βύνην τὴν θάλασσαν λέγει. οἷον, Πολύστροφα δάκρυα βύνης. τοὺς ἅλας βουλόμενος εἰπεῖν. καὶ κατὰ συναλοιφὴν, ἁλιβδῦμαι, οἷον εἰς ἅλα βυθίζομαι.

Λιβερός, ὁ σκοτεινός. καὶ λιβερὴν, τὴν λίαν ἐρεβεννήν. διότι ἐπιφέρει τῆς νυκτός. ἢ λιβερὴν διὰ τὴν λιβάδα. διὰ τὸ ἔνδροσον τῆς νυκτός.

Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.

Λιγύς, ἤτοι διὰ τοῦ ἡδύν, ὡς τὸ, Λιγὺς Πυλίων ἀγορητής. ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν, ἢ ὀξύς. γίνεται παρὰ τὸ λέγω λεγὺς καὶ λιγύς. ἢ παρὰ τὸ λίαν εἶναι ἡδύς.

Λιγνός. παρὰ τὸ λυγὸς λυγνὸς καὶ λιγνός. ἢ παρὰ τὸ λυγί-

Λιγυρῇ. Μάστιγι λιγυρῇ. λι- < ζω, λυγνὸς καὶ λιγνός. γὰρ καὶ ὀξεῖς τοὺς ἵππους ποιοῦσι κατὰ τὸν δρόμον ἢ ὀξὺν ἦχον.

Λίγεια. τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ < χοντα ἀπὸ τελούσι. ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν γινόμενα, εἰ μὲν βαρύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπαροξύνεται τὰ θηλυκά. οἷον πρέσβυς πρέσβεια. ἥμισυς ἡμίσεια. εἰ δὲ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπερισπᾶται τὰ θηλυκά. σεσημείωται τὸ ἐλαχὺς ἐλάχεια. ἤτοι δὲ τὴν μικράν. καὶ τὸ λιγὺς λίγεια. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀντὶ τοῦ παράκειται αὐτῷ τὸ λίγα, τὸ ἐπίρρημα. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιγαίνειν, γίνεται παρὰ τὸ λίαν ἰαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ ἐνεστῶτος παρηγμένα διὰ τοῦ εια θηλυκὰ, προπαροξύνεται. οἷον μηδῶ, μήδεια. λίγω, λίγεια. τὸ δὲ ἐλάχεια, τὰ εἰς υς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συστέλλοντα τὸ υ, προπαροξύνεται. οἷον, λευκόφρυς. ἥμισυς. ἀδράφαξυς, ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης χρυσολαχάνου. οὕτως οὖν καὶ ἐλαχὺς ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς υς ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν, παραληγόμενα τῷ α, ὀξύνεται. οἷον παχύς. ταχύς. τρυχύ χαίρειν καὶ τὸ ἐλαχὺς ὀξύνεται. τούτου χάριν ἐφύλαξε τὴν τάσιν ἐν τοῖς θηλυ-

Λιγνύς, ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός. ὁ κα < κνοῖς ἀνεδέξατο. πνός. παρὰ τὸ δεικνύω δεικνύς τις οὖσα, ἡ δεικνύουσα τὸ πῦρ. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἰκνεῖσθαι. καὶ λιγνυώδες, τὰ ἀσβολώδη καὶ καπνώδη. Ὅμηρος. Λιγνὺν αἰθαλόεσσαν. διαφέρει γὰρ παρ' Ὁμήρῳ καπνὸς καὶ κνίσα καὶ λιγνὺς καὶ αἰθάλη. καπνὸς γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος. κνίσα δὲ ἀπὸ κρεῶν καιομένων. λιγνὺς, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιωδῶν γινόμενος καπνός. αἰθάλη δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστου καπνός. τὸ αἰθαλόεν δὲ, θερμὸν

ἢ λαμπρόν. σημαίνει καὶ τὸ καπνῷ αἰθαλωθῆναι ἄξιον. καὶ ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορά, καὶ ἡ τῆς ὀροφῆς προσιζάνουσα μελανία. καὶ ἐπὶ τοῦ μελάθρου, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρα. καὶ ἐπὶ στοᾶς. παρὰ τὸ αἰθάλην μὴ ἔχειν, ἀπὸ τοῦ καιομένου πυρός. οἱ γὰρ παλαιοί, οὐκ ἐκέχρηντο ἐλαίῳ καὶ λύχνῳ, ἀλλὰ ξύλοις. ὅμηρος. Νήησαν ξύλα πολλά, φάος ἔμμεν, ἠδὲ θέρεσθαι. διὸ καὶ σεσημείωται τό, Χρύσεον λύχνον ἔχουσα.

Λήμη, ἢ παρὰ τὸ λήθω, λήσω, λέληκα, λέλημαι, λήμη. τοὺς γὰρ λημῶντας μὴ βλέποντας λανθάνοντες, παρερχόμεθα. λήμη, ἡ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν παχεῖα σύστασις. ἢ παρὰ τὸ λίαν μαίειν, ὅ ἐστι ζητεῖν. οἱ γὰρ λημῶντες καὶ τοῦ φωτὸς στερούμενοι, λίαν ζητοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ μὴ ἀπαγορεύσεως. ἐν τῷ τέλει τὸ ἦτα, ὁμοίως τῷ χελώνη, ὅπερ γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ βρέχω, καὶ τὸ μὴ στερητικὸν μόριον.

Λῆθος, παρὰ τὸ λίαν θεῖν κατὰ ἀντίφρασιν.

Λικριφίς, ἐστὶν ἐπίρρημα καὶ σημαίνει τὸ πλαγίως. λέχριον γὰρ τὸ πλάγιον. οἱ λεκρεφίς. ἢ παρὰ τὸ ἴκρια τὰ πλάγια ξύλα ἰκριφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ κύπτειν, λικυφὶς καὶ μετάθεσιν τοῦ υ εἰς ι. παρὰ τὸ λίαν κεκυφέναι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, λικριφίς.

Λιλαιόμενοι. Ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο. ἐπιθυμοῦντες. παρὰ τὸ λῶ. διπλασιασμῷ, τοῦ λι λῶ τὸ πάνυ θέλω. καὶ λιλαίω κατὰ παραγωγήν, ὡς κερῶ, κεραίω. πε-

Λιμός, ἡ ἔνδεια τῶν ἐπιτηδείων. παρὰ τὸ ἐρῶ περαιῶ. τὸ λείπω λείψω, λιμός. καὶ ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι, ἀλλὰ συνέπεσεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἐνδεεῖς, τοῦ τε χαρίεντος ἐστερημένοι διὰ φωνὴν τὰ ἀνεδέξατο ψύφων. ὁ δὲ ἀπὸ λιμώσσω ἐξ ἀφορμῆς τοῦ λιμπάνω. ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀθηναίοις, ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός. παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσι, θηλυκῶς ἡ λιμός. ἔστι καὶ τὸ λοιμός.

Λιμβός, παρὰ τὸ λίαν καὶ τὴν βόσιν τὴν τροφήν. ὁ σφόδρα πεινῶν.

Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω γίνεται. τὰ γὰρ [...] ταυτὴν ἔχοντα διὰ τοῦ ανω, ἢ μὴ πλεονάζει τὸ ν, συστέλλει τὴν ἀρχήν. οἷον λήθω, λανθάνω. πήθω, πυνθάνω. ἥδω, ἁνδάνω. οὕτως οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάττει τὴν ἀρχήν. οἷον, αὔξω, αὐξάνω.

Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα. παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου μένειν. διὸ καὶ ὁ ὠκεανὸς ἀκαλαρείτης ὤν, λίμνη κέκληται. Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμασι τῆς ἰλιάδος. καὶ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸ λείβειν, ὅ ἐστι ῥεῖν. καὶ λιμὴν ὁμοίως, παρὰ τὸ λίαν μένειν ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. λίμνη λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Λιμενοχόσα ἄκρα, ἡ ἡράκλειος ἄκρα. ἐπειδὴ τοῖς πλέουσιν ἀπὸ στηλῶν ἕως μέχρι φασιζόντος τῆς κολχικῆς ἐπὶ τρισχιλίους σταδίους, ἄλλος οὐ χοῦ ποιεῖται πλὴν τὸ [...] καὶ τὸ ἡρακλείου.

Λιμήρη, πίνδαρος. τοῦ προδιανοῦ [...] ἐστιν. ὁπότε παρὰ τὸ λιμὴν, λιμενήρη. ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος λειμωνήρη, λιμήρη. οὕτως ἡρωδιανός.

Λινόν. τὸ λῖνος, σημαίνει τὸ ἔριον. λινὸν δέ, τὸ λινοῦν. τὸ ἔριον, ἀπὸ τῆς λειότητος. ἢ τὸ λεπτὸν ὕφασμα λινὸν ἔλεγον, παρὰ τὸ λίαν νενῆσθαι.

Λίμνη, σημαίνει βία. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Βαθείης δ' ἔμπεσε λίμνης. ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ ὡς εἴρηται. καὶ ἐπὶ τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου. Λίμνη κεκλιμένος κηφισσίδι.

Λιπαίνω, παρὰ τὸ λίπος. τοῦτο παρὰ τὸ λίαν ποιότητα ἔχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαίνω, γίνεται λιπαρός. τὰ γὰρ εἰς αινω ἀπαρέμφατα ποιοῦσιν εἰς ερος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα τοῖς ῥήμασι. ἢ τὸ α παραλήγεται, ἢ τὸ ε. μιαίνω, μιαρός. χλιαίνω, χλιαρός. θλιβῆναι, θλιβερός. στυγῆναι στυγερός. μυσαίνω μυσαρός. ἰαίνω ἰαρός.

Λιπαρεῖν, σημαίνει τὸ παρακαλεῖν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι τοῖς παρακαλοῦντας. ἀπὸ δὲ τοῦ λιπαρὸν γίνεται ἐπίρρημα ἀπὸ κοινοῦ, λίπα. οἷον λίπ' ἐλαίῳ, ἀντὶ τοῦ λιπαρὸς ἐπίρρημα, ἢ ἐκτενῶς.

Λιπερνήτης, θηλυκόν. τὸ ἀρσενικόν, λιπερνήτης. σημαίνει τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχόν, παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι φυτῶν. ἢ λιπερνήτας φησὶν ἀριστόξενος τοὺς ἁλιεῖς καὶ θαλασσίους. ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἁλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν. τινὲς δὲ λιπερνήτας τοὺς λιπόντας τὸ βλάστημα τοῦ ἄνθους τοῦ πλούτου.

Λίπτω, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ. οἷον, Λίπτοντα γάλακτος. ἐκ τοῦ λῶ τὸ θέλω, γίνεται παράγωγον λίπτω. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, ὅ ἐστι προσπελάζειν. ὁ γὰρ ἐφιέμενός τινος προσπελάζει.

Λίς, ὁ λέων, παρὰ τὸ λιαρόν. ἔνθερμον γάρ ἐστι τὸ ζῶον. ὥστε λὶς ἠυγένειος. οὐκ αἰτιατική, ἐπεί τε λὶν ἠλάσατε δαίμων ὀλοός. τὸ πλῆρες λίνα ὅ ἐστι λέοντα δωρικῶς. ἔδει μέντοι περισπᾶσθαι, ὡς μῦς, μῦν. ἀρίσταρχος δὲ ἐπείσθη ἡ παράδοσις ὀξύνειν. τὸ δὲ πληθυντικὸν παρὰ καλλιμάχῳ λίες, καὶ λίεσιν, ὡς μύεσι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ θέρους ἐπὶ τῆς λείας πέτρας. ὥσπερ ἡ λὶς ἐστι.

Λισσή. λισσὴ ἐπὶ καλεῖται νῆσος. λισσὸν τὸ ὁμαλόν. παρὰ τὸ λίαν ἴσον. ἀμφιδρίας δὲ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ αὐτὸ λαμβάνει. αὕτη δὲ ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσι. τὰς καλουμένας στυμφαλίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται ἄρηα. ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἐπιφανέστατον ἱερὸν [...]

Λιστροῖσι, ξυστροῖσι. πτύοις. ἀπὸ τοῦ λίαν [...] ῥοῦ ὄρκος. στορεννύειν δι' αὐτῶν τὴν ὑποκειμένην ὕλην.

Λίσφοι, τὰ ἰσχία οἱ ἀττικοί. παρὰ τὸ λεῖπειν αὐτὰ σαρκῶν. δύναται καὶ λίσφοι εἶναι κατὰ τὴν ὀσφύν.

Λίσσεσθαι, παρὰ τὸ λίαν ἵζω. τὸ θέμα, λίσσω. ὁ μέλλων, λίσω. ἢ παρὰ τὸ λιτὸ τὸ παρακαλῶ. ἢ ὥς φασί τινες ἀπὸ μέλλοντος παρακειμένου ἐνεστῶτα. καὶ ἐν λόγῳ πλεονασμῷ ἑτέρου σ, λίσσω. καὶ ὅτι τὸ ἱκετεύω. ἰλιάδος α.

Λίσσεσθαι. ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, [...] Δία λίσσαι. ὡς τὸ ἔρεσθαι, πύθεσθαι. ἐπειδὴ μέσου ἀορίστου δευτέρου ὄντα προπαροξύνεται. ὁμοίως τῷ δέρεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐνεστῶτος. οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ, Κῆρα λιτέσθαι, ὤφει-

λε μὲν προπαροξύνεσθαι, ὅτι ἐνεστὼς ἐστίν. ἀπὸ τοῦ λίτο-
μαι βαρυτόνου. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα τῷ
ε παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα δὲ
τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους συλλαβὴν τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ ἐπι-
φερομένου αὐτῷ διπλοῦ, προπαροξύνεται. οἷον, λιπέσθαι. ἱκέ-
σθαι. πιθέσθαι. οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ τῷ λόγῳ
τοῦ ἐνεστῶτος προπαροξύνεται, ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι.

Λίταργος κύων, ἤγουν ὁ ταχύς. παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν εἶναι, ἤγουν ταχύν.

Λιτὸς, ὁ πένης, καὶ ὁ δημότης. ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς γῆς ποιμώμενος(?). λι-
τὸς σημαίνει καὶ τὸν εὐτελῆ χιτῶνα καὶ ἀποίκιλον. παρὰ τὸ λεῖ-
ος. τὰ διὰ τοῦ ιτος ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. σῖτος. μῖτος. ῥῖτος(?). λιτός.

Λιτί. ἑανῷ λιτὶ καλύψαι. ἰλιάδος σ. ἀντὶ τοῦ λεπτῷ πέπλῳ. ἢ λιτῷ καὶ ἀποικίλτῳ
ὑφάσματι, ὅ ἐστι λινῷ. οἱ δὲ δι' ἀντιφράσεως τῷ ποι-
κίλῳ. οἱ δὲ, ὑφάσματι ἀπό τινος λιτίδιον(?). δεῖ δὲ ὀξύνεσθαι
τὸ λιτὶ, κατὰ τὸν κανόνα Ἡρωδιανοῦ. Πᾶσα δοτικὴ
δισύλλαβος, ἀπὸ ὀνόματος ὀξύνεσθαι θέλει. φωτί. θη-
ρί. τὸ δὲ δοί(?) πρὸ τοῦ ἀπῶσιν. οὐ καλῶς. παραιτητέον δὲ
τὸν ἀσκαλωνίτην, οἰόμενον ἀπὸ τῆς λὶς εὐθείας κεκλί-
σθαι τὸ λιτὶ δοτικὴν, καὶ λῖτα αἰτιατικήν. οὐδέποτε
γὰρ ἔμελλεν(?) τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι.
μετὰ πλεονασμοῦ δέ ἐστιν, ἀπὸ τοῦ λιτὴ λιτῆς τῇ λιτῇ, καὶ λιτί.
ὡς ἀπὸ τοῦ κλάδος κλάδου τῷ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμὸν
κλαδί. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως κατὰ μεταπλασμὸν ἐκ τοῦ
λιτὴν λῖτα, ὡς ἐκ τοῦ κρόκην κρόκα. οἷον, Κατὰ λῖτα
πετάσσας. ἰλιάδος θ. ἀντὶ ἱμάτιον λινοῦν. ἢ λιτὴν
κατὰ πετάσας, τουτέστιν ἁπλώσας. ὁ Χοιροβοσκὸς δὲ
ἢ λῖτα τὰ λιτόν. ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς α λήγου(σα)

Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀψοφάγοι. εἰσὶ, βαρύνεται.
... ἢ λαίμαργοι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ χάσκειν(?), ὅ ἐστιν

Λιχμώμενος, τὸ λείχων. ἀποσπογγίζων. ἐπιθυμῶν.
ἀπὸ τοῦ λιχμῶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. τοῦτο
δὲ ἀπὸ τοῦ λείχω πλεονασμῷ τοῦ μ. τὸ λι, ι. διατί. ἐπεὶ
δὴ πάντα ἀκόλουθα τὰ παράγωγα τοῖς πρωτοτύ(ποις).

Λίψ, ἤγουν ὁ ἄνεμος καὶ ὁ ἥλιος, καὶ λιβάδα. ἀμ(φότερα)... ποις.
φότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν. ἢ παρὰ τὸ λεί-
πω λείψω. τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα πάντα τὴν δίφθογγον
ἀποστρέφεται. κνίψ, κνιφὸς καὶ κνιπός. νίψ νιφός, ὄνομα
κρήνης. οὕτω καὶ λίψ λιβός. ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται καθὸ λεί-
πει ὁ ἥλιος.

Λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος. παρὰ τὸ λείπω λοιπὸς καὶ λοιγός. λεί-
πειν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἐργάζεται. τὸ δὲ λοιμὸς, ἤγουν τὴν λοι-
μικὴν νόσον. μεταφορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν ἀέρα. γίνεται
γὰρ παρὰ τὸ λείπω λοιπὸς, καὶ λοιμὸς ἡ φθορά. ἢ παρὰ τὸ
λίαν μαίνειν πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ λιμός. λιμὸς
μὲν ἐστὶν ἔνδεια σίτου. λοιμὸς δὲ ἔνδεια τῶν σωμάτων. παρὰ
τὸ λι, ι. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ὀνόματα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γρα-
φόμενα τῶν ῥημάτων διὰ διφθόγγου, τῶν δὲ ὀνομάτων διὰ τοῦ ι. οἷον,
πείθω, πιθανός. οἰκτείρω, οἰκτιρμός. σείω, σῖτος(?). νεί-
φω νιφετός. λείχω, λιχανός. ἢ παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.
ἢ ὅτι πολλάκις συμπάσχον γίνεται τῷ δηλουμένῳ. οἱ χεῖρ-
ας δεικνύουσι(?). χεῖρας δὲ πάθος περὶ τὴν χεῖρα διὰ τοῦ ι. καὶ ἐμ-
μένει(?) τὸ πάθος ἡ γραφή. ἢ ὅτι τὰ εἰς μος ὀξύτονα τῷ
υ ἐκτεταμένῳ παραλήγονται. θυμός. ῥυμός. δρυ-
μός. σεσημείωται τὸ λοιμὸς διὰ τῆς οι διφθόγγου γρα-
φόμενον. τὰ εἰς μος καθαρὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ
παραληγόμενα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα σπανίως
εἰσὶ καὶ ὀξύνονται. οἷον λαιμός. λοιμός. τὰ δὲ μὴ ἀπὸ
συμφώνου ἀρχόμενα, βαρύνονται. οἷον αἶμος. οἶμος.

Λοιδορία. παρὰ τὸ λοιμός, λοιμορία καὶ λοιδορία. ἢ παρὰ
τὸ βάλλειν τοῖς λόγοις ὡς δόρατα.

Λοῦτρον, βαρύνεται. ἐπειδὴ πᾶν εἰς τρον λῆγον ἀπαρασχη-
μάτιστον, βαρύνεται. κέντρον. δένδρον. σεῖστρον. τὸ δὲ λου-
τρὸν, πρὸς διαφορὰν σημαινομένου. ὅτε μὲν γὰρ τοῦ τό-
που, βαρύνεται. ὅτε δὲ τοῦ ὕδατος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεται.

Λοῖσθος, ὁ ἔσχατος. παρὰ τὸ ὄλισθος. καθ' ὑπερθέσιν
τοῦ λ λοῖσθος καὶ λοίσθιος. οἷον ὁ ἐξολισθήσας καὶ ἐμπο-
δισθείς. ἢ παρὰ τὸ λείπω, λοῖπος(?) καὶ λοῖσθος. ἢ παρὰ τὸ
λάθω ὅ ἐστι τὴν λοιδορίαν, λάσθος καὶ λοῖσθος. ὁ τελευταῖος(?).

Λοῦτρα, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα ἐξάγοντος(?), ὕβρισται(?)
τῆς ἀκαθαρσίας. καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. λύ-
ματα πάντα κάθηραν(?).

Λουτρὸν, παρὰ τὸ λούω. τὸ λουτρόν. οὐ γὰρ αὐτοὶ καθαίρομεν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καθαι-
ρόμεθα. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι. ὥστε παραλόγως ὀξύνεται.

Λοεσσάμενος. ἐστὶ λουσάμενος. καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ου, γίνεται
λοεσσάμενος. τὸ γὰρ λούω γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀλύω καθ' ὑφαί-
ρεσιν(?). ... βιβασμόν(?)

Λοβοί. λοβοὶ λέγονται τὰ κάτω μέρη τῶν
ὤτων. ἰλιάδος ξ. παρὰ τὸ λαμβάνεσθαι ὑπὸ χειρὸς ἔχεσθαι,
λαβὸς καὶ λοβός. οἷον, Ἕρματα ἧκε τρισὶ λοβοῖσι, τοῖς ἄκροις
τῶν ὤτων τοῖς ἁπαλοῖς. τοῖς καλῶς τετρημένοις. καὶ
παρὰ τοῖς θυτικοῖς τὰ κάτω μέρη τοῦ ἥπατος οὕτω
λέγεται. καὶ ἀσπρίου(?) ἐρεβίνθου καὶ κυάμου.

Λογάδες, οἱ ἐκλεκτοί. ἀπὸ τῶν ἀναγκαζομένων ἐκπέμ-
ψαι στρατιὰν, ἢ ἐνεστῶτός τινος ἄλλου(?) κινδύνου, κατάλο-
γος ἐλέγετο τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὰς μάχας. οὗτοι
οὖν λογάδες ἐκαλοῦντο. καὶ παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ διαλέ-
γω λεκτός. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ λέγω λεκτὸς, καὶ ἐκλεκτὸς,
σύνθετον ὀξύτονον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐκλέγω συνθέτου παρα-
σύνθετον, διάλεκτος, βαρύνεται. ἔστιν εἷς τὸ λύχνος(?). λο-
βοὶ λέγονται, ἐπειδὴ ... τυρόμενοι(?) ... λαμβανόμεθα
αὐτῶν. ... ἀποτέμνουσι ταῦτα...

Λογεῖον, ἤγουν εἶδος κρατῆρος. καὶ ὁ τόπος τῆς μέσης(?)
... ἀγοῦ(?). ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ αἴδω γίνεται αἰδεῖον(?), κεί-
ρω κουρεῖον, σκάφω σκαφεῖον, γράφω, γραφεῖον, οὕ-
τω καὶ ἀπὸ τοῦ λέγω λογεῖον. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς
ω ῥημάτων διὰ τοῦ ειον παραγόμενα, προπερισπῶν-
ται, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται.

Λογισταὶ, ἄρχοντες εἰσὶ κληρωτοὶ δέκα. ἐφ' ὧν πάντες
οἱ ἄρξαντες ἀρχήν τινα λόγον ἀπέφερον τῶν διῳκημένων.

Λόγχας. λόγχας τὰς μερίδας Ἴωνες λέγουσιν. Ἴων ἐν κι- ὀκτισειέκ τῆς τοῦ λόγχης λόγχας ποιεῖν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ λαχεῖν λάχητινα οὖσαν. καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, λόγχη. παρὰ τὴν λόγχην, καὶ ῥῆμα λογχῶ. ὁ παρακείμενος λελόγχηκα. ὁ μέσος παρακείμενος, λέλογχα.

Λογγών, ἐν Συρακούσαις λιμένες εἰσὶ δύο οἱ λογγῶνες. λογγῶνες δὲ καλοῦνται, οἱ περὶ τῶν λιμένων ἄκροι λίθοι. οἷς ἐντυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν. τοὺς δὲ τριουργοὺς λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον.

Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων. ὡς μὲν οἱ Πυθαγορικοί, ἀπὸ τοῦ λοξὴν ἔχειν τὴν ἰαν. τουτέστι τὴν φωνήν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι τὸν ἥλιον διὰ τοῦ ζωδιακοῦ. καὶ Λοξίας, ὁ λοξὴν κίνησιν κινούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ λοξός, παρὰ τὸ λέχος ἡ κοίτη.

Λόπος, τὸ λέπισμα. παρὰ τὸ λέπω ῥῆμα. Ὅμηρος. Οἷον δὲ κρομύοιο λοπός.

Λόφος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπτύνω. ἔνθεν καὶ λοπὸς ὁ τοῦ κρομμύου λεπτόν. ἢ λόφοι πάντα τὰ μετέωρα, καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λόφος γάρ ἐστιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ λέπεσθαι καὶ ἐκδέρεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω λόπος καὶ λόφος. ἀπὸ τούτου γὰρ τοῦ μέρους ἄρχονται ἐκδέρειν τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὸν τράχηλον. ὥστε, Ἐσβάντες κνήμας τε ἠδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς. ἤγουν αὐχένα. τράχηλον. λέγεται καὶ λοφιὴ θηλυκῶς. σημαίνει ἄκρον. καὶ τὸ ἐπισήμασμα τῆς περικεφαλαίας. ὡς τὸ Ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν. καὶ, Δεινὸν δὲ λόφος καθύπερ-

Λοφνίς. Τεᾶς ἀνὰ λοφνίδας ἴσχον. ⟨ θεν ξύλευον. τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ λοφνίδες λέγονται αἱ μονόξυλοι λαμπάδες, καὶ διὰ τὸ παραπλήσιοι δᾳδὸς κατασκευῆς εἶναι καὶ κόσμου γεγονέναι. λαμπάδες δὲ αἱ ὁπωσδήποτε κατεσκευασμέναι καὶ ἀνακοσμούμεναι δεδεμέναι ὦσι. καὶ Ὅμηρος δὲ τὰς λέξεις ἴσως μὲν οὐκ αὐτάς, ἀλλὰ τὸ πῦρ τὸ δι' αὐτῶν. ἔνιοι δὲ λοφνίδας λέγουσι, τὰς ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου γινομένας.

Λόχος, ἡ ἐνέδρα. παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγομαι. ὅθεν καὶ ἐπίλεκτος. ὅτι τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι ἐπελέγοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος. οἱ γὰρ λοχῶντες οἱονεὶ κατακλίνονται, καὶ ὥσπερ εἰς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀθεώρητοι ὦσιν. Ὣς φάσθην φωνήσαντε ἐπ' ἐξόδου ἐν νεκύεσσι κλινθήτην. Ἰλιάδος κ. παρὰ τὸ λόχος λοχίτης. καὶ σημαίνει τὸν ἐνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται. τόπος, τοπίτης. στύλος στυλίτης. τέμενος, τεμενίτης. ἐκ τοῦ λέχους, γίνεται λοχῶ, λοχήσω.

Λόχμη, θάμνος. ὕλη. σύνδενδρος τόπος. παρὰ τὸ λοχᾶν ἐν αὐτῷ, τουτέστιν ἐνεδρεύειν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις. λοχῶ οὖν λόχη, καὶ πλεονασμῷ λόχμη. ὁ δὲ φιλόξενος, παρὰ τὸ λάζω ῥῆμα. εὐληπτοτέρων ὄντων τῶν δασέων. ὁ μέλλων, λάξω. ὄνομα λαγμός. ὡς παρὰ τὸ κράζω κράξω κραγμός. τοῦ δὲ γ εἰς τὸ χ μεταπεσόντος, λαχμός. τούτου τὸ θηλυκόν, λόχμη.

Λώβη, ἡ ὕβρις, ἡ περὶ κακῶν τὴν βόησιν. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν οὐδεὶς θέλει. ἢ παρὰ τὸ βλάβη. ἢ ἐκ τοῦ λωβός. τοῦτο ἐκ τοῦ λοβός τοῦ διὰ τοῦ ο μικροῦ κατ' ἐπέκτασιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἠκρωτηριασμένων. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν Ἶριν. καὶ ταῦτα ὁ Ὠρίων. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει, ὅτι ἐκ τοῦ λάβη, ὃ σημαίνει τὸ ξίφος γίνεται λάβη. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, λώβη. ὡς φάρος φωριαμός. τὸ λῶ μέγα. τὰ εἰς βη λήγοντα δισύλλαβα βαρύτονα φύσει μακρᾷ θέλουσι παραλήγεσθαι.

Λώϊον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ⟨ λώϊον, ἥβη. θήβη. στίβη. καὶ τὸ συγκριτικὸν λώων, ὡς ῥάων. καὶ ὄνομα εὐθεῖα τοῦ λώϊος, καὶ λώϊον. τὸ γὰρ καλόν, πάντες θέλομεν. κρεῖσσον. βέλτιον. ὁ γὰρ νοῶν τις ἑαυτῷ συμφέρον τοῦ-

Λῷστοι, βέλτιστοι. ἢ ἀπιθημένοι. πεπο- ⟨ τὸ καὶ θέλει. θημένοι. ἔστι δὲ ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λῷος.

Λῶμα, τὸ γυναικεῖον οὐ παρ' Ἀττικῶν Χοιροβοσκὸς λέγεται. λῶμα λέγεται καὶ τὸ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου.

Λῶπος, τὸ ἱμάτιον. ἀνάλογον γὰρ τῇ λωπίᾳ τῶν δερμάτων.

Λωτεῦντα, ἀνθοῦντα. ἤγουν λωτὸν ἔχοντα. λωτὸς δέ ἐστιν εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τοῦ λωτόεντα ὑπερθέσει λωτίοντα. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον λωτεῦντα. ἢ γὰρ Ἴωνες ἀπὸ τοῦ λωτίοντα, λωτῶντα.

Λωφῶ λωφήσω, πρώτης συζυγίας ⟨ λωφᾶν εἶναι. ὅθεν. κυρίως δὲ λωφῆσαι τὸ παύσασθαι περὶ τῶν ὑποζυγίων τὸ ἀποθέσθαι ἀπὸ τοῦ λόφου τὸν ζυγόν, καὶ ἀπολύεσθαι ἀπὸ τῶν ἔργων. ἐκ τοῦ οὖν λόφος, λοφῶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικὴ ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ὑπὸ λόφον, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων ἡνίκα ἀνέθεσαν τοῦ ζυγοῦ. ὡς τὸ Τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον. σημαίνει τὸ παύω. καὶ λωφήσασα, παυσαμένη. λήξασα. μετενήνεκται ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν φορτικῶν κτηνῶν τιθεμένων.

Λυαῖος, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ῥάμματος. προσεῤῥάφη γὰρ τῷ μηρῷ τοῦ Διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῷ οἴνῳ τοὺς με- ⟨ θυσκομένους.

Λυγαῖον, τὸ φοβερόν, ἢ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύειν τὸ αὖγος, καὶ μὴ ἐᾶν στῆναι αὐτό. καὶ Ὅμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην.

Λύγος, τὸ σκόρτον οὐδετέρως. ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐγήν. καὶ τὸ κρύπτεσθαι, ὑπολυγίζεσθαι λέγουσι. σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. ὡς ἐν τῷ μ στοιχείῳ εἰσόμεθα.

Λῦθρος, τὸ μετὰ κονίου τοῦ αἷμα. κυρίως τὸ τοῦ λύματος καὶ καθάρματος δίομον. λέγεται καὶ ἡ ἀκαθαρσία.

Λύη, περὶ τῆς στάσεως. παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν. καὶ λύμη ἡ φθορὰ ἡ λύουσα τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ λυμαίνω.

Λυκία, ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ. συνήθεια δέ ἐστιν αὐτοῖς δορὰς

ἐπαπένθηλον διδόναι.

Λύκιον, τόπος ἔνθε Παλλίας. ἔνθα λύκος ἐπιὼν τοῖς τοῦ πόλεως βουσὶν, ἀπελιθώθη.

Λυκόφως, οἱ μὲν λυκόφως τὸ σκοτεινὸν, οἷον διαλελυμένον φάος. ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα. ἢ λυκόφως λέγεται, τὸ μετέχον σκότους καὶ φωτός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τριχῶν τῶν λύκων. αἱ τρίχες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι λευκὸν ἔχουσι. τὸ δὲ ἄνω, μέλαν.

Λύμη, φθορά τις ἐστὶν ἡ τὴν ψυχὴν διαβαίνουσα. παρὰ τὸ λύω. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.

Λυμαντήρ, δαιτῶν ἀπὸ λυμαντῆρα. ἢ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντῆρα τὸν καθαρτῆρα τῶν δαιτῶν. τὸν ἐκ τῶν σκυβάλων τὰ βρώματα ἀποκαθαίροντα. ἢ τὸν μεθιόντα καὶ λυμαίνοντα τὰς δαῖτας.

Λυκώρεια, πόλις Δελφίδος, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων. ἀπὸ Λυκώρου κτίσαντος αὐτὴν υἱοῦ Κωρυκείας. οἰκούντων ἐν τῷ Παρνασσῷ. καὶ τὸ παρακείμενον ὄρος ἐκάλεσε Κωρύκιον, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς Κωρυκείας.

Λύπη, παρὰ τὸ λύειν τὰ δάκρυα τοὺς ὦπας, λυώπη τις οὖσα. ἢ διὰ τὸ λυμαίνεσθαι δι' αὐτῆς τοὺς ὦπας. οὕτω Σωρανός. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ λύω, λύκη καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, λύπη. λύσις γὰρ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν. διαιρεῖται δὲ εἰς δ. εἰς ἄχος. ἄχθος. φθόνον. καὶ ἔλεον. ἢ λύπη, λείπη τις. ἡ λείπει τὸ σώ-

Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω, ὅθεν καὶ λύ- ⟨ σεται.

ρα. λύρα τις οὖσα. ἐδόθη γὰρ τῷ Ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τὰ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς.

Λύσσα, ἡ μανία. παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. παρὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ ψυχὴν λογισμῶν, καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν φρενῶν καταστήματος. ἢ παρὰ τὸ ἀφιέναι τοὺς κατεχομένους ἐξ αὐτῆς.

Λῦτο. λῦτο δ' ἀγών. Ἰλιάδος ω. τὸ μὲν ἐστὶ μέσος ἀόριστος β' ἀπὸ τῶν εἰς μι, ὥσπερ ἤδη ἐπίσταται λέγεσθαι, οἱ Νῦν δ' ἐλύμην ἱστὸς ὅσα πορών. καὶ τῆς δ' ὅρα κλαιούσης λῦτο γούνατα, ἔκτασις ἐγένετο διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ παρὰ τισὶν τινὲς ἐκδέχονται, δύναται εἶναι κρᾶσις ἀπὸ τοῦ ἐλύετο λῦτο. ὡς τὸ ἐρύεσθαι ἐρῦσθαι. καὶ ἰχθύεσι ἰχθῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλέλυτο, ὡς βέβλητο, βλῆτο.

Λύχνος, ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδετέρως ὡς παρὰ Ἱππώνακτι. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος τουτέστι τὸ σκότος, λυόνυχος καὶ λύχνος. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων τοῦ Ὁμήρου.

Λογχάδες, τὰ ἄκρα τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Καλλίμαχος. Ὀστέα λιβροῖς αὐτὰ ζῆν, καθαραῖς οὐ δύναται λογχάσιν. εἴρηνται δὲ οἷον λοχάδες τινὲς, αἱ κόραι λοχῶσι, καὶ οἷον λόχος ἐστὶν αὐταῖς. ἢ οἷον λευκὰ δὲ κατὰ συγγένειαν τοῦ κ πρὸς τὸ γ. ἢ ὅτι λοξοῦνται ἐν τῷ βλέπειν κατὰ τὰς ἐπιστροφάς. σώφρων ἐν θυνοθήραις. λοξῶν τὰς λογχάδας. οὕτω Σωρανός.

Λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. λύχνα φαεινὴ κατὰ μεταπλασμόν. οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐθεῖα τὸ λύχνον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ δάκτυλον. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁ λύχνος οἱ λύχνοι μεταπλασμὸς γέγονε, τὰ λύχνα. ὡς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς ὁ τοιοῦτος μεταπλασμὸς ἐπὶ προσηγορικοῦ γίνεται ὀνόματος. ἔνθα μὴ δύναται ἡ εὐθεῖα τοῦ οὐδετέρου τὴν γενικὴν παραδέξασθαι. ἐν γὰρ τοῖς οὐδετέροις πάντα κατὰ ἀναλογίαν ἀποτελεῖται, τὸ οὐδέτερον ἐν τῷ ἀσχηματίστῳ, ὁ καλὸς. τὸ καλόν. διὸ καὶ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν τὰ καλὰ οὐ φαμὲν μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ οἱ καλοὶ ἀρσενικοῦ, πληθυντικοῦ γεγονέναι. πρόσκειται γὰρ ἡ εὐθεῖα ἑνικὴ τοῦ οὐδετέρου ἀνάλογος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Μῦ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις. μυγμὸς δέ ἐστιν ὁ τοῦ μύειν ἦχος διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος.

Μαγίστερ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός.

Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω. ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπλάστρων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μαγγανεία, ἐκ τοῦ μαγγανεύω. τοῦτο παρὰ τὸ μάγγανον. ἐκ δὲ τοῦ ἄγω, ἄγανον καὶ μάγγανον.

Μαγίς, ἡ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα. μαγὶς δὲ λέγεται παρὰ [illegible] τὸ σκουτάριον. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετὰ τὰ πολλοί, ὡς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσιν. ἔτι μαγίδες, μάζαι. τουτέστιν ἄρτοι, οὓς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες.

Μάγειρος, παρὰ τὸ μάσσω. ἡρωδιανός. οἷον ὁ τὰς μάζας μερίζων. ὁ δὲ φιλόξενος, πλεονασμὸν λέγει τοῦ μ. παρὰ τὸ ἀγείρειν τὸ συναθροίζειν, ἤτοι δεῖν ἀρτύειν, ἢ τὰ ὧν παρασκευάζει ὄψων.

Μαγνῆτις, ὅτι ἡ τὸν σίδηρον ἕλκουσα λίθος καλεῖται σιδηρῖτις καὶ ἡράκλεια καὶ μαγνῆτις καὶ λυδία. σιδηρῖτις μὲν, ἀπὸ τῆς δυνάμεως ἣν περὶ τὰ σίδηρα ἐπιδείκνυται. ἐβούλετο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ὄψεως. ἐμφερὴς γάρ ἐστι κατὰ τὴν χροιὰν ἀργῷ καὶ ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ. φασὶ δὲ καὶ διότι ἐξ ἀρχῆς εὕρηται συμμεμιγμένη τοῖς τοῦ σιδήρου μετάλλοις. ἡράκλεια δὲ, ἢ διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ κρατερὸν τῆς ὁλκῆς, ἢ μᾶλλον διότι περὶ ἡράκλειαν τὸ πρῶτον ἐφάνη. οἱ μὲν περὶ τὴν ἐν πόντῳ φασίν, οἱ δὲ περὶ τὴν ἐν σαμοθράκῃ. μαγνῆτις δὲ, ὅτι ὥς φασιν ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὗρον αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν. αἱ γὰρ κρηπῖδες ὡς ἔοικε, λίθοις ἔχουσι βαδιζόντων ἠρέμα.

Μάζα, ἡ τροφή. ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾷ, τὸ ὑπερτρυφᾷ. πλουτεῖ. στρηνιᾷ. ἡσίοδος. μάζαν τ' ἀμολγαίην. ἄρτος. ψωμός. ἀπὸ τοῦ μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται τροπῇ δωρικῇ τῶν δύο σσ εἰς ζ. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, γίνεται μάζα, ἡ ζητουμένη τροφή. λέγεται δὲ μάζα, φύραμα γινόμενον ποτὲ μὲν ἐξ ὕδατος, ποτὲ δὲ ἐξ εὐκράτου, ἢ ὀξυμέλιτος, ἢ ὑδρομέλιτος. ἔστι γὰρ τρόφιμον. ἀμολγαίην δὲ, τουτέστι κρατίστην. ἀκμαίαν. τὸ γὰρ ἀμολγὸν, ἀντὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται. ἐρατοσθένης δὲ ποιμενικήν.

Μαζονόμιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα φυρᾶται. ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν.

Μαθητής, ἀπὸ τοῦ ἔμαθον δευτέρου ἀορίστου.

Μακάριος, ἀπὸ τοῦ κὴρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν γίνεται κατὰ παραγωγὴν κήριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποπεπτωκώς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκήριος, ὁ ἐστερημένος τῆς φθορᾶς. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ μ ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μέσος, καὶ ἄλευρον μάλευρον. μακάριος οὖν ὁ μὴ κηρί, τουτέστι φθορᾷ ὑποκείμενος. ἔστι δὲ εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι ἐπιθέτου. καὶ λαμβάνεται ἀπὸ ψυχῆς.

Μάκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει, β΄. μακάριος, ἀπὸ ποιητῶν διὰ συλλαβῶν γίνεται μάκαρ. καὶ μένοντος τοῦ ς γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρα. οἱ δὲ μακαρῖται οἱ ἀποθανόντες. οἱ ἤδη τὸ μῆκος ἐπιλαμβανόμενοι, οἱ μήκιστοι. ὅθεν καὶ μακραίων, ὁ τὸ μῆκος ὁ ἐς μακράν.

Μακάρτατος. ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ληγόντων εἰς ων, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς ως, ἢ εἰς οις. καὶ ταῦτα ἐὰν φυλάττῃ [illegible]. δύο ὑπὲρ μὲν πλέον σύμφωνα λέγονται. [illegible] ἀεὶ καὶ ἁπλοῖς παρέχεται. οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα παρασχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάρτατος. τὸ μὲν γὰρ φέρτερος φέρτατος, βέλτερος βέλτατος, ὕστερος ὕστατος, οὐ κυρίως εἰσὶ συγκριτικά, ἢ ὑπερθετικά. συμπεπτωκέναι δὲ τοῖς συγκριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὤφειλε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι.

Μάκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δὲ ἴων καθ' ὁμοιότητα ἀπὸ τοῦ εἰκὴ καὶ ὑπάρχειν. δηλονότι. μάκαιρα οὖν ἡ μακαρία.

Μάκελλα, ἡ μὴ κέλλουσα τοῖς ὀδοῦσι.

Μακκοᾷν, τὸ ἀνοηταίνειν, καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ νοῶ τὸ νοῶ, μηκοῶ. ἔτι κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέ-

γοντα ὅτι ἡ ἐπείσοδος τῶν συμφώνων βραχεῖαν ποιεῖ, ὡς ἅδω ἀνδάνω, ἐπεισῆλθε τὸ ν καὶ ἐγένετο βραχὺ τὸ α. καὶ τὸ ἀκκὼ γυνὴ γέγονεν, ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἣν φασὶν ἐνοπτριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ἀκκῶ οὖν ἀκκοῦ. καὶ πλεονασμῷ, μακκοῦ.

Μακρύνω, παρὰ τὸ μακρός. τοῦτο ἐκ τοῦ μῆκος μηκερός. καὶ συγκοπῇ μηκρὸς καὶ μακρός. ἅμα γὰρ τῷ πλεονασμῷ τοῦ συμφώνου ἔτρεψε τὸ μακρὸν εἰς βραχύ. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέχρις ἄκρου διήκειν. τουτέστιν ἀρχῆς. τὸ θηλυκὸν μακρά. ἐξ οὗ γίνεται μακρὰν ἐπίρρημα τοπικόν, ἢ μεσότητος. τὸ δὲ μακρὰ βιβῶντα, ἐστὶν ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ μακρόθεν ἐπίρρημα τοπικόν.

Μέγα, σημαίνει τρία. τὸ πολύ. ὡς τό, Νῦν δ' ἐμεῦ ὁ μέγ' ἐπέγρεττο. σημαίνει δὲ τὸ μεγάλως. ὡς τό, Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιμῆκες. ὡς τό, Μέγα τόξον ἔτευχεν.

Μέγας, σημαίνει δύο. τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τό, Καὶ Περίμον Μεγάδην. σημαίνει καὶ τὸν πλατὺν καὶ μέγαν. ὡς τό, Οἱ ἐμέ γ' ἀμφὶς ἐόντα. καί, Ἠΰς τε μέγας τε. γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν καὶ τὸ γῆ, μὴ γῆ ὤν, ὁ μὴ ἀεὶ ἐν τῇ γῇ ὤν, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπαιρόμενος.

Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγάλα κήτη ἔχοντα. ἢ ἁπλῶς μέγαν. παρὰ τὸ κῆτος.

Μεγακήτεϊ νηΐ, μεγάλῃ. παρὰ τὸ κῆτος. ἢ μέγα κῆτος ἐχούσῃ, ὅ ἐστι πλατείᾳ.

Μεγαλοπρέπεια, ἐκ τοῦ μεγαλοπρεπής. τοῦτο παρὰ τὸ μεγάλως καὶ τὸ πρέπω γίνεται ἐν συνθέσει.

Μεγαλλεῖον, ἐστὶ μύρον ἀπὸ Μεγάλλου Σικελιώτου πρώτου εὑρόντος.

Μέγαρον, ὁ οἶκος. παρὰ τὸ μεγαίρω. ἐγκώμιον γὰρ οἴκου τὸ μέγα καὶ ἄξιον φθόνου. τὸ δὲ μεγαίρω, σημαίνει τὸ φθονῶ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μέγα. οἱ γὰρ μεγάλοι φθονοῦνται. ἢ διὰ πλοῦτον καὶ δόξαν, ἢ δι' ἀρετήν.

Μεγήρατα, Ἡσίοδος. Θεῶν μεγήρατα τέκνα. μεγάλως ἐπέραστα. ἢ ὑπερήφανα διὰ τὸ κάλλος. ἢ μέγα ἐρίζοντα περὶ κάλλους. ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν.

Μέγεθος, παρὰ τὸ μέγα μέγαθος. καὶ τροπῇ μέγεθος.

Μεδέων. Δωδώνης μεδέων. ἀντὶ τοῦ βασιλεύων. ὡς φιλέων. μεδῶ καὶ μέδω. εἰσὶ καὶ βαρύτονα καὶ περισπώμενα. ἀναλογώτερα οὖν εἰσὶ τὰ περισπώμενα. καὶ μέδων ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἀπὸ μετοχῆς ὄνομα μετοχικόν. τὸ θέμα, μέδω τὸ βασιλεύω. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω τὸ καθέζομαι, ἕδων καὶ μέδων ὁ ἑδραίως καθεζόμενος. ἢ παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύομαι μέδω, οἷς εὐβουλίας δεῖ. ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται. καὶ μέδοντες, πρόβουλοι. βασιλεῖς.

Μάζεα, τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς μέσεα ὄντα. Σικελοὶ δὲ καὶ Ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσιν. Ἡσίοδος. Καὶ ὑπὸ μέζε' ἔθηκεν. ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ σ εἰς ζ, μέζεα.

Μέθες, ἄφες. βάλε. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν. ἡ μετοχή, εἷς ἕντος. τὸ προστακτικὸν ἕς. καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἔδει ὀφείλειν εἶναι, ἀλλὰ σεσημείωται.

Μεθέμεν, μεθῆσαι. συγχωρῆσαι. καταλιπεῖν. ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον. κατὰ Ἴωνας ἐνεστώς. ἀπὸ τοῦ εἶναι πλεονασμῷ τῆς με, ἔμμεναι. καὶ συγκοπῇ ἔμεν. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως μεθέμεν. ἢ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, μεθίημι. ὁ παρατατικός, μεθίην. τὸ πληθυντικὸν μεθίεμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μεθιέμεναι. καὶ κατὰ συγκοπήν, Μεθέμεν χόλον. ἤγουν ἀποπέμψαι τὴν ὀργήν.

Μεθείω, ἀμελήσω. καταλείψω. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθείω. ὥστε λῶ λείω.

Μεθίω. τὸ θι, μακρόν. τὰ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ι παραληγόμενα, ἐκτείνεται. τὸ θι, ι. τὰ διὰ τοῦ ιω ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κλινόμενα εἰς μι λήγοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται.

Μεθύω, ῥῆμα ἐκ τοῦ μέθυ, ὅ ἐστι τὸν οἶνον. μέθυ δὲ ὁ οἶνος ἀπὸ τοῦ μεθιέναι καὶ ἀμελεῖν ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτόν.

Μεθήμων μεθήμονος, ὁ ἀμελής. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθήσω, μεθήμων. ὡς δειδήσω, δειδήμων.

Μεθύω, παρὰ τὸ μέθη. τοῦτο παρὰ τὸ μὴ θέλειν ἤγουν λέγειν. οἱ γὰρ μεθύοντες ἀκίνητοί εἰσι, μέχρις ἂν ἀπομεθυσθῶσιν.

Μέθυσος, παρὰ τὸ μέθυ. τοῦτο παρὰ τὸ μέθη. τοῦτο παρὰ τὸ μεθείω τὸ ἀμελῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐνεθεῖν, ἤγουν σφαλίζειν.

Μεθυμναῖος, ὁ Διόνυσος. ὅτι μεθ' ὕμνων ἦλθεν. τάχα δὲ καὶ παρὰ τὴν μέθην εἴρηται ὡς μεθυδότης.

Μέλαινα, ῥῆμα ἐκ τοῦ μέλας μέλανος. ὀκανῶ. τὰ εἰς ας ὀνόματα τρισυλλάβως κλινόμενα, διὰ τοῦ ντ κλίνονται. μέλας, μέλαντος. ἐξ οὗ τό, Μελάντερον ἠΰτε πίσσα. τάλας, τάλαντος. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια διὰ τοῦ ν μόνου αὐτὰ κλίνειν.

Μέλας, ὁ μὴ βλεπόμενος. παρὰ τὸ μή, καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. αἰολικῶς δὲ μέλαις καὶ τάλαις, πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐπειδὴ χαίρουσι τῇ βαρείᾳ τάσει ὡς τό, πόλευς. χαίρουσι καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συστολῇ. τὸ κείρω κέρρω λέγοντες. τούτου χάριν προστιθέασι καὶ ὧδε ι, ἵνα βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ποιήσωσι. τὸ γὰρ α τὸ μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφώνου μή. τοῦ δὲ τῆς αιας, οὕτως οὐδὲ διὰ τὸ ἐπαλληλίαν. ἐν γὰρ Ἰωνίαις, ἀλλεπάλληλος εὑρίσκεται ἡ αι δίφθογγος καὶ ἡ ει κακόφωνον.

Μελανόχροες κύαμοι, Ἰλιάδος ν. τὸ μελάνιππος καὶ μελαγχροίης, παρὰ τὸ μέλαν ἡ σύνθεσις. τὸ δὲ μελανόπτερυγες καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τὸ μέλανος γενικὴν ἡ σύνθεσις. ὥστε ποτὲ μὲν τὴν γενικὴν λαμβάνουσιν, ὡς τὸ μελανόχροες. ποτὲ δὲ τὸ οὐδέτερον, ὡς τὸ μελαγχαίτης. ὥσπερ ὅταν εὕρωμεν δρυοπέτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς εὐθείας λεγόμενον εἶναι. τὸ δὲ δρυοκολάπτης, ἀπὸ τῆς δρυὸς γενικῆς.

Μελαγχρὴς, ἀπὸ τοῦ μελαγχροίης συνεκόπη.

Μέλαθρον, κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς στέγης ξύλον τὸ ὑπόρροφον καλούμενον. ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. ὅταν οὖν εἴπῃ ὅμηρος, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντα ἀναΐξασα ἕζετο, τοῦ ὀροφὴν δηλοῖ. τινὲς δὲ τὸν ὄροφον, ἢ τὸν οἶκον.

Μελεδὼν, τιθηνός. κυρίως δὲ μελεδών ἐστι, τὸ τὰ μέλη ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. οἱ μελεδῶνες κατὰ συγκοπήν.

Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι φροντίδες. ὅθεν ἡσίοδος γυιοκόρους αὐτὰς λέγει, τὰς ἕως κόρου τὰ γυῖα ἀναλυούσας. καὶ οἱ αἰολεῖς σαλαγμὸν τὴν ὀδύνην λέγουσιν. ἀποστάζουσι γὰρ καὶ ῥέουσιν. ὅμηρος, Τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο.

Μελεδήματα, μεριμνήματα. φροντίδες. παρὰ τὸ ἔδειν

Μελέαγρος, ἐτυμολογεῖ εὐ- ⟨ τὰ μέλη καὶ βλάπτειν. ριπίδης. Μελέαγρε μελέαν γάρ ποτ' ἀγρεύεις ἄγραν.

Μέλεον. δὲ τὸ μάταιον. παρὰ τὸ λέω λόγον τὸ θέλω. ὁ μὴ λέομεν. τουτέστιν ὃ μὴ θέλομεν. οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸ μάταιον. ἐκ τοῦ λέω οὖν γίνεται λέος καὶ μέλεος. καὶ συστολῇ τοῦ η ἔσται, μέλεος. σημαίνει ἄθλιον. ταλαίπωρον. δυστυχῆ. καὶ τὸ θηλυκὸν, μελέη. Μελέη δ' οἱ ἔπλετ' ἀϋτή. ὦ μέλεοι. μὴ τλῆτε πρὸς ἐμά τ' ἔσφατα βῆναι, ἔνθ' ἂν ὠκυρόην ποταμὸν ἀκτῇ τε μέλαιναν.

Μελετῶν, οἶκος ἐν ᾧ οἱ ῥαψῳδοὶ ἐμελέτων.

Μελετῶ, δευτέρας συζυγίας ἐστί. γίνεται παρὰ τὸ μελέτη. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γίνονται. τὸ δὲ μελέτη, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐτεόν. ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης. τὸ δὲ μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. ὃ περὶ πολλοῦ ποιούμεθα καὶ φροντίζομεν. τὸ δὲ μέλω τὸ φροντίζω, δι' ἑνὸς λ. διατί. ἐπειδὴ οὐδέποτε βαρύτονος ἐν ἔστιν ὡς δι' ἑνὸς λ ἐκφέρεται. καὶ διὰ τοῦτο τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύτονα καὶ τὰ ὅμοια, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται, ὡς βαρύτονα. ἀπὸ δὲ τοῦ παρακειμένου ὡς περισπώμενα. μέλω οὖν τὸ φροντίζω. ὡς τὸ, Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν. ὅθεν καὶ μελέτη. τὰ γὰρ μαθήματα, φροντίδων πολλῶν ἄξια. τὸ δὲ μέλλω. σημαίνει δ΄. τὸ ὀφείλω. ὡς τὸ, Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων. καὶ τὸ φαίνω, ὡς τὸ, Οὕτω που δὴ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι. καὶ τὸ πρέπω, ὡς τὸ, Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. καὶ τὸ βραδύνω. ὡς τὸ, Τί μέλλεις; ἢ ἀναδύῃ. καὶ μέλλησις ἡ βραδυτής. καὶ μέλλων ὁ ἐκτεθεὶς χρόνος.

Μέλαινα, σημαίνει τρία. τὸ σκοτεινόν. ὡς τὸ, Ἔλθοι νύκτα μέλαιναν. καὶ τὸ σύνεσιν. ὅθεν καὶ, Φρένες ἀμφιμέλαιναι. καὶ τὸ βαθύ, ὅθεν καὶ, Κρήνη μελάνυδρος, ἡ βαθεῖα. τὸ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. φύσει δὲ μέλαν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.

Μέλη, ἤτοι συνωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι μέρη καὶ μέλη. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπειδὴ παρ' ἐνίοις ἐδόκει εἶναι οἱ λόγοι μετὰ ἁρμονίας συνεστάναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ σώματα. τὰ μέλη, ἤτοι συνωνύμως καὶ αὐτὰ μέρη κατὰ μείζονα καὶ ὁλοσχερέστερα νοούμενα περὶ γραφήν. ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ μουσικὴν μελῶν. ἐπεὶ κατὰ ἁρμονίαν συνίσταται τὸ σῶμα.

Μέλος, κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους. τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. μύσιμβλος δὲ, τὰς ἐν λέσβῳ χορευομένας παρθένους μούσας ὑπὸ τὰ πενθήφοι τοῦ κυβερνήτου. ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ᾀδόμενα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος. Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὀμφά. καὶ ἔστι τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμελημένον. καὶ γὰρ μετὰ φροντίδος σκευάζεται. σημαίνει δύο. τὴν ᾠδὴν, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἐλαύνω. σημαίνει καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέρος. καὶ τροπῇ μέλος.

Μελίφρονα ὕπνον, τὸν ἡδύν. παρὰ τὸ μέλι ὅσα. καὶ μελιηδέα θυμὸν, τὴν πρὸς φιλεστάτην ψυχήν.

Μελιηδέα, [illegible]. ἀρκεῖ γὰρ τὸ μέλι πρὸς τὸ ἐμφανίσαι τὴν ἡδονήν. ὅταν δὲ εἴπῃ πυρὸς καὶ μέλιτος γλυκεροῦ, οὐκ ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέθηκεν, ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολήν. ἐπεὶ πικρὸν γίνεται τὸ μέλι.

Μελιτίδης, καὶ οὗτος τῶν εὐήθων, ὡς ὁ μαργίτης, καὶ ὁ κόρυ-

Μέλισσα, παρὰ τὸ μέλειν. οἰκονομικὸν γὰρ τὸ ⟨ βος. ζῷον καὶ ἐπιμελές. ἢ ἐκ τοῦ μήλου, ὅ σημαίνει πάντα τὸν καρπὸν, μηλίζατις οὖσα, ἡ ἑαυτὴν ἐμφανίζουσα τοῖς μήλοις. ἡ γὰρ μέλισσα τῶν ἀνθῶν τὰ χρησιμώτατα συλλέγουσα, τὸ μέλι ποιεῖ. τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγουσα. τὰ δὲ φαῦλα ἀπορρίπτουσα. λέγονται δὲ καὶ μέλισσαι καὶ ἱέρειαι παρὰ τῷ ποιητῇ, παρὰ τὸ μέλισσαν τὸ ζῷον καθαρώτατον εἶναι. καὶ μελισσονόμοι μελιτουργοί, οἱ τὰς μελίσσας νομοῦντες, τουτέστιν ἐπιμελείας ἀξιοῦντες. ἀπὸ τῶν εἰς αι οἱ αἰολεῖς μελισσάων, οἱ δὲ δωριεῖς

Μελίχλωρος, ἐπίθετόν ἐστι τοῦ διός. ⟨ ἐς πυλέων.

Μέλινος, Οἱ μελίνου οὐδοῦ. παρὰ τὸ μελέα μελεΐ-

Μελίνη, εἶδος ὀσπρίου, λέγεται ⟨ νος ἀποβολῇ τοῦ ε. θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. μέμνηται δημοσθένης. καὶ ἡρόδοτος. καὶ ξενοφῶν.

Μελιτταῖα κυνίδια, λέγεται ὅτι πλησίον ἰταλίας νῆσός ἐστι μελίτη. ὅθεν γίνεται. ἢ τὰ μικρὰ τὰ ἐπιμελείας χρείαν ἔχοντα. παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω.

Μέλος, ἡ ᾠδὴ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μελῶν τοῦ σώματος. ὥσπερ γὰρ καὶ αὐτοῦ τούτου τὰ μέν εἰσι βραχέα, τὰ δὲ μακρά. καὶ τὰ μὲν εἰσὶν εἰς ἐργασίαν ὡς αὐτὰ τῶν χειρῶν. τὰ δὲ εἰς τὸ περιπατεῖν, ὡς αὐτὰ τῶν ποδῶν καὶ τὰ ὅμοια, οὕτως αὐτοῦ τούτου τὰ μὲν εἰσὶν ὀξύφωνα. τὰ δὲ βαρύφωνα. καὶ οὕτως ἀποτελοῦσι τὴν τῶν ὀργάνων φωνήν.

Μέλλω τὸ βραδύνω. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ. κατὰ παραγωγὴν τὸ μέλλω. καὶ γὰρ ὁ βραδύνων, ἀεὶ ἐν ζητήσει ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὁ γὰρ φροντίζων, τήκεται ὑπὸ φροντίδων. καὶ ἀμελῆσαι, τὸ ἀφροντιστῆσαι.

Μελύγειον, πόμα τι σκυθικὸν γινόμενον ἐκ μέλιτος μεθ' ὕδατος βοτάνης τινὸς ἐμβαλλομένης.

Μελπήθρα, παίγνια. παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω. Δηΐω μέλπεσθαι ἄρηϊ. κυρίως παίζειν. νῦν δὲ κινεῖσθαι εὐχερῶς, ἤτοι περιπέσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην. ἢ κινεῖσθαι καθάπερ οἱ παίζοντες καὶ ὀρχεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ τὰ μέλη ἤγουν τοὺς ῥυθμοὺς ἐπὶ τὴν ᾠδὴν λέγειν.

Μέλπω, τὸ ὑμνῶ. ἐξ οὗ καὶ μολπὴ ἡ ᾠδὴ καὶ ὁ ὕμνος. Μέλποντες ἑκάεργον, ἀντὶ τοῦ ὑμνοῦντες.

Μελχισεδὲκ. τὸ χ, ι. ἀπὸ παραδόσεως. μελχὶ λέγεται βασιλεὺς τὸ σεδὲκ, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρήνης. καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Χριστόν.

Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. παρὰ τὸ μέμνω, ὃ δηλοῖ τὸ προθυμοῦμαι. ὁ μέλλων μεμῶ. ὅθεν καὶ μέμονα, ὁ μέσος παρακείμενος. Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας, πῶς προθυμῇ. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος μέμακα, ἢ μέμεικα. καὶ κατὰ συγκοπὴν μεμακώς. καὶ ἀποβολῇ μεμαώς. κλίνεται μεμαότος μεμῶτος, κατὰ συναίρεσιν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ποιητικῶς. μεμαῶτος. τὸ θηλυκὸν μεμαυῖα, ἢ μεμαυῖα. ἐξ οὗ καὶ τὸ γεγαυῖα. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω, ἀφ' οὗ μεμάκασιν. ἀποβολῇ τοῦ κ. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ, μήσω. μέμηκα μεμηκώς. κατὰ συστολὴν καὶ ἀποβολὴν με-

Μέμβλωκε. Τῶ δ' αὐτῷ φιλομμειδὴς ἀφροδίτη ⟨μαῶς⟩ αἰεὶ παρμέμβλωκεν. ἰλιάδος δ. ἀντὶ τοῦ παραμένει. πάρεστιν. ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέμληκα. καὶ διὰ τὸ ἀσύντακτον πλεονασμῷ τοῦ β, γίνεται μέμβληκα. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μέμβλωκα. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλοκα. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, μέμβλωκα.

Μέμβλεται, ἐνφροντίδι ἐστίν. ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι, τὸ ἐπιμέλεσθαι.

Μεμέρεωται. μερῶ, μερήσω, μεμέρηκα, μεμέρημαι, μεμέρηται. καὶ ἰωνικῶς μεμερέαται, παρὰ ἰππώνακτι. Ὁ μὲν οὖν βόσπορος καὶ ὁ πόντος κατὰ ἐπιταμεμερέαται.

Μεμηλώς, παρὰ τὸ μέλω τὸ ⟨μοι μεμερέαται⟩. φροντίζω. ὁ μέσος παρακείμενος μέμελα. καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται μέμηλα. ὅθεν ἡ μετοχή. ἢ ἀπὸ τοῦ μεμέληκα γέγονεν. ἰλιάδος ε. Μέγα πλούτοιο μεμηλώς. ἀντὶ τοῦ πάνυ πεφροντικὼς τοῦ πλούτου, καὶ ἐπιμε-

Μεμνῆτο, ἀπὸ τοῦ μνῶ. κατὰ συγ- ⟨λῆσθαι αὐτοῦ ἔχων⟩. κοπὴν, μνῶ μνήσω, μέμνηκα, μέμνημαι. τὸ εὐκτικὸν, μεμνῄμην μεμνῇο μεμνῆτο.

Μέμνη. ἔστιν εἰς τὸ κάτω.

Μεμνέωτο. ὧδε μεμνέωτο δρόμους. ἰλιάδος ψ. ὅπως ἐπισκοποίη καὶ ἐπιμελοῖτο τὸν δρόμον, μή τις περὶ τὸν καμπτῆρα πανουργήσοι. προπαροξύνεται καὶ σύνταξις γίνεται. ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο. αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω, μεμνέωτο. ξενοφῶν δὲ μεμνῷτο ἄνευ τοῦ ε. κράτης δὲ μεμνοῖτο. τὸ δὲ ἀνάλογον μεμνῆτο διὰ τοῦ η προσκειμένου τοῦ ι. πίνδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αι, μεμναίατο.

Μεμυκέναι, κρύψαι, κολλῆσαι, ἢ καμμύσαι. σημαίνει δὲ ἠχῆσαι. ἀπὸ τοῦ μυκῶ. ὁ μέλλων, μυκήσω. ὁ παρακείμενος, μεμύκηκα. ὁ μέσος, μέμυκα. τὸ γ' τρίτον, μέμυκε. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεμυκέναι. ἡ ἔφοδος. Μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη, ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. εἰ μὲν οὖν σημαίνει τὸ ἠχοποιεῖν ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ ἐστιν. εἰ δὲ δηλοῖ τὸ συνεσφίχθαι καὶ πεπιλῆσθαι, ἀπὸ τοῦ κρύψαι, δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί. Καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ε. Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ. ἀντὶ τοῦ ἤχησαν. ἀνεῴχθησαν. ἀπὸ τοῦ παρα-

Μέμφομαι. μέμφεται. καὶ ἀποβολῇ ⟨κολουθοῦντος⟩ τοῦ τ, μέμφεαι. ἐνεργητικὸν οὐκ ἔχει. τοῦτο γίνεται ἐκ τοῦ μομφή. παρὰ τὸ μέμφω τὸ λαμβάνω.

Μενέλας. Μενέλας τε καὶ ἀγαμέμνων. ἀπὸ τοῦ μενέλαος. ἀμφίβολον. εἴτε συγκοπῇ μενέλας καὶ δωρικῶς, εἴτε κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς α μακρόν. ὡς ἐλέξαο ἐλέξα. ἐπρίαο, ἐπρία. ἐπαιδεύσαο, ἐπαίδευσα.

Μενέθης. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔργος γίνεται ἀεργέστης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος μενέστης, καὶ μενέσθης κατὰ τροπήν.

Μενέας. ὡς παρὰ τὸ θράσος θρασέας, καὶ θάλος θαλέας, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μένος μενέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μεννέας.

Μέταβος, υἱὸς ἀλιβάντος. ἡρακλέα λέγεται ὅτε τὰς γηρυόνου βοῦς ἀπήλαυνε, ἐκεῖ ἐληλυθέναι παρὰ ἀλίβαντι. καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον. καὶ διὰ τοῦτο μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τὰς βοῦς τοῦ γηρυόνου ἦλθε.

Μένω, τὸ προθυμοῦμαι. ἐξ οὗ καὶ μένος. μένω, τὸ ἐπιμένω. καὶ μῆνις, ἡ πολυχρόνιος μνησικακία. ταῦτα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. μαίνω δὲ, τὸ ὀργίζομαι. διὰ διφθόγγου.

Μενέλαος, παρὰ τὸ μένος ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν καὶ τὸ λαός, γίνεται μενέλαος. ἀλλὰ τὰ εἰς ος ὀνόματα ἐν τῇ συνθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως τῆς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένης, ἀποβάλλει τὸ ς καὶ φυλάσσει τὸ ο, οἷον, θεός, θεόδωρος. λόγος, λογοποιός. καὶ δῆμος δημοσθένης. καὶ τὸ ἀττικὸν ὁ μενέλεως. πόθεν γίνεται. παρὰ τὸ μένω καὶ τὸ λεώς, καὶ γίνεται μενέλεως. ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ἐκ μονοσυλλάβου βαρύτονα σύνθετα μετὰ τοῦ ἀμεταβόλου, γίνονται τὸ ω εἰς ε. οἷον, φέρω, φερέοικος. μένω μενέλαος. πλὴν τοῦ τέρπω, τερπικέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι οὐ πάντα τε τοιοῦτοι οἱ ἀττικοὶ ἰδιωματίσιν, ἀλλ' ὅσα τῶν ἐκτεταμένον ἔχουσι τὸ

Μένος, παρὰ τὸ μένω τὸ παραμένω, μένος. ὡς παρὰ τὸ ⟨α⟩. θένω, σθένος. σημαίνει. ἐπὶ μὲν τοῦ θυμοῦ, Μένος δὲ μέγα φρένες. ἰλιάδος α. ἀντὶ θυμοῦ, ὀργῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος, Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἀντὶ τοῦ ἰσχὺν καὶ δύναμιν. καὶ πάλιν. Ἔστι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν. ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, Μένος ἄγριος. περιφραστικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μένος γίνεται μενεαίνω. καὶ σημαίνει. ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσθαι, Οὐδέ τί σε χρὴ ἀσκελὲς αἰεὶ μενεαινέμεν. ἐπὶ δὲ τοῦ προθυμεῖσθαι, Μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν, Κτεινόμενος μενέαινεν.

Μενδήσιος, ἐκ τοῦ Μένδης Μένδητος Μενδήσιος. τὸ ἐθνικὸν τοῦ ἔθνους. Μένδης δὲ λέγεται παρ' Αἰγυπτίοις ὁ τράγος. ἢ ὅτι τὸ κτητικόν ἐστιν, ὡς θαλάσσιος οὐράνιος.

Μενοεικὲς, τὸ τῷ μένει ἤγουν τῇ ψυχῇ ἡδὺ καὶ ἀρεστόν.

Μέντοιγε. ἐπίρρημα μεσότητος. ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Μενοῦνγε, ἐκ δύο συνδέσμων, καὶ σημαίνει τὸ ἀληθές.

Μεριμνῶ, παρὰ τὸ μέριμνα. τοῦτο παρὰ τὸ μερίζω, μερίσω, μεμέρικα, μεμέρισμαι, μέριμνα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν.

Μέρη, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλου διαφέρειν. σησα- ἄκια δὲ τοῦ ὅλου σώματός ἐστι.

Μέρμις, μέρμιθος, τὸ σπαρτίον σχοινίον. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις, καὶ μέρμις.

Μενοθῆραι, αἱ φροντίδες. οἱ νοῖ, μενοθῆραι. αἱ θηρώμεναι τὸ μένος. τουτέστι τὴν ψυχήν. οὐ γὰρ ἀναθηρᾶται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται, ἢ ταῖς φροντίσιν.

Μέριμνα. ὡς παρὰ τὸ λεπίζω γίνεται λέπαδνα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μερίζω μέριδνα. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς μ.

Μερμήρα ἔργα, τὰ μερίμνης καὶ φροντίδος ἄξια ἔργα, οἱ δὲ χαλεπά.

Μερμήριξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ἀφ' οὗ τὸ φροντίζω. ἀλλ' ὅτε μερμήριξεν, ἃς μέρη ἐμέριζεν. ἐμέριμνα. ἢ διάνοια μὴ ἑδραία. μέριμνα δὲ ἡ μεριζομένη. ἀπὸ τοῦ μερίζω διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μερμηρίζω. οἱ γὰρ φροντίζοντες, μερίζουσι τὴν γνώμην. ἀπὸ τοῦ ποτὲ τάδε καὶ τάδε μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅθεν μερμήρας τὰς μερίμνας ἔνιοι λέγουσι. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μείρω μερῶ μερίζω. ἢ παρὰ τὸ μέρος. τοῦτο παρὰ τὸ μερίζεσθαι πρὸς τὸ ὅλον. ἢ παρὰ τὸ μείρω. μερίζεται γὰρ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μηρὸς δὲ ὁμοίως.

Μέροψ, συνώνυμον. γίνεται παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. ὁ μεμερισμένην τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνὴν ἔχων ἢ ἔναρθρον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ἐπειδὴ ἐὰν ἄνθρωπος, μερίζεται τὰς συλλαβάς. ἢ ὅτι οὐ πάντες τὴν αὐτὴν φωνὴν ἔχουσι.

Μέσος, παρὰ τὸ μερίζω μερίσω, μερισός. καὶ συγκοπῇ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν. ὅθεν καὶ μεσότης ὁ μεσάζων.

Μεστὸς παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ. ὁ μέλλων, ἔσω. ἐκ τοῦ ἐστὸς ὁ πλήρης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεστός. καὶ οὐδέτερον μεστὸν, τὸ πλῆρες.

Μεταλλῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ σημαίνει τὸ πολυπραγμονῶ. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μέταλλον. ἢ ὅτι μετέχει τὰ μέταλλα πρὸς τὸ μεταλλᾶν. ἐπειδὴ ταῦτα ἐρευνῶσιν οὐ τῆς γῆς χρύσεις, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγκαίας δέονται. μέταλλον δὲ σημαίνει τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ χρυσὸς τίκτεται, ἢ τὴν χρυσῖτιν γῆν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μετὰ τὸ ζητῶ. ἀπὸ τοῦ ζητεῖν ἐν ἄλλοις τι. ἢ τὸ ζητεῖν, μεταλλᾶν ἔλεγον. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς.

Μετάφρενον. ἢ μετὰ, τὸ ἔσχατον σημαίνει καὶ τὸ ὀπίσω. ὡς τὸ, Μετὰ χίλια καὶ μετὰ [illegible]. σημαίνει καὶ τὴν ἄνω σχέσιν. ὡς τὸ, μέτωπον. ὧδε δὲ τὸ ἔσχατον ὥσπερ εἴπομεν. σημαίνει τὸ ἀπὸ τοῦ ἥπατος καὶ τῆς κοιλίας. ἀπὸ γὰρ τοῦ [illegible].

Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν τοῦ ἴσου.

Μεσόδμη, μεσοδέμη συγκοπῇ.

Μεσαύλιος, ἢ κατὰ τὸν ἀγρὸν ἔπαυλις. ἀττικῶς καὶ τὸ μέσον τοῦ ἀνδρῶνος καὶ τῆς αὐλῆς. ἢ τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος.

Μεσότητος. μεσότητος λέγεται εἶναι ἐπιρρήματα, ἀπὸ τοῦ μεταξὺ εἶναι ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. οἷον ἀπὸ τοῦ φιλοσοφῶ, καὶ φιλόσοφος καὶ φιλοσόφως. τοῦτο δ' οὐκ ἀεὶ εὑρίσκεται. διὸ καὶ συκοφαντεῖται. τὸ γὰρ καλῶς καὶ σοφῶς, ῥῆμα οὐκ ἔχει παρακείμενον. βέλτιον οὖν σημειώσεις ποιότητος δηλωτικὰς αὐτὰς καλεῖν. ὦρος.

Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. ὦρος.

Μετάφρενα, τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς. ἤγουν μετὰ τὰς φρένας. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ αἱ φρένες.

Μετριοπαθεῖν, ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν.

Μεσημβρία. παρὰ τὸ μέσος καὶ τὸ ἡμέρα, γίνεται μεσημερία καὶ μεσημβρία.

Μετάφρενα, τὰ νῶτα. ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται. φρένες δὲ ὑμένες εἰσὶ μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος.

Μεταμέλειν, σχῆμα παρασύνθετον. ἐκ τοῦ μεταμέλομαι καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω.

Μετέησι. τὸ θέμα εἰμί. ἡ μετοχὴ [illegible]. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ὦ, ᾖς, ᾖ. καὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς ᾖσι. καὶ τοῦ ε ποιητικῶς, ἔησι καὶ μετέησι.

Μετεωρισμός, ἐκ τοῦ μετεωρίζω. τοῦτο παρὰ τὸ μετέωρος. τοῦτο παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κουφίζω. [illegible] ἄερος. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄερος. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔοιρος. ἢ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, ἔωρος. καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μετέωρος ὁ κοῦφος. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ μεταχρόνιος. μετέωρος οὖν, παρὰ τὸ ὦρον ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.

Μεταναστής, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς. ἐκ τῆς μετὰ προθέσεως καὶ τοῦ ναίω τὸ οἰκῶ.

Μέρρον. ὡς ἀπὸ τοῦ φέρω γίνεται φέρρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω ἢ ἀριθμῶ, γίνεται μέρρον. ἢ ἀποβολῇ τοῦ ρ μέρον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δείρω δέρρον.

Μέζεον, τὸ τὰ αἰδοῖα. παρὰ τὸ μέρος τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα μέρος. τοῦτο παρὰ τὸ μέζον. τὸ δὲ μέζεον, μεθοροποιόν ἐστιν ἐτυμολογεῖται.

Μέτωπον, ἔστιν ἐνταῦθα πρόθεσις ἀντὶ προθέσεως. τουτέστιν ὑπώπιον, τὸ ὑπὲρ τοὺς ὦπας ὄν. καὶ ἐπεὶ τὰς φαλακρίας μετὰ τοῦτο δὴ ἐπισημαινόμενοι, ὅτι ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν.

Μείων. παρὰ τὸ μείω μεῖστος ὁ ἐλάττων. ὡς πλείων πλεῖστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν.

Μεῖον, παρὰ τὸ μέρος μερίων. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, μείων. καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, γίνεται μείων μείονος. τὸ οὐδέτερον τὸ μεῖον. σημαίνει δὲ τὸ μικρόν. ὅθεν καὶ μειονεκτεῖν, τὸ μεῖον ἔχειν. καὶ ἔστιν ἐναντίον τὸ μειονεκτεῖν, τῷ πλεονεκτεῖν. ἢ μειονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἡττᾶσθαι. καὶ οἱ μὲν οὖν μικρῶν ἔχεσθαι. τουτέστι κρατεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μικρὸς γίνεται, ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς. τῆς

[illegible] μικρᾶς οὐδέν ἐστιν ἐλαττότερον.

Μείζων, εἶδος τῶν παραγώγων συγκριτικοῦ. ἐκ τοῦ μέγας ὁ πρῶτος τύπος, μεγάτερος. ὁ δεύτερος, μεγίων. ὁ τρίτος, μέσσων. καὶ κατὰ τροπὴν αἰολικὴν τῶν δύο σσ εἰς ζ, μέζων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείζων. τὸ δὲ μέγας, εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι πρός τι ἔχον. πρός γάρ

Μειδιῶ, παρὰ τὸ μεῖον ἐστίν. ὅτι τὸ μειδιᾶν τὸ μικρὸν ἔχειν, μείονι κέχρηται γέλωτι. καὶ παρὰ τὸ μειδιῶ, ἐστὶ μειδίας ὄνομα κύριον. ὡς παρὰ τὸ φειδῶ φειδίας.

Μείδυλος. οὕτως ἐλέγετο ὁ πατὴρ Βακχυλίδου. καὶ ἔστι παρὰ τὸ μειδιῶ. ὡς παρὰ τὸ φειδῶ φείδυλος. εἰς τὰ

Μείλινος, ὅ ἐστι τὸ ἀπὸ μελίας γεγενημένον. παρὰ τὸ μελίας. μελία, γίνεται μελίινος. καὶ συγκοπῇ, μέλινος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείλινος. ὡς καὶ παρὰ τὸ μέλας μέλανος, Μείλανι πόντῳ. καὶ μελανίων, μειλανίων.

Μειλίγματα, ὅ ἐστι τὰ πραϋντικά. ἀπὸ τοῦ μειλίσσω, μει-

Μείλια, ὅ ἐστι τὰ προικῷα πράγματα, τὰ λίγματα. ἤγουν προῖκα. παρὰ τὸ μειλίσσω ἐστίν. Ἰλιάδος ι. Πολλὰ δ' ἐπὶ μείλια δώσω. τὸ ἑξῆς, ἐπιδώσω μείλια, οἷς μειλίσσουσι τοὺς ἄνδρας. τὴν προῖκα δὲ λέγει τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχήν.

Μείλιχος καὶ μειλίχιος, σημαίνει τὸν πρᾶον καὶ πραϋντικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλι ὥς τινές φασιν. ἢ παρὰ τὸ μέλος γίνεται μελίσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μειλίσσω. καὶ ἐκεῖθεν μείλιχος. ὡς ταράσσω τάραχος. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλος μελινός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς χ, καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, μέλιχος. ὡς ὀλυμπινός, ὀλύμπιχος. καὶ παλαικός, πάλιχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείλιχος. εἶτα πάλιν κατ' ἀποβολὴν τοῦ ι καὶ διπλασιασμῷ τῶν συμφώνων αἰολικῶς, ἐστὶ μέλλιχος. ὡς κείρω, κέρρω. οὕτω δὲ καλῶς λέγουσιν ὡς λέγει ὁ Ἡρωδιανός. ὅτι οὐδέποτε οἱ αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ πλεονασμοῦ τοῦ ι ἀναδιπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. οἷον, τὸ κεινὴ ἐστὶ κεννὴ, καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτοῖς κέννη. τὸ γὰρ ξέννος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ξένος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ξεῖνος γέγονεν. ἀντὶ γὰρ τῶν βραχέων ποιοῦσιν ἀναδιπλασιασμόν. οἷον, θεράπων, θέρραπων. ἐμή, ἐμμή. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Μείρεται. ὅτε μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος μέρω μέρομαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μείρομαι. ὅτε δὲ ἐστὶ τὸ ἐπιθυμεῖ, ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἵμερος ἱμερῶ καὶ ἱμείρω. τὸ παθητικὸν, ἱμείρομαι. τὸ τρίτον, ἱμείρεται. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν, μείρεται.

Μεῖραξ, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἶραξ, ὅθεν εἰράκιον καὶ μειράκιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ. ὁ δυνάμενος ἤδη λέγειν. ἰστέον δὲ ὅτι θηλυκῶς λέγεται. καὶ κρεῖττον λέγειν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱμείρω ἱμεῖραξ καὶ μεῖραξ. ἡ τοιούτου χρόνου οὖσα, ὥστε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι.

Μεὶς, ὅ ἐστι τὸ μήν. μηνῶ. καὶ ἔτρεψε τὸ η δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ οὐδὲ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν δίφθογγον. οἷον, σωλὴν, πλατ[illegible], ἔρευγον τὸ ν εἰς ς, καὶ ἐγένετο μεὶς. πρόσκειται ἀρσενικά, διὰ τὸ χρυσοῦν οὐδέτερον. ἔστι δὲ ἄκλιτον. εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μενὸς εἶχεν εἶναι ἡ γενική. ἢ παρὰ τὸ μῆνος ἐστίν. ὡς δὲ παρὰ τὸ ἕκαστω ἑκηλμίς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μηνὸς, μείς. ἔσχηματίσται μακρὸν δέ τε ἅμα καὶ ὀξυτόνως. παρὰ τὸ μεῖος, μεῖον εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται ὁ μήν. τὸ δὲ μήν, γίνεται ἀπὸ τοῦ μήνη ὅ ἐστι τῆς σελήνης. δι' αὐτῆς γὰρ πληροῦται ὁ μήν. ἢ παρὰ τὸ μεῖον τὸ μικρόν, ἔστι μείων. καὶ συγκοπῇ, μήν. ἡ εἰς ἄκρον ἐλάττωσις καὶ ἀποτερμάτωσις τῆς σελήνης. τὸ δὲ μῆνιν, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆνις ὅ ἐστι τὴν ὀργήν. αὕτη γὰρ τὸ πάθος ἀναπαύουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μὲν μειοῦσθαι, ποτὲ δὲ αὔξεσθαι. τὸ δὲ μῆνις, παρὰ τὴν μανίαν, μάνις τις οὖσα. ἐοίκασι γὰρ μαινομένοις οἱ ὀργιζόμενοι. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ ἐπιμένω. ἡ ἐπιμένουσα ὀργή. ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν τῷ μηνιῶντι καὶ ὀργιζομένῳ. θυμὸς μὲν πρὸς φίλους καὶ ἰδίους καὶ υἱούς. μηνίειν δὲ τὸ πρὸς ἐχθρούς. ἐφ' ὧν μὲν γὰρ ταχὺ διαλλάττονται. ἐφ' ὧν δὲ ἐπιμένουσι πολὺ μνησικακοῦντες. καὶ ἀπὸ μηνίσαι, τὸ μνησικακῆσαι καὶ ὀργισθεῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ μῆνις μηνίω. ὡς μῆτις μητίω. ἔστι καὶ μηνιῶ μηνιεῖς. ἀπὸ τοῦ μηνίω μηνίσω γίνο-

Μήνιγγες, λέγονται οἱ σκέποντες ὑμένες τὸν μενον ἐγκέφαλον, διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μήδεα, ἀντὶ τῶν αἰδοίων. παρὰ τὸ μέδειν καὶ ἄρχειν τῆς γενέσεως. ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η. λέγεται δὲ μήδεα, καὶ τὰ βουλεύματα. ἡ εὐθεῖα, μῆδος.

Μηονία, ἡ Λυδία. γίνεται ἐκ τοῦ μαίων μαίονος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον, μαιονία. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ αι εἰς η, μηονία. ὁ κανών. τὰ εἰς ων ὀξύτονα τῇ αι διφθόγγῳ παραληγόμενα, ὅτε μὲν ὦσιν ἐθνικά, τρέπουσι τὸ ω εἰς ο ἐπὶ τῆς γενικῆς. οἷον, παίων παίονος, Παίονας ἄνδρας ἄγων. μαίων μαίονος. ὅτε δὲ μὴ ὦσιν ἐθνικά, φυλάττει τὸ ω. οἷον, βαιὼν βαιῶνος. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος. παιὼν παι-

Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω. τοῦτο παρὰ τὸ [illegible]δυος κύριον. ἀνύω ὃ σημαίνει τὸ διέρχομαι. πλεονασμῷ τοῦ μ, μανύω. ἢ παρὰ τὸ μηνῶ μηνύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η.

Μήλη, ἰατρικὸν δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ πονούμενα. μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται. καὶ μηλώθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα. γίνεται παρὰ τὸ μήσω μήσομαι τὰ δηλοῦντα τὸ ἐργάζομαι. Ὅμηρος φησί. Μήσατο ἔργα. μήλη οὖν ἡ πολλῶν κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐργάτις.

Μήθομαι, παρὰ τὸ μήθω δηλοῦν τὸ μανθάνω. ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς θ. ἀπὸ τοῦ μήδω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμαθον, ἀφ' οὗ τὸ μαθεῖν.

Μηκώνη, εἴρηται ὅτι ἐνταῦθα πρῶτον εὗρε τὸν τῆς μήκωνος καρπὸν ἡ Δημήτηρ. μήκων δὲ ἡ βοτάνη, παρὰ τὸ μῆκος ἐστί. μῆκος δὲ τὸ ἐπὶ πολὺ ἥκον μακρόν.

Μήκιστος, παρὰ τὸ μακρὸς μακρίων καὶ μακίων. καὶ κατὰ τροπὴν μηκίων, ὅθεν τὸ μήκιστος.

Μῆλα, πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ λέγεται. κατὰ τὴν κράτησιν καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες, ἐπειδὴ καρποφοροῦσι ταῦτα τῇ ἐσχάτῃ. κεῖ-

ῥεῖται καὶ πάλιν φέρεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπεξηγούμενος, προσθεὶς τὸ γένος ἐπήνεγκε τὰ δύο εἴδη. καὶ σημαίνει γ΄. μῆλον. Μῆλα οἶές τε καὶ αἶγες. λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας. λέγεται δὲ μῆλα πάντα τὰ δένδρα. ὡς ὅταν λέγῃ, Αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων, ἀντὶ σὺν τοῖς καρποῖς. μῆλα, τὰ πρόβατα. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ μηκᾶσθαι ὅπερ ἀνάρμοστον. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ μηλώδη καρπὸν ἐσθίεσθαι. ἄτοπος δὲ, παρὰ τὸ μαλλόν. ἐγὼ δέ φημι, μᾶλλον ἀπὸ τοῦ μῆλα ὁ μαλλὸς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ μέλω καὶ μέλομαι, τὸ μῆλον καὶ μῆλα. ἐπιμελείας γὰρ ἠξίωνται. καὶ διὰ πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. ἢ παρὰ τὸ μηλόν, τὸ ἥσυχον καὶ ἥμερον, καὶ χαῦνον. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ καρπὸς κατ' ἐξοχήν. πάντας οὕτως ἔλεγε. οἷον, Καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων. ἀνεστραμμένως δ' εἴρηται. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἀνθέων. Ἰλιάδος ι.

Μηλωτή, προβάτειος δορά. ἀπὸ τοῦ μῆλα, ἢ ἀπὸ τοῦ

Μηρός, παρὰ τὸ μέλας, ὅ ἐστι τὸ ἀμετα- ⌐ μηλώτη.
βόλου εἰς ἀμετάβολον. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η. ἢ παρὰ τὸ μέρος, ἢ παρὰ τὸ μείρω. διὰ τὸν μερισμὸν τοῦ σώματος.

Μήρυμα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικωτέρας ὑπάρξεως εἰς τὸ μεῖον καὶ ἔλαττον ἕλκεσθαι. οἱ δὲ, μόρημα. ἐπεὶ διὰ πόνου ἐργάζονται. μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν.

Μήρινθος, ἡ σχοῖνος. καὶ μηρίνθοις, σχοινίοις. σπάρτοις. δεσμοῖς. παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταρρεῖν ἐν τῷ μύρεσθαι αὐτούς, τουτέστι συνάγεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ἕλκεσθαι ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μήρινθος, ἡ σπάρτος. παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ καταρρεῖν ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐτήν, ἢ τρίβεσθαι.

Μηρυκισμός, ἐκ τοῦ μηρυκίζω. τοῦτο ἐκ τοῦ μηρύκω. μηρύκειν γὰρ λέγεται, τὸ ἐκ βάθους ἀρύεσθαι καὶ εἰς μικρὰ κόπτειν. τοῦτο παρὰ τὸ μηρύω τὸ ἀναλέγομαι. τοῦτο παρὰ τὸ μέρος μερύω καὶ μηρύω, τὸ εἰς μέρη κο-

Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι. αἱ γὰρ ⌐ πόμενον.
γυναῖκες πρὶν γένωνται μητέρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν. ἡνίκα δὲ γένωνται μητέρες, οὐ τηροῦνται. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἡ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη. ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυηθεῖσιν. ἢ ὅτι φιλικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ κυηθέντα ἡ μήτηρ. ἢ ἐκ τοῦ ματῶ, μάτηρ καὶ μήτηρ. ὡς μάτις μῆτις. ἢ τῶν ἀδήλων ζητητική. τὸ μη, ἢ ἐκ τοῦ μήσω μήσονος. ζήτει εἰς τὸ ἀστήρ.

Μήτρα. παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος μητέρα, καὶ συγκοπῇ μήτρα. ὅτι μήτηρ ἐστὶ τοῦ γεννωμένου. ὡς πατὴρ πάτρα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. καὶ μήτηρ μήτρα.

Μῆτις, σύνεσις. τέχνη. βουλή. ὅθεν καὶ μητίσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. γίνεται παρὰ τὸ μήδω. ὁ μέλλων, μήσω. ῥηματικὸν ὄνομα, μῆσις. καὶ μεταθέσει τοῦ σ εἰς τ, μῆτις. ἀπὸ τούτου γίνεται μητιόεις. καί, Μητιόεντα φάρμακα, εὖ ἐπεγνωσμένα καὶ ἐνεργά. ἐκ τοῦ μῆτις, γίνεται μήτιτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μητιέτης. ἡ αἰτιατική, τὸν μητιέτην καὶ μητίετα κατὰ μεταπλασμὸν προπαροξύνεται. αἱ γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν εἰς α αἰτιατικαὶ μὴ ἀπὸ ἡγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς εἰς α μεταπλασθεῖσαι, ὡς τὸ ἱππότης ἱππότου ἱππότα, προμετεπλάσθη γάρ. ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ λίτα, προπαροξύνονται. οἷον εὐρύοχον, εὐρύοχα. ἀλίρροχον ἀλίρροχα. ἡ κλητικὴ μητίετα. καὶ ὤφειλεν εἶναι μητιέτα, ἀπὸ τῆς μητιέτης εὐθείας. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ης ἰσοσύλλαβα, εἰς τὸ τ ἔχει, εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν. ἀλλ' ἐπειδὴ κανών, ὅτι πᾶσα πτῶσις συμπίπτουσα ἑτέρᾳ πτώσει, τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, τούτου χάριν καὶ ἡ κλητικὴ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξε τῆς αἰτιατικῆς. καὶ ἐνταῦθα πάλιν τῇ αἰτιατικῇ ὡμοφώνησε.

Μηχανή, παρὰ τὸ μήδω μήσω, μηχανή.

Μῆχος, μηχάνημα. τέχνασμα. ὀνομάζεται οὐδέτερον. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ἐκ τοῦ μηχανή, γίνεται μῆχος κατὰ παρασχηματισμόν. ὡς ἡδονή, ἧδος.

Μηρία, τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ἀπὸ τοῦ μηρός. ὑποκοριστικόν, μηρίον. ἐκ δὲ τοῦ μείρω ἢ μερίζω, τὸ μέρος καὶ μηρός. ἀπ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ τόπου μερίζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου. μέχρι γὰρ αὐτοῦ [illegible] ἐστι. τὸ αὐτό. Ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη. Πτολεμαῖος τὸ ε τελευταῖον λαμβάνει τοῦ μῆρε, ἵν' ἢ ἰωνικώτερον ἐκδέχεται τὸ κάη. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ οὕτω. δύναται δὲ καὶ ἐκάη εἶναι τὸ πλῆρες, ἐκθλίψεως γενομένης τοῦ α. ὥσπερ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντελέστερον ἑρμηνεύει. Κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα. τὸ δὲ τοιοῦτον, πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀποφηνάμενοι δὲ ἐντελέστερον εἶναι τὸ μηρίον τοῦ μηρόν. ἐκ γὰρ συγκοπῆς αὐτοῦ ἐγένετο, ἐπεί τοι εὐθύνεται ὁ τόνος. τὰ γὰρ εἰς ος λήγοντα μεταπλαζόμενα εἰς οὐδέτερον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν. ὁ δίφρος, τὸ δίφρον. ὅθεν καὶ μηρός μηρὸν καὶ μηρά. εἰ δὲ μῆρα καὶ μηροί, μεταπλασμός ἐστι. καὶ ὤφειλεν εἶναι μηρὰ ὀξυτόνως. τὰ γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλασθέντα, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου ὁμότονα καθεστήκασιν. ἐρετμοί, ἐρετμά. αἱ πυραί, τὰ πυρά. αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν. ἔδειξε γὰρ ὁ τόνος τὸ πάθος. ἔστι γὰρ τὰ μηρία. καὶ κατὰ συγκοπὴν τὰ μῆρα. διαφέρει γὰρ τὸ ἀρσενικὸν τοῦ οὐδετέρου. ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικὸν ὁ ποιητὴς τίθησι καὶ ἐπὶ τῶν ἀγαζομένων, ὡς τό, Μηρούς τ' ἐξέταμον. καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπείων. Μιάνθην αἵματι μηροί. τὸ δὲ οὐδέτερον, ἐπὶ τῶν ἀγαζομένων, ὡς τό, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ'

Μή. μή, ἀπαγορευτικόν ἐστιν ἐπίρρημα. οἷον, ⌐ ἐκάη.
μὴ φάγῃς. μή μοι χεύσῃς, ὅπερ καὶ ὑποτάσσεται. σημαίνει καὶ διασταλτικόν. οἷον, μὴ ἀπέθανεν ὁ δεῖνα, καὶ μὴ μάτην γράφομεν, ὅπερ οὐχ ὑποτάσσεται. καὶ ὅταν κεῖται ἀντὶ οὐ ἀπαγορεύσεως, οὐχ ὑποτάττεται. τὸ δὲ οὐ μή, ὑποτάσσει. σημαίνει δὲ πέντε. ἄρνησιν, ὡς τό, Μηδ' ἐμ' ἐνὶ ... σπιδάων. ἀπαγόρευσιν, ὡς τό, Μή μοι οἶνον ἄειρε. δισταγμόν, ὡς τό, Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών. ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει. συλλογισμόν, ὡς τό, Μὴ ὀνοσσάμενος οὐχὶ προ-

θέσει τοῦ ἀναστῆναι. καὶ ἐπὶ εὐχῆς, ὡς τὸ, Εἴθε. Μὴ δή τι σοί ἐστι παρέξειν ὑπερβάλλεις. σὺν τάξει δὲ μετὰ πάσης ἐγκλίσεως. μετὰ προστακτικοῦ, ὡς τὸ, Μὴ ψεῦδ' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν. μετὰ εὐκτικοῦ, ὡς τὸ, Εἰ μὴ ἐμὰ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην. καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ, Μὴ δή που ὑπὸ χερσὶ λυώμεθα μώνυχας ἵππους. καὶ μετὰ ποίων προσώπων σὺν τάξει ἐν τοῖς προστακτικοῖς. τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος, μετὰ δευτέρου καὶ τρίτου. οἷον, Μὴ δὲ ἕκαστος ἀλλά δ' ἑλκέμεν. καὶ μετὰ τρίτου, ὡς ὁ Παῦλός φησιν. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω καὶ μὴ κρινέτω. ἀλλὰ δὲ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, παθητικοῦ καὶ μέσου, μετὰ τῶν τρίτων μόνον σὺν τάξει. οὐ γὰρ λέγεται μὴ τύψον, ἢ μὴ τύψαι, ἢ μὴ τύψου. τῇ δὲ ὁριστικῇ ἐγκλίσει σὺν τάξει, οὐ μετὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως τάσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφάσεως. ὡς ἐν τῷ, Μὴ δ' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ διὰ τὴν ἐμὴν βούλησιν. καὶ ἐν τῷ, Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὤφελες. ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε συντάσσεται ἡ μὴ ἀπαγόρευσις, οὐ ξένον. διότι πάντες ἐκ μέρους ἄρχει τὰ ἀπαρέμφατα. κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἡνίκα μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται, ἀντὶ προστακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται. ὡς ἐν τῷ, Μὴ τ' αὐτὸν κτείνειν τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Αἴγισθος, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν. ἀντὶ τοῦ μὴ ἔστω μνηστὴρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι. Μὴ μὲν ἐμὲ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρας ἐπεῖναι. συνεχῶς γὰρ ὁ ποιητὴς τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν ἐχρήσατο. ὡς ἐν τῷ πατρῴῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποστῆναι ποιησάτω. καὶ ἀγορευέμεν, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευσον.

Μήποτε, ἐπίρρημα διστακτικόν. ἓν μέρος λόγου. σύγκειται ἐκ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ τοῦ ποτὲ ἐπιρρήματος.

Μηλιαυθμός. λυκόφως. Καὶ μηλιαυθμὸν ἤδη χερσαίας πλάτης. σημαίνει τὸν ἐν τοῖς προβάτοις κοιμήσεως τόπον, ἤγουν τὴν μάνδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα, καὶ τὸ ἰαύω τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμός ἡ κοίμησις. καὶ ἐν συνθέσει, μηλιαυθμός. ὡς κλαίω, κλαυθμός.

Μήν. ὡς παρὰ τὸ κέφαλος γίνεται κεφαλήν, κόλος κωλήν, μέγιστος μεγίστην καὶ μεγιστάν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος μειήν. καὶ κατὰ συγκοπὴν μήν. ἀφ' οὗ καὶ μήνη.

Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄγκωσιν κοσελην. φέρων, καὶ ἑαυτὸν ἐμποιῶν. ταχὺς γάρ. καὶ μόλος δὲ ὁ τούτου πατήρ, ἀπὸ τοῦ μολίσκειν.

Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς. αὐτὸ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ μηδαμὸς ὀνόματος. σύγκειται δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ δαμὸς τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τίς.

Μήστωρ, ἐπιστήμων. παρὰ τὸ μήδω μήσω. ὁ δυνάμενος μήσασθαι ὅ ἐστι βουλεύσασθαι.

Μεταίχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν πραγμάτων ὑπάρχον. κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος. ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

Μεταμάζιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἐν ἐν ποιητέον ὡς μετάφρενον καὶ ἐνώπιον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ μαζὸς καὶ τὴν μετὰ πρόθεσιν. ὥσπερ παρὰ τὸ χθονὸς καὶ τὴν ἐπὶ ἐπιχθόνιος. καὶ τὴν παρὰ καὶ ποταμός, παραποτάμιος. γίνεται γὰρ καὶ ἀπὸ λέξεων ἔν τινι παράγωγον. ὡς τὸ νεαπολίτης, καὶ ἄλλα μυρία.

Μετανάστης, μέτοικος. φυγάς. ἀπὸ τοῦ νάσσω. ὁ μέλλων νάσω. νένασμαι, νάστης καὶ μετανάστης.

Μεταδρομάδην, ἐπιδραμών. ἐν τῷ γ' ἐχθόμου.

Μετάλλιον, οὕτω μύρον ἐλέγετο ἀπό τινος μεταλλίου σικελιώτου εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν. ὅ ἐστι διὰ τοῦ γράφει Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν. Ὦρος.

Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας. ἀπὸ Μεταποντίου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ.

Μέτερρα. τοῦτο τὸ πάθος τῆς αἰολικῆς ἐστὶ διαλέκτου. οἷον, Αἰπάλο τὰ μέτερρα. ὁ γὰρ μέτριος μέτερρος παρ' αὐτοῖς εἴρηται.

Μιαρόν, παρὰ τὸ μιαίνω, ἢ παρὰ τὸ μία, ὅ ἐστι παρώνυμον μιαρόν. ὡς σκιὰ σκιαρόν. οἱονεὶ τὸ μεμονωμένον ᾧ οὐκ ἄν τις ἄλλος τῷ αὐτῷ συνέλθῃ διὰ τὸ μύσος. τουτέστι τὸ φευκτόν.

Μία. ἐκ τοῦ εἷς, τὸ θηλυκὸν μία. ὁ χαιών. δύο κανόνες ἔστιν οἱ μαχόμενοι. ζήτει εἰς τὸ εἷς.

Μιαιφόνος, μιαινόμενος φόνοις. κατὰ δὲ τὴν δωρικὴν τοῦ β εἰς μ. οἷον, βιαιφόνος. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, οἷον, ἰαινόμενος τῷ φόνῳ.

Μίγδ' ἄλλοις. ἀναμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τοῦ σμίγω, ἢ μίγω μίγδα.

Μιγέωσι. ῥῆμα ὑποτακτικὸν δευτέρου ἀορίστου. τὸ γὰρ ἐνεστώς, μακρὸν ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι. τὸ δὲ δέ ἐστι βραχύ. οὐ χέριν, ὁ δεύτερος ἀόριστος. ἔστι μίγω. τὸ μι, μακρόν. ὡς τὸ μίσγω. καὶ κατὰ θέσει μακρά, μετεβλήθη εἰς φύσει. τὸ μι, ι. ὅθεν ἐγράφετο διὰ διφθόγγου, ὤφειλεν εἶναι ὁ μέσος παρακείμενος μέμοιγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμιγον. βραχὺ τὸ ι. ὁ παθητικὸς ἐμίγην. μιγεὶς μιγέντος. ἐὰν μιγῶ. μιγῶμεν, μιγῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἐπεκτεινομένῳ μιγέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸ μικρόν. Καλλίμαχος. Τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί. ἀπὸ τοῦ μικρὸς γίνεται. τοῦτο παρὰ τὸ μεῖον τὸ ἔλαττον, ὃ κατὰ διάλυσιν, μέιον. καὶ ἐκτάσει, μήιον. μήικρος. καὶ συγκοπῇ τοῦ η, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγούμενον σύμφωνον, ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον. ἴμβρος, ὄνομα πόλεως. κίβρος, ἐθνικόν. λιβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ. φιβρός. δίκρος, τὸ φουρκίον. ἴγκρος, ὁ ἐγκέφαλος. λίστρος, ὀξυστήρ.

Μίλητος, πόλις. ὅθεν καὶ Μιλήσιοι. ἀπὸ Μιλήτου τινὸς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας.

Μιλίσματα δαιτός, τὰ λείψανα. οἱ δὲ τὸ στάσιν ᾧ κατέμασσον τὰς χεῖρας καὶ τὸ λίπος ἀπέψων. ὅπερ ἀπομαγδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἴσως ἀπὸ τοῦ μελίζω μέλισμα καὶ μίλισμα. τὰ δὲ παραγωγικά, τὸ μει δίφθογγον.

Μιμαλλόνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες. πολεμικαὶ

το, παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. ἤγουν διὰ μακεδονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς καλλιμάχου.

Μίμησις, παρὰ τὸ μῖμος. ἡ μνήμη οὖσα. Μίμαντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκῃ. ἔοικε δὲ λέγεσθαι ἐκ τοῦ μίμαντος. μίμας γὰρ ὄρος ἐν Θράκῃ, ὡς παρὰ ἀμμωνίῳ. Ἤδη δ' ὑψηνής τε μίμας ὑπέλειπε τὸ ὄπισθεν, καὶ

Μίνθη, ἥν τινες ἡδύοσμον καλοῦσι ⟨ πιμπλήιδες ἄκρης. λοιπήν. ἔστι δὲ καλάμινθος ἄγριον ἡδύοσμον. ὅ περὶ λυπουμένη ἡ δημήτηρ ἰδοῦσα, ἐλύπησε καὶ ἄκαρπον ἐποίησε. μὴ ποτε οὖν ἡ μίνθη μίνθεον κατ' ἀντίφρασιν τῆς δυσωδίας.

Μίν, ἀντωνυμία τρίτου προσώπου ⟨ αὐτὸν καλοῦμεν. πρωτότυπος. ἴω. σύ. ἵ. τοῦ γὰρ ἵ, ὡς τρίτου βραχυνομένου προσώπου, ἐφελκύσατο τὸ ν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ἐγένετο μίν. σημαίνει δὲ τρία γένη. ἀρσενικόν, θηλυκόν, καὶ οὐδέτερον. αὐτόν, αὐτήν, καὶ αὐτό.

Μίνυνθα, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. παρὰ τὸ μινύθω, μίνυθα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, μίνυνθα. καὶ πλεονασμῷ, τὸ μινυνθα

Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῆ κλαίειν ⟨ διος, ὁ ὀλιγοχρόνιος. ἢ θρηνεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ μύρω ὅ σημαίνει τὸ κλαίω. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, καὶ τοῦ μ εἰς τὸ ν, μινυρίζω. ἢ παρὰ τὸ μύω, μυίζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, μυμυρίζω. καὶ τροπῇ.

Μίνως, ὥς τινες διὰ διφθόγγου. παρὰ τὸ μένω μένως καὶ μείνως. ἐπεὶ κατέμεινεν ἐν ὀρῷ ἐπὶ ἐν κρήτῃ ἀστερίων γαμηθεῖσα, ἐξ ἧς γέγονεν ὁ μίνως. ἡ δὲ παράδοσις, ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίμνω μίμνως καὶ μίνως. ἢ παρὰ τὸ ἰς ἰνός ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἴνως καὶ μίνως. ὅθεν καὶ μινώταυρος. κλίνεται δὲ ἀττικῶς μίνω. ὡς περ λεώς λεώ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, τὸ μίνωος. οὐ γὰρ ἡ μίνωος γενικὴ ἀπὸ βολῆς τοῦ ς πέπονθεν. οὐδέποτε γὰρ ἀποβάλλει τὸ ς.

Μιξονίδης. παρὰ τὸ μίσγω μίξω, τὸ μίξις, ὡς πράξω πρᾶξις. καὶ μιξείας, ὡς σείσω, σείσας. καὶ λέξω, λεξείας. καὶ μίξων μίξονος, μιξονίδης.

Μισγάγκεια. παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγκος, τὸ ἄγκεα καὶ μισγάγκεια. ἔστι δὲ τόπος κοῖλος εἰς ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν, μίσγονται. ἐκ δὲ τοῦ κέω τὸ κεῖμαι ὁ τὸν κατὰ συναλοιφὴν κοῦ, γίνεται ὅπερ μονοσύλλαβον κῶς. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α πλεονασμῷ τοῦ γ γίνεται ἄγκος.

Μιμαλλόνες, αἱ βάκχαι καὶ ⟨ τὸ πάνυ κοῖλον καὶ βαθύ. βοηδρόμοι, ἤγουν αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι προϊοῦσαι δρόμῳ. ἃς καλοῦσι καὶ γειτονοκώμας τινές. τῷ γειτονίσκειν ἤγουν θορυβεῖν τὰς κώμας.

Μίτραι, κυρίως οἱ ἀπὸ φασκίων καὶ ὠαρίων γινόμενοι στέφανοι. ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. οὕτως εὕρομεν εἰς τὸ σχόλιον τοῦ πινδάρου. ἐφαρμόζω ὅπου καθῆ.

Μῖσος, παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι. ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός. ἢ ἀπὸ τοῦ μισῶ μισῶ. μίσος καὶ μῖσος. ὁ πάντες μισοῦντες ἐκφεύγομεν. ἔστι δὲ τὸ μι μακρόν, ἀπὸ παραδόσεως.

Μισητός, παρὰ τὸ μισῶ μισήσω, μισητός. ὡς λαλῶ λαλήσω, λαλητός. μισητὴ δὲ ἡ πόρνη κατὰ ἀποβολὴν τοῦ γ. μισγητή τις οὖσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μισθός, κυρίως ὁ εἰς μνήμην καταθέμενος. καταχρηστικῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν. παρὰ τὸ πείθω πείσω. οἱονεὶ πισθός τις ὤν, ἐν ᾧ τις πεισθῇ. ὁ πείθων τινὰ ὑπηρετεῖν. ἢ παρὰ τὸ μῖσος ὠθεῖν. Μισθαρνία. ἐκ τοῦ μισθὸς καὶ τοῦ ἄρνω τὸ ἀντικαταλλάσσομαι, τὸ μισθαρνία.

Μίσυλλον, εἰς μικρὰ διέκοψαν. ἢ παρὰ τὸ μῖσον, γέγονε

Μίτρα, λέγεται ὁ γυναικεῖος τῆς ⟨ μίτος, καὶ μιτύλλω. κεφαλῆς ἀνάδεσμος. μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μίτου ὑφαινομένη. ἐφόρει γὰρ δὲ ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἡ χαλκῆ λεπτῆς, ἣν ζώννυνται πρὸς τὸ κενεῶνα χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ προγαστρίδιός τις ὅπλισις ἁλυσειδωτὴ τῶν πρὸ τοῦ ἥρου φυλακτική.

Μνεία. ἀπὸ τοῦ μένω μενία. καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν μνεία. καὶ συναιρέσει, μνεία. Μνήμη, παρὰ τὸ μένω, μενήμη. καὶ συγκοπῇ μνήμη. ὅθεν μνημοσύνη ἡ ὑπόμνησις. καὶ μνῆμα τὸ μνημόσυνον.

Μνήμων, ὁ προεστὼς καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος φόρου, ὃν ἡμεῖς ἐπὶ πλουσίων καλοῦμεν.

Μοῖρα. ὡς περ ἀπὸ τοῦ σπείρω τὸ σπορά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω μορὰ ὤφειλε λέγεσθαι. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τάγματος τῆς μορᾶς, ἐγένετο βαρύτονον μόρα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα. ἡ αὐτὴ εἱμαρμένη. παρὰ τὸ μεμερίσθαι ἑκάστῳ. σημαίνει τὴν εὐτυχίαν, ὡς τό. ὦ μάκαρ ἀτρείδη μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον. τουτέστιν ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τό, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρα. σημαίνει καὶ τὴν μερίδα, ὡς τό, Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντο. σημαίνει καὶ τὸ πρέπον, ὡς τό, Κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Μοιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἴκω τὸ πρέπω. ὁ παρακείμενος, εἶχα. ὁμέσως, οἶκα. οἰκός. καὶ μετὰ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ, μηοικός. καὶ τροπῇ, μοιχός, ὁ τὰ μὴ πρέποντα πράσσων ἢ ὁ ἔξω τῶν τοῦ οἴκου. καὶ μοιχάγρια, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα ὑπὲρ τοῦ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτεινόμενα. καὶ οἱονεὶ ἡ τοῦ μοιχοῦ μοῖρα ἀγρευομένη.

Μοῦσα, τινές φασι μύουσαν εἶναι αὐτήν. ἡ γὰρ μουσική, οὐδὲν διαφέρει μυστηρίων. ὡς δὲ ἄλλοι μῶσα τις ἐστί. μῶ γὰρ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ. ἐπὶ χαρμοσύνῳ μινος. Πύῤῥαν γε μῶσαι καὶ δευκαλίωνα. καὶ τὴν τοῦ ἑρμοῦ ὅ ἐστι τοῦ λόγου μητέρα, μαῖαν λέγει παρὰ τὴν ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῶν μαθημάτων. καὶ μαίω τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μοῦσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ δωριεῖς λέγουσι μῶσα. ἄγε μοῦσα λίγεια.

Μουνυχία, τόπος τοῦ πειραιῶς, ἀπὸ μουνυχίας ἀρτέμιδος. ἢ ἀπὸ μουνύχου τοῦ πάντα κλέους.

Μόχθος, ταλαιπωρία. κάματος. παρὰ τὸ μέγας. ἐν γὰρ τοῖς μεγάλοις πράγμασι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμωγή. ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι ὅ ἐστι χαίρειν. μόγος γὰρ λέγεται ἡ κακοπάθεια.

Μόθος, ὁ πόλεμος. ἡ μάχη. παρὰ τὸ μολυσμὸν τῶν φόνων. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ θεῖν τοὺς μαχομένους καὶ εἰς ταὐτό

Μοθωνία, ἀλαζονεία τις τοῦ σώματος ⟨ συνέχειν.

κινητική. ὅθεν καὶ μόθος καὶ μόθων ταρακτικός.

Μόλις, ἐστὶν ἐπίρρημα μεσότητος. παρὰ τὸ μόγω. οὕτως εὗρον. οὐκ εὖ δὲ ἀπὸ τοῦ μόγις ὅπερ παρὰ τὸν μόγον γίνεται. ἢ ἀπὸ τοῦ μολῶ.

Μολοβρός. ὁ λαίμαργος. ἢ ὁ προσαίτης, ὁ πτωχός. κατὰ συγκοπὴν μολοβορός τις ὤν. παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τὴν βοράν.

Μόλιβος, καὶ μόλυβδος. ἐν μὲν ἰλιάδι, τὸ δ' οὐκ ἔστιν. οἷον, Καὶ μόλιβδος ὥστε δίκτυον κατῆγε. σοφοκλῆς. ἐὰν δὲ τὸ υ, τὸ δ. Ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἰλιάδος ω. τουτέστι μολιβῇ ὁρμιᾷ. μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωνος, οὕτω καλοῦσι λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογενῆ δοῦλον, ὃν οἱ ἀθηναῖοι, οἰκότριβα φασί.

Μολύνω, παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω καὶ μολύνω καὶ μολυσμός. ἢ παρὰ τὸν μῶλον, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου. κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο.

Μολπή, σημαίνει δύο. τὴν μετὰ τοῦ ὕμνου, Μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο. τὴν δὲ τῆς παιδιᾶς, Ναυσικάα λευκώλε-

Μόνος σημαίνει δύο τὸ μοναδικόν, ὡς ⟨…⟩ νος ἤρχετο μολπῆς. ὅταν λέγωμεν, ἐν αὐτὸν μόνον. καὶ τὸ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὁμοζύγων λεγόμενον. οἷον, Ἀπελείφθη τις ἐν τῇ πόλει δεξιὰν μόνον ἔχων. καί, Ἀπελείφθη τις ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀριστερὰν μόνον ἔχων. οὐχ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμόζυγα τούτων οὐκ εἶχεν. οἷον οἶνον. κρέας. καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μονιός, σημαίνει τὸν μεμονωμένον ἄρκτον. παρὰ τὸ μονιά.

Μοναχός, παρὰ τὸ μόνῳ θεῷ προσεύχεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μόνος ἀρχὴν ἔχειν. ἤγουν λύπας. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Μόρα τάγμα ἐστὶ στρατιωτικὸν παρὰ λακεδαιμονίοις οὕτω λεγόμενον. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μόρα τοῦ μεμερισμένου ὄχλου. ὡς φθείρω φθορά. ἔστι δὲ ἡ μόρα τάξις ἀνδρῶν πεντακοσίων ἢ ἑπτακοσίων ἢ τριάκοντα.

Μόριον, ἐστὶ τοῦ αἰδοίου κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος. ἐπειδὴ γενέσεως ἐστὶν ὄργανον. οἱ μέν, παρὰ τὸ μείρω. ἐγὼ δέ φημι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι. παρὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλ' ἐν κρυφῇ ταῦτα κατέχειν.

Μορίαι, οἱ μὲν πᾶσαν ἐλαίαν οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ τὰς ἱερὰς τῆς θεοῦ. ὅτι δημοσίᾳ αἱ μοῖραι ἐκ τῶν καρπῶν ἐλάμβανον. ζήνων δὲ ὁμοίως ὅτι τὸ βρύον τῶν ἐλαιῶν ἐκάλουν μόρον. ἔνθεν ἀνθοῦσαι ἐλαῖαι μορίαι ἐλέγοντο. τινὲς δέ φασι διὰ τὸν ἐπὶ ἁλιρροθίου μῦθον ὃν ἄρης ἀνεῖλε πελέκει βιασάμενον τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἀλκίππην. ἀπὸ οὖν τοῦ τούτου μόρου, ὃς ἀνῃρέθη κόπτων τὰς ἐλαίας, μορία ἐκλήθη. σέλευκος, μορίαι, τῆς ἀθη-

Μορμολυκεῖον, προτομαῖον(?). ⟨…⟩ νᾶς ἱεραὶ ἐλαῖαι. ἔστι προσωπεῖον ἐπίφοβον. ἀριστοφάνης γήρᾳ. δηλοῖ δὲ καὶ φόβητρον ἁπλῶς ἐν θεσμοφοριαζούσαις. ἔστι δὲ πεποιημένη ἡ φωνή. ἢ τὰ τῶν τραγικῶν(?) προσωπεῖα λέγονται. [illegible], παρὰ τὸ μορμώ. ἔστι δὲ ὄνομα γυναικός. μεταφορικῶς ἐκ ταύτης τὰ πρὸς κατάπληξιν τυπωθέντα προσωπεῖα, ἐκάλουν μορμολυκεῖα.

Μορμύροντα. πλημμυροῦντα. ὀνοματοπεποίηται. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου. καὶ μόρμυρος, ὄνομα ἰχθύος. ἀπὸ τοῦ μορμύρω.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὥσπερ παρὰ τὸ σπείρω γίνεται σπόρος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ μεμερισμένος πᾶσιν. ἐκ δὲ τοῦ μόρος γίνεται μόριμον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ μόρσιμον τὸ πεπρωμένον ἢ τὸ εἱμαρμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοίριμον, συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Μορόεντα τὰ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ κακοπαθείας γεγονημένα. μόρος γὰρ ἡ κακοπάθεια. ἀπὸ τοῦ μορῆσαι ὅ ἐστι

Μορφή, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ⟨…⟩ κακοπαθῆσαι. μορή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, μορφή.

Μόρφνον, Μόρφνον θηρητῆρα. ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ ἰλιάδος ω. παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω, γίνεται μάρπνος. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο καὶ τοῦ π εἰς φ, μόρφνος, ὁ καταλαμβάνων. ἐπειδὴ ὀξύς ἐστι ταχὺς καὶ δυνατὸς καταλαμβάνειν. ἢ παρὰ τὸ ὀρφνήν, πλεονασμῷ τοῦ μ, ἵνα σημαίνηται ὁ μέλας. οἱ δὲ παρὰ τὸ μόρος ἢ μόρος, καὶ τὸ φόνος, μοροφόνος. οἱονεὶ ὁ διὰ μόρου φόνον ἐπιφέρων ταῖς ὄρνισιν, ὁ μεμορημένος καὶ πεπονημένος τοῖς φόνοις. καὶ συγκοπῇ τῶν δύο ο, μόρφνος, ὁ φόνιος. βαρύνεται. τὰ γὰρ εἰς νος λήγοντα δισύλλαβα μὴ ἔχοντα παρασχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ συλλαβήν, πάντα βαρύνεται πλὴν τῶν εἰς μος ληγόντων. οἷον, ὄρθος(?) τὸ μονογενές. φόρτος. πόρθος, καὶ μόρφνος. πρόσκειται τὰ εἰς μος, διὰ τὸ ὀρμός, φορμός. τὸ μέντοι περκνός, ὀξύνεται ὡς τὸ πυκνός. ὃν καὶ περκνὸν καλοῦσιν. τὸ αὐτὸ τὸ προειρημένον μέλανα. ἀφ' οὗ καὶ τὸ μελαινόμενον καρπόν.

Μόσχος, ὁ ἀρωματικός. παρὰ τὸ ⟨…⟩ [illegible] λέγουσι. ἐν μέσῳ χεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ, ὅ ἐστι πᾶσι ζητούμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὄζω γίνεται ὄσχος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ κατὰ στέρησιν τῆς δυσωδίας. ἀπὸ τοῦ ὄζω ὄσχος, καὶ μόσχος. διὸ γὰρ σημαίνει τὸ ὄζω. καὶ μόσχος τὸ μοσχάριον, παρὰ τὸ ἐν τῷ κράζειν αὐτὸ λέγειν μῶ. ἢ παρὰ τὸ ὀσμᾶσθαι τῇ μητρί. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, καὶ τὸ σχεῖν ἢ ἔχειν πρὸς τὰς μητέρας.

Μοσσύν, παρὰ τὸ μῶ τὸ ἐπιθυμῶ. σημαίνει δὲ τὴν ξυλίνην οἰκίαν. ἢ παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω. σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον.

Μόσχοισι λύγοισιν. σημαίνει ἱμᾶσι τῷ δὴ φυτόν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁπαλῶν ἔτι βοῶν ἐπὶ τὰ τρυφερὰ τῶν βοῶν ἀγομένη. λύγος δέ ἐστιν ἱμᾶσι τῷ δὲ φυτόν, καὶ ἁπαλόν. ὃ καὶ οἴσον καλοῦσιν. ἐξ οὗ καὶ τὸ οἰσοκάρπον. καὶ μοσχύνεται, τρέφεται. κυρίως τὰ μοσχεῖα. ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φύλλα, ἢ φυτῶν. τινὲς δὲ αὐτὸ καὶ ἄγνον καλοῦσιν. ὁ δὲ τοῦ τούτου καρπὸς ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστιν ἀφροδισίων. καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ τὸ φυτοῦ τούτου τὰς κόμας τῇ ἑαυτῶν κλίνῃ ὑποτιθέασιν ὡς φυσικήν τινα δύναμιν ἐχούσας πρὸς ἁγνείαν.

Μοτόν, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν ἕλκους τιθέμενον. ἔνθεν καὶ ὁμολύτειον(?), οἷον πεπληρωμένον ἕλκος(?). παρὰ τὸ βῶ, βιβῶ βίβημι, βήσω. βέβηκα. βέβαμαι, βατός. καὶ τροπῇ

τοῦ β εἰς μ, καὶ τοῦ α εἰς ο, μοτός. μοτῶ μοτώσω, καὶ μό-τωσις. καὶ μοτάριον.

Μοχθηρία, λέγεται ἡ κακία. ἀπὸ τοῦ μοχθηρός, ὅ ἐστι ὁ κακός. τοῦτο ἐκ τοῦ μόχθος. τοῦτο παρὰ τὸ ἄχθος. πλεονασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ μόγος, ὅ ἐστι ὁ πόνος. πλεονασμῷ τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ. μοχθηρὸς οὖν κυρίως, ὁ περὶ μόχθον ἀναστρεφόμενος. καὶ πονηρός, ὁ περὶ πόνον. ἀπὸ δὲ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν διάνοιαν μετενήνεκται. ὅτι διαθέσει κακός.

Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὰ κλεῖθρα. ὃς ἅμα αὐτῶν τὴν κλεῖν ἔχει. ἢ παρὰ τὸ μολοῦ πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω, ὄχος. ἐπεὶ καὶ Ὅμηρος, ὀχῆα λέγει τὸν μοχλόν. ἢ παρὰ τὸ ὀχλεῖν καὶ ὀχλίζειν παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄλλοις τῶν παλαιῶν. τὸ μετὰ βίας κινεῖν. ἔστι καὶ τὸ ὀχλῶ δὲ ῥῆμα. τὸ μα προσῆλθεν ἐπὶ ταύτην δηλοῦν. μόχλος, καὶ μοχλός. Φιλόξενος δέ φησιν ὅτι οὐ κατὰ τὴν χρῆσιν εἴρηται ὁ μοχλὸς παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἐπιβλὴς καὶ ὀχεὺς εἴρηται παρ' αὐτῷ. μοχλὸν γὰρ λέγουσιν οὐ τὸν συνέχοντα τὰς θύρας φησίν, ἀλλὰ μοχλὸν λέγουσιν ἡνίκα ἂν δέῃ μοχλεῦσαί τι καὶ σαλεῦσαι. οὕτως οἶδε τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόματος ὁ ποιητής. ὅτι παρὰ τὸ ὀχλῶ τὸ κινῶ καὶ μοχλεύω. τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος φησί, Ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ. καὶ οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐμόχλευον. Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλευον. καὶ, Μοχλοῖσιν ἄρα τήνγε κατείρυσαν εἰς ἅλα δῖαν. ἐκ τοῦ ὄπισθεν τὰς σχεδίας μοχλοῖς ἐρείδων, ἐκίνει εἰς τοὔμπροσθεν. οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν ὡς ἠγνοηκότες ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι. εἰς τὸ ὀχλίζω.

Μῶλος, ἡ πολυχρόνιος μάχη. κυρίως παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως. ἢ ὅτι ὁμοῦ ὄλλυσι, τουτέστιν ὀλοθρεύει. ἢ παρὰ τὸ μωλεῖν καὶ μῶλον. ἄγνος, τὸ ἐν τῷ πολέμῳ μολυσμὸν καὶ τὴν μάχην. ἢ μώλωπα, τραῦμα. ἀπὸ τοῦ μόλις δύνασθαι ἐκφυγεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ μόλις κινεῖσθαι αὐτόν. καὶ μωλεῖν, τὸ μάχεσθαι. μολεῖν δὲ τὸ παραγίνεσθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Μῶλυ, εἶδος βοτάνης ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι πραΰνειν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς ἐννοίας. μωλύνειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλῦσαι. ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν. Ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ. ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται.

Μωλύτερον, τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀσθενέστερον καὶ ἄνθος ἔχου.

Μώλωψ. ἐστὶ μόλω καὶ ἐστι τὸ συστρέφω καὶ φθείρω. ὁ μέλλων, ὀλῶ. ὁ παρακείμενος, ὦλκα. ὁ παθητικός, ὦλμαι. ἐξ αὐτοῦ ὦλμος. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, μῶλος ἡ συστροφή. ἐξ οὗ μώλωψ. ἤγουν ἡ ἐκ πολέμου γενομένη πληγή. ἢ παρὰ τὸ βοῦς βοός καὶ λέπω τὸ λεπίζω, βώλωψ καὶ μώλωψ. Δημήτριος ὁ πύκτης ἐν τῷ περὶ διαλέκτου. βώλωψ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ βοὸς λέπος ὅ ἐστι δέρμα, οὗ οἱ μάστιγες σκευάζονται. μήποτε οὖν ὁ ἔλλος ὁ νεβρὸς καὶ οἱ ἔλλοπες ἰχθύες, οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν ὄπα ἔχειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τοὺς μὲν ἐλλιπεῖς εἶναι, τοὺς δὲ ἐλλόπους. λέπας γὰρ καὶ λέπος, τὸ περικείμενον τῇ σαρκὶ δέρμα. λώπος μὲν γὰρ τὸ ἱμάτιον. κατὰ μεταφοράν. λοπὸς δὲ καὶ λέπυρον καὶ λέπας. κυρίως τὴν φωλίδα τοῦ φωλεύειν ἐν αὐτῇ. κυρίως γὰρ μώλωπας λέγουσι, αἱ ἐκ τῶν βοείων λώρων πληγαί.

Μωκός, χλευαστής. μωρός. σκώπτης. ἐξ οὗ καὶ μωκώμενος, ἤγουν χλευαζόμενος.

Μώνυχας ἵππους. ἀπὸ τοῦ μόνος καὶ τοῦ ὄνυξ ὄνυχος, οἷον μονόνυχας. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ κράσει, μώνυχας.

Μωρός, παρὰ τὸ ὤρα ὅ ἐστι τὴν φροντίδα. μετὰ τῆς μ ἀπαγορεύσεως καὶ συγκοπῇ. οἱονεὶ ὁ μηδὲν φροντίζων. ἢ παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶν τὸ συμφέρον.

Μῶμος, παρὰ τὸ μῶ, οὗ ὁ μέλλων. μώσω. δηλοῖ καὶ τὸ ζητῶ. μῶμος οὖν ὁ ἀεὶ ἐπιζητῶν. καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζων, ἀλλ' ἐνδεῖν τὸ κρεῖττον, ἀεὶ πλεῖον ὁτιοῦν λέγων καὶ διασύρων.

Μυδᾷν, ἐστὶ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων. ἔστι τὸ ὄζειν, καὶ τὸ οἰδαίνειν, ἤγουν τὸ φυσᾶσθαι καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι γὰρ μάλιστα οἱ τάφοι κατὰ τὸ βρύδην. ἔστιν οὖν παρὰ τὸ μύω. ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν, καὶ ἐκθλίβεσθαι τὸ ὑγρόν. κυρίως γὰρ τὸ ὄζω καὶ σήπω ἐστί. καὶ μυδῶντα, ἤγουν τὰ ὄζοντα. παρὰ τὸ μύειν τοὺς μυκτῆρας, ἤγουν κλείειν. ἐξ αὐτοῦ μυδῶ μυδᾷς. καὶ, Μυδόωσα δὲ ἀπὸ χροὸς ἔρρεεν λάχνη. ἀντὶ διυγραινομένη. ἀπὸ τοῦ ὕδωρ ὑδῶ ὑδώσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μυδῶ. καὶ μυδαλέον, τὸ σεσηπὸς καὶ ὄζον. καὶ, Ἕρσας μυδαλέας. Ἰλιάδος λ. ἀντὶ διαβρόχους. διύγρους. καὶ ἐμύδαινε, τὸ ἔβρεχε.

Μύδρος, ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος. εἴρηται παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαρρεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσός, παρὰ Λυκόφρονι. Πακτώλιον σταθμὸν πλαυτὸν μύδρον.

Μυελός, παρὰ τὸ ἐν τῷ μυχῷ εἰλεῖσθαι, μυχελός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὁ ἐσφαλισμένος ὑπὸ τοῦ ὀστέου. ὅθεν καὶ μυαλός.

Μύζας. ἢ μύζεις. Ἀριστοφάνης. παρὰ τὸ μύω, μύζω, ὡς τρύω, τρύζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.

Μύησις, τὸ μυστήριον. παρὰ τὸ μεμυκῆναι. ἀπὸ τοῦ μυῶ τὸ μανθάνω. ἀφ' οὗ καὶ τό, Μυεῖται πνεύματος γνῶσιν.

Μῦθος, ἐστὶ δύο. τὸν σκοτεινὸν λόγον, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω. καὶ τὸν ἁπλῶς λόγον, παρὰ τὸ μυῶ μυήσω τὸ διδάσκω, μύηθος καὶ μῦθος. Καρτερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. μῦθος ἐστι καὶ τὴν στάσιν. ἅπαξ εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ. Ἄλλου μύθου ποιήσασθαι ἐπὶ σχέσιν. ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν. Μυθίας, τοὺς στασιαστάς. ἀντὶ τῶν ἁλιέων λέγεται.

Μυών. ἐκ τοῦ μυός. ἐστι δὲ τὸ παχὺ καὶ σαρκῶδες τῶν ὀπισθίων. τὸ συνεσφιγμένον ὑπὸ τῶν νεύρων μέρος. ἔνθα, Πάχιστος μυὼν ἀνθρώπου πέλει. γίνεται παρὰ τὸ μύω τὸ συσφίγγω. ὁ συνεσφιγμένος τόπος. μυὼν οὖν ἡ λεγομένη γαστροκνημία. Ἰλιάδος π. ἔστι συνεστηκὸν ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται μυών, ὁ σαρκώδης οὖσα καὶ παχεῖα.

Μυκάλη, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς γοργόνας διωκούσας τὴν περσέα.

Μυκαλησσός, ἡ πόλις. ὅτι ἐκεῖσε ἐμυκήσατο ἡ βοῦς ἡ προηγησαμένη τοῦ κάδμου εἰς τὴν κτίσιν τῶν θηβῶν κατὰ χρησμὸν ἀπόλλωνος.

Μύκης. μύκης ἐστὶν ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. νῦν τὸ ξίφος. καὶ ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους τοῦ περσέως ἐκεῖ ὄντος, ἐκλήθη ἡ πόλις μυκήνη. μύκη δὲ τὸ καταληκτικὸν τὴν θήκην τοῦ ξίφους τὸ κατὰ τὴν λαβίδα ὅπερ κρατεῖται. παρὰ τὸ μύω τὸ κατακλείω. νίκανδρος. Ἐν θ᾽ ἀκηφηνέα δῶρα μύκης ὀθνεία πέσεσιν ἄρπης. σημαίνει δὲ τὰ καρβώνια, ἤγουν τοὺς σπινθῆρας. ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους ἐν χειμῶνι. ὡς τό, Λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν. ἄρατος.

Μύκον. Ἀμφὶ δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ. ἰλιάδος ε΄. ἀντὶ τοῦ ἤχησαν. ἠνεῴχθησαν. ὀνοματοπεποίηται ὁ τρόπος, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. μυκῶ.

Μύκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις. μύκλους οὖν εἶπεν ἐνταῦθα τοὺς μυχητῆρας, διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ καταφερές. ὡς καὶ καλλίμαχος. Ἔστι μοι μάγγης ἐν νέα μύκλος ὄνος. οἱ δὲ μύκλους φασὶ τὰς καταφερεῖς γυναῖκας. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνός μύκλου αὐλητοῦ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι. λυκόφρων. Μύκλος γυναικοκλώπην. ἡ δὲ βαστάρα.

Μυκτήρ, παρὰ τὸ μύξω μυκτήρ. ἢ ἀπὸ τοῦ τὴν μύξαν δι᾽ αὐτῶν ἐκκρίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μύξας τινὰς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἔχειν, τουτέστι πόρους. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ τεταγμένος τῆς αἰσθήσεως. ὅθεν καὶ μυκτηρίζειν λέγεται τὸ ἐν τῷ διαπαίζειν τινάς. τοῦτό πως τὸ μέρος ἐπισπῶντας.

Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.

Μύλη. μύλαι εἰσὶν ἐκ τῶν ὀδόντων οὕτως λεγόμεναι διὰ τὸ ἐπ᾽ αὐτῶν λεαίνεσθαι, ἢ τρίβεσθαι τὴν τροφήν. ἢ παρὰ τὸ μασσῶ λίαν ἢ παρὰ τὸ θλῶ. εἰσὶ τῆς ἐπισημασίας εἴδους. ἀπὸ τῆς ἔξω πρὸς τὴν μηχανὴν ἐμφερείας. διὰ τὸ εἶναι ἄνω τὸ ὄρθρου τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς μύλης τὸ ὑπόθεν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τὸ ἀλεσθῆναι τὰ σπέρματα. ἢ μύλη, ἡ μόλις κατεργαζομένη.

Μυλήκορον. κόρημα, τὸ σάρον λέγεται. ἔνθα μυλήκορον.

Μυλήφατος, παρὰ τὸ ὑπὸ μύλης συντετρῖφθαι.

Μύλη, παρὰ τὸ μύλλον καὶ τὸ ἀλοῶ. ὅ ἐστι, εἰς λεπτὰ ἀλοῶν.

Μυλωθρός, πλεονασμῷ τοῦ ρ. ὅ ἐστιν, ὁ τὴν μύλην ὠθῶν. μυλωθός τις ὤν. λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος.

Μυλιόωντες. ἡσίοδος. τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος. ἢ συνάγοντες, ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. κράτης δὲ γράφει, μαλκιόωντες. ἔστι δὲ τὸ διὰ ψύχος μὴ ἔχειν εὐκινησίαν τοῦ δύνασθαι μασήσασθαι.

Μύνη, πρόφασις. ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῶν προφασιζομένων εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ εἰπεῖν τἀληθές. ὥστε ἀπὸ τοῦ μονή, μύνη, ὡς γονή, γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ αἰολεῖς. ἔνθεν ἴσως καὶ τὸ ἀπροφασίστως τὴν βοήθειαν, ἀμύνειν λέγουσιν. Οὐ δὲ μυνάμενος, ἀντὶ τοῦ προφασισάμενος. Ἀλλ᾽ ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκεαι. προφάσεσι. παρὰ τὸ μεμυκέναι τοῖς χείλεσι.

Μύνδος. Μύνδος ἰχθύς. σοφοκλῆς. ὁ μὴ αὐδῶν. ὅθεν καὶ ἔλλοψ, ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὸ ὄπα ἔχειν.

Μύουρον, τὸ ἐπὶ τελευτῆς ἀπολεπτυνόμενον.

Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὡρισμένα. οἱ δὲ τὰ πολλά. οἱ δὲ τὰς δέκα χιλιάδας. ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν ταῖς ψήφοις. εἰ μὲν πολλὰ ἀορίστως, τὸ μυ, βραχύ. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ σημαίνοντος ὡρισμένον πλῆθος, ἐκτεταμένον ἐστίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ μυ γίνεται στοιχείου τοῦ μακροῦ. τὸ δὲ σημαῖνον τὸ ἀόριστον πλῆθος, συστέλλεται. μύρια. τὸ μυ, ψιλόν. οὐδὲν στοιχείου ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει. κοῦτως. ὁ τεσσαράκοντα ἀριθμὸς ὑφ᾽ ἑαυτὸν πολυπλασιαζόμενος, γίνεται χίλια ἑξακόσια. εἶτα τὰ χίλια ἑξακόσια ἐφ᾽ ἑαυτὰ ἑξαπλασιασθέντα, γίνεται ἐννάκις χίλια ἑξακόσια. εἶτα λείπει τοῦ στοιχείου τὰ τετρακόσια. καὶ προστεθέν, γίνεται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μύρια. παρὰ τὸ μυ στοιχεῖον, ὁ μύριος. ἐξ οὗ μυριάς. κλίνεται μυριάδος. τὸ ας, βραχύ. τὰ εἰς ας ὀξύτονα θηλυκὰ συστέλλει τὸ α. ὀξύνεται. τὰ εἰς ας ὀνόματα διὰ τοῦ δος κλινόμενα, βραχὺ ἔχοντα τὸ α, ὀξύνεται. οἷον, ἐθάς. φυγάς.

Μυρίνα. δύο πόλεις εἰσὶ τῆς λήμνου, μυρίνα καὶ ἡφαιστία. οὐχ ὥς τινες φασὶ παρὰ τὸ μύρεσθαι κέκληται, ἀλλ᾽ ἀπὸ μυρίνης τῆς θόαντος γυναικός.

Μύρεσθαι, τὸ κλαίειν. παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα. ἀπὸ τοῦ μύω.

Μύρον, τινὲς ἀπὸ τῆς μύρρας, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπερρω τὸ ῥέω. δὲ ἐνθρώθη. ἢ μύρον, ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι τὰ ἀρώματα.

Μυροπώλος. εἰς μῦ ὁ τὰ μύρα κλάσας ἄζειν ἐκεῖνα πωλῶν, τὸ πω μέγα. ἢ διὸ ὁ περὶ τὰ μύρα ἀναστρεφόμενος.

Μύρσος. Μύρσου ἐς ὠκεανὸν πα... μενος, μικρὸν λαιφαμένης τε ἄγνοιο. μύρσος πλεκτόν ἐστιν ἀγγεῖον ἐξ ἄγνου πλεκόμενον λύγων.

Μύστις, παρὰ τὸ μύστης. τοῦτο παρὰ τὸ μυῶ. οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνων εἰσὶ παρώνυμον, οἷον πλανήτης, πλανῆτις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξυτόνων. οἷον, ὑβριστής, ὑβρῖστις. αἰχμητής, αἰχμῆτις. βουλευτής, βουλευτίς. Τῶν δὲ βουλευτις πόνων. ἐν ταῖς ξαντρίαις.

Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσιν.

Μῦς σημαίνει δ΄. τὸν θαλάσσιον καὶ τὸν γηγενῆ. καὶ τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ ὄνομα ἔθνους. ἐξ οὗ καὶ μυσία ἡ πόλις.

Μύστης, παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω. μύοντες γὰρ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔξω τῶν σαρκικῶν φροντίδων γινόμενοι, οὕτω τὰς θείας ἀναλάμψεις ἐδέχοντο.

Μυστήρια, μυθήρια. μῦθος γὰρ ὁ λόγος. βέλτιον οὖν, ἃ δεῖ μύσαντας τηρεῖν ἐμμέθοδον.

Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι, τουτέστι μικρὰ ἐπαίρειν. καὶ μύστρον, τὸ κοῖλον τὸ ἄρτου ἐσθίειν, μυστίλλας δὲ ἔλεγον. ὅθεν καὶ τὸ μύστρον. ἐγὼ δὲ μύστρον τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ ἐοικέναι θαλασσίῳ μυΐ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος. τὸ δὲ μύσος παρὰ τὸ μύσω. τοῦτο παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω, ὃ ἐπὶ τῶν μισουμένων τούτων καὶ ἀποστρεφόμεθα. ἐκ τοῦ μύσαξ. παρὰ τὸ μυσάττω, οὗ παθητικὸν μυσάττομαι. μύω βαρύτονον τὸ καμμύω. περισπώμενον δὲ τὸ διδάσκω.

Μυττωτὸν, ἔμμα ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον. οἷα ἐπινοεῖ ὑπὸ ἔμματι μετὰ σκορόδων καὶ τυροῦ γίνεσθαι λέγεται. ἔνιοι δὲ πλανῶνται διὰ λαχάνων συντιθέμενον. βέλτιον δὲ τὸ διὰ σκορόδων ἔμμα. ὡς εἶναι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι τὴν δυσωδίαν. μυσσωτὸν, καὶ μυττωτόν.

Μυχοίτατος. ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος ἀπὸ τοῦ μυχός. ἀναιρεῖται δὲ ὥς φησιν ἀρίσταρχος. τῷ, ἐπιπόλις ἔφυ ἐν μυχῷ ἄργεος ἱπποβότοιο. οὐ γὰρ ἔσωτάτη ἐστὶ τοῦ ἄργους, ἀλλὰ προκάθηται αὐτοῦ. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι οὐ τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς πελοποννήσου. μυχὸς δὲ σημαίνει τὸν ἐνδότατον τόπον, παρὰ τὸ νὺξ νυχός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἀμεταβόλου ἐκ τοῦ ἀμεταβόλου μυχός. οἱονεὶ ὁ ἐνδότατος καὶ σκοτεινὸς τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πεπυρακτωμένου. καλεῖται δὲ καὶ ὁ διάπυρος σίδηρος μύδρος. ἔστι δὲ ἡ φωνὴ πεποιημένη. ἐκ τοῦ μύζω τοῦ ἤχω ἐνεργητικῶς.

Μύωψ, ἔστι δὲ μυῖα τις ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς. ὁ μύειν συνεχῶς τοὺς ὦπας ποιῶν παρὰ τὸ μύω τὸ καμμύω.

Μὴν, ἀπὸ ῥήματός τινος σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἄρα. σύγκειται δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἀπαγορευτικοῦ καὶ τοῦ ἦν συνδέσμου. καὶ ἐγένετο μήην. ἀποβολῇ τοῦ η, μὴν. καὶ πλεονασμῷ δωρικῷ τοῦ ε εἰς ω, γίνεται μῶν. διὸ καὶ περισπᾶται.

Μετόπωρον, γεώργιας τῆς ὥρας ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζουσι. θέρος οὖν ὅτε θερίζεται ὁ σῖτος. ὀπώρα, ὅτε τρυγᾶται ἡ ὀπώρα. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, μετόπωρον.

Μεταστάσαι. οἱ δ' ὧν πάντες τοὺς εἶναι μεσαίτατα ταῖς, αἱ μεταξύ. καὶ ἐν ὑποθέσει μέταστασαι. ὥστε εἶναι μεταξὺ ἡμᾶς. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐσταότας λέγεσθαι ἰωνικῶς, παρὰ τὸ ἐκαταίω. ἔστιν ἐσταότα ἀεὶ ἐπὶ γινόμενα τοῖς προγόνοις. ὡς ἑστῶτα οὖν ἑστῶτα, οὕτω μετὰ, μέστασαι.

Μενοινή. τὰ διὰ τοῦ οινη ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ ν τὴν οι δίφθογγον οὐκέτι γίνεται. γίνεται παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι, μενὴ, καὶ μενώνη, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ὡς καὶ παρὰ τὸ ἕδω ἐδωδὴ, καὶ ἐδωδή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω εἰς τὴν οι δίφθογγον. ὡς παρὰ τὸ ἀγκὼν ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη. καὶ μενοινῶ ῥῆμα. ὅ ἐστι τὸ προθυμοῦμαι. ὅθεν μενοινᾷ δεύτερον πρόσωπον ἰωνικῶς, ἐνεστῶτος παθητικοῦ. τὰ δὲ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὑπὲρ συλλαβὰς ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, καὶ τῇ πρὸ αὐτῆς τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἢ ἀντίστοιχον, τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. ὁ δὲ λόγος περὶ τῶν συλλαβῶν. οἷον, ἀγωγή. ὀδωδή. ἐδωδή. ὀπωπή. ἐχωχή, ὀκωχή. ἀκωκή, ἀκωχή. οὕτως οὖν καὶ μενώνη μενοινὴ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ οὐδέτερα διπλασιάζοντα ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. τὸ δὲ μενοινὴ μόνον ἀπὸ συμφώνου. καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν παραλήγουσαν. οὕτως ἡρωδιανός, ὥς λέγει θεόγνωστος.

Μύρμηξ, παρὰ τὸ μερμηρίζω τὸ φροντίζω μερμηρίξω. καὶ συγκοπῇ μέρμηξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε εἰς υ μύρμηξ. ἤγουν ὁ τοῦ χειμερινοῦ καιροῦ τὴν τροφὴν μεριμνῶν. ἢ παρὰ τὸ μείρω. οὗτος γὰρ διὰ τὸ μὴ ἀναφύειν τὸν σῖτον εἰς δύο μερίζων ἀποτίθησι. καὶ τοὺς μυρμιδόνας φασὶν ἀπὸ τῶν μυρμήκων γεγονέναι, ἐπιπνεύσαντος τοῦ διὸς διὰ τὸ ὀλιγωθῆναι τοὺς ἀνθρώπους.

Μωσῆς, κλίνεται διὰ τοῦ ἦτα. μωσῆς μωσοῦ. μωυσῆς μωυσέος, ὡς εὐσεβὴς εὐσεβέος. καὶ μωσεὺς μωσέως, ὡς πηλεὺς πηλέως. μωυσῆς μωυσοῦ μᾶλλον ὁ θεόχαρος ...

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙϹ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΝΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Νῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἐν τῇ ἐκφωνήσει.

Νάκη, τὸ αἴγειον δέρμα. κωδία καὶ κώδιον τὸ προβάτειον. οὐ καθάπερ τὰ πολλαχοῖς, νάκος ἐκ τίου. καὶ ὁ Σιμωνίδης νάκος φησί. τὸ δὲ νάκη, ἔστιν ὄνομα προσηγορικόν. ὁ νάκης, τοῦ νάκου, τῷ νάκῃ, τὸν νάκην. τὸ γὰρ θηλυκὸν, παρὰ τὸ νάκος, νάκη. ὡς παρὰ τὸ βλάβος βλάβη. ἄκος ἄκη. σκέπος, σκέπη. τὸ, Τετράσσεινον παρὰ τὸ νάκη. τὰ γὰρ θηλυκὰ, προσθήκῃ τοῦ ς μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος ἀρσενικῆς ἴσου λήγει. παλάτη, παλάτης, παλάτου. λέσχη, λέσχης, λέσχου. ἄκτου. ἀράχνου. μὴ κωλυόμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, διὰ τὸ πλάνης καὶ κώμης.

Νᾶμα, παρὰ τὸ νῶ τὸ ῥέω. οὗ ὁ μέλλων νάσω. ἐξ αὐτοῦ νᾶμα. ὡς δράσω δρᾶμα.

Νάνος, ὁ μὴ αὐξόμενος. ὁ πίθηκος. παρὰ τὸ ἄνω, ὃ δηλοῖ τὸ αὐξάνω, γίνεται ἄνος. καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ συγκοπῇ.

Νάπυ, τὸ σίναπι κατὰ στέρησιν τοῦ ἠπίου διὰ τὴν δριμύτητα. τὰ εἰς υ λήγοντα οὐδέτερα μακρὰ παραληγόμενα, διὰ τοῦ εος κλίνονται. σεσημείωται τὸ νάπυος.

Νάπαι, δρυμοί. φάραγγες. κοιλάδες. παρὰ τὸ πίω ῥῆμα γίνεται μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπη. καὶ μετὰ τοῦ νη ἑτέρας στερήσεως, γίνεται νηάπη. καὶ συγκοπῇ, νάπη. οἱονεὶ ἡ ἄγαν πίνουσα. αἱ γὰρ δύο στερήσεις ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. ἢ παρὰ τὸ νη καὶ τὸ φῶ, γίνεται νῆφαι καὶ νάπαι, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. ὡς νηάνος καὶ νάνος, οὕτω νῆπαι καὶ νάπαι. εἴρηται δὲ τοὺς συμφύτους καὶ κατασκίους τῶν ὀρῶν τόπους. ἢ τοὺς ὀρεινοὺς καὶ ὑλώδεις.

Ναρὸν, τὸ ὑγρόν. παρὰ τὸ νῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ ῥέω. ὁ μέλλων νάσω, γίνεται ναρός. καὶ τὸ οὐδέτερον, ναρόν. Σοφοκλῆς. Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωροῦμεν ποτά. οὕτω Φιλόξενος. καὶ ἴσως ἡ συνήθεια τρέψασα τὸ α εἰς ε λέγει νερόν.

Νάρθηξ, εἴρηται διὰ τὸ τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. εἴρηται καὶ τὸ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ νεαρὸν νεάρηξ καὶ νάρθηξ. ἢ παρὰ τὸ ναρὸν, ὅ ἐστι τὸ ὑγρὸν, νάρηξ. καὶ νάρθηξ. νάρθηξ ἐστὶ καὶ ἰατρικὸν τεῦχος. κυρίως τὸ ἐκ νάρθηκος γεγονός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐξ οἱασδήποτε ὕλης.

Ναστός, ὁ πεπιλημένος ἄρτος. ὁ μεστὸς πλέροις, καὶ μὴ ἔχων τι κοῦφον. ἀπὸ τοῦ νάσσω. ναστὰ θ' ἀργύμασιν, ἢ γράμμα ἐστί. Λυκόφρων. Οὐδ' εἴ τις αὐτὸν ψήσεται πύργου γνάθω, πρὶν ἀκρατήσει ναστὸν εὐστύφῳ λίθῳ. νῦν ἀντὶ τοῦ ἄρτου καταχρηστικῶς ἔθηκε. ναστὸς δὲ κυρίως ὁ πλακοῦς ὁ μετὰ σταφίδων πεπεμμένος. ὁ πυκνός.

Νασμὸς, ὄμβρος. ἀπὸ τοῦ νάω. ὅθεν καὶ νᾶμα καὶ ναύτης. Λυκόφρων. Ζηνὸς καχλάζων νασμός. εἴρηται δὲ ἐνταῦθα τοῦ κατακλυσμοῦ. ἰλιάδος ξ. Πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη πλαγχθείς, ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσθη.

Νάρκησεν, ἰλιάδος θ. ἐνάρκησεν, ἐλύθη. ἀπὸ τῆς νάρκης.

Ναῦς, γ' εὐθείας ἔχει. ναῦς νηός. νηῦς ὡς ἰχθῦς ἰχθύος. νηός. νεῦς, νεός. ναῦς, ναός. ὁ κανών. δύο μόνα ἐστὶν εἰς αυς θηλυκὰ, ναῦς καὶ γραῦς. κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ναὸς ἡ κοινή. καὶ ἀττικῶς νεώς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ ἢ νέω, παρὰ τὸ νέω. ὁ μέλλων νεύσω. νεῦς καὶ ναῦς. ὁ μὴ Ὅμηρος παρετυμολογεῖ. ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὅ ἐστι σωρεῦσαι. ἰλιάδος ι. Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω.

Ναῦφι, ὡς παρὰ τὸ ταναὸς ... δὲ γίνεται Ἰωνικῶς ποδὸς κράσει τοῦ αο εἰς τὸ αυ δίφθογγον, εἴρηται δὲ τὸ αἴρονται τὸ πόδα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ναῦς ναὸς γίνεται ναόφι, καὶ κατὰ κρᾶσιν, Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, ἀντὶ ἐκ

Ναύπακτος, πόλις. παρὰ τὸ πῆξαι τὰς τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες τὸ ναυπήγιον ἐνταῦθα τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ.

Ναυσικάα, κεκασμένη, ὅ ἐστι κεκοσμημένη ταῖς ναυσί.

Ναύτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν. ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τέμνειν. ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τείνειν, ἤγουν ἐλαύνειν.

Νάφθα, ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω ἀνάψω ἀνῆφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆψαι, ἀνῆπται, νάπτα καὶ νάφθα. παρεσκεύασται γὰρ ἐξ ἁπτῶν.

Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νόμισμα.

Ναύλοχος, ὁ λιμήν. ἐν ᾧ αἱ νῆες κοιμῶνται. ὅθεν καὶ εὐναὶ αἱ ἄγκυραι. εὐνάζουσι γὰρ τὴν ναῦν.

Ναύαιθος, ποταμὸς Ἰταλίας. τῶν ἐξ Ἰλίου πλεόντων Ἑλλήνων, καὶ τὰς νεῶς ἐκεῖσαι τινὲς εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον. αἱ δὲ αἰχμάλωτοι εὐλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι δουλείαν, καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνε-

παρήκουσε τὰς ναῦς. καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνομάσθη Ναύαιθος, ἀπὸ τοῦ αἴθω. αἱ δὲ γυναῖκες ναυπρήστιδες. καὶ αἱ νῆ-

Ναίω, σημαίνει τὸ οἰκῶ διὰ τῆς αι διφθόγγου. ὥσπερ τὸ, ἔνθα μὲν νῦν ναίεσκες ἐμπρήστιδες.
Ναῦς δὲ σατυρίσαντες εὐγενεῖς τὰ ὑπὸ ὄχθας. ἐξ οὗ γίνεται καὶ ναός. νέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ τὸ πορεύομαι. ὥσπερ τὸ, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. καὶ τὸ νωλυμβάδ. ὥσπερ τὸ, Στόμα καλλιρόοιο ἴξε νέων.

Ναιετάωσιν. ἀπὸ τοῦ ναίω γίνεται ναιέτης. καὶ ὥσπερ κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὕτω καὶ ναιέτης ναιετάω ναιετῶ. ναιέτης δὲ σημαίνει τὸν μέτοικον. ἡ μετοχὴ ναιετάων. τὸ θηλυκὸν, ναιετάουσα. καὶ δωρικῶς, ναιετάωσα. ὥσπερ ἱδρύουσα ἱδρύωσα. καὶ βοῶν, βῶν.

Νέαιρα, τὸ ἔσχατον τῆς κοιλίας μέρος. παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι γίνεται. εἰς αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθιόμενα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νείαιρα. ὥσπερ τὸ, Νείαιρα δ' ἐν γαστέρι. ὥσπερ νέατος νείατος. Νείατον ἐς κενεῶνα. καὶ ἔνθεν δὲ νείατος ἄλλων. παρὰ τὸ νέω γίνεται νέατος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὥσπερ παρὰ τὸ μέσον γίνεται μέσατος. νέατον δὲ τὸ ἔσχατον. ὅθεν καὶ λαγὼν τὸ αὐτὸ εἴρηται.

Νεάτη, ἡ ἐσχάτη. ἀπὸ τοῦ νέος. ὅ ἐστι παρὰ τὸ λήγειν. νέοι ἀτελεῖς εἰσὶ καὶ ἔσχατοι.

Νεαλής, ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς. ἢ ὁ νεωστὶ ὁποιῶν πεποιηκώς, ἢ πεποιηθώς.

Νεαροί, παρὰ τὸ νέω καὶ τὸ ἀρύω. τὸ νεωστὶ ἀρυθὲν ὕδωρ. μεταφορικῶς δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τῶν παίδων τῶν νε

Νεανίας. παρὰ τὸ νέος γίνεται νεαν, ὥσπερ μέγιστος μεγιστάν. ὅ ἐστι γεννηθέντος. καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανίας. καὶ νεανίσκος. καὶ νεᾶνις.

Νέανδρος, κύριον ὄνομα. ἐπεὶ νέος ἠνδρεύσατο. ἢ νέος ὤν,

Νέαται, ἰλιάδος ι. Πᾶσαι δ' εἰσὶν ἅλις ἀνδράσιν. νέαται πύλου ἠμαθόεντος. ἢ τρίτη ἐσχάτη ἡ κατῳκισμέναι εἰσί. συγκοπὴ δέ ἐστι τοῦ νενέαται. ἔστι δὲ νῶ ῥῆμα, δηλοῖ τὸ σωρεύω. οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι. ἐξ οὗ γίνεται ἰωνικῶς, νενέαται. φρυγάνων φακέλοισι σωνενέαται. νῶ, σημαίνει τὸ οἰκῶ. ὁ παρακείμενος, νένηκα. ὁ παθητικός, νένημαι. νενήμεθα νένησθε νένηνται. καὶ ἰωνικῶς νενέαται. τὸ νέαται οὖν ὅμοιον τῷ δέδεχαται δέχαται.

Νέκαι, πορευθῆς. ἐπεὶ μέλλεις. νέω τὸ πορεύομαι. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν νέωμαι. τὸ δεύτερον νέηται. καὶ ἰωνικῶς νέκαι. συστέλλουσι γὰρ τὸ ῃ οἱ ἴωνες τοῦ δευτέρου προσώπου. καὶ ποιοῦσι δεύτερον πρόσωπον. ἰλιάδος α. Σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Νέκλις. τὰ ὡς σύνθετα τέλος ὠσίν. ἀπὸ τῶν εἰς εις ἁπλῶν σύνθετα, τῶν ἁπλῶν φυλάττει τὴν κλίσιν. οἷον βραχύς, βραχέος. βραχύς, βραχέος. ὁ φρῦς ὀφρύος, λευκόφρυς λευκόφρυος. τὰ δὲ ἀπὸ ἄλλων φωνῶν εἰσὶ σύνθετα, διὰ τοῦ δος κλίνονται. οἷον ἔπηλυς ἔπηλυδος. νέηλυς νεήλυδος. σημαίνει δὲ τὸν ξένον. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν εἰς εις, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω γίνεται ἦλυς, καὶ νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. ἰλιάδος β. κανὼν τοῦ χοιροβοσκοῦ. δεκάπηχυς δεκαπήχεος. ἀρσενόθηλυς ἀρσενοθήλεος. καλλίχθυς, καλλίχθυος.

Νεβροί, ἐλάφων γεννήματα. οἱ νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθόντες. κίοντες, ἢ παρὰ τὸ νεωστὶ πρὸς πορείαν ἵεσθαι. κἂν ἄποροι, οἱ μηδέπω πορεύεσθαι δυνάμενοι. ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ βορά, τὸ ἐστερημένου τῆς βορᾶς, ὅ ἐστι τῆς τροφῆς. καὶ νευρίζειν, τὸ νεβροῦ δέρμα φορεῖν.

Νεκρός, παρὰ τὸ κὴρ, ὃ δηλοῖ τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ νε στερητικοῦ, γίνεται νέκηρος, ὁ ἐστερημένος τῆς ψυχῆς. καὶ κατὰ συγκοπὴν νεκρός. ἢ ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ.

Νεαλής, κυρίως ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς, ἢ ἁλιευθείς.

Νέμειν, διανέμειν. μερίζειν. βόσκειν. νομίζειν. ὁ προσφάτως. μίζειν. ἀναγινώσκειν. καὶ χειρονομεῖν ἴωνες.

Νέκυς. ὥσπερ κόρος κόρυς, οὕτω καὶ νεκρὸς νέκρυς. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ νέκυς. ἢ παρὰ τὸ κῖκυς ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ ἰσχύν. μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ γίνεται νέκικυς ὁ ἐστερημένος τῆς κίκυος. κατὰ συγκοπὴν νέκυς. σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν.

Νεκάδες. ὅμηρος εἴωθε λέγειν νεκάδας, τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις. παρὰ τοὺς νέκυας νεκυάδας τινὰς οὔσας. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὰς τῶν ὁπλιτῶν τάξεις, οὕτω καλοῦσι. παρὰ τὸ νεῖκος, αἱ εἰς πόλεμον ἡτοιμασμέναι, ἢ ἀχώριστοι. τὸ γὰρ νε στερητικόν ἐστι. καὶ κατὰ δ' ὑποχωρήσουσι. ἰλιάδος θ. Δαναῶν νεκάδεσσιν ὁμεῖθα. παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς, αἱ ψυχαὶ νεκάδες λέγονται. Ἦ τέ κε δηρὸν αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσι νεκάδεσσιν. ἰλιάδος ε.

Νέκταρ. Νέκταρ ἐῳνοχόει. τὸ τῶν θεῶν πόμα. οἱονεὶ τὸ συνέχον τοὺς πίνοντας αὐτὸ ἐν νεότητι. παρὰ τὸ νέον, καὶ τὸ ἔχω, νεόεκταρ. καὶ κατὰ συγκοπὴν νέκταρ. διὸ καὶ ἡ ἥβη αὐτὸ κιρνᾷ. ἰλιάδος δ. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ θείου πόματος. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ τὸ φονεύω καὶ ἀναιρῶ γίνεται. οἱονεὶ τὸ στεροῦν τοῦ κτᾶσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας αὐτό. ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸ ἀθάνατον. οἱ τὸ μὴ κτεινομένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀθανάτοις διδόμενον. κλίνεται νέκταρος. καὶ τὸ κτητικὸν νεκτάρεος. ὁ νεκτάρεος τοῦ νεκταρέου. τουτέστι, θείου. θαυμαστοῦ. ἀκηράτου.

Νεμέα, τόπος ἐν ἄργει. ἀπὸ τῶν νεμομένων ἐκεῖσε βοῶν, αἳ κοινὰ ἦσαν ἥρας. ἢ ἀπὸ τῶν δαναοῦ, οἳ κατενεμήσαντο καὶ ἐκληρώσαντο τὸ χωρίον. ἡρακλῆς δὲ διέθηκε τὴν ἑορτὴν τὴν

Νεμεαῖον, ὄρος πελοποννήσου. ὁ λέοντα φονεύσας. καὶ πόλις νεμέα, ἔνθα καὶ ὁ νεμεαῖος λέων.

Νέμεσις, μέμψις. μομφή. οἶμαι ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεται. ἢ δυϊκή, νεμέσσει. ἐκ τοῦ νεμέσσῃ. ἀποβολῇ τοῦ ε εἰς σ. ἢ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. ἰλιάδος ζ. Οὔτι ἐγὼ τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει ἥμην ἐν θαλάμῳ.

Νεμεσητός, μεμπτός. ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ δευτέρας συζυγίας. ὅθεν καὶ τὸ, Νεμέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ἐμέμφοντο, ἰλιάδος β. ἔστι δὲ ἀόριστος παθητικός. καὶ οἱ βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν ὡς ποθηθέν. τὸ δὲ νεμεσῶ γίνεται ἐκ τοῦ νεμῶ τὸ διανέμω.

Νέος, ἀπὸ τοῦ νέεσθαι. ὅ ἐστι πορεύεσθαι καὶ ἔρχεσθαι εἰς αὔξησιν. ἢ παρὰ τὸ ἐμπᾶσθαι. ὁ ἀρμόζων ἡλικίᾳ ἀνάπλεως.

Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος· ἢ νεόγονος ὡς [illegible] καὶ κατὰ συγκοπήν.
Νεομηνία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μὴν μηνός.
Νεοσσός, ὁ νεωστὶ σευόμενος. ἢ παρὰ τὸ νεάζω.
Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὁράσει. ζήτει εἰς τὸ νεῶν.
Νεοχμοῦντες, μετακινοῦντες. καὶ νεοχμῶσιν, τὴν νεοκίνησιν. καὶ νεοχμός, ἄηθος. ἄτοπος. καινότερος. νεωστὶ εἰργασμένος.
Νεοαρδέα, νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. Ἰλιά[δος]
Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ ⟨ ὁ δὲ σοφ. ἐπιμελείας ἄξιος, καὶ τὸ νεὼς ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος.
Νεωστί, οἱ νέοι τῶν νέων. ἐπίρρημα, νέως καὶ νεωστί.
Νέωτα. Αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. καὶ ἐς νέωτα τὸν πόλεμον μεταθέσθαι. τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἢ τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἔτος, ὃ σημαίνει τὸν ἐνιαυτόν, γίνεται ἔτοστα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔτοτα. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ν, νέωτα. ἀττικοὶ δέ, παρὰ τὸ νέος νέωτα κατ' ἔκτασιν. ἢ νέος νέωτε κατ' ἔκτασιν, ὥσπερ ἄλλος ἄλλοτε. καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ε εἰς α, νέωτα.
Νεόχμωσεν. ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν. ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω, γίνεται νεοέχω. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, νεοχμῶ.
Νεωλκῶ. ἐκ τοῦ ναῦς νεὸς καὶ ῥηγικῶς νεὼς καὶ τοῦ ἕλκω, γίνεται νεωλκῶ β' τῆς συζυγίας.
Νεοῖν, τῷ ἀροτριᾶν. ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀνα-
Νεούτατος, νεότρωτος. ⟨ λαμβάνειν τὴν γῆν.
Νεοσσός, παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. τὰ γὰρ μὴ πτεροφυῆσαι σεύεσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ τούτου καὶ τὸ νοσσίον. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.
Νεώσοικοι, καταγώγιά ἐστιν ἀπὸ θαλάσσης οἰκοδομήματα πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. νεώρια δὲ ἡ τῶν ὅρων.
Νένωται. ἢ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η, ἀπὸ ⟨ περιβολῆς τοῦ νενόηνται, ὥσπερ καὶ νενοέαται ἰωνικῶς γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ νένωται κατὰ συστολήν. ἔστι δὲ νῶ ἐκ [illegible] τῆς συζυγίας ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. οἷον, Ἑλένης γάμου νένωνται. καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἡμέρᾳ χ'. Οἱ δ' ὑψηλὰ νενωμένοι. καὶ ὁ ἄθλιος, ἐν τοῖς σημαινομένοις. Ἀλλὰ λέξασθαι νένωνται. καὶ πάλιν ὡς χρυσοῦνται κεχρύσωνται, οὕτω καὶ νοοῦνται νένωνται. Δημόκριτος. Φρὴν θεμοῦνται. [illegible].
Νέποδες, οἱ ἰχθύες. παρὰ τὴν νε στέρησιν καὶ τοὺς πόδας. οἱ ποδῶν ἐστερημένοι. καὶ ὅτε ἐτίθεσαν ἄποδαν γενῶν, ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν μήπω τοῖς ποσὶ κεχρημένων. ὅρος.
Νέπως, παρὰ τὸ πῶμαι, ὃ ἐστὶ τὸ πίνω. ὁ μέλλων πώσω. ἀποβολῇ τοῦ ω μετὰ τοῦ στερητικοῦ, νέπως. ἄνυδρον γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο.
Νέστωρ, παρὰ τὸ νέα ἱστορεῖν. ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν
Νεῦρον, παρὰ τὸ νεύεσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος. ⟨ νοῶν.
Νευριάς, ἀπὸ τῆς νευρᾶς πλεονασμῷ τοῦ ι.

Νέφος, παρὰ τὸ νείφεσθαι τῷ οὐρανῷ, ὅ ἐστι βρέχεσθαι. φέρεται δὲ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. ἢ διὰ τὸ ἐν νότῳ φέρεσθαι.
Νέφος, οἷον νέφας τὸ ἐστερημένον φάους, ὅ ἐστι φωτός. ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω. τὸ δὲ νείφειν κυρίως, ἐπὶ τὰς ἐκ νέφους καταφορὰς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ. ἀπὸ τοῦ νέφος νεφῶ καὶ νείφω. σημαίνει τὸ χιονίζω. ὁ κανών. τὰ διὰ τοῦ εφος οὐδέτερα δισύλλαβα μονογενῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. χωρὶς τοῦ λαῖφος. καὶ τὰ διὰ τοῦ ελη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα. σεμέλη.
Νεφέλη, παρὰ τὸ νᾶμα ἐφέλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης.
Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεύς.
Νεῖκος, ἡ φιλονεικία. παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι. ἡ γὰρ φιλονεικία, τοῖς νεαροῖς ἁρμόζει. Σοφοκλῆς. Ὕβρις δέ τοι ὑπώποθ' ἥβησε τῶν σώφρονι ἵκετο. ἀλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ πάλιν φθίνει. ἢ παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νέεικος. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε, καὶ τῆς ει διφθόγγου εἰς τὴν ει δίφθογγον, νεῖκος. ἡ γὰρ φιλονεικία τοῦ ὑποχωρεῖν ἐστέρηται. εἰ γὰρ ὑποχωρήσουσιν, οὐκ ἔτι γίνεται φιλονεικία. καὶ παρὰ τὸ νεῖκος, γίνεται νεικῶ τὸ ὀνειδίζω, καὶ λοιδορῶ.
Νεῖλος, ὁ ποταμός. παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλύς, νείιλος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος. οἱονεί, ὁ ῥέων ἰλύν. ὁ γὰρ νεῖλος ἰλυώδης ἐστίν. ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ἄνθος γίνεται ἄνθιλος, καὶ ῥὼς ῥωίλος, καὶ ζωή, ζωίλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος νέιλος καὶ νεῖλος. καὶ γὰρ νέος κατ' ἔτος ἐστί. πλημμυρεῖ γὰρ κατ' ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει. καὶ πάλιν ἔχει νέαν ἰλύν. ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ποταμούς. οἱ μὲν λοιποί, τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι. τῷ δὲ θέρει, ἀνεκτότερον προΐασι τὸ ῥεῖν. οὗτος δὲ τοὐναντίον. τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι, ἀνεκτότερος ἐστί. τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ. καὶ ἐρχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην.
Νείλεως, ἢ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεώς, ἢ ὥσπερ ἡ αὐλῆτος καὶ ἡ ἀρδέας γενικαί, μετάγονται εἰς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ Νικλέως γενικὴ ἀπὸ τῆς Νικλῆς εὐθείας, μετάγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ προπαροξύνεται. οἷον, νείλεως κατὰ τροπὴν βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει δίφθογγον. ὡς παρ' οὐτήσω, ὠτειλή.
Νεικείησι. Ὄφρα μή αὖτε νεικείῃσι πατήρ. Ἰλιάδος α. ὅπως μὴ πάλιν κακολογοίη καὶ ὀνειδίζῃ. ἀπὸ τοῦ νεικῶ τὸ πλήσσω, γίνεται νεικείω. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν νεικείω, ἐὰν νεικείῃ. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς. ὁ παρατατικός, ἐνείκεον ἐνείκεες ἐνείκεε. καὶ συναρχομένως, νείκεε. καὶ νεικείεσκε, ῥῆμα παρατατικοῦ τρίτου προσώπου.
Νειός, ἡ ἀρόσιμος γῆ. παρὰ τὸ νεῶ, νεός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, νειός. σημαίνει δὲ τὴν ἀνανεουμένην γῆν. ἀνανεοῦται γὰρ ἡ γῆ ἀρουμένη. νεῶ γὰρ τὸ ἀνανεῶ.

Νη, στερητικόν ἐστιν ἐπίρρημα. ὁρᾶται δὲ καὶ ἐπιτατικόν, ὡς ἐν τῷ νηλής νήνεμος. νήχυτον ὕδωρ. φιλητᾶς. καὶ μα

Νηγάτεον, τὸ νεωστὶ κατε ... ῥάφου δὲ νήχυτος ὀρωπῆξ. σκευασμένον ἢ γεγενημένον. ὥσπερ παρὰ τὸ τείνω τείνομαι τετατός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ γείνω γείνομαι, γατὸς καὶ νηγάτος. τὸ οὐδέτερον τὸ ἄρσεν. ἀπὸ τοῦ νέος. καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε, γίνεται νηγάτεος. ὁ νεωστὶ γεγονώς. ἢ παρὰ τὸ θεῶ τὸ θαυμάζω καὶ νήθω τὸ κλώθω, γίνεται νηγάθεον τὸ ἄγαν θαυμαστόν. ἢ ἠγάθεον τὸ θαυμαστῶς γεγενημένον καὶ εἰργασμένον. ἰλιάδος β. ἢ τὸ ἐστερημένον τῆς βλάβης. παρ' ὁμηρικὸν τοῦτο.

Νήγρετος, ἥδιστος, καὶ ἀνέγερτος δι' ἡδονήν. βαθύς.

Νήδυμος ὕπνος, ἡδὺς καὶ γλυκύς. τινὲς ἐκ τοῦ ἡδύς. λέξεως δὲ διασωζομένης, οὐ συντίθεται ἐν τῇ κατάρχῃ. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω. ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος. καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικοῦ. ἢ ἀδύμος, ὁ ἐπουλωνάων ἀπὸ δύσεως ὁ τὰ τὸ βάθος. φασὶ δὲ τινὲς ὅτι τὸ βαθὺν σημαίνει κατὰ μεταφορὰν παρὰ τὴν νηδύν, ὅ ἐστι κοιλία. βαθύτατον γὰρ ἐν ἡμῖν τοῦτο τὸ μέρος. ἢ τὸν ἀνώδυνον σημαίνει.

Νηδύς, ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω, νηδύς. ἐν ᾗ σωρεύονται αἱ τροφαί. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ διανεμῆσθαι τὰ τῆς τροφῆς ἐν αὐτῇ. ὅ ἐστι σωρεύεσθαι τὰ βρώματα. ἢ ἀπὸ τοῦ νάω ὅ ἐστι ῥέειν. ἡ γὰρ ἐπάρδευσις τοῦ σώματος τῆς τροφῆς ἀπὸ ταύτης γίνεται. σημαίνει δὲ τὸ νηδὺς καὶ τὸ βαθὺ εἶναι.

Νήλυμος, τὸ δύ βραχύ. τὰ ἔσμος λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνονται μὴ ὄντα σύνθετα τῷ υ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό. ἔρυμος, ἔλυμος. ἔτυμος. δίδυμος. τὸ γὰρ πρόθυμος, σύνθετον.

Νηΐτης, ἀπὸ τῆς νεὼς νεΐτης καὶ νηΐτης. ἢ ἀπὸ τῆς νηός. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς θηλυκῶν μονοσυλλάβων, διὰ τοῦ ιος παράγωγα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ναῦς ναός, ναΐος. καὶ τροπῇ, νήιος. καὶ νήιον ξύλον, τὸ πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ καὶ ὄρος πλησίον τῆς ἰθάκης οὕτω καλούμενον. οἷον, Ἡμεῖς δ' ἐξ ἰθάκης ὑπὸ νηΐου, τῆς ὑπὸ τῷ νηΐῳ ὄρει κειμένης. οὕτω δὲ θέων ὑποπλακίη, ἡ ὑπὸ τῷ πλακίῳ ὄρει. γραῦς γραός γραΐος. καὶ, Γραιοπειδος

Νηλής, ἀνηλεής. σκληρός. ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω ... ἔχουσα. λῶ καὶ τοῦ νη στερητικοῦ. οἱονεὶ ὁ μὴ θέλων, ἀλλ' ἀκαμ-

Νηλεής, ἀπὸ τοῦ ἔλεος καὶ τοῦ νη στερητικοῦ γίνεται. ... πηδῶν. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλέους. γίνεται καὶ ἐπίρρημα πλεονασμῷ τοῦ ι. οἷον, Νηλειδὲς μελεϊστὶ κεδαιόμενος, θαλεῖσθαι. ἀπὸ ἀνηλεῶς. ἢ κατὰ μέλος καταποτόμενος, ἢ κατὰ τεμνόμενος.

Νήλιπος, ἀνυπόδητος καὶ μονοχίτων κατὰ στέρησιν τοῦ νη. τὸ δὲ νήλιποι ἀνυπόδητοι, συνείρηται ἀπὸ τοῦ λίπος.

Νῆμα οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω. νῆσμα γὰρ ... ὥσπερ ἀνήλιπος αὐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῶ ὅ σημαίνει τὸ νήθω. ὅθεν καὶ νήματα καὶ πόδος. καὶ ὁ παρὰ ταινιός, μάλιστα μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ νυοῦν γίνεται νῆμα. οὐκ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ. οἷον, νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον τὸ πρὸς νῆσιν ἐπιτήδειον μηρύματος. βεβυσμένον δέ, τὸ πεπληρωμένον. καὶ βυκτάων ἀνέμων, τῶν πληστιῶν ἀπέδωκαν τινές.

Νηλεῖ χαλκῷ. ἡ εὐθεῖα νηλής. γίνεται ἐκ τοῦ ἔλεος ἐλεής. καὶ συγκοπῇ, νηλὴς ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλέους. ἔστι δὲ καὶ νηλεής. διπλὸν δὲ ἔχει εὐθείας. ἐξ οὗ καὶ ἡ κλητικὴ ὦ νηλεές. καὶ νηλεέες ἀρσενικοῦ δὲ τέρως, τὸ ἀπηνὲς καὶ ἀπότομον.

Νημερτής, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτής. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ συγκοπῇ, νημερτής. οἷον

Νηλιτής, σημαίνει τοὺς ἀμαρ ... νεῖ ὁ ἐστερημένος τῶν ἁμαρτημάτων. τωλοις. ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ εὐσεβής γίνεται εὐσεβέες εὐσεβεῖς. οὕτως ἀπὸ τοῦ νηλιτής νηλιτέες, νηλιτεῖς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ νη τὸ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀλιταίνω ὅ σημαίνει τὸ ἁμαρτάνειν. καὶ ἄξιον ζητεῖν διατί τὸ νηλιτής διὰ τοῦ η γράφεται, τὸ δὲ ἀλιτεῖν διὰ τοῦ ι. ὅτι αἰολικῶς ἐγράφη διὰ τοῦ ι. οὕτω γοῦν καὶ τὸ ἀκήπιν καὶ τὸ ἡμίονον διὰ τοῦ ι προφέρουσιν αἰολεῖς. ἕτεροι δὲ τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ νη

Νηίς. ἐπώνυμον τῆς δαιμονος βα ... στερητικοῦ καὶ τοῦ ἀλιτεῖν. ρυτόνως λέγεται. νηίδες αἱ τινὲς καὶ νύμφαι ὀρεστιάδες προσαγορευόμεναι. παρὰ τὸ νάω τὸ ῥέω, αἱ ἐν νάμασιν οὖσαι ὥς φησιν ἡσίοδος. Καί τε πηγὴ κρήνην ἰθάλια πόα τὰ πολοῖσι λοῦσαι. τὸ δὲ τῆς νύμφης, ὀξυτόνως. ἰλιάδος ζ. Οὓς ποτε νύμφη νηὶς ἀβαρβαρέη. ἢ παρὰ τὸ νεάνις, κατὰ συναλοιφὴν νῆνις. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, νηίς. ὀξύνεται. ἢ παρὰ τὸ εἰδῶ τὸ γινώσκω. ὁ μὴ ὡμιληκώς. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ ε, γίνεται ῥηματικὸν ἀπὸ τοῦ ις. καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, γίνεται νηίς ἡ ἄπειρος γάμων. ἢ μὴ γινώσκουσα γάμον. ὅθεν καὶ τὸ νηίς τὸ ἀρσενικὸν καὶ βαρύτονον ἀντὶ τοῦ ἄπειρος. οἷον,

Νήπιος, ἄφρων ἀνόητος. παρὰ τὸ ἤπιος ... Νηὶς ἀέθλων. πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ πρᾶος καὶ προσηνής, καὶ νήπια ποιῶν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται νήεπιος. καὶ κατὰ συγκοπήν, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. ἢ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. καὶ νήπιον, τὸ ἐστερημένον τῶν βιωτικῶν φροντίδων. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἤπιον τὸ λίαν πρᾶον. ἢ ἤπιον τὸ πρᾶον καὶ μὴ ἔχον ὀργήν. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ. ἢ νέον

Νηπίαχος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἰάχω. ... πιον. τοῦ ῥέκτια. ἢ ἐκ πεμπομένη βοή. τοῦ παρὰ τὸ ἄδελ

Νηπιέη καλεῖται. ἰλιάδι ι. σὺ ... πᾶσαν ἀνοηταίνουσαν. τῇ χαλεπῇ παιδοβορίᾳ. ἐκ τοῦ νήπιος κτητικὸς τύπος νηπίδος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι τῆς διφθόγγου, νηπίεος νηπιέα. καὶ τροπῇ, νηπιέη. ὡς νέα νέη ἰωνικῶς. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, νηπιέας. καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς α, Νηπιάας ὀχέειν. κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ

Νηπύτιος, ἄφρων. ἀνόητος. παρὰ ... α, ἀπὸ τοῦ νηπίας. τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ πινυτή, γίνεται νηπινύτιος. καὶ συγκοπῇ, νηπύτιος.

Νηπενθές, ἄλυπον φάρμακον. μέγα. ἢ μεγαλοπενθὲς προσφάτως πενθούμενον ὡς τοῦ νη στερητικοῦ καὶ ἐπιτατικοῦ δηλοῦντος.

Νηποινί, ἀτιμωρητί. καὶ νήποινον, τὸ ἀτιμώρητον. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ποινή, ὅ σημαίνει τὴν τιμωρίαν καὶ τὸ

Νηρεύς, ὁ θαλάσσιος δαίμων ἀπὸ τῆς ... ἐκδίκησιν. νήξεως καὶ τοῦ ῥᾳδίως νεῖν. οἱονεὶ ὁ νηχόμενος θεός.

Νηρίτης, εἶδος τῶν θαλασσίων κοχλιῶν. τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ νηρέως γενόμενον. ἀλλ᾽ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει ἀπὸ τοῦ νηρεὺς. ἀλλ᾽ ὤφειλεν εἶναι νηρεΐτης. ὡς ἀπὸ τοῦ ὄρειος ὀρέος ὀρείτης καὶ ὀρείτης. ἀλλ᾽ ἔστιν νέω νῶ. τὸ ἀπεμφαῖνον, καὶ ἐκ τούτου, Πεζῇ πορεύου καὶ νηγρέτου καὶ νώσομαι. ὅμηρος, νῆσαι. ἐκ τούτου γίνεται νηρός. λέγεται δὲ οἱ χυλοὶ ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι. ἐξ οὗ νηρίτης, ὡς πολίτης.

Νηριτύλλη, ἡ ὁδὸς, μεγάλη. πρὸς ἣν οὐδεὶς φίλος.

Νηρός, λυπόφρων. ἐγχθόνιος. νησιώτης διὰ τὸ πλῆθος. νηροῖς μυχοῖς. τοῖς κοίλοις, καὶ τοῖς καθύγροις.

Νηρηΐδες, ἔχει τὸ ι. ἀπὸ γὰρ τοῦ νηρηΐδες καὶ βρισηΐδες καὶ χρυσηΐδες καὶ καδμηΐδες συνηρέθη. νηρῇδες βρισῇδες χρυσῇδες, καὶ καδμῇδες.

Νηξάμενοι. νήξαντες, σπαρεύσαντες. ἐκ τοῦ νῶ νήσω τὸ σπαρεύω, ἐξ οὗ καὶ νηδύς. καὶ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ, ἐξ οὗ καὶ νῆσος, καὶ ναῦς. ἡ τὸ μέρος ἐκ τῆς θαλάσσης ἔχουσα, ὡς παρὰ τὰ νηχόμενα σώματα. νῶ τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων, νάσω. ἐξ οὗ καὶ ναρὸν τὸ ὑγρόν. νῶ, τὸ νήθω, οὗ ὁ μέλλων, νήσω. ἐξ οὗ καὶ νῆμα.

Νησίδιον. ἀπὸ τοῦ νῆσος, γίνεται νησίδιον. ὥσπερ ὀψάριον. ὀψαρίδιον. βιβλίον βιβλίδιον. οὐ δύναται δὲ λέγειν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῆσος νήσου γίνεται, ἐπεὶ καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι. ἡνίκα γὰρ ἡ τελευταία συλλαβή.

Νῆσος ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ. νῆσος δέ ἐστιν ἡ περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης. πάντοθεν ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πόλεις πολλὰς ἢ καὶ ὀλίγας. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. ὡς παρὰ τὸ δόξω δόξα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νῶ τὸ κολυμβῶ, νῆσσα. καὶ ἐπενθέσει πλεονασμῷ τοῦ ἄλλου συμφώνου, νῆσσα.

Νῆστις, δεύτερον οὕτω λεγόμενον. οἱονεὶ νήστις. παρὰ τὸ κενὸν εἶναι σιτίων. καὶ ὁ νῆστις ἄνθρωπος. παρὰ τὸ αὐτό. καὶ τὸ νηστεύειν, παρὰ τὸ στερεῖσθαι σιτίων. ἔγκειται γὰρ τὸ νη στερητικόν. ἢ παρὰ τὸ ἔδω ἔσω, ἔστις καὶ νῆστις. κλίνεται

Νεῦσις. γίνεται παρὰ τὸ νέω τὸ νήχομαι. τὸ νησίος. ὀνόματος ἀξιευθέντος, ποικίλου. οἱ, νεῦς διὰ τοῦ ε. νηῦς διὰ τοῦ η. ναῦς διὰ τοῦ α. νᾶς παρὰ δωριεῦσι. χρῆται ὁ ποιητὴς ταύταις ταῖς φωναῖς. νηυσί. νευσί. νέεσσιν. νήεσσιν. οἱ αἰολεῖς, νάεσσι. τοῦ δὲ ὀνόματος, οὐκ οἶδεν ὅμηρος τὸ ναυσί. ναΐ. ἐν συνθέσει ναυσίβοος. ναυσίκλυτος.

Νήυτμος. ἡ ὁδὸς. κεῖται νήυτμος. ἄπνους. ἄφωνος.

Νήφω. τὸ ἐγρηγορῶ διὰ τοῦ η. ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος προσφορᾶς. οἱ γὰρ τούτῳ χρώμενοι, ἐγρήγοροί εἰσιν. ὅθεν καὶ νηφάλια λέγουσι θύειν. ὅταν ὕδωρ ἐπισπένδωσιν. ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ ἀρχιβίου, καὶ τὸ νήφω τὸ θύω. καὶ τὸ νήφω τὸ μεθύω, ἀπὸ τοῦ νείφω τὸ χιονίζω λέγεται γράφεσθαι. κατὰ ἀποβολὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς η. τινὲς γὰρ λέγουσι ψυχόντας, πολλάκις ταῖς τοῦ ὕδατος ἐκχύσεσι νήφειν ποιοῦμεν ὥσπερ ὥρας. παρὰ δὲ τὸ νήφω, ὄνομα ῥηματικὸν νήφιος. καὶ πλεονασμῷ τῆς ἀλ συλλαβῆς, νηφάλιος.

Νήχω, τὸ κολυμβῶ. νῶ καὶ νέω. καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η. νήω καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, νήχω.

Νίζε, ἀπὸ τοῦ νίπτε. οἱ αἰολεῖς τὰς εἰς πτω ῥήματα εἰς δύο σσ μεταβάλλουσι. νίπτω, νίσσω. ταράττω ταράσσω. καὶ φωνῆ. γίνεται νίζω. παρὰ τὸ νίζω γίνεται νίτρον. ὡς μάσσω μάκτρον. καὶ πλήσσω πλῆκτρον.

Νίκη, ἡ παρὰ τὸ ἐν ὁ στερητικὸν καὶ τὸ ἴκω τὸ παραγίνομαι, γίνεται ἐνίκη. καὶ κράσει τῶν β ι εἰς ει μακρὸν, νίκη. ἀποβολῇ τοῦ ε. καὶ γὰρ πολλάκις πέφυκεν ἀποβάλλειν κατὰ τὴν ἀρχὴν τὸ ε. οἷον, ἐρύω ἐρυτῆρες, ῥυτῆρες, ἔχω ἔχειρ, χείρ. ὅθεν καὶ ἡ ἀθηνᾶ, νίκη προσαγορεύεται. νομιζομένης γὰρ αὐτῆς πολεμικῆς καὶ φονητικῆς, ἀκόλουθον ἂν εἴη καὶ τὸ τὴν νίκην αὐτὴν ἐξονομάζεσθαι. τὸ γὰρ ἐμφρόνως πολεμεῖν, νικητικόν. τὸ δὲ ἀφρόνως, καὶ προπετῶς, καὶ χωρὶς νοῦ, σφαλερὸν καὶ ἐλαττωτικόν. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἐπιτατικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ γίνεται ἐνείκη. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τῶν δύο εε καὶ κράσει τῶν δύο ιι, γίνεται νίκη. οἱονεὶ ἡ ἐνὶ ὑποχωροῦσα. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. ἑτεραλκέα νίκην, τὴν ἑτεροκλινῆ. τινὲς δὲ σχηματίζουσιν οὕτω. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. οἱονεὶ ὁ μηδενὶ ὑποχωρῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν. ἀντίκειται γὰρ αὐτοῖς ἡ γραφή. ἐκ τοῦ νίκη δὲ γίνεται τὸ νικῶ. ὁ μέλλων, νικήσω. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας. οἷον, νικᾶς. νεικῶ, δὲ τὸ φιλονεικῶ, πρώτης ἐστὶ συζυγίας.

Νικῶν. παρὰ τὸ νικῶ γίνεται. ὡς παρὰ τὸ κρατῶ κράτων, καὶ μέδω μέδων. νικίας δὲ ἢ παρὰ τὸ νίκη, ἢ παρὰ τὸ νικῶ, ὡς

Νίσομαι, τὸ πορεύομαι καὶ νισσόμεθα. ἄρχω, ἀρχίας. πόλεμον, ἀπὸ τοῦ πτῆ γενήσομαι. ὤφειλε γὰρ διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἀνεφάνη γὰρ τὸ ε ἐν τῷ νέομαι. ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι θεματικόν, ὡς ἀπὸ τοῦ νίω ἐνεστῶτος. ὅμηρος, νίσσα. τὸ νι μακρόν.

Νικῶ, καὶ ἡ μετοχὴ νικῶντος. τὸ εὐκτικόν, νικῷμι. τὸ γ νικῷ. πλεονασμῷ τοῦ η ἀττικῶς νικῴη, ἐξ οὗ νικῴην.

Νίφα. νίφα λευκὸν ἀλευάμενοι. ἀπὸ τοῦ νιφάς νιφάδος. ἡ αἰτιατικὴ νιφάδα. καὶ κατὰ συγκοπήν, νίφα. ἢ παρὰ τὸ νίπος. τοῦτο παρὰ τὸ εἰς ἔμα ἥκειν.

Νόες, ὅτι κακῶς λέγεται καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸ νόας τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν. καὶ οἱ νόες καὶ τοὺς νόας. δέον γὰρ τὸ κοινὸν λέγειν καὶ οἱ νοῖ. οἱ νοῖ σεσημείωνται παρὰ φιλήμονι τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ εὔνοις γὰρ εὔνοες τὸ παρὰ φιλοσόφοις εἰρημένον. γέγονε κατὰ κρᾶσιν εὔνοις. οἱ εὖνοι δὲ δεῖ λέγεσθαι. Πόθεν νόος, παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι. οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νόος. ὅμηρος. ὡς δ᾽ ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος.

Νόθος, παρὰ τὸ ὄνω τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γίνεται ὄνοτος. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται νόθος. εἰς τὸ γνήσιος.

Νοουνεχόντως. ὑφ᾽ ἓν ἀναγνωστέον. πολλάκις γὰρ ἀπὸ δύο διεστώτων μερῶν τοῦ λόγου, γίνεται ἑνότης. οἷον ἄρδω ὕδωρ φος πάρος, ἀρχιπαῖτης. νέα πόλις, νεαπολίτης. τὸ αὐτό, ταυτότης. οὕτω νοῦν ἔχων, σύνθετον νουνεχόντως.

Νέμω. νέμω σημαίνει τέσσαρα. τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ νόμος καὶ ὄνομα ἐκ τοῦ νέμομαι μέσου παρακειμένου. τὸ βόσκω, ἐξ οὗ καὶ νομεὺς ὁ βοσκός. καὶ νομὴ ἡ βοσκή. τὸ πορεύομαι. τὸ φθονῶ ἢ μέμφομαι, ἐξ οὗ καὶ νέμεσις, ἡ μέμψις. νέμω ἢ ὁ μέλλων, νεμῶ. ὁ παρακείμενος ὤφειλεν εἶναι νένεμκα. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μ πρὸ τοῦ κ οὔτε κατὰ σύλληψιν ἐστὶν, οὔτε κατὰ διάστασιν, ἐξέλιπε καὶ ἐγένετο ὡς ἀπὸ περισπωμένου. νενέμηκα. ὁμοίως ἐστὶ καὶ τὸ μεμέμηκα ἐξ ἧς εἰσὶ τὰ ἡμαρτημένα. νέμω νεμῶ, νενέμηκα. δέμω δεμῶ δεδέμηκα. βρέμω βρεμῶ, βεβρέμηκα, τρέμω τρεμῶ, τετρέμηκα. τέμω τεμῶ, τετέμηκα.

Νόμος. νόμος, σημαίνει πέντε. νόμος ὁ γραπτὸς ὃν ἔχομεν καὶ ὃν ἔθηκεν ὁ θεὸς τῷ μωυσῇ. νόμος ἢ τὸ νόμισμα. νόμος καὶ ὅτε τὴν μερίζων παρ' αἰγυπτίοις. νόμος ἢ ἡ χώρα. νόμος καὶ ἡ συνήθεια. σημαίνει καὶ μέρος τινὸς καὶ τὸ εὐαγγέλιον. νομὸς δὲ πρὸς διάφορον σημαινόμενον ἡ νομὴ τῆς βοσκῆς. νόμος δὲ

Νόμοι κιθαρῳδικοί. τὸ ἀπόλ- ⟨ὁ νέμων παντὶ τὸ δέον.⟩ λων μετὰ τῆς λύρας καταδεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις νόμους φασὶ καθ' οὓς ζήσονται πραΰνοντα τῷ μέλει, τὸ κατάρχας θηριῶδες ἦθος. ὅθεν τὰ κιθαρῳδούμενα, καλοῦσι νόμους.

Νόμισμα, παρὰ τὸ νομίζω. τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι.

Νόστος, παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμὸς λέγεται. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. νόστος λέγεται καὶ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀνακομιδὴ καὶ ἀναστροφή. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. καὶ ὅμηρος Οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος. παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι. ὁ μέλλων, νέσω. νεστός. καὶ νόστος. ἢ νοστῶ νοστήσω. καὶ ἀπὸ νοστήσειν, τὸ ἐπανελθεῖν. ὑποστρέψαι.

Νόσφι, σημαίνει χωρίς. πόῤῥω. παρὰ τὸ νο στερητικόν, καὶ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται νόεπι, ἐπίῤῥημα. συγκοπῇ καὶ τροπῇ ἢ πλεονασμῷ τοῦ σ, γίνεται νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, ἀλλὰ πόῤῥω ὂν καὶ χωρὶς ὑπάρχον. ἢ ἀπὸ νόστος ἡ ἐπάνοδος νόστου. κατὰ ἐπέκτασιν γίνεται νόστοφι. ἢ συγκοπῇ, νόσφι. ὅθεν καὶ νοσφίζω τὸ χωρίζω. βαρύνεται. τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιῤῥήματα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ι, βαρύνεται. νόσφι. ἶφι. ἦχι. ναίχι. ὅθεν καὶ τὸ πρωῒ ἀναλογώτερόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ βαρυνόμενον. πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι. τὸ δὲ χωρίς, ἀποβαλλεῖ τὸ σ, καὶ διὰ τὴν κλίσιν βαρύνεται. χωρὶ. πρόσκειται ἔχοντα τὸ ι συνεσταλμένον, διὰ τὸ νευρί. ναί. καὶ νοί. ἔστι δὲ μίμημα φωνῆς χοίρων. ἐχρήσατο ἀριστοφάνης τῇ λέξει. τὸ ἄρτι, ἐπιτακτικὸν ἐπίῤῥημα συνεσταλμένον ἔχει τὸ ι, καὶ οὐ βαρύνεται. ἢ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν. οὐδέποτε γὰρ εὑρίσκεται αὐτὸ καθ' αὑτό, εἰ μὴ ἐν συνθέσει. τὸ δὲ οὐχί, ὤφειλε βαρύνεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονε κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ χι, παραλόγως ὀξύνεται καὶ κατὰ τὴν ἐπέκτασιν.

Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ σάου κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς ο. τὸ γὰρ νο, στερητικόν ἐστι κατὰ μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ νω στερητικοῦ. ἢ πλεονασμῷ τοῦ υ ἰωνικῶς, νοῦσος. ὡς νόρος, νοῦρος. μόνος, μοῦνος. ἢ παρὰ τὸ νο στερητικὸν καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. ἡ μὴ ἐῶσα ἡμᾶς κινεῖσθαι καὶ σεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ νο στερητικόν, καὶ τὸ διὰ τοῦ ο γραφόμενον σόος ὁ

Νότος, ὁ ἄνεμος. παρὰ τὸ νοῶ τὸ βλάπτω. ⟨ἀκέραιος.⟩ ὁ μέλλων νόσω, νότος, ἢ νότος ἀφαιρέσει τοῦ ο. οἱονεὶ ὁ βλαπτικὸς τῶν καρπῶν καὶ τῶν σωμάτων. ἢ ἀπὸ τοῦ νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος. αὕτη δὲ ἡ νοτὶς ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι, ὅ ἐστι διέρχεσθαι καὶ πορεύεσθαι. σημαίνει δὲ τὴν ὑγρασίαν.

Νοτάριος, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. νόται γὰρ τὰ γράμματα ῥωμαϊστί. νῶτα οὐδετέρως σημαίνει ἐνθάδε αἱ τῶν πληθυντικῶν. τὰ ἀρσενικόν, ὁ νῶτος. τὸ νῶ, μέγα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀνέμου. καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ οὐδετέρου, οὐκ ἔχει. ὥσπερ καὶ ἡ κέλευθος, τὸ οὐδέτερον οὐκ ἔχει. μόνον ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ κέλευθα. οὕτω καὶ τοῦ νῶτος. ἢ νώτοισι, τοῖς νωτιαίοις μέρεσι. τὸ δὲ νῶτος, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον, καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ ἱδρὼς καταῤῥεῖ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς. ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου ἐφέρετο ὁ ἱδρώς, ὡς γεροντικὴν εἶναι τοῦ θεοῦ. ἢ παρὰ τὸ ω τοῦ παρέχω, ὥστε καὶ νῶτος. νότιος δέ, ὁ ὑγρός, ἢ πολύς. ἐκ τοῦ νοτεῖν τὸ σῶμα γινόμενος. νότος δὲ τὴν ψιάδα σημαίνει. καὶ γίνεται παρὰ τὸ νοτίς, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ω εἰς ο.

Νῶε, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

Νωθής, ὁ βραδὺς ἢ ἐκλελυμένος. παρὰ τὸ νω τὸ στερητικὸν ἢ τὸ θέω τὸ τρέχω. γίνεται νωθής. ὡς ἀηδής, νοσαρδής, ὁ ἐστερημένος τοῦ θεῖν. καὶ νωθρός, παρὰ τὸ νω, ἢ τὸ θορῶ τὸ πηδῶ, νωθηρός. καὶ κατὰ συγκοπὴν, νωθρός. οἱονεὶ τοῦ θορεῖν καὶ ὀξέως κινεῖσθαι ἐστερημένος.

Νώκαρ, τὸ διηνεκὲς καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐῤῥωμένον. ἀπὸ τοῦ νω στερητικοῦ καὶ τοῦ σκαίρω. τὸ σκιρτῶ, ἢ καίρω τὸ τρέχω, γίνεται νωκαίρα καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, νώκαρ.

Νωλεμέως, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως. παρὰ τὸ νω στερητικὸν μόριον καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως. καὶ τροπῇ, νωλεμέως. οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὂν ἢ μὴ παυόμενον.

Νωνύμους. ἰλιάδος μ. ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὕμνων καὶ εὐφημίας τῆς διὰ τῶν θρήνων γινομένης, ἢ ἀνωνύμους.

Νώσατο δ' ὀρφεύς, ἀντὶ τοῦ ἐπέγνω. ἀπὸ τοῦ νοήσατο κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο ἢ ε εἰς ω. ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα.

Νωμῆσαι βῶν, ἰλιάδος η. διενεγκεῖν. βαστάξαι, ἢ κινῆσαι. ἀπὸ τοῦ ὦμος ἡ μεταφορά. ὡς οἶμαι ὠμῶ ἢ νωμῶ. αὐτοῦ δὲ τοῦ διεμέρησαν, καὶ διέδωκαν, ὡς τὸ, Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐκ τοῦ νέμω γίνεσθαι νωμῶ, νωμήσω, ἐνώμησα.

Νώροπα χαλκόν. σημαίνει τὸν λαμπρόν. παρὰ τὸ νω τὸ στερητικόν, καὶ τὸ ὤψ. πλεονασμῷ τοῦ ρ γίνεται νῶροψ. ὁ μὴ ἐῶν τοὺς αὐτὸν ἀφορῶντας ὁρᾶν διὰ τὸ ἄγαν λαμπρόν. ἀμαυροῦται γὰρ ἡ ὄψις τὰ πάνυ λαμπρά, ἢ διαχεῖ.

Νωχελής, ὁ νωθρὸς ἢ ἀσθενὴς καὶ δυσκίνητος κατὰ τροπὴν τῆς εἰς χ. νωχελὴς ἰσῶν. ὁ ἐστερημένος τοῦ κέλλειν. κέλ-

λδυ λέγουσι, τὸ ταχέως τρέχειν. ὅθεν καὶ κέλλης ὁ μονώ-

Νύμφη. ὥσπερ παρὰ τὸ ζυξ ἵππος, ζ δρομικός. νέος γίνεται νυός. καὶ κατὰ τροπὴν αἰολικὴν νηός. ὡς τὸ, Νυὸν ἀνδρῶν αἰχμαλώτων, ἀντὶ νύμφην, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται νεόμφη καὶ νύμφη. καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, νύμφη, ἡ νέον φαινομένη.

Νυμφίος, ὁ γαμέτης ζυγείς. παρὰ τὸ νῦν ἠμφιάσθαι καλῶς. ἢ νυμφίος, ὁ νῦν φιλῶν τὴν νύμφην. νύμφιος δὲ, ὁ νυμφικὸς οἶκος.

Νῦν. τὸ νῦν κατ' ἔκτασιν τοῦ ι, γίνεται νυνί. καὶ διαφέρει. τὸ νῦν τὸ μετὰ τοῦ νῦν καθόλου ἐπιρρηματικῶς τάσσεται ἀντὶ τῶν ἰδίων χρόνων. τὸ δὲ νυνὶ, ἀντὶ μόνου τοῦ ἐνεστῶτος.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι, ὅ ἐστι πλανᾶσθαι.

Νῦν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ τρία. ...ρᾶσθαι. ἐνεστῶτα. ὡς τὸ, Νῦν μὲν παραὶ ταχέεσσι ἴφθιμοι λαῶν ἀχαιῶν. καὶ, Νῦν τὸ δὴ, γένος ἐστὶ σιδήρειον. παρεληλυθότα. ὡς τὸ, Νῦν μὲν μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀθηνᾷ. καὶ, Νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης. καὶ μέλλοντα. ὡς τὸ, Νῦν μὲν σὺν τεύχεσι πειρήσομαι. καὶ, Νῦν δὴ ἀμεινόβιν ῥόες-

Νύξ, παρὰ τὸ νύσσω νύξω. νύξ, δι' ἧς κα-στην ἀνάξεσθαι πόμεθα. ἢ νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον. ὁ δὲ ἐκσαυτίνος ἐν τῷ περὶ χρηστομαθίας, παρὰ τὸ νύξω μέλλοντα, δηλοῖ τὸ πλῆξαι. διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπαίειν τοῖς ἐνεργοῦσί τι ἐν σκότει. ἢ παρὰ τὸ προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. γίνεται νυκτός. ὁ κανὼν, πᾶν ὄνομα ἔχον ἀντὶ τῆς εὐθείας τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, θέλει ἔχειν καὶ ἀντὶ τῆς γενικῆς, ποτὲ μὲν τὸ σύμφωνον τοῦ παρακειμένου, ποτὲ δὲ τοῦ μέλλοντος. καὶ ποιεῖ ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, τὸ χ. καὶ γίνεται νυχός. πλεονάζει γὰρ τὸ τ ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὡς τὸ ἄναξ ἄνακος, καὶ ἄνακτος. καὶ ἐπεὶ ψιλὸν ψιλοῦ, καὶ δασὺ δασέος προηγεῖται, ἐτράπη τὸ χ εἰς κ. καὶ γέγονε νυκτός. σημαίνει τέσσαρα. τὴν σημαινομένην θεόν. ὡς τὸ, Εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν. καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς νοουμένην ἀντὶ τῆς συνηθείας. ὡς τὸ, Νὺξ ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει. καὶ τὸν σκοτισμὸν καὶ γνοφώδη κατάστασιν. ὡς τὸ, Ἀλλ' ἐπεὶ νὺξ ὀλοὴ τέτακται δειλοῖσι βροτοῖσι. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον καὶ σκοτασμὸν τῶν ὀφθαλμῶν. ὡς τὸ, Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.

Νυκτέλιος, ὁ διόνυσος. ὡς νύκτωρ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖται. καλεῖται καὶ νυσήϊος, ἀπὸ νύσης ὄρους θρᾴκης. ὡς, Ἤλυθον ... ἐνέπουσι διὸς νυσήϊον ... ἔστι δὲ καὶ νυσήϊον ὄνομα πεδίου. ἢ τὸ λεγόμενον νύσαν ὄρος θρᾴκης.

ἰλιάδος ζ. ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ νύσσω ὅθεν πλεονάζει. εἰ δὲ παρὰ τὸ νύσα, ὀφείλει εἶναι νυσεῖον. καὶ διαιρέσει καὶ ἐκτάσει

Νύσσα, ὁ καμπτός. παρὰ νυσήϊον. ὡς ἀρχεῖον ἀρχήϊον. τὸ νύσσω τὸ κάμπτω, ἢ τὸ πλήσσω. ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι. ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσω, νεῦσα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, νύσσα.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ τὴν νύκτα ἀλᾶσθαι. πλανᾶσθαι.

Νυστάζω, ἀπὸ τοῦ νευστάζειν. παρὰ τὸ ἐπινεύειν κάτω. διὰ τὴν ἐπιγινομένην ἐκ τοῦ ὕπνου καταφοράν. ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι τῇ κάρᾳ. παρὰ τὸ νεύω οὖν νευστάζω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε. καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ὀνόματος νυστα-

Νῶ, ἅπαξ ἐχρήσατο ταύτῃ τῇ λέξει λογερὸν ποιη. ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, καὶ ἐν ἰλιάδος ε. Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρί. ἀντὶ τοῦ πρὶν ἡμᾶς. ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἀνδρῶν. ἢ κατὰ τὸ τοῦ ἀνδρός. ὅτι τὸ νῶ τὸ σφῶ, σὺν τῷ ι τινὲς γράφουσι λέγοντες ἀπὸ τοῦ νῶϊ, καὶ σφῶϊ γίνεσθαι κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὸν ω δίφθογγον. ἀλλ' ἡ παράδοσις οὐ ποιεῖ τὸ ι ἐγκείμενον. ἔστι γὰρ κατὰ συγκοπὴν λέγουσι χωρὶς τοῦ ι. ἀλλὰ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ συνεκόπη, ὤφειλε περισπᾶσθαι. ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ νῶ καὶ σφῶ, οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἑτέρων θεμάτων εἰσί. καὶ ἐκείνων ἕτερα θέματα. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῶϊ καὶ σφῶϊ γέγονε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. καὶ ὀξύνεται ἀναλόγως. καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ω, ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν. διὰ τοῦτο δὲ ἡ νῶϊ καὶ σφῶϊ δυϊκαὶ ἀντωνυμίαι ἀποκόπτονται καὶ γίνονται νὼ καὶ σφώ. ὅτι οὐδέποτε ἐν τοῖς πτωτικοῖς τὸ ω εὑρίσκεται πρὸ τοῦ ι περισπώμενον, ἀλλ' ἢ προπαροξυνόμενον ὡς ἀντὶ τοῦ ἥρωϊ, ἢ ὀξυνόμενον, ὡς ἀντὶ τοῦ τρωΐ. ἐπεὶ οὖν αὗται προπερισπῶνται, διὰ τοῦτο ἀποκόπτουσιν ἵνα διὰ τῆς ἀποκοπῆς ἐξαμαυρωθῇ ἡ παράλογος τάσις. τοῦτο γὰρ ἔπαθον καὶ ἡ νῶϊν καὶ ἡ σφῶϊν κατὰ συναίρεσιν γενόμεναι νῷν καὶ σφῷν, ἵνα διὰ τῆς συναιρέσεως ἐξαμαυρωθῇ ἡ παράλογος τάσις. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἀρίσταρχος τὸ Οὐ γὰρ σφῶν ἀπόλωλε τοκήων, ἔστι δὲ ὁμήρου, χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι. λέγων ὅτι β' τοῦ προσώπου ἀντὶ τῶν πληθυντικῶν. ἡμῶν. ὑμῶν. σφῶν, ἀντὶ δὲ ὑστέρου δυϊκοῦ. αὐτὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι χωρὶς τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητής, εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν. τοῖν, τοῖιν. ὤμοιν, ὤμοιιν. εἰ οὖν ἐν τούτῳ τὸ ι εἶχεν, ὤφειλε κατὰ διάλυσιν εἶναι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΥ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ξ

Ξ

Ξῦ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον. καὶ ἄλλως ὅτι ὥσπερ εἰ ξύσμα τὰ ἐστιν ἀπὸ ξύλου ὁ τούτου ἦχος.

Ξάνθος, κυρίως ὁ ποταμός, παρὰ τὸ ξανθὰς τρίχας ποιεῖν τοῖς λουομένοις ἐκεῖσε. ξανθὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. ἐκ τοῦ ξαίνω ξαντὸς, καὶ ξανθός. διὰ τοῦτο γαρ φησιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἔρωτος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι. ἢ παρὰ τὸ ἄνθος πλεονασμῷ τοῦ ξ, καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου, ξανθός. εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἐπιθετικοῦ. τὸ γενικὸν πάθος ἐστὶ, χολῆ. διαιρεῖται εἰς δύο. εἰς ἀτμώδες, καὶ ὠχρόν.

Ξ Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω. ὁ ἐν τοῖς ξένοις τόποις φαινόμενος. καὶ δημοφῶν, ὁ ἐν τῷ δήμῳ φαινόμενος. καὶ τὰ ὅμοια ὁμοίως.

Ξένος, διχῶς. καὶ ὁ ὑποδεχόμενος τὸν ξένον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀποδημίας ἥκων. καὶ πεποίηται τοὔνομα παρὰ τὴν σκηνὴν, τὴν παρέχουσαν σκίασιν, ἵν᾽ ᾖ σκένος καὶ ξένος. ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἄξω ἄξενος. καὶ ξένος, ὃν ἄγει τις εἰς ἑαυτὸν καὶ ὑποδέχεται. ἢ παρὰ τὸ ἵκω ἵξενος καὶ ξένος. ὅρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται ξεῖνος. σημαίνει δὲ τρία. τὸν φίλον, Ηξεῖνοι μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσι παλαιός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον. Ξεῖνε τίς εἰ πόθεν εἰς δ᾽ ἀλήλουθας. σημαίνει καὶ θαυμαστικὸν, ὥς τὸ, Ξένον καὶ παράδοξον. ἐκ δὲ τοῦ ξένος καὶ τοῦ δέχομαι, γίνεται ξενοδόκος, ὁ τοὺς ξένους φιλοφρονῶν. οὕτως ὁ μὲν χαρακτὴρ παθητικὸς, τὸ δὲ σημαινόμενον ἐνεργητικόν.

Ξενοδόκον, ὁ μὲν ὅμηρος τὸν ξένους δεχόμενον συνήθως ἡμῖν ὑποτίθησι. σιμωνίδης δὲ καὶ πίνδαρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. σιμωνίδης. Ξεινοδόκησε τελαμὼν, ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ πίνδαρος. Ξεινοδόκων δ᾽ ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων. ἀντὶ τοῦ μαρτύρων.

Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς ἑνότητος εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἔξω. ὁ ἐξεσμένος καὶ ἀποκεχωρισμένος. τὸ ξενίζω, σημαίνει δύο. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ἐστὶ τὸ ἐξενοδόκησα. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι τὸ θαυμάζω. ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος.

Ξέστης, ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα. τὴν γὰρ παρ᾽ ἡμῖν ἑξάριθμον, αὐτοὶ λέγουσι σέξ. καὶ μέτρου τινὸς παρ᾽ αὐτοῖς τὸ ἕκτον λέγεται σέξτον. διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ σέξτης λέγεται ξέστης κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ περὶ ῥωμαίων διαλέκτου. ὅρος.

Ξηρὸν καὶ ξερόν. παρὰ τὸ ξέω ῥῆμα ἢ ξέω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων. ἐπεὶ γὰρ ἔξυσαι, ξηρόν. γίνεται δὲ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε ξερόν. ἢ παρὰ τὸ σκληρὸν, ἐκβολῇ τοῦ λ καὶ κράσει.

Ξίφος, παρὰ τὸ ξαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὀξύνεσθαι πρὸς φόνον. ἀπὸ τοῦ ξύω, ξύσω, ξύφος. καὶ ξίφος. ἢ παρὰ τὸ σκηρίπτω, σκίπος σκίφος, καὶ ξίφος.

Ξιφίσματα, σημαίνει ὀρχήσεις τινὰς ποιάς. ὡς τῶν ὀρχουμένων ξιφηρεωνόντων.

Ξόανον, παρὰ τὸ ξέω ξέανον. καὶ ἀπὸ τοῦ ξόανον. διαφέρει δὲ ξόανον, καὶ βρέτας, καὶ εἴδωλον. ξόανον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξυσμένον εἴδωλον. λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον. βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ὅμοιον. ἢ τρίχας λινοῦν, ἢ διὰ ἐμφερούς ὕλης πεποικιλμένον. ἄγαλμα δὲ, τὸ παράμηρον, ἢ ἔκτυπος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξύλον, παρὰ τὸ ξύω. τὸ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ ξύεσθαι. οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειοτέρα ξύλου.

Ξύλοχος, ὑλώδης καὶ συνδενδρος τόπος.

Ξυλήφιον, ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήφιον καὶ ξυλάριον.

Ξυρὸς, παρὰ τὸ ξύειν ἔραον.

Ξυστὸς, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου. ὁ ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. σημαίνει δὲ καὶ δόρυ. οἷον, Νύσσοντες ξυστοῖσι.

Ξυνὸς, ὁ κοινός. οἶμαι ὅτι συνὸς, ὁ συνών τινι. ἢ ξύνος, παρὰ τὸ συνεῖναι τινί. ἢ παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν πεποίηται. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ σ ποτὲ μὲν εἰς τ τρέπουσι. ποτὲ δὲ εἰς ξ. τὸ γὰρ σὺν, ξὺν φασί. καὶ τὸ σοὶ, τοί.

Ξυνωρὶς, σημαίνει τὴν δυάδα. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ξυνάορός τις ὢν, ὁ μετά τινος συναρμοζόμενος.

καὶ τὸ θηλυκὸν ξυνωορίς. καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω μέγα, ξυνωρίς.

Ξυνάρασθαι, συναρμόσασθαι. συγκαταθέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἠράμην. τὸ ἀπαρέμφατον ἄρασθαι.

Ξυναλιζόμενοι, συναθροιζόμενοι, καὶ συνεσθίοντες. παρὰ τὰς ἅλας. ἐκ τοῦ ἅλς ἁλός, ἁλίζω. ἢ ἐκ τοῦ αὐλίζω.

Ξυνερρώγει. συνερράγει. διελύθη. ἀπὸ τοῦ ῥήσσω. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρωγα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐρρώγειν. καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ι ἐρρώγει.

Ξυνδεδίατο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω. ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἐδεδέμην, ἐδέδεντο, καὶ ἐδεδέατο. καὶ μετὰ τῆς ξὺν προθέσεως, ξυνεδεδέατο. οὐχ ὥς τινες δὲ ἀπὸ τοῦ δῶ, δήσω, ἐδέδηντο, καὶ ἰωνικῶς ἐδεδέατο, ὡς ἐπεποίηντο, ἐπεποιέατο, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἐδέδεντο. καὶ αἰολικῶς τροπῇ τοῦ ν εἰς α.

Ξυνές, συνές. ἄκουσον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν συμφορὰν, ξυμφορὰν φασί. καὶ τὸ σύμπαν. καὶ τὸ συνίεσαν, ξυνίεσαν. ἀπὸ τοῦ ξυνίημι, ὁ παρατατικὸς ξυνίην. ξυνίεμεν τὸ πληθυντικόν. τὸ δεύτερον ξυνίετε. τὸ τρίτον ξυνίεσαν.

Ξυνήλυδες, σύμμαχοι. ἐπείσακτοι.

Ξυνίστωρ, συμπράκτωρ. σύμβουλος. συνειδώς. παρὰ τὸ εἴδω ῥῆμα, τὸ σημαῖνον τὸ γινώσκω. ὁ μέλλων, εἴσω. ἐκ τούτου ἴστωρ, καὶ ξυνίστωρ.

Ξύνιον, καὶ μὴν μὲν εὐβουλέων. ξύνιον ἀντὶ τοῦ ἐπαΐοντα. ἐπήκοον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν εἰς σκοπὸν βαλλόντων. συνιέναι γὰρ τὸ ἐπὶ ταὐτὸ τῇ τοῦ συμβουλεύοντος γνώμῃ συμφέρεσθαι. συνιῶ οὖν. καὶ ὁ παρατατικὸς συνίουν. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος σύνιον καὶ ξύνιον.

Ξυνήια, κοινὰ χρήματα. ἀπὸ τοῦ ξυνὸς ξύνεος. ξυνεὸν ξύνεον. κτητικὸς τύπος. ὡς παρὰ κοινὸν κοίνεον. καὶ διαιρέσει ἰωνικῇ, ξυνεῖον. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ξυνήιον.

Ξενίζειν, τὸ ξενικῇ χρῆσθαι φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ. ἢ τὸ ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι, καὶ ἐκδεδιῃτῆσθαι τῶν πατρίων ἐθῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλης ξένης εἶναι. καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξένον.

Ξηραλοιφεῖν, τὸ ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζόμενον

Ξυστίδες, οἱ μὲν εἶδος ὑποδημάτων. οἷς ἐνόμει χρῆσθαι. οἱ δὲ, κόσμου γυναικείου. οἱ δὲ, σκεύους, ἢ ἱματίου.

Ξάνιον, κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες. ἢ ἐμφυλακτη-

Ξυστὸς, ἀνδρῶν τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς ... ρίοις ἔχουσι. γυμνάσιον. καὶ ξυστὸν δόρυ, ἀκόντιον. ἔστι καὶ τὸ ξύλον. ἔστι δὲ χιτὼν γυναικεῖος. οἱ δὲ, βακχικὸν ἔνδυμα.

Ξουθὸν, λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. χλωρόν. ὑγρόν.

Ξηρὸς ἱδρὼς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ᾽ ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γενόμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΞΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ — ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ο στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι τῷ χαρακτῆρι τῆς ἐκφωνήσεως. κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς ἐκφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου.

Οα, τὰ ἐς α λήγοντα καθαρὸν τῷ ο παραληγόμενα, σπάνια. καὶ σχεδὸν ἀπὸ πάθους γεγόνασιν. ἔστι γὰρ τὸ ὄα, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἶα γέγονεν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ διὰ τῆς ω διφθόγγου ὦα. δηλοῖ δὲ δήμου ἀττικοῦ. καὶ τοῦ χιτῶνος τὸ ἄκρον. καὶ τὸ χόα, ἀπὸ τοῦ χοιά. καὶ τὸ σόα, ἀπὸ τοῦ σοιά. ἴσως δὲ καὶ τὸ πόα ἡ βοτάνη, ἀπὸ τοῦ ποιά γέγονε. θεόγνωστος.

Οαροι, αἱ γυναῖκες. αἱ γαμεταί. οἱονεὶ ὁμόαροί τινες οὖσαι. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ καὶ συνηρμόσθαι. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὀαρίζειν λέγεται, τὸ τοὺς ἄνδρας γυναιξὶν ὁμιλεῖν. ἰλιάδος ζ. Οἷα ἀνὴρ ὀαρίζει γυναικί. καὶ ὀαριζέμεναι, τὸ γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ἰλιάδος χ. ἔνθεν ὀαριστύς, Οαριστὺς πάρφασις, ἡ ἐν ὁμιλίᾳ παρασκευαστική. ἰλιάδος ξ. καὶ Μετὰ προμάχων ὀαριστύν. ἡ ἐν τῇ τῶν προαγωνιστῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ. ἰλιάδος ν. ὀαριστὺν ὄντων, σύνομιλον. συναναστρεφόμενον. ἀπὸ τοῦ ὀαρίζειν.

Οβδην, ἐπίρρημά ἐστι μεσότητος. ἀπὸ τοῦ ὦμμαι, ὄβδην. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔστηκα στάδην. συνεστάλη τὸ ω εἰς ο. Μοῦσαι

Οβελίσκος, οἱονεὶ ὀφελίσκος τις ‹ › τὸ ἦλθεν ὁ ὄβδην. ὧν ὁ τῆς μάγειρος ὀφελλόμενος. ὀφέλλειν τὸ αὔξειν. καὶ ὀβελός. εἰσὶ δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. παρὰ τὸ βάλλω, ὁ βέλλω γίνεται. τὸ μὲν οὐδέτερον βέλος. τὸ δὲ ἀρσενικόν, βελός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός. ὁ εἰκὼς βέλει. φώτιος δὲ ὅπερ ἀρχαῖος ὀβολὸν κληθῆναί φησιν, ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον χαλκοῦν νόμισμα τῶν ἀθηναίων, ὀβελίσκον εἶχεν. ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις. Ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. φεῦ ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. τὸ ον δὲ γίνεται τὸ ε εἰς ο. πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις ταχέσιν ἐνομίζετο. οἱ μὲν ἴωνες ὀβελός. ἡμεῖς δὲ ὀβολός. Πάντων δὲ πρῶτος φείδων ἀργεῖος νόμισμα ἔκοψεν ἐν αἰγίνῃ. καὶ διὰ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τοὺς ὀβελίσκους, ἀνέθηκε τῇ ἐν ἄργει ἥρᾳ. ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τὴν χεῖρα ἐπλήρουν τουτέστι τὴν δράκα, ἡμεῖς καίπερ μὴ πληροῦντες τὴν δράκα τοῖς ἓξ ὀβολοῖς δραχμὴν αὐτὴν λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. ὅθεν καὶ νῦν λέγομεν ὀβολοστάτην τὴν τοκιστήν, ἐπειδὴ σταθμοῖς παρεδίδουν οἱ ἀρχαῖοι. ὁ δὲ ὧρος λέγει, ὅτι τὸ στῆσαι δανείσασθαι δηλοῖ. ὀβολοστάτης οὖν, ὁ τὰ μικρὰ δανείζων φίλοις. ἢ ὁ τοκογλύφος λεγόμενος. καὶ ὀβολοστατῆσαι, τόκους λαβεῖν.

Οβριμος, ἰσχυρός. γενναῖος. ἀπειλητικός. δύναται, παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον, δηλοῦν τὸ ἄγαν, καὶ τὸ μεγάλως καὶ ἰσχυρῶς, γίνεται βριμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄβριμος. καὶ ὀβριμοεργός, ὁ μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθέμενος, καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος.

Οβυζος, παρὰ τὸ ἄβρον, ὅ ἐστι τὸ τρυφερόν.

Ογδοος, παρὰ τὸ ὀκτώ, ὄκτοος καὶ ὄγδοος. τὰ διὰ τοῦ οος ὀνόματα προπαροξύνεται. οἷον, ὄγδοος. πεῖροος. ψιλοῦται. πάντα φωνήεντα τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐ-

Ογμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω. ‹ἐ›ννοσι.

Ογμος, ἡ ἐπὶ στίχος φυτεία τῶν δένδρων, καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ δαΐζω γίνεται δαϊγμός, καὶ παρὰ τὸ φάζω φαγμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω ἀγμός καὶ ὄγμος κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο αἰολικῶς, καὶ παροξύνεται. ἢ παρὰ τὸ ἔχω ἐχμός, καὶ ὄγμος. παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. δηλοῖ δὲ ὄγμος τὴν τομὴν τοῦ ἀρότρου. παρὰ τὸ οἴγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τῶν ἀρούντων.

Ογκαι, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. ἀπὸ ὄγκου τινὸς ὠνομάσθη.

Ογκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἀποτίθενται τινά. παρὰ τὸ ‹ὀγκοῦ›σθαι. ὀγκοῦσθαι πληρούμενον. ἢ ὅπου ἀποτίθενται τὰ σιδήρα τῶν βελῶν. ὄγκους γὰρ τὰς ἀκίδας λέγουσι, καὶ τὰς ὀχὰς τῶν βελῶν. ἀπὸ τοῦ δέχειν. ἰλιάδος δ. Ὡς δὲ ἴδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους. νεῦρον δὲ ἐν ᾧ δέδεται τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον.

Ογε, δύο μέρη λόγου ἐστίν, κἂν ἓν δοκῇ. ὁ, ἄρθρον. γε, σύνδεσμος. ἐν συνθέσει ἐστίν, ἢ ἐν παραθέσει, ἢ παράλληλος σύνταξις δύο λέξεων. ἑκάστης τὸν ἴδιον τόνον φυλαττούσης. τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ δε, διὰ τοῦ γε οὐκ ἐπεκτείνονται. οἷον, τοῖος, τοιόσδε. τοιόσγε, οὐ λέγεται. τόσος, τόσοσδε. καὶ τὰ ἐπεκτεινόμενα διὰ τοῦ γε. διὰ τοῦ

διὸ οὐκ ἐπεκτείνονται. οἷον, ἐγώ, ἔγωγε. ἐμοί, ἔμοιγε.

Ὅ, ἄρθρον ὑποτακτικόν, μετὰ χρείας τῆς ἀντωνυμίας ἀναφορικόν. ἔθος γὰρ τῷ ποιητῇ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων εἰς ἀντωνυμίαν μετάγειν, ὅτε οὐκ ἔχει ὁ νοῦς προϋποκείμενον εἰς ὃ συντάσσεται. σημαίνει δὲ τὸ ὅ, ἕξ. ἄρθρον προτακτικόν, ὡς τό, Τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο. καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τό, Ὅ σφιν ἐϋφρονέων. καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ οὗτος. ὡς τό, Ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας. καὶ ἀντὶ τοῦ τούτου, ὡς τό, Ὃ μέν, οὔ τι τόσον γε λελ[illegible]κακόν. ἀντὶ τοῦ διθέματον. καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τό, Λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. καὶ ἀντὶ τοῦ διότι. Τοίου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.

Ὅ σφιν, ἀντὶ τοῦ ὃς ἐν ἄλλοις. ἔστι προτακτικόν. καὶ εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικά, ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι. ὡς τό, Ἔνθα Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. καί, Αἰδοῖος νεμεσητός, ὅ με προέηκε πυθέσθαι, ἀντὶ τοῦ, ὅστις. χωρὶς τοῦ μὴ τὸ μέτρον κωλύσει. Ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. καὶ λέγεται ὅτι, ἄρα ἀναλόγως τούτῳ χρῆται ὁ ποιητής, ἢ παραλόγως; ἀναλόγως. ἐπειδὴ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ἄρθρων ὁμοιοκατάληκτα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίοις προτακτικοῖς. τοῦ, οὗ. τῷ, ᾧ. ἔνθα Ἀρίσταρχος φησὶν ὅτι ὁ ποιητὴς προτακτικοῖς χρῆται ἀντὶ ὑποτακτικῶν. τό, ὅ σφιν προΐει. καὶ τὰ λοιπὰ δι' ἑνὸς σ γραπτέον.

Ὅ τις ἑταῖρον ὁμόσει. ἀόριστον ὄνομα. σύγκειται ἐκ τοῦ ὃ ἄρθρου προτακτικοῦ καὶ τοῦ τίς. σημαίνει δὲ τό, ὅστις. ἀεὶ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ προτακτικὰ ἄρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆται. χωρὶς τοῦ μὴ μέτρον κωλύσει.

Ὅστις, ὄνομα ἀναφορικόν. καὶ σύγκειται ἐκ τοῦ ὃς ἄρθρου ὑποτακτικοῦ καὶ τοῦ τίς ὀνόματος ἀορίστου. τὸ γὰρ τίς τὸ ἐρωτηματικόν, ἀεὶ τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει. καὶ οὐδέποτε ἐγκλίνεται.

Ὅου. Ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον. ἄρθρον ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ο λέγεται πλεονάζειν. λέγει δὲ Ἡρωδιανὸς ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει. οἷον, ὥρακα, ἑώρακα. ἔδει ἄρα οὖν καὶ τὸ κατὰ πλεονασμὸν γεγονός, ὀφείλειν εἶναι ὅου περισπωμένως. οὐκ ἔστι δὲ πλεονασμός, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰώθει διαιρεῖσθαι, οὐ χρὴ πλεονάζειν. οἷον, ἧς, ἑῆς. οὗ, ὅου. τί διαφέρει διαίρεσις πλεονασμοῦ; διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. οἷον, εἴκοσιν, ἐείκοσι. ἡ δὲ διαίρεσις, ἀλλάσσει τὸν τόνον. δασύνεται. τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνομένῃ λέξει, μεταληπτικά εἰσι τοῦ δασέος πνεύματος. ζήτει εἰς τὸ ἑέθεν.

Ὁ δεῖνα, ὡς περὶ τὸ ἡ μία πόλις δύο ὀνόματα εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκείμενα, οὕτω καὶ τὸ ὁ δεῖνα, δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο, οἵτινες κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὤφειλε κατὰ πτῶσιν ἐναλλάττεσθαι ἡ ἀρχή. οἷον, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνατος. τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως, φυλάττεται ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχή. οἷον, φιλάνθρωπος φιλανθρώπου φιλανθρώπῳ. ἔστι διὰ διφθόγγου οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως. καὶ ἴσως πλανηθεῖσιν ἐκ τοῦ ἡμᾶς λέγειν, ὅτι μία λέξις ἐστίν. οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἐστί, λέγουσιν ὅτι παρὰ τὸ ὁ δὲ ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα. αἱ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι, θέλουσιν ἔχειν δίφθογγον. αὐτός. οὗτος. ἐκεῖνος. μόνον τὸ ὅδε οὐκ ἔχει. τούτου χάριν τὸ ὁ δεῖνα ἔχει τὴν ει δίφθογγον. πρόσκειται ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, διὰ τὸ μὶν καὶ σφὶν μονοπρόσωπον. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται αὗται, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν. τὸ γὰρ ἐγώ, σύ, οὐκ εἰσὶ τούτων, ἀλλὰ τοῦ ἵ.

Ὁδός, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπω ἔδος καὶ ὁδός. ὡς σπέω σπεδὸς καὶ σπουδός. τὸ δὲ οὐδός, πλεονασμός ἐστι τοῦ υ. Καὶ ἐπὶ γήραος οὐδῷ, ἀντὶ ἐπὶ ἐξόδου τοῦ γήρως. ὅτε ἤδη πεπέρασται ὁ βίος καὶ διελήλυθε δι' αὐτοῦ. καί, Οὐδὸν ἐπ' αὐλείην, βατῆρα θυμόν. σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν. αὐλείην δὲ Φιλόξενος τὴν [illegible]. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν. τινὲς δὲ τὸ ὑπόβαθρα ὡς Ἱππῶναξ.

Ὅδιος, πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ἐπεὶ κύριόν ἐστι. τὸ δὲ προσηγορικόν, ὁδῖος. ὡς σκότιος.

Ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν, ἀντὶ τοῖς ὀδοῦσι δάκοιεν τὴν γῆν. τοῦτο δὲ σημαίνει αὐτοῖς ὀδοῦσι μόνοις. παρὰ τὸ δάκω δάξω δάξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδάξ.

Ὀδόντες, οἱ ἀπὸ ἐδωδῆς ὄντες. ἔδοντες τινές. παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω ἐστὶν ὀδούς. καὶ κλίνεται ὀδόντος. ὀξύνεται δὲ καὶ διὰ τὸ ντ κλίνεσθαι ὡς μετοχή. αἱ δὲ εἰς ους μετοχαί, διὰ τοῦ ντ κλίνονται. οἷον, διδοὺς διδόντος. ἄξιον δὲ ἐστὶ ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ους λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα, οὐδέποτε σύγκεινται διὰ τὸ ὀδούς. οἷον, ἐπιόδους. κυνόδους. πρόσκειται ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, διὰ τὰ μονοσύλλαβα. εὔνους. εὔχους. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ους ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται. ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. ἐπεὶ οὖν τὸ ὀδοὺς ὀξύνεται, τούτου χάριν σύγκειται ἵνα βαρυνθὲν ἐκφύγῃ τὴν παράλογον τάσιν.

Ὀδύνη, παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχήν. καὶ ὀδυνήφατα φάρμακα, τὰ τὰς ὀδύνας παύοντα καὶ φθείροντα. παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω οὖν ὀδύνη, καὶ ῥῆμα ὀδυνῶ. σημαίνει τὸ τήκομαι καὶ καταπονοῦμαι. καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς ρ, ἐστὶν ὀδύρω. τὸ ἐνεργητικὸν οὐχ εὕρηται. τὸ δὲ παθητικόν, Ὀδυρομένη κ...

Ὀδυσσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἱστορίας. ἀντὶ τοῦ φίλα τέκνα. καὶ ἀναγράφουσι τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα ὁδεύουσαν τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Διός, ὑπὸ ἀγωνίας τε καὶ φόβου καταπεσοῦσαν ἀποτεκεῖν τὸν Ὀδυσσέα. οὕτω ταύτης τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὁδὸν ὕσεν ὁ Ζεύς.

Ὀδμή, παρὰ τὸ ὄζω ὀδὴ καὶ ὀδμὴ πλεονασμῷ. ὄζω ὀζέσω, ὅθεν τὸ προσώζεσαν. ὡς περὶ πιέζω, πιεσῶ. ἐκ δὲ τοῦ ὄζω, ὁ μέλλων ὀσῶ. ὁ παρακείμενος, ὦκα. ὁ μέσος, ὦδα. καὶ Ἀττικῶς, ὄδωδα. ἐκ τοῦ ὀσῶ ὀδώσω, ὤδωκα. ὁ μέσος, ὄδωδα.

Ὄζος, ὁ κλάδος. παρὰ τὸ ἵζω τὸ καθίζω. ἢ παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι ἕζος καὶ ὄζος, τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπηγμένον

τῷ ξύλῳ, εἰς ὃν κάθηνται οἱ ὀρνεοθῆραι. οἷον, Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτοις πετάλοις ὑποπεπτηῶτες.

Ὄθομαι. Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος, ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι ὀργιζομένου σου. ἢ ὄθομαι, τὸ ταράττομαι, παρὰ τὸν ὄτοβον, ὅ ἐστι τὴν ταραχήν. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἴωνες. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ συστρέφω καὶ κινῶ. ἀντὶ τοῦ οὐ κινοῦμαι. οὐκ ἐπιστρέφομαι. ὅθεν καὶ ὀθόνη, ἡ εὐκίνητος διὰ τὴν λεπτότητα. δύναται δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. παρὰ τὸ ὄθμα τὸ ὄμμα, ὀθμάνη καὶ ὀθόνη. ἢ ἐκ τοῦ ὄθω τὸ ἐπιστρέφομαι. οἱονεὶ τὸ μαλακὸν καὶ εὐκίνητον, καὶ εὐεπίστροφον.

Ὀθνεῖον, τὸ ξένον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἄριστος, γίνεται ἀριστεῖον, καὶ κότταβος κοτταβεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον. ἢ ἐκ τοῦ νοθεύω. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀθνεῖον. οἱονεὶ τὸ νόθον. καὶ ὀθνεία.

Ὅθεν καὶ ὅθι, ἀπὸ τοῦ πόθεν ἀποβολῇ τοῦ π, ὅθεν. καὶ δασύνεται. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὕψοθεν ὕψοθι, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὅθεν γέγονεν ὅθι. ὅ ἐστι ἔνθα. ὅπου. διαφέρει δὲ. ὅτι τὸ μὲν ὅθι, ἐπίρρημα ἐστὶ τοπικόν, καὶ δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν. τὸ δὲ ὅθεν τὴν ἐκ τόπου. ἢ ἐκ τοῦ ἄρθρου, κατ' ἐπέκτασιν τῆς θι γέγονεν ὅθι.

Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας. οἱονεὶ ἄθρυς τις ὤν. ὅθεν ἐστὶν ἀθροῖσαι διὰ τὸ ὕψος.

Οἱ. σημαίνει ἕξ. ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν. ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι. καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ἀρχοῦ Κυκλώπων. οἳ πόδεσσιν συνέσκοντο. καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι. ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ νηυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο. καὶ ἄρθρον ἀντωνυμικὸν συζυγίας τῆς ἐμοί, σοί, οἷ. ἐπὶ τῆς ἐγκλιθείσης, σημαίνει ἀντωνυμίαν ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. ὡς τὸ, Ἡ δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. ὀρθοτονουμένη δὲ σημαίνει ἑαυτῷ. ὡς τὸ, Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὥσπερ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοί, καὶ ἑξῆς σφῶν αὐτῶν, σφᾶς αὐτούς, οὕτω καὶ ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. οἷ αὐτῷ.

Οἰνεῷ, σὺν τῷ ι. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ ναοὶ γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω, καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον. δεύτερον δὲ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν πληθυντικῶν εἰς φωνῆεν λήγουσα ἀνεπέκτατος, εἰς ι θέλει λήγειν. οἷον, οἱ καλοί. αἱ μοῦσαι. αἱ γὰρ θεματικαὶ εὐθεῖαι πληθυντικαί, ἤγουν αἱ μὴ ἀπὸ ἑνικοῦ κεκλιμέναι. οἷον, οἱ πέντε. καὶ οἱ ἑπτά, οὐκ ἀνάγκη εἰσὶν ἡμῖν μὴ λήγουσαι εἰς ι. ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ ἑνικοῦ κεκλιμέναι. τὸ δ' ἄρα οὖν οἱ Μενέλεῳ καὶ οἱ νεῲ εἰς φωνῆεν λήγουσιν, εἰς τὸ ι δηλονότι θέλουσι καταλήγειν.

Οἴαξ, ὁ κνώδων δι' οὗ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω καὶ φέρω. ὁ μέλλων, οἴσω. ἐξ αὐτοῦ οἴαξ. καὶ κλίνεται οἴακος. ἐξ οὗ γίνεται οἰάκιον. καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ, οἰήϊον. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον τῆς νηός, ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναῦς. ἢ ἀπὸ τοῦ οἴω οἴσω, γίνεται οἴϊον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. οὕτω Φιλόξενος περὶ Ἰάδος διαλέκτου. Ἰλιάδος τ. Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν.

Οἴαξις, χωρίον Κρητικὸν νῦν ψιλόν. τινὲς δὲ ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ι. Ὄαξις γὰρ ἐστίν. Δραξάμενος γαίης Οἰαξίδος.

Οἰδίπους, ὁ μὲν Θεόγνωστος ἀπὸ τοῦ οἰδῶ, οἰδήσω, οἰδησίπους κατὰ συγκοπὴν τῆς ης συλλαβῆς. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει μὴ εἶναι οὕτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οἰδῶ οἰδίπους. ἄμεινον γὰρ τὸ ἀπαθὲς τοῦ πεπονθότος. ζήτει εἰς τὸ ἐλλίπους.

Οἶδα, ζήτει εἰς τὸ οἶσθα.

Οἰδάνει, εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ. πληροῦται ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οἰδημάτων, ἤγουν τῆς φλεγμονῆς. παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἀπὸ τοῦ οἴω γέγονεν. Ἰλιάδος ι. Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων οἰδάνει ἐν στήθεσι νόον πύκα περ φρονεόντων.

Οἶδμα, τὸ κῦμα, ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκοῦμαι οἰδήσω οἴδημα. καὶ συγκοπῇ, οἶδμα. Οἴδματι θύων. Ἰλιάδος ψ.

Οἰδήματα, ἐπάρματα. φυσήματα. καὶ οἴδημα, ὄγκωμα, φλεγμονή.

Οἰέτεας, ὡς διομήδεας. ἔστι δὲ ἀλλὰ τοῦτο τοῦ σχήματος παράλογος ὁ τόνος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος λήγοντων οὐδετέρων διὰ συλλαβῶν σύνθετα εἰς ης λήγοντα ἐπιθετικά, μὴ ἔχοντα τὸ ο πρὸ τέλους, πάντα ὀξύνεται. εὐγενής. ἀκλεής. ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ ἔτος τὸ αὐτὸ ἀναλογεῖσθαι. νυνὶ δὲ κατὰ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκεται. ὡς εὐσέβεια.

Οἴκαδε, ἐπίρρημα τοπικὸν τῆς εἰς τόπον. καὶ δῆτα ἐστὶ πρότερα ἢ ἐν τόπῳ. ἐπειδὴ εἰ μὴ ἐν τόπῳ ἧς, εἰς τόπον οὐ δύνασαι ἀπελθεῖν.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. ὑφ' οὗ χωρούμεθα. ὅθεν καὶ οἶκτος. οἱ γὰρ οἰκτείροντες, εὔνοιαν καὶ ὑποτάσσονται.

Οἰκός, παρὰ τὸ ἐοικός. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, οἰκός.

Οἰκῆας, οἰκείους. οἰκέτας. δούλους. οἶμαι ἀπὸ τοῦ οἰκεῖς ὡς ἀχλύς.

Οἶκτος, σημαίνει τὸν θρῆνον. ἔστιν οἴχω τὸ πορεύομαι. ἡ μετοχή, οἰχόμενος. καὶ οἰχόμενος, ὁ κάτω πορευόμενος. ἤγουν ὁ νεκρός. τούτου ὁ παρακείμενος, ᾤχημαι. ὁ παθητικός, ᾦμαι, ᾦκται. καὶ ἐξ αὐτοῦ οἶκτος, ὁ ἀποθανών. οἶκτος δὲ βαρύνεται, ὁ ἐπὶ θανάτῳ θρῆνος.

Οἰκτρός, ἐλεεινός.

Οἰδαίνειν, θυμοῦσθαι. ἐπαίρεσθαι. φυσᾶσθαι. παρὰ τὸ φῶ ὃ σημαίνει τὸ ποιῶ, γίνεται φοιτῶ. ἐκ τούτου φοιταίνω. ἀποβολῇ τοῦ φ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς δ, οἰδαίνω. καὶ ὁ παρατατικός, οἴδαινον. γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ εἰς ω. οἷον, οἰκῶ, ᾤκουν. πλὴν ἕνδεκα. οἰῶ οἴουν, τὸ μονῶ. οἰμῶ, οἴμουν. οἰστρῶ, οἴστρουν. οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν. οἰακονομῶ, οἰακονόμουν. οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν. οἰνουρῶ, οἰνούρουν. οἰδαίνω οἴδαινον. οἰμάζω, οἴμαζον. ταῦτα δὲ διαφέρεται. οὕτω τρέπονται δὲ διὰ

εὐφωνίαν, ἰωνικῷ ἔθει ὥς τινες φασίν.

Οἶδα, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔοικα γίνεται εἴοικα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω μέσου παρακειμένου, γίνεται διαλύσει εἶδα καὶ ἔοιδα, καὶ οἶδα. τὸ μέντοι σύνοιδα, αἰολικόν ἐστι καθὸ τὸν τόνον ἀνεβίβασε. ἔδει γὰρ ὥσπερ εἶκα σύνεικα, οὕτως οἶδα συνοῖδα.

Οἶμος, ἡ ὁδός. παρὰ τὸ οἰμῶ τὸ σημαῖνον τὸ ὁρμῶ, ὁ μέλλων, οἰμήσω. ἐν ᾗ ὁρμῶσί τινες καὶ ὁδεύουσι. καὶ ἡ ἀρσενικῶς οἶμος λέγεται. παρὰ τὸ ὁρμᾶν εἰς εὐθὺ ἐν τῷ φύεσθαι. οἷον, Τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν. Ἰλιάδος λ. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ οἴσω μέλλοντα οἶμος, ἡ ὁδός. δι' ἧς πάντα ἴδια φέρουσι φορτία οἱ κατ' αὐτὴν ὁδεύοντες τὴν

Οἴμη, ἡ ᾠδή. παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἴμαις, τουτέστι ταῖς ὁδοῖς ψάλλεσθαι. ὧρος. ἀφ' οὗ καὶ προοίμιον ἐπί τε ποιημάτων. καὶ μεταφορικῶς ἐπ' ἄλλων πάντων.

Οἶμα. Οἶμα λέοντος ἔχει. Ἰλιάδος π. ἀπὸ τοῦ οἰμῶ οἰμήσω. Οἴμησε δὲ ἀλεὶς ὥς τ' αἰετός. οἴμημα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, οἶμα τὸ ὅρμημα.

Οἰμώζειν, τὸ θρηνεῖν. παρὰ τὸ οἴμοι θρηνητικὸν ἐπίρρημα. ἢ ἔστιν ὤ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ὅθεν τὸ ὤμοι, ὅπερ οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ τοῦ ὤμοι ἐπιρρήματος, γίνεται κατὰ ὑπερβιβασμὸν οἰμώζω. ὁ παρατατικὸς, οἴμωζον καὶ ᾤμωζον, διφορεῖται.

Οἰμωγὴ, στεναγμός. ὀλοφυρμός. ἀπὸ τοῦ οἰμώζω. τὸ δὲ οἴμοι ἐπιλέγεται φησὶν Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ οἱ ψιλουμένου. τὰ δ' ἄλλα δασύνονται. ὁμοίως καὶ Θεόγνωστος.

Οἶνος, οἰνοῦντας ὤν. παρὰ τὸ οἰκότως καὶ [illegible] ὧρος. πλάνης αἴτιος τοῖς ἀνθρώποις γενόμενος. ὡς Ἀριστοφάνης. Ἐν τῷ λέγειν εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν, οἶνον ἐρᾷς ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε πλουτοῦσι. διαπράττουσι. καὶ κρίνουσι δίκας. ἢ παρὰ τὸ ὄνω, τὸ ὠφελῶ. παρὰ τὸ δὲ ὁ αὐτοῦ ὄνησιν. Ἰλιάδος ζ. ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεαι αἴκε πίῃσθα. ἢ παρὰ τὸ οἷς ὅ ἐστι τὸ πρόβατον. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐξ ἀλακτροφόρων πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὸ δηνίζεσθαι, ὅ ἐστι τὸ οἰνοπαγορᾶζειν. [illegible] μηδ' ἑκατὸν καρπόν.

Οἰνοποτάζων, οἶνον πίνων.

Οἴνοπε. Βόε οἴνοπε. τουτέστι μέλανες. ὡς αἴθιοπα οἶνον τὸν μέλανα ἐν αὐτῷ. οὕτως ὧρος.

Οἰνόφλυξ. φλύειν ἐστὶ τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι. ὅθεν οἰνόφλυξ, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὁρμῶν.

Οἰοκασίγνητον. τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἢ εὔυδρα, ὅς, ου. ἐπὶ ἰωνικῶς οἷο. ὠκεανοῖο. οἱ Ἴωνες καὶ οἱ θετταλοὶ τὰ εἰς ος εὐθυνεῖ, εἰς τὸ ενθαδί. [illegible] θείας διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν.

Οἰοπόλῳ. Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ. ἐν ᾧ οἱ ἐς πολεῦνται. ἢ οἷος ἐστὶ πολεῖται μόνος. δὲ οὐ ἐν ἐρήμῳ. οἶος ὁ μόνος. καὶ οἴη, ἡ μόνη. παρὰ τὸ ἴος ὅ ἐστι τὸ αὐτό. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, οἷος. Οἰόθεν οἶος ἀνήβιον μαχήν. Ἰλιάδος η. ἐκ μόνου μόνος. νῦν δὲ μόνος πρὸς μόνον.

Οἰός. Ἐν στροφῷ οἰὸς ἀώτῳ. καλῶς ἐστρεμμένῳ ἐρίῳ. τουτέστι ἐρίῳ, σφενδόνη. προβάτου ἄνθει, ὅ ἐστιν ἐρίῳ.

Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ γινώσκεις. ἔστιν εἴδω τὸ σημαινόμενον, καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω βαρυτόνου ὁ μέσος παρακείμενος οἶδα. τοῦ δὲ σημαινομένου ὁ μέλλων, εἴδησω. παράγωγον εἰδήμι. τὸ δεύτερον εἴδης. καὶ κατὰ τὲ πέκτασιν τῆς θε συλλαβῆς, εἴδησθα. καὶ κατὰ συγκοπὴν τῆς δη. καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο, οἶσθα. ἢ τὸ οἶδα αἰολικῶς, οἴδημι λέγεται. τὸ δεύτερον οἴδης. καὶ κατὰ τὲ πέκτασιν οἴδησθα. καὶ συγκοπῇ, οἶσθα.

Οἴσετε. ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ἐστὶ γὰρ οἴσω μέλλων. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. τοῦ γὰρ μεταγομένου, μέλλοντα οὐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιητικὰ ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα μεταγόμενα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. τούτου τὸ προστακτικὸν οἶσε οἰσέτω. καὶ οἴσετε, ἀντὶ ἄγετε. Ἰστέον ὅτι τοῦ φέρω μέλλων οὐκ ἔστι. τοῦ δὲ οἴσω ἐνεστὼς οὐκ ἔστι. πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ μετάγειν ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα. οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε, ἀντὶ τοῦ φέρετε.

Οἶς πάτη, ὁ πηλὴ προβάτου. ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πατῶ, οἰσπάτη. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω.

Οἰσυπηρὰ ἔρια, τὰ ῥυπαρά. καὶ οἴσυπον λέγουσιν. ἀλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, οἰσυπότην εἴρηκεν. οὐκ ἦν δὲ τὸ τυροῦ μὲν παρὰ τὸ θεῖν. ἔστι γὰρ οἰσυπότη τὸ τοῦ προβάτου διαχώρημα. ἔστιν οὖν ὡς οἶμαι οἴσυπος, οἱς ῥύπος, οἷος ῥύπος. καὶ ἐκ τούτου οἴσυπος, οἰσυπηρός.

Οἰσύινα, γέρρα οἰσύινα οἰσυά. φυτόν ἐστι τέτας ἀφ' ἧς ἔπλεκον τὰ κανᾶ. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέρρα. σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά. οὐ κυκλοτερῆ δὲ ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα. καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ' ἑκάστου στρατιώτου φερόμενα, ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς κατασπηγνύμενα. ἢ εἴπερ ἄρα ὑπόπιθεν τῆς παρατάξεως ὡς σκέπη ἐσόμενα, τῶν στρατοπέδων, ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν.

Οἶτος, θρῆνος. μόρος θάνατος. παρὰ τὸ οἴ καὶ μοι στεναγμοῦ ἐπιρρήματα. παρὸ, καὶ τὸν μόχθον δηλοῖ. ὧρος.

Οἰστρᾷ, ἐρεθίζει. ἐκμαίνει.

Οἰσχός, κλῆμα βότρυας φέρον ὅρπηκας καὶ γενναίους. καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα τὰ ἔχοντα βότρυας παρὰ Ἀριστοφάνει.

Οἰχνεῖν, ἀμφίβολον. ἢ παρὰ τὸ ἴχνος ἰχνῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἰχνῶ. ἢ παρὰ τὸ οἴχω οἰχνῶ. ὡς ὀρέγω, ὀριγνῶ. σκεδῶ σκιδνῶ. ἔχεις δὲ ἀμφότερα εἰς τὸ τὸν

Οἰωνὸς, ὄρνις, αἰγύψ, παρὰ τὸ οἰωτρὸν [illegible] παθῶν. νοῶ ἐστί. φασὶ γάρ τινες ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως πέφυκε πολλάκις τίκτειν, ὑπὲρ ἀνέμου καὶ θερμασίας, καὶ τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ κοινῶ κοινώσω γίνεται κοινωνὸς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οἰῶ τὸ μονῶ ὁ μέλλων, οἰώσω οἰωνός. ὁ παρακείμενος, οἴωκα. οἴωμαι. οἰώθην. ὅ ἐστι τὸ ἐμονώθην. ἀπὸ τοῦ οἶος γίνεται.

Οἰωνοπόλος, ὀρνεοσκόπος μάντις. ὁ τοὺς οἰωνοὺς ἤγουν γῦπας καὶ κόρακας καὶ ὁμοίους ὄρνιθας τοὺς πολλούς.

ἤγουν ἀναστρεφόμενος καὶ μαντευόμενος. ὅθεν καὶ οἰω-νιστὴς ὁ μάντις.

Ὀϊζυρός, ἐπίπονος, ἄθλιος. ταλαίπωρος. χαλεπός. ἀτυχής. καὶ ὀϊζὺς, ἡ ταλαιπωρία. παρὰ τὸ ἰζῶ δηλοῖ τὸ καθίζω, γίνεται ἰζὺς. ὡς ἐδὼς ἐδύς. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος τὸ κακὸν, γίνεται αἰζὺς. ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἰζάνουσα τοῖς ἀνθρώποις. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο. ἐκ δὲ τοῦ ὀϊζὺς, ῥῆμα ὀϊζύω. σημαίνει τὸ μοχθῶ καὶ ταλαιπωρῶ. ἐξ οὗ γίνεται ὀϊζυρός. ὁ δὲ ἀπολλώνιός λέγει ὅτι ἔστιν οἲ ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν καὶ θρηνητικόν. ἐκ τούτου γίνεται οἴζω, ὡς λίαν λιάζω. καὶ αἲ αἰάζω. ἐκ δὲ τοῦ οἴζω, γίνεται ὀϊζύω. καὶ κατὰ διάλυσιν ὀϊζύω, καὶ ὀϊζυρός. τὸ ζυ, μακρόν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ρος ὀξύτονα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους μακρὰν φύσει καὶ θέσει. τηνικαῦτα ἔχουσι καὶ τὴν πρὸ τέλους μακράν. οἷον, ἰσχυρός. ὀκνηρός.

Ὀϊστοί, τὰ βέλη. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. γίνεται οἰστὸς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ οἴσω τὸ φέρω, οἰστός. καὶ ὀϊστός. ἐξ οὗ ὀϊστεύω. σημαίνει τὸ τοξεύω. ὀϊστοὶ τὰ βέλη, ἤτοι τὰ τόξα. εἴρηται δὲ τόξον, ὅταν τείνηται ἐν τῇ νευρᾷ. παρὰ τὸ τάξω τὸ τανύω. οἰστὸς δὲ, ὅταν φέρηται καὶ βαστάζηται, ἐκ τοῦ οἴω τὸ κομίζω. βέλος γὰρ τὸ συστάδην καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλ᾽ ἐγγύθεν βαλλόμενον. καὶ οἷον κρατουμένου καὶ τοῦ βέλους ἐν τῇ χειρί. ἰὸς δὲ, παρὰ τὸ ἵημι. ὅταν μακρὰν που πέμπηται ἀπὸ τῆς νευρᾶς. βιὸς δὲ, ἀπὸ αὐτῆς τῆς βίας, ἤτοι σωτηρίας τῆς τάσεως. εἴρηται, ἢ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, δι᾽ αὐτοῦ τὰ πρὸς τὸν βίον εἶχον, θηρῶντες, ἢ κυνηγετοῦντες.

Ὀϊσθείς, ὑπονοήσας. ἐκ τοῦ οἴω.

Ὀΐω, σημαίνει δύο. τὸ ὑπολαμβάνω. Αλλ᾽ οὐ πείσεσθαι ὀΐω. καὶ τὸ προσδέχομαι. Κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον.

Ὀΐων, Ος ὀΐων μέτα πῶυ. ἰλιάδος γ. ἀρίσταρχος καὶ πολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης, δισυλλάβως ἀναγινώσκουσι. λέγει γὰρ ὅτι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν, οἶς. διαφθείρουσι δέ. οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν. ἀλλὰ δισύλλαβον. Τοῖσι δ᾽ ὄϊς λάσιος. καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λύει, ἢ μήκει λύει μέτρον. Νεῶν τε βιηκ᾽ ὄϊος. καὶ, Ηδ᾽ ἀπάνευθεν ὀΐν. καὶ, Μῆλ᾽ ὄϊές τε καὶ αἶγες. εἰ δὲ κωλύει μέτρον, οὐ κατὰ διάστασιν λέγει. Οἰὸς ἀώτῳ. καὶ ἄλλως. ὅτι τὸ ὄϊς δισύλλαβον ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ μονοσυλλάβου. πολλὰ γάρ εἰσιν εἰς ις λήγοντα ἀπὸ εὐθείας εὑρεῖν. οὐδὲν δὲ εἰς οις εἰ μὴ μόνον τὸ οἶς παρ᾽ ἀττικοῖς, καὶ τὸ φθοῖς.

Ὀκκὰ δέ τυ νήσειν παρὰ ἀλκμᾶνι. τὸ ὅτε, ὄκα λέγει ἡ διάλεκτος. εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα. πεῖ παθῶν.

Ὀκλαδίαι, ὀκλάζειν. παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλὰς. καὶ δωρικῶς, κλάξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὄκλαξ ὡς ὀδάξ. καὶ ὁ χλάζει, χωλεύει. αὐτοὶ γονυκάπτει.

Ὀκνείω, οὐκ ἔστι πλεονασμός. λέγει γὰρ ὅτι ἐστιν ὀκνῶ. καὶ κατὰ ἴωνας, ὀκνέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὀκνείω. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. ὡς ποθῶ παρὰ τὸ θάλ-πω γίνεται θαλπείω, ἐγείρω ἐγειρείω, οὕτως ὀκνῶ ὀκνείω. πεῖ παθῶν. καὶ δημοσθένης ἐν δευτέρῳ φιλιππικῶν τὸ ὀκνεῖν ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι εἶπε. δέδοικα. ὀκνηροὶ γάρ φοβούμενοι καὶ δεδιότες. τάττεται δὲ αὐτὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας. ὄκνος, ἡ ἀκινησία τὸ πάθος, οἱονεὶ ἀκινός τις ὤν. συγκοπῇ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος.

Ὀκρίβαντες, ἐφ᾽ ὧν ἀκρῶν ἐστᾶσιν οἱ ὑποκριταί. οἱονεὶ ἀκρίβαντες τινὲς ὄντες. παρὰ τὸ ἄκρον. γίνεται δὲ διὰ τοῦ ι. ὡς ἀέρων ἀργικέραυνον.

Ὀκρίδα, ταυτόν ἐστι τὸ ὀκριόεις διὰ τὴν τραχύτητα. φαίνεται δὲ ὁ σχηματισμὸς παρὰ τὰς ἄκρας καὶ τὰς ἐξοχάς. πόθεν δὲ ἔχει τὴν ἀφορμήν. πλεονασμῷ τοῦ ο λέγεται. παρὰ τὸ ἀκρίζω ῥῆμα, ἀκρὶς καὶ ὀκρίς.

Ὀκριόεις, ὁ τραχὺς λίθος. ὀκρίας δὲ τὰς πέτρας φησὶν ὅμηρος. Δι᾽ ὀκρίας ἠνεμοέσσας. παρὰ τὸ ἄκρος καὶ τὴν ἐξοχήν. πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ κατὰ παραγωγήν γίνεται ἄκριος, ὡς βοιώτιος. ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ἀκριόεις, ὡς βροτὸς βροτόεις. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀκριόεις. καὶ θηλυκὸν, ὀκρυόεσσα. καὶ ῥῆμα ὀκρυόω. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκριόεις, γίνεται ὀκρυόεις ὁ ἀκρότατος καὶ ἄκρατος φόβος. ἢ παρὰ τὸ κρύος κρυόεις καὶ ὀκρυόεις πλεονασμῷ τοῦ ο. ὀκρύους καὶ φόβου ποιητικός.

Ὀκτάκνημα, ὀκτάραβδα. ὀκτακέρκιδα. κνῆμαι γάρ εἰσιν αἱ ἐν τοῖς τῶν τροχῶν ἐμβολεῖς ἐμπεπηγμέναι πρὸς τῇ χοινικίδι.

Ὀλέκρανα, τῶν ἀγκώνων τὸ ὀστοῦν. ὠλεχον, καὶ ὄλβαχνον. εἰς τὸ ὀλέβριστήριον.

Ὄλβιος, μακάριος. εὐδαίμων. πλούσιος. καὶ ἐν μηδενὶ ἐνδεὴς ὤν. οἱονεὶ, οὔλιός τις ὤν. οὖλον γὰρ ἐν ἰωνίᾳ τὸ ὑγιές. ἢ παρὰ τὸ ὄλβος. ὅ ἐστιν ὁλόκληρος καὶ τέλειος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ὅλος. πλεονασμῷ τοῦ β, ὄλβος. ὄλβιοι δὲ λέγονται οἱ ὅλον τὸν βίον τῆς ζωῆς ἢ χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγοντες.

Ὀλέκοντο. Ολέκοντο δὲ λαοί, ἀπώλλοντο. παρατατικός ἰωνικός. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ο. καὶ ἔστιν ἄκλιτον ὡς ἀπὸ μέλλοντος. παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω ὀλέσκω. καὶ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ, ὀλέκω. καὶ τὸ ὀλέκεσθαι τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐρρωμένως ἐπ᾽ αὐτοὺς στρέφεσθαι.

Ὄλκαι, τυραννίων προπερισπᾷ. καὶ τὸ ἰῶτα προσγράφει, οἰόμενος παρέλκειν τὴν αι. οὕτω δὲ αὐτὸ τὸ πρῶτον ἐπιφέρεσθαι. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δεύτερος, καὶ οὐ περισπᾶται. οὐ δὲ πρὸς γίνεται τοῖ. τὸ μέντοι, Αὖτις ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι, ἐκ τοῦ ὄρεαι γίνεται ἐνεστώς. ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας κατὰ τὴν ἔκτασιν, ὡς δίζεαι, δίζηαι. λέγουσι γὰρ οἱ ἴωνες ὁρέω ὡς ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας.

Ὀλίγον, παρὰ τὸ ὅλον κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὂν σῶον. ἢ ὀλίγος ὁ μικρὸς. παρὰ τὸ ὅλος. ὁ ὡρος ὁ μιλήσιος.

Ὀλιγωρία, ἡ ἀμέλεια. παρὰ τὸ ὥραν τὸ φροντίδα καὶ τὸ ὀλίγον. τὸ δὲ ὀλίγον, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς εἴρηται. ὡς τὸ, Η ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ὧρος. σημαίνει τὸ ὁλόκληρον.

Ὀλιγαρχία, ἡ ἀρχὴ δι᾽ ὀλίγων τοῦ δήμου.

Ὀλιγαίμοις, παρὰ τὸ αἷμα ἐστίν. ὧρος ὁ μιλήσιος.

Ολιγηπελέων, ὀλιγοδρανέων. ὀλίγον ἰσχύων. ἀρκτικῶς. δραίνειν γὰρ τὸ ἰσχύειν.

Ολίος, κατὰ διάλεκτον. ταραντῖνοι γὰρ τὸ ὀλίγος, ὀλίος λέγουσιν ἄνευ τοῦ γ. ἐν δούλοις μελεάγρου.

Ολίοισιν ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία. καὶ ὀλίον μετ' αὐτὸν. πλάτων μὲν γὰρ ὁ κωμικὸς διαπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάρβαρον. καὶ τὸ, ὁ γίγνος, γίγνος φησί. τοῦτο δὲ εἴρηκεν τὸ δὶς ἵππου μετὰ μηρὸς. πάγος δὲ ὄνου. πολλῶν παθῶν.

Ολίζων. Ολίζονος ἔμμορε τιμῆς. διονύσιος ὁ πυκνήτης. ὀλίγης. μικρᾶς. εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγον γέγονε.

Ολκὸς, ἡ ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἕλκω, ὁλκὸς, ὡς φέρβω, φορβός. ὅθεν καὶ ὁλκάδες αἱ νῆες. καὶ ὁλκοὶ οἱ τόποι δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. ἡ σχοινία ἤγουν ἐς τὸ ἕλκειν ἐπιτήδεια. λέγεται δὲ ὁλκὸς, ὁδὸς. συρμός. αὐλακός.

Ολκαῖος καὶ ὀλεμάς, ὁ σπερμο- 〈 〉 ἢ πόρος ὕδατος. λόγος, παρὰ τὰς ὀλὰς, ὁ τὰς ὀλὰς βάλλων. ὧρος ὁμιλήσιος.

Ολος, παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ.

Ολοκαύτωμα, ἐκ τοῦ ὀλῶ τὸ φθείρω καὶ τοῦ καίω.

Ολισθος, παρὰ τὸ ὅλως θέειν. ἢ παρὰ τὸ ὅλος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι. ὁ ὅλος καταπίπτων. καὶ ῥῆμα ὀλισθαίνω τὸ

Ολεθρος, παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὤλεκα, 〈 〉 καταπίπτω. ὠλεσμαι. ἐξ αὐτοῦ ὄλεθρος. ἢ παρὰ τὸ ὅλως θραύειν.

Ολιγωρηκότες, ἢ φροντικότες. ἠμεληκότες.

Ολλύω, οἱ μὲν παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, ὀλλύω. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὄλλω ὀλλύω. τὰ δὲ διὰ τοῦ νω ποιοῦντα παράγωγα, εἰ μὲν ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἄγει τὴν παρατατικοῦ κλίσιν. οἷον ὀλλύω, ὄλλυμι. εἰ δὲ ὦσι δισύλλαβα, κλίνεται καὶ μετὰ τοῦ παραγωγοῦ. κλύω, κλῦμι,

Ολοὴ, καὶ ὀλοιὴ, σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ 〈 〉 κλύσω. ὀλῶ, ἢ ὄλλω, γίνεται ὀλοὸς ὀλοή. ὡς θοὸς θοή.

Ολολυγὴ, φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι. ἢ ἁπλῶς ὁ μετὰ ἤχου κλαυθμὸς καὶ θρῆνος. παρὰ τὸ ὀλολύζω. τοῦτο παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλύζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀλολύζω.

Ολοφυδνὸν, γοερὸν. θρηνητικὸν. παρὰ τὸ ὀλοφύρω. ὀλοφυρὸν καὶ ὀλοφυδνόν.

Ολοφύρομαι, κλαίων. θρηνῶν. κυρίως δὲ τὸ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν. παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτόν.

Ολοφώια, ὀλέθρια, καὶ χαλεπά. παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν ὅ ἐστιν ὀλοθρεύειν. παρὰ μενάνδρῳ ἐν θηριακοῖς.

Ολοίτροχος, ἰλιάδος ν. πολεμικῶς καὶ ἀριστικῶς. τελοῦσι προσφύγοντες, ἀκούοντες τὸ ἄλλο τὸ τρέχειν ὀλεόν. ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι. πολλῶν παθῶν. οἱ δὲ, δασύνουσιν, ἵν' ᾖ ὁλοστρόχοδης, καὶ κατὰ τὸ μέρος ἀστηρικτος. δημόκριτος δὲ, τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὀλοοίτροχον καλεῖ. ἐκ δὲ τοῦ ὀλοὸς γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ. ἐὰν δὲ ὀλὸς ἡ εὐθεῖα, γένοιτ' ἂν ἡ κλητικὴ ὀλέ. καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή. οἷον, ἔχει μάχος ὦ ὀλὲ δαῖμον. τοῦτο πολλῶν παθῶν ἡρωδιανός.

Ολοώτερος, ἐκ τοῦ ὀλοός. ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. τὸ γὰρ διχομόσταρος καὶ ὀλοώτερος, παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνεται. τοῦτο γάρ ἐστι συγκριτικοῦ. σημαινόμενον δὲ, ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνεται.

Ολμος, ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων διὰ τὴν εὐρυχωρίαν τῶν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν ὅλμῳ ἐοικώς. οἷον, Ολμον δ' ὣς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου. παρὰ τὸ λύω, λύομος. ἐκβολῇ τοῦ υ, λόμος. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ὅλμος. ἢ παρὰ τὸ ἄλλω τὸ πηδῶ.

Ολπα, ἰαόρη, τὰ δι' εἴργουσι ἰταλίαν καὶ κελτικήν.

Ολπις. καλλίμαχος. Καὶ ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἐμπλεον ὄλπιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυθον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόλπιν ἤγουν διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὁ πίνω

Ολυμπος, δύο σημαίνει. τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ 〈 〉 κεῖσθαι τοῦ λαοῦ. ὑψηλότατον ὄρος τοῦ ὀλύμπου. εἴρηται παρὰ τὸ ὁλολαμπῆς εἶναι τοῖς ἄστροις. ἢ παρὰ τὸ ὀλλύειν τοὺς ὦπας διὰ τοῦ κρύους. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐτυμολογία, μόνον τῷ τοῦ οὐρανοῦ ἁρμόζει σημαινομένῳ. ἡ δὲ ἑτέρα καὶ τῷ ὄρει ὡς ἂν χιονοφορεῖ καὶ οὐρανομήκει ὄντι.

Ολυμπία, ὁ ἐν ἤλιδι τόπος. φασὶ γὰρ ὅτι διὰ καθεῖναι τῷ τόπῳ ἑαυτοὺς ὡς κλῆρον καταρχεῖν. ὁμωνύμως οὖν τοὔνομα τοῦ οὐρανοῦ τὸν τόπον ὠνόμασε. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὀλύμπιος προσαγορεύεται. οὐ γὰρ δεχόμαι τοὺς λέγοντας ὀνομάσθαι τὸν τόπον ἀπὸ ὀλυμπίας τῆς ἀρκάδος, ἣν ἔγημε πῖσος. ὧρος.

Ομαδος. Ομαδος δ' ἦν. ἰλιάδος β. θόρυβος. κραυγή. οἱονεὶ ἁμαυδὸς τις ὤν. παρὰ τὸ πολλοὺς ὁμοῦ αὐδᾶν.

Ομαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν, ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν. τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἀντὶ τοῦ συμπράξαι. οἷον, Τὼ δ' ὑψοῦ ὅμου ἔβησαν ἁμαρτήσαντες ἀμ. ἀμφω. διὰ δὲ τὸ Αλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον. παρὰ τὸ ἀρω βαρύτονον, ὁμήρω αἰολικῶς, ἄρσω. ὄνομα ῥηματικὸν ἄρτος. ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα ἀρτῶ. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ἅμα ἐπιρρήματος τοῦ δηλοῦντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἁμαρτῶ. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἁμαρτῶ καὶ ὁμαρτῶ. καὶ ὁμαρτήσαντες, ὁμοῦ ἁρμόσαντες. καὶ προομαρτοῦντες, τὸ παρακολουθοῦντες, ἢ συντυχόντες. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω.

Ομβρος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν. ὁμόρροος, ὅμορος. καὶ συγκοπῇ ὄμρος. καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὄμβρος. ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ καταφερόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω κατὰ συγκοπὴν φρὸς καὶ βρός. καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος. ὡς παρὰ τοῖς ὀστοῖς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ὄμβρος. ἢ ἀπὸ τοῦ βάρος βρὸς καὶ ὄμβρος, ὁ βαρέως

Ομαιχμία, ἡ συμμαχία. παρὰ τὸ 〈 〉 ὡς φερόμενοι αἰχμὴν καὶ τὸ ὁμοῦ γίνεται ὁμαιχμία. καὶ συγκοπῇ. σημαίνει δὲ τὴν ἑρμηνείαν. σημαίνει γὰρ ἑρμηνευόντων τινῶν ὁμοῦ τὰς 〈 〉 αἰχμὰς ἔχειν.

Ομευνέτης, ὁ σύνοικος.

Ομήγυρις, ἄθροισμα. πλῆθος.

Ομηγερέες, ἐπίρρημα ἀθροίσεως. παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω. ὁμηγερής, ὁμηγερέος

ὁμηγέρεος. καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.

Ὅμηρος, παρὰ τὸ ὁρῶ καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν, μήορος. καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, ὅμηρος. ἢ παρὰ τὸ πηρὸς ὃ σημαίνει τὸν τυφλὸν, γίνεται ὁ πηρὸς καὶ ὅμηρος. καὶ ὁμηρεῖδαι ἔθνος ἐστί.

Ὅμηρος, παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν. οἷον ὁμοῦ εἰών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀρηρέναι. ὥς οἱ γὰρ ὁ ὅμηρος. οὕτως ὠμὸς ὅμηρος. ἐκ τοῦ ὁμηρεύουσιν. ἡσίοδος. Φωνῇ ὁμηρεύουσαι, τουτέστιν ὁμοῦ εἴρουσαι.

Ὁμῆλιξ, ὁμήλικος ὁ ἴσην ἡλικίαν ἔχων. γίνεται ἐκ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἧλιξ.

Ὅμιλος. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας βάλλειν, ὅ ἐστι τὰς συστροφάς. ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. οὕτως ὦρος.

Ὁμιλαδὸν, κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς, ἢ ἀθροίσματα.

Ὀμιχεῖν, σημαίνει τὸ οὐρεῖν. παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔρειν καὶ χεῖν τὴν ἀμίδα. οἷον ἀμιδαχεῖν. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, ὀμιχεῖν. ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα. οἷον ὀμίχω. ὀμίχων ὀμίξω. ὡς παρὰ ἱππώνακτι. οἷον, ὤμιξεν αἷμα, καὶ χολὴν ἐξήλασεν.

Ὁμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴλησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἴλησιν. ἢ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασι παρέχειν ἀχλύν. δασύνεται. τὸ ο πρὸ εἰδικοῦ μ, δασύνεται. τὸ ὀμιχῶ σεσημείωται. καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ λεγόμενον. Ἠΰτ' ὀμίχλη. κατὰ διάλεκτον ἰωνικήν. οἱ γὰρ ἴωνες, τοῖς ψιλοῖς ἀντὶ δασέων χρῶνται. τὸ ἀφικόμεθα γὰρ, ἀπικόμεθα λέγουσι. καὶ τὸ οὐχὶ, οὐκί. οὕτω καὶ τὸ ἠΰτε ὁμίχλη, ἠΰτ' ὀμίχλη.

Ὄμματα, οἱονεὶ ἔμματα καὶ οἰμάματα ὄντα. ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἀφίεται καὶ ὁρμᾶται τὸ ὁρατικόν. αἰολικῶς ὄππατα.

Ὀμνύω. ὀμῶ. ὀμονύω. καὶ συγκοπῇ [illegible] τοῦ τὰ ὦπας. ὀμνύω. παθεῖν. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν. ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν. οἱ γὰρ ὀμνύοντες, κατανεύουσιν.

Ὁμοίιος, ἐκ τοῦ ὅμοιος πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς γελοῖος γελοίιος. ὁμοιοσύμμαχος. ἀπὸ τοῦ ἀναταμεῖν ἐπὶ τῶν ἐπῶν.

Ὁμοκλήσασκεν, ἐκ τοῦ ὁμοκλῆ, ῥῆμα ὁμοκλῶ. ὁμοκλέων, ὁμοκλήσω. ὁ ἀόριστος, ὠμόκλησα. τὸ τρίτον ὠμόκλησε, καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἔλθωμεν καὶ διαλεξώμεθα περὶ αὐτῶν. ἰστέον οὖν ταῦτα τὰ ἰωνικὰ γίνεται διὰ τοῦ σκ. ἀπὸ μὲν βαρυτόνου ὄντα, ἔχει πρὸ τοῦ σκ τὸ ε. οἷον τύπτεσκε. λάβεσκε. λέγεσκεν. ὑπεσταλμένου τοῦ πρώτου ἀορίστου. περὶ οὗ μετ' ὀλίγον ἐρῶ. καὶ τὰ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, ὁμοίως τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἷον, ποίεσκε. θέσκε. τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐν τῷ παρατατικῷ μόνῳ τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἷον, βόασκε. γέλασκεν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ ἐὰν ὅλως γένωνται, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἷον, μυκῶ μυκᾷς ἔμυκον, μύκεσκε. τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι, καὶ ἐν τῷ παρατατικῷ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ, διὰ τοῦ α ἐκφέρονται. οἷον, ἵστημι, ἵστην, ἔστην, στάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, διὰ τοῦ ο ἐκφέρονται. ἐχύσουν, ἐχύσσκεν. ἐδίδουν, ἐδίδοσκε. τὰ δὲ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι, συστέλλει τὸ δίχρονον μόνον πρὸ τοῦ σκ. ἐζεύγνυν, ζεύγνυσκεν. ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόριστος πρῶτος ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, τὸ α ἔχει πρὸ τοῦ σκ. οἷον, τλάσκε. γράψασκε. βενήσασκε. φιλήσασκε. ποιήσασκε. καὶ τοῦτο εἰκότως. τὸ γὰρ κεχρεωστημένον α τοῦ τρίτου προσώπου ἀπεδέξατο ἐν ταῦθα. προστεθειμένου γὰρ τοῦ σκ ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τοῦ ἀορίστου οὐκέτι ἐχώρει τὸ ὁμόφωνον μετὰ τὸ α. ταῦτα δὲ οἱ ἴωνες. οἱ δὲ ποιηταὶ κατὰ μίμησιν τῶν ἰωνικῶν πολλάκις καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ποιοῦσιν. οἷον, τύπτεσκον, χαίρεσκον. τύπτεσκε, χαίρεσκε. λέγει δὲ ὁ ἄμβρων, ὅτι ἐὰν πρὸς λαμβάνει ταῦτα κατὰ τὸ τέλος, ἀποβάλλει κατὰ τὴν ἀρχήν. καὶ γὰρ τὸ ἔτυπτε ποιοῦσιν οἱ ἴωνες τύπτεσκεν. ἀποβάλλουσιν ἐκ τῆς ἀρχῆς, καὶ προστιθέασι κατὰ τὸ τέλος. διὰ τοῦ τὸ ἔτυπτεν ἐν τῷ τύπτεσκεν ἀποβάλλει τὸ ε τῆς ἀρχῆς. ἐπειδὴ τὰ ποιητικὰ ἰωνικὰ ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς θέλουσι συναρχεσθαι. οἷον, ἔτυπτε, τύπτε δὲ ἐπιστροφάδην, πρὸς τὸ τύπτων μετοχήν. ἢ ψάγ, Ἠψ' ἀγρόμενοι, πρὸς τὸ ἄψας μετοχήν. καὶ ἄκουσα, πρὸς τὴν ἀκούσας. διὰ τοῦτο δεῖ ταῖς ἰδίαις μετοχαῖς, καὶ οὐ τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, διὰ τὸ ἐνπεσκε. τὸ γὰρ τῇ ἐπὶ τῶν μετοχῶν συνάρχεσθαι, οὐ μὴν τῷ ἐνεστῶτι. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐστιν ὁ ἐνεστώς. ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὁμοκλή, ἡ ἀπειλή. Ὁμοκλήτηρος ἀκούων. σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασθαι. ὡς τὸ, Πεζοὶ δὲ πληγὸν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν. ὅταν δὲ λέγῃ τὸ, Σκῆπτρα ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ, ἀντὶ τοῦ ἠπείλησε. γίνεται παρὰ τὸ κέλλω τὸ προστάσσω καὶ τὸ ὁμοῦ, ὁμοκέλη. καὶ συγκοπῇ, ὁμοκλή. ἢ ἐστὶ ῥῆμα καλῶ τὸ φωνῶ καὶ λέγω. ἐξ οὗ καὶ ὁμοκλῶ, τὸ μεθ' ὕβρεως ἀπειλῶ. καὶ ὁμοκλὴ ἡ ὁμοῦ πάσης λεγομένη φωνή. οἷον, Μετὰ δὲ τρώεσσιν αὐτὸς ὁμόκλα. ἐπὶ πάντων ἐπεφώνει καὶ ἐλεγεν. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκαλεῖν. τοῦτο δὲ ὁ ἀριστοφάνης ἐπὶ ἀντιλέγειν φησί. τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν, ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὑρίσκει. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι. οἷον, Τὸν σὸν ἐνστάτην λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην. ὦρος.

Ὁμογνίω, ὁμογνίου. τουτέστιν ἀδελφοῦ. οἷον ὁμογονίῳ.

Ὁμογνάδιος, ἀπὸ τῆς γν- [illegible] τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς γονῆς. διος γονικῆς. ὁμογνάδιος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Ὁμόσφυρος, ὁ ἀδελφός. διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα.

Ὀμόργνυ, ἀπεπτύαζεν. ἀπέμασσεν. ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω. τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς ο. καὶ τοῦ λ εἰς τὸ ρ. πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν γίνεται ὀμόργνω. ὀμοργνύω, ὀμόργνυμι. ἡ μετοχή, ὀμοργνύς.

Ὀμώλακες, ὁμοαύλακες, ὅμοροι. ὤλακα γὰρ τὴν αὔλακα δωρικῶς. καὶ ὅμοροι, γειτνιάζοντες.

Ὀμφαλὸς, κυρίως μὲν τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸ μέσον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἐμπνεῖν. παρὰ οὖν τὸ ἐμπνεῖν ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὀμπναλός. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, ὀμφαλός. δι' οὗ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ. τὸ γὰρ βρέφος κατὰ γαστρὸς ὂν, περὶ αὐτὸ εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. ὅθεν καὶ τὴν δημήτραν τροφὸν οὖσαν, ὀμπνίαν ὀνομάζουσι κυριανοί. ὥσπερ ἀλυκοφόνι. Καὶ ἡ τῆσιν ἄγκην ὀμπνίαν κεμηλίων, τὴν συντελοῦσαν πρὸς τὸ ζῆν. παρὰ τὸ πνέω. καὶ ὄμπνους, τοὺς δημητριακοὺς καρπούς. ἢ παρὰ τὸ φαλὸς ἐοικέναι. ἐκκρεμὲς γάρ ἐστιν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτομῆς. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν.

Ὀμπαὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. μελιτωμένοι.

Ὄμφαξ, τὸ ὀξεινόν. βάβριος. ὄμφαξ ὁ μὴ πέπειρος. βότρυς ὡς ὠμὴν καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. γονεῖς ἔφαγον ὄμφακας, καὶ τέκνα ὠμωδίασαν. οἱονεὶ ὠμόφαξ τις ὤν. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συστολὴν τοῦ ω εἰς ο. ἢ ὠμὴ εἰς τὸ φαγεῖν.

Ὀμφὴ, θεία φήμη. κληδών. παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω καὶ τὸ ὄν. ἢ τὸ ὂν φαίνουσα, ἤγουν τὸ ἀληθές.

Ὀνείατα, σημαίνει τὰ βρώματα τὰ τὴν ὄνησιν παρέχοντα, καὶ πάντα τὰ ὠφελοῦντα. ὥσπερ παρὰ τὸ οὐτήσω μελλοντα γίνεται οὐτείλη κατὰ τροπὴν βοιωτῶν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀνήσω μελλοντα, γίνεται ὄνεαρ ὀνείατος. κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ η εἰς την ει δίφθογγον.

Ὀνῶ, σημαίνει δύο. τὸ ὀφελῶ, ἐξ οὗ ὄνησις ἡ ὠφέλεια. ὡς τὸ, Ἔμπα τα δὲ καὶ τὸ σ' ὀνήσεται. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. σημαίνει καὶ τὸ μέμφομαι. ὁ μέλλων, ὀνόσω. ὡς τὸ, Οὐδ' ἔκαθεν τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. ἔστι δὲ συζυγίας τρίτης. τὸ δὲ ὀνῶ τὸ ἀγοράζω, ἔστι δευτέρας.

Ὀνειδος, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι καὶ τοῦ εἶδος γέγονεν ὄνειδος, ὁ μεμπτὸν εἶδος ἔχων. καὶ ὀνειδισμὸς, ὁ κατὰ

Ὄνειρος, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ. πολ⟨ὺ⟩ τὸ εἶδος μεπτός. ⟨πολ⟩λοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ὀνειράτων ὠφελήθησαν. ὡς πέπτω, πέπειρος ὁ ἀκμαῖος βότρυς.

Ὀνειροπόλος. ὥσπερ λέγεται θυηπόλος ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος, οὕτω καὶ ὁ περὶ τοὺς ὀνείρους πολλοὺς καὶ ἀναστρεφόμενος, ὀνειροπόλος.

Ὄνομα, παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω, νένομα νόμα καὶ ὄνομα. ὅθεν καὶ ῥῆμα ὀνομαίνω. ὡς πῆμα πημαίνω. ἀφ' οὗ τὸ ἐξονομακλήδην, ὃ δηλοῖ τὸ ἐξ ὀνόματος εἰπεῖν. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀορίστου τῶν ἀπὸ περισπωμένων τῶν διὰ τῆς αι διφθόγγου, οἱ ἴωνες μεταποιοῦσι τὸ α εἰς η. καθαρῶ, ἐκάθηρα. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἀθηναῖοι. μιαινῶ, ἐμίηνα. σημαινῶ, ἐσήμηνα. καὶ ἐσημηνάμην.

Ὄνος, ἐπὶ τοῦ ζώου. παρὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην ὄνησιν ἐν τοῖς ἔργοις. ἐπὶ δὲ τοῦ παρὰ τέκτοσιν ἐργαζομένου, καὶ ὁμοίως εἴρηται παρὰ τὸ βαστάζειν.

Ὀνῆνις, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὀφελῶ καὶ τὸ ὄνος. ἡ τρὶς ὀνήσουσα ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ ἄκανθώδες φυτόν.

Ὀνειδος, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ κλέους ὡς εὐριπίδης ἐν φοινίσσαις. ἔστι δὲ τῶν μέσων λέξεων. ὡς τύχη. καὶ ζῆ⟨λος. καὶ δόλος.⟩

Ὄνθος, τὸ τῶν βοῶν ἀποπάτιον.

Ὄνυξ, παρὰ τὸ νύσσω νύξω νύξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω ἄνοιξ καὶ ὄνυξ. δι' οὗ ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀραιοῦται.

Ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν. ἃ δὴ καὶ ἑκάταια λέγονται. ἢ τὰ τῶν οἰκιῶν καθάρματα τὰ ἐν ταῖς εἰσόδοις τιθέμενα.

Ὀξυλαβῆσαι, τὸ ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος.

Ὀξὶς, τὸ ὀξηρὸν ἀγγεῖον.

Ὀξὺς, παρὰ τὸ ξέω ξόος. καὶ ὡς πλάτος πλατὺς, οὕτω καὶ ξόος ξοὺς. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς. ἐκ δὲ τοῦ ὀξὺς γίνεται ὄξος. ὡς ταχὺς τάχος, παχὺς, πάχος. τουτέστιν ὁ εἰς ὀξὺ καταβεβληκὼς οἶνος, ἐπειδὰν τέμνῃ καὶ κεντίζῃ ὡς εἰπεῖν τὴν γεῦσιν. οὕτω καὶ ὀξεῖαν σταφυλὴν λέγομεν τὴν κεντίζουσαν τὴν γεῦσιν. καὶ ὀξὺν ἄνθρωπον, τὸν ταχέως θυμούμενον. καὶ μάχαιραν ὀξεῖαν, τὴν ἠκονημένην. οἱ δὲ κυρηναῖοι τὸ ὄξος ἥδος φασί. καὶ ἄλλοι γλυκάδιον.

Ὀξυβελὴς, ὁ ταχέως βάλλων, ἢ ταχέως βαλλόμενος. ⟨ἢ ταχέως⟩ ⟨ὠ⟩ρος.

Ὀξύνω, ἐκ τοῦ ὀξύς. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ χέω χόος χοῦς, οὕτω παρὰ τὸ ξέω ξόος ξοῦς. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ὀξύς. καὶ ὀξὺ, τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ἀμβλεῖ.

ὅθεν καὶ ὀξύ-

Ὄξος, ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχει γὰρ αἰσθήσεις, ἢ παρὰ τὸ ὀξύνειν τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ γεύεσθαι.

Ὄπα, παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω. ὁ μέλλων ἔψω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, ἔψ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὄψ. κλίνεται ὀπός. σημαίνει δὲ τὴν φωνήν.

Ὀπαδὸς, ὁ ἀκόλουθος. ὥσπερ παρὰ τὸ πέμπω γίνεται πομπὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, γίνεται ὀπὸς. ἐξ οὗ παράγωγον ὀπάζω. ὡς γυμνὸς, γυμνάζω. μόνος, μονάζω. καὶ ἵππος, ἱππάζω. Ὡς ἕκτωρ ὤπαζε. οἱονεὶ ἑπόμενος ἐδίωκε. παρέπεται γὰρ τῷ διώκοντι, ἕπεσθαι τῷ διωκομένῳ. οἱ δὴ τὸ τέσσαρες κήρυκα τὸ παρασάμενος, καὶ ἑταίρους, ἀντὶ τοῦ ἕπεσθαι ποιήσας. ὡς τὸ, Οἶνον δὲ φθινύθουσιν, ἀντὶ φθίνειν ποιοῦσι. καὶ ὀπὴ, ἡ ἐξ ὀπισθεν ἑπομένη φωνή. ἐκ τοῦ οὖν ὀπάζω ὀπάσω, γίνεται ὀπαδός. ὡς φάζω φράσω, φραδή. κομίζω κομίσω, κομιδή. ἐκ δὲ τοῦ ὀπαδὸς γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν ὀπηδός. ἐξ οὗ ῥῆμα, ὀπηδῶ καὶ ὀπηδεύω. ὅμηρος ἰλιάδος β. Ὅς οἱ ὀπήδει. καὶ, Ἤλ' ὀπηδεύοντα νομῆι. ἀπὸ λ⟨όγου⟩ ⟨ἀ⟩λώνιος.

Ὀπάζω, ἐκ τοῦ ὀπαδὸς γίνεται κατὰ τὸ ἐλλεῖπον, ὀπάος. καὶ ἐκ τοῦ ὀπάος, Ὀπάων ἴδομεν, σημαίνει τὸν ἀκόλουθον. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ποτὲ μὲν, τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι ὡς τὸ, Τρωσὶ τε καὶ ἕκτορι κῦδος ὀπάζει. ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρεσθαι. οἷον, Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος διὸς ὄμβρῳ. ποτὲ δὲ τὸ ἕπεσθαι λέγεσθαι. οἷον, Ἦ καὶ νεώτερον ὕσον ὀπάοσα ῥκύδος.

ποτὲ δὲ τὸ διώκειν. Ἀλλ' ὅτε δὴ ἐξέχυντο πολὺν καθ' ὅμι-

Ὄπατρος, κασίγνητος. ψιλοῦται. τὸ δὲ λοιπὸν ὀπάζων. πρὸ τοῦ π μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται. ὀπώρα. οὕτω καὶ ὄπατρος. παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τὸ πατρός. τὸ δὲ ὁμός, σημαίνει τὸ ὅμοιος. οἷον, Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. προσκεῖται κατὰ ἀναφορικήν, διὰ τὸ ὁπόσος. τὸ ὁπόση, ἀντιπίπτει.

Ὀπή, κυρίως τόπος τετρημένος, ἀφ' οὗ τις δύναται ὀπτάνεσθαι, καὶ παραβλέψασθαι. οὕτως Ἀριστόνικος ἐν σημείοις.

Ὀπῆ, ὡς τὸ ἀμφοτέρῃ.

Ὀπήτιον, παρὰ τὸ ὀπὴ ἐμποιεῖν.

Ὄπις, σημαίνει τὴν μῆνιν. ἐκ τοῦ ἕπω. παρὰ τὸ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν. ἐξ οὗ καὶ φιλόπις. καὶ

Ὀπίζεσθαι, τὸ εὐλαβεῖσθαι. ἀπὸ τῶν θεῶν ὄπιν. ὠπῶν τῶν ὀφθαλμῶν. οἷον, Θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν, τουτέστι προόρα τὴν τῶν θεῶν μῆνιν. καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει ὀπίζετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφετο.

Ὀπισθόδομος, τὸ ὄπισθεν τοῦ δόμου οἴκημα. Ἀθηναῖοι δὲ τὸ ταμιεῖον τῶν ἱερῶν χρημάτων. ἐπειδὴ ὄπισθεν τοῦ

Ὀπιπεύεις, Ἰλιάδος Δ. παρὰ τὸ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς. ὄπτω τὸ βλέπω, παράγωγον ὀπτεύω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀπιπτεύω ὀπιπεύω, τὸ παραβλέπομαι.

Ὀπίσω, ἐπίρρημα τοπικόν. ποίας σχέσεως, τῆς ἐν τόπῳ. ἔστι δὲ καὶ χρόνου δηλωτικόν, καὶ σημαίνει τὸ μέλλον. πόσαι σχέσεις τῶν τοπικῶν, ἕξ. ἄνω. κάτω. ἔμπροσθεν. ὄπισθεν. δεξιά. ἀριστερά. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἐπὶ ἐπίσω, ὡς παρὰ τὴν ἐξ, ἔξω. καὶ τροπῇ τοῦ ε, ὀπίσω. ἔστι δὲ τὸ μετὰ ταῦτα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἐπιστρέφομαι. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἀκολουθῶ, καὶ κατόπιν διώκω. τὸ δὲ ὀπίζω, ἐκ τοῦ ὄπις. ὅ ἐστι τὴν ἐπιστροφήν. Θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. καὶ ὄπισθεν διχῶς. καὶ τὸ δ' ὄπισθεν. ἀπὸ τοῦ ὀπίσω ὀπίσωθεν. καὶ συγκοπῇ τῆς σω συλλαβῆς. ἢ δὲ ὄπισθεν, ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ω. καὶ μετόπισθεν Ἰλιάδος α.

Ὀπίστατον, τὸ τελευταῖον.

Ὅπλα, παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὅπλα. τὰ κυρίως μύνος δὲ ἐλαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, ἕπλον καὶ ὅπλον. Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις. ἔστι καὶ τὰ τῆς νηὸς σχοινία. Ὅπλα τε πάντ' εἰς ἄντλον κατέχευε. ἔστι καὶ τὰ χαλκευτικὰ ὄργανα, ἤγουν ἐργαλεῖα. φύσας. ὡς φησιν Ἀπίων. Ἰλιάδος ς.

Ὁπλή, οἱονεὶ ἁπλή τις ἐστι, κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ.

Ὁπλότεροι, οἱ νέοι. οἱ μᾶλλον ὅπλα φέρειν δυνάμενοι. ὡς τό, Αἰχμὰς δ' αἰχμάζουσι νεώτεροι. οἱ γὰρ προβεβηκότες, τούτων ἀπηλλάγησαν. Ὅμηρος. Γηραιὸς δὲ πολέμων πέπαυται. ἀπὸ τῶν ὅπλων ὁπλότεροι. ἐπεὶ πρὸς ὅπλων ἀναίρεσιν εἰσὶν ἐπιτήδειοι ὡς πρὸς τοὺς γέροντας. καὶ ὁπλοτέρων, ἀντὶ τοῦ νεωτέρων. ἐνδοιας τῶν παραγώγων συγκριτικοῦ. ὥσπερ τὸ νεώτερος πρεσβύτερος. τύπου μὲν ἐστι συγκριτικοῦ. τὴν δὲ φωνὴν ἀντὶ ἁπλοῦ παραλαμβάνουσιν.

Ὁπότερος, τὸ ἐρωτηματικόν, πότερος. καὶ τὸ ἀναφορικὸν πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁπότερος. σχήματος συνθέτου. ἐκ τοῦ ὁ ποῖος καὶ τοῦ ἕτερος, ὁποιότερος καὶ ὁπότερος. ὁ ἕτερος τῶν δύο. πλεονάζουσι δὲ τὸ π οἱ ποιηταί. ὥσπερ καὶ τὸ ὁππόταν. καὶ ὁ ποῖος, ὁ ὁπποῖος.

Ὀπός, ἀπίων, τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. ὅθεν καὶ ἡ σμύρνα καὶ ὁ λίβανος οὕτω λέγεται. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ὀπώρα, ὅτι ὁ ὀπὸς αὐτὴν ὠρεῖ, ὅ ἐστι φυλάσσει. οὐκ ἀπιθάνως. ὁ ὀπὸς γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐπείγεσθαι κατὰ τὴν ἐπιτομήν. Ὅμηρος ἰδικῶς ὀπὸν καλεῖ. Ὡς δ' ὅτε ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν. Ἰλιάδος ε.

Ὀπώρα, παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ.

Ὀπυομένη, μεμνηστευμένη. γεγαμημένη.

Ὀπωπή, πρόσοψις. ὁ δ' Ἀπίων τὴν ἐν τῷ προσώπῳ ἀποδίδωσι. παρὰ τὸ ὄπτω γίνεται ὀπή. ὡς κόπτω, κοπή. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἔκτασιν, ὀπωπή. Ἀπολλώνιος δὲ τὴν χρῆσιν εἶπε. Δρύψε δ' οἱ βλέφαρον, γυμνὸν δ' ἀπέλειπεν ὀπωπήν. βλέφαρον καλεῖται τὸ ἐπικαλύπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς δέρμα. ὀπωπὴ δὲ ἡ κόρη, ἢ ἡ ὅρασις. ἀπὸ τοῦ ὄπτω, ὄψω, ὁ παρακείμενος, ὦφα.

Ὄπωπα, ἀπὸ τοῦ ὄπτω ὦπα καὶ ὄπωπα ὁ μέσος, ὦπα. πα. τοῦ δὲ οἱ κοινοὶ μέσοι παρακείμενοι, φημὶ δὴ τοῦ ὦπα καὶ τῶν λοιπῶν, οὐχ εὑρίσκονται ἐν χρήσει ὡς λέγει

Ὀπταλέα, ὀπτά. παρὰ τὸ ὀπτῶ. τοῦτο ὁ Χοιροβοσκός. παρὰ τὸ πέπτω πτῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀπτῶ. ἢ παρὰ τὸ ὄπτω. διὰ γὰρ βλέπειν συνεχῶς πρὸς τὸ μὴ καίεσθαι

Ὀπτάνιον. Δεῖ γινώσκειν ὅτι διὰ τῆς τὰ ὀπτώμενα. εἰ δὲ διφθόγγου γράφει. σημαίνει δὲ τὸ μαγειρεῖον. πρῶτον μὲν ὅτι λέγεται ὀπτανεῖον. δεύτερον δὲ τῷ λόγῳ τοῦ βαλλαντίου. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ καθόλου, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἷον ὀπτάνιον.

Ὀργή, ἀπὸ τοῦ ἔρδω τὸ πράττω ὅθεν τὸ ἐργάζομαι. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ ὀρέγη, καὶ συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἴργω, εἰργή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργή. ἡ κωλύουσα ἡμᾶς τὰ δέοντα βουλεύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ διεγείρω, ὀρὴ καὶ ὀργή. ἔστι δὲ δύο. αὐτὴν τὴν ὀργήν. ὡς τό, Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. καὶ τὴν κρυφίαν. ὡς τό, Ἐμοὶ μετ' εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

Ὀργεῶνες, σύνταγμα ἀνδρῶν. ὡς τῶν γεννητῶν, καὶ τῶν φρατόρων. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν τὸ θύειν τοῖς θεοῖς. παρὰ τὰ ὄργια ἅ ἐστι μυστήρια ἱερά.

Ὅρασις, ὁρησις οὖσα. διὰ τὸ τοῖς ὅροις τουτέστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν.

Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ἀνέργαστον. ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν. τάχα δὲ

βέλτιον, παρὰ τῆς κατεργασίας εἴρηται. ὡς φύω φυγάς, ἔθω ἐθάς, ἔργω ἐργάς. ἐλέγετο γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι τὸ εἴργειν. καλλίμαχος δέ φησιν, ὀργάδα λέγεσθαι τὸ μελάγγειον καὶ ἔγχυλον γῆν. καὶ γὰρ ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ἀφ' οὗ καὶ ὑγρῷ ξηρὸν μῖξαι. σοφοκλῆς. θέλοιμι πηλὸν ὀργάσαι. ἔστι δὲ ἐν μεγάροις οὕτω καλουμένη ὀργάς. λέγεται δὲ καὶ ἡ ξύλειος καὶ σύμφυτος.

Ὄργια, τὰ μυστήρια. κυρίως δὲ τὰ διονυσιακά. διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσιν αὐτοῦ ἐπιτελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ ὀργᾶν καὶ ἐπιθειάζειν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὀρέγω, σημαίνει καὶ τὸ ἐπεκτείνω τὰς χεῖρας. ὅθεν τὸ ὀρέγνυμι.

Ὀρίγανον, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, τουτέστιν ὀρίγανον καὶ ὀρείγανον, γάνυσθαι γὰρ καὶ χαίρειν τοὺς καταλουμένους ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

Ὄργυια, σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν. σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὅ ἐστι τὰς χεῖρας.

Ὀργῶντας, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμοῦντας. ἀπὸ τοῦ ὀργῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἀκμάζω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται κατὰ συγκοπήν.

Ὀρεκτῆσι, μελίῃσι. παρωνύμως. ὡς ὀρέγδην χεῖσθαι.

Ὀρεύς, ὁ ἡμίονος. παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων δύνασθαι ἐργάζεσθαι. ἐκ χειρὸς νοσοῦντες. ὀρεύς, ὀρέος. πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρεύς. ὡς τὸ ἡνίοχος ἡνιοχεύς. κλίνεται οὐρῆος κατὰ ἴωνας. ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, οὐρῆας. ἢ παρὰ τὸ οὐρὰν δυνατὴν ἔχειν. ὅθεν ἐν ταῖς συνουσίαις οὐ συλλαμβάνουσιν οὐδὲ τεκνογονοῦσιν.

Ὄρηαι, ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρσω ὤρηκα ὤρμαι. ὡς τὸ ὄληαι.

Ὀρεσκεύειν, τὸ διατρίβειν. νίκανδρος ἐν θηριακοῖς.

Ὀρεσκῷος, ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀπὸ τοῦ κείω τὸ κοιμῶμαι, τουτέστιν ὀρεσκώιος. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν τοῦ ι, ὀρεσκῷος. καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον.

Ὀρίνω, τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω καὶ ὀρύνω. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, τουτέστιν ὀρίνω.

Ὀρίγανον. ὤφειλεν ἐκ τῆς ἐτυμολογίας διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῶν εἰς ος οὐδετέρων συντιθέμενα, τουτέστι τὸν τόπον. εἰ μὲν φωνῆεν ἐπιφέρηται ἢ ἓν ἁπλοῦν σύμφωνον, φυλάττεται ἡ ει δίφθογγος. οἷον, ὄρει, ὀρείαυλος. ὀρειγένης, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς. τὸ γὰρ κύριον ὀρέστης, καὶ βαρύνεται, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι. ἔγχει, ἐγχείμορος. εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἐπιφέρηται, ἀποβάλλουσι τὸ ε. ἔγχει ἐγχίκτυπος. ὄρει, ὀρίλοφος. χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος. οἷον, καλλιπάρθενος, ὑψίθρονος. κρεῖττον δὲ σημειοῦσθαι μόνα τὰ παρὰ τὸ κάλλος. τῶν γὰρ τῶν δυναμένων παρὰ τὸ ὕψος εἶναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὕψι ἐπίρρημά ἐστι. τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ ὀρίγανον ὤφειλε διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν ὀρεινὴν, καὶ τὸ γάνος τὸ σημαῖνον τὴν χαρὰν γίνεται. τὸ γὰρ ὀρίγανον, ἐν τῷ ὄρει χαίρει. ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶν καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω, οἱονεὶ τὸ λαμπρύνον τὴν ὅρασιν. ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ἡρωδιανός. ὁ δὲ γραμματικὸς θεόδοτος λέγει διὰ τοῦ ι γράφεσθαι. ἐπειδὴ παρὰ τὸ ὀρίγω, τουτέστιν ἐρίγανον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον. οἱονεὶ τὸ ψύχον ἵνα κατὰ ἀντίφρασιν. θερμαίνει γάρ. ἢ ἐπειδή ὥς φησιν ὠριγένης εὕρηται ἐν συστολῇ ἡ ρι συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ. οἷον, τεταμένον ὀρίγανον διὰ μυελοτρεφῆ. ὁ δ' ὑστερίας δ. σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν. ὁ δὲ τελευταῖος πούς ἀνάπαιστός ἐστι τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν. ἰστέον δὲ ὅτι λέγεται καὶ ὁ ὀρίγανος καὶ ἡ ὀρίγανος καὶ τὸ ὀρίγανον. καὶ θηλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἐκκλησιαζούσαις. ἀρσενικῶς δὲ παρὰ ἀναξανδρίδῃ ἐν φαρμακομάντει. οὐδετέρως δὲ, ἐν ἐλεγείοις. καὶ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀταλάντῃ.

Ὀρείχαλκος, εἶδος ὕλης οὕτω καλουμένης, ἥτις νῦν οὐχ εὑρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι χυμευτός ἐστι χαλκοῦ τοῦ νῦν εὑρισκομένου λευκοῦ χαλκοῦ. οὗτος γὰρ σκευαστός τινι, τουτέστι λευκὸς φύσει. χοιροβοσκός.

Ὀρθός, ἐκ τοῦ ὄρω ὄρσω. ἐκ μαγνικοῦ ὄρθρος καὶ ὀρθός. ἢ ἔστιν ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ θεῶ τὸ βλέπω, τουτέστιν ὀρόθος. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀρθός, ὁ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων.

Ὀρθωσία, ἡ ἄρτεμις. παρὰ τὸ ὀρθοῦν τοὺς βίους τῶν ἀνθρώπων.

Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως θρηνοῦσα. ἢ ὑπὸ τὴν (?) ὀρθογόη ἡ χοῦσα. ἢ ἀηδών. Πρὶν ὄρθαι, διεγέρθαι. ἀπὸ τοῦ ὦρθαι ἀπαρεμφάτου. καὶ συστολῇ, ὄρθαι.

Ὀρθοκραιράων, τῶν τὰς κεφαλὰς ὀρθὰς ἐχουσῶν. κραῖραι γὰρ λέγονται τὴν κεφαλήν. λέγεται δὲ διὰ τὸ τὰς πρύμνας καὶ τὰς πρώρας ἀνατετάσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. σημαίνει δὲ καὶ τῶν ἐχόντων ὀρθὰ κέρατα.

Ὄρθρος, παρὰ τὸ αἴρειν, καὶ ὀρθοὺς ἡμᾶς ποιεῖν λεχρίους ὄντας. ὅθεν καὶ ἠριέλεγετο, ὁμοίως παρὰ τὸ αἴρειν.

Ὅρκος ἐκ τοῦ ὅρος. ὅτι οἱ ὀμνύοντες ὁρίζονται καὶ ὀμνύουσιν. ἢ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὥσπερ γὰρ βοηθήματος αὐτοῦ ἔχονται οἱ ἀδικούμενοι. ἢ παρὰ τὸ εἴργω. ἐπισχετικὸν γάρ ἐστι τῶν παραβῆναι βουλομένων. παρὰ οὖν τὸ εἴργειν καὶ κωλύειν τοῦ παραβαίνειν ὅρκος. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὅρκος. ἀπὸ δὲ τοῦ ὅρκου, τουτέστιν ὅρκιος. ἢ παρὰ τὸ ἕρκος καὶ τεῖχος εἶναι τῶν ὀμνυόντων, μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. προπαροξύνεται. τὰ διὰ τοῦ ιον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προσηγορικά, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα προπαροξύνεται, ὁπότε πρὸ τοῦ ι οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον. οἷον, κυμβίον. ἴσχιον. ἕρκιον. τὸ μέντοι ὅρκιον προπαροξυνόμενον, κτητικοῦ τύπου ἔχεται. ἐπεὶ δὲ αὐτὸ σημαίνει ἐστι τῷ ὅρκῳ παρωνύμως, ἔδει ὑποπεπτωκέναι φαμέν. ὡς τὸ κάπυος. αἴξιος. εἰ πεῖν ὁ ποτε πρὸ τοῦ ι, διὰ τὸ ἴκριον, καὶ ἴχνιον.

Ὅρμος, σημαίνει δύο. τὸν λιμένα, καὶ τὸν περὶ τὰ χείλη κόσμον. παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, τουτέστιν ὅρμος ὁ λιμήν.

ὅθεν καὶ ὁρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. ἐξ οὗ καὶ ὁρμιὰ ἡ σειρά. πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐπασφαλίσασθαι δεδεμένον.

Ὁρμῶ, εἰ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων, δευτέρας συζυγίας. ἀπὸ τοῦ ὁρμή. εἰ δὲ ἐπὶ ἀψύχων, πρώτης. ἀπὸ τοῦ ὅρμος. καὶ διαφέρει. ὁρμοῦμεν τὸ πλοῖον. ὁρμᾶν δὲ τὸ ἁπλῶς ἐπέρχεσθαι. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, πλεονασμῷ τοῦ μ. γίνεται. Ἤϊξεν καὶ ὡρμήθη ὄρει νιφόεντι ἐοικώς. ἰλιάδος ν.

Ὁρμενον, ἐξαίφνης. ἰλιάδος φ. ἀπὸ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρσω, ὦρκα, ὦρμαι, ὡρμένος. καὶ κατὰ συστολὴν καὶ ἀναδοσιν τοῦ τόνου, ὅρμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος ὅρμενος.

Ὁρμήματα, ἐνθυμήματα. φροντίδας. κατὰ συγκοπήν.

Ὁρμαθός, στίχος. ἤγουν τὸ σύστημα. ἀπὸ τοῦ ἐν ἀλλήλοις ἀρ-

Ὁρμᾶσθαι, ἀπὸ τοῦ ἁρμόζω. ὁ παθητικὸς μέλλων ἁρμόζεσθαι. παρακείμενος, ἥρμοσμαι. τὸ τρίτον ἥρμοσται. ὁ ὑπερσυντέλικος, ὡρμῆσθαι. καὶ κατὰ συστολὴν τοῦ η, ὅρμασθαι.

Ὅρκον, παρὰ τὸ ὁρίζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ αἱρεῖσθαι. ἰλιάδος β. Ὃς ἐάν τ' ἄλλ' ὄλιγος πέρσης ὑπὸ μήκιος ἀρθεὶς ὁρμῆσαι περὶ γοῖο διώκειν ὅρκον ἄγω. ὅμηρος διὰ τὸ ἱέρανα. ἢ παρὰ τὸ τὰ ὅρκια ἐν ἤγουν διώκειν. γίνεται ὅρκιον.

Ὄρνις, παρὰ τὸ ὄρω ὄρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐπειδὴ ὁρμητικώτερον πτηνοῦ, γίνεται ὄρνις. οὐδὲν γὰρ ὁρμητικώτερον τούτου τοῦ ζώου. ὄρνιθος, ὀξυτόνως. τὰ εἰς ις λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνεται. δέλλις δέλλιθος, ἔστι δὲ εἶδος ζώου ὅμοιον μελίσσῃ. μέρμις μέρμιθος, τὸ σχοινίον. ἕλμις ἕλμινθος. πλὴν τοῦ γάλλις γάλλεος, ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως. τοῦτο γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. τὸ ὄρνις ἀττικῶς ἐκτείνεται, ὥστε βραχύ ἐστι. τὰ γὰρ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε θηλυκά, συστέλλει τὸ ι. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς, μακρόν ἐστι. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι οὐδέποτε παραλήγουσα γενικῆς παρὰ τὴν ἐπὶ συλλαβοῦ μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας εὑρίσκεται, πλὴν τοῦ ὄρνιθος καὶ κώμυθος καὶ πόλκος. ὥς ἐμάθομεν ὅτι ἐπὶ τῆς εὐθείας βραχύ ἐστι τὸ ι, ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὄρνις καὶ τὸ πετεινὸν γενικά ἐστι. τὰ δὲ εἰδικά, ταῦτα. χήν. γέρανος. κύκνος.

Ὀρνιθοκλόος, ἀπὸ τοῦ κλέπτειν τὸ συνιέναι, γίνεται ὀρνιθοκόος.

Ὀρνιθευτάς, ὀρνιθοθήρας. ἔστι τὰ ὀρνιθοκλόος.

Ὀρνύω, ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ δωρικῷ τοῦ ν, ὀρνύω. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω. ἐξ οὗ ὄρνυμι. καὶ ὤρνυτο. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τούτῳ.

Ὀρκάνη, περίφραγμα ἢ ἀκανθώδες.

Ὅρος, σημαίνει δύο. τὰ ὅρια, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη. καὶ σανίδιον ἐπιτιθέμενον ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χωρίοις ἐκείνοις πηγνύμενον τοῖς ἐνεχυριαζομένοις πρὸς ἃ ὀφείλουσιν οἱ δεσπόται. καὶ ὁρισμός, ἀρχή τίς ἐστιν, ἥτις ἀφορίζει τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια οἰκήματα ὥσπερ τινὲς γεωμέτραι καὶ ὁριοδεῖκται. ὅρος καὶ γεωργικὸν σκεῦος, ὅφα

Ὄροβος, ὀσπρίου εἶδος. ἔστι τινὲς σχοινίον.

Ὅρος ἐστίν, ὁ τὸ ὄν τι εἶναι δηλῶν. ἢ λόγος ἐκ τῶν καθόλου καὶ κοινῶν, ἴδιόν τι ἀποτελῶν. οἷον, ἄνθρωπός ἐστι ζῶον λογικὸν θνητόν. ἐκ τοῦ καθόλου καὶ κοινοῦ, ἴδιόν τι ἀπετέλεσε τὸν ἄνθρωπον. τῶν καθόλου ἐστὶ τὸ ζῶον. τῶν κοινῶν τὸ λογικόν. εἴληπται δὲ ὅρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς γῆς ὁροθεσιῶν. ὥσπερ γὰρ τὰ ὁροθέσια χωρίζουσι τὴν δὲ τὴν γῆν ἀπὸ τῆσδε, καὶ ἑκάστῳ τὸ ἴδιον φυλάττει, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ ὅρος ὁ τοῦ ἀνθρώπου χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ τῶν ὁμοίων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ συνάπτω καὶ συμπλέκω. ὡς σπείρω σπόρος. ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου τὸ ὄρος, παρὰ τὸ αἴρω ἄρος καὶ ὄρος. τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος αἰρόμενον. ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ὁρᾶν εἰς ὕψος δι' αὐτοῦ. ὀρὸς δὲ ἡ ἀπόστασις τοῦ γάλακτος. ὀξύνεται.

Ὄρουσε καὶ ἀνόρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ γίνεται. ἀπὸ τοῦ ὄρω ὀρύω, ὡς πλήθω πληθύω, πλήθω πληθύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο βοιωτικῶς, γίνεται ὀρούω. οἱ γὰρ βοιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ υ στοιχείῳ τὸ ο, ἡνίκα τὸ υ οὐκ ἔχει ὑποτασσόμενον φωνῆεν. οἷον, κύνες, κούνες. κῦμα, κοῦμα. οὐ πλεονάζει δὲ τὸ ο, ἡνίκα ὑποτάσσεται. οἷον, εὐνή. αὐλή.

Ὀρούσης, περὶ ὡρμημένου. εἰς τὸ ἀλλαίεσθαι.

Ὄρπηξ, ὁ θάμνος. καὶ ὄρπηξ ὁμοίως ἐπὶ τῶν κλάδων λέγεται. παρὰ τὸ ὀρούειν κατὰ τὴν αὔξησιν. ὄρπηξ ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἕρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποίηται. ἢ ὄρμηκες τινὲς ὄντες. ἢ ὄρφηκες, οἱ εἰς ὀροφὴν ἐ-

Ὄρεγμα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ὁ μέσος παρακείμενος, ὤρεγα. ἡ μετοχὴ ὠρεγώς. τὸ θηλυκόν, ὠρεγυῖα. συστολῇ καὶ ἀποκοπῇ, ὄρεγυα.

Ὀροθύνω, τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ. ἢ παρὰ τὸ ὄρω ὀρθῶ καὶ θύνω, γίνεται ὀροθύνω.

Ὀρθῶ, παρὰ τὴν ὅρασιν, ὅ διὰ τῆς ὁράσεως ἐστὶ καταλαμβάνων. ἢ παρὰ τὸ ὅρος. ὁ διὰ τῶν ὅρων τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνων. ἔστι καὶ ὀρῶ τὸ ἀπωμένον, τὸ διεγείρω καὶ ὁρμῶ. ἔνθα τὸ νέφος ὄρεται. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα καὶ ὄρωρα. καὶ κατὰ ὑπερβιβασμόν, ὄρωρα. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέσος παρακείμενος, ὦρα, καὶ ἀττικῶς ὄρωρα. ὁ ὑπερσυντέλικος,

Ὀρόωντι, ἰλιάδος δ. ἀπὸ τοῦ ὁράοντι ὁρῶ. ὁρώοντες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὁρῶ οὖν, ὁμιλῶ, ὁρήσω. ὁ παρακείμενος, ὥρηκα. ὁ μέσος, ὦρα. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὀρωρέχατο, ἰλιάδος λ. ἤγουν ἢ τῷ κυρτώματι ἢ τῷ χώματι, ἢ πρὸς τὴν διάστασιν αὐτῶν ἡ ὁμοίωσις. σημαίνει τὸ ἐκρέμαντο. ἀπὸ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω. ὁ παρακείμενος, ὤρεχα, ὤρεγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρέγμην, ὤρεκτο, ὠρέχατο. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ὀρωρέχατο.

Ὀροίτυπος, ὡς ἀπὸ τοῦ χορότυπος, γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ι χοροίτυπος, καὶ δολοφονῆσαι δολοιφονῆσαι, οὕτως ὀρότυπος καὶ ὀροίτυπος. ὁ ἐν ὄρει τὰς ὕλας τέμνων, ὅ ἐστι τεχνιτῶν. ἀρχίλοχος. Ὀρέων ἀπετύπαζον. σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν.

Ὀρυμαγδός, θόρυβος, κραυγή. ὁ ἐν ὄρει γινόμενος. παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὅμαδος. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ θορυβάζω θορυβάσω. καὶ δωρικῶς θορυβάξω. ὁ μέσος παρακείμενος, τεθορύβαγα, θορυβαγός· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυμαγδός. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς θορύβου.

Ὀρρωδῶ καὶ ἀρρωδῶ, ζήτει εἰς τὰς διαφοράς. καὶ κατωρρωδηκότες, τὸ φοβούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἔρδω τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔρρωμαι. παρά γοῦν ἐρώζω. καὶ μεταθέσει τοῦ ζ εἰς δ, ἐρωδῶ. ὡς μύζω μυδῶ, καὶ ἐρίζω ἐριδῶ. ἐξ οὗ τὸ, Ἐριδήσασθαι. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀρρωδῶ. ἀρρωδοῦντος. Καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἀρρωδέων. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀρρωδῶ, τὸ μὴ ἐρρῶσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. φιλόξενος. ὀρρωδῶ, παρὰ τὸ τὸν ὄρρον ἰδεῖν. ὄρρος δέ ἐστι τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. συμβαίνει δέ πως τοῖς φοβουμένοις ἱδρῶτα γίνεσθαι κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου.

Ὄρσο, ῥῆμα προστακτικὸν ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. ὀκνιῶν. οἱ ἴωνες τὴν ου δίφθογγον εἰς ε καὶ ο διαλύουσιν, ὄρσου ὄρσεο. τὸ ῥῆμα, ὄρσω. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ὄρσω. καὶ μέσος ὁ τέλειος εἰς ἐνεστῶτα. καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ. ὄρσω, ὄρσομαι. ὠρσόμην ὤρσου. καὶ ὄρσεο τὸ προστακτικὸν ἰωνικῶς κατὰ συστολὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς. ὡς ἐμοῦ, ἐμέο. τύπτου, τύπτεο.

Ὀρσοθύρη, θυρὶς δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ὑπάρχει ἀνάβασις. παρὰ τὸ ὄρω ὄρσω καὶ τὸ θύρα, Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν. θυρὶς τις ἔοικεν ἀντὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι διά τινος κλίμακος. δύναται δὲ καὶ δι' ἄλλου ἀνόδους τις εἶναι φέρουσα ἀντὶ τὴν θύραν ταύτην. εἴρηται παρὰ τὸ ὀρούειν ἐπὶ τὴν αὐλήν. λέγει δὲ σιμωνίδης κακοσχόλως. Καί τις ὄπισθεν ὀρσοθύρης ἠλοσάμην. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ὀρσοθύρια ὑπό τινων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὄρνυται. κράτης δὲ, ὀρσοθύρην, θύραν πρόβασιν ἔχουσαν. καὶ εἰς τὰ ὑπερῷα φέρουσαν. τινὲς ὑψηλὴν θύραν.

Ὀρσόλοπος, ὀρσοπός, ἵνα λάβῃ τὸ λ. πολλῶν παθῶν.

Ὀρτή, ἀπὸ τοῦ ἑορτή. κατὰ ἀφαίρεσιν. πολλῶν παθῶν.

Ὀρταλίζειν, τὸ ἐκπέτεσθαι ὡς ἀριστοφάνης. οἷον, Ἄνω ὀρταλίζεις, κἀκκερουτιᾷς. ἀντὶ τοῦ ἀναρριπτεῖν ἐπὶ παῖδας. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ὦρται. ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός. ἀφ' οὗ παράγωγον ῥῆμα ὀρτῶ. καὶ παράγωγον ὀρτίζω. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἱονεὶ ὀροῦν εἰς ὕψος. καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ ἁπλῆν κίνησιν ποιεῖσθαι κίνησιν ὡς ἄνω· πρὸς ὃ εἴρηται παρ' ἀριστοφάνει.

Ὀρτυγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Ὀρτάλιχος, παρὰ τὸ γλίχεσθαι τοῦ ὀροῦσαι καὶ πέτεσθαι.

Ὀρφανός, ἀπὸ τοῦ ὄροφος ὀροφανός, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ παρὰ τὸ ὄρφνον ὃ σημαίνει τὸ σκοτεινόν. ζήτει εἰς τὸ ὀρχομενόν.

Ὄρφνη, ἡ σκοτία. καὶ, Νύκτα δι' ὀρφναίην. τὴν σκοτεινήν. ἀπὸ τοῦ ἐρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀροφή. πλεονασμῷ τοῦ ν, ὀροφνή. καὶ συγκοπῇ ὄρφνη, ἡ σκέπουσα τὸ φῶς.

Ὄρχαμος, ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος.

Ὄρχατος, σημαίνει τὸν παράδεισον. τὴν φυτείαν δι' ἧς ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὀρχοῦ. ὀρχὸς γάρ ἐστιν ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μοσχείαν. παρὰ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα. ὄρχατος δὲ ἡ ἐπίστιχος φυτεία, παρὰ τὸ ἔρχεσθαι. καὶ ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκάλεσεν ἐν τοῖς γεωργοῖς. ὁ δὲ ἡσίοδος, ὄρχον λέγει τὴν ἐπίστιχον φυτείαν τῶν ἀμπέλων. Οἳ δ' αὐτοῦ ταλάροισιν ἔφερον βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὀρχῶν. καὶ πάλιν, Παρὰ δὲ σφισὶν ὄρχος χρύσειος ἦν. ἔστι δὲ ὅτε δηλοῖ καὶ κῆπον. ἀππίων δὲ ἐτυμολογεῖ, παρὰ τὸ ὀρύσσεσθαι τὴν γῆν πρὸς φυτείαν. καὶ ὅμηρος. Πολλοὶ δὲ φυτῶν ὄρχατοι ἦσαν ἀμφίς. ἰλιάδος ξ.

Ὀρχῆσαι. τὴν τάξιν τῆς φυτείας ὄρχους εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταί. καὶ ὀρχῆσαι ἐντεῦθεν. ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐπειδὰν ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπήρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες καθάπερ κωμῳδοί. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ ὀρχήσω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. καὶ ὀρχηστὴς ὁ ἄρης, ὁ ἐνικήτορας κατὰ πόλεμον. ὡς τὸ, Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα. ἰλιάδος π. ἐπυρρίχιζον γὰρ ἐν ὅπλοις οἱ κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὅ ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὸ πυρρίχιον, καὶ ἐνόπλιον ὄρχησιν ἤσκουν. τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως. πυρρίχη. σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική. καὶ ὁ κορδακισμὸς αἰσχρός τις ὤν. καὶ μᾶλλον κωμικοῖς ἁρμόδιος.

Ὀρχομενός, δύο εἰσί. βοιώτιος καὶ ἀρκάδιος. ἀλλ' ὁ μὲν βοιώτιος, μινύειος καλεῖται. ὁ δὲ ἀρκάδιος, πολύμηλος. καὶ τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλεται ἡ ὁμωνυμία.

Ὀρφανός, ἢ παρὰ τὸ οἶος ὁ μόνος, γίνεται οἰοφανὸς καὶ ὀρφανὸς ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεῖς μὴ ἔχων. ἢ παρὰ τὸ ἁρπάζω, ἁρπανὸς καὶ ὀρφανός. οὗτινος οἱ γονεῖς ἡρπάγησαν.

Ὅς, ἄρθρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου. ἐμός. σός. ὅς. σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῷ οὗτος. οἷον, Ὃς γὰρ δύνατα τρὸς ἀχαιῶν. δύναται ὁ τε καὶ τοῦ αὐτός. οἷον, Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε διὸς μεγάλοιο κεραυνόν. ἔστι δὲ καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμοφωνοῦν. οἷον, Ὃς ἂν ἔλθοι, μενέτω. καὶ, Ἄνθρωπος ὃς ἦλθε. ἄξιον δὲ ζητῆσαι, διατί οὐκ ἔστιν εἰς ος ὀνόματα μονοσύλλαβα. τὸ γὰρ ὅς, ἄρθρον ἐστὶν ὡς εἴπομεν, καὶ τὸ πῶς. οἷον, Ὥς πως χειμαινόμενος. ἀπὸ τοῦ ποῖ γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον, μακροκατάληκτον εἶναι θέλει φύσει ἢ θέσει, χωρὶς τοῦ τίς. ὥστε,

διὸ καὶ νόμους εἴχομεν μάχεσθαι. καθὸ μὲν γὰρ εἰς ος ἐστίν, ὤφειλεν εἰς ου ἔχειν τὴν γενικήν. καθὸ δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εὐθεῖα, ἰσοσυλλάβως κλινομένη, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὴν γενικήν. ὁ χνᾶς τοῦ χνᾶ. ὁ θρῆς τοῦ θρῆ. τῶν δύο οὖν κανόνων μαχομένων, ἀπέλειπον τὰ εἰς ος μονοσύλλαβα ὀνόματα.

Ὀρφῶς, τοῦ δὲ τοῦ ὀρφῶς ἐστιν εὐθεῖα ὥς λέγει ὁ αὐτὸς Χοιροβοσκός, ὅτι τὰ εἰς ως ἀττικὰ τῆς κοινῆς εὐθείας ἔχουσι τὸν τόνον. καὶ φθάσει προπαροξυνθῆναι ἡ εὐθεῖα, πᾶσα πτῶσις προπαροξύνεται. σεσημείωται τὸ ὀρφῶς καὶ τὸ λαγῶς. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξε τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τὸ μὲν γὰρ ὀρφῶς ὁ τόνος, ὀρφὸς ἐστὶ βαρύτονος. τοῦ δὲ λαγῶς, λαγὸς ὀξύτονος. ὥς Ἡρωδιανός φησιν ὁ λέγων τὰς εἰς ως ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, οὐδέν ποτε σπᾶται, πλὴν τὸ ὀρφῶς καὶ

Ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, ἔδει γὰρ ἀπὸ τοῦ λαγῶς. ἄσιος. διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. τὰ γὰρ παρὰ μέλλοντος διὰ τοῦ ιος γινόμενα διὰ τοῦ ι γράφεται. ἅζω, ἄσω, ἄσιος καὶ ὅσιος. καὶ κτήσω, κτήσιος. ἀλέξω, ἀλέξιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνεψιός, κατὰ τόνον μόνον διήλλαξεν.

Ὀσημέραι, πάντοτε. καθ᾽ ἡμέραν. ὅσαι ἡμέραι.

Ὄσπριον δεῖ λέγειν, καὶ οὐκ ὄσπρεον. παρὰ τὸ σπόρος σπόριον. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὄσπριον. Χοιροβοσκός.

Ὄσσα, θεία φήμη καὶ κληδών. Ὄσσαν δ᾽ ἄμβροτον ἱεῖσαι. οἶμαι παρὰ τὸ ὄπω. ἔστι καὶ τὸ ὄρος τὸ Θετταλικόν. Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν φωνὴν ὄσσαν λέγει.

Ὄσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω. αἰολικῶς ὄσσω. ὡς κόπτω, κόσσω, καὶ πέπτω, πέσσω. ἔστιν οὖν οὐδέτερον τὸ ὄσσος. κλίνεται τοῦ ὄσσεος καὶ ὄσσους. ὄσσεε. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἑνὸς ε, ὄσσε. κλίνεται δὲ ἀρσενικῶς ὁ ὄσσος, ὥσπερ καὶ ὁ σκότος.

Ὀσσόμενος, σημαίνει τὸ περιβλεψάμενος.

Ὀσσεθυμός, προαίρεσις. τουτέστι κατὰ ψυχὴν προσεδέχετο. διὸ καὶ ἐπίνοιαν γνῶσις ἀπὸ τῶν ὄσσων τῶν ὀ

Ὀσταφίς, πλεονασμῷ τοῦ ο. καὶ ἀσταφίς, ὀφθαλμῶν. πλεονασμῷ τοῦ α. σταφὶς γάρ. σπάνιον γὰρ τὸ σταφίς. σχεδὸν γὰρ ἡ εἰς α χρῆσις ἀσταφὶς ἔχει, ὥσπερ παθών.

Ὀστέον, παρὰ τὸ στῶ στέον καὶ ὀστέον. τὸ αἴτιον τῆς στάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι.

Ὄστρακον, παρὰ τὸ στερεὰν ἀκμὴν ἔχειν.

Ὀστλίγγες. Ὀστλίγγεσσι λέγεται τὸ πῦρ, ἀλλὰ μετὰ δύο γγ. παρὰ τὸ ὄσσε καὶ τὴν ἕλικα, ὀστλίγγες τινὲς οὖσαι. καὶ κατὰ συγκοπήν. ἔστι δὲ καὶ θρίχας ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ. λίπαν ἀπὸ στλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει. παρὰ τὸ ὄσσε ἐλίσσεσθαι, ὀστλίγγες τινὲς οὖσαι. ἢ ὅτι τὸ ὀστέον εἰλούμεναι. ἢ ὅτι τὰ ὀστώδη μέρη τῆς κεφαλῆς εἰλεῖσθαι καὶ συνηθροῖσθαι. ὥρας, καὶ ἄλλοι.

Ὀσφύς, ῥάχις, καὶ ψύα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση πρὸς ἄνω ἐμπεφυκυῖα ἰσοσφύς τις οὖσα. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυής τις οὖσα. ὀστώδης γάρ. ὀσφὺς λέγεται τὸ τρίτον μέρος τῆς ῥάχεως. ἡ γὰρ ῥάχις, τρεῖς ἐπωνυμίας ἔχει. καὶ ἡ μὲν πρώτη καλεῖται αὐχήν. ἡ δὲ δευτέρα, ἰξύς. ἡ δὲ τρίτη, ὀσφύς, οἱονεὶ ὀστοφυής.

Ὀσχεός, ὁ χέων, ὁ χεός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, ὀσχεός.

Ὅταν, τὸ ὅτε ἄν ἐπίρρημα οὐ ὡς φωλεύω, φωλεός. δύναται εἶναι. τὰ γὰρ εἰς αν ἐπιρρήματα, ἐκτείνεται. τὸ πάμπαν τὸ δὲ ὅταν κατὰ συστολὴν διὰ τὸ μέρη λόγου εἶναι. ὅτι ἄν. ὁμοίως καὶ τὸ ὁπόταν.

Ὀτέοισιν, Ἰλιάδος ο. Ἡ μὲν ὀτέοισι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ. ἢ ὅτινας μνυθεῖ. ἀντὶ τοῦ οἷστισι τὸ ὅτισι τρισύλλαβον, ἀλλὰ τοῦτο ἔχει τὸν τόνον. τὸ δὲ ὀ-

Ὄτλος, ὁ μόχθος. ἡ κακοπάθεια. τέοισιν οὐκέτι. παρὰ τὸ τλῶ τὸ κακοπαθῶ, ῥηματικὸν ὄνομα τλός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄτλος καὶ ὄτλος. ὡς ἄχθος, ὁ χλόσαρ.

Ὅτι. Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, ποτὲ μὲν ἐστὶ σύνδεσμος αἰτιολογικός, ποτὲ δὲ ὄνομα οὐδέτερον. ὃ παραγέγονεν ἀπὸ τοῦ ὅστις ἀρσενικοῦ. τὸ θηλυκὸν ἥτις. καὶ τὸ οὐδέτερον ὅτι. καὶ ὥσπερ ἐν τῷ ὅστις δύο λέξεις εἰσίν, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅτι, ὅπερ ἐστὶν ἓν μέρος λόγου. τοῖς γὰρ πυσματικοῖς, εἴωθε προστίθεσθαι ἀναφορικὸν μόριον τὸ ο. ποῖος, ὁποῖος. τίς, ὅστις. τὸ δὲ τίς, κοινόν ἐστι τῷ γένει, καὶ ὅτι ὄνομα ἀναφορικόν. ἐὰν δὲ ἀναδιπλασιασμὸν δέξηται τοῦ τ ὅττι, μόνον ὄνομα σημαίνει λέξει ἀκουόμενον, καὶ οὐκέτι συμπίπτει συνδέσμῳ, ἀλλ᾽ ἔστιν οὐδέτερον ὄνομα. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ ὁποῖος καὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἔστι τὸ ο ἄρθρον, ἀλλὰ μόριον προστιθέμενον τοῖς πύσμασιν. οὐδέποτε γὰρ ἄρθρον μετὰ πυσμάτων συντάσσεται. τὰ γὰρ πύσματα ἀγνοεῖ. τὸ δὲ ἄρθρον, ἀναφέρει τὸ προεγνωσμένον.

Ὄτοβος, ψόφος. διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως. ἤγουν τοῦ λέγειν. ἢ διὰ τῶν ὤτων βοή. Ἡσίοδος. ἔνθα ὄτοβος δ᾽ ἀτλη-

Ὀτραλέως, σπουδαίως. παρὰ τὸ τρέω τὸ τοσ ὀτρώρει. φοβοῦμαι καὶ σπεύδω, τρεῖς, καὶ κατὰ συναλοιφὴν τοῦ ε καὶ η εἰς τὸ αὐτὸ η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρής. ἀφ᾽ οὗ ἐπίρρημα εἰς ως, ὀτρῶς καὶ ὀτρέως, ὡς εὐτυχὴς εὐτυχῶς. εὐγενὴς εὐγενῶς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς. Ἰλιάδος γ. Τοὺς δ᾽ ὀτραλέως ἐπίθοντο. ἔστι ῥῆμα τρέω τὸ φοβοῦμαι. ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικόν, τρής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρὴς ὁ ἄφοβος. ἀπὸ τοῦ ὀτρής. ὅθεν τό, λαοὺς ὀτρύνος. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ὀτρέων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀτρέως. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ κάρπιμος πλεονάζει ἡ αλ συλλαβὴ καὶ γίνεται καρπάλιμος, οὕτω καὶ

Ὀτρηροί. Ὀτρηρὼ θεράποντε. δραστικοί. σπουδαῖοι. παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὀτρηρός. καὶ τροπῇ, ὀτηρός, ὁ δι᾽ ἑαυτοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ἢ δι᾽ ἑτέρου. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ τρῶ τρέω, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τρερός. ὡς σφάλλω, σφαλερός. καὶ κράσει, τρηρός, ὁ δειλός. ἀφ᾽ οὗ παρώνυμον τρήρων. μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀτρηρός, ὁ μὴ δειλός, ἀλλὰ δραστικός, καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην. καὶ μεταθέσει, ὀτρηρός.

Ὄτριχας, οἰέτεας, καὶ ὁ στάθμας. οἱονεὶ ὁμοέτεας καὶ ὁμοτρίχας. ἢ ὁμοστάθμας καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὄτριχας. ἢ ὁμοῦ λέγει τὸ αὐτό. ὅθεν καὶ ὁμώνυμον.

Ὀτρυγηφάγος, τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός. ἐξ οὗ τρυγηφάγος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρυγηφάγος.

Ὀτρύνω. ὄρω τὸ διεγείρω. ὀρύω. ὀρύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὀτρύνω. σημαίνει τὸ ἐπισπεύδω καὶ προτρέπω καὶ διεγείρω. ὡς τὸ, Ὄτρυνε δὲ γέροντα περισταμένους ἑτέρους. σημαίνει καὶ τὸ παρασκευάζω. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνεται.

Οὐκέα. Τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη. Ἰλιάδος ε. συστέλλεται καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν ἐν τελεστικοῖς ἐνεστῶσίν ἐστιν ἐῶ, ἐᾷς, ἐᾷ, μετὰ τοῦ ι. τοῦ δὲ παρατατικοῦ, εἴων, εἴας, εἴα οὐ μετὰ τοῦ ι. καὶ τὸ προστακτικὸν ἔα. τὸ τοίνυν ἀπὸ τοιούτου τὸ τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ, μόνον συνεσταλμένον τὸ α. καὶ ὁ παρατατικός ἐστιν ἰσοδύναμος τῷ ἐνεστῶτι. ὁ δὲ ἐνεστώς ἐστιν, ἀεὶ περισπᾶται καὶ σὺν τῷ ι γράφεται, δῆλον ὅτι πολλὰ πάθη. συστολὴ τοῦ α, καὶ ἐκβολὴ τοῦ ι, καὶ μεταβολὴ τοῦ τόνου, ἃ μὴ ἐκδεξαίμεθα, ὡς ἔθος τοῖς ποιηταῖς τὰ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον πολλάκις διαλύειν διὰ δύο αα. ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεσταλμένον. τὸ δὲ δεύτερον ἐκτεταμένον καὶ σὺν τῷ ι γραφόμενον. οἷον, Οὐ χοράας οἷος κατὰ. καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου, ὁ κέα κρονίδης. τοῦτο γοῦν τὸ ἐάα, διὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ἐρρέθη. οἷον, Τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ. ἔνθα καὶ συστέλλεται τὸ α καὶ βαρύνεται. οὐκ ἀληθὲς δὲ καὶ ἐνεστῶτα ἀποκόπτεσθαι καὶ ἄλλοις χρόνοις. ὡς τὸ, Οὖτα κατὰ λαπάρην. ἀλλὰ δὲ διὰ τὴν ἐπιζήτησιν τῶν ὁμοιοτήτων, ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων καὶ βαρυτόνων ἀλλὰ τοῦ τρίτου ἀποκοπὴν οὐ χειρίσει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραδέξαιντο, ἑαυτὸν λήσει. περὶ τὸ πάθους καὶ λαμβάνομαι.

Οὔ σε ἔοικε. τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων. διαφέρουσιν. ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου. οἷον, ἐμοὶ ἔδωκε καὶ οὐκ ἄλλῳ. ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου. αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν. ὡς σεο γὰρ ἔραμαι.

Οὐ μήν πως. τὸ μὲν, ὀξύνεται ἐπειδὴ αἱ ὀξυνόμεναι λέξεις διὰ τὴν συνέπειαν τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν. ἐπιφερομένου δὲ ἐγκλιτικοῦ μορίου, τὴν ἰδίαν τάσιν φυλάττουσι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν. καὶ, Ζεύς με μέγα Κρονίδης.

Οὐ ἔθεν, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔθεν πλαγίας γ' ἀντωνυμίας. Ἰστέον ὅτι τὸ οὐ ἔθεν, χωρὶς τοῦ κ εὑρέθη, διότι ἐγκλίνεται. τὰ δὲ ἐγκλινόμενα, οὐδέποτε προσλαμβάνει. οἷον, ἐμοῦ ἤκουσε μέν. ὅμως δὲ, αἱ τοιαῦται μέν ἐστιν ἡ οὐ ἄρνησις τοῦ πλεονασμοῦ, ἀλλ' οὐ δύναται λέγειν εἰς κ. οὐδέποτε γάρ ἐστι λέξις ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον λήγουσα. δεῖ οὖν αὐτὸ ἐπιφέρειν τὴν ἑτέραν λέξιν. εἰ οὖν ἔλαβεν αὐτὸ ἐν τῷ ἔθεν, ἤμελλε φυλάττειν ἐν πλεονασμῷ. καὶ οὐκέτι ἐνεκλίνετο.

Οὔ θην μιν, πόσοι τόνοι, δύο. διατί. ἡνίκα εὑρεθῇ ἐγκλιτικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλαὶ ἔσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι. Ἦρά νύ που. περὶ παθῶν.

Οὐχάπτομαι. πότερον ἀπὸ τῆς οὐ ἀρνήσεως γέγονεν, ἢ ἀπὸ τῆς οὐχί. οὐ γὰρ ἔχει ἀπόστροφον. καὶ τοῦτο δῆλον καὶ ἐξ ἑτέρου ῥήματος. οὐκ ἔρχομαι. οὐκ ἄγω. εἰ γὰρ ἐκ τοῦ οὐχί αἱ συνθέσεις ἐλέγοντο, ἄτρεπτον ἂν τὸ χ ἐφυλάττετο. ψιλὴ γὰρ οὐ δύναται μεταβάλλειν τὸ δασὺ εἰς ψιλόν. ὡς τὸ ἀμφ' ἐμοί. ἡ δασεῖα δὲ μᾶλλον τὸ ψιλὸν μεταβάλλει. προσέθετο οὖν. προφανὲς οὖν ὅτι ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, μᾶλλον τὰ ῥήματα συντίθεται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν μεταβάλλεται, ὁπηνίκα δασὺ τὸ ῥῆμα. ὡς τὸ οὐ χορῶ. ἄτοπον οὖν εἰ τὸ μὲν οὐκ ἄγω ἐκ τοῦ οὐ συντίθεται, τὸ δὲ οὐχάπτομαι ἐκ τοῦ οὐχί. ὤφειλε γὰρ λέγεσθαι οὐχέρχομαι. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ σύμφωνον προστέλλεται διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων τῇ κατὰ τὸ συλλαβὴν ἀκολουθεῖ δεξάμενον τῆς οὐ ἀρνήσεως. οὕτως εὗρον ἀλλ' ὅσα εἰς ἀπορίαν καὶ λύσιν εὐλογίου σχολαστικοῦ. Οὐ. τὸ οὐ ἐπίρρημά ἐστιν ἀρνήσεως. τὸ δὲ κ πλεονάζει διὰ τὴν χασμῳδίαν. καὶ ὅτε ψιλὸν ψιλοῦ ἐγγίζεται, καὶ δασὺ δασέως. καὶ ὅτι ἡ οὐ ἄρνησις συντιθεμένη ἑτέρᾳ λέξει τῇ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένῃ, ψιλουμένης μὲν αὐτῆς, πλεονάζει τὸ κ. ὡς τὸ οὐκόνοστα, ἀντὶ τοῦ οὐ μεμπτά. καὶ οὐκ ἐπιεικτόν, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑποχωροῦν τινί. οὐ νικώμενον. δασυνομένης δὲ, πλεονάζει τὸ χ. ὡς τὸ, οὐχ οὕτως. ἔστι δὲ τὸ ἐπίρρημα μεσότητος, ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ τῆς οὕτως ἀντωνυμίας.

Οὐχί. τὸ οὐχί, κατ' ἐπέκτασίν ἐστι τῆς χι συλλαβῆς ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, ἢ κατὰ πλεονασμόν. τὸ δὲ οὐκί, κατὰ πλεονασμὸν καὶ μόνον καὶ οὐ κατ' ἐπέκτασιν. αἱ γὰρ ἐπεκτάσεις, διὰ δασέων γίνονται καὶ οὐ διὰ ψιλῶν. οὐί. καὶ οὐχί. καὶ οὐκί. σημαίνει τὸ οὐδαμῶς. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα ἀρνήσεως. καὶ οἱ Ἴωνες ἀντὶ τῶν δασέων. εἰς τὸ ὁμίχλη. τὸ δὲ οὐχί, παράλογόν ἐστι κατὰ τόνον. ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι. ἐπειδὴ παραλόγως ὀξύνεται τὸ ναί, ναίχι. ἢ ἡ χι πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως, τοῦ τυχεῖν καὶ μετὰ τὴν ἔκτασιν παραλόγως ὀξύνεται. εἰς τὸ νόσφι.

Οὔας, σημαίνει τὸ οὖς. παρὰ τὸ αἴω τὸ φωνῶ, γίνεται αὔας. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὔας. τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον. κλίνεται οὔατος. ὡς δέρας δέρατος. ἐκ δὲ τούτου γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ, ὄας. καὶ κατὰ κρᾶσιν οὖς. καὶ κατὰ Δωριεῖς, ὦς. τὸ δὲ, Ἀμφώδες γὰρ κοτεύχες παρὰ Θεοκρίτῳ, γίνεται οὕτως. ὡς παρὰ τὸ οὖδας γίνεται τὸ οὖδος, καὶ παρὰ τὸ γῆρας γῆρος, καὶ παρὰ τὸ κῶας, κῶος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄας ὄος. εἶτα πάλιν ὡς παρὰ τὸ εἶδος εὐειδής, γένος εὐγενής, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὄος γίνεται ἀμφώδης. ἀπὸ τῶν εἰς ας οὐ γίνεται σύνθετον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς ος. περὶ παθῶν. τὸ δὲ οὖς, ἄκλιτόν ἐστιν ὡς λέγει ὁ Χοι-

ροβοσκός. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ουν λήγει, εἰ μὴ μόνον τὸ οἶον. ὅθεν καὶ ὡς μονῆρες ἔμεινεν ἄκλιτον. ὥσπερ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν. οὐδὲν γὰρ οὐδέτερον εἰς ας εὑρίσκεται ἔχον πρὸ τοῦ α τὸ μ. καὶ μὴ ἔχον τὸ μ, ἔμα-

Οὐδαμῶς, ἐπίρρημα μεσότητος. ἀπὸ τοῦ οὐδὲν ἄκλιτον. ἀμός παρ'. ὅθεν καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ζήτει εἰς τὸ ἀμός.

Οὐδείς, ἰστέον ὅτι τὸ οὐδείς ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ οὐδέπως. τῷ οὔτις, δύο μέρη λόγου εἰσί. τό, τε οὐ, καὶ τὸ δείς. οὐ δὲ γὰρ ἐστὶ σύνθετον. εἰ γὰρ ἦν σύνθετον, ἤμελλε πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον. πᾶν γὰρ ὄνομα μονοσύλλαβον συντιθέμενον ἀναβιβάζει τὸν τόνον. παῖς, ἔμπαις. χθών, αὐτόχθων. θρᾶξ, σαμόθραξ. χωρὶς τοῦ πλάξ, πολυπλάξ. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ γενικὴ ὀξυνομένη. εἰ δὲ ἦν ἐν συνθέσει, ἤμελλεν ἡ γενικὴ βαρύνεσθαι. πᾶσα γὰρ γενικὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ος λήγουσα, ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς τοῦ γυναικὸς καὶ θυγατρός. λέγει δὲ ὁ φιλόπονος, ὅτι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν παραιτεῖσθαι ὀφείλει διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ες λήγουσα δισύλλαβος, παραιτεῖται τὴν γενικήν. ἄνδρες ἀνδρῶν. ἡ δὲ παράδοσις ἀντίκειται αὐτῷ. πάντες γὰρ οἱ ῥήτορες οὐδένων βαρύνοντες, ἀναγινώσκουσιν. αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδεὶς τὸ οὐδέτερον, οὐδὲν χωρὶς τῆς οὐ παραθέσεως. ἔχομεν παρὰ ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ. Κοὐδὲν ἐκ δενὸς γένοιτο. χοιροβοσκός.

Οὐδενόσωρα, ἰλιάδος θ. τὰ οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια. ὑφὲν δὲ κατὰ σύνθεσιν. εἰ καὶ σπανίως ἡ τριπλῆ σύνθεσις ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως. καὶ τῆς δενὸς γενικῆς καὶ τοῦ ὥρα ἡ φροντίς. αὔξονται δὲ αὗται αἱ συνθέσεις, ποιητῶν γράμματα. καὶ γὰρ οὐκ ἔχει ἕτερον μνημονεύεσθαι. τὸ γὰρ ἑκκαιδεκάδωρα. παρὰ τὸ ἑκκαίδεκα καὶ οὕτω τὰ δῶρα προσελθόν, ἐξ ἑκκαιδεκάδωρα. καὶ ὁ μὲν ἡρωδιανός, οὕτως. ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς οὐ ἀποφάσεως τοῦ δὲ συνδέσμου τῆς ἑνὸς γενικῆς, καὶ τοῦ ὥρα, τοῦτό φασι συγκεῖσθαι.

Οὐδέτερον. οὐδέτερόν ἐστι τὸ μήτε ὂν ἐν ἑκατέρῳ τῶν αὐτῶν προυποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. ὃ γὰρ εὑρίσκομεν καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ ἀρχόμενον, ὡς τὸ ἄφιλος, ἄσεμνος. ἀνάρπων καὶ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἄρχεσθαι τοῦτο. οὐδὲ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων, ἥ τε ἀπόφασις καὶ στέρησις, ὅσον κατὰ τὸ εἶναι ἄμφω ἀναιρετικά, εἴ τε κατὰ ἄλλον τρόπον διαφέρουσι. καθὸ ἡ μὲν στέρησις ἐπιβάλλοντος ἤγουν ἁρμόζοντος ἐστὶν ἀτευξία τουτέστιν ἀποτευχία. ὡς ὅταν εἴπωμεν ἄτεχνος ὁ ῥήτωρ. ἐπιβάλλει μὲν γὰρ ἤτοι ἁρμόζει αὐτὸν τὸ εἶναι ἔντεχνον, οὐκ ἔτυχε δὲ τούτου. ἡ δὲ ἀπόφασις, ὡς ἔτυχε λαμβάνεται. δυνατὸν γὰρ λέγειν οὐ τεχνικὸς ὁ ὄνος. ἄτεχνος δὲ ὁ ὄνος, οὐ δυνατὸν λέγειν. ἐπειδὴ ὡς εἴρηται οὐχ ἁρμόζει τῷ ὄνῳ τὸ εἶναι τεχνίτην. ἀμέλει ἡνίκα ἡ α στέρησις μὴ σημαίνῃ ἐπιβάλλοντος ἀποτυχίαν, τότε ἀντὶ ἀποφάσεως λέγουσιν αὐτὴν εἶναι, καὶ παραλαμβάνεται ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον, ἄλογον, ἀντὶ τοῦ οὐ θανατούμενον, οὐ λογικόν. οὐ δὲ γὰρ ἐστὶν ἐν τούτοις ἐπιβάλλοντος ἀτευξία. οὐ δύναται γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητός, οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. οὕτως ὁ χοιροβοσκὸς εἰς τὰ προλεγόμενα τῶν οὐδετέρων. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου, τῆς οὐ ἀποφάσεως, καὶ τοῦ δὲ συνδέσμου, καὶ τοῦ ἕτερον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τοῦ οὐθέτερον. ὅτι ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου γίνεται οὐ τέτερον. καὶ διὰ τὴν δασεῖαν, ἐτράπη τὸ τ εἰς θ. ὁ γὰρ τε σύνδεσμος, ἀπαιτεῖ καὶ ἕτερον σύνδεσμον. οὔτε τοῦτο. οὔτε τοῦτο. ὅθεν σεσημείωται τὸ παρὰ μενάνδρῳ, οὐθὲν μέλει σοι, ὅτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν. μήποτε δὲ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ τε συνδέσμου, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ δὲ κατὰ τροπήν. οὐδέτερον, οὐθέτερον. ὡς δάσος, θάσος.

Οὖθαρ ἀρούρης, τὸ λιπαρώτατον καὶ κάρπιμον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. οἶμαι ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ τρέφω καὶ θάλλω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ο. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, γίνεται θάρ. καὶ πλεονασμῷ τῆς ου συλλαβῆς, οὖθαρ. σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

Οὐθέν. ἔστιν ὄνομα δείς. καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς. ἀπὸ τοῦ εἷς ἑνός. καὶ τὸ οὐδέτερον δέν. μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως καὶ συγκοπῇ, οὐδέν. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, οὐθέν.

Οὐλαμός, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν ἡ τάξις. παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὰς τρίχας οὔλας φασίν. ἰστέον ὅτι οὐλαμός ἐστιν τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα τεσσάρων ἀνδρῶν. φάλαγξ δέ ἐστιν ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι ἀνδρῶν.

Οὖλος, σημαίνει τέσσαρα. τὸν ὁλόκληρον καὶ προσηνῆ, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὖλον γὰρ τὴν ἐλῶν ἐπένειμε μεγαπέζη. καὶ τὸν μαλακόν. ὅθεν Οὐλῶντε, τα σπεντον. καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς οὖλος ἄρης, ὁ ὀλέθριος. παρὰ τὸ ὄλλω ὀλλύω, οὖλος. καὶ τὸν συνεστραμμένον, ὡς τὸ οὐλοκάρηνος, αὐτοῦ ὀδυσσείας. παρὰ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. σημαίνει καὶ τὸ ὑγίαινε. ὡς τό, Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. οὖλον δὲ ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ᾽ ὀλέθροις πεμπόμενον. ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ. ὥσπερ λέγεται οὐλὰ θαύματα. Οὐλοὶ ἐπένηνοθε λάχνη, ἁπαλή, ἢ τρυφερά. καὶ πάλιν. Χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας. ἐνταῦθα τὰς συνεστραμμένας. εἰσὶ δὲ αἱ ἑλικοειδεῖς τρίχες. παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι. ὡς ἐξ ἐναντίας ἀμαιτέτηκες λέγουσι. παρὰ τὸ τετάνθαι. οὔλη δὲ βαρύνεται. καὶ τὸ ἀρσενικὸν αὐτοῦ. καὶ μήποτε ἀνάλογος ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀνάγνωσις πρὸς τὴν κοινὴν συνήθειαν, εἴγε ὀξύνεται τὸ ὄνομα λεγόμενον οὐλὸς ἄνθρωπος καὶ οὐλὴ κόμη. οὐλὸν δέ. τὰ γὰρ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα, μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἀμετάβολον σύμφωνον, παραληγόμενα δὲ τῷ ο, ἤτοι μόνῳ ἢ μεθ᾽ ἑτέρου φωνήεντος, βαρύνεται. πόλος. στόλος. νεῖος. κόλος. δοῦλος. προσέθηκε δὲ μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός. τὸ μέντοι θολός, ὀξυνόμενον, πρὸς ἀντιδιαστολήν ἐστιν.

Οὐλή, τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα. παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιαίνω. Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. οἱονεὶ ἡ τὴν ὅλην ἀναλαβοῦσα σάρκα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συστρέφω γίνεται οὐλὴ ἡ συνεστραμμένη σάρξ. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἀπὸ τοῦ διελκύσαι ἕλκος λέγεται. ἡ οὐλὴ ἡ σύνακθεῖσα σάρξ παρὰ τὸ ἐλῶ ὀλὴ καὶ οὐλή.

Οὔλιος ἀστήρ, ἰλιάδος λ. οὕτω γράφεται καὶ οὐχὶ αὔλιος ὡς τινες. ἵνα σημαίνῃ τὸν φθοροποιὸν κύνα καὶ λαμπρότατον. αὔλιος δὲ ὁ ἑσπέριος, ὅτε εἰς αὐλὰς συνάγονται τὰ ζῷα. ἀλυπιός τις ὤν. ἴσως δὲ καὶ οὐ τὸν κύνα λέγει, ἀλλ' ἕνα τῶν κομητῶν. διὸ καὶ φθοροποιός, ὁ φθορὰν προμηνύων. παρὰ τὸ οὖλος ὃ σημαίνει τὸν ὀλέθριον, γίνεται οὔλιος.

Οὖλον, ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερὸν. οὖλον γὰρ τὸ ἁπαλόν. οἷον, Οὔλας κειρομένας. ἢ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι περὶ τοὺς ὀδόντας. τὸ γὰρ ἄρτιον τειχῶν τάξιν ἐπέχει εἰς διακράτησιν τῶν ὀδόντων. ἢ παρὰ τὸ οὐλὴν ἔχειν. ἐκ τῆς γινομένης διαιρέσεως τῶν φυομένων ὀδόντων.

Οὐλομένην, Οὐλομένην μῆνιν. σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. ἀπὸ τοῦ οὐλόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ οὖλος ὁ ὀλέθριος, γίνεται οὐλῶ οὐλήσω, μετοχὴν δὲ εἶπεν ἀντὶ ὀνόματος. ἀλλὰ καὶ ἡσίοδος ἔλαβε τὴν χρῆσιν. οὐλομένην πενίην τε πόνον. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλῶ ὀλέσω. ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ θηλυκοῦ ὀλομένη. καὶ ὑπερθέσει οὐλομένη. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλῶ τὸ ἀπολύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ἐπιθετικοῦ ὀνόματος τοῦ ὀλοή. ὥς καὶ τοὐναντίον ἐστὶν εὑρεῖν ὄνομα ἀντὶ μετοχῆς. ψάμμω κυανέη, ἀντὶ τοῦ κυανίζουσα.

Οὐλοχύτας προυβάλοντο. κριθαὶ εἰσὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι. ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζῴοις πρὸς τὸ θύεσθαι. ἤτοι πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. πρὶν γὰρ μαθεῖν οἱ ἄνθρωποι ἀλέθειν τὸν δημήτριακὸν καρπὸν, οὕτως αὐτὰς ἤσθιον. ὅθεν ὅλας αὐτὰς φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τοῦ ὅλος, πλεονασμῷ τοῦ υ, γίνεται οὖλος ὁ ὁλόκληρος. καὶ θηλυκῶς οὐλή, ἐπὶ τῶν κριθῶν. λοιπὸν ἐκ τοῦ οὐλὴ καὶ τοῦ χύω, γίνεται οὐλοχύτης. πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὸν δημητριακὸν σῖτον, ὁλοκλήροις τὰς κριθὰς ἤσθιον.

Οὐμός. ὅτι ἀπολλώνιος φησὶν ἐν τοῖς πνεύμασι τὴν δασεῖαν ἐπικρατεῖν. ὁ ἐμός οὑμός. ἃ ἔπαθον, ἅπαθον. καὶ οὗ φησι τὸ ὦ πόλος δ' ἐστὶν ὁ μὲν καὶ φίλου μὲν συναλείφεται.

Οὕνεκα, σύνδεσμος αἰτιολογικὸς, σχήματος ἁπλοῦ. ἔχει δὲ ἔννοιαν σύνθετον. ἀντὶ τοῦ οὗτινος ἕνεκα. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐστὶ πολλάκις τὰ ἐν ἀνταποδόσει τούτοις παραλαμβανόμενα, ἁπλᾶ καθεστήκασιν. οἷον, τέως ἕως, τόσος, ὅσος. τὸ οὖν ἕνεκα, ἐν ἀνταποδόσει τούτου παραλαμβανόμενον, λέγεται τοὔνεκα. τὸ τοὐναντίον ἐν ἁπλότητι καθεστήκασι. τὸ δὲ τοὔνεκα, σύνδεσμος ἀνταποδοτικός.

Οὖπις, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐτήν, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν οὖπιν. ἢ διὰ τὰς ὑπερβορέας κόρας. οὖπιν. ἑκαέργην. λοξώ, ἃς ἐτίμησεν ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς οὔπιδος, ἡ ἄρτεμις οὖπις. λοξίας δὲ, καὶ ἑκάεργος ἀπὸ τῶν ἄλλων.

Οὗπω, ἐπίρρημα ἀρνήσεως. συνετέθη ἐκ τοῦ οὐ ἀρνητικοῦ, καὶ τοῦ πω παραπληρωματικοῦ συνδέσμου.

Οὐράδιον, εἰς τὸ γράδιον.

Οὐρά. κυρίως οὐρὰ λέγεται ἐπὶ τοῦ λέοντος. παρὰ τὸ ὀρῶ τὸ διεγείρω εἰς ὁρμήν. παρορμητικὴ γὰρ οὖσα ὥς φησιν ὅμηρος. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφότερα μαστίζεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. ὀρὰ οὖν καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐρά.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω. ὁ πᾶσιν ὁρώμενος, ἤτοι φαινόμενος. ἢ παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, ὅτι πάντα περιέπων ὥς φησιν ἡσίοδος. Γαῖα δὲ πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι. ὁ δ' ἡρακλείδης, οὐρανόν φησι καὶ τὸν φύλακα τὸν ἐν τοῖς ἀγροῖς. ὅροι γάρ φησιν οἱ φυλάσσοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ τοῦ ἀλλοτρίου.

Οὐρανίσκος, ἢ ἡ ὅρασις ἄνω, ἢ ὁ ὁρώμενος ἄνω. ἢ ὅτι ὀροῦ εἰς ἄνω. ὑποκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους. οἱονεὶ ὁ μικρὸς οὐρανός. ὅτι μετεωρότατος ἐστὶ τῆς εὐρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ.

Οὖρος, σημαίνει τέσσαρα. τὸν φύλακα. ὥς τὸ, Οὖρος ἀχαιῶν. διὰ τὸν νέστορα. ἰλιάδος θ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῶν ὁρίων τεταγμένος καὶ προορῶν. λέγεται οὖρος καὶ ὁ φορὸς ἄνεμος. ἰλιάδος α, Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει. παρὰ τὸ ὀροῦειν καὶ ὁρμῆς αἴτιον εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐθυωρος. καὶ ἡ διὰ θαλάσσης ὁδός. σημαίνει καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἕλκονται αἱ νῆες. ἰλιάδος β. Οὐρούς τ' ἐξεκάθηρον. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ὀρούω ὀρούσω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, οὐροί. δι' αὐτοῦ γὰρ ἐγείρονται καὶ καθέλκονται αἱ νῆες εἰς τὴν θάλασσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς γῆς. ὥς τὸ, Ἀμφ' οὔροισι δηρίσαντε. καὶ, Ἑσταότ' ἐν οὔρῳ ἀρούρης. λέγεται δὲ οὐδετέρως τὰ οὖρα, τὰ ὅρια, ὥς τὸ, Ὅσσον ἐπ' οὖρα πέλονται ἡμιόνων. καὶ, Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα.

Οὐριοδρομήσαντες. ἐπὶ φορῷ ἀνέμῳ πλεύσαντες.

Οὐσία, παρὰ τὸ ἰσοσία. τροπῇ τοῦ ι εἰς υ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο οὐσία. ζήτει εἰς τὸ ἐοῦσης.

Οὖσα, τὰ σχοινία οἷς φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἴσω τὸ κομίσω. ὅθεν οὐδ' ἱερονοῖσον. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, οὖσον. παραλυκόφρονι. οὐκ ἄρα πλεονασμός, ἀλλὰ παραγωγή.

Οὔτα μετ' ὑδέως υἱός, ἀντὶ τοῦ ἔτρωσε με. ἀπὸ τοῦ οὐτάζω. ὁ μέλλων, οὐτάσω. ὁ ἀόριστος, οὔτασα. οὔτασε. καὶ κατὰ συγκοπήν, οὖτα.

Οὐτάμενοι· παρὰ τὸ οὐτῶ, τὸ τιτρώσκω, γίνεται παράγωγον εἰς μι οὔτημι. ἀφ᾽ οὗ ἀπαρέμφατον οὐτάναι καὶ οὐτάμεν. ἀπὸ τοῦ οὐτάμεναι δηλοῖ τὸ τρῶσαι. τὸ παθητικὸν, οὔταμαι. ἡ μετοχὴ, οὐτάμενος. ἢ παρὰ τὸ οὐτάζω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὔτασμαι. οὐτασμένος καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, οὐτάμενος. προπαροξύνεται δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου διὰ τὸν χαρακτῆρα. ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται, ἱστάμενος, κιχάμενος. ὁ γὰρ ποιητὴς τῷ χαρακτῆρι μᾶλλον ἢ τοῖς ἰδίοις προσνέμει. ἢ ὅτι καὶ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ σ ἀναδρομὴν ἀπεργάζεται τοῦ τόνου. ὥσπερ τὸ ἐληλάμενος.

Οὐτιδανός, οὐδενὸς λόγου ἄξιος ἐλάχιστος. ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ τὶς ὃ σημαίνει τὸ οὐδείς γίνεται οὔτις. ἡ γενικὴ οὔτινος, οὐτιδανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. διὸ ἀσύνθετά ἐστιν, οὐτιδανός οὐτιδανή καὶ μηδαμινὸς μηδαμινή. καὶ τὸ μὲν γίνεται παρὰ τὸ οὔτις οὐτιδανός. τὸ δὲ παρὰ τὸ μηδαμῶς. διὸ ἀπολογούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν, ὅτι παρασύνθετά ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ θηλυκὰ ἐνήλλαξε καὶ γέγονεν ἐστὶ δὲ, τὰ γὰρ κοινὰ τῶν συνθέτων εἰσίν.

Οὔτις· τοῦ ἐπίρρημα. τὸ τὶς ἀόριστον. τὸ δὲ οὔτις ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἀντὶ ὀνόματος κυρίου λαμβάνεται. καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου, καὶ προπερισπᾶται. τὸ δὲ, Ἀλλ᾽ οὔ τιν δύναμαι ἰδέειν, κατὰ σύνθεσιν ἀπὸ τοῦ οὔτινα. ἐπλανήθη δὲ ὁ Ζηνόδωρος, οἷον, Οὖτιν δέ με κικλήσκουσιν, ἐπεὶ οὕτω κέκληται. παρὰ λαβεῖν αὐτὸ ὡς κύριον, οὔτιν ὡς πατέρα. ὁ δὲ γεώργιος τοῦ οὐδενὸς, ὀνόματος ὄντος μέρη λόγου ἦν, οὐδενὸς ἐστὶν. περὶ παθῶν.

Οὗτος, ἀντωνυμία μονοπρόσωπος. τὸ δὲ δεικτικὸν, οὑτοσί. τὸ γὰρ οὑτοσί, ἐκεινοσὶ καὶ ὁδί, γίνεται κατ᾽ ἐπέκτασιν τοῦ ι, πρὸς ἔμφασιν πλείονος δείξεως. ἡ δὲ αὐτὸς στερηθεῖσα τῆς δείξεως, ἐστέρηται καὶ τῆς διὰ τοῦ ι ἐπεκτάσεως, οὗτος. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ οὗτος ἀττικῶς. ὁμοίως καὶ τὸ ἐκεῖνος. ἡ δὲ αὐτὸς, κλητικῆς οὐκ ἔχει. ἡ γὰρ οὗτος καὶ ἐκεῖνος ἀντωνυμίαι, δεικτικαί εἰσιν. ἡ δὲ αὐτὸς, ἀναφορὰν δηλοῖ. ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῆς ἀναφορᾶς. τὸ οὑτοσί, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμίαι ἐπεκτείνονται, καὶ οὐ πλεονάζουσιν.

Οὕτω, ἐπίρρημα μεσότητος. οὐκ ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς σεσημειωμένης, ἀλλ᾽ ἀπὸ εὐθείας γίνεται. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὤφειλεν εἶναι τούτως ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ τὸ ντε χνικὸν, τὸ δὲ ὡς, ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ὅς γέγονε. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὅτε μὲν ἐπιφέρεται σύμφωνον, ἀποβάλλεται τὸ ς. ὅτε δὲ φωνῆεν, φυλάττει τὸ ς. ἔστι δὲ τοῦτο, ἀναλογώτερον τοῦ οὕτω. ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῶν γενικῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ἐπιρρήματα, εἰς ως λήγει· ἢ ὀφείλει. ὅταν δὲ μὴ ἡ γενικὴ, εἰς ω λήγει. κύκλος, κύκλω. ἰδωμένου δὲ τοῦ τρεῖς γίνες. οὗτος. οὗτοι. αὗται, ταῦτα οὕτως ὀρᾷ τὸ ἀνάλογον. τὸ δὲ οὕτω, κατ᾽ ἔλλειψιν.

Ὄφελες, ῥῆμά ἐστι κατὰ πάντα ἀριθμὸν φερόμενον. γίνεται καὶ μέγα καὶ μικρόν. καλλίμαχος δὲ, ἐπίρρημα εὐκτικόν. Ὄφελε μηδ᾽ ἐγένοντο θοαὶ νῆες.

Ὄφελον· κακῶς ἐστὶ ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὄφελον ἀδιάπτωτόν ἐστι. καὶ ἀπαρέμφατον συντάσσεται καὶ οὐκ ἄλλῃ τινὶ ἐγκλίσει. σημαίνει δύο. ἔστιν εὐχῆς σημαντικὸν, καὶ ῥῆμα.

Ὄφελος, ἄκλιτόν ἐστι. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, οὐκ εἰσὶν οὐδέτερα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελος οὐδέτερα, δισύλλαβά εἰσι. τοῦτο οὖν ὡς μὴ ἔχον εἰμι μιμήσασθαι.

Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὔξω. διαβάλλω καὶ ἐμφανῶ ἀκλίτου. ἐξ οὗ πλεονασμοῦ τοῦ ι, γίνεται ὀφείλω. ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον.

Ὀφελτρεύω. Ὀφελτρεύουσιν κοσμοῦσαι πέδον. λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλύνουσιν.

Ὀφλή, σημαίνει τὸ χρέος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω. σπανίως δὲ εὕρηται ἐν χρήσει. εὑρίσκεται δὲ παρὰ ξενοφῶντι.

Ὄφις, παρὰ τὸ ὄπτω ὃ βλέπω. ἢ ἐντὸς τῶν πόρων. ὀπτικὸν γάρ. ὅτι κοιμώμενος, ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὦπας ἢ παρὰ τὸ ἴος. ἐν ὑπερθέσει, ὄϊς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, γίνεται φυσικός, μάντις μαντικός, οὕτως ὄφις ὀφικός, καὶ ὀφιακὸς κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. σὺν ἕξει κολουθήσει γὰρ τῷ θηριακός.

Ὀφλῶ, σημαίνει τὸ χρεωστῶ. καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ὀφείλω ὅθεν καὶ βαρύνεται. ὀφλεῖν, ὀφείλειν ἐκ κατα δίκης χρέως εἶναι.

Ὀφθαλμοί, ὄνομα προσηγορικόν. γίνεται παρὰ τὸ ὄπτω καὶ τὸ θάλλομαι τὸ τῆς ὀπταλμὸς καὶ ὀφθαλμός, διὸ οὐ θάλλει τὸ ὀρατικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν ἅπαντα ὀφθῆναι. ἢ ὀφθαλμοί εἰσι κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ θέσθαι λέγομεν. διὸ ἐν ἄλλῳ ἢ ὄψις. ἢ ὀπτῶν θάλαμοι ὄντες κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ. ἢ ὁρασις θολουμένη ὁμῶς, τουτέστι χάλεφα.

Ὄφρα. τὰ ἐπιρρήματα συνεμπίπτοντα συνδέσμοις, οὕτως διακρίνονται. εἰ μὲν ὑποτακτικὸν ἐπιφέρεται, σύνδεσμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὅπως. ὡς τό, Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλει. ἰλιάδος β. εἰ δὲ ὁριστικὸν ἐπιφέρεται, ἔστιν ἐπίρρημα. ὡς τό, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν. ἀντὶ τοῦ, ἕως. ἰλιάδος θ.

Ὀφρὺς παρὰ τὸ φέρω φορύς. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ὀφρύς. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω συγκοπῇ, φῶ, φὺς καὶ ὀφρύς. ὁ δὲ ἡρωδιανός παρὰ τὸ ὀρῶ ὀρύς, πλεονασμῷ τοῦ φ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὄπτω, ὦφα, ὀφὺς καὶ ὀφρύς πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἢ ὠπορύες, ἢ μᾶλλον ὠποφρύες τινὲς οὖσαι, αἳ τοὺς ὦπας ἤτοι ὄπας φρουροῦσι. ἀπό τε τῶν ὄμβρων καὶ τῶν καταφερομένων ἱδρώτων. ὥς μὴ ἐπ᾽ αὐτοὺς φέρεσθαι. ἢ ὠποφρύες τινὲς οὖσαι κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ρ, αἱ ἐπὶ τῶν ὠπῶν φυόμεναι. ἢ ὠπορόφυες τινὲς οὖσαι οἱ ὄροφοι τῶν ὠπῶν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὴν προβολὴν ὁτουδήποτε τόπου καὶ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ὄψεων ἡμῶν. ἢ κατὰ τὸν ὅρον ἡμῶν τῶν ὄψεων.

Ὀφρυάζειν, λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. ἀπὸ τῆς ὀφρύς.

Ὄχ᾽ ἄριστος, σημαίνει τὴν ὑπεροχὴν, ἢ ἐξόχως ἄριστος καὶ ὀφρυάζω. δόξον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἔξοχος. τὸ οὐδέτερον, ἔξοχον ἢ ἐνθάδε τῶν πληθυντικῶν, ἔξοχα. καὶ ἀφαιρέσει τῆς ἐξ

προσθέσεως, ὀχεύς. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν.

Ὀφθαλμιῶν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες ζηλοῦσι καὶ ἐπιθυμοῦσι τῶν αὐτῶν.

Ὀχεκράνια, τὰ κηλώνεια, ἢ ἐκ χύσεως ἀλλεπόμενα τὰ μηχανήματα. ἔστι δὲ τὰ ξύλινα ἢ κεραμαῖα. οἱ δὲ φασὶ τοὺς ὑπνομόνους καὶ τοὺς ὑποστάτας ὀχεῖς.

Ὀχάνον, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος δι' οὗ ἀποκρέμαται τοῖς κασπίς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω ὃ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον καὶ ὄχανον.

Ὀχεύς, ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν ἱμάς. ἀπὸ τοῦ συνέχειν. παρὰ τὸ ἔχω ὀχεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας μοχλόν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. λέγουσι δὲ καὶ ζωστῆρος ὀχῆας, τὴν τοῦ θώρακος ζώνην.

Ὀχεσφιν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ ὄχεσφιν, καὶ ὄρεσφιν, ὁ μὲν Δίδυμος λέγει γεγονέναι ἀπὸ τῆς ὄχεσι καὶ ὄρεσι δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, κατὰ προσθήκην τοῦ φ. ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιοῦται αὐτῷ λέγων, ὅτι οὐ δύναται ἀπὸ δοτικῆς γενέσθαι, ἐπειδὴ γενικῆς σημαίνουσιν ἐπὶ τῆς χρήσεως. ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄρεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄχεσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἅρματος σχηματίζεται οὕτως ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ θεόφαντος γίνεται θεσφάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τῆς ὄρεος καὶ ὄχεος γενικῆς, γίνεται ὄρεσφι. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο, καὶ πλεονασμῷ τῆς φι συλλαβῆς. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ὀχέον, ἀντὶ τοῦ ὄχημα. ἢ καὶ τὸ πῶς ἐστιν ὀχεῖσθαι ἐπί τινος.

Ὄχος, σημαίνει τὸ ἅρμα. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἔχω τὸ ἐλαύνω. ἢ ὄχος. ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα ὀχῶ ὀχήσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν, ὄχημα.

Ὄχθαι, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. ἢ ὄχθη μα. σημαίνει δὲ τὸ ἅρμα. τὰ διέχοντα. παρὰ τὸ ἔχω ὄχος. τὸ θηλυκὸν, ὀχή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ὄχθη. σημαίνει καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς. ὥσπερ, Αὐτὰρ ὁ δ' ὀργὴ τὸ γενέσθαι, ἐρυμνὴν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διέχειν.

Ὄχθοιβος. τὸ λῶμα τὸ γυναικεῖον, ὑπὸ δ' Ἀττικῶν ὄχθοιβος.

Ὀχθήσας, δεινοπαθήσας στενάξας. παρὰ τὸ ῥῆμα λέγεται. ἀχθοβαρύτονον. ἀφ' οὗ τὸ μέλλων, ἀχθῶ. καὶ ὀχθήσας κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν ὄχθων, οἷον ἀναστηματισθεὶς τῶν ποταμῶν.

Ὄχλος, παρὰ τὸ χλῶ ῥῆμα, ὅπερ κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ο, ὄχλος. ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκαις. Τριπλόος ὀκχλάζει, ἀντὶ ὁ πληθύων. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ἔλλω τὸ συστρέφω. πλεονασμῷ τοῦ χ, ἔχλω. ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ὁ χλος, ὁ συνεστραμμένος.

Ὀχλάζω, σημαίνει τὸ κινῶ. ὅθεν καὶ μοχλός, ὁ μὴ ἐῶν λαός ἐᾶν κινεῖσθαι τὰς θύρας. ὄχλος δὲ σημαίνει τὴν ὄχλησιν.

Ὀχμάζω, σημαίνει τὸ κατέχω. ἐκ τοῦ ἔχω τὸ κατέχω, τὸ πλῆθος. τεχῶ. παραγωγὸν ἐχάζω. ὡς κύπτω κυπτάζω. προσθήκῃ τοῦ μ καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ. ἢ ἐκ τοῦ ἔχω ὀχμός ὀχμάζω, ὡς πλέκω πλοχμός. ἢ ἔστιν ἔχω τὸ κρατῶ. ὁ μέλλων, ἕξω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔσχημαι. ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, ὀχμὰς ὀχμάδος. καὶ ἐκ τούτου ὀχμάζω ὁ μέλλων, ὀχμάσω. ὁ ἀόριστος, ὤχμασα. ἡ μετοχή, ὁ χμάσας. σημαίνει δὲ τὸ κρατήσας καὶ ὀχυρώσας.

Ὄχνη, ἡ ἀχράς. ἔστι δὲ εἶδος φυτοῦ. οἷον ἡ ἀχράς οὖσα διὰ τὸ μὴ ἀποδίδοσθαι, ἄχνη καὶ ὄχνη κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν ὡς βαχνάουσα. ἔστι δὲ καὶ ἄμνη ἑτέρα ἥτις καὶ ἄπιος καλεῖται. οἱονεί, ἥκιστα πίνουσα.

Ὀψίς, ὡς μὲν Ποσειδώνιος, παρὰ τὸ ἅπτω ἅψω ἁψίς, ἁπτομένη, ἡ φῶς ἐμποιοῦσα καὶ καταυγάζουσα τῶν ὑποκειμένων ἕκαστα, ὡς πῦρ. ὡς δέ τινες παρὰ τὸ ἅπτω ὅ σημαίνει ἅπτω ἁψὶς καὶ ὀψίς. ἡ διὰ τῶν ὁρατῶν ψαύσιν ποιουμένη πρὸς κατανόησιν. ἢ παρὰ τὸ ὄψω μέλλοντα.

Ὀψία, οἱονεὶ ἑψιάτις οὖσα. παρὰ τὸ ἕπω ἕψω τὸ ἀκολουθῶ. ἡ ὀπισθενίουσα καὶ ἐπακολουθοῦσα ἀπὸ τῶν ἔργων. ὅθεν καὶ πρωΐα, τὸ ἐναντίον κατάστημα.

Ὀψέ, ἀντὶ τῆς ἑσπέρας. παρὰ τὸ τὴν ὥραν ἀντὶ πεδίαιν εἶναι, εἰς τὸ ἀψὶ εἶναι οἶκαδε. τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀψέ. εἴρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ βραδὺ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον. οἷον, Ὀψὲ δὲ μετὰ τὰ περὶ ἐγρων. ἐκ δὲ τοῦ ὀψέ, γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν, ὀψέ βαρύτονον. ταῦτα δὲ εἰ λήγοντα ἐπιρρήματα. ζητεῖται εἰς τὸ νόσφι. τὸ δ' εὐρύ. καὶ νῦν, μακρὸν εἰ χεῖται παρὰ τὸ ὀψὲ καὶ τὸ τελεστὸν, γίνεται ὀψιτέλεστον. ὡς ἀπὸ τοῦ γόνος ὀψίγονος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔμαθον καὶ τοῦ ὀψὲ ἐπιρρήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ βραδὺ, ὅπερ ἐστὶ καιροῦ παραστατικόν, γίνεται ὀψιμαθής.

Ὄψον, σημαίνει τὸ προσφάγιον. ἐκ τοῦ ὀπτῶ ὀπτὸν, τροπῇ τοῦ τ εἰς ς, καὶ κράσει τοῦ π καὶ ς εἰς ψ, ὄψον καὶ ὀψάριον, παρὰ τὸ ὄψον αἱρεῖσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ ὡς παρὰ τὸ οἰκία γίνεται οἰκίδιον, καὶ γωνία γωνίδιον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀψάριον ὀψαρίδιον.

Ὀψείοντες, εἰς τὸ θεάσασθαι ἐπειγόμενοι. ὅτι δὲ ὄψεσθε γῆ δὲ καὶ γνώδεις ἐκτρέπομαι, ὑπὲρ τὰ εἶναι φησὶ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ ὄψομαι γινόμενον μέλλοντες. οὐ γὰρ μαντεύεται αὐτός φησίν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἴδετε. καὶ πάλιν, Ἀλλ' ὄψεσθε εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως, ἀλλὰ μέλλοντος ἐστὶν ἡ σημασία. οὐ γὰρ ἀπὸ οὐσίας καὶ ὀρθῆς τὴν ἐκτροπὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα. ὄψεσθε γάρ φησι προστιθέντες, ὥστε εἰς θέαν αὐτοὺς προσκαλεῖ. ὥσπερ, Ἀλλ' ὄψεσθε ἵνα τὰ γεγενημένα θεοῦ ἐσθῶν. προσκαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰς θέαν. ὡς ἂν εἴ τις λέγοι, δεῦτε καὶ ἀκούσεσθε. δεῦτε καὶ ὄψεσθε. ὅτι οὐδὲ τὸ ψ ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐνεστῶτος. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἐνεστώς, ἀλλὰ μέσος ἀόριστος πρῶτος ὄψαι ὀψάσθω, ὀψάσθε ὀψάσθωσαν. οὕτω Ζηνόδοτος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ο
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥΒΛΑΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Πάγετοι χεῖον, παρὰ τὸ παγῶ ὁ τοῦ τούτου φθόγγος, ὥσπερ παιόντος καὶ κρούοντος ἦχος ἐστί.

Πᾶα. τὸ παῖα ὥς λέγει ἡρωδιανὸς ποιεῖ παθεῖν, ἀπὸ τοῦ πᾶσα γίνεται.

Παγασαῖος λέγεται ὁ ἀπόλλων ἀπὸ παγάσης. ἔστι δὲ τόπος τῆς θεσσαλίας καὶ πόλις. παρὰ τὸ ἐκεῖ τὴν ἀργὼ πεπηχθαι. ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Παγασαῖος καὶ βωμὸς ἀπόλλωνος παγασαίου.

Παγίς. παρὰ τὸ ὀπίσω τὸ πηγνύω πηγίς καὶ παγίς. λέγεται καὶ παγιδικτυον ἐπικρατικὸν ὄργανον τετράγωνον.

Παγιωθείς, ἐδραιωθείς. βεβαιωθείς ἀπὸ τοῦ παγιῶ. τοῦτο παρὰ τὸ πάγιος. τοῦτο παρὰ τὸ ὀπίσω πήξω. ὅθεν καὶ τὸ ἔπαγην. καὶ ἡ μετοχὴ παγείς. ἐκ τοῦ ἔπαγον γίνεται πάγιος, ὁ πεπηγμένος.

Πάγουροι, οἱ καρκίνοι. παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δέ εἰσιν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπηχθαι εἰς ὕψος. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις. ὡς τὸ, Δυσκηδέα νύκτα φυλάξω, ἀντὶ τοῦ διατρίψω.

Πάγχυ, τὸ παντελῶς σημαίνει. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πᾶν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ.

Παγκρατιαστής, ἀθλητής. πύκτης. καὶ παγκράτιον.

Παλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπίρρημα. καὶ ἄθλησις. καὶ παλαιὸν παρὰ τὸ ἐκπαλαι εἶναι. τὰ δὲ εἰς αι λήγοντα ἐπιρρήματα ὧν σχετλιαστικά ἐστι τὰ πλείω, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφεται. παπαί. βαβαί. οὐαί. οὕτως οὖν καὶ πάλαι. τὸ λαι, βραχύ. διὰ τί. ἰστέον γὰρ ὅτι ἡ αι καὶ οι δίφθογγοι ἐν τοῖς εὐκτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, τελικαὶ λογίζονται μακραί, πλὴν τοῦ πάλαι. καὶ τὸ οὐ καὶ τὸ πρόπαλαι καὶ ἔκπαλαι.

Παλαιφάτου, παλαιφαμένης. ἀντὶ τοῦ τῆς παλαιτετιμημένης δρυός. ἢ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφημισμένης. ὡς ἀνθρώπων γεννηθέντων ἐκ τῶν χεύσεως. μυθολογεῖται γὰρ ὅτι πάλαι ἄνθρωποι, ἐκ δρυῶν καὶ λίθων ἐγένοντο. ὅθεν, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου.

Παλαιμῶν. ἐκ τοῦ πάλη ὃς ἐστὶ τῆς παλαίστρας ἔφορος καὶ δαίμων. τουτέστιν ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς.

Παλαίω, παρὰ τὸ πάλλω τὸ σείω. ἢ ἀπὸ τῆς παλάμης.

Παλαιγενής, ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐπιρρήματος.

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρθίων σύνθεσιν. πελαστή τις οὖσα. ὅτι πέλας συνάγει τὰ ὀστᾶ. τουτέστι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους. παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀστᾶ, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δοχμή, ὅτι πλατεῖα τῇ χειρὶ μετροῦμεν. ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸ λιχανὸν ἄκρον δακτύλους δέκα. ἡ δὲ σπιθαμή, ἔχει δοχμὰς τρεῖς. οἱ, παλαιστὰς τρεῖς. δακτύλους δὲ δώδεκα. ὡς ἐχούσης τῆς δοχμῆς δακτύλους τέσσαρας. ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διϊσταμένων τῶν δακτύλων ἕως τοῦ ἀντίχειρος, λέγεται σπιθαμή, παρὰ τὸ ἀποσπασμὸν ποιεῖν. διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μικροῦ ἄκρον. ὡς δὲ χύσιππος, διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. καὶ παλαιστὰς ἐν τῷ λη ψαλμῷ ἀντὶ τοῦ μετρητάς. γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαιῶ.

Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, πέπαλμαι. καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι᾽ ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ πάλιν πετής.

Παλαμναῖος, ὁ ταῖς αὐτοχειρὶ φονεύσαντας τιμωρούμενος θεὸς παλαμναῖος. λέγεται καὶ ἐν χαλκίδι παλαμναῖος. καὶ ἀσπίς δέ τις τῶν θηρείων παλαμναία καλουμένη. καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος, παλαμναῖος καλεῖται. ὁ διὰ χειρῶν καταγωνιζόμενος τὴν μάχην παρὰ τὴν παλάμην. παλαμναῖος, φονεύς. ἀνόσιος τῷ θεῷ. μεμιασμένος. πικρός. φόνιος. σοβαρός. παλαμᾶσθαι γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ διὰ χειρὸς ἐργάζεσθαι. ἔστι παλαμνος καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτοῦ.

Παλίσκιν, ἐπίρρημα μεσότητος. μετεβλήθη δὲ ἐκ δοτικῆς πτώσεως εἰς ἐπίρρημα. ὁ παγίσκιος τοῦ παγέντος τοῦ παγίσκιν. παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὸ γένος.

Παλλή, ἀπὸ τῆς παλαίστρας θυγατρὸς ποιοῦνσης οἰκοῦντος ἐν ἰσίοδα. καὶ τοῖς καταγομένοις παρ᾽ αὐτῶν ἀναιροῦντος. ὁ ἑρμῆς καταχθεὶς ἐφόνευσεν ὑποθήκῃ τῆς

παλαίστρας. ἀφ' οὗ καὶ τὰ τῶν ξένων καταγώγια πανδοκεῖα λέγουσιν. ἢ ἀπὸ τῆς κόνεως ἣν χρῶνται οἱ ἀγωνιζόμενοι. πάλην δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πυρίνων ἀλεύρων ἢ κριθίνων. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὴν διαλυομένην γῆν. καὶ ὅμηρος, ἐπάλυνεν. διέλυσε, καὶ ἔθρυψε, χαύνην γὰρ αὐτὴν ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνει γίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ παλαίειν τὸ θηρᾶν τι τῶν τοῦ ἀντιπάλου μελῶν, δι' οὗ δυνήσεται αὐτὸν ἀνατρέψαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν καὶ ὥσπερ εἰ μεσολαβεῖν, βάλλειν τινὰ οὖσαν. Παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, ἰλιάδος ε. ἀντὶ τοῦ ἐμολύνετο. ἐβρέχετο. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ βρέχω, παλάσσω. ἤγουν τὸ μολύνω. τὸ δὲ πάλλω, παρὰ τὸ ἄνω τὸ πηδᾶν. ἐν γὰρ τῇ βροχῇ, ἀναπηδῶσι τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα.

Πάλη, ἢ ἀπὸ τῶν παλαμῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, ἢ ἀπὸ τοῦ καταπάσσεσθαι τὸ σῶμα τῇ κόνει.

Πάλιν, ἤγουν αὖθις. τὸ εἰς τοὐπίσω. ὡς τὸ, Χειρὶ πάλιν ἐρύσαντο. καὶ τὸ ἐκ δευτέρου. ὡς τὸ, Οὐδ' ἤν μοι πάλιν ὄρσεται θυμός. σημαίνει καὶ τὸ ἐξεναντίας, ὡς τὸ, Οὐ γάρ τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται οὐδὲ πάλιν ἐρέει.

Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπὸ ἄλλου.

Παλινάγρετον, παλισύλλεκτον. εἰς τοὐπίσω ληπτόν. ἢ τὸ οὐ ψευδές, ἢ μεταβλητόν.

Παλίνορσος, παρὰ τὸ ὀρῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτὸς, καὶ παλίνορτος. ἔχει δὲ διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ. ἴσως δὲ, ὁ πάλιν ὡρμημένος. ἤγουν τὸ ὀπισθόρμητος. ἐκ τοῦ πάλιν τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τοὐπίσω, καὶ τοῦ ὀρσῶ αἰολικοῦ μέλλοντος.

Παλινορμῶντων, ἰλιάδος λ. τυραννίων, δύο μέρη λόγου ποιεῖ. ὁ δὲ ἑρμαπίας, σύνθετον ἐκδέχεται. καὶ ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ὀπισθεν ὁρμῶντες ὡς παλιμπλαγχθέντες καὶ εὐρυκρείων. ἤγουν δὲ τὸ ὑποστρέψαντες καὶ πάλιν δρομήσαντες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινῳδία. ᾠδὴ τῇ προτέρᾳ ἐναντία. ἢ δόγμα ἀνόμοιον τοῖς πρώην. οἷον, Ἀλλὰ παρά θ' ἧττα κατὰ στησίχορον παλινῳδίαν ᾆσαι.

Παλίωξις. παλίωξις λέγεται ὅταν οἱ διωκόμενοι εἰς τοὐπίσω στραφέντες, τοὺς πρώην διώκοντας ἐλαύνωσι, γέγονεν ἐκ τοῦ πάλιν καὶ τοῦ δίωξις, παλιδίωξις κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ι. καὶ κράσει τῶν δύο ι εἰς ι μακρόν, παλίωξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου δίωξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξιν. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαρρήσαντες. ἰλιάδος μ.

Παλιγκάπηλος, ὁ μεταβολεύς. ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

Παλίμφημα, κακὰ ἐναντία.

Παλίλλογα, ἰλιάδος α. ἀντὶ τοῦ πάλιν συλλεκτά. ἐκ δευτέρου πάλιν συναγόμενα. παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῷ τοῦ λ.

Παλίμβολος, ὁ ἐμπειρότατος καὶ ἀπόδοκιμος. ἢ ὁ πολλάκις τῇ μεταβολῇ ἀπεμπολημένος. ἢ ἀνατάλλαλος καὶ ἀπεριστατος καὶ ἀνάρμοστος. ἢ ὁ πονηρὸς ὁ πολλάκις μεταβαλλόμενος, ὃν ὅμηρος ἄλλοπρόσαλλον φησί. ἢ ὁ δοῦλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος.

Παλιμπετὲς, τὸ ὀπισθόρμητον. παρὰ τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον πεσεῖν. ἰλιάδος π.

Παλάμη, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ κινεῖν καὶ σείειν, ἢ ὅτι δι' αὐτῶν παλαμώμεθα. καὶ τεχνώμεθα. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι ἐπειδὴ ὅσον δι' αὐτῶν παλαμώμεθα. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ πολλοῖς ἁμᾶν, ἐξ οὗ καὶ παλαμναῖος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, παλαμναῖος. ἤγουν δὲ τοὺς αὐτόχειρι φονεύσαντας τιμωρουμένους, καὶ τὸν ἐπὶ τινὶ μιάσματι κατεχόμενον.

Παλιμπλαγχθέντας. δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐὰν ἔσῃ ἐν συνθέσει ἓν μέρος λόγου, διὰ τοῦ μ γράφεται. εἰ δὲ ἔστιν ἐν παραθέσει, διὰ τοῦ ν. λέγουσι τινὲς ὅτι ἐν παραθέσει μὲν τὰ σημαντικὰ ἐπιρρήματα μετὰ τῶν ῥημάτων καὶ τῶν μετοχῶν. ἐν παραθέσει παραλαμβάνεται, οἷον καλῶς γράφω. καλῶς γράφων. μεγάλως γράψας μεγάλως ἔγραψε. τὰ δὲ συσσημαντικὰ, ἐν συνθέσει παραλαμβάνονται. οἷον, ἐπιστέχω, καὶ ἐξοῦ τὸ ἀχθομαι μετὰ τοῦ στερητικοῦ. ὁ γὰρ λυπούμενος, οὐκ ἔστι χορηγικὸς τῆς λύπης. εἰ ἄρα οὖν τὸ πάλιν σημαντικόν ἐστι δηλονότι μετὰ τῆς παλιμπλαγχθέντας αἰτιατικῆς ἐν παραθέσει ἐστί. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν συνθέσει ἐστί. λέγοντες ὅτι τὸ πάλιν ἐν παραθέσει μὲν οὐ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου. οἷον, πάλιν ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου. ἐν συνθέσει δὲ οὐ σημαίνει τὸ εἰς τοὐπίσω. οἷον, παλίντυπος. ἐὰν οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας λαμβάνηται ἐν παραθέσει, εὑρίσκεται σημαῖνον τὸ ἐκ δευτέρου πλανηθέντας ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. ὁ γὰρ ποιητὴς οὐκ οἶδεν οὐδὲ ἅπαξ τοὺς ἕλληνας πλανηθέντας. τὴν γὰρ πλάνην τῆς μυσίας αἰνίττεται. ἔστι δὲ τοῦτο ὅπερ ὀρθῶς καὶ κακῶς λέγουσιν. οὐδέποτε γὰρ λέξις ἄλλο σημαινόμενον ἔχει ἐν παραθέσει οὖσα, καὶ ἄλλο ἐν συνθέσει. ἀλλὰ πάντως τὸ αὐτό. αἱ γὰρ συνθέσεις, φυλάττουσι λείψανόν τι τῆς σημασίας τοῦ ἁπλοῦ. οἷον, καλῶς γράφω, καλλιγραφῶ. πῶς οὖν δύναται τὸ πάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνειν. ἄλλως. τὸ πάλιν ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει, δύο σημαινόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ παραθέσει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ ἐν τῇ συνθέσει ὡσαύτως, σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. λέγουσιν οὖν ὅτι τὸ παλιμπλαγχθέντας ἐν τῇ συνθέσει ἐστί. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἔθος ἔχει τὰς συνθέτους λέξεις διαλύειν. οἷον, κηρεσιφορήτους, οὓς κῆρες φορέουσι. γηνὸς πυκιμηδέος. εἶτα διαλύων τὴν σύνθεσιν, ἐπιφέρει, Πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἐχούσης. εἰ ἄρα οὖν τὸ παλιμπλαγχθέντας διέλυσεν εἰπὼν ἄψ ἀπονοστήσειν, δῆλον ὅτι ἐν συνθέσει ἐστί.

Παλλάδιον. παλλάδια ἐκάλουν ὡς λέγει φερεκύδης τὰ βαλλόμενα εἰς γῆν ἐκ τοῦ οὐρα-

νου ἀγάλματα. πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν.

Παλλάς, ἡ Ἀθηνᾶ. ἢ παρὰ τὸ ἀναπεπάλθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἢ ὅτι πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν. ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ.

Παλλακίς, ἡ παῖς. κατὰ δωριεῖς, πάλλαξ λέγεται.

Παλύνω, ὡς μὲν Ἀππίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. ἰλιάδος κ. Ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας. παρὰ τὴν πάλην, ἢ παλίνην, ἣν οἱ Ἀττικοὶ παιπάλην λέγουσιν. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου. παρὰ τὸ ἀποπάλλεσθαι, τουτέστιν ἀπορρίπτεσθαι ἐκ τοῦ ἀλεύρου.

Παμφαίνῃσιν, ἔχῃσι. καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν. ἔστι γὰρ ἐκ τοῦ παμφαίνω. καὶ τὸ τρίτον παμφαίνῃ. καὶ λοιπὸν κατ' ἔκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, γίνεται παμφαίνῃσι καὶ ἔχῃσιν. ἢ ἔστι φαίνω, φαίνῃς, φαίνῃ. Αἰολεῖς δὲ ἐκείνων, γράφεται τὸ τρίτον πρόσωπον διὰ τοῦ η μετὰ τοῦ ι. τὸ γὰρ νοεῖ καὶ φιλεῖ, νοῆσι καὶ φιλῆσι λέγουσιν ἐκεῖνοι πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς. οὕτω καὶ τὸ παμφαίνῃσιν, ἰλιάδος ε.

Παμφαλᾶν, σημαίνει τὸ ἐπιφέρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι πάνυ. παρὰ τὸ τὰ φάη ὧδε κἀκεῖσε ἄλλεσθαι. φαλῶ καὶ παμφαῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, παμφαλῶ. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ.

Πάμπαν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ἰλιάδος α. γίνεται ἀπὸ τοῦ πᾶν. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάμπαν.

Πάν, φανής τις ὤν. διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀκαίρως τισίν.

Πάνδαρος, πάντων ἀρά. τοξότης γὰρ ἦν. ⟨ θουσιώδης.

Πανδάρεως κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἕνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. ὧρος.

Πανδώρη, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν, ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν, ὥς φησιν ἡσίοδος.

Πανδίων, παρὰ τὴν ἰὼν μετοχὴν καὶ τὸ πᾶν, γίνεται πανίων καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, πανδίων.

Πανδοκεύς, πανδοχεύς. ὁ πάντας δεχόμενος.

Πανέφθου κασσιτέρου, ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. ἀντὶ τοῦ ἑψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου φησίν, ἀπὸ τοῦ ἑφθός.

Πανήγυρις, ἑορτή. συνάθροισις. ἀπὸ τοῦ ἄγυρις. εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται.

Πανόψιον ἔγχος, τὸ οἱονεὶ πανόρατον καὶ ἐπιφανές. δύναται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκούεσθαι. ἵνα τὸ ὀψὲ εἴρηται, καὶ μὴ ὥσπερ τοῖς ἔγχεσι δεχόμεθα, ἀλλ' ἀγριούτως συνῶμεν. τὸ δὲ πάντων ἔσχατον, αὕτη τὸ ἔγχος λαβοῦσα ἐπέμωσε. Πανομφαίῳ ζηνί, παρὰ τῆς φήμης καὶ κληδόνος ἀκούοντι. οὐκ ἔστι δὲ καθόλου τὸ ἐπίθετον ὁ πανομφαῖος, ὁ κληδόνιος καὶ πάσης κληδόνος παραίτιος. ἀλλ' ἅπαξ.

Πάννυχον, ἐπίρρημα μεσότητος ἀντὶ τοῦ παννυχίως. ὅπερ ἐστὶ δι' ὅλου, μετήχθη δὲ εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ὥσπερ τὸ ἴδιστα. ἐκ τοῦ νύξ, νυχός, νύχιος, καὶ πάννυχος.

Πανσαγία, ἡ πανοπλία. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ σάττω εἴρηται. οὕτως εὗρον εἰς τὸν σέλευκον.

Πανσυδίη, ἐπίρρημα ἐξ ἀθροίσεως. παμπληθεί. ἔστι δὲ καὶ πανσυδὶ καὶ μετὰ τοῦ ν. παντὶ τῷ πλήθει. πανστρατιᾷ. παρὰ τὸ ὁμοῦ πάντας ἵεσθαι καὶ σεύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾶν καὶ ἐπακολουθεῖν.

Παπῶ παπᾶς, δευτέρας συζυγίας. Τὸν ἀπαλῇ χειρὶ πεπάσαντα. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν φαφῶ. καὶ τροπῇ τῶν δασέων εἰς τὰ ψιλά, παπῶ.

Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ νέων πρὸς πατέρα. Παῖδα ποτὶ γούνατα παππάζουσιν. ἰλιάδος ε. οὕτω λέγεται παρὰ συρακουσίοις ὁ πατήρ, πᾶς. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππα.

Παπταίνων, περιβλεπόμενος. ἐπιτηρῶν. πανταχοῦ τὰ φάη τείνων. γίνεται φαπταίνω. καὶ τροπῇ παπταίνω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ περισκοπεῖν τῇδε κἀκεῖσε. ἢ παρὰ τὸ πέτω, πτῶ. παράγωγον πταίνω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παπταίνω. οἱονεὶ τὸ περιάγω πανταχοῦ τὰς ὄψεις, καὶ περιίπτεσθαι ποιῶ, καὶ οἷον πεπταμέναις ἐοικέναι. ἰλιάδος λ.

Παππίας, παρὰ τὸ πάππα, ὃ σημαίνει τῇ τῶν ῥωμαίων φωνῇ, τὸν πατέρα.

Πανοῦργος, παρὰ τὸ εἰς πᾶν ἐνεργεῖν. σημαίνει καὶ τὸν φρόνιμον καὶ νοήμονα ἐπὶ καλοῖς. σημαίνει καὶ τὸν κακοποιεῖν δυνάμενον. διὰ τῆς ἑαυτοῦ σοφιστικῆς κακίας.

Πάνδεια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἀπὸ πανδίας τῆς σελήνης. ἢ ἀπὸ πανδίονος, οὗ καὶ ἡ φυλὴ ἐπώνυμος. ἢ ὅτι τῷ διῒ ἄγονται τὰ πάνδεια. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ πάντα δινεύειν τῷ διΐ.

Πάρα, σημαίνει τρία. Τίς ἐστιν ὁ πωλῶν τἀνδράποδα. ἐμοὶ πάρα, ἀντὶ πάρειμι. πάρα δ' ἀνήρ, ἀντὶ πάρεστι. πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ πάρεισι. γίνεται δὲ παρὰ ἡ ἀποκοπή, πρὸς τὸ σημαινόμενον καὶ ἡ ἀποκοπή. τοῦ παθεῖν.

Παρὰ ἡ πρόθεσις, σημαίνει τρία. τὴν ἐκ τῆς σχέσιν, ὡς τὸ, ἄνομος παράνομος. λαλῶ, παραλαλῶ. καὶ εἴπω, παρείπω. καὶ τὴν πλησιότητα. ὡς τό, ἕζω, παρέζω. καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὁρμῶ παρορμῶ. Παρὰ δὲ γ' ἁλός. ἡ παρὰ, τὸ ἔξω δηλοῖ. ὡς τὸ, παραπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. αἰγιαλὸς μὲν οὖν εἴρηται κοινῷ ὀνόματι παρὰ τὸ αἶαν ἔχειν ἐγγὺς ἁλός. ἔχει δὲ διαφορὰς τρεῖς, ἀκτὴν, καὶ ῥηγμῖνα, καὶ θῖνα. ἀκτὴ μὲν οὖν εἴρηται ὁ πετρώδης αἰγιαλός. ῥηγμὶν δὲ ὁ πρὸς ἄνεμον αἰγιαλός. θὶν δὲ ὁ εὔδιος καὶ ἥσυχος αἰγιαλός. παρὰ τὸ μετὰ γαλήνης καὶ νηνεμίας ἐκεῖσε τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι.

Παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ, ἰλιάδος ι. παρὰ τὸ βλέψω μέλλοντα, ἀποβολῇ τοῦ ω, βλέψ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο καὶ ἐκτάσει, βλώψ, καὶ παραβλώψ. ἀντὶ στραβοί.

Παράδεισος, παρὰ τὸ δεύεσθαι μένοντα. ὃς δηλοῖ τὸ βρέχω. ἐν ᾧ μάλιστα ἡ δεῦσις. καὶ παράδεισος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὕδασι. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ ἀδεῖσθαι ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι τὴν τῶν

Παραβολὴ, εἶδος παροιμίας. < βο τῶν συλλογήν.

Παράβυστον, παρακεκρυμμένον. λάθρα γινόμενον. παρὰ τὸ βύω, ὃ σημαίνει τὸ κλείω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληρῶ. ὁ Λυσίας Δ. Νήματος ἀσκὸν βεβυσμένον, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένον. ἦν δὲ καὶ παράβυστον δικαστήριον, ὃ λάθρα ἔκρινε.

Παραπλῆγες, οἱ πεπληγμένοι. παραπλὴξ, μαινόμενος. παράφρων. τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παρακαίρια ῥέζων, ἢ ὅδοις. καίρια τὰ εὐκαίρως γινόμενα. παρακαίρια, τὰ ἄκαιρα καὶ σπαρὰ καὶ ἄτοπα. ἢ παρὰ παρέλκεται.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται. τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅ ἐστιν ἐσφραγίσθαι. καὶ παράσημος ῥήτωρ, μεταφορικῶς ὁ φαῦλος.

Παραιφάμενος, παραινούμενος. πλεονασμῷ τοῦ ι ποιητικῶς. Παραιπεπιθοῦσα ἐστὶ θυμός.

Παρασάγγαι, τὰ τριάκοντα στάδια παρὰ πέρσαις. παρ' αἰγυπτίοις δὲ ἑξήκοντα. παρὰ δὲ σοφοκλεῖ ἐν ἀνδρομάχῃ, ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται.

Παραστάται, οἱ παρ' ἡμῖν καλοῦνται αἱ γόνιμοι φλέβες, αἱ τῇ κύστει παρεστᾶσι. λέγονται καὶ οἱ νῦν ὑπερετοῦντες βασιλεῦσι.

Παραίσια, ἐναντία. ἄτοπα. χαλεπά. παρεκτὸς τοῦ

Παραιτεῖσθαι, οὐ κέχρηται ἐν χρήσει ἐπὶ τοῦ < αἰτοῦ. σημαινομένου τοῦ ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποβάλλεσθαι ἢ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ μενάνδρῳ. Παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν, ὥστε περιττὴν εἶναι τὴν πρόθεσιν. ὡς ἐπὶ τοῦ καθεύδω. τὸ γὰρ εὕδω δηλοῖ. σπανίως δὲ εὑρίσκεται καὶ ἐπὶ τοῦ σημαινομένου τοῦ λεγομένου ἐν τῇ συνηθείᾳ παραιτεῖσθαι, παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν.

Πάρδαλις. ποτὲ πόρδαλις, καὶ ποτὲ πάρδαλις. φυλακτέον δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ζώου, διὰ τοῦ ο δεῖ προφέρεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ δέρματος, διὰ τοῦ α. τὸ ζῶον οὖν, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι. πρόαλις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ καὶ ὑπερθέσει. ὡς δὲ ὄρος, παρὰ τὸ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖσθαι μεθ' ἅλματος. πορευτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. οἱ ἴωνες τὸ ι τῆς ει διφθόγγου ἀποβάλλουσιν. οἷον πάρδαλιος πάρδαλεος. καὶ τὸ θηλυκὸν παρδαλέη παρδαλῆ ἐπὶ τῆς δορᾶς. ὡς παρ' ἡ λεοντέη λεοντῆ. καὶ τὴν παρδαλέαν τὴν παρδαλῆν ὡς τὴν λεοντῆν.

Πάρεξ, παρὰ τὴν παρὰ πρόθεσιν καὶ τὴν ἐξ, ἥτις δηλοῖ τὸ ἐκτός. βαρύνεται δὲ καὶ ὀξύνεται πρὸς διάφορα σημαινόμενα. τὸ μὲν οὖν βαρυνόμενον, σημαίνει τὸ χωρὶς, καὶ συντάσσεται γενικῇ. οἷον, Πάρεξ τοῦ κυρίου. καὶ, Πάρεξ τοῦ σκυθικοῦ ἔθνους, ἀντὶ τοῦ χωρίς. τὸ δέ γε ὀξυνόμενον, ἰσοδυναμοῦν τῇ παρὰ καὶ τῇ ἐξ προθέσει, ἥτις σημαίνει τὴν ἔξω σχέσιν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. Παρὲξ ὁδοῦ ἐγκεκλίκασιν, ἤγουν, ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ. καὶ, Παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν, ἀντὶ τῆς παρὰ μόνον. καὶ, Παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε, ἀντὶ τοῦ ἐκτός.

Παρακρούεται, ἀπατᾷ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν οὐ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐνῶρα παρακρουόντων ἢ ποδὶ, ἢ χειρὶ, καὶ οὐ ῥιπτόντων. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἱστώντων, οἳ τοῖς σταθμοῖς παρακρούουσιν, ἵνα ὅ βούλονται μέρος καθέλκῃ βαρυνόμενον τῇ κρούσει.

Παρασπασάμενος, ἑλών. παραλαβών. καταστρεψάμενος. καὶ παρακατάστασις.

Παρέστησαν, δημοσθένης, ἐνίκησαν. ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δοῦλοι δεσπόταις.

Παρακατάστασις, ἀργυρίδιόν ἐστι παρακαταβαλλόμενον ἐν τοῖς δίκαις ταῖς ὑπὸ τῶν δικαζομένων, ἢ παρακατάστασις. λέγεται καὶ παρακαταβολή. καὶ παρακαταβάλλειν τὸ πρᾶγμα.

Παρασκήνια, αἱ εἰς τὴν σκηνὴν ἄγουσαι εἴσοδοι. σκηνὴ δέ ἐστιν, ἡ νῦν θυμέλη λεγομένη.

Παρέκνοον ἤγαγεν ἕκτωρ. ἰλιάδος κ. ἀντὶ τοῦ παρηπάτησε τὸν νοῦν, ἐξηπάτησε.

Παρεκτικός, παρὰ τὸ παρέχω παρέξω. ὁ παρακείμενος, παρέσχηκα. ὁ παθητικὸς παρέσχημαι, παρέσχηται. καὶ ἐξ αὐτοῦ παρεκτός. καὶ παρεκτικὸς κτητικόν.

Παρεβάθην, ἀπὸ τοῦ βίβημι, βέβηκα. ὁ παθητικὸς, βέβαμαι, ἐβάθην, καὶ παρεβάθην.

Παρέσομαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ εἶμι σχηματίζεται, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔω. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, εἴσομαι ἂν ἦν καὶ παρείσομαι, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔχῃ τῷ ἐνεστῶτι παραλήγουσαν.

Παρείατο δακρυχέουσα, ἀντὶ τοῦ παρῆν ἡ κόρη δακρύουσα. ἔω τὸ κάθημαι, ἢ τὸ ὑπάρχω. παράγωγον εἶμι. ὁ μέσος ἀόριστος ἕμην, ἔσο, ἔτο, καὶ εἶτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἴατο, καὶ παρείατο. οἱ δὲ, πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ. τὰ γὰρ εἰς το λήγοντα, πληθυντικά ἐστιν εἰ ἔχει τὸ α. ὡς θοίατο.

Παρειά, ἰλιάδος γ, χωρὶς τοῦ ς. ἐν οὐδέτερον. τὰ γὰρ ἀπὸ τοιούτου θηλυκοῦ μεταποιούμενα εἰς οὐδέτερον γένος τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου μένοντος, τὸν αὐτὸν φυλάττεται τόνον. πλευραί. πλευρά. πυραί, πυρά. οὐκ ἀντίκειται τὸ νευραὶ νεῦρα. διάφορον γὰρ σημαινόμενον. ἔστι δὲ μεταπλασμός. τὸ δὲ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται. οὕτως αἱ παρειαὶ τὰ παρειά. τὸ ρει δίφθογγον κατὰ διάλεκτον. οἱ γὰρ αἰολεῖς παρηά λέγουσι διὰ τοῦ η. ἐξ οὗ καὶ παρήιον. τὴν γὰρ ει δίφθογγον εἰς η τρέπουσι. τὸ γὰρ πλεῖον, πλῆον λέγουσι.

Παρείας, παρὰ τὸ περιφύσιον μέλανας ἔχειν τὰς γνάθους, ἤγουν τὰς παρειάς. αἱ καὶ φουσμαι λέγονται. οὐ τὸ δῆγμα βλαβερὸν καὶ ἀβλαβὲς σόνον.

Παρήϊον, τὸ παρὰ τὰς παρειὰς χαλινάριον. ζήτει εἰς τὸ καλλιπάρῃος.

Παρήορος, ἔνθα καὶ ἔνθα, Ἰλιάδος ψ. ἀντὶ τοῦ κατὰ πλάτος καὶ κατὰ μῆκος. παρηωρημένος τῷ σώματι, τουτέστιν ἐκλελυμένος ἐν ὤμῳ. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγας. παραιωρούμενος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. γίνονται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τοῦ ἀείρω. ῥηματικὸν ὄνομα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, ἄορος. καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, καὶ ἐκτάσει τοῦ α εἰς η, παρήορος. καὶ Ὅμηρος παρηορίας λέγει τὰς τοῦ παρηόρου ἵππου ἡνίας. ὑφ' ἃς ὀλίγος ἵππος τῇ ξυνωρίδι δέδεται. καὶ ὁ μὴ κατὰ χώραν ἔχων ἀεαρύας τὰς φρένας, ἀλλ' αἰωρουμένας. οἱονεὶ ὁ ἄφρων. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. καὶ ὁ πεπτωκὼς τῷ σώματι παραιωρούμενος ἐν τῷ ἐκτάσθαι. καὶ ὁ ἐν τοῖς τοῦ ζυγοῦ παρεζευγμένος ἵππος.

Παρῃρημένην, ἐκβεβλημένην. ἀποκεχωρισμένην, καὶ οἱονεὶ καθῃρημένην. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ τὸ καταβάλλω. ὁ παρακείμενος ᾕρηκα.

Παρίσθμια, τὰ περὶ τὴν φάρυγγα. διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῷ ἰσθμῷ. ἰσθμὸς δέ ἐστι στενὸς τόπος, δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθιόμενα. καὶ πινόμενα. ἢ παρὰ τὸ ἰέναι τὴν πνοήν. οὕτως Ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις.

Παροινία, ἡ ἐν οἴνῳ ἀταξία.

Παροίτερος, παλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τοῦ πάρος ὃ σημαίνει τὸ πρὶν ἢ πάλαι, γίνεται παροίτερος ὡς παροίτατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ προτέρω. οἷον, Καί δέ με μηκέτι τόνδε παροιτέρω ἐξερέεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρῶτος. ὥς μιν ἔτυψε παροίτατος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πρός,

Πάρθις, ὁ παρθένιος. εἴρηται οὐκ ἀπὸ ἀποβολῆς τοῦ ς. συγκοπῆς, ἀλλὰ μεταποιήσεως καὶ μετασχηματισμός. περὶ παθῶν.

Παροψίς, τὸ μέγα τρυβλίον.

Παροιμία, παρὰ τὸ οἶμος ὃ σημαίνει τὴν ὁδὸν οἰμία καὶ παροιμία. ἔστι δὲ παροιμία λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπικρύψεως μετρίας αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει διάνοιαν. ὅθεν καὶ ὁ Κύριος ταῦτά φησιν. ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.

Παραβολή. ἡ παραβολὴ ποσαχῶς. παραβολὴ ὁ ὀνειδισμός, ὡς τό, ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολήν. παραβολή, αἰνιγματώδης λόγος, ὃ πολλοὶ λέγουσι ζήτημα, ἐμφαῖνον μέν τι, οὐκ αὐτόθεν δὲ πάντως δῆλον ὂν ἀπὸ τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον ἐν τῷ διάνοιαν κεκρυμμένην, ὡς ὁ Σαμψὼν ἔλεγεν. ἐξῆλθεν ἀπὸ στόματος πικροῦ γλυκύ. καὶ Σολομῶν, Τότε νοήσεις παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον. παραβολὴ καὶ ἡ ὁμοίωσις. ἄλλην γὰρ παραβολήν φησι παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων. Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σπείροντι. παραβολή ἐστιν ἡ τροπικῶς λεγομένη, οἷόν ἐστι τό, Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ ἀετός, ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυξ. ἀετὸν λέγων τὸν βασιλέα. εἰς τὸ ἄλλος ἕως.

Πάρις, παρὰ τὸ παριέναι τὸν μόρον, τουτέστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον. ἢ παρὰ τὴν πήραν, ὃ σημαίνει τὸ μαρσύπιον. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμενικῇ πήρᾳ ἀναστραφῆναι.

Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις τεταγμένος. δημοποιήτους δέ, οὓς ὑπὸ δήμου προῖκα πολιτευθείς. παρεγγράπτους δὲ νόθους.

Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαταθέσθαι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. ἢ παρὰ τὸ παραθέσθαι τῇ μητρί. ὡς ὁ ποιητής. Ἡ δ' ἅμα μητέρι θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει. ἢ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα γίνεται θήνη. καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παραθήνη. καὶ κατὰ συγκοπὴν παρθένος. ἡ περὶ ταύτην τὴν ἡλικίαν οὖσα, καθ' ἣν ὥραν ἔχει ἐκθρέψαι καὶ ἐκ τιτθῆς μαζούς, ἣν ἡ φύσις ἔταξε. τὰς γοῦν μικρὰς παῖδας οὐ προσαγορεύουσι παρθένους, ἀλλὰ τὰς ἤδη εἰς τὸ γυναῖκας μελλούσας. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἡ παρ' οὐδένος οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα.

Παρθενία, ὅτι παρὰ θεοῦ ἐδόθη. φησὶ γάρ, ἔλαβε καὶ γυναῖκα ἑαυτῷ, τουτέστιν οὐκ ἐκ τοῦ θεοῦ.

Παρθενοπίπης, Ἰλιάδος λ. σημαίνει τὸν περιβλεπόμενον τὰς γυναῖκας. παρὰ τὸ ὀπίπω ὀπιπεύω, γίνεται ὀπίπης. καὶ ἐν συνθέσει παρθενοπίπης, διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ παρὰ τὸ ἐπιπεύω διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, παιδοπίπης.

Παρμέμβλωκε, Ἰλιάδος δ. πάρεστι. προθυμεῖται. ἐκ τοῦ μέλω, μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα. ὡς ὤχηκα, παρῴχωκα. εἶτα κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β, μέμβλωκα. ἢ παρὰ τὸ μολῶ μολήσω μεμόληκα, καὶ ἑξῆς.

Παρνασός, ὄρος ἐστὶ Δελφῶν. ἀπὸ Παρνασοῦ ἐγχωρίου ἥρωος. Ἄνδρων δέ φησιν ἐπειδὴ προσώρμισεν ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος. καὶ τὸ μὲν πρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ λ εἰς π, Παρνασός.

Παρρησία, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πᾶν τὸ ῥῆσαι κατὰ συγκοπήν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν γίνεται. συγκοπὴ γὰρ οὔ, ἀλλὰ τροπή. ἡ πάντα ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λέγουσα. περὶ παθῶν. οὕτω καὶ Ὧρος.

Πᾶς, δύο σημαίνει. καὶ τὸν πατέρα, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πάππας. τοῦτο δὲ οἱ μὲν Ῥωμαῖοι βαρύνουσι πάππας λέγοντες. ἡμεῖς δὲ περισπῶμεν. ἀμφίβολον. οὐδέποτε γὰρ δασυνόμενον α ἀφαιρεῖται. πῶς οὖν τὸ ἅπας γέγονε πᾶς. ἐπλεόνασε τὸ α. πῶς δασύνεται. τὸ γὰρ πλεονάζον α, οὐδέποτε δασύνεται, ὥστε ἀμφίβολον. ὁρῶ δὲ καὶ τὸ ἀθροῦς ὄνομα λαμβάνον τὸ α καὶ βαρυνόμενον καὶ δασυνόμενον ἕνεκεν ἐμφάσεως ἐν τῷ ἀθρόους. οὐκ ἄρα κεκώλυται κατὰ ταύτην τὴν ἀναλογίαν, καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὥστε μᾶλλον εἶναι πρόσθεσιν, ἢ παραφαίρεσιν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βούλεται ἐκ τοῦ ἅμα πᾶς εἶναι ἐν συγκοπῇ. περὶ παθῶν. Πόθεν παράγεται τὸ πᾶς; πρωτότυπόν ἐστι καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τὰ δὲ εἰς ας μονοσύλλαβα διὰ τοῦ ντ κλινόμενα, ὀξύνεται. οἷον λᾶς, ζαντός. πρᾶς, πραντός. ἰσοσυλλάβως δὲ κλινόμενα περισπᾶται. θωμᾶς, θωμᾶ. τὸ μέντοι πᾶς περισπᾶται ὡς διαλλάξαν κατὰ τὴν γενικήν, καὶ ὀν

ἐπιγενές. τὸ θηλυκὸν ἡ πᾶσα. καὶ τὸ οὐδέτερον τὸ πᾶν.

Πάσσαλος, παρὰ τὸν πήσσω μέλλοντα. ἔστι δὲ ξύλον ἐπίμηκες πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι, ὅπερ δεῖ.

Πάσασθαι, ἐκ τοῦ ἐπάσαντο.

Πάσσων, ὄνομα συγκριτικόν. γίνεται ἀπὸ τοῦ παχὺς πάσσων, ὡς βραδὺς βράσσων.

Πάσσονα, τὴν εὐπαγεστέραν. ἀπὸ τοῦ πήσσω.

Πάσσω, σημαίνει τὸ ἐπιβάλλω καὶ ἐπιπάσσω, καὶ τὸ ποικίλλω. ποικίλλων δῆλον· ἐπειδὴ καὶ τὰ ποικίλα παραπετάσματα καλεῖται.

Παστός, ὁ ἐκ παραπετασμάτων ποικίλων κατασκευασμένη σκηνή· ἢ τις δόμος πεποικιλμένη. καὶ νυμφικὸς οἶκος, παρὰ τὸ πάσσειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. Ἰλιάδος γ΄, ἀντὶ τοῦ ἐνεποίκιλλεν.

Παστάς, ἣν ἡμεῖς παστάδα λέγομεν. καὶ εἴρηται οὕτω διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖσθαι. παρὰ τὸ πάσασθαι. Ἀπολλώνιος.

Παταγός, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α ἀπαταγός. Ὧρος.

Πασείλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος, ἐν ᾗ τελεοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Πατάσσω, ἐκ τοῦ πτῶ τὸ φοβοῦμαι, ὁ μέλλων, πτήσσω. συστολῇ τοῦ η πτάσσω, καὶ πλεονασμῷ, πατάσσω. μεταγομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα. ἢ παρὰ τὸ πατῶ πατάσσω. Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν. Ἰλιάδος η΄, ἀντὶ τοῦ ἔπαλλεν, ἐπήδα ὑπὸ τοῦ φόβου.

Πατήρ, παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ συνουσίᾳ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ παρὰ τὸ σπείρω σπατὴρ καὶ πατήρ. ἢ παρὰ τὸ ἐνηχεῖν τὸ γινόμενον ἐν τῷ καταφιλεῖν τὰ παιδία. πάππος δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν παίδων τῶν μικρῶν προσφωνήσεως, ὥς φησιν Ὅμηρος. Ποτὶ γούνασι παππάζουσιν. ὀνοματοπεποίηται οὖν ἡ λέξις. οἱ δὲ ὅτι κατὰ συνήθειαν ἄττα λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ φίλει. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν ἐπάππαζον, ἀντὶ τοῦ ἐφίλουν. Ὧρος. πατήρ, παρὰ τὸ τοὺς παῖδας τηρεῖν. ἢ ὅτι ἵπποι ἐν τῇ συνουσίᾳ πρῶτον πατοῦσι τὰς θηλείας. πατὴρ οὖν, ὁ τοὺς παῖδας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἔχων. εἰ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γίνεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾶν.

Πατεκίων, ὁ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ κλοπῇ καὶ τοιχωρυχίᾳ τοῦ

Πάτος, Ὅμηρος. Πάτον ἀνθρώπων βίον ποιούμενος. ἀλεείνων, ὁδόν. Ἰλιάδος ζ΄. τὰ δὲ εἰς τος λήγοντα δισύλλαβα βραχεῖ παραληγόμενα μονογενῆ, βαρύνεται, κρότος, νότος, μίτος, πότος. οὕτω καὶ πάτος. δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ στρατός. τὸ γὰρ βροτός, κατὰ δύο τρόπους ἀποφεύγει. ὅτι καὶ κοινόν, καὶ ἔχει ἀντέμφασιν. σημαίνει δὲ τὴν πεπατημένην ὁδὸν τὴν λεωφόρον.

Πατῶ, πατήσω. ἐκ τοῦ πάτος τοῦ ἐκ τοῦ τόπος.

Πάτρα, λέγεται ἡ πατρίς.

Πατρίκιος, οἱονεὶ πατὴρ τοῦ κοινοῦ.

Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατὴρ πατέρος πατριά, διαφέρει δὲ πόλεως.

Πατρῷος, ὄνομα κτητικόν. ὅπερ διαλύσει γίνεται πατρώιος. διαφέρει δὲ τοῦ πατρῷος. πατρῷος γὰρ λέγεται ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ πάτριος. πατρῷος τὸ κτητικόν. οἷον, πατρῷος δοῦλος. πατρῷον κτῆμα.

Παῦρον, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω παύσω, παῦρος, ὁ ταχὺς καὶ δι' ὀλίγων ῥημάτων τοῦ παύεσθαι ἀφιστάμενος. ἢ ὁ μὴ μέχρι πολλοῦ διατελῶν, ἀλλὰ ταχὺ παυόμενος. ὁ μὴ μέχρι πολλοῦ διήκων, ἀλλὰ ταχέως παύων. καὶ τὸ οὐδέτερον, παῦρον. τὸ γὰρ ὀλίγον, ταχέως παύεται.

Παυσωλή, ἡ ἀνάπαυσις. ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος, κατὰ

Παφίη, ἡ Ἀφροδίτη. ἀπὸ τῆς Πάφου προσθήκη. τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως. ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. ὅθεν καὶ παρήπαφεν, τὸ ἐξηπάτησε. παρὰ τοῦτο καὶ τὸ βουκόλῳ συνοικεῖν αὐτήν, ἀπὸ τοῦ βουκολεῖν ὃ ἀπατᾶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον. εἴρηται γὰρ βουκολεῖν ἀπὸ τούτου τὸ ἀπατᾶν. ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβουκολήθη ποίμνης.

Παφλάζω, σημαίνει τὸ ἐκβρασμοῦ ἀνάδοσιν γίνεσθαι. ταύτην δὲ τὴν λέξιν πεποιῆσθαι παρὰ Ὁμήρῳ ὡς ἠχοῦ μιμητικήν. ὅπερ ὅταν κυμάτων ἀναπέμπειν εἴωθε βρασμός. ἔστι δὲ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. κατὰ συγκοπήν, φλῶ. ἀφ' οὗ παράγωγον φλάζω. ὡς εἰπῶ εἰπάζω, καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παφλάζω.

Πάχετον, παχύτερον κατὰ συγκοπὴν τοῦ υ καὶ ρ.

Πάχνη, παρὰ τὴν πῆξιν. πάγνη τις οὖσα. καὶ Ὅμηρος, Παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθείρεται. λυπεῖται. Ἰλιάδος ρ. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ φρίκην ἐμποιούσης τὰ φυτά.

Παχνώσω. Ἡσίοδος. Ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ. ἐλύπησεν.

Παιάν, ὕμνος ᾠδῆς ἐπὶ ἀφέσει σεν. ἔφθειρε. λοιμοῦ ᾀδόμενος, ὡς τό, Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν μέλποντες ἑκάεργον. οὕτω δὲ ἰδίως αὐτοῖς τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι προσέφερον ὡς αἰτίοις τῶν λοιμικῶν παθῶν. τὸν μὲν γὰρ Ἀπόλλωνα, ταὐτόν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ. τὴν δὲ Ἄρτεμιν, τῇ σελήνῃ. οἱ δὲ αὐχμοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συστήματα καὶ αἱ νόσοι, δι' ἡλίου καὶ σελήνης ἐμπίπτουσιν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος τῆς ἐχούσης τοὺς ἀνθρώπους. εἴρηται οὖν ἀπὸ τοῦ παύω παυὰν καὶ παιὰν τροπῇ τοῦ υ εἰς ι. ὁ καταπαύων ὕμνος τὸν λοιμόν. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ παύω παύων, ὁ παύων τὰς νόσους καὶ τὰ λυποῦντα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γίνεται παιήων. παιὼν δὲ ἐστὶ καὶ ἔθνος θρακικόν. ὁ Παιονίους φασί. νῦν δὲ Μακεδόνας.

Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες. ἀλαλάξαντες. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεσάμενοι. ἦν δὲ ἔθος καὶ αὐτοῖς ἔργου ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιήων, οἱ δύο. τόν τε ὕμνον καὶ τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν.

Πάσαι. ἐπὶ μὲν τοῦ ἐκμάσσειν συνθέτως, Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλαι, Πᾶσαι δ' ὤϊγνυντο πύλαι. οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι κατὰ τὸν ἀρίσταρχον. καὶ πάσας γὰρ ἐπώχετο, ὡς κεκλεισμέναι οὔσας.

Πάσσεν. ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπιμίγνυμι μόνου, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποίκιλλε, Πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους.

Παῦλος, ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος, παῦλος. καὶ παῦλλος κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ λ. ὦρος.

Παλιμπάλημα, σημαίνει τὸ πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν αὐτῷ χίονια. λέγεται δὲ καὶ ὀρθαχὺς ἄνθρωπος καὶ ἀνώμαλος. ἐπεὶ καὶ τῶν ὀρθῶν τις ἀνωμαλίας

Παίζω. παρὰ τὸ παιδιά — τὰ παλήματα καλοῦσι. τίκτω, ἐστὶ παράγωγον παιδίζω. ὡς ποδῶ ποδίζω. καὶ συγκοπῇ, παίζω. φίλον γὰρ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν.

Παῖς, παρὰ τὸ παίζω. ὁ μέλλων παίσω ἀποβολῇ τοῦ ω. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ἢ παρὰ τὸ βαιόν, ὅ ἐστι βαιὸς καὶ παῖς. ἐκ δὲ τοῦ παῖς, ἐστὶ κατὰ συναίρεσιν παῖς. καὶ κλίνεται παιδός. ὀξυνόμενον. τὰ συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάττει τὴν κλίσιν. ἢ οὕτω. δύο μόνα ἐστὶν εἰς αις μονοσύλλαβα. κλίνεται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ δος. καὶ ὤφειλεν εἶναι δᾳδὸς δαιδός, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο δδ. ἔστι δὲ καὶ τὸ στάϊς. ταῦτα δὲ τὰ τρία, κλίσιν μὲν ἀνεδέξαντο, κανόνι δὲ οὐχ ὑπέπεσον. ἐκ δὲ αὐτοῦ ῥῆμα παιδεύω, ὅθεν καὶ τὸ παιδεία. σημαίνει δὲ πολλά. σημαίνει τὴν παίδευσιν, καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ τὴν μῖξιν. τὸ γὰρ σημαῖνον τὸ παίγνιον, διὰ τοῦ ι, γράφεται, καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνεται, οἷον παιδιά. παρὰ δὲ τοῖς ἀθηναίοις, βαρύνεται, οἷον παιδία. τὰ δὲ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ πληθυντικὰ ἤγουν προσηγορικά, ὀξύνεται. λαλιά. παιδιά. πυρκαϊά.

Παιδνός, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωτάτου παιδός. παρὰ τὸ

Παίδιον, παρὰ τὸ παιδείας δεῖσθαι. — παίζω.

Παισός, σημαίνει τὴν πόλιν. εἰς τὸ ἄπαισος.

Παιπαλόεντος, τραχέος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π. ἀπὸ τοῦ ἄλλην διὰ τὸ σκολιότητα ἔχειν. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἐπαλήμονα, τὰ μεγάλα ἅλματα. ἢ παρὰ τὸ αἶπος ὅ ἐστι τὸ μέγα καὶ τραχύ, αἰπαλόεν. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παιπαλόεν, τὸ τραχύ.

Παιφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα. ἐπὶ τῆς ἀθηνᾶς. Ἰλιάδος β. ἐπὶ δὲ τοῦ Τυδέως ὅτε λέγει, Πολεμίζειν οὐκ εἴασκον οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ἀντὶ οὐκ εἴων ἐμφανῆ αὐτὸν καὶ περιφανῆ ποιεῖν τοῖς Θηβαίοις, ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ ἀγγέλου σχήματι μένοντα ἡσυχάζειν. αὐτὸς δὲ τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ ἀνδρείαν ἐκφερόμενος, προυκαλεῖτο τοὺς Θηβαίους. ἔστιν οὖν ῥῆμα φῶ, δηλοῦν τὸ φαίνω. παράγωγον φάσσω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παφάσσω. καὶ προσθέσει τοῦ ι, παιφάσσω. οὐ γὰρ ἁρμόζει τὸ ἐνθουσιᾶν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄνω καὶ ἄλλη περιάγειν τὰς ὄψεις.

Πέδη, σημαίνει τοὺς δεσμούς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ δέω ἔδη καὶ πέδη. ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Ἰλιάδος ν. Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλεν. ἢ παρὰ τὸ πεδῶ πεδήσω. τοῦτο παρὰ τοὺς πόδας, ὅ ἐστι ποδῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, πεδῶ. πεδῆσαι γὰρ κυρίως, τὸ τοὺς πόδας δεσμῆσαι. λέγεται δὲ πέδιον προπαροξυτόνως τὸ ὑποκοριστικὸν τῆς πέδης, τουτέστιν ὁ μικρὸς δεσμός. πεδίον δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀναπεπταμένου καὶ μακροῦ καὶ ἐπιμήκους τόπου. παρὰ τὸ πέδον ὃ σημαίνει τὴν γῆν ἁπλῶς, ὅ ἐστι πέδον καὶ πεδίον. τροπῇ τοῦ βραχέος εἰς βραχύ. τάσσεται δὲ τὸ πέδον καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκήματος. τὸ δὲ πεδίον, μεῖζόν ἐστιν ἐν σημαινομένῳ τοῦ πέδου. οὐκ ἔστι δὲ ὑποκοριστικόν. πέδον δὲ ἡ γῆ, ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τοῦ πεζεύειν. καὶ πεζούς φασι, τοὺς διὰ τῶν ἰδίων ποδῶν τὴν ὁδὸν ποιουμένους. οἱονεὶ πεδούς. καὶ κατὰ τροπήν, ἀπὸ τοῦ πέδον. πεζὸς γάρ, ὁ διὰ τοῦ πέδου πορευόμενος. παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι, ἕδος καὶ

Πέζαι, ἑταῖραι αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς — πέδον ἡ γῆ. τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. ὦρος.

Πεζέτεροι. πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγομένου. οἱ δὲ ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὁπλισμένον. διόφασι καὶ πεζετέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν ὑπεξειλεγμένους ἑταίρους καὶ φίλους λεγομένους αὐτοῦ. οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὴν ἀνδρείαν, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ πρὸς διαφορὰν ἐξήγησιν. ζήτει εἰς τὸ τέλος

Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα. παρὰ τὸ — τοῦ γράμματος. περιειλεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσίν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ εἰλεῖσθαι. οὐ πάντως δὲ τὰ ῥηματικὰ ὀνόματα φυλάττει τὴν γραφὴν τοῦ ῥήματος, ὥσπερ εἴρω εἶρος, καὶ νείφω νιφάς. ἢ ὅτι πέδιλλα λέγουσιν οἱ αἰολεῖς, ὥσπερ ὅμιλος ὅμιλλος. εἰ δὲ ἐγράφετο διὰ τῆς ει διφθόγγου, πέδειλα ἂν ἐλέγετο. ὥσπερ κείρω κέρρω. φθείρω φθέρρω.

Πέλας, τὸ τοπικὸν καὶ χρονικόν. καὶ ἐπὶ συγγενείας.

Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν.

λευκὸν δὲ τὸ πέμμα. ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζειν καὶ ἱκετεύειν τὸν θεὸν διὰ τούτων.

Πέλαγος, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὸ πλὴν καὶ τὸ γῆ, τι λεγόμενον. τὸ πόρρω τῆς γῆς ὄν.

Πελαργός, ἔλλειψις τοῦ ρ ποιητικῶς. πελαργὸς γάρ. τοῦτο ἐπειδὴ λευκὰ καὶ μέλανα πτερὰ ἔχει, οὕτω καλεῖται τὸ ζῷον. πέλον γὰρ τὸ μέλαν. καὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ἡνίκα ἂν ὑποδρομὴν αἵματος δέξηται καὶ μελαίνηται, πελιώματα καλοῦμεν.

Πελαργικόν, τὸ ὑπὸ τυρρηνῶν κατασκαφὲν τεῖχος. ὃ καὶ θεασάμενοί τινες, πελαργοὺς ὠνόμασαν διὰ τὰς σινδόνας ἃς ἐφόρουν.

Πέλανοι, πέμματα ἐστί τινὰ ποιά. ἀθηναῖοι δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός. ὡς εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας, οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν ἀφρώδη πέλανον ἐκπνῶν. ἀπολλώνιος. Παιδὶ μοιομύλης πελάνους ἐπαλευρεύουσι. πέλανοι λέγονται τὰ πόπανα, ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης. ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ ὅμηρος τὸ λευκαίνειν παλύνειν φησί. πόπανα δὲ ἀπὸ τῆς πέψεως. πέπτειν γὰρ τὸ ποιοῦν. οὕτως εὐριπίδης φησί.

Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλειν ὠκύς. τὸ γὰρ πέλω ἐστὶ καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ εἶναι. ἐστὶ καὶ τὸ ἀναστρέφεσθαι. ὅθεν ὁ μήγων πελήσω. θεοῦ καὶ πόλος ὁ οὐρανός.

Πελεμίχθη, ἐκινήθη. ἐσείσθη. ἀπὸ τοῦ πάλλω ὡς οἶμαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πέλω. καὶ τὸ πελεμίζειν, ἐκινεῖν ἐστί.

Πέλεια καὶ κίρκος. ἐστὶ μὲν εἶδος ἱέρακος. ἐστὶ δὲ ἐν κιρκίερακος ὀκτὼ ὥς φησι καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, οἷον φάσσαι. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ πέλειν, ὅ ἐστι τὸ μέλαν. καὶ ὡς παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαιάς μαιάδος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλεια, πελειὰς πελειάδος. καὶ πελίωμα τὸ μέλαν. καὶ τὸ πέλλην λέγουσι βοῦν, τὴν τοιοῦτον χρῶμα ἔχοντα. καὶ πέλλην, πόλις μακεδονίας, οὗ βοῦς αὐτὴν εὗρε. πέλλη, τὸ χρῶμα καὶ ὁ πελιὸς οἶνος.

Πελῶ, βαρυνόμενον μέν, ἐστὶ τὸ ὑπάρχω. περισπώμενον δέ, τὸ προσπελάζω.

Πέλλας, ἰλιάδος π. γλαγέας κατὰ πέλλας. ἀπὸ τοῦ πεπελεκῆσθαι. ἐστὶ δὲ ξύλινα ἀγγεῖα.

Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τοῦ ἄλλου δέρματος. ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τῶν πεδῶν.

Πελοπηΐς. ὥσπερ παρὰ τὴν κεκροπιδοτικήν, γίνεται κεκροπηΐς, αἰθιοπία αἰθιοπηΐς, οὕτω πέλοπι πελοπηΐς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η. περὶ παθῶν.

Πελοπόννησος. δέχεται καὶ τοῦτο πλεονασμὸν ἔχειν τὸ ν. παρὰ γὰρ τὴν πέλοπος γενικήν. ὥσπερ καὶ τὸ προνόννησος, ἀπὸ τῆς προνόησος. περὶ παθῶν.

Πελωρίς, νῆσος, ἢ τόπος. διονύσιος ὁ περιηγητής. ἔστι δὲ μικρόν, ὡς τὸ, Δηρὰ δέ οἱ πάχνος, πελωρίς τε λίβυν τε καὶ μέγα. ὡς τὸ, Ηνεμόεσσα πελωρίς, ἐς αὐσονίην ὁρόωσα. λέγεται δὲ πελωρὶς καὶ εἶδος ὀστρέου. παρὰ τὸ πέλωρον, ὅ ἐστι τὸ μέγα. ἔστι δὲ μεῖζον τῆς χήμης, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὀστρέων.

Πελώριος, μέγας. παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ ὥρα ἡ φροντίς. ὁ πέλει φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. καὶ πελώ-

Πεμπάσσεται, ἀπὸ τοῦ πεμπάζω. ριον, τὸ μέγιστον. ἐστὶ τὸ διελθεῖν καὶ ἐρευνῆσαι. ἴσως ἀπὸ τοῦ πέμπω. αἰολικῶς δὲ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμήσειν.

Πέμπελος, λυκόφων, ἡ γραῦς. παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τοῦ πεμφθῆναι εἰς ἅδην.

Πένθος, κυρίως ἐπὶ τῶν κατοιχομένων. παρὰ τὸ ἐμβαθύτατον εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην. παρὰ τὸ βάθος πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων. ἢ παρὰ τὸ ἐμβαθύτατον εἶναι τοὺς τεθνεῶτας. τὸ δὲ κατωτάτω καὶ ἀφανές, βένθος ἐλέγετο. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ βάθος λέγει.

Πένης, ἐστὶν ὁ ἐκ πόνου καὶ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχων τα. παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. ἐκ τούτου πενιχρός, ὡς μελιχρός.

Πένοντο, καὶ ἀμφεπένοντο, ἀντὶ ἐνήργουν καὶ ἠσχολοῦντο, ἀπὸ τοῦ πένω τὸ κάμνω. ἀφ' οὗ καὶ πόνος καὶ πονηρός.

Πένταχα κοσμηθέντες, ἰλιάδος λ. ἀντὶ τοῦ πενταχῶς.

Πεντηκόντορος, ὡς τὸ ἐρέτης.

Πεντηκοντόγυον, ὡς τὸ γύης.

Πέντοζος, ἡ χείρ. παρὰ τὸ πέντε ὄζους ἔχειν.

Πενέσται, οἱ δοῦλοι τῶν θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν λακεδαιμονίων, εἵλωτες, καὶ τῶν κρητῶν κλαρῶται.

Πελτασταί, τοξόται τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλτη, ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα. ὅθεν καὶ πελτασταὶ στρατιῶται τινὲς οἱ πέλτην ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ὅπλου οἷον ἀσπίς.

Πεντηκοστευόμενον, τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀποδόσεως πεντηκοστὴν ἐτέλουν οἱ ἔμποροι, καὶ τοῦτο ἐκάλουν πεντηκοστεύεσθαι. καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσπράττοντες, πεντηκοστολόγοι καλοῦνται.

Πέλωρα, ὄνομα οὐδέτερον. τὸ ἀρσενικὸν ὁ πέλωρ. ὅ ἐστι, τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν. παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ ὥρα. οἷς ὑπάρχει ἀεὶ ἡ φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. οὕτως ἐτυμολογεῖται. παράγεται δὲ παρὰ τὸ πρὸς πελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ ὠρίωνι. ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. ὡς τὰς ἔρεξε προστόμενον πέδον, ὅσσα τὸ πώρης εἶσι. καὶ ἑξῆς. λοιπὸν πέλωρ πέλωρος. καὶ τὸ οὐδέτερον πέλωρον καὶ πελώριος. τὸ ρ εἰς ι. ὡς ἕλωρ ἕλωρος ἑλώριος. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ωρ, ἃ μὲν γίνεται ω, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται κτητικά. νεστόρειος. ἃ δὲ φυλάττει, διὰ τοῦ ι.

Πενταέτηρον, τὰ διὰ τοῦ ηρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα καὶ βαρύτονα, μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, μήτε ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον, διὰ τοῦ η γράφεται. αὐδηρὸς τόπος. ἄβληρος κύριον. φάληρος, ὅθεν τὸ περαφάληρος. πενταέτηρος. σεσημείωται βαρυνόμενα δύο. κάμηρος. αἴηρος. ὀξύνεται καὶ στειρός. ὅπερ γίνεται κατὰ διάλεκτον βοιωτῶν, ὡς τὸ τέθηκα τέθεικα. μὴ ἔχοντα ἀναφαινόμενον τὸ ο, διὰ τὸ ὄνειρος. ὄνοιρος γὰρ λέγεται αἰολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ῥῆμα, διὰ τὸ μάγειρος. ζήτει εἰς τὸ κάμηρος.

Πέος, ἐστὶ τὸ αἰδοῖον. οἶμαι ὅτι κατὰ ἔλλειψιν τοῦ σ. ὅτι σπᾷ καὶ ἐντείνεται. ἢ κατὰ ἔλλειψιν τοῦ λ, πλέος παρὰ τὸ πλησιάζειν. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι, δι' οὗ κτώμεθα τέκνα. ἢ φέος, ὅ ἐστι φύος, δι' οὗ φύομεν τέκνα. σῶ ἔπε

Πεπάλαχθε, κληρώσασθε. λάχετε. πάλος νόησα. γὰρ ὁ κλῆρος. παρὰ τὸ πάλλω ῥῆμα τὸ κινῶ καὶ σείω. παλῶ παλάσω. ἐπειδὴ ἐνίκα ἂν κληθῶσιν οἱ κλῆροι πάλ-

λοῦνται. οἷον, Πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ. ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης.

Πεπαλαγμένον· μεμολυσμένον καὶ ἐστυμμένον. ἀπὸ τοῦ παλάσσω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ πάλη τοῦ ἀλεύρου γίνεται. πάλη δὲ εἴρηται τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου, ὅπερ δύναται ἐμπάσσεσθαι διὰ λεπτότητα. παρὰ τὸ πάσσω μέλλοντα πάλη. ὡς δαμάσω δαμάλη, ἀνθήσω ἀνθήλη. καὶ γὰρ ὁ εἰς σω μέλλων τὴν σω τρέπει εἰς λη. ὁ δὲ ἐκ διπλοῦ, προσέρχεται, οἷον ζεύξω ζεύγλη. ῥώξω ῥώγλη. οὕτως οὖν πάσσω πάλη. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παπάλη. καὶ τροπῇ, πεπάλη. οἱ δὲ Ἀττικοὶ παιπάλην λέγουσι πλεονασμῷ τοῦ ι.

Πέπειρος, εἰς τὸ ὄνειρος.

Πέπων. παρὰ τὸ πέπτω πέσσω. ὁ εἰς πέψιν ἄγων τῇ θερμότητι τοῦ πνεύματος.

Πεπαρμένον. Χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμένον· διαπεπαρμένον. ἔστι δὲ πείρω τὸ κεντῶ. περῶ. πέπαρκα. πέπαρμαι. ἡ μετοχὴ πεπαρμένος.

Πεπείθαται, ἀπὸ τοῦ πείθω, πείσω. πέπεικα. πέπεισμαι. πέπεισαι. καὶ ἰωνικῶς, πεπείθαται. καὶ τὸ ἔπεπιθον, πείθω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπιθον. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ Ἀττικῷ, ἐπέπιθον. ἐξ οὗ καὶ τό, Ὅπου δὴ πεπιθόντες. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πεπιθεῖν, πεπιθέσθαι. καὶ τὸ πεπίθοιμεν, ἀντὶ τοῦ πείσαιμεν. καὶ πεπιθοῦσα, μετοχὴ ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος. εἰώθασι γὰρ τοὺς δευτέρους ἀορίστους ἀναδιπλασιάζειν οἱ ποιηταί. τὸ δὲ πεπιθήσω, γίνεται ἀπὸ τοῦ πιθῶ πιθήσω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

Πεπιλημένος, συνεσφιγμένος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πίλου. ὅπερ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν κατασφίγγεται.

Πέπληγε, πλήσσω, ἔπλαγον ἀντὶ τοῦ ψυχικοῦ λέγεται πάθους. ἀντὶ δὲ τοῦ σωματικοῦ, διὰ τοῦ η. ὁ δὲ ποιητὴς εἶπε κατεπλήγη διὰ τοῦ η. ἵνα μὴ νομίσωμεν ἀντὶ τοῦ σωματικοῦ λέγεσθαι, εἴ τε φίλον ἦτορ. ἤγουν τὴν ψυχήν.

Πέπλος, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον καὶ ποικίλον. οἱονεὶ περιπελός τις ὤν. ὁ περὶ τὴν φοροῦσαν περιπελόμενος καὶ εἰλούμενος. καὶ πέπλος κατὰ συγκοπὴν τῆς ρι συλλαβῆς καὶ τοῦ ε. ἢ παρὰ τὸ πρέπω, πρέπαλος. καὶ συγκοπῇ πέπλος.

Πεπνυμένος, εἰς τὸ ἀπνύσαι.

Πεποιήκαντι, δωρικῶς. οὗτοι γὰρ τὸ ἐπεποιήκασι τὸ σ εἰς τ, ἔπειτα οὖν πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ γὰρ κοινόν, πεποιήκασι.

Πέπονες, ὦ πέπον. ὅτε μὲν τὴν εὐδιάλυτον δηλοῖ καὶ ἄφωνον. ὅτε δὲ τὴν προσηνῆ. καὶ τότε λαμβάνεται ἀντὶ ἐπαίνου. καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ ἐκλύτου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεπαινομένων καρπῶν. οἱ μετρίως μὲν πεπανθέντες, εὔχυμοί εἰσι καὶ ἀπόδεκτοι. ὑπερπεπανθέντες δέ, ἔκλυτοι καὶ σεσηπότες. διόπερ ἡ λέξις τὰ ἐναντία σημαίνει. ἀπὸ τοῦ πεπείρου καὶ ἀσφαλοῦς, καὶ ἀπὸ τοῦ σεσαπημένου. ἢ τῶν πεπόνων. ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἁφῇ, μαλακὰ καὶ ἀνένδοτα. ὅταν δὲ εἴπῃ τοὺς γενναίους, ἐκ τοῦ φόνος. φόνους δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τοὺς ἐπιφανεῖς, ἤγουν τοὺς ἀξίους φόνου δι' ἀνδρειότητας. καὶ παρὰ Φρυγικὸν ἔθει καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πέφονες. καὶ τροπῇ, πέπονες. συστέλλεται δὲ ὡς κοινὸν τῶν γενῶν.

Πέπονθα. ἀπὸ τοῦ πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα, πέπονα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πέπονθα.

Πέποσχε, ἀπὸ τοῦ πάσχω, πάσχω, πέπασχα. τὸ τρίτον πέπασχε. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α, πέποσχεν. ἐν ἁρπαγαῖς ἐπιχέρμου. Ἁ δὲ Σικελία πέποσχε.

Πέποσθε, ἰλιάδος γ, ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε. ὁ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ πήθω τὸ πυνθάνω. ὁ μέλλων, πήσω. πέπηκα, πέπησμαι, πεπήσμεθα, πέπησθε. καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ο. ὅμοιον δὲ ἀπὸ τοῦ πεπόνημαι, πεπονήμεθα, πεπόνησθε καὶ συγκοπῇ τῆς νη, πέποσθε.

Πεπότηται. ἀπὸ τοῦ ποτῶ γίνεται πεπότημαι, πεπότηται, πεποτέαται ἰακῶς. καὶ κατὰ Ἴωνας καὶ ἐκτάσει, πεποτήαται.

Πέπρακα. ἀπὸ τοῦ περῶ περάσω, πεπέρακα. καὶ κατὰ συγκοπήν, πέπρακα. ζήτει εἰς τὸ ἐμπρήσω.

Πεπρωμένον. σημαίνει τὸ εἱμαρμένον καὶ ὡρισμένον, καὶ οἱονεὶ πεπερατωμένον. ἀφ' οὗ γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπρωμένον, οἷον τύχην, τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὁρίζουσαν καὶ περατοῦσαν. βάβριος. Ἀσσί πέπρωται, ταῦτα τλῆθι γενναίως καὶ μὴ σοφίζου. τῶν χρεῶν γὰρ οὐ φεύξῃ. καὶ Πρίαμος λέγει. Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν. ἰλιάδος γ.

Πέπταμαι, ἐκ τοῦ ἵπτημι γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔπταμαι, ἔπτασαι, ἔπταται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πέπταμαι αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον, ὥσπερ τὸ ἐπτερύγωμαι, πεπτερύγωμαι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἔπτωκα, πέπτωκα. ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ. ὁ παρακείμενος, ἔπτωκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π.

Πέπτω. ἀπὸ τοῦ πετῶ, πετήσω πεπέτηκα, καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπτηκα καὶ πέπτωκα. ὡς οἰχῶ, οἰχήσω, ᾤχηκα. καὶ ᾤχωκα. ἀπὸ τοῦ πετῶ, παράγωγον, πετέω. ὡς χελῶ χελέω. τοῦ ε γίνεται κατὰ συγκοπήν, πεπτῶ, πεπτήσω. ὁ παρακείμενος, πέπτηκα. καὶ τροπῇ. ἀπὸ τοῦ πέδω γίνεται πεδῶ, πεδήσω, πεπέδωκα. καὶ κατὰ συγκοπήν, πέπδωκα. ἐπειδὴ δασέα δασέων, καὶ ψιλὰ ψιλῶν, καὶ μέσα μέσων προηγοῦνται κατὰ σύλληψιν. οἷον πτῶσις, κτῆμα, ἐτράπη τὸ δ εἰς τ, καὶ γέγονε πέπτωκα. ἀπὸ Μώνιος. Κύζικον ἐνναίοντε ἐν αἵματι πεπτηῶται.

Πεπτηῶτα, ἀντὶ τοῦ ἐκτεταμένον. ἔστι δὲ καὶ τὴν πεπτωκότα. ὡς τό, Πετάλοις ὕπο πεπτηῶτα. ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω, πτήξω, ἔπτηχα, ἐπτηχώς. καὶ ἰωνικῶς, πεπτηχώς. καὶ ἀποβολῇ πεπτηώς.

Πέπυσμαι, ἀπὸ τοῦ πεύθω, πεύσω, πέπευκα. ὁ παθητικός, πέπευσμαι, ἄρσει τοῦ ε, πέπυσμαι. εἰ δέ τις εἴποι ὅτι ἀπὸ τοῦ πυνθάνω δύναται εἶναι, ἐπεὶ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ανω ἄκλιτά εἰσιν. ὥστε πέπυσμαι ἐνδείᾳ τοῦ ε, ὡς καὶ τὸ τέτυγμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω.

Πεπρωμένον. ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετέχει εἰς ἐπίρρημα ἐπικὴν σύνταξιν. ὡς παρὰ τῇ εἱμαρμένῃ. ἡ δὲ μετοχὴ ἐκ τοῦ περατόω περατῶ περατώσω. καὶ ἔστι πεπερατωμένον. καὶ συγκοπῇ πεπρωμένον. σημαίνει δὲ τὸ προωρισμένον καὶ εἱμαρμένον. ἔστι δὲ παρ' Ἕλλησιν ἡ λεγομένη παρ' ἡμῖν πρόνοια. τὴν δὲ αὐτὴν εἱμαρμένην ἔλεγον καὶ ἀδράστειαν, διὰ τὸ μὴ ἀποδιδράσκειν ἅπαντα τὰ προορισθέντα.

Πέρας, παρὰ τὸ τέλος τέλας. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς π καὶ τοῦ λ ἀμεταβόλου, πέρας. ἢ παρὰ τὸ τῆς ἔρας πάντως εἶναι. ἐκ τοῦ πέρας τὸ ῥῆμα περῶ. καὶ σημαίνει τὸ τελειῶ. ἢ ἐκ τοῦ περῶ περάσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, πέρας.

Περάτη, λέγεται ἡ ἀνατολή. ὡς τὸ, Ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποί. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δύσεως καὶ ἐπὶ ἄρκτου καὶ μεσημβρίας. λέγεται περάτη ἐπὶ τὸ

Περαιτέρω, πλέον παντός. ἀπὸ τοῦ πέρας περατέρω. πλεονασμῷ τοῦ ι, περαιτέρω. ὅσοι τὸ ἐγγυτέρω καὶ ἐγγυτάτω καὶ τὰ ὅμοια σὺν τῷ ι βούλονται γράφεσθαι, ἀπὸ δοτικῆς λέγουσιν αὐτὰ εἶναι. ὁ ἐγγύτερος τοῦ ἐγγυτέρου τῷ ἐγγυτάτῳ. καὶ ὁ ἀνώτατος τοῦ ἀνωτάτου τῷ ἀνωτάτῳ. καὶ λέγει ὁ Ἐπαφρόδιτος ὅτι τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων σὺν τῷ ι εἶχον αὐτὰ γεγραμμένα. καί που δὲ ἐστὶ χωρὶς τοῦ ι ταῦτα γράφεσθαι. λέγει δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι δεῖ τὸ ἔξω σὺν τῷ ι γράφειν, ἐπειδὴ οἱ Συρακούσιοι ἔξοι λέγουσιν, οὐκ ἐπιχειρεῖ καλῶς. ἰδοὺ γὰρ τὸ ἔνδον ἔνδοι λέγουσιν ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. Ἔνδοι Πραξινόα. καὶ ὅμως τὸ ἔνδον οὐκ ἔστι διὰ τοῦ ο καὶ ι. ἢ οὖν ἄμφω καὶ τὸ ἔξω γράφεσθαι χωρὶς τοῦ ι, ἢ καὶ λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι ἔξοι. ζήτει εἰς τὸ ἔξω.

Πέπαται. παρὰ τὸ πῶ. πάομαι. ὁ μέλλων πήσω. ὁ παρακείμενος, πέπηκα. ὁ παθητικός, πέπαμαι, πέπαται.

Πέρδιξ, παρὰ τὸ πυκνῶς ἄδειν. ἢ παρὰ τὸ πηδᾶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ, ὁ πυκνῶς διωκόμενος καὶ φεύγων. ἢ παρὰ τὸ πέδον, ὃ σημαίνει τὸ χαμαί. χαμαιπετὲς γὰρ τὸ ζῷον, καὶ μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον, μὴ δὲ πυκνῶς δίνεσθαι ἐν ἀέρι δυνάμενον.

Πέρθω, τὸ πορθῶ. τὸ πολιορκῶ. γίνεται παρὰ τὸ περιθέω, τουτέστι περιτρέχω τὴν γῆν καὶ τὴν πόλιν. ὁ παρακείμενος, πέπορθα. ὁ παθητικός, πέπορθμαι, πέπορθται. τὸ ἀπαρέμφατον πεπόρθαι. ἄρσει τοῦ διπλασιασμοῦ, καὶ γίνεται πόρθαι.

Περιδέραιον, περιτραχήλιος κόσμος. ἀπὸ τοῦ δέρη αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον. ὁ δὲ Ὦρος ὁ Μιλήσιος, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφει καὶ δι' ἔπος ρ. ὃ μᾶλλον πιστέον.

Περιδώμεθα. καὶ Ἀριστοφάνης, Περίδου νῦν ἐμοί, καί, Ἐμέθεν περιδώσομαι. ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς ἐμαυτοῦ τὴν συνθήκην ποιήσομαι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ δῶ τὸ δεσμεύω.

Περιδέξω, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Περίηρες, ἐκ τοῦ περιήρης. ἄρσει τοῦ η, περίηρες. ταύτῃ ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι ὅτι κλίνουσιν αὐτὸ, μὴ κλίνῃς. οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις εἰ γένοιτο περιήρους πρὸς τὴν περιήρης εὐθεῖαν. περιπαθῶν.

Περικαλλής, ἐκ τοῦ κάλλος γίνεται. Ὥστε πάρος περικαλλέ' ἐόντε. αὐτίκα τὴν μετοχὴν ἀπὸ τοῦ ο ἄρχεσθαι. θέλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεσθαι, Ἐκτὸς ἐόντας. καί, Ἔνθα δ' ἐόντ' ἐμάχοντο. ὥστε κατὰ τὴν ἔκθλιψιν ἐστί. ζητεῖται δὲ καὶ τοῦτο. πότερον ἐξέθλιψε τὸ α, ἢ τοῦ ε. περικαλλέα, ἢ περικαλλέε. ὅμοιόν ἐστι καὶ τό, Δύο φάρε' ἐϋνήτοντε χιτῶνα. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνήθεις τῷ ποιητῇ ἐκθλίβειν ἀλλὰ τῶν δυϊκῶν τῶν ἀρσενικῶν τὸ ε. ἀλλὰ δὲ τοῦ οὐδετέρου, τὸ α.

Περικτίται, σημαίνει τοὺς κτίστας. ἐλλείπει οὖν τοῦ ς. ἡ δὲ χρῆσις παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Περικτιόνων. παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται περιοικῶ. πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο. σημαίνει δὲ τοὺς περὶ κύκλῳ οἰκοῦντας.

Περίπαρος. ἡ περὶ σχέσιν κυκλοτερῆ δηλοῖ, ὡς τὸ, περιέχεσθαι, περικάμπτειν. οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπαρος. πάρος γὰρ τὸ παρόμενον. διὰ οὖν τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπαρος λέγεται. ἡ δὲ περί, ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. ὡς τό, Περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπέρ ἐστε ἐν τῷ βουλεύειν, καὶ περίεστε ἐν τῇ μάχῃ, ὃ περίεστι τὸ ὑπερέχετε. ἀλλὰ δὲ τοῦ περισσοῦ, Περὶ γάρ με φίλει καὶ κήδετο. καί, Περίφρων Πηνελόπη. ἡ περισσόφρων. περισσῶς φρονοῦσα. φρόνιμος. ἀλλὰ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους, Αἱ περὶ ἡμᾶς τάσεις.

Περιπατοίης. Δεῖ γινώσκειν ὅτι πολλάκις εὑρίσκεται εἰς ην καθαρὸν, εὐκτικὸν μὴ οὔσης τῆς μετοχῆς εἰς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ν κλινομένης. τὸ γὰρ περιπατοίην, ὁ Ἀπολλώνιος οὕτω σχηματίζει. ἔστι περιπατοῖμι. καὶ τὸ τρίτον, περιπατοῖ. καὶ ἀττικῶς πλεονασμῷ τοῦ η, περιπατοίη. εἶτα προσθέσει τοῦ ς, γίνεται τὸ δεύτερον περιπατοίης. τὸ τρίτον περιπατοίη.

Περιπέζια, τὰ παρὰ τὴν γῆν προσπελάζοντα. πέζα γὰρ οὐ μόνον ὅπως παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἕζεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἕζω.

Περιπλομένων ἐνιαυτῶν. ἀπὸ τοῦ πέλεσθαι ὅ ἐστι γίνεσθαι. οἷον, περιπελομένων, τῶν διαγινομένων. καὶ κατὰ συγκοπήν. καὶ περιπελλομένων, περιερχομένων.

Περιρρηδής, περιρραγής. περιρρυής. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοτυαεύς. πῖος δὲ, περιφερής, περιρρυής. Ὦρος.

Περισθενής, περισσῶς τῷ σθένει χρώμενος, καὶ οὐ δυνάμενος αὐτὸ κατέχειν ἐν ἑαυτῷ. ὥσπερ λέγεται τὸ περιώδυνος καὶ περιαλγής.

Περισκέπτω. Περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ, τῷ ὑψηλῷ. ὅθεν ἔστι περισκέψασθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπιδεῖν. ἢ ὅθεν ἐστὶ τὸ πέριξ ἰδεῖν. ἢ περίσκεπτον, ὅ, τις ἂν κατανοῶν θαυμάσειεν. οἱ, Ὄφρα γένωμαί σοι περίσκεπτον παίδιον ἀρσενικόν. Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι ζ΄ ὀδυσσείας. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Περιστερά, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερεῶς. ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν. θερμότατον γάρ ἐστι πρὸς συνουσίαν τὸ ζῷον. διὸ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάκειται. καὶ πολλάκις εὑρίσκονται ἐν τῷ ἐναυλίῳ, τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦτο. τὸ δὲ περισσῶς, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν ἦκται.

Περίστῳον, σὺν τῷ ι γράφεται τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ῳον. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοιά γίνεται τοῦ σημαίνοντος τὸ στοά, περίστοιον. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω περίστῳον, εὐλόγως προπαροξύνεται. τὸ δὲ προστῷον προπερισπᾶται. καὶ ὤφειλεν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ τὰ δύο προπαροξύνεσθαι. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοιά ἀμφότερα γέγονεν. ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις τὸ μὲν ἓν οἶδε προπαροξύτονον, τὸ δὲ ἕτερον,

Περισσός, παρὰ τὴν περὶ πρόθεσιν καὶ < προπερισσώμου. τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. Περισοιχίζω, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Περιουσιασμός, πλῆθος. ὕπαρξις φυσική.

Περίσταγοι, περίβλεπτοι. ἐφ᾽ οἷς ἄν τις σταίη βουλόμενος.

Περίττωμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον. < θεάσασθαι. οἱονεὶ τὸ περιττόν. ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα, καὶ εἰς οὐδὲν ἡμῖν ὠφέλιμον. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι, <

Περιφραδέως ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπι- < οὐκ ἐν τῷ σώματι μόνον. στημόνως καὶ ἐντέχνως. ἐμπειρίας γὰρ προσδεῖ τοῖς ὀπτῶσι, διὰ τὸ συχνότερον ἐποπτεύειν. παρὰ τὸ φράζω, φράδμων φραδής. καὶ φραδέως, ὥσπερ τῶν μετὰ τοῦ <, ἐπιστήμως τοι ποιοῦντες. ὤπτησάν τε περιφραδέως.

Περιωπή, ὁ κάτοπτρος τόπος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ περιόπτω ῥῆμα, περιοπή. ὡς κλέπτω κλοπή. ἡ δὲ τοῦ ο μετάθεσις εἰς ω, σεμνοτέραν ἐποίησε τὴν λέξιν. σημαίνει δὲ ἀκρώρειαν, ὑψηλὸν τόπον.

Περιώσιον, Ἰλιάδος δ΄. περισσῶς. παρὰ τὸ περιόσιον. παρὰ τὸ ὅσιον. γίνεται κατ᾽ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. καὶ ὑπερώσιον ὁμοίως.

Περόνη, παρὰ τὸ πείρειν ὅ ἐστι κεντᾶν καὶ διαπερᾶν, γίνεται ἐμπερονῶ. περόνη δὲ ἡ φίβλα.

Πέρπερος, ὁ φλύαρος. ἀπὸ τοῦ περιφέρω γίνεται περίφερος. καὶ συγκοπῇ πέρφερος. καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς π, ὁ τοῖς λόγοις περιφερόμενος. ἢ παρὰ τὸ πτερὸν περίπτερος. καὶ ἐν συγκοπῇ πέρπερος. ὅθεν καὶ περπερεύεται, ἀντὶ ματαιοῦται. ἀτάκτως. κατεπαίρεται μετὰ βλακείας.

Πέρραμος, πρίαμος αἰολικῶς. ποτὲ δύο ρρ, καὶ ποτὲ ἕν. καὶ ἔστιν ὁ κανὼν ὅτι ἐὰν σύμφωνον ἐπιφέρηται, ἕν. οἷον ἴρις, τέταρτος, οὐκέτι δύο ρρ. οὐ γὰρ ἡ διὰ τὸ δύο ρρ. καί γε ἐὰν μὴ ᾖ καθαρόν, δύο. ἐὰν δὲ σύμφωνον, ἕν. οἷον πρίανος πέρρα. ὑπερθέσει πρίαμος, πέρραμος, περὶ πάθος.

Περσεύς. Τὸν μὲν καὶ περσῆα μετακλήσουσιν ἀχαιοὶ οὕνεκα ἄστεα πέρσεν ἀπειρεσίων ἀνθρώπων. ὧρος.

Περσεφόνη, παρὰ τὸ φέρω καὶ τὸ φόνος, οἱονεὶ φερσεφόνη τις οὖσα, πρὸς ἣν ἀποφέρονται οἱ πεφονευμένοι. κατ᾽ ἰωνικήν.

Πέσκος, σημαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα. παρὰ τὸ πείνω πένω πένος, καὶ πέσκος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἢ παρὰ τὸ σκέπω σκέπος οὐδετέρως. καὶ μεταθέσει πέσκος. τὸ γὰρ δέρμα τὸ σκεπάζον ἐστί. καὶ τοῖς ἐρίοις αὐτοῖς σκέπῃ χρώμεθα.

Πεσεῖν, ἀπὸ τοῦ πέδον ὅ ἐστι γῆ. τὸ ῥῆμα πεδῶ. πόθεν. παρὰ τὸ πέδον ὅ ἐστι τὴν γῆν. κυρίως γὰρ πεσεῖν ἐστὶ, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς γῆν κατενεχθῆναι. πεσόντος, μετοχὴ δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ ἀναιρεθέντος, φονευθέντος. ἐκ δὲ τοῦ πεσῶ πεσέω, γίνεται ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπεσον. καὶ τὸ προστακτικὸν, πέσε, πεσάτωσαν. σεσημείωται γὰρ ὁ ἔπεσον καὶ ἔχεον δεύτεροι ἀόριστοι ἔχοντες τὸ σ χαρακτηριστικόν. ἐκ δὲ τοῦ ἔπεσον ἡ μετοχὴ πεσὼν πεσόντος. ὅθεν τὸ ἐνικὸν, πέσιμον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πίπτω πέσω.

Πέσσῃ, κατάσχῃ, ἢ καταπραΰνῃ. καὶ πεσσέμεν, ἀπὸ ἐνεστῶτος. τὸ θέμα ἐστὶ πέσσω. ὅθεν τὸ καταπέψῃ, ἀντὶ καταστῇ, καταδαπανήσῃ, ὅ ἐστι καταπραΰνῃ. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γαστρὶ πλείονι χρόνῳ κατεχομένων σιτίων. καὶ γὰρ αὐτὰ ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον καιρόν, ἀθρουσάσης τῆς καθεκτικῆς δυνάμεως, οὐ πέπτεται, διὰ τὴν πέψιν οὖν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην. τὸ θέμα πέπτω. ὁ μέλλων, πέψω.

Πεσσοὶ, βόλια κυβιστῶν. πεσσὰ ὁμωνύμως, ἥ τε γραμμὴ καὶ ὁ ψῆφος. ὅθεν τε δὲ ἦσαν οἷς ἐχρῶντο. καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα, καὶ τάχα ἡ πεττεία. οἱονεὶ πεντεία τις οὖσα. εὗρε δὲ αὐτὴν Παλαμήδης. καὶ δηλοῖ τὸ ἐπίγραμμα τῶν λϛ΄ πρὸς τρεῖς τόποις οὓς ἔχει τὸ παλαμήδειον ἀβάκιον. ἔστι πεττὸ ὃ σημαίνει τὸ καταπίπτω. ὁ μέλλων πέσω. ἐξ αὐτοῦ ὄνομα πεσσός, ὁ πίπτων ἐν τῷ βάλλεσθαι. καὶ ἀπὸ τοῦ πεττὸς. καὶ πεττεύειν, τὸ μεταφέρειν. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. πεττεύειν δὲ καὶ τὸ ταυλίζειν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πεττὸς πεττεύω. δηλοῖ δὲ τὸ μεταπιθέναι καὶ παίζειν. αὗται δὲ τῶν πέντε γραμμῶν τὰς ψήφους ἐτίθεσαν. ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο.

Πέταλον, σημαίνει τὸ φύλλον. παρὰ τὸ πέπτω πίπτω. πίπτουσι γὰρ ὁμοίως ταῖς. Ἰλιάδος β΄.

Πέτασαν, ἀπὸ τοῦ πετάζω πετάσω, ἐπέτασα, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἱστία λευκὰ πέτασαν. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου. πετῶ γὰρ οὐκ εἴρηται.

Πεφωρίασθαι, τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχύνθαι.

Πετεινόν. οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράφουσιν, ἐκ τοῦ τὴν πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογοῦντες. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐκ τοῦ πετῶ πετάσω, πτῶ πτήσω πτηνὸν καὶ πετηνόν. τὸ δὲ

πετεηνὸν ὡς ῥηματικὸν διὰ τοῦ η. ἐκ τοῦ πετῶ πετήσω πετηνόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, πετεηνόν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ε καὶ η προφέρει. ἔστι δὲ καὶ τοῦ γενικόν. ζήτει εἰς τὸ ὄρνις.

Πετεῶς. ἡ εὐθεῖα ὁ πετέως τοῦ πετέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἀττικῶς.

Πέτεσθαι, ἀπὸ τῆς πτήσεως. παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπτω. πίπτοντι γὰρ τῷ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ἀπὸ τοῦ ἀέρος. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, πέτομαι. ὅθεν καὶ πτέρυγες. ἐκ τούτου γίνεται πέτος. καὶ σημαίνει τὸ ὕψος. ἐξ οὗ γίνεται πετῶ πετῶ. καὶ τροπῇ, ποτῶ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πετῶ γίνεται προπετής. καὶ χαμαιπετής. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπετον. οἷον, ἐν δ' ἔπετον κυπρογενέας.

Πέδα, παρὰ τὸ πεπλέχθαι ῥᾳδίως, κατὰ ἀντίφρασιν.

Πεύθω, σημαίνει τὸ ἀκούω. ἀπὸ τοῦ κεύθω. ὁ γὰρ ἐρωτῶν καὶ μανθάνων τι παρά τινος, ἀποκεκρυμμένου πράγματος γνῶσιν ἐρωτᾷ μαθεῖν. Ἡ μάλα λυγρῆς πεύσεσθαι ἀγγελίης. τὸ δὲ πεύθω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. ζήτει εἰς τὸ πυθέσθαι.

Πευκαλίμας φρένας, οἱονεὶ δριμείας καὶ σώφρονας. ἀπὸ δὲ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. ἡ δὲ πεύκη, εἶδος δένδρου.

Πευκεδανός, καυστικός. θερμός. λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν πόλεμον παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν. σύνηθες δὲ Ὁμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν, διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα. ἢ ὁ πικρός, διὰ τὸ τὴν πεύκην εἶναι πικράν. ὡς ὁ ὀπὸς δηλοῖ.

Πέφνη, ζήτει εἰς τὸ ἔπεφνον. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω, παράγωγον φένω. καὶ ἑξῆς. ἔστι καὶ τὸ παράγωγον τοῦ φῶ τὸ φονεύω, φίζω, φίσω, πέφικα, πεφισμένος. δύο σημαίνει. ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ πεφονευμένον.

Πέφαται. ἐκ τοῦ φῶ, παράγωγον φημί, φήσω, πέφηκα, πέφαμαι, πέφασαι, πέφαται. καὶ τὸ πέφανται, πεφονευμένοι εἰσίν. ἀναιροῦνται. ἔστι καὶ ἐκ τοῦ πέφαγκα, πέφαμμαι.

Πεφοβήκατο, εἰς τὸ βεβολήκατο.

Πεφήσεται, ἀντὶ τοῦ φονευθήσεται. ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ φονεύω.

Πεφιδήσεται, ἀντὶ τοῦ φείσεται, παθητικόν. ἀπὸ τοῦ φείδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ.

Πεφαργμένος. ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος. καὶ ἔφαρξαν, ἀντὶ τοῦ ἔφραξαν, καὶ τὸ φρακτόν, φαρκτόν. ὥστε ὑπέρθεσις τὸ πάθος.

Πεφασμένος, ἀντὶ τοῦ κεκαυμένος, ἀπὸ τοῦ φώζω ὡς χώζω. ἄπορον ἔχει τὸ ι.

Πέφηνα. φαίνω. φανῶ. ὁ παρακείμενος, πέφαγκα. ὁ μέσος, πέφηνα.

Πεφυζότες. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κίω γίνεται κεκμηκιότων, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φύζω, φυζῶ, φυζήσω, πεφύζηκα, πεφυζηκώς. καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς. πεφυζηκότες, καὶ συγκοπῇ πεφυζότες. οὐ δύναται γὰρ εἶναι μέσος παρακείμενος. οὐδέποτε γὰρ μέσος παρακείμενος διὰ δύο συμφώνων κατὰ σύλληψιν ἐκφέρεται, οὐδὲ διὰ διπλοῦ χαρακτηρίζεται.

Πεῖνα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ. τὰ δὲ διὰ τοῦ ινα ἰταλικὰ πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα διὰ τοῦ ι γράφεται. φαυστῖνα. ῥητῖνα. πλὴν τοῦ πεῖνα.

Πεῖρα, παρὰ τὸ πείθω τὸ πιστεύω.

Πείκω καὶ πέκω, ἔστι τὸ κτενίζω. ὅθεν καὶ πεξάμενος. ἢ παρὰ τὸ πέκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται πείκειν, σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Πειραταί, οἱ καταθάλασσαν λῃσταὶ καὶ καταποντισταί. παρὰ τὸ πειρᾶν ὅ ἐστι διαπερᾶν. οἱ, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. ἢ παρὰ τὴν πεῖραν, ὃ δηλοῖ τὴν ἔφοδον καὶ ἐπέλευσιν.

Πεινῶ, παρὰ τὸ πένω πένομαι. ὃ παρέπεται πολλάκις τοῦτο.

Πείρησαι, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν λάβε. παρὰ τὸ πειράζω. ἢ παρὰ τὸ πειρῶ πειράσω ἐπείρασα, καὶ τὸ προστακτικὸν πείρασαι. καὶ τροπῇ πείρησαι.

Πεῖραρ, πέρας. τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ σχοινίου, πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφότερα τάνυον. ἀπὸ δὲ τοῦ πέρατος, πεῖραρ ὀιζύος. καὶ πείρατα, ἀπὸ μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτο. ἀπὸ δὲ τῶν περάτων, ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης.

Πειραιεύς, πλεονασμῷ τοῦ ι περαιεὺς ἐστίν. ἐπειδὴ ὅτε οὐ συνήπτετο τῇ γῇ, ἀλλ' ἦν νῆσος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ περαιοῦσθαι. ἀπὸ τοῦ περῶ περαιῶ περαιεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Πειρήνη, πηγὴ ἐν Κορίνθῳ, παρὰ τὸ πέτρα. ἢ παρὰ τὸ πέρας ἀπειρήνη, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ α. οἱονεὶ ἡ πολλή. ἢ ἀπὸ Πειρήνης τινὸς ὠνόμασται.

Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πεῖρα ὃ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν. τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω. τὸ κατὰ πείθω. ἢ παρὰ τὸ περῶ τὸ τελειῶ.

Πείθω, σημαίνει γ΄. τὸ ἐλπίζω, ἐξ οὗ καὶ πίστις. τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πεῖσμα. σημαίνει διὰ τοῦ η καὶ τὸ πάσχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπαθον δεύτερος ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος, πέποιθα.

Πειρίθους, παρὰ τὸ περιθέειν περίθους. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὁ γὰρ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς ἵππῳ, περιέτρεχε τὴν μητέρα αὐτοῦ Δίαν. καὶ οὕτω συνεγένετο αὐτῇ, καὶ ἐκ θέοντος ἔτεκεν. ἡμάρτηται δὲ κατὰ δύο τρόπους, ὅτι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε, μηδέποτε τῆς πρὸ πλεοναζούσης. καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι διὰ τοῦ η γράφεται.

Πείρινθος, ἢ καὶ πείρινθα λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ τετράγωνον. τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ κομιζόμενα. οὕτως Ἀππίων. ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥιπῶν

παρεμπεπλεγμένον πλινθίον εἴργεσθαι. καὶ κατὰ τὸ παράθεσιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι πείρινθα. ἢ παρὰ τὸ περιθέειν, γίνεται πέρινθος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ἢ περὶ οὐ μόνον ἐν τῷ πείρινθος, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πείρινθος.

Πείρων, ἀντὶ τοῦ περῶν, ἰλιάδος ψ. πάμφιλος πειρασμένως. λέγων τὴν πρόσθεσιν τοῦ ι μὴ ὑπαλλάσσειν τὸν τόνον. ὁ μέντοι ἀρίσταρχος βαρύνει. φησὶ γοῦν, Πεῖρε κέλευθον. ἡ γὰρ περισπᾶται, ἦν ἂν ὁ παρατατικὸς ἐπείρων. ἔστιν οὖν διπλοῦν τὸ ῥῆμα. καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ι βαρύνεται. πείρω. τὸ δὲ χωρίς, περισπᾶται.

Πειώλης, σημαίνει τὸν πόρνον. παρὰ τὸ πέος καὶ τὸ ὀλῶ γίνεται πεώλης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πειώλης. τουτέστιν ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος.

Πεῖσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, εἴτε ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται. παρὰ γὰρ τὸ πείθω πείσω γίνεται. τὰ γὰρ πεῖσμα σχοινία, πείθειν καὶ ἕλκειν τὴν ναῦν ποιοῦσιν. ἐκ τοῦ πείσω μέλλοντος γίνεται καὶ πεῖσα ἡ πειθώ. τὸ δὲ πείσεται ἐπὶ τοῦ παθεῖν, ἀπὸ τοῦ πήθω πήσω κατὰ προσθήκην τοῦ ι διὰ τῆς ει διφθόγγου.

Πεισίστρατον, παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα. φησὶ δὲ ὦρος, ὅτι ταῦτα τὰ δισύλλαβα ἐν ἡμῖν ἐγκείμενα, κατὰ ἀρχὰς εἰς ε μεταβάλλει τὸ ω. φέρω φερέοικος. ἢ εἰς ι, τέρπω, τερπικέραυνος. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ο, ἀπὸ τῶν εἰς ων εἰς ὀξύτονον μετοχῶν. ἔφανον, φανὼν φανόδημος. φυγὼν φυγόπτολις. ῥῆμα δὲ τὸ ε ἔχει. δακὼν δακέθυμος, δακεκάρδιος. καὶ τὰ παρὰ μέλλοντας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ ι. φύσω φυσίζωος. μέμψω μεμψίμοιρος. στείσω στεισίχθων. ἔστιν ὅτε καὶ εἰς ο. βρίσω βρισόμαχος. ἡ δὲ τὸ ι παραλήγεται ὁ μέλλων, διὰ τοῦ ο συντίθεται, μιξόθηρος. μιξοβάρβαρος. σεσημείωται τὸ δρυψόπαις μὴ παραληγόμενον τῷ ι καὶ διὰ τοῦ ο γινόμενον. σημαίνει δὲ τὸν κατατεταραγμένον παῖδα. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ἔκθλιψις γίνεται ἐν τῷ ῥήματι φωνήεντος τέρπω τέρπανδρος. ἔχω ἐχέγγυος. φείδω πείδωπος. ἀλέξω ἀλεξάνεμος. πείσανδρος. πεισήνωρ. ἐπὶ δὲ μετοχῆς ὁμοίως ἔκθλιψις γίνεται. λιπὼν λίπανδρος. λίψαιμος. ἀντίκειται τὸ ἡσιεπὴς μὴ ἐκθλιβῆναι τοῦ ι φωνήεντος. σημαίνει δὲ τὸν εὐστοχοῦντα ἐν τῷ λέγειν, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα.

Πῆ, ἐπίρρημα ἐρωτήσεως ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἔστι καὶ ἀόριστον. ὅτε δὲ ἔστιν ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. διαφέρει δὲ τοῦ ποῦ. ὅτι τὸ μὲν πῆ, τὴν εἰς τόπον σχέσιν σημαίνει, ὡς ὅμηρός φησιν Πῆ ἔβη ἀνδρομάχη. τὸ δὲ ποῦ, τὴν ἐν τόπῳ. Ποῦ δὲ οἱ ὑρονίων λίπες ἔντεα. ὅθεν οὐ δεῖ λέγειν, ποῦ ἀπέρχῃ, ἀλλὰ πῆ.

Πηγή, παρὰ τὸ πηδῶ ῥῆμα.

Πηγεσίμαλλον, σημαίνει τὸν εὐπαγῆ καὶ εὔτροφον. ὁ εὐπεπηγμένος καὶ δασεῖς ἔχων τοὺς μαλλούς. παρὰ τὸν πήσω μέλλοντα, καὶ τὸ μαλλός. γίνεται πησίμαλλος. πλεονασμῷ τῆς σε συλλαβῆς. καὶ σημαίνει τὸν μέλανας μαλλοὺς ἔχοντα. πόθεν δῆλον, ἐκ τοῦ ἐπιφέρειν τὸν ποιητήν, Ος τοίων μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων. ὁ γὰρ τοιοῦτος φοβερὸς φαίνεται ἐν πλήθει προβάτων.

Πηγός, σημαίνει δύο. τὸν εὐπαγῆ καὶ εὔτροφον, ὡς τὸ, Πηγοὺς ἀθλοφόρους. σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, κατὰ διάλεκτον. ὡς τὸ, Κῦμα τι πηγὸν ἢ τὸ αὔξημα.

Πηός. τὸ πῆ, καὶ τὸ ὅτι κατὰ διάλεκτον εὑρέθη παός, ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς. ἔστι γὰρ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ὁ μέλλων πάσω, ἐξ οὗ καὶ πάμων. καὶ πολυπάμων. γίνεται οὖν παός. καὶ τροπῇ, πηός. ἢ παρὰ τὸ πάσασθαι, ὅ ἐστι γεύσασθαι, ἐπειδὴ πολλῆς τῆς συγγενείας. καὶ οἱονεὶ ἐπίκτητον ἔχειν καὶ μὴ δεόμενος ἄλλου προσηκόντων μέλλειν. πηός γὰρ κυρίως ὁ κατ᾽ ἐπιγαμίαν συγγενής. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ.

Πηοί τε φίλοι τε. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. φίλοι μὲν λέγονται οἱ μηδὲν τῷ γένει προσήκοντες. πηοὶ δὲ, οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι.

Πηδάλιον. πηδὸς ἐστὶν εἶδος δένδρου. οἷον, Μέγα δ᾽ ἔβραχε πήδινος ἄξων. λέγεται οὖν πηδὸς, ἡ πλάτη, διὰ τὸ ἐκ πηδοῦ κατασκευάζεσθαι ξύλου.

Πηλαμύς, παρὰ τὸ ἐν τῷ πηλῷ μύειν.

Πάλιξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν. ἔστι δὲ ἡ λέξις πεποιημένη, ὡς περὶ καὶ τὸ πηοινία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παληκῶν ὕβρεως, πάληξ πάληκος παληκίζω, οἱονεὶ παληκισμός. καὶ ἐν ὑπερθέσει πηλακισμός προπηλακισμός. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ὅτε ἤθελον ὑβρίσαι τινὰ καὶ ἐμπαῖξαι, πηλὸν ἔχριον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ πηλός, πήλαξ πήλακος πηλακίζω.

Παληγόνες, οἱ γίγαντες. καλλίμαχος, Πηλαγόνων ἐλατῆρα. εἴρηνται παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι, τουτέστιν ἐκ

Πηλεύς, παρὰ τὸ πάλλω τὸ κινῶ, γίνεται πηλεύς. καὶ σῆς. τροπῇ τοῦ α εἰς η, πηλεύς. τὸ πατρωνυμικόν, πηλείδης. κατὰ διάλυσιν πηλεΐδης. τροπῇ τοῦ ε εἰς η. πηληΐδης. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ευς εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναιρεῖται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. στειρεὺς στειρέως, στειρῶς. ζητεῖ εἰς τὸ βασιλεύς. εἰ δὲ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ ε, οὐ γίνεται κρᾶσις. ἐπὶ τούτων καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς α μόνον κιρνᾶται καὶ οὐκ εἰς η. τῆς γὰρ κλητικῆς εἰς φωνῆεν ληγούσης, οὐ θέλει ἡ αἰτιατικὴ εἰς η καταλήγειν. οὔτε παρ᾽ ἡμῖν, οὔτε παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. παρὰ δὲ τοῖς δωριεῦσιν, εὑρίσκεται ἡ αἰτιατικὴ εἰς η, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ στεῖλαν ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν τυδέα. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔχοντος σύμφωνον ἡ κρᾶσις, οὔτε ἐπὶ τῶν καθαρῶν κατὰ κρᾶσιν κατὰ τὴν κοινὴν γενικήν, ἀλλὰ αἰτιατικήν. οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς ις ἢ διὰ τὸ ηδος. οὔτε ἐπὶ τῶν εἰς ις, ὄφις ὄφεως. ἐπειδὴ ἔμελλον αἱ αἰτιατικαὶ καὶ τοῦτο εἰς η κατὰ λήγειν. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τοῦ πηλέως ἡ κλητικὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος, εἰς η γίνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ.

τὰ εἰς ης, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, καὶ ἑξῆς. δεῖ προσθεῖναι χωρὶς τοῦ αἰνήτης παρὰ ἀπολλωνίῳ. καὶ ὦ καλλιλαμπέτη καὶ ὦ εὐφαρέτη. σημειοῦνται τὸ λάγυνος λαγύνου, ὦ λάγυνα. πυραίχμης πυραίχμου, ὦ πυραίχμα. καὶ μενέχμης ὦ μενέχμα. πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι ἐθνικά, διὰ τὸ σκύθα καὶ καππαδόκα, παράκειται ῥηματικά, διὰ τὸ ἀρτοπώλης ἀρτοπῶλα. ἢ εἰς της ὦ τη, διὰ τὸ κυνώπης κυνῶπα. ταῦτα δὲ τὰ εἰς της, ποιητικὰ λέγονται εἶναι. διὸ καὶ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν εἰς α ἔχει τὴν κλητικήν. χοιροβοσκὸς εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῶν ἀρσενικῶν. ἐκ τοῦ πηλείδης διαλύσει καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ α διὰ τὴν κακοφωνίαν ἢ διὰ τὴν συνέμπτωσιν, γίνεται πηληϊάδης. ἔχει δὲ τεχνολογίαν τῶν πατρωνυμικῶν τὸ ἀπὸ ἐτυμολογικοῦ ὧδε.

Πήληξ, ἡ περικεφαλαία. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι καὶ σείεσθαι τὰς περικεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ, ὥς ὅμηρος. Κλήρους ἐν κυνέῃ πάλλον ἑλόντες.

Πηλός, ἐκ τοῦ πάλλω ἢ παλάσσω τὸ βρέχω καὶ μολύνω, γίνεται πηλός. ἡ βεβρεγμένη γῆ. πηλὸς λέγεται καὶ ὁ οἶνος, παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας. οἱ γὰρ πίνοντες αὐτὸν, σείονται. ὅθεν καὶ κραιπάλη.

Πηλυγίς. Πηλυγὶς ὁ κρυόεις ὃς ἀναπνείουσα μυχοῖο. σὺν ἐχέεσσ' ἀργινόεσσαι ἀεὶ περιτέτροφε πάχνη. ἢ ἐκ τοῦ κρυόεις ψυχρός. εἴρηται παρὰ τὸ πόσω πηλύς, ὡς πληθύω πληθύς. ἐξ οὗ πηλυγίς. ἐκ τοῦ τῆς ἀχερουσίας ἄκρας ἀντὶ τὴν γῆν ἐστιν ὀλίγη νάπη ἐν ᾗ ἐστι σπήλαιον τοῦ ᾅδου. ὕλῃ καὶ πέτραις κατεστομίων πεπυκνωμένην. ὅθεν ἀναπνοία ψυχροτάτη ἀνιοῦσα, πηγνυσιν ἐκεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται πάχνη.

Πῆμα, σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ κακόν. παρὰ τὸ πένθω τὸ πάσχω. ἐξ οὗ πημαίνω. ὅθεν πημῆναι, τὸ βλάψαι.

Πηνελέως, παρὰ τὸ πήνω πηνέλαος, καὶ πηνέλεως ἀττικῶς.

Πήρα, τὸ σακκοπάθιον. ἤγουν σακκίον μικρόν. φέρα τις οὖσα. ἡ πρὸς τὸ φέρειν εἰργασμένη. ἐκτάσει τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ φ. ἢ πρὸς τὸ τηρεῖν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένη, τηρατὶς οὖσα. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτὴν συγκείμενα διὰ τοῦ η γράφεται. πηρός, κακόπηρος. μονόπηρος.

Πηρός, ὁ τυφλός. ἀπὸ τοῦ πήθω πήσω, πηρός. ὁ κατὰ παντὸς μέρους πεπονθώς. ἐξαιρέτως δὲ ἀντὶ τῆς ὄψεως.

Πηρίν, διὰ καταληκτόν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν. ἀπὸ τοῦ σπείρω σπερὶν καὶ πηρίν. παρὰ τὸ σπείρειν δι' αὐτοῦ τέκνα.

Πῆχυς, ἀντὶ τῆς χειρός. ἀπὸ τοῦ πεφηγέναι ἄκρῳ τῷ βραχίονι.

Πήχυον προέχοντα, ἀπολλώνιος. οἱ μὲν μικρὸν ἱμάντιον τὸ συνέχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμόν. ὃ παρ' ἀττικοῖς πηχυαλέα καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς κώπης. ὃ παρὰ κατέχων ὁμοῦ τῆς κωπηλάτου. τὸ δὲ Πήχυον ὅθεν ὀρύξας ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ πηχυαῖον ἐστι.

Πίαρ, παρὰ τὸ πῖον ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἀπὸ τοῦ πιαίνειν. ὃ ἐστιν ὑγραίνεσθαι, γίνεται πῖον ἐξ ἀναδόσεως τῶν σιτίων. παρὰ τὸ πίω ὃ σημαίνει τὸ ποτίζω. ὅμηρος πίσεα. καὶ πιαλέα, ἡ κάθυγρος. λιβάδας ἔχουσα. ἐκ τοῦ πίω.

Πίδαξ, πηγῶν. πηγή. παρὰ τὸ πίω. ἀφ' οὗ καὶ πιδύω. τινὲς δὲ παρὰ τὸ πηδῶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ η εἰς τὸ ι βοιωτικῶς. ὡς παρὰ ἥκω ἵκω. πίδαξ γὰρ λέγεται καὶ ἡ τοῦ ἀλλομένου ὕδατος κατὰ μετάθεσιν αἰολικήν. ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ πιδύω, καὶ πιδύτης κύριον.

Πιέζω καὶ ὑποπιάζω, γίνεται παρὰ τὸ ἵπτω τὸ βλάπτω, ἰπάζω. καὶ ὑπερθέσει, πιάζω. τοῦ γὰρ πιέζω, τὸ πιάζω ἀναλογώτερόν ἐστι. ῥῆμα γὰρ μόνα εἰσὶν εἰς ζω δισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. ῥέζω. ἕζω. χέζω, οὐδὲν δὲ ὑπερδισύλλαβον. τῷ ε παραλήγεται. κατὰ τροπὴν οὖν γίνεται πιέζω. ἴωνες μὲν οὖν καὶ ἀττικοί, πιέζω λέγουσιν. οἱ δὲ δωριεῖς πιάζω.

Πιδηέσσης, πίδακας ἐχούσης, καθύγρου. πίδαξ γὰρ ἡ πηγή. ὅθεν καὶ πολυπίδακα, τὴν πολλὰς πίδακας ἔχουσαν. κάθυγρον ἴδην λέγει. καὶ, Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθῆται πιδηέσσης. ἰλιάδος λ.

Πιερίαθεν τόπου, ἔνθα αἱ μοῦσαι ἐγεννήθησαν. παρὰ τὸ πιὴρ γέγονεν. ἢ ἀπὸ τοῦ πιέρου ἀδελφοῦ τῆς μεθώνης. ἢ ἀπὸ πιερίας νύμφης. τὸ δὲ πιὴρ, παρὰ τὸ πίω ῥῆμα. ἢ παρὰ τὸ πῖον ὅπερ ἐστὶ τὸ λιπαρόν. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. καὶ πίειρα, ἡ λιπαρά. παρὰ τὸ πῖον. ἰλιάδος ς.

Πῖθι πακταλοῦ ῥοάς, ἀντὶ τοῦ πίε. ἴωνες ἐν ὀμφάλῃ. ἀπὸ τοῦ πίω γίνεται πίε. καὶ κατὰ ἔκτασιν τῆς συλλαβῆς πίεθι. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς ι μακρόν, πῖθι.

Πῖδος, παρὰ τὸ πίω, ἀφ' οὗ ἐστι πιδύω.

Πιθάκνη, τὸ μικρὸν πιθάριον.

Πίθηκος, παρὰ τὸ πιθήκω μᾶλλον τι. ὁ παρὰ τὸ πιθῶ γέγονεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ πείθεσθαι. πείθει γὰρ ἡμᾶς τὸ ζῶον τὸ ἀληθὲς ὂν προσέχειν αὐτῷ.

Πικρός, παρὰ τὸ πεύκος τὸ πικρίαν. ὅθεν ὀδύνη πικρή. χαλεπόν. ἢ παρὰ τὸ πεῦκος, ὅπερ ἐστὶ τὸ πεύκινον. πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ τροπῇ πικρός, πικραίνω.

Πιλάργος, ἀπὸ τοῦ πίλος ὅπερ ἐστὶ τὸ ἔριον, ὁ σπιλάργος, καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ ς πιλάργος. τὸ λα, μακρὸν φύσει.

Πῖλος τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμένον πρὸς τὸ ἐνειμάσθαι ἐπίπλοιον. ὃ ἡμεῖς πιλωτὸν φαμέν. ἰλιάδος κ. Μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. καὶ ἡσίοδος. Κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν πῖλον ἔχειν ἀσκητόν. τὸ καμελαύκιον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρτάριον. παρωνυμία ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ. πέδιλα καὶ ἑξῆς. Πίλοις ἔντοσθεν πυκάσας. γίνεται παρὰ τὸ πιέζω πιέσω, οἱονεὶ πιελὸς τις ὤν. καὶ κατὰ κρᾶσιν πῖλος, ἐπεὶ συμπεπίληται. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πιλῶ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ προσπελάζω. καὶ γὰρ πιλνᾶται φησὶ καὶ συνάπτεται

ἵνα κατασκευασθῇ. οἱ δὲ παρὰ τὸ πελάζω. ἐπεὶ συμπελάζει ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ φίλος γίνεται φιλῶ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πίλος πιλῶ. καὶ ἔστι τρίτης συζυγίας. ὁ μέλλων, πιλήσω, καὶ οὐ πιλώσω ὡς ἐν τῇ

Πίμπλαμαι. ἀπὸ τοῦ πέλω. γίνεται συνηθείᾳ φαμέν. καὶ κατὰ συγκοπὴν πλῶ. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ μ, πιμπλῶ. παράγωγον πίμπλημι. σημαίνει τὸ πληρῶ. καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια. ἀπὸ δὲ τοῦ πιπλῶ, πιμπλάνω. καὶ πιμπλάνεται, σημαίνει τὸ πληροῦται. ἰλιάδος ι.

Πιμελή, παρὰ τὸ πίον καὶ τὸ μέλος, πιομέλη τις οὖσα, ἡ πιαίνουσα τὰ μέλη. ἢ ὅτι πῖα μέλη ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ λίπος. καὶ ἔστι θηλυκόν, καὶ ὀξύνεται.

Πιπράσαι, φυσῆσαι. ἀπολλώνιος.

Πίναξ, ἡ σανίς. Πίνακας τεκέων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ σκεῦος λέγεται. ὡς τό, Κρειῶν πίνακας παρέθηκεν. ἐνταῦθα γὰρ τὰ σκεύη λέγει. ἐπειδὴ παλαιοὶ ἐπὶ σανίδων ἴσως τὰ κρέα ἐτίθεσαν ὀπτῶντες. ἢ καταχρώμενοι. οὕτως ὦρος. ὁ δὲ χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ἀνεκφώνητον λέγει πίνακας, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμάτων. ὁ οὖν καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς ἐποίησε πίνακα, ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων. οἷς ἐντυχὼν ὁ γραμματικός, ἐποιήσατο τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων.

Πινάκιον, παρὰ τὸ τῇ πείνῃ ἀκος φέρειν. λέγεται καὶ ἡ γραφή, ὡς παρὰ τῷ δημοσθένει. Μικρὸν πινάκιον ταῦτα ἐπισχεῖν. ἐδύναντο καὶ τὸ νῦν πινακίδιον τῶν κοινῶν γραμματέων. σημαίνει συμβόλαιον δικαστικόν, ἐν ᾧ ἐπεγράφετο τὸ πρᾶγμα τοῦ κρινομένου, καὶ ὁ δῆμος.

Πιναρὸς καὶ πινώδης, ὁ ῥυπαρός. παρὰ τὸ πίνος ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. τοῦτο παρὰ τὸ σπίνος ἀποβολῇ τοῦ σ. τοῦτο παρὰ τὸ σπίλος γέγονε τροπῇ τοῦ λ εἰς ν.

Πινοτήρης, ὁ τὴν πίνναν τηρῶν ἤγουν τὸν λίθον. παρὰ τὸ πίνναν ὁ λίθος καὶ τὸ τηρῶ. τὸ πι, ι, διὰ τί. τὸ γὰρ πίννα τὸ αὐτὸ τῆς ἐνδείας, διφθόγγου.

Πινύσκω. παρὰ τὸ πνέω πνύω. ὁ μέλλων πνύσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, πνύσκω. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι. ἢ ἀναδιπλασιασμῷ, πιπνύσκω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ π καὶ ἐκτάσει τοῦ ι, πινύσκω. ὡς γιγνώσκω, γινώσκω. ἄμεινον δὲ λέγειν πλεονασμόν, ἤπερ διπλασιασμόν. πῶς

Πινυτός, ὁ σώφρων καὶ συνετός. ἀπὸ τοῦ πάθους. πνύω πνυτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι πινυτός. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω, πινυτός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὁ δὲ τεχνικός. ἐκ τούτου πινυτὴ ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ φρόνησις.

Πίνω, ἀπὸ τοῦ πίω γίνεται κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ν. καὶ ἰστέον ὅτι τὸ πίνω μόνον ἐκτείνει τὸ ι. Πίνοντα περ ἔμπης. ἰλιάδος π. τὸ δὲ πίω ἐκτείνει καὶ συστέλλει. ἐκτείνει μὲν ὡς τό, Πίομεν ἐκβοτάνης. ἰλιάδος η. καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἥρωσι. Πῶς πίομαι. συστέλλει δὲ ὡς τό, Οἶκέ μοι αἷμα πιόντες, ἀκέοντο τε δίψαν.

Πίπτω. ἀπὸ τοῦ πέτω πίτω διπλασιασμῷ πίπτω. τὰ γὰρ πειπόμενα, τοῖς πίπτουσιν ἔοικε. τὰ γὰρ εἰς πτω λήγοντα ἐν ῥηματικῷ χρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό. βάπτω. σκάπτω. τύπτω. ἵπτω. λίπτω. σεσημείωται τὸ πίπτω φύσει μακρᾷ παραληγόμενον. ἀλλὰ καὶ ἔστι πίπτω. ἀπὸ δὲ τοῦ πέτω, γίνεται πίπτω. τὸ γὰρ ε ἐν πλεονασμῷ συμφώνου γινόμενον, τρέπεται εἰς ι. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ὄπω αἰολικῶς ὄσσω, οὕτω καὶ πίπτω πίσσω.

Πίσα, ὄνομα πόλεως. οἱ μὲν ἀπὸ πίσου τινὸς ὠνομάσθη, ἢ ὅτι κάθυγρός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα. πίση δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί. ὡς ὅμηρος. Καὶ πίσεα ποιήεντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς καθύγρους τόπους. καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ. Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας. διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ πίω πίσω, ὡς λύω λύσω. ἐκ τούτου ῥηματικὸν ὄνομα πίσος, καὶ πίσεα. τὰ δὲ πίσω μέλλοντα ὁ τεχνικὸς μὴ εὑρῆσθαι φησί. καὶ ταῦτα εὑρημένου αὐτοῦ, καὶ παρὰ πινδάρῳ. οἷον, Πίσω πεδήρης ὕδωρ. καὶ παρὰ εὐπόλιδι. Τῷ δ' αὖ οἶνος ἐκπολὺ πίσει. ἀλλὰ μὴ ποτε ἴσως εἴρηται ὅτι μὴ εὑρῆσθαι ἐν πλάτει.

Πισὸς παρὰ τὸ πίσω τὸ καθαίρειν, πισὸς καὶ πισός.

Πιστὸς παρὰ τὸ πείθω γίνεται.

Πίστρα, σημαίνει τὴν ποτίστραν, καὶ γίνεται παρὰ τὸν πίσω μέλλοντα.

Πίσυνος δέ. πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς. πεποιθώς. παρὰ τὸ πιστὸς πιστόσυνος. ὡς δοῦλος δουλόσυνος. καὶ

Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες. κατὰ συγκοπὴν πίσυνος. τὴν κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ π, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι. καὶ τοῦ α εἰς τὸ υ. οἷον, τέσσαρες καὶ πίσυρες.

Πιτνῶ, σημαίνει τὸ διαρρήσσω. ἀπὸ τοῦ πέτω πιτνῶ, ὡς ὀρέγω ὀριγνῶ. ὡς γὰρ λέγει περὶ παθῶν ἡρωδιανός, οὐ δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ πίπτω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. ἐπειδὴ μετὰ δύο ἀντιστοίχων μόνον τὸ ρ τίθεται. οἷον ἐχθρός.

Πίτυς, παρὰ τὸ πίπτω πίπτυς καὶ πίτυς. Ὀλολύζετε πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.

Πιτύϊα, ἀκρόνεσα περὶ τὴν λάμψακον. καὶ πιτύεια πρότερον ἡ λάμψακος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ἔχειν πίτυς.

Πίτυλος, ἡ κτυπητικὴ φωνή. πολλάς. ἀπολλώνιος. ταρσοῖο κτύπος. παρὰ τὸ τύπτω τύπτιλος καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ μεταθέσει τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς πίτυλος.

Πιφαύσκω, ἐμφανίζω, ὅ ἐστι φανεροποιῶ. λέγω. παράγωγον φάζω. ὁ μέλλων, φάσω. καὶ φάσκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, φαύσκω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. ὁ δὲ φιλόξενος ἀπὸ τοῦ φῶ. παράγωγον φαύω. ὁ μέλλων φαύσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πιφαύσκω. λέγεται καὶ πιφραύσκω πλεονασμῷ τοῦ ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ πίω. χαίρει γὰρ τὸ ὄρνεον

Πίων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἔστι πίω. τοῦτο τοῖς ὕδασι. ἐξ οὗ καὶ πιῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πίω γίνεται ὄνομα πίων. ὁ γὰρ λιπαρός, πιότητα ἔχει αὐτὸς πιότης. διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτίων. οἱ δὲ παρὰ τὸ πῶ αι. τὸ πι μακρόν. καὶ ὥν ἐστιν ὁ λέγων

τὰ εἰς ων δισύλλαβα τῷ ῑ παραληγόμενα μόνον τὰ κύρια, ἐκτείνει αὐτό. οἷον, κίων πρίων· οὕτως οὖν καὶ πίων.

Πλαγγών, οὐκ ἀπὸ τοῦ πλάσσω. ἔμελλε γὰρ ἂν πλάδων, ὡς μάσσω μάδων, ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω πλαγών. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, πλαγγών. τοῦτο γὰρ εἰς πλάνην γίνεται καὶ ἀπάτην τῶν κορωνῶν.

Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός. ἀπεκρούσθη δὲ ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάζομαι πλάγχθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. τὸ δὲ πλάζω, ἐκ τοῦ πλανῶ πλανάζω, καὶ κατὰ συγκοπήν. ἢ ἀπὸ τοῦ πελάζω πλάζω. καὶ πλάζουσι τὸ πλανῶσιν, Ἰλιάδος β. τὸ δὲ πλανῶ, ἐκ τοῦ πλάνη. τὸ δὲ πλάνη, ἐκ τοῦ ἄλη. ἢ διὰ τὸ πλαγιάζειν τὸν νοῦν. ζήτει καὶ τοῦτο ἐν τῷ πλαγκτός.

Πλάστιγξ, ἡ μάστιξ. ἀπὸ τοῦ πλήσσω παρ' Αἰσχύλῳ. πλάστιγξ δέ, παρὰ τὸ πλατεῖαν εἶναι.

Πλαδαρόν, χαῦνον, ὑγρόν. καὶ πλάδος, ἡ ὑγρασία ἡ ἐν τῷ στομάχῳ. παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἢ παρὰ τὸ πεπλάσθαι. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν. ἀντὶ τοῦ διύγρον οὖσαν.

Πλακοῦς. πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμένα, ὅθεν πλακόεις. καὶ Ἀττικῇ συναιρέσει, πλακοῦς. τὰ δὲ εἰς ους συγκεκριμένα τῶν ἐν τέλει ἔχει τὴν κλίσιν. καλῶς δὲ εἴρηται τὰ συνηρημένα καὶ οὐχὶ τὰ πεπονθότα τῶν ἀπαθῶν. ἰδοὺ γὰρ ἡ εἰκών. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται εἰκώ ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, καὶ οὐ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν. ἡ μὲν γάρ, κλίνεται εἰκόνος. ἡ δὲ εἰκοῦς, ὡς σαπφοῦς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ πολὺ τετάσθαι. ἢ παρὰ τὸ πολὺ καὶ τὸ ἄτος, ὅ ἐστι τὸ εὖρος.

Πλαταγή, κρόταλόν ἐστι χαλκοῦν. Ἀπολλώνιος, Χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων δούπει.

Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον. τὸ γὰρ πλατάνιστος καὶ πρώτιστος, τῇ μὲν φωνῇ εἰσιν ὑπερθετικά, τῷ δὲ σημαινομένῳ καὶ τῷ χαρακτῆρι, ἀντὶ ἁπλῶν εἰσι καὶ εἰσὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτους. λέγεται γὰρ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλλον. ὡς τὸ χαριέστατος.

Πλαίσια, τὰ ποιοῦντα πλίνθους. οἷον, πλάσια, παρὰ τὸ πλάττεσθαι ἐν αὐτοῖς τοὺς πλίνθους. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τετράγωνον θέσιν τῶν στρατιωτῶν σύνταξιν ὡς λέγει Ἡρωδιανός. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας πελάσιον. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πλαίσιον.

Πλέας. ἐκ τοῦ πλείων, πλέων. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πλέονες. ἀποβολῇ τῆς ον συλλαβῆς, πλέες. καὶ Ἰακῶς ὁμοί-

Πλευραί, οἱονεὶ πληρεῖς οὖσαι καὶ ἀμύχωτοι. ωως, πλέας. ἢ πλευραί τινες οὖσαι, αἳ φυλάττουσι τὸ πνεῦμα. ἢ πολύευραί τινες οὖσαι ὡς πλατεῖαι. καὶ πλευρόν, παρὰ τὸ πέλας εὐρύ, ἤτοι πλατύ. καὶ πλευρά, παρὰ τὸ πολὺ καὶ τὸ εὖρος, πολυευρά τινα ὄντα, τουτέστι πλατεῖα. τὰ γὰρ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ εἰς οὐδέτερον γένος μεταπλαττόμενα, τοῦ σημαινομένου ὄντος, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά.

Πλέαι. Πλέαι τρίχες λαγοῦ, ἀντὶ τοῦ πλήρεις. γέμουσαι. ἀπὸ τοῦ πλείων κατὰ μεταπλασμόν, γίνεται πλέος, καὶ πλέα. τὸ θηλυκόν, πλέαι. ἐκ τοῦ πλέος ὅ ἐστι, Πλέοι μέλανος θανάτοιο. ἐκ δὲ τοῦ πολὺς πολέος. ἐν συγκοπῇ πλέος καὶ μετὰ τοῦ ι, πλεῖος. καὶ τὸ συγκριτικόν, πλείων. καὶ τὸ οὐδέτερον, πλέον. ἔστι δὲ τὸ πλεῖστον. ἢ παρὰ τὸ πολὺς πο-

Πλεότερος, οὕτω καὶ γε- λέον, καὶ συγκοπῇ πλέον. σκεύασαι. ὅτι οὐ πάντα τὰ εἰς ων ὀνόματα ποιοῦσι συγκριτικά, ἀλλὰ μόνα τὰ παραληγόμενα θηλυκῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. τῶν γέ τοι ὀξυτόνων μέν, οὐδὲν εἰς σύγκρισιν κλίνεται, οὐδὲ τὸ τοῖς γένεσι παρασχηματίζεται. οἷον, σαόφρων σαοφρονέστατος. τλήμων τλημονέστατος. ἀπὸ τοῦ σαόφρων καὶ τοῦ τλήμων. οἷον Ἀλλ' εἶμι· τὸ ἤδη τλημονεστάτην ὁδόν. τὸ οὖν παρὰ Καλλιμάχῳ πλεότερη, οὐ παρὰ τὸ πλέον πεποίηται, πλεονέστερον γὰρ ἂν ἐλέγετο, ἀλλὰ παρὰ τὸ πλέος, ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος. Πλεῖοι μέλανος θανάτοιο. καί, Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι. πλέος οὖν καὶ πλεότερος. ἡ μέντοι Ἡσιόδου ὁμολογουμένως τὸ πολὺ χερειότερον παρὰ Ἡσιόδῳ. καὶ τὸ συγκριτικὸν ὂν τὸ χεῖρον, ἐξ αὐτοῦ συγκριτικὸν ἐποίησεν, ὅπερ ἀδύνατον. καὶ ὅλως ὤφειλεν εἰπεῖν, χερειονέστερον ὀφείλει. ἴσως οὖν ὁ Ἡσίοδος παρὰ τὸ χεῖρος τοῦτο ἐποίησεν, ὡς ἀπὸ τοῦ πλέος, τὸ πλεότερος. οὕτω Φιλόξενος.

Πλείαρον. τὸ γὰρ πλῆρες, οὕτως ἔφη πλείαρον. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, τὸ η εἰς ει δίφθογγον μεταβάλλουσι. τὸ γὰρ πλήρης, πλείρης λέγουσι. περὶ παθῶν.

Πλέκω, παρὰ τὸ ἕλκω τὸ σύρω, γίνεται λέκω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πλέκω.

Πλειάς, ὡς ἐκ πλειόνων ἀστέρων οὖσα. Πλειάς, ἀπὸ τῆς Πληιόνης θυγατρὸς μὲν Ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ἄτλαντος. λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληιόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συναντῆσαι αὐτῇ Ὠρίωνα. εἶτα ἐρασθείς, ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι. τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρός, Ὠρίων ἐδίωκε. γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον ἑπτὰ ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα ὅς ἐστιν ἐν αὐτοῖς. σημαντικαὶ δὲ καὶ θέρους καὶ χειμῶνός εἰσι. ἢ παρὰ τὸ πλεῖον ὃ σημαίνει τὸ πλῆρες γίνεται. καὶ πλειὼν λέγεται ὁ ἐνιαυτός. οἷον, ὁ πλήρης χρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ. ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀναστρέφεσθαι, πολεών, καὶ συγκοπῇ πλειών. ἢ παρὰ τὸ πλειάζειν. καὶ γὰρ αἱ πλειάδες σημαντικαί εἰσι τοῦ ἐνιαυτοῦ. δύνουσαι μὲν γάρ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν. ἀνατέλλουσαι δέ, τὸ τέλος. ὀξύνεται δὲ τὸ πλειών, ἐπειδὴ δοκεῖ

Πλεισθένης, ἀπὸ τοῦ πλέον καὶ τοῦ προσεκτικὸν εἶναι. σθένος, πλεοσθένης. καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἀττικήν, πλεισθένης.

Πλειστοδίκεια. τὸ μὲν πλειστοδίκεια, παρὰ τὸ πλειστοδίκης ἐστὶν, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δίκη ἐστί. τὸ δὲ πλειστοδέκεια, παρὰ τὸ πλειστοδόκη. ὅπερ ἀπὸ τοῦ δέκομαι ἰωνικοῦ ἐστὶ τοῦ σημαίνοντος τὸ δέχομαι. ἀμφότερα διὰ διφθόγγου τῶν λόγων.

Πλειστοῖο. ἀπολλώνιος. Πολ... γω τοῦ πηνελόπεια. λαὶ δὲ κωρύκιαι νύμφαι πλειστοῖο θύγατρες. τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερισπωμένως. ἐπεὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται πλειστὸς ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν δελφοῖς. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ καθόλου πλεῖστος βαρύνει. κωρύκιον δ᾽ ἐστὶν ἄντρον ἐν παρνασῷ. ἀπὸ νύμφης κωρυκίας καὶ ἀπόλλωνος.

Πλεῖστος. δεῖ γινώσκειν. ὅτι τὰ εἰς ιστος ὑπερθετικὰ δισύλλαβα ὄντα, φυλάττει τὴν δίφθογγον. λώων, λῷστος. ῥάων, ῥᾷστος. μείων, μεῖστος. πλείων, πλεῖστος. τὰ δὲ ὄντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀποβάλλει τὸ ε. ἀρείων, ἄριστος. χερίων, χέριστος.

Πλειστηριάσαντες, τὸ πλειόνος πωλῆσαι τιμῆς ὅ τις ὠνήσαιτο.

Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελές. τὸ δὲ πλημμελὲς, παρὰ τὸ πάλιν ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελῶ. καὶ συγκοπῇ πλημμελῶ. ὅτι δὲ τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ φροντίζειν τὸ λέγειν, ἢ ἐπαναλαμβάνειν.

Πλημμυρὶς, ἡ πλημμύρα. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος, ὀξύνεται. βασιλεύω, βασιλίς. πλημμύρω, πλημμυρίς. τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλήθω πλήσω, πλήμη, καὶ πλημμύρα. ἔνιοι δὲ ἐπίρρημα οἴονται εἶναι, ὡς τὸ λικριφὶς καὶ ἀμοιβαδὶς. ἔμοιγε τοι ὄνομα ἐστὶν, εὐλόγως βαρύνουσιν αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ βακχυλίδῃ αἰτιατικήν. οἷον, Πλημμύριν πόντου φυγών. τὰ μέντοι ὀξύτονα τῶν εἰς ις θηλυκῶν, μόνως τῷ ποσῷ λαβόντα τὰς πλαγίους πτώσεις. ἀσπὶς, ἀσπίδος, ἀσπίδι, ἀσπίδα. τὰ δὲ βαρύτονα, ἰσοσυλλάβως ἔχει τὴν αἰτιατικήν. θέτις, θέτιδος, θέτιδι, θέτιν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς ἑκατέρως. Κύπριδα μὲν πρώτην. καὶ, Ο δὲ κύπριν ἐπῴχετο.

Πλῆμναι, δι᾽ ὧν ὁ ἄξων στρέφεται. παρὰ τὸ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. ἢ παρὰ τὸ πλήθω.

Πλήμνας, τοὺς τροχοὺς. τὰς σύριγγας. ἃς ἔνιοι χοινικίδας καλοῦσιν εἰς ἃς ὁ ἄξων ἐνστρέφεται.

Πλὴν, τὸ χωριστικὸν ἐπίρρημα. εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ πλῶ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω κατὰ συγκοπήν. σημαίνει τὸ χωρίς. σημαίνει καὶ τὸ ὅμως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τάξεως.

Πλῆντο. ἀπὸ τοῦ πέλω πλῶ. σημαίνει δύο. τὸ προσεπέλασαν. ὡς τὸ, Καὶ ἔτι γ᾽ οὐδεὶ πλῆντο. ἰλιάδος ξ. σημαίνει δὲ τὸ ἐπληροῦντο. ὡς τὸ, Πλῆντο δ᾽ ἄρα αὐτοῦ.

Πληθύνω, ἐκ τοῦ πληθὺς. ... σαι τε καὶ ἔρκε᾽ ἀνδρῶν. τοῦτο παρὰ τὸ πληθύω. καὶ πλῆθος. τοῦτο παρὰ τὸ πλῶ πλήθω, ὡς νῶ νήθω.

Πλήρης, παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης. καὶ κατὰ συγκοπὴν, πλήρης. ἢ ἔστι πλεῖος πλειήρης. καὶ κατὰ συγκοπὴν, πλήρης. κλίνεται πλήρους. καὶ ἔστι ῥῆμα.

Πλησίον, ἔστιν αἰτιατικὴ ὀνόματος, καὶ μετῆλθεν εἰς ἐπίρρημα. καὶ ἔστι μονόπτωτον. ζήτει εἰς τὸ ἀσπάσιος.

Πλόος, ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος καὶ πλοῦς. καὶ εἰ δή ποτε τὸ νόος καὶ χλόος μὴ ἐποίησε νοῦς καὶ χλοῦς, ὥσπερ τὸ πλόος γίνεται πλοῦς, καὶ τὸ νόος νοῦς. καί φαμεν, ὡς τὰ ἀπαθῆ οὐκ εἰσὶ διηνεκῆ. ὅθεν οὐδεὶς εἰς καλεῖ τοῖς ἀπαθέσιν. ἀλλὰ τοῦ μανθάνειν ὑπερπεπονθότα.

Πλύτης, εἰς τὸ ὑφάντης. ... θόταν ἀπολουῦνται.

Πλόκαμοι, αἱ μακραὶ τρίχες. αἱ ἐπιτήδειαι οὖσαι πρὸς τὸ πλέκεσθαι. παρὰ τὸ πλέκω. ὅθεν καὶ πλοχμὸς καὶ πλόκαμος.

Πλούσιος, οἱονεὶ, πολυούσιος κατὰ συγκοπήν. ἐκ τοῦ πολὺς καὶ τὸ οὐσία, ὁ πολλὴν οὐσίαν ἔχων.

Πλοῦτος, παρὰ τὸ πολὺς, καὶ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, πολύουτος. καὶ συγκοπῇ, πλοῦτος. καὶ πλούτων λέγεται ὁ ἅδης. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀποθανόντας μηδενὸς δεῖσθαι ὡς οἱ πλούσιοι. ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις. ὅθεν καὶ ἡσίοδος. Δημήτηρ μὲν πλοῦτον ἐγείνατο.

Πλυνοὶ, τόποι ἐν οἷς πλύνουσί τι. καὶ πλυνέας τοὺς πλύντας.

Πλώζω, ἔχει τὸ ι. σημαίνει δὲ τὸ πλωΐζω. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέπω γίνεται λεπίζω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλώω πλωίζω. καὶ κατὰ συναίρεσιν. ἢ ὡς περ ἀπὸ τοῦ λέγω λόγος, οὕτως ἀπὸ τοῦ πλέω γίνεται πλόος, ἐξ οὗ πλοΐζω, ὡς ἄνθρωπος ἀνθρωπίζω. καὶ κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς τὸ ω, πλωίζω. καὶ κατὰ συναίρεσιν πλώζω. ὡς χρωΐζω χρώζω.

Πλίνθος, παρὰ τὸ πάλιν ... εἶναι. καὶ πλινθεῖον, τὸ πλινθουργεῖον, ὅπου πλίνθοι γίνονται.

Πνευματέμφορον στόμα, τὸ ἀπὸ πνεύματος πεπληρωμένον. παρὰ τὸ πνεῦμα πνεύματος καὶ τὸ ἐμφορος γίνεται. τὸ δὲ πνεῦμα, παρὰ τὸ πνέω. καὶ πνεύμων. ἀναλογώτερον διὰ τοῦ μ. ταμίας γὰρ τοῦ πνεύματος. καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πνεῦμα ἐστὶ πεπλησμένον.

Πνιγεὺς, παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὁ φοῦρνος. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος τι. σημαίνει δὲ τὸν φιμόν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πνίγω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπνιγον. ἐξ αὐτοῦ πνίγος οὐδέτερως. καὶ σημαίνει τὸ καῦμα καὶ τὸ θέρος. καὶ παρώνυμον πνιγεὺς, καὶ σημαίνει τὸν κρίβανον καὶ τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων. τοῦ μὲν προτέρου τὸν οὐρανὸν λέγοντος, ὥσπερ ἐστὶ πνιγεύς. τοῦ δὲ δευτέρου, Περίθες αὐτῷ τὸν πνιγέα. ἤγουν τὸν φιμόν. καὶ ἔστι τοῦ μὲν πνίγος τὸ ι μακρόν, ὡς γίνεσθαι παρὰ τὸ πνίγω τὸ ἐν ἀρχῇ, πνίγος καὶ πνίγος. τὸ δὲ πνιγεὺς βραχὺ, ἀπὸ δευτέρου ἀορίστου γινόμενον.

Πνὺξ, παρὰ ἀθηναίοις ἡ ἐκκλησία. παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τῷ πλήθει τῶν ἐκκλησιαζόντων ἐκεῖσε ἀνθρώπων. ἢ ὅτι πυκνά ἐστι τὰ αὐτῆς οἰκήματα. ἡ γενικὴ, πυκνός. διὰ δὲ εὐφωνίαν, πνυκός.

Πόα, ἡ βοτάνη. ἀπὸ τοῦ ποιὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ἢ ποιά ἐστιν ὁ ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ πόα. ἐπειδὴ κατ' ἐνιαυτὸν πολλάκις αὔξεται καὶ ξηραίνεται. ποιὰ δὲ εἴρηται ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τὴν ποιότητα. διὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. καλλίμαχος. Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν βοτάνην, ὥσπερ, Νεοθηλέα ποίην. ἰλιάδος ξ. ποιὰ ἡ πεποιημένη φωνή. διὰ τοῦτο ὀξύνεται. ζήτει εἰς τὸ ῥοιά.

Ποδαβρός, ὁ τοὺς πόδας ἁβρός. πόδες, διὰ τὸ πατεῖν τὸ

Ποδάρκης, σημαίνει τὸ ταχὺν περὶ τὸν δρόμον. οἱ πόδες ἔδαφος. ποσὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἐπαρκεῖν δυνάμενος πρὸς τοὺ ἐκφυγεῖν ἢ διώκειν τοὺς πολεμίους. ὅμηρος. Ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ὤφειλε δὲ εἶναι ποδάρκης ὀξυτόνως ὡς ἐπίθετον. ἀλλὰ σεσημείωται τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ. καὶ ἀρκῶ, καὶ αὐθάδης. ἔστι δὲ ἡ κλητική πόδαρκες, ὡς αὔταρκες. καὶ τὸ οὐδέτερον ποδαρκὲς ὀξυτόνως. τῶν γὰρ ὁμοφωνούντων τῇ κλητικῇ τὰ ἀρ-

Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν. ἤτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία. καὶ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται. ποδοκάκη ὀχὴ ἔχουσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται. σοινικοῦ.

Ποδαλείριος, ὄνομα κύριον. οἱ μὲν λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἤγουν ἁπαλόν. ἀπὸ τοῦ τὸ ἔρωτος πόδα λέγειν ἁπαλόν. οἱ δὲ λέγουσι κατὰ στέρησιν ἀλείριος. καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος. οἷον, ὁ τοὺς πόδας μὴ ἔχων ἁπαλούς, ἀλλὰ σκληρούς. κρεῖττον δὲ παρὰ τὸ ἔχειν τοὺς πόδας περὶ τὰ λείρια, ἤγουν περὶ τὰ ἄνθη. βοτανικοὺς γὰρ ἰατροὺς τοὺς ἡμιθέους ὑποτίθενται, ἰατρὸς μὲν ποδαλείριος.

Ποδοστράβη, ἡ γνώμη ἡ δὲ μαχέων. ἰλιάδος λ. πρὸς τὰ στέμματα τῶν ποδῶν ξύλον. ξενοφῶν δὲ τὴν ταῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην. παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ στρέφω.

Ποδορρώρη, ἐπώνυμον ἀτλάντης. παρὰ τὸ στρέφω. ποὺς καὶ τὸ ὀρούειν. οὐ, ἡ τοῖς ποσὶν ὁρμῶσα.

Ποδῶνες, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἀσκοῦ προύχοντες

Πόθος, παρὰ τὸ πείθω τὸ πάσχω γίνεται πάθος κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ο. ἢ ἀπὸ τοῦ πείθω τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν. ἀπὸ τοῦ τὸ πέπονθα. ὁ γὰρ πόθος, πείθει τὸ ποθοῦντα ποθεῖν, ὁ ποθῶ. ἐκ τοῦ πόθος γίνεται ποθεινός, καὶ ποθή, ἰλιάδος α. ἀρίσταρχος ὀξύνει. ὡς παρὰ γὰρ χόλος τὸ πάθος, χολὴ δὲ ἀφ' οὗ τὸ πάθος, οὕτω καὶ πόθος τὸ πάθος. ποθὴ δὲ ἡ ἐπιπόθησις καὶ ἐπιθυμία. ἢ ὅτι τὰ εἰς ος. δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα ποιοῦντα θηλυκά, ὀξύνονται αὐτά. οἷον στρόφος, στροφή. νόμος, νομή. ῥόος, ῥοή. ταῦτα δὲ ἡρωδιανός. ὁ δὲ φιλόξενος εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτοῦ λέγει, ἀπὸ τοῦ πεύθω γέγονε πουθή, καὶ ποθή.

Ποῖ, παραγωγοῖς ἀντὶ τοῦ ποῦ. ἀφαιρέσει τοῦ τ. εἶτα

Ποικίλος, παρὰ τὸ πέλω τὸ συνοδῶ, περὶ παθῶν. ὑπάρχων γίνεται ποικίλος. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποικίλος, ὁ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένος. παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὴν ἔχων πυκνότητα ποικιλίας.

Ποιμήν, παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ μένειν λέγεται καὶ ὁ πανοῦργος. ἀπὸ τοῦ κλίνεται ποιμένος. ἀπὸ τοῦ γίνεται ποιμαίνω καὶ σύνθετον ποίμνη. ἐκ τοῦ ποιμένος γίνεται ποιμένιον καὶ συγκοπῇ ποίμνιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ποιμνήιον.

Ποινή, ἡ ὑπὲρ φόνου ζημία καὶ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία. φονή τις οὖσα πλεονασμῷ τοῦ ι. ὅθεν καὶ παρὰ ὁμήρῳ ἄποινα. οἷον, Λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα. σημαίνει δὲ τὰ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως φόνου προσαγόμενα δῶρα. καὶ ἄποινον ᾠδὴν τῷ κυρίῳ οἱ θεόπται σημαίνουσιν ὑπὲρ τῶν ἰσραηλιτῶν ἐκδεχθέντων τοῦ ὑπὲρ αἰγυπτίων φόνου. καὶ εἶπεν, Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. Ἰστέον ὅτι ἔστι τετράδια τῆς εἰ διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ γίνεται τοινὴ καὶ ποινή. ἐπεὶ ἂν ἔμην τιμὴν πρίαμος. καὶ ἑξῆς τιμὴν οὐκ ἐθέλημα χρῆν ἕνεκεν ποινῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος γίνεται πονὴ καὶ ποινή. ἐκ δὲ τοῦ ποινὴ γίνεται ποιναῖος καὶ ποιναίω, ἀπὸ τιμωρῶ.

Ποιπνύειν, ἐνεργεῖν διακονεῖν. οἱονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς ἐργατικῶς, σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τι. τῷ γὰρ ἐσπουδακότι ἐνεργεῖν, ἐπεὶ τὸ πνευστιᾶν. πνύειν οὖν καὶ πνύειν. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποι ποιπνύειν. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, καὶ τοῦ ι. ποιπνύω.

Πνεῦμα. Πνεῦμα ὁ θεός. καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. πνεῦμα ὁ ἄγγελος. ὥσπερ, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. σημαίνει καὶ τὴν ψυχήν, ὥσπερ, Ζήσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον. ὥσπερ, Πνεῦμα βίαιον. παρὰ τὸ περιέχειν

Ποιῶ, παρὰ τὸ ποιόν. ἢ παρὰ τὸ πονῶ, ἡμῶν πονεῖν. ἀποβολῇ τοῦ ν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἰστέον ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἀποβάλλουσι τὸ ι, λέγοντες πῶ. καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, ὅτι ἄρα οἱ ἀθηναῖοι ἐν τῷ κλαίω καὶ καίω ἀποβάλλοντες τὸ ι ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, διατί καὶ ὧδε ἀποβάλλοντες τὸ ι οὐκ ἐκτείνουσι τὸ ο, εἰς τὸ ω. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οἱ ἀθηναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν ἐν τῷ κλάω καὶ κάω. τὸ δὲ ποιῶ καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ι ἀναγκάζεται περισπᾶσθαι. εἰ δὲ δέξεται θκ τὸ εἰς τὸ ω, οὐκ ἠδύνατο περισπᾶσθαι. Τὰ γὰρ διὰ τοῦ αω μὴ ἔχοντα ὀνόματα προϋποκείμενα βαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἴπε, διὰ τὸ ἐρῶ. λέγουσι δέ τινες ὅτι οὐ πάντως οἱ ἀθηναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν. ἰδοὺ γὰρ τὸ χροιὰ γινόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι χρόα βαρύνεται. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χροιὰ ὀξυτόνου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χροία βαρυτόνου. καὶ γὰρ τὸ χροιὰ χροία λέγεται βαρυτόνως. ἢ ἀπὸ τοῦ χροῦς χροὸς γέγονεν ἡ χρόα ἀττικῶς. καὶ ἐκεῖθεν ἡ χροιά, ἐν ὀξείᾳ τάσει.

Πόκος, τὸ συνειλιγμένον ἔριον. παρὰ τὸ πείκω τὸ ξαίνω. ὡς σπείρω, σπόρος. ἀπὸ τοῦ γίνεται καὶ πόκος.

Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν. ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἅμα ὀξεῖ θερίζειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ πόλεις ὀλλύειν ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὄλεμος. καὶ πόλεμος οὐδετέρως

τὸ πολέμιον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολεμήϊα ἔργα.

Πολέμων. ὁ ἡρακλῆς διὰ τὸ παλαῖσαι ἀνταῖον. φερεκύδης λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν ἀνταῖον καὶ ἀποκτεῖναι συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἰφινόῃ. καὶ ἐγέννη-

Πολεμώνιος, πόλις πόντου. <σε πολέμωνα. ὅρος. ἀπὸ πολέμωνος βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ ἀντωνίνου τοῦ ἐπ

Πολέας, ἀπὸ τοῦ πόλις πόλιος, ὡς ἡδύς ἡ< αὐτοῦ ὑστου. δέος. ἢ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πολέες καὶ κράσει πολεῖς. ἡ αἰτιατική πολέας, ἀντὶ τοῦ πολλούς.

Πόλις, σημαίνει δύο. τὰ κτίσματα. ὡς τὸ, ἡ γὰρ ἔγε δὴ τὸν Δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν. σημαίνει καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸν λαόν. ὡς τὸ, Τρώων δὲ πόλις πᾶσα βέβηκε θάρσυνος. γίνεται ἐκ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι. παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ. ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ πολίζω τὸ οἰκῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐκ πολλῶν συνίστασθαι. ἐκ δὲ τοῦ πόλις γίνεται πολίτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, πολιήτης.

Πολίσσαμεν, τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. περιεβαλόμεθα, ἤγουν οἰκοδομήσαμεν ἰλιάδος η.

Πολίειον, πόλις ἐν ἰταλίᾳ πρότερον σῖρις καλουμένη. ἀπὸ πολιάδος ἐμπόρου. ἢ ὅτι ἀθηνᾶς πολιάδος

Πολιά, ἐπὶ τῆς ἐν χρῷ. παρὰ τὸ λευ- <ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἐστιν. κὴν εἶναι. τὸ γὰρ λευκὸν πολιὸν λέγεται. ἢ παλαιὰ καὶ πολιά. ὡς τὸ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν γήρᾳ γίνεται. ὅθεν καὶ πολιῆς ἁλὸς τῆς λευκῆς διὰ τὸν ἀφρόν, ἢ τῆς παλαιᾶς.

Πολιοκροτάφους τε γέροντας ἰλιάδος θ. ἀπὸ μέρους πολιοὺς συνεκδοχικῶς. ἢ τοὺς ἐν ὤμοις ἢ λαμπροὺς ταῖς

Πολιοῖο λύκοιο, γράφονται καὶ πελιοὶ πε- <διανοίαις. λιοὶ ἢ μέλανες. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἰλιάδος κ. ἑσσάμενος ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο. ἢ ὑπότεφροι. ἢ ἄγριοι. ἄγριον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παρ' ἀθηναίοις ὁ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει ἑαυτῷ τὰ πρὸς ταφήν. καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἡ λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. διὸ κατὰ τὸ ὡρισμένον τίκτει παιδία λύκαινα. ἢ πολιοὺς λέγει τοὺς λευκούς. ἀπὸ τοῦ τρίχας αὐτῶν τὸ μὲν ἔχουσι πυρρόν. τὸ δὲ λευκὸν τὸ δὲ μέλαν ἐν αὐταῖς. οἷον, τὸ μὲν κάτω πρὸς τῷ δέρματι λευκόν. τὸ δὲ μέσον, μέλαν. τὸ δὲ ἄνω, πυρρὸν καὶ τὸ ἀνάπαλιν. εὑρίσκεται οὖν ἡ θρὶξ τρεῖς ἔχουσα χροιάς. πολιοὺς οὖν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν, τοὺς λύκους εἶπεν.

Πολιόν τε σίδηρον, ἔνιοί φασιν, ὅτι πυρωθεὶς ὁ σίδηρος λαμπρότερος γίνεται φύσει μέλας ὤν. καὶ ἅμα δὲ πολλὰ ταῦτα πάσχει. ἄλλοι πολιόν, ἀντὶ τοῦ εὔθημον διὰ τὰς χρείας. ἢ ὅτι λεπτυνθεὶς καὶ ἀλοηθεὶς λευκὸς φαίνεται.

Πόλιον, σημαίνει βοτάνην. διὰ τὸ πολιὸν εἶναι. ἤγουν λευκήν. ὡς παρὰ νικάνδρῳ ἐν ἀλεξιφαρμάκοις.

Πολλοί, ἡ εὐθεῖα ὁ πολλός. εἰδὼς τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι ἀορίστου. σχήματος ἁπλοῦ. εἴδους πρωτοτύπου. ὀξύνεται. τὰ εἰς λος λήγοντα δισύλλαβα ἐπιγεννητικά ἑτέρῳ λ παραληγόμενα, μὴ ἔχοντα τὸ ω ὀξύνεται. κυλλός. ἰλλός. ψελλός. σεσημείωται τὸ ἄλλος ὡς ἐπιμεριζόμενον. τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα ἅπαντα βαρύνονται. τὸ δυικὸν οὐκ ἔχει. τὰ δὲ δυϊκὰ τοῦ πολλὸς ἀπέλειψαν κατὰ σημασίαν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πέλω. τὸ μᾶλλον τῶν ἄλλων ὑπαρκτικόν. τὸ θηλυκὸν πολλή. διαφέρει τοῦ πολύς, ὅτι δύο ἔχει λ.

Πόλοι, οἱ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἔστι δὲ ἀστέρων θέσις. παρὰ τὸ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον. ἤγουν τὸν οὐρανόν, ὥστε πόλον καλούμενον.

Πολυαΐνος πολέμοιο. πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος. ἀστάτου. ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ἀΐξω, γίνεται πολυαΐξ.

Πόλυβος, συγκοπῇ ἐστὶν οὐχ ὑφαιρέσει. εἰ γὰρ κατ' ἔλλειψιν ἐγένετο τοῦ υ, ὤφειλεν εἶναι πολύβος, ὡς ὠκύπους. προπαροξύνεται γὰρ. ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβους συγκοπῇ, ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος. περιπαθεῖν.

Πολυδίψιον ἄργος. πολλὴν δίψαν ἐκφέρον. ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν. ἄνυδρον γὰρ οὖσαν τὴν πελοπόννησον, ἔνυδρον ἐποίησε δαναὸς ἐλθὼν ἀπὸ τῆς αἰγύπτου καὶ οἰκήσας αὐτό. τῶν γὰρ θυγατέρων αὐτοῦ ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μιᾶς αὐτῶν τῆς ἀμυμώνης ἠράσθη ποσειδῶν καὶ ἔδειξεν αὐτῇ τῇ τριαίνῃ πλήξας τὰς ἐν λέρνῃ πηγάς. ἢ τὸ πολυπόθητον μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν διψώντων. ἄλλοι δὲ πολυΐψιον, πολυβλαβές. καὶ πλεονασμῷ

Πολυδεύκης, πολυδεύκους. τὰς <δ. ἰλιάδος λ. εἰς κης ὀνόματα κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥήματος πεκλιμένα, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν. ὡς ἀριστοφάνης, ἀριστοφάνους. ζή-

Πολλά, σημαίνει δύο ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ <τει, εἰς τὸ ἀδευκής. πολλαχῶς. Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα. ἀντὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνηθείας, Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκεν.

Πόλτιν, παρὰ τὸ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι κατ' ἀντίφρασιν. σημαίνεται δὲ τὸ ξυλόκαστρον.

Πολύϊδος, ἰλιάδος ε. Ὁ δ' ἄβαντας μετῴχετο καὶ πολύϊδον. ἐνίοις δὲ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. ὁ ῥῶ πρὸ χθεσὶν πολυΐδος τοῦ μάντεως. καὶ πάλιν ὁ αὐτός. Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ πολυείδῳ. χοιροβο-

Πολυθρύλητον, πεφημισμένον. διαβεβοη- <σκός. μένον. ὀνομαστότατον.

Πολύζυγος, ὄνομα θηλυκὸν ἐκ τοῦ πολὺς καὶ τοῦ ζυγός. κανών ἐστιν ὁ λέγων. ὅσα τὸ πολὺ ἔχει ἐν τῇ συνθέσει. κατὰ τὴν ἀρχήν, ὀνόματος ἐπιφερομένου ἢ ῥήματος ἐν τέλει, προπαροξύνεται. πολύκαρπος πολύϊδος. τὸ δὲ πολυφάγος παροξύνεται. καὶ τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν συντιθέμενα, κατὰ τὸ τέλος παροξύνονται. ποκφάγος, ὁ ποιμήν. παμφάγος. ὠμοφάγος.

Πολύκρημνος μὲν διὰ τοῦ η, ἡ πολλοῖς κρημνοῖς ἔχουσα. διὰ δὲ τοῦ ι. ἡ πολλὰς κριθὰς ἔχουσα, διὰ τὸ εὔκαρπον τοῦ τόπου.

Πολυκάγκης, πολύξηρος, ξηραντικός. ἐκ τοῦ κῶ τὸ καίω γίνεται πολύκης. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πολυκάκης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ. πολυκάγκης. πολυκάγκεα δίψαν. ἰλιάδος λ.

Πολύκεστος, πολυκέντητος, πολύγραφος ποικίλος.

Πολυκτόριον· τόπος ἐν Ἰθάκῃ. ἀπὸ Πολύκτορος οὗ καὶ ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Πολυλήϊος, πλούσιος πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα. τὸ δὲ πολύληρος, ἐλλείψει τοῦ ς.

Πολυπάμμων, Πολυπάμμονος ἀνδρός, ἀντὶ τοῦ πολυθρεμμάτου πλουσίου. πάω, τὸ κτῶμαι. ὁ μέλλων, πάσω. ῥηματικὸν ὄνομα πάμμων καὶ πολυπάμμων. καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι κυρίως θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁτιοῦν. καὶ πασάμενος παλαιῶς Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος. καὶ Θεόκριτος. Πασάμενος ποτὲ τοῦτον οὐρανοστόμαις ἐπιπάσαις, ἀντὶ τοῦ κτησάμενος.

Πολυφόρβην τὴν πολλοὺς τρέφουσαν γῆν. ὅθεν καὶ ἱπποφόρβια καλεῖται, τὰ τοὺς ἵππους τρέφοντα.

Πολυωπὸν τὸ δίκτυον. ἀπὸ τοῦ πολλὰς ζ χωρία. ὀπὰς ἔχειν. τουτέστι τὸ περιωπῇ ἐκτείνοντο, ἔσω.

Πολυωρεῖ, πολυωρήσεις με. ἔστιν ὤρω τὸ φυλάσσω. καὶ μετὰ τοῦ πολὺ ἐπιρρήματος, γίνεται πολυωρῶ, πολυωρέσω, ἤγουν ἐπὶ πολὺ φυλάξω.

Πομπός, ἄγγελος. ὁδηγός. καὶ πομπὴ ἡ ἀποστολή. Ἰλιάδος ζ. λέγεται δὲ πομπὴ καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ λιτὴ καὶ ἄφοδος καὶ δημοσίευσις.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων, ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐν ὕδασιν ἐπιστάλουσι κυρτώσεις. ἤγουν, τὰ φυσήματα. ὅθεν καὶ αἱ τῶν διακαιγῆς φυσουμένων. ἢ ὅλως ἐπαιρομένων λαμβάνεται ἡ λέξις. παρὰ τὸ παφλάζω ῥῆμα ἄλλο παράγωγον παμφαλύζω. ὁ μέλλων παμφαλύξω ῥηματικὸν ὄνομα παμφάλυξ. καὶ τροπῇ τῶν δύο α εἰς ο, πομφόλυξ.

Πόνος παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ κάμνω. σημαίνει δὲ τὸ γυμνάσιον. ὡς παρὰ Ἱπποκράτει· Ἄσκησις ὑγιείης, ἀκορίη τροφῆς. ἀοκνίη πόνων. σημαίνει καὶ τὴν ὀδύνην ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ. δύο πόνων προκειμένων μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. σημαίνει καὶ τὴν βλάβην. ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν. Ἐν ᾧ νοσήματι ὕπνος πόνον ποιέει θανάσιμον. ἐκ δὲ τοῦ πόνος γίνεται

Πονηρεύω. παρὰ τὸ πονηρὸς πονηρεύω ζ πονῶ πονήσω. καὶ εἰ μὲν κατὰ ψυχὴν πονηρὸς ὀξύνεται. εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα πόνηρος βαρύνεται. ἐξ οὗ καὶ τό, Ἰὼ βέβηκεν ἕλκει πονήρῳ. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Πονεύμενον, ἐπιπονοῦντα. μαχόμενον. ἐκ τοῦ πονέομαι πονεόμενος, καὶ κράσει δωρικῇ πονεύμενος.

Πόντος, σημαίνει τὴν θάλασσαν. ἀπὸ τοῦ πνέω, ἐν ᾗ αἱ πνοαὶ καὶ οἱ ἄνεμοι. ἢ ἀπὸ τοῦ πόνος πόντος, καθ' ὃν πεπόνηνται περὶ τὸν πλοῦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. καὶ ἀπὸ τοῦ πνέω πνόος καὶ πόντος, ἐξ οὗ καὶ αἱ πνοαὶ γίνονται. Ὅμηρος, Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι. καὶ πόνων ἐπωνύμως ὁ πόντος. ἢ παρὰ τὸ πίνω, ὁ πινόντων τοὺς κινδυνεύοντας. ἢ παρὰ τὸ πέπονται ἀπὸ τοῦ πάθω.

Πολύτροπος, Ὀδυσσείας α. οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος παλιμβολοῦντι παρὰ τῶν ἡρώων ὀνόμασι. τάχα οὖν πολύτροπον φησὶ τὸν λόγιον. τὸν ἱκανὸν ἐπαλλάττειν τὴν γλῶτταν χρῶμα. ἐνίοτε πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν. συνετὸν ἢ πολλῶν ἔμπειρον τόπων.

Πομπεῖα, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευαζόμενα. οἷον θυμιατήρια καὶ φιάλαι. πομπὴ γὰρ ἄφοδος ἐξ ἀποπολιῆς δημοσίας. καὶ πέμψαι, οὐ μόνον τὸ ἀποστεῖλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεῦσαι.

Ποππύσματα, κολακεῖαι ἵπποις ἀδαμάστοις.

Πόπανα, πλακοῦντι ἀπὸ σίτου. παρὰ τὸ πέπτω τὸ χρυσόω. ἢ παρὰ τὸ ποπάνω πόπανον, καὶ τροπῇ, πόπανον.

Ποικῖχος. ζήτει καὶ τοῦτο, Ποῖ κῖχος εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ Ἀριστοφάνης, ποικῖχος, εὐθὺς Σικελίας. καὶ παρὰ Φερεκράτει. ποικῖχος. καὶ εἰ μὲν παρεζευγμένον, εὑρήσεις τὸ ποῖ τῷ κίχει. Ἐρατοσθένης δὲ λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως, ποῦ εἶ; καὶ εἰς ποῖον τόπον. ποῦ ἄλχος, ποῦ κῖχος. τὸ πῆ, κῆ. πῆ, εἶ; πῆ ἄλχος. ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἔναλχος κῖχος. ἐλλείπει ἡ σύνταξις τοῦ γ. κῖχος. ἄλχος. ἔχει αὐτὸ ἐν τῷ ἔναλχος, Ἡρωδιανὸς περὶ

Πορεύω, παρὰ τὸ πόρος. τὸ δὲ πόρος ζ παθῶν. παρὰ τὸ περῶ τὸ περαιῶ. σημαίνει δὲ τὸν πλώσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ. ὡς τό, Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον. καὶ τὸν τραχὺν καὶ λιθώδη τόπον. καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου σημαίνει, κύριον ὄνομα.

Πόροι, διέξοδοι. ῥεῖθροι. ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι δι' αὐτῶν. εἴληπται δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. πόρους δὲ λέγουσι καὶ τοὺς ποταμούς, ὅτι πορεύεται αὐτῶν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ τὸ διάβατον μέρος τοῦ ποταμοῦ πόρον φασὶ λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι.

Πορθμός, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κείρω γίνεται κορμός, ζ γίνεται δι' αὐτοῦ. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πείρω τοῦ σημαίνοντος τὸ περῶ, γίνεται πορμός καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, πορθμός. ἡ μεταξὺ δύο ἠπείρων θάλασσα. ζήτει εἰς τὸ ἰσθμός.

Πόρκης, πόρκιος. οἱ μὲν πόρκον δίκτυον ἀποδεδώκασιν οὐκ εὖ. ἔστι δὲ σχοινίον. πλέγμα. οἱ δὲ κύρτον, οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερον φησὶν εἶναι τὸν κύρτον τοῦ πόρκου, ἐν Σοφιστῇ λέγων οὕτως. Κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. καὶ Φίλων δὲ μνημονεύει τοῦ πόρκου. Θᾶττον πλέκειν κέλευε τὴν πόρκων πυκνοτέρους. καὶ Ἀντιφάνης κιθαρῳδῷ, Εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν οὐ ῥᾳδίως ἐξελθεῖν τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον. διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύοντα ἰχθύν. καὶ καθάπαξ τὰ ἐν κύκλῳ πάντα καὶ περιφερῆ οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τοῦ εἰργνύειν πορκεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ πόρκην φησί, τὸν περὶ τὸ δόρατι κρίκον. Περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, ἤγουν, ὁ συνέχων τὸ σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. Ἰλιάδος ζ. παρὰ τὸ περιέχειν. οὕτως ὧρος. ὁ δὲ Ὠρίων. ἀπὸ τοῦ πείρω.

Πόρνη, παρὰ τὸ πέρνω τὸ πωλῶ. ὅθεν τὸ πέρνας νήσων ἔπι τηλεδαπάων, ἀντὶ τοῦ πιπράσκων. οἷον εἰ πέρνη νέουσα ἢ τὴν μίξιν πωλοῦσα. ἄλλοι δὲ τοῦ ἀνδρὸς παρὰ τὸ πεπυρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν τουτέστιν ἐσκοτισμένον.

Πόρπη, ἐκ τοῦ περόνη.

Πόρρω παρὰ τὴν πρὸς πρόθεσιν γίνεται, πρόσω. καὶ κατὰ μετάθεσιν πόρσω. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ πόρρω. ὡς μυρσίνη, μυρρίνη.

Πορσύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω, καὶ ἑτοιμάζω ἢ κοσμῶ. ἀπὸ τοῦ πόρος πορύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, πορσύνω. ὅθεν καὶ τὸ ἰλιάδος γ. Κεῖνον πορσανέουσα λέχος. ἀντὶ ἑτοιμάζουσα. δωρουμένη. ἢ παρὰ τὸ πόρος καὶ τὸ σαίνω τὸ καλλωπίζω, καὶ εὐτρεπίζω, γίνεται πορσαίνω. ὁ μέλλων πορσανῶ. καὶ τὸ θηλυκὸν πορσανοῦσα καὶ πορσανέουσα, διαλύσει ἰωνικῇ. ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε. ἢ ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω. αἰολικῶς ὄρσω. ὀρσαίνω κατὰ παραγωγήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π. ἢ ἐκ τοῦ πόρω τὸ παρέχω ὁ μέλλων πορῶ. καὶ αἰολικῶς πόρσω. καὶ δι᾽ αὐτοῦ πορσαίνω. Θυγατέρ᾽ Ἰφθίμην Ἀδμήτοιο πορσαίνεσκον.

Πόρτα, παρὰ τὸ τὸν πόρον τηρεῖν. Ἀπολλώνιος.

Πόρτις, ἰλιάδος ρ. πόρτις δέ ἐστιν ἡ μικρὰ βοῦς ἡ δάμαλις. παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομὴν ἔρχεσθαι. οἷον, πόρος πόρις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, πόρτις. ἢ πορεία πόρις καὶ πόρτις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τὴν κατὰ

Πορνεία, εἴρηται πορνεία, ἢ διὰ τὴν νομὴν πορείαν. τὸ τὸν νοῦν πηροῦν, ἤγουν ἐκτυφλοῦν, ἢ διὰ τὸ πόρρω

Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρεσβευθενεύειν. ταῖς ὑπὲρ τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν ὥσπερ

Πορφύρα, ἀπὸ τοῦ πορφύρω ῥήματος τοῦ ἐφόδιον σημαίνοντος τὸ βουλεύομαι γίνεται, πορφύρα. τοῦτο παρὰ τὸ περιφέρειν τὸν νοῦν ὧδε κἀκεῖσε. ὀδυσσείας δ. Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι. ἰλιάδος ξ, Ὡς δ᾽ ὅτε πορφύρῃ πέλαγος. ἀντὶ τοῦ μελανίζει. καὶ γὰρ πορφύρεον θάνατον λέγουσι τὸν μέλανα. καὶ κῦμα πορφύρεον, τὸ μέλαν. ἔνιοι δὲ μετέφρασαν τὸ πορφύρει, ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθος κινεῖται. ὅθεν καὶ τὸ κατὰ βάθος μεριμνᾶν, πορφύρειν λέγουσι.

Πόσις, δύο σημαίνει. τό, τε πόμα καὶ τὸν ἄνδρα. λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος ὁ ἀνήρ, πόσις, παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. ἐπειδὴ μιγνυμένου τῇ γῇ, γόνιμος γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων. οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικί, αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως.

Ποσειδῶν, γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου. καὶ εἰ μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔχει λόγον τοιοῦτον. ἀπὸ τοῦ πέδον καὶ τοῦ σείω, γίνεται πεδοσείων. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ ποσειδῶν παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον. ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ ἐνοσίχθων. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, παρὰ τὸ τοὺς πόδας δεῖν, ὅ ἐστι δεσμεύειν. σημαίνει γὰρ τὴν θάλασσαν. ἐκεῖσε γὰρ ἀφικόμενοι, βαδίζειν οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν δεσμεῖν. οὐδεὶς γὰρ ἐκ τοῦ τῆς θαλάσσης πίνει ὕδατος αὐθαιρέτως. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τὰ πάντα ἀπ᾽ αὐτῆς ἔχειν κατὰ ἀντίφρασιν. οὐδεὶς γὰρ ὡς εἴρηται ἐκ τῆς θαλάσσης ἀρδεύεται ῥεέθρων. ἢ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τῷ δαΐ, ἤγουν τῷ ἡλίῳ ἀναπέμπειν. ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα, ἐκ τούτου γίνεται καὶ ποσειδάων. ἢ παρὰ τὸ τῇ πόσει εἰδεῖν, γίνεται ποσειδέης. καὶ ἐξ αὐτοῦ ποσειδέων, ὅθεν ποσειδῶν. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, ὡς ἄλλων ὀλίγων πολλῶν, γίνεται ποσειδάων. καὶ κλίνεται ποσειδάωνος. καὶ ὡς παρώνυμον φυλάσσει τὸ ω. οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. ἐπειδὴ τὰ εἰς ων περισπώμενα, οὐδέποτε εἰσὶ παρασύνθετα, ἀλλὰ σύνθετα. ξενοφῶν. ἀγλαοφῶν. τὸ δὲ ποσειδῶν παρασύνθετόν ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ ποσειδέης γέγονε. καὶ ὥσπερ διήλλαξε περὶ τὸ σχῆμα, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ων περισπώμενα οὐ παραλήγεται φύσει μακρᾷ. οἷον, κτησιφῶν. δεξιχθῶν. τὸ δὲ ποσειδῶν, φύσει μακρᾷ παραλήγεται. διὸ τοῦτο οὖν σεσημείωται. ὦ πόσειδον. ὦ κάμων. τὰ εἰς α μεταβολὰ λήγοντα μακροκατάληκτα. καὶ ὡς οὐκέτι βαρύτονον. ἀλλὰ πάντα τὰ περισπώμενα δυνάμει βαρυνόμενά εἰσιν. οἷον ποσειδάων ποσειδῶν, ξενοφάων ξενοφῶν.

Πόσθη, τὸ αἰδοῖον πλεονασμῷ τοῦ σ. οἱ, πόθη, διότι ἐστὶ τὰ τοῦ πόθου ἔργα. ὅρος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς πρόσθη. περὶ παθῶν.

Πόστος, ὡς μυχὸς μύχατος, τρίτος τρίτατος, ἕβδομος ἑβδόματος, οὕτω πόσος πόστος. καὶ κατὰ συγκοπὴν

Ποταμός, παρὰ τὸ πότος παρώνυμον πόσος. περὶ παθῶν. ποτὸς δὲ ὀξυνόμενον, σημαίνει τὴν πόσιν. παροξυνόμενον δέ, σημαίνει τὸ συμπόσιον. ἢ παρὰ τὸ ποτάζω τὸ ῥέω. ἢ παρὰ τὸ πότιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταίνιον, τὸ ξένιον τὸ πρόσφατον. ἢ οἶμαι παρὰ τὸ νέον, ἵνα ἡ ποταίνιον τὸ νεαρόν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ὡς παρὰ πινδάρῳ ἀγησιδάμῳ.

Ποτή, ἡ πτῆσις. ὡς ἔχω ὀχή, οὕτω πέτω ποτή.

Ποτήριον. λέγεται ποτήριον, καὶ τὸ ἐξ ἐρίων ἔνδυμα, ἐπεὶ ποτερίου ἐστί. παρὰ τὸ τὴν πόσιν τηρεῖν. σημαίνει καὶ τὴν τιμωρίαν. ὡς τό, Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου. καί, Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι. καὶ τὸν θάνατον. ὡς τό, Πάτερ εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο. σημαίνει καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ πίνομεν. οὐ παρὰ τὸ ποτός, ἢ πότον. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ποτῆς ποτήρ, ποτήρ. ὡς ποιητής ποιητήρ. ὅθεν καὶ οἰνοποτήρ. ἐξ οὗ κτητικόν

Ποτινίσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ προσεδύεσθαι, προσέρχεσθαι, ποτήριον. ὅ ἐστιν ἀνάκειται. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ νίω νίσω νίσε, καὶ ποτινίσσεσθαι πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ δὲ ποτί, τοῦ πρός πρόθεσίς ἐστι δωρικῶς. ἡ γὰρ πρός κατὰ ἐπέκτασιν γίνεται προτί. ὡς ἐν ἐνί. ἀναλόγως. ἐπειδὴ γὰρ ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὐξάνεσθαι. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, ποτί. ὡς περὶ σός, τός.

Πότμος· μέρος θανάτου. παρὰ τὸ πέτω πετῶ πότος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πότμος. ἢ παρὰ τὸ πίπτω κατὰ συγκοπὴν πτῶ. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, πτός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, πτμός. καὶ διὰ τὴν ἄσημον τάξιν ἐπλεονάσθη τὸ ο, καὶ γέγονε πότμος, ἡ ἐσχάτη συμπτῶσις τοῦ βίου. ἀπὸ τοῦ πεσεῖν. ἢ ὁ ποιῶν πεσεῖν εἰς τὴν γῆν. σημαίνει δὲ τῆς τύχης, ἀπὸ τοῦ μεταπίπτειν. ἢ ὑπὸ τὴν πρώτην γένεσιν τοῦ βρέφους ἐπιμεριζομένη τύχη. παρὰ τὴν μετάπτωσιν καὶ μεταβολὴν τῶν πραγμάτων. ὅθεν μένανδρος φησί, Τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Ποτνιάδες θεαί, αἱ μανιοποιοί. εὐριπίδης ὀρέστῃ. ἀντὶ τῶν ἐριννύων. ποτνιαὶ γὰρ χωρίον βοιωτίας. ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην καὶ αἱ γλαύκου ἵπποι τοῦ βελλεροφόντου, καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. ἀλλὰ καὶ γλαῦκος ὁ ἀνθηδόνιος ἁλιεὺς ἑωρακὼς ἰχθὺν παρὰ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτός, ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι θάνατος μὲν οὐκ ἀγήρως δὲ γεγονώς, σὺν τῷ τρόπῳ ἑαυτὸν κατεπόντισε.

Ποτνιᾶσθαι, τὸ μετὰ λύπης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι.

Πότνια, σεβασμία. ἔντιμος. παρὰ τὸ πέτω ποτῶ καὶ ποτνῶ. οἱ γὰρ σεβόμενοι, προσπίπτουσιν. ὅθεν ποτνιᾶσθαι, τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν. παρὰ τὸ πίπτειν τοῖς ποσί. κυριώτερον δ' ἄν τις φήσειεν ἐπὶ γυναικῶν. ὅταν γυνὴ κακόν τι πάσχῃ καὶ θηλείᾳ ἱκετεύῃ θεόν, ὦ πότνια λέγει. ποτνιᾶσθαι δὲ ὅταν ἐπὶ τοὺς ἄνδρα, περιφανῶς ἁμαρτάνει. οὕτω βησαντῖνος ἐν τῷ περὶ χρησομαθείας. ὧρος.

Πότνα, ἀπὸ τοῦ πότνια.

Ποῦ, ἀπὸ τοῦ πῶ, πώσω, παῦς, καὶ πούς. εἰς ὃν ἀναπέπαυται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος. καὶ τὸ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ καταλήγει τὸ σῶμα. ἢ ὅτι εἰσί τινα εἰς ος ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον. οἷον φόρος ἐστὶν ὁ φέρων. φορὸς δὲ, ὁ φερόμενος. τρόχος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι. τροχὸς δὲ, ὁ τρέχων. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα δισύλλαβα ἐκ ματικά, ἡνίκα μὲν παθητικὰ ᾖ, τὸ σημαινόμενον βαρύνεται. ἡνίκα δὲ ἐνεργητικά, ὀξύνεται. ἐκ τοῦ πορῶ οὖν, γίνεται πόρος βαρύτονον, ὁ διαπορούμενος τόπος. πορὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ διαπορῶν. εἶτα ἀποβολῇ τοῦ ρ, γίνεται πός. καὶ κατὰ συναίρεσιν ποὺς ἐν ὀξείᾳ τάσει. ἡ γὰρ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα, εἰς ὀξεῖαν συνέρχεται. οἷον ζωός, ζώς. ἢ ἐκ τοῦ πόρος κατὰ συγκοπὴν πρός. ἐκβολῇ τοῦ ρ, πός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, πούς. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ δος. τὰ γὰρ ἀπὸ μονοσυλλάβων δισυλλάβων καὶ ἀπὸ

Πραύς, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον ὅστις ὁ εὔκολος ἐστὶν ῥαύς. ⸓ βολῇ. πλεονασμῷ τοῦ π, πραύς, ὁ εὔκολος καὶ ἀγαθός.

Πρᾶος, παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν.

Πραεῖς, οἱ κάμπτοντες καὶ καταφερεῖς, οἱ προγενναῖος.

καὶ πρανίζει, τὸ καταφέρει.

Πράμνειος οἶνος, πραυμένης, ὁ πραΰνων τὸ μένος καὶ στέλλων. οἱ δὲ, τὸν ἐν τοῖς πρέμνοις φυλαττόμενον φασίν. οἱ γὰρ τῶν ἰταλιωτῶν γεωμόροι βότρυν τὸν τῶν δένδρων χάριτας μεταφέροντες ἐλευθεριάζοντα κλίμασι τιθέασιν ὄντα. ἢ ἀπὸ πραμνείας ἀμπέλου. πρέμνον δὲ, τὸ ἀπόγηρας κόνιν τῶν στελέχων λέγεται. καὶ τὰ μεγάλα ξύλα. καὶ πρεμνίζειν. οἱ δὲ, τὸν ἀκραιφνῆ καὶ μὴ μετεωριζόμενον πρὸς τὴν ἀκριβεστέραν χρῆσιν, ἀλλὰ τῷ γήρᾳ συνηνέχοντα καὶ συναυθοῦντα. ἢ ἀπὸ τοῦ παραμένειν παραμένειον φασὶ λέγεσθαι καὶ πράμνειον. ἢ τὸν μέλανα.

Πραπίδεσσι, φρεσί. διανοίαις. εἴρηται παρὰ τὸ πέμπω. ἐν συνθέσει προϊῶ. συγκοπῇ πρῶ. καὶ φῶ. ἐκ τοῦ τρυφαπὶς καὶ πραπὶς, ἀφ' ἧς προΐενται τὰ βουλεύματα. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πραπίδες. καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, πραπίδεσσι.

Πρᾶξις, ἡ ἀπὸ τῆς πραγματείας, οἷον εἰ πορεύοιτό τις οὖσα. ἡ δὲ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιοῦσα τὰ πιπρασκόμενα. κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε.

Πρασιαί, τετράγωνα ἐν σχήματι ἐν τῇ γῇ. οἷον εἰ πέρα διαιρέσουσαι. παρὰ τὸ περατοῦσθαι. καὶ κατὰ συγκοπήν. τὸ γεωργικὸν σχῆμα, πρασιά. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πό

Πρατήριον, εἴρηται παρὰ τὸ πράττω πραι ⸓ λεως. τήριον πλεονασμῷ τοῦ ι. ὅπου τὰ πιπρασκόμενα ὠνοῦνται. ὅ ἐστι φυλάττονται καὶ αὐξάνονται.

Πρέπω, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἕπω τὸ λέγω.

Πρευμενής, ὁ ἀγαθὸς εὐμενής. ἀπὸ τοῦ πραὺ μένος ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. λυκόφρων.

Πρέσβα, θεά. πρεσβυτάτη. ἐντιμοτάτη. ἀπὸ τοῦ πρέσβειρα, κατὰ συγκοπήν. οἱονεὶ ἡ πρεσβευτική. ἀπὸ δὲ τοῦ πρέσβυς, πρέσβεια, ὡς θῆλυς θήλεια. ἢ ἀπὸ τοῦ σβεῖρα. ὅμηρος Πρέσβειρα θέμις. οἱ δὲ τὸ πρέσβειρα, ἀπὸ τοῦ πρεσβεία.

Πρεσβῆες, ἀπὸ τοῦ πρεσβεύσω πρεσβεύς, ὡς ἱππεύσω, ἱππεύς. πρεσβευτὴς ἐκ τοῦ πρεσβεύω.

Πρεσβήϊον, ἰλιάδος θ. δῶ ὑπερτιμίας διδόμενον δῶρον.

Πρέσβυς, ὁ ἐκπεμπόμενος πρὸς βασιλέα, ἢ πολίτης ἐντιμότατος ὤν. ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ πρεσβύτου. πρεσβύτης γὰρ ὁ γηραιός, παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην. ἢ παρὰ τὸ περισσῶς βεβιωκέναι. ἀπὸ τοῦ πρέσβυς πρέσβιος, πρέσβεως πρέσβεις. καὶ πρέσβυς ὁ γηραιός. οἷον, πρέσβυς ἀτὰρ γηραιέ. κλίνεται πρέσβυος καὶ πρέσβεως ἀττικῶς. σεσημείωται δὲ καὶ τοῦτο ὡς πῆχυς πήχεως, καὶ πέλεκυς πελέκεως.

Πρέσβεις, γέροντες. βασιλεῖς. ἄρχοντες προτιμώμενοι. καὶ οἱ νῦν πρεσβευταί.

Πρηνής, εἰς τὸ μέτωπον. ἐπὶ στόματος. ἐπὶ πρόσωπον. παρὰ τὸ πρόσω νενευκέναι, πρηνής, καὶ κατ' ἔκτασιν. τὸ πρηνής. διὸ φαίνεται ἐν τῷ πρηνής. τὸ δ' ἕτερον πρηνές. καὶ ἀπὸ ὀνόματος μετῆλθεν εἰς τὸ ῥῆμα

σύνταξιν. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τὸ πρηνὲς ἀπὸ τοῦ πρηνές. Γνὺξ ἐστὶ κυρίως, τὸ εἰς γόνυ πεσεῖν. τινὲς δὲ ἀπόφασιν ταύτην τὸ πρηνίξαι. κακῶς. διαφέρει γάρ. οὐ δύναται γάρ τις ἅμα πρηνιχθῆναι καὶ ὀκλακέναι ἐπὶ τὰ γόνατα. τὸ δὲ πρηνιχθῆναι, ἐπὶ τὸ πρόσωπον. ὁ γὰρ Ἡρόδοτος τὸ τριοῦ πρηνίξε ἔφησε. μεταφορικῶς γὰρ χρησάμενος εἶπε τὴν πόλιν εἰς γόνυ πεσεῖν, τοῦτο δηλῶν. ὡς εἰς δουλείαν αὐτὴν ἐπήγαγεν. ὁ δὲ εὐφορίων, οὐκ ὀρθῶς λέγει περὶ τοῦ διονύσου, ὅτι ταῖς γυναικείαις τάξεσιν ἐγκελευσάμενος, ἐπρήνιξε τὴν εὐρυμέδοντος πόλιν. τουτέστι τὸ ἄργος. εὐρυμέδων δὲ ὁ περσεὺς ἐκαλεῖτο.

Πρηξῖνος, παρὰ τὸ πράξω μέλλοντα, γίνεται πρηξῖνος.

Πρήθω, ἀπὸ τοῦ πρίω πρίσω. κατὰ παραγωγὴν καὶ κατ' ἔκτασιν. πρίθω. καὶ κατὰ ὑπαλλαγήν, πρήθω. σημαίνει καίω. ἡσίοδος. Πάσας ἔπρησε θεσπεσίας κεφαλάς. σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἔκτασιν τε εἰς ἤ. σημαίνει δὲ τὸ ἐμπρίζω. ὡς τό, Πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα. σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ. ὡς τό, Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον. καὶ, Δάκρυον πρήσας, ἀντὶ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ τοὺς πεφυσημένους, πεπρησμένους λέγομεν. σημαίνει παρὰ τὸ πίμπρω δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. παράγωγον, πίμπρημι. ὁ μέλλων, πρήσω. ὁ ἀόριστος, ἔπρησα. σημαίνει δὲ τὸ πνεῦμα τῆς φύσεως. ἔστι καὶ πρῶ τὸ πιπράσκω, ἀπὸ τοῦ πέρω. ὅθεν τὸ πέπρακα. καὶ τὸ πωλοῦμαι, παρὰ ἀπὸ τοῦ πωλοῦντος πρὸς τὸ ἀγοράζοντα. πρῶ οὖν, ὁ μέλλων πρήσω. ἡμεῖς χρῆ πρῆσαι. καὶ, Διαπρήσουσα κελεύθους. ἐκ τοῦ πρῶ τὸ περῶ, σημαίνει πρήθω, ὡς κνῶ κνήθω. καὶ ἐμπρήθω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐμπέπρησμαι. σημαίνει

Πρήσσω. τοῦτο ἐνεστώς ἐστι, καὶ μέλλοντα ἐμπρησμός οὐκ ἔχει. ὡς ἀπὸ μέλλοντος παραχθέν. πέρω, περάσω. συγκοπῇ, πράσω. καὶ ἐπὶ πλεονασμοῦ ἑτέρου σ, πρήσσω. ὁ παρατατικός, ἔπρησσον. καὶ, Διέπρησσον πε

Πρίαμος, παρὰ τὸ πρίαμαι τὸ ἀγοράζω. τὸ παθητικὸν ἐωνησάμην. ὁμοίως πρίαμαι. ἐξ αὐτοῦ πρίαμος. ἐπράθη γὰρ ὡς ἱστορ

Πρίε. ἐν τῷ ἔνθα λάβε, περὶ δίας τοῦ ἀλυτοφόρου. ... ἔστι. λευγαλέος δὲ ὁ ἐπίτριτος χόλος. ἀπολλώνιος.

Πρίων, παρὰ τὸ πρίζω. ὁ ἀπὸ τοῦ παθεῖν πρίζω, ἢ πρῶ

Πρίζε. ἰστέον ὅτι οἱ ἀθηναῖοι τὸ πρίζω, ὡς κτίζω, κτίζω. λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ, πρίω. καὶ παρὰ μενάνδρῳ. εὑρίσκεται δὲ πρίζε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ πρίζω. εὕρηται

Πρίαμος, ἐκ τοῦ πρίω τὸ πωλῶ, τῆς ὁ δὲ καὶ ἐν συστολῇ. ὀνομάζεται τις ἐτύχε. τὰ διὰ τοῦ αμος ὀξύτονα, εἰ μὲν ὦσι κύρια, βαρύνεται ὡς σήσαμος. εἰ δὲ μή, ὀξύνεται. ὡς φω

Πρίν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν, ὡς ἀριαμός. χρημός. ...ν. ἐκ τοῦ πάρος πρίν. καὶ συγκοπῇ, πρίν.

Πρόβατον. πολλάκις κατὰ κοινοῦ ἐπὶ πάντων τῶν βοσκημάτων εἴρηται ἡ λέξις. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως ἑτέραν βάσιν ἔχειν. ὅθεν καὶ πρόβασις, ἐπὶ τῆς τῶν τετραπόδων βάσεως. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπισθίας βάσεως, ἔμπροσθεν βάσιν ἔχειν. ἢ πρόβατον,

παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ. ἢ παρὰ τὸ πράως βαίνειν τοῦ ὄπισθεν πόδας, τὴν ἔμπροσθεν πόδα.

Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτῆσις.

Προβλῆτα. τὸ ἔξω προβεβλημένον καὶ προνενευκὸς εἰς τὴν θάλασσαν. εἰς τὸ ἀβλῆτα. ζήτει εἰς τὸ τέλος προβολὴ καὶ

Προγονεῶν, τόπος ἐν ᾧ ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή. ⟨Σάμα.⟩

Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά, ἣν καὶ αἴθουσαν καλεῖ ὅμηρος. ἄλλοι μέν, παστάδα. τινὲς δὲ πρὸς ἀδᾶ προσαγορεύουσιν, ἣν ὅμηρος πρόδομον εἴρηκε. Πρόες, εἰς τὸ ἕες

Προοῦ, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ὁ μέσος, ἕμην. τὸ δεύτερον ἕσο, ἕο. ἀποβολῇ γίνεται ἕο καὶ οὗ. καὶ συνθέσει, προοῦ, ἤγουν πρόπεμψον. καὶ περισπᾶται. ἡνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως περισπᾶται. οἷον προοῦ. ἡνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται. ἄπεθου. κατάθου.

Προηροσία, ὄνομα θυσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν γινομένη.

Προθέλυμνος. πρόρριζος, ἢ πυκνός, παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος. θέλυμνα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους δένδρα. διὰ τὸ θηλυμανεῖν μεταφορικῶς. ἰλιάδος ν. Φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος

Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τῆς ⟨Σ⟩ σάκει προθελύμνῳ ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι χρήσιμον. οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ θεσμός, ὃ σημαίνει τὸν νόμον.

Προΐηλε, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ εἶλε. ἐν ὑπερθέσει, ἴελε καὶ ἴηλε. σημαίνει δὲ δύο. ἀλλὰ μὲν τὸ προσέφερε ἢ προεξέτεινε, καὶ προέθηκε, Πρόσθεν μὲν ἔτ' ἀπὸ προΐηλε γάρ τε ἕξειν. ἰλιάδος λ. ἀλλὰ δὲ τὸ ἐξέπεμψε, Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλεν. ἰλιάδος λ.

Προΐκτης, προσαίτης. ἢ πρό, ἀντὶ τῆς παρά. παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἰξεσθαι δωρεὰν ἵνα λαμβάνῃ, ὡς ἀρχίλοχος. Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. ζήτει εἰς τὸ κατά. ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ἰσσῶ, ὡς ἀρχίλοχος. Προτείνω χεῖρα προΐσσομαι.

Προΐξ, παρὰ τὸ προΐκω, προΐξω. ἡ προδιδομένη εἰς τὸν τοῦ ἀνδρὸς οἶκον. καὶ οὐ κατὰ προΐξει, ἀντὶ οὐ προδώσει, οὐ καταφρονήσει. ἢ παρὰ τὸ πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ οἶκος, προοίξ, ἡ προοικονομημένη εἰς τὸν οἶκον. κατὰ ἀποκοπὴν καὶ συναίρεσιν. τὸ δὲ προῖκα, ἐπίρρημά ἐστι ποιότητος. Προῖκα χρηστὸς ἦν. ὁ θεολόγος, ἀντὶ δωρεὰν ἀγαθὸς ἦν.

Προικόννησος, ἐκ τοῦ προΐξ προικὸς καὶ τοῦ νῆσος. ἡ πᾶσαις ταῖς νήσοις προῖκα τῶν μαρμάρων μεταδοῦσα. ἔστι δὲ ὄνομα νήσου. ἢ προΐξ ἐστι ζῷον ὅμοιον ἐλάφῳ. ὁ λεγόμενος νεβρός. διονύσιος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν ταῖς κτίσεσιν οὕτω λέγει τὰς ἐλάφους πρόκας. ὅθεν καὶ ἡ προικόννησος. ἐν αὐτῇ γὰρ πληθύουσιν ἔλαφοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς προχοῦ φασὶν ἣν ἔχουσα συνήντησε τοῖς μιλησίοις ἡ παρθένος ὅτε τὴν ἀποικίαν ἔστειλαν. οἱ δὲ τὴν προχοῦν, νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθάπερ πρότερον οὖσα νῆσος, ὕστερον προσεχώσθη. ὑπὸ τῶν ἰώνων δὲ ἡ προικόννησος, ἀδελφόννησος κέκληται. φιλήτας δέ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς πρώτως τικτομένας ἐλάφους, οἷον πρωτοτόκας. ὡς παρὰ ἀπολλωνίῳ.

Προκρόσσας ἔρυον. διὰ τὰς νῆας λέγει. Ἰλιάδος ξ. ἀντὶ τοῦ ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. ἐξισουμένας, οἷον μίαν κατὰ μίαν. προκάρσους τινὲς οὖσαι. παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. καὶ ὡσονεὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλαις ἐπιθεῖσαι. ἐπεὶ καὶ ἡ συνήθεια λέγει τὰς κεφαλὰς τῶν ὀθονίων καὶ ἀρχὰς, κροσσούς. καὶ τῶν τειχῶν αἱ κεφαλαὶ καὶ ἰσωσαρχαὶ κροσσοὶ λέγονται. οἷον, Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον.

Προμολὴ, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος. ἀπὸ τοῦ προμολεῖν ἢ προαυλίζεσθαι. παρὰ ἀπὸ μολωνίω. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀγρίας δρυός.

Προμηθεὺς, κατὰ μεταβολὴν. προμηθεὺς, ὁ προορῶν τὰ μήδεα, τὰ βουλεύματα.

Προμνηστῖνοι ἐσέλθετε μηδ' ἅμα πάντες, ἀντὶ τοῦ παρεχόμενοι ἀλλήλους καθ' ἕνα. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγαθὸς ἀγαθῖνος, οὕτως ἀπὸ τοῦ μένω μενηστῖνος. καὶ συγκοπῇ καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προμνηστῖνος.

Πρόμος, δηλοῖ τὸν πρόμαχον. ἀπὸ τοῦ πρόμαχος κατὰ συγκοπήν. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω πρόβος, ὁ προβαίνων ἐν τῇ μάχῃ. καὶ κατὰ μετάθεσιν, πρόμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ μῶ τὸ πορεύομαι, πρόμος καὶ πρόμος.

Προμῶτες, ῥωμαϊκὴ ἐστὶν ἡ φωνὴ, καὶ δηλοῖ ὁ προνοήσας τὸν προνοήσαντα. ὅθεν καὶ προμωτίονες αἱ προνοηταί. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν πόρρω ἀφθέντα.

Προμοῖα. ἡ πρὸ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ κεῖται. οἱονεὶ τὸ ὑποτιμωρῆσαι.

Προπῶ, εἰς τὸ ἔα.

Προπέτης, εἰς τὸ πετῶ.

Προπάροιθεν, ἐπίρρημα τοπικόν. ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ πάροιθεν. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ πάρος πάροθεν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. τὸ δὲ πάρος, ἐκ τῆς πρὸς, ὡς τὸ, Μικροῦ τι πάρος, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. σημαίνει δύο. τὸ ἔμπροσθεν ἐπὶ τόπου, ὡς τὸ, Πάροιθεν αὐτοῖο κάθηται. καὶ ἐπὶ χρόνου. ὡς τὸ, Τὸν δ' ὁ λυσσαλέος προπάροιθεν ἰδών. Ἰλιάδος κ.

Προπηλακισθέντα, ἀδικηθέντα. ὑβρισθέντα. διασυρθέντα. προπηλακισμὸς λέγεται ὕβρις μετὰ προσαφῆς τοῦ σώματος. ἀπὸ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλάκις. ἢ παρὰ τὸ πηλὸς, ὃ καὶ βέλτιον. οἱ γὰρ ἄτιμοι τὸν ἐπί τινι ἁμαρτήματι ἁλόντα, πηλοχρίοντες ἐδημοσίευον.

Πρὸς τοῦ θεοῦ. ἡ πρὸς, πολλάκις λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῆς παρά. καὶ τὸ πρὸς ἄλλης, τουτέστιν ὑπὸ δεσποίνης.

Προσελήνοι. προυσελεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν. καὶ οἱ ἀρκάδες, ἐπειδὴ λοιδορητικοί εἰσιν. οὕτως ἐν ὑπομνήματι προμηθέως δεσμώτου.

Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τὴν ἕλην τετραμμένη. ἕλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἐξ οὗ πρόελος καὶ πρόσειλος.

Προσήλυτος. ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, ἐλεύσομαι, ἤλευσαι, ἤλυτος καὶ προσήλυτος, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς.

Προσήκατο, ἤγουν τὸ προσελάβετο. ἀπὸ τοῦ προσίημι μέσου ἀορίστου. ἔστι δὲ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, τὸ προδίδωμι. οἷον, Οὐ προΐημι τὴν ψυχήν μου.

Προσῆκον, τὸ πρέπον. ἐκ τοῦ ἥκω τὸ ἔρχομαι. μετὰ τῆς προθέσεως. ἡ γὰρ πρόθεσις, τὸ πλησιάζον καὶ προστεταγμένον ἔστι. τὸ γὰρ πρέπον καὶ ἁρμόζον, πλησιάζει. ὡς πρὸς τὸ ἀπρέσκον, πόρρω καθίσταται.

Πρόσθεμα καὶ προσθέματα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων. παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι.

Πρόσχω, ζήτει εἰς τὸ τέλος.

Πρόσκλιντρον, τὸ λεγόμενον προσκλιτόν. καὶ κλινθῆρ, ὁ θρόνος ὁ ἔχων προσκλιντρόν.

Προσκυνῶ, συζυγίας πρώτης. ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως καὶ τοῦ κυνῶ. τοῦτο παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ.

Προσῳδίαι, παρὰ τὸ προσιόντας, ναοῖς ἢ βωμοῖς πρὸς αὐλὸν ᾄδειν. διὰ δὲ τῶν ὕμνων, ὅτι τοὺς ὕμνους πρὸς κιθάραν ἑστῶτες ᾖδον. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐτὰς ᾄδειν ἡμᾶς ταῖς φωναῖς. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐλὸς ᾄδεσθαι τὰ ποιήματα. ᾠδὰς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν. ἢ παρὰ τὸ προσᾴδειν καὶ ἁρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει. ἐκ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ ᾠδή.

Προσόδιον, λιτανεία μετὰ ὕμνων. παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ τούτου τοῖς θεοῖς. ἰστέον ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων, τὰ μὲν καλεῖται προσόδια, τὰ δὲ ὑπορχήματα. τὰ δὲ στάσιμα. καὶ προσόδια μὲν, τὰ λεγόμενα ᾄσματα, εἰσφερομένων εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἱερείων. παρὰ τὸ τῶν προσιόντων εἰς τὸν βωμὸν τῶν θυμάτων ταῦτα λέγειν. ὑπορχήματα δὲ, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ καιομένων τῶν ἱερείων. στάσιμα δὲ, ἃ ἑστῶτες ὕστερον ἔλεγον ἀναπαυόμενοι μετὰ τὸ κύκλῳ δραμεῖν τοῦ βωμοῦ. ὅτε δὲ περιέτρεχον τὸν βωμὸν ἀπεῖσαν πρότερον μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπὶ τὸ δεξιὸν κατὰ μίμησιν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὴν ἐναντίαν τῷ οὐρανῷ ποιεῖται κίνησιν. ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς φερόμενος. ὕστερον δὲ πάλιν, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἤεσαν κατὰ μίμησιν τοῦ οὐρανοῦ. τελευταῖον δὲ πάντα τὸν βωμὸν περιέτρεχον.

Πρόσωπον. ἐκ τοῦ ὤψ ὠπὸς ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν ὠπὸν, καὶ πρόσωπον. τὸ πρὸς τὴν ὦπα ὄν. ἢ ἀπὸ τοῦ πρόσω, τουτέστιν ἔμπροσθεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ πλαγίου τοὺς ὦπας ἔχειν. διὸ καὶ μόνοις ἀνθρώποις ἐπικατηγορεῖται.

Πρόσφατον, κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου εἴρηται. οἷον, Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω. καὶ πρόσφατον κρέας, τὸ νεοσφαγές. καταχρηστικῶς δὲ πρὸς ὁτιοῦν νεωστὶ ἐληλυθὸς πρᾶγμα.

Πρότερος, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν.

Προτέρω, πορρωτέρω. εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ἢ ἐνδοτέρω. ἢ πρότερον. ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω.

καὶ προτερῶσαι. ἀπολλώνιος.

Πρόρριον, σημαίνει τὸ σχοινίον.

Πρότμησις, ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τὰ λαγόνα τόπος. ἐπεὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον προτέμνεται τὰ ζῶα καὶ προέρχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ἔνιοι δὲ κακῶς πρότμησιν τὴν ὀσφὺν ἀποδεδώκασι.

Προυνείκους, σημαίνει τοὺς ὑβριστὰς, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ φέροντας τὰ ὤνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. καὶ τὸ μὲν τοὺς ὑβριστὰς σημαίνει, γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος, προνεῖκος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. τὸ δὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ ἐνείκω βοιώτιον ὃ σημαίνει τὸ ἐνέγκω, γίνεται προένεικος. καὶ κράσει τοῦ ο. καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, προύνεικος.

Προυργιαίτερον, προφανὲς καὶ φανερὸν, ἢ τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον. τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον. ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ αἱρῶ τὸ προαιροῦμαι.

Προύργου, τῶν ἀναγκαίων ἢ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου. οἷον, τὸ μὲν ἔργον αὐτὸς ὁ γάμος. τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος.

Πρόφασις, ἀπὸ τοῦ φημὶ, φήσω, πέφαμαι, πέφαται. ἢ ἀπὸ τοῦ λόγου φάσις.

Πρόφρων, προθύμως. παρὰ τὴν πρὸ καὶ τὸ φρῶ.

Πρόφρασσα, ἐνόησαν τινὲς εἶναι θηλυκόν. οὐκ ἔστι δέ. φιλόξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων φησὶν ὅτι ἔστιν ἰδιότυπος ὁ ἡμέτερος χαρακτήρ. ὡς παρὰ τὸ βήσω, βῆσσα, οὕτως ἀπὸ τοῦ φράζω φρῆσσα καὶ φράσσα. καὶ ἐν συνθέσει, ἰλιάδος κ. Σὺν σοὶ γὰρ θεὰ ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. σημαίνει δὲ τὸ προδιανοηθεῖσα πρὶν ἐκεῖνον προσκαλέσασθαι. ἄλλοι προάγγελος, ἢ πρόθυμος.

Προχέοντο, προεξέχοντο. μεταφορικὸς ὁ τρόπος. κυρίως γὰρ τὸ χέω ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται.

Προφήτης. φῶ, φήσω. ὁ παθητικός, πέφημαι, πέφηται, φήτης. καὶ προφήτης.

Πρόχνυ. Πρόχνυ καθεζομένη, οἱονεὶ πρὸ γόνυ. καὶ κατὰ συγκοπὴν, πρόγνυ καὶ πρόχνυ. ἡ γὰρ πρὸ, ἀντὶ τῆς ἐπὶ κεῖται. οἷον ἐπὶ γόνυ, ὅ ἐστι παντελῶς ὀκλάσαι, ἰλιάδος ι. ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς, πρόχνυ ἐπὶ πολ-

Πρώιζον, σημαίνει τὸ προχθεσινόν. ἔχει τὸ ‹ λόγων ἀνδρῶν. ι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χθὲς γίνεται χθιζόν, ὅθεν χθιζά τε καὶ πρώιζα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ πρωὶ γίνεται πρωίζον. καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῶζον. ἐκ τοῦ πρωὶ, πρωιζὸς καὶ πρώιζα. καὶ πρώιζον, ὑπαίγυον.

Πρωὶ, καιροῦ παραστατικόν. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν. κατὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τοῦ ι, γίνεται πρωί. ἐξ οὗ καὶ κατὰ παραγωγὴν πρώιος. τὸ θηλυκὸν πρωία. ὡς ὀψὲ, ὄψιος, ὀψία. ἡ αἰτιατική, πρωίαν. καὶ ἰωνικῶς πρωίην. καὶ κατὰ συναίρεσιν πρώην, καὶ χωρὶς τοῦ ι εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν αὕτη ἡ αἰτιατική, ὡς καὶ ἡ ἀκὴ τῆς ἀκῆς. τὴν ἀκήν. τὸ ἀκὴν καὶ ἐπίρρημα, Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. διὸ οὖν γινώσκειν ὅτι τὸ πρώην σὺν τῷ ι γίνεται ὡς γι-

νόμενον ἀπὸ τοῦ πρωί. ὅπερ οἱ μὲν ποιηταὶ βαρύνουσιν. οἷον, πρῶι δ' ὑπηοῖοι. οἱ δὲ κοινοὶ καὶ ἀττικοὶ καὶ ἀθηναῖοι, ὀξύνουσιν. ὀξύνεται δὲ εἰς τοὺς ἐπιμερισμούς. τὰ εἰς ι λήγοντα ἐπιρρήματα δισύλλαβα, καὶ ἑξῆς. ζήτει εἰς τὸ νόσφι. βαρύνεται. διὰ τὸ, καὶ τὸ. σεσημείωται τὸ

Πρωία, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν χρόνον δη- ‹ πρωί. λοῦσαν. ἢ ἀπὸ τοῦ προϊέναι ἡμᾶς κατὰ ταύτης ἐπιφανείσης, πρωΐ ἄσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοῦ προοικηθῆν τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τοῦτον. ἢ ἀπὸ τοῦ πρώιος. ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, πρώιον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ἰλιάδος ο. Νευρὴ δ' ἐξεράγη νεόστροφος ἣν ἐνέδησε πρώιον, ἀντὶ τοῦ ἕωθεν. ὄρθρου. ἢ πρόσφατον. νεωστί.

Πρώρα, σὺν τῷ ι. οἱ μὲν λέ- ‹ ἐστραμμένην. καὶ μὴν γουσι παρὰ τὸ προέχειν ἢ προορᾶν τοῦ σκάφους. ἢ παρὰ τὸ πρώτην εἶναι. ἢ παρὰ τὴν ὥραν ὃ δηλοῖ τὸν καιρόν. γίνεται πρώρα. ἐξ οὗ καὶ πρωρεύς. ἔργον γὰρ τῷ πρωρεῖ πρὸ ὥρας ὁρᾶν. ἀλλ' οὕτως εἰ εἴπωσιν, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον, ἅπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπὸ τοῦ προϊέναι, καὶ ἀπὸ τῆς διαστάσεως. ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Κυανοπρωΐροις. καὶ παρὰ σιμωνίδῃ, Κυανοπρώϊραν. τὸ δὲ πρώϊρα, οἱ μὲν διὰ τοῦ ι λέγουσιν ὡς ἀπὸ τοῦ πρώρα. κατὰ διάστασιν τοῦ ι, πρώϊρα. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφει, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ειρα. ζήτει εἰς τὸ βέειρησι. τὸ βεῖρα, ἡνίκα μὲν ἐπὶ τῆς πόλεως ἐστί, διὰ τοῦ ι γράφεται. ἔστι γὰρ καὶ πόλις οὕτω λεγομένη. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, διφθογγίζεται κατὰ παράδοσιν. ἔστι περὶ τοῦ τ. καὶ

Πρόθυρα, ἀφ' οὗ ἔστι προορᾶν καὶ προβλέ- ‹ εἰς τὸ ἔξεν- πειν τὰ ἔμπροσθεν.

Πρωιαίτερον, θᾶττον. πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωθῆβαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες. παρὰ τὴν ἥβην

Πρωκτὸς, πρόακτός τις ἐστί. παρὰ τὸ ‹ καὶ τὸ προάγω. δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα.

Πρῶνες, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὴν ἰὼν μετοχὴν, γίνεται προϊὼν καὶ προών. καὶ κατὰ συναίρεσιν πρών. κλίνεται πρωνός. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, πρῶνες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρώονες ἄκροι.

Προχοαὶ, αἱ τῶν ποταμῶν διεξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ἡ ἐκ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Πρῶτος, παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν, γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν πρότατος. ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ κράσει, πρῶτος. πολλαχῶς λαμβάνεται, πενταχῶς. κατὰ χρῆσιν ὡς, ὅτι πρῶτοι εἰσὶν οἱ προφῆται τῶν ἀποστόλων. κατὰ φύσιν, ὡς ὅταν πρῶτον ἐστὶ τὸ ζῶον τοῦ ἀνθρώπου. κατὰ τάξιν, ὡς ὅταν τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν. κατὰ ἀξίαν, ὡς ὅταν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρχομένων. κατὰ αἴτιον, ὡς ὅταν ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ. αἴτιος γὰρ ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ. πρῶτος γάρ ἐστι. σημαίνει δύο. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον. ὡς πρῶτος ἦν ὁ πέπλος τοῦ παλλά. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ. ὥστε, Δῆσαν τ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ.

Πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες. πρώτως πεπηγότες. νεο-

κατασκευάσαι. νεωκατασκευασμένοι. ὡς τὸ εὐλαβεῖς

Πρωτόλεια, τὰ πρῶτα τῶν λαιῶν καὶ τῶν τοῦ πολέμου λαφύρων ἐξαίρετα καὶ ἀκρόθινα. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρεῖν οἱ πρῶτοι λαμβάνειν. ὡς ἡ χρυσηῒς ἐδόθη τῷ ἀγαμέμνονι καὶ ἡ βρισηῒς τῷ ἀχιλλεῖ. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπαρχάς.

Πρῶτα. Πρῶτα δ' ὀλίγον ἐπειρήσομαι. ἤγουν πρότερον, ἢ πρώτως. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεταχθὲν ἀπὸ οὐδετέρου ὀνόματος.

Πρώτιστος. πρῶτος. καὶ τὸ συγκριτικὸν οὐκ ἔχει. τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, πρώτιστος χαρακτῆρι μόνῳ, ἐπειδὴ τὰ ὑπερθετικὰ εἰς ιστος λήγουσι. τὰ δὲ οὐδέτερα οὐκ ἔχει. ζητεῖ πλεονάζουσιν. τινὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσὶ καὶ χαρακτῆρι καὶ σημαινομένῳ, ὡς τὸ σοφώτατος. διαφέρει δὲ ὅτι τὰ μὲν ὑπερθετικὰ, ἀπηρτισμένην καὶ ἀκροτάτην ἔχοντα ὑπόθεσιν, οὐκ ἐπιδέχεται ἐπιτατικὸν ἐπίρρημα. οὐ γὰρ λέγομεν ἄγαν ἢ λίαν σοφώτατος. τὰ δὲ συγκριτικὰ ἅτε τελειοτάτην οὐκ ἔχοντα ἐπίτασιν, ἔστιν ὅτε δευτέραν ἐπιτατικὴν ἐπίτασιν ἐπιδέχεται. ὡς παρ' ὁμήρῳ, Πολλὸν παυρότεροι καὶ κύντεροι μᾶλλον ἔστε.

Πρυλέες, ἰλιάδος μ. πεζοὶ ὁπλῖται. ὡς [ ] ἀθε. δημῶ δαμάζω, δάμαλις, οὕτω πρῶ πρύω πρύσω πρύλις. καὶ συγκοπῇ, πρύλις. καὶ πρύμνη, οὐκ ἐπὶ νηὸς μόνον, ἀλλὰ παντὸς τὸ τελευταῖον καὶ ὕστατον. τὸ συνερείζον τινὶ πράγματι. παρὰ τὸ πρὸ ἅμα περυμμένον. καὶ συγκοπῇ, πρυμνὸν καὶ πρύμνη. ἐκ τοῦ πρυμνός, πρυ-

Πρυμνήσια, τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς [ ] μνη ἡ ἐσχάτη ἐκ τῆς πρύμνης δεσμεύεται ἡ ναῦς πρὸς τὴν γῆν.

Πρυμνώρειαι, τὰ κατώτατα καὶ ἔσχατα τῶν ὀρῶν κα-

Πρυτανεία, ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐνενήκοντα. [ ] λέγεται. καὶ θηλυκῶς πρυτανεία. οὕτως ἀριστοφάνης.

Πρυτανεῦσαι, διοικῆσαι. προστατεῦσαι. φυλάξαι. βασιλεῦσαι. ταμιεῦσαι. κυρίως γὰρ ἐπὶ τοῦ τὸ σημαινομένου τὰ τῆς λέξεως. πρύτανις γάρ ἐστι ὁ πυροφύλαξ. οἱ πυρὸς ταμίας τις ὤν. συγκοπῇ, πρύτανις. καὶ

Πρύτανις, τὸ δέκατον μέρος τῆς [ ] τοῦτ' ἔστι τῶν ν. βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα ἀνδρῶν, ἀπὸ μιᾶς φυλῆς. οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων αἱ δέκα φυλαὶ κληρολαχοῦσαι κατ' ἐνιαυτόν. καὶ πρυτανεῖον λέγεται παρὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὸν πυρὸν ἤγουν τὸν σῖτον. οἱονεὶ πυροταμεῖον καὶ πρυτανεῖον. ἤγουν διοικεῖον διὰ διοικήσεις. καὶ ὅτι εὕρηται καὶ κατὰ διάστασιν πρυτανήϊον.

Πταίω, παρὰ τὸ πέτω, συγκοπῇ πτῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν πταίω. ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας. ἐκ δὲ τοῦ πτῶ, γίνεται πτὴν καὶ πτανές.

Πτέρνη, παρὰ τὸ πέτω πετέρνη, καὶ συγκοπῇ πτέρνα. ἢ ἀπὸ τοῦ πεπτωκέναι αὐτῇ ὅλον τὸ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ τέ-

Πτερόν, παρὰ τὸ πέτω πετερόν, ὡς [ ] ραν πατεῖν. θάλλω θαλερὸν, τήκω τηκερόν. καὶ συγκοπῇ, πτερόν. ἢ παρὰ τὸ πτῶ ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι. ἢ παρὰ τὸ πτερῶ, ἐξ οὗ τὸ, ἀναπτερωθῆναι.

Πτερόεντα, ἔπεα πτερόεντα. ἐπειδὴ νικήσασαι αἱ μοῦσαι τὰς σειρῆνας, τοῖς πτεροῖς αὐτῶν ἐστέφθησαν.

Πτέρυξ, παρὰ τὸ πτερύσσω πτερύξω. τοῦτο παρὰ τὸ πετῶ πετήσω, πτήσω, πτέρυξ. ἢ παρὰ τὸ πτερὸν πτερύσσω. ἢ ἀπὸ τοῦ πτερὶς, ὡς χλαμίς. συγκοπῇ, πτέρυξ. διαφέρει πτέρυξ καὶ πτερύξ. πτέρυξ λέγεται τὸ ὅλον μέρος. πτερὺξ δὲ, τὸ ἄκρον. ὡς τὸ, Πτέρυγος λάβεν, ἰλιάδος β. ἢ ὅτι τὸ πτέρυξ ὀξυτόνως, κτητικὴν τινὰ ἔννοιαν σημαίνει ὅλην, καὶ κτητικόν ἐστι πολλῶν πτερῶν. πτέρυξ δὲ, μέρος τι τοῦ πτεροῦ παροξυτόνως. ἢ πτέρυξ ἡ σὰρξ ἡ ἐκφύουσα τὰ πτερά. πτερὺξ δὲ τὸ πτερύγιον δίχα τοῦ πετεινοῦ.

Πρυτανεῖα. ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ ἐκεῖ τούτων ἀπόκειται. καὶ τινὰ ὅπως ποτε ἀποικίαν στέλλοντας, ἔλαβον αὐ-εσθαι τὸ ἀπὸ τῆς ἑστίας πῦρ, ὅπερ ἐστὶ τὸ πυρεύεσθαι.

Πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι, παρὰ τὸ πέτω, πτῶ, πτήσω, καὶ πτήσσω, ὁ γὰρ φοβούμενος, πετομένῳ τινὶ ἔοικε.

Πτίλα, τὰ ἔρμενα. παρὰ τὸ τίλλω, τίλα καὶ πτίλα.

Πτίλος, ὁ ἐκπεπτωκὼς τῶν ἴλλων, τουτέστι τῶν ὀφθαλμῶν. οὗτος τῶν ἀποτετιλμένων τὰ βλέφαρα.

Πτισάνη, ἡ λελεπισμένη κριθή. παρὰ τὸ πτίσσω τὸ καθαίρω. καὶ ἐπτισμένον, τὸ κεκαθαρμένον.

Πτολίεθρον, ἐκ τοῦ πόλις, κατὰ ποιητικὸν ἔθος γίνεται πτόλις καὶ πτολίεθρον. διαφέρει δὲ. ὅτι πτόλις λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ τ. τὸ δὲ πτολίεθρον, ἄνευ τοῦ

Πτολίπορθος, ἐκ τοῦ πορθῶ. καὶ διὰ τί μὴ πρὸ [ ] τοῦ λέγεται. μιᾶς εἶχε τὸν τόνον ὥσπερ καὶ τὸ καλλιγράφος ἐκ τοῦ γράφω. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος ὀνόματα ἀπὸ ῥήματος δισυλλάβου συντιθέμενα, παροξύνεται. οἷον συλῶ, ἱερόσυλος. μυκῶ ἱερόμυκος. οὕτω καὶ πτολίπορθος ὁ τὰς πόλεις πορθῶν.

Πτόρθος, οὐ χεῖρον τὴν ἐτυμολογίαν. ὡς οἶμαι δὲ παρὰ τὸ πέτω πτῶ, γίνεται πτείρω. ἐξ οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπταρον. ὡς φθείρω ἔφθαρον. ἐκ δὲ τοῦ πτείρω, ῥηματικὸν ὄνομα πτόρος. ὡς φθείρω, φθόρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ,

Πτοῶ, ἐκ τοῦ πέτω πετῶ. καὶ ὑπερθέσει, πτοῶ [ ] πτόρθος. πτοήσω. ἐξ οὗ τὸ, ἐπτοήθη ὡς παρὰ κατὰ πέπτωκε. τὸ δὲ πτοῶ, λέγεται καὶ πτοιῶ. ἐξ οὗ τὸ διεπτοίησε. καὶ πτοίη πτοι-

Πτοῖαι, παράλογοι φόβοι. ἐκπλήξεις. κίνδυνοι. [ ] σις. οἱ δὲ, ταραχαί. ἀπὸ τοῦ πτοῶ ῥήματος, γίνεται πτόα καὶ πτοία.

Πτωσκάζεμεν, παρὰ τὸ πτῶ ἔστι τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ σκά-

Πτωχεύειν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν καὶ προσ [ ] ζω τὸ ἐκκλίνω. πίπτειν τινὶ δεομένοις. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκπεπτωκέναι τοῦ ἔχειν. ὡσαύτως δὲ καὶ πτωχός. ὁ δὲ ὦρος, ἐτυμολογεῖ τὸ πτωχὸς ἀπὸ τοῦ πτήσσειν περὶ τὸν ὄχλον, τουτέστι τὴν ῥοφήν. ἢ πτηχός τις ὤν. πτωχὸς γάρ οὐχ ὑφίσταται ἀ-

Πτύον, παρὰ τὸ πτύω. τὸ ἀποπτύον καὶ ἀπο- [ ] πελλόν. ῥίπτον τῶν καρπῶν τὰ ἄχυρα. τὸ δὲ πτύω, σημαίνει τὸ ἀπορρίπτειν καὶ ἐκβάλλειν. εἴρηται καὶ τὸ ἀποπτύω, ἀπὸ τοῦ πέτω πετύω, καὶ συγκοπῇ, πτύω. τὸ δίκην

ἀπὸ πεταννύμενον καὶ ἀπὸ ἐρειπόμενον.

Πτύσσω, παρὰ τὸ πέτω πετύσσω. τὸ γὰρ πτύσσειν, οὐδέν ἐστιν ἄλλο, ἢ τὸ ἐπιπτύσσειν ἕτερον ἑτέρῳ. ὡς τό, Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο, Ἰλιάδος ν̄, ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν συνήγετο καὶ ἐκάμπτετο κραδαινόμενα.

Πτώξ, παρὰ τὸ πτῶ, τὸ ἀγωνιῶ, πτώσσω. ὁ μέλλων πτώξω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω. ἢ ἀπὸ τοῦ πτήσσω τὸ φοβοῦμαι πτήξω πτήξ. καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. σημαίνει δὲ τὸν λαγωόν.

Πτύχες, σημαίνει τὰς τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, ὡς τό, Πολυπτύχου Οὐλύμποιο, τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος πτύχες, τὰ διάφορα ἐπάλληλα ἐλάσματα.

Πύγελα, πόλις περὶ τὴν Ἔφεσον, οὐδετέρως λεγομένη τὰ πύγελα. ὠνόμασται παρὰ τὸ τὰς πυγὰς ἃς ἤλγησαν οἱ Ἀγαμέμνονος ἑταῖροι. κἀντεῦθεν ἀπομείναντες, τῆς συμφορᾶς ἐπώνυμον ἐποίησαν τὴν πόλιν.

Πυγοστόλος. κίναιδος. οἱ μὲν τὴν μαυλίστριαν. οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ἑταίραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην, τουτέστιν ἐκφαίνουσαν τὰ μέρη πανούργως τοῖς ἱματίοις. στέλλειν γάρ ἐστι τὸ συγκοσμεῖν. ἄλλοι δὲ τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας. πυγούσιον γὰρ ὁ πῆχυς κεκλασμένων τῶν δακτύλων.

Πυγμαίως, Ἰλιάδος γ̄. ἤτοι ἴσως γρόνθῳ. λων.
πυγμὴ γὰρ σημαίνει τὸν γρόνθον τῆς χειρός. παρὰ τὸ πτύσσω πτυγμὴ καὶ πυγμή. ἐξ οὗ καὶ πτυχία, τὰ ἠσφαλισμένα. πυγμὴ σημαίνει καὶ τὸν πῆχυν, ἐξ οὗ παρώνυμον πυγμαῖος. ζήτει εἰς τὸ πύξ.

Πυλαγόραι, οἱ προεστῶτες πυλαίας. πυλαία δέ ἐστιν ἡ εἰς Θερμοπύλας γινομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἢ οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν πόλεων εἰς ἀμφικτυονίαν ῥήτορες, ὥστε ἐκεῖ ἀγορεύσαι. ἐκαλοῦντο δὲ πυλαγόρας, παρὰ τὸ ἐν τῇ πυλαίᾳ ἀγορεύειν. πυλαία δέ ἐστι τὸ ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.

Πύγαργος, εἶδος ἀετοῦ. Λυκόφρων, δειλὸν ἢ ἅρπαγα. Σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ δειλοῦ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς. ὥσπερ ἐναντίως μελάμπυγος ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς.

Πύξ. Πὺξ ἀγαθός. ἔστιν ἐπίρρημα ποιότητος. γέγονε παρὰ τὸ πτύσσω πτύξω τὸ ἀσφαλίζω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ τοῦ τ, πύξ. παρὰ τὸ πτύσσειν τοὺς δακτύλους ἐν τῷ πλήττειν. κατακλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους ἐν τῇ πυγμαχίᾳ, ἐπάλαιον. Ἡσίοδος. Οἷον δ' ἐμάχοντο πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. ἔστι δὲ καὶ πυγμὴ εἶδος ἀγῶνος, παρὰ τὸ πτύσσειν. κλείοντες γὰρ τοὺς δακτύλους πλήσσομεν.

Πυδαρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἅλλεσθαι, ἤτοι ποδαρίζειν. ὡς ὄνομα ὄνυμα αἰολικῶς. ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. Ἀπεπυδάρισα μόθωνα παρὰ τοὺς πόδας. οὕτως Εἰρηναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου.

Πύελος, κυρίως ὅπου τοὺς πυροὺς πλύνουσι. πυέλους τινὰς ὄντας. ἐκβολῇ τοῦ ρ πυέλους. τινὲς δὲ λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν τοὺς πυρούς. ἢ σκαφίδες ἐν αἷς λούονται. παρὰ τὸ πεπυθὸς τουτέστι τὸ σεσηπὸς ἔλεγον. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς πλυνοὺς ἀσθέων ἐν ὑπομνήματι ὁ Δι-

Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι. ἐκ τοῦ πύθω τὸ σήπω. σοίας.

Πυθέσθαι, τὸ ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τοῦ πεύθω πεύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπυθον. ἐπυθόμην. ἐπύθετο. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον πυθέσθαι.

Πυνθάνεσθαι, μανθάνειν. διδάσκειν. ἱστορεῖν. ἐρωτᾶν. ἐκ δὲ τοῦ πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω, ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω.

Πυθοίατο. ἐκ τοῦ ἐπυθόμην, τὸ εὐκτικόν, πυθοίμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πυθοίατο. ζήτει εἰς τὸ δυοίατο.

Πύθια καὶ Πύθιος, ὅπου ἑορτὴ τῆς Ἀγαμέμνονος τῷ Ἀπόλ-

Πυθώ, πόλις Φωκίδος ἧς οἰκήτορες Δελφοί. λωνι.
ἀπὸ τοῦ σεσῆφθαι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων. ἢ παρὰ τὸ πεύθεσθαι καὶ ἀκούειν τῶν χρησμῶν. ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πυθών. ὀξυνόμενον μὲν καὶ θηλυκόν, ὁ τόπος. βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὁ δράκων.

Πυθμήν, φυτευθμήν τις ἐστίν, ὅ ἐστι, τοῦ φυτοῦ θέσις. φυθμὴν καὶ πυθμὴν οὕτως Ὧρος. ἢ παρὰ τὸ φύω φύσω φυθμήν. καὶ σημαίνει τὸν κοῖλον τόπον. ὁ δὲ Θεόγνωτος παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω, κευθμὴν καὶ κυθμήν. πλεονασμῷ τοῦ μ καὶ τροπῇ, πυθμήν. βυθμήν, πυθμήν, ἀπυθμήν. τὸ ὑψηλόν.

Πύκασε, περιεκάλυψεν. ἐσκέπασεν. ἀπὸ τοῦ πτύσσω

Πυκνά, τὰ συνεχῆ καὶ συνετά. ἡ γὰρ φρόν- πυκάζω.
νιμος διάνοια, περιπεπυκνωμένη ἐστίν, ὥσπερ τὸ ... ἐξῆχος, ἡρμοσμένη. τὸ ἀρσενικόν, ὁ πυκνός. τοῦτο ἐκ τοῦ πυκνός. ὅθεν καὶ πυκνὴν βουλήν, τὴν πυκνὴν καὶ συνετὴν καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω πτυκνός καὶ πυκνός. τὸ δὲ πυκινός, ἐκ τοῦ πύκα ἐπιρρήματος, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν. τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω πτύκα καὶ πύκα. τὸ δὲ πτύσσω, ἐκ τοῦ πέτω. τὸ γὰρ πτύσσειν, οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ ἐπιπτύσσειν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον.

Πύλη, ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω. καί, Πυλάρταο ἄδου, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτῶντος. ὅ ἐστι κατασκευάζοντος καὶ συναρμόζοντος. καὶ Πύλαιος τὸ κύριον ὄνομα, προπαροξυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ

Πύματος, ἐλλείψει τοῦ θ. παρὰ τὸ πυ- τόπου.
θμὴν ὄνομα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων. ὁ γὰρ πυθμὴν ἔσχατος, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύθματος οὖν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ, πύματος. σημαίνει δὲ τὸ ἔσχατον.

Πυξίς, τεῦχος ἰατρικόν. καὶ κυρίως ἡ ἐκ πύξου γενομένη. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐξ οἱασδήποτε ὕλης καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου.

Πύος, τὸ σεσηπὸς αἷμα καὶ μεταβεβλημένον. παρὰ τὸ πύθω τὸ σήπω, καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. οὕτως Ἀριστοφάνης. Πύος ἡ μὴν ἔφυ δή. τὸ πεπηγὸς γάλα, διὰ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβλῆσθαι. καὶ ἔμπυον, τὸ γαλακτῶδες τῇ

ὁμοιότητι ὑγρόν. τὸ παρὰ τὸ ἰγ ἄλα, παρ᾽ ὅσον ἐκ τοῦ παρεσπαρμένου ὑγροῦ ἐν τῷ σώματι. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ

Πῦρ, πυρός. ἔστιν ἐπὶ τῆς εὐθείας μακρόν. πῦρος. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς, βραχύ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου. ἔστι γὰρ πυρός. τὸ πυ, μακρόν. καὶ σημαίνει τὸν σῖτον. τὸ δὲ πῦρ, φῦρ τί ἐστιν, ὅτι φυσώμενον ἐξάπτεται. ἢ παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φῦρ. τὸ γὰρ πυρὸς εὐφυέστερον ἡνίκα ἐπιλάβηται ὕλης. φύεται γὰρ λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω. ὁ μέλλων πυράξω. ὅθεν ῥῆμα τινόν, πυρακτός. καὶ ῥῆμα πυρακτῶ. ἐξ οὗ τὸ πυρακτέον.

Πυραὶ, πυρκαϊαί. ἀπὸ τοῦ φύρω.

Πυργοβάρεις, προμαχῶνες οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πύραυνος, ὁ χυτρόπους. παρὰ τὸ πῦρ ἐν αὐτῷ.

Πυρρίχισται, οἱ τὴν ἔνοπλον ὀρχούμενοι ὄρχησιν.

Πύραμος, ποταμὸς κιλίκιος. ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολὺν πυρὸν περὶ τοῖς ἐν τῇ κιλικίᾳ οἰκοῦσι.

Πυραμὶς, ἡ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος. ὡς παρὰ σησαμὶς, ἡ ἐκ σησάμων καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος αὐτῇ σχήματος. πλατέος κάτωθεν ὄντος, καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντος ὅ ἐστι τὸ φλογὶ ἀναφερόμενον ἐοικός. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ πύργος. ἢ παρὰ τὸ πυρόν. πυραμίδας δὲ πάλιν λέγουσι ὄργια βασιλικὰ σιτοδοχεῖα ἃ κατεσκεύασεν ἰωσήφ.

Πύργος, παρὰ τὸ ὑπεράνω τῆς ἵστασθαι. σημαίνει δὲ ὅτε μὲν κυρίως, τὸν πύργον ὡς τὸ, Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσα. ὅτε δὲ τὸ τεῖχος. Ὡς εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν καὶ τὴν τάξιν. ὡς τὸ, Ἐν δέκα πύργοισι ἀχαιῶν. καὶ ἐπίρρημα, πυργηδόν. καὶ μέρος τι τοῦ τείχους. Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἵκοντο. ἰλιάδος μ. ὅτε δὲ μεταφορικῶς. ἀσφαλείας καὶ φυλακῆς, Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο. λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Πυρεία. Πυρεῖα δ᾽ ἐνεύεσκον. ἀπολλώνιος. λέγει τὰ ξύλα τὰ τριβόμενα, πυρεῖα καλεῖ. τινὲς δὲ τοὺς πυροβόλους λίθους.

Πυρνός, σημαίνει τὸν ψωμόν. νεώτεροι δὲ ἡ τροφή. ἀπὸ τοῦ πυροῦ ὅ ἐστι τοῦ σίτου.

Πυροὺς, οἱ μὲν παρὰ τὴν ἔκφρασιν, φυροὺς καὶ πυρούς. οἱ δὲ ἀπόρους ἀπύρους καὶ πυρούς. σημαίνει καὶ κριθήν. κυρίως δὲ σῖτον.

Πυρόεις. Πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστὴρ ἀπολλώνιος. ὁ τρίτος ἀστὴρ ὁ ἄρης ὑπὸ μὲν ἑλλήνων ἄρης λέγεται. ὑπὸ δὲ αἰγυπτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις. ὑπὸ δὲ χαλδαίων, ἡρακλῆς.

Πύστις, μήνυσις παρὰ τὸ πεύθω. πεύθω πεύθομαι πύστις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ. οὐ δύναται δὲ πλεονασμός, εἶναι ἀλλὰ παραγωγή. ἀπὸ τοῦ πυστὸς πύστις, ὡς ὕβριστος ὕβριστις.

Πυτίζω. παρὰ τὸ πτύω πτυτίζω παραγωγή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φυσῶ φυσίζω. καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ φ, πυτίζω.

Πώγων. ὡς μὲν ἀπολλόδωρος. ὅτι παρέχει ἡλικίας σημεῖον. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐπὶ τὸ γένειον ἄγει. ἱκανοὶ γὰρ ἤδη οἱ γενόμενοι πρὸς τὸ λέγειν. παρὰ τὸ πιὼν ὡς ἐκ τοῦ, πιέζω πιεσμός, πώγων, καὶ πώγων, ὅτε πηγὼς καὶ ἔδραῖος τόπος.

Πωγωνίτης. πώγων πώγωνος πωγωνίτης. λέγουσι δέ τινες ὅτι ἀπὸ τῶν γενειῶν ληγόντων, οὐκ ἔχειν γενόμεναι πωγωνία. κράτης ἐν τῇ τρίτῃ μετρικῆς, λέγει τὸ πωγωνίας ἔφη. δύναται οὖν ὡς παρὰ οἰκία οἰκιάτης, οὕτω πωγωνία πωγωνιάτης καὶ πωγωνίτης. λέγεσθαι.

Πῶλοι οἱ νέοι ἵπποι. παλαιοὶ τινὲς ὄντες. ὡς ἵππος ἵππαλος. οἱ περὶ πάλλω ἁλλόμενοι.

Πωλικὸν παράδειγμα. ὡς παρ᾽ ὅσον ὁ νεωστὶ πῶλος γεννηθεὶς, ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ οὐδέν χωρίζεται, οὕτω καὶ αἱ ἐν ταῖς ἀρεταῖς τῇ πατέρα μου οὐκ ἐχωρίζοντο.

Πωλῶ, παρὰ τὸ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι καὶ ἐπιφοιτῶ. ἐπειδὴ ὁ πωλούμενος καὶ ὁ πωλῶν, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται, ἵνα θεωρῆται ὑπὸ πάντων. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πωλῶ διαφέρεται κατά τε γραφὴν καὶ σημαινόμενον. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πιπράσκω, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐπὶ δὲ τοῦ κινοῦμαι καὶ περιπατῶ. διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀμφότερα δὲ ἐν τῇ σύνθεσει τὴν ἰδίαν φυλάττει γραφήν. ὅθεν ἀρτοπώλης μὲν καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἰονοπόλος δὲ καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ο μικροῦ. σεσημείωται τὸ ἀπεμπολῶ καὶ πυρπολῶ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πωλῶ τὸ πιπράσκω διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ· τούτου δὲ τὴν ἐτυμολογίαν οὐχ εὗρον. ὡς οἶμαι δὲ παρὰ τὸ πέλω ἤτοι τὸ ὑπάρχω. οἱ γὰρ συναναστρεφόμενοι, περὶ τὸν αὐτὸν ὑπάρχουσι τόπον. καὶ Πωλέσκετο, ἰλιάδος α, τὸ συνανεστρέφετο. δῆλον. ἐκ τοῦ πολῶ. ὁ μέλλων πολέσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, πολέσκω. ὡς ἀρῶ ἀρέσω ἀρέσκω. καὶ γίνεται ἀπὸ μελλόντων, τινὲς ὡς πολέσκω. ὁ παθητικὸς, πολέσκομαι, ἐπολεσκόμην. καὶ τὸ γίνεται κατ᾽ ἔκτασιν ποιητικὴν τοῦ ο εἰς ω, πωλέσκετο.

Πῶ, καὶ πώμαλα. ταῦτα τὰ παραλαγόμενα ἐπιρρήματα ἀπὸ νοητικῆς θεσιν καὶ ἐκ τάσει τοῦ ο εἰς ω γίνεται παρὰ δωριεῦσι. οἷον, αὐτόθεν, αὐτῶ. τουτόθεν, τούτω. οὕτω καὶ πόθεν, πῶ. καὶ παρὰ σαπφοῖ, Πῶ τις ὄνον ὠνάσαιτο; ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ πώμαλα παρὰ ἀττικοῖς, προσλήψει τοῦ μάλα γίνεται. οἷον, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. καὶ, Ἦ μάλ᾽ ἐλαφρὸς ἀνήρ. τὸ δὲ πόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀρνήσεως λέγεται. οἷον, ἐγράψω, πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐ. καὶ πώμαλα τοιαύτην σημασίαν τὸ πώμαλα. παρὰ ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ οὐδαμῶς, καὶ τὸ οὔποτε, ἀπὸ τοῦ πω ἐπιρρήματος. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ αἰολεῦσιν. οἷον, Χαῖρε καὶ πῶ, ὅ περ λέγεται ἐν ἑτέρῳ σύμπωθι. ἤγουν τῆς συρίας ἐστίν, ὡς μυρῶ αἰσδῶ. πῶ, ὅταν γένηται πῶθι, ἐπεὶ ἔχουσι ἐστὶν ὡς ζῆθι καὶ ζῶθι.

Πωλοδάμνης, παρὰ τὸ πῶλος καὶ τὸ δαμνῶ δαμνίζω.

Πωληταί, ἀρχή τις ἀθήνησιν οἱ τὰ τῆς πόλεως πωλοῦσι καὶ φροντίζουσιν ἀποδιδόντες τῇ πόλει.

Πυρρίχην, σημαίνει τὴν σύντονον ὄρχησιν. ἀπὸ πυρρίχου ἢ πυρρίχου. ἢ παρὰ τὸ διὰ πυρὸν τῶν ὀρχουμένων.

Πῶυ. κλίνεται πώεος, καὶ σημαίνει τὸ ποίμνιον. παρὰ τὴν πόαν ἣν νέμεται. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω. ὅτι ποτῷ ἥδεται καὶ εὐφραίνεται. ἢ ὅτι τὰ κτήματα ἔλεγον ὡς πολυπάμμονα.

Πωρός, ὅθεν τὸ ταλαίπωρος. παρὰ τὴν πῶσιν μήκυν-
ται πωρὸς καὶ πωρός, τουτέστι τηκτός ὤ. ὡς ἀρήγω ἀρηγός
Πώυγγες, αἱ αἰθυῖαι αἱ καλούμεναι βοῦ- καὶ ἀρωγός.
γγες. παρὰ τὴν βοὴν καὶ τὴν ἠχήν.
Παραπέτασμα, τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν ὃ
προβάλλονται διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας.
Πάραλος, ἱερὰ τριήρης. ὡς παρ' ἣ σαλαμινία καὶ ἀντι-
γονὶς καὶ δημητριάς. ἀπὸ παράλου τινὸς ἥρωος πρὸς
ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκαίων ἐπιτήδειος. αὗται δὲ ἐπὶ
στρατηγοὺς ἔπεμπον, καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας.
Παραφυλακτηρευόμενοι, περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυ-
κτοὺς ἀνατείνοντες ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν πο-
Προκαλεῖν, προτρέπειν. δεῖσθαι. ἱκετεύειν. λεμίων.
Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξεῖαι.
καὶ προβόλιον, εἶδος δόρατος. καὶ προβλῆτας, τοὺς
θεμελίους λίθους παρὰ τὸ προβεβλῆσθαι.
Πάρεδροι, οἱ αἱρούμενοι τοῖς ἄρχουσιν. οἷον, βοηθοί,
σύμβουλοι, καὶ φύλακες. δημοσθένης, Παρεδρεύον-
τες ἄρχουσι τοῦ γένους. ὠνόμασθαι δὲ οὕτω παρὰ τὸ τοῖς ἄρ-
χουσι καθέζεσθαι καὶ συνεδρεύοντα, συνδικεῖν τὰ τῆς ἀρχῆς.
Προβάλλεσθαι. ἔθος ἦν ἀθηναίοις τοὺς ἄρχοντας εἴ τις
ἀδικοίη καὶ τοὺς συκοφάντας παράγειν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τὸν βουλόμενον, καὶ ἀποφαίνειν ὡς ἐστι.
Περιστοιχίζει, δημοσθένης ἐν δευτέρῳ φιλιππικῶν.
ἔστι δὲ οἷον αἱρεῖ. λαμβάνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνη-
γῶν, οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. στοῖχοι
δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίε-
ται. τούτους οὖν περιβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία.
Περιδέξιος. Ὁ πᾶς ἀμφιδέξιον περιδέξιον. ὁ ταῖς ἀμφοτέραις
χερσὶν ἐργαζόμενος. καὶ περιδέξιον ἐστὶ τὸ ἀμφίπλημμαρον.
ἑκατέρωθεν γὰρ ὁ βούλεται συνάγει. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ.
Περίδειπνον, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι γινομένη ἑστίασις.

Περιγράψαι, τὸ ἀποκτεῖναι. ἐπειδὴ οἱ ἀποθανόντες
περιγράφονται.
Πεζέταιρος, δημοσθένης φιλιππικῶν δευτέρῳ. Καὶ
τῶν μακεδόνων τοὺς πεζεταίρους μὴ καλῶς μαθόντας. ὄν-
τας δὲ ἀπολέκτους, ἔβαλεν εἰς τὴν ἰλλυρίδα ἔχων. πε-
ζεταίρους εἶναι φασὶν ἀπὸ ὁδοιπορικῶν ἔργων ἐπὶ τέ-
ρους γεγονότας. οἱ δέ, τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ φιλίππου
φρουρούς. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ περιττοὶ καὶ ἰσχυροί, ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν πεζῶν. πεζαὶ γὰρ λέγονται αἱ ὦαι τῶν
ἱματίων. ἐπεὶ ἔξωθεν περὶ τὸ ἱμάτιον εἰσὶ κατασκευ-
Προφερεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες. πρεσβύτε- ασμέναι.
ροι δὲ φαινόμενοι.
Προναία ἀθηνᾶ, ἄγαλμα τὸ ὄνομα. ἤτοι διὰ τὸ πρὸ
τοῦ ναοῦ ἐν δελφοῖς ἑστάναι. ἢ ὅτι προενόησεν ὅπως τέκῃ
Πρόσαντες, τὸ δύσκολον. τὸ προσιστάμενον ἡ λητώ.
τῇ γνώμῃ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προσισταμένων
καὶ ἐμποδιζόντων.
Προχώνια, γένη θυμιαμάτων. οἱ δέ, τὰς ἀφρύκτους
κριθάς. ἢ οἷον πυροκώνια πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι,
καὶ ἐν ἡλίῳ ὀπτημένοι.
Προστρόπαιος, δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν. προστρόπαι-
Προστέτηκε, προσκεκόλληκε. ον, ἄγος. μίασμα.
Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.
Παρέγγραπτος. πάντες δὲ οἱ πολῖται παρὰ ἀθηναίοις
ἐν γραμματείῳ ἐνεγράφοντο. εἴ τις οὖν μὴ ὢν πολί-
της ἐνεγράφη παραξίως, ἐκαλεῖτο παρέγγραπτος.
Προσχών. τοῦτο ποτὲ μὲν δι' ἑνὸς σ γράφεται, ποτὲ
δὲ διὰ δύο. διὰ δύο μέν, ὅτε σημαίνει τὸ προσορμίσας. ὅτε
δὲ σημαίνει τὸ ἰδών, δι' ἑνός. τουτέστι καὶ τὸ προ-
σχῆναι. ἐὰν γὰρ εἴπω προσχῆναί μου τὴν τροφὴν ἐπὶ τοῦ
στομάχου, διὰ δύο σσ γράφεται. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ
προΐστασθαι, δι' ἑνός.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΡΩ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ρωτονιχεῖον, παρὰ τὸ ῥέω. ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτον, καὶ ὥσπερ ἔλαιον ῥεῖ ἐν τοῖς μέρεσι τὰ ἀμφίβολα.

Ρᾶ, ἔστι τὸ εὐχερές. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματίζουσιν αὐτό. οἷς κατὰ λόγος καὶ ἡ παράδοσις ἀντίκειται καὶ ἡ τῶν αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὤφειλε περισπᾶσθαι. ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι. ἡ τῶν αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὤφειλον οἱ αἰολεῖς προστιθέναι τὸ β καὶ λέγειν βρέα. τότε γὰρ προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, ἡνίκα ἐπιφέρεται τὸ κ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ τ ἢ τὸ ζ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ ῥάδιον λέγεται βράδιον αἰολικῶς, ὡς ἐπιφερομένου τοῦ δ. ἐκ τούτου γίνεται κατὰ ἀποκοπὴν, καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον τὸ διὰ συλλαβῶν γενέσθαι ἀποκοπήν. καὶ γὰρ πολλάκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή. οἷον, μακάριος, μάκαρ. προπάροιθεν, πρόσθεν. οὕτως οὖν καὶ ῥάδιον, ῥᾶ. τὸ δὲ ῥάδιον, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηίδιον, ὅπερ ἐστὶ τὸ εὔκολον καὶ εὐχερές. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥείδιον. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηίδιον. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥᾷος ῥᾴου. εἰσὶ γὰρ παραγωγὰ καὶ διὰ τοῦ διον καὶ διὰ τοῦ ιδιον. ζήτει εἰς τὸ γραΐδιον. ἀλλ' εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥᾷος, οὐκ ὤφειλε λείπεσθαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηίδιον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ προτύπου φωνῆεν ἔχοντα τὸ α, οὐ τρέπεται. ὡς κεφάλαιον. καὶ ἐλάδιον, καὶ σπληνάδιον. καὶ οὐ λέγεται κεφαλήδιον. καὶ ἐλήδιον καὶ σπληνήδιον.

Ρᾳδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ ῥᾳδιουργίας τὰ ἴδια πράττεσθαι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ῥάδιον, ἔχουσι τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. οἷον, ῥᾴθυμος, ῥᾳστώνη.

Ρᾴθυμος, ἐκ τοῦ ῥᾶ καὶ τοῦ θυμός. ὁ εὐκόλως μεταστρεφόμενος. ἢ ὁ παρὰ τὰ ἀπόντα τῆς ψυχῆς ἔχων. τὸ γὰρ ῥᾶ, σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ρᾷον, παρὰ τὸ ῥέω. τὸ γὰρ εὐχερῶς γινόμενον, ῥύσει ἔοικε. τὰ δὲ εἰς ων συγκριτικὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγεται. οἷον, πλείων, ῥᾴων. καὶ ῥᾷον, ὁμοίως ἔχει τὸ ι. ὅτι εὑρίσκεται καὶ κατὰ διάστασιν.

Ρᾳστώνη, εὔροια ἢ κατά τινας, περίστασις. ἡσυχία πάντοθεν. παρὰ τὸ ῥᾷον τὸ εὔκολον, ῥᾷστον. καὶ ἐκ τούτου ῥᾳστώνη. ἄδεια. ἀνάπαυσις. ἡδυπάθεια. ἢ εὐκολία. παρὰ τὸ ῥᾷστος.

Ρᾄμνος, παρὰ τὸ ῥᾷον μένειν. σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην ἄκανθαν.

Ραιβός, ὁ διεστραμμένος. ὁ πλάγιος. ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ σκελόν. παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν κατ' ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίνω, ὡς παρὰ Λυκόφρονι. καὶ ῥαιβώσας, καὶ ῥεβηδόν.

Ραῖνος, ἀπὸ τοῦ γραῖνος. ἀποβολῇ τοῦ γ. εἰς τὸ δια-

Ραιστήρ, ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. ⟨ῥαῖσαι· Ὁμήρῳ ῥαίσω, ῥαιστήρ. ἡ φθείρουσα καὶ συντρίβουσα τὰ ὑποκείμενα.

Ρέα, ἡ μήτηρ τῆς θεοῦ. Πλάτων μὲν, παρὰ τὸ ῥεῖν καὶ μὴ μένειν τὸν χρόνον. οἱ δὲ, ἐπειδὴ παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Διὸς, ὄμβροι κατάγουσι. Κρόνον δὲ λέγουσιν αὐτῆς σύνευνον. καθόσον διὰ ἰδίου χρόνου ἡ τοιαύτη ῥύσις γίνεται. Αἰγύπτιοι δέ φασιν αὐτὴν εἶναι ῥύσιν καὶ φορὰν τῶν γινομένων πραγμάτων. Χρύσιππος δὲ λέγει τὴν γῆν Ῥέαν κεκλῆσθαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ τὰ ὕδατα. Κρόνος δ' ἐστὶ τὸ εὐμηχάνημα, αἴτιον κατὰ ἀρχὴν μεθόδων.

Ρέα, παρὰ τὴν ἀεὶ τὰ δὲ ῥεῦσιν. τὴν αὐτὴν γάρ φασι τῇ προνοίᾳ ἄνωθεν ἀεὶ τὴν οἰκοῦσαν.

Ρέθη, σημαίνει τὰ μέλη. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη. διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῶν συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς θεωροῦμεν, χαιρούσης. λυπουμένης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέζειν τὰ ἤθη τῆς ψυχῆς. αἰολικῶς δὲ ῥέθος. ἢ ῥεῦθος λέγεται τὸ πρόσωπον. ἢ προσώπου ἐρύθημα. μέλος σπλάγχνον.

Ρέξας, παρὰ τὸ ῥέζω τὸ θύω. ὑπερβιβασμῷ, ῥέδω. τροπῇ δωρικῇ, ῥέζω. Ὁμήρῳ, ῥέζω. σημαίνει δύο. τὸ πράττω, ὡς τὸ, Μέγ' ἐν ἄγρει ἔρεξας. τὸ θύω. ὡς τὸ, Ἄλλος ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν. καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ. ὡς τὸ, Χειρί τέ μιν κατέρεξεν.

Ράβδος, παρὰ τὸ ῥάσσω. ἢ παρὰ τὸ ῥαπίζω. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω τὸ ῥαπίζω, ῥαπδὸς καὶ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ. βαρύνεται. τὰ εἰς δος δισύλλαβα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ εἴτε

κύρια ἅτε προσηγορικά, μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου, βαρύνεται. φοῦδος πάρδος. σπόδος. ῥάβδος ὅθεν προ-

Ῥάδαμάνθυς. ὅτι πάντα ῥᾳδίως ἐμάνθανε. ζωγορικόν. ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊέμενα, ὅτι ἐν ῥοδίῳ παρὰ ταῖς ἰλιάδεσιν ἐπαιδεύθη.

Ῥαδαλόν, δυνατὸν ἰλιάδος ε. οὕτω ζηνόδοτος, ἀρίσταρχος δὲ ῥαδινόν. ῥαδαλὸν δὲ ἀκουστέον τὸ εὐκράδαντον καὶ εὐδιάσειστον διὰ τὸ ὕψος. γράφεται δὲ καὶ παρὰ τὸ ῥοδανός. ἔστι δὲ ποταμός.

Ῥᾳθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ ῥυφᾶν, ἢ τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν.

Ῥαῖσαι, εἰσυλλαβοῦν. οἱ ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν.

Ῥάμνος, ὃ καὶ ἄγνον φασὶ διὰ τὸ συγγενές. παρὰ τὸ στερέμνιον καὶ καρτερὸν προσηνῶς μάς. ὅθεν καὶ τὸν Ηλίαν ἐκ προσώπου τῆς ἰεζάβελ φεύγοντα ὑπὸ ῥάμνον ἐλθεῖν. ὅτι τῶν φευγόντων τὸν οἶστρον καὶ τὴν γυναικὸς ἡδονήν, καταγώγιόν ἐστι τὸ τῆς ἁγνείας ξύλον. ἀπὸ τοῦ ἀρχῆ παρθένου Χριστοῦ πεφυτευμένον τοῖς τὴν ἁγνείαν ἀσπαζομένοις.

Ῥαδανίζειν, τὸ τινάσσεσθαι καὶ κινεῖσθαι. τὸ παρὰ ταῖς γυναιξὶ λεγόμενον ὡς ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι τῆς ε ἰλιάδος. ὧρος.

Ῥάδικα, ῥάβδον, βακτηρίαν. ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ταύτῃ ἐλαύνεται. ἢ βάγος, ἀπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῇ βαίνειν. νίκανδρος ἐν θηριακοῖς.

Ῥαδινώτερον, κοῦφον, ἐλαφρότερον. παρὰ τὸ δαμάζεσθαι ῥᾷον. ἢ ἐκ τοῦ ῥέω ῥεάδινη. ἐξ οὗ ῥαδινός.

Ῥαθάμιγγες, σταγόνες ῥανίδες. γίνεται παρὰ τὸ θαμὰ θαμίζω, θάμιξ. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ καὶ τοῦ ῥέω, ῥεθάμιγξ. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α, ῥαθάμιγξ. σημαίνει δὲ τὰς συνεχεῖς καὶ πυκνὰς καὶ ἐπαλλήλους ῥανίδας. ἰλιάδος λ. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός.

Ῥάκος, παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω, γίνεται ῥῆχος καὶ ῥάκος, καὶ ῥάκιον ὑποκοριστικῶς.

Ῥάμνος, εἶδος ἀκανθώδους φυτοῦ. παρὰ τὸ ῥᾷον τέμνεσθαι κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ ῥᾷον δύνασθαι. κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς μ. ἢ παρὰ τὸ ῥάπτω ὃ σημαίνει δύο. τό, τε πλέκω, καὶ τὰ διεστῶτα συνάπτω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔρραμμαι τὸ πέπλεγμαι, ἐξ αὐτοῦ ῥάμμος. καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, ῥάμνος ἡ πλέκουσα.

Ῥαπίσαι, τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί.

Ῥαντίζω. ἐκ τοῦ ῥαίνω ῥανῶ ῥανίζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ῥαντίζω.

Ῥαπίδες, κρηπῖδες. ἀρσενικὸν τὸ ῥαπὶς καὶ τρέψον τὸ η εἰς α. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρω παροξυτόνου μετὰ τοῦ π. ὑποθετικὴ συστολή χρονική, ῥαπίς.

Ῥάρος. οἱ μὲν λέγουσιν ὄνομα τόπου. οἱ δέ, τὴν γαστέρα. ἐξ οὗ καὶ ῥάριον λέγεται τὸ βρέφος. οὕτως εὗρον τῷ λεξειδίῳ.

Ῥάσφιν. τὸ πλῆρες, ἀράσφιν. πέπονθεν ἔκλειψιν. τοῦ α. εὕρηται ἢ σφὶ ἀντωνυμία παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τῶν ν. συρακούσιοι δὲ ψὶν λέγουσι. λάκωνες σφίν.

Ῥάχις. ὡς μὲν ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥήξεις εἶναι. καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. ὡς δέ τινες ῥάχις, διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων αὐτὴν σφονδύλων. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκανθώτας ἐκ τούτων ἀποφύσεις εἶναι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρας καὶ ἐπὶ σώματος. καὶ ἐπὶ μὲν σώματος, εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ ἀκανθώδει πέτρᾳ ῥάχιν. ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ προσεῤῥάσθαι πάντα τὰ πλευρά. ἐπὶ δὲ τῆς πέτρας, παρὰ τὸ ὀξεῖαν ἔχειν καὶ τραχεῖαν. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πετρώδης αἰγιαλός, ῥαχίας καλεῖται. καὶ ἔτι δέ τις ἐν τοῖς μετάλλοις οὕτω καλουμένη. παρὰ τὸ σοφοκλεῖ, ῥαχία λέγεται ἢ τοῦ ὄρους. παρ' ἑτέροις δέ, ὁ σύνδενδρος τόπος. εἴρηται ῥαχία, παρὰ τὸ ῥάχει ἐοικέναι. ἢ παρὰ τὸ ῥάσσω. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔρραγον.

Ῥάχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης. καὶ ἐπὶ τῆς ἀμπέλου, ἐπεὶ ἀποξύνεται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι. καὶ ῥαχάσαι, τὸ τέμνειν.

Ῥεδιακρίνω. λέγεται καὶ ῥέα. καὶ ἔστι παρὰ τὸ ῥέω, ῥέα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ῥεῖα. καὶ ἐν μετοχῇ. τὸ γὰρ εὐχερές, ῥεύσει ἔοικεν. ὡς παρὰ τὸ ἠρέμα ἠρεμῶ.

Ῥέεθρον, παρὰ τὸ ῥέω ῥέεθρον. καὶ κράσει, ῥεῖθρον.

Ῥεῖθρον σημαίνει δύο. τὸ ῥεῦμα, καὶ τὸ λιμένα. ἐν ὀδυσσείᾳ.

Ῥειών, τὴν ἡμέραν φησὶν εὐφορίων.

Ῥεῖτος. ἐκ τοῦ ῥέω. ῥεῖτος. καὶ κατὰ συναίρεσιν. ῥεῖτος. ἐξ οὗ τὸ βαθυρρείτης καὶ εὐρρείτης. ῥεῖτρος, ἢ ῥεῖτος. ῥεῖτοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶ δύο, διὰ φάραγγος ὑπὸ γῆν ῥέοντες ἐν τῷ θριασίῳ πλησίον ἐλευσῖνος. λέγει ὧρος διὰ διφθόγγου ῥεῖτος καὶ ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανός, διὰ τοῦ ι ῥῖτος καὶ βαρύνεται ὡς σῖτος.

Ῥηγνύμενον, προσρησσόμενον, φθειρόμενον τὸ κῦμα, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω. τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω. καὶ ῥηγνύω ῥηγνύσω, ῥηγνύσκω.

Ῥηγμίν, κυρίως ἐπὶ τοῦ προσρησσομένου τῇ γῇ ὕδατος. ὡς τό, Αλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. βαίνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. παρὰ τὸ ἐκεῖ ῥήσσεσθαι καὶ οἱονεὶ κεκλᾶσθαι τὰ κύματα.

Ῥήγιον, πόλις πλησίον σικελίας. ἐπειδὴ σεισμοῦ γενομένου ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ, ῥαγέντος τοῦ τόπου ἐκεῖ.

Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. ῥέξαι γὰρ τὸ ... βάψαι, καὶ οἷον μεταποιοῦσαι. οἱ δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς, καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς ἀνακρέων ποιεῖ Αλιπόρφυρον ῥέγος. καὶ παρὰ ἰβύκῳ. Ποικίλα ῥέ-

Ῥαψῳδοὶ καὶ ῥαψῳδοῦντες, οἱ τὰ ὁμήρου ... γματα. ἔπη ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις. ῥαψῳδῆσαι οὖν ἐστιν ἤτοι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ ἁπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥήτωρ, παρὰ τὸ ἐκ ῥώμης ... ἢ ἀπὸ τοῦ ῥῶ τὸ λέγειν, ἢ ἀπὸ

τοῦ συνηγορεῖν τῷ νόμῳ. ἢ παρὰ τὸ κατὰ δωριεῖς ὁ νόμος.

Ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. ἔστι δὲ δευτέρας συζυγίας. ὁ μέλλων, ἐρήσω. ἐξ οὗ ἔρησις, καὶ ἐρήτωρ, καὶ ῥητήρ, ἰλιάδος ι. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, ἤγουν διδάσκαλον τῶν ἐσομένων λόγων.

Ῥήτρη, ἡ παρὰ τοῖς ῥήτρας συνθήκη.

Ῥήτρα, συνθήκη. ὁμολογία. Ταραντῖνοι δὲ, νόμον καὶ ψήφισμα. οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς γραμματοφύλακας.

Ῥήτωρ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. ὁ τῷ δήμῳ συμβουλεύων τὰ συμφέροντα. καὶ ὁ κατὰ οἰκείοις λήμμασι σύμβουλος.

Ῥηξήνορα, τὸν ῥηγνύντα τὴν ἠνορέην, τουτέστι τὴν ἀνδρείαν. ἀνδρῶν. ἢ τὸν ῥῆξαι καὶ πρᾶξαι τὴν ἠνορίην δυνάμενον.

Ῥιγεδανῆς ἑλένης, ἰλιάδος τ. παρὰ τὸ ῥῖγος, ῥιγεδανός, ὡς μῆκος μηκεδανός.

Ῥίγησε. ῥιγῶ. ὁ μέλλων, ῥιγήσω. συζυγία δευτέρα, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι. ὡς τὸ, Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων. ῥιγῶ δὲ ῥιγώσω συζυγία τρίτη, ἀντὶ τοῦ ψύχομαι. ὡς τὸ, Οὐκ ἔφαμεν ῥιγωσέμεν, ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπελάβομεν ῥιγῶσαι. ἀμφότερα δὲ ἐκ τοῦ ῥῖγος γίνεται. τοῦτο ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρῖγος καὶ ῥῖγος. ὅθεν τὸ ι μακρόν. ἡ γὰρ ἀποβολὴ τοῦ φ, ἔκτασιν πεποίηκε τοῦ ι. σημαίνει δὲ τὸν φόβον. ἐκ δὲ τοῦ ῥῖγος ῥίγιον τὸ κτητικόν. σημαίνει δὲ τὸ φρικῶδες καὶ χαλεπόν. ὅθεν καὶ, Ῥίγιστα, ἰλιάδος ε, τὰ φρικτὰ καὶ χαλεπά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς νόσου. τὸ μὲν ῥῖγος, παροξύνεται. τὸ δὲ φρικτόν, ὀξύνεται.

Ῥίζα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῆν ἄνω τοῖς δένδροις. παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτῆς τὸ ζῆν. ἢ παρὰ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, ἵζα καὶ ῥίζα. παρὰ τὸ προσιζάνειν ἐν τῇ γῇ. ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἡ γῆ, ἐρίζα τις οὖσα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε.

Ῥικνοῖσι. Ῥικνοῖσιν ἐπισκελίζουσιν ποδέσσιν. ἀντὶ τοῦ ἐφθαρμένοις. καὶ, Ἄψεα ῥικνά, μέλη τὰ ῥυτίδας ἔχοντα. παρὰ τὸ τὸν ῥινὸν κατακεκνίσθαι, ἤγουν τὸ δέρμα.

Ῥίμφα, σημαίνει τὸ ταχέως. παρὰ τὸ ῥίπτειν ‹φθείρεσθαι.› ἑαυτὸν διὰ τάχος. ὡς παρὰ τὸ κρύπτω, κρύφα, οὕτω παρὰ τὸ ῥίπτω ῥίφα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, ῥίμφα.

Ῥίν, ὀφείλει διὰ διφθόγγου γράφεσθαι. ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥεῖν. ἐκ τοῦ τῆς ῥινός, ῥέουσι καὶ κατέρχονται τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀλλ' ἡ παράδοσις διὰ τοῦ ι, ὡς

Ῥινός. Ῥινὸς ὑπὲρ στόματος. ὧδε ‹δὲ κατάλληλον.› ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος δέρματος. ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος, Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. σημαίνει βύρσας. ἀσπίδας. ῥινός, τὸ δέρμα, ἀπὸ τοῦ ῥινὸς ὅπερ ἐστὶν εἶδος ἰχθύος. ἢ παρὰ τὸ ῥίον ὃ σημαίνει τὸ ἄκρον. καὶ γὰρ τὸ δέρμα ἄκρον ἐστί. καὶ οἱονεὶ ἐπιφάνεια τῆς σαρκός. χοιροβοσκός. ὁ δὲ ὧρος λέγει. ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι' αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες.

Ῥινότερος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. ἡσίοδος. Ῥινοτόρῳ κυθέρεια, φόβον καὶ δεῖμον ἔτικτεν. ἤγουν ἀφροσύνη τῷ θράσει συνεμίσγετο.

Ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον. ἐπεὶ περιρρέεται ὕδατι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου γέγονε μείωσις. ἵν' αἱ δύο πρῶται συλλαβαὶ ὦσιν ἀφῃρημέναι. ἢ ὅριόν ἐστιν, ἐξ οὗ ἔστιν ὁρᾶν. καὶ γὰρ σκοπιὴ λέγεται.

Ῥῖπες, σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς οἰσύας. ἢ ψίαθοι. ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ἐν πλοίοις. καὶ ῥίπεα, πλέγματι ἀπὸ μὲν λυγῶν.

Ῥιπή, παρὰ τὸ ῥίπτω ῥιπή. ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ βίας πνευμάτων. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως ὡς λέγει ὁ χοιροβοσκὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. παρὰ τὸ ῥιπίζω. εὐρίπιστος γάρ ἐστιν ἡ πόλις. σημαίνει δὲ καὶ φοράν. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥίπτω, ῥιπίζω. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω, ῥιπὴ καὶ ῥιπή.

Ῥιπάζων, ῥίπτων. παρὰ τὸ ῥίον τὸ ἀκρωτήριον, ῥιπάζω, ὡς τὸ πετάζω βαρύτονον. ῥιπάζω δὲ τὸ ἐξουθενῶ, πτυσσόμενον. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἐξελιξάμην ῥιπίζεσθαι. τὸ δὲ ῥίπασκον, οὐκ ἔστιν ἰωνικόν. οὐδὲ γὰρ τῷ ε παραλήγεται. καί τινες μὲν φασὶν ἀπὸ ἐνεστῶτος αὐτὸ εἶναι. παρῆκται γὰρ ἀπὸ τοῦ ῥιπάζω ῥιπάσκω, ὡς φάζω, φάσκω. ἢ συγκοπῇ ἰωνικῇ, ῥιπάζεσκον. ῥίπασκον. τὸ δὲ ῥίπτω. παραγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ῥέπω.

Ῥοιά. τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκά, τὰ μὲν τῷ ο παραλήγεται, παροξύνεται. οἷον, χρόα. ῥόα. πόα. τὰ δὲ τῇ οι διφθόγγῳ, ὀξύνεται. οἷον, χροιά. ῥοιά. ποιά.

Ῥοδωνιά, οἱ μὲν, τὴν ῥοδέαν φασίν. οἱ δὲ, τὴν ῥοδοδάφνην. ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου, τῆς ἐχούσης ξανθὴν σταφυλήν.

Ῥόδος, ἡ νῆσος. παρὰ τὸ πολὺν ῥοῦν αὐτόθι δοθῆναι πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον.

Ῥόδον. παρὰ τὸ ὄζω, ὄδον καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ὄζον, ἀλλ' εὔοσμον ὄν.

Ῥόθος, θόρυβος, καὶ ῥόθιον, σημαίνει τὸ ὁρμητικόν. ῥόθιον λέγεται καὶ τὸ κῦμα τὸ καταχύνον τῇ ῥοῇ. καὶ ἁπλῶς τὸ κῦμα καὶ ἡ σφοδρὰ τῶν κωπῶν κίνησις. καὶ ὁ ἐκ τούτων ἦχος. παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀνυόμενον.

Ῥοῖζος, πεποιημένη φωνή. σημαίνει δὲ ῥύμην. ὁρμήν. ἦχον. ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥῖζος. πλεονασμῷ τοῦ ο, ῥοῖζος. ἀποβολῇ τοῦ τ, ῥοῖζος. ἢ ἀπὸ τοῦ πῦρ πυρὸς πυρίζω καὶ συγκοπῇ, πρίζω. πλεονασμῷ τοῦ ο, προίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ προῖζος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ π, ῥοῖζος. ὅθεν καὶ ῥοιζηδόν. καὶ ῥοίζησεν, ἰλιάδος κ, ἤγουν ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε. τουτέστι συριγμόν. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις.

Ῥόπαλον, παρὰ τὸ εἰς ἕτερον μέρος ῥέπειν. ἢ παρὰ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸ ἀλοιᾷν τὸ τύπτειν.

Ῥομφαία, παρὰ τὸ ῥέπω ῥοπὴ ῥοπαία καὶ ῥομφαία.

Ῥοφῶ. οἱ ἀττικοὶ ῥοφῶ λέγουσι βαρυτόνως. οὐ χυδαίως. ὁ γὰρ μέλλων, ῥοφήσω. ἔστιν οὖν ῥοφῶ. οἱ δὲ δωριεῖς, ῥυ-

Ῥοχθεῖ. Ῥοχθεῖ δὲ κῦμα. πλεονασμῷ τοῦ χ. ‹ῥοθ.› παρὰ τὸ ῥόθιον, ῥοθῶ ῥοθεῖ. ἐν ἄλλοις δὲ, σημαίνει τὸ πρὸς τὴν ξηρὰν ἀντικρούειν. ἴσως παρὰ τὴν ῥοὴν καὶ τὸν ἦχον, ῥοηχεῖ καὶ ῥοχθεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥοχῶ. ὡς λέγω, λογῶ. καὶ

πλεονασμῷ τοῦ θ, ῥόχθος. ὡς τὸ, ῥόχθεον ὑπὸ κῦμα. ποιὰ φωνή ἐστι. τὸ γὰρ ὕδωρ εἰς τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν εἰσιὸν, δοκεῖ τινὰ ποιεῖν ἠχήν. ῥόχθ. ῥόχθ.

Ῥῶ, σημαίνει ἑπτά. τὸ λέγω. ἐξ οὗ καὶ ῥῆσις καὶ ῥῆμα ὁ λόγος. ἀπὸ τοῦ ἔῤῥηκα. ὁ παθητικὸς, ἔῤῥημαι. τὸ ῥέω, ἐξ οὗ καὶ ῥεῖθρον. τὸ φθείρω, ἐξ οὗ καὶ ῥαῦς καὶ γραῦς, ἡ διεφθαρμένη. τὸ ὁρμῶ, ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι, τὸ ὁρμῆσαι. τὸ σπεύδω, ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι τὸ σπουδάσαι. τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ῥέζω. τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥώμη.

Ῥῶγας μεγάλη. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥῆγας καὶ ῥῶγας. ὡς τὸ πλήσσω, πλῶγας. ῥωγάδες δὲ πέτραι εἰσί. καὶ τὴν ὀρσοθύραν, ῥωγάδα καλοῦσιν. διὰ τὸ ἐκρηγνυμένας οὔσας διακοπὴν τοῦ τοίχου. ζήτει εἰς τὸ ἀναῤῥωγάς. καὶ ῥωγαλέον, τὸ διεῤῥωγότα καὶ ἐσχισμένον.

Ῥώμη. ἡ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ. οὗ ὁ παρακείμενος, ἔῤῥωμαι. ὁ μέλλων, ῥώσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ῥώμη, ὡς γνώσω γνώμη. ἡ δὲ τῆς πόλεως, ἀπὸ ῥώμου καὶ ῥωμύλου τῶν αἰνείου παίδων. ὦρος.

Ῥώξ, ζῷον ἐστὶ μικρὸν, ῥαγὶ σταφυλῆς ὅμοιον. παραφερὲς γάρ ἐστιν, ὥς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον. ὦρος. παρὰ τὸ ῥήσσω ῥήξω καὶ ῥώξ. ἔστι δὲ εἶδος σκορπίου.

Ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά. καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπογράφοντας. καὶ τὸν κοῦφον φόρτον, ῥῶπον λέγουσιν. ὅθεν καὶ ῥωπία, τὰ οὐ στερέμνια καὶ ῥωπήια. δρυμοί. φρύγανα. ἱμαντώδη φυτά. ἀπὸ τοῦ ῥέπω ῥέψω. κατὰ συγκοπὴν, ῥώψ. καὶ αὐξήσει, ῥῶψ, ὡς βλώψ. καὶ ῥῶπος, ὁ παντοδαπὸς φόρτος.

Ῥωχμός. ῥωχμὸς ἐκ γαίης. ἰλιάδος ψ. τόπος ἐστὶ χαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος. παρὰ τὸ ῥήσσω, ῥηγμός. καὶ μεταθέσει, ῥωχμός. σημαίνει δὲ ῥῆξιν.

Ῥύδην. ῥύδην ἀφνειοῖο. ἀντὶ πλουσίου. ἀπὸ τοῦ ἐπιῤῥεῖν τὸν πλοῦτον.

Ῥυηφενία, σημαίνει ἡ λέξις τὸν πλοῦτον. καὶ ῥυηφενέων ἀνδρῶν τῶν πλουσίων. παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφενον. σύγκειται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἄφενος. τουτέστι τὴν τοῦ πλουσίου ῥύσιν.

Ῥυθμός, ἡ τῆς κινήσεως τάξις. ῥυθμὸς ὠνόμασται. ῥύμη γὰρ ὅμοιον ὑποποιεῖ. ὁ δὲ ὦρος, ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ῥυσμός. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ. ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω, ἐρυσμός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ τροπῇ, ῥυθμός. καὶ ῥυθμίζει, ἀντὶ τοῦ διατυποῖ. κανονίζει. εὐθύνει.

Ῥύμβονες, εἰσὶν αἱ ἑλίξεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας. οἱονεὶ τὰς κοτυλώδεις καμπάς. ῥέμβονας ἀζαλέησιν ἐπιτρεφέας βολίδεσσιν. ἀπολλώνιος.

Ῥύμβος. ῥύω ἐστὶ ῥῆμα, ἀφ᾽ οὗ ῥύσις καὶ ῥυτὸς καὶ ῥυσμός. εἶτα ἐλλείψει τοῦ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ῥύμβος.

Ῥύμβω. ῥύμβω καὶ τυμπάνω ῥεῖην φρύγες ἱλάσκονται. μυστικῷ σανιδίῳ ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχίσκος, ὃν τύπτοντες ἱμᾶσι καὶ στρέφοντες, ποιοῦσι περιδινεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν εὔπολις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ.

Ῥύμη. ῥέω ἐστὶ ῥῆμα. καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη. τὸ δὲ ῥύω, παρὰ τὸ λύω. κατὰ τροπὴν τοῦ λ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον.

Ῥυμός, τὸ μεταξὺ τῶν ἵππων ξύλον τοῦ ἅρματος. ἤγουν τὸ προηρτημένον τοῦ ζυγοῦ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ἐρυσμός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ σ, ῥυμός.

Ῥυσμός, ἰώνων. ἰδέα. σχῆμα. διονύσιος ὁ περιηγητής. σχῆμα δὲ τριάδης ῥυσμὸς πέλει.

Ῥύπος, παρὰ τὸ χροῦς καὶ τὴν ὑπῶν μετοχήν. ὁ ὑπῶν.

Ῥύσια, ἐνεχυρώματα. σωτήρια. τῶν χοι. ῥύσι᾽ ἐλαυνόμενος. ἰλιάδος λ. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα. τὰ ἀντί τινων ἑλκόμενα, ἅπερ ἀντὶ τῶν ἡρπασμένων ἁρπάζονται. λέγεται ῥύσια, καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια. παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὡς παρὰ διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ. ῥύσια δ᾽ ἀπόλλωνι χοροῖς ἀνάγουσιν ἅπασαι.

Ῥυσός, παρὰ τὸ ἐρύσω μέλλοντα, ὁ συνελκυσμένος τὴν σάρκα καὶ ῥυτιδῶν.

Ῥυσαί, αἱ ἀπογεγηρακυῖαι, καὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. ῥυτίδες δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτὶς καὶ ῥυτίς. ἡ συνελκυσμένη σάρξ.

Ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω. καὶ πλεονασμῷ, ῥυστάζειν. ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ λυκόφρων, ῥυσταγμάτων λέγει.

Ῥυτήρ, ἑλκυστήρ. ἀπὸ τοῦ ἐρύω ἐρυτήρ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε. ἰλιάδος κ. ἓν δὲ ῥυτῆρι τανύσθη. παρὰ τὸ ἐρύειν ὅ ἐστιν ἑλκύειν.

Ῥυτοῖς, μεγάλοις. ἑλκυστικοῖς, ἢ κυλιστοῖς. ἀπὸ τοῦ ἐρύω. καὶ ῥυτοῖσι λάεσσι, τοῖς ἑλκυστικοῖς λίθοις διὰ τὸ μέγεθος.

Ῥυτήρ, ὁ ἱμάς. κυρίως καὶ τὰ ἡνία. παρὰ τὸ ῥύεσθαι ἵππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους, ὅπερ ἐστὶ σώζειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΡΩ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ CΙΓΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Σίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω. σίσμα, σίγμα. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν φθόγγον δυνάμεως. ἢ τὸ σῖ, ι. τὰ γὰρ εἰς α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἑνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι α. β. γ. δ.

Σαβάζιος, ὁ Διόνυσος. διὰ τὸ γινόμενον περὶ αὐτὸν θίασον. τὸ γὰρ εὐάζειν, οἱ βάρβαροι σαβάζειν λέγουσιν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν προσηγόρευσαν.

Σάγαρις, ποταμὸς Φρυγίας. ἀπὸ Σαγάριδος τοῦ υἱοῦ Μίδου.

Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας. ὅτι Σάγγαρίν τινα ἀσεβήσαντα εἰς τὴν Ῥέαν, μετέβαλεν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν τόπον κληθῆναι.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σεσηπμένον. ἐκ τοῦ σήπω, σήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαπον. καὶ ἐκ τούτου σαπρός. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς θ. ἢ ἀπὸ τοῦ σταθῆναι σταθρός, καὶ σαθρός κατὰ ἀφαίρεσιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρθρα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σεσηπμένον ἔχειν τὸ ἄρθρον.

Σακέρδως, ὁ ῥωμαϊστὶ ἱερεύς. σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων ἐλλείψει τοῦ ρ. λέγεται δὲ καὶ σέκω τὸ σφάζω. δύναται καὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σεμνῶς ἐν τῷ ἔρδειν.

Σακέσπαλος, πολεμικός. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος καὶ κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάκος δὲ ἡ ἀσπίς, ἀπὸ τῶν σάκων τῶν πρώτως εὑρόντων. οἱ δὲ σάκες, ἔθνος εἰσὶ Θρᾴκης. ἢ παρὰ τὴν σάγην σάγος καὶ σάκος. ἢ παρὰ τὸ σαῶ σάκος, ὡς σήζω σηκός.

Σάκκος, παρὰ τὸ σάσσω τὸ φορτῶ. τέσσαρα δὲ εἰσὶν εἰς κος ὀνόματα γραφόμενα διὰ δύο κκ. σάκκος. λάκκος. μάκκος. κόκκος.

Σαλαμίς, πόλις. ἀπὸ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός. ὃς ἐλθὼν εἰς Σαλαμῖνα καὶ εὑρὼν ὄφιν βασιλέα, ἀνεῖλε καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλάμβας, ὀπὰς τὰς θυρίδας τὰς ἀεὶ ἐν σάλῳ οὔσας. Λυκόφρων. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν τὸ φῶς. τὸ σέλας. καὶ σαλάμβας ἡ δαίμων, παρὰ τὸ ἀεὶ περιφέρεσθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι. καὶ ὅτι περιέρχεται θρηνοῦσα τὸν Ἄδωνιν. καὶ σαλαΐζειν Ἀνακρέων, ἀντὶ τοῦ θρηνεῖν. σαλεύει γὰρ καὶ ταράττει τὴν διάνοιαν ἡ [illegible] τῇ ὀδύνῃ τοῦ θρήνου.

Σαλμυδησσός, ποταμὸς Θρᾴκης. καὶ οἱ κατοικοῦντες, σαλμυδήσσιοι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἁλμυδησσὸς τις ὤν. ὁ εἰς τὴν ἀλκάττων, ὅ ἐστιν εἰσιών. οὕτως ἐγώ.

Σαλεύω, ἀπὸ τοῦ σάλος. τοῦτο παρὰ τὸ ἅλς, ἁλός.

Σαλακωνεία, ἡ βλακεία.

Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ ὄψ ὀπὸς ἡ φωνή, ὀπίζω. σελαπίζω. καὶ συγκοπῇ καὶ ὑπερβιβασμῷ, σαλπίζω. Σάλπιγξ Ἀθηνᾶς, διὰ τὸ πρώτην αὐτὴν εὑρεῖν σάλπιγγα, καὶ ἱδρύσασθαι Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Ἄργει.

Σαμάρεια, πόλις. εἴρηται ἀπὸ τοῦ σῆμα τοῦ Ἄρεως. ὅτι ἐν αὐτῇ Ἄρης Ἀσκαλάφῳ τῷ υἱῷ τύμβον ἔχωσεν, ἐν ᾧ καὶ ἐπέγραψε, Τοῦτο σῆμ' Ἄρεως ἐτύμου βεβοημένου κραδίφημιν. ὅν ἐκ Ἄρης τέκνον ἔχωσε πολ

Σαμοθρᾴκη, ἀπὸ Σαμόθρᾳκος υἱοῦ Διός. ἢ ὅτι κεῖται ἡ νῆσος αὕτη κεῖται ἄκρου τῆς Θρᾴκης. φασὶ δὲ Σαμίους αὐτὴν οἰκῆσαι.

Σανίς, ἡ, σανίς. παρὰ τὸ τετάσθαι. τὸ ἐπίμηκες ξύλον. σανίδες δέ, ἐν αἷς ἐγγράφονται οἱ ὀφείλοντες τι καὶ οἱ ἠδικηκότες τι.

Σάπρες, σαπέστερον. ἡ εὐθεῖα, σάπρης. παρὰ δὲ τοῦτο ξύεσθαι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σεσηπὼς καὶ παλαιός. εἰς τὸ σαθρός.

Σαπφώ, παρὰ τὸ σάφω τὸ σαφηνίζω. ἢ παρὰ τὸ σάφω τὸ ψηλαφῶ. σάφω σαφῶ, ὡς κλώθω, κλωθώ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, σαπφώ. ἢ παρὰ τὸ σαφής.

Σαργάνη. σάσσω ἐστὶ ῥῆμα. καὶ σαγάνη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. ἔστι δὲ πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάρδις. καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις. διὰ τί. ὡς γὰρ παρὰ τὸ πόλιες καὶ ὄφιες, ἔστι πόλις καὶ ὄφις κατὰ κρᾶσιν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ σάρδιες σάρδις. ὅτι οὖν οἱ πολῖται σάρδις λέγονται ... ἀλλ' ὅτι ἀμφότερα διὰ τοῦ ι γράφονται. σαρδιανοὶ γὰρ λέγονται οἱ πολῖται.

Σαρκάζω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν σαρκῶν κνᾶσθαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ αἰολεῖς σύρκα. παρὰ τὸ ἀποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπὸ αὐτῆς. τὰς γὰρ σάρκας, σύρκας οἱ δωριεῖς λέγουσι. παρὰ τὸ σύρω σύρξω. σύρξ καὶ σάρξ.

Σάριστα, εἶδος ἀκοντίου τοῦ κηπιμοῦ.

Σάω. Σάω δ' ἑτέρους ἑταίρους. ἔστι ῥῆμα σῶ τὸ σώζω. τὸ παθητικὸν σάω. τὸ παθητικὸν, σάομαι. ἐσαόμην, ἐσάου. καὶ τὸ παρὰ δωρικὴ τρίτου ἔσαω, καὶ συναρχομένως, σάω.

Σαπέρδας. Σαπέρδας πέντε, καὶ τέσσαρας πέρκας. λυκόφρων. σαπέρδαι, αἱ ἀφύαι καλάμοις δεδεμέναι καὶ τεταριχευμέναι. ἢ τὰ ὕδατα μάχη αἰορδάνη παφλαγόνες καλοῦσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ σαπέρδας, τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν ταρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένου ἰχθύος. τὸ γοῦν καρκίνου ἰχθὺν, σαπέρδην οἱ ποντικοί φασι.

Σαρπηδὼν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δὲ πτοὸ ἐστὶ τὴν δρε-

Σαρωνὶς, εὐφορίων φησὶν, ἐπειδὴ σάρων ποιμήν. ὁ κυνηγὸς ἐπιδιώκων, ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θάλασσαν, διὰ τοῦτο τὸ σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. διονύσιος ὁ περιηγητής. Τὴν μὲν πρὸς Σαρωνίδα κικλή-

Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον. λυκόφρων. σκοῦσι. ἀπὸ τοῦ σαίρω. τοῦτο παρὰ τὸ αἴρω τὸ κουφίζω. πᾶς γὰρ ὁ κλυδωνιζόμενος, αἴρεται, καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων, σαρῶ. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται σαρῶ σαρώσω. καὶ παρὰ τοῦ χρόνου. σάρωμα γὰρ τὸ χάσμα φασὶν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ γέλως σαρδώνιος. καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι δρύες.

Σάτυρος, παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον, σάθυρος καὶ σάτυρος. καταφερὴς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων.

Σαυρωτὴρ, ξυστὸν δόρυ. ὃ ὁ στύραξ ὃ ἡμεῖς οὐρίαχον καλοῦσιν, ὅπου ἐμπήγνυται τὸ σιδήριον τοῦ δόρατος. παρὰ τὸ σταυροῦσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι ἐπ' αὐτὸ τὸ δόρυ. σαυρωτὴρ τις ὤν. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ σιδήριον, στύρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος δένδρου στύραξ. οὗ καὶ ὁ καρπὸς ὁμωνύμως λέγεται στύραξ. λέγεται δὲ σαυρωτὴρ, καὶ ἡ τοῦ δόρατος ἀρχὴ ἐφ' ἣ στηρίζεται.

Σαώτερος. ἔστι ῥῆμα σῶ τὸ ὑγιαίνω. παρὰ τοῦτο, σάω. ἐξ οὗ ὄνομα σάος. ἐξ αὐτοῦ σαώτερος. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ ῥήματος καὶ σέω, ἐξ οὗ σόος.

Σαίνω, σημαίνει τὸ κολακεύω. καὶ σαίνουροι, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες.

Σέλας, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρὸς, ἤγουν ἡ λαμπηδών. παρὰ τὸ σάλος, σέλας. ὡς βάλλω, βέλος. τὸ ἀκίνητον πῦρ. ἢ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοῇ. τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον πῦρ. οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν. οἱ δὲ, τὸ φῶς. ἢ παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ.

Σελήνη, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. ὅθεν καὶ ἕνος ὁ ἐνιαυτός. ὁ ἀεὶ νεάζων.

Σέλινον, ἐτυμολογεῖ ὦρος, τὸ ἐξ ἕλκους σευόμενον, ὡς ὅμηρος φησίν. Ἑλεόθρεπτον σέλινον.

Σέκρετον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κρίσεις.

Σελλοὶ, ἰλιάδος π. ὅτι ἕλλος καὶ ἑλλοὶ, οἱ ἐν δωδώνῃ τῆς ἠπείρου κατοικοῦντες ἔθνος. καὶ γὰρ οὕτω τινὲς λέγουσι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀμφὶ δὲ ἑλλοὶ σοὶ ναίουσιν. εἴρηται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ ἕλος. ἐκ γὰρ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς γῆς ξηρανθείσης ἐλώδους γενομένου, μετῴκησαν ἐν δωδώνῃ. καὶ οἱ μὲν, ἑλλοὺς αὐτοὺς ἐξεδέξαντο ὡς πίνδαρος. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν σελλούς, ἀπὸ σελλήεντος ποταμοῦ.

Σελμὼν, ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἷλμαι. ἐξ αὐτοῦ εἱλμών. ἀποβολῇ τοῦ ι, ἑλμών. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλεύσω, ἑλμὼν καὶ σελμών.

Σεμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλλειν, ἤγουν φαντάζειν. διὰ τὸ ᾐτήσατο μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγενέσθαι αὐτῇ. οὗ γενομένου καὶ κεραυνωθείσης, ἐσείσθη τὰ μέλη. καὶ ἐν

Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ ἄλις. ἐντεῦθεν σεμέλη. τουτέστι τὸ ἄλις σμῆμα τὸ πάνυ. ἢ, τὸ λεπτομερέστατον.

Σεμνὸς, παρὰ τὸ σέβω σεβνὸς, καὶ σεμνὸς, ὁ σεβασμοῦ ἄξιος. ὁ θαυμαστὸς καὶ ἄξιος ἐν τοῖς πᾶσι. καὶ τὰ ἄρρητα δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστα, σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ λυκόφρονι. Σεμνὰς καταστορεύουσα, ἀντὶ αἰσχρὰς.

Σεύ, σημαίνει τὸ σκώληκα. οὐχ εὕρηται δὲ ἐν χρήσει ἡ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιαι ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. Ὑπὸ τῶν σεων κατακαμπτόμενος. ὤφειλε δὲ περισπᾶσθαι, ὡς χῆνες χηνῶν, ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα. ὥσπερ καὶ τὸ οὐδένες οὐδένων. καὶ τὸ φῶδες φώδων. χοιροβοσκός.

Σεύω, ἀπὸ τοῦ σῶ, γίνεται σεύω. σημαίνει τὸ ὁρμῶ καὶ τὸ διώκω. ὁ μέλλων, σεύσω. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσευσα. οἱ δὲ ἀόριστοι παρ' ὅτι ἢ τὸ σ ἔχουσιν ἢ τὸ ξ ἢ τὸ ψ, ἢ ἐν τῶν ἀμεταβόλων. σεύσας οὖν ἐστιν ἡ μετοχὴ τοῦ πρώτου ἀορίστου, καὶ χεύσας, ὡς ἀλεύσας, καὶ ἱππεύσας. ἀλλὰ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, γίνεται σεύας καὶ χεύας καὶ ἀλέυας. καὶ τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος καὶ ἀλευσάμενος.

Σειληνός. σειληνοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῶν σατύρων. παρὰ τὸ σείεσθαι περὶ τὸν ληνόν. ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ χάσκειν, γίνεται σέρηνος. καὶ κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ι καὶ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ρ, σειληνός. χοιροβοσκός. σειληνός, ὁ γέρων. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, σειρηνὸς καὶ σειληνός. σειληνοὶ δὲ οἱ τὰς σταφυλὰς πατοῦντες, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιληνὸς διὰ δύο λλ καὶ διὰ τοῦ ι.

Σειρὰ, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω, γίνεται εἱρά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. σημαίνει δὲ τὴν ἅλυσιν.

Σειρὴν, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω εἰρήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ,

Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω ὡς λέγει ὦρος ὁ μιλήσιος. σειρήν. παρὰ τὸ σείριον τὸν ἀστέρα. σείριος δὲ ὁ κύων ἐστὶν ἀστήρ. καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ζέσιν ζέριος. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἱδρῶσι ῥεομένοις. σειραίνει γὰρ τὸ ἀποκενοῦν

λέγεται, ἢ παρὰ τὸ σεσηρέναι, σέριος καὶ σείριος. τοὺς γὰρ κύνας διαχάσκειν ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴριος καὶ σείριος. λέγει γὰρ καὶ μηνύει ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. ὅμοιοι δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια καλοῦσι. τείρια ὄντα καὶ σημαίνοντα τῶν πλεόντων. ὁ δὲ ἀντίμαχος, σείρινα τὸν διὰ ἔφη διὰ τὸ ἄστρον.

Σεισάχθεια, τὸ κόσκινον παρὰ τὸ ἀποσείεσθαι τὸ ἄχθος. τὸ δὲ παρὰ τὸ σείω. χοιροβοσκός. πλούταρχος ἐν σόλωνι. Ἡ σεισάχθεια χρεῶν ἦν ἀποκοπὴ παρὰ ἀθηναίοις. τινὲς δέ φασι τόκων μετριότητα εἶναι, καὶ μέτρων ἐπαύξησιν καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. ὧν ἀνδροτίων.

Σείω, ἐκ τοῦ σῶ, σέω καὶ σείω, ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνείω. ἐκ δὲ τοῦ σείω, γίνεται σεῖστρον.

Σήθω, ἐκ τοῦ σῶ ὃ δηλοῖ τὸ σείω, ἕτερον παράγωγον ῥῆμα σήθω, τὸ κοσκινίζω, ὃ δηλοῖ τὴν αὐτὴν κίνησιν συνεχῆ τὴν ἐν τῷ κοσκίνῳ. ἡρόδοτος δὲ τοῦ σῶ, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν σῶσιν, ἀντὶ τοῦ σείουσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σῶ, τῶ λέγουσιν ὡς σήμερον, τήμερον. παρὰ δὲ τὸ τῶ σύνθετον καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, διάττω λέ-

Σηκώρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η. ἐγὼ σαφῶς ἀττικοί. δὲ τὴν ἐτυμολογίαν διὰ τοῦ ι. καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται μικρὰ ἢ τὰ πηγή. ἤτοι παρὰ τὸ σιγᾶν. ὁ γὰρ τὰ πηρός ὁ μὴ δυνάμενος, καθ' ἑαυτὸν σιγᾷ.

Σηκλώμ, ψαλμὸς ος. τὸ ση, η. τῶν ἐθνικῶν καὶ βαρβάρων ἀπροσάκτικα παραδόσεις ἔστι μᾶλλον, οὐχὶ δὲ παραθέσει ὑποπίπτουσι.

Σηκός, σηκός τίς ἐστι. καὶ γὰρ σταθμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ θρέμματα. ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν, σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν. παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὸ ἄγαλμα. καὶ σηκοκόρος, παρὰ τὸ κορεῖν τὸν νεών, ὅ ἐστι καλλύνειν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ καλλύνειν. ὅθεν καὶ μηλοκόρος. ἐν ἰλιάδος θ. Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ ἴλιον ἠΰτε ἄρνες. ἀντὶ τοῦ εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. ἀπὸ τοῦ σηκὸς σηκῶ. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν περίφραγμα. ποτὲ δὲ τὴν ἔπαυλιν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν προβάτων. καὶ τὴν πολύκαρπον ἐλαίαν.

Σηλυμβρία, ἀπὸ σήλυος τοῦ θρακὸς ὠνόμασται. ὧρος.

Σῆμα, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὑγιαίνω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γράμμα. ἰλιάδος ζ. Καὶ ἤτεε σῆμα ἰδέσθαι. τὸ σημεῖον, ὡς τό, Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές. καὶ τὸν τάφον, ὡς τό, Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνειῶτος.

Σημάντορες, ἡγεμόνες. παρὰ τὸ σημαίνω τὸ προστάσσω. ἰλιάδος α. Μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαινε.

Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σωρεύω.

Σήπω, παρὰ τὸ σὴς σητὸς ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα, σήτω καὶ σήπω. ὁ μέλλων, σήψω. ὁ ἀόριστος, ἔσηψα. ὁ δεύτερος, ἔσαπον ἐσάπην.

Σηπιάς, ἄκρα ἐν μαγνησίᾳ. οὕτω λέγεται διὰ τὸ τὴν θέτιν ἐν ταύτῃ εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι ὑπὸ πηλέως διωκομένην.

Σής, ὁ σκώληξ. παρὰ τὸ σῶ τὸ κινῶ. ὁ μέλλων, σήσω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω, σής.

Σημαίας, ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι. τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. ἃ, κοντοῖς ἤρτηνται. ἀετῶν ἢ λεόντων ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ παρασήμοις κατάδηλα ἑκάστην τῶν τάξεων.

Σηστός. ἀπὸ μὲν τῆς πόλεως, διὰ τοῦ σ παραδηλοῦντα. ἢ βαρ. ἀπὸ δὲ τοῦ σειομένου, διὰ δίφθογγου.

Σήραγξ, ὁ βαθὺς καὶ κρημνώδης τόπος. γίνεται παρὰ τὸ ῥήσσω τὸ ῥηγνύω καὶ διακόπτω, ῥῆσαγξ. καὶ ὑπερβιβασμῷ, σῆραγξ. καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ὑπονόμοι ἐκ ῥήξεως. οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς. ἃς ὑπορέχον τὸ ὕδωρ, διέξοδον ζητεῖ. ἐντεῦθεν σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος. ἀπὸ τοῦ στεσηρέναι καὶ διεστράφθαι.

Σηταῖον, χωρίον ἐστίν. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς σηταίας τῆς αἰχμαλωτίδος τρωάδος. ἥτις ἔπεισε τὰς λοιπὰς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν ἑλλήνων. διόπερ γνόντες οἱ ἕλληνες, ἀνεσκολόπισαν αὐτήν.

Σητάνειος, πυροί. εἴρηται παρὰ τὸ σῆτες. σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ ἴωνες τὸ ἐπέρυσι. δωριεῖς μὲν σάτες σφόδρα συνήθως ἔχουσι τοὔνομα. ἀττικοὶ δὲ μεταβάλλοντες τὸ σ εἰς τ, ὡς σεῦτλον τεῦτλον, τῆτες λέγουσιν. ὅθεν δωριεῖς μὲν σατίνοις λέγουσιν. ἀττικοὶ δὲ τητίνοις. φαβωρῖνος δὲ περὶ παντοδαπῆς ὕλης, οὕτω. τητάνειος σῖτος. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρόν. ἢ σητανείοις πυροῖς ἐπετείοις. ὧρος.

Σθένος, δύναμις. καὶ σθένω, τὸ δύναμαι. οἶμαι παρὰ τὸ θέω, θένος καὶ σθένος. ὁ γὰρ ταχύς, καὶ δυνατός, θεῖ. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι στήσω, στένος καὶ σθένος.

Σιαγών. ὅτι σείονται περιαγόμεναι. ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν. αἷς ἐστι σιγᾶν καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις. ὧρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀγνύσθαι δι' αὐτῶν. τοῦτο ὀρθῶς εὗρον.

Σίαλος, τὸ λεπτὸν καὶ οἷον ὀρὸς τῶν σιαγόνων ὑγρὸν ἀποσπώμενον ἅλις καὶ ἀθρόως. διαφέρει πτυάλου. πτύαλον τὸ ἀποπτυόμενον κατὰ προαίρεσιν κατὰ τὴν τῶν χειλέων ἐπίπτυξιν. ὁ δὲ σίαλος, αὐτομάτως ῥεῖ. καὶ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη. καὶ οἱ ὑπεργηράσαντες, οὓς ἀναισθήτους λέγουσι. πτύειν δὲ τοὺς κατὰ προαίρεσιν ἐκρίπτοντας αὐτό. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐν τῷ πτύειν ψόφου. λέγεται δὲ σίαλος, καὶ ὁ εὐτραφὴς σῦς, παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. ἢ ὁ ἄρρην σῦς. παρὰ τὸ ἀφρὸν προΐεσθαι ὃν λέγουσι σίαλον.

Σίβδαι, αἱ ῥοιαί. πλεονασμῷ τοῦ β.

Σιγαλόεντα, σημαίνει τὰ πεποικιλμένα. παρὰ γὰρ τὸ σίζω, σιγαλόεντα, καὶ σιγαλόεντα.

Σίγειον, ἀκρωτήριον τροίας. παρὰ τὴν σιγὴν κατὰ ἀντίφρασιν. πολύηχος γὰρ ὁ τόπος.

Σίγρον, λιμὴν τενέδου ἱερὸν ἔχων σίγρου ἀρτέμιδος. οὕτως ὧρος.

Σιγύνοις. ἰχθῦς ἀνασχόμενοι. ἀπολλώνιος. ἀλλὰ χειρῶν ἀσπιδίσκια μικρὰ πελτάρια λεγόμενα. ἐν τούτῳ δὲ δόρατα ὁλοσίδηρα. ταῦτα δὲ ἐπεποίηντο εἰς θήραν συῶν ἢ παλαιῶν. διὰ τὸ ἄγαν θερμὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ζώου. ἡ μὲν ἐν καὶ σίγυνος εἴρηται. συνίκαμος ἰσθμὸς. ὁ τῆς σῦς κάμνων. οἱ οὖν εἰ κεντῶν. καὶ οἱ κύπριοι δὲ τὰ δόρατα

Σιγῶ. παρὰ τὸ σιγή, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ σι… σιγύνους φασί. μή, τιμῶ. ἢ ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ κατὰ ἀντίφρασιν.

Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸν ἦχον ἀποτελεῖν. τὸ δὲ η, εἰ. σίδαρος γὰρ δωρικῶς λέγεται ἢ αἰολικῶς. τὸ δὲ σίδηρα, ἐστὶ χυ…

Σίζω, ὀνοματοπεποίηται. … τικὸν ἀπὸ τοῦ σιδήρους. ὀνοματοποιία δὲ ἐστὶ φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ὑποκειμένου ἤχου ὡς τὸ σίζε. ἐπεὶ γὰρ καιομένου τοῦ κύκλωπος ὀφθαλμοῦ, τοιαύτην ἀποτελεῖ φωνήν. κατὰ μίμησιν φησί. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λίγξε βιός, μίμησίς ἐστι τοῦ ἤχου. ὃν ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά. τοῦ οὖν σίζω ἐνεστῶτος, ἕτερον μὴ ζήτει χρόνον μήτε ἔγκλισιν. μὴ δὲ ὡς τὸ πρίζω κλίνης τὸ σίζω. πάλιν τὸ λίγξε ἀορίστου ὄντος. μὴ ζήτει θέμα μήτε ἄλλο τι. πάλιν τὸ παφλάζοντα μὴ κλίνῃς παφλάσω πέφλακα, ὡς τὸ θαυμάζω, ἀφαιρήσεις γὰρ τὴν λέξιν τῆς ἐμφάσεως τῆς τοῦ ἤχου μιμήσεως. τὸ γὰρ σίζω, χαρακτῆρα ἔχει ἐνεστῶτος. καὶ τὸ λίγξε, χαρακτῆρα ἔχει ἀορίστου. ὅθεν νίκανδρος ἐν τοῖς ἀλεξιφαρμάκοις. ἐπιλίζοντας ὀϊστούς. τὸ λίγξε τὸ θέμα θελήσας εἰπεῖν, ἔφθειρε τὴν τοῦ ἤχου μίμησιν, οὐκ ἀπὸ θέματός τινος ταῦτα, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν φωνῶν αὐτῶν ἡ ὀνοματοποιία πεποίηται. οὕτω ζηνόβιος.

Σικελός, ἀπὸ ἡγεμόνος σικανοῦ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ σικανοὶ εἴρηνται. ἐκαλεῖτο γὰρ πρότερον ἡ σικελία, σικανία.

Σίκινος, νῆσός ἐστι πρὸς τῇ εὐβοίᾳ οἰνόη τὸ πρότερον καλουμένη. διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ υἱοῦ θόαντος σικίνου. καὶ νύμφης οἰνοηΐδος. ἀπολλώνιος. Καὶ τὸν μὲν ἐς οἰνόην ἐρύσαντο πρόσθεν. αὐτὰρ σίκινον γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν.

Σίκιννος, σατυρικὴ ὄρχησις. ἐμμέλεια δὲ τραγική. κόρδαξ δὲ κωμική. ὡς ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ σικίννου τοῦ ἀθηναίων βασιλέως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ τῶν θεμιστοκλέους παίδων σικίννου.

Σίκιμα. σίκιμά ἐστι τὸ ἐξαίρετον χωρίον τοῦ ἰωσήφ, παρὰ τοῦ ἰακὼβ δεδομένον. τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνῳ δοθείσης τῷ ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰώσηπου. παρὰ ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο ι. εἰς τὸν ν ψαλμόν. εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν, ἔγκειται καὶ αὐτῇ ἡ προφητική

Σίλλοι, ἐπισκώμματα κατὰ … ἔπος γεγραμμένη. τὸ τεῖς ς, ἴλλοι ἴλλες. ἴλλειν δὲ τὸ σκώπτειν ὡς λέγει ἀνακρέων. ἴλλει τοῖς κυάμοις ἀσπιδιώτης. οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα. παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν. ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαίνειν, τὸ ὑβρίζειν. ὁ γὰρ σίλλος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς περιέχει

μένως ἀνθρώπων ἔχει. μέλος δ᾽ ἐστί.

Σιμός, παρὰ τὸ σίγμα σιγμὸς καὶ σιμός. καὶ γὰρ τὸ σιμοῦν ἢ εἰς ὀδόντων τὸν τύπον τοῦ σίγμα μιμεῖσθαι.

Σιμωνίδης, ἐπὶ μὲν τοῦ ἰαμβοποιοῦ, διὰ τοῦ η γράφεται. καὶ ἴσως παρὰ τὸ σῆμα ἐστί. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ λυρικοῦ, διὰ τοῦ ι. καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ἐστι. χοιροβοσκός.

Σίμβλα, τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν. παρὰ τὸ συμβεβλῆσθαι ἀλλοεπάλληλα. οἱ σίμβλοι ἰάμβοι ὄντα. ἢ σιμβλίς. ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους. ἢ ὅτι σιμὰς ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσσας. αἱ γὰρ μέλισσαι, πρὸς σύγκρισιν τῶν σφηκῶν, ἀμβλύτερα ἔχουσι τὰ κέντρα. καὶ ἐκ τούτου σίμβλους τὰ κύθρα. οἱονεὶ σιμοβόλους.

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί. ἐν δευτέρῳ ἀνακρέων. μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι. δέον ἡ κακούσμεθα τὸ ἐξ ἅπαντος κακουργεῖν προαιρουμένως. οἱ μὲν ἀττικοὶ λέγουσιν ἀμοργὴν τὴν λιχνείαν. φερεκράτης ταγηνιστὰ κλέμματα σιμορεύματα καλεῖ. ὧρος.

Σινὶς, ὄνομα ὄρους. παρὰ τὸ ἰσχνός. ὅτι ἐκεῖ ἐδόθη ἡ τοῦ νόμου.

Σιδών, ἀπὸ σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ γὰρ … μου δύναμις. σιδώνιος, ἐφεῦρον πρῶτοι κάμνειν σιδήρας. σιδὼν δὲ σημαίνει δύο. τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτην. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, ἐκτείνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ πολίτου, συστέλλεται.

Σίνηπι, τὸ νη, η. διότι ἀνεφάνη τὸ α ἐν τῷ σινάπιον. τὸ πι, ι. διότι τὰ εἰς ι λέγοντα οὐδέτερα, διὰ τοῦ ι γράφεται. παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, ὡς οἶά τινος δριμύτητος βλάπτει γὰρ τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ σίνος, τὸ βλάβος.

Σιντηΐδα λῆμνον ἵκοντο. ἀπολλώνιος. τὴν ὑπὸ πολιτῶν σιντίων κατοικηθεῖσαν. ἔθνος δὲ τυραννικὸν τοῦτο καὶ ληστρικόν. τινὲς δὲ καὶ σιντίους τοὺς λημνίους φασίν. οὗτοι γὰρ λαβόντες πλοῖα, τοὺς περιόντας ἔσινον, ὅ ἐστιν ἔβλαπτον. ἢ ὅτι δηκνόντων αὐτοὶ πρῶτοι ἐπενόησαν κέμαι τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλα. ἅπερ ὁμολογουμένως βλά…

Σινιάσαι, κοσκινῆσαι. … πτει.

Σινώπη, πόλις ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπὸ σινώπης τῆς ἀσωποῦ θυγατρός, ἣν ἐκόμισε ζεὺς ἀπὸ ἀσυρίας εἰς τὸν πόντον βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι, ὁ μόσας δώσειν αὐτῇ ὃ βούλεται. ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ᾔτησαρ. ὁ δὲ ἄνδρων φησὶ μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ τόπου, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι σινώπην. μεταφράσει δὲ τοῦ πίνειν τὰ πολλά.

Σιποί, πυκνοὶ καὶ στερεοί. ἀριστοφάνης. εἴρηνται … πύκνωσαν. ται δὲ ἀπὸ τῶν κακῶν γενέσθαι, αἵτινες πατηθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀραιότητος εἰς πυκνότητα συνάγονται.

Σίπαλος, ὁ ἀειδὴς καὶ ἄμορφος. Ἀλλὰ σὺ μὲν σίπαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐφηλος.

Σίπυλον, τὸ ὄρος οὕτω κέκληται ἀπὸ σιπύλου τοῦ ἀγρίου

Σιπύη, σημαίνει τὴν ἀρτοθήκην. οἱονεὶ σιτοβόλη … παιδίς. εἰς οἶτα. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

Σῖρις, πόλις ἰταλίας. ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη. εἶτα πολίειον. σῖρις δὲ ὠνόμασται, ἀπὸ σίριδος θυγατρὸς μόργητος τοῦ σικελίας βασιλέως. γυναικός τε

σίνδου. ἢ ἀπὸ σφριγῶδες μιᾶς τῶν νηρηίδων. ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ.

Σιροί, τὰ ἐπιτήδεια μάλιστα ὀρύγματα πρὸς θέσιν πυρῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀσπρίων. ἀμμώνιος δὲ εἰσπράττει ὡς οἱ ἀττικοὶ ὀξύνοντες τὸ ὄνομα, τὸ ι βραχύνουσι καὶ ἡ ἱστορία τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνει. εὑρίσκεται δὲ καὶ βραχὺ ὡς παρ' εὐριπίδῃ φρίξω. Ἀνοῖξαι μὲν σιροὺς οὐκ ἀξίου. εἴρηται δὲ οἱονεὶ σιτηρός τις ὤν. καὶ ἐν συγκοπῇ, σιρὸς ὁ τῆς τὰ σιτία ὢν ἐπιτήδειος. εἰσὶ δὲ καὶ ὀρύγματα τινὰ σιροί.

Σισύρα, αἴγειον, ἢ ἔλαστρον. τετριχωμένον δέρμα. πολλάκις δὲ καὶ τὸ παχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον. ὡς ἀριστοφάνης.

Σισύρνα. ἔστι παχὺ περιβόλαιον. Ἐν ταῖς σισύραις. ἐν δέρματι νῦν. ἱμάτιον. λυκόφρων. Σισυρνοδῦται.

Σίσυφος, κύριον. τοὺς θεοὺς οἱ λάκωνες σιοὺς λέγουσι καρκινοῦσιν. ἀπὸ οὖν τοῦ σιός καὶ τοῦ σοφός, γίνεται σιόσοφος καὶ σίσυφος. οἱονεὶ καθὰ παρὰ θεοῖς. χοιροβοσκὸς καὶ ὧρος. ἢ ἀπὸ τοῦ σιῶν, τουτέστι τῶν θεῶν. σοφός.

Σῖτος, λέγεται ὅτε τεχνικός, ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ ἐργάζομαι γίνεται ἐργάστης καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς ἐργάτης βαρυνόμενον, καὶ ἀπὸ τοῦ δεσπόζω δεσπότης, οἷος σοῖτος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ σέσεισται σειστός. ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ τοῦ ι, σῖτος. λέγει δὲ ὁ ὧρος ὅτι ὑπόκειται παρὰ τὸ σίω τοῦ διὰ τοῦ ι γραφομένου γενόμενον. ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι ὠχεῖ ἰαίνα κρεῶν. οἷον, Θρακικὴν κρατοῦντα χαίτην. καὶ ὅτι τὰ πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα γράφομεν. ἡ τάσις τοῦ σῖτος ἀποστρέφεται τὴν εἰς ὀξύτονον. τὸ σῖ, μακρὸν κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. βαρύνεται. τὰ εἰς τος δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα τῷ ι ἐκτεινομένῳ, βαρύνεται. κρῖτος. μῖτος. ἴτος ὄνομα ποταμοῦ. πλὴν τοῦ ἀριθμοῦ, βραχύνει τὸ ι. οὕτω καὶ σῖτος. τὸ λιτὸς οὐκ ἔχει τὴν γραφὴν οὐδὲ τὸν χρόνον, εἰ μὴ μόνον περὶ τὸν τόνον διήλλαξε. τὸ μέντοι λιτὸς τριγενὲς ὄν, ὀξύνεται.

Σῖτα, ἢ ἐκ τοῦ σῖτος μεταπεποίηται, ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σιτώνης σιτώνου, οἱ τὸν σῖτον ἀγοράζοντες καὶ ἀποτιθέμενοι.

Σιρύδια, σιρυζύδεια, στρέμδεια καὶ σίρδια. πάντες οὕτως. ἢ ἀπὸ τοῦ σιτοδέκτης, στρίδια. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν.

Σιφλός, πλεονασμῷ τοῦ φ. κυρίως, σινοῦ ε. ὁ ἐστι πωρωμένος τοὺς ὀφθαλμούς. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. ἰλιάδος ξ. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε. ἐκλύσειε. μωμητὸν ποιήσειε. ἀπὸ τοῦ φλῶ, τὸ ὁρμὴν ἔχω. ἄλλοι δὲ τὴν λέξιν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ σιφλὸς σιφλῶ. ἵνα σημαίνῃ τὸ βλάψειε.

Σίφων, παρὰ τὸ ποιὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ πίνειν.

Σιφνεύς, σημαίνει ὅσοι μαντεύονται ἀσπάλακα. ἢ παρὰ τὸ σιφάζω. κα. λυκόφρων.

Σιών, ἡ μὲν σημαίνουσα τὴν πόλιν, γράφεται διὰ τοῦ ι κατὰ παράδοσιν. ἡ δὲ σημαίνουσα τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ τοῦ η. ὡς τό, Τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων. τὰ γὰρ λέγοντα βαρβάρων ὀνόματα, ὀξύνονται. οἷον,

θεατόν. ἐρατόν. ἀτμόν. τελαμών. οὕτω σιών. χωρὶς τοῦ μεγάλου. βαραβᾶν. βαριωνᾶν. ταῦτα δὲ περι-

Σιωπή, ἐκ τοῦ σιγῇ καὶ τοῦ ὤψ ὠπός, σύγκειται. ἐξ ἐναντίας. ἢ τοῦ ὄπα ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, γίνεται σιγωπή. καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ. καὶ κράσει τοῦ ι καὶ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, γίνεται σιωπή. ἢ ἐκ τοῦ σιγῶ σιγωπή. καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ, τὸ δὲ σιωπῇ καὶ σιγῇ, ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος. καὶ ἔστι τὸ σι μακρόν. τὸ δὲ σιωπή, βραχύ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμεύουσι τὰς κώπας πάσσαλον. ὑποσκαλμὶς δέ, ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. ἐκ τοῦ σκαίρω σκαρμός, γίνεται τὸ ὑποκοριστικόν, σκαρμίς. καὶ τροπῇ τοῦ ρ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον, σκαλμίς. ἐπὶ τοῦ πλοίου παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ναῦν σκαίρειν, ἤγουν πηδᾶν.

Σκάλοψ, ὁ ἀσπάλαξ λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. καὶ λέγονται κνηκαλῖς σκάλοπας ὡς παρ' ἀριστοφάνει ὁ κεκαλυμμένους ἔχων.

Σκάμανδρος, ποταμὸς τροίας. τινὲς ὅπως. ἀπὸ σκαμάνδρου υἱοῦ τεύκρου τοῦ κρητὸς ἐν κρήτῃ τῷ γένος. ἢ ἡρακλῆς διψῶν κατασχεθεὶς ηὔξατο τῷ διί. ὁ δέ, ἀνέδωκεν αὐτῷ μικρὰν λιβάδα, ἣν θεασάμενος καὶ σκάψας, δαψιλέστερον ἐποίησε φέρεσθαι παρὰ τὸ ἐσκάφθαι οὖν

Σκάνδαλον, παρὰ τὸ σκάζω ὅ ἐστι τὸ χωλαίνω. εἴρηται. λέγεται καὶ σκάνδαλον ἡ διαστροφή.

Σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων. ἀπὸ τοῦ σκαιρομένου συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον ᾧ ἐρείδεται. ἀριστοφάνης δὲ ἔφη. οἷον, Ῥόπτρου ἐρειδόμενον.

Σκαλεύω, ὡς τὸ σκάλευε.

Σκάμανδρος, διὰ τὸ γεγονέναι κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁδὸν τὸ ἐσκάφθαι ὑπὸ ἀνδρός, ἐκλήθη σκάμανδρος. ξάνθος δέ, ἐπειδὴ ἐκεῖ λουσάμεναι αἱ θεαί, ξανθὰς ἔσχον τὰς κόμας. ὅτε τὸ ἀλεξάνδρῳ ἐνίκων ἕνεκα κάλλους κρινόμεναι. ὅμηρος. Ὃν ξάνθον καλοῦσι θεοί, ἄνδρες δὲ

Σκάνδαλον, τὸ σκάζον περὶ τὴν ἄλλην. σκάμανδρον.

Σκαμβόν, παρὰ τὸ σκαίως προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κατ' ὀρθὸν διεστραμμένος, πολλὰ κατατρέψει καὶ στάσει τοῦ πλησίον.

Σκαληνόν, σκολιόν. πολύγωνον. τοῦ γὰρ τριγώνου, εἴδη τρία. ἰσόπλευρον. ἰσοσκελές. σκαληνόν.

Σκαφίς, ὁ καδίσκος ἐν ᾧ κατατάσσουσιν αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος τι πλοίου καὶ ὁμοιότητός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ νουρᾶς εἶδος, καὶ ὑσμινύκης γεωργική.

Σκιρίτης, λόχος ἀνδρῶν, ἑξακοσίων. οἳ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο. καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις λακεδαιμονίοις.

Σκαρδαμύσσειν, παρὰ τὸ μύω, μύσσω, παράγωγον, καὶ παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ κινεῖν, παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων. ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει. τὸ δὲ σκαίρω, ἀποβολῇ τοῦ ς, καίρω. καὶ διπλασιασμῷ καρκαίρω. ὅθεν καὶ τό, Κάρκαιρε δὲ γαῖα. ὅτι ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἡ γῆ ἐγένετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σειόντων αὐτὴν ποδῶν. καὶ τὸ

καρδαμύσσειν, ἀπὸ τοῦ σκαίρω, ἀποβολῇ γέγονε τοῦ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα. ὥς τὸ, βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. παρὰ τὸ σκῶ, σκαίρω, ὡς ‹ ἀποσκαίρω.

Σκάφος, παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλαίνω, σκάψω, ἔσκαφα. ἐξ αὐτοῦ σκάφος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γινομένων βαθέων.

Σκαιαὶ πύλαι, αἱ τῆς Ἰλίου. ἢ ἀπὸ τοῦ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος αὐτάς. ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται, ἤγουν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς. ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας. τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο. αὗται δὲ καὶ Δαρδανίδαι προσηγορεύοντο, δι' ὧν ἐξῄεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες.

Σκαιός, ἐκ τοῦ σκάζω τὸ χωλαίνω. ἢ τὸ οὐκ ὀρθῶς βαδίζω. ἐξ οὗ καὶ σκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων. καὶ σκαιὸς ἄνθρωπος. σκαμβός τις ὢν καὶ μὴ ὀρθός. σκαιὸς καὶ σκαιός. καὶ σκαιή, ἡ ἀριστερὰ χείρ. σκαιὰ δὲ τὸ ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις. παρὰ τὸ σκάζειν οὖν περὶ τὰς πράξεις ἐνδέουσαν. ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα τῆς δεξιᾶς. ὁ δὲ ἀσθενὴς σκά‹ζει.

Σκέλος, ἢ παρὰ τὸ σχίσιν, διέσχισται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων. ἢ παρὰ τὸ κέλευθον δι' ἧς βαδίζομεν. ἢ παρὰ τὸ ἐσκληκέναι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὕπωθεν. ἢ κέλευθος πλεονασμῷ τοῦ σ, σκέλευθος. καὶ συγκοπῇ σκέλος. δι' αὐτῶν γὰρ τὴν ὁδὸν τελοῦμεν. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχέλος, καὶ σκέλος. ἀπεσχισμένα γάρ εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων. ἐκ δὲ τοῦ σκέλος, γίνεται σκελίζω.

Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Ἰλιάδος ψ. μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο σκήλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν. καὶ σκελετός, ὁ ἀπεξηραμμένος.

Σκεῦος, παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω σχεῦος καὶ σκεῦος. ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω.

Σκεπάζω, ἐκ τοῦ σκέπω. τοῦτο παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχέπω. καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, σκέπτω. ἢ παρὰ ‹ τὸ σκιὰ καὶ τὸ ἔπω.

Σκείρων, ὄνομα λῃστοῦ πολλοὺς φθείρας γεγονότος αὐτοῦ. τὸ σκει δίφθογγον, κατὰ ἀναλογίαν. ἀπὸ τοῦ κείρω κείρων καὶ σκείρων. καὶ τὸ κουρσείρων.

Σκηνή, παρὰ τὸ σκηνῶ. τοῦτο παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, σχηνὴ καὶ σκηνή. ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. ἢ παρὰ τὸ ἵστημι. σκηνὴν δὲ κυρίως ἔχουσι. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ‹ σπουδαῖον.

Σκῆνος, ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι. ὅ τινες μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν. οἱ δὲ σκιάδειον. [illegible]. σκῆνος καὶ τὸ σῶμα παρὰ τὸ σκήνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήριον.

Σκηπάνιον, σκῆπτρον. ῥάβδος. Ἰλιάδος ν.

Σκῆπτρον, παρὰ τὸ σκήπτω τὸ ἐπακουμβίζω. ἀπὸ τοῦ σκήπτεσθαι καὶ ἐπερείδεσθαι αὐτῷ. πλεονασμῷ τοῦ ρ. ἔστι δὲ ‹ βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκῆψις, ἡ πρόφασις. ἀπὸ τοῦ σκήπτω τὸ προφασίζομαι. τοῦτο παρὰ τὸ σκέπτω. οἱ γὰρ προφασιζόμενοι, σκέπτονται τί εἴπωσιν. καὶ ἐπεσκῆψε, ἤγουν ἐνετείλατο, ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ δίκη τις ὑπωμοσία καὶ παραγραφή. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον. Ἀλλ' ὅπως ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν, ἀμφότερα αὐτῶν ἐπιδείξω. ἔστι δὲ καὶ ὄρχησίς τις ἡ σκῆψις. ἤγουν καὶ ἀναβολὴν, ἢ φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Τροίᾳ ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. λέγεται δὲ σκῆψις, καὶ ἡ ἐκμελέτης ψευδομαρτυρία παρὰ τὸ σκέπτω σκέψις καὶ σκῆψις. ὁ σκεπτόμενος τί ἂν εἴποι ψευδές. ἔστι δὲ καὶ ἐπισκῆψαι μὲν, καὶ τὸ ἐπιβαρῆσαι. καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ἐπισημειώσασθαι.

Σκαλεύω. ὥς τὸ, ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες φαινόμεθα. σεσαλευκότες. ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος, ‹ σαλεύω.

Σκέπτεσθαι. σκέπτεσθαι μὲν ἐστὶ τὸ βουλεύεσθαί τι. σκήπτεσθαι δὲ, τὸ προφασίζεσθαι μετὰ ὑποκρί‹σεως.

Σκέπαρνον, τὸ ἐργαλεῖον διὰ τὸ σκέπτειν τὰ ἔργα.

Σκείρων ἄνεμος, ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν πνέων.

Σκιρά, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς. καὶ σκιράφια, τὰ κυβεῖα. ἤγουν ἐπεὶ σκίραφός τις ἐστὶν ὄργανον κυβευτικόν. ἢ ἀπὸ Σκιράφου τινὸς κυβευτοῦ. ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον.

Σκειρὰς Ἀθηνᾶ, εἶδος ἀγάλματος Ἀθηνᾶς. ὀνομάζεται δὲ οὕτως ἀπὸ τόπου τινός.

Σκιά, παρὰ τὸ κίω τὸ ἀκολουθῶ, κιά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκιά. ἡ συνακολουθοῦσα. καὶ σκιοειδὴς ὁ σκιὰν ἀποτελῶν.

Σκιάς, τὸ ᾠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν. οἶκος γὰρ ἦν στρογγύλος. τοὺς δὲ τοιούτους διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδείων, σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασαν σκιάδας, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων θολίας ἐκάλουν αὐτάς. καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολίας, προσαγορεύουσι.

Σκίδνω, ἐκ τοῦ σκεδῶ σκίδνω, ὡς πετῶ πιτνῶ. κερῶ κιρνῶ. ἐξ οὗ παράγωγον, σκίδνημι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν σκιδνᾶσι. τὸ παθητικὸν, σκίδναμαι. ἐσκί‹δναντο, καὶ ἐσκίδναντο.

Σκίπων, παρὰ τὸ σκηρίπτω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, καὶ τοῦ ρ. καὶ συγκοπῇ τοῦ η, σκίπων. ‹ σημαίνει δὲ τὴν βακτηρίαν.

Σκίμπους σκίμποδος, παρὰ τὸ σκηνὴ καὶ τὸ ποὺς ποδὸς γέγονε. σκηνίπους τις ὢν, ὁ σκηνοῦ στιβὰς μέν. καὶ συγκοπῇ, σκίμπους. λέγεται δὲ τὸ μέρος τοῦ κραββάτου. μεταφορικῶς δὲ ὅλος ὁ κράββατος. λέγεται καὶ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ. ὡς ἀελλόπος. σκιμόπους τις ὤν, ‹ ὁ σκηνῇ ὅμοιος.

Σκιρωθῆναι. φασὶ μὲν ἀπὸ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. Σαπφὼ ἐν τοῖς γυναικείοις ἐπαίνοις. Πριαμοῦ ταῦτα νόσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι. σκίρων δὲ τὸ ἀδιέρυπον καὶ Κρατῖνος λέγει. καὶ Εὔπολις ἐν τῷ Τυραννεύοντι. ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς οὕτω λέγει.

Σκιροφοριὼν, ὄνομα μηνὸς παρὰ Ἀθηναίοις. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίραν ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἤγουν γύψον. ὁ γὰρ Θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ Μινωταύρου, τὴν Ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου, ἐβάσταζεν. ἐπεὶ οὖν τῷ μηνὶ τούτῳ ἐποίησε, λέγεται Σκιροφοριών.

κίφος, τὸ ξίφος. διαιρέσει τοῦ ξ εἰς κς, καὶ ὑπερθέσει.

κρτῦ, παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ πηδᾶν. ὑφαιρέσει τοῦ α, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, μετὰ περισπωμένου τοῦ τόνου.

κληρός, παρὰ τὸ σκληρὸν μονοσύλλαβον, ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ σκέ‹λλω.

κνιπός, ὁ μικρολόγος καὶ σκνιφός. παρὰ τοὺς σκνίπας καὶ τὴν τοῦ σώματος μικρότητα. σκνὶψ δέ ἐστι κωνωποειδὲς πτηνόν. ὧρος. λέγει δὲ ὁ χοιροβοσκὸς ὅτι λέγεται σκνὶψ καὶ κνίψ. καὶ τὸ μὲν σκνίψ, κλίνεται καὶ διὰ τοῦ π, καὶ διὰ τοῦ φ. οἱ σκνιφὸς καὶ σκνιπός. τὸ δὲ κνίψ, διὰ τοῦ π μόνον κλίνεται. ἔστι δὲ ζῶον εὐτελές. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν μικροψύχων ἀνθρώπων εἴωθε λέγεσθαι ὅτι σκνιφός ἐστι. μετάγεται γὰρ ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν.

κόλοπες, ὀξέα ξύλα ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει. παρὰ τὸ κολάπτω, κολάψω, κόλαψ. ἢ παρὰ τὸ σχίζω σχόλαψ, καὶ σκόλοψ. τὸ διεσχισμένον καὶ ἀπεξυσμένον ξύλον.

κολιός, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος, ἀλλὰ διεστραμμένην. ἢ παρὰ τὸ σκαιός. ἢ παρὰ τὸ σκόλον ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν. πόρον λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ βυζαντίου πλοῦν, ἕως τοῦ στομίου τοῦ πόντου. ἔνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι. ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον. ἔοικε δὲ τῷ ξ στοιχείῳ καὶ θηρίῳ ἑρπετῷ.

κολιά, τὰ συμποτικὰ ᾄσματα. δίδυμος φησὶ διαφόρους ἐτυμολογίας ἐν τῷ γ´ τῶν συμποσιακῶν. ὧρος. ἀπὸ τοῦ μεθύουσι καὶ σκολιὰς ἔχουσι τὰς αἰσθήσεις.

κολύθριον, πλατὺ ὑπόθημα ἀντὶ τοῦ ‹ρικαθέσθαι. ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίου. πλάτων. ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθίζεσθαι, ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν. ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον, ἀνατετραμμένον. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐδέξαντο τὴν λέξιν.

κοπός, ὁ β´. τὸ κατάσκοπον. ὡς τὸ, Οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσομαι. ἰλιάδος κ. ἐπὶ δὲ τῆς ἁπλῶς παρατηρήσεως, δμωάων σκοπός ἐστιν, κατὰ μέτρον ἡ μετέρα.

κοπιά, οἱ ὑψηλοὶ τόποι καὶ σκόπελος. ὁμοίως καὶ σκόπελοι ὑψηλοὶ τόποι. ἀμφότερα ἀφ' ὧν ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν τὰ πόρρω καὶ κύκλῳ. ἐκ δὲ τοῦ σκοπιά, γίνεται καὶ σκοπιάζω, σημαίνει τὸ βλέπω.

κρινιάριος, τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως, λατίνων φωνῇ. ὅ ἐστι νοτάριος ἑλληνικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ. σκρίνιον γὰρ τὴν δεσφακτικὴν λάρνακα οἱ ῥωμαῖοι κα‹λοῦσι.

κορακισμός. οἱ παλαιοὶ οἱ παρὰ διὸ λέξεις δη-ζευγμένας, παράγωγα ποιοῦσι πολλάκις. νέα πόλις, νεαπολίτης. παρὰ ποταμόν, παραπόταμος. οὕτω καὶ τὸ σκορακίζειν ἐς κόρακας, ἐσκορακίζειν. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, σκορακίζειν. οὕτως ὧρος. ἀλλὰ καὶ ὠρίων καὶ ἡρωδιανός, περὶ παθῶν.

κορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν. μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον λέγεται. γίνεται δὲ παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου ὅταν χασμώδεις ὄντες, ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας ὀπίσω καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πῶς βασανιζομένοις καὶ διαστρεφομένοις τὰ μέλη. οἱ σκορδινᾶσθαι διηγεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου καὶ τροφῆς. ἢ καρηδινιᾶσθαι τὴν κεφαλήν. ὧρος.

κορπίζω, ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπί‹ζεται.

κορπίος, σημαίνει β´. τὸ χερσαῖον, καὶ γίνεται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ πλήττειν καὶ τὸν ἰὸν ἐπιβάλλειν. ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα. καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος. ἐπειδὴ ὅτε ἐν αὐτῷ ἐστὶν ὁ ἥλιος, τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ τὴν γῆν σκορπίζομεν σπείροντες. ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζειν τὰ σπέρματα.

κότος, ἀπὸ τοῦ σκιάζειν ὠνόμασται. ὁ δὲ ἔφασιν σκοπός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προστρεχόμενον ἐν τῷ αὐτῷ. οὕτως ἡρακλείδης. ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ σχεθεῖν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι, ὅ ἐστιν ἐπισχεῖν. ὧρος.

κοτόμαινα, νὺξ ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἀκαταστατεῖ.

κῶλος, εἶδος ἀκάνθης. ἢ πυρωθεὶς ‹ τὰ οὐράνια. στεινότερος γίνεται. ἰλιάδος ν. ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος. ὁ δὲ ἀπίων ὀξὺς πεπυρακτωμένη. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν τῇ βοιωτίᾳ. ἔστι δὲ ἅπαξ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω. ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐξηραμμένος.

κώληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον ἤγουν ὀστέον κατὰ ἀντίφρασιν. πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ δὲ κῶλον, παρὰ τὸ κλῶ. τὸ δὲ κλῶ, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω. καὶ γὰρ σκληρότερόν ἐστι καὶ ξηρότερον.

κῶπες, ἔστι δὲ ζῶον σκὼψ λεγόμενον. κόβαλον δὲ καὶ μίμηλον τὸ ὄρνεον. τινὲς δὲ κακόφωνον αὐτὸ λέγουσι. καὶ εἴρηται οὕτως. παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα. φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζῴου καὶ τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι τουτέστι τὸ λοιδορεῖν.

κύβαλον, τὸ δι' ἐντέρων ἐκδιδόμενον κυσίβαλόν τι ὄν.

κυδμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀργιζομένων. ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τὸ μενεαίνειν, γίνεται τὸ σκυδμαίνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς τοῦ προσώπου συστολῆς τοῦ σκύλλου, ὅ ἐστι δέρμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων ἰλιάδος ω.

κύνιον λέγεται ἡ ὀφρὺς καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται σκυνίζω καὶ σκύζω.

κύζεσθαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι παρὰ τοὺς σκύθας. οἱ γὰρ ὀργιλότατοι ὄντες, τὸ ἐπισκύνιον καθέλκουσι.

κυθρωπάσαι πλεονασμός ἐστι, τοῦ ρ. σκυθωπάσαι γὰρ ἐστὶ παρὰ τὸ σκυθικοὺς ἔχειν ὦπας. ἢ σκυθρωπὸς παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι καὶ τὸ ὤψ ὦπος ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὤψ γίνεται χυθρωπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ. τουτέστιν ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος.

κῦλα σημαίνει τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου συναγόμενα λήϊα. καὶ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἔτι ζώντων λάφυρα. τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων σκῦλα. γίνεται δὲ

παρὰ τὸ συλῶ σύλον καὶ σκύλον. ὅθεν τὸ σκῦ μακρόν. παρὰ τὸ φωνὴν ἔχειν σκύλακος. ὅμηρος. Τῆς δ' ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλλῆς. ὠρίων.

Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐπισχεῖν ἤγουν τὸ ὑλακτεῖν σκύλλαξ τις ὤν. ὦρος.

Σκύμνος, τὸ τῶν λεόντων ἔκγονον. παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι, σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος. σκυμνὸς δὲ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Σκῦρος, ἡ νῆσος. ἐπεὶ ἀργιλλώδης ἐστὶ καὶ λευκόγεως. σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη. δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ ὀδυσσείας. αἱ ἀργιλλιώδεις φαῦλαι εἰς καρπῶν ἀναδόσεις. μηλόβοτοι δὲ καθάπερ σκῦρος. καὶ αἱ λεγόμεναι ἀργινοῦσαι. ὦρος.

Σκῦτος, τὸ δέρμα. καὶ σκυτοδέψης, παρὰ τὸ ξύω ξύτος. εἶτα διαλύσει τοῦ ξ καὶ ὑπερθέσει γίνεται σκῦτος, τὸ ξυόμενον. οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύεται. ἢ παρὰ τὸ σχίζω, σχίτος καὶ σκῦτος κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ τροπήν. ἐσχισμένον γάρ ἐστι ἅπαν. σκῦτος δὲ λέγεται ὑπὸ τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων τοῦ τραχήλου δέρμα ὥσπερ τρύφων φησί. τινὲς δέ φασι σκῦτος λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν. οἱ δὲ τὸν μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον. οἱ δὲ, τὸ ἰνίον. ὅπερ ἐπισκύνιον καλοῦμεν. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα. παρ' ὃ καὶ σκυτεὺς εἴρηται.

Σκυθίνας, τὰ ζώματα ἀπὸ λώρων. ται ἡ κεφαλή. παρὰ τὸ σκῦτος ὅ ἐστι δέρμα.

Σκυταλωτοὺς τροχοὺς, ῥαβδωτούς. ἡ σκυτάλη παρὰ ἀττικοῖς βακτηρίαν σημαίνει. καὶ ὄφεως δέ ἐστι τι εἶδος οὕτω καλούμενον. καὶ παρὰ λακεδαιμονίοις ἀντὶ βακτηρίας τάττεται. καὶ σκυταλίδες, καμπῶν εἶδος, ὅ ἐστι ζῶόν τι. παρὰ ἀλεξάνδρῳ εὕρηται εἶδος καρίδων, καὶ σκεῦός τι ἐν τῇ νηΐ. καὶ σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη. σκυτάλη δὲ, πίναξ. δέλτος. ἔθος δὲ λακεδαιμονίοις χρῆσθαι σκυτάλῃ, ἀντὶ τῶν γραμματείων.

Σμαραγεῖ, ψοφεῖ. κτυπεῖ. ἀπὸ τοῦ σμάραγος, σμαραγῶ. τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω σπάραγος καὶ σμάραγος. ψόφος. ἦχος. κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ἦχος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω. ἐξ οὗ καὶ σμάραγος, ὁ λαμπρότατος λίθος. παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μέλλων, μαρῶ. κατὰ παραγωγήν, μαράσσω. πλεονασμῷ τοῦ σ, σμαράσσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγος καὶ σμάραγδος.

Σμερδαλέος, καταπληκτικός. φοβερός. ἐκ τοῦ σμερδνόν, σμερδναλέος. ἀποβολῇ τοῦ ν. καὶ σμερδνόν, τὸ καταπληκτικόν. ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μένειν. παρὰ τὸ μερίζω μεριδνός. καὶ συγκοπῇ καὶ

Σμῆνος, τὸ μελισσοβοτόν. ἢ πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πλῆγμα. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ σμήσω, τὸ πλήσσω.

Σμήριγγα, τὴν θρίχα τῆς κεφαλῆς. ἀπὸ τῆς μήριγγος ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλήν. πλεονασμῷ τοῦ σ. λυκόφρων. καὶ σμικρός, ἀπὸ τοῦ μικρός πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σμινθεύς, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσιν οἱ κρῆτες τοὺς μύας. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος.

Σμυγερή, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχρά. ἡσίοδος.

Σμύξαι, καῦσαι. ζήτει εἰς τὸ ὑποσμύχουσα.

Σμῶδιξ, ἡ ὕφαιμος πληγή. παρὰ τὸ σμάξαι. οὕτω δὲ λέγουσιν οἱ ἴωνες τὸ πατάξαι. ὁ δὲ θεόγνωστος, ἀπὸ τοῦ σμῶ τὸ πλήσσω. κατὰ παραγωγήν, σμήγω. καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν, σμώγω, σμώξω, καὶ σμῶδιξ. ἢ ἐκ τοῦ σμῶ σμήσω. ἐξ οὗ καὶ σμῆνος, τὸ πλῆγμα. ἢ παρὰ τὸ μώλω ψ μώλωπος μωλωπίζω. ὁ μέλλων, μωλωπίξω. ἐξ αὐτοῦ μῶλιξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς

Σμώνη, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου πληγή. δ, σμῶδιξ.

ἀπὸ τοῦ σμῶ ἐκ μακροῦ. τὸ σμῶ, μέγα. ὡς τὸ ζώνη. διὸ δὲ εἰσὶν εἰς γω δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα βαρύτονα. βώγω, καὶ σμώγω.

Σμύρνα, παρὰ τὸ μυρίζω μύρνα καὶ σμύρνα. ἢ παρὰ τὸ μύρον, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐν προθέσει τοῦ σ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς

Σοβαρός, παρὰ τὸ σεσοβῆσθαι, ἢ νήσου, σμύρνη. παρὰ τὸ σεσεῖσθαι, σοαρὸς καὶ σοβαρὸς πλεονασμῷ τοῦ β. εἰς τὸ δυστόνος. εἴρηται γὰρ περὶ σοβαροῦ οἷον ὁ σοβῶν καὶ μετὰ σεμνότητος προϊών.

Σόλος ὁ δίσκος. ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ σείω. τὸ ὁρμῶ καὶ κινῶ. τοῦτο δὲ τοῦ σῶ, ὁ μέλλων, σώσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κατὰ συστολὴν τοῦ ω εἰς ο, σόλος. ἢ παρὰ τὸ ὅλον σεύ-

Σόλυμος, ἔθνος περὶ κιλικίαν. ἀπὸ σολύμου εσθαι. τοῦ καλδήμης τῆς πισίδου καὶ ἄρεως. οἱ νῦν ἴσαυροι.

Σόλοι. ἡ ἐν κύπρῳ πόλις. πλούταρχος ἐν σόλωνι, ἀπὸ σόλωνος τοῦ ἀθηναίων νομοθέτου. διὸ καὶ τῷ σόλωνι τιμὴν ἀποδιδοὺς, αἴπειαν τὴν πόλιν καλουμένην πρότερον, ἀπ' ἐκείνου σόλους προσηγόρευσε.

Σόλοικοι, οἱ βάρβαροι. ἀπὸ σόλων τῆς κιλικίας. Ἰστέον ὅτι διαφέρει τὸ βαρβαρίζειν τοῦ σολοικίζειν. καθὸ τὸ μὲν βαρβαρίζειν, περὶ μίαν λέξιν ἐστὶν ἁμάρτημα. κατὰ τόνον μὲν, ὡς ὅταν τὸ ἄνθρωπος ὀξυτόνως εἴπωμεν ἀνθρωπός. κατὰ γραφήν, ὡς ὅταν τὸ ἧλος διὰ τοῦ ι γράψω. κατὰ κλίσιν, ὡς ὅταν τὸ αἴας, αἴαν κλίνω. κατὰ χρόνον, ὡς ὅταν τοῦ αἴας, τὸ α συστέλλω. κατὰ πνεῦμα, ὡς ὅταν τὴν ὑπὸ πρόθεσιν ψιλῶ. σολοικίζειν δέ ἐστι, τὸ περὶ σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν ἁμαρτάνειν. τουτέστιν ἑκάστης λέξεως καθ' ἑαυτὴν κειμένης καλῶς ἐχούσης. ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβανομένης. ὡς ἐπὶ τοῦ, ἐμὸ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσεν. ἰδοὺ γὰρ ἐν τούτῳ ἑκάστη λέξις καθ' ἑαυτὴν οὖσα, καλῶς ἔχει. ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολούθως παραλαμβάνεται. ὅθεν καὶ σολοικισμὸς λέγεται, οἱονεὶ ὁ τοῦ σώου λόγου αἰκισμός. ἤγουν, ὕβρις τοῦ ὁλοκλήρου λόγου. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι σολοικίζειν καὶ βαρβαρίζειν δεῖ λέγειν. καὶ σολοικίζομεν, καὶ βαρβαρίζομεν. σολοικισμὸς

δὲ καὶ βαρβαρισμὸς οὐδὲ λέγειν. Χοιροβοσκός.

Σορός, ἡ τῶν λειψάνων. παρὰ τὸ σεσυρμένα τὰ σώματα ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω, σορὸς ἡ κωλυτική.

Σοφός, παρὰ τὸ σέβω, σοβὸς καὶ σοφός. σέβουσι γὰρ τὸν σοφὸν ἅπαντες.

Σοφιστής, κυρίως ὁ σοφιζόμενος. ὁ δὲ ἀριστοτέλης σοφιστὰς λέγει τοὺς ἑπτὰ σοφούς. ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ δεινολόγος φιλόσοφος, σοφιστής. ὁ δὲ τῷ ὄντι σοφός, ὅθεν ἐπεπόλασε λέγειν, φιλοσοφεῖ ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ σοφιστήν. νῦν σοφιστάς, τοὺς διὰ κιθάρων(?) προϊσταμένοις. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν δευτέρῳ(?) τῶν Ἡροδότου γλωσσῶν. Ὧρος λέγει καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοῦσα, ἡ πόλις. ἀπὸ τῶν περιφυομένων κρίνων. σοῦσα γὰρ τὰ λείρια λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἱππάσιμον αὐτὴν εἶναι. σοῦσαι γὰρ ὑπὸ Σύρων τὸ ἵππον λέγεσθαι.

Σούσινον μύρον, τὸ κρίνινον ἄγχνες(?) προσαγορεύουσι. τὰ γὰρ λείρια ὑπὸ τῶν Φοινίκων, σοῦσα λέγεται. σοῦσον δὲ τὸ κρίνον ὑπὸ Φρυγῶν λέγεται.

Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὰ μέρη αὐτοῦ.

Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ κατασπᾶν τὴν κρόκην.

Σπάθαι, αἱ τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς ἐπικάμπτειν(?).

Σπάργανον, παρὰ τὸ σπαράσσω σπαράγανον, καὶ συγκοπῇ. λέγονται δὲ αἱ παιδικαὶ φασκίαι σπαργανώματα. ἔνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι αὐτῶν τὸ ὀρθότερον.

Σπάνιον, τὸ ὀλίγον. ἐκ τοῦ σπάνιος. γίνεται ἀπὸ τοῦ σπανίζω ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττοῦμαι καὶ φθείρω. γίνεται παρὰ τὸ σπάνις ἡ λῆψις. γίνεται παρὰ τὸ σπῶ σπαίνω, σπάνις καὶ σπάνις. ἢ παρὰ τὸ παίνω. καὶ κατὰ παρασχηματισμόν, πάνις καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ.

Σπάρτα λέλυνται, Ἰλιάδος β. παρὰ τὸ σπείρω τὸ ἁλίζω(?), σπαρτίον. καὶ ὡς παρὰ μηρία μῆρα, οὕτω καὶ σπαρτία σπάρτα, κατὰ συγκοπὴν ὡς ὑποκοριστικόν.

Σπαρτιάτης, ἀπὸ τοῦ Σπάρτη Σπαρτίτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, Σπαρτιάτης. ὅμοιον ἐστὶ καὶ τὸ Κροτωνιάτης. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Σπαίρω, δηλοῖ τὸ ἀσπαίρω σημαίνει. τὸ δὲ σπαίρω, ἐκ τοῦ σκαίρω. διαφέρει δὲ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. Ἡρᾴδιοι σπαίρουσι καὶ οὐ ῥεῖον πελοῦσι καὶ ἤσπαιρον, ὡς τό, Ὅτε τὰς βοῦς ἀσπαίρει. καὶ διότι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν, ἄμουσόν τινα κίνησιν δηλοῖ σημαίνει ἐν ἰχθύσι καὶ ἐν τῇ δεδεμένῃ κατὰ τὴν ποικτὴν βοΐ. τὸ δὲ σκαίρειν, ἄμουσόν τινα ὀρχηστικήν τε καὶ εὔρυθμον κίνησιν δηλοῖ. ὅθεν παράγονται σκάρος καὶ σπάρος ἰχθύες. ὅθεν τὸ σκάρος εὔμουσόν τινα καὶ εὔρυθμον κίνησιν δηλοῖ. δηλοῖ καὶ τὸ σκιρτᾶν παράγεται. σπαρίζειν, ἐπὶ ἰχθύων λέγεται.

Σπένδω, παρὰ τὸ σπείδω σπεύδω. παραγωγικὸν οὐ πλεονασμός. ὡς κυλίω κυλίνδω. ἀμείρω, ἀμέρδω. σημαίνει δὲ τὸ μεθυσθεὶς φιλιοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Σπέος, τὸ σπήλαιον. τὸ ἀφώτιστον οἴκημα. παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός. ὡς εἰπεῖν τὸ πολὺ γὰρ φωτὸς ἐστερημένον ἐστίν. ὅθεν φησί, Σπέος ἠεροειδές. παρὰ τὸ σέω σεέω, σέος καὶ σπέος. κλίνεται σπέεος. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τὰ σπέεα. καὶ συγκοπῇ, σπέα.

Σπέρμα, παρὰ τὸ σπεῖν ἐσπαρμένον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῆς τελειότητος. καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν.

Σπέργυς(?), παρὰ τὸ πρέσβυς. γίνεται τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς. καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς. περὶ παθῶν.

Σπεύδω, παρὰ τὸ πέδον γίνεται πεύδω. καὶ προσθέσει τοῦ σ. ὁ γὰρ ἀγωνιζόμενος, τὴν γῆν διεγείρει. ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ περιπατῶ, γίνεται ἔδω, πεύδω, καὶ σπεύδω.

Σπέρχω, σημαίνει τὸ κατεπείγω(?) σπείρομαι. σπεύδω. καὶ συστρέφω. ἴσως ἀπὸ τοῦ πλέκεσθαι. συμπλέκω οὖν. καὶ κατὰ συγκοπήν, σπέρχω.

Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἕπεται, τὸ ἀπαρέμφατον ἕπεσθαι. πλεονασμῷ τοῦ σ, ἕσπεσθαι καὶ σπέσθαι.

Σπείους. αὗται εἰσὶ μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ἔξω οὐ λήγουσαι ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων. ἀεὶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται τείχεος, σάκεος. τὸ δὲ αἴτιον ἡ εὐθεῖα κατὰ τὸ σπέος καὶ δέος. ἃ προσέλαβεν ἡ γενικὴ ἕτερον ε, σπέεος καὶ δέεος, κακόφωνον δὲ ἦν εἶναι τό. ἔνθεν ἐποίησε δέους, σπέους. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείους καὶ σπείους.

Σπεῖρα, τὰ ἱμάτια. παρὰ τὸ ἐνσπείρεσθαι καὶ συσφίγγεσθαι ἐν αὐτοῖς. καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλημα. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι. ὤφειλε δὲ διὰ διφθόγγου. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. καὶ ἴσως τῷ λόγῳ τῶν ῥηματικῶν. εἰσὶ γάρ τινα ῥηματικὰ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, ἅτινα διὰ τοῦ ι γράφονται. λείβω λιβάς. οὕτως ἀπὸ τοῦ σπείρω σπίριον καὶ σπίρα.

Σπήεσσιν. ἐκ τοῦ σπέος, ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, σπέεσι. καὶ ἐκτάσει, σπήεσι. καὶ ἐν σπέσι κατὰ συγκοπήν.

Σπερμολόγος, μικρὸν ὀρνίθιον κολοιῶδες. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται ἀπὸ τούτου καὶ ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος. καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀγοραίων διαζῶν.

Σπείρω, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ κατασπῶ. σπωμένη γὰρ ἡ γῆ, δέχεται τὰ σπέρματα. παρά γε μὴν τὸ σπῶ. ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σποράν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαι εἰς αὐτήν. οὕτω Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα.

Σπεῖσαι, παρὰ τὸ πῖσαι ὅ ἐστι ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ.

Σπίλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπῶ τὰς ἐλάας. ὁ Ὧρος. ὄλισθος. σπίλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ λίθος κατεσπασμένος.

Σπήλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν. παρὰ τὸ σπῶ.

Σπιλάδες, αἱ ὕφαλοι πέτραι. οἱ δέ, ἀπὸ σπάδες. ἢ ὅτι μελαίνεται τὸ κατ' αὐτὰς μέρος. ἢ σπηλυγγώδεις εἰσὶν αἱ κοῖλαι πέτραι, παρὰ τὸ σπέος. οὕτως Ὠρίων. ὁ δὲ Ὧρος, ἀπὸ τοῦ λεπίζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης. οἱονεὶ λεπίδας ἔχουσαι. ἢ παρὰ τὸ σχίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σχάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ συμπεπλάσθαι.

Σπιθαμή, εἰς τὸ παλαιστή.

Σπινθῆρες, βολίδες καὶ ἀκοντισμοὶ πυρός. παρὰ τὸ σπείρεσθαι πεποίηται τὸν τοῦ πυρὸς ἔχων λόγον. οἷον σπορεὺς ὢν τοῦ θέροντος πυρός. ἢ παρὰ τὸ μετὰ σπουδῆς ἐκθρώσκεσθαι ἢ θηρᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σποδῷ θεωρεῖσθαι.

Σπλάγχνα, οἱονεὶ πέλαγχνα· διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων
ὑπάρχειν καὶ ἐφάπτεσθαι καὶ διὰ τὸ πασῶν τῶν τροφῶν. ὦρος.
Σπλὴν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα.
Σπόγγος, ὁ μὲν διὰ τοῦ π, παρὰ τὸ σπᾶν τῶν ὑγρῶν.
τὰ ὑγρά. ὁ δὲ διὰ τοῦ φ, παρὰ τὸ σφίγγειν κατὰ τὰς ἐκ-
θλίψεις. ζήτει εἰς τὸ φῶς.
Σποδὸς, ἀπὸ τοῦ σβέσω, σβοδὸς καὶ σποδὸς, ἡ ἀμαυροῦσα
τὴν φλόγα. ἢ ἀπὸ τοῦ ποσὶ ποδός. πλεονασμῷ τοῦ σ.
τὸ ἐν ποσὶ κείμενον, ἢ παρὰ τὸ σπεύδω. παρὰ τὸ τῷ πυρὶ
Σποράδες νῆσοι, ἢ διὰ τὸ σποράδην ἐκεῖσθαι· ἔθνοι οἱ ἄγκωνες.
κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπαρτὴν καὶ σπαρτόν.
Σπουδὴ, ἐπίρρημα μεσότητος, ἢ ἀθροίσεως. τὸ δὲ, ἢ.
τὰ παρὰ δοτικὴν γινόμενα ἐπιρρήματα, καὶ τὸ αὐτήν.
Σπυρὶς. πλεονασμός ἐστι τοῦ σ, ἀπὸ γραφὴν φυλάττει.
τοῦ πυρὸς, πυρίς. Ἡρόδοτος λέγει ὅτι τοὺς πύρους σπυ-
ροὺς λέγουσιν οἱ Συρακούσιοι. παρὰ τοὺς σπόρους.
Σταγὼν, παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα. οὗ παράγωγον στάζω. οἷον, οὐ
ξύδην, ἀλλὰ στάσιν τῆς φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης.
Στάδιον, ἤτοι διὰ τὴν στάσιν, ἑστῶτες γὰρ ἐθεῶντο. οἱ δὲ
φασὶ τοῦ πόντου [?] εἶναι τὸ σ. εἶναι γὰρ τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν.
Σταδίη, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχη.
ἢ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὁρισθέντος. ἢ ἀπὸ τοῦ στάντα
τὸν Ἡρακλέα τοῦ δρόμου διαπνεῦσαι.
Σταθερὸν ἦμαρ, ἀπὸ μέρους. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τὸ
μεσημβρινὸν, ὅτε ἵσταται ὁ ἥλιος, ἢ ποιεῖ τὸ δοκεῖν ἵστα-
σθαι. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ τεθείκασι.
Σταθμὸς, λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον, καὶ τὸ σταθμι-
ζόμενον, καὶ ἡ παραστάς. σταθμὸς δὲ λέγεται, καὶ ἡ μάνδρα
τῶν προβάτων. ἀμφότερα παρὰ τὴν στάσιν.
Σταθμῶ, παρὰ τὸ σταθμή. τοῦτο παρὰ τὸ ἵστασθαι.
Στακτὴ, παρὰ τὸ στάζω στάξω, ἔσταγμαι, ἔστακται στακτή.
Σταλαγμὸς, στῶ ῥῆμα. οὗ παράγωγον στάζω. ὁ μέλλων,
στάξω. ἐξ οὗ σταγμός. ὡς φράξω φραγμός. πλεονασμῷ
τῆς αλ συλλαβῆς, σταλαγμός. ἢ ἐκ τοῦ σταλάσσω. τοῦτο
ἐκ τοῦ στάσσω, πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς.
Σταμῖνες, τὰ κατὰ στρώματα τῆς νηὸς ἐφ' ὧν ἱστάμεθα.
Ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα. οἷον, στήμοσιν ἐοικότα. ὦρος.
Στάμνος, μέτρον. Σταῦ, ἀπὸ τοῦ ἔσται.
Στάσιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ. ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ
τὴν πάροδον διατίθηται τὴν μελῳδίαν ἀκίνητος, πρὸς τὴν
ὑπόθεσιν εἰκότως στάσιμον λέγοιτο.
Στένει καὶ στένεται. θυμούμενος στενάζει. καὶ παρὰ
τοῦ δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται.
Στασιάζειν, ὁ μὲν Ἡρωδιανὸς πλεονασμὸν λέγει εἶναι
τοῦ α. ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω. ὁ δὲ ὦρος λέγει ὅτι τοὔ-
νομα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι καὶ συστρέφεσθαι τινὰς
πυκνοτέρως πρὸς ἀλλήλους.
Στατὴρ, ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω. καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ νο-
μίσματος τίθεται. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἀντὶ τοῦ δανείζειν.
ὀβολοστάτας γοῦν οἱ Ἀττικοί, τοὺς ὀλίγα δανείζοντας
ἔλεγον ὑπερβολικῶς. καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ τοιοῦτόν ἐστι.

Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χρέος. Ἰλιά-
δος μ. ἀντὶ τοῦ δέδια μὴ ὃ χθὲς οἱ Ἕλληνες ἐδάνεισαν χρέος,
σήμερον ἀπολάβωσι. τουτέστι τὴν νίκην ἣν δεδώκασιν
ἡμῖν χθὲς ἡττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νι-
κήσωσι. τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀπολάβωσιν.
ὁ οὖν πρὸς τὸ διδόναι καὶ λαμβάνεσθαι ἐπιτήδειος, στα-
τὴρ ὠνόμασται. παρὰ τὸ ἵστασθαι. ὁ δὲ ὦρος, στατὴρ τὸ
νόμισμα, ἀπὸ τοῦ ἵστημι τὸ δανείζεσθαι ἐπὶ ἱστῶντος τὸ
νόμισμα ἐν ἐρρέθη, ὁ πρὸς δανεισμοὺς καὶ ἀποδόσεις
ἐπινοηθεὶς τῷ βίῳ. ὅθεν καὶ στατῆρες, οἱ χρεῶσται. οἷον,
Πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες οὐδ' ἂν εἷς. ἐπὶ χαρ-
μος προμηθεῖ.
Σταυρὸς, παρὰ τὸ στάσις καὶ τὸ
εὖρος. οἷον, ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ,
σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα παρὰ τὴν
στάσιν, ἅπερ ἔξωθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς
τὸ μὴ στενοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφεοῖς.
Σταφυλὴ, παρὰ τὸ σῶ σῶσα, σωλὴ καὶ σταφυλή. πεπαι-
θεῖσα γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ ἔστι σταφίς.
ζήτει εἰς τὸ τέλος.
Στέαρ, παρὰ τὸ στάζω, ἢ ἵστημι στήσω. παρὰ τὸ στάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν.
Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγη. τοῦτο παρὰ τὸ
στέγω τὸ ὑπομένω.
Στεγανὸς, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκεπασμένος. παρὰ τὴν
στέγην. λέγεται δὲ στεγανὸν καὶ τὸ στενότερον. καὶ στεγανό-
ποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι διατρίβοντες, καὶ τοὺς πόδας
ἔχοντες στεγανούς. οἷς αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων εὐ-
ρυχωρίαι δέρματι ἀνειλημμέναι εἰσί, καὶ στεγανώματα ἐν
τοῖς τοίχοις οἱ σύνδεσμοι. τὸ δὲ στέγη, παρὰ τὴν σὺν πρό-
θεσιν, καὶ τὸ τέγω τὸ βρέχω. ἢ ὑπὸ τῶν βροχῶν σώζοντες.
Στελγίσματα, ἀποξύσματα. στλεγγίδες γὰρ λεγόμεναι.
αἱ ξύστραι αἳ τὰς κηλῖδας τοῦ σώματος ἀποξύουσι. λυ-
κόφρων.
Στελεὸς, τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.
Στεναγμὸς, παρὰ τὸ στενάζω. τοῦτο παρὰ τὸ στένω. τὰ δὲ
παθητικὰ οὐ χεῖρον ἐν χρήσει. ἐναντίως γὰρ ἔχει
τὸ σημαινόμενον τῷ τῆς φωνῆς χαρακτῆρι.
Στέργω, ὁ μὲν συντάττεται μετὰ δοτικῆς, σημαίνει τὸ ἀρκοῦμαι.
ὁ δὲ μετὰ αἰτιατικῆς, σημαίνει τὸ ἀγαπῶ καὶ φιλῶ. γίνεται παρὰ τὸ
στέγω ὃ σημαίνει τὸ ὑπομένω. τοῦτο παρὰ τὸ στῶ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ
ἵστημι, καὶ ἑδραιῶ, καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τοῦ στῶ οὖν, στέγω. καὶ πλε-
ονασμῷ τοῦ ρ, στέργω. ὡς φέβω, φέρβω.
Στέλεχος, ὁ μὲν ὁ κορμὸς ἤγουν ἡ ῥίζα παρὰ τὸ τέλος
ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ στερεόν. ὁ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι,
παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι.
Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω καὶ κοσμῶ. ἀπὸ στέλλω δὲ ἡ πρό-
θεσις τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ἤγουν ἐκπέμπω τὸ προετοιμά-
σαι καὶ κοσμῆσαι, καὶ διευθετῆσαι πάντα. σημαίνει τὸ κο-
σμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή. τὸ κρύβω, ἐξ οὗ καὶ συστολή. τὸ ἐπι-
στέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἐπιστολή. καὶ τὸ πλέω.
Στέρνον, ἀπὸ τῆς στερεότητος, ἢ παρὰ τὸ στερεὸν εἶναι. ἢ
παρὰ τὸ στερρὸν εἶναι. παρὰ τὸ στῶ στὲς. τὸ ἐντελὲς,
στέω. στερόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν στέρνον, τὸ στῆθος.

Στερρός. βούλονταί τινες ἀπὸ τοῦ στερεὸς εἶναι. συγκοπῇ στερός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στερρός. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον στερεός, ἀπὸ τοῦ στερρὸς εἶναι. τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ποιεῖ τὰ εἰς ρος ὀνόματα ἰσοσύλλαβα. οἷον, μιῆναι μιαρός. διῆναι, διερός. ῥυπῆναι, ῥυπαρός. σταθῆναι, σταθερός, οὕτω στῆναι, στερός, καὶ στερρός.

Στέρφος, ἔστιν ἔρεφος καὶ στέρφος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ στέφειν ὅ ἐστι σκέπειν τὸ σῶμα, στέφος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, στέρφος. σημαίνει τὸ δέρμα, παρὰ τὴν τρυφνότητα καὶ πυκνότητα. ἢ παρὰ τὸ ἐρέφειν καὶ σκέπειν. καὶ στερφόπεπλος ὁ ἡρακλῆς, διὰ τὸ δέρμα τοῦ λέοντος, ὃ εἶχεν ἀντὶ περιβολαίου. λέγεται δὲ καὶ σκαπανεύς, διότι ἔσκαψε τὰς κόπρους τῶν αὐγείου βοῶν. βουγαΐδας δὲ, διὰ τὰς γηρυόνου βοῦς. λυκόφρων.

Στεῦται, διαβεβαιοῦται. ὑπισχνεῖται. παρὰ τὸ στῆθος, οἱ ἐν τοῖς στήθεσιν ἵστανται. ἐκ γὰρ τοῦ λογιστικοῦ, κατὰ Ὅμηρον. στῆθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ. ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλεύω, οἰνοχοῶ οἰνοχοεύω, λωβῶ, λωβεύω, οὕτω στῶ, στεύω, στεύομαι, στεύεται, στεῦται ἀπὸ τοῦ ἐρεισμένου τὴν ψυχὴν, καὶ στάσιμον λαβεῖν. καὶ ὑποθέσθαι μένος ἤτοι, ὃ οὐ διισχυρίζεται ἐπ' αὐτῶν.

Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος. τοῦτο παρὰ τὸ στέφω. στεφανίτην δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ τὸν ἀγῶνα ἐφ' ᾧ στέφονται οἰνικόν. χοιροβοσκός.

Στεφάνη, εἶδος περικεφαλαίας. ἔστι καὶ γυναικεῖος κόσμος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄροις. ἐπὶ τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς, ἰλιάδος ν. Ὄντι κατὰ στεφάνης. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ κατὰ ἀπὸ τοῦ στεφανῶ. ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ λήθω τὸ λανθάνω, καὶ μήθω τὸ μανθάνω. τὸ γὰρ σημαινόμενον, ὅμοιον. τὸ δὲ στέφω καὶ στεφανῶ, οὐχ ὅμοιον. εἴ τις μὲν στεφανοῖ, οὗτος πάντως καὶ στέφει. οὐκ εἴ τις δὲ στέφει, οὗτος πάντως καὶ στεφανοῖ. στέμματα μὲν γάρ ἐστι πάντα τὰ ἐν οἷς δή ποτε τρόπῳ περιτιθέμενον καὶ περὶ χεῖρα καὶ περὶ τράχηλον. στέφανος δὲ μόνῃ τῇ κεφαλῇ περιτίθεται. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τοῦ στέφος γίνεται στέφω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ στέφανος, στεφανῶ.

Στελεά, τὸ τρῆμα τοῦ πελέκεως δι' οὗ τὸ στελεὸν ἐνείρεται. ἣν τρήμην ἀττικοὶ λέγουσιν. ἀριστοφάνης. Τρήμας ἔχει, καὶ τρύπημα δὲ ὡς εὔπολις. Οὐδὲν κακὸν τρύπημα ταῖς οἰκίαις ἂν εὕροις. ἢ δὲ [illegible], θύριον.

Στεῖνος. Στεῖνος τὸ ὠθίζεσθαι οἷον. προπαροξύνεται. οὐδέτερον γάρ. πᾶν δὲ εἰς ος οὐδέτερον ὄνομα βαρύνεται. καὶ μακρὸν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὀξύνεται. εἰ δὲ οὐδέτερον γένος, βαρύνεται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κατὰ τὴν γέφυραν στένωμα λέγεται στεῖνος. τὸ δὲ ὠθεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἐλαττοῦσθαι καὶ στενοῦσθαι. στόματα γὰρ τὰς στενωπὰς οἱ ἴωνες καλοῦσι. Καὶ οἱ νόος στεινόμενοι [illegible] ηδης. οὕτως εὗρον ἐγώ.

Στεῖρα, ἐπὶ πλοίου εἴρηται. παρὰ τὸ στερρὰ εἶναι καὶ εὔτονος. στερρά, ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, στεῖρα. ἀφ' οὗ καὶ τὴν μὴ τετοκυῖαν γυναῖκα, στεῖραν λέγουσι, διὰ τὸ στερεωτέραν καὶ εὐτονωτέραν εἶναι τῆς τετοκυίας, ἢ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι στέρα καὶ στεῖρα, ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν. ἢ παρὰ τὸ στῶ στείω, ὡς σῶ σείω, καὶ θῶ θείω, στεῖρα, ἡ τοῦ κυήσεως ἀπέχουσα.

Στιριεύς, παρὰ τὸ στιριὸν γίνεται στιριεύς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι.

Στῆθος, παρὰ τὸ ἵστημι, στήσω. καὶ τὸ μετέχει τοῦ ἱστάμενον ὀρθόν. ἀπὸ τοῦ ἑστάναι οὖν, διότι ἕστηκεν ἀσάλευτον. τὰ γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος κλίνει, τὸ δὲ στῆθος οὐ κλίνει. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἕστηκεν. ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται. σιτωθοσόν. καὶ συγκοπῇ στῶθος. καὶ τροπῇ, στῆθος.

Στηθύνιον, ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στήθους.

Στήλη, παρὰ τὸ στῶ, στήσω. σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεῶτος λίθον. ἐξ οὗ καὶ στηλίτης. καὶ στηλιτεύω, τὸ θριαμβεύω. ὡς πολίτης πολιτεύω. παρὰ τὸ στῶ στήσω γίνεται στήμων. τὸ δὲ στῶ σημαίνει ὑπομένω, ἰλιάδος λ. Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Στήωσιν, ἃ μὲν χωρίς τι, ἀπὸ τοῦ στῶ στείω. ὁ πληθυντικὸς, στῶμεν, στῶσι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήωσιν. ἢ δὲ μετοχὴ τι ἀπὸ τοῦ ἐὰν στῶ στῇς στῇ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, στήῃ. καὶ στήῃν, στήημεν στήητε, στήωσι. καὶ στήωσιν ὃ καὶ βέλτιον.

Στίβος, σημαίνει τὴν ὁδόν, παρὰ τὸ στείβω τὸ περιπατῶ. ἐξ οὗ καὶ ἀθεόστιβης. σημαίνει καὶ τὸ σωρηδὸν τίθημι. ἐξ οὗ καὶ στιβάς.

Στιβάς, παρὰ τὸ στιβάζω. ῥυθμὸς δὲ ἡ στιβαδία. τὸ ψευδὲς στιβάζουσιν, ἀντὶ τοῦ δράματα περιτεύουσι. διαφέρουσι. καὶ στιβεύειν τὸ ἰχνεύειν.

Στιβαρόν, εἰς τὸ στείβω τὸ περιπατῶ. καὶ τὸ μετέχει, οἱονεὶ τὸ πεπιλημένον καὶ συνημμένον καὶ ἠσφαλισμένον. ἤγουν μὴ ἔχον ἐξόδευμα δὲ ὀπήν. ἢ κατὰ ἀπὸ τοῦ ἵστημι στιβαρόν, τὸ ἰσχυρὸν ἀπὸ τοῦ στείβω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστιβον, ὁ παθητικὸς, ἐστίβην, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, στιβῆναι. καὶ ἐπειδὴ κανών ἐστι λέγων ὅτι τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἐξ αὐτῶν παρακολουθεῖ ὀνόματα εἰς ρος. οἷον μιᾶναι, μιαρός. οὕτω στιβῆναι, [illegible] στιβάναι. ἐξ οὗ τὸ στιβαρός.

Στήριγμα, παρὰ τὸ στηρίζω. τοῦτο παρὰ τὸ ἵστημι στήσω. κατὰ παραγωγὴν στηρίζω.

Στιγματίας, καλοῦσι τοὺς οἰκέτας τοὺς στιζομένους ὡς.

Στιγμή, παρὰ τὸ στίζω στίγη. καὶ πλεονασμῷ ἀχηκόσμοις. τοῦ μ. ὡς δὲ φοιτῶ φοιτίζω οὕτω στῶ στίζω, τὸ τὸν διακεχυμένον καὶ πεπλανημένον λόγον στῆσαι. ὁ δὲ φιλόξενος στίζειν, τὸ τοὺς ἐν τῇ ἀναγνώσει φορὰς στάσιν ποιεῖν. στίζω, στίξω στιγμή.

Στίλβω, τὸ λάμπω. παρὰ τὸ στέλλω στίλβω, ἐξ οὗ καὶ στιλπνός, ὡς τέρπω τερπνός. ἢ παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ βάω τὸ βαίνω. ἢ παρὰ τὸ τῆλε. οἱ, τὸ πόρρωθεν λάμπον καὶ δι-

Στιχάω, παρὰ τὸ [illegible]. ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τάξει αὐλάζω πορεύομαι, [illegible] δευτέρας συζυγίας, στιχῶ. ἐξ οὗ καὶ στίξ ἡ τάξις τῶν παρατάσεων. ἐκ τοῦ στείχω στείξω. ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω στίξω, ἔστιχε.

στίχω, καὶ στῖχος καὶ στοιχεῖον.

Στοά, ἀπὸ τοῦ στοιά. στοιαὶ δὲ αἱ καμάραι. ἢ παρὰ τὸ λεγόμενον πρός-

Στολή, ἀπὸ τοῦ στέλλω. ἀποβολῇ τοῦ ε, ἑνὸς λ. καλεῖται. κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπειν, ὅθεν καὶ στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπόστολος. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ δι᾽ ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν ἀπόστολ. ὅρος. παρὰ τὸ στέλλω οὖν τὸ πλέω, γίνεται στόλος.

Στόμα. ἀπὸ τοῦ τέμνω, τέτομα, τόμα καὶ στόμα. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀμᾶν. στόμα δὲ λέγεται ἢ ἐπειδὴ δι᾽ αὐτοῦ τέμνονται τὰ σιτία, ἢ ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέρος τετμημένον ἐστί.

Στόμαχος, σημαίνει τὸν φάρυγγα, δι᾽ οὗ κατα- τῆς ὄψεως. πίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν. παρὰ τὸ στόμα καὶ τὸ χέω. δι᾽ αὐτοῦ γὰρ ἡ τροφὴ πρὸς τὴν γαστέρα χεῖται. καὶ ἤτοι ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς αὐτὸν χεῖται. ἢ ὅτι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων. ἢ ἐκ τοῦ στόμα καὶ τοῦ μῆχος ὃ σημαίνει τὴν μηχανήν. κατὰ τὸ μάχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος. θλίβουσι γὰρ αὐτόν. ἢ ὁ θλίβων ἔμπαλιν ταῦτα.

Στόνος, στεναγμός. λύπη. ἀπὸ τοῦ στένω. καὶ στενόεντα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια.

Στόνυξ, καλεῖται τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. Πτερέως τόνυχι, ῥί-

Στρέσας, καταστρώσας. οἶμαι ἀπὸ τοῦ ψε σφυρόν. στροφῶ. ὑπερθέσει καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, στρῶ. ἔστρεσε δὲ θεὸς μέγα πῆμα πονηρόν. ἀπὸ τοῦ στρέω στρῶ στρέσω, στρέσα-

Στοχάζομαι, ἐκ τοῦ στείχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ καὶ ληνιῶ. βλέπω καὶ βασανίζω. στοχάζεσθαι τὸ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν.

Στρατός, τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω, ἔστραφα, ἔστραμμαι, ἔστραπται, στραπτός. καὶ κατ᾽ ἀποβολὴν τοῦ π στρατός, ὥσπερ ἰσρεπτος. ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνδεδεμένος ὄχλος. ἀλλ᾽ ἀμέλει οἱ αἰολεῖς στροφὸν λέγουσι τὸ ῥῆμα. καὶ στροτὸν λέγουσι τὸ συνεστραμμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερεῶς ἵστασθαι, στρατός. ἢ παρὰ τὸ στερεᾶς ἅπτεσθαι, ἤγουν ἐφάλλεσθαι.

Ορβικίου, τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων.

Ιστέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς, καλεῖται πεμπάς. ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκάς, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος, καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς, καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις, καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς, καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστὺς, καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φάλαγξ, καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριοστὺς, καὶ μυρίαρχος. αἱ δὲ δύο διφαλαγγαρχίαι. τετραφαλαγγαρχία, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων. καὶ ὁ ἄρχων, τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέν τι πεζικὸν ἅπαν, στράτευμα. ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι, λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρόσωπον καὶ ζυγὸν καλοῦσι, πρωτοστάται. καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ᾽ ἑκάτερα τασσόμενοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται. ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ἕως εἰς τὸ βάθος τασσόμενοι ἐπιστάται. τὸ δὲ ὕστατον πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγία καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια, πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

Στρατεία, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐκ στρατεύσεως. στρατιὰ δὲ κοινῶς τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμοίως.

Στῖφος, ὄχλος. ἄθροισμα. τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐκ τοῦ στίξ στίχος, μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν καὶ βαρύνεται, καὶ τρέπεται τὸ χ εἰς φ, καὶ προπερισπᾶται.

Στωϊκοί, οἱ φιλόσοφοι ἐκ τοῦ στοά. ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς διέτριβεν ἐν τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ ποικίλῃ. ὅθεν λαβεῖν τὴν αἵρεσιν καὶ τοὔνομα συνέβη. κατὰ τὴν πάλαι ἔκτασιν τοῦ ο εἰς τὸ ω.

Στωμύλος, λάλος. πολύκαμψος. πιθανολόγος. εὐτράπελος. ἔφεδρος τῶν λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. πέρπερος. καὶ στωμύλλεσθαι, τὸ περιάνως λέγειν. καὶ στωμύλματα, τὰ περὶ λαλήματα.

Στρατόπεδον. Στρατόπεδον ἐποιήσατε, τῶν σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν. οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτος δύνης, ἐζάς. ἡ δευτέρα συλλαβὴ, βραχεῖα. καὶ στρατεῖον

Στράττις, ὡς παρὰ τὸ βάκχος τὸ μέγα καὶ σοβαρόν. τὸ βακχὶς, κρόνος κρόνις, δῆμος δῆμις καὶ δάμις, οὕτω στρατὸς στράτις, καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ στράττις.

Στραβός, παρὰ τὸ στρέφω, γέγονε τοῦ ε εἰς α. οἱονεὶ ὁ διεστραμμένος τοὺς ὀφθαλμούς.

Στράγξ, παρὰ τὸ στάζω στάξω στάξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τοῦ ρ, στράγξ. ἡ γὰρ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις ὕδατος. καὶ Μένανδρος. Ὕδατος στράγγα ἔχων.

Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἅμματα.

Στρεβλός, παρὰ τὸ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν. στρεβλὸν γὰρ τὸν στραβὸν λέγομεν. παρὰ δὲ τὸ στρέφω στρέψω, γίνεται στρέβλη, ὡς στήσω, στήλη.

Στρεύγεσθαι, Ἰλιάδος ο. οἷον στραγγίζεσθαι. τουτέστι κατ᾽ ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν.

Στρευγομένη, στρεφομένη.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος, ταλαίπωρος. κακοπαθής.

Στρέψον, προστακτικόν. ἐκ τοῦ στρέφω. ὁ μέλλων, στρέψω. ὁ παρακείμενος, ἔστραφα. ὁ παθητικὸς, ἔστραμμαι. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔστρεμμαι. ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ἐχόμενα τοῦ ε καὶ ρ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔστρε-

φθῆναι. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐστράφθην. ἀλλ' ἀεὶ ὁ παθητικὸς ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἴρω περισπωμένων. συνήρημαι, συνηρέθην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν τοῦ ἐπήνημαι ἐπηνέθην. καὶ τοῦ εὕρω εὕρημαι εὑρέθην. καὶ τοῦ ἐρῶ εἴρημαι ἐρρέθην. καὶ τοῦ μνῶ μέμνημαι ἐμνήσθην, προσλαμβάνοντες τὸ σ. καὶ τοῦ σέσωσμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντες τὸ σ. τὸ δὲ ἐρρώσθην, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω. καὶ χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ καὶ ε μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, τρέπει τὸ ε εἰς α. ἐν δὲ τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ, πάλιν ἐπαναλαμβάνει αὐτό. οἷον, στρέφω ἔστραμμαι, ἐστρέφθην.

Ϲτρηνιῶ, παρὰ τὸ στερεὸν καὶ ἀποσπῶ τὰς ἡνίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. ἢ στρῆνος δὲ παρὰ τὸ στρῆνος τὸ σκληρόν. Στρῆνος δὲ περισυφελὴ γένεται κτῆ. ὅθεν γίνεται τὸ στρηνιᾶν.

Ϲτρηνόν, οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ ἀναπεπταμένον. μνησίστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ προσάντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Ϲτριφνόν, σημαίνει τὸ σφιγκτὸν καὶ στερεόν. παρὰ τὸ στρύφω στρυφνὸς καὶ στριφνός. ἐκ τοῦ στύφω, πλεονασμῷ τοῦ ρ. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ υ μακρὸν ἔχει τῶν ἄλλων τῶν εἰς νος μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου συνεσταλμένον αὐτὸ ἐχόντων. οἷον, σκύμνος, κύκνος, καὶ τὰ ὅμοια.

Ϲτρουθός, παρὰ τὸ μετὰ οἴστρου θέειν. ἢ παρὰ τὸ στερεῶς θέειν. στρούθου καὶ στρουθίον. ὤφειλε βαρύνεσθαι. τὰ γὰρ εἰς θος δισύλλαβα μονογενῆ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, βαρύνεται. ξοῦθος κύριον. μῦθος. κῶθος. ζῆθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θέω συντιθέμενα, ἅπαντα ὀξύνεται. βοηθός. ἀγαθός. οὕτω καὶ στρουθός.

Ϲτελγιδοποιός, ὁ χαλκεύων καὶ ποιῶν τὰς στελγίδας, αἵ εἰσι ξύστραι.

Ϲτρόβιλος, παρὰ τὸ στρέφω στρόφιλος καὶ στρόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τοὺς κοχλίας, καὶ τοὺς θαλασσίους κήρυκας. καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων. καὶ τὸν τοῦ δένδρου καρπόν, ἤγουν τῆς πίτυος.

Ϲυστρός, ἀπὸ τοῦ στροβῶ. σημαίνει τὸ περιερχόμενος κύκλῳ.

Ϲτρόμβος, ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. καὶ στροβεῖ, ταράττει. κινεῖ.

Ϲτροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος ἑρμῆς. παρὰ τὴν στροφέα τῆς θύρας.

Ϲτροφάδες, νῆσοι εἰσὶν ἐν τῷ ἰωνίῳ πελάγει. ἰώνιον δὲ πέλαγος, ὁ νῦν ἀδρείας καλούμενος.

Ϲτροφάλιγγι, τῇ συστροφῇ, ἰλιάδος π. παρὰ τὸ στρέφω στρόφος στρόφιγξ. πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ τῆς αλ συλλαβῆς προσιούσης, στροφάλιγξ. γίνεται γὰρ εἰς ιξ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰς ος, ὡς φοῖνος φοῖνιξ, λᾶος, λᾶιξ. καὶ ῥῆμα στροφαλίζω, ὡς κανάχη καναχίζω, ὀργὴ ὀργίζω, οὕτω στρέφω στροφὴ στροφίζω, προσθέσει τῆς αλ.

Ϲτρόφιον, τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης. Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

Ϲτρόφος, ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ. παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον ὁμοίως.

Ϲτρωμνή, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω. ἢ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω, ὅ ἐστι τὸ ἁπλώνω, στορεσμνή. καὶ συγκοπῇ, στρωμνή. ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ στορνύω στρωννύω. καὶ στρωτὴρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον. οἱ δὲ ῥήτορες, στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα. ἢ τὰ εἰς ὀροφὰς πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀροφὴν πεποιημένον.

Ϲτρωφᾶσθαι, ἰλιάδος ι. ἀναστρέφεσθαι. διάγειν, ἀπὸ τοῦ στρέφω στρωφῶ.

Ϲτυγνός. ὡς παρὰ τὸ ἔραγον ῥαγανός, ἔπιθον πιθανός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ στύζω στύξω ἔστυγον, στυγανός. καὶ συγκοπῇ, στυγνός. οἱ δὲ παρὰ τὴν στύγα φασὶν εἰρῆσθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τὰ μὲν ἀηδῆ καὶ λυπηρά, ἀπὸ τῶν ψυχρῶν ὠνόμασαν. τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνά, ἀπὸ τῶν θερμῶν. τὸ οὖν στυγεῖν, ἀπὸ τῆς στυγός. ἣ περιμυθεύεται ψυχρότατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ στυγνὸς ἐπ' αὐτῆς εἴρηται. ὡσαύτως καὶ τὸ φόβου κρυόεντος, ἀπὸ τοῦ κρύους τοῦ ψυχροῦ. ἀπὸ δὲ τῶν θερμῶν, τὸ τερπνὴ θαλπωρὴ ἔλεγον. καὶ τὸ τέρπεσθαι, ἰαίνεσθαι. οὕτω φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς ῥωμαίων διαλέκτου. καὶ κατέστυξαν, ἐφόβησαν, ἢ ἐφοβήθησαν. ἀπὸ τοῦ στύζω ἢ στύγω. καὶ τὸ στυγεμένη, ἀπὸ τοῦ στυγῶ στυγήσω, ἐξ οὗ καὶ στυγητὸς ὁ μισητός. καὶ στυγερὴ ἐκ τοῦ στυγῶ, ὅ ἐστι τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ μισῶ. τοῦτο ἐκ τῆς στυγός. καὶ τὸ υ μετέχει. μυθεύονται οἱ ἀρχαῖοι ὅτι τὰ μὲν ἀηδῆ, ἐκ τῶν ψυχρῶν καθεστήκασι, τὰ δὲ ἡδέα ἐκ τῶν θερμῶν.

Ϲτύξ. ἡ στύξ, μία ἀπὸ τῶν ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε τιμήσας αὐτήν, ὡς φησὶν ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ. ἔστι δὲ κρήνη ἐν ᾅδου.

Ϲτύλος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνω ἀνύω, οὕτω καὶ στῶ στύω στύσω, στύλος. ὡς χῶ, χύω, χύσω, χυλός. τὰ γὰρ ῥηματικὰ ταῦτα ὀνόματα, διαφόρως τονίζεται.

Ϲτυμφαλίδας ὄρνιθας, τὰς πλωάδας. ἐπεὶ στυμφαλίς, πόλις ἀρκαδίας. πλησίον δὲ αὐτῆς, λίμνη ἔνθα διέτριβον αἱ ὄρνιθες. ἐξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ ἡρακλῆς πλαταγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς κατατοξεῦσαι διὰ τὸ πλῆθος.

Ϲτύπος, λυκόφρων. Πεύκης πρέμνον ἢ στύπος δρυός. καλεῖται τὸ πρέμνον τῆς ἀμπέλου, ἀφ' οὗ ἀρχίλοχος, Ορέων ἀπεστύπαζον. πᾶν δὲ δένδρον σκληρὸν καὶ στερεόν, στύπος λέγεται. ἢ τὸ τὰ πρέμνα παρὰ τὸ στρέφεσθαι ἐν συμφύτοις τόποις. σημαίνει δὲ στέλεχος. κλώνα. κλάδον. παρὰ τὸ τύπτω, τύπος, καὶ στύπος.

Στυππεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. τυππεῖον γάρ. καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ τύπτω.

Στύππιον ἢ στύππον, εἶδος λινοῦ.

Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος ζαχάλιον. ὃ ἔστι πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ θουκυδίδης, στυρακίῳ φησὶν ἀκοντίου, ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος ἡ τοῦ δόρατος αἰχμή, ἐφ' ᾗ στηρίζει τὸ δόρυ.

Στυρακίζειν, κεντρίζειν. ἀπὸ τοῦ στύρακος.

Στυφελός. ἡ ὁδὸς ἐν θεογονίᾳ. Στυφελοῦ διὰ χώρου. ἀντὶ σκληροῦ. τραχέος. καὶ στυφελίζειν, τὸ σκληρῶς διατίθεσθαι. ἀπὸ τοῦ στροφαλίζω. ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ τροπῇ. κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς τοὺς στυφλοὺς ἀλλεῖσθαι. καὶ στυφελόν, τὸ σκληρόν. ἢ στυφελίζειν, κινῆσαι. σεῖσαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς στύφεσιν ἐλαύνειν, ὅ ἐστι στελέχεσι.

Στύφλα νάσσονται κλίτη. λέγονται δὲ τὰ τραχέα κλίματα. Λυκόφρων.

Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φαρέτρα.

Συβριάζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν, ἐν ὑπερθέσει. συβαρῖται γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβληντο.

Συβόσια, τὰ τῶν συῶν νόμια.

Σύγε. ἔστι τοῦτο δεῖξαι ἀπὸ διαλέκτου, ὅτι ἓν μέρος λόγου ἐστίν. ἐπειδὴ οἱ δωριεῖς τύγα λέγουσιν. εἰ δὲ ἦσαν δύο μέρη λόγου, οὐκ ἂν οὕτως ἔλεγον. ἀλλὰ τὸ σύνδεσμον, οὐ τρέπουσι τὸ ε εἰς α. οὐ δὲ τὸ τοῦ μὲν συνδέσμου ἢ τοῦ δὲ τὸ ε τρέπουσιν. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγουσι. καὶ τὸ γὰρ ἀλλὰ σύνδεσμον τρέπεται. οἷον, αἴκε, Δίκα μὴ θαλφθῇ λύγρις. καὶ ἐπὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ γε τρέπεται. οἷον, Τοῦ τόγα τὸ τοῦ γόγγρου τέμαχος. ἀλλὰ μᾶλλον κάλλιόν ἐστι δεῖξαι ἀπὸ τῆς αἰολίδος διαλέκτου ἓν μέρος λόγου. τοσύγε, ἐπέκτασιν ἔχει τὸ γε ὡς τὸ ἔγωγε. εἶχον γὰρ ἄλλο, ἐγώδη. ἀλλ' ὡς ἀνωφελὲς τοῦτο κρίνας καταλείπω. τὰ δὲ τῆς χρήσεως, ζήτει εἰς τὸ ἔγωγε, καὶ ὅγε.

Συγγραφεῖς. ἄνδρας ᾑροῦντο ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῶν [illegible]κοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Εἰθισμένον ἦν παρ' ἀθηναίοις ὁπότε δέοι πλῆθος αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς ἴωσι πῶς φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἔλεγον, καθὰ θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ, οἱ περὶ τὸν πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺ τῶν λοιπῶν εἴχοντο, καὶ ἑξῆς. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς τριάκοντα οἱ τότε αἱρεθέντες ὥς φησιν ἀνδροτίων καὶ φιλόχορος. ὁ δὲ θουκυδίδης, τῶν δέκα μνημονεύει μόνον τῶν προβούλων.

Συγκρητίσαι. συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ κρῆτες, ὅταν ἐναντιωθεῖσιν αὐτοῖς γένοιτο πόλεμος. ἐστασίαζον γὰρ ἀεί. δαὺξ δὲ πρῶτον ὑπὸ ῥωμαίων δουλωθεὶς, κατὰ τὸν μιθριδατικὸν πόλεμον, εἷλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεὶς κρητικὸς διὰ τοῦτο.

Σύγκλητος. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καθ' ἕκαστον μῆνα ἐγίνοντο. αἱ δ' ἐξαίφνης κατεπείγειν δεῖν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. δημοσθένης κατὰ αἰσχίνου.

Συγκόψαι, ἀντὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως οἱ μεταγενέστεροι.

Συγκομιδή, ὡς ἀντὶ καρπῶν. θουκυδίδης ἐν τρίτῃ. Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς ξενοκράτην. συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀπο-

Συζυγία, ἐκ τῆς συν προθέσεως καὶ τοῦ διὰ τὸν ἄγρον ζυγός. καλεῖται δὲ διὰ τὸ συνεζευγμένα ἔχειν ἑκάστην σύμφωνον ἀλλήλοις, δι' ὧν ἑκάστη περάγεται.

Συηνία, κακηνία. ἀμαθία. σκαιότης. παρὰ φερεκράτει. καὶ συηνεῖν παρὰ πλάτωνι, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συωδῶς τι ποιεῖν.

Συκῆ, παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὁρμητικὴ γάρ ἐστι. τὰ διὰ τοῦ αια προπαροξύτονα θηλυκὰ μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ διφθόγγου γράφεται. ἐλαία. ἀλκαία. συκομοραία. μὴ ἐπιδεχόμενα συναίρεσιν, διὰ τὸ συκέα συκῆ, ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ. καὶ τὰ ἀπὸ δένδρων, διὰ τοῦ

Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δὲ τοῦτο φασὶ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, πρῶτον ἐκεῖσε εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς τῆς ἡμέρου τροφῆς. Καλλίστων δὲ ὄντων τῶν ἀθηναίων σύκων, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν αὐτά, ἔκλεπτον αὐτά τινες, καὶ ἐξῆγον ἔξω. τοὺς δὲ μηνύοντας καὶ φαίνοντας τοὺς ἐξάγοντας, ἀπεδέχοντο μέν, ἐξῶν δὲ ἔπραττον, συκοφάντας ὠνόμασαν. συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινὸς φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορεύεσθαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ συκοφαντεῖν παρὰ πλάτωνι καὶ μενάνδρῳ. οἷον, κνίζειν ἐρωτικῶς. καὶ πλούταρχος ἐν σόλωνι. Οὐκ ἂν οὖν τις ἡγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνως τοὺς λέγοντας ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγὴ τὸ παλαιὸν ἀπείρητο. καὶ τὸ φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κλη-

Συκοφάνται, οἱ ἐπηρεάζοντες. κληθῆναι συκοφάντας. φαίνειν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν. καὶ συκάστας, τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον. καὶ συκοβίους. καὶ συκωροὺς. καὶ συκώδεις. καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους.

Συλῶ, τὸ ἀφαιρῶ καὶ αἰχμαλωτίζω.

Σῦλαι. αἱ συλλήψεις παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, ὥσπερ ἐπεξηγούμενος αὐτὸ φησί. Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ φασηλιτῶν, δεδομένων σύλων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τότε ἄν τις ἔχοι ἀπόδομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιρουμένῳ τὰ ἀγώγια.

Σύμβαμα, ἀπὸ τοῦ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Συλλήβδην, ὁμοῦ. συλλαβὼν ἀθρόως. ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω, λήψομαι, λήβδην καὶ συλλήβδην.

Σύμβολα, σημεῖα. τέρατα μαντεύματα. οἰωνίσματα. οἷον, σημεῖον τοῦ φθαρτοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων πρὸ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἴρηται δὲ σύμβολον,

ἐκ τοῦ συμβάλλειν· καὶ ὅσα ὑπὸ πίστεως πρὸς ἀλλήλους μόνον, ὡς τὰ συμβολικά τις εἴποι.

Σύμβολα, τὰς συνθήκας ἃς ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττουσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις. Δημοσθένης ἐν ἑβδόμῳ Φιλιππικῶν. Σύμβολον δὲ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα παραδιδόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Συμμορία, ἀπὸ τοῦ μέρους ἢ τῆς αὐτῆς μερίδος. σύνταγμα καὶ φατρία. Δημοσθένης κατ' Ἀφόβου. οὐδὲ θαυμάζειν ἄξιον. ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν. ὁ δὲ Εὔπολις, δεκαπέντε. ἐν δὲ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγων τινὰ ταῦτα γράφει. ἕως μὲν οἱ πλούσιοι περικρουόμενοι τὴν πόλιν σῶοι καὶ ἐκτριηραρχοῦντες, μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατέλυσε Δημοσθένης, νόμον ἔθηκε τριακοσίοις τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ἦσαν δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορῖται δ' ἦσαν οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας, ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὥς φησι Φιλόχορος.

Συμφορά, παρὰ τὸ φορά. φορὰν δὲ ἔλεγον οἱ Ἕλληνες τὴν τύχην. συμφορὰ δὲ ἐστὶν ἡ κατὰ περίοδον τύχης συμβεβηκυῖα.

Συνάορος, ἡ γαμετὴ, παρὰ τὸ συναρηρέναι. ἢ συνάορος ὅς ἐστι καὶ συνόμιλος, μετὰ θέσεως τοῦ α.

Σύνδικοι. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' Ἑλπαγόρου. σύνδικοι ἦσαν πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέροντο. καὶ Λυκοῦργος φησὶ περὶ τούτων. μήποτε δὲ ἀρχή τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι.

Συνδυάσω, συζευχθῶ. κοινωνήσω. συμπράξω. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπεισέρχομαι δυάζω.

Συνεοχμῷ, ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἡλίου. ἐν τῷ συνδέσμῳ καθὸ συνδέδεται ὁ βράχηλος τῇ κεφαλῇ. ἔχω ἔχμος, ὡς ἔλδω ἔλδωρ. εἶτα ἐοχμός, ὡς πλεγμὸς πλογμός.

Σύνεργα, εἰς τὸ συνέργω.

Συνηβολία, ὑπαντήσεως τυχία. Ὅμηρος. Ἀριστῆες δὲ συνηβολίην κεχάροντο.

Σύνες, ἐκ τοῦ συνίημι τὸ συνιῶ καὶ γινώσκω. ὁ παρατατικὸς, συνίην. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἱες, καὶ σύνες. τὸ δὲ συνιῶ, περισπώμενον, παρὰ [illegible] ἐκ τοῦ συνῶ, ἢ ἐκ τοῦ συνίω.

Σύνθεο καὶ σύνθου. ἀμφότερα κατὰ πλεονασμὸν, ἀπὸ τοῦ

Σύνθημα, συνθήκη. σύστημον. λόγος [illegible] σύνθεσις. ἐν πολέμῳ ἀντὶ γνωρισμάτων οἰκείων διδόμενος.

Συνήγορος, προστάτης ὑπὲρ ἐγκαλουμένων. ἐρρέθη παρὰ Ἀθηναίοις τοὺς αἱρεθέντας χειροτονηθῆναι συνηγόρους, ἀντὶ τοῦ ἀγορεύειν

Συνήμονας, ἤτοι παρὰ τὸ ἦθος, [illegible], ὥσπερ Ἰφθὴ φησί. ἢ συνέδροις, ἢ παρὰ τὸ ἔστιν ἵν' ἢ συναγωνιστὰς, ὁ καὶ βέλτιον. συνήθεις. καὶ ἑταίροις. ὁμοήθεις.

Συνημοσύνας, Ἰλιάδος χ. συνθήκας. παρὰ τὸ συνίεσθαι

τα. τὸ δὲ ἐς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.

Συνίζησις, ὅταν συνιζήσῃ τὸ ἓν φωνῆεν καὶ συναλείφηται καθάπερ κρυπτόμενον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου φωνήεντος.

Συνίστωρ, εἰς τὸ ἵστωρ.

Συνομήρουν ἄειδον. Ἀπολλώνιος. σύμφωνον καὶ συ-

Συνοχωκότε, συμπεπτωκότε, ἢ νωθεῖ. οἱ μὲν τοῦ [illegible] συνηγμένω. Ἰλιάδος β. ἐπὶ δὲ μετὰ χεῖρα τῶν τῆς συζυγίας τῶν παρισταμένων. ἐκ τοῦ συνέχω, συνοχὸς. ὁ ἤμασ συνοχῶ. συνοχώσω. ὁ παρακείμενος, συνώχωκα. ἔνω, μέγα. τὸ δὲ ὄζω, καὶ τὸ ἦκα, τὸ μακρὸν εἰς μακρόν, συνώχωκα. ἡμετέρα χή, συνωχωκὼς, συνωχωκότος. καὶ συσταλτικῶς ποιητική, γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, συνοχω-

Συνωμόμεθα. Ἀλλ' ἐπεὶ ὀφείλομεν συνώ[illegible]μεθα, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιησώμεθα.

Σύνταξις, δευτέρων πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν ἢ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἢ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη διοίκησις. Δημοσθένης Φιλιππικῶν. Καὶ μήποτε σύνταξιν εἶναι τὸ αὐτὴν τὴν τελαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγον ἑκάστους φέρουσι σύνταξις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου καλέσαντος. καὶ ὑπὲρ συντάξεως ἐν τῷ περὶ Ὀλυνθίων(?) δίδοται.

Συντελής, χρήσιμος. ἢ ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. ἢ οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα, συντέλεια.

Συντιμηθῆναι, ὅταν καλεῖται τὸ πολ[illegible] καλεῖται. λῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια.

Συντροχάσαι, κατανύσαι. πληρωθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς

Συρβηνός, ὁ ταραχώδης ἀπὸ τῶν αὐλούντων τῶν τροχῶν. μετὰ θορύβου. ἢ Φαβῖνος, διὰ τὰς αὐλητικὰς καὶ φαρέτρας κενάς. καὶ συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραγμένος καὶ συνῳδὴς. ἀπὸ τοῦ τρίσκυσιν ἐπιφωνουμένου.

Συρβάβυττα, τὸν τάραχον καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ

Σύργαστρος, ὑφορβὸς ἐργάτης. γραμματικός.

Συρακούς. Καὶ τὰς κλεψύδρας συρακούς. ἀποβολὴ ἐκ τοῦ συ-

Σύριγξ, σημαίνει τὸ ὄργανον τῶν μουσικῶν αὐλῶν, βρανοῦσαι. καὶ τὸ πάθος, καὶ τὴν ὑδραγωγίαν. ἔστι δὲ μίμησις τοῦ γενομένου ἤχου. οὕτως Ἡρωδιανός.

Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν τοῦ ἐμέτου καὶ κοιλίας. καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι. καὶ συρμαιαβλέπων, ἀντὶ τοῦ

Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος, ναυτικῶν. ἢ ἡ ὑπὸ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. γίνεται δὲ ὡς παρὰ τὸ πνίγω πνιγετός, οὕτω σύρω συρετός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ. Ἡσίοδος δέ φησι σημαίνειν τὸ ἄχυρον. ὥστε, Χόρτον δ' ἐς κομίσαι καὶ συρφετόν.

Σῦς, δύναται εἶναι παρὰ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ. ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῷον. καὶ ἀποβολὴ τοῦ σ, ὗς. σημαίνει δὲ τὸ χοῖρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὗς, ἀπὸ τοῦ ὑετοῦ ὅ ἐστι βρέχεσθαι. καὶ γὰρ τοῖς ὕδασι τέρπεται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σῦς. τὰ δὲ εἰς υς περισπώμενα κατὰ τὴν γενικὴν συστέλλεται τὸ υ. συὸς συός. καὶ ὗς ὑός.

Σύοις, τοῖς Ἱπποκράτους υἱοῖς ἔλεγον καὶ τοῦ Πολυμαιτίου καὶ Μέμμονος, ἐς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες.

Συσσίτιον, εὐωχία. ἄριστον. καὶ συσσιτία, τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια.

Συστῆσαι. ἡ σὺν πρόθεσις καὶ ἐπὶ φιλίας σημαίνει συναγωγά. σὺν ἐπιφερομένου τοῦ σ ἑτέρου συμφώνου, ἀποβάλλει τὸ ν. ὡς τὸ συστρατιώτης. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων. ἐπεὶ μετὰ τῶν συνήθων ἵστανται καὶ εὐσταθοῦσιν ἐν ταῖς φάτναις.

Σῦφαρ, οὐχ ἁπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ᾽ ὡς αὐτὸ γέννημα γήρως, καὶ τῆς ἐσχάτης ἡλικίας τὸ κατεξηκὸς μόριον. τουτέστι τὸ δέρμα. καὶ Σώφρων ἐν τοῖς ἀνδρείοις δεδήλωκε μίμοις τόπων. Τίμων ξύστλος, ὑπὸ σῦφαρ ἂν τἀνδρός. ἐν γρίφοις γὰρ τὸν ἀνακρινόμενον γέροντα, ξύστλον παίζων εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κνᾶσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρμα. καὶ ὑπὸ δὴ ἀποκρινόμενον σῦφαρ ἂν τἀνδρὸς, τουτέστι δέρμα ψιλὸν ὥστε τῶν ἄλλων ἤδη δεδαπανημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, σῦφαρ λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ λίαν γεγηρακός.

Σφαδάζειν, Ἀττικοὶ μὲν ἀντὶ τοῦ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι. Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀλγεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ σπαίρειν ἐκδέχονται. οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν. οἱ δ᾽ ἁπλῶς τὸ διαφορεῖν, ἢ ποιεῖν τὸ μετὰ βίας. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὗρον τὸ σφαδάζειν σημαίνειν τὸ δυσθανατεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν μετ᾽ ὀργῆς στενάζειν. ὡς Εὐριπίδης καὶ Πλάτων, Διὰ παντὸς βίου σφαδᾷ. γίνεται παρὰ τὸ σπῶ, σπεύδω, σπευδάζω. ἀποβολῇ τοῦ υ καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ καὶ τοῦ ε εἰς α, σφαδάζω. ἰστέον ὅτι τὸ σφαδάζειν καὶ ματάζειν καὶ βοεάζειν καὶ πειράζειν, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ ματαΐζειν καὶ σφαδαΐζειν καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ α καὶ τοῦ ι συναιρουμένου. δεύτερον δὲ ὡς φησιν ὁ Τεχνικὸς, τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα κοινολεκτούμενα, οὐδέποτε ἔχει τὸ α ἐν τῇ παραληγούσῃ μακρὸν φύσει. σεσημείωται τὸ κράζω. οἷον, γενιάζω. ἑτοιμάζω. ἁρπάζω. ἰδοὺ γὰρ ταῦτα μὴ ἔχοντα τὸ ι, οὐκ ἔχει τὸ α φύσει μακρὸν ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γενιάσω, ἑτοιμάσω, ἁρπάσω, μέλλοντα. ἐν τούτοις γὰρ βραχὺ τὸ α. εἰ τοίνυν τὸ σφαδάζω καὶ ματάζω καὶ κράζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α, ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἐχούσης τὸ ζ, δῆλον ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ι. πρόσκειται κοινολεκτούμενα, ἐπειδὴ τὸ πλήσσω πλάζω λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς. καὶ ἔστι τὸ α φύσει μακρὸν, καὶ οὐκ ἔγκειται τὸ ι.

Σφαδάζοντες, σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφάζω, παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀναιρῶ καὶ τὸ φονεύω. παράγωγον φάζω, ὡς βῶ βάζω. πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω. ὁ μέλλων, σφάξω. καὶ σφαγάς, τὰς κατακλεῖδας.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται.

Σφακελίζοντες, διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. σφαδάζειν γὰρ ἐστὶ τὸ σπᾶσθαι. καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν, τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ. καὶ σφακελισμὸς, παραπληξία, ἡ κίνησις τῶν μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. καὶ σφακελίσαι, κατασαπῆναι.

Σφάραγον, ὁ ἀπὸ τῶν τῆς φάρυγγος. καὶ ἀπονεκρωθῆναι. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφαραγεῖται, ἦχον προΐεται. ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις. σφύζεται καὶ ὁ βρόχος ὅτε τῇ φωνῇ ἀφιέμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται. καὶ σφαραγίζω τὸ ἠχῶ. ὡσαύτως δὲ ὁμο-

Σφαῖρα, παρὰ τὸ σπαίρειν καὶ κινεῖ- καὶ μα τὸ πεποίηται. κινῆσθαι εἶναι, μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, καὶ τοῦ κ. τὸ δὲ σπαίρειν, σκαίρειν ἐστί. καὶ τὸ πῶς, κῶς εἴρηται. ὧρος.

Σφαιρωτήρ, σανδαλίου ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. ἐν τῷ ῥητορικῷ οὕτω.

Σφέας. τὸ σφέας, κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ε. καὶ τὸ σφᾶς κατὰ συναίρεσιν. καὶ λέγεται ὅτι τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα καθόλου ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἡ τοῦ τρίτου προσώπου ἀντωνυμία ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ σφ, ἐνδεῖ συλλαβῇ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ πρώτου τε καὶ δευτέρου προσώπου. οἷον ἡμεῖς ὑμεῖς σφεῖς. ἡμῶν ὑμῶν σφῶν. ὑμῖν ἡμῖν σφίν. οὕτω καὶ ἡμᾶς ὑμᾶς σφᾶς. ὥστε τὸ σφέας κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ε. ἀπὸ

Σφεδανόν. καὶ ἐπείγεσθαι σφεδανὸν Δαναοῖσι καὶ τοῦ σφας κελεύων. ἑκατέροις δεῖται προσδίδοσθαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφενδονηδόν. ἀπὸ τῆς σφενδόνης. οἷον ἐπικείμενον καὶ ἐπεσταμένον, ἢ σύντονον. ἀφ᾽ οὗ καὶ σφηνῶ καὶ σφίγγω. οἱ δὲ, σφεδανὸν λέγουσι σπευστικῶς. παρὰ τὸ σπεύδειν σπεδανὸς καὶ σφεδανὸς, Ἰλιάδος λ.

Σφετεριζόμενος, ἰδιοποιούμενος, ἀπὸ τοῦ σφέτερος.

Σφέλας, τὸ ὑποπόδιον. παρὰ τὸ φλᾶσθαι εἰς αὐτὸ τὰ γόνατα. ὅ ἐστι θλᾶσθαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ καθῆσθαι.

Σφενδόνη, τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια καὶ ἡ εἰς λίθων βολὰς καὶ πέμψεις ἐπιτηδεία. γίνεται παρὰ τὸ σπένδω τὸ ἀναιρῶ. ἔτι γὰρ ἤδη σπένδομαι. σπενδόνη καὶ σφενδόνη. ἢ παρὰ τὸ σφάζω. ἢ παρὰ τὸ σπένδω.

Σφῆκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα.

Σφίγξ, παρὰ τὸ σφίγγω, διὰ τὸ ἐσφιγμένα καὶ ἀνόητα.

Σφηκώδεις, οἱ κατεσχισμένοι τοῖς σώμασι. καὶ λέγειν ἐκ ἤματα. καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσι.

Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι. οὕτω Φρύνιχος. ὅθεν καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος. βασανιζόμενος.

Σφήττιοι, δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος. λέγονται δὲ καὶ σφηττοί. κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι. ποτάμιοι δὲ, ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς ἐπαφοὺς νόμους.

Σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλους. μυελὸς αὐτὲ σφονδυλίων ἐκ παλλος. Σφόδρα, ἐπίῤῥημα ἐπιτάσεως. ἐκ τοῦ σπῶ τὸ κατὰ σπουδὴν, σπόδρα καὶ σφόδρα.

Σφριγῶν, μεγάζων. σφύζων. βράζων. εὐσαρκῶν. ἀκμάζων. ἀνθῶν. καὶ σφριγῶσιν, ἀκμάζουσι. καὶ ὡς περιεσφηνωμένοι εἰσὶν ὑπὸ παχύτητος καὶ ἀκμῆς. παρὰ ἱπποκράτει. καὶ σφριγανόν, τὸ ἀκμάζον λέγεται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιτέταται. ἢ περιτείνονται. καὶ μάλιστα ἐπὶ θηλείας, καὶ οἷον εὐσαρκούσης. ἔνιοι σφύζουσιν, ὑγιεῖς τυγχάνουσι.

Σφὲ, ἀντωνυμία τοῦ τρίτου προσώπου, αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς. διότι ἡ ὀρθὴ πτῶσις οὐδέποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον. οἷον νῶϊ. σφῶϊ. τοῦτο δὲ καὶ ὀξύνεται καὶ ἐγκλίνεται, καὶ ἀναδίδωσι τὸν τόνον. διὸ ἀπέλειπτεν ἡ εὐθεῖα. καὶ ἔστι μόνης αἰτιατικῆς. τὸ γὰρ παρὰ τὸ πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως ἐστίν. οἷον, νῶϊ. τὸ δεύτερον προσώπου, ὀρθῆς πτώσεως. οἷον, σφῶϊ. τὸ τρίτον αἰτιατικῆς πτώσεως καὶ μόνον. οἷον σφωε. τὸ δὲ σπόριος, διὰ τοῦ π λέγεται, οὐ διὰ τοῦ φ. πᾶσα γὰρ λέξις δισύλλαβος ἀπὸ τοῦ σ ἀρχομένη ᾧ ὑποτέτακται σύμφωνον, τὸ ο παραληγομένη, οὐδὲν τῶν δασέων ἀντιστοιχον ἔχει δευτερεῦον. ἀλλ᾽ ἐν μόνον τῶν ψιλῶν. οἷον, σπόρος.

Σφυρὸν, τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, ἤγουν ~~σκόρος~~ στόνος. τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ. παρὰ τὸ συνεσφίχθαι τὰ ἄρθρα τῇ συνθέσει καὶ τοῖς νεύροις.

Σφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κτητικόν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σφυροῦ. τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκοριστικὰ, εἰ μὲν ὦσι δακτυλικὰ, προπαροξύνεται. καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. ~~τόνον~~ εἰ δὲ τρίβραχέα προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται.

Σχεδάνες, τὰ τῶν κηφήνων κηρία. καὶ ζῶον ἄπτερον. ἄποιον. καὶ σχεδίσαι, τὸ ἐκλῦσαι. καὶ ἀνίσχαιδην, τὸ ἄγρυον.

Σχεδὸν, σημαίνει ἐγγύς. πλησίον. πέλας. ἢ ~~καὶ~~ ἀθήλαστον. ἐκχειρός. γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω, σχεδὸν καὶ σχεδόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σχέσιν ἔχειν ἄλλον πρὸς ἄλλον.

Σχεδίην, σημαίνει τὸ ἐκ τοῦ συνεγγύς. ὡς τὸ, Τύψον δὲ σχεδίην. κυρίως δὲ σχεδία ἐστὶν, ἡ πρὸς τάχος γινομένη.

Σχέθε, ἀπὸ τοῦ σχῶ γίνεται σχέθω, ὡς φλέγω φλεγέθω. ὁ παρατατικὸς, ἔσχεθον. ἔσχεθες. ἔσχεθε. καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κατὰ πᾶσαν ἔγκλισιν.

Σχὲς, καὶ πρόσχες, ῥῆμα προστακτικὸν καταλήξεως τῶν εἰς μι. τὸ ῥῆμα, ἴσχημι. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σχῶ. ὁ μέλλων, σχήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην. ἡ μετοχὴ, σχεὶς σχέντος. καὶ τὸ προστακτικὸν, σχές. ὁμοίως τὸ στῆς. ὁ δὲ ἀπολλώνιος ἀπὸ τοῦ σχῶ κανονίζει, μόνον αὐτὸ σημειούμενος. ὥσπερ τὸ στές, ἀπὸ τοῦ στῶ, καὶ τὸ φρὲς ἀπὸ τοῦ φρῶ, οὕτω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ σχῶ. ἀλλὰ κακῶς. οὐχ εὑρίσκεται ὁ τεχνικὸς σημειούμενος αὐτὸ ἰδίως εἰς ω ~~εἰς~~ εἰς ες προστακτικόν. χοιροβοσκός. εἰς τὸν ψαλμόν. Σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ. ἀπὸ τοῦ σχῶ, ὁ μέλλων σχήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσχον, καὶ κατέσχον. καὶ ἡ μετοχὴ, σχών. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τῆς φαγὼν μετοχῆς γίνεται τὸ προστακτικὸν φάγε, καὶ πιὼν πίε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σχὼν σχὲ καὶ κατάσχε. ἐν πλεονασμῷ δὲ τοῦ ς, σχές, καὶ κατάσχες. τὸ δὲ σπές, ἀπὸ τοῦ σπῶ. σημαίνει τὸ λέγω. ὁ μέλλων, σπήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔσπον. ἡ μετοχὴ, σπὼν καὶ ἐνισπών. καὶ τὸ προστακτικὸν, σπέ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, σπές. οὕτω ἡρωδιανός. πλεονάζει δὲ τὸ ς, διὰ τὸ μονοσύλλαβον.

Σχέτλιος, ὀδυνηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ~~σκληρὸς~~ βοηθὸς. δυστυχής. ἄδικος. ἄπορος. θλιβόμενος. τλήμων. ἐπαχθής. ἐκ τοῦ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν καὶ λύπας τισὶ διδόναι. Ζεύς με γὰρ σχέτλιος. ἰλιάδος β. καὶ πάλιν, Σχέτλιός ἐσσι γεραιέ. ἰλιάδος κ. ὁ ἄξιος σχετλιασμοῦ ἄξιος. γίνεται παρὰ τὸ σχέθω τὸ κωλύω καὶ τὸ λίαν, ὃ ἐπισχέσεως ἄξια ἐργαζόμενος.

Σχετλιάζει, δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχηματιζόμενος, προσποιούμενος, ἢ συντιθέμενος.

Σχήσεσθαι, ἰλιάδος ι. ἀνθέξειν. ἀντιστῆναι. παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχῆμα.

Σχίνιον, ἐκ τοῦ σχοῖνος. τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ. καὶ σχοινοφόρος, ἐκ τοῦ σχοῖνος καὶ τοῦ φέρω. τὸ δὲ σχοῖνος, μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν. σημαίνει δὲ τρία. τὴν ποάν, ἢ νομήν. ὡς τὸ, Ἀσπίδα βαθὺ σχοίνου. καὶ μέτρον περσικὸν, ὃ παρὰ πέρσαις παρασάγγης λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς. καὶ ἡ κατευθυντηρία κάθοδος. καὶ ὁ ψαλμωδὸς φησί. Τὴν τρίβον μου καὶ τὸν σχοῖνόν μου, σὺ ἐξιχνίασας. ἐκ τοῦ τῆς σχοίνου τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται.

Σχῖνον, τὴν σκίλλαν, ἣν διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ~~σχινίζεσθαι~~ σχινίζεσθαι.

Σχολὴ, οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή, ἀλλ᾽ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀντὶ δὲ τοῦ σχολὴν ἄγειν λέγουσιν ἀττικοὶ σχολάζειν. ἡ δὲ εὐκαιρίς βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ᾽ ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ τοῦτο οὐδαμῶς. ἀπὸ δὲ τοῦ σχολὴ σχολαῖος. τὸ δὲ σχολῇ, γίνεται παρὰ τὸ σχῶ. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα, σημαίνει ἠρέμα. καὶ σχολαῖον, ἀργόν. διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἠρεμαιότερον, ἀπὸ τοῦ σχολαιότερος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σχολαῖος. ὁμοίως σχολαιότης.

Σχέδος, παρὰ τὸ χέω χέδος καὶ σχέδος. οἱονεὶ τὸ διαχέον καλῶς καὶ διαμερίζον τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους. ἢ παρὰ τὸ σκεδάζω σκεδάσω σκέδος καὶ σχέδος. διασκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις καὶ οἱονεὶ μεριζόμεναι, εἰς λεπτὰ διὰ τοῦ λόγου εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται.

Σχόλιον, εἴρηται διὰ τὸ κατὰ σχολὴν παρατίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν τῶν δυσνοήτων ῥημάτων.

Σχίδαξ, παρὰ τὸ σχίζω. σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον.

Σχολαστικός, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω ὁ ἐν τῇ διακρατήσει διάγων.

Σκεδάζω, παρὰ τὸ σχεδάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμα τι ποιεῖν, σχεδάζω καὶ σκεδάζω. ἢ παρὰ τὸ σχίζω τὸ διαχωρίζω. πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς, σχιδάζω καὶ σκεδάζω. τὸ γὰρ σκεδαζόμενον, εἰς πολλὰ διασχίζεται.

Σχολή, ἀπραξία· οὐ μόνον δὲ τὸ μηδὲν δρᾷν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν.

Σώζω, τὸ σαόω χωρὶς τοῦ ι λέγει ὁ Δίδυμος. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ καθῆσθαι γίνεται ἕζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σάω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σάζω πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σώζω, ὅτε μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σῶος σωίζω, ὡς λέπος λεπίζω, καὶ κατὰ συναίρεσιν σῴζω, ἔχει τὸ ι. ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σάος σαόζω καὶ κράσει σώζω, οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἄρχεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ, ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. σῴζω, σῴζομαι, ἔσῳζον. ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, οὐ προσγράφεται. οἷον, σαώζω.

Σωτηρία, ὅθεν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτῆρος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωσμαι, σέσωσται, σωστήρ, καὶ σωτήρ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σῶ τὸ ὑγιαίνω. ἐξ οὗ ὁ παθητικὸς παρακείμενος, σέσωσμαι σέσωσται, καὶ ἐξ αὐτοῦ σωτήρ. τὸ δὲ σῶος ἔλεγεν ὁ Δίδυμος σὺν τῷ ι γράφεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ὅσως τοῦ σῶ. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ως διὰ τοῦ ωος σὺν τῷ ι. μίνως μίνωος. ἥρως, ἥρωος, οὕτω σῶς σῶος. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λαβόμενος αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὸ σῶς ἀπὸ τοῦ σῶος πεποίηται. πρὸς ὃν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὖν ἀπὸ τοῦ πεποιηθότος γίνεται παράγωγον, γίνεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς, πατρικὸς καὶ μητρικός. λέγει δὲ πάλιν ὅτε χηνικός. ὅτι οὐδέν ἐστιν εἰς ως μονοσύλλαβον πλέον ἀρσενικὸν, εἰ μὴ τοῦτο, πρὸς ὃν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σὺ ἐδίδαξας ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ τοῦ ζὼς μονοσυλλάβου βιβλίῳ, ὅτι ἔστι τὸ ζώς, καὶ τὸ κῶς, καὶ γλῶς. εἰσὶ δὲ ὀνόματα ἡρώων. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ σῶος ἄνευ τοῦ ι ἡ παράδοσις οἶδε. καὶ λέγει ὅτε χηνικός ὅτι ἔστι σαῶ σαώσω διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὡς γνώω γνώσω. καὶ σόω διὰ τοῦ ο μικροῦ. ταῦτα γὰρ ποιεῖ τὸ τελευταῖον ω εἰς ος. καὶ γίνεται ἐκ μὲν τοῦ σαῶ τὸ σῶος. ἐκ δὲ τοῦ σόω τὸ σόος. σῶ μονοσύλλαβον, οἱ σῷοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. ἡ δὲ συνήθης γραφὴ σῶος. λέγει δὲ Ὧρος ὁ Μιλήσιος ἔχειν τὸ ι προσγεγραμμένον. ἀπὸ γὰρ τοῦ οἱ σῷοι οἱ σῷ, ὥσπερ οἱ ζῷοι οἱ ζῷ.

Σώεσκον, ἔσωζον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον. ἢ ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σῶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ὥστε, σώεσθαι προφάδην παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Σώχω, τὸ τρίβω. παρὰ τὸ σῶ σώχω, ὡς σμῶ, σμήχω. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ ψώχω.

Σῶκος, ἐπίθετον ἑρμοῦ. ἤτοι ὁ ἰσχυρός. σωκεῖν γὰρ τὸ ἰσχύειν. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. Οὐκέτι σωκῶ. ἢ σώσιμος. ἢ ὁ ὠκέως σεούμενος, ἄγγελος γάρ. ἢ σωσίοικος, ἢ ὁ σωστικὸς θεός. παρὰ τὸ σώζω σῶκος, ὡς θάσσω θᾶκος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Σῶμα, οἱονεὶ δέμα ὂν τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ σκήνωμα πᾶν τὸ τεθνηκός. εἴρηται δὲ σῶμα, ὥς φησι Πλάτων, ὅτι σῆμά ἐστι. τουτέστι τάφος τῆς ψυχῆς. δίκην γὰρ τάφου ἐντέθαπται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. ἢ σῶαιμα, σῶον αἷμα. ἐν τῷ ἅμα.

Σωρός, σωρὸς τῶν λίθων. ἀπὸ τοῦ σωρός, σωρεύω σωρεία. ἔστι σορός, ἀπὸ τοῦ σορεύω. ὡς φωλεύω φωλεός. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ σωρεύεσθαι τὰ σώματα. ἢ παρὰ τὸ ἔσω ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. ὥστε τὸ σορὸς μὴ πεπλεονακέναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδεδεηκέναι τὸ σωρός. τὰ γὰρ εἰς ρος λήγοντα δισύλλαβα, τῷ ω παραληγόμενα, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρύνεται. ὧρος. δῶρος. φλῶρος. βῶρος. οὐδὲν ἔχομεν ὀξύτονον. σεσημείωται τὸ σωρός. τὰ ὀξύτονα ἐπίθετα εἰσί. χλωρός. ψωρός. μωρός. πῶς οὖν ὀξύνεται τὸ σορός. ἢ λύεται ὅταν δισυλλαβεῖ. τὸ πρῶτον ἦν σορεός, ὡς ὀχεός. λοχεός.

Σῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ἔστι, ἤγουν καταρρεῖ.

Σωφροσύνη, παρὰ τὸ σώζειν τὸ φρονεῖν, ἢ παρὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ῥύπου, ἢ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ὀδόντων διαφυόμενοι κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν περὶ εἰκοστὸν ἔτος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, καλεῖ αὐτοὺς κραντῆρας.

Σωφρονισταί, ἄρχοντές τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς. ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης.

Σάωσε. τὸ ἐσάωσα συναιρεθὲν εἰς τὸ ἔσωσα διὰ τί μὴ περισπᾶται, ὅτι ὁ τύπος ἀντίκειται. οἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Σταφυλή, ὀξύνεται καὶ βαρύνεται ὥς φησι Πολέμων. τὸ μὲν γὰρ βαρυνόμενον ὄνομα, ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβδου παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τίθεται. τὸ δὲ ὀξυνόμενον, ἐπὶ τῆς ὀπώρας παράκειται. καὶ λέγουσι τὴν ὀπώραν ἀπὸ σταφύλου τινὸς, ὃς ἐγένετο υἱὸς τοῦ Διονύσου. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Μιλήσιός φησι λόγον εἰς ὀξεῖαν. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς λη ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον γένους οὐδετέρου παραληγόμενον τῷ υ, ὀξύνεται. κρυώλη. φασούλη. ἠδύλη. κορδύλη. οἱ οὖν ὀξύνοντες, φασὶν ὅτι ἀπὸ βαρυτόνου ἀρσενικοῦ γέγονε. τὰ γὰρ εἰς η θηλυκὰ ὀξύνεται, ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται. οἷον πόθος, ποθή. φόνος, φονή. νόμος, νομή. ὦνος, ὠνή. καὶ τὸ ἔμπαλιν, δαναός δανάη. καὶ πῶς τὸ κόγχος κόγχη, φίλος φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἄλλα μυρία. ἔστιν ἐπὶ τῶν ὀξυτόνων καλός καλή, συμβαρύνεται καὶ ὀξύνεται τοῖς ἀρσενικοῖς. καί τινες βοηθεῖν τῇ συνηθείᾳ βουλόμενοι, φα-

στιν, ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινομένου, ὁμοτονεῖ. ὅσα δὲ διαλλάττει τῷ σημαινομένῳ, καὶ τῷ τόνῳ διαλλάττει. τὸ μὲν οὖν ξένος ξένη, φίλος φίλη καὶ τὰ ὅμοια, ἀπαράλλακτά εἰσι. τὸ δὲ χόλος χολὴ, τρόπος τροπὴ, τρόφος τροφὴ, γόνος γονὴ, δόμος δομὴ, διαφέρουσιν. εἰ οὖν τὸ σταφυλὸς ἀρσενικὸν διαφέρει τῷ σημαινομένῳ, ἡ σταφυλὴ τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς ὀπώρας, ὀξύνεται. παρὰ τὸ στάζειν τὸν πλέον.

Σκηνή, ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. οἱ δὲ δέρματα καὶ ζωστῆρας καὶ δεσμούς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ σκηνή. οἱ δὲ εἶδος κόσμου γυναικείου. οἱ δὲ σκεῦος τι οὕτω καλούμενον. οἱ δὲ τὴν νῦν δελφικὴν καλουμένην. καὶ σκηνεύτης, ὁ σκηνὴν πηγνὺς οἰκῶν.

Στάδιον, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός. ὅθεν δίαυλος τὰ δύο στάδια. ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν. καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διά τινος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ τόπου πνέωσι. καλεῖται δὲ ὅ φασι γαμικὸν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων ἆθλα ἐπιτελοῦντα, δεῖξαι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τοῦ δρόμου τέρμα, ἐν ᾧ ἐπεφύκει σέλινα. εἶτα ἐξ ὧν στῆσαι τὸν φθάσαντα, καὶ τοῦτο σύμβολον γενέσθαι τῆς νίκης, ὥσπερ νῦν τὰ βραβεῖα. ἀπὸ δὲ τοῦ στῆσαι, κληθῆναι στάδιον καὶ στάδιον. ἢ ὅτι τετραποδιστὶ τὸ πάλαι περιπατοῦντες, μετὰ τὸ εὑρεθῆναι τὸν δημητριακὸν καρπὸν, ἀνέστησαν. καὶ εὐρωστίας ἐπίδειξιν ποιούμενοι, δρόμον ἠγωνίζοντο. διὰ τὴν στάσιν οὖν, στάδιον. εἰς τὰ σχόλια Πινδάρου.

Σκηνή, ἐστὶν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας, χαλκᾶ κάγκελλα. καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια. ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος. ἐφ' οὗ καὶ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν. βωμὸς ἦν τοῦ Διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ τὴν θυμέλην, ἡ ὀρχήστρα. τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ :-

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΑΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ταῦ τὸ στοιχεῖον, οὗ ἐντεταμένας ἔχει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ στοιχείου τὰς ἐκτυπώσεις. ἀπὸ τοῦ μακρᾶς τῆς ἄνω καὶ τοῦ ι, τὸ γράμμα ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ ταῦ, διὸ τεταμένα ἔχοντα πέρα. τὸ δὲ ἁλιροθίου πέλεκυν φησὶ μιμησάμενος, ἐκτυπῶσαι τὸ γράμμα.

Τάγηνον, τὸ τήγανον ἰωνικῶς. τινὲς τήγανον λέγουσι. ἢ ἡρωδιανός ἀπὸ τοῦ τήκω τήγανον. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν. οἱ, ἐμοῦ δὲ ὥσπερ ἐπὶ ταγήνου ἔσιζεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες. καὶ αὐτόματα ἐχώρει ἐκ τῶν γνάθων ⟨ τὰ δάκρυα.

Ταγηνίας, πέμματά ἐστι τῶν ἀπὸ τηγάνων ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος κατασκευα- ⟨ ζόμενα.

Τάγυρι, τὸ βραχύ τι καὶ ἐλάχιστον. οἱ ⟨ φίδος. δὲ λαλέγουσιν. εὔπολις αἰξί. μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι

Ταλαεργοί, οἱ τλητικοὶ καὶ τλῆναι δυνά- ⟨ μοι ὑπομένοντες. μενοι πρὸς τὸν ἔργον.

Ταλαίπωρος, ὡς τὸ ἀταλαίπωρος.

Τάλαντον, Χρυσάσπα τηρεῖ ταῦται τάλαντα. σημαίνει δὲ τάλαντον τὸ ζυγὸν παρὰ τὸ ταίνω ῥῆμα. ὅπερ ἐστὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιταίνω. καὶ ἀσφαλίζω φαντές, οὕτω ταίνω ταντὸς, καὶ τὸ οὐδέτερον ταντόν. καὶ συνθέσει πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς τάλαντον. καὶ συνθέσει ἀτάλαντον ὡς ὁμοιοτάλαντον. ἢ παρὰ τὸ ταλαὸν τὸ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. τάλαντον οὖν ἡ στάθμη. καὶ ταλαντεύειν τὸ σταθμίζειν καὶ ζυγοστατεῖν. ἐν τιμαίῳ. τὴν δὲ τῶν ταλαντουμένων ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων. κινουμένην δὲ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγεῖν ταλαντᾶν λέγουσι καὶ ὑπὲρ ταλαντᾶν τὸ ὑπερβαρεῖν. πολλὰ εὕροι σημαίνειν τὴν λέξιν. καὶ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος. καθ' ὃ σημαινόμενον δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τὸ ὄνομα. ὡς παρ' ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται. καὶ τὸ ὁμήρου. Χρυσοῦ πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. ῥῖτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τὸ ὄνομα. ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ ὁμήρου, Κεῖται δ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῦ τάλαντα.

καὶ δύο τάλαντον δὲ καὶ δυοῖν τάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαῖα δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου ἡμιταλάντου. καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ, τάλαντα. τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μερεῖ ἐπονομάσει τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τῷ ταλάντῳ. οἷον, ἂν μὲν ἢ, ἑπτά. ἂν δὲ θ, ὀκτώ. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ς. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὸ ἐν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν. ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν. καὶ ὅμως τὸ τάλαντον ἐκ τρίων παλαιοῖς χρυσοῦς εἶχε τρεῖς. διὸ καὶ φιλήμων ὁ κωμικός φησι. δύο εἰ λάβοι τάλαντα χρυσοῦς ἕξ ἔχων, ἀποτίσει. ὡς τὸ λεξικὸν τῆς ἰλιάδος, ἑπτὰ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῦ τάλαντα. τὰ μὲν ἑξακισχίλια λεγόμενα παρὰ ἀθηναίοις. διαφόρως δὲ νοεῖται. ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ποιεῖ, ἐν τοῖς ἐπιταφίοις πατρόκλου λέγων. τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῦ τάλαντα. ἔστι δὲ πλὴν τοῦ ταλάντου τῶν ἀρχαίων, ἔστι βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ, ἦν παρ' αὐτοῖς ὡς ὁ δίφιλος ἐν ἀγύρῳ. βραχύ τι τάλαντον φησί. τάλαντον δέ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δ' ἐστὶ χρυσίου τάλαντον.

Ταλαιπείριος, οἱ βασιλικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν, ἢ ὅτι πλάθεσι πεπειραμένος, οἱονεὶ ὁ πολλὴν πεῖραν ὑπομείνας τουτέστι πολύπειρος ἢ ὁ πολλὰ τετληκὼς καὶ πολλῶν πεπειραμένος. ἢ παρὰ τὸ τληθεῖσι πεπειρακέναι. ταλαιπέριος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ταλαιπείριος.

Τάλαρος, καλαθίσκος κόφινος. κυρίως, διὸ τὸ εὖρος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τετάσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ταρὸς ταρός. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς τάλαρος, ὁ εἰς τυρὸν ἐπιτήδειος. ἡσίοδος, καὶ ταλάρους ἐφόρει. καὶ ὅμηρος. Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.

Τάλας, σημαίνει τὸ ἄθλιον. παρὰ τὸ τάλλω ⟨ ἰλιάδος ς. τὸ κακοπαθῶ. ἔνθα ἡ σίοδος φησί, ἔτεφε τοῦ ἄταλλων μέγα νήπιος. ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν. τάλλω οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν τλῶ. καὶ ταλῶ ἔνθα τὸ ταλάσσης, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνης. καὶ ταλασίφρων ὁ καρτερόφρων καὶ γενναῖος

Ταλαυρινόν, πολλὸν ὑπομονητικὸν ⟨ παρὰ τὸ τλῆναι. ἐν τῇ μάχῃ. παρὰ τὸ ταλαὸν καὶ ῥινὸν ὅ ἐστι σίδηρον.

Ταμίας, ὁ δεσπότης. παρὰ τὸ ἀποτετμῆσθαι αὐτῷ τὸ τοῦ οἴκου διοίκησιν. ἢ παρὰ τὸ τέμνω, τεμνῶ, καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις, ζήτει ταμίας πόλεως. Ταμίαι, ἔφοροι φύλακες ταμιεύου χρημάτων. Οἰκηταί. ἀρχὴ δὲ ἦν παρὰ ἀθηναίοις, ἧσαν οἱ ταμίαι ι τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνοντες δὲ οὗτοι τό, τε ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς ἀριστοτέλης. ἦσαν καὶ ἄλλοι ταμίαι διάγοντες χειροτονητοὶ τὰ ἱερὰ καὶ δημοσίας διοικεῖν. ὅθεν καὶ τοῖς ἱερεῦσι ἐν ἀρχαῖς παρεῖπον τὸ ταμίαι, δὲ δηλοῖ καὶ εὐπόλις. Ταμύναι, πόλις ἐν εὐβοίᾳ.

Τάμον, ἀόριστος δεύτερος. καὶ τάμητε ὑποτακτικόν. καὶ ἡ μετοχὴ ταμών, καὶ προταμών. ὥσπερ ἀποκνίψας, καὶ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. τὸ ῥῆμα τέμνω. τὸ δὲ ταμμὼ δωρικόν. ὁ μέσος τῶν ἐκεῖ τέρμα.

Ταμεσίχροα, παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω ταμεσίχροος. σημαίνει δὲ τὸ τέμνοντα τὸν χρῶτα, τὴν τμητικὴν τοῦ χρωτός.

Τανύω, ἀπὸ τοῦ τείνω. Τανύποδας, ταχείας.

Τανηλεγέος θανάτοιο, παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι ταναλεγὴς καὶ τανηλεγής. ἢ παρὰ τὸ τῆλε, τηλελεγὴς καὶ τανηλεγὴς ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων, τουτέστιν αἰώνιον. κοῖμα κρατεῖ ἀφόντισιν ἔχων. Τανύποδας, ἐκτείνοντας.

Τανύηκες, τεταμένην ἔχοντες ἀκμήν, ἡ αἰχμήν. τουτέστιν ἠκονημένον, ἐπὶ τῶν ξιφῶν. τὸ δὲ τανυήκεας ὄζους, τοὺς τεταμένους κλάδους. καὶ ἔστιν ὅπου ἡ λέξις, τοὺς μέχρι πολλοῦ ἥκοντας καὶ παρατεταμένους.

Τανύπεπλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα. διὸ καὶ τὸ φοροῦσαν εὐμήκη φαίνεσθαι δηλοῖ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τανύω, τανύουσα, τανύπεπλος. ὡς γανύω γανυμήδης. καὶ τανύπτερος, ἡ παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τανύφλοιο, ἰλιάδος π. τὸν μακρὸν φλοιὸν ἐχούσας.

Ταπεινός, ἢ παρὰ τὸ θάπτω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθαφον, θαφνός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θαφεινός. ἢ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄρος ὀρεινός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδαφος ἐδαφεινός. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, καὶ τροπῇ τῶν συμφώνων, ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς α, πατεινός. καὶ καθ᾽ ὑπερθέσιν. ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπεδεινός. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. ἢ παρὰ τὸ πατῶ πάτος. οἱονεὶ ὁ πατούμενος. καὶ ἔκθλιψιν πατεινός, καὶ ἐν ὑπερθέσει. ἢ παρὰ τὸ τάπης τάπητος ταπητεινός.

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. λέγεται καὶ κατὰ συγκοπήν. οὕτως ἀριστοφάνης. ἐτυμολογεῖ δὲ αὐτὸ ὠρίων, παρὰ τὸ βάλλω, βάλπης. καὶ μεταθέσει τοῦ β εἰς τ καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ, τάπης. ἢ δάπης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, θάφης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ πατῶ, πάτης καὶ τάπης.

Ταλαῦρομ... τινές. ἐν γὰρ φασὶ ταλαοῖο. οὐκ ὀρθῶς. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλως εὐθειῶν ἀττικῶν κέκλιται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο. ὡς μίνω. ἀνδρογέω.

Ταραντεινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν ὥς τινες ὑπέλαβον. καὶ ταραντῖναι βαφαί.

Ταλάσια, τὰ ἔρια. ἀφ᾽ οὗ καὶ ταλασιουργοὶ οἱ ἰστουργοί. τὸ σι, ἴτα διὰ τὸ ιος κύρια ὑπὲρ δισύλλαβα προπαροξύτονα διὰ τοῦ ι γράφεται. χωρὶς τῶν παρὰ τὸ κλέος καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς. οἱ προκείμενος. γεώργιος. πρὸς τούτοις καὶ τὸ

Τεισύλλαβα, διὰ τὸ ὄρθος. παρὰ τὸ κλέος, διὰ τὸ ἡρακλῆος. ἀπὸ τῶν εἰς ευς διὰ τὸ βασιλῆος. παρὰ ἀχαιοῖς οἶμαι τὰ ἁλουργία, ἢ τὰ ἀπὸ ὀστρέων.

Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. βιοὺς παραγωγαῖς ὁ ἡρωδιανὸς τὸν ὑπέλαβε. πρῶτον, ἐκ τοῦ ταράσσω τάραβος, καὶ συγκοπῇ τάρβος, παρὰ τὸ ταράσσειν τὴν ψυχήν. β, ἐκ τοῦ τρέπω. ὁ β ἀόριστος, ἔτραπον, τράπος καὶ τάρβος. οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι, φεύγουσι. γ, ἐκ τοῦ τείρω τὸ καταπονῶ. ὁ β ἀόριστος, ἔταρον, τάρος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β τάρβος. καὶ ῥῆμα ταρβῶ. Τάρβησάν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν.

Ταραχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥᾶον χεῖσθαι. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ταράσσω. τοῦτο παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθείρω, ῥάσσω. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀράσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ταράσσω. ταράξω, τετάραχα. τὸ ρα, βραχύ. διατί. τὰ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα παραγωγὰ ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα διχρόνῳ παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό. οἷον, ἀνάσσω. πατάσσω. ταράσσω.

Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα. ἐπὶ μὲν τοῦ διατέμνειν, ὡς τὸ ῥάσσω. Τάμνε νέοις ὄρπηκας ἵν᾽ ἅρματος ἄντυγες εἶεν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπελαύνειν, Τάμνον τ᾽ ἀμφὶ βοῶν ἀγέλην. ἐπὶ δὲ τοῦ θῦσαι, Καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμεν, ἰλιάδος γ. ἐπὶ δὲ τοὺς διὰ τόμων ὅρκους, Ὄφρ᾽ ὅρκια τάμνω.

Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ἰχνεῦσθαι ὡς μὴ αὐτός. ἢ παρὰ τὸ τὰ σάρκα ἔχειν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ. καὶ ταριχεύειν,

Τάργανον, παρὰ τὸ τάρον. τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν. σημαίνει δὲ τὸ πεπονημένον λαρδίον. τινὲς δὲ τῶν ἰώνων, τὸ ταρακτὸν καλοῦσι.

Τάρπημεν, ἐτέρφθημεν, ἐκορέσθημεν. ἀπὸ τοῦ τέρπω.

Ταρπή, Καὶ αὐτοῦ βέλος ἐν. ἔταρπον ἔταρπη. τὰς ταρπὰς εἴπεν, κοφίνους μεγάλους. ἢ μικροφορικὰ ἀγγεῖα. παρὰ τὸ αἴρειν τί. αἴρω ὁ ἀόριστος, ὁ μέλλων, ἀρῶ. ἐξ αὐτοῦ ἄρπη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τάρπη καὶ τάρπη.

Ταρσοί, τὰ ταλάροι καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν καρπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ θουκυδίδης οὕτως εἴρηκε. καὶ ταρσὸν ὡμὰ τὴν κατάπλασιν. οὕτως ἀριστοφάνης.

Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν πυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῶν καρπῶν.

Ταρσὸς, ἐν μέρει ἢ τὸ πλέον ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. πλάτος τοῦ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. ὁμηρική. ἔστι δὲ καὶ ποιητική. οἱ, Νῦν δέ με ἐπέγραψας ταρσὸν ποδός. παρὰ τὸ τερσαίνεσθαι, ἤγουν ξηραίνεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ πρὸς τοὺς δακτύλοις μέρος. ὅρος. σημαίνει. τὸ ἀγγεῖον, ὡς τὸ, Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδός. Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός. καὶ τὴν πόλιν.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τοῦ ἅδου τόπος. οἱ δέ, τὸν ὑπὸ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν σκοτεινότατον τόπον. παρὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι τὰ ἐν αὐτῷ.

Ταρτημόριον, δίχαλκον. τὸ δὲ ὄγδοον πάντα. τοῦ ὀβολοῦ, ταρτημόριον τινὲς καλοῦσι. οἱ, δίχαλκον.

Ταρφειαί, ἀρίσταρχος ὀξύνει ὡς πυκναί. ὁ δὲ ἀξιῶν. θρᾷξ διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας, παρὰ τὸ ταρφυ ἀρσενικὸς οὐ πολλαὶ ἦσαν χρήσεις. καὶ δῆλον ὅτι

ἀναλόγως μὲν ἀναγινώσκει ὁ Θρᾷξ. ἐπεκράτησε δὲ ἡ ἀριστάρχου ἀνάγνωσις.

Τάρφεσι, πυκνώμασι. δάσεσι. παρὰ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τάρφη. συνεμπίπτει δὲ πτώσει θηλυκοῦ ἑνικῆς. καὶ πληθυντικῆς οὐδετέρου. οἷον, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη. βλάβη, τὸ βλάβος, καὶ τὰ βλάβη. στέγη, τὸ στέγος, καὶ τὰ στέγη. δέρη, τὸ δέρος, καὶ τὰ δέρη. οὕτως οὖν καὶ τάρφη ἡ πόλις. παράκειται γὰρ ἐκεῖ ταρφεῖα λίμνη. τὸ οὐδέτερον, τάρφος. καὶ τάρφη. ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Ταρχύσωσι, θάψωσι. τὰ νενομισμένα τῶν νεκρῶν, πρὸς κηδείαν ἐπιτελέσωσι. ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γινομένης ἐν τῷ θάπτεσθαι αὐτοὺς εἴρηται τάρχεα καὶ ταρχύω.

Ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ οὐρὰ τανύουρός τις ὤν. καὶ συγκοπῇ ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γαῦρος. καὶ τροπῇ, ταῦρος. καὶ οἱ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τόποι οὕτως ὠνόμασται, παρὰ τὴν ἀνάτασιν.

Ταυρείην. ταύρειον δέρμα. Ταῦροι, τὸ σκυθικὸν ἔθνος. ὅτι τιμῶσιν αἰγύπτιοι τοὺς βοῦς καὶ τὸν ἆπιν.

Ταῦρος, ὄρος περὶ χώρας κείμενον, ἐν ᾧ ἐμβάλλουσι πρὸς τροφὴν τῶν συῶν. λοιπὸν δὲ αὐτοῦ τοῖς ὅροις εἰσφορὰς ἔφερον, ὡς ταυρικὰς προσόδους φασί.

Ταυροφάγον, τὸν διόνυσον. σοφοκλῆς ἐν τυροῖ. ὅτι τοῖς τῷ διθυράμβῳ νικῶσι. βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὴν γνώμην, ἀφ' οὗ καὶ περὶ τὸ νικητήριον μετῆκται τοὔνομα.

Ταυροπόλον, τὴν ἄρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος περιίσταται πάντα. ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα ἱππολύτῳ ταῦρον, ἐξοίστρησε περὶ πᾶσαν γῆν. ἢ ὅτι ἡ ἰφιγένεια φυγοῦσα ἀπὸ σκυθίας εἰς ἀττικήν, ἱδρυσαμένη τὸ ἄγαλμα, ταυροπόλον ἄρτεμιν προσηγόρευσεν. ἐπειδὴ ἐκ τῶν ταύρων τοῦ ἔθνους ἦλθεν. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι τῶν ἑλλήνων βουλομένων ἀνελεῖν τὴν ἰφιγένειαν ἐν αὐλίδι, ἡ ἄρτεμις ἀντέδωκεν ἔλαφον. κατὰ δὲ φανόδημον, ἄρκτον. κατὰ δὲ νίκανδρον, ταῦρον. διὸ καὶ τὴν θεὸν οὐ ταυροπόλον, ἀλλὰ ταυροφάγον ὠνόμασαν.

Τὸ ταυτὸ οὐ πλεονασμός, ἀλλ' ἀναλογία. αἱ ἀντωνυμίαι εἰς ο περατοῦνται κατὰ τὸ γ πρόσωπον. κατὰ γένος οὐδέτερον αὐτό, ἐκεῖνο, τοῦτο. ἀθηναῖοι οὖν μετὰ τοῦ ἄρθρου φασὶ τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτῆς λέγοντες ταυτό. ἀναλόγως διδάξω τί ἐστι τὸ αἴτιον. ἡ ἐκεῖνος καὶ ἡ οὗτος ἀντωνυμία στεροῦνται ἄρθρου. ἵν' οὖν διαστῇ γένος ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, εἰς τὸ ο περατοῦνται κατὰ τὸ οὐδέτερον. ἐκεῖνο. τοῦτο. ἵνα τὸ μὲν εἰς ο, σημαίνῃ τὸ οὐδέτερον. τὸ δὲ εἰς ν, τὸ ἀρσενικόν. ἐκεῖνον τοῦτον. ἡ δὲ αὐτός, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκ ἔτι ἄρα ὀφείλει ἔχειν τὸ οὐδέτερον εἰς ο ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου. ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνειν τὸ γένος. ἀθηναῖοι τοίνυν τὸ ἄρθρον προνέμοντες, καὶ τὸ ν διδόασι. ταυτὸν θυμὸν φαγόντες. ταυτὸ δὲ ὤφειλεν εἶναι. ὅταν οὖν ἀττικοὶ λέγουσιν αὐτό, τὸ ὀφειλόμενον ἀποδιδόασιν οὐ πλεονάζουσιν. οὗ δὲ ἐνθάδε πλεονάζουσι. τοσοῦτον. τηλικοῦτον, οὗ τὸ ἐγκεῖται ἡ οὗτος ἀντωνυμία. περὶ παθῶν.

Τάφος, παρὰ τὸ θέπω τὸ ἐκπλήττομαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθαπον. καὶ ἐξ αὐτοῦ τάφος, ὅπου ἀποτίθεται τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ. οὗ παράγωγον, θάπτω. καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ. περὶ τοῦ τ ἐν τῷ ῥήματι. ἐτυμολογεῖται δὲ οἱονεὶ φλάθαπός τις ὤν. παρὰ τὸ φλᾶν τοὺς τεθαμμένους. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὸν τεθνεῶτα. σημαίνει δὲ τρία. τὴν ἔκπληξιν, ὡς τό, Τάφος δ' εἷλεν πάντας ἀχαιούς. καὶ τὸ δεῖπνον, ὡς τό, Ἦρι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον ἀργείοις. σημαίνει καὶ ὄνομα νήσου, ὡς τό, Ξεῖνος οὗτος παλαιὸς ἐκ τάφου ἐστί.

Ταφὸς, ἡ ἔκπληξις. ὅμηρος. Ταφὸς δέ μιν εἷλεν ἰδόντα. ἐστὶ ῥῆμα θήπω τὸ ταράττω. ῥῆμα τινὸς ὄντος θάπος. καὶ τροπῇ κατὰ ἴωνας τοῦ θ εἰς τ καὶ τοῦ π εἰς φ, ταφός.

Τάφιον, παρὰ τὸ τάφος, τάφιος. καὶ πλεονασμῷ, ταφήιον.

Τάφιοι λῃστῆρες. τοὺς ταφίους πρότερον τηλεβόας φασὶ καλεῖσθαι. κληθῆναι δὲ αὐτοὺς ταφίους, ἀπὸ τάφου τινὸς βασιλέως. καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ ἀνέκαθεν φοίνικες τῶν μετὰ κάδμου σταλέντων.

Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. ἐντεῦθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. μετὰ τῆς ἀπὸ καὶ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω, γίνεται ἀφαιρῶ. ἐξ αὐτοῦ ἄφαιρος. καὶ συγκοπῇ, ἄφρος. καὶ προσθέσει τοῦ τ, τάφρος. παρὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ τὸ χῶμα. ἢ παρὰ τὸ ἀποφέρεσθαί τι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἄφρος καὶ τάφρος. ὁ δὲ ἡρωδιανός φησι γίνεσθαι διάφορα ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων. ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ περαιοῦμαι, νέος καὶ νόος. καὶ παρὰ τὸ θέω, θεὸς καὶ θοός. δύναται δὲ καὶ τροπῇ εἶναι τοῦ υ εἰς τὸ τ. ὡς φιτῶν καὶ λαῶν. παρὰ γὰρ τὸ φύω.

Ταφών. Ταφὼν δ' ἀνόρουσεν ἀχιλλεύς, ἰλιάδος ι. ἐκπλαγείς. ἢ θαμβηθείς. ἢ θαυμάσας. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος. ἐκ τοῦ θέπω, ἔθαπον, καὶ ἔταφον. ἰωνικῶς καὶ ταφών. ἡ δὲ μεταφορά, ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους, ἐκπληττόμεθα διὰ τὸ μνήμιον δεινόν.

Τάχος, παρὰ τὸ θᾶσσον, ἢ παρὰ τὸ τάζω τάξω, τέταχα. ἐξ αὐτοῦ τὸ τάχος οὐδετέρως. καὶ τάχιστα, ἐπίρρημα μεσότητος, ἀπὸ ταχέως. γίνεται ἐκ τούτου. ταχίων συγκριτικόν.

Ταὼν, πόθεν. παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν. τὸ γὰρ ζῷον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλλει τοῖς ὁρῶσι τὴν οὐρὰν ἐκπετάννυσιν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταὼς βούλονται εἶναι κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐναλλαγὴν τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ἐπειδὴ τὸ ταὸς ὥς φησιν ἡρωδιανὸς διὰ τὸ μικροῦ οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς ἔθνεσι. καὶ λέγουσί τινες ὅτι ὤφειλεν εἶναι ταώς, ὡς λαὸς λεώς. πρὸς οὓς ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι οὐ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α. καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο παρὰ ἀττικοῖς τροπὴ τοῦ α εἰς ε, ὥσπερ τὸ οἰνόμαος. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διατί οὐ κλίνεται ταὼς ταῶτος, καὶ τυφὼς τυφῶτος, ὡς ἱδρὼς, ἱδρῶτος. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐκεῖνα ὀξύνεται.

ταῦτα δὲ περισπᾶται. καὶ ὅτι ταῦτα εἰς ν λήγει. μηδεὶς δὲ οἰέσθω ταῦτα δικατάληκτα εἶναι. τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάττει. ῥὶν καὶ ῥὶς ῥινός. ταῦτα δὲ οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν κλίσιν. τυφῶν γὰρ τυφῶνος, καὶ ταῶν ταῶνος. καὶ τυφὼς τυφῶ καὶ ταὼς ταῶ.

Ταί γε, ἄρθρον εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. χοιροβοσκός. καὶ δωρικῶς. λέγουσι γὰρ ὅτι τὰ σύμφωνα ἃ πρὸ τοῦ ε ἔχει ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, θέλει ἔχειν καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν. λάχητε, λάχητες. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἄρθρων. τὼ ξύλω, τὰ ξύλα. οὕτω καὶ τὰ μοῦσα, ταὶ μοῦσαι. καὶ τά, ταί. τὸ δὲ γε, σύνδεσμος παραπληρωματικός. τὸ δὲ τοί κεν, ἄρθρον ἐστὶ προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. καὶ λέγουσι πῶς ἐστιν ἡ εὐθεῖα ὀξεῖα. καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ ὤφειλεν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ δωριεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττουσι τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, καὶ ποιοῦσιν αὐτὸ τοί. ὁμοίως καὶ τὸ ὤμοι μᾶ γείνατο.

Ταχύ, παρὰ τὸ ὠκύ. κατὰ τροπὴν τοῦ ω εἰς α, ἀκύ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ, ταχύ.

Ταινίας, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ ζώνια. στέμματα. στεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τανύω. ὅ ἐστι κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται ταίνω. ἢ παρὰ τὸ τανύω. σημαίνει γάρ φασι τὸ στηθοδέσμιον, ὃ οἱ πολλοὶ ἀδοκίμως φασκίαν λέγουσι. παρὰ τὸ δὲ ἐν συμποσίῳ. καὶ πᾶν δὲ στενὸν ὕφασμα ἢ λινοῦν ἢ ἐρίου ταινίαν λέγουσι. καὶ τὸ ἀναδεῖν στεφάνοις, ταινιοῦσθαι. καὶ ταινίδιον, ἀττικῶς τὸ στηθοδέσμιον, τοῦτ' ἐστὶ τραχήλιον κόσμιον.

Τέγη, δωμάτιον. στέγη. οἰκία. οἱ τέγεοι, ὑπερῷοι ὑψηλοί, ἢ οἶκοι. στοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. Πολιοῦ δ' ἐπικύματος ἅπτε τέγγε πόδας.

Τεθναίης, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοις εὐκτικόν. ἐκ τοῦ θνῶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθνῶ. ἐξ οὗ τέθνημι συζυγίας δευτέρας τῶν εἰς μι. ἡ μετοχή, τεθνὰς τεθνάντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν τεθναίην, τεθναίης. τὸ προστακτικὸν τοῦ ἐνεστῶτος, τέθναθι. ὅτι δὲ ἐνεστώς ἐστι τὸ τέθναθι, δείκνυται ἐν τῷ εἶναι βραχὺ τὸ α. ὁ γὰρ δεύτερος ἀόριστος, ὤφειλεν εἶναι μακρόν. ἀεὶ γὰρ ὁ τῆς δι προστακτικὸς ἀόριστος, μακρᾷ παραλήγεται. ὁ παρατατικός, ἐτέθναμεν, ἐτέθνατε, ἐτέθνασαν. τέθνημι, τὸ πληθυντικόν, τέθναμεν. ἐξ οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάναι. τὸ δεύτερον, τέθνατε. τὸ τρίτον, τεθνᾶσιν. εἰ δὲ μὴ βούλοιο οὕτως, ἄλλως μάθε. τεθνήκασι. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν καὶ συστολήν, τεθνάασι. καὶ κατὰ συναλοιφήν, τεθνᾶσι. τὸ δὲ τεθναίης, τινὲς ἀπὸ τοῦ τεθναίημι λέγουσι. τὸ δὲ τέθνηκα καὶ πέπτωκα, τῇ μὲν φωνῇ, ἐνεργητικά ἐστι. τῷ δὲ σημαινομένῳ, παθητικά.

Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης. Μυρμηκανθρώποις γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον. καὶ ἐπὶ λύπης. ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθολοῦτό μου ἡ καρδία.

Τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, καὶ τὸ σημειοῦμαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τέκμωρ. τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ τέκω τέκωρ, καὶ τέκμωρ πλεονασμῷ τοῦ μ. σημαίνει δὲ τέλος. τεκμήριον.

Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι. φράζεσθαι. τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ τέκμωρ τέκμωρος, τεκμηριῶ.

Τέκος, παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νόμος. καὶ παρὰ τὸ τέκω τέκανον, καὶ τέκνον.

Τεκτήνατο, κατεσκευάσατο. οἶμαι ἀπὸ τοῦ τίκτω τεκταίνω. ὁ μέλλων, τεκτανῶ. ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα. ὡς

Τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, τὸ τετυκρ. ὅ ἐστι παρά τις ἱμάς, ἀφ' οὗ ἤρτηται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμών, ὁ ἀναφορεὺς τῶν ξιφῶν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τείνεσθαι τὸν ἱμάντα. ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, τελαμών. καὶ τροπῇ. τὰ δὲ εἰς μων ὀξύτονα τῷ α παραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. τελαμῶνος. πλὴν Ἰαμῶνος. καὶ τελαμώνιος κτητικόν, ὡς καλαμώνιος. σημαίνει δὲ γ', τὴν τῆς ἀσπίδος ἀναφορέα, ὡς τό, Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσι βόθος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν δεσμόν, ὡς τό, Δησάμενος τελαμῶνι περίσφυρον. σημαίνει δὲ καὶ

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδω, κύριον ὄνομα. ἢ καὶ τὸ ἔλω τὸ ἑλκύω, ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἔλος καὶ τέλος. ἀρχή. πρᾶξις. σημαίνει ἕξ. τὸ τάγμα, ὡς τό, Αἶψα δ' ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον, ἰλιάδος τ. τὸ πέρας ἤγουν τὸ πλήρωμα, ὡς τό, Οἱ δή τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔ τι δ' οὔπω. τὸ πρᾶγμα, ὡς τό, Οὐ γὰρ ἔγωγέ φημι τέλος χαριέστερον εἶναι. ὀδυσσείας ι. τὴν ἑορτὴν παρ' εὐριπίδῃ. ὡς τό, Σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλος προσάξομεν. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν ἤγουν τὸ δημόσιον. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα. καὶ πολυτελές, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τοῦ τέλος, γίνεται τέλειος. καὶ τελειῶ ῥῆμα βαρύτονον. ἐξ οὗ τελειοῦμαι ἐτελειόμην ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παράγωγον διὰ τοῦ ειω καὶ ἀπὸ ἐνεστῶτος καὶ ἀπὸ μελλόντος. νικῶ, νικείω. τελῶ, τελείω. θῶ, θείω. σῶ, σείω. γελάσω, γελασείω. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνεστῶτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατατικὸν μόνον. τὰ δὲ ἀπὸ μελλόντος, ἐνεστῶτα μόνον. ὅθεν σεσημείωται τὸ ὤψεον, ἀπὸ τοῦ ὀψείω. τὰ δὲ εἰς ω λήγοντα καθαρὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα, βαρύνεται. εἰ δὲ περισπᾶται, τοῦτο ἀπὸ ὀνόματος γίνεται. τὸ γὰρ μεθῶ, καὶ τελειῶ, καὶ ἀρειῶ, καὶ ἀχρειῶ, παρὰ τὸ μέθος, καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεῖος, καὶ ἄρης.

Τελισκόμενος, τελειούμενος. πληρούμενος. ἐνθουσιῶν.

Τελχινίσαι, ἐν γρίφοις τὸ κνίσαι. ἀπὸ τελχῖνος τινὸς ὡς τὸ ἦχος ... τελῶς. καὶ λέγεται τοιοῦτος τελχίνιος ἦχος. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κνωδάλων ἀγγείων.

Τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως ἀντιφῶν.

Τελεσιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελούμενα.

Τελεσφόρος, τέλειος μάντις. ἐπαρίμυθος.

Τελετή, θυσία μυστηριώδης. ὁ δὲ ὧρος ὁ θηβαῖος λέγει,

ὅτι τελετὰς καλοῦσι τὰς περὶ μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν θεῶν αἰτίας δαπανημάτων ἐξ. τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἐπιδιδόντας. χρύσιππος δέ φησι τοὺς περὶ τῶν θείων λόγους εἰκότως καλεῖσθαι τελετάς. χρῆναι γὰρ τούτους τελευταίους καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκεσθαι. τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἔρμα καὶ κεκρατημένης. καὶ πρὸς τοὺς ἀμυήτους σιωπᾶν δυναμένης. μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἆθλον ὑπὲρ θεῶν ἀκοῦσαί τε ὀρθὰ, καὶ ἐγκρατεῖς γενέσθαι αὐτῶν.

Τέλμα, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. καὶ τέλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ τελμῖνα καλεῖ τὸν

Τελμισσεῖς, οἰκοῦσιν ἐν ⟨ ἐκ τελμάτων πηλοῦ. καρία, ἀπέχοντες ἑξήκοντα στάδια ἁλικαρνασίοι ὥς πολέμων. τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν λυκίᾳ. ἀπὸ τελμισσοῦ τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν ἀντήνορος θυγατρῶν.

Τέλσον ἀρούρης, ἰλιάδος ν. παρὰ τὸ τέλλω. αἰολικὸς μέλλων, τέλσω. ὡς κέλλω κέλσω.

Τελχῖν, οὐ μόνον οἱ ἰσχὺν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔχοντες μακρὸς καὶ κανοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν κρῆτας. καὶ τὴν κρήτην τελχινίαν λέγουσι. τελχῖν, καὶ ἡ εἰς θάνατον καταφορά. καὶ τελχινώδης, ὁ ῥαχιώδης. καὶ τελχιταίνει, ἀντερίζει. σκληρο ῥαχιᾷ. λέγονται δὲ τελχῖνες, οἱ φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βάσκανοι δαίμονες. παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω. θελγῖνες τινὲς ὄντες. ἢ παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους.

Τεμένη, ναοί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω τέμνος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, τέμενος. ὁ ἀποτετμημένος καὶ ἀποκεχωρισμένος τόπος.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν θετταλίας ⟨ τῶν θεσσαλῶν ὀρῶν περὶ τὸν ὄλυμπον καὶ τὴν ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν, αἱ σχίζονται διαβολαί. ὡς διονύσιος ὁ περιηγητής. Πυμάτης ὑπὸ τέμπεα κέρνης. λέγει δὲ τὰς κατὰ δύσεις καὶ φωλεύσεις τῶν ὀρῶν. τοὺς διύγρους τόπους. τέμπη καὶ τὰ στενὰ τῶν ὀρέων. λέγεται τέμπη, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὀρῶν στενώματα. οἱονεὶ τέμπη τινὰ ὄντα, τὰ μετὰ τροπὰς καὶ καμπὰς ἔχοντα.

Τενάγη, διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. πηλώδη ⟨ τὰ πελάγη. ἢ ἰλὺς ἐπιπολάζουσα τοῦ ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. εἴρηνται δὲ οἱ ὑποβρύχιοι τόποι. παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, τέναγος. τροπῇ τοῦ ἑνὸς γ εἰς ν. ἢ τέγγω τέγανος. καὶ ὑπερθέσει, τέναγος, ὁ ὑποβρο-

Τέρης, παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω. ἢ ⟨ χος τόπος. παρὰ τὸ στένω τὸ στενάζω. τέρης.

Τένθης, γαστρίμαργος. Τένοντας, τὰ χείλους. τὰ διατεταμένα νεῦρα. ὁ τὰ χείλος μὲν, τένων λέγεται ἀπὸ τῆς τάσεως. αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τοῦ τείνω.

Τέο καὶ τεόν. τὸ μὲν τέο, ἀντὶ τοῦ τίνος κεῖται. τὸ δὲ τεόν, ἀντὶ σοῦ. κατὰ τὸν δωρικὸν πλεονασμὸν τοῦ ε. ἔστι δὲ τίς τινος. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν, τίος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται τίος τίου. οἱ γὰρ αἰολεῖς βαρυτονοῦσιν. κοινῶς καὶ αἱ γενικαὶ μεταγόμεναι εἰς εὐθεῖαν βαρύνονται, πολλάκις ἀμείβουσαι τοὺς τόνους. ἐκ τῆς τίου γενικῆς, κατὰ κρᾶσιν γίνεται τοῦ. καὶ διαλύσει ἰωνικῇ, τέο. καὶ κρᾶσει, τεῦ.

Τέρας, τὸ σημεῖον. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. ἔρας καὶ τέρας. διὰ γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων, ἔλεγον οἱ μάντεις τὰ μέλλοντα. διαφέρει δὲ σημείου. τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρᾶγμα. σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἡ ψευδολογία. καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος, τερατουργός. μάντις. θαυματοποιός.

Τέρεινα. ὥσπερ παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλας τάλανος, γίνεται μάκαιρα καὶ τάλαινα τὸ θηλυκόν, οὕτως ἀπὸ τοῦ τέρην τέρενος, γίνεται τὸ θηλυκὸν τέρενα. καὶ προσθέσει τοῦ ι, γίνεται τέρεινα. λυκόφρων καὶ ἀπολλώνιος. Τερείνης ἄνθεα γαίης. ἔστι δὲ πόλις. ὅθεν ἡρακλείδης ὁ τερειναῖος. τὸ δὲ τέρην, γίνεται παρὰ τοῦ τείρω τὸ καταπονῶ. σημαίνει δὲ τὸν τρυφερὸν καὶ ἁπαλόν, ἢ τὸν θερμόν. ὡς τὸ, Τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα. παρὰ τὸ θέρω θέρεν καὶ τέρεν. τὸ ὥσπερ τεθερμασμένον καὶ διακεχυμένον. καὶ τέρεν τὸ ἁπαλόν. παρὰ τὸ διακεχύσθαι.

Τερετίζειν, τοῖς μουσικοῖς κρού- ⟨ καὶ μὴ γὰρ χὺ εἶναι. μάτιον τι κατειθίσθαι, τὸ λεγόμενον τέρεν. ἀφ' οὗ τερετίζειν λέγεται τὸ ᾄδειν. κατὰ ἀλλοίωσιν τοῦ α εἰς ε. καὶ τερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἢ ᾄσματα. ἔκλυτα ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον, τρύπανον. ἔστι ὄργανον τρύπας. ὅ παρ' ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ τείρω. παρὰ δὲ τὸ τείρω, τέρτρον, ὡς φέρω φέρτρον. δηλοῖ δὲ τὸ τρῶ, τὸ κόπτω. ὅθεν τὸ τρῶσαι, καὶ ἐκτρῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γοητεία. περιάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρατος, τερατεύω. τερατεία. καὶ συγκοπῇ, τερθεία. καὶ δο τερθρεία. ἢ καλεῖται τέρθρον, σχοινίον τι τοῦ πλοίου λεπτόν. οἷον τέρετρον. διατετρύπηται γὰρ κατὰ τῶν ἄκρων συνδέσμων. φασὶ δέ τινες τὰ ἀνώτατα ὑμμάτια τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου. ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἐκ τούτου γίνεται τερθρεία ἡ λεπτολογία. ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περὶ πολλοὺς τῆς χώρας στρατεύεσθαι μέχρις ἂν συμβαίνῃ πόλεμος. μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ οὕτω καλοῦσι τὴν στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν οὕτως εἰς τὸ ἐν τῇ τορνῷ. ὁ δὲ ὦρος ὁ μιλήσιος λέγει ὅτι εἶναι περὶ ἀχρεῖα τινὶς σπουδάζουσιν, ἀντὶ κενοσπουδία. παρὰ τὸ τερθρεύω. καὶ τερθρευόμενος. φερεκράτης

τερθρία, πυνή. Τερμιόεις, ὀζώδης. παρὰ τὸ πάντων ἀρχὴν καὶ τέρμα εἶναι. Τέρμινθος, ἡ τέρμινθος, ἐμφερὲς λίνῳ φυτόν. ἐξ οὗ πλέκειν φασὶν ἀρχαίους ὁρμιὰς χειρώδεις ἐς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακα.

Τερμιόεσσα, ἀπὸ τοῦ τέρμα ἔχουσα. οἷον, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνιστος. παρ' ὅσον ἄρσων λίπτην καθαρόν, συγκριτικὸν εἶδος πρὸς τὸ ὄνομα συλλαβῇ πλεονάζει. οἷον, ταχὺς ταχίων. κακὸς κακίων. βραδὺς βραδίων. ἐλαχὺς ἐλαχίων, ἐλάχιστος. τερπνὸς τερπνίων, τέρπνιστος. καλλίμαχος. Τέρπνιστοι δὲ ἐκεῖνοι τοῦ θεοῦ ὕες. ὠκὺς ὠκίων, ὤκιστος. γλυκὺς γλυκίων, γλύκιστος. πρέσβυς πρεσβίων, πρέσβιστος. Πρέσβιστος δ' ἀνδρῶν νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει. αἰσχύλος. βραχὺς βραχίων βράχιστος. λαλίων λάλιστος, λαλίστατος. ψευδίων ψεύδιστος ψευδίστατος. κλέπτης κλέπτιστος, κλεπτίστατος. οὕτως οὖν καὶ καλὸς καλίων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, καλλίων κάλλιστος. ταῦτα δὲ πάντα τὰ διὰ τοῦ ι διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. ἔχει γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ ι χρόνον.

Τέρπεσθαι, μετάθεσίς ἐστι τοῦ ρ. παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων. ἢ ἀπὸ τοῦ θεραπεύω τὸ τέρπω.

Τερπικέραυνος, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τέρπω, δηλοῖ τὸν τερπόμενον ἐν τοῖς κεραυνοῖς. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τρέπω, παρὰ τὸ τρέπειν τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρπω τερπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. ἐκ τοῦ τερπνός, γίνεται τερπνότης. ἢ παρὰ τὸ τέρπειν τὸν νοῦν.

Τέρσεσθαι, ξηραίνεσθαι παρὰ τὸ θέρσω μετὰ τοῦ τ. αἰολικῶς καὶ ἀπὸ τοῦ θέρω. καὶ ἔτερσεν τὸ ἐξήραινεν.

Τετάγων, τείνας. ῥίψας. τὸ θέμα τάζω. σημαίνει τὸ τείνω καὶ ἕλκω. ὁ μέλλων, τάξω. ὁ μέσος παρακείμενος, τέταγα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταγον. ἡ μετοχὴ ταγών. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών. ἰλιάδος α.

Τετάχαται καὶ τετεύχαται, ἀπὸ τοῦ τεύχω τεύξω, τέτευχα, τέτευκται, καὶ ἰωνικῶς, τετεύχαται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τάσσω τάξω ὁμοίως ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν.

Τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέστι χαλκοῖ δύο. ὁ γὰρ ὀβολός, ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει. τριτημόριον δέ, τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε φιλόξενος.

Τεταργανωμένη, συμπεπλεγμένη. συνειλημμένη. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν ὀργάνη, παρὰ ἀττικοῖς ταργάνη καλεῖται. καὶ τὸ συνειλεῖσθαι, τεταργανῶσθαι. λυκόφρων.

Τέτλαθι. Τέτλαθι μῆτερ ἐμή. καρτέρησον. ὑπόμεινον. ἐκ τοῦ τλῶ τλῆμι. τὸ ὑποθετικόν, τλάμεν. τὸ προστακτικόν, τλάθι. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέτλαθι.

Τέτλαμεν. τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινήσει. βεβήκαμεν, βέβαμεν. τετλήκαμεν, τέτλαμεν. ἀξιοῖ φιλόξενος εἶναί τι καὶ τέτλημι ἐκ τοῦ τλαθι.

Τετιημένοι. τεταλαιπωρημένοι. ἀπὸ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ, γίνεται τετιωμένος. καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ. ὁ μέλλων τιήσω. τετίηκα. τετίημαι.

Τέτρε, ἡσίοδος. Ἡ δὲ πω ὑπὸ τέτρε ἔβαλε, ἀντὶ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαντήσει τὸ ἐνικὸν τοῦ τέτρε. τὸ τέτρε, ἐστὶ δυϊκόν.

Τετραβάμων, τετράπους.

Τετραφάληρον, τέσσαρας φάλους ἔχουσαν.

Τετραποδισταί, οἱ ὑπόπονον βίον ζῶντες.

Τέτηκα, μέσος παρακείμενος καὶ διάθεσις μέση. καὶ τί ἐστι μέση διάθεσις. ἡ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ πάθος παριστῶσα. καὶ τί παρίστασιν. ἐπειδὴ ὁ τῶν μέσων τύπος εἰς ἀμφοτέρας φθάνει τὰς διαθέσεις, ὡς ἐν ἡ ἑρμηνεία, ὁ τῶν μέσων τύπος φθάνει καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ μέν, διὰ τὸ ἠκροασάμην καὶ κατηρξάμην. παθητικοῦ γὰρ τύπου ταῦτα. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ὡς τὸ κίνησα καὶ πέπνυγα. ὁμοίως τὸ λέλογα καὶ πέφαδα, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν. τὸ δὲ τέτηκα καὶ διέφθορα, παθητικήν. οἱ ἄλλοι γὰρ σχηματισμοί, καὶ ἀντὶ ἐνεργητικοῦ λαμβάνονται καὶ ἀντὶ παθητικοῦ.

Τετράφαται. τρέπω. τέτραφα. τέτραμμαι, τέτραπται. τετράμμεθα. τέτραφθε. καὶ ἰωνικῶς τετράφαται.

Τέτρασι. τὸ παροξύτονον ἐντελές. οἷον, τέτρασιν. ἢ ἐκ τοῦ τέσσαρσι, τέτταρσι. ἀποβολῇ καὶ ὑπερθέσει τέτρασι.

Τετραχάζειν. οἷον, ἀντὶ τετραμερῶς ποιεῖν. ἀριστοφάνης.

Τετραρχίαι, τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὀνόματα δέ φασιν εἶναι ταῖς τέτρασι, θετταλιῶτιν. φθιῶτιν. πελασγιῶτιν.

Τετράχμον. οὐ δύναται κατὰ συγκοπὴν [illegible] λέγεσθαι διὰ τὸν τόνον. εἰ γὰρ συγκοπὴ ἐγίνετο, παράλογος ὁ τόνος. τετράδραχμον. καὶ ἀποβολῇ τοῦ δρ, τετράαχμον. καὶ συναλοιφῇ, τετράχμον. καὶ προπαροξύνεται.

Τετρήνας λύχνους, λυκόφρων. διατρυπήσας.

Τετρήχει. Τετρήχει δ' ἀγορή. ἐτετάρακτο. ἀπὸ τοῦ ταράσσω ταράξω, τετάραχα, ἐτεταράχειν. ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐτεταράγειν. τὸ τρίτον ἐτεταράγει. καὶ κατὰ συγκοπήν, ἐτετράγει, ἐτετρήγει. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζω. οὐ καλῶς. Καὶ ἀγορὴ τετρηχυῖα. ἡ ταραχθεῖσα καὶ θορυβώδης. ἢ τεταραγμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου. ἀπὸ τοῦ ταράσσω, ἢ ἀπὸ τοῦ τραχύνω.

Τετρυχωμένη, ἐκ τῆς τρυχῶ συζυγίας τῶν περισπωμένων. τοῦτο ἐκ τοῦ τρύχω βαρυτόνου. τοῦτο ἐκ τοῦ τρύω τὸ κατὰ πονῶ. τρύω κατὰ παραγωγήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ. Τέτρωρον, παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἡρμόσθαι τοὺς ἵππους ἑαυτῷ.

Τέττα, προσφώνημα τιμητικὸν νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. ἀπὸ τοῦ ἄττα. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέττα.

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῷον. παρὰ τὸ τερετίζω τὴν μουσικὴν φωνήν. τερέτιξ, καὶ συγκοπῇ τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ τάττω τάξω τάττιξ, ὁ τεταγμένον ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν.

Τετύφωμαι, ἀντὶ ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν τυφώνων φερομένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρράκτοντα. καὶ τετυφῶσθαι τὸ μεμηνέναι. τὰ γὰρ τυφώνια πνεύματα, μανίαν ἐμποιεῖ ἐμπεσόντα.

Τετύκοντο, παρεσκεύαζον. ἀπὸ τοῦ τεύχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ὁ παθητικὸς, ἐτυχόμην. ἐτυχόμεθα. ἐτύχοντο. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τετύχοντο. καὶ τετύκοντο κατὰ τροπήν. ὥσπερ καὶ τὸ κεκάδοντο ἀπὸ τοῦ χάζω. τὸ δὲ τεύχω, δύο σημαίνει. τὸ κατασκευάζω καὶ τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλλων τεύξω. ὁ παρακείμενος, τέτευχα. ὁ παθητικὸς, τέτευγμαι, τέτευξαι, τέτευκται. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, τέτυκται. ἐκ δὲ τοῦ τέτυκται, γίνεται τυκτός. ὡς πέφυκται φυκτός. καὶ ἄφυκτος ὃν οὐδεὶς ταύτης διαλαθεῖν. καὶ ὁ ἴων ἄωνης. σφραγὶς ἀφύκτοισιν διαιροῖ δακτύλοις. ἐκ δὲ τοῦ τέτευκται, γίνεται τευκτός. ὅθεν τεκταίνω. οὗ ὁ ἀόριστος πρῶτος ἰωνικῶς, ἐτέκτηνα. ὁ μέσος, ἐτεκτηνάμην ἐτεκτήναο. καὶ ὅμηρος ἰλιάδος ε. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πέφευγμαι γίνεται ποιητικῶς πέφυγμαι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τέτευγμαι γίνεται τέτυγμαι ἀπὸ τοῦ τεύχω βαρυτόνου. ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐτύχθη, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάσθη. ἐτύχθησαν. ἔστι καὶ περισπώμενον τευχῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ τετυχεῖσθαι. ὀδυσσείας ε.

Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ τινος. λέγεται καὶ τεοῦ. ζήτει εἰς τὸ τό.

Τεύχεα, σημαίνει τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῆς νεώς. καὶ ἀγγεῖόν τι.

Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι. καὶ πολύδια δίδυμον ἐν τῷ αὐτῷ. λυκόφρων οὕτω καὶ δίδυμος, προστιθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἠρωδιανὸς δὲ λέγει κατὰ μεμψιμοιρίαν λυκόφρονος φησὶ εἶναι τὸ ἐπιτρεφῶς τι παρὰ τὴν ἀρχὴν ἐνεργεῖν. πλάτων. ἤνδη θόρυβος τευταζόντων, ἤγουν πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν τιμαίῳ τευτακότι, ἀντὶ τοῦ διατρίβοντι. γράφεται καὶ τετακότι. τηλεκλείδης.

Πάντες δὲ τευτάζουσιν, ἤγουν πραγματεύονται. σκευωροῦνται. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων. φλυαρῶν. ἐκ τοῦ εἰκῆ.

Τευμήσαντο, παρεσκευάσαντο. ἐτεχνήσαντο. εἴρηται δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τεύμησσον τὸ ὄρος ὑπὸ τοῦ διὸς κατασκευασθέντα εἰς ἀπόκρυψιν τῆς εὐρώπης, ἀπὸ τούτου κληθῆναι τεύμησσον ἀπὸ τοῦ κατασκευάσθαι. καὶ τευμησσία ἀλώπηξ, θηρίον.

Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. ἡ κεκαυμένη σποδιά.

Τέχνη, παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τευχνή. καὶ συγκοπῇ, τέχνη.

Τεχνησόμεθα, ἐκ τοῦ τίκω, τέτεχα, τέτεγμαι.

Τέως, τούτου παρὰ ἀπηρτισμένον ἐστὶ τῷ πρὸ τοῦ, ὃ δὴ καὶ πρὶν λέγεται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τινὲς αὐτὸ ἐχρήσαντο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. ἕως. τέως.

Τείρεα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρεα, καὶ τείρεα πλεονασμῷ τοῦ τ. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνουσί τινα σημεῖα. ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον. σημαντικὰ γάρ ἐστι τῶν μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ. πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπονήθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστροβλῆτοι, ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι. καὶ τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, ἢ παρὰ τὸ τείρεα. πολλάκις γὰρ οἱ μάντεις ἐκ τῶν ἀστέρων τὰ λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι. οἱονεὶ ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν. τυφλὸς γὰρ ἦν.

Τεῖχος, παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, τεῦχος καὶ τεῖχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῖχος. ἐκ τοῦ τεῖχος, γίνεται τειχόεις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, τειχιόεις.

Τειχεσιπλῆτα, τοῖς τείχεσι προσπελάζοντα. πορθητά. ἀλλὰ διὰ τοῦ β γράφεται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

Τῆ τούτῳ ἱμάντα, ἰλιάδος ξ, ἀντὶ τοῦ δέξαι, λάβε. ἔστι τάω τῶ, σημαίνει τὸ δέχομαι. τάεις τᾷς, τάει τᾷ. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η δωρικῶς, τῆς, καὶ τῆ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔταον, ἔταες, ἔταε. καὶ τὸ προστακτικὸν, τάε. καὶ κράσει δωρικῇ, τῆ. κύκλωψ τῆ πίε οἶνον.

Τήβεννα, ἱμάτιον, ἢ χλαμὺς ἣν ἐφόρουν οἱ τύραννοι.

Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ.

Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα τοπικόν. ἀπὸ τοῦ τῆ, ἄρθρου.

Τηθαλλάδοι, γυναικότροφοι. ὑπὸ τηθῆς τεθραμμένοι.

Τήθεα, εἰς τὸ τηττά.

Τηθή, ἐκ τοῦ τῆ. ἡ λέγουσα τῷ βρέφει λάβε. θήλασον. ἐν δὲ τῷ ἐκ τοῦ ῥητορικῷ εὗρον σημαίνουσαν τὴν λέξιν μάμμην, ἢ πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς. μήτηρ.

Τηθύς. τηθύος, ἡ γῆ, παρὰ τὸ τιτθή. τὸ γὰρ ὕδωρ, πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα τρέφεται.

Τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε. σύγκοπον τῆς ος συλλαβῆς. ἐκ τούτου τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Τηλεδαπὸς, οὐχ ὥς τινες εἴρηται τὸ ἔδαφος ὁ πόρρω ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν, ἀλλὰ παραγωγόν ἐστι, διὰ τὸ δαπὸς τῆλε, τηλεδαπὸς, ὁ μακρὰν ἀφεστηκώς. ὡς ἡμέτερος ἡμεδαπὸς, καὶ ὑμεδαπός.

Τηλεθάοντες. παρὰ τὸ θάλλω θάλλοντες. δύναται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέθω. καὶ μεταθέσει τοῦ θ εἰς τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες. οὐ γὰρ εἴρηται τὸ τῆλε. καὶ τηλεθόωσα, ἡ εὐθαλὴς καὶ μεγάλως θάλλουσα.

Τήλεφος, ὄνομα κύριον. ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον.

Τηλία, σχῆμα τετράγωνον. ἐφ' οὗ ἦσαν τὰ ἄλευρα πιπράσκεσθαι, ἢ ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσι. ἐκ ῥητορικῆς. ὁ δὲ ὦρος, τηλίαν λέγει τὸ περιφέρειαν τοῦ κοσκίνου. παρὰ τὸ σῶ τὸ δηλοῦν τὸ σείω καὶ κινῶ τῷ σήθω. ἀφ' οὗ ὄνομα σηλία καὶ τηλία. τρέψαντες οἱ δωριεῖς τὸ σ εἰς τ, τὸ σῶ τῶ λέγουσι. καὶ ἐν συνθέσει τῆς διά, διάττω πλεονασμῷ τοῦ τ. λέγεται δὲ ἡ σανὶς τῶν κύβων τηλία. ἐφ' ἧς οἱ κυβεύοντες παίζουσι. καὶ ἀλφίτων πωλητήριον πλατείας προσηλωμένας ἔχον κύκλῳ σανίδας, τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἄλφιτα.

Τηλοῦ, ἐπίρρημα τοπικόν, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ τέλος τέλου. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηλοῦ. τὰ γὰρ ἀπὸ τέλους ἀποτείνοντα, μεταθέσει. ἐκ τούτου καὶ τὸ γενικόν γένητος, γίνεται τηλυγέννητος. καὶ συγκοπῇ τηλύγετος.

Τηλόθι. ἐπίρρημα τοπικόν. σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ γίνεται παρὰ τὸ τηλοῦ τηλόθι. ὥσπερ παρὰ τὸ ὑψοῦ ὑψόθι, καὶ ἀγχοῦ ἀγχόθι.

Τηλυγέτην, καταχρηστικῶς ἀγαπητήν. μονογενῆ. κυρίως γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται, οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν οἱ ἐκ γέροντος ἤδη τῆς ἡλικίας σπαρέντες. διὰ γὰρ τὸ μετὰ ἀπογέννησιν τῆς παιδοποιΐας γεννώμενα, μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τῆμος, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν. κατὰ δὲ τὴν ἀρχήν, οὔ. οἷον, Ἀμφίδρομοι τῆμος κλισίῃ. ἔστι γὰρ τῆ ἐμῇ. καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι. καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η. ἔστι χωρὶς τοῦ ι. ὥσπερ, Δίεμενοι θάλῃ τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ. ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ. καὶ ἐκθλίβεται τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ε εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τῷ μῷ χωρὶς τοῦ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ τηνικαῦτα. καθ' ἣν ὥραν. τότε.

Τηνάλλως, μάτην.

Τήνελλα, τοῦ ἐπινικίου μέλους μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τῆς, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τῆς μὲν ἴης στιχὸς ἦρχε. ἀντὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὥσπερ, Τῆς ἴκετο κλέος πάντα. ἀντὶ τοῦ ταύτης.

Τήν, ἀντὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, Τὴν δὲ γυναῖκ' οὐ χεῖρον. ἀντὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὥσπερ, Τὴν δ' ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον, ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τήνδ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ταύτην δ' ἐγώ. καὶ ἔστιν ἄρθρον θηλυκὸν μεταπεσὸν εἰς ἀντωνυμικὴν σημασίαν. τὰ γὰρ ἄρθρα, εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμικὴν μεταγονται σύνταξιν.

Τόνδε, ἓν μέρος λόγου. εἰ δὲ ἦν δύο, ὤφειλεν εἶναι τὸν δέ.

Τηρεύς, ὁ τηρῶν τὰ ἡδύνηκα γεραιά... καὶ ἀκρατὰ ἡδυνάμων λελημμένος.

Τηρῶ. παρὰ τὸ θέω, θηρῶ. ὅπου γὰρ ἔχει θέας καὶ θεωρεῖ. ἢ ἐκ τοῦ ὡρῶ τὸ φυλάττω. πλεονασμῷ τοῦ τ, τωρῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὡς πυλωρός. καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν, τηρῶ. ἢ ἐκ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω.

Τητᾷ, κόπτεις. στερεῖ τὸ ζητεῖς. ἐκ τοῦ τάω τὸ σημαίνοντος τὸ ζητῶ, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τιτάω τιτῶ. καὶ κατ' ἔκτασιν τητῶ. ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, τητάομαι. τὸ β, τητάῃ, τητᾷ. τὸ γ, τητᾶται, ὥσπερ ὁρῶμαι ὁρᾷ ὁρᾶται. καὶ ὅμηρος ἴητα ἐκάλεσε τὰ ὄρεα, τὰ ἴδεα γὰρ εἰσὶν ἃ ζητοῦντες κατέδυουσιν. ἰλιάδος π.

Τηϋσίη, ματαία. παρὰ τοῦ δ εἰς τ καὶ τοῦ ε εἰς η. δευσίη γάρ ἐστιν, ἡ ἔκλυτος, παρὰ τὸ δεύω. τὸ ὑγρόν καὶ ἔκλυτον γίνεται.

Τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος ὃν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρσαις. οἱ δὲ στρατηγοί, κεκλιμένην. τὴν δ' αὐτὴν φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν.

Τιβηνὶ τιβηνός, λέγεται ὁ τρίπους. τιβήνη τις ὤν. ἀπὸ βολῆς τοῦ ρ, παρὰ τὸ ἐπάνω τρίων βάσεων κεῖσθαι.

Τίη, καὶ ὅτι ἢ, οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου εἰσί. τὸ τί, πυσματικόν. ὁ ἢ, σύνδεσμος παραπληρωματικός. κατὰ παρολκὴν συνειλημμένος ἴσος τῷ δή. Τίη δέ σύ.

Τιθασεύω. ἐκ τοῦ τιθῶ τιθάσω. ἔστι δὲ τὸ χειροήθη ποιῶ καὶ παραγωγῇ τιθασεύω τὸ καὶ πραΰνω καὶ τιθασεύω χειρὶ ἐπαφῶ.

Τιθαιβώσσουσι, λυκόφρων, ἐπιμελείας ἀξιοῦντος. κυρίως δέ, ἀπὸ τῶν μελισσῶν λέγεται παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ ὅμηρος. τιθαιβώσσω μενέλαος, ὁδυσσεία ν.

Τιθήμενος, ὁμοίως τῷ κεχυμένος καὶ ἀνημμένος. ἤτοι ποιητικῶς ἔκτασις, ἢ διαλεκτικῶς ἀναπέμπεται. τίθεσθαι. Ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἄμβροτα καλά.

Τιθύνας, τροφούς. παρὰ τὸ τιτθόν, σημαίνει τὸν μαστόν, γίνεται τιτθήνη. καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, τιθήνη. ἢ παρὰ τὴν θῆσθαι μηθοῦντα τὸ τρέφω, ἐνεργητικὸν ὄνομα, θήνη. καὶ διπλασιασμῷ, τιθήνη.

Τιθωνός, ἡ ἡμέρα, παρὰ τὸ τιθασὸς τὸ σημαῖνον τὸ ἥμερος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ ἀριστοφάνει. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον παρ' ὁμήρῳ.

Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω. γίνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κριοῦ. κτίλος γὰρ λέγεται. ἢ ἐκ τοῦ τείνω τὸ τανύω.

Τιμαλφέστατον, παρὰ λυκόφρονι πρᾶγμα ἀγαν τίμιον. καὶ τιμαλφέστερον, τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον. τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην, ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ. ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὑρίσκειν. καὶ τιμαλφούμενος, ὁ τιμὴν εὑρίσκων.

Τιόδ' ἰούν. κατάφασιν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ πῶς τόδ' οὐ. διὰ τί δ' οὔ.

Τιμή, ἐκ τοῦ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται διὰ τοῦ ι, ἐπειδὴ εὑρίσκεται καὶ ἐν συστολῇ. Περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν. καὶ Πάσας δ' ὄλβιον ἄνδρα τίει. αἱ δὲ πενιχρόν. ἀπὸ μὲν οὖν τῆς δόσεως καὶ τῆς ἡμῖν νοουμένης συνηθοῦς, ἰλιάδος ψ. Τιμῆς ἣ τέμ' ἔοικε τετιμῆσθαι Καί, τιμὴ δ' ἐνδιδός ἐστιν. ἀπὸ δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμὴν ἀρνύμενοι μενελάῳ. καὶ γράφεται ποινήν. ἀπὸ δὲ τοῦ προστίμου, Τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποτινέμεν. ἀπὸ δὲ τῆς ὠνῆς, Τιμὴν ἀλφίσκον τέσσαρα βοῶν ἑκάστου. ποτὲ δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ προστίμου λέγεται. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς καὶ τὴν βασιλείαν οὕτως φησὶν εἰρῆσθαι, Ἣ ἐπέχει τιμὴν μετὰ μυρμιδόνεσσι.

Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον. καὶ οἷον ἀπὸ τίμημα ὡς λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. ἐν δὲ τῷ κατὰ μειδίου, ἀπὸ τῆς τιμωρίας εἴρηται. ἐγκρινεῖ.

Τιμάοροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι.

Τιμήσεως, ζημίας.

Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον. ἐν ᾧ γράφουσιν ὅτι χρήσιμον. ἀριστοφάνης.

Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή.

Τιμουλκῶν, ἕλκων τὴν τιμήν. τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τοῦ τιμὴ καὶ τὸ ὁρῶ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω, ἀπὸ τοῦ ἰς ἰχὸς ἰνάσσω καὶ τινάσσω. οὐκ ἀπὸ τοῦ τείνω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τιταίνω ὁ μέλλων τιταιῶ. αἰολικῶς, τιτανῶ. ἀποβολῇ τοῦ τ καὶ ὑπερβιβασμῷ, τινάσσω.

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τοῦ τίω. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. ὥσπερ πίω, πίνω. εὕρηται δὲ συνεσταλμένον, ὥς τὸ, Καὶ τίνει ταύτην δίκην. εὐριπίδης. ἐστὶ νοοῦν τὸ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ παρὰ τῷ ποιητῇ. τίνω δὲ τὸ τι, ἰῶτα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τείνω τὸ τανύω. ἐκ τοῦ τίνω, γίνεται τιννύω καὶ τίννυμι. τὸ παθητικὸν, τίννυμαι. τὸ δ' ὑϊκὸν, τιννύμενον, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσων.

Τίπτε, ἀπὸ τοῦ τί ποτε κατὰ συγκοπήν. τὸ δὲ ποτὲ, ἐπιζητητικὸν χρόνου ἐστί. τὸ δὲ, Τίπτε δὲ δακρυσου, οὐκέτι ζητεῖ τὸν χρόνον τοῦ δακρύειν, ἀλλὰ κατὰ παρολκὴν λαμβάνεται. παρέλκον οὖν ἐστί.

Τίς, τὸ οὐδέτερον τί. σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπιτατικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ὥς τὸ, Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. δηλοῖ δὲ καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα. ὥς ἐν τῷ τί ὡραῖα ταῦτα. καὶ τί καλὴ ἡ πλησίον. λέγουσιν ὅτι τὸ τίς κατὰ συγκοπὴν πρότερον, εἶτα κατὰ πάθος τὸ τίς δεύτερον. τὰ γὰρ ὀνοματικὰ πάντα τὸ ς ὡς λήγει. διαφέρει δὲ τῶν λοιπῶν πευστικῶν, ἐπειδὴ τῆς οὐσίας ἐστὶ ζητητικά. οἷον τίς ἐστι. καὶ λέγει σωκράτης. τὰ δὲ ἄλλα πευστικὰ περὶ τὴν οὐσίαν εἰσί. ποιότης ζητεῖ ποῖος λευκὸς ἢ μέλας. πόσος, ποσότης, μικρὸς ἢ μέγας. πόστος, τάξεως, πρῶτος δεύτερος. τὸ ποδαπὸς, ἐθνικόν. οἱ μέντοι αἰολεῖς φασὶ ποίοισιν ὀφθαλμοῖσιν, ὥς παρὰ σαπφοῖ. κλίνεται πρὸς διάφορον σημαινόμενον. ἡ δὲ κλητική, ἀπέλειψε. σημαίνει δὲ καὶ ἐρώτησιν, ὥς τὸ, Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. καὶ ἀπόφασιν. ὥς τὸ, Τίς μάχεται, οὐδείς. καὶ, Τίς ἔγνω νοῦν κυρίου, ἢ τίς σύμβουλος. καὶ, Τίς ἐστιν ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον. καὶ ὅμηρος. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε. καὶ ἀόριστον. ὥς τὸ, Ἄνθρωπός τις. καὶ ὅμηρος. Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν. καὶ προσδιορισμὸν, ὥς τὸ, Εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων. καὶ ἀγανάκτησιν καὶ ἐπιτίμησιν, ὥς τὸ, Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ. καὶ, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα. καὶ, Τίς εἶ σὺ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην. καὶ, Τίς ἐστιν ὁ κρύπτων με βουλήν. εἰ δέ τις ἐρωτηματικῶς ταῦτα λάβοι, ἀγνοίαν τοῦ θείου κατηγορεῖ. σημαίνει δὲ καὶ εὐτέλειαν, ὥς τὸ, Τίς εἰμι ἐγὼ κύριε, καὶ τίς ἐστιν ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου. σημαίνει καὶ τὸ σπάνιον, ὥς τὸ, Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα. καὶ, Τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, εἰ μὴ γὰρ πάντες, ἀλλ' οὖν γε τινές. σημαίνει καὶ θαυμασμὸν, ὥς τὸ, Τίς οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ ἐδώμ. καὶ, Τίς ἐστιν οὗτος ὅτι καὶ ἡ θάλασσα αὐτοῦ ὑπακούει. σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἀμηχανίας εὔχεσθαι. ὥς τὸ, Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ.

Τισάμενος, λέγεται ἐκ τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ. λέγω δὴ τὸν ὀρέστην, τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ κλυταιμνήστραν. διὰ τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἀγαμέμνονος.

Τίσανδρος, παρὰ τὸν τίσαι μέλλοντα, ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς γενικῆς τιμήσανδρος. καὶ συγκοπή.

Τίσασθαι, σημαίνει τὸ τιμωρήσασθαι. διαφέρει γὰρ τὸ τίσειν ἤγουν τὸ τιμωρήσειν. τιμωρεῖν μὲν ἐστὶ τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν. τιμωρήσασθαι δὲ, τὸ τὸν προαδικήσαντα κολάζειν, ὥς ἀμύνειν καὶ ἀμύνασθαι. τιμωρεῖ μὲν πατρόκλου ἀχιλλεύς. τιμωρεῖται δὲ ἕκτορα. τὸ θέμα ἐστὶ τίω. σημαίνει τὸ τιμωρῶ. τιμωρεῖν ἐκ τιννύω καὶ ἀποδίδωμι. ὅθεν καὶ τίσις, τιμωρία. ἀπόδοσις. ἀντέκτισις. τὸ τίω, σημαίνει καὶ τὸ τιμῶ.

Τίσειαν, ἀόριστος πρῶτος εὐκτικὸν αἰολικόν. τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τύψαιμι, τύψεια λέγουσι. τὸ δεύτερον, τύψειας. τὸ τρίτον, τύψειε. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ χρῶνται οἱ αἰολεῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς προσώποις, ἡ κοινὴ συνήθεια καὶ διάλεκτος. ὥσαύτως καὶ τῷ τρίτῳ τῶν πληθυντικῶν. ὁ καιρῶν. τὰ εἰς μι εὐκτικὰ ἀορίστου ὄντα ἐνεργητικὰ οἱ αἰολεῖς διὰ τοῦ εια προφέρουσι. τίσαιμι τίσεια. ὑποστρέψαιμι, ὑποστρέψεια. ἀκούσαιμι, ἀκούσεια. τὰ δὲ τοιαῦτα εὐκτικὰ, εὐχὴν δηλοῦσι πράγματος, ὀφείλοντος πληρωθῆναι. ὁ γὰρ λέγων γράψαιμι εὔχεται ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τὸ ποιῆσαι. ὅθεν οὐδεὶς λέγει τινὶ ζήσειας, ἐπειδὴ εὑρίσκεται εὐχόμενος ἵνα εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ζωῆς, τουτέστιν ἵνα ἀποθάνῃ. λοιπὸν εὑρίσκεται καταρώμενος αὐτοῦ.

Τιτακίδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ τιτάκου ὠνόμασται οὗ μέμνηται ἡρόδοτος. τὸ δὲ τιταϊδαι καὶ θυργωνίδαι, φρατρίαι τινές καὶ γεννῆται δέκα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδοῦντο. οὐ κατὰ δὲ δημοτικῶς τιμᾶσθαι εἰσάγονται.

Τιτανίδα γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν ἀττικήν. ἀπὸ τιτάνου ἑνὸς τῶν τιτάνων. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. τιτᾶνες δὲ οἱ κατὰ χθόνιοι δαίμονες. ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, τίω καὶ τιτάν. οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὡς τεθεῖναι τιμωρίαν. ἢ παρὰ τὸ τιταίνω, οἱονεὶ οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς κρόνου, ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ. τὸ δὲ τιταίνεται, σημαίνει τὸ τείνεται καὶ ἕλκεται. παρὰ τὸ τιταίνω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω.

Τιταρίσιον, ὄνομα πόλεως. ἢ κύριον. ἢ ᾠδὰς ἐν ἀσπίδι.

Τιτίγονιον, ὅμοιον τέττιγι.

Τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπισχεθῶσιν οἱ τινὲς εἶεν. παρὰ τὸ ἐν τιθέσθαι τοῖς στόμασι.

Τιτρώσκω. τρώω. τρώσω. τρώσκω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τιτρώσκω.

Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα. παρὰ τὸ τῷ τείνεσθαι, κατὰ συγκοπὴν τιτὼ, ὥσπερ τιτάνος, Τιτανίς. καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν τιτὼ, ὡς ὑψηπύλη, ὑψώ. ἐλευθερία, ἐλευθώ.

Τίφος, ἕλος καὶ κάθυγρος τόπος. ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὅ ἐστι πυροῦσθαι καὶ κρύπτεσθαι τοὺς ἐν ὕλῃ διαιτωμένους τόποις. παρὰ ἀπολλωνίῳ.

Τιτυσκόμενοι, κατὰ στοχαζόμενοι. βλέποντες. σημαίνει δὲ τὸ βλέπω, γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶ θεάσω. κατὰ συγκοπὴν, θῶ. μέλλων, τώ. καὶ κατὰ παραγωγὴν, τύω. ὁ μέλλων τύσω. πλεονασμῷ τοῦ κ, τύσκω. καὶ μεταφέρεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ γίνεται κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτύσκω. σημαίνει δὲ τὸ κατασκευάζω, γίνεται ἀπὸ τοῦ τεύχω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ἐκ τοῦ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, τετύσκω, καὶ τιτύσκω. σημαίνει δὲ τρία. ἀντὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο, ἰλιάδος η. ὣς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω. τὸ στοχασμὸν χεῖσθαι, μηροὺς δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο. ἀντὶ δὲ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχάζετο, τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν, τευχάνοντα κ.

Τλῆτε φίλοι, ὑπομείνατε καρτερῶς. ἐκ τοῦ τλῶ, γίνεται τλῆθι.

Τληπόλεμος, ἐκ τοῦ τλῶ τλήσω, τλησιπόλεμος. καὶ τληπόλεμος.

Τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.

Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. καὶ θαυμαστικῶς. Τοίην περ κεφαλὴν γαῖα κατέσχε. καὶ ἀναφορικῶς ἀντὶ τοῦ προειρημένον, καὶ προεγνωσμένον, Ἀλλὰ καὶ ὣς τοίην περ ἐοῦσαν.

Τοῖχος. παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεῦχος καὶ τοῖχος. Τοιχωρύχος, καὶ τοιχορύκτης, κλέπτης. λῃστής.

Τοὶ γὰρ ἀμύνειεν ἄν, ἀμύμων ἐστὶν ἔπω. οὐκέτι γὰρ. οὐδέποτε γὰρ ἀρκτικόν. ἐστὶν ἀλλὰ δή.

Τὸ, σημαίνει γενικὴν πτῶσιν. ὅμηρος. Τόδ' ἱκάνω. καὶ ἔστιν αἰτιατικῆς πτώσεως. τὸ δὲ δε, ἰσοδύναμον τῇ εἰς προθέσει. οἷον, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ὅ ἐστι τόπον. ὡς οὔλυμπόνδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλυμπον.

Τὸ δὲ μοι κρήηνον ἐέλδωρ. ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου ταῦτα εἶναι λέγει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἕν. ὁ δὲ ἀρίσταρχος ὀξύνει τὸ δὲ ὁμοίως τῷ τό, ἵνα ᾖ δύο μέρη λόγου. ἐπείσθη δὲ ἡ παράδοσις ἀριστάρχῳ.

Τοκάδα, εὔβουλος τὸ κηρύκειον, ἢ τὴν μάχαιραν λεγόμενον, ἢ τὸ κατακύλωμα. τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν καλωδίων ἐκ ματων.

Τοκεὺς. ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω, γίνεται ὀχεὺς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τέκω τοκεύς.

Τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπομεῖναι.

Τολόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ σκύθας ἔλεγον καὶ σπευσινίους. ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος. ζήτει εἰς τὸ τοξόται.

Τολύμνον, τὸ καλούμενον ἡρακλείδιον μέτρον πολυσύνθετον, ἀπὸ τοῦ μεγαρέως τολύμνου. ἔστι δὲ προγενέστερος ἡρακλείδου.

Τολύπευμα, τὸ κατασκευασθὲν καὶ περιειλημμένον ἔριον.

Τολυπεῦσαι, ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπαις, μηχαναῖς. ἐργασίαις. καὶ τολυπεύειν, μηχανᾶσθαι. ποιεῖν. ἀθροίζειν. ταλαιπωρεῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων καὶ δεσμευόντων.

Τονθορύζειν, ὑποπτῶς λαλεῖν. ψιθυρίζειν. ἠρέμα γογγύζειν. παρὰ τὸ θροῦς ὅ σημαίνει τὴν ταραχὴν καὶ τὸν θόρυβον, γίνεται θρούζω. ἢ θρόος θρούζω. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, θορύζω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τονθορύζω.

Τόξον, παρὰ τὸ τάζω τάξω τάξον. καὶ τροπῇ, τόξον.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.

Τοξόται. τοξόται δὲ καὶ σκύθαι καὶ σπευσίνιοι, οἱ δημόσιοι δοῦλοι ἀθήνησιν. ἀπὸ σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν, στοχάζεσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἠριγόνῃ. Δέδοικα δ' ἤδη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. ζήτει εἰς τὸ ὑπετόπαζε. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγεται. καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ὑπὸ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος. ἢ παρὰ τὸ τύπος τροπῇ τοῦ υ εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι. ζήτει εἰς τὸ τόσος.

Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγεται τοπεῖα. στράττις μακεδόσι. Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείῳ ἄνδρες.

Τόρνος, ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω τερῶ. ἐκ τούτου τορνώσω τὸ περιγράψω καὶ κατασκευάσω. καὶ, Τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο. ἰλιάδος ψ.

Τορῶ, εἰς τὸ ἀντιτορήσας.

Τορὸς, ὀξύτονος. τρανός. συνετός. ἔνιοι σαφής, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν, οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα, ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. σημαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, σκαφείῳ παραπλήσιον.

Τορύνη, ὑπὸ τῶν ἀττικῶν τὸ εὐεργέτην σημαίνει. ὁμοίως καὶ πλάτων κατὰ ἰδιωτικὴν συνήθειαν προσωνόμασεν ἐν ἱππίᾳ. ἀριστοφάνης πρότερον περὶ τοῦ τορύνην τὸ ἐτνῆ καὶ τὴν χύτραν.

Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἴδους τῶν ἀναφορικῶν, ἀνταποδοτικοῦ. διατί, ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐρωτηματικὰ ἀποβάλλοντα τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον, ἀναφορικὰ γίνεται. οἷον, ποῖος, οἷος. πόσος, ὅσος. καὶ πάλιν προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχὰς, ἀνταποδοτικὰ γίνονται. οἷον, οἷος, τοῖος. ὅσος, τόσος. ἅτινα πάλιν ὀξυτονούμενα, ἀόριστα γίνονται. οἷον, πόσος, ποσός. τόσος, τοσός. Τοσὸν δ' ἔπελαον.

406

ννος, παρὰ τὸ τείνειν τὴν φωνὴν, ἢ παρὰ τὸ τείνω τὸ ταννύω.

Τόπος, παρὰ τὸ τύπος. ἕκαστος γὰρ τόπος, ἰδίῳ τύπῳ κέχρηται. ἢ παρὰ τὸ τάφος. πᾶς γὰρ τόπος, ἐστὶ ταφή.

Τοσαῦτα, ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς ἐπιτήδειος. τῶν πληθυντικῶν. ἔστι δὲ κατὰ παραγωγὴν ἐκ τοῦ τόσα. παραλήγουσαν ἔχον τὴν αυ. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶσαι αἱ λέξεις αἱ τῆς παραγωγῆς τῆς κατὰ γένη καὶ ἀριθμοὺς προϊοῦσαι, ἢ πρὸ τέλους συλλαβὴν βούλεται ἔχειν τὸ υ μετὰ τοῦ ἐν πληθυντικοῖς φωνήεντος. ἔστιν οὖν τῆμος. τὸ τημοῦτος παράγωγον ἔχει τὸ υ, τὸ ο προκείμενον. ὁμοίως τὸ τηλίκα τηλικαῦτα, οὕτω καὶ ἔνθα ἐνθαῦθα ἐντεῦθεν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ τόσος τοσοῦτος. τόσα τοσαῦτα. κατὰ γένη γὰρ καὶ ἀριθμοὺς αἱ παραγωγαὶ γίνονται. οἷον, τηλίκος, τηλικοῦτος. τηλίκα, τηλικαῦτα. τὸ τρίη, τοιαύτη ὤφειλεν εἶναι. ἀλλ' ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων οὐκ ἔστιν ἐπιμένουσαν τὸ η καὶ τὸ υ ἐν μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὰ ὅμοια, τούτου χάριν ἐπειδὴ τὸ η ἤδη σαν, καὶ ἔστι τοιαύτη.

Τόφρα, ἐπὶ τοσοῦτον. οἷον, Τόφρα δ' αἰὼν τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν ἀχαιοί. ἔστι καὶ ἀνταποδοτικὸν ἐπίρρημα.

Ἰστέον ὅτι ἡνίκα ἔστι κρᾶσις ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, τίθεται κορωνίς. οἷον τὸ ἐμὸν τοὐμόν. τὰ ἐμὰ, τἀμά. πρόεστι, προὔστη. πρόσωπον, προὔσωπον. ἔστι δὲ τὸ φανερόν. ἡνίκα δὲ μὴ γίνεται κρᾶσις ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, οὐ τίθεται κορωνίς. οἷον νόος νοῦς. δημοσθένεος δημοσθένους. πρόσκειται ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων, διὰ τὸ ἡρακλέης ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἐκ δύο λέξεων ὄν, ὅμως οὐκ ἔχει κορωνίδα, ἐπεὶ οὐκ ἐγένετο ἐν ἁρμονίᾳ δύο λέξεων ἡ κρᾶσις, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς δευτέρας λέξεως. ἡ γὰρ ἁρμονία τῶν δύο λέξεων, μεταξὺ τοῦ α καὶ τοῦ κ ἐστί.

Τοὔμπαλιν, ἐς τοὐπίσω. παρὰ τὸ ἔμπαλιν, κατὰ κρᾶσιν.

Τοὐπὶ πέμπτον. οἱ γὰρ μὴ καταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἄτιμοι ἦσαν. οὕτως ἀριστοφάνης.

Τουτάκι, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα.

Τούδβωνοι, οἱ τὸ ὑποτηρηταὶ παρὰ τυρίοις.

Τραγάσιον, ἐν τῇ τροίᾳ. ἀπὸ τραγάσου τοῦ πατρὸς φιλονομίας τῆς ἐρασθείσης τένου.

Τραγικὴ σκηνή, πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεάτρῳ τινὲς παριόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.

Τραγορίγανον ὄριον, ὅπερ οἱ ἐσθίοντες πολλάκις γίνονται καλλωφερεῖς. διὸ οὕτως εἴρηκε νίκανδρος. ἔνθα ἀγροτέρης τραγορίγανον.

Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω. πολυφάγον γὰρ τὸ ζῷον. ἢ παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.

Τρανός, παρὰ τὸ στερεός. μακρὸν τὸ α. τὰ εἰς νος ὀξύτονα δισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα, ἐκτείνουσιν αὐτό. τρανός. φανός.

Τράπεζα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς τε συλλαβῆς. τετράπεζα. τέσσαρας πέζας ἔχουσα. αἱ γὰρ τῶν παλαιῶν τράπεζαι, τετράγωνοι ἦσαν. τραπεζίτης διὰ τοῦ ι. ἔστι τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην. ἀπὸ τοῦ τράπεζα. διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, τὸ ἐν τῇ τραπέζῃ παριστάμενοι ὡς παρ' ὁμήρῳ. Τραπεζῆες κύνες, ἀπὸ τοῦ τραπεζεύς ἐστί. τὸ δὲ παρ' ἰβύκῳ, διὰ τοῦ η λεγόμενον, τραπεζήιαν κυνῶν, ἔστιν ὡς πλειόνων πλήκων.

Τραπεζοποιός, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος. τραπεζῶν. σκευῶν, ἀκουσμάτων. οὕτω μένανδρος. ἐκπορρική.

Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομα ἐστί. καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὼ συνδιέπουσα πάντα τὰ τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια.

Τραπέουσι, δηλοῖ τὸ πατοῦσι. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω, ἐκ τοῦ θρέψαι.

Τρακταΐζω, τὸ λευκαίνω καὶ κατασκευάζω. ἐξ οὗ τὸ τράκτη, σκληρὸς ὁ πεποιημένος λευκός.

Τράμην, οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλάνου χωρίον.

Τραγῳδία, ἐστὶ βίων τε καὶ λόγων ἡρωικῶν μίμησις. κέκληται δὲ τραγῳδία, ὅτι τράγος τῇ ᾠδῇ ἆθλον ἐτίθετο. ᾠδὴ γὰρ ἡ τραγῳδία. ἢ ὅτι τρύγα ἆθλον ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. τρύγα γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον. ἢ ὅτι τετράγωνον εἶχον οἱ χοροὶ σχῆμα. ἢ ὅτι τὰ πολλὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνίσταντο, οὓς ἐκάλουν τράγους σκώπτοντες. ἢ διὰ τὴν τοῦ σώματος δασύτητα. ἢ διὰ τὴν περὶ τὰ ἀφροδίσια σπουδήν. τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον. ἢ ὅτι οἱ χορευταὶ τὰς κόμας ἀνέπλεκον σχῆμα τράγων μιμούμενοι. ἢ ἀπὸ τῆς τρυγὸς τρυγῳδία. ἦν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ πρὸς τὴν κωμῳδίαν. ἐπεὶ οὔπω διεκέκριτο τὰ τῆς ποιήσεως ἑκατέρας. ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἓν ἦν τὸ ἆθλον, ἡ τρύξ. ὕστερον δὲ τὸ μὲν κοινὸν ὄνομα ἔσχεν ἡ τραγῳδία. ἡ δὲ κωμῳδία ὠνόμασται, ἐπειδὴ πρότερον κατὰ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ διονύσου καὶ τῆς δήμητρος. ἢ παρὰ τὸ κωμάζειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κῶμα τὴν ᾠδήν. ἐπειδὴ περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου τὴν ἀρχὴν ἐφευρέθη. ἢ ἡ τῶν κωμητῶν ᾠδή. κῶμαι γὰρ λέγονται οἱ μείζονες ἀγροί. βλαπτόμενοι γάρ τινες γεωργοὶ παρὰ τῶν ἐν ἀθήναις πολιτῶν, κατῄεσαν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου. καὶ περιιόντες τὰς ἀγυιὰς ἔλεγον ἀνωνυμὶ τὰς βλάβας ἃς ἔπασχον ὑπ' αὐτῶν. οἷον, ἐνταῦθα μένει τις τὰ καὶ τὰ ποιῶν. καὶ ἐκ τούτου ἀποχὴ τῶν ἀδικιῶν ἐγίνετο.

Τρασιά, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσιὰ καὶ ταρσιὰ ὡς παρὰ σιμωνίδῃ. καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τρασιά.

Τραῦμα, παρὰ τὸ τρῶ τὸ τιτρώσκω, τρῶμα καὶ τραῦμα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα.

Τραύξανα, τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἀμνῶν κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα.

Τραφερά, ἡ ξηρὰ γῆ. ἢ ἡ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι.

Τράφηξ τράφηκος, παρὰ λυκόφρονι ἡ ὑποπλακὸς βάσις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεὼς χεῖλος, ἐφ' οὗ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. νῦν δὲ τὸ ξύλον, ἔνθα τιθέασι τὸν ἄρτον.

Τραχύ, σημαίνει τὸ σκληρόν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως. αὕτη γὰρ ὀστώδης ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ τάραχος, ταραχύ, καὶ ῥαχύς. ὁ γὰρ τραχύς, ταραχὴν ποιεῖ.

Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα. ὀστῶδες γὰρ τὸ μέρος. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφήν, οἷον τρόχηλος. ἢ ὅτι τῆς ῥάχεως ὅλος ἐστί, τράχηλος. ἢ παρὰ τὸ τραχὺ καὶ τὸ ἧλος, ὁ τραχεῖς ἥλους ἔχων. ὅτε δὲ φησὶν ὅμηρος, Ἀπαλοῦ δ' αὐχένος, κατ' ἀντίφρασιν λέγει. οὕτως ὦρος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ τράχηλον εὗρον σημαίνειν τῶν θαλασσίων πορφυρῶν. οὕτω ποσείδιππος.

Τρέφεσθαι, συνίστασθαι. παρὰ τὸ ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. Τότε δὴ τὰ ζῷα συντρέφεται, ἤγουν συνίσταται. πήγνυται.

Τρέφοιν, ὡς εὐριπίδης. Ἀφ' ὧν ἂν εἴην ἢ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. ἔστιν οὕτως. ἔστι τρέφοιμι, τρέφοι. πλεονασμῷ τοῦ ν ἀττικῶς, τρέφοις, τρέφοιν. καὶ συγκοπῇ τοῦ η.

Τρήρων, ἐπὶ τῆς περιστερᾶς. ἡ δειλή. παρὰ τὸ τρέω. εὐλαβὲς γὰρ τὸ ζῷον. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι, τρέρος. κατὰ συγκοπὴν, τρῆρος. καὶ παρώνυμον, τρήρων. ὡς ἁβρὸς ἅβρων.

Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος. ἢ παρὰ τὸ τετρῆσθαι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα.

Τρεῖς. πᾶς ἀριθμὸς ἐν τοῖς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον εἴτε φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον ἐκ τῶν ἐν τοῖς τῆς δεκάδος. οἷον, τὸ εἷς καὶ τὸ ἕν, ἔχει τὸ ε ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος. καὶ τὸ δύο ἔχει τὸ δ. καὶ τὸ πεντήκοντα ἔχει τὸ ε καὶ τὸ η καὶ τὸ α. τὸ ὀκτὼ δοκεῖ ἀντικεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐν τοῖς τῆς δεκάδος. λέγουσι γὰρ οἱ φιλόσοφοι ὅτι τὸ ὀκτὼ καὶ ὀγδοάς, λέγεται παρὰ τὰς δύο τετράδας, οἱονεὶ ἀγδυὰς καὶ ὀγδοάς. τὸ δὲ καὶ τὸ γ καὶ τὸ δ, ἐκ τῶν ἐν τοῖς τῆς δεκάδος εἰσί. κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ἵνα σχῇ τὸ ε. εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τοῦ ι, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἤγουν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλει τὸ ε. ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐν τοῖς τῆς δεκάδος. οἷον, τὸ α τοῦ καὶ συνδέσμου. καὶ τὸ δ καὶ τὸ ε τοῦ δέκα.

Τριακοντούτης, παροξύνεται. κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὰ πληθυντικά, τριακοντούτεις παρὰ θουκυδίδῃ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν ὀξύτονα, οἱ ἀθηναῖοι βαρύνουσιν. οὐ μόνον γὰρ περὶ τὸν τόνον πταίουσιν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν κλίσιν. δωδεκαέτης γὰρ δωδεκαέτου κλίνεται. ὥσπερ οἰκέτης οἰκέτου. καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαέται, ὥσπερ οἰκέται. δωδεκαέτεις ὤφειλε κεκλίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοσυλλάβου κλινόμενον ποιοῦσι, τριακονταέτις τριακονταέτιδος, ὡς κυνηγέτις κυνηγέτιδος. καὶ κατὰ κρᾶσιν, τριακοντούτιδος. ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ, Τῶν τριακοντουτίδων νεῶν.

Τριακοντίος. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γερόντων γεροντέων, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, τριάκων τριάκοντος, τριακοντίος κατὰ πλεονασμόν. τῶν παθῶν.

Τριάσσειν. τρινικᾶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπουμένων. καὶ ἀτρίακτος, ὁ ἀήττητος.

Τριαχθῆναι, λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί, ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ τρὶς προχωρήσαντα νικηθῆναι. στάδιον. δίαυλον. δόλιχον.

Τριέτης. ὁ μὲν χρόνος βαρύνεται. τὸ δὲ μετοχικὸς τοῦ χρόνου, ὀξύνεται. ὡς εἶναι τριέτης μὲν χρόνος. τριετὴς δὲ παῖς.

Τριβοῦνος, ὁ χιλίαρχος.

Τριταγωνιστής, ὁ αἰσχίνης, ὡς ἀδοκιμώτερος τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος.

Τρίβανος, ἡ τριβή, παρώνυμον. ἔστι γὰρ τρίβαξ τρίβανος. καὶ μετατίθεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ τρίβανος, ὥσπερ ὁ φύλαξ τοῦ φύλακος, καὶ ὁ φύλακος. ἐν πολλοῖς γὰρ μετατίθεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν, ὡς καὶ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ, Κυνὸς λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις. ἀντὶ τοῦ εὔοσφρητος πορεία. καὶ ἱέραξ ἱέρακος. καὶ ὁ ἱέρακος.

Τρίβαλλοι, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι. οἱ δὲ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας.

Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω. ἡ κατατετριμμένη ὁδός. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ κατὰ ποιῶ καὶ τὸ τρίβω. παρὰ τὸ τρίβω τὸ καταπονῶ.

Τριβωνευόμενοι, ἤτοι τρίβωνας ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ πεχρᾴζοντες τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. τρίβος γὰρ ὁ ἔμπειρος. Καί τοι σοὶ τριβωνότερα τὰ τοιάδε καὶ ἀκριβέστερα.

Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γράμματα. τρίβων γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἤδη τετρῖφθαι ἐκ διαφόρων.

Τρίγληνα, οἷον τρίκορα. γλήνη γὰρ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν κόρη. ἢ πολύγληνα, τὰ πολλῆς θέας ἄξια. παρὰ τὸ γλήνη, τρίγληνον. ἢ τρίκορα, ὡς τριῶν ζωδίων ἐφ' ἑκάτερον δημιουργηθέντων.

Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον. ψαλτηρίῳ τὴν διάρτησιν ὁμοίαν ἔχων.

Τρίζω. παρὰ τὸ ῥῶ, τρίζω παράγωγον. δηλοῖ δὲ ὀδυνηράν τινα φωνήν, καὶ ἐπάλληλον ἀφιέναι. ὅθεν καὶ τετριγῶτας, ἰλιάδος β.

Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητον, τρικυλίνδητον. ἐκ ῥητορικῆς.

Τρικέφαλος, ὁ ἑρμῆς λέγεται, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπογραφήν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἦν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν προκλείδης.

Τρίλλιστος νύξ, πολυλιτάνευτος γάρ.

Τρίμνων, τριῶν μνῶν ἄξιον.

Τρικυμία, ἡ σφοδροτάτη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι καὶ τὸ κῦμα, ὁ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τριώπης. Πειρὰ χηλιοσκόσμιος. καὶ μή ποτε παρὰ τριόσσους, οἱονεὶ ὁ τρεῖς ἔχων ὄσσους, ἤγουν ὀφθαλμούς. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμβλυώττειν ἀπὸ τοῦ ὄσσος ὤψ.

Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν ἐωνημένος.

Τριόπιον, ἡ ἀπολήγουσα χώρα τῆς Κνίδου. ἀπὸ Τριόπα τοῦ πατρὸς Ἐρυσίχθονος. ὄρος.

Τριπαία, ἡ ἐνναετία πνοή. οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε.

Τριπτὴρ τριπτῆρος, πιθάκνη ἐκ πετάνου, οἷα τὰ ἐπιλήνια. πολλὰ σημαίνει τοὔνομα.

Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως. οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. διατί ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τρία τριάκοντα καὶ ἑξῆς, μὴ δύο δυήκοντα, ἀλλὰ εἴκοσι λέγεται. ὅτι οὐκ ἔστι κυρίως ὁ δύο ἀριθμός. ἔνθεν καὶ ἐν τῷ πολυπλασιασμῷ διπλάσια. ἐὰν οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν συντίθενται ἄρθρων, ὁ τρισκαιδέκατος, καὶ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐδετέρων τριακαιδέκατος καὶ τεσσαρεσκαιδέκατος. διατί μὴ ἐλύθη καὶ ἀπὸ τοῦ εἷς εἰς δέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ἑνδέκατος. ἐπειδὴ οἱ ἀριθμοὶ συντιθέμενοι, τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλουσι φυλάσσειν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. οἷον, τρισκαιδέκατος, τρισκαιδεκάτη. τὸ δὲ εἷς, οὐ λέγεται ἐπὶ θηλυκοῦ ὥσπερ οἱ τρεῖς καὶ αἱ τρεῖς, ἵνα εἴπω εἷς δέκατος εἷς δεκάτη. εὐλόγως οὖν ἀπὸ τοῦ ἓν γέγονεν, ἵνα γένηται ἑνδέκατος, καὶ ἑνδεκάτη. πολλάκις γὰρ τὸ οὐδέτερον ἀντὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ τίθεται. ὡς ἀντὶ ἀρσενικοῦ οὐδέτερον τὸ παιδίον. ἀλλὰ καὶ ἀντὶ θηλυκοῦ ὁμοίως. εἰ δέ τις ἀπορήσει λέγων διατί μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτη, λέγομεν ὁμοίως ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν εἰπεῖν ἀντὶ ἀρσενικοῦ μιακαίδεκα. εἰ δέ τις ἀπορήσει διατί πάντων τῶν ἀριθμῶν συντιθεμένων μετὰ τοῦ δέκα, πάντες τὸν καὶ σύνδεσμον λαμβάνοντες, οὐ γέγονεν εἷς καὶ δέκατος, ὡς τρισκαιδέκατος. λέγομεν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως ἀριθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀριθμοῦ ὁ εἷς, ὁ δύο. καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται εἴτε ἀριθμός ἐστιν εἴτε μή, καὶ οὐ λαμβάνει τὸν καί. ἴστεον ὅτι τοῦ τρισκαιδέκατος ἡ σύνθεσις οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ τρὶς ἐπιρρήματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τρεῖς ὀνόματος. δηλοῖ γὰρ ἡ σύνθεσις ὅτι τὸ τρὶς ἐπίρρημα, τὸ τρισσὸν δηλοῖ. τρισσὸν γὰρ ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ τρίτον ἔγραψα. εἰ οὖν ἀπὸ τοῦ τρὶς ἐπιρρήματος συνετέθη, ἔμελλε δηλοῦν τὸ τρὶς δέκα, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα. ἀλλὰ μὴν τοῦτο οὐ σημαίνει. τρισκαίδεκα γάρ ἐστι τὰ δέκα καὶ τρία. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει ἀπὸ τοῦ δὶς καὶ τρίς, γίνεται δίμηνος καὶ τρίμηνος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀπὸ τοῦ δύο καὶ τρία κατὰ συγκοπήν. ζητεῖται οὖν ποῖον ἐστὶν ἀναλογώτερον, καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος. μᾶλλον ἴσως κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ Ἀθηναίοις συντιθέμενα, δοκεῖ ἡμῖν καὶ ταῦτα γίνεσθαι ἐξ ὀνόματος. οἷον, πεντάμηνος, ὀκτάμηνος. καὶ δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπιρρήματος τοῦ πεντάκις καὶ ὀκτάκις, γίνεται πεντακίμηνος. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ κι, πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. καὶ λέγομεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι τοῦτο ἀληθές. ἀλλὰ πολλάκις οἱ ἀριθμοὶ ἐν ταῖς συνθέσεσι καὶ παραγωγαῖς, τρέπουσι τὸ τέλος εἰς α. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀκτώ, παράγωγον ὀκτάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ πέντε πεντάκις, οὕτω καὶ σύνθετον ὄνομα, πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. δέδεικται οὖν τὰ προκείμενα διὰ τοῦ ἁπλοῦ ὀνόματος τοῦ πεντάμηνος καὶ ὀκτάμηνος. ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀνόματος γέγονε συγκοπῇ καὶ τροπῇ δυόμηνος δύμηνος καὶ δίμηνος, τριάμηνος καὶ τρίμηνος. τὸ δισχίλιοι καὶ τρισμύριοι ὡς ἔχοντα τὸ ς, ἐν παραθέσει εἰσί. τὸ δὲ δὶς καὶ τρίς, ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ ς. σεσημείωται τὸ διςθανέες.

Τριτογένεια, ἡ Ἀθηνᾶ. ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ γέγονεν, ἢ ὅτι τρίτη μετὰ τὴν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγένετο. ἢ ἐπειδὴ τριτώ ἐστιν ὥσπερ κατὰ Ἀθαμᾶνας, ἡ κεφαλή. ἢ ἐπειδὴ τριταία γέγονεν, οἱονεὶ ἡ φαινομένη τριταία. καὶ γὰρ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ σελήνῃ. καὶ τὴν τρίτην τοῦ μηνός, τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεννηθῆναι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖν, ἡ φόβου ἐμποιητική. οἷς ἀντίκειται καὶ ἡ γραφή, ὅτι ὤφειλε γράφεσθαι διφθόγγῳ. καὶ ὁ σχηματισμός, ἐπειδὴ οὐ δύναται ἐκ τοῦ τρεῖν γενέσθαι, ἐπειδὴ οὐ δύναται ἐκ τοῦ φόβου. ἢ παρὰ τὸ τρεῖν γεννᾶν, ἐπειδὴ ὥς φησιν ὁ τεχνικός, τὰ τοιαῦτα εἰς πάθη ἀναλύονται, καὶ οὐκ εἰς ἐνέργειαν. οἷον, λυκηγενής, ὁ ἐν Λυκίᾳ γεγεννημένος. ἠριγενής, ὁ ἐν τῷ ἔαρι γεννηθείς. οὕτως οὖν καὶ τριτογένεια, ἡ ἐκ τοῦ τρεῖν γεννωμένη. οὐ μὴν ἡ τὸ τρεῖν γεννῶσα. Χοιροβοσκός.

Τριτοπάτορες, δὴ μὲν ἀνέμοις εἶναι φησί. Φιλόχορος δὲ τριτοπάτορας, πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον τότε καλεῖν γονεῖς, τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέρας. Φανόδημος δέ φησιν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας. Ἀμαλκείδην. Πρωτοκλέα. καὶ Πρωτοκρέοντα. θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττος. Βριάρεως. καὶ Γύγης.

Τριττύς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττύς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας. καὶ τριττύαρχος, ὁ ἄρχων τῆς τριττύος.

Τρισσή. τὸ ἀρσενικόν, τρισσός. ἐξ οὗ καὶ ἐπίρρημα τρισσῶς τρισσῶς.

Τριττὺν θυσίαν, Καλλίμαχος μὲν, τὴν ἐκ κριοῦ καὶ ταύρου καὶ κάπρου. Ἴστρος δὲ τὴν ἐκ βοῶν. αἰγῶν. ὑῶν ἀρσένων, πάντων διετῶν.

Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβεῖσθαι. ὁ φόβου ἐμποιητικός. ἢ παρὰ τὸ ῥέω. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τριῶν διαιρεῖσθαι ῥείων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, Τρίτων. καὶ τὸ ἕκαστος ποταμός, εἰδῶν τινῶν μετέχει. γῆς, ἀέρος, ὕδατος.

Τριχάϊκες, οἱ συνεχῶς κινοῦντες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τρίχας. τοιοῦτος καὶ ὁ κορυθαιόλος Ἕκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῆ αὐτοὺς οἰκῆσαι. οἷον, Πάντες γὰρ τριχάϊκες καλοῦνται οὕνεκα τριοσσὴν γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο. τρία γὰρ ἑλληνικὰ ἔθνη τὴν Κρήτην ἐπῴκησαν. πελασγοί. ἀχαιοί. δωριεῖς.

Τρίχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολύτιμον.

Τριχθὰ καὶ τετραχθά, εἰς τρία καὶ εἰς τέσσαρα. ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος. παρῆκται ἐκ τοῦ τρίχα βαρυτόνου, ὃ σημαίνει τὸ τριχῶς. τὰ εἰς χα ἐπιρρήματα τὰ ἀπὸ ποσότητος λαμβανόμενα, βαρύνεται. εἰ δὲ ἐνῇ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται. οἷον, δίχα, διάνδιχα. τρίχα καὶ τέτραχα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, τετραχθά. ὀξυτόνως. τὰ εἰς χα λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχοντα τὸ χ πρὸ τοῦ θ, ὀξύνεται.

Τρίχες, παρὰ τὴν ταχύτητα. τάχες τινὲς οὖσαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥιζοῦν ἐν τῇ κουρᾷ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πλήθους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ψύχεσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς.

Τριχίδες, θρίσσαι. διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ καταπονῶ. τὸ καταπονοῦν καὶ ἀλγῦνον τὸ σῶμα.

Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τριχοβρωθήρειον, ὁ τὰς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπαία, ἡ αὔρα. διὰ τὸ τὰ τρόπαια ὅτε τὰ νικητήρια μὴ μόνον δεῖ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν αὔραν. καὶ ὥσπερ ὁ Ζεὺς τροπομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ αὔρα τροπομφαία. ὡς δὲ καὶ γέειος γέεια.

Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἑορτῆς ἤσθιον σκόροδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρου πνέοιεν.

Τροπὰς ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. ἐκ τρικῆς.

Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ὀξεστηκώς. Τροπίδια, τὰ εἰς τρόπιν νεὼς ἐνθετούμενα ξύλα. μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ καταβολῆς τινος καὶ ἀρχῆς πράγματος. καὶ ὁ τροπὸς ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις. οὕτω πλάτων ῥητορικῇ.

Τροχίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ τροχός, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων.

Τρόπαιον, παρακτητικὸν οὐδέτερον ἀπὸ θηλυκοῦ γένους, τὴν ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. οἷον, κεφαλή, κεφάλαιον. γυνή γύναιον. οὕτω καὶ τροπή, τρόπαιον. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀττικοὶ προπερισπῶσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τρέψασθαι καὶ διῶξαι τοὺς πολεμίους ταῖς ἱστάμενα σύμβολα τῆς νίκης.

Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις. ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. τροπὸς δέ, ὁ τροπωτήρ, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας.

Τρόμος, εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, εἰδικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ τρέμω. τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω τὸ θερμαίνω.

Τροφαλίς, σημαίνει τὸν τυρόν. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω, γίνεται τρεφίς, ὡς λέπω λεπίς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπῇ, τροφαλίς.

Τροφή, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω. ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῆ ποιοῦσα τὰ σώματα. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας. καὶ τραφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀχθῆναι καὶ παιδευθῆναι. καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας πλάτων τὴν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. Τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγομεν. γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ χείρωνι τεθραμμένος, ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος.

Τρόφι κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ συνεστάμενον, ὅ ἐστιν εὐτραφές, ἰλιάδος λ. Ἰστέον ὅτι εἰσὶ τινὰ οὐδέτερα μονογενῆ εἰς ι λήγοντα πεπονθότα, ἅπερ ἄκλιτά εἰσι, τὸ ἄλφι. καὶ τὸ ἔρι. ἀντὶ τοῦ ἦρι. καὶ τὸ τρόφι, γεγονὸν ἀπὸ τοῦ τρόφιμον. ἢ παρὰ τὸ εὔτροφις. τὸ οὐδέτερον, εὔτροφι. ὡς τὸ λιπόπατρις λιπόπατρι. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τρόφι. διὰ τοῦτο δὲ οὐκέτι τρόφις, καὶ τὸ οὐδέτερον τρόφι. ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὰ εἰς ις ἁπλᾶ οὐκ ἔχει οὐδετέρου σχηματισμόν.

Τροχός, παρὰ τὸ τρέχω, τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων. θεοδίφρου πεσόντες ἐξεκυλίσθη. ἐπὶ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ἐργαλείου, ἰλιάδος σ. ὥς τε τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃ. ζήτει εἰς τὸ πούς. τρόχος δὲ βαρυτόνως ἐπὶ τοῦ δρόμου. εὐριπίδης μηδείᾳ, Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες, ἐκ τρόχων πεπαυμένοι, στείχουσιν. ἀντὶ τοῦ γυμνασίων δρόμων. ἢ ἐκ τῶν καταρρεχομένων τόπων. τρόχος γὰρ παροξυτόνως κατὰ τὸ παθητικὸν ὁ τρεχόμενος.

Τροχαλός. Ἡσίοδος, Τροχαλὸν δὲ γέροντα, τιθεῖσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ. ἢ ὀξὺν ἐν τῷ δρόμῳ. ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύχους τρέχειν ὑπὸ θερμὸν οἶκον. ἢ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ.

Τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά. ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ κυρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι, οἱ κάχληκες. παρὰ λυκόφρονι.

Τροιά. τὰ διὰ τοῦ οια θηλυκὰ δισύλλαβα μακροκατάληκτα, διὰ τῆς οι διφθόγγου γραφόμενα βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. οἷον, ποία, κοία, ἤγουν τὴν σφαῖραν. ἡ χρῆσις παρὰ ἀντιμάχῳ. Κοίας ἐκ χειρῶν εἰς σκόπελον μεταριπτάζοισι. ποιά. ῥοιά. χροιά. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἅπαντα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται. οἷον, σικύα. κοδύα. ἰξύα.

ἀφυά. σηπύα. καρύα. ἔστι δὲ καὶ ἡ Τροία ἡ πόλις, ὄνομα Βοιώτιον. Τρὼς Τρωὸς Τρωϊκὸς Τρώϊος, ὡς ὀλύμπιος. Τρωΐα. ἰωνικῶς Τρωΐη. συσταλὲν ποιητικῶς, Τροίη. καὶ συναιρέσει Τροίη καὶ Τροία. ἢ ἐκ τοῦ Τρωΐα Τροία. ὡς τὸ Ἀχελώϊος, Ἀχελοῖος.

Τρώς, ὀξύνεται. τὰ εἰς ως λήγοντα μονο- ⟨ος λέγεται⟩. σύλλαβα ἀρσενικά, ὀξύνεται, εἰ μὴ ἐκ συναλοιφῆς εἴη. σάοος, σῶς. ἢ ἐκ μεταθέσεως. καὶ οἱ δωριεῖς καὶ οἱ ἴωνες τοῖς, ὡς λέγουσι. σημαίνει δὲ κύριον ὄνομα, καὶ ἐθνικόν. καὶ διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν κύριον ὄνομα, οὐδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ λαμβάνεται ἐν πληθυντικοῖς. τὸ δὲ ἐθνικόν, πάντοτε ἐν πληθυντικοῖς. κλίνεται Τρωός. ὁ κανών. τὰ εἰς ως ὀξύτονα μονοσύλλαβα εἰ μὲν ἔχει σύμφωνον, τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται. δμὼς δμωός. θὼς θωός. εἰ δὲ μή, διὰ τοῦ τ. φῶς φωτός. πλῶς πλωτός, ὁ ἰχθῦς. χρὼς χρωτός, τὸ σῶμα.

Τρῳάς. τὸ μὲν Τρῳαί, σημαίνει τὰς Τρωϊκὰς ἢ γυναῖκας, ἢ ἵππους. τὸ δὲ δμωαί, τὰς δούλας. καὶ οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι. ὅτι ἐστὶ Τρὼς Τρωός, καὶ δμὼς δμωός χωρὶς τοῦ ι. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται Τρωὸς καὶ δμωὸς χωρὶς τοῦ ι. λέγει δὲ ὅτι χρονικὸς ὅτι ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν Τρωϊάδας γυναῖκας, καὶ ἵππους. καὶ Τρῳοῖς, ἀντὶ τοῦ Τρωϊκοῖς ἢ ἄνδρας ἢ ἵππους. ἀποβολῇ τοῦ κ, Τρωΐοις. καὶ συναιρέσει, Τρῴοις.

Τρώγω, παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω. σημαίνει τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ ἐᾶν ὑγιῆ ἃ

Τρῶγες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. ⟨[illegible] τρώγοντες⟩.

Τρώγλη, παρὰ τὸ τρώγω τρώξω, γίνεται τρώγλη. τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τείχους. ἀπὸ δὲ τοῦ τείρω γίνεται κατὰ συγκοπὴν τὸ τρῶ τράς. καὶ τρητὰ παστεῖρη. καὶ ὑποτρέσαι, τὸ ὑποχωρῆσαι.

Τρώκτης, ἀποστερητής. ἀπατεών. ἐκ τῶν τὰς κερδαίνων. ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, τρώγω. ὁ μέλλων τρώξω. ἐκ τούτου, τρώκτης, ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς ἅμα ἐργαζόμενος. σφόδρα γὰρ ἅμα σκεπτικὸς καὶ γελῶν. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ τρακταῖσαι τὸ κακουργῆσαι. καὶ Ὅμηρος οὕτω τοὺς φοίνικας φησί. Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς τρώκτης.

Τρωπᾶσθαι, Ἰλιάδος π, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφεσθαι. ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. καὶ παρατρωπῶσιν, ἀντὶ τοῦ παρατρέπουσιν. Ἰλιάδος ι. ἀπὸ τοῦ τρέπω τρωπῶ ὡς στρέφω στρωφῶ. καὶ τρωπάουσιν, ἐπιτρωπάουσιν, ἐπιτρέπουσι.

Τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός. τὰ πεπονημένα ἢ ἐκτεθειμένα. ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγοιπος, ὁ ὑλιστήρ, παρὰ τὸ ἵπτασθαι τὴν τρύγα. καὶ ῥῆμα τρυγῶ. ὅθεν τὸ τρυγᾶν. καὶ ὡς τύπος τῷ λόγῳ τῶν εὐκτικῶν, οὕτω τρυγάοιμι τρυγῷμι, τρυγάοις τρυγῷς, τρυγάοι τρυγῷ.

Τρυγίας, ἀπὸ τοῦ τρὺξ τρυγός. τοῦ τρὺξ ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω. Οἶνος στρύφει μελανθής.

Τρύζει, ψιθυρίζει. γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγών, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. ἐκ τροπῆς. ὥστε ἀπὸ τοῦ τρύγονος ἡ μεταφορά.

Τρυτάνη, ἡ στάθμη. παρὰ τὸ εἰς τρία ἑστάναι, τριτάνη. ἔστι δὲ εἶδος ζυγοῦ.

Τρισύπτειον, ἔγκαυμα ἵππου γεγραμμένον τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου τρόχῳ ὅμοιον. οὕτως Ἀπολλώνιος.

Τρυφάλεια, περικεφαλαία. τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. τρυφάλεια τέσσουσα, ἢ τρεῖς φάλους ἔχουσα. ὅρος.

Τρυφή. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφὴ καὶ τρυφή, ἡ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα. Ἰλιάδος γ. καὶ τρυφέν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. παρὰ τὸ θρύπτω τὸ εἰς μικρὰ διακόπτω. ὁ μέλλων, θρύψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτρυφον τρυφείς, καὶ τρυφέν. καὶ τρύφος ὃ σημαίνει τὸ κλάσμα, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ θρύπτω μεταθέσει τῶν στοιχείων. θρύψαι γὰρ τὸ κλάσαι.

Τρύχεται, κακοπαθεῖται. καταπονεῖται. ταλαιπωρεῖται. ἐκνενεύρισται. ἔστι ῥῆμα τρῶ, δηλοῖ τὸ βλάπτειν καὶ κακοῦν. οὗ παράγωγον, τρώω καὶ τρύω. καὶ προσθέσει τοῦ χ, τρύχω.

Τρύχνον, τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς. τρύχνον δὲ οὕτως, οὐδαμῶς εὗρον.

Τυδεύς, παρὰ τὸ τυτθόν. μικρὸς γὰρ ἦν τῇ ἡλικίᾳ.

Τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἐστὶ παράγωγον καὶ οὐ πλεονασμός. ὡς φεύγω, φυγγάνω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω.

Τυκτὸν καλόν, μετὰ ποιοῦ μὲν καλόν. εἰς τὸ τέτυγμαι.

Τύμβος, ὁ τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα, τουτέστι καίεσθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει ἐπιχέσθαι.

Τυμβογέροντες, οἱ ἐπὶ πολὺ τῇ ἡλικίᾳ γέροντες. ὡς ⟨ἐν⟩ τάφῳ. καὶ Θεόφραστος. παρὰ πάντες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τύμπανον, ἐκ δέρματος ἐστὶ γινόμενον καὶ κροῦον, ὅπερ κατέχουσι βάκχαι. παρὰ τὸ τύπτω, τύπανον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. ἢ τύμπανον ἐστὶ τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ᾧ τοὺς παραδιδομένους διαχειρίζεται. καὶ τυμπανίζεται, ξύλου πλήττεται. ἐκδέρεται, καὶ κρέμαται.

Τύνη, εἰς τὸ σύ.

Τυντλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπὶ ἐδάφει πηλῷ. τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος, ἢ πηλός, καὶ τάραχος. καὶ τυντλώδης, ἀντὶ τοῦ ὑλώδης. ἐκ τροπῆς. ἢ τυντλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.

Τύραννος, ἤτοι ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν. ὠμοὶ γὰρ οὗτοι. ἢ ἀπὸ Γύγου ὅς ἐστιν ἀπὸ Τύρρας πόλεως Λυδικῆς, τυραννήσαντος πρώτου τῆς ἐν Ἀσίᾳ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ῥύω τὸ φυλάττω, ῥύανος. καὶ ὑποβιβασμῷ τοῦ ρ, τύρανος. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὸν βασιλέα ἔστησαν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν τύραννον, βασιλέα ἔλεγον.

Τύρβη, ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.

Τυρός, παρὰ τὸ τηρεῖν. κατὰ τροπήν. γάλα γὰρ τηρούμενον ἐστὶν ὁ τυρός. καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω. καὶ τυρεύεται καὶ τυροῦται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται καὶ συμπήγνυται. καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα.

Τυρόκνηστις, μαχαίριον καὶ σχῆμα ἀκόλαστον. καὶ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικός τινος οὕτως ὠνόμασται τοὺς τυροὺς πρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.

Τυτθόν, ὀλίγον. τυτθὸς λέγεται ὁ μαστός. καὶ ὑπομάζια παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν λέγεται τυτθόν, τὸ ἐπ' ὀλίγον. καὶ τυτθήν, λέγουσιν ὀλίγην ἢ μικράν.

Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω λέγεται. ὡς παρ' εἰς τὸ βουλλωτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος τύπον ποιεῖ καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ.

Τυφλός, ἤγουν ὁ ἐστερημένος τῶν ὀμμάτων. τυφλὸς γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθείς. παρὰ γὰρ τὸ ἀπολωλεκέναι τὸ φῶς λέγεται. ἢ παρὰ τὸ τύπους τῶν ἴλλων ἔχειν, ἤγουν τῶν ὀφθαλμῶν. ἢ παρὰ τὸ τύπον τοῦ φωτὸς ἔχειν. καὶ τυφλοπατεῖται, τυφλὸς πατεῖται.

Τυφλῶν ὀνείρων, ἤγουν τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πέπλασται τοῦτο. δοκοῦσι γὰρ πύλαι ψευσμάτων εἶναι ὀνείρων. ἢ ὅτι μαντειοῦσι προδιαλέγονται.

Τυφηστός, πόλις ἐστὶν ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς τῆς μεκαλίας. ἀπὸ τυφηστοῦ βασιλέως. ἢ τυφηστός τις οὖσα, ἀπὸ τῆς ἡρακλέος τέφρας.

Τυφών. παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. τυφὼν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνέμου σφοδρὰ πνοή. ὃς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ τῦφος τυφών. οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι ὥς.

Τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος. πλάτων ἐν φαίδωνι.

Τυφώς, ὁ κατὰ θάλασσαν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. ἐστὶ δὲ βία. τυφών. πρηστήρ. κεραυνός. ἰστέον ὅτι τὸ ποσειδῶν διαιρούμενον, ποσειδάων ποσειδάωνος, φυλάττεται. τὸ δὲ τυφῶν διαιρούμενον, συστέλλει. τυφάων τυφάονος. καὶ τυφαονία, πέτρα ἐστὶν ὑψηλὴ ἐν τῷ καυκάσῳ. καύκασος δὲ ὄρος σκυθικόν. καὶ ἕτερον ἰνδικόν. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ διωκόμενον τὸν τυφῶνα ὑπὸ διὸς πεπλῆχθαι τῷ κεραυνῷ. πληγέντα δὲ αὐτὸν φασὶ καιόμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ σερβωνίδι λίμνῃ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐμπεσεῖν καὶ δῦναι, συνεχόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύσεως. ἡ δὲ λίμνη, θερμότητά τινα ἀναπέμπει, ὡς τοῦ τυφῶνος καιομένου ἐν αὐτῇ.

Τυφωεύς. ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. στησίχορος δὲ ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν διὸς τεκούσης αὐτόν. οἱ δὲ τυφωέα φασὶ σημαίνειν τῶν ταραχωδῶν πνευμάτων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τετυφωμένος καὶ ἀσθενής, οἷον καπνὸς εἶναι. τύφω τὸ καίω. καὶ τυφώδης, ὁ ἡλικίαν ἔχων τοῦ τύφεσθαι. τουτέστιν ὁ πρὸ τῶν ἀποθνησκόντων. καὶ τυφογέρων, ὁ διὰ τὸ γῆρας τετυφωμένος καὶ ἐπικεκαυμένος. τὸ γὰρ ἐπικεκαυμένον, βέβλαπται.

Τύχων τύχωνος, δαίμων ἐστὶ περὶ τὴν ἀφροδίτην.

Τυχηρότερον, εὐτυχέστερον. ὅθεν καὶ τυχηρῶς λέγεται τὸ ἐπιτυχῶς. τύχην γὰρ ἔλεγον ἁπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην.

Τυλιμός, δερμάτινον βαλάντιον. καλοῦσι.

Τωθάζει, σκώπτει. χλευάζει. λοιδορεῖ. καὶ τωθάζεται. καὶ ἐτώθαζον, τὸ ἔσκωπτον. καὶ διέσυρον. τὸ ῥῆμα τωθάζω. ὅτι τὸ ἐμπαίζω καὶ ἀπατῶ. ἀπὸ τοῦ θώψ ὃ σημαίνει τὸν κόλακα, γίνεται θωπάζω. καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς ψιλόν, καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ θ, θωπάζω. τωθάζω. ἢ παρὰ τὸ ὠθῶ ὠθάζω καὶ τωθάζω. ὅτι δὲ καὶ τὸ σχολάζω.

Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω. ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος. γίνεται ἀφαιρέσει ἐκ τοῦ οὕτως. τὸ δὲ τουτέστι, σύνδεσμός ἐστι διασαφητικός. ὁμοίως καὶ τὸ ἤγουν.

Τῶ, ὅτι τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου. πολλὰ εἰσὶν ἐπιρρήματα εἰς θεν λήγοντα, ἅτινα ἀποβάλλουσι τὴν θεν συλλαβήν, καὶ ἐκτείνουσι τὸ ο. οἷον, πόθεν, πῶ. αὐτόθεν, αὐτῶ. καὶ γέγονε τούτω. τοῦτο δὲ ὁ μὲν ἀπολλώνιος ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς περισπᾷ. λέγων ὅτι οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις. γέγονε δὲ οὕτω. πολλαὶ λέξεις ἐλλείπονται προθέσεων. οἷον, βέμωσι, ἀντὶ τοῦ διὰ τί. ἡσίοδος. Πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι, ἀντὶ ἐπέχουσαι. καὶ πάλιν. πολλαὶ εἰσὶ προθέσεις ἐλλείπουσαι ἐξ ἰμαίος. ὥς τό, ἀγχίαλα. καὶ, ἀμφὶ τρὶς φέρεις. ἔστιν οὖν διὰ τό. καὶ κατ' ἔλλειψιν τῆς προθέσεως, τό. καὶ κατ' ἔκτασιν, τῶ. ὡς ἐν ἰλιάδος β. Τῶ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. καὶ περισπᾶται κατὰ ἡρωδιανόν. τοῦτο δὲ τὸ τῶ, ὅτι σημαίνει πέντε. ὄνομα. ἄρθρον. ἀντωνυμίαν. σύνδεσμον αἰτιολογικόν, καὶ ῥῆμα. ὄνομα μέν, οἷον, Οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ [illegible]. ἀντὶ τοῦ τινί. ὅπερ γίνεται οὕτως. ἀπὸ τοῦ τίς τινος, ἀποβολῇ τοῦ ν, γίνεται τέος. καὶ μετετέθη εἰς εὐθεῖαν. ὡς ὁ καππάδοξ τοῦ καππάδοκος. καὶ ὁ καππάδοκος τοῦ καππαδόκου. καὶ γίνεται τέος τέου. καὶ ἀττικῶς τεώς, ὡς ναὸς νεώς. ἡ γενική, τεῶ. ἡ δοτική, τεῷ. καὶ κράσει τῷ. ἄρθρου δέ, οἷον, τῷ ἀσκληπιῷ. δυϊκῆς δὲ ὂν εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, βαρύνεται. εὐθείας μὲν ὥς τό, Τὼ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν, ἀντὶ τοῦ οὗτοι. αἰτιατικῆς δέ, ὥς τό, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ τούτους. ἀντωνυμίαν δέ, ὥς τό, Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς. ἀντὶ τοῦ τούτῳ ὁμοιωθείς. καὶ πάλιν, Τῷ καὶ τεθνηῶτι, νόον πόρε περσεφόνεια. σύνδεσμον δὲ αἰτιολογικόν, ὥς τό, Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις. καὶ πάλιν. Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι. ἀντὶ τοῦ διότι. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ διό. συναιρέσει, δῶ. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, τῶ. ῥῆμα δέ, οἷον, Κύκλωψ τῆ πίε οἶνον. ἀπὸ τοῦ θέματος. καὶ ἔστιν οὕτως. ὥς τό, Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος. ὅτι καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου. τῶ, οἷον αὐτόθι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἄνωθεν εἴρηται.

ΤΕΛΟϹ ΤΟΥ ΤΑΥ ϹΤΟΙΧΕΙΟΥ:–

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

Υ. Τὸ στοιχεῖον, ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου, ὃ ἐστὶ πλατὺ μὲν ἀπὸ τῶν μετώπων, λεπτυνθὲν δὲ ἀμφότερον ἀπὸ τῶν κάτω ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα.

Υάδες, οἱ ἐστὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες παρὰ τὸ ὕειν. ὑετοῦ γὰρ παρασκευάζουσι καὶ ἐπισημαίνουσι. ἢ παρὰ τῶν

Υ αλος, διὰ τοῦ α, οὐ χύελος. στοιχεῖον ἀπεικάζεσθαι. καὶ θηλυκῶς, ἡ ὕαλος. καὶ ὑάλινον, τὸ ὕαλον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ὕειν. κατὰ ὁμοιότητα τῆς γινομένης συστάσεως καὶ μεθέξεως τοῦ ὕδατος ὑάλω ὁ

Υ βός, ὁ κυρτός. καὶ ὑβόν. ἔστι κῦφον. καὶ ἀπὸ μοίως. βολὴ τοῦ κ εἰς β παρὰ τοῦ φ εἰς β. ὅθεν καὶ ὕβωσις, ἡ λόρδωσις. ἔστι δὲ ὑπὸ θηλόρδωσις, ἢ λέ(?)δορσις. ἔστι δὲ τὸ ἔμπροσθεν. ὕβωσις, τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δέ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως.

Υ βρις, ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας αἰκία. αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. Καίτοι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε ὑμῶν ὅτι ἡ μὲν αἰκία χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζοντας ἐξαιτίας, ἔξεστιν ἡμῖν θανάτω ζημιοῦν. εἴρηται παρὰ τὸ ὑφαιρῶ ὕφις. καὶ τροπῇ ὕβρις. οἱ δέ, ὑπὸ βαρύς τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω, ὕβαλις. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ, ὕβρις.

Υβριστής, παρώνυμον ἐστὶν, ἀπὸ τοῦ ὑβριστής.

Υβάδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Υγεία Ἀθηνᾶ, ἐπίθετόν ἐστιν Ἀθηνᾶς. καλεῖται γὰρ καὶ

Υγίης, ὁ ἐν ὑγρότητι ὤν καὶ ζῶν. οἱ, νίκη Ἱππία καὶ Ἐργάνη. ὑγιής. ὁ θερμότερος, ὄζων. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός, οὕτως Ἡρακλείδης. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ παρὰ τὸ ὑγεῖ εἶναι τὸ σῶμα, ἢ παρὰ τὸ εὐγαίνεσθαι, τὸ εὐφραίνεσθαι, ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ης καθαρὸν ὀξύτονα τῷ ι παραληγόμενα, δίσημα. χαρίεις καὶ ὑγιής. ἔχουσι συγκριτικὸν χαριέστερος καὶ ὑγιέστερος. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ εὐσεβὴς εὐσέβεια, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὑγιής, γέγονεν ὑγίεια. καὶ κρᾶσει, ὑγεία, ὥσπερ Ἀπολλωνία, Ἀπολλωνία. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ βιβάζουσι τὸν τόνον καὶ φυλάττουσι τὴν γραφήν, ὑγίεια

ὥσπερ τὸ ἱερεία. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑγίεια, τρισύλλαβον οὕτως ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, οὕτως ἐν τῇ τραγῳδίᾳ αὐτὸ εὑρήκαμεν. καὶ οἱ ῥήτορες δὲ τετρασυλλάβως προφέρουσι. χοιροβοσκός. Ἰστέον δὲ ὅτι ὑγίειαν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα, καὶ πνῶ ὅ, τι δὴ ἱεροῦ φέρεσθαι. ὃ θαλλὸν ἢ μάλαγμα. ζητεῖ δὲ τὸ παρὰ Σώφρονι ὑγιώτερον κολοκύντας, πῶς οὐ λέγει ὑγιέστερον. ἐκτέον οὖν ὅτι ἐν τούτῳ ἥμαρτε τὸ ἀκαλλὲς τῆς γυναικείας ἑρμηνείας μιμησάμενος. ἐν δὲ ὅπον καὶ ἐσολοίκισε τὰ τῶν μοναρχικῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐχυρᾶ θεῖσα τόνος μὴ ἀλφηστερῶν καὶ φιλοξένος.

Υ γρόν, ὕδωρ ἐστὶν. οἷον, ἔνυδρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὑσὸς ὑρός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ὑγρός. ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὸ μὴ πήγνυσθαι καθὼς τὸ ὕδωρ, ὅτι πολὺ ἔχει τὸ θερμόν.

Υ δωρ. παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. καὶ ὑδραυλοπαῖκτες, τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον.

Υ δρία, κυρίως τὸ εἰς ὕδωρ εὔθετον ἀγγεῖον.

Υ δροφορία, ἑορτὴ Ἀθήνησι πένθιμος ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις.

Υ ετός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε.

Υ ης, ἐπίθετον Διονύσου ὡς καλεῖ Κλείδημος, ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγει. καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς ὕας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ὕην. ἢ ὅτι ὕσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γένεσιν

Υ ηνός, ὑϊκὸν τὸ καὶ ὁ μετὰ ἀσωτίας. καὶ ὑηνία, ἀπὸ τοῦ. σκαιότης καὶ ἀμαθία. καὶ ὑηνῶν, σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν.

Υ θλος, ἡ φλυαρία, ἡ μωρία. ἐκ τοῦ φλῶ, παράγωγον φλέω καὶ φλύω, ὡς ῥέω, ῥύω. ὑπερθέσει, ὕφλος,

Υ ικόν, ὕος ἴδιον. χοίρειον. Ξενοφῶν καὶ ὕθλος. ἀπομνημονεύμασι.

Υ ιός, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω. ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀνευφρασία.

Υ ιεῖς ἢ υἱέος, διὰ τοῦ ε. οὐκ ἔστι δὲ παρὰ Ἀθηναίοις διὰ τοῦ ε ἀλλὰ διὰ τοῦ ι, ὦ υἷες Πριάμοιο, Ἰλιάδος ε. ἔστι δὲ υἱός ἀπὸ τοῦ φύω τὸ γεννῶ, φυός καὶ υἱός. ἔστι καὶ υἷς ὁ σημαίνων τὸν υἱόν. κλίνεται υἷος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, υἷος. ἡ δοτική, υἷι. ἡ αἰτιατική, υἷα. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, υἷες. καὶ ἡ αἰτιατική, υἷας Ἀχαιῶν. τοῦ υἷς ἡ εὐθεῖα οὐ

συναιρεῖται. οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υι δίφθογγον ἐπά-
γεται σύμφωνον. ἡ δὲ γενικὴ μετατίθεται εἰς εὐθεῖαν, καὶ γίνεται
υἱὸς υἱοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ κῆρυξ κήρυκος καὶ κάρυκος κάρυξ.

Υἱωνός, υἱοῦ υἱός, ὅ ἐστιν ἔκγονος.

Υἱώσεις, αἱ υἱοθεσίαι. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν
ἐποίησε. καὶ υἱῶσαι, ἡ χρῆσις παρὰ αἰολεῦσιν.

Ὑϊκὸν δέρμα, οὐ κεῖται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ ἀξιονί-
κῳ. ἡμάρτηται δέ. οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα
μέρος σώματος, ἔχει εἰς ικον κτητικόν, ἀλλὰ διὰ καθα-
ροῦ τοῦ ον. οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας, ἀλλὰ χοίρει-
ον. οὐδὲ ἀνθρωπικὸς πούς, ἀλλ' ἀνθρώπειος. οὕτως οὐ
δεῖ λέγειν ὑϊκόν, ἀλλ' ὕειον δέρμα. ἀποροῦσί τινες λέ-
γοντες, διὰ τί ὁ ἀνέψιος υἱὸς λέγεται, ὁ ἀνεψι-
ὸς δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τῶν κτη-
τικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ σχέ-
σις, καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἥττονα. πρὸς μείζονας μέν,
οἷον ἐμὸς δεσπότης. πρὸς ἴσον δέ, οἷον, ὁ ἐμὸς ἀδελ-
φός. πρὸς ἥττονα δέ, οἷον, ὁ ἐμὸς δοῦλος. ἐπὶ δὲ τῶν κτη-
τικῶν ὀνομάτων, οὐδὲν τοιοῦτον εὑρίσκεται. ἀεὶ γὰρ πρὸς
ἥττονα θέλει εἶναι ἡ σχέσις. καὶ οὔτε πρὸς μείζονα,
οὔτε πρὸς ἴσον. οὐδεὶς γὰρ λέγει ἀριστάρχειος πατὴρ
ἢ φίλος. ἀριστάρχειος δὲ ἀγρὸς λέγεται. τούτου χάριν
ὁ ἀνέψιος μὲν υἱὸς λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονα ἐστὶν ἡ σχέ-
σις. ὁ ἀνέψιος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται. πρὸς ἴσον γάρ.
ὥσπερ γὰρ τὸ ὑδροφόρος παροξυτόνως μὲν ἐστὶν ἐνέργει-
α, προπαροξυτόνως δὲ πάθος. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ὁ φέ-
ρων τὸ ὕδωρ. τὸ δέ, τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον. ἄρα καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ἐκ μετὰ συντιθεμένοις ταυτὸν εἶναι εὑ-
ρίσκομεν σαφῶς ὅτι ἐπιτείνει. ὅτι δὲ ἀμφιμόρια παρα-
βαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιτατι-
κά, οἷον ἐπίσκοπος καὶ ζάχρυσος, ἐνέργειαν σημαίνει τοῦ
πάθους. καὶ προπαροξύνεται. καὶ τὰ ὅμοια. ὥσπερ τὸ ἠλί-
βατος παροξυτόνως μὲν παθητικὸς, προπαροξυτόνως
δὲ ἐνεργητικός. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα εἰς τὴν
ναῦν. τὸ δέ, τὸν ὑπὸ τῆς νηὸς βαινόμενον. ἄρα καὶ τὰ λοι-
πὰ τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει, λέγεται πάλιν ὡς ἐπί-
πεδον. ἰδοὺ ἄτερ ποικίλμυθος ὁ μὲν τῇ παροξυτόνῳ ἐνερ-
γητικῶς. καὶ ἀνηλεής, ὁ μὴ ἐλεῶν. καὶ φιλομμειδής, ἡ
φιλοῦσα τὸν γέλωτα. καὶ ἀνεμοσκεπὴς χλαῖνα, ἡ ἐκ τοῦ
ἀνέμου σκέπουσα. καὶ δυσπνοής, ὁ δεινῶς πνέων. τοὐ-
ναντίον δὲ ἐπήρης ναῦς ἡ ὑπὸ [illegible] ἐρεσσομένη. ἐν γὰρ
τοῖς παροξυτόνοις ἐστὶ παθητικόν. ὁμοίως καὶ ἁλιήρης
καὶ πανώλης καὶ ἐξώλης. τὸ ἀπόλλυσθαι παθητικῶς.

Ὕδω, τὸ γράφω. καὶ ὕδειν, τὸ γράφειν. ⟨ ἔγκείμενον.

Ὑδῶ, τὸ ὑμνῶ καὶ λέγω. καὶ ὑδεῖν, τὸ ὑμνεῖν καὶ λέγειν.

Ὕδωρ. τὸ υ, διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. ἀλλὰ τὸ μὲν συ-
στελλόμενον, ἀνάλογον. τὸ δὲ ἐκτεινόμενον, ποιητι-
κόν. κλίνεται ὕδατος. σημειωτέον ὅτι ἐστὶν ἑτερό-
κλιτον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἐστὶ τοῦ ὕδας
ὕδατος, ὡς γῆρας γήρατος. διὰ τί, παροξύτερον ὑπὲρ

μίαν συλλαβὴν ἀπαθὲς τῶν παρὰ τὸ ἄριος καὶ τῶν εἰς ωρ
καταλήξεων. διὰ τὸ τέκμωρ τέκμωρος, βραχεία
καταλήγειν θέλει.

Ὑλακόμωροι, ὑλακτικοί. οἱ παρὰ τὸ ὑλακτεῖν ποιού-
μενοι. τινὲς δὲ τοὺς ὀξυφώνους, ὡς καὶ ἐγχεσιμόρους διὰ
τὴν ὀξύτητα τῶν δοράτων. μόρον γὰρ λέγουσι κύπριοι
τὸ ὀξύ. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι,
διὰ τὸ ἐγρηγορέναι. ἢ τῇ ὑλακῇ ὡροῦντες, ὅ ἐστιν ὀξεία.

Ὑλάστριαι, καὶ οἱ λαζόμενοι, οἱ ξύλα συλ- ⟨ χόμενοι.
λέγοντες. καὶ ὑλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι. καὶ ὑλουργοί,

Ὑλεσύλιος, μετὰ πλεονασμοῦ ἐστιν, ἀπὸ ⟨ οἱ ὑλοτόμοι.
τοῦ ὕλη τοῦ μακροῦ. ἄλλοι παρὰ τὸ ὕεσθαι ὅ ἐστι βρέχεσθαι.
ἤδη ὑγροῦ αὐξανομένη. εἰς τὸ ἴλιε.

Ὕλη σημαίνει δύο. τὰ ξύλα, ὡς τό, ὕλην ταμέμεν. καὶ
τὸν σύνδενδρον τόπον. ὡς τό, ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον
ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Ὑλομανοῦντα, μεμηνότα περὶ τὴν ὕλην. τὴν ὕλην χαίροντα.

Ὑλλέων, γενικὴ πληθυντικῶν παρὰ ἀπολλωνίῳ. ὑλ-
λεῖς, ἔθνος κελτικόν. ἀπὸ ὕλλου βασιλέως αὐτῶν υἱοῦ
μελίτης καὶ ἡρακλέους.

Ὑμέναιος, γαμικὸς ὕμνος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν. ὅτε συν-
οικίζεται ἀνὴρ γυναικί. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὕμνος. ἀλλ' οὐ
πᾶς ὕμνος ὑμέναιος καλεῖται. καὶ ῥῆμα ὑμεναιῶ πρὸ
τῆς συζυγίας. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τῆς συζυγίας εἴρηται. καὶ
ὑμεναιοῦν, τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν γάμῳ.
ἢ ὑμέναιος, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος, ἀπὸ τοῦ ὁμονοεῖν
τοὺς νυμφίους ἐμμέσῳ ναίοντας. γὰρ ἐπὶ αἰολικῇ. ἢ ἀπό
τινος ὑμεναίου, ὅν φασι γήμαντα δοξασθῆναι.

Ὑμένες, λεπτότατοι καὶ οἱ εἰσπνέοντες ἀερώδεις. ὁ δὲ ὑμήν,
ὑφή τις ἐστίν. ἢ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὑμένα. ὑμῶν
ὑμετέρων, ἀπὸ τοῦ ὑμέτερον. γὰρ ἐπὶ τοῦ ω εἰς η. ἢ συγκοπὴ
γίνεται τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἀπὸ τοῦ ὑμετέρα, καὶ γίνεται
ὑμή. ὡς ἐν ἰλιάδος η. ὡς τὸ ὑμέτερον ὑμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ
ὑμῶν κατὰ τροπήν.

Ὑμήττιον, μέλι τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. ὑμήττιος
τόπος ἀττικῆς ἐν ᾧ λέγεται εὔχρηστον μέλι γίνεσθαι.

Ὕμνος, κατὰ συγκοπήν. ὑπομονός τις ὤν. καθὸ εἰς ὑπο-
μονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινουμένων πράξεις
καὶ ἀρετάς. κεχώρισται δὲ ἐγκωμίων καὶ προσῳδιῶν καὶ
ἐπαίνων, οὐχ ὡς κἀκείνων μὴ ὄντων ὕμνων. γράφεται δὲ
ὕμνος προσῳδίας. ὕμνος ἐγκωμίου. ὕμνος παιᾶνος,
καὶ τὰ ὅμοια. διαστέλλεται ὡς εἴδη ἀπὸ γένους, ἀλλ' ἀντιδι-
αστέλλονται. προσῳδία γάρ, ἀθηναῖοι προσιόντες ναοῖς ἢ
βωμοῖς, πρὸς αὐλὸν ᾖδον. τὸν δὲ ὕμνον, πρὸς κιθά-
ραν. οὕτως δίδυμος ἐν τῷ περὶ λυρικῶν ποιητῶν.

Ὑμνοπολείτω, ἀντὶ ὑμνείτω. καὶ ὑμνούντων τελῶς, ἀντὶ
λεγόντων. πλάτων νόμων ἕκτῳ. καὶ ὑμνεῖν, ὀδύρε-
σθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν καὶ εὐφημισμὸν ὡς ἐν

Ὕνις, τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἀπὸ ⟨ πρώτῳ πολιτικῶν
βολῇ τοῦ [illegible], ὕννις τις οὖσα. ἐπεὶ κατὰ τῆς γῆς δύνει.

Υοσκύαμος, ὅν οἱ πίνοντες μαίνονται. καὶ ὑοσκυαμᾶν, τὸ μεμηνέναι καὶ παραπαίειν, ὅς φερεκράτης κοριαννοῖς.

Υπαγωγεύς, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Υπάγει, ὑπεκφέρει, ὑφαιρεῖται. καὶ ὑπαγωγαί, αἱ ἀπάται. καὶ ὑπαγωγὴ ἡ ὑποχώρησις. καὶ ὑπαγωγάς, τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, θουκυδίδης φησί. καὶ ὑπαγωγὴ δὲ λέγεται ἡ τῶν κινδύνων σκέπη καὶ προσορμήσεις.

Υπακτέον, πορευτέον. ἐκ τοῦ ἄγω, ἀκτέον, ἐφόρμησις. ἀκτέον καὶ ὑπακτέον.

Υπαρ, ἐγρήγορσις. ὅπερ σημαίνει ἀληθῶς, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. ἀλήθεια. οὐκ ὄναρ ὕπαρ. οἷον, Υπαρ οὐκ ὄναρ φαινόμενον. ἔστι ῥῆμα ὑπαρῶ, σημαῖνον τὸ ὑπάρχω. ἀφ' οὗ ῥῆμα τινὸν ὄναρ. ὡς θέναρ, θέναρ. καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὕπονα. καὶ ὑπερθέσει καὶ ἀποκοπῇ, ὕπαρ.

Υπαρκτά, μόνιμα. ὑπάρχοντα. παρὰ τὸ ὑπάρχω.

Υπάρχειν, προκατάρχειν. καὶ τοῦ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπάρχειν.

Υπασπισταί, δορυφόροι. παρὰ τὴν ἀσπίδα, ὑπασπίζειν.

Υπάτη, ἀνωτάτη. παρὰ τὸ ὕπατος, ὅ ἐστι τὸν ὑπερέχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν δηλοῦσαν τὸ ὑπεράνω, ὑπώτατος. καὶ συγκοπῇ, ὕπατος.

Υπαυτα λιάσθη, ἰλιάδος ο. ἀντὶ τοῦ εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, ἢ εἰς τὸ ἔμπροσθεν.

Υπαίθριον, ὑπὸ τὸν αἰθέρα. καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως.

Υπεμνήμυκε. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν. ἰλιάδος χ. ἐστιν ἡμύω, τὸ ἐπικλίνω καὶ καταπίπτω. ὁ παρακείμενος ἤμυκα. ὁ ἀττικὸς ὤφειλεν ἠμήμυκα εἶναι. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἀεὶ ἀπὸ βραχείας ἄρχεται, συνεστάλη τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐμήμυκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ χρείαν ποιητικήν, γίνεται ἐμνήμυκε καὶ ὑπεμνήμυκε.

Υπεξαιρήσειν, ἀντὶ ὑπεξελεῖν. ἀνελλήνιστόν ἐστι. τοῦ γὰρ ῥήματος μὴ ὄντος, λέγω δὴ τοῦ ἥρησα, οὐδὲ ἡ μετοχὴ αἱρήσας. οὐδὲ οὐδέτερον τὸ αἱρῆσαι. καθόλου γὰρ τὰ διὰ τοῦ αιρῶ παρεισάγεται. οἷον διαιρῶ. καὶ τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος καὶ τὰ τούτου κλίματα.

Υπεξηρήθωσαν. αἱρῶ, αἱρήσω, ᾕρηκα, ᾕρημαι, ᾕρημην, ᾕρησο. καὶ τὸ προστακτικόν, ᾑρήσθω. τὸ πληθυντικόν, ᾕρησθε ᾑρήσθωσαν. καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξηρήσθωσαν.

Υπελύσαο. λύω, λύσω, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω. καὶ κατὰ διάλεκτον ἰωνικήν, ἐλύσαο.

Υπείραλα. ὑπὸ καὶ πλεονασμῷ, ὑπείρ. ὡς τὸ, Υπείρεχον ἡφαιστοτεύκτος.

Υπείροχον, ὑπερέχοντα. προύχοντα. ἔστι τὸ ὑπερβασία

Υπέρα, τὸ ἐξηρτημένον τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεται καὶ τείνεται τὸ σχοινίον. παρὰ τὸ ὑπεράνω

Υπεραεῖ, ἴσος ἀέλλῃ. τῇ ἄγαν πνεούσῃ συστροφῇ εἶναι. φησὶ τοῦ ἀνέμου. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω, ὄνομα ὑπεραής ὑπεραέος. καὶ δοτικὴ ὑπεραεῖ. ἡ αἰτιατική, ὑπεραέα ὑπεραῆ. ἰλιάδος λ.

Υπερβασία, παραβασία. ἀδικία. καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ δίκαιον πράττειν. ἔστι παρὰ τὸ βέβαμαι παρακείμενον, βέβασαι, βασία. καὶ ὑπερβασία. κυρίως δὲ τῶν ὑπερβαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταῦτα δὲ καὶ ἐκ τῆς ὑπερηφανίας. δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι ποιεῖν τι ὑπὲρ ἑαυτούς.

Υπείρεχον. ἔστι ῥῆμα ἔχω. ὁ παρατατικὸς εἶχον ποιητικῶς. μετὰ τῆς προθέσεως, ὑπερεῖχον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑπείρεχον. ὤφειλε δὲ ἐν τῷ τέλει εἶναι ὁ πλεονασμὸς ἵνα ᾖ ὑπερείχον. αἱ γὰρ προθέσεις κατὰ τὸ τέλος πλεονάζουσιν. οἷον, ἐν, ἐνί. πρός, προτί. ἀλλ' ἐπειδὴ παρέπεται ταῖς προθέσεσι τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι, τοῦ ι τοῦ χρονικοῦ πλεονάζει ἵνα μὴ εὑρεθῇ τρισύλλαβος ἡ πρόθεσις. διὰ τί ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς παρῳχημένος χρόνος τὸν προσγινόμενον αὐτῷ χρόνον ἀποβαλών, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνεται. οἷον, εἶχον, κάτεχον.

Υπέρβιον, ὑπερβιῶς. οἷον, ἄγαν βιαίως, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. ὑπερηφάνως.

Υπερβολήν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. καὶ ἐν τῷ περὶ

Υπερδέκα δῆμον ἔχοντα, ὑπὲρ στεφάνου δημοσθένης. βαλλόντως ἐν δέκα. οὐ, πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπερδέκας ὑπερδέους. καὶ ἀττικὴ ὑπερδέκα. καὶ συγκοπῇ, ὑπερδέκα.

Υπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον. ξενοφῶν.

Υπερδίκαιον, τὸν ἄκρως δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.

Υπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέραν λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅπως ἀποτίσωσι, τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Υπέρθυμος, μεγαλόψυχος. θυμώδης.

Υπερηφανέω ὑπερηφανῶ καὶ ὑπερηφανεύω. ἐκ τοῦ ὑπερήφανος. τοῦτο ἐκ τῆς ὑπὲρ προθέσεως καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω. ὑπερήφανός τις ὤν. ὁ ὑπεράνω πάντων

Υπερίδης, παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν, ὑπερφαινόμενος. ἔστι ὑπέροχος καὶ ὑπερίδης, ὡς ὕλλος ὑλλίδης.

Υπερηνορεόντων, ἤτοι τῶν ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ. τουτέστιν ἀνδρείων, ἢ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων.

Υπερίων, ὁ ἥλιος. ἤτοι ὑπερίων ὑπερήφανον. νός ἐστι καὶ θείας πάσης ὡς ἐπίσκοπος. ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς ὑπεριονίδην καλεῖ. ἢ ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον. διὰ τοῦτο γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται.

Υπέρινος, ὑπερκεκαθαρμένος.

Υπέρινον, τὸ σφόδρα λεπτόν. ἰνῶ ἐστι ῥῆμα τὸ κενῶ καὶ λεπτύνω καὶ ὀξύνω. ὅθεν καὶ ὑπέρινον ἄνδρα λέγομεν τὸν λεπτὸν καὶ κενόσαρκον.

Υπερικταίνοντο. Πόδες δ' ὑπερικταίνοντο. κραταιῶς τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερικταίνοντο. λυσανίας δὲ τοῦ ῥήματος φησὶ τετάχθαι. ἢ δασύνεσθαι ὥστε εἶναι ὑπερικνοῦντο, ἢ ψιλοῦνται. Οἱ δὲ πόδες δίκην ἐποιοῦντο διὰ τὴν χαρὰν ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως.

Ὑποθέντες, ἤγουν παρὰ τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπόθεσιν, ἔλεγε τὰ ἀσύγκριτα καὶ ὑποθετικά, ὡς παρὰ τὸ φθίσις φθισικόν. παρὰ μέντοι τὸ συγκριτὸς καὶ ὑποθετός, ἦν συγκρίτης καὶ ὑποθέτης. ἐξ οὗ συγκριτικὸν καὶ ὑποθετικόν.

Ὑποκύδαντες, ἄγαν ὑπερένδοξοι. τὰ εἰς δας ὑπὲρ δισύλλαβα, ἰσοσυλλάβως καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς κλίνεται. ἀκάδας, ἀκάδα. ἰούδας, ἰούδα. τιμαχίδας, τιμαχίδα. λεωνίδας, λεωνίδα. χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνοιτο. οἷον, οἴδα, οἴδας, οἴδαντος. μείδω, μείδας, μείδαντος. φείδομαι, ἀφείδας, ἀφείδαντος. οὕτω καὶ τὸ ὑποκύδαντες, ἀπὸ τοῦ ὑποκυδαίνω, ὑποκυδήσω, ὑποκυδήσαντες καὶ ὑποκύδαντες. λέγουσι δέ τινες ὅτι ἐν τοῖς ἐπιμερισμοῖς ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι ἡμαρτημένον ἐστί. κυδαίνω, ἐκύδηνα, κυδήναντες. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναίρεσιν, ὑποκύδαντος. ἐν δὲ τῷ ὀνοματικῷ λέγει ὅτι ὄνομά ἐστι. καὶ μᾶλλον ὅτι οὐ δεῖ λέγειν ἢ ὑπομετοχήν. τὸ γὰρ ὀνοματικὸν αὐτοῦ, ὁμολογεῖται εἶναι. οἱ δὲ ἐπιμερισμοὶ οὐκ εἰσὶν αὐτοῦ πάντες, ἀλλ᾽ εἰσὶ καὶ ψευδεπίγραφοι.

Ὑπόμορα, ἐπίρρημα μεσότητος, φύσει ἢ θέσει. τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα εἰ μὲν μετ᾽ ὀνόματος συντεθῇ, ὀνόματά εἰσιν. οἷον, καλὰ γράμματα. εἰ δὲ μετὰ ῥήματος, ἐπιρρήματά εἰσιν. οἷον καλὰ γράφει, ἀντὶ τοῦ καλῶς. οὕτω καὶ ὑπόμορα, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ προσῆκον. ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον. καὶ ὥσπερ τὸ καλὸν καὶ τὰ καλὰ εἰσὶν ὀνόματα ἀλλὰ καὶ ἐπιρρήματα, οὕτω καὶ τοῦτο τὴν σύνταξιν ἐπιρρηματικὴν λαμβάνει. ἢ ὅτι δύναται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ὑπόμορον κατὰ διάλυσιν ἀναγινώσκεσθαι. ὁμοίως. τῷ, βῆ καὶ ὑπὲρ μοῖραν ἄϊδος, ἢ οὐ κατὰ διάστασιν. ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπόμορος ἐλλείπει. ἐκ γὰρ τοῦ μόρος γίνεται ὑπόμορος. ἐξ αὐτοῦ τὸ οὐδέτερον καὶ τὰ πληθυντικὰ ὑπόμορα.

Ὑπὸ ὄν, παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν πέπηκται.

Ὑποπλία, ἢ ὑπερηφανία. γίνεται ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλιος. μεταφορικὴ δέ ἐστιν ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ ὅπλα φερόντων. καὶ ὑπέροπλον, τὸ ὑπερήφανον. ἀπὸ τοῦ ὑπέροπλος γίνεται ὑπερόπλιος κτητικοῦ τύπῳ. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ὑπεροπλίη διὰ διφθόγγου. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπερόπλης. ὅθεν τὸ ὑπεροπλέστατος παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ ὑπερηφανέστατος. ὡς σοφοκλῆς σοφοκλέος. καὶ, Οὐκ ἄν τις ἀνὴρ ὑπεροπλίῃσι. ἀντὶ ὑπερηφάνως εἴδοι καὶ νεανικῶς ὑπερβαίνων ἀπὸ ὑπὸ τα τοῖς, μεγαλωτάτοις. ἰλιάδος ⟨ τῶν ὅπλων. μ. καὶ ὑπότερον εὖχος ἰλιάδος λ. ὑψηλότερον.

Ὑπερφίαλος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω. ⟨ μεγαλώτερον. ὁ ὑπερφαινόμενος τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ἐπὶ χεῖρον ἐπιδεῖξαι. εἰ δὲ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελλόμενος. ὁποῖον λέγει ὅμηρος ὑψαγόρην. οἶμαι δὲ καὶ παρὰ τὸ πίω πίαλος καὶ ὑπερφίαλος, ὁ ὑπεραγώνιος? λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ ἐγκωμίου. ἢ ὑπερήφανος καὶ ἄθεος, καὶ παραβαίνων τοὺς διὰ φιάλης γινομένους ὅρκους. ἢ ὁ ὑπερβάλλων τῇ ἀμετρίᾳ, ὡς τῆς φιάλης ἀμέτρου οὔσης. καὶ ὑπερφίαλον, λέγεται τὸ πολὺ καὶ ἄμετρον.

Ὑπερῴα, ὁ οὐρανίσκος. παρὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁρμᾶσθαι τὴν τροφήν. ἐρωὴ γὰρ ἡ ὁρμή. ἢ μετενήνεκται ἀπὸ τῶν ὑπερῴων οἰκοδομημάτων καὶ τῶν μετεωριζομένων ὑπὲρ τὴν ἔραν τὴν γῆν. καὶ αὕτη δὲ ἐτυμολογία καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερῴου. ὑπερῷον γὰρ τὸ μετέωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν καὶ τὸ ἐπίπεδον. τὸ ὑπὲρ ἄνω μόνον οἴκημα. ἔχει καὶ τὸ ι προσγεγραμμένον. καὶ ὑπερῷος οἶκος, τετιμένον.

Ὑπερωόν, ὑπερώϊον, ὑπερῶον. τὸ ὑπὲρ ἄνω τοῦ κάτω ἰόν. ἢ παρὰ τὸ ἄνω ὁρᾶσθαι.

Ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι, ὑπεχώρησαν. ὑπερωρμήσαν.

Ὑπετέθυπτο, ὑπεκκέκρυπτο, καὶ ἐκέκρυπτο.

Ὑπεψηνισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον. ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

Ὑπηνέμιοι, ὑπὸ τὸν ἄνεμον. καὶ ὑπηνέμια ᾠά, διὰ τὸ ὀχευθῆναι γενόμενα.

Ὑπήνη, αἱ ὑποκάτω τοῦ γενείου τρίχες. ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ φαίνεσθαι καὶ ὑποκεῖσθαι τῷ γενείῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠκμακέναι καὶ ὑπήνη. παρὰ τὸ ἔστιν τῶν τριχῶν. οὐκ ἔδει δὲ ψιλοῦσθαι. ὧρος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν μύστακα. γένειον. πώγωνα. ἢ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. ταῦτα δὲ εἰς τὸ ἀπὸ ἐτυμολογικόν. εἰ δὲ τὸ αἱμωδ... εἰ χεινοῦ.

Ὑπηνήτης, ἀκμαῖος. ἀρτιγένειος. ὑπήνη γὰρ λέγεται ⟨ τος. ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. ὑπήνη οὖσα. παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι. μύσταξ δὲ λέγεται ἡ ἀπὸ τῶν μυκτήρων τρίχωσις. ζήτει εἰς τὸ ἴουλος.

Ὑπηρέτης, ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρέσσειν τὴν κώπην λατρεύειν, γίνεται ὑπερέτης. ἐκβολῇ τοῦ ο καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ὑπηρέτης. κυρίως γὰρ ὁ ναύτης. καὶ ῥῆμα ὑπηρετῶ.

Ὑπηρέσιον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρε- ⟨ ρετοῦσι τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι, καὶ δουλεύουσιν. ἀπὸ τοῦ ὑπηρετῶ. ὑπηρέσιον κυρίως, ἐφ᾽ οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέται. ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω. καὶ ὑπηρεσία κυρίως, ἀντὶ τῶν ὑπηρετῶν, ἐφ᾽ ὧν καθέζονται ἐρέττοντες. ὑπηρεσία ἦν ἀντί. οὕτως εἴρηκε ὁ ἀττικιστής. ὧρος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Ὑπισχόμενος, εἰς τὸ ὑποσχόμενος.

Ὕπιος, εἰς τὸ ἄμφιος. ὡς παρὰ τὴν ἀνὰ ἄνιος.

Ὕπνος, παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν, ἤτοι ὑποχωρεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ τοῦ ἀνθρώπου αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. ἢ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ νοῦς νοός, ὕπνοος. καὶ συγκοπῇ ὕπνος. ἐν γὰρ τῷ ὕπνῳ, ἀφρένες καὶ ὁ νοῦς ὑποχωρεῖ. ἢ παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους. λυπονόος τις ὤν. καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ λ, ὕπνος. σημαίνει τέσσαρα. τὸν θεόν, ὡς τὸ, Ὕπνε ἄναξ πάντων. καὶ τὸν διὰ σιδήρου θάνατον, ὡς τὸ, Ἣ ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον. καὶ τὸν κοινῶς λεγόμενον ὕπνον, ὡς τό, Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων πάθος. ὡς τό, Ὕπνῳ

καὶ φιλότητι δαμείς. τουτέστι τῇ συνουσίᾳ.

Ὑποβλήδην. ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς, ἔτι λέγοντός τινος. ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁ Ἀχιλλεύς. ἐν Ἰλιάδος α. ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω, γίνεται βλήδην, καὶ ὑποβλήδην. διαφέρει δὲ τοῦ παραβλήδην. παραβλήδην μὲν γάρ ἐστι, τὸ παραβάλλειν τινὰ καὶ προσάγειν λόγον, ἐκείνου τὸν λόγον καὶ τὴν ὁμιλίαν πρότερον διελθόντος. ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν. ὑποβλήδην δὲ, τὸ ὑποβάλλειν λόγον, μηδέπω τοῦ διαλεγομένου τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν λόγον τελέσαντος. καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ παραβλήδην παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παραβάλλων καὶ παριστορῶν τοῖς λόγοις ἐστί. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, τὸ κατ᾽ ἀπάτην λέγειν. ὡς τὸ, Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε. παραβλήδην, ἔστιν ἐπίρρημα ποιότητος. ἐκ τούτων μανθάνομεν τὸν λόγον τοῦ τὰ εἰς δην ἐπιρρήματα, ἐκ δύο. ὀνόματος καὶ ῥήματος. καὶ ἀπὸ μὲν ὀνόματος, τῷ α παραλήγεται. οἷον, λόγος, λογάδην. σπόρος, σποράδην. λόχος, λοχάδην. ἀπὸ δὲ ῥημάτων, τῶν β. γράφω, γράβδην. λείβω, λείβδην. κρύπτω, κρύβδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω μελλόντων, τῶν γ. μίξω, μίγδην. λίξω, λίγδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς σω, τῷ η. ἐκσω. ἔκδην, σημαίνει τὸ φανερῶς. τμήσω, τμήδην. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς μι, ἀπὸ μὲν τῆς πρώτης συζυγίας τῷ ε παραλήγεται. ἀνίημι ἀνήσω ἀνέδην. ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας, τῷ α παραλήγεται. βίβημι βήσω βάδην, ἀντὶ τοῦ ἀργῶς. ὡς τὸ, Τοὺς δ᾽ ἤρεμα βάδην ἀπιόντας.

Ὑπόβολον, ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον.

Ὑποβολιμαῖοι, ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς ποίνην, ἤγουν ὥσπερ ἀντὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἀντ᾽ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἰτιωτικῶς. ἤγουν νόθοι. ἀγνόθιοι.

Ὑποβρύχιον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέν, παρὰ τὸ βρέχω.

Ὑπόδρα. Τὸν δ᾽ ἄρα ὑπόδρα ἰδών, Ἰλιάδος α. σημαίνει δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεψάμενος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἠρεμῶ γίνεται ἠρέμα, καὶ σιγῶ σίγα, οὕτως ἐκ τοῦ δρῶ καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑπόρα. καὶ πλεονασμῷ, ὑπόδρα, τὸ ὑφορᾶσθαι. ἢ ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω γίνεται συγκοπῇ δρῶ τὸ ὁρῶ. ὑποδρώμενος, ἀντὶ τοῦ ὑφορώμενος. διὰ δὲ ἀποκοπῇ ὑπόδρα. καὶ συνθέσει, ὑπόδρα τὸ ὑποβλέπειν. ὁ δὲ Ἡρωδιανός λέγει ὅτι ἐκ τοῦ ὑπόδραξ γίνεται ὀξυτόνου. τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιρρήματα, ὀξύνεται. εὐρὰξ. ἀπρίξ. ἐναλλάξ. πρίξ. χωρὶς εἰ μὴ παρὰ προθέσεως εἴη. διὰ τὸ ἀπρίξ. τὸ ἀπρὶξ ὅτε ὀξύνεται, οὐ φασὶν εἶναι ἐπίρρημα, ἀλλὰ β προθέσεις. σεσημείωται τὸ ἅπαξ. καίτοι ὀφείλει δέξασθαι ἐν τῇ ἁπλότητι, ἐδέξατο ἐν τῇ συνθέσει. ἁπαξαπλῶς. τὸ δὲ ὑπόδραξ ἀποβαλὸν τὸ σύμφωνον, ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ὡς ἀνυστὶς ἄνυστις. δεσπότης δέσποτ.

Ὑπόγυον, παρὰ τὸ γύον, ὅ σημαίνει τὸ μέλος. οἷον, τὸ ἐγγὺς <της. γὶς τῶν μελῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ γυῖα, ὅ σημαίνει τὰς χεῖρας. διὰ τὸ ὑπὸ τῶν χειρῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἔργα. ἢ παρὰ τὸ γύη, ὅ σημαίνει τὴν γῆν. ὁ μὲν οὖν αὐτῶν ὑπόγυος. καὶ συνεστηκὼς τῶν ἐκ τόρων οἱ δ᾽ ἐγγύτατοι. σημαίνει τὸ παρ᾽ αὐτὴν καμπὴν γί-

Ὑπογραμμός, προγραμμός τις ὤν. ἢ τὸ ὑπὸ, <νεσθαι. ἀντὶ τῆς πρό, ὡς καὶ ἐν Δαιτάλοις Ἀριστοφάνης. Ταῖς μούσαις τὸ μέλος ὑπᾴσατε, ἀντὶ τοῦ προᾴσατε.

Ὑπογράφω, καταβάλλομαι. σκιαγραφῶ. βεβαιῶ.

Ὑπόγραμμα, τὸ φαρμάκιον ἢ ὑπόμνημα. ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβασμένη. Ἀριστοφάνης.

Ὑπογενειάζων, λιτανεύων. τοῦ γενείου ἁπτόμενος <ικης.

Ὑπόδημα, ἐκ τοῦ δέω δῶ δήσω τὸ δεσμεύω, δῆμα καὶ ὑπόδημα.

Ὑποδεξίη, Ἰλιάδος ι. σημαίνει τὸ ὑποδέχεσθαι. ὡς <πόδημα. παρὰ τὸ ἀνόρεκτος ἀνορεξία, οὕτως ὑπόδεκτος ὑποδεξία.

Ὑποδερὶς ὑποδερίδος, ὁρμίσκος. πλόκιον. γυναικεῖος κόσμος. οἷον δέραιον. καὶ ὑποδέραια, περιτραχήλια.

Ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων. διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ᾽ ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

Ὑποθησόμεθα, συμβουλευσόμεθα. ἐκ τοῦ ὑποτίθημι, συ-

Ὑποικουρεῖν. Ἰλιάδος φ. λεληθότι <μβουλεύει. μίσους ὑποικουροῦν, ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

Ὑποκαθῆναι τὰς ὀφρῦς, οἷον πεπαῦσθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκηρυξάμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τὸ δημοσίως εἶναι καὶ ποιήσασθαι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Ὑποκορίζει, κολακεύει. ὑποκρίνεται. ὑποκοριζόμενοι, Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ διασύροντες. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἀντὶ τοῦ εὐφημοῦντες. καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως

Ὑποκοριστικὸν, ἐλαττώσεως ῥῆμα. καὶ <ὀνομάζοντες. ὑποκορισμός, μείωσις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς κόραις ἐοικέναι. αὗται γὰρ φιλοῦσιν ἐκ λύτῳ φύσει κεχρῆσθαι τῆς κολακείας τρόπον πάντας μικροπρεπῶς προάγειν, τῆς νεότητος κομιδῇ ἀπόδειξιν. πολλὰ τοιαῦτα παίζει ἐν κωμῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων. καὶ μάλιστα εἰ τύχοι ἑταιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς Νικολάριον. καὶ Μουσάριον. καὶ Λεόντιον. καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὑποκριτής. ἡ ὑπὸ, ἀντὶ τῆς ἀπὸ κεῖται. οἷον ἀποκριτής. τὴν γὰρ ἀπόκρισιν οἱ παλαιοί, ὑπόκρισιν κεκλήκασι.

Ὑποκρίνοντο, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνοντο ἐστίν. <σιν. Ἰλιάδος η. ἢ χρόνον σημαίνει ἐν τῷ ἴσως τὸ μετὰ τὸν χρόνον ἀποκρίνεσθαι. ἢ ὑποκρίνεσθαι, τὸ ἀποκρίνεσθαι. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ἑβδόμῃ.

Ὑπόκυκλα, τινὲς ὑφ᾽ ἓν ἀναγινώσκουσιν, ὡς ὑπόροχα. καὶ ὑπὸ ἐφαρμόζει εἰδυῖαι πλαγίαις πτώσεσιν. ἔνιοι δὲ ἔχει καταλάσχεσιν τῇ ἐπὶ καὶ ὑπέρ. ἔστι καὶ τῷ ἀναστρεφομένῳ ἐξαιρετόν τι πεπονθός. διὰ τὰ τοῦ πλεονασμοῦ τι, ἢ τὸ ... ὑπό, ὑπαί. διὸ καὶ ἐτόλμησαν τινὲς φάναι μὴ ἄρα αἰολικὸς τῆς ὑπαὶ ὁ πλεονασμός. οἷς ἐλέγχει τὸ πνεῦμα.

Ὑπολαβών, ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθείς, ἢ ἀντιπών. ἀντικρούσας. ἀπὸ τοῦ λήβω δὲ ἀμφότερα.

Ὑπόμαλης, τὸ μὲν σημαίνεται παρὰ τῷ ῥήτορι. ὅταν μὲν οὖν ἑνικῶς λέγεται, οὕτως αὐτὸ τὰ ποιοῦσι μετὰ τῆς προθέσεως. ὅταν δὲ πληθυντικῶς, ὑπὸ μάλας λέγουσιν, ἀλλά

Ὑπομηλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι. ⟨ μασχάλας.

Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες.

Ὑπόνοια καὶ ὑπονοεῖν, ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐν τελοῦς διανοίας ἔλλειψιν δηλοῖ. ὑπονοεῖν οὖν, τὸ μὴ τελέως νοεῖν τὸ

Ὑπόξυλος, ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. ⟨ προκείμενον. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑπορρήνου, ὑπάρνου. ῥῆνες γὰρ τὰ πρόβατα.

Ὑποπτέρων ὀνείρων. Διονύσιος ὁ Αἴλιος προπερισπᾷ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν ἑκάστην, ἢ ὡς χρῶνται οἱ γραμματικοί. ὡς τύμβος τυμβίδιος, ταῦρος ταυρίδιος, σχίδιος. πτερόν, πτερίδιος. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν ὑποπτερίδιων. ὑπὲρ τῶν ὑποπτερίδιων. οὕτως Ἡρωδιανός.

Ὑποσκιάζειν, ὑπεξαίρειν. ἀνάλογον ⟨ ἐν τῷ πυθμένι. καὶ ὑποσκιάζειν τῆς ὀδύνης, ἤτοι τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογεῖν. ἐν ῥητορικῇ.

Ὑποσιώπησις. ἐστὶν ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν βραχύ τι καὶ λοιδορίας ἐχόμενον. μὴ βούλοιτο δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνίγματος σημαίνειν.

Ὑποσμύχονται ὀπτῶνται. ὑποτύφονται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, τὸ ἠρέμα ὑπολάμπειν.

Ὑποσμύχουσαν. ἀπὸ τοῦ σμυχοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τόπου καὶ ἀφεγγοῦς. ἢ τὸ τυφλώττειν καὶ μεμυκέναι.

Ὑποσμύχουσα, διαιρεθίζουσα. ὑποκαίουσα. θλίβουσα. καταπονοῦσα. ἐν ῥητορικῇ.

Ὑπόσπονδος, ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. παρὰ τὸ

Ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς. καὶ ⟨ σπένδω ὑπεστειλάμην, ἀπητησάμην. ὑπεκρυψάμην. καὶ ὑποστέλλεται, ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. ὀκλάζει.

Ὑποσταίη, ὑπόσχοιτο.

Ὑπόσχου, ἀντὶ τοῦ συγκατάθου. μέσος ἀόριστος δεύτερος παθητικός, ἀπὸ τοῦ σχοῦ. καὶ ὑποσχόμενος, τὸ ἐπαγγειλάμενος. καὶ ὑπισχόμενος, διαβεβαιούμενος. ἐπαγγελλόμενος. ἀπὸ τοῦ ἴσχω. Ἰλιάδος ι. Ὑπισχόμενοι μεγάδωρον

Ὑποσκιώμοι, ὑποχωρησάτω. ὑπεξάτω. Ἰλιάδος ι.

Ὑπέσχετο. ἔχω. ὁ μέλλων ἕξω. ὁ παρατατικός, εἶχον. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ παρατατικῷ, προσέλαβεν τὸ σ, καὶ ἐγένετο ἔσχον, ἐσχόμην. ἔσχου ἔσχετο, καὶ ὑπέσχετο.

Ὑποτεμνόμενος τὴν πορείαν, ἀντὶ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὴν διωκομένην. οὕτω Ξενοφῶν.

Ὑποτείνουσιν, ὑποβάλλουσιν, ἢ προτείνονται.

Ὑποτίτθιος, ὡς τὸ τιτθός.

Ὑποτοπάζειν, τὸ στοχάζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καὶ ὑπετόπαζεν, ἀντὶ ὑπενόει. ἀπὸ τοῦ ὑποτυποῦσθαι ἐν τῷ νοΐ. ἔστιν οὖν τύπος τυπῶ τυπάζω. καὶ τόπος, ὑποτοπάζω. καὶ ὑποτύπωσις, χαρακτὴρ λόγου.

Ὑπότριμμα, ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως.

Ὑπότροπος, ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς. παλινόρμης.

Ὕπουλος ἄνθρωπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυ- ⟨ ρος. μάτων ὑπονεμομένης οὐλῆς. οὐ φανερὸς πονηρός. ὑπούλους γὰρ λέγουσι τοὺς ὑγιαίνειν μᾶλλον. ὕπουλος, δόλιος φαινόμενος. ὅθεν ἰατρικός. ὡς περὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως. ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἔθος καὶ περὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέγχειν

Ὕπουλα γόνατα, καὶ ὕπου- ⟨ οὕτως ὁ λόγος. ἐν ῥητορικῇ. λον πόδα, καὶ ὕπουλον χεῖρα καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς, καὶ ἔστιν τὸ αὐτὸ ἀσθενές. ἐν ῥητορικῇ.

Ὑποφῆται, ἱερεῖς. προφῆται. χρησμολόγοι.

Ὑπόφορος, ὑπεύθυνος.

Ὑπὸ κίνησιν, ὑπὸ τέλος.

Ὑποφόνια, τὰ περὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν.

Ὑποφύσεις, παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν

Ὑποχύτρες, ἐφυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον ⟨ φυόμενοι. τοῖς λύχνοις ἐπιχέουσι.

Ὑποχόνδρια, τὰ ἀκροστάθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Ὕπτιος, παρὰ τὸ ὑπόπτιος ὑπόπτιος. φυλάττει τὸ τ ὡς, καὶ κράσει τοῦ π ἐς ψ, ὑπτίος. ἢ ὁ ὑποπίπτευεσθαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν πάντων, καὶ μισεῖσθαι ἄξιος. Ἡρωδιανὸς δὲ, διὰ τοῦ ε γράφει ἔπτιος. ἔστι δὲ ἀρκτοφανής, καὶ φα-

Ὕπτιος, περὶ μέτρων κείμενος. παρὰ ⟨ νερὸς περὶ κακῶν. τὸ ὄπιθ ὄπιος καὶ ὕπτιος. τὰ γὰρ ὕπτια, εὐθεώρητα.

Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλεσθαι προφάσει χρώμενον, ἀποδημίᾳ ἢ νόσῳ, ἢ ἄλλη τῶν παραπλησίων μαθόντων οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπό

Ὑπώρεια, ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ⟨ μνυσθαι. ἐν ῥητορικῇ.

Ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ῥέοντα πύα. ὦπες γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. ἔστι δὲ καὶ τὴν ὄψιν. ὡς Ὅμηρος Ἰλιάδος μ, διὰ τὸν Ἕκτορα.

Ὑπωρόφιοι, ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν πεπληρωμένοι συγγενεῖς. καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπὸ τὴν στέγην. καὶ ὑπωρόφιον, τὸ

Ὑρία, ὄνομα πόλεως ἀπὸ ὑριέως. ⟨ ὑποστέγιον.

Ὕρτακος, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ὑρτάκου.

Ὑσμίνη, παρὰ τὸ ὑπομένω ὑπομίνη. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὑσμίνη. δεῖ γὰρ ὑπομονῆς ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ λυσμένης εἶναι.

Ὕσπληξ, φραγέλλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον. ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. ὕσπληξ οὖν λέγεται παρὰ τὸ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν τῶν ὑδάτων τὰς τῶν χοίρων γίνεσθαι τὴν μάστιγα. οἶμαι δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πλήττεσθαι τὴν μάστιγι τοὺς ἵππους. οὕτως Ὠρίων. Ὠρίων δὲ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν, ὑπόπληξ. συγκοπῇ τῆς πο συλλαβῆς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ὕσπληξ.

Ὑστάνοις, τοῖς πασσάλοις λέγομεν.

Ὑστός, ἐμβόλιον. ἀκόντιον. καὶ τὸ δέχον τὸν ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦν κέντρον, ἤτοι πασσάλιον.

Ὕσταρος, ἔσχαρος. ἀπὸ τοῦ ὕστερος συγκριτικοῦ, τὸ ὑποθετικὸν ὕσταρος. ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑπότερος. ὡς παρὰ τὴν πρὸ, πρότερος. καὶ συγκοπῇ ὕτερος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. προσόντος δὲ ὄντος ἑτέρου λέγει τις ὕστερος, ἢ ἐκ τοῦ ὑπότερος. συγκοπῇ, ὕπτερος. καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς σ, ὕστερος. τὸ δὲ ὕστατα, ἐστὶν εὐθείας οὐδετέρου τῶν πληθυντικῶν. καὶ μετενήνεκται εἰς ἐπίρρημα, καὶ ἦν οὕτω ταξιν. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος. οὐκ ἔστι δὲ ἐπίρρημα μεσότητος· μὴ ἔστιν ἀπὸ ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου. διὰ τοῦτο λέγονται μεσότητος ἐπιρρήματα.

Ὑστέρα, δεκάτη. ἡ δὲ ἡ δεκάς ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν.

Ὑστέρα, ἀλλὰ τῆς μήτρας. ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθὺς ἀλλ᾽ ὕστερον ἀποδίδοναι τὰς οἰκείας ἐνεργείας.

Ὕστριξ, ὕστριχος, ἡ ἐκ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν μάστιξ.

Ὑφα, ὑφαίνω ὕφασμα. ἢ ὑφάζω ὕφασμα ὑφασία, ὕφα. ἡρωδιανός περὶ παθῶν. τὸ δὲ ὑφαίνω, ἀπὸ τοῦ ὗφος. τοῦτο παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὃς. ὅθεν καὶ ὑφὴ ὁ ἱστός. ἢ παρὰ τὸ εἷς, γέγονεν ὑφαίνω. καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ἐν συνθέσει, ὑφαίνω. οἱ γὰρ ὑφαίνοντες, τὰ διῃρημένα καὶ κεχωρισμένα εἰς ἓν ἄγειν σπεύδουσιν. οὕτω θεόγνωστος. Ὕφαινεν ἦρχε μύθοις, ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν. καὶ ὕφαινεν, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαζεν. ἔστι δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. ζητεῖται διατί ἀπὸ τοῦ πλύνω οὐ φασὶ πλύντης, καὶ κρίνω κριντής. ὡς ὑφάντης ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, καὶ ξαίνω ξάντης, καὶ μιαίνω μιάντης. ὅτι τὰ μὲν ἐν τῷ παρακειμένῳ ἐφύλαξαν τὸ ν. ὕφαγκα. μεμίαγκα. ἔξαγκα. τὸ δὲ πλύνω καὶ κρίνω, ἀπέβαλον αὐτό. πέπλυκα γὰρ καὶ κέκρικα λέγομεν. ὅθεν καὶ τὰ ὀνόματα χωρὶς τοῦ ν γέγονεν.

Ὑψίστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἑστώς.

Ὕφαλοι, αἱ ὑπὸ θάλασσαν κεκρυμμέναι πέτραι. ὅθεν καὶ ὕφαλος ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἐς[illegible] κεκρυμμένος καὶ πανοῦργος.

Ὑφύφασαι, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασαι. καὶ ὁ ἀττικὸς, ὑφύφασαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὕφασμαι καὶ ὑφύφασμαι. ζηνόδωρος.

Ὑφορῶμαι, ἀντὶ τοῦ κρυπτῶς βλέπω.

Ὑψηχέες ἵπποι. παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὴν ἠχὴν τῶν ποδῶν. ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενες, ἰλιάδος ε.

Ὑψίγορος, ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ, γίνεται ὑψαγόρος, καὶ τροπῇ. ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν.

Ὑψηλός, ὑψηρός τις ὤν, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος.

Ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν.

Ὑσσώπιον, ἐκ τοῦ ὗς, ὕσω, καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς τὸ πρόσωπον. πλεονασμῷ δὲ τέρους. τὸ ὑπὸ τὴν ὦπα χεόμενον. ἔστι δὲ βοτάνη καθαρτική, ὁμοία σαμψύχῳ.

Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων τουτέστιν ἠχῶν.

Ὑψίζυγος, ὁ Ζεύς. ἤγουν ὁ ἐν ὕψει ἔχων τὴν καθέδραν, καὶ πάντων ὢν κυβερνήτης. ἢ ὁ ἐν ὑψίζυγος ἀτῶν καὶ ταλαντεύων τὰς μοίρας. ἢ ὁ ὑφ᾽ ἑαυτῷ ὑπεζευχώς.

Ὑψιπέτης, ἀρίσταρχος ἐβάρυνε, ζ[illegible] ταῦρος. εὑρὼν τό, ὠκυπέτας. ὡς παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πτεροπώλης πτεροπῶλα. ὑμεῖς μὲν τολμῶσαν περὶ παντὸς τοῦ ὑψιπέτης εὑρόντες τὸ ὑψιπέτας, ὡς ὑμεῖς τὸ ὑμεῖς. ἀλλὰ μετὰ ἡμεῖς, εὕρομεν ἡμεῖς τὰ χρήσιμον. ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, οὐδὲν εὕρομεν τοιοῦτον. ὅθεν ἐπείσθημεν ἀριστάρχῳ.

Ὕψιστος, παρὰ τὸ ὕψος ὑψίων ὕψιστος. ἢ παρὰ τὸ ἐν ὕψει ἱδρύσθαι, ὅ ἐστι καθῆσθαι.

Ὕψος, παρὰ τὸ ὄπω τὸ βλέπω, ὄψος. καὶ τροπῇ, ὕψος. ἀφ᾽ οὗ ἐστιν ὁρᾶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΦΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Φ τὸ στοιχεῖον, ὅτι φαιὸν τὸ μέλαν. μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν. οὕτω καὶ τοῦτο παρὰ τὴν ἐκφώνησιν. κακόφωνον γάρ.

Φαάνθεν, ὡς τὸ κόσμηθεν.

Φάγομαι. τὸ ῥῆμα φάγω τὸ ἐσθίω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφαγον. ὁ μέλλων, φαγῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἀπὸ φαγεῖν. ὁ μέσος μέλλων, φαγοῦμαι ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ σεσημείωται τὸ φάγομαι, πίομαι, ἔδομαι. τὰ δὲ δεύτε-

Φαεινός, λαμπρός. ἀπὸ τοῦ […]εα, φάη. περὶ ἔδη. φαιός. ὅθεν καὶ φαείνω τὸ λάμπω. καὶ φαεινή, ἡ λαμπρά. ὅτε δεῦρο τὴν λεπτήν, μάστιγα φαεινήν. Ὅμηρος.

Φαεσίμβροτος ἠώς, ἡ φέρουσα φάος τοῖς ἀνθρώποις.

Φαέθων. Ἠέλιος φαέθων. Ἰλιάδος λ. λάμπων ἥλιος.

Φαεσφόρους, φωσφόρους. φωτὸς περιεκτικάς. γνώσεις

Φάεα, οἱ ὀφθαλμοί. ὅτι δέχονται τῶν φῶς […] φωτιζούσας. προσχρῆται. ἢ ὅτι φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί.

Φάθι. φημί, φήσω, ἔφην. φὰς φάντος. φάθι.

Φακῆ, παρὰ τὸ ἀκίζειν τὰ φάκη. ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος ἀφηγεῖ. φακαὶ ἢ φακοὶ οὖσαι. ἢ φακάκη. ἢ τὰ φάκη κανοῦσα. φακὸς μέν, ὁ ὠμός. φακῆ δὲ ἡ ἑψηθεῖσα.

Φάκελος, φορτίον. ξύλον.

Φάλαγγες, στίχες. τάξεις. οἱ δέ, τὸ ἐκ παλαιομένων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. οἷον, φάλαγγες τινὲς οὖσαι. παρὰ τὸ πέλας καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ τὰ νεὼς ὑπερείσματα. ὅμοιοι δὲ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον. λέγεται δὲ καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ ὃν ἔνιοι φαλάγγιον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ φάλαγξ. πλάτων ἐν λάχητι. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρά τισι φαλάγγια. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο. φάλαγγας δὲ τὰς τάξεις ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. καὶ φαλαγγηδόν, τὸ κατὰ τάξιν. Ἰλιάδος β. φάλαγγες οὖν, αἱ μὲν τῶν νεῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς τὴν ἅλα. αἱ δὲ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι.

Φάλαιον, ποίημα ἄλλο σχέδιον, ἀπὸ τοῦ φαλοῦ ἀδόμενον.

Φάλανθοι, φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φαλακρός, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν, ὅ ἐστι λευκόν. παρὰ τὸ φάος. φάλιον γὰρ τὸ λευκόν.

Φάλα, κόσμος τῆς περικεφαλαίας. παρὰ τὸ φάω φῶ φάσω, ὄνομα φαλός, καὶ φάλα, διὰ τὸ λαμπρότατον. καὶ κόρυθος φαλός, τὸ προμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. εἰσὶ γάρ τινες ἧλοι λαμπροί, ἕνεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας. φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. ὅθεν καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φαλὸν τὸ κάρα. καὶ φάλαρα, τοὺς προμετωπιδίους ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα. ἀπὸ τοῦ φάος φαλὸς καὶ φάλαρος.

Φαλός, ἀσπιδίσκιόν τι μικρὸν καὶ λαμπρόν. παρὰ τὸ φάος, ἢ παρὰ τὸ φάω ῥῆμα. καὶ φάλαρα, τὰ κοσμήματα διὰ τὴν λαμπρότητα. καὶ ῥῆμα φαληριῶ. ὅθεν Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ, Κύματα φαληριόωντα. ἐν δὲ τῷ ἐξηγητικῷ λεξικῷ, εὗρον σημαίνειν τὸ φαλός, βόλον ἢ λόφον. ἢ ὑπερέχουσαν πέτραν ἐν θαλάσσῃ.

Φαληρεύς, ὁ πολίτης. φαληροῖ ἐστι δῆμος ἀπὸ τῆς ἀντιοχίδος. ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης φαληρεύς.

Φάναι, εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, προξύνεται βραχέος ὄντος τοῦ α. καί ἐστιν ἐνεστὼς καὶ παρατατικός. ἀπὸ τοῦ φημί. εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, προπερισπᾶται ἐκτεινομένου τοῦ α. καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος. ἀπὸ τοῦ φαίνω.

Φανῆ, ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀκριβεῖς γραμματικοί, ὑποτακτικὸν τοῦτο ἔχουσιν. ἔστι γὰρ ἡ μετοχὴ φανείς, φανέντος. ἐὰν φανῆ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η φανήη.

Φάνης φάνητες. Τὸν δὴ καλοῦσι φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φανθεὶς ἔγεντο. ὀρφεύς. οὕτως ὧρος.

Φανοστράτη, ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομασθῆναι φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φάνιον, τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. ἐκ τρ-

Φάο. ἕως φάος μηδ᾽ ἐπικεῦθε. εἰς τὸ φάανθεν. […]ρικά.

Φαρέτρα, ἡ βελοθήκη. εἴρηται παρὰ τὸ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ τιτρώσκοντα. καὶ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, φαρετρῶν. ἰωνικῇ διαλέκτῳ, φαρετρέων. ὑπερθέσει καὶ διπλασι-

Φάραγξ, ἡ λιθεσχισμένη γῆ. […]ασμῷ, τοῦ φαρετρέων. ἐκ τέξεσι τὸ ῥήγνυμι. οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔρραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι ἐν αὐτῇ ῥῆγμα.

Φάραγγες, ἀπὸ τοῦ σπαράσσω, σπαράξω σπάραξ. τουτέστιν ἡ ἀποβολὴ τοῦ σ, φάραξ. καὶ φάραγξ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ. ἔστι δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς.

Φάρμακον, παραμυθία. ὁμιλία. παρὰ τὸ φέρειν τὸ ἄκος. φέρακόν τι ὄν. ἐπὶ δὲ τοῦ κακοῦ, παρὰ τὸ φέρειν τὸ ἄχος, τὸ σημαῖνον τὴν βλάβην. καὶ φαρμακοτρίβαι, οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες ἢ πωλοῦντες. ῥητορική.

Φαρμακεία, ἐκ τοῦ φαρμακεύω. τουτέστιν ἐκ τοῦ φαρμακός.

Φαρμάξας, ἀποστήσας. γοητεύσας. ἰατρεύσας. ῥητορική.

Φαρμακός, ὄνομα κύριον. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι, Λυσίας φησί. Ὁ Φαρμακὸς ἱερὰς φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη. καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα, τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν. ὡς Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγει. οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσας ὁ φαρμακός. Δίδυμος περὶ ἰασαῖν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτως που τὴν χρῆσιν. φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς καὶ Θεόφραστος.

Φάρος, ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. οἱονεὶ φερός τι ὄν. ἢ παρὰ τὸ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικῶν. Φάρος δέ, ἡ πρὸ τῆς Αἰγύπτου, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω φάρος. παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτὴν πρὸ τῆς Αἰγύπτου. ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ προφαινομένου τοῖς πλέουσι πύργου. ἤτοι παρὰ τὸ φῶς ἀνάπτειν τοῖς πλέουσιν, ἢ παρὰ τὸ φάω φάσω. οὗ ὁ παρατατικός, ἔφαον. ὅθεν, φάε δὲ χρυσόθρονος ἠώς. ὁ δὲ Ὧρος λέγει διὰ τὴν καρίαν πρὸς πλεύσαντος Ἀλεξάνδρου, ἢ Ἑλένη περικαλλεῖ Φάρον τινὰ κυβερνήτην κάρα τῶν γενῶν, διασῶσαι αὐτὴν εἰς Λακεδαίμονα. καὶ τοῦτον ἀναλαβόντα αὐτήν, ἀπορριφῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα ὑπὸ ὄφεως πληγέντα ἀποθανεῖν. θάψασα δὲ αὐτόν, ἀπ' αὐτοῦ Φάρον ὠνόμασε. φάρος οὖν, ὅτε μὲν ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν τόπον. ὅτε δὲ θηλυκῶς, τὴν πόλιν. ὅτε δὲ οὐδετέρως, τὸ ἱμάτιον. ἔστι δὲ ὁμώνυμον.

Φαρῶ, σημαίνει τὸ ἀροτριῶ. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ πλεονασμῷ τοῦ φ. παρ' ὃ καὶ ἄφαρον τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν πολλάκις ἀροτριωθεῖσαν. Καλλίμαχος. Ἄφαρον φαρόωσι. μέλει δέ σφισιν ὄμπνιον ἔργον. τὸ δὲ μὴ ἕτερος δηλονότι. ἢ ἄφαρον, τὴν μηδὲν φέρουσαν. ζήτει εἰς τὸ ἄφαρος.

Φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος. καὶ παρώνυμον, φάρυγξ. ὡς Λυκόφρων. Ἐτύμβευσε φάρων, ἀντὶ τοῦ φάρυγγι. Ὧρος δὲ λέγει δι' ἧς φέρεται ἡ γῆρυς, ὅ ἐστιν ἡ φωνή. ἰστέον ὅτι φάρυγξ φάρυγγος διὰ ἑνὸς γ κλίνεται. καὶ θηλυκῶς μᾶλλον ἀξιοῦσι λέγεσθαι ὡς οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται. ἀρσενικῶς δὲ οἱ Δωριεῖς προφέρουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ λάρυγος ἀττικῶς.

Φαρυγγίνδην, ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσι. ῥητορική.

Φάσγανον, παρὰ τὸ σφάζω σφάγανον. καὶ ὑπερθέσει. ἢ σπάγανόν τι ὄν, παρὰ τὴν σπάσιν, ἢ παρὰ τὸ φάσθαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι.

Φάτο. φημὶ τὸ λέγω. σημαίνει καὶ τὸ φονεύω. ὁ μέλλων, φήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφην. ὁ μέσος, ἐφάμην, ἔφασο, καὶ ἔφαο. ὅθεν καὶ Ἰωνικῶς τὸ προστακτικόν, φάο. τὸ τρίτον, ἔφατο. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, φάσθαι. ἢ ἐκ τοῦ φῶ τὸ φαίνομαι. παράγωγον, φημὶ φήσω. ἐφάσθην. ἐφάμην. ἔφατο. συγκοπῇ, φάτο. οἷον, ὣς φάτο.

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων, ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσειεν οἱ ἐπιτροπευόμενοι τοὺς οἴκους, ἔφαινεν αὐτοὺς ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ. ἐφαίνετο δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἐμεμίσθωτο. τὴν μὲν οὖν προτέρου τὰς μετ' Ἰνρίας, ἔστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει. τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν φάσεως, παρὰ Λυκούργῳ.

Φασίμη, κύλιξ. παρὰ τὴν φάσιν τὴν ἔνδειξιν.

Φασιανός, συκοφάντης. παρὰ τὴν φάσιν. ἢ παρὰ τὸ φαίνω ῥῆμα.

Φασιανοί, ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνιθές τινες.

Φασκώλιον, ἱμάτιον φορτίον. φάσκωλον δὲ περίπτιον, πήραν τὸ οὕτως ἐκάλεσεν ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἰρήκασιν. οὕτως ἔχει εἰς τὸ ἄλλο.

Φασκώλιον, τὸ δερμάτινον βαλάντιον. οἱονεὶ ἀσκώλιον, τὸ ἀσκῷ ἐοικός. φάσκωλον δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον, οὕτως εἶχεν εἰς τὸ αἱμωδεῖν. εὗρον ἐγώ. τὸ δὲ φάσκωλος, ἱμάτιόν ἐστιν ὃ φορεῖται. φασκώλιον, ἄγγος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ ἀργυρίου. τάχα δέ ἐστι καὶ τὸ ποτήριον.

Φάτνη, παρὰ τὸ φαγεῖν φάγνη καὶ φάτνη. δύναται δὲ καὶ παρὰ τὸ πάω τὸ ἐσθίω, ὡς τὸ πάσασθαι, πάτνη καὶ φάτνη.

Φατνωτόν, τὸ σανιδωτόν. φατνώματα, σανιδώματα. στεγνὰ γλυφά. ῥητορική.

Φατρία, σύνταγμα. Ὧρος. οἷον, πατρία. ὅταν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐνδόξου ἀνδρὸς ὡς πατρὸς κατὰ διαδοχάς, ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, τότε ταῦτα ἀναφέρεσθαι, ὡς Ἡρακλεῖδαι καὶ Ἀχαιμενίδαι ἀπὸ Ἀχαιμένους παρὰ Πέρσαις.

Φαυλία, κότινος. καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας. ῥητορική. φαύλια μῆλα, εἶδός τι μήλων.

Φαυλίζει, εὐτελίζει. χλευάζει.

Φαῦλος. παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, παράγωγον, φαύω τὸ λάμπω, σημαίνει φαῦλος ὁ φανερούμενος εἰς ἀεργίαν ἐστί. ἢ ἐπὶ αἰσχροῖς πράγμασι διάδηλος καὶ φανερός. ἢ παρὰ τὸ παύω παῦλος καὶ φαῦλος. τὸ γὰρ κακόν, ταχὺ παύεται. τὸ δὲ καλόν, οὐδέποτε. φαῦλον, σημαίνει δέκα. τὸ ἁπλοῦν, Εὐριπίδης Λικυμνίῳ. φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστ' ἀγαθά. ἁπλοῦν καὶ ἀπονήρευτον λέγεται. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. φαῦλον πρᾶγμα ἐπιζητεῖς. καὶ φαῦλον πρᾶγμα

ΓΓ γ

ἐστὶ, τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πρὸς τὸ σπου-
δαῖον τὸ τυχόν. Πρᾶγμα δ' ἔσται ὡς ἔοικεν οὐ φαῦλον οὐδὲ
μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. τάσσεται δὲ ἂν καὶ ἀντὶ τοῦ μο-
χθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον.
τεθείη δ' ἂν καὶ ἀντὶ τοῦ μικροῦ. σοφοκλῆς αἰχμαλώ-
τισιν. Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἀντὶ τοῦ ῥᾳ-
δίου παρὰ πλάτωνι πολιτικῶν πρώτῳ. Καὶ φαῦλόν γε ἔφη
ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. καὶ τούτων δ' ἔτι ὄμως φαυ-
λότερον. τάττεται καὶ ἀντὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου
ὡς δημοσθένης. καὶ ἀντὶ τοῦ ταπεινοῦ καὶ πένητος καὶ ἀδόξου
καὶ ἀνοήτου. ἐν ῥητορικῇ. διαφέρει δὲ φλαῦρος. φλαῦρον μὲν
γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ οὐ φοβερὸν κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φαυλίζω. εὐτελίζει δὲ καὶ ὑπερφαυλίζεται λεγόμενα.

Φαύστιγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι. οὕ-
τως ἀριστοφάνης.

Φαιδρωπὸν, τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδιμος, ὁ λαμπρός. παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος καὶ φαί-
Φαίνων, ὁ ἱκνύων. ἀπὸ τοῦ φαίνω ἀποβολῇ <δῖμος.
τοῦ ε. καὶ κατὰ συναίρεσιν φαίνω, ὡς ἀείρω, αἴρω. φαινό-
μενα οὐ μόνον ὄντα γέγονεν ἀλήθεια. πλάτων.

Φαιὸν, χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν
Φαινόλης, χιτών. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. <μύϊνον.
ὥσπερ, ταῦ φαινόλαν ἀποδύσασθαι. τουτέστι τὸ ἱμά-
τιον. παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φελόνης, εἰλητὸν τὸ μεμβράνιον. βέμβρανον. ἢ γλωσσόκο-
μον, ἢ χιτώνιον.

Φελλὸς, ὄρος ἐστὶν ἐν ἰταλίᾳ ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι
ὑπερμεγέθεις. ἐκ δὲ τούτων τῶν δένδρων γίνεσθαι τοὺς
φελλοὺς, οἷς κέχρηνται πρὸς κουφισμὸν τῶν σωμάτων.

Φελλέα, τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, ὡς ἰσαῖος.

Φελλὸς, σκληρὸς, καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακισθέντες, χλευασθέντες. ἀπατηθέντες. ἀπὸ
τοῦ φενακίζω. τοῦτο παρὰ τὸ τὰς φρένας αἰκίζειν.
φενακίζειν οὖν, τὸ ἀπατᾶν, ὅπερ οἱ ἀρχαῖοι φηνακί-
ζειν ἔλεγον. πεποίηται δὲ τοὔνομα κατὰ ἐναλλα-
γὴν γράμματος παρὰ τὴν πηνίκην, ἥτις ἐστὶ περιθε-
τὸς κόμη διαπατῶσα τοὺς πολλούς. ἢ παρὰ τὸ φενά-
κην. ἔστι δὲ κόσμος γυναικεῖος ἡ λεγομένη κουρά. τὸ φε-
νακίζειν. ἢ παρὰ τὸ φηλοῦν πεποίηται ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπα-
Φέναξ, χλευαστής. ἀπατεών. <τᾶν.

Φενίνδα, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη. ἔστι καὶ φενίν-
δα, ἀπὸ τοῦ φενακίδα κατὰ συγκοπήν. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως
τῶν σφαιριζόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ἐπίδειν.
καὶ μὴ ἐπίδειν ἐκεῖσε ἀλλ' ἑτέρωσε. ἢ ἀπὸ φενεστίου τοῦ
ἐφευρόντος αὐτήν.

Φεραύγης, καταλαμπρός. ὁ φέρων τὴν αὐγήν.

Φερέγγυος. φερέγγυος. ἀξιόπιστος ἐγγυητής. φέρων τὸ
βέβαιον. ἀσφαλής. φέρειν λέγεται καὶ τὸ λαμβά-
νειν. καὶ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

Φερεκλος, ἁρμόζον ὄνομα τέκτονι. οἷον, φερέκλω υἱὸς τεκτόνων.

Φερέοικος, καὶ φέροικος, ὁ κοχλίας καὶ ἡ χελώνη. ἔνιοι δὲ
ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ. ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γι-
νόμενον. βαλανοφάγον. οὕτω καλούμενον ὑπὸ ἀρκάδων. οἱ
δὲ, ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φερέσβιος, ζωοποιός. ὡς φερέπονος καὶ
οὕτω καὶ φερέβιος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ. περὶ παθῶν.

Φέρενα. τοῦτο κατὰ διάλεκτον. οἱ γὰρ αἰολεῖς λέγουσι τὴν
φερνὴν φέρενα. ἴσως προφερέστερον, παρὰ τὸ φέρειν.
προὶξ γάρ ἐστιν. ἰστέον δὲ ἡ λογικὴ μὲν τὸ φερνή. τὰ γὰρ εἰς νη
λήγοντα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τέλους τὸ ρ, βα-
ρύνεται. οἷον, τάρνη. πέρνη. μόνον τὸ φερνὴ ὀξύνεται.
ἐὰν δὲ δῶσι τις τὸν πλεονασμὸν αἰολικὸν εἶναι καὶ ἔτι τὸ
φέρενα καὶ μιμήσηται τὸ ἐλένη, ἀπολέλυται τὴν λογικὴν
μόνον. περὶ παθῶν. εὐριπίδης μηδείᾳ. φερνὴν δὲ τὴν
προῖκα καὶ αἰσχίνης καὶ μένανδρος. ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρεσθαι
Φέρνιξ, προίξ. ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν. <αὐτήν.

Φερσεφόνη, παρὰ τὸ φέρειν μέλλοντα. ἡ φέρουσα πάντα
καὶ φθείρουσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ.

Φερέτρω, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. παρὰ τὸ φέρειν. Κεῖται ἐν
Φέριστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν. <φερέτρῳ. ἰσαῖος.

Φέρτερον, κρεῖττον, ἢ ταχύτερον. ἀπὸ τῶν ἀχθοφό-
ρων. καὶ ἀφαυρότερος, ὁ τοῦ φέρειν ποιοῦντε ἥττων κατὰ
δύναμιν. ἔστι δὲ τὰ συγκριτικὰ ἀπὸ ὀνομάτων, ὡς τὸ ὀξὺς, ὀξύ-
τερος. ἀπὸ ῥημάτων, ὡς φέρω φέρτερος. ἀπὸ ἐπιρρή-
ματος, ὡς πάλαι παλαίτερος. Φευκτέος. τὰ
ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀξυτόνων, διὰ τοῦ εος γινόμενα, διὰ τοῦ
ε ψιλοῦ γράφεται. ψεκτὸς ψεκτέος. φευκτὸς φευκτέος.

Φέψαλος, σπινθήρ. ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύ-
Φείδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δοῦναι. ἢ παρὰ τὸ <λων.
φεύγομαι, φεύδομαι. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, φείδομαι.
τὸ δὲ φειδὼς ὀνόματος, γράφεται τὸ φι διὰ τοῦ ι. εἰ γὰρ ἐγρά-
φετο διὰ διφθόγγου, φοιδὼς ἂν ἐλέγετο τὸ ῥηματικὸν ὄνομα.

Φειδωλὸς, φειδόμενος. κνιπός. παρὰ τὸ φείδω φειδωλός,
ὁ φεύγων τὸ διδόναι. καὶ φειδυλὸς ὁμοίως. καὶ φείδων
ὄνομα κύριον μετοχικόν. ὡς λάμπω λάμπων, καὶ ἠλίθω
Φειδὼ, πρόνοια. φειδομονή. εὐσπλαγχνία. <ἠλίθων.
ἔστι δὲ καὶ τὸ φροντίδα. οἷον, Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κα-
τατεθνηώτων, ἰλιάδος η.

Φηγὸς, δρῦς, ἢ πεύκη. παρὰ τὸ φάγεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι.
τὰ γὰρ ἔσω τῶν βαλάνων ἐσθίοντες, τὰ ἔξω ἔκαιον
πρὸς θέρμην. ἢ παρὰ τὸ φαγεῖν δι' αὐτῆς τὰς βαλά-
νους τοὺς ἀνθρώπους. καὶ φήγινος, δρύϊνος.

Φηγαιεῦσι, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς.

Φηγοῦς, δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος.

Φῆναι, ἢ δεύτερος ἀόριστος ἐστὶν ὡς τὸ στῆναι, ἢ πρῶτος
ἀόριστος. ἔφηνα, φῆναι. καὶ φῆναι ἰωνικῶς, ὡς μιᾶναι
μιῆναι.

Φήνη, εἰς τὸ ἁλώη.

Φηλώματα, ἐξαπατήματα. φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν.
καὶ φηλῶστις, τὸ ἀπατήσεις. ἔνθεν καὶ φήληξ τὸ ἠρέμα
πεπαυθὲν σῦκον. καὶ φήληκας δὲ φαμὲν, τὰ διαπα-
τῶντα τὰς ὄψεις σῦκα ὡς ἐν πέπειρα.

Φήμη. ὡς ἀπὸ τοῦ γνώσω γίνεται γνώμη, οὕτω παρὰ τὸ φῶ φήσω, φήμη. τοῦτο παρὰ τὸ φῶς. φῶς γὰρ τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι. ὡς ἐν ἰλιάδος κ. εἴ τινά που καὶ φήμην ἐνὶ τρωσὶ πύθοιτο.

Φῆσι, κατ᾽ ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς. ἀπὸ τοῦ ἐὰν φῶ ἐὰν φῇ. ὡς τὸ παμφανόωντα. ἰστέον ὅτι τὸ φημὶ, γινόμενον μὲν ἀπὸ τοῦ φῶ, οὐκ ἀναγκάζεται διπλασιάζεσθαι καὶ γενέσθαι φίφημι, ὡς τίθημι. ἐπειδὴ τὰ ἐγκλιτικὰ οὐ θέλει ὑπερβαίνειν τὴν δισυλλαβίαν.

Φηρὲς, οἱ κένταυροι, ἐν ἰλιάδος α. φηρσὶν ὀρεσκῴοισι. καὶ φηρῶν. τὸ φηρὸς προπαροξύνεται κατὰ τὴν παράδοσιν. ἡ μέντοι ἀναλογία ἠξίου βαρύνεσθαι. τὰ γὰρ εἰς ρος δισύλλαβα μονογενῆ τῷ η παραληγόμενα, βαρύνεται. ἥρα.

Φῆς, εἰς τὸ βῆ. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ φῆς τοῦτο, κάκιστον. ἐνεστώς ἐστι δευτέρου προσώπου καὶ σὺν τῷ ι γράφεται. καὶ ὅσοι κατὰ ἀναλογίαν οὐκ ὤφειλον ἔχειν τὸ ι. τὰ γὰρ εἰς μι τὸ τρίτον τῆς μιᾶς εἰς σι, τὸ δεύτερον ποιοῦσιν. εἰ οὖν τὸ φημὶ οὐκ ἔχει τὸ ι, τὰ γὰρ εἰς μι οὐ θέλει δίφθογγον παραλήγεσθαι, χωρὶς τοῦ εἶμι καὶ εἶμι, δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸ φῆς ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι, ἀλλὰ κατὰ ἱστορίαν, ἤγουν κατὰ παράδοσιν ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. πότε γὰρ τῇ ἱστορίᾳ χρώμεθα; ἡνίκα ἂν κατὰ παράδοσιν γράφεται ὡς ὑπὲρ τὸ σκείρω. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἱστορία διττή ἐστιν. ἔστι γὰρ ἡ χρῆσις ἥτις καὶ ὡς ὕλη ὑπόκειται τῇ ὀρθογραφίᾳ. λέγεται δὲ ἱστορία καὶ ἡ μαρτυρία τῶν ἀρχαίων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν. ἥτις καὶ ὄργανόν ἐστι τῆς ὀρθογραφίας. διὰ τοῦτο καὶ ἔσχατον τέτακται ἡ ἱστορία, ἐπειδὴ οὐκ ἀεὶ κεχρήμεθα αὐτῇ, ἀλλ᾽ ὅτε οὐ δυνατόν ἐστι τὴν λέξιν διὰ τῶν ἄλλων κανόνων ὀρθῶσαι. ἀναλογίας διαλέκτου, ἢ ἐτυμολογίας. τούτου χάριν, τελευταία ἐπάγεται. τινὲς δὲ θέλουσι λέγειν παρὰ τὸ φῆς, ὅτι τὸν μὲν τόνον ἀπὸ τῶν εἰς μι ἔσχε. τὴν δὲ γραφὴν ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ω. ἀπὸ τοῦ φῶ. τὰ γὰρ εἰς ω θέλει ἔχειν ἐν δευτέρῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ, δίφθογγον μετὰ τοῦ ι. ἄλλοι δὲ θέλουσιν αὐτὸ εἶναι δωρικὸν ὡς ὑπὲρ τὸ ζῇς. οἷς ἂν καὶ ὁ τόνος ἀντίκειται. ὤφειλε γὰρ περισπᾶσθαι. καὶ τὸ δεύτερον τῶν ἐνικῶν, ὤφειλε γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖν τὸ γ.

Φθάμενος, φθάσας. ἐκ τοῦ θέω τὸ τρέχω. πλεονασμῷ τοῦ φ, φθέω. ἔστι φθῶ, σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω. ὅθεν ἰλιάδος λ, φθῆσε τέλος θανάτοιο. οὗ παράγωγον φθῆμι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς φθάμαι. ἡ μετοχὴ, ὅς μ᾽ ἔβαλε φθάμενος. ἰλιάδος ε. οἱ δέ φασιν ἀπὸ τοῦ φθαζόμενος κατὰ συγκοπήν. ὡς οἶμαι οὐ καλῶς. τὸ δὲ φθῶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ φθίω τὸ φθείρω. οἱ γὰρ καταλαμβάνοντες, φθείρουσι τὸν δρόμον, καὶ ἐλαττοῦσι τοῦ καταλαμβανομένου.

Φθάνει, προήκει. προλαμβάνει. παρὰ τὸ φθίνω. ἐκ δὲ τοῦ φθάζω φθάσω, γίνεται τὸ ὑποφθάς, ἀντὶ τοῦ προφθάσας. προλαβών.

Φθαίη, ἀπὸ τοῦ φθῶ φθάντος τὸ εὐκτικὸν φθαίην. φθαίης. καὶ παραφθαίη, ἰλιάδος κ. ἀντὶ τοῦ παραδράμοι. φθάσοι. παρέλθοι. προλάβοι. σημαίνει καὶ τὸ φθείρειν. τὸ δὲ φθὰς, μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ φθῆμι, ἔφθην.

Φθέγμα, ὁ μὲν ὦρος διὰ τοῦ γ λέγει γράφεσθαι. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς διὰ δύο. φθέγγμα. καὶ ἴσως παρὰ τὸ φθέγγομαι. τὸ δὲ φθέγγεσθαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ ἐστί. παρὰ γὰρ τὸ φῶ τὸ λάμπω, γίνεται φέγγος. καὶ φέγγω, φθέγγω. παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ.

Φθεὶρ, παρὰ τὸ φθείρω, ἢ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς γινομένη. λέγεται δὲ φθεὶρ καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, τὰ λεγόμενα στροβίλια.

Φθειρῶν ὄρος ἀκριτόφυλλον. ὁ μὲν τεχνικὸς διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει. ὅτι παρὰ τὸ φθεὶρ γέγονε τοῦ ζωΰφίου τὸ ἐνδυμίωνος. ἕτεροι δὲ διὰ διφθόγγου λέγουσι. παρὰ τὸ φθεὶρ ὃ σημαίνει τὴν πίτυν. εἰσὶ γάρ τινες πίτυες φθεῖρας ποιοῦσαι. τὸ ὄρος τὸ ἔχον φθεῖρας, τουτέστι πίτυας. οἱ δὲ παρὰ τὸ φθεὶρ λέγουσιν ὁ λῃστής. τουτέστιν ὁ φθείρων. οἱονεὶ, τὸ ὄρος τῶν λῃστῶν. οἱ δὲ, ὅτι φθεῖρες λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ τὸ φθείρειν τὸ ὄρος τῶν θηρῶν. λυκόφρων.

Φθεισήνωρ, σημαίνει τὸ φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ἔστι φθείω διὰ τῆς ει διφθόγγου. ἔστι καὶ φθίω διὰ τοῦ ι, ἐξ οὗ φθίμη. ἀμφότερα δὲ σημαίνει τὸ φθείρω. ὅθεν τὸ, φθίσει τε πόνηρος, ἰλιάδος ζ. εἴτε ἀπὸ τοῦ φθείω, εἴτε ἀπὸ τοῦ φθίω. ἐξ οὗ καὶ τὸ φθιάσθαι. πλεονασμῷ τοῦ ν, γίνεται φθίνω. ὅθεν φθινύθω τὸ φθείρομαι. καὶ φθινόπωρον, παρὰ τὸ φθείνειν τὴν ὀπώραν ἐν αὐτῷ.

Φθισίμβροτος, ἡ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα. παρὰ τὸ φθίω φθίσω.

Φθοῖς φθοῖς, εἶδος πλακοῦντος. οὗ τὴν κατασκευὴν οὕτω φησὶ πολλά. τυρὸν ἐκπιέσας, τρίβε. καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον διήθει. εἶτα ἐπίβαλον μέλι, καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν, ὅ ἐστιν ἡμισυμοίρου. καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν.

Φθιῶται, ἐκαλοῦντο οἱ τοῦ ἀχιλλέως. ἀπὸ τῆς φθίας χώρας, φθιώτης. φθίοι δὲ οἱ τοῦ πρωτεσιλάου, ἀπ᾽ ἀνδρὸς φθίου τοὔνομα.

Φθίη, τὴν νῦν φθίαν λεγομένην, οὕτως ἐκάλουν. ὡς δημοσθένης. ἢ ὄνομα παρθένου ἐξ αἵματος αἰγιαλῆς.

Φθίσις, ἡ σῆψις.

Φθόνος, πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ. ὥρος παρὰ τὸ φθάνειν. οἱ δὲ παρὰ τὸ φρενῶν παραίτιον εἶναι πολλάκις. εἴτε βάσκανος, παρὰ τὸ τοῖς φάεσι καίνειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ φόνος, φθόνος.

Φθορὰ, παρὰ τὸ φθίεσθαι ἐᾶν, ἢ τοῖς σὺ πίπτεσθαι εὐχερῶς.

Φιάλη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ. πιάλη τις οὖσα. παρὰ τὸ πίω. ἢ τὸ πιεῖν ἅλις παρέχουσα. ὅ ἐστι δαψιλῶς.

Φιαρὸς, καλλίμαχος. φιαρὴ τιμὸς ἀνέσχεν ἕως. παρὰ τὸ φάος φαιρός. τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, καὶ ὑπερθέσει, φιαρός.

Φιβάλεως, γένος συκῆς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀριστοφάνης τὰ σῦκα, φιβάλεα. καὶ φιβαλέαι, ἰσχάδες.

Φιλαικίζεται, χαριεντίζεται.

Φιλαπεχθήμων, φιλομισητής.

Φιλέχθρος, φιλόμισος.

Φιλάγαρτως, πέρπεται γάρπως.

Φίλεργος, φιλόπονος. Φιλεριστῆσαι, φιλονεικῆσαι.

Φίλαι, Ἰλιάδος κ. Νῦν αὖτε με φίλαι Ἀθήνη. ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνησον, καὶ φίλον γενοῦ. β΄ προσώπου ἰωνικῶς.

Φιλαμένη δημήτερα, ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλήσω. ὁ ἀόριστος πρῶτος κατὰ συγκοπὴν, ἔφιλα. ὁ μέσος ἐφιλάμην. ἡ μετοχὴ φιλάμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν. ἢ ἀπὸ τοῦ φίλος, φίλλω. ὁ μέλλων φιλῶ. ὁ ἀόριστος ἔφιλα.

Φιλέεσκον. φιλῶ φιλήσω. καὶ οἱ δωριεῖς γὰρ ἐποίουν τὸ η, εἰς δύο εε, καὶ γίνεται φιλεέσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, φιλεέσκω. ὁ παρατατικὸς ἐφιλέεσκον.

Φίλιος Ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τῆς φιλίας ἐποπτεύων.

Φιαλίδαι, γένος Ἀθήνησι.

Φιλῖνος. τὰ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα, ἢ κύρια ἐστὶν, ἢ ἐθνικά. οἷον ἀκροπολῖνος. ἀκραγαντῖνος, ὁ πολίτης. ἢ ἐπίθετα, ὥς τὸ, ἐριγῖνος, ὁ δεινός. ἢ προσηγορικὰ, ὡς ἐχῖνος. γελασῖνος. γελασῖνοι δὲ εἰσιν αἱ ἐγκείμεναι κοιλότητες εἰς τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελᾷν. ἢ ὑποκοριστικὰ, οἷον φιλῖνος. σημαίνει δὲ τὸν φίλον. παλλακῖνος, ὁ ἀπὸ παλλακῆς. ταῦτα δὲ, τὰ μὲν ἀπὸ ὀνόματος παρήχθησαν, ἢ ἀπὸ εὐθείας, ἢ ἀπὸ γενικῆς παραγωγαί. φίλος, φιλῖνος. ἀγαθός, ἀγαθῖνος. τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος, ἢ ἀπὸ ἐνεστῶτος, ἢ ἀπὸ μέλλοντος. ἐχῶ ἐχῖνος. πραξίω πραξῖνος. τὸ δὲ σεβεῖνος, διὰ διφθόγγου γράφεται.

Φιλήτης, ὀξυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸν ἐραστήν. παροξυνόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. παρὰ τὸ ὑφελέσθαι γίνεται ὑφελέτης. καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ υ καὶ τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ε, εἰς η, γίνεται φιλήτης. πολλὰ δὲ πάθη ἐν ταῦθα γέγονε. λέγει δὲ ὁ Ὦρος, ὅτι συνέπαθον ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ὥσπερ σισυκίνιον, ἡμικύκλιον. λείπω, λιμός. ὁ γὰρ κλέπτης ἐνδείαν ποιεῖ. οὐ χρείαν καὶ φωνῆς ἔνδειαν ἐνεδέξατο. κρεῖττον δὲ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκέτης, καὶ γαμῶ γαμέτης, οὕτω καὶ παρὰ τὸ φιλῶ φιλέτης. ἐν ἐκτάσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε, εἰς η. παρὰ τὸ φιλεῖσθαι. κατ' ἀντίφρασιν ὁ μισούμενος.

Φίλος ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὸ φιλεῖν ἤχου. ἢ παρὰ τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ συμποσίων εἰώθασιν οἱ φίλοι γίνεσθαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀνεψιός, καὶ ἀπόλλων καὶ δαίμονες, παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. ἐκ δὲ τοῦ φίλος, καὶ φιλόω φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, φιλώσωμεν καὶ τὸ φιλωθείς.

Φιλοθεάμονες, φιλοθεωρηταί.

Φιλοθεαστεύομαι, οὕτως ἀνάγνωθι.

Φιλογοργότερος, ἀπὸ τοῦ φιλόγοργος. ὁ γάρ ἐστι σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον. εἰ δὲ ἦν σύνθετον, ὤφειλεν εἶναι κοινὸν τῷ γένει, ὡς τὸ φιλότεκνος.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος, φιλοχρήματος. φιλοκτήμων.

Φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ φίλος καὶ τὸ κτέανον. τοῦτο παρὰ τὸ κτῶ κτάνον, ὡς τύπτω, τύπανον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, κτέανον.

Φιλομειδὴς, φιλόγελως. παρὰ τὸ μειδῶ. τὸ μέσον τὸ βασιλεύειν τοῦ φιλεῖν. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ.

Φιλοπότης. ἰστέον ὅτι διαφέρει. φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ φιλῶν πότους καὶ συμπόσια. φιλοπώτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ φιλῶν πολλὰ πίνειν. πόμα γὰρ τὸν πότον καὶ ὁ ὕπομα. οὕτως ἡρωδιανὸς εἰς τὰ ζητούμενα τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Φιλόπονος, φιλεργός. ὁ περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν. ἢ πονεῖσθαι.

Φιλότης, σημαίνει δύο, τὴν συνουσίαν, ὡς τὸ, φιλότητα γὰρ πειόμεν εὐνηθέντες. σημαίνει καὶ τὴν φιλίαν. ὡς τὸ, Ἡ φιλότητά με τὰ ἀμφοτέροισι τιθεῖμεν.

Φιλοτησία, φιλία, δεξίωσις διὰ τῆς φιάλης. ἡ κύλιξ, ἣν κατὰ φιλίαν προύπινον τοῖς φίλοις οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος τὸ λοιπὸν παρέσχη φίλῳ, χαρισάμενος αὐτῷ καὶ τὴν φιάλην.

Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως. ὑπὲρ μέτρως. ἐπιμελῶς.

Φιλοτιμεῖται, ἐπιδεικνύει. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία, δωρεά. ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία.

Φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις. φιλία.

Φιλοφρονέσατα, φιλικώτερα. φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

Φίλυδρα, φιλοῦσα τὸ ὕδωρ.

Φιλυδρίας, φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοὶ, κυβευτικὰ ὄργανα.

Φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοιόν, βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ τινὲς στεφάνοις πλέκουσι.

Φίλτερον. πᾶν συγκριτικὸν εἰς ερος λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἐστι. τὸ μέντοι φίλτερον καὶ τοῦ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄν, διαφέρει ὥσπερ ὅσα τὰ συγκριτικά. οὐκ ἔχει γὰρ τοῦ πρωτοτύπου τὸ ο. πεποίηται οὖν παρὰ τὸ φίλος φιλώτερος. ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν, φιλωτέρα φιλοτέρα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, φίλτερος.

Φιλτέας. παρὰ τὸ φιλῶ, φιλτὲς ῥηματικὸν ὄνομα. οὐ παράγωγον φιλτέας, ὡς πρῶτος, πρωτέας. ἄριστος, ἀριστέας. φιλτέας δὲ ἐστιν, ὁ καλούμενος ἱστορικός, ὁ τὰ ναξιακὰ συνθείς.

Φίλτρον, δύναται παρὰ τὸ φίλω βαρύτονον εἶναι. καὶ ἀπὸ τοῦ φιλῶ περισπωμένου. φίλητρον. καὶ συγκοπῇ, φίλτρον.

Φιμοὶ, κυβευτικὰ ὄργανα. φιμός ἐστιν ὁ καλούμενος κημός. εἰς ὃν ἐνέβαλον τὰς ψήφους. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφιγμός, καὶ φιμός. καὶ φιμοῖ. ἄγχει. ἐπιστομίζει.

Φινεύς, παρὰ τὸ φι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ νοῦς. οἱονεὶ ὁ ἰσχυρὸν νοῦν ἔχων.
Φινεές, παρὰ τὸν φόνον. Φίσκος, δημόσιον ταμιεῖον.
Φιτρῶν, κορμῶν ξύλων. παρὰ τὸ φύω τὸ φυτὸν καὶ φιτρόν. ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐξ αὐτοῦ τὰ φυτά.
Φιτύω, σημαίνει τὸ φυτεύω. Ἡσίοδος. Φιτύσατο φαίδιμον υἱόν. Γίνεται ἀπὸ τοῦ φυτεύω. ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ ὑποστολῇ τοῦ ἐν ὑπάρχοντος, φιτύω. καὶ φιτύσαι, τὸ γεννῆσαι. ὁ μὲν τοῦ παρόντος γίνεται. ὁ δὲ τῆς μέσου κεῖται. ἀναγεννήσει. ἐφιτύοντο, μετὰ τὸ γεννῶντες. λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φίτυ. Εὔπολις Αὐτολύκῳ. Ἠγάγετε καινὸν φίτυ.
Φηρσί, κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ, ἀντὶ τοῦ θηρσί. ὡς τὸ θλᾶν,
Φλᾶν, θλίβειν, ἢ μαλάττειν. καὶ τὸ ἀναμαλά ‹ φλᾶν.
Φλαῦρον, εἰς τὸ φαῦλον. ‹ πλὴν ὅμως φλαῦρ' Ἀριστοφάνης.
Φλαυεία, δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.
Φλήναφος, δύο σημαίνει. φλήναφος, ἡ φλυαρία. καὶ
Φλεβάζοντες, βρύοντες. ‹ φλήναφος ὁ φλύαρος. ἀπὸ τοῦ φλέω ῥήματος. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φλεβῶν.
Φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὴν χυμαδίαν τὴν φλεγμονὴν παρέχειν, τουτέστι τὴν τοῦ αἵματος. φλέβες οὖν παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ φλογῶδες.
Φλέγμα, παρὰ τὸ φλέγω φλέξω κατὰ ἀντίφρασιν. ψυχρότατον γάρ ἐστι. καὶ τὸ πικρὸν, φλέγμα λέγεται, οἱ χολή. οὕτω δ' ἀποκριθεῖσα πήγνυται. ἐν δὲ τῷ, Φλέγμα κακὸν φορέειν Ἰλιάδος φ, πύρωσιν καὶ φλόγωσιν σημαίνει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκραγῆναι.
Φλεγραία, ὄρος Θρᾴκης. Φλεγύαι, Ἰλιάδος ν. ἔστιν ὄνομα ἔθνους. οἱ καὶ Γυρτώνιοι λέγονται.
Φλεγύας, ἐστὶν ἀετὸς, ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. οἱ δὲ ὄρνεον παραπλήσιον γυπί. Ἡσίοδος ἀσπίδι. Μορφνοῖο φλεγύαο. τουτέστι μέλανος ἀετοῦ.
Φλεδὼν, καὶ φλεδονεία, ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλεδών. καὶ φλεδονεύω.
Φλειάσιον, τὸ Φλιάσιον πεδίον.
Φλήναφος, μωρολόγος. φλύαρος. παρὰ τὸ φλέω, ὅπερ ἐστὶ τὸ φλύω. Ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. οἱονεὶ ἀνάδοσιν καὶ ἀναπομπὴν ἐποίει τοῦ ὕδατος. Γίνεται ὄνομα φλενός. ὡς δέω τὸ εὐλαβοῦμαι δενός καὶ δεινός. ἐν μεταθέσει τοῦ ε φληνός. Εὐριπίδης παράγωγον ῥῆμα ἀπὸ τούτου ποιήσας, φησὶν ἐν Κρήσσαις. Πρὶν ἂν ἐκφληνῆσαί με καὶ μαθεῖν γέρον. τὸ δὲ φληνός ὄνομα προσλαβὸν τὸ φῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ λέγω, ἀποδίδωσι ῥῆμα φληναφῶ, τὸ φλυαρίας λέγω. καὶ φλήναφος, ὁ φλυαρίας λέγων. καὶ φληνάφου πράγματα, λήρου. λοιδόρου. ὕθλου. πολλάκις δὲ τὰ σύνθετα τρέπουσι τὸ ο, εἰς α. ὡς κνημόμυα, κνημάμυα. παρὰ
Φλιὰ, τὸ πλάγιον τῆς θύρας. αἱ ‹ ὑπέρα, παραυπέρα. παραστάδες, ἐν οἷς σταθμοῖς καὶ ἐπερείδεται. ἐκ τοῦ θλίβω θλίψω, θλιὰ καὶ φλιὰ, ὡς θηρσί, φηρσί. διὰ τὸ στερεὸν τῆς
Φλιδόωσα, διερρωγυῖα. Νίκανδρος. ἔνθα τὴν ‹ ὀδοῦ.

φλιοῦνται παρὰ Ξενοφῶντι ἀρσενικῶς, ἀττικῶς.
Φλὶψ, μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων.
Φλὸξ. παρὰ τὸ φλέγω, φλέξω, φλὲξ καὶ φλόξ.
Φλογμὸς, καῦμα ἐκπυρακτώσεως.
Φλόγεα, λαμπρά. πυρώδη. παρὰ τὸ φλέγω.
Φλόμος, λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντὶ ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.
Φλοιὸς, τὸ καλούμενον λέπος. παρὰ τὸ φλοῦς, φλόος καὶ φλοιός. ἢ παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι, φλεός.
Φλοῖσβος, τάραχος. ὠνοματοπεποίη ‹ ὡς φλοιός. ται δὲ ἡ λέξις. παρὰ τὸ φλέω τὸ ἀναβράζω, φλόβος καὶ φλοῖβος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, φλοῖσβος. ἢ παρὰ τὸ φλοίζω φλοισμός. ἀποβολῇ τοῦ γ, φλοισμός. συναιρέσει, φλοῖσμος. καὶ τὸ ἐπὶ, φλοῖσβος κατὰ ἀντίφρασιν ἡ
Φλύαρος, μωρολόγος. παρὰ τὸ φλύω. ‹ μὴ φλέγουσα. ὁ ὑπερζέων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ῥήματα. φλύειν γὰρ τὸ ἀναζεῖν. ἔνθα ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάζεσις λέγεται φλυκτίς. καὶ ἀνὰ δ' ἔφλυε, τὸ ἀνέζεε. καὶ φλύκταιναι, αἱ συνιστάμεναι φῦσαι ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὑετοῦ.
Φλῶ, τὸ γέμω, καὶ εὐκαρπῶ. καὶ φλέως, ὁ Διόνυσος ἐν Χίῳ
Φνεί. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὐδέπω ‹ παρὰ τὸ εὐκαρπεῖν. τελέξις ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν. τὸ γὰρ φναί τις ὄνομα παρ' αἰγυπτίοις, βάρβαρον. τὸ δὲ φνεῖ, ἐπίτε τὸ θυμοῦσθαι παρὰ Ἀριστοφάνει. μίμημα ὀργέων φωνῆς. λέγουσι δέ τινες ὅτι τὸ φνεὶ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ ν, οὐκέτι γὰρ φνεὶ ἡ λέξις, ἀλλὰ τὸ φνεῖ τοῦ τ μόνου τοῦ ἄρθρου, ἀλλὰ μέρος τῆς λέξεως. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ εὑρίσκεσθαι αὐτὸ χωρὶς τοῦ τ, παρά τισι. Χοιροβοσκός.
Φοῖβος, Ἀπόλλων. καθαρός. ἁγνός. ὁ μάντις. καὶ ἀμίαντος. φοιβοῖνος ἐσθών. ὁ φοιβήεσσι χεύμασι, ὅ ἐστι καθαροῖς. ἢ φάοβος, παρὰ τὸ φάος, καὶ τὸ βίος. ὁ καθαρὸν βίον ἔχων. ἢ ὁ καθαρὸν βίον ἔχων, ἤγουν ἀεὶ γυρὸ τρέχος. ἢ ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς. ὡς Ἡσίοδος.
Φοῖβαι, αἱ καθαραὶ καὶ λαμπραὶ τρίχες. παρὰ τὸ φοῖβος.
Φοιβάζω, σημαίνει τὸ λαμπρύνω. καὶ φοιβάσαι, τὸ λαμπρύνουσα. παρὰ τὸ φοῖβον, τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν. καὶ φοιβᾶσθαι, τὸ λαμπρύνεσθαι. ἢ φοῖβος, παρὰ τὸ ταῖς φοιβάσι ταῖς μαντείαις. ἢ παρὰ τὸ φοιβᾶναι τὸ καθᾶραι. ὥστε, φοιβάνατε δ' εἰς ἀσάμινθον. ἢ παρὰ τὸ φοιβάζειν, ἤγουν μαντεύεσθαι. ὡς οὖν, Δάφνην φαγὼν φοίβαζε ἐκ λαιμῶν ὅπα.
Φοιβάδαι, ἔχιδναι. ἀπὸ τοῦ φοιβαίδης ἐστί.
Φοίνικες. πρότερον οἱ φοίνικες ᾤκουν πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς τοὔνομα. φοινικοῖς δὲ τὴν χροιὰν ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς πετρῶν οὐσῶν. διὸ καὶ ἐρυθρὰ λέγεται. ἐντεῦθεν μεταστάντες τῆς Συρίας τὰ παραθαλάσσια κατέσχοντες, ὁμοίως ἐκαλοῦντο φοίνικες, οὐκ ἐπὶ τὸ ἐπώνυμος, ἀλλὰ παρὰ τὸ φοινόν, ἤγουν τὸ ἐρυθρὸν καὶ πυρρόν. Ὅμηρος, Πᾶσι δὲ παρήιον αἵματι φοινόν. ἔστι καὶ παρώνυμον, ἐκ τοῦ φοινός φοῖνιξ τὸ ἐθνικόν. ἔνθα καὶ τὸ μεταλλοτόσον φοῖνιξ ἦν. ἔστι δὲ καὶ μουσικὸν ὄργανον. διὰ τὸ ὑπὸ φοινίκων εὑρεθῆναι.

Φοινίκη, πόλις ἀπὸ φοίνικος τινὸς τοὔνομα λαβοῦσα.

Φοῖνιξ, παρὰ τὸ φόνος. φόνιοι γὰρ οἱ φοίνικες, ἤτοι λῃστρικοὶ τὸν τρόπον. δύναται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ λαμβάνεσθαι, διὰ τὴν τῶν στελεχῶν ὀξύτητα. αἱμάσσουσι γὰρ καὶ φοινίσσουσι τοὺς ἁπτομένους αὐτῶν. ἐντεῦθεν οἱ δίκαιοι εἰς τοῦτο παρεικάζονται, διὰ τὸ λόγους ἐγκαρπίας καὶ σωφροσύνης ὀξύνειν καὶ λεπτύνειν τὴν φωνήν. ἐκ δὲ τούτου καθαίρειν.

Φοινικοῦν, ἐρυθρόν. πυρρόν. ἢ τὸ μέλαν. παρὰ τὸ φοινίσσω τὸ βάπτω. ἢ παρὰ τὸ φοινόν. τοῦτο παρὰ τὸ φόνος. πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου φοινός, ἤγουν πυρρός. φόνιος, ὁ φονοδέκτ.

Φοινίξω, αἱμάξω. βάψω. πυρρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίσσων, βάπτων αἵματι.

Φοινικήια γράμματα, ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος αὐτά.

Φοινικολόφου, ξανθολόφου.

Φοινικικόν, τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ τὸν Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοιτητής, ὁ μαθητὴς καὶ ὁ διδάσκαλος. ἐκ τοῦ φοιτῶ, φοιτήσω. σημαίνει τὸ ὁρμῶ. γίνεται παρὰ τὴν πρὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἰτῶ τὸ πορεύομαι. ῥηματικὸν ὄνομα ἴτης, προΐτης, προϊτῶ. καὶ συναιρέσει προιτῶ. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ π ψιλοῦ εἰς δασὺ φοιτῶ. ἢ παρὰ τὸ ὁδὸς ὁδῶ. πλεονασμῷ τοῦ ι, οἰδῶ. τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, οἰτῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, φοιτῶ. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμῶ, καὶ παραγίνομαι. ὅθεν τὸ φοιτᾷ.

Φόβος, παρὰ τὸ φέβω φόβος. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι γενικοῦ. εἴδη δὲ αὐτοῦ ἕξ.

Φοβερός, ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ.

Φοβεστράτη ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐμποιοῦσα.

Φόβη, ἡ θρίξ. παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω φοβερὰν ἐνόμιζον εἶναι τὴν κόμην, ὥστε φόβην αὐτὴν προσηγόρευσαν.

Φολκός, στραβός. παρὰ τὸ τὰ φάη ἀφέλκεσθαι.

Φολὶς, καὶ φολίδες, αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ἐκ τοῦ λεπὶς ὑπερθέσει πολίς. καὶ μεταθέσει τοῦ φ, φολίς. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι. καὶ φολιδωτὴν, λεπιδωτόν.

Φόνος, παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω φένω. καὶ ἐξ αὐτοῦ φόνος. ἀπὸ τῆς φυσήσεως, καὶ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος.

Φονῶν, συζυγίας δευτέρας. σημαίνει τὸ ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖν. ἐπιμόνως ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν. ἀπὸ τοῦ φονή, ὃ σημαίνει τὸν τόπον ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται.

Φόνος ἐξέρευσεν, αἷμα ἐξέρευσε.

Φόξινος, ἰχθὺς εὐθέως γεννώμενος ἔχων κύημα. τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξὸς, ὀξυκέφαλος. ὁ διεστραμμένος τὰ φάη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ, ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ καίω τοῦ πυρὸς ὀξυνομένων. καθὰ φησὶ καὶ Σιμωνίδης. Αὐτὰρ δὲ φοξίχειλος ἀργείη κύλιξ. κύριος δὲ κυρίως τὴν κατὰ τὰ φάη τουτέστι τὰ ὄμματα ἀποξυμμένην ἔχοντα τὴν κεφαλήν. ἀμφοτέρων, τὸ πρότερον.

Φορβάδων, νομάδων. βοσκομένων.

Φορβαντεῖον, Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους ὠνομάσθαι λέγει ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων. καὶ ὑπὸ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος.

Φορὰ, ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. καὶ φοράδην, τὸ ὁρμητικῶς φέρεσθαι.

Φορβεά, τὸ ἐπιστόμιον. καπίστριον. ἀπὸ τοῦ φέρειν βίαν.

Φορβὴ, ἡ τροφή. παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω, βορβὴ καὶ φορβή.

Φορίνη, ἀντὶ τοῦ φαύλη φωνή, ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

Φόρκυν, παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ὁλκάδας ἐν αὐτῷ, ἤγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι.

Φόρκυς, δαίμων θαλάσσιος. παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ φόρκυν, τῆς κλίσεως ἐπιδέχεται. σημαίνει δὲ β΄. τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον.

Φόρμιγξ, ἡ κιθάρα. παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οἴμης. προοίμιγξ. πρότερον γὰρ ἐκιθάριζεν ὁ Ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν αἱ Μοῦσαι. καὶ φορμίζειν, τὸ κιθαρίζειν.

Φόρτος, παρὰ τὸ φέρω φέρτος καὶ φόρτος.

Φόρτα τῶν. Κακῶν δέ κεν φόρτον ἐν. Ἰλιάδος ρ. τῶν δὲ παρόντων κακῶν τὸ ῥᾷον εἰκός ἐστιν. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τοῦτο ἀμφιέμενον γένοιτο. γράφεται δὲ καὶ φέρτατον. κάλλιον.

Φορμίσκοι, καλαθίσκοι. πλεκτὰ ἀγγεῖα. ἀπὸ τοῦ φορμὸς, ὅ ἐστι περικάλυμμα, ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ ἔσθ' ὅτε ἰσχάδες κομίζεσθαι. ἢ κόφινον σημαίνει. παρὰ τὸ φέρω, φορμός. Ἡσίοδος. Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ.

Φορμηδὸν, κοφινηδόν. φορμὸς, κόφινος ἐστὶ πλέγμα τινὸς μεγάλου εἴδους, ἐν ᾧ ἐνιστάμενοι τὸ οἱ πατοῦντες, ἢ κατετίθεσαν τὰ ὄσπρια. τάχα δὲ ἡ καλουμένη νῦν καλύβη. ἡ πλεκομένη ἀπὸ καλύβης. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ φορμηδόν.

Φορύνετο, ἐμολύνετο. ἐφυρᾶτο τῷ αἵματι. ἐξ οὗ τὸ αἱμοφορυκτά.

Φραδέος νόου, φρονίμου.

Φορυτῷ, τῷ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρομένῳ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτῳ φρυγανώδει. ἀπὸ τοῦ φορύω. τοῦτο παρὰ τὸ φέρω, ἢ φορῶ.

Φραγελλῷ, ἐκ τοῦ φραγέλλιον, ὅ ἐστι σειρὰν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην, ἢ κέκληται μάστιξ. γέγονε δὲ ἐκ τοῦ ἔθνους. φράγγελλοι γὰρ ἔθνος Ἰταλίας.

Φράδμων, ἐπιστήμων. συνετός.

Φράζω, παρὰ τὸ φῶ τὸ προοίδα, ὡς βῶ βάζω. τῶν γὰρ νοηθέντων, ἔκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ φράζειν ποιούμεθα. ἐκ τούτου τὸ ἐπιφράσσαιατο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψονται. ἐπινοήσουσι. μάθωσιν. ἐκ τοῦ φράζω, φράσω, ἔφρασα, ἐφρασάμην. εἰς τὸ δευσίαστο. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω φάζω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φράζω. καὶ συμφράσσατο ἀόριστος παθητικός, ἀντὶ τοῦ συνεσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο. τὸ θεᾶσθαι καὶ βλέπειν. ὡς τὸ, Τὸν δ' ἔφρασε τὸν προσιόντα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ διανοεῖσθαι. ὡς τὸ, Φράζεο Τυδείδη καὶ χάζεο. παρὰ δὲ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ, σημαίνει τὸ λέγω. Ὁποῖόν σου τὸ φρόνημα ὦ Εὐστράτιε φράσον ἡμῖν.

Φράτορες, διδάσκαλοι, ἢ πατέρες, ἢ συγγενεῖς. οἶμαι παρὰ τὸ φρατρία. ἢ παρὰ τὸ φράζω. φρατρία δὲ

τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. φράτορες δὲ, οἱ τῆς φρατρίας
μετέχοντες. καὶ φρατριάζειν, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας με-
τέχειν. φρατρίαρχος δέ ἐστιν, ὁ τῆς φρατρίας ἄρχων.
Φράτηρ, παρὰ τὸ πατήρ. πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ τροπῇ τοῦ
Φρεάρριος, δῆμος τῆς λεοντίδος. < π εἰς φ.
Φρέαρ, παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι. ἢ παρὰ τὸ φέρω, συγ-
κοπῇ φρῶ, φρέαρ, ὡς θείνω, θέναρ. ἐξ οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.
Φρεννήεις, φρόνιμος, ἢ παράφρων.
Φρεωρύχος, φρεατορύκτης.
Φρὴν. παρὰ τὸ προΐημι τὸ προπέμπω, συγκοπῇ πρῶ, καὶ
φρῶ. ἐξ οὗ φρὴν, ἀφ' ἧς προΐεται τὰ βουλεύματα. διὰ τί
σεσημείωται φρὴν φρενός. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀρσενικὸν ὄνομα
μονοσύλλαβον, μόνως ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀλλ' εἰ ἐπιδέχεται
τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κοινότητι ἐπιδέχεται. οἷον χὴν, καὶ
ἡ χήν. ὁ ῥὴν, καὶ ἡ ῥήν, ὅ ἐστι τὸ πρόβατον. τὸ δὲ φρὴν, δῆλ(ον)
Φρήτρηφι. ἐπὶ φρατρία. πλεονασμῷ τοῦ ρ, φρα- < λάξε.
τρία. καὶ συγκοπῇ καὶ ἐκτάσει, φρήτρη. δεῖ δὲ γινώσκειν,
ὅτι ταῦτα ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. τινὲς δὲ βούλονται
γράφειν αὐτὰ, χωρὶς τοῦ ι. λέγοντες, ὅτι αἱ ἐπεκτει-
νόμεναι πτώσεις διὰ τῆς φι συλλαβῆς, εἰ μὲν ἔχουσιν ἐν
φωνῆεν κατὰ τέλος, φυλάττουσιν αὐτό. εἰ δὲ β ἀποβά-
λλουσι τὸ ἕν. ἕτεροι δὲ συγκατατίθενται τῇ παραδόσει. καὶ τὸ παρά-
δοσις ταύτην ἑκάστων, οἱ δὲ γράφειν. λέγουσι
γὰρ ὅτι αὗται αἱ τοῦ φι ἐπεκτάσεις προσερχόμεναι ταῖς πτώ-
σεσιν, εἰ μὲν φυλάσσουσι τὴν αὐτὴν φωνὴν, καὶ τὴν αὐτὴν γρα-
φὴν φυλάσσουσιν. εἰ δὲ μὴ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν φωνὴν, οὐ-
δὲ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττουσι. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι αἱ
διὰ τοῦ φι ἐπεκτάσεις κατὰ πᾶσαν πτῶσιν γίνονται. ἐν τῇ
εὐθείᾳ. οἷον, Ὀστεόφι ἐπενήνοθεν. ἐν γενικῇ,
οἷον, Πλαγχθεὶς ἀπὸ χελλιόφι χελλιός. ἐν δοτικῇ.
βίη, βίηφι. ἐν αἰτιατικῇ. οἷον, ἐπὶ δὲ ἰόφι παντὸς στρα-
τοῦ. καὶ ἐν κλητικῇ, ὦ οὐρανία, λιγάδων. καὶ οὐρανιό-
φι. αὗται δὲ αἱ διὰ τοῦ φι ἐπεκτάσεις τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ
λόγου φυλάττουσι χωρὶς τοῦ νόσφι καὶ ἶφι. ταῦτα γὰρ με-
τῆλθον εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. χοιροβοσκός.
Φρητός. ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ δισυλλάβου γενικῆς συναι-
ρεθέντα ὀξύτονα, βαρύνονται. κέαρος, κῆρος. ἔαρος, ἦρος.
σεσημείωται τὸ φρητὸς ὀξυνόμενον ἀπὸ τοῦ φρέατος κατὰ κρᾶ-
σιν. ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι. οὐ δὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν
ὅτι ὑπὸ τοῦ τύπου ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις, καὶ ἐκεῖθεν
ἡ κλίσις. οὐ δὲ γὰρ εὕρηται ἡ φρὴρ εὐθεῖα ἐν χρήσει. ἔστιν
οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ φρητὸς γενική, συνεξεδόθη κατὰ τὴν κρᾶ-
σιν τῇ κρητὸς, καὶ στητὸς, καὶ θητὸς γενικῇ. χοιροβοσκός
εἰς τὸ περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.
Φρίκη, τρόμος. παλμός. ἀπὸ τοῦ φρίσσω.
Φρὶξ, ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἢ ὁ
ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται
πνεῖν. ἀπὸ τοῦ φρίσσω φρίξω, ἀποβολῇ τοῦ ω. καὶ ἐπιφρὶξ,
ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. ἢ τὸ ἐπιπολάζον τῷ κύματι
ἀφρῶδες ὅταν ἄνεμος ἐγερθῇ. ἡ αἰτιατική, τὴν φρίκα.
καὶ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φριξότριχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας.
Φρίσσειν, κυρίως τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας. ὅθεν, θρίσσω κατὰ
τροπήν. φρίσσει δέ τις φόβῳ, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ. ἐμψύ-
χως οὖν τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησί.
Φριμασσομένη, χρεμετίζουσα ἀγριουμένη, ἢ ἀτάκτως
πηδῶσα. καὶ φριμαγμός, ὁ χρεμετισμός παρὰ λυκό-
φρονι. καὶ φριμασσόμενοι τε τῷ ταράχῳ, καὶ ἀποφυ-
σῶντες. καὶ φυμασσόμενοι. φυσῶντες. παρὰ τὸ φυά-
ζω φυάξω, φυαγμός. πλεονασμῷ τοῦ μ, φυμαγμός.
Φρονεῖν, τὸ καὶ τὸ νοεῖν, καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. καὶ φρονηματί-
Φρόνησις, ἡ φέρουσα ὄνησιν. φερό- < ζεσθαι. ὑπερηφανεύεσθαι.
νησίς τις οὖσα. καὶ συγκοπῇ, φρόνησις.
Φρόνις, ὅμηρος. Κατὰ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. ὁ μὲν ἡρω-
διανός, παρὰ τὴν φρόνησιν κατὰ συγκοπήν. ὁ δὲ ὦρος ἐκ τῆς
φρὼν φρονὸς γενικῆς, γίνεται φρόνις. καὶ ἡ αἰτιατική, φρόνιν. τὸ
δὲ φρών, γίνεται ἐκ τοῦ φρῶ. ὅθεν ἄφρων καὶ σώφρων. ἡ γενική,
φρονός. οὗ παράγωγον φρόνιμος. καὶ τὸ φρονῶ ἐξ αὐτοῦ.
Φροντὶς ἐκ τοῦ φέρω φορτίς. ὑπερβιβασμῷ καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ν, φροντίς. δίκην γὰρ φόρτου ἐγκεῖται ἡ φροντὶς ἐν τῇ
Φροντιστήριον, διδασκαλεῖον < ψυχῇ. εἰς τὸ ἀφρόντιστον.
μοναστήριον. ὅπερ ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.
Φροῦδοι, παντελῶς ἀφανεῖς. ἔρημοι. διαπεπληρυκό-
τες. ἐκδημοι. ἐκ τοῦ ὁδὸς καὶ τῆς πρό προθέσεως, γίνεται πρό-
οδος. καὶ κατὰ συναλοιφὴν, προῦδος, καὶ φροῦδος. ὡς προί-
μιον, φροίμιον. οἱονεὶ ὁ προπορευόμενος καὶ γινόμενος ἀφα-
νὴς ἤγουν ὁ μὴ φαινόμενος. ὁ μακρὰν γινόμενος, καὶ οἷον τὸ ἔμ-
προσθεν τῆς ὁδοῦ. ἢ ἐκποδών. καὶ φροῦδα τὰ ἀφανῆ.
Φρουρός, ὁ προορῶν. παρὰ τὸ προορᾶν. < καὶ ἀφανῆ τα.
φρούριον δέ ἐστι τὸ κάστρον, οὐκ ἀπὸ τοῦ φρουρός, φρουρίον
γὰρ ἂν ἦν, ὡς ἰατρός ἰατρεῖον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φρουρῶ.
Φρύαγμα, ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων
ἢ χηναγρίων φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς
γελάσεως. ἀπὸ τοῦ φρυάσσω. τοῦτο παρὰ τὸ ὀφρὺς ὀφρυάσ-
σω. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ο, φρυάσσω. καὶ φρυαττόμενος, ἐπαιρό-
μενος. καὶ φρυάττεσθαι, τὸ καταπλήττεσθαι. μένανδρος.
Φρύγανα, τὰ εἰς τὸ καίειν καὶ φρύγειν ἐπιτήδεια.
Φρυγιανικόν. φρυγικιωνικόν. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ ἢ εἰς ρ
λήγοντα διὰ τοῦ ια παραγόμενα θηλυκά, διὰ τοῦ ι γραφό-
μενα, προπαροξύνεται. πλὴν τοῦ ἀνθρακιά. ἐκ τοῦ φρὺξ φρυγός.
Φρυκτωρεῖν, κυρίως τὸ διὰ πυρὸς ἀνα- < ἐπὶ χώρας.
τεινόμενον σημαίνειν. ἐκ τοῦ πῦρ πυρός, καὶ τοῦ ὠρῶ τὸ φυλάσ-
σομαι, γίνεται πυρκταρία. καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν τοῦ ρ, καὶ τροπῇ
τοῦ π εἰς φ, φρυκτωρία. ἔστι δὲ ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη
βίγλα. ἢ φανός. ἢ λαμπάς. ἢ καῦσις. παραφυλακὴ
νυκτερινή, ἡ διὰ τοῦ πυρὸς φυλακή.
Φρυνέος, δηλονότι φρύνος. φρυνέος πλεονασμῷ τοῦ ε.
εἶδος βατράχου. παρὰ τὸ ἐμφερὴς εἶναι πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις. ἢ ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἀπὸ τῆς λιμνώδους φύσεως αὐτοῦ.
Φρυνώνδας, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἀθηναῖος < τῶν χρησαίων.
περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ. ὅθεν ἐπικεκράτηκεν ἀπὸ
τούτου τοὺς πονηροὺς φρυνώνδας καλοῦσι.

Φῦ. ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῷ καὶ προσεπήγισε τῇ χειρί. ἀπὸ τοῦ φύω φῦμι.

Φύγαδ' ἔτρεπε μώνυχας ἵππους. ἤγουν φυγὴν ἔτρεπε τοὺς ἵππους. ὡς ἄλαδε. ἢ ἤτοι τὴν φυγὴν φύγα εἶπεν, ὡς τὴν σκέπην σκέπα. καὶ ὡς τὸ οἶκόνδε οἴκαδε, οὕτω φυγήνδε φύγαδε.

Φυζακινός, ὁ εὐπτόητος διὰ δειλίαν. φύζα γὰρ ἡ μετὰ δέους φυγή. παρὰ τὸ φεύγω γίνεται φύζα. τοῦτο δὲ καὶ τὸ λεπτακινός, παρώνυμα ὄντα οὐ κεῖται τῷ κανόνι, ἐπειδὴ πεπόνθασιν. ἀπὸ τοῦ φύζα, καὶ τοῦ λεπτός, γίνεται φυζινός, καὶ λεπτινός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ακ, ἐγένετο φυζακινός καὶ λεπτακινός διὰ τὸ ι. ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ δίψα διψηρός καὶ διψακηρός. ἅμα τῷ πλεονασμῷ συστολῆς γινομένης.

Φυὴν, βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας. παρὰ τὸ φύω.

Φῦκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκία φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην. παρὰ τὸ φύεσθαι. φυτὸν γάρ ἐστι θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῷα, κόσαφος. παρὰ τὸ φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φυκία καὶ φυκίς.

Φύκη, ᾧ τινες τὰς οἰκείας ὄψεις χρίουσι.

Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοῦ.

Φυλακοὺς λάθῃ, Ἰλιάδος ω. Ἀρίσταρχος ὀξύνει, τὰ γὰρ εἰς κος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, παραλήγοντα τῷ α, ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνονται. [illegible]. φαρμακός.

Φυλακτῆρες, οἱ φύλακες. ἀπὸ τοῦ φυλακτήρ.

Φυλακτήριον, τόπος ἔνθα οἱ φύλακες οἰκοῦσι.

Φυλάσσω, παρὰ τὸ πύλη πυλάσσω καὶ φυλάσσω. σημαίνει δὲ δύο. ἓν μὲν τὸ καθ' ἡμᾶς συνήθως, Δῶμα φυλασσέμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτηρεῖν. ὡς τό, Καί σφιν ὁμοκλείδεά τε προφέροις, νόσοντε φυλάσσοις.

Φῦλα, ἔθνη, γένος. λ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φύλλου τῶν δένδρων. ὧρος ἐτυμολογεῖ. ἡ ἐκ πολλῶν ἄθροισις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φύλλων. Οἵη περ φύλλων γενεή. τὸ φυ, μακρόν. ἐκ τοῦ φύω. ἢ τὰ διὰ τοῦ υλον οὐδέτερα δισύλλαβα καθαρὰ μονογενῆ ἐκτείνουσι τὸ υ. σεσημείωται τὸ ξύλον.

Φύλαρχος, ὁ ἐξ φυλῆς ἑκάστης τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος τῷ ἱππάρχῳ.

Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς φυλῆς. φυλὴ γὰρ δῆμος τῆς Οἰνηίδος. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φίλαρχος, φούριον αὐτό φησιν εἶναι.

Φυλακή, ἀπὸ τοῦ φυλάσσω. τοῦτο παρὰ τὸ φυλή. λέγουσι γὰρ ὅτι τὰς φυλακὰς αἱ φυλαὶ εἶχον. ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτός, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη. κατὰ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐφύλαττε μία φυλή. καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς, ἄλλη. ὥστε ἡ φυλακὴ τῆς νυκτός, τρεῖς ὥρας σημαίνει. φυλὴ δέ, σημαίνει τὸ γένος. κατὰ γενεὰς γὰρ ἐφύλασσον. ἢ παρὰ τὸ πύλη. οἱ γὰρ φυλάσσοντες, ἐν πύλῃ ἐφύλασσον.

Φυλοκρινεῖ, διακρίνει. καταδικάζει περιέργως.

Φύλοπις, μάχη. γίνεται τροπῇ τοῦ μ εἰς π. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα εἶναι, φυλομιξίς τις οὖσα.

Φύλλον. παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φύαλον καὶ φύλλον. ὡς πτύω πτύαλον καὶ πτύλον. διὰ δύο λλ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φύλου τοῦ σημαίνοντος τὴν φυλήν.

Φυλλιναίοις ἀέθλοις, ἐν οἷς μὴ ἦν τὸ ἆθλον ἀργύριον, ἢ τὶ ἄλλο τοιοῦτον, ἀλλὰ στέφανος.

Φυλλίς, παρὰ τὸ φύλλον. τὸ πέταλον.

Φύλλον, παρὰ τὸ φύω φύαλον. ὡς πτύω πτύαλον. συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ, φύλλον. οὕτως ὡς τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν. τὸ δὲ πρῶτον, ὡς τοῖς ἐπιμερισμοῖς εὗρον.

Φύξηλιν ἐόντα, ἄνανδρον. φυγόν. παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας. καὶ φύξιν, τὴν φυγήν.

Φύξ, παρὰ τὸν φύξω μέλλοντα.

Φύρει, μολύνει. ἢ ἐκβρέχει. ἢ ἐκπλύνει.

Φύρδην, συγκεχυμένως. Φύραμα, στέαρ. ζύμη. σταῖς.

Φύσις, παρὰ τὸ φύω φύσω. ἡ ἐν ἅπασι φύουσα καὶ κινουμένη.

Φυσίζωος, ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα γῆ.

Φῦσαι, τὰ χαλκευτικὰ φυσήματα. οἱ ἀσκοί.

Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα.

Φύσκη, τὸ παχὺ ἔντερον. ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ πεφυσῆσθαι πληρουμένη λίπους ἀλφίτων καὶ αἱμάτων.

Φύστα, τὰ ἀναπεφυρμένα μέλιτι ἄλευρα.

Φύστη, ἡ ἐν ταῖς σκάφαις ἑψομένη καὶ ἠρέμα ἀλαδευμένη μᾶζα.

Φυτάλιμος, φυτόν. φύτιμος καὶ πλεονασμῷ, φυτάλιμος, καὶ φυταλίμιος. Σοφοκλῆς. Προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλίμῳ πατρί. πολλάκις δὲ καὶ τροπῇ, φιτάλιμος.

Φυταλιάζει, φυτεύει. πλησιάζει. παρὰ τὸ φυτόν. τοῦτο παρὰ τὸ φύω τὸ φυτεύω.

Φυτηκόμος, φυτουργός, καὶ σύνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

Φυτόσκαφος, ἡ τὰ φυτὰ ἐσκαμμένη γῆ. ἐνεργητικῶς δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ σκάπτων γεωργός.

Φυτεύω. παρὰ τὸ φυτὸν φυτεύω. τοῦτο παρὰ τὸ φύω, φυεύω, ἐπενθέσει τοῦ τ, δηλονότι. οὐκ ἔστι δέ. οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ υω ῥημάτων παράγωγον διὰ τοῦ ευω. Κακὸν μέγα πατρὶ φυτεῦσαι, Ἰλιάδος ο.

Φυλακή, σημαίνει τὸ σκοτεινὸν κατασκευάσαι. ἐμβαλεῖν. καὶ ἀφεγγὲς οἴκημα. ὡς τό, Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε. καὶ τὸ τέταρτον μοῖραν τῆς νυκτός. ὡς τό, Ἦσαν δὲ ποιμένες φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός. σημαίνει καὶ τὴν γνῶσιν καὶ θεωρίαν. ὡς τό, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι. σημαίνει καὶ τὸ σῶμα, ὡς τό, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου. σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸ φυλάσσειν. ὡς τό, Θεοὶ μὲν ὡς φυλακάς.

Φύω, παρὰ τὸ φῶ τὸ ποιῶ. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ἀναβλαστάνω. ὡς τό, Ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει. καὶ τό, Θεοῦ πεφυκώς. καὶ τὸ κρατῶ. ὡς τό, Ἔν τ' ἄρα ἔχον φῦναι, καὶ φεύγειν. Ἀλλ' ἰσχάδας ἐν φῦ χειρί. μοι προελέτω πεφυγμένας.

Φῶς, φωδός, ἔχει τὸ ι καὶ ὀξύνεται. ὡς δαΐς δαΐδος. εἴρηται παρὰ τὸ φάος ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ πυρί. καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ἐγκαύματα. ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ

τὸ ῑ. ἐπειδὴ λέγεται καὶ φωΐδες, ἃς εὗρον ἐν ταῖς λέξεσι τῶν ῥητόρων. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ ὁ χοιροβοσκὸς ὅτι δισυλλάβως καὶ μόνον λέγεται κατὰ τὸ παλαιὸν προσγραφομένου τοῦ ω τοῦ ι. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, ὤφειλε περισπᾶσθαι. φῶδες, φωδῶν. ὡς παρὰ χέρες χειρῶν. ἀλλὰ σεσημείωται καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων βαρυνομένων. ἀριστοφάνης, πλούτῳ. Πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου.

Φῶ, ἀντὶ τοῦ φωτὶ σὺν τῷ ῑ. εὐριπίδης μελεάγρῳ. Τὸ μὲν ἐν φῷ τὸ δὲ κάτα σκότος κακόν.

Φώζειν, σὺν τῷ ι. σημαίνει τὸ καίεσθαι. φράττεις. Ἀλλ' ἢ μέλλεις ἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μῦς ἀκασταυτὴν. βιβυ-

Φωλεός, ὁ σκοτεινὸς τό- ... νοὶ δέ, φώλειν λέγουσι. πως. παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖσε.

Φωνή, παρὰ τὸ φῶς καὶ τὸ νοῶ. ἡ τὰ ἐν τῷ νῷ φωτίζουσα. ἢ τὸ τοῦ νοὸς φῶς. παρὰ τὸ φάος εἶναι τοῦ νοός. διὰ γὰρ τῆς φωνῆς τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γινώσκομεν. φαονή τις οὖσα καὶ φωνή. τὰ δὲ εἰς η δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα, βαρύνεται. πλὴν τῶν ἀπὸ τέλους ῥηματικῶν.

Φῶ, σημαίνει δ'. φῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ φωνή. φῶ τὸ φαίνω, ἐξ οὗ καὶ φῶς. φῶ τὸ φονεύω, ἐξ οὗ καὶ φόνος. φῶ τὸ θάλπω, ἐξ οὗ καὶ φῶσαι τὸ θάλψαι. τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ φῶς. φῶς γάρ εἰσι τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι.

Φώρ, ὁ λῃστής. ὁ κλέπτης. παρὰ τὸ φέρω, φὲρ καὶ φώρ. μεταθέσει τοῦ ε, εἰς ω. ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων. ὅθεν καὶ φώριον. καὶ φωραθείς, εὑρεθείς. γνωσθείς. καὶ φωρᾶν, ἐρευνᾶν ἐκζητεῖν. καὶ φωράσας, διερευνήσας. καταλαβὼν τὰ κλόπιμα.

Φωριαμός, ἡ κιβωτός. παρὰ τὰ φάρη. ἢ τῶν φάρων δοχική. ἔστι δὲ ὄνομα ἀρσενικόν. ἢ παρὰ τοὺς φῶρας. ἐπεὶ πρὸς φυλακὴν τούτων κατεσκεύασται. ἢ παρὰ τὸ τὰ φορούμενα ἔχειν. εἰ μὲν οὖν παρὰ τοὺς φῶρας, οὐ δεῖ πεπονθέναι. εἰ δὲ παρὰ τὰ φάρη τὰ ἐντιθέμενα αὐτῇ, πέπονθε. μεταβληθέντος τοῦ α, εἰς ω. ὡς βάθος, βῶθος. τὰ διὰ τοῦ αμος τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν φύσει μακράν, παροξύνονται. χηραμός. θαλαμός. οὕτως οὖν καὶ φωραμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φωριαμός. ἡρωδιανὸς περὶ ἀττικῆς προσῳδίας, γίνεται ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. οὐχ ὡς ἀνάλογον, ἀλλ' ὡς ἀττικόν. ἡ μέντοι συνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει.

Φώσσων, σινδών. φωσσώνιον, λινοῦν τι. ἤγουν σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς περιφυσώμενον. ὡς παρὰ λυκόφρονι. Ἀλφιταὶ φώσσωνας ὀργυιομένοις. ἢ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον.

Φὼς ἀρσενικῶς, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος λογικὸν ζῷον. ἢ ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. καὶ ὁ θεολόγος. φῶς γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι, διὰ τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν.

Φῶς οὐδετέρως, τὸ φωτίζον καὶ λάμπον. ὃ καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο λέγεται φόως. γίνεται παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω καὶ λάμπω φάος. καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν φόας. καὶ κατὰ συναίρεσιν φῶς. κλίνεται διὰ τοῦ τος. ἐπεὶ καὶ τὸ φόας φόατος κλίνεται. τὰ γὰρ συγκεκομμένα, τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάσσει τὴν κλίσιν. οἱ δὲ λέγοντες ἀπὸ τοῦ φάος γέγονε κατὰ κρᾶσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι. τὸ γὰρ φάος εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΦΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΙC

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΧΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Χ τὸ στοιχεῖον, ὅτι κεχωρισμένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν. ἄλλοι δὲ χῖ αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας κατὰ μέσον σχιζούσας.

Χαβρίας, στρατηγὸς ἀθηναίων. ὡς φαίνω φανίας, ἀμύνω ἀμυνίας, οὕτω χαίρω χαιρέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, χαβρίας.

Χάλα. Χάλα τὴν κεῦσιν, ὑπεχώρει, καὶ ἐνδίδου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλωμένων προτόνων, πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου.

Χαλεπῶς, δυσκόλως. ἀπὸ τοῦ χαλέπτω. οἷον, Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων. ἐκ δὲ τοῦ χαλέπτω, χαλεπταίνω γίνεται καὶ χαλεπαίνω. σημαίνει δύο. τὸ δεινόν, ὡς τὸ, Χαλεπὸς δὲ διὸς μεγάλοιο κεραυνός. σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον, ὡς ἐν ὀδυσσείας κ. Χαλεπὸν δέ κ' ὀρύσσειν ἄνδρα θνητόν.

Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ. ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω χα-

Χαλάστρη, καὶ χαλάστρα, πόλις καὶ λίμνη λωμένη. τῆς ἐν μακεδονίᾳ, ὅθεν ἔκαιον τὸ νίτρον. διὸ καὶ τὸ χα-

Χαλίφρων, κυρίως ὁ ἐν λαστραῖον νίτρον κέκληται. μέθῃ ἀφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος. παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀραρυίας τὰς φρένας. ἢ ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλάσθαι τὰς φρένας. καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον, τὸ πρὸς τὰς συνουσίας πείθεσθαι. καὶ καγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀπὸ τοῦ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλινός, χαυνός τις ὤν. παρὰ τὸ χαίνειν. ὅτι δι' αὐτοῦ χαίνειν γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἰσχνὸς καὶ τὸ χαλῶ, τὸ πρὸς δύναμιν χαλώμενον. τὰ εἰς νος ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ βραχέος τοῦ ι γράφεται. πυκινός. ἀληθινός. τὸ χαλινὸς δὲ διὰ τοῦ ι γραφόμενον, τῷ χρόνῳ διήλλαξε. μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ι.

Χαλκός, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ χ δωρικῶς, ἀλκὸς καὶ χαλκός· ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὔθετός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἀλκήν. ἢ χαλυβικὸς ἔθνος ἐστὶ σκυθικὸν ἔνθα ὁ σίδηρος τίκτεται. ἐκ τοῦ χάλυψ χάλυβος, τροπῇ χαλβός. καὶ τροπῇ, χαλκός. ἐκεῖ γὰρ πρῶτον εὑρέθη ὁ σίδηρος καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη χαλκὸς ὁ σίδηρος, διότι πρότερον εὑρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ χαλκός. ὕστερον δὲ εὑρεθεὶς ὁ σίδηρος, ἐκάλεσαν αὐτὸν ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ. καὶ ὁ ποιητής. Χάλκεον ἔγχος. οὐ τὸ ἐκ χαλκοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐκ σιδήρου τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ. ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν χαλκῷ ἀντὶ σιδήρου τοῖς ξίφεσιν ἐχρῶντο καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις. ἡσίοδος. Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

Χαλκοτύποις, ταῖς ἐκ σιδήρου πληγαῖς.

Χαλκεύς, χαλκέως, καὶ ὁ χρυσοχόος. οἷον, Ἦλθε χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου, πάντας τοὺς δημιουργοὺς ἐκάλουν οὕτως οἱ παλαιοί. ὡς καὶ τὸν ἥφαιστον ὅμηρος. Ὅν ποτε χαλκεὺς ἥφαιστος ποίησεν. ἰδίως παρὰ

Χαλκήρης. ἐκ τοῦ χαλκὸς καὶ τοῦ ἄρω τὸ συνδέσει. ἁρμόζω. ἡ τῷ χαλκῷ ἡρμοσμένη. ὡς χαλκοβαρεῖα ἡ τῷ χαλκῷ βαρυμένη, ὅ ἐστιν ἰσχυρά.

Χαλκεῖα, ἑορτὴ ἀρχαία καὶ παλαιὰ δημώδης. ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ὅτι ὁ ἥφαιστος ἐν τῇ ἀττικῇ εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνῃ καὶ νέᾳ τοῦ πυανεψιῶνος, ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διέζονται. ἡρωδιανὸς δὲ λέγει ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προπερισπᾷ.

Χαλκίς, τὸ ὄρνεον ὅτι ὑποχαλκίζει κατὰ τὴν χροιὰν τῆς πτήσεως. ἔστι δὲ καὶ πόλις εὐβοίας. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῶν χαλκιδέων τῶν μετὰ ἀλεξάνδρου διαβάντων εἰς τὴν ἀσίαν καὶ κατασχόντων τὸ χωρίον καὶ μετονομασάντων.

Χάλυψ, ὄνομα ἐθνικόν. παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλά-

Χαλκοχίτων. τὰ εἰς ων λήγοντα πτω, χαλέψω. εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. χθών, αὐτόχθων. χιτών, ἀπροχίτων. Πόλω ἀπροχίτων. λειμών, εὐλείμων. αἰών, μακραίων. χωρὶς τῶν μὴ τὴν πτωτικὴν σχέσιν τηρούντων, ὡς κοιτών, προκοιτών. θυρών, προθυρών.

Χαμάδις, χαμαὶ εἰς γῆν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τοπικὸν ἐκ τοῦ χαμαί. τὰ διὰ τοῦ αδις δισύλλαβα ἐπιρρήματα, τῷ α παραληγόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ βαρύνεται. φυγάδις. οἴκαδις. σεσημείωται τὸ ὁμαδὶς ὀξύτονον.

Χαμᾶζε, διὰ τί προπερισπᾶται τοῦ κανόνος λέγοντος ὅτι τὰ εἰς ζε λήγοντα ἐπιρρήματα τῷ α παραληγόμενα, προπαροξύνεται. θύραζε. ἔραζε. ὅτι ἐκεῖνα μέν,

ἀπὸ ὀρθῆς πτώσεως. οἷον, θύραζε ἐκ τῆς θύρας. ἔραζε, ἐκ τῆς ἔρας καὶ ἀθήναζε, ἀπὸ ἀθήνας. τοῦτο δὲ ἀπὸ ἐπιρρήματός ἐστιν. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ γέγονε. καὶ ὥσπερ ἤλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα περὶ τὸν σημαινόμενον, οὕτως ἤλλαξε καὶ περὶ τὸν τόνον. ἡ οὖν ἐκφορὰ μὲν βραχὺ ἔχει τὸ α. τοῦτο δὲ, μακρόν. καὶ ὢν γὰρ ἐπιρρηματικόν, ὅτι τὰ εἰς ζε ἐπιρρήματα συνεσταλμένον ἔχει τὸ πρὸ τέλους α. οἷον, θύραζε. ἔραζε. πλὴν τοῦ χαμᾶζε.

Χαμαὶ, ἢ παρὰ τὸ χῶ, ἢ παρὰ τὸ χθὼν, χθαμαὶ, καὶ χαμαί.

Χαμαιπετής, χαμαὶ ἐρριμμένος. κατὰ ἀποβολὴν τοῦ θ.

Χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες, χαμαὶ κοιμώμενοι.

Χαμαίζηλοι, ταπεινοί, ἢ ὀλιγόφρονοι κοιλώδεις.

Χαμαιταιρίς, πόρνη.

Χαμαιτυπὴ, πόρνη ἄδοξος. καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον.

Χαμεύνα, ταπεινή. εὐτελὴς κλίνη ἢ στιβάς. καὶ χαμεύνια, κραββάτια ταπεινά.

Χανδὸν, ἀθρόον ἀπλήστως. χωρητικῶς.

Χαράσσω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ χ. ἀπὸ τοῦ ἀράσσω. ἢ ἐκ τοῦ χαίρω τὸ ῥαχύνω, ὅπερ ἐκ τοῦ χῶ τὸ χαράσσω γίνεται.

Χαίρω, τὸ ῥαχύνω, ἢ χαράσσω. καὶ κάρχαρος κύων ἐκ τούτου. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαρασσόμενα, ὀξυνόμενα λέγεται. ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦμεν τοὺς ὠξυμμένους καλάμους, ἢ τὰ ξύλα.

Χάραξ. διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸ στρατόπεδον, ἢ τειχοσπόντιον καὶ περίφραγμα καὶ χαράκωμα. θηλυκῶς δὲ, τὸ τῆς ἀμπέλου.

Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χαράκωμα, περίφραγμα. τεῖχος. παρὰ τὸ χαρακῶ, χαρακώσω. τοῦτο παρὰ τὸ χάραξ ἀρσενικῶς.

Χαραδροῦται, ὀρύσσεται. κοιλαίνεται. χαράδραι γὰρ αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα καὶ αἱ χείμαρροι τῆς γῆς. παρὰ τὸ χαράσσω.

Χαρακτὴρ, ἡ σφραγὶς ὁ τόνος μετὰ τύπος.

Χάρις. παρὰ τὸ χαίρω, χαρῶ, χάρις. τὰ δὲ εἰς ις δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνηται διὰ τοῦ δ, ὀξύνεται. οἷον, γελλίς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνεται. οἷον, χάρις χάριτος. σημαίνει τρία. τὴν θεάν, ὡς τὸ, Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων. τὴν δωρεὰν, ὡς τὸ, Ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν. καὶ τὴν εὐπρέπειαν. ὡς τὸ, ὡς μὲν τῷ περιχεύε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. ἀντὶ τοῦ αἱματόεις.

Χαρίεις, χαριέστερος. πᾶν ὄνομα εἰς εις λῆγον τὸ παρακείμενον συγκριτικὸν ἔχει πλεονάζον μιᾷ συλλαβῇ τῆς εὐθείας. οἷον, χαρίεις χαριέστερος. τιμήεις τιμηέστερος. μορφήεις μορφηέστερος. τολμήεις τολμηέστερος καὶ τολμηεστάτη. οὐ γὰρ παρὰ τὸ τολμῆ ἐσχημάτισται. ἀκοινώνητα γὰρ συγκρίσει πάντα τὰ θηλυκά. ἡ περιττὴ δὲ παρ' ὁμήρῳ πλατάνιστος. ὑπερθετικὸν γάρ ἐστιν, ὡς κάκιστος. ἄριστος. ἔνιοι μὲν γάρ γε παροξύνουσι λέγοντες εἶναι ὑποκοριστικὸν τὸ σχῆμα. καθὼς καλαμίσκος καὶ πυργίσκος. ἀγνοοῦντες ὅτι εἰ ἦν ὑποκοριστικὸν, ἔδει διὰ τοῦ κ ἐκφέρεσθαι. τὸ δὲ ὀρέστερος, οὐκ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀρήεις ὀρηέστερος. καὶ κατὰ συγκοπὴν. ἀπὸ γὰρ τῶν εἰς ος οὐδετέρων οὐδέποτε γίνεται συγκριτικόν. φιλόξενος.

Χαρίεν. τὸ ῥῖτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει ἡρωδιανός.

Χαριεντιζόμενοι, εὐτραπελευόμενοι. σκώπτοντες. καὶ ἀριστοφάνης. Χαρίεν τι λέξας καὶ κατὰ παίξας ἡμῶν καὶ βωμολοχεύη.

Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὥς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ, καὶ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων. ἢ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Χάρμα, χαρά. ἡδονή.

Χάρμη, μάχη. κατὰ τὸν εὐφημισμόν. ἐφ' ἧ οὐδεὶς χαίρει.

Χάρτης, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. ἀφ' οὗ καὶ τὸ χάζω γίνεται παράγωγον χαίρω, οὐκ ἀπὸ τῆς χαρᾶς. χάρτης ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων. ἢ παρὰ τὸ χόρτος.

Χάρυβδις, ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα. καὶ πάλιν ἐξαίσιον ἀπεμεῖ στρέφουσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον. οἱονεὶ εἰς χάος βαῖνον.

Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος.

Χαροπὸς, περιχαρής. εὐόφθαλμος. ἐξ οὗ χαροπή.

Χαυλίδες, σημαίνει τὸ χελίδες. παρὰ τὸ ἔχειν αἰτίαν. ὁ γὰρ χελιδὼν, ὃ οὐκ ἔχει αἴτει. ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζητῶ καὶ χελίζω. ἀποβολὴ τοῦ ι γίνεται αἰτῶ. πλεονασμῷ τοῦ χ, χαιτῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν, χαιτίζω. ἢ ἐκ τοῦ ματῶ γίνεται ματίζω. καὶ τροπῇ.

Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας. ἐξέχοντας. ἢ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ εἰς τὸ λ. ὁ χαράσσων τοὺς ὀδόντας καὶ ῥαχύνων. Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανός, ὡς φαίνω φανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, χαῦνος.

Χαυνωνίας, ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάχανα ὀπτά. ὁ κεχηνὼς ἢ ἄπυκνος.

Χάσον ἀργύρεον. ἀπολλώνιος. Χάσον παλάμῃ ἐνὶ πιχύνουσαι. χάσον οἱ μὲν, καμπύλην βακτηρίαν. οἱ δὲ, ῥάβδον. οἱ δὲ, λαγωβόλον.

Χαίτας, σημαίνει τὰς τρίχας. παρὰ τὸ κρατῶ κράτη. ἀποβολῇ τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, χαίτη.

Χαίρω. παρὰ τὸ χῶ τὸ διαχέω, παράγωγον χαίρω. πῶς τὸ χαίρω ἐν φωνῇ ἐνεργητικῇ πάθος δηλοῖ τοῦ ρ. τὸ ἐχάρην, παθητικὸς ἐστὶ δεύτερος ἀόριστος. τοῦ χαίρω ἐνεστῶτος ἐκλέλοιπεν ἡ φωνὴ ἡ παθητική. τὸ δὲ ἐχάρην δευτέρου ἀορίστου, ἡ ἐνεργητική. ὁ γὰρ ἔχαρον δεύτερος ἀόριστος, ἐνεργητικὸς οὐ λέγεται. ἐπειδὴ τοίνυν ὁ παθητικὸς μὴ ἔχων τὸ ὀφείλον ἐλέγξαι τὴν ἀναλογίαν αὐτοῦ, ἔλαβε τὴν ἀναλογίαν ἢ ὑποστᾶσαι εἰς χρείαν τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Χαίρειν, οἰμώζειν. στενάζειν.

Χαιρετῶ λῆρον, ἐρυθριῶ τὸ φλυαρεῖν.

Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι καταγνόντες.

Χαίρω σε ἐληλυθότα, ὁρῶ πῶς οὕτω λέγουσι. ἢ εὐχαρέκακος. τὰ παρὰ βαρυτόνων ῥημάτων δὶς σύνθετα συγκείμενα, εἰ μὲν ὁ ἐνεστὼς εἴη δισύλλαβος, ἀποβάλλει τὸ ι τοῦ τρίτου προσώπου. ὡς φερέοικος καὶ ἐχεκράτης, οὕτω καὶ χαίρω χαίρει χαιρέκακος. εἰ δὲ εἴη ὑπὲρ δισύλλαβος, ἐκκόπτει μίαν συλλαβὴν ὅπως ἀναλογεῖ τοῖς δισυλλάβοις. γανύω γανύει γανυμήδης. τανύω, τανύει, τανύπεπλος. μιαίνω μιαίνει μιαιφόνος. ἰθαίνω ἰθαίνει ἰθαιγενής.

Χέδροπας, ὄσπρια. χέδροψ γὰρ τὸ ὄσπριον. ἀπὸ τοῦ χερίδροψ κατὰ συγκοπήν.

Χελιδὼν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη οἱ δαίνειν, ἢ παρὰ τὸ τοῖς χείλεσιν ᾄδειν.

Χέλυς, σημαίνει τὴν κιθάραν. διότι ἀπὸ δέρματος χελώνης κατεσκευάσθη τῷ ἑρμῇ. δέδωκε δὲ αὐτὴν τῷ ἀπόλλωνι.

Χελύνη, τὸ περὶ τὸ χεῖλος μέ- ἢ παρὰ τὸ χέω τὸ λέγω. ρος τοῦ προσώπου. ὅπερ ἐπώνυμον τῆς ὑποδώας χελύνης κατάστημον. ἔνθα καὶ μύστακα προσηγόρευσαν οἱ ῥωμαῖοι. καὶ χελύνιον. καὶ χελυνίδης, ὁ τὴν χελύνην μεγάλην ἔχων. λέγεται δὲ καὶ ἡ χελώνη. δηλοῖ καὶ τὴν κιθάραν παρ' αἰολεῦσι.

Χελύσσουσα, διαπλέουσα ἢ χασμῶσα. καὶ γὰρ οἱ νηχόμενοι, τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ περιλείχουσι. κατὰ πλεονα-

Χέρης καὶ χέρονες, οἱ διὰ τῶν χει- σπᾶν δὲ τοῦ δ. ρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν, ὥσπερ καὶ οἱ χερνῆται.

Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξὶ, καὶ ἀπὸ χειρῶν ζώσι.

Χερνῆτις γυνὴ, ἰλιάδος μ, ἡ ταπεινή. παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τρέφεσθαι.

Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα. παρὰ τὸ χεῖσθαι ἐξαισίως. χεράδες λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν. φησὶ δὲ δημήτριος ὁ σκήψιος τὴν διάλεκτον ἀπὸ λακωνικῶν εἶναι. καὶ σπηρώ. Μηκίνῃ χερά-

Χεράδος, ἰλιάδος φ, ὡς κινάδος. οὐδέτερον δος. γάρ ἐστι τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἴπε, Χεράδει ποδῶν. ἀρίσταρχος δὲ φησὶ χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς

Χερμάδιον, πλεονασμῷ τοῦ μ. παρὰ τὸ λίθους. χεῖρα χεράδιον τὸ πληροῦν τὴν χεῖρα. σημαίνει δὲ χει-

Χερειότερος. ἀπὸ τοῦ χερείων ρος πλήθη λίθον. μεταπλασμὸν γὰρ χερῆος, ὡς παρὰ πλείων πλεῖος. ὅθεν τὸ θηλυκὸν, πλεία. ὡς ἐν ἰλιάδι ι. Πλεῖαί τε χαλκοῦ κλισίαι. ἐκ τοῦ χεὶρ χερός, χερὶς τὸ τί ἐνεκτικὴ ἡ γενική. κυρίως γὰρ χερείων ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων καὶ ἐλάττων.

Χερῆϊ. χερείων, χερείονος. ἡ δοτικὴ χερείονι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, χερῆϊ. καὶ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ιι, γίνεται ὑποπάθησις εἰς δίφθογγον εἰς η, ὡς ἐν ἰλιάδι α. Ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χερῆϊ. ἀντὶ τοῦ χείρονι, ἐλάσσονι. ἔστι δὲ συγκριτικόν. καὶ εἰς χερεία, ἐκ τοῦ χερείονα κατὰ συγκοπήν.

Χερνίψαντο, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω

Χέρσος, ἡ γῆ. δηλοῖ ἡ σέσης χερσὶ προσάπτεσθαι. χερνίψω. τὸ δὲ Χέρσονδ' ὄρχα βάντες, ἐστὶν ἐπίρρημα τοπικὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν χέρσον. ὡς ἰλιόνδε. τὸ δὲ, οὐκ ἔστι μέρος

Χθών, παρὰ τὸ διακεχύσθαι καὶ λόγου, ἀλλὰ μόριον. χάννυσθαι δέχεσθαι. ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. οὐ παράγωγον, χείω. ὅθεν Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ εἰς ων ὀξύτονα μονοσύλλαβα μόνως ἀρσενικὰ καὶ μὴ μόνως θηλυκά, φυλάττουσι τὸ ω. κλῶν κλωνός. πρῶν πρωνός. τὸ δὲ χθών, ἐπειδὴ μόνως ἐστὶ θηλυκοῦ γένους, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ ω εἰς ο ἐν τῇ τῆς χθονὸς γενικῆς. ὅθεν καὶ χθόνιος.

Χθιζά, ἐπίρρημα ἀπὸ ὀνόματος γενόμενον εἰς ζα ἐπίρρημα. ὡς ἐν τῷ ἔτεον καὶ δηρόν. τὸ χθιζὸς διὰ τοῦτο ὀξύνεται. τὰ εἰς ζος ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα ἢ ῥίζαι ὄντα, ὀξύνεται. πρωϊζός. καὶ πόθεν παρὰ τὴν χθές. ἀπὸ τοῦ ἐχθές. ἀναλογώτερον δὲ ἐστὶ καὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον τὸ ἐχθὲς τοῦ χθές. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων ὅτι πᾶν ἐπίρρημα μονοσύλλαβον ἀπαθὲς κατ' ἰδίαν ἔχει τὴν μακροκατάληκτον φύσει ἢ θέσει. κατ' ἰδίαν ἐκτονεῖται, διὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ α. ἐχθὲς οὖν τὸ χθὲς ἐπίρρημα ἐστὶ καὶ κατ' ἰδίαν ἐκτὸν, ὤφειλε μακρὸν εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἐκθέω ἐκθεύσω, ἐχθές. ἡ ἐκθεύσασα ἡμέρα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐχθὲς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Χέω, κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος λέγεται. ὁ δὲ ποιητὴς ρας. τῆς ἐπὶ προχεομένης εἶπεν ὡς τὸ, Προχέουσα φάλαγγας δ' ἦν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποταμίων ῥευμάτων. περὶ τοῦ χεύσω καὶ πνεύσω μέλλοντος εὗρον ἐγὼ ἐν τοῖς εὐλογίου τοῦ σχολαστικοῦ διακρίσεσι ῥήμασι μὴ εἶναι ἀπὸ τοῦ χέω καὶ πνέω κατὰ πλεονασμόν. φησὶ γὰρ οὕτως. ἤδη τε γὰρ ὡς οὐδέποτε τὸ ε διὰ τοῦ υ μηκύνεται, μᾶλλον τὸ πνεύω καὶ χεύω ἐνεστῶτας παραδεχόμεθα. ὧν ἐστὶν ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ γὰρ ἔκηλος εὔκηλος, πλεονασμὸν ἔχει, ὅπερ πάθος, οὐκ αὔξησις.

Χεῶ. χέω χεύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχεον. ὁ μέλλων δεύτερος, χεῶ. τὰ εἰς ω καθαρὰ δισύλλαβα βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα, δύναται ἀπὸ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου συναίρεσιν δέξασθαι. πλεονασμῷ τοῦ υ κατὰ τὸν μέλλοντα χεύσω. ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἐχέθην ἐχέθης. ἐξέβαλε τὸ υ διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἔχευα καὶ ἔχεα.

Χειά, ἡ τῶν ὄφεων κατάδυσις. ἰλιάδος χ. καὶ δηλαχοῦ χείσεται, ἀντὶ τοῦ χωρήσει. ζητεῖ εἰς τὸ χειὰ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. εἰς αὐτὸ γὰρ μηχανᾶται ὁ ὄφις χωρῆσαι τὸ σῶμα ὡς περὶ τὸ ἔλυτρον. λέγονται δὲ οἱ τοιοῦτοι τόποι φωλεοί, καὶ ῥόχμαλα, καὶ αἱμασιαί. παρὰ γὰρ τὸ χῶ τὸ χωρῶ γίνεται χεά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χειά.

Χεῖμα, παρὰ τὸ χέω γίνεται.

Χειμών, χειμαδίῳ τόπῳ, ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. ἀπὸ τοῦ χέω. οὗ ὁ μέλλων χεύσω, χεῦμα. ὡς πνέω πνεύσω, πνεῦμα. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, γίνεται χεῖμα. ἀφ' οὗ χειμών. τὰ εἰς μα οὐδέτερα εἰς μων παραγόμενα ὀνόματα, κοινά εἰσι τῶν γενῶν. καὶ τρέπει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ. οἷον, μνῆμα ἀμνήμων ἀμνήμονος. σχῆμα, ἀσχήμων ἀσχήμονος. εἷμα, λευχείμων λευχείμονος. τὸ δὲ χειμὼν ὀξυνόμενον καὶ ἁπλοῦν καὶ κτητικὸν ὂν διήλλαξε. ὁμοίως καὶ ἔτι περὶ αὐτὸ συγκεῖται. βαρυχείμων βαρυχείμονος. ἀπὸ τοῦ χέω χειμών καὶ χειμών. φυλάσσει τὸ ω ὡς περιεκτικόν.

Χειμάῤῥοις, χειμερινὸς ποταμός. παρὰ τὸ ἐν τῷ χειμῶνι ῥεῖν. ἢ γίνεται παρὰ τὸ χεῦμα ἅμα. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥεῖν καὶ τοῦ χειμών, γίνεται χειμάῤῥος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χειμάῤῥοος. καὶ κατὰ συναίρεσιν, χειμάῤῥους. κλίνεται χειμάῤῥου.

Χειμέριος, ἀπὸ τοῦ χεῖμα γίνεται. τὰ διὰ τοῦ ιος καθαρὸν ἔχοντα τὸ ρ, καιροῦ ὑπόνοιαν ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. καίριος. ἀκαίριος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν. ὥριος, ὁ τῆς ὥρας. ἀώριος. ἡμέριος. χωρὶς τῶν μηκῶσιν ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων, διὰ τὸ θέρος θέρειος. λοιπὸν οὖν ἐκ τοῦ χειμερινός, γίνεται κατὰ συστολὴν τοῦ ι χειμέριος, ὡς ἑσπερινὸς ἑσπέριος.

Χειραμός, σημαίνει τὴν καταδύσιν παρὰ Λυκόφρονι. οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ χειά γέγονε.

Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. ἢ χειρόποδες, οἱ οὕτω τοὺς πόδας κατεῤῥωγότες. οἱ ῥαγόποδες.

Χείριστα, κάκιστα. ἀπὸ τοῦ χείρων χείριστος ὑπερθετικόν. χείρων δὲ κυρίως ὁ κατὰ χεῖρα ἥττων. ὡς ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει τεχνᾶσθαι δυνάμενος. καὶ χεῖ

Χείρων, ὁ κένταυρος. ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς ... ρότερος. τῶν χειρῶν θεραπείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις καὶ ῥιζοτομίαις. ἱστοροῦσι δὲ τοῦτον ἡμῖν ὑπογράφει ὧρος. ἐν ἄλλοις δέ, ὅτι χεῖραι καλοῦνται αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. ἔνθεν καὶ Χείρων, διὰ τὸ ἐν χείροσι καὶ ὀρεινοτέροις τόποις διάγειν.

Χειρόηθες, ἥμερον. πρᾶον. ἢ διὰ τὸ χειροήθεις.

Χείρ, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι ὑπ' ἐπιχεῖσθαι, ἢ διὰ χεῖν.

Χειροδίκαι, οἱ τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες. τουτέστιν, ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες.

Χειρόκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ τὰ ἐξεσμένα.

Χειρόμακτρον, ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδήλιον.

Χειρόμαντις, ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος.

Χειρόνιπτρον, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. ἀριστοφάνης.

Χειρονομεῖν. κυρίως ἐστὶ γυμνάζεσθαι διὰ χειρῶν. ὅθεν χειρονομία.

Χηναλώπηξ. ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα σύνθετα κατὰ τὴν ἀρχήν, οὐδέποτε ἀπὸ εὐθείας συντίθεται. ἀλλ' ἢ ἀπὸ γενικῆς, ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρίβλητος. καὶ εἰ μὲν ἡ ἐπιφερομένη λέξις ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, ἀποβάλλει ἡ γενικὴ τὸ ς. οἷον, φρὴν φρενός, φρενοβλαβής. χὴν χηνός, χηνοτρόφος. ἐὰν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ ο καὶ τὸ ς. οἷον, φρὴν φρενός, φρεναπάτης. χὴν χηνός, χηναλώπηξ. δεῖ προσθεῖναι εἰ μὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ η ἢ ἀπὸ τοῦ ε. τότε γὰρ τὸ ς μόνον ἀποβάλλεται. οἷον, χειρὸς χειροήθης. χειροεργὸς καὶ χειρουργός. λιμὴν λιμένος, λιμενοειδής. δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς τοῦ χειρόναξ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ κρᾶσιν χειρῶναξ, ὡς ἱππῶναξ. διὰ γὰρ τὴν κρᾶσιν, ἠμαυρώθη τὸ παράλογον.

Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους.

Χηλός, ἡ κιβωτός. παρὰ τὸ χῶ χήσω, χηλός. ἡ χωροῦσα ἕκαστον τῶν ἐντιθεμένων.

Χηλή, ὁ ὄνυξ. ὧρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλήν, ἐπὶ τῶν διονύχων ζώων. σχιλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι. ὥσπερ ὁπλή, ἐπὶ τῶν μονωνύχων.

Χήν, κοινόν ἐστι τῷ γένει. ἔστι δὲ καὶ ἄδικον. γίνεται παρὰ τὸ ἢ χή, ὃ σημαίνει τὴν βοήν, ἢ χήν. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η. κρακτικὸν γάρ ἐστι καὶ φωνητικόν.

Χηνίσκος, τὸ τῆς πρώρας μέρος, οὗ ἀπήρτηνται αἱ ἄγκυραι. ὃ καὶ τῆς πρόποδος ἐστὶν ἀρχή. εἰσὶ δ' οἳ μᾶλλον τὸ τῆς πρύμνης ἔφασαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυνται αἱ ἐπωτίδες τῆς νεώς. πλὴν ὁποτέρως ἔχει χηνίσκος ἐλέγετο, ὅτι χηνὸς κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοί, ἐτίθουν τῷ ἄκρῳ, τάχα τὸ πλοῖον εἰς χῆνα ἀπεικάζοντες. ἢ τοῦ εὐοιωνίστου χάριν, ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἡ ναῦς διατελοίη τρόπον χηνός, ὑπερνέουσα τῶν κυμάτων.

Χήρα, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. ὁ μέλλων, χήσω, χήρα. ἡ χωρητικὴ τῶν κακῶν τῆς λύπης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ χαρά. καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χήρα. κατὰ ἀντίφρασιν. ἡ ἐστερημένη τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς χαρᾶς.

Χῆραι, ἔρημοι, καὶ ἀνδρὸς μονωθεῖσαι. ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρώσω, ὃ σημαίνει τὸ ἐρημῶ καὶ ἀφανίζω καὶ ἐκπορθῶ. ὅθεν καὶ χηρωτής. ὡς γυψώσω γυψωτής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς, χηρωστής. χηρωσταὶ δὲ λέγονται, οἱ μακρόθεν τοῦ γένους κληρονόμοι. οἷον ἐπίτροποι. οἱ τοῦ χήρου καὶ ἐρήμου συγγενοῦς οἴκου κληρονόμοι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χωρῶ τὸ χωρίζω, χηρῶ χηρώσω. ὅθεν, Χήρωσ' ἀγυιάς. καί, Χηρώσας δὲ γυναῖκας.

Χῆτι, στερήσει. ἐνδείᾳ. σπάνει. παρὰ τὸ χῶ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ ἐνδέομαι. ὁ μέλλων, χήσω. ῥηματικὸν ὄνομα, χῆτις, ἡ ἔνδεια. καὶ χῆτος οὐδέτερον ὄνομα. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, χητίζω καὶ χατίζω.

Χιλός, θηλυκῶς λέγεται. σημαίνει δὲ τὴν τροφήν. παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα, τουτέστι κρατεῖν. ἢ παρὰ τὸ χεῖλος. χεῖλος δὲ ὁ χόρτος τῶν βοσκημάτων, παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἕλει.

Χίμαρος, σημαίνει τὸν τράγον. ἐκ τοῦ χίμαιρα. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέοντος ποταμοῦ. τινὲς παρὰ τὸ κίω τὸ πορεύομαι, κίμαρος καὶ χίμαρος.

Χίμαιρα, ἡ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα. οἷον ἡ ἕνα χειμῶνα ἔχουσα.

Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν, ἃ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι τελεῖν.

Χῖος, ὁ τῆς Χίου πολίτης. ἀπὸ τοῦ Χίος Χίιος, ὡς Σάμιος, Λέσβιος. καὶ κράσει Χῖος, ὡς Δῖος.

Χιράδες, αἱ τῶν χειρῶν ῥαγάδες. συνέπεσε δὲ ἡ φωνὴ τῷ σημαινομένῳ. ἐπειδὴ γὰρ τὸ χεὶρ ὀφείλει τινὰ σημαίνειν, τὰς γὰρ τῶν χειρῶν ῥαγάδας δηλοῖ. ἡ δὲ ῥαγὰς, τοῦ ὁλοκλήρου ὀφείλει ἔχειν. τὸ γὰρ ἔχον ῥαγάδας, οὐκέτι ἐστὶν ὁλόκληρον. τούτου χάριν διὰ τοῦ ι, γράφεται.

Χιτὼν, τὸ ἁπλοῦν καὶ λινοῦν περιβόλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κεχεῖσθαι ἡμῶν τοῖς σώμασι, χυτών. καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, χιτών. σημαίνει δὲ δύο. ἀπὸ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν λεγομένου, ἱμάτιον. οἷον, Μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα. καὶ τὸν θώρακα. ὅθεν καὶ χαλκοχίτωνες, οἱ χαλκοθώρακες. διαφέρει δὲ πέπλου. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν, λέγεται χιτών. ἐπὶ δὲ γυναικῶν, πέπλος. τὰ δὲ εἰς ων ἰαμβικὰ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ τ, φυλάττει τὸ ω ἐπί τε βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων.

Χιὼν, παρὰ τὸ χέω χεών. καὶ τροπῇ, χιών. ὡς τέρπω, τερπών. κλίνεται χιόνος διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Χλαῖνα, παρὰ τὸ χλιαίνεσθαι ὅ ἐστι θερμαίνεσθαι, χλίαινα καὶ χλαῖνα. λέγεται μὲν χλαῖνα τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. χλανὶς δὲ, τὸ λεπτότατον καὶ μαλακὸν καὶ τρυφερόν. χλαμὺς δὲ τὸ περιφερὲς καὶ κυκλοειδές. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον σαγομάντιον, ὃ περιφοροῦσιν οἱ κηροφόροι. ὁμοίως παρὰ τὸ χλιαίνω χλιαμὺς καὶ χλαμύς.

Χλιαρὸς, παρὰ τὸ χλιαίνω. τὸ δὲ λιαρὸς, οὐκ ἀπὸ τοῦ χλιαρὸς ὥς τινες, ἀλλὰ παρὰ τὸ λίω τὸ προθυμοῦμαι.

Χλιδὴ, ἀγλάϊσμα. τρυφή. καὶ ῥῆμα χλιδῶ βαρύτονον. καὶ χλιδῶ περισπώμενον. ἐξουσιαστικὴ χλιδὴ ἣν κίστα ἔχαιρες. καὶ χλιδανὸν, τὸ τρυφερόν. παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ δέω τὸ πρέπω, χαλιδὴ καὶ χλιδὴ, ἡ ὑποχαλῶσα τοῦ πρέποντος. λέγεται δὲ χλιδὴ, ἡ ἔκλυσις καὶ μαλακία. ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι, ἀσθένεια τοῦ θερμοῦ.

Χλευασμὸς, ἐκ τοῦ χλευάζω. τοῦτο ἐκ τοῦ χλεύη ὃ σημαίνει τὴν ἀπάτην. χειλεύη τις οὖσα. παρὰ τὸ ἠρέμα ἀνοίγειν τὰ χείλη. ἢ παρὰ τὴν χλόην. δυσωπητικὰ γὰρ τὰ σκώμματα, καὶ χροιᾶς μεταβλητικά. ἢ παρὰ τὸ κλέπτω κλεύη καὶ χλεύη. ὁ γὰρ χλευάζων τινὰ, ὑποκλέπτει αὐτόν. ἢ παρὰ τὸ χέω χεύη.

Χλόη, παρὰ τὸ φλέω τὸ ἀναπέμπω, φλόη καὶ χλόη. ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα. ὅθεν καὶ Χλοῦναι οἱ σύαγροι, οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διαβίβοντες. κλίνεται χλούνων, ὡς ἀπὸ τοῦ χλόευνοι χλοεύνων. τὸ δὲ χρῆσται χρήστων, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ χρηστοὶ τῶν χρηστῶν, ἀπὸ τῶν καλῶν. χρῆσται δέ εἰσιν, οἱ δανείζοντες καὶ οἱ δανειζόμενοι. τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων, συνεξέδωκε, τῷ ἐτήσιοι ἐτησίων.

Χοῖρος. παρὰ τὸ χοῦν ἐρευνᾶν, χόϊρος. καὶ συναιρέσει, χοῖρος. ἢ παρὰ τὸ τοῦ χείρονος ἐρᾶν.

Χλῆδος, ὁ κλῆρος τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλύν τινα καὶ βοτανώδη, καὶ φυγανώδη. ἢ σωρὸς λίθων.

Χλωρὸς, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὥρα, ὃ σημαίνει τὴν μορφήν. χαλάωρος. καὶ χλωρὸς, ὁ κεχαλασμένην ἔχων τὴν ὥραν. ἐξ οὗ καὶ χλωρότης. ἢ ἐκ τοῦ χολή. ὑπερθέσει, χλοή. ἐκ τούτου χλοηρὸς καὶ χλοερός. ἢ χολερὸς, κατὰ κρᾶσιν χλωρός. ἐκ τούτου ὠχρόν.

Χλωρόνειος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον.

Χλωρὶς ἀηδὼν, ἀπὸ τοῦ χρώματος. ἢ ὅτι ἐνεαριφαίνεται ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τὴν χλωροῖς ἡδομένην. κρεῖττον δὲ τὴν πρώτην. τοιαύτην γὰρ τὴν πτέρωσιν ἔχει. καὶ Σιμωνίδης. Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι χλωραύχενες εἰαριναί.

Χνοῦς, πλεονασμῷ τοῦ ν. παρὰ τὸ χοῦς. τοῦτο παρὰ τὸ χόος. τοῦτο παρὰ τὸ χέω. Ἀπολλώνιος. Νέον χνοάοντα παρειάς.

Χόανος. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.

Χοὴ, ἐκ τοῦ χέω. χοαὶ χοάν, τὰ ἐπιχεόμενα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἅπερ εἶχον κάλλιστα καὶ τιμιώτατα, ταῦτα ἐξέχεον εἰς τοὺς νεκροὺς τιμῶντες αὐτούς.

Χολάδες, τὰ ἔντερα. κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς χ. κοιλάδες τινὲς οὖσαι. παρὰ τὴν κοιλότητα. ἀφ' οὗ καὶ κόλος καὶ κοῖλος, ὁ ἔρημος καὶ κοινὸς τόπος. ἢ παρὰ τὴν χύσιν. Ὅμηρος. Ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι χύντο χαμαὶ χολάδες. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν διακεῖσθαι τὸ χολῶδες ἀπὸ τοῦ ἥπατος, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συνέρρει ἡ ξανθὴ χολή. τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν. ἤμελλε γὰρ ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη.

Χόλικες, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι.

Χόλος, παρὰ τὸ χέω. συγχεῖται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ὀργίζεσθαι. τὸ χο, μικρόν. ἐκ τοῦ χέω. ὁ γὰρ χόλος διαχεῖται. ἡ πρώτη γὰρ ἔκκαυσις τῆς καρδίας καὶ διάχυσις τῆς χολῆς πρὸς ὀργὴν, χόλος λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι τοῦ θυμοῦ. τὸ γενικὸν, θυμός.

Χολᾶτε. ἐκ τοῦ χολὴ, γίνεται χολῶ χολᾷς συζυγίας δευτέρας. ὅθεν τὸ πληθυντικὸν, Ἐμοὶ χολᾶτε. ἐκ δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολῶ χολώσω συζυγίας τρίτης. ὅθεν χολωθεὶς, τὸ ὀργισθείς. καὶ χολωτοῖς ἐπέεσσιν, ὀργιστικοῖς.

Χορδὴ, τὸ ἔντερον. παρὰ τὸ χορῶ καὶ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω. παρὰ τὸ δι' αὐτῶν χορεύειν τὴν ἐδωδήν. ὅθεν καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χορηγὸς, παρὰ τὸ χεὶρ χερὸς καὶ τὸ ἄγω, χερηγός. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, χορηγός. ὁ διὰ χειρὸς ἄγων.

Χορὸς, οἶμαι παρὰ τὸ χαίρειν. ἢ ἐκ τοῦ χῶρος. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἢ χαίρω χαρὸς καὶ χορός. ἢ παρὰ τὸ χεὶρ χερὸς, χορός.

Χοροίτυπος, ὁ χορευτής. ἤγουν ὁ τύπους ἐν τῷ χορεύειν τῶν ποδῶν ποιῶν. ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. καὶ Ὅμηρος. Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. τὸ δὲ χῶρος, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. σημαίνει δὲ τὸν τόπον.

Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χώρᾳ γίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κείρω κέρτος, καὶ χέρτος. καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος. χόρτῳ ἐνιάπτει κίονι ἐχώοντο. ἄχρι δὲ τοῦ νῦν ἐν Λυκίᾳ. ἀπὸ τοῦ χόρτου παραβάλλουσι τὴν αὐλὰς τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασιν. Ὅμηρος Ἰλιάδος ω.

Χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸν παραβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. καὶ ὅτι πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἡμετέρων βορῶν, τούτῳ ἐκέχρηντο. παρὰ τὸ κόρος.

Χραῦ, σημαίνει πέντε. τὸ ξέω, ἐξ οὗ χραύω χραύσω, Ἰλιάδος ε. χραύσῃ, ἀντὶ τοῦ ἀμύξῃ ἐπιπολαίως τὸν χρῶτα. ἐπιξύσῃ, ἤγουν προσεγγίσῃ. ἀπὸ τοῦ χρὼς τὸ χρῶ. οἷον προσψαύσῃ. τὸ μαντεύομαι, ὡς τό, Τοι αὐτὸ ὁ Φοῖβος χρῇ. τὸ κτῶμαι, ἐξ οὗ καὶ χρῆμα. τὸ ἐφορμῶ, ὡς τό, Τίς τοι κακὸν ἔχραε δαίμων. τὸ παρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ κιχρῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ χρηστός, ὁ ἀγαθός, ὁ πᾶσιν ἑαυτὸν παρέχων.

Χραισμῶ, καὶ βαρύνεται καὶ περισπᾶται. γίνεται ἀπὸ τοῦ χρήσιμος χρησιμῶ. συστολῇ τοῦ η εἰς α καὶ μεταθέσει τοῦ σ, χραισμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχραισμον. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. καὶ σημαίνει τὸ βοηθῶ καὶ φυλάσσω. ἢ ἐκ τοῦ χαρίζω χαρισμῶ. καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ συναιρέσει, χραισμῶ ἔχραισμον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ περισπωμένου, δεύτερος ἀόριστος ἥμαρτον.

Χρέος, ἀπὸ τοῦ χρῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδεοῦμαι, γίνεται χέω. ἐξ οὗ γίνεται χρέος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ. οὕτως Ἀπολλώνιος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο φασὶν ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ χρῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρέω χρέομαι. ὁ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τοὺς αὐτοῦ κανόνας τῶν οὐδετέρων, λέγει περὶ τοῦ χρέους ὅτι διὰ μὲν τοῦ ο γίνεται, καὶ κλίνεται ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς καὶ δυϊκῶς. ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, εἰς α λήγει. οἷον χρέεα. καὶ συγκοπῇ, χρέα. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ε καὶ ω ἀττικῶς χρέως, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθήν, γενικήν, αἰτιατικήν, καὶ κλητικήν. μόνην δὲ τὴν δοτικὴν διαλλάττει. καὶ ἔστι δίπτωτον. εὐθεῖαν γὰρ καὶ δοτικὴν ἔχει μόνον, οἷον τὸ χρέως, τοῦ χρέως, τῷ χρέῳ, τὸ χρέως, ὦ χρέως. δυϊκὰ δὲ καὶ πληθυντικά, οὐκ ἔχει.

Χρειῶ, σημαίνει τὴν χρείαν. ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ σπέος γίνεται σπεῶ καὶ σπειῶ, κλέος κλεῶ καὶ κλειῶ, οὕτω χρέος χρεῶ καὶ χρειῶ. ἡ δοτική, Χρειοῖ ἀναγκαίῃ. ὡς κλειοῖ. ἤγουν διὰ χρείαν ἐπιφέρουσαν καὶ ἐπείγουσαν. ἀπὸ δὲ τοῦ χρέω, γίνεται χρέα καὶ χρεία πλεονασμῷ τοῦ ι. ὡς χρέος καὶ χρεῖος.

Χρείω, τὸ χρησμῳδῶ διὰ διφθόγγου. παρὰ γὰρ τὸ χρέος χρέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, χρείω. τοῖς γὰρ χρείαν ἔχουσι χρησμῳδεῖ ὁ θεός. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι, ἐξ οὗ καὶ Χριστός. ἀπὸ τοῦ χρίμπτω. ἢ προσάπτεσθαι διὰ τὸ πλησιάζειν ἀλλήλων.

Χρέμιζον, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι. Ὀξέα χρεμίσαι. ἀπὸ τοῦ χρεμίζω. τὸ δὲ χρεμέθεσκον, ἀπὸ τοῦ χρέμω, χρεμέθω.

Χρή, ἀπὸ τοῦ χρῶ δευτέρας συζυγίας, γίνεται χρῆμι. ὁ δὲ μέλλων, χρήσω. ὡς τὸ ἀπὸ χρή. τὸ δὲ χρὴ ὀξυτόνως, σημαίνει ἐπίρρημα, τὸ δεῖ. ὡς τό, Χρὴ μὲν σφωΐτερον. περισπωμένως δὲ, σημαίνει ῥῆμα ἀττικῶς. ἀπὸ τοῦ χρῶ χρᾷς χρᾷ. ἰωνικῶς δὲ ἀττικῶς, χρῇ. ἐξ οὗ οἶμαι καὶ τὸ χρῆν. ὀξύνεται δὲ τὸ χρή. ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐν ἐπιρρήμασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκοπῇ, τὴν καταλιμπανομένην συλλαβὴν περισπᾷ. εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύνει. τὸ χρὴ καὶ δεῖ, λέγουσιν εἶναι ἐπιρρήματα. πλεῖον δὲ λέγεται εἶναι ῥήματα.

Χρῆμα, κυρίως τὸ διὰ χειρὸς ἔργον, οἷον χέρημα. ἢ παρὰ τὸ χρήσω, ὃ σημαίνει τὸ κτῶμαι. ἐξ οὗ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον. ἐκτησάμην.

Χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἀπὸ γὰρ τοῦ χρέος, γίνεται χρείζω. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, χρηΐζω. Χρηΐζοντι καὶ αὐτοί. καὶ κατὰ συναίρεσιν, χρήζω. ὡς τὸ κληΐζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμῳδῶ, ἔστιν ἄνευ τοῦ ι, καὶ παρὰ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτούσης σὺν τῷ ι γράφεσθαι. παρὰ γὰρ τὴν χρείαν γὰρ. τοῖς γὰρ χρείαν ἔχουσι τὰ ἀληθῆ μαθεῖν, χρησμῳδεῖ ὁ θεός. ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ σημαίνοντος τὸ δέομαι, οὐκ ἔχει τὸ ι.

Χρηστήρ, ἔστιν ὁ παρέχων χρησμούς. καὶ γίνεται παρὰ τὸ χρείω. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός. Οἶμαι δ' ἐγὼ παρὰ τὸ χρήζω ὃ σημαίνει τὸ αὐτό, γίνεται χρηστήρ.

Χρῆσις, παρὰ τὸ χρήω χρήσω. διαφέρει δὲ παραδόσεως. χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται ἡ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν μαρτυρία. παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν. οἷον τὰ μὲν Ὁμήρου, καλεῖται χρῆσις. τὰ δὲ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις.

Χρήστης, καὶ ὁ δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος.

Χρίσμα, παρὰ τὸ χρίω χρίσω χρίσις καὶ χρίσμα. σημαίνει τὸ ἄλειμμα. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ λέγεται κροῦμα καὶ κροῦσμα, οὕτω λέγεται χρῖμα καὶ χρίσμα.

Χρίμπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προσπελάζω. ἀπὸ τῆς χειρὸς χειρίπτω. πλεονασμῷ τοῦ μ χειρίμπτω. καὶ συγκοπῇ. κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβάλλειν καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. ἢ ἀπὸ τοῦ χρωτός. τὸ τοῦ χρωτὸς ἐγγίζειν, χρῶ χρίμπτω.

Χροαχροΐη, εἴρηται ὡς τὸ βοὰ βοίη. καὶ διὰ χροός. γίνεται παρὰ τὸ χρῶ ὃ σημαίνει τὸ ῥάπτω. ἐξ οὗ καὶ χρῶμα. ἡ εὐθεῖα χροῦς. ὅθεν τό, Χρωσάμενοι ἄνδρα. ὃ καὶ μεταβολῇ τῆς ου, χρώς, ὡς βοῦς βῶς παρὰ Δωριεῦσι.

Χρόμαδος, Ἰλιάδος ψ. τὸν κατὰ τὰς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον. ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ ποιητής. ἢ παρ' ὅσον θυμικῶς ἀλλήλοις ἐπιφερόμενοι, τρίζουσι τοὺς ὀδόντας. διὸ τοὺς φοίνικας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα τούτοις ἐπερειδόμενοι, λυμαίνονται τοὺς ὀδόντας.

Χρόμις. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε. τὸ δὲ χρόμιος, πλεονασμῷ ἐγένετο τοῦ ο. ἢ ἡ χρόμιος γενικὴ μετετέθη εἰς εὐθεῖαν, καὶ γέγονεν ὁ Χρόμιος.

Χρόμος. παρὰ τὸ ἔρεω, ἔρομος καὶ χρόμος. ἢ παρὰ τὸ χρῶ.

Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι. ἀπὸ τοῦ χρώζω τὸ πελάζω. ὅ περ ἀπὸ τοῦ χρῶ τὸ βάπτω γίνεται. κυρίως γὰρ χρωσθῆναι τὸ ἀπὸ αἵματος μολυνθῆναι.

Χρώζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω. χρώς χρωτὸς χρωτίζω, ὡς φῶς φωτὸς φωτίζω. ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωίζω. καὶ συναιρέσει, χρώζω.

Χρυσῖτις, σημαίνει τὴν λίθον, ἔνθα ἀποκνῶσι τὸ χρυσίον.

Χρυσόρραπις ἑρμῆς, ὁ χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσόπολις. ἀγαμέμνονος καὶ χρυσηίδος παῖδας γενομένας φασί, χρύσην καὶ ἰφιγένειαν. ὧν ἀπὸ μὲν τῆς χρύσης, ὠνομάσθη χρυσόπολις ἐν τῇ προποντίδι. ἰφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἱέρειαν ἀρτέμιδος.

Χυτή, οὐ πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἡ τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένη.

Χρύσης. πόθεν χρύσης, παρὰ τὸ χρυσός. τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ἐρύω ἔρυσος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός. ἢ μετέχει τοῦ ἐρύω. ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος, ἐρύει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ θανάτου.

Χύτλα, κυρίως εἰσὶ τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ ἐναγίσματα. οἷον, χύτλα τε οἱ χεύαντο καὶ ἥγνισαν ἔντομα μῆλα.

Χυτλῶσαι, οὐ χρὴ ἁπλῶς τὸ ἀλεῖψαι, ἀλλὰ τὸ μετὰ λουτρὸν ἀλείψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον. καὶ χύτλον, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῷ λιμένι, παρὰ ἀπολλωνίῳ. χυτὸς λιμὴν κυζίκου. χυτὸς δὲ καλεῖται ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτοφυὴς ὤν. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἄστυ, ἤγουν ἀκαθαρσίαν.

Χυτρόπους, ἀπὸ τῶν χυτροπόδων τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγείρων. περιφραστικῶς χύτραν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τοῦ κῶλον τὸ ὀπτῶ. ὁ τὸ ὀπτῶν βεβλαμμένος. τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου, χωλός. κῶλος δὲ ὄνομα ἐντρόπος, ὡς πῶλος. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ ἐτυμολογικόν, τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω. κόλος γάρ ἐστιν ὁ μὴ τέλειος. ὅμηρος. κόλον δόρυ. καὶ κόλους κριούς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν.

Χώνες, ἔθνος ἰταλικόν. τὸ γὰρ χῶνιον ὁ μὴ τέλειος. καλοῦσί φασι κατὰ τὴν αἰγυπτίων διάλεκτον χῶνα λέγεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ ἔθνος.

Χῶρος, εἰς τὸ χορός.

Χωξυμπόται, χῶ συγγενεῖς. ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπόται, καὶ οἱ συγγενεῖς. σὺν τῷ ι. οὕτω γὰρ λέγουσι τὸ μετὰ τοῦ συνδέσμου ἐκθλίβοντες καὶ ποιοῦντες κρᾶσιν τοῦ α καὶ ο εἰς τὸ ω. καὶ προσγράφουσι τὸ ι τῆς διφθόγγου, τρέποντες ἀναγκαίως καὶ τὸ κ εἰς χ. οἱ, χὠ τυμπανισμοί. οὕτως εὗρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὤρου τοῦ μιλησίου.

Χώω, σημαίνει τὸ λυποῦμαι καὶ ὀργίζομαι. ὅ περ γέγονεν ἀπὸ τοῦ χέω χῶ. παρὰ τὸ διαχεῖσθαι τὴν χολήν. χῶ οὖν χώσω. ἡ μετοχὴ παθητική, χοόμενος χούμενος. καὶ δωρικῶς, χώμενος. ὡς μοῦσα, μῶσα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χωόμενος. ἢ παρὰ τὸ χολῶ χολώσω χολούμενος. ἐκβολῇ τοῦ λ, χοούμενος. καὶ τροπῇ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω, χωόμενος. καὶ ἐν ὑποθέσει βαρυτόνως, χώομενος. ὡς ὀρῶ ὀρέω ὄρωρεν, ὤρορε.

Χρῆμα, πρᾶγμα, κτῆμα. καὶ χρηματισάμενοι, διαπραξάμενοι. καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι.

Χίλιοι. ὄντων τεσσάρων ὄντων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων, ἤτοι ἀναλογία τοῦ τεχνικοῦ, ἔστι κανόνων ἀπόδοσις. ἡ δὲ διάλεκτος, γλώσσης ἰδίωμα. ὡς ἀντὶ τοῦ μείλιχος, μέλλιχος γράφεσθαι γαρφασιν οἱ αἰολεῖς. ἱστορία δὲ ἐστιν ἡ τῶν παλαιῶν χρῆσις ἢ καὶ παράδοσις. ἴστεον δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ἱστορία ἐναντιοῦται διαλέκτῳ. τοῦ γὰρ χίλιοι ἀπαιτοῦντος τὴν ει δίφθογγον, χέλλιοι γαρφασιν οἱ αἰολεῖς, ἡ ἱστορία ἐναντιουμένη, διὰ μόνου τοῦ ι γράφει. οὕτω γὰρ ἡ παράδοσις ἔχει. ἐτυμολογία δὲ ἐστιν ἐπισημασία λέξεων. ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ πάθος ἔχουσα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ψ στοιχεῖον, ὅτι συριγμὸν ἔχει αὐτοῦ ἡ ἐκφώνησις. καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστι ψι, ἀλλὰ μόνον ψῖ. ἄλλοι δέ, ὅτι ἑνὸς ψαύει χρόνου διπλοῦν.

Ψακάς, ὄνομα νη- ⟨σον. σίδος. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ ποταμοῦ θάττον ἀπέρρει πρὸς ὀλίγον παραμένουσα. ψακὰς γὰρ ἡ ῥα- ⟨νίς. καὶ ψακάζει, ῥαίνει.

Ψαλάξεις, παραλυκόφρονι, κρούσεις. ψηλαφήσεις. καὶ ἄνευ στρυ κιθαρίσεις.

Ψάλλειν, αὐτῶν τῶν χορδῶν τῆς λύρας. παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσστίζω. οὐ παρὰ τὸ ἄγων ψαύω. τῆς γὰρ κιθάρας προσστίζοντες ἔψαλλον. παρὰ τὸ διὰ δακτύλων ἐπιψαύειν αὐτῶν.

Ψαλμός, ὅπερ ἁπλοῦν προσηγορικόν. λέγεται γὰρ καὶ ᾠδή. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, ψαλμός. ὡς τίλλω, τιλῶ, τέτιλκα, τέτιλμαι, τιλμός. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἔψαλμος. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὅπερ συνάρχεσθαι θέλει τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἐξ ὧν καὶ ἐγένετο. ὀξύνεται. τὰ εἰς μος προσηγορικά, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς λ λήγουσαν, ὀξύνεται. οἷον, ὀφθαλμός. σεσημείωται τὸ ὅλμος βαρύτονον, ὃ σημαίνει τὴν ἴγδην. ἔστι δὲ λίθος περιφερὴς εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά. καὶ ποτηρίου εἶδος καὶ μέρος τῶν ἄλλων. εἴδους τῶν ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι συνωνύμου. λέγεται δὲ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ᾠδή, καὶ αἶνος.

Ψαλμῳδός, ἐκ τοῦ ἀείδω ἀοιδός ψαλμοαοιδός. καὶ συγκοπῇ καὶ ⟨κράσει, ψαλμῳδός.

Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. τὸ τη, η. παρὰ τὸ οὐρῶ τὸ φυλάττω, πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν.

Ψάμαθος, ἡ παραθαλάττιος ἄμμος. παρὰ τὸ ψαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος. καὶ ἀποβολῇ, ἄμμος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψᾶρες ψαρῶν. διαμόνα εἰς ἐστὶν εἰς αρ ὅπερ, ψὰρ καὶ κάρ. ἀπὸ προσθέσει τοῦ ος κλίνεται. ἔστι δὲ καὶ ψαρός, ἡ εὐθεῖα.

Ψαυκροπόδης, ἐπίθετον τοῦ ἀρίονος ἵππου. εἴρηται διὰ τὸ ταχύτατα. παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον.

Ψαφαρός, ὁ αὐχμηρὸς καὶ κακόχρους παρὰ νικάνδρῳ. ἔνθα καὶ ψαφαρὴ ὁμοίως, λεπτὴ καὶ αὐχμηρά.

Ψαθαρόν, ἁπαλόν.

Ψεδνός, ἀραιός. μαδαρός. σημαίνει δὲ τὸν φαλακρὸν καὶ ψιλὸν τὴν τρίχα. ἰλιάδος β. ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. καὶ ψῆνος, ὁ φαλακρός παρὰ σιμωνίδῃ. ἔστι ψῶ. σημαίνει δὲ ἀπό τινος μείζονος οὐσίας εἰς ἐλάχιστον καὶ μικρὸν μέρος καθιστῶ. οὗ ὁ μέλλων, ψήσω. ἐκ μελλητικοῦ ὅπερ, ψηνός. καὶ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συμφώνου τῇ φύσει μακρᾷ μεταβάλλει εἰς θέσει, ὡς πύκνης στιχός. καὶ μῆνος μικρός. ψεδνὸς οὖν παρὰ τὸ ἐψῆσθαι. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψέω, ψεδνός καὶ ψεδνός. ἐκ τούτου τοῦ ψῶ, καὶ ψωμὸς μέρος τι τοῦ ἄρτου. ὁ γὰρ ἄρτος, ὁλόκληρός ἐστι. ψῶ καὶ ψίω τὸ λεπτύνω, καὶ ψιάω. ἐξ οὗ καὶ ψιάς. διαφέρει δέ. σημαίνει γὰρ τὸ παράγωγον ῥῆμα, ἐλαττωματικὴν οὐσίαν ὁ νῦν προσὸν ὑποκειμένου. τριοῦ τινὸς γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ ψαύω καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψίω. τό, τε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἅπτεσθαι τῶν πλήκτρων παίειν σημαίνει. καὶ τὸ ψαύειν, ἅπτεσθαι τοῦ καθάπτεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ ψήχειν. οὕτως οὖν καὶ τὸ ψίειν, οὗ προκατάρχει τὸ ψῶ. ἀφ' οὗ ὁ ψωμὸς τὸ ἔλαττον παρὰ τὴν ἄρτον παρ' ὁμήρῳ.

Ψεῦδος, παρὰ τὸ ψεύδω ἢ φεύγω, φεῦγος καὶ ψεῦδος. ὃ πάντες φεύγομεν. ἢ παρὰ τὸ φείδω φεῖδος. εἶτα τροπῇ, ψεῦδος. ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω κατὰ ἀντίφασιν.

Ψευδής ψευδοῦς, ὀξύνεται διότι κλίνεται διὰ τοῦ ους. τὰ γὰρ εἰς δης δισύλλαβα μὴ κλινόμενα εἰς ους, βαρύνεται. οἷον, ⟨μύδης. γράδης. ἄρδης.

Ψηλαφῶ, ἡ μεταφορὰ τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν μήλων. καὶ δῆλον τὸ σημαινόμενον. μῆλα γὰρ τὰ πρόβατα. μηλαφῶ οὖν, τὸ τῶν μήλων ἐφάπτομαι. καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ψ. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσστίζω καὶ τὸ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ψηαφῶ. καὶ πλεονασμῷ ⟨τοῦ λ, ψηλαφῶ.

Ψῆνος, εἰς τὸ ψεδνός.

Ψηφῖδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί. ἰλιάδος φ. ἐκ τούτου ψῆφος. τοῦτο παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσστίζω. ἔστι δὲ κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλιά. ὅρος.

Ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι. ἐξ οὗ καὶ προσεψηνισμένος. καὶ ψῆνας λέγουσι τὸ σπέρμα τῶν φοινίκων ἤγματα, μικρὰ κομμάτια.

Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν ξέον. ἤγουν καὶ λώδιον.

Ψεφενὸς καὶ ψεφηνὸς ἀνήρ, σκοτεινός. οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ τὸ σκότος φησὶ Πίνδαρος ἀριστοκλῆ.

Ψιλός, ὁ ἀδύνατος. παρὰ τὸ ψῶ. ὅθεν καὶ κατὰ ψίω. οὗ πάντα ἀπέπτισται, καὶ ἀφῄρηται. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ ἅπτομαι ψιλός, ψιλή. εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ. καὶ ψιλὴν ἄρουραν, τὴν ἄδενδρον χώραν τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι καὶ ἀροῦσθαι ἐπιτηδείαν.

Ψαίρειν, τὸ ἀθύρως ποιεῖν.

Ψαιστά, πόπανα. πλατύματα τινὰ στρογγύλα, ἐς θυσίαν γινόμενα.

Ψήχειν, καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν.

Ψώχοντες, θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ψεκάδες, δρόσοι. ἢ σταλάδες πίπτουσαι. παρὰ τὸ ψαύειν. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ψεκάδες καὶ ψιάδες, ἀποβολῇ καὶ μεταθέσει. ὁ δὲ φιλόξενος, ἐκ τοῦ ψῶ ῥῆμα. παράγωγον, ψίω τὸ λεπτύνω καὶ ἐλαττῶ. ἀφ' οὗ ψιάς, ἡ κατὰ λεπτὸν τοῦ ὕδατος ἔκδοσις. ὡς λάμπω λαμπάς, ἵλλω ἰλλάς, οὕτω ψίω, ψιάς, ἡ κατὰ τὸ λίγον κατερχομένη δρόσος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ψίσαι τὸ ποτίσαι.

Ψίθυρ ψίθυρος, παρὰ τὸ ψύθος. λέγεται καὶ ψίθυρος ψιθύρου. καὶ ψιθυρίζω, τὸ ἠρέμα λεπτολογῶ. παρὰ τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὃ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χείλη. ἐκ τούτου καὶ ψιθυρισμός, ἡ λεπτὴ φωνή. τινὲς δὲ τὸ ψιθυρίζειν ὠνοματοπεποιῆσθαι φασίν, ὡς τὸ κρίζε, καὶ σίζειν, ἀπὸ τοῦ τελουμένου ἤχου ὑποφυσώντων τοῦ ἀνέμου. οἷον, Ἡδὺ δὲ τὸ ψιθύρισμα τῶν δένδρων ἠκούετο. ὅθεν κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν ἐκ γινομένου τοῦ ψύθους. καλλίμαχος. Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

Ψίξ, παρὰ τὸ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω.

Ψολόεντα κεραυνόν, τὸν ἅμα τοῦ ψαῦσαι ὀλλύντα.

Ψύδραξ. οἱ ἴωνες ψύδρα- τὸ ὀξέως φερόμενον. κας λέγουσι τὰς ποικίλας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλοῦμεν τὰ ἐπὶ τοῦ στόματος ἐξανθήματα.

Ψύθος, τὸ ψεῦδος. ἐκβολῇ τοῦ ε, ψύδος. καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, ψύθος.

Ψύη, παρὰ τὸ ψαύω. ἡ ἐπιψαύουσα σαρξ καὶ δὲ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις. ἢ παρὰ τὸ ξύω ξύη κατὰ ἀντίφρασιν, ἣν εὐχερῶς ξύσαι οὐ δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω. κράσει τοῦ π καὶ σ, γίνεται ὀψύη τὸ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ο ψύη, ἡ ὀπίσω ἄγουσα.

Ψυχαγωγία, ὅπου τὸ ὕδωρ ἀνιμηθὲν ταμιεύεται πρὸς τὴν ἄρδειαν τῶν χωρίων. ἢ αἱ θυρίδες τῶν μετάλλων αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα τόπου ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐπὶ ψυχῶν μαντευόμενοι, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν.

Ψυχάζειν, τὸ ἀναψυχὴν λαμβάνειν ἐκ πνεύματος.

Ψύχω, σημαίνει δύο. τὸ ζωοποιῶ, ἐξ οὗ καὶ ψυχή. καὶ τὸ φυσῶ, ἐξ οὗ ἰλιάδος υ. Ἦκα μάλα ψύξασα, ἀντὶ τοῦ φυσήσασα.

Ψυχή, παρὰ τὸ ψύχω ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα. ὅμηρος. Ψυχὰς ἱμείρων, ἀντὶ τοῦ πνεύματος. ἐπὶ τῶν ἐλαπίνορι. πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχή. ἢ παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζωοποιῶ. φυσιοχίτις οὖσα, ἢ τὴν φύσιν συνέχουσα. ἔστι δὲ ὄνομα προσηγορικόν. καὶ σημαίνει δύο. τὴν ψυχήν, ὡς τό, Ἡ δ' ἐκ ῥεθέων ἀποπαρφαίδιμος ψυχή. καὶ τὸ αἷμα, Ψυχὴ κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

Ψυχρός, παρὰ τὸ ψύχος ψυχηρός. καὶ συγκοπῇ, ψυχρός.

Ψωθαὶ καὶ ψῶζα, ἀμφότερα τὴν ψωμιδίαν σημαίνει. Ἀρτυμάτ' ἀλλήλων ἐπὶ ψώθια πίνεισκον.

Ψωλή, παρὰ τὸ ἐμφυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων, ὅτι καὶ φύσει φυσώδης ἐστί.

Ψωμός, παρὰ τὸ ψάχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ θρίβεσθαι καὶ τὰ ψευστὰ ὁμοίως. ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω. δηλοῖ γὰρ αὐτοῦ τοῦ εὐτελοῦς τὸ ἐλάχιστον. καὶ ψώρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ. οὗ παράγωγον, ψαύω. ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει συνεχόμενοι τούτῳ, πολλὴν ἔχουσιν ὁρμὴν πρὸς τὸ ψαύειν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη. τὸ δὲ ψῶ, σημαίνει τέσσαρα. ψῶ τὸ ἅπτομαι, ἐξ οὗ ψώρα. παρὰ τὸ ἅπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος. ψῶ τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸς στρατιώτης, ὁ ἄοπλος καὶ γυμνός. τὸ ὀπτῶ, ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὁ ἐκ μικρᾶς κενομένος. ψῶ τὸ κνῶ, ἐξ οὗ καὶ ψωλὸς ὁ κεκαυμένος δαλός.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ὤα, σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τῆς κρασπέδου τοῦ ἱματίου. σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστιν οἷς οἰός, τὸ πρόβατον. καὶ συναιρέσει, οἶς οἰός. τὸ θηλυκὸν, οἴα. καὶ κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὤα. καὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι, προβάτων δέρματα ἔβαλλον ἐν ταῖς κρασπέδοις τῶν ἱματίων. ἢ ἀπὸ τοῦ οἷς. τὸ κτητικὸν, οἶος. τὸ θηλυκὸν οἰεία. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ αὔξησιν τοῦ ο εἰς ω, ὤα. τὸ δὲ οἷς, παρὰ τὸ οἴω τὸ νομίζω.

Ὤιγον, σὺν τῷ ι. προτέτακται τὸ ω, ὅτι ἀπὸ τοῦ οἴγω ἐγένετο κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ω. ὡς οἴχομαι, ᾠχόμην. οἰκῶ, ᾤκουν. ὁ γὰρ παρατατικὸς πάντοτε μεγεθύνεται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἢ χρονικῶς, ἢ συλλαβικῶς. δεύτερον δὲ ὅτι οἱ παρῳχημένοι κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν, ὡς αὐλῶ ηὔλουν, αἰσχύνομαι ᾐσχυνόμην, ἢ πλείονα, ὡς ἔχω, εἶχον. οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα. ἐπεὶ οὖν τὸ οἴγω δύο φωνήεντα ἔχει κατὰ τὴν ἀρχὴν, τούτου χάριν τὸ ᾦγον τὸ ι ἔχει, ἵνα σχῇ κατὰ τὴν ἀρχὴν τὰ ἴσα φωνήεντα τῷ ἐνεστῶτι. ὡς τὸ κάθημαι. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διατί πάντοτε μεγεθύνεται ὁ παρατατικός. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ παρατατικὸς πλέον ἔχει κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ἐνεστῶτος, ὁ γὰρ ἐνεστὼς ἀκαριαῖός ἐστι, καὶ ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ τὸ εἶναι, ὁ δὲ παρατατικὸς παρατεταμένην ἔχει τὴν σημασίαν, τούτου χάριν ὡς πλεονεκτῶν κατὰ τὴν σημασίαν τὸν ἐνεστῶτα, πλεονεκτεῖ καὶ

Ὤιγνυντο πύλαι, Ἰλιάδος θ. ἀντὶ τοῦ ἀνεῴγνυντο. κατὰ τὴν ἀρχήν. ὤιγνυντο. ἀπὸ τοῦ οἴγω οἴγνυμι οἰγνύω. καὶ πιθυρέας ὤιξε θεανώ. Ἰλιάδος ζ. ἀπὸ τοῦ οἴγω, οἴξω ᾦξα. καὶ κατὰ διάστασιν ὤιξα. δύναται δὲ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἀντὶ τοῦ μεγάλου τάττεσθαι τὸ ω.

Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων. ἀφ' οὗ καὶ ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις. καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιον φασὶ, διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. Διονύσιος. Ὠγυγίη τε Θάσος Δημήτερος ἱερὸς ἀκτή. [illegible]

Ὧδε, σημαίνει δύο παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ οὕτως, ὡς τὸ, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν. σημαίνει καὶ τὸ νῦν, ὡς τὸ, εἰκῇ τοῦ σ' ἀφαιροῦνται κιχῶ ἄσνυ- ποῦ ὧδε. σημαίνει καὶ τὸ ποῦ. παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸ οὕτως. καὶ μάλιστα ὅμηρος τοῦτο οἶδεν. οὐδέποτε δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ τοπικὸν εὑρίσκεται, ἀλλὰ πάντοτε ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐστὶν ἐπίρρημα μεσότητος. οὐδὲν δὲ εἰς δε λῆγον τοπικὸν ἔχει πρὸ τέλους τὸ ω, πλὴν τοῦ ὧδε. οὐδὲν δὲ εἰς δε λῆγον δισύλλαβον τοπικόν ἐστιν. ὃν δὲ τρόπον τὸ ὅς ἐνταῦθα ἐγένετο ὥς, καὶ τὸ οὗτος, οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ὅδε, ὧδε. γράφεται δὲ ἡ χρῆσις παρὰ ἀττικοῖς ὧδί, ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος διὰ τοῦ ι γραφόμενον.

Ὠιδή, παρὰ τὸ εἴδω τὸ γινώσκω. μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀείδω, τὸ πάνυ γινώσκω. ἐξ αὐτοῦ ὁ ἀοιδή. καὶ κράσει ᾠδή.

Ὠδύσατο, ὠργίσθη ὀδύζεσθαι τοῦ α εἰς ω μεγάλα, ὠδή τὸ ὀργίζεσθαι παρὰ τὸ ὀδύνη. ἢ ἔστι παρὰ τὸ ἔδω. οἱ γὰρ χολούμενοι, πρότερον ὀδυνώμενοι ἑαυτοὺς κατεσθίουσιν.

Ὠδίς, παρὰ τὸ ᾠδῶ. ὠδὶς δὲ οὖσα διὰ τὸ ἐκ ᾠδῆς εἶναι τὸ βρέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύνη κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπὴν τοῦ υ,

Ὤη, ἔστιν ὡς κλητικόν ἐπίρρημα. καὶ πλεονασμῷ εἰς τὸ ι. σημαίνει τοῦτο γίνεται ὠί. ὡς παρὰ τὸ ἦ, ἠί. οἷον, τίς δὲ σύ.

Ὠδῖς, ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. ὠδῖνες σημαίνει καὶ τὸ ἐπιθυμεῖ.

Ὦκα, ἐπίρρημα μεσότητος. γίνεται ἀπὸ τοῦ ὠκύς. τοῦ δευτέρου, ἀκύς ἀκέα. ἀκα. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω γίνεται ὦκα. καὶ δηλοῖ τὸ ταχέως. τὰ δὲ ἀπὸ πληθυντικῶν οὐδετέρων μεταγόμενα εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν, ἅπαντα βαρύνονται. ταχέα, τάχα. σαφέα, σάφα. ὠκέα, καὶ συγκοπῇ

Ὠκεανός, παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύτειν ὦκα. χωρὶς τοῦ θαυμάτειν ὁ οὐρανὸς νενόμισται. ἢ παρὰ τὸ ὠκέως νάειν. ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὸ ἀνύω. ὁ ταχέως φέρων.

Ὠκύς, σημαίνει τὸν ταχύν. παρὰ τὴν ἀκὴν ἥτις δηλοῖ τὴν ὀξύτητα, γίνεται ἀκύς. καὶ τροπῇ ὠκύς, ὡς τέκμαρ τέκμωρ. ἢ παρὰ τὸ ὦκα. ἢ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ. τὸ παρατρέχω, ὥρος. τὸ

Ὠκύαλος, ὠκύ ναῦς. ἡ ἅλος γενικὴ δεύτερον, ἅλος. μετὰ κυρίων συντιθεμένη, ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα. οἷον εὐρύαλος. ἀντὶ δὲ ἐπιθέτου, τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα. ἐν ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ. ὕφαλος. πάραλος. τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων, ὀφείλει δασύνεσθαι, εἴπερ ἦν σύνθετον. νῦν δὲ παραγωγὴν ἔλαβε τῆς ἁλὸς κατὰ πολλὴν καινότητα. διὸ ἐψίλωσαν τὸ α παραγωγὴν ἐκδεξάμενοι, καὶ οὐ σύνθεσιν.

Ὦλκα, τὴν αὔλακα. παρὰ τὸ ἕλκω ἕλξω ἕλξ καὶ ὄλξ. καὶ

Ὠλέναι, αἱ χεῖρες. αἱ παλάμαι. ἀπὸ τῆς ἐκτάσεως ὄλξ. διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἐκπληροῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι.

Ὦλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. αἱ τοιαῦται δὲ συναλοιφαὶ, τῆς δευτέρας ἐστὶν ἰάδος, ἣν ὅμηρος οὐκ ἐκέχρητο. διό περ ζηνοδότῳ μέμφονται ἐπειδὴ τί δεῖν ἀναγινώσκειν, ὦλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες.

Ὠλίγην, ἀκαριαῖον. ἐλάχιστον. τά γοῦν δὲ ἀθηναῖοι καὶ ἐπὶ τοῦ μυστάξαι, καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἷον ἐν ὕλαις ὠλίγας. τὴν δὲ ὠλίγην δηλοῖ καὶ πνοὴν καὶ σκιὰν, καὶ ἀχαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγιον, ὀλίγον σημαίνει.

Ὠμογέρων, ὁ μὴ εἰς τέλειον καιρὸν γεγηρακὼς ἢ γοῦν ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς, διὰ λύπην, ἢ συμφοράν. οὐχὶ κεφαλὴ οὐκέτι πολιώθη.

Ὠδινά(?), ἐφρόντισα μήν.

Ὡμήρησεν, ὁμηρεῖς τὰ ἐνέχυρα. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς. ὀδυσσείας π, ἀντὶ συνετύχεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρχομένων. πίος δὲ ἐν ὑπομνήματι τῆς π, ἀντὶ συνήντησεν. πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις, ἐρίφων μεθομαρέον. οἷον, ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιπλακοῦ καὶ συμβαλοῦ. ἔνθεν ὅμηροι, οἱ ἐπὶ καταλλαγαῖς στελλόμενοι δι' εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογημένων ὄντας, ὁμήρους λέγουσιν.

Ὠμηστής, ἀπὸ τοῦ ἔδω, ἔσω, ἦκα, ἦσμαι, ἦσται, ἐκ μεταβολῆς(?) ἐστής. ὡς ψεύσω ψευστής. καὶ γίνεται τοῦ ε εἰς η μετὰ τοῦ ὠμά, ὠμηστής. καὶ ἀλλαχοῦ ὠμοφάγοι θῶες. καὶ γὰρ τὸ αὐτό ἐστιν ὠμηστής, καὶ ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμηστής, τάσσεται καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ λογικῶν. ὅμηρος. ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνήρ. καὶ ἐπὶ ἀλόγων, ἀλλ' οἱ οἰωνοὶ ὠμησταί.

Ὠμοργές, σκληρόν. καὶ ὠμοργός, σκληρός ἢ ἐρύουσι χαλεπῶς.

Ὠμόν, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς πέψιν. ὡς καὶ τὴν ἔξω τροφὴν, ὠμὴν λέγουσιν. οὔτε ἡψημένην, οὔτε ὠπτημένην. ἢ ὥς φιλόξενος, ὠμὸν τὸ ἐνταῦθα τιθέμενον, καὶ ὑπάρχον, καὶ μὴ μεταβληθέν. παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω.

Ὠμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα, ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται.

Ὦμος, παρὰ τὸ ὦ τὸ ὑπάρχω. ὁ ὑπομένων τὰ βάρη ἰσχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος. ἐξ οὗ καὶ ὠμός, ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρός, οἱονεὶ ὁ μένων ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ μὴ μεταβαλλόμενος. ἢ παρὰ τὸν οἴσω μέλλοντα, οὗ τὸ ἐνεστὼς οὐκ εἴρηται, γίνεται οἶμος καὶ ὦμος ἐφ' οὗ φέρομεν τὰ φορτία γίνεται τῆς οι διφθόγγου εἰς ω. ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀγκών(?). ἔδει λέγεσθαι ἀγκοίνη. βαρύνεται. τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω, μὴ προσκειμένου τοῦ ι, βαρύνεται. ὦρος. ὦχος. πρόσκειται μονογενῆ διὰ τὸ ὠμός. ἀπὸ τοῦ ω ἀρχόμενα, διὰ τὸ ζωμός καὶ τὰ ὅμοια. μὴ προσκειμένου τοῦ ι, διὰ τὸ ᾠδός ὁ ῥαψῳδός.

Ὠμοκυδιᾶ, ἐπὶ τῶν τῷ ὤμῳ ἐξουσίᾳ(?) μέγα φρονεῖ.

Ὤμοι, ἐστὶν ἀναφώνησις λυπητικὴ, ἐκ τοῦ οἴμοι. κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὤμοι. εἴρηται γὰρ καὶ ὤμοι δι' ἑνὸς μ. τὸ δὲ γίνεται χωρὶς τοῦ ι, γίνεται ἀπὸ τοῦ ω, ὤμοι. τὸ δὲ ὢ, σχετλιαστικόν ἐστιν ἐπίρρημα. ὅπερ καὶ εἰς α συστέλλεται, ὡς τό, ἆ δειλέ. ἀντὶ τοῦ ὢ ἄθλιε. γίνεται ἀπὸ τοῦ ὦ κατ' ἐπέκτασιν.

Ὠόν. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ὠὸν τὸ ι ἔχει. παρατηρουμένου(?) ὅτι εὕρηται τὸ ι κατὰ διάστασιν παρὰ σαπφοῖ. φασὶ δή ποτε λήδαν ὑακίνθινον πεπυκασμένον εὑρεῖν ὤϊον. δεύτερον δὲ διὰ τὸν χαρακτῆρα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ῳον μονογενῆ, εἰς τὸ ζῶον. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ ὅσωος. ὁ ζῶος. τὸ ζῶον. τὸ δὲ ὠὸν ὀξύνεται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται. τὰ δὲ λοιπὰ, ἀπὸ συμφώνου. καὶ ὡς διήλλαξε κατὰ τὴν ἀρχὴν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τάξιν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οἱ, μόνον γὰρ τίκτεται. νίκανδρος ἐν θηριακοῖς. κεῖνα τόσα βρύχων. τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ὠὰ κεῖνα καλεῖ.

Ὦπερ, ὥσπερ τοι. σημαίνει δὲ τὸ καθάπερ. ἔστι γὰρ ὡς εἴπερ. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς, ὠείπερ. καὶ κιρνᾶται τὸ ω καὶ ε, καὶ γίνεται ὤιπερ. καὶ συναιρέσει, ὦπερ.

Ὠπόλος, ἀπὸ τοῦ ὁ αἰπόλος γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ α εἰς τὸ ω. καὶ συναιρέσει πάλιν τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν ῳ δίφθογγον, ᾠπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. τὸ δὲ ᾠπόλοι ἀπὸ τοῦ οἱ αἰπόλοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι τοῦ οἱ ἄρθρου. καὶ κράσει καὶ συναιρέσει. ζήτει εἰς τὸ, οὑμός.

Ὤπυιεν, ὡμίλει ἐν συνουσίᾳ. ἀπὸ τῆς ὀπὸς, ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι ἀνδρί. ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἰέναι ὤμυεν καὶ γίνεται τοῦ μ, εἰς π. ζήτει εἰς τὸ ἀλύω.

Ὦπες, οἷον ὀπαί τινες οὖσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται. ὅθεν καὶ ὑπώπια. ἢ ὅτι ὀπαῖς καὶ τρήμασι ἐοίκασιν.

Ὥρα, σημαίνει τὴν μορφὴν καὶ τὸ κάλλος. ἐξ ἧς καὶ ὡραῖος. σημαίνει καὶ τὴν φροντίδα καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. γίνεται παρὰ τὸ ὤρω τὸ φυλάττω. κατὰ γὰρ ὥραν ἐφύλαττον οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς νυξίν. ἢ ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας. παρὰ τὸ ὁρίζω ὅρα καὶ ὥρα. ὥρα ἡ γυνὴ, παρὰ τὸ ὤρειν ἢ φυλάττουσα συντεταγμένως τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ ὧραι αἱ πυλωροὶ τοῦ οὐρανοῦ θεαί. παρὰ τὸ ὤρειν καὶ φυλάττειν. τὰ δὲ εἰς ἄλφα λήγοντα θηλυκὰ διχῶς συντίθενται. ἢ γὰρ φυλάττει τὸ α, ὡς τὸ σκιὰ σκιαγραφῶ, ἢ τρέπει αὐτὸ εἰς ο. ὡς τὸ ὥρα ὡρολόγιον. ὀπωροφυλάκιον. ὅτε δὲ παραλήγεται τῷ ε, τρέπει αὐτὸ εἰς ω. ὡς τὸ γέα γεωμέτρης. τὰ δὲ εἰς ρα λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγεται, συστέλλει τὸ ἄλφα. πεῖρα. σεῖρα. σφαῖρα. εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι, ἐκτείνει αὐτό. χώρα. ψώρα. χήρα. πήρα. οὕτως οὖν καὶ ὥρα.

Ὤποποι, ποίου μέρους λόγου ἐστίν; ἐπιρρήματος. καὶ πῶς δύο ἔχει τόνους; εἰ γὰρ ἕν ἐστι μέρος λόγου, ὤφειλεν ἔχειν ἕνα τόνον. εἰσὶ δὲ δύο ἐπιρρήματα. καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ παπαί. καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου ἓν μέρος λόγου. καὶ λέγεται ὅτι συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὦ φίλοι. ὤφειλε δὲ ὀξύνεσθαι, ὡς γινόμενον ἐκ τοῦ παπαί. ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει. οἱ γὰρ Σκύθαι ἀγάλματά τινα ἔχοντες ὑπὸ γαῖαν τῶν θεῶν, πόπους αὐτὰ καλοῦσιν.

Ὠρακίζω, παρὰ τὸ ἀκίζεσθαι τὴν ὥραν, τουτέστι τὴν μορφήν. ἀντὶ τοῦ ὠχριῶ. καὶ ὠρακιῶ τὸ αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ τὸ λειποψυχεῖν καὶ ἐκλύεσθαι.

Ὤρεσσιν, ταῖς γυναιξίν. Ἰλιάδος γ. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀρηρέναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρί. ἔνθα καὶ ξυνωρίς. παρὰ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὄαρος. τὸ πληθυντικόν, ὄαροι. καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ὄαρες. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὦρες. ὁ δὲ Ὦρος λέγει ὅτι παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι, γίνεται ὄαρ. καὶ ὑπερθέσει, ἄορ. καὶ συναλοιφῇ, ὤρ.

Ὠρείθυια, παρὰ τὴν ὀρεινὴν δοτικὴν καὶ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ, γίνεται ὠρείθυια κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω.

Ὠρείτης, ὁ πολίτης. παρὰ τὸ ὠρεύς ὠρέως γίνεται. καὶ τὸ κύριον ὄνομα ἔστι διὰ διφθόγγου. ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ὠρείτης δ' Ἀμύνων. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ὠρείδης ἔχει. Χοιροβοσκός.

Ὦρος, ὁ ἐνιαυτός. παρὰ τὰς ὥρας τὰς τροπὰς ἃς περιέχει. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ καὶ νοῦφον καὶ μετέωρον εἴρηται. ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὁ νοῦφος. καὶ ὡρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ὡρολογοῦν. λέγειν ἀπὸ τοῦ μέρους. Ὀδυσσείας λ. ἔνθα ἡ μέσας τρώγριε λέγε, ἀντὶ τοῦ συνηρίθμει. ὡρολογεῖ οἰνοῦν, ὃ τὰς ὥρας μετροῦμεν.

Ὤρισος, ἀντὶ τοῦ ὅρισος βοιωτικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω.

Ὠρίων, κατὰ τροπὴν τῆς ου εἰς ω. ἀπὸ τοῦ Οὐρίων. ἔστιν ἀπὸ ἱστορίας. ἀπὸ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν τῇ βύρσῃ καὶ γενέσθαι αὐτόν. ἔστι δὲ ἄστρον οὕτω καλούμενον.

Ὠρύω, σημαίνει τὸ κλαίω. παρὰ τὸ ἄω, ἢ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ἀωρύω. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ω εἰς ω. ἢ γίνεται ἀορίω. καὶ κράσει τοῦ αο εἰς ω, ὠρύω. ἢ παρὰ τὸ θόρυβος θορυβῶ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ β, θορύω. καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ θ, ὠρύω. εἰς τοὺς ἐπιμερισμοὺς δὲ εἰς τὸ ὠρυόμενος, εὗρον ὅτι πρωτότυπόν ἐστι.

Ὥρμαινεν. ἐκ τοῦ ὁρμῶ ὁρμαίνω. ὁ παρατατικὸς ὥρμαινον. Ὅμηρος. ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε.

Ὠρχμενος, ἔρχω ἀρχόμενος. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν, ὠρχμενος.

Ὡς, ἐπίρρημα θαυμαστικόν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ἢ ἐπίρρημα βεβαιώσεως. σημαίνει δὲ δύο καὶ τριάκοντα. παραβολήν, ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορών. ἀνταπόδοσιν, ὡς ἄψ καθ' ὅμιλον ἔδυ. ὑπερβολήν, ὡς οὐκ ἔστι κύντερον ἄλλο. ὁμοίωσιν, ὡς ὁ δύστηνος μεγαλήτορος υἱεῖ ἔοικεν. καὶ τὸ ὁμῶς, Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρύσατο. ἀναφοράν, ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. θαυμασμόν, ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ. τὸ οὕτως, ὡς ἔφη ὢν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ. τὸν ἵνα σύνδεσμον, ὡς μοι καὶ τὸν ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς. τὸ ὅπως, ὡς πείσεσθαι Δὶ πατρί. τὸ ὅτι, Γνώσεις ὡς θεός εἰμι. τὸ ἐπεί, ὡς εἶδε χῶρον ἔρημον. τὸ εὐκτικόν, ὡς ὄφελ' αὐτόθ' ὀλέσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ διό, ὡς σὺ ἐπεὶ τοῦ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος. τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον, ὡς ὑμεῖς περ ἐμοὶ φθονέοιτ' ἐπιναίοιτε. τὸ ὁμοίως, ὡς μὲν ἀσύμφυλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν. τὸ ὅπως, Ἦρξατο ὡς πρῶτον. ἐπὶ προθέσιν, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. τὸ πρὸς οὗτοι, Νῆα θοὴν ἀπὸ πόντου ἐλαυνέμεν, ὡς δὲ γυναικί. τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανε. τὸ ὅτε, ὡς ἤτοι πότμῳ γε δαμήμεναι αἴσιμον ἦεν. τὸ εὐθέως, ὡς εἶδεν ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος. τὸ ὡσαύτως, ὡς δ' αὖ νῆμοι ἀγάσασθε θεοί. βεβαίωσιν, ὡς χαρίεσσι τ' ἀνθρώποις ἀνθρώποισι. τὸ ἀλλά, ὡς τοῦ τάλανθος ἀτίμου. τὸ ἕως, ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον. τὸ οὕτως, ὡς ποτὲ καὶ νῦν αὖτε. τὸ οὐκέτι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθεν εὐεργεσιάων. διηγηματικὸν κεφάλαιον, ὡς ἦλθε ἄγγελος ἐμήνυσε. καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι. περισπᾶται δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως. Χρὴ μὲν σφωΐτερον. καὶ ἑξῆς. ὡς τὸ ἀμφίον ὥς περ εἶπεν. ὡς κεν, ὅπως ἄν. τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅπως. τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὡσεί, ἐπίρρημα παρέλκον, ἤτοι ἐπακολουθοῦν. προσέλαβε γὰρ τὸ παραβολικὸς ὡς, καὶ τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον. οἱ δέ, ὅλον παραβολικὸν λέγουσιν εἶναι.

Ὦσχοι, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι. καὶ ὠσχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ σκιράδι Ἀθηνᾷ προσφέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὠσχοφόριον, τὸ πρὸς Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος. καὶ ὠσχοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. ἀπὸ τῆς ὤσχης τῆς κληματίδος.

Ὠστίζοντο, ὤθουν. συνέθλιβον. ἐκ τοῦ ὤθω. ὠθήσω, ὤσω. πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ παρεμπτώσεως, ὡστῶ. ἐκ τούτου ὠστίζω. καὶ τὸ παθητικόν, ὠστίζομαι.

Ὦτα. Ἀπολλόδωρος μέν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν. οἱ δέ, διὰ τὸ ὧν ὠθεῖται ἡ φωνή. οἱ δὲ φασὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τ, ὄπα τηροῦντα, παρὰ τὸ ὄπας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τὴν ὄπα, ὅ ἐστι, τὴν φωνήν. οὕτως Ἡρακλείδης.

Ὦ ταν, ἀντὶ τοῦ ὦ πρὸς φιλέστατε. ὦ ἑταῖρε. ἔστιν

ἔτης, ὁ σημαίνων τὸν συνήθη καὶ φίλον. διὸ οὐ γίνεται παρώνυμον ἐτᾶν, ὡς ἑρμῆς, ἑρμᾶν, μέγιστος μεγιστᾶν. καὶ μετὰ τοῦ ω κλητικοῦ ἐπιῤῥήματος, ὦ ἐτᾶν. κατὰ συναλοιφὴν, ὦτᾶν. ἢ παρὰ τὸ ἔτης ὅ ἐστι τὸ ἀληθὴς φίλος, γίνεται ἐτήτειαι, ὥσπερ ἔθος ἔθνη. καὶ ὥσπερ παρὰ τὸ δὴ γίνεται δῆτα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὦ, ὦτα. πλεονασμῷ τοῦ τ, καὶ μεταβολῇ τοῦ τόνου. περισπᾶται δὲ, ὀφεῖλον ὀξύνεσθαι. διὰ μέρη λόγου ἐστί. καὶ κατὰ πλάνην ἀντὶ τῆς ἀπὸ τέλους ὀξείας, περισπωμένην ἔσχεν. ἐγένετο δὲ οὕτως. ἔτης, ἔτου, ἔταν καὶ ὦ ἐτᾶν. καὶ κατὰ κρᾶσιν ὦτᾶν. λέγεται καὶ ἀπὸ εἰρωνείας, ὦ σύ.

Ὦτε χερνῆτις γυνή, ἀντὶ τοῦ καθάπερ. ἔχει δὲ τὸ ι. ἔστι γὰρ ὥσει τε. ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε, ὦτε. Ὦτε ζεὺς κῦδος ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ὥτινι. δύο γὰρ μέρη λόγου ἐστί. τὸ ὦ, ἀντὶ τοῦ ὥτινι. καὶ ὅτε, παρέλκει.

Ὠτειλή, παρὰ τὸν οὐτάσω μέλλοντα, οὐτειλὴ καὶ ὠτειλή. τροπῇ τοῦ ου εἰς ω, καὶ τοῦ η, εἰς τὴν ει δίφθογγον.

Ὠυτὸς ἀνήρ. ἔστιν ὁ αὐτός. κατὰ κρᾶσιν ⟨ βοιωτικῶς. τοῦ αο εἰς ω μέγα γίνεται ὠυτός.

Ὦχρος, ἐκ τοῦ χρόα ὅ ἐστι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. διὰ τὸ τῆς ἐπιφανείας γίνεσθαι ἡ ὠχρίασις. λοιπὸν ἐκ τοῦ χρόα γίνεται ἄχροος. καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ κράσει, ὦχρος. προπαροξυτόνως μὲν, λέγεται αὐτὴ ἡ ὠχρίασις. οἷον, Ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς. ἰλιάδος γ. ὀξυτόνως δὲ, ὁ μετέχων τῆς ὠχριάσεως. οἷον, ὠχρὸς ἄνος, ὁ μετεσχηκὼς τῆς ὠχρότητος.

Ὦρτο. ἐστὶν ὄρω. ὁ μέλλων ὄρσω. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ὄρομαι. ὁ παρατατικὸς, ὠρόμην, ὤρου, ὤρετο, καὶ συγκοπῇ ὦρτο. ἢ κόρσω, ὄρω. ὤρκα ὤρμαι. ὤρμην. ὦρσο. ὦρτο, καὶ

Ὤψ, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω. ὁ μέλλων, ὄψω, ⟨ αἰολεῖς. ἀποβολῇ τοῦ ω, ὄψ. καὶ αὐξήσει, ὤψ. σημαίνει δὲ δύο διὰ τοῦ μεγάλου. τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ὀφθαλμόν. σημαίνει καὶ κύριον ὄνομα ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. Ὦπος θυγάτηρ. σημαίνει καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ τὴν φωνήν.

Ὦτος, ζῷον ὅμοιον νυκτικόρακι. ἔνιοι δὲ αὐτὸ καὶ νυκτικόρακα καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ παλαιόν. ἔλαχε δὲ τοὔνομα, διὰ τὸ περὶ τὰ ὦτα πτέρυγας ἔχειν. δοκεῖ δὲ εὐήθεες εἶναι, καὶ εὐεξαπάτητον. γράφει περὶ αὐτοῦ ἀριστοτέλης. Ὁ δὲ ὦτος ὅμοιος γλαυκί, καὶ περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχει.

Ὠοφόροι, οἱ τὰ ὠὰ διαφέροντες ἐργάται. ὠὸς γὰρ εἶδος ὀρνέου. ὠτοφόροι δὲ, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι, οἷον, ὠτοκατάξιδες. κεῖται δὲ τοὔνομα ἀπὸ παλαίστρας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Τὸ μέγα ἐτυμολογικὸν ἐντυπωθὲν, παρ' ἃς εἴληφεν ἤδη σὺν θεῷ ἐν ἐνετίαις. ἀναλώμασι μὲν, τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἐλλογίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου βλαστοῦ τοῦ κρητός. παραινέσει δὲ τῆς λαμπροτάτης τε, καὶ σωφρονεστάτης κυρίας Ἄννης θυγατρὸς τοῦ πανσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκᾶ νοταρᾶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς κωνσταντινουπόλεως. πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι, Ζαχαρίου καλλιέργου τοῦ κρητός. τῷ λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων ἑλληνικῶν ἐφιεμένων. ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐνάτῳ. μεταγειτνιῶνος, ὀγδόῃ ἱσταμένου.

ΙС ΧС

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ

224

Η ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΘΥΤΗΣ, ΑΥΤΗ ΣΟΙ ΦΙΛΕ·

Α
Μάρκου μουσούρου
ἐτυμολογικοῦ.
ἄβρικον.
μεγάλω. ἄγε
ἄγρω λέγοντα.

Β
ἄυγον, τὸ
αἴσχιστος.
αἴθιας.
οἷον, ἀκὴν

Γ
λκοσαν.
ἀγόνων.
ἢ ἄσυ.
αι. ἐξερχόμεναι.

Δ
ἐστὶ δὲ ἐν τῷ
δ' ἀναῤῥυθμῖ.
ἀνέδην.
ἀνέγκη, ἀνή

Ε
ἀπὸ διὸ τῶ μὴ ἀθῆ
ἀμοργίς.
μθύκ πρός.
πρῶτον.

Ζ
φέρειν τὸ
ἄγων ὑπὸ
ἀταθαλία.
μικῶν. τὰ δὲ

Η
ἀρχὴ τοῦ βῆτα.
βαῦ. ἄμεν.
κυρήνην.
κακόδαιμον.

Θ
σημαίνουσιν.
ἀρχὴ τοῦ γάμμα
γίνεται. καὶ
γένεσ μὲν ὁ.

Ι
ἀρχὴ τοῦ δέλτα.
τῶ ἔροι δάνος.
ὠνόμασαι.
μέλησπαρά.

Κ
δ' οἱ τεθνεῶτες.
διονύσιος.
τὸ δέλτα μετὰ.
δόχμιος, ὁ

Λ
ὠνόμασαν δέ.
καὶ οὐχ ἕλωνσι.
γεσθαι ἀπὸ
εἶναι. πᾶσα.

Μ
σημαίνοντος.
ὥσ δια πάντας.
κατὰ ἐπένθεσιν.
λιμθύος.

Ν
τεῖλε. προ·
ἐρανιστής.
ὁ φίλος. ἢ
ἔῤῥα. καὶ

Ξ
εὐρύαλος.
ἐπιβλέπειν.
κωκυτὸν.
ζατῶ, τὸ

Ο
ἠλαυθερές,
ἦμαρ, ἢ ἡμέ·
ὁρισμὸν δὲ
ἔρῳ, ἔρανον

Π
θριπηδέστατον
θάνος παρὰ.
ἀρχὴ τοῦ ἰῶτα
ἴδιοι δὲ

Ρ
διάλυσιν
ἔχουσαν.
μισυνάγειν.
ἀσέλγειαν.

Σ
κινάμωμον.
κλεψύδρα.
ἡ ῥῦδδξα
ταρυνῶς φησι

Τ
κύβος. ὀκυ
γενέων τῶν
λὸς ἐγχρονίζων.
ὥσ τὸ ὕας.

Υ
ἀρχὴ τοῦ μῦ
μελαγχεής.
μενδήσιος
ρεται γὰρ

Φ
μὴ στερητικόν.
μέμω. μέμω
ἀρχὴ τοῦ ξῦ
ἀρχὴ τοῦ ὂ.

Χ
ὅθεν καὶ ὀρ·
δίοκα νόμες.
ρoβoσκός.
οὐ τάμενοι.

Ψ
λονται. οἷον,
περισκέπτω.
πεπλεγμένον.
ἵνα κατασκευ·

Ω
καὶ προτέρωσε.
ἀποπεταννύμενον.
πωρός, ὅθεν
κύρια εἴτε

ΑΑ
παρὰ τὸ συλᾶ
σπλάγχνα.
στιχῶ. καὶ
συ πεῖον,

ΒΒ
ὅπη τελετὰς.
τετύκοντο,
τιμήσεως.
τόπος. παρὰ

ΓΓ
καὶ φιλότητι.
ὑσάκοις,
φάραγγες,
φήμη. ὡς

ΔΔ
χειμάῤῥοις.
χοροίτυπος,
ἀρχὴ τοῦ ψῖ.

ΖΚ

IC XC

ZK

